ROMAN SĘKOWSKI

HERBARZ

SZLACHTY ŚLĄSKIEJ

Informator genealogiczno–heraldyczny

TOM X

Schreiter–Świętopełk

Opole 2020

SCHREITER

I

II

W 1588 roku (14.12.) czeskie szlachectwo otrzymali bracia Godfryd (Gottlieb), Jan i Marcin Schreiterowie. Byli synami Tomasza Schreitera (zm. 16.03.1603 r.) i Elżbiety Uthmann z Ratynia (Rathen) koło Wrocławia (Breslau).
Godfryd (Gotlieb) (zm. 1643 r.) – żonaty z Anną von Eben (ur. 1573 – zm. 4.04.1643 r.), nie miał potomków, Jan – przeniósł się do Danii, Marcin (ur. 1560 – zm. 30.11.1618 r.) – był niedorozwinięty.
Oprócz synów Tomasz miał pięć córek: Zuzannę (ur. 1549 – zm. 22.08.1612 r.) była dwukrotnie zamężną 1. z Dawidem Haunold właścicielem Bierzyc (Perschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz), 2. z Balcerem Schnabel z Norymbergii; Magdalena – była żoną Jerzego von Koye z Torunia; Maria – żoną Grzegorza von Artzat, właściciela Jarnołtowa (Arnoldsmuehle) koło Wrocławia (Breslau); Elżbieta – żoną Dawida Wiesenberg i Barbara – żoną Pawła Hergott.

Źródła:
Blażek T. III s. 52

SCHREIVOGEL

zob.

SCHREYVOGEL

SCHRETTER
(SCHRAETTER)

Ród mieszczan nyskich (nobilitowanych ?) znany od końca XV wieku. W 1567 roku Jerzy Schretter z Nysy (Neisse) kupił od księcia Kazimierza (?) cieszyńskiego wieś Solca (Solec) z siedzibą rycerską koło Karviny (Karwina, Karwin) i uzyskał przywilej na warzenie i sprzedaż soli. W 1574 roku sprzedał ją Jerzemu Češovi.
Herb nieznany.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1167

SCHREYVOGEL
(SCHREIVOGEL)

W 1701 roku (18.02.) wpisani zostali w czeski stan rycerski a w 1706 roku (25.10.) w stan rycerski Rzeszy, bracia Godfryd Chrystian i Jan Rudolf Schreyvogel z Wrocławia (Breslau).
Godfryd Chrystian w 1705 roku zreorganizował i zbudował budynek poczty we Wrocławiu (Breslau). Żonaty z Rozyną Schael (zm. 2.08.1708 r.) miał syna – Karola Antoniego oraz dwie córki: Helenę (zm. 2.07.1719 r.) i Elżbietę (zm. 5.08.1719 r.). Karol Antoni (ur. 1693 – zm. 1757 r.) – właściciel Ciepłowód (Tepliwoda) i Zakrzowa (Sackerau) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), członek rady cesarskiej, był żonaty z Katarzyną Krause (ur. 21.08.1702 – zm. 4.06. 1743 r.). Miał córkę – Karolinę, która po śmierci ojca, odziedziczone majątki przekazała swojemu mężowi Jerzemu von Schweinichen.
Brat Godfryda Chrystiana – Jan Rudolf (ur. 1661 – zm. 15.08.1718 r.), starszy gildii kupieckiej we Wrocławiu (Breslau) po studiach i podróżach po Europie, wrócił do Wrocławia

(Breslau), był autorem zbioru poezji w języku francuskim. Żonaty (x Wrocław, Breslau 18.02.1692 r.) z Zuzanną Schael (ur. 5.06.1664 r.) miał czterech synów: Godfryda Rudolfa (ur. 7.09.1694 r.) – zmarłego w młodości; Karola Gotlieba (ur. 24.07.1696 r.); Jana Rudolfa jun. (ur. 24.10.1703 r.) i Jana Chrystiana (ur. 7.07.1708 r.).

Źródła:
Sinapius T. II s. 981-982
Blażek T. III s. 151
Doerr s. 182

TABLICE GENEALOGICZNE

N. Schreyvogel
|

Godfryd Chrystian
1705 r. – buduje pocztę
ż. Rozyna Schael
(zm. 2.08.1708 r.)
|

Karol Antoni
ur. 1693 – zm. 1757 r.
członek rady
cesarskiej,
wł. Ciepłowód
i Zakrzowa
ż. Katarzyna
Krause
(ur. 21.08.1702 -
zm. 4.06.1743 r.)
|
Karolina
m. Jerzy v.
Schweinichen

córki:
a) Helena
zm. 2.07.1719 r.
b) Elżbieta
zm. 5.08.1719 r.

Jan Rudolf
ur. 1661 – zm. 15.08.1718 r.
starszy gildii kupieckiej
we Wrocławiu
ż. (x Wrocław 18.02.1692 r.)
Zuzanna Schael
(ur. 5.06.1664 r.)
|

Godfryd Rudolf	Karol Gotlieb	Jan Rudolf jun.	Jan Chrystian
ur. 7.09. 1694 r. zm. w młodości	ur. 24.07. 1696 r.	ur. 24.10. 1703 r.	ur. 7.07. 1708 r.

SCHRICKEL

Herb pierwotny

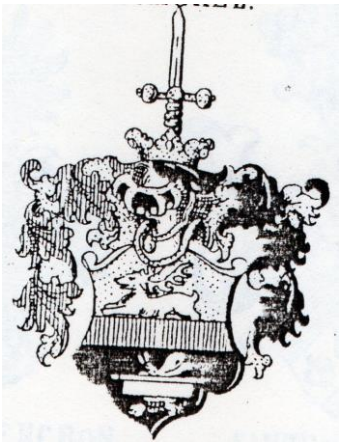

Herb szlachectwa Rzeszy

Krzysztof Fryderyk Schickel, patrycjusz i kupiec zgorzelecki w 1795 roku (24.11.) uzyskał szlachectwo Rzeszy. Przez jakiś czas posiadał państwo Czerwieńsk (Rothenburg). Zmarł w 1835 roku (15.05.) bez potomków.
Zaskakujące są jego herby, które mogą sugerować, że on albo jego przodkowie byli sędziami kryminalnymi lub nawet katami (trupia czaszka i powróz a w klejnocie miecz i waga – symbol sądu)

Źródła:
Blażek T. I s. 99
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XIII Limburg 2002 s. 100-101

SCHROER
(SCHROEER, SCHROER von STERNENFELS)

1. Herb Tomasza Schroer

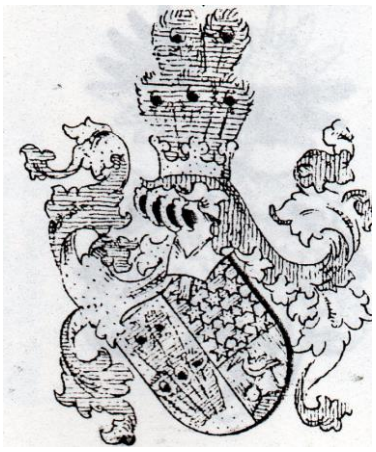

2. Herb rycerski Schroer v. Sternenfels

Około 1637 roku podobno został nobilitowany Tomasz Schroer (zm. 6.01.1641 r.) – członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i od 1637 roku sekretarz rady, zmarł bez potomków. Brak jednak o nobilitacji informacji źródłowych. Posługiwał się herbem, którego elementy znalazły się w nobilitacji w 1712 roku.
W 1712 roku (9.05.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Sternenfels" Wilhelm Piotr Schroer z Wrocławia (Breslau).

Źródła:
Blażek T. III s. 110
Doerr s. 197

SCHROETER

W 1901 i w 1902 roku zostali nobilitowani bracia: Henryk Karol Zygmunt i Paweł Juliusz Zygmunt Schroeterowie.
Nobilitowany w 1901 roku (18.01.) Henryk Karol Zygmunt (ur. Wrocław, Breslau 23.09.1856 r.) – był prezydentem (komendantem) policji w Kilonii (Kiel) a następnie w Szczecinie (Stettin). Żonaty (x Wrocław, Breslau 24.05.1887 r.) z Marią Fryderyką Elżbietą Walter (ur. Magdeburg 29.12.1864 r.), miał czworo dzieci:

1. Gintera Henryka Zygmunta (ur. Pszczyna, Pless 10.03.1888 r.) – asesora rejencji;
2. Ilzę Marię Bertę Elżbietę (ur. Pszczyna, Pless 21.02.1889 r.);
3. Jana Eryka Pawła Zygmunta (ur. Pszczyna, Pless 22.06.1891 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Gertlack 26.09.1922 r.) z Gerdą Krystyną Martą Melanią von Messling (ur. Królewiec, Koenigsberg 20.09.1900 r.).

4. Henryka Karola Wilhelma Zygmunta (ur. Pszczyna, Pless 20.07.1893 r.) – żonatego (x Goświnowice k. Nysy, Giesmannsdorf b. Neisse11.04.1918 r.) z Kunegundą Kariną Elżbietą bar. von Falkenhausen (ur. Biała Nyska, Bielau b. Neisse 2.04.1897 r.) właścicielką Kwiatkowa (Blumenthal) koło Nysy (Neisse).

Paweł Juliusz Zygmunt (ur. Wrocław, Breslau 8.02.1858 – zm. Szczygłowice, Schydlowitz 30.12.1907 r.) – nobilitowany w 1902 roku (11.06.), był landratem powiatu Toszek-Gliwice (Tost-Gleiwitz), właścicielem majątków: Szczygłowice (Schyglowitz) i Kuźnica Nieborowicka (Nieborowitzhammer) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty (x Gliwice, Gleiwitz 26.06.1891 r.) z Anną, wdową po Fryderyku Hegenscheidt (ur. Gliwice, Gleiwitz 6.07.1864 r.). miał dwie córki: Irmę Bertę Joannę (ur. Gliwice, Gleiwitz 7.05.1892 r.) – żonę (x Szczygłowice, Schyglowitz 11.06.1913 r.) Maksa von Ruperti, landrata powiatu pszczyńskiego i Eleonorę Wilmę (ur. Gliwice, Gleiwitz 5.03.1894 r.) – żonę (x Szczygłowice, Schyglowitz 5.03.1917 r.) Herberta Ruedigera.

Źródła:
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 834-835
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 762-763; Jg 19:1927 s. 815-816.

SCHROETTER

W 1840 roku (15.10.) szlachectwo pruskie otrzymał Jerzy Gotthilf Wilhelm Schroetter (ur. Owiesno k. Dzierżoniowa, Habendorf b. Reichenbach 20.01.1766 – zm. Opole, Oppeln 1.10.1847 r.) – wiceprezydent rejencji górnośląskiej w Opolu (Oppeln), właściciel Gierowa (Guehrau) koło Grodkowa (Grottkau). Żonaty (x Wrocław, Breslau 11.02.1794 r.) z Chrystianą Eleonorą (von ?) Neustaedter (ur. Wrocław, Breslau 8.02.1769 – zm. Wrocław, Breslau 12.11.1850 r.), miał syna – Gustawa Jerzego Teodora (ur. Wrocław, Breslau 6.05.1798 – zm. Hanower 19.04.1882 r.), prezydenta sądu apelacyjnego. Żonaty (x Poczdam, Potsdam 6.05.1827 r.) z Joanną Zofią Augustin (ur. Berlin 27.10.1805 – zm. Bydgoszcz, Bromberg 14.05.1870 r.), miał sześciu synów:

1. Jerzego Jana Gustawa (ur. Kamienna Góra, Landeshut 23.09.1829 – zm. Hanower 12.10.1881 r.) – dyrektora sądu ziemskiego. Żonaty (x Halle 22.04.1870 r.) z Jadwigą Józefiną von Schroetter (ur. Halle 6.04.1847 – zm. 28.10.1917 r.), miał dwoje dzieci: Gustawa Jerzego Emila (ur. Berlin 30.05.1871 r.) i Annę Elżbietę (ur. Berlin 1.06.1875 r.).

2. Gustawa Jerzego Hermanna (Kamienna Góra, Landeshut 26.12.1830 – zm. Franfurt nad Odrą, Frankfurt a.O. 12.09.1919 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich. Żonaty (x Beisleiden 25.07.1870 r.) z Liną Wilhelminą Ludwiką Augustą von Oldenburg (ur.Mollwitten 5.08.1843 – zm. Franfurt nad Odrą, Frankfurt a.O. 8.01.1890 r.), miał czworo dzieci:
    a) Jerzego Gustawa Bodo (ur. Londyn 21.06.1872 r.) – referenta w państwowym urzędzie przysposobienia zawodowego (zmianę zawodu) marynarzy marynarki wojennej;
    b) Joannę Adolfinę Chrystianę (ur. Londyn 8.12.1873 r.) – żonę (x 16.07.1926 r.) Leopolda Peill, majora wojsk niemieckich;
    c) Hildegardę Marię Fryderykę Jeannettę (ur. Londyn 12.01.1876 r.) – żonę (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a.O. 15.06.1916 r.) Otto Mauera, pastora;
    d) Fryderyka Wilhelma Jerzego (ur. Szprotawa, Sprottau 3.06.1877 r.) – oficera wojsk niemieckich;
3. Oskara Jerzego Emila (ur. Kamienna Góra, Landeshut 31.03.1835 – zm. Szczecin, Stettin 27.12.1890 r.) – królewskiego nadleśniczego. Żonaty (x Szczecin, Stettin 16.03.1880 r.) z Marią Julią Amandą Martą von Muehlenfels (ur. Białowąs – Pomorze, Balfans – Pommern 1.08.1858 r.), miał troje dzieci:
    a) Oskara Alberta Gustawa Juliusza (ur. Szczecin, Stettin 5.07.1881 r.) – urzędnika państwowego. Żonaty był (x Gierczyn k. Lwówka, Giehren b. Loewenberg 1.12.1918 r.) z Klarą Marią Ilzą hr. Finck von Finckenstein (ur. Koeckte 6.02.1893 r.);
    b) Marię Joannę Amandę (ur. Szczecin, Stettin 16.06.1885 r.) – żonę (x Szczecin, Stettin 15.12.1910 r.) Karola von Barendorff, sędziego ziemskiego w Słupsku (Stolp);
    c) Joannę Martę Helenę (ur. Szczecin, Stettin 4.04.1887 r.) – żonę (x Berlin 4.09.1917 r.) doktora prawa Hermanna Crythropel radcę ministerstwa finansów.
4. Wilhelma Jerzego Gotthilfa Piotra (ur. Kamienna Góra, Landeshut 4.08.1837 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a.O. 19.03.1918 r.) – żonatego (x Karlsburg 12.04.1871 r.) z Marią Franciszką Elżbietą bar. von Wittgenstein (ur. Friedrichshuette 30.03.1852 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frenkfurt a.O. 10.03.1923 r.), miał pięcioro dzieci:
    a) Elfrydę Luizę Chrystianę (ur. Berleburg 28.06.1874 r.) – pielęgniarkę;
    b) Matyldę Luizę Adelę (ur.Berleburg 25.09.1876 r.);
    c) Albrechta Jerzego Gustawa Hermanna (ur. Berleburg 27.07.1879 r.) – urzędnika zarządu kopalni Ilza koło Kalau na Dolnych Łużycach. Żonaty (x Kalau 9.09.1912 r.) z Heleną Anną Agnieszką Fechner (ur. Białowice k. Żar, Billendorf b. Sorau 30.05.1890 r.).
    d) Wernera Jerzego Emila Ludwika (ur. Berleburg 23.08.1880 r.) – dyrektora lipskiego lotniska cywilnego i właściciela majątku Biesnitzhofen koło Goerlitz, żonatego (x Redekin 1.03.1913 r.) z Małgorzatą Emilią von Alvensleben (ur. Redekin 8.04.1880 r.).

e) Gustawa Jerzego Hugo Ludwika (ur. Berleburg 10.10.1881 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Rheden 28.06.1924 r.) z Gizelą Marią Elfrydą Elizą von Alten (ur. Hanower 20.09.1892 r.) .

5. Waldemara Jerzego Emila (ur. Bydgoszcz, Bromberg 19.06.1842 – Muenster 21.08.1894 r.) – generała majora i dowódcę 25 brygady wojsk niemieckich. Żonaty (x Jelenia Góra, Hirschberg 6.11.1873 r.) z Heleną Luizą von Kamptz (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a.M. 2.01.1849 r.), miał czworo dzieci:
   a) Fryderyka Franciszka Jerzego (ur. Schwerin 28.02.1875 – zginął pod Bogdanowem 5.12.1914 r.) – dyrektora linii transatlantyckiej Hamburg – Ameryka, konsula niemieckiego w Czerniowcach. Żonaty (x Londyn 24.07.1909 r.) z Edytą Mary Lovell-Phillips (ur. Londyn 14.08.1878 r.), miał dwoje dzieci: Fryderyka Franciszka Waldemara Lovell (ur. Czerniowce 3.09.1911 r.) i Izabelę Helenę Teodorę (ur. Czerniowce 9.11.1912 r.).
   b) Helenę Joannę Bertę (ur. Duesseldorf 8.03.1877 r.) – damę dworu księżnej Maks zu Schaumburg-Lippe;
   c) Jerzego Emanuela Waldemara (ur. Duesseldorf 5.08.1878 r.) – radcę urzędu finansowego, żonatego (x Cassel 13.08.1921 r.) z Martą Anną Schirmer (ur. Cassel 5.04.1896 r.);
   d) Gintera Jerzego Gustawa (ur. Duesseldorf 28.03.1880 – zm. z ran w Zamościu 30.07.1915
6. Emila Jerzego Adalberta (ur. Koeslin 13.06.1848 r.) – kupca, żonatego (x Hamburg 2.10.1886 r.) z r.).Heleną Pors (ur. Hamburg 26.09.1856 r.).

Źródła:

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel u. Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 763-765; Jg 19:1927 s. 816-818

TABLICE GENEALOGICZNE

Jerzy Gotthilf Wilhelm Schroetter
ur. Owiesno 20.01.1766 –
zm. Opole 1.10.1847 r.
wiceprezydent rejencji górnośląskiej
1840 r. – nobilitacja
wł. Gierowa
ż. (x Wrocław 11.02.1794 r.)
Chrystiana Eleonora Neustaedter
(ur. Wrocław 8.02.1769 –
zm. Wrocław 12.11.1850 r.)
|
Gustaw Jerzy Teodor
ur. Wrocław 6.051798 –
zm. Hanower 19.04.1882 r.)
prezydent sądu apelacyjnego

ż. (x Poczdam 6.05.1827 r.)
Joanna Zofia Augustin
(ur. Berlin 27.10.1805 –
zm. Bydgoszcz 14.05.1870 r.)
|

Jerzy Jan Gustaw ur. Kamienna Góra 23.09.1829 - zm. Hanower 12.10.1881 r. dyrektor sądu ziemskiego ż. (x Halle 22.04.1870 r.) Jadwiga Józefina v. Schroetter (ur. Halle 6.04.1847 - zm. 28.10.1917 r.)

Gustaw Jerzy Hermann ur. Kamienna Góra 26.12.1830 - zm. Frankfurt n. Odrą 12.09.1919 r. generał porucznik wojsk niemieckich ż. (x Beisleiden 25.07.1870 r.) Lina Wilhelmina Ludwika Augusta v. Oldenburg (ur. Mollwitten 5.08.1843 - zm. Frankfurt n. Odrą 8.01.1890 r.)

Oskar Jerzy Emil ur. Kamienna Góra 31.03.1835 - zm. Szczecin 27.12.1890 r. królewski nadleśniczy ż. (x Szczecin 16.03.1880 r.) Maria Julia Amanda Marta v. Muchlenfels (ur. Białowąs 1.08.1858 r.)

Wilhelm Jerzy Gotthilf Piotr ur. Kamienna Góra 4.08.1837 - zm. Frankfurt n. Odrą 19.03.1918 r. ż. (x Karlsburg 12.04.1871 r.) Maria Franciszka Elżbieta bar. v. Witt-genstein (ur. Friedrichs-huette 30.03.1852 - zm. Frankfurt n. Odrą 10.03.1923 r.)

Waldemar Jerzy Emil ur. Bydgoszcz 19.06.1842 - zm. Muenster 21.08.1894 r. generał major wojsk niemieckich ż. (x Jelenia Góra 6.11.1873 r.) Helena Luiza v. Kamptz (ur. Frankfurt n. Menem 2.01.1849 r.)

Emil Jerzy Adalbert ur. Koeslin 13.06.1848 r. kupiec ż. (x Hamburg 2.10.1886 r.) Helena Pors (ur. Hamburg 26.09.1856 r.)

Gustaw Jerzy Emil ur. Berlin 30.05.1871 r.

Anna Elżbieta ur. Berlin 1.06.1875 r.

Oskar Albert Gustaw Juliusz ur. Szczecin 5.07. 1881 r. urzędnik państwowy ż. (x Gierczyn 1.12. 1918 r.) Klara Maria Ilza hr. Finck v. Finckenstein (ur. Koeckte 6.02.1893 r.)

córki:
a) Maria Joanna Amanda ur. Szczecin 16.06.1885 r. m. (x Szczecin 15.12.1910 r.) Karol v. Barendorff sędzia ziemski w Słupsku
b) Joanna Maria Helena ur. Szczecin 4.04.1887 r. m. (x Berlin 4.09.1917 r.) dr prawa Hermann

Fryderyk Franciszek Jerzy ur. Schwerin 28.02.1875 - zginął pod Bogdanowem 5.12.1914 r. dyrektor linii Hamburg - Ameryka, konsul w Czerniowcach ż. (x Londyn 24.07. 1909 r.) Edyta Mary Lovell-Phillips (ur. Londyn 14.08.1878 r.)

Jerzy Emanuel Waldemar ur. Duesseldorf 5.08. 1878 r. radca urzędu finansowego ż. (x Cassel 13.08.1921 r.) Marta Anna Schirmer (ur. Cassel 5.04.1896 r.)

Ginter Jerzy Gustaw ur. Duesseldorf 28.03. 1880 - zm.z ran Zamość 30.07. 1915 r.

Helena Joanna Berta ur. Duesseldorf 8.03. 1877 r. dama dworu ks. Maks zu Schaumburg-Lippe

	Crythropel	
	radca	
	ministerstwa	Fryderyk Franciszek Waldemar Lovell ur. Czerniowce 3.09.1911 r.
	finansów	Izabela Helena Teodora ur. Czerniowce 9.11.1912 r.

Jerzy Gustaw Bodo ur. Londyn 21.06.1872 r. urzędnik państwowy

Fryderyk Wilhelm Jerzy ur. Szprotawa 3.06.1877 r. oficer wojsk niemieckich

córki:

a) Joanna Adolfina Chrystiana ur. Londyn 8.12.1873 r. m. (x 16.07.1926 r.) Leopold Peill major wojsk niemieckich

b) Hildegarda Maria Fryderyka Jeanneta ur. Londyn 12.01.1876 r. m. (x Frankfurt n. Odrą 15.06.1916 r.) Otto Mauer pastor

Albrecht Jerzy Gustaw Hermann ur. Berleburg 27.07.1879 r. urzędnik kopalni ż. (x Kalau 9.09.1912 r.) Helena Anna Agnieszka Fechner (ur. Białowice 30.05.1890 r.)

Werner Jerzy Emil Ludwik ur. Berleburg 23.08.1880 r. wł. Biesnitzhofen, dyrektor lotniska w Lipsku ż. (x Redekin 1.03.1913 r.) Małgorzata Emilia v. Alvensleven (ur. Redekin 8.04.1880 r.)

Gustaw Jerzy Hugo Ludwik ur. Berleburg 10.10.1881 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Rheden 28.06.1924 r.) Gizela Maria Elfryda Eliza v. Alten (ur. Hanower 20.09.1892 r.)

córki:

a) Elfryda Luiza Chrystiana ur. Berleburg 28.06.1874 r. pielęgniarka

b) Matylda Luiza Adela ur. Berleburg 25.09.1876 r.

SCHROTENBACH

zob.

SCHRATTENBACH

SCHROTTENFELS

zob.

STROTT

SCHUBART
(SCHUBERT)

Herb z 1539 roku

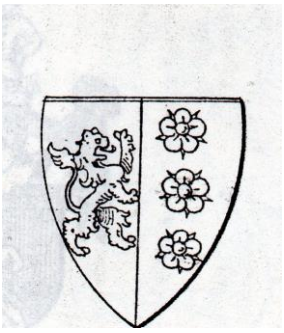

Herb z pieczęci Walentyna z 1569 roku

Herb rycerski z 1583 roku

Herb Schubertów wrocławskich

Nobilitowani mieszczanie zgorzeleccy.
W 1539 roku (8.06.) dyplom herbowy otrzymali bracia Marcin i Walentyn Schubart ze Zgorzelca (Goerlitz). W 1583 roku (10.01.) wpisani zostali w stan rycerski Rzeszy Melchior oraz Stanislaus von Schubart – radca kamery węgierskiej.
Identyczny herb i nazwisko posiadali również nobilitowani (nie wiadomo kiedy) mieszczanie wrocławscy: protoplastą rodu był Wawrzyniec (Laurentius) Schubart (ur. 1494 – zm. Wrocław, Breslau 1573 r.) – mieszczanin i karczmarz wrocławski. Żonaty dwukrotnie: 1. z N.N. 2. (x Wrocław, Breslau 1542 r.) z Anną Althoff genannt Scholz (zm. Wrocław, Breslau 1551 r.), miał troje dzieci: Martę – żonę Konstantyna Stoppel, Elżbietę – czterokrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 1563 r.) z Tomaszem Thile, właścicielem winiarni we Wrocławiu (Breslau), 2. (x Wrocław, Breslau 1578 r.) z Marcinem Dehnhardt, karczma-

rzem wrocławskim, 3. (x Wrocław, Breslau 1590 r.) z Jakubem Schwenkhardt, 4. (x Wrocław, Breslau 1593 r.) z Antonim Schatztag, oraz syna – Andrzeja.
Andrzej Schubert żonaty (x Wrocław, Breslau 1596 r.) z Marią Reiprich (Reupricht) miał troje dzieci: Andrzeja jun., Marię (zm. Wrocław, Breslau 1669 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1620 r.) Piotra Muck (ur. 1585 – zm. Wrocław, Breslau 1655 r.) oraz Elżbietę (zm. 1675 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1627 r.) Jerzego Teschner.
W tym samym czasie żył we Wrocławiu (Breslau) Jerzy Schubert – karczmarz, którego pokrewieństwa z poprzednimi nie można ustalić, żonaty z Anną – siostrą żony Andrzeja, Marii Reiprich, miał syna – również Andrzeja, żonatego z Marią Ueberscher.

Źródła:
Blażek T. III s. 53
Schles. Wappenbuch szp. 143-144

TABLICE GENEALOGICZNE

Schubartowie wrocławscy

Wawrzyniec (Laurentius) Schubart
ur. 1494 – zm. Wrocław 1573 r.
mieszczanin i karczmarz wrocławski
ż. 1. N.N.
2. (x Wrocław 1542 r.) Anna Althoff
zwana Scholz

Andrzej
ż. (x Wrocław 1596 r.)
Maria Reiprich (Reupricht)

Andrzej jun.

córki:
a) Maria
zm. Wrocław 1669 r.
m. (x Wrocław 1620 r.)
Piotr Muck
(ur. 1585 –
zm. Wrocław 1655 r.)
b) Elżbieta
zm. 1675 r.
m. (x Wrocław 1627 r.)
Jerzy Teschner

córki:
a) Marta
m. Konstantin Stoppel
b) Elżbieta
m. 1. (x Wrocław 1563 r.)
Tomasz Thile
wł. winiarni
2. (x Wrocław 1578 r.)
Marcin Denhardt
karczmarz
3. (x Wrocław 1590 r.)
Jakub Schwenckhardt
4. (x Wrocław 1593 r.)
Antoni Schatztag

SCHUBERT

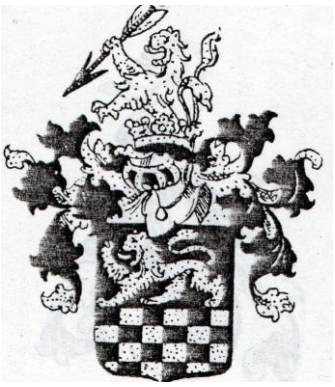

W1650 roku (21.02.) czeskie szlachectwo uzyskał Krzysztof Leopod Schubert registrator wyższego urzędu śląskiego, później generalny poborca podatków Śląska. Był właścicielem Ludowa Śląskiego (Deutsch Lauden), Jagielna (Deutsch Jaegel) i Michałowic (Michelwitz) koło Strzelina (Strehlen) oraz Samborza (Tschammendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty z Justyną Magdaleną von Koye miał liczne potomstwo żyjące na Śląsku jeszcze w XIX wieku.
W 1708 roku Krzysztof Leopold (jun. ?), radca rejencji księstwa biskupiego nyskiego sprzedał Sebottendorffowi majątek Konary (Kunern) w księstwie ziębickim. Jego syn – Karol (zm. 1779 r.), równieą radca rejencji księstwa nyskiego miał dwóch synów: Ferdynanda i Józefa Karola.
Ferdynand początkowo oficer pruskiego korpusu inżynieryjnego, następnie był majorem wojsk angielskich.
Józef Karol (ur. 19.06.1779 – zm. 12.08.1835 r.) – posthumus, kanonik katedry wrocławskiej, następnie – po śmierci biskupa pomocniczego Karola Józefa von Aulock, biskup pomocniczy wrocławski – tytularny biskup Canathy.

Źródła:
Sinapius T. II s. 982
Blażek T. III s. 111
Zedlitz T. IV s. 195
Doerr s. 131
Pfotenhauer: Zur Geschichte der Weihbischoefe des Bisthums Breslau (w:) Zeitschrift... Bd 23:1889 s. 274

SCHUBERT
(SCHUBERT von GREIFFENBACH)

Herb z 1699 roku

Herb baronowski z 1710 roku

W 1699 roku (30.04.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski Jan Hubert Teodor Schubert, radca poselstwa cesarskiego w Berlinie. W 1710 roku (21.07.) otrzymał on tytuł barona Rzeszy z predykatem „von Greiffenbach”. Posiadał majątek Krzyżanowice (Kryschanowitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) który odzidziczyli po nim jego potomkowie.

Źródła:
Blażek T. III tabl. 151

SCHUBKA

W 1901 roku (18.01.) został nobilitowany Vollrab Rudolf Hugo Schubka (ur. Semmeley 28.07.1841 r.) – generał major i brygadier brygady żandarmerii niemieckiej w Lotaryngii, właściciel majątku Pobrzezie Górne (Ober Siegersdorf) koło Kożuchowa (Freystadt). Żonaty (x Poznań, Posen 5.11.1881 r.) z Jadwigą Joanną Marią Otylią von Kunowski (ur. Rybnik, Rybnik 24.06.1857 r.), miał troje dzieci: Elżbietę Marię Emilię Jadwigę (ur. Pobrzezie Górne, Ober Siegersdorf 9.01.1885 r.), Gintera Otto Hugo Rudolfa Vollraba (ur. Pobrzezie Górne, Ober Siegersdorf 9.07.1886 r.) i Jana Otto Wiktora Maksa Vollraba (ur. Strasburg 22.10.1894 r.).

Źródła:
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 835

SCHUCKMANN

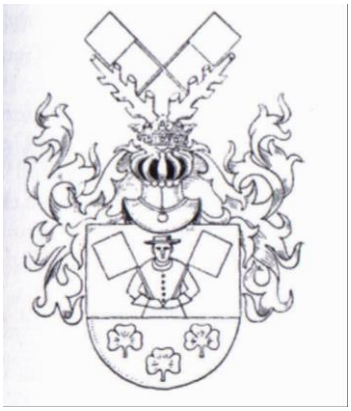

Herb rodowy
wg Adelslexikon

Herb szlachectwa Rzeszy
z 1732 r.

Pruski herb baronowski
z 1834 r.

W 1732 roku (7.04.) szlachectwo Rzeszy uzyskali bracia: Hermann Albrecht – radca szwedzkiego sądu apelacyjnego i asesor pruskiego trybunału w Wismarze, Leonard Henryk – kapitan wojsk księstwa holsztyńskiego i Jan Fryderyk – kanonik (ewangelicki) w Havelbergu. W 1834 roku (11.01.) tytuł barona pruskiego otrzymał minister (Staatminister) Kasper Fryderyk von Schuckmann dając początek linii baronowskiej.
Na Śląsku posiadali majątki w XIX wieku: w 1840 roku (21.11.) Eleonora bar. von Schuckmann z domu bar. von Luettwitz ze Ścinawki Średniej (Mittelsteine), kupiła od wdowy po N. von Schickfus zamek i dobra Uraz (Auras) koło Wołowa (Wohlau). Uraz (Auras) stał się główną siedzibą linii baronowskiej.
Po Eleonorze majątek odziedziczył jej syn – August Fryderyk Karol bar. von Schuckmann (ur. Berlin 6.02.1817 – zm. Uraz, Auras 1.05.1867 r.). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 27.07.1843 r.) z Teresą Augustą Joanną von Frankenberg-Luettwitz (ur. 18.02.1824 – zm. Uraz, Auras 26.08.1855 r.), 2. (x Gawrony, Gaffron 13.10.1857 r.) z jej siostrą Joanną Teresą Angeliką von Frankenberg-Luettwitz (ur. 23.12.1822 – zm. 8.06.1892 r.). Z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci, z drugą – troje:

1. Henryka Otto Fryderyka (ur. Uraz, Auras 23.04.1844 r.) – oficera wojsk pruskich;
2. Joannę Henriettę Teresę Eleonorę (ur. Uraz, Auras 24.06.1845 r.) – żonę (x Uraz, Auras 6.10.1869 r.) Otto von Frankenberg-Luettwitz, generała kawalerii wojsk pruskich;
3. Augusta Dietricha Karola Hermanna (ur. Uraz, Auras 10.05.1847 r.) – właściciela Urazu (Auras). Dwukrotonie żonaty: 1. (x Frankfurt n. Odrą, Frankfurt a.O. 30.01.1876 r. – rozwiedziony 1887 r.) z Adelą hr. von Bredow (ur. 7.10.1853 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 4.02.1889 r.) z Joanną Teresą Klarą Martą von Loeper (ur. Gawrony, Gaffron 18.05.1802 r.). Z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci, z drugą – dwoje:

a) Elżbietę Adelę Joannę Marię (ur. Uraz, Auras 28.12.1876 r.) – żonę (x Uraz, Auras 23.09.1895 r.) Gedeona von Wallenberg-Pachaly, właściciela Czerńca (Schwarzau) koło Lubina (Lueben);
b) Adelę Annę Małgorzatę Ottonię (ur. Uraz, Auras 26.01.1878 r.);
c) Augusta Otto Fryderyka Udo Wilkina Henryka (ur. Uraz, Auras 6.11.1879 r.) – oficera wojsk niemieckich;
d) Eleonorę Angelikę Stefanię (ur. Uraz, Auras 25.12.1880 r.);
e) Albrechta Augusta Anatola Rudolfa (ur. Uraz, Auras 25.01.1883 r.);
f) Hermana Henryka Augusta Adolfa (ur. Uraz, Auras 12.04.1890 r.) – właściciela majątku Uraz (Auras);
g) Fryderyka Adolfa (ur. 7.06.1900 r.).

4. Marię Teresę Angelikę Małgorzatę (ur. Uraz, Auras 17.01.1849 r.);
5. Augusta Baltazara Otto Henryka (ur. Uraz, Auras 9.02.1851 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Berlin 9.05.1877 r.) z Katarzyną Klarą Erdmutą Lehmann (ur. Lipki Wielkie k. Gorzowa Wielkopolskiego, Lipke b. Landsberg a.d.W. 4.09.1856 r.), miał troje dzieci:
   a) Alfreda Augusta Ludwika Erdmanna (ur. Wińsko k. Wołowa, Winzig b. Wohlau 6.10.1878 r.);
   b) Kurta Jana Henryka Erdmanna (ur. Wińsko, Winzig 18.11.1879 r.) – oficera wojsk niemieckich;
   c) Ilzę Joannę Erdmutę (ur. Góra Śląska, Guhrau 7.10.1884 r.).
6. Augusta Kaspra Mikołaja Otto (ur. Uraz, Auras 4.06.1859 r.) – landrata powiatu ścinawskiego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 12.10.1896 r.) z Katarzyną Augustą Otylią von Korn (ur. Drołtowice k. Sycowa, Rudelsdorf b. Polnisch Wartenberg 21.05.1875 r.), miał dwoje dzieci:
   a) Fryderyka Augusta Ferdynanda (ur. Ścinawa, Steinau a. Oder 15.09.1897 r.);
   b) Joannę Augustę Angelikę (ur. Ścinawa, Steinau a. Oder 29.09.1899 r.).
7. Klarę Joannę Teresę Angelikę (ur. Uraz, Auras 1.11.1860 r.) – żonę (x Uraz, Auras 14.08.1884 r.) Gintera von Sydow, landrata powiatu niemodlińskiego na Górnym Śląsku;
8. Karola Fryderyka Augusta (ur. Uraz, Auras 3.01.1865 r.) – asesora prezydium policji we Frankfurcie nad Menem (Frankfurt a. M.), żonatego (x Berlin 15.02.1898 r.) z Fryderyką (Frydą) z domu von Zeuner, wdową po N. bar. von Lentz (ur. Engers 6.05.1866 r.).

Również w XIX wieku na Śląsku pojawili się przedstawiciele linii szlacheckiej, bardzo dalecy krewni baronów von Schuckmann: w 1861 roku August Ludwik Henryk von Schuckamnn pochodzący z Gottesgabe w Meklemburgii kupił majątek Morzyna (Mersine) koło Wołowa (Wohlau). Na początku XX wieku właścicielami majątku była wdowa – Klara von Schuckmann z domu von Stumpfeldt oraz dzieci: Alfred, Ginter Wilhelm i Robert – oficerowie wojsk niemieckich oraz córka Klara.

Źródła:
Krane s. 118
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha, Jg 51:1901 s. 700-701
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 127-128

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia baronowska

Kasper Fryderyk v. Schuckmann
zm. przed 1840 r.
minister pruski
1834 r. – baron
ż. Eleonora v. Luettwitz
1840 r. kupuje Uraz
|
August Fryderyk Karol
ur. Berlin 6.02.1817 -
zm. Uraz 1.05.1867 r.
ż. 1. (x 27.07.1843 r.)
Teresa Augusta Joanna
v. Frankenberg-Luettwitz
(ur. 18.02.1824 –
zm. Uraz 26.08.1855 r.)
2. (x Gawrony 13.10.1857 r.)
Joanna Teresa Angelika
v. Frankenberg-Luettwitz
(ur. 23.12.1822 –
zm. 8.06.1892 r.)
siostra poprzedniej
|

Henryk Otto Fryderyk ur. Uraz 23.04.1844 r. oficer wojsk pruskich	August Dietrich Karol Hermann ur. Uraz 10.05.1847 r. wł. Urazu ż. 1. (x Franfurt n. Odrą 30.01. 1876 r. - rozwiedziony 1887 r.) Adela hr. v. Bredow	August Baltazar Otto Henryk ur. Uraz 9.02.1851 r. major wojsk pruskich ż. (x Berlin 9.05.1877 r.) Katarzyna Klara Erdmuta Lehmann (ur. Lipki Wielkie	August Kasper Mikołaj Otto ur. Uraz 4.06.1859 r. landrat powiatu ścinawskiego ż. (x Wrocław 12.10.1896 r.) Katarzyna Augusta Otylia v. Korn (ur. Drołtowice	Karol Fryderyk August ur. Uraz 3.01.1865 r. asesor prezydium policji we Frankfurcie nad Menem ż. (x Berlin 15.02.1898 r.) Fryderyka (Fryda)	córki: a) Joanna Henrietta Teresa Eleonora ur. Uraz 24.06.1845 r. m. (x Uraz 6.10.1869 r.) Otto v. Frankenberg-Luettwitz generał kawalerii wojsk pruskich b) Maria Teresa Angelika Małgorzata ur. Uraz 9.02.1851 r.

(ur. 7.10.1853 r.)
2. (x Wrocław 4.02.1889 r.)
Joanna Teresa Klara Marta v. Loeper
(ur. Gawrony 18.05.1802 r.)

4.09.1856 r.)

21.05.1875 r.)

v. Zeuner
(ur. Engers 6.05.1866 r.)

c) Klara Joanna Teresa Angelika
ur. Uraz 1.11.1860 r.
m. (x Uraz 14.08.1884 r.)
Ginter v. Sydow
landrat powiatu niemodlińskiego

Fryderyk August Ferdynand
ur. Ścinawa 15.09.1897 r.

Joanna Augusta Angelika
ur. Ścinawa 29.09.1899 r.

Alfred August Ludwik Erdmann
ur. Wińsko 6.10.1878 r.

Kurt Jan Henryk Erdmann
ur. Wińsko 18.11.1879 r.
oficer wojsk niemieckich

Ilza Joanna Erdmuta
ur. Góra Śląska 7.10.1884 r.

August Otto Fryderyk Udo Wilkin Henryk
ur. Uraz 6.11.1879 r.
oficer wojsk niemieckich

Albrecht August Anatol Rudolf
ur. Uraz 25.01.1883 r.

Hermann Henryk August Adolf
ur. Uraz 12.04.1890 r.
wł. majątku Uraz

Fryderyk Adolf
ur. 7.06.1900 r.

córki:
a) Elżbieta Adela Joanna Maria
ur. Uraz 28.12.1876 r.
m. (x Uraz 23.09.1895 r.
Gedeon v. Wallenberg-Pachaly
wł. Czerńca
b) Adela Anna Małgorzata Ottonia
ur. Uraz 26.01.1878 r.
c) Eleonora Angelika Stefania
ur. Uraz 25.12.1880 r.

SCHUELER
(SCHUELLER)

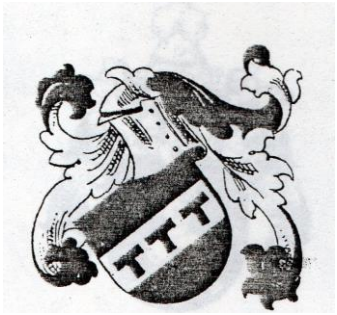

Nobilitowani mieszczanie wrocławscy.
W 1536 roku (4.02.) zmarł we Wrocławiu Jodocus Schueler.

Źródła:
Blażek T. III s. 111

SCHUERER
(SCHUERER von WALDHEIM)

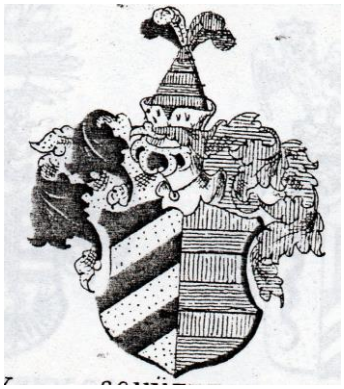

Herb z 1592 roku

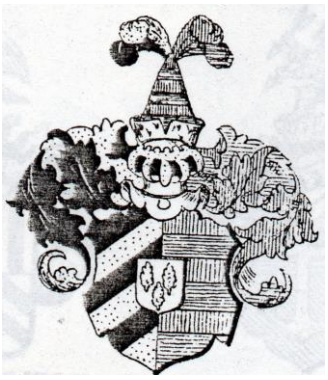

Herb z 1665 roku

Szlachta nobilitowana pochodząca z Augsburga, osiadła następnie w północnych Czechach w okolicy miasteczka Haje, gdzie organizowali przemysł szklarski.
Szlachectwo czeskie miał otrzymać już w 1552 roku Paweł Schuerer, właściciel hut szkła w tej okolicy. Jednak według dokumentów z 1665 roku, na teren Czech przeniósł się po1559 roku Kasper Szymon Schuerer i w 1592 roku uzyskał szlachectwo czeskie. Według Blażka szlachectwo czeskie otrzymał w 1592 roku (10.06.) Marcin Schuerer, sekretarz panów z Rożmberka (Rosenberg). Wszystkich tych informacji nie potwierdza Doerr, który wymienia dopiero potwierdzenie szlachectwa wydane w 1665 roku (8.07.) dla Eliasza Ignacego Schuerer von Waldheim (Blażek błędnie podaje datę 15.06.1663 r.), kanclerza i członka rady klasztoru w Trzebnicy (Trebnitz). Według Blażka razem z nim potwierdzenie szlachectwa otrzymali jego bracia: Fryderyk i Krzysztof (Doerr tego nie potwierdza).
Ród ten był znany również na Górnych Łużycach w okolicy Żytawy (Zittau). Jan Jerzy Schuerer von Waldheim i jego syn – Jan Chrystian byli celnikami w Mirsku (Friedeberg) oraz właścicielami hut szkła w Karkonoszach.
W 1809 roku (29.06.) szwedzkie szlachectwo z predykatem „”von Waldheim” uzyskał Jan Schuerer oficer wojsk szwedzkich.

Źródła:
Sinapius T. II s. 982
Blażek T. II s. 118-119
Pilnaček T. IV s. 1231
Doerr s. 149
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 130-131

SCHUETZ

Herb wg Blażka

Ród znany z księstwa wrocławskiego, gdzie posiadali Magnice (Magnitz).
Sinapius herb ich przypisuje Schuetzenom.

Źródła:
Sinapius T. II s. 982-983
Blażek T. III s. 111

SCHUETZ

Patrycjusze zgorzeleccy pochodzący z Norymbergii. Do Zgorzelca (Goerlitz) przybył pod koniec XV wieku Jan Schuetz i ożenił się z córką burmistrza miasta Jerzego Emmericha. W 1507 roku był właścicielem Łagowa (Leopoldshaim) koło Zgorzelca (Goerlitz).
Jeremiasz Schuetz (syn ?) był burmistrzem Chemnitz i w 1539 roku (15.02.) otrzymał szlachectwo Rzeszy.

Źródła:
Blażek T. III s. 111

SCHUETZ
(SCHUETZ von MODRŽITZKY)

W 1702 roku (20.11.) został nobilitowany Marcin Modržitzky ze zmianą nazwiska na „Schuetz von Modržitzky". Blażek nie pisze o zmianie nazwiska, twierdząc, że nazywał się Marcin Schuetz i z nobilitacją otrzymał predykat „von Modržitzky". Był pisarzem urzędu podatkowego w Strzelinie (Strehlen).

Źródła:
Blażek T. II s. 119
Doerr s. 185

SCHUETZEN

W 1709 roku (25.10.) za zasługi wojenne zostali nobilitowani i wpisani w czeski stan rycerski bracia Kasper Filip i Ernest Gottlieb Schuetzen. Kasper Filip, żonaty z Katarzyną von Nostitz ze Średniego Goczałkowa (Mittel Gutschdorf), był właścicielem Soboty (Zobten am Bober).

Źródła:
Blażek T. II s. 119
Doerr s. 194

SCHULER
(SCHULER von SENDEN, SENDEN, SENDEN und BIBRAN)

Herb baronowski
linii Schuler v. Senden

Herb baronowski
linii Senden u. Bibran

W 1784 roku (2.11.) odnowienie szlachectwa Rzeszy uzyskali dwaj bracia: Jan Fryderyk Ernest i August Karol Bernard z różnymi nazwiskami i predykatami. Jan Fryderyk Ernest – „Schuler von Senden" a August Karol Bernard – „von Senden", później jego podlinia – „von Senden und Bibran".

LINIA SCHULER VON SENDEN

Syn Jana Fryderyka Ernesta – Ernest Juliusz Fryderyk bar. (?) Schuler von Sanden (ur. 29.11.1753 – zm. 11.02.1827 r.), generał wojsk pruskich i właściciel Brunowa (Braunau) i Winnej Góry (Weinberg) koło Lwówka (Loewenberg), żonaty (x 6.07.1776 r.) z Teodorą von Schweinitz (zm. 29.01.1844 r.) z Chocieborowic (Kutscheborwitz) koło Wołowa (Wohlau), miał dwóch synów:

1. Karola Gustawa Leopolda (ur. 1.08.1804 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 13.12.1893 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x 25.01.1843 r.) z Kunegundą Armgardą Luizą von Langen (ur. 6.03.1818 – zm. 1.06.1849 r.), miał czworo dzieci:
   a) Armgardę Luizę Kunegundę Helenę (ur. 9.09.1844 r.) – diakonissę fundacji (zakładu) dla szlachcianek w Czerninie (Tschirnau) koło Góry Śląskiej (Guhrau);
   b) Jerzego Karola Jana Ernesta (ur. 22.01.1846 – zm. Gniezno, Gnesen 5.05.1893 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x 22.02.1872 r.) z Selmą Krahn (ur. 2.11.1852 r.), miał również czworo dzieci: Elzę Annę Kunegundę Selmę (ur. Grudziądz, Graudenz 15.07.1874 r.); Małgorzatę (ur. 13.04.1876 r.); Jerzego Karola Marcina Jana (ur. Grudziądz, Graudenz 27.10.1878 r.)- oficera wojsk niemieckich; Selmę Annę Kunegundę Armgardę (ur. 8.12.1880 r.).
   c) Artura Karola Fryderyka Teodora (ur. 20.07.1847 r.);
   d) Kunegundę Gabrielę Luizę (ur. 29.05.1849 r.).
2. Ernesta Otto Wilhelma Moryca (ur. 25.04.1812 – zm. Dessau 16.01.1890 r.) – generała porucznika wojsk pruskich. Żonaty (x 23.04.1843 r.) z Marią Elżbietą Kamp (ur. 8.07.1818 – zm. Dessau 24.02.1897 r.), miał sześcioro dzieci:
   a) Karola Henryka Teodora (ur. 18.06.1843 – zm. Szczecin, Stettin 20.01.1880 r.) kapitana i szefa kompanii batalionu fizylierów wojsk pruskich. Żonaty (x Szczecin, Stettin 27.09.1877 r.) z Jadwigą Brand (ur. 28.12.1856 r.), miał córkę – Elżbietę Marię (ur. Szczecin 17.08.1878 r.);
   b) Ernesta Otto Wilhelma Augusta (ur. 5.05.1845 r.) – generała majora i dowódcę brygady wojsk niemieckich. Był żonaty (x Stralsund 20.09.1872 r.) z Anną Luizą Dorotą Łucją Birnbaum (ur. 25.01.1853 r.);
   c) Maksa Ludwika Waltera (ur. 12.01.1850 r.) – generała majora i dowódcę brygady artylerii polowej wojsk niemieckich;
   d) Pawła Hugo (ur. 29.12.1851 r.) – oficera sztabu regimentu piechoty wojsk niemieckich. Żonaty (x Schwerin 27.07.1886 r.) z Dolly von Wrisberg, miał dwie córki: Ewę (ur. Schwerin 10.08.1887 r.) i Dorotę (ur. Karlsruhe 23.11.1893 r.).
   e) Elżbietę Marię Jadwigę (ur. 22.12. 1853 r.) – żonę (x 27.04.1875 r.) Aleksandra bar. von Falkenhausen (zm. Wrocław, Breslau 4.03.1898 r.);

f) Martę Helenę Matyldę (ur. 3.10.1855 r.) – żonę (Dessau 17.12.1881 r.) Henryka Schenk, generała porucznika wojsk niemieckich.

LINIA VON SENDEN I VON SENDEN UND BIBRAN

Na początku XIX wieku żyło trzech braci, prawdopodobnie wnuków Augusta Karola Bernarda von Senden: Ludwik Ernest – założyciel podlinii von Senden und Bibran oraz Ernest Ludwik i Karol Wolf Justynian Wilhelm Chrystian – kontynuatorzy linii von Senden. Wszyscy otrzymali w 1827 roku (30.10.) tytuły baronów heskich potwierdzone przez króla pruskiego.

1. Podlinia von Senden und Bibran

Najstarszy z braci – Ludwik Ernest bar. von Senden (ur. 8.09.1804 – zm. 30.08.1883 r.) był właścicielem Obielewa (?) i Dolnego Wilkowa (Nieder Wittgendorf) koło Złotoryi (Goldberg). W 1835 roku (27.04.) ożenił się z ostatnią przedstawicielką wymarłej w linii męskiej w 1826 roku (16.12.) Agnieszką von Koelichen genannt bar. von Bibran (ur. 5.10.1812 – zm. 12.07.1890 r.) z Modły (Modlau) koło Bolesławca (Bunzlau), dziedziczką Rokitnika (Reisicht), Czernikowic (Gross Tschirbsdorf) i Wilkowa (Wittgendorf) koło Złotoryi (Goldberg). W 1854 roku (20.11.) uzyskał zgodę na przyłączenie nazwiska żony do swojego: „von Senden und Bibran". Miał ośmioro dzieci:

1. Walerię Marię Karolinę Paulinę Henriettę (ur. 12.03.1836 r.) – żonę (x 15.07.1856 r.) Karola hr. von Nostitz (zm. 12.08.1866 r.) z Parchowa (Parchau) koło Lubina (Lueben);
2. Karola Wilhelma Henryka Aleksandra (ur. 3.06.1837 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Smolnica, Baerfelde 27.05.1869 r.) z Marią hr. von Nostitz (ur. 20.08.1849 r.) z Parchowa (Parchau) miał pięcioro dzieci:
   a) Gertrudę Wally Otylię Marię Józefinę (ur. Kassel 12.05.1872 r.);
   b) Jadwigę Paulinę Fredę Antoninę Kamilę (ur. Rokitnik, Reisicht 23.07.1873 r.);
   c) Jana Ludwika Otto Wilhelma (ur. Franfurt n. Odrą, Frankfurt a.O. 20.11.1874 r.) – oficera wojsk niemieckich;
   d) Kurta Gustawa Willy Jerzego (ur. Rokitnik, Reisicht 26.11.1875 r.) – oficera wojsk niemieckich;
   e) Astę Irmgardę Dorę Agnieszkę Marię (ur. Rokitnik, Reisicht 18.09.1881 r.).
3. Ernesta Ludwika Aglais (ur. 29.11.1840 – zm. Berlin 31.10.1900 r.) – generała majora wojsk niemieckich;
4. Ludwika Ernesta Juliusza Ryszarda (ur. 23.07.1843 r.) – pułkownika wojski niemieckich;
5. Alfreda Jana Karola Ernesta (ur. 4.03.1845 r.) – pułkownika wojsk niemieckich, żonatego (x Stradomia Wierzchnia, Ober Stradam 22.10.1872 r.) z Gertrudą Ewą Rozalią von Reinersdorff-Paczenski und Tenczin (ur. 26.03.1850 r.);
6. Otto Rudolfa Henryka (ur. 15.04.1846 r.) – oficera wojsk niemieckich;
7. Gustawa Ernesta Otto Egona (ur. 23.07.1847 r.) – admirała i szefa gabinetu niemieckiej marynarki wojennej;
8. Marię Emmę Henriettę Maksymilianę Paulinę Adolfinę (ur. 13.04.1851 r.).

2. Podlinia von Senden.

Dwaj młodsi bracia Ludwika Ernesta bar. von Senden und Bibran używali nazwiska „von Senden”:

1. Ernest Ludwik (ur. 11.04.1806 – zm. 28.02.1886 r.) – dwukrotnie żonaty: 1. (x 16.10.1840 r.) z Agle hr. de Ribeaupierre (ur. 4.11.1812 – zm. 14.09.1841 r.), 2. (x 16.12.1851 r.) z Hertą von Schlemueller (ur. 6.12.1825 – zm. 22.01.1892 r.), z drugą żoną miał tylko jedną córkę – Wandę Hertę Biankę Adę Agle (ur. Radoszyce ?, Radschuetz 5.11.1857 r.), żonę (x Dryżyna ?, Attendorf 21.05.1878 r.) Gintera von Katzeler.
2. Karol Wolf Justynian Wilhelm Chrystian (ur. Darmstadt 20.06.1808 – zm. 8.03.1879 r.) – właściciel Nacławia (Natzlaff) koło Kożuchowa (Freystadt). Żonaty (x Warcino, Varzin 29.12.1835 r.) z Nanny von Blumenthal (ur. Warcino, Varzin 1.03.1812 – zm. Nacław, Natzlaff 3.04.1894 r.), miał troje dzieci:
   a) Henryka Augusta Wernera Karola (ur. Warcino, Varzin 21.07.1837 r.) – właściciela Nacławia (Natzlaff), Jacink (Jaetzingen), Garbna (Gerbin), Chojęcina (Juliusburg), Głębokiego (Fichthoff), Przybrodzia (Forth) i Rosochy (Rotzog). Żonaty (x Kruckow ? 30.09.1862 r.) z Betty bar. von Sobeck (ur. 13.11.1841 – zm. Nacław, Natzlaff 6.01.1892 r.), miał pięcioro dzieci:
      - Karola Otto Maksa Wilhelma (ur. Pobądz, Pobanz 29.06.1863 r.) – oficera wojsk niemieckich;
      - Wernera Arela Otto Karola (ur. Pobądz, Pobanz 9.07.1865 r.) – dyrektora stadniny koni. Żonaty (x Prosna, Prassen 28.09.1892 r.) z Wandą hr. zu Eulenburg (ur. 7.01.1873 r.), miał czworo dzieci: Eberharda Karola Ryszarda Otto Wernera (ur. Garbno, Gerbin 18.08.1893 r.); bliźniaków: Bodo Maksa Fryderyka Mortimera Wernera i Betty Wandę Eufemię Elżbietę Marię (ur. Załęże ?, Marienwerder 8.07.1895 r.); Arela Ryszarda Karola Augusta Wernera (ur. Zirke 21.05.1900 r.).
      - Maksa Fryderyka Wilhelma Karola (ur. Pobądz, Pobanz 20.05.1868 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Wiedeń, Wien 13.04.1898 r.) z Adą hr. zu Eulenburg (ur. 12.08.1877 r.), miał córkę – Aleksandrynę Betty Klarę Helenę Adę (ur. Berlin 29.01.1899 r.).
      - Helenę Karolinę Marię Betty (ur. Nacław, Natzlaff 18.10.1873 r.) – żonę (x Nacław, Natzlaff 22.09.1897 r.) Ernesta bar. von Hammerstein, ordynata majoratu Retzow;
      - Elżbietę Karolinę Matyldę Augustę Nanny (ur. Poczdam, Potsdam 25.03.1877 r.).
   b) Otto Ludwika Ernesta Karola (ur. Królewiec, Koenigsberg 13.10.1838 r.) – pułkownika kawalerii wojsk niemieckich;
   c) Elżbietę Jadwigę Helenę (ur. Warcino, Varzin 15.09.1844 r.) – żonę (x Nacław, Natzlaff 6.09.1867 r.) Augusta von Zastrow (zm. Koszalin, Koeslin 10.05.1896 r.).

Źródła:
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha, Jg 51:1901 s. 701-704

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia SCHULER von SENDEN

Jan Fryderyk Ernest Schuler v. Senden
1784 r. – szlachectwo Rzeszy
|
Ernest Juliusz Fryderyk
ur. 29.11.1753 – zm. 11.02.1827 r.
generał wojsk pruskich
wł. Brunowa i Winnej Góry
ż. (x 6.07.1776 r.) Teodora
v. Schweinitz
(zm. 29.01.1844 r.)
z Chocieborowic
|

Karol Gustaw Leopold
ur. 1.08.1804 -
zm. Jelenia Góra 13.12.1893 r.
major wojsk pruskich
ż. (x 25.01.1843 r.) Kunegunda
Armgarda Luiza v. Langen
(ur. 6.03.1818 – zm. 1.06.1849 r.)
|

Jerzy Karol
Jan Ernest
ur. 22.01.1846 -
zm. Gniezno
5.05.1893 r.
major wojsk
niemieckich
ż. (x 22.02.1872 r.)
Selma Krahn
(ur. Grudziądz
15.07.1874 r.)
|

Artur Karol
Fryderyk Teodor
ur. 20.07.1847 r.

córki:
a) Armgarda Luiza
Kunegunda Helena
ur.9.09.1844 r.
diakonissa
b) Kunegunda Gabriela
Luiza
ur. 29.05.1849 r.

Ernest Otto Wilhelm Moryc
ur. 25.04.1812 –
zm. Dessau 16.01.1890 r.
generał porucznik wojsk pruskich
ż. (x 23.04.1843 r.) Maria
Elżbieta Kamp
(ur. 8.07.1818 – zm. Dessau 24.02.1897 r.)
|

Karol
Henryk
Teodor
ur. 18.06.
1843 -
zm. Szczecin
20.01.1880 r.
kapitan wojsk
pruskich
ż. (x Szczecin

Ernest
Otto
Wilhelm
August
ur.
5.05.1845 r.
generał
major
wojsk
niemieckich

Maks
Ludwik
Walter
ur.
12.01.1850 r.
generał
major wojsk
niemieckich

Paweł
Hugo
ur.
29.12.1851 r.
oficer
sztabu
regimentu
piechoty
wojsk
niemieckich

córki:
a) Elżbieta Maria
Jadwiga
ur. 22.12.1853 r.
m. (x 27.04.1875 r.)
Aleksander bar.
v. Falkenhausen
(zm. Wrocław
4.03.1898 r.)
b) Marta Helena

| 27.09.1877 r.) ż. (x Stralsund ż. (x Schwerin Matylda
| Jadwiga Brand 20.09.1872 r.) 27.07.1886 r.) ur. 3.10.1855 r.
| (ur. 28.12.1856 r.) Anna Luiza Dolly v. Wrisberg m. (x Dessau
| | Dorota Łucja | 17.12.1881 r.)
| Elżbieta Maria Birnbaum córki: Henryk Schenk
| ur. Szczecin ur. 25.01.1853 r. a) Ewa generał porucznik
| 17.08.1878 r. ur. Schwerin wojsk niemieckich
10.08.1887 r.

Jerzy Karol Marcin Jan ur. Grudziądz 27.10.1878 r. oficer wojsk niemieckich

córki:
a) Elza Anna Kunegunda Selma ur. Grudziądz 15.07.1874 r.
b) Małgorzata ur. 13.04.1876 r.
c) Selma Anna Kunegunda Armgarda ur. 8.12.1880 r.

b) Dorota ur. Karlsruhe 23.11.1893 r.

2. Linia von SENDEN

<u>a) Podlinia von Senden und Bibran</u>

August Karol Bernard v. Senden
1784 r. – szlachectwo Rzeszy
|
N.
|

Ludwik Ernest ur. 8.09.1804 - zm. 30.08.1883 r. 1827 r. – baron wł. Obielewa i Dolnego Wilkowa <u>1854 r. – v. Senden u. Bibran</u> ż. (x 16.12.1826 r.) Agnieszka v. Koelichen zwana v. Bibran (ur. 5.10.1812 – zm. 12.07.1890 r.) z Modły wł. Rokitnika, Czernikowic i Wilkowa

Ernest Ludwik | <u>podlinia von Senden</u>

Karol Wolf |

Karol Wilhelm Henryk Aleksander	Ernest Ludwik Aglais ur.	Ludwik Ernest Juliusz Ryszard	Alfred Jan Karol Ernest	Otto Rudolf Henryk ur.	Gustaw Ernest Otto Egon	córki: a) Waleria Maria Karolina Paulina Henrietta

ur. 3.06.1837 r. major wojsk pruskich ż. (x Smolnica 27.05.1869 r.) Maria hr. v. Nostitz (ur. 20.08. 1849 r.) z Parchowa

29.11. 1840 - zm. Berlin 31.10. 1900 r. generał major wojsk niemieckich

ur. 23.07. 1843 r. pułkownik wojsk niemieckich

ur. 4.03.1845 r. pułkownik wojsk niemieckich ż. (x Stradomia Wyżna 22.10.1872 r.) Gertruda Ewa Rozalia v. Reinersdorff-Paczenski u. Tenczin (ur. 26.03.1850 r.)

15.04. 1846 r. oficer wojsk niemieckich

ur. 23.07. 1847 r. admirał niemieckiej marynarki wojennej

ur. 12.03.1836 r. m. (x 15.07.1856 r.) Karol hr. v. Nostitz (zm. 12.08.1866 r.) z Parchowa

b) Maria Emma Henrietta Maksymiliana Paulina Adolfina ur. 13.04.1851 r.

Jan Ludwik Otto Wilhelm ur. Frankfurt n. O. 20.11.1874 r. oficer wojsk niemieckich

Kurt Gustaw Willy Jerzy ur. Rokitnik 26.11.1875 r. oficer wojsk niemieckich

córki:

a) Gertruda Wally Otylia Maria Józefina ur. Kassel 12.05.1872 r.

b) Jadwiga Paulina Freda Antonina Kamila ur. Rokitnik 23.07.1873 r.

c) Asta Irmgarda Dora Agnieszka Maria ur. Rokitnik 18.09.1881 r.

b) Podlinia von Senden

Ludwik Ernest

|

podlinia Senden u. Bibran

Ernest Ludwik ur. 11.04.1806 - zm. 28.02.1886 r. ż. 1. (x 16.10.1840 r.) Agle hr. de Ribeaupierre (ur. 4.11.1812 - zm. 14.09.1841 r.) 2. (x 16.12.1851 r.) Herta v. Schlemueller (ur. 6.12.1825 - zm. 22.01.1892 r.)

|

Wanda Herta Bianka Ada Agle ur. Radoszyce (?) 5.11.1859 r. m. (x Dryżyna ? 21.05.1878 r.) Ginter v. Katzeler

Karol Wolf Justynian Wilhelm Chrystian ur. Darmstadt 20.06.1808 – zm. 8.03.1879 r. wł. Nacławia ż. (x Warcino 29.12.1835 r.) Nanny v. Blumenthal (ur. Warcino 1.03.1812 – zm. Nacław 3.04.1894 r.)

|

Henryk August Werner Karol ur. Warcino 21.07.1837 r. wł. Nacławia, Jacink, Garbna, Chojęcina, Głębokiego,

Otto Ludwik Ernest Karol ur. Królewiec 13.10.1838 r. pułkownik kawalerii wojsk niemieckich

Elżbieta Jadwiga Helena ur. Warcino 15.09.1844 r. m. (x Nacław 6.09.1867 r.) August v. Zastrow (zm. Koszalin 10.05.1896 r.)

Przybrodzia
i Rosochy
ż. (x Kruckow ?
30.09.1862 r.)
Betty bar. v. Sobeck
(ur. 13.11.1841 –
zm. Nacław 6.01.1892 r.)
|

Karol Otto Maks Wilhelm	Werner Arel Otto Karol	Maks Fryderyk Wilhelm Karol	córki:
ur. Pobądz 29.06.1863 r. oficer wojsk niemieckich	ur. Pobądz 9.07.1865 r. dyrektor stadniny koni ż. (x Prosna 28.09.1892 r.) Wanda hr. zu Eulenburg (ur. 7.01.1873 r.)	ur. Pobądz 20.05.1868 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Wiedeń 13.04.1898 r.) Ada hr. zu Eulenburg (ur. 12.08.1877 r.)	a) Helena Karolina Maria Betty ur. Nacław 18.10.1873 r. m. (x Nacław 22.09.1897 r.) Ernest bar. v. Hammerstein ordynat majoratu Retzow b) Elżbieta Karolina Matylda Augusta Nanny ur. Poczdam 25.03.1877 r.

Eberhard Karol Ryszard Otto Werner	Bodo Maks Fryderyk Mortimer Werner	Arel Ryszard Karol August Werner	Betty Wanda Eufemia Elżbieta Maria
ur. Garbno 18.08.1893 r.	ur. Załęże (?) 8.07.1895 r.	ur. Zirke 21.05.1900 r.	ur. Załęże 8.07.1895 r.

SCHULSE

W 1730 roku (21.07.) szlachectwo pruskie otrzymali bracia: Kasper Ernest i Fryderyk Boening Schulse, synowie kapitana pruskiego korpusu inżynieryjnego – Fryderyka Ernesta Schultze.

Fryderyk Boening von Schulse był pułkownikiem wojsk pruskich i dowódcą regimentu piechoty.

Kasper Ernest (ur. 18.10.1891 – zm. Wrocław, Brerslau 2.12.1758 r.) – również w służbie wojskowej, brał udział w licznych bitwach i dosłużył się stopnia generała-porucznika wojsk pruskich. Pełnił funkcję szefa regimentu inżynieryjnego, komendanta Wrocławia (Breslau) i dyrektora Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz). Posiadał majątek Malin (Mahlen) koło Trzebnicy (Trebnitz) który należał do potomków do 1835 roku. Zakupił również majątki Dąbrowice (Eichgrund) koło Oleśnicy (Oels), Łososiowice (Losswitz) koło Wołowa (Wohlau), później Ręszów (Ransen) koło Wrocławia (Breslau), Wisznię Małą (Wiese) i

Wysoki Kościół (Hochkirch) koło Trzebnicy (Trebnitz) a także państwo Sławików (Slawikau) na Górnym Śląsku koło Raciborza (Ratibor). Żonaty z Beatą von Seydlitz, po przejściu w stan spoczynku mieszkał w Maliniu (Mahlen) i Trzebnicy (Trebnitz). Jego jedyny syn – Wilhelm, był właścicielem Dąbrowic (Eichgrund). Żonaty z N. von Rothkirch z Kunic (Kunitz) miał syna – Wilhelma jun., oficera wojsk pruskich.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 200
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XIII Limburg 2002 s. 153

SCHULTZE

zob.

SCHOLTZ

SCHULTZENDORF

zob.

SCHOLTZENDORF

SCHULZ

zob.

SCHOLTZ

SCHULZE

Stary ród saski posiadający majątki również w śląskiej części Górnych Łużyc. Jan Helmut hr. von Schulze, generał wojsk cesraskich, zginął na Węgrzech w 1684 roku. Jego córka – Szarlotta była żoną Erdmana I von Redern (zm. 1722 r.) z Krapkowic (Krappitz).

Źródła:
Sinapius T. II s. 217-218
Blażek T. III s. 111

SCHULZE
(SCHULZE-GAEVERNITZ)

]

Herb Schulze-Gaevernitz

Szalchectwo Badenii z predykatem „Gaevernitz' otrzymał w 1888 roku (25.07.) profesor Uniwersytetu w Heidelbergu dr prawa Hermann Schulze. W 1869 roku (31.07.) kupił od

Karola von Wedel majątek Krajanów (Krainsdorf) koło Kłodzka (Glatz). Na początku XX wieku właścicielem majątku był jego syn – dr prawa Gerhard von Schulze-Gaevernitz, profesor Uniwersytetu we Freiburgu.

Źródła:
Krane s. 118

SCHUMBERG

zob.

SZUMBERK

SCHURFF

Prawie zupełnie nieznany stary ród śląski, o którym nic nie wiadomo. Blażek powołując się na starszych historyków twierdzi, że siedzibą rodową były niezidentyfikowane „Dobrutky" (?).

Źródła:
Blażek T. III s. 53

SCHUTTER

zob.

WOLFF

SCHWAB
(SCHWOB, SCHENCK ?)

Według T. Jurka przedstawiciele tego rodu przybyli na Śląsk ze Szwabii w początkach XIII wieku: w 1218 roku źródła wymieniają Ulryka „Svevi de Legniz". Według niego mógł on być kasztelanem legnickim. Henelius i za nim Sinapius pod 1252 rokiem notuje Konrada „Svevus oder Schwab comes" świadka przywileju księcia Henryka III dla klasztoru trzebnickiego. Brat Konrada – Ulryk pełnił funkcję stolnika książęcego i stąd potomkowie jego używali również nazwiska „Schenck". Posiadali w średniowieczu majątki w księstwie legnickim i częściowo w księstwie nyskim (m. in. Biechów – Bechau).
Posługiwali się herbem dzielonym w słup, według T. Jurka jedne pole posiadało wycinane w zęby belki (blanki), drugie puste, w którym umieszczono później pół orła. W wiekach późniejszych na Śląsku żyły dwa rody Schwabów z których Schwabowie von Buchen posiadali herb zbliżony do opisanego przez Jurka.

Źródła:
Henelius T. II s. 338
Sinapius T. II s. 979-980
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 294-295

SCHWAB
(SCHWAB von BUCHEN, SCHWOB, SCHWOP)

Prawdopodobnie byli potomkami Schwabów znanych z XIII wieku, chociaż w XVI wieku był to ród mieszczan wrocławskich. Jako siedzibę rodową podawali Budziszów (Buchen, Buchwitz) koło Wrocławia (Breslau).
W 1496 roku (7.12.) zmarł w wieku 42 lat Jan Schwab – kanonik katedry wrocławskiej, jego epitafium znajdowało się w katedrze. Wipert Schwab (ur. 1492 – zm.14.03.1560 r.) „ex Fagis" (von Buchen), doktor obojga praw, przez przeszło 30 lat (1526 – 1560 r.) był

syndykiem Wrocławia (Breslau), w 1535 roku uzyskał szlachectwo czeskie. Trzykrotnie żonaty: 1. z Anną Heller (zm. Wrocław, Breslau 1545 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 1546 r.) z Katarzyną von Gelhorn (zm. Wrocław, Breslau 1550 r.), wdową po Henryku Ribisch, 3. (x 1551 r.) z Katarzyną Sprahe (zm. Wrocław, Breslau 1578 r.) – miał dwóch synów: Wiperta jun. i Jana Baptystę.
Wipert jun. Schwab von Buchen – również doktor obojga praw, był żonaty (x Wrocław, Breslau 1558 r.) z Anną, córką mieszczanina wiedeńskiego Jana Hainer. Jan Baptysta (ur. 1547 r.) od 1587 roku do swojej śmierci 21.07.1615 roku był członkiem rady miasta i właścicielem Budziszowa (Buchen, Buchwitz). Żonaty (x Wrocław, Breslau 1574 r.) z Martą Wolf, miał tylko córkę – Magdalenę, żonę (x Wrocław, Breslau 1595 r.) Andrzeja Meisnera.

Źródła:
Sinapius T. II s. 979-980
Blażek T. II s. 119
Pilnaček T. IV s. 1232
Schles. Wappenbuch szp. 146

SCHWAB
(SCHWAB von SALBERG, SCHWOB)

Henryk Schwab von Salberg był w latach 1630 – 1638 członkiem rady cesarskiej i rady kardynała Franciszka Serafina von Dietrichstein oraz podkanclerzym Moraw. W 1622 roku posiadał Dolne i Górne Povelice (Nieder- und Ober Paulwitz) koło Osoblahy (Hotzenplotz). Sprzedał je w 1629 roku.

Źródła:
Blażek T. IV s. 77
Pilnaček T. IV s. 1232

SCHWAB

zob.

PRIMSTER

SCHWABSDORF

zob.

SCHWOBSDORF

SCHWALBE
(SCHWALBE von GIESITZ, SCHWALBE von GIESIG)

Herb z 1588 roku

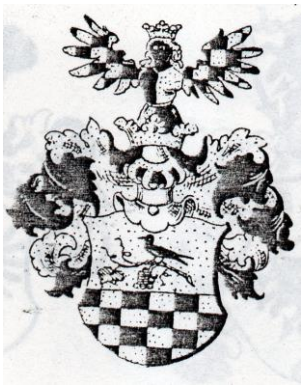

Herb rycerski z 1591 roku

Nobilitowani mieszczanie zgorzeleccy. W 1588 roku (6.12.) dyplom herbowy otrzymał Bartłomiej Schwalbe i jego synowie: Bartłomiej jun. i Abraham. W 1591 roku (28.07.) otrzymali oni szlachectwo Rzeszy z wpisaniem w stan rycerski.

Źródła:
Blażek T. II s. 119

SCHWAMBERG
(SCHWANBERG, *ŠVAMBERK*)

Herb wg Siebmachera

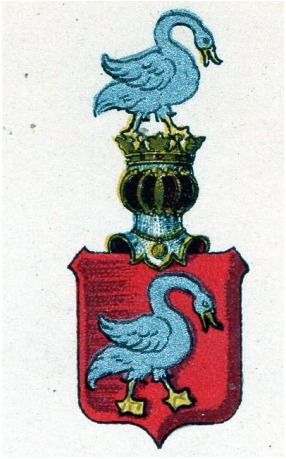

Polski herb Łabędź

Ród czeski herbu Łabędź, według legendy rodowej mieli pochodzić z Danii, stąd w Polsce herb ten był również nazywany „Dunin“. Protoplastą rodu był Ratmir ze Skviřina, jego potomkowie nazywali się początkowo Labut (Łabędź). W XIV wieku zniemczyli nazwisko na Schwannberg vel Schwamberg (Schwann – łabędź). Rodową siedzibą był zamek Krasikov w zachodnich Czechach. W okresie wojen husyckich właściciel Krasikova – Boguslav von Schwamberg był dłuższy czas oblegany przez taborytów. Po zdobyciu zamku i wzięciu Boguslava do niewoli, przeszedł na stronę taborytów i był jednym z wodzów ich wojska. W połowie XV wieku Boleslav V von Schwamberg, marszałek dworu królestwa Czech, był żonaty z Ludmilą von Rosenberg (Rožmberk) i przyjął do herbu rodowego herb Rosenbergów – Róża. W XVI wieku ród podzielił się na kilka linii, w połowie XVII wieku wszystkie linie wymarły.
Na Śląsku przejściowo posiadali majątki na pograniczu czesko – dolnośląskim.

Źródła:
Sinapius T. II s. 435-436
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 207

SCHWANBACH

zob.

GLOGER

SCHWANBERG

zob.

SCHWAMBERG

SCHWANDNER

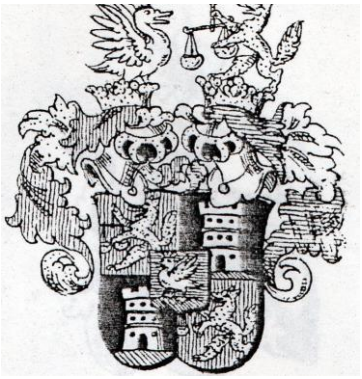

W 1738 roku (27.12.) potwierdzenie starego stanu rycerskiego uzyskał Joachim Schwandner, radca kamery śląskiej.

Źródła:
Blażek T. III s. 111
Doerr s. 226

SCHWANENBACH

zob.

GLOGER

SCHWANENBERG

zob.

RETELN

SCHWANITZ
(SCHWANTZ)

Ród pochodzący z Czech, osiadły na Łużycach. Według Sinapiusa nazwisko pochodzi od miejscowości Schwanwitz na Górnych Łużycach którą posiadali w 1488 roku. W XVI wieku byli właścicielami licznych majątków na Górnych i Dolnych Łużycach. Blażek podaje dwa różne herby.
Na Śląsku posiadali Sulisławice (Zuelzendorf) w księstwie świdnickim oraz Lipną (Lippe) na śląskiej części Łużyc. W 1608 roku Zygmunt von Schwanitz kupił majątki w okolicy Lubania Śląskiego (Lauban). Ród wymarł około 1740 roku.

Źródła:
Sinapius T. II s. 980
Blażek T. III s. 53

SCHWANTZ

zob.

SCHWANITZ

SCHWANOWITZ

zob.

WALDAU

SCHWARTZ
(SCHWARZ)

Ród pochodzący z Turyngii, od początku XVI wieku osiadły na Śląsku. Na Śląsk przybył Zygmunt von Schwartz, właściciel Belnitz koło Erfurtu w Turyngii, był starostą księstwa żagańskiego z ramienia księcia saskiego Jerzego Brodatego. Żonaty z N. von Retschuetz ze Straszowa (Gross Selten), który to majątek wniosła mu w wianie. Posiadał również Mielno (Mellendorf) w tym księstwie.
Jego syn – Jerzy, właściciel Straszowa (Gross Selten) i Mielna (Mellendorf), żonaty N. von Blankenstein ze Szczepanowa (Zeipe), miał syna – Jerzego jun. (ur. 1536 r.), właściciela Straszowa (Gross Selten) i Silna Małego (Klein Selten). Jerzy jun. był starostą Kożuchowa (Freystadt), żonaty z Salomeą (zm. 14.04.1572 r.), córką Baltazara von Schoenaich , zmarł w 1578 roku (29.11.) – pochowany został razem z żoną w kościele w Chotkowie (Hertwigswaldau) koło Żar (Sohrau). Miał syna – Sebastiana (ur. 9.01.1567 – zm. 19.12.1613 r.), właściciela Słonego (Schloin) w księstwie głogowskim i Książa Śląskiego (Fuerstenau) koło Kożuchowa (Freystadt), w 1602 roku asesora sądu ziemskiego księstwa głogowskiego i od 1612 roku członka rady cesarskiej. Żonaty (x 26.11.1585 r.) z Anną, córką Ludwika von Rotenburg z Kiełpina (Kuelpenau) koło Zielonej Góry (Gruenberg) i Książa Śląskiego (Fuerstenau), miał sześcioro dzieci:

1. Sebastiana jun. – właściciela Słonego (Schloin). Żonaty z Dorotą, córką Stefana von Glaubitz ze Starej Jabłonej (Altgabel) koło Zielonej Góry (Gruenberg);
2. N. córkę – żonę (x 4.10.1604 r.) Krzysztofa von Stoessel;
3. Annę (ur. 25.07.1591 – zm. 11.08.1614 r.) – zmarłą w dzieciństwie;

4. N. córkę;
5. N. córkę;
6. Chrystiana – właściciela Słonego (Schloin), Książa Śląskiego (Fuerstenau) i Przylepia (Schertendorf).

Z linii turyngskiej tego rodu Karol August von Schwarz (zm. 1790 r.) – generał-porucznik wojsk pruskich był gubernatorem Nysy (Neisse).

Źródła:
Sinapius T. I s. 838-839
Blażek T. III s. 111
Zedlitz T. IV s. 201

TABLICE GENEALOGICZNE

Zygmunt v. Schwartz
wł. Belnitz
starosta ks. żagańskiego
wł. Straszowa i Mielna
ż. N. v. Retschuetz
ze Straszowa
|
Jerzy
wł. Straszowa i Mielna
ż. N. v. Blanckenstein
ze Szczepanowa
|
Jerzy jun.
ur. 1536 – zm. 29.11.1578 r.
starosta Kożuchowa
wł. Straszowa i Silna Małego
ż. Salomea v. Schoenaich
(zm. 14.04.1572 r.)
|
Sebastian
ur. 9.01.1567 – zm. 19.12.1613 r.
1602 r. – asesor sądu ziemskiego
ks. głogowskiego
1612 r. – członek rady cesarskiej
wł. Słonego i Książa Śląskiego
ż. (x 26.11.1585 r.) Anna v. Rotenburg
z Kiełpina i Książa Śląskiego
|

Sebastian jun.	Chrystian	córki:
wł. Słonego	wł. Słonego,	a) N. – m. (x 4.10.1604 r.)
ż. Dorota v. Glaubitz	Książa Śląskiego	Krzysztof v. Stoessel

ze Starej Jabłonej i Przylepia b) Anna
ur. 25.07.1591 – zm. 11.08.1614 r.
c) N.
d) N.

SCHWARTZ
(SCHWARTZ von OBERDORF, SCHWARZ)

Ród mieszczan augsburgskich osiadły we Wrocławiu (Breslau) w XVI wieku.
Ulryk Schwartz (zm. 1519 r.) mieszczanin augsburgski, był dwukrotnie żonaty: 1. z Magdaleną Schreyer, 2. z Agnieszką Stendach. Jego syn – Sebastian (zm. 1526 r.) przeniósł się do Wrocławia (Breslau), gdzie ożenił się z Reginą Bach. Miał tylko dwie córki: Esterę – żonę Serwacego von Reichell, starosty księstwa wrocławskiego i właściciela Jenkowic (Jenkwitz) i Zachowic (Sachwitz) koło Wrocławia (Breslau) oraz Katarzynę – żonę Jana von Vogt (zm. 9.05.1567 r.), właściciela Pawłowic Namysłowskich (Paulsdorf).
Sinapius za Okolskim powtarza, że potomkami linii augsburskiej tego rodu był małopolski ród senatorski Czernych (Schwarz) herbu Nowina.

Źródła:
Sinapius T. I s. 838-839, T. II s. 983
Blażek T. III s. 53
Zedlitz T. IV s. 201

SCHWARTZENBERG
(baron thoe SCHWARTZENBERG en HOHENLANDSBERG)

Herb rodowy

Herb baronowski

Jedna linia starego frankońskiego rodu von Seinsheim znanego od XII wieku: w 1172 roku w dokumentach występuje Sifridus de Sowensheim. W 1420 roku Erkinger von Seinsheim kupił państwo Schwartzenberg i potomkowie jego przyjęli nazwisko „Schwartzenberg". W 1429 roku (28.07.) otrzymali tytuł baronów Rzeszy, jedna linia w XVI wieku otrzymała tytuł hrabiów a w 1670 roku (7.07.) Jan Adolf hr. von Schwartzenberg, tajny radca dworu cesarskiego i prezydent dworskiej rady wojennej otrzymał tytuł księcia z prawem primogenitury.
W początkach XVI wieku Jan Onophrius bar. von Schwartzenberg z Hohenladsberg, pułkownik wojsk cesarskich osiadł w zachodniej Fryzji w Niderlandach przyjmując nazwisko „baron thoe Schwartzenberg en Hohenladsberg" i dając początek linii niderlandzkiej. Z linii tej w 1876 roku Onophrius baron thoe Schwartzenberg en Hohenlandsberg kupił na Górnych Łużycach majątek Lodenau (obecnie na granicy polsko-niemieckiej koło Rothenburga).

Źródła:
Krane s. 118-119
Schles. Wappenbuch szp. 145
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XIII Limburg 2002 s. 190-191

SCHWARZENBERG

zob.

SCHWARZER

SCHWARZENFELD

zob.

NOHA

SCHWARZENFELS

zob.

BRIEGER

SCHWARZENHORN

Ród średniowieczny pochodzący z Recji (Retia). Według T. Jurka około 1311 roku przybył do Wrocławia (Breslau) Jan „de Swarczenhorn" (zm. po 1325 r.). Był właścicielem Jerzmanowej (Harmannsdorf) oraz młyna pod Leśnicą (Lissa) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Gertrudą z Bledzowa (?) miał syna – Heinczka (Henryk) który w połowie XIV wieku był jednym z sześciu przedstawicieli stanów śląskich opracowujących wrocławskie prawa ziemskie (Landrecht). W 1367 roku Henryk był członkiem rady księcia Konrada II oleśnickiego. Żonaty z Elżbietą von Borschnitz miał syna – Jana (Johannes), również członka rady księcia Konrada II oleśnickiego.
W herbie posiadali róg.

Źródła:
Sinapius T. I s. 839, T. II s. 984
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 284-285

SCHWARZER
(SCHWARZER von SCHWARZENBERG)

Herb rodowy

Herb rycerski

W 1617 roku (8.01.) został wpisany w stan rycerski (Rzeszy ?) z predykatem „von Schwarzenberg” Krzysztof Schwarzer, pisarz kancelarii ekspedycji kamery śląskiej.

Źródła:
Blażek T. III s. 151

SCHWARZKOPF

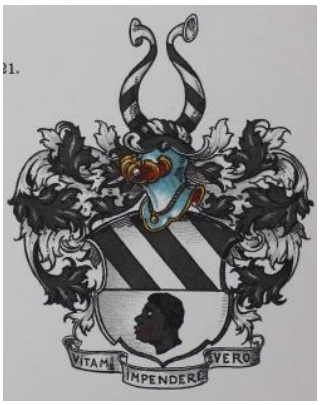

W 1792 roku (29.06.) szlachectwo saskie i Rzeszy uzyskał Joachim Schwarzkopf – nadzwyczajny tajny sekretarz kancelarii poselstwa brunszwickiego i brytyjskiego w Berlinie. Na Śląsku w 1884 roku Gwido von Schwarzkopf, major wojsk niemieckich, kupił majątek Duczów Mały (Klein Deutschen) koło Kluczborka (Kreuzburg). Po jego śmierci w 1902 roku (12.10.) spadkobiercy majątek sprzedali.

Źródła:
Krane s. 119

SCHWEIDENITZ

zob.

SCHWEIDNITZ

SCHWEIDIGER
(SCHWEIDIG)

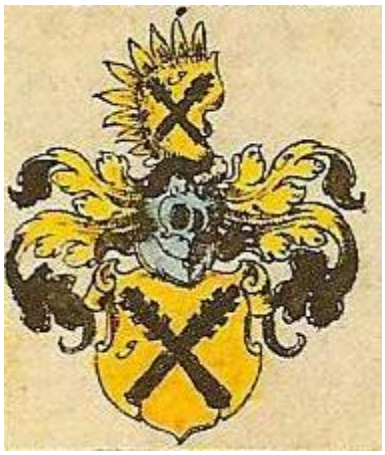

Herb rodowy v. Schweidig
wg Siebmachera

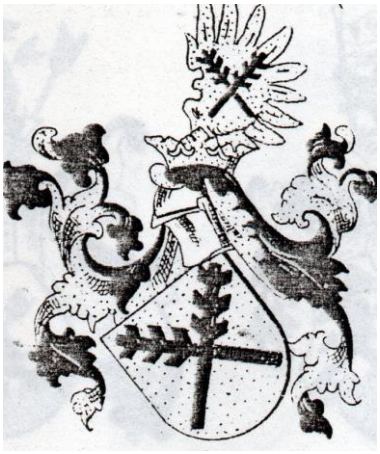

Herb szlachecki
wg Blażka

Szlachecki ród księstwa wrocławskiego, znany od XV wieku. W 1438 roku N. von Schweidig był starostą księstwa wołowskiego.
W XVI wieku posiadali Czernicę (Tschirne) koło Wrocławia (Breslau) którą uważali za swoją siedzibę rodową. Ernest Krzysztof von Schweidiger z Czernicy (Tschirne), żonaty z Zuzanną von Schlaher (?) z Niemkini (Nimkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), miał córkę – Katarzynę (ur. 1576 r.), żonę Adama Hauwald von Eckersdorf.
N. von Schweidiger z Czernicy (Tschirne) był żonaty z N. von Falckenhain z Głoska (Gloschkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Jego córka – Helena była pierwszą żoną Mikołaja Latowskiego z Pieruszy (Peruschen) w księstwie oleśnickim. Zmarła w 1610 roku (13.03.) – pochowana została w Strupinie (Stroppen) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:
Sinapius T. I s. 839-840, T. II s. 984
Blażek T. II s. 119

SCHWEIDNITZ
(SCHWEIDENITZ)

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

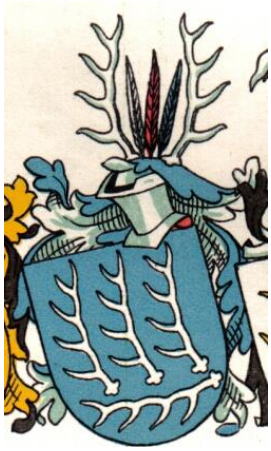

Herb I wg Schles. Wappenbuch

Herb II wg Schles. Wappenbuch

Stary ród śląski pochodzący z księstwa jaworskiego i głogowskiego, bardzo często mylony z rodem von Schweinitz (zob.) z którym nie ma nic wspólnego. Siedzibą rodową był według Sinapiusa Miłaków (Milckau) koło Głogowa (Glogau), który posiadali do wymarcia rodu w 1561 roku.
W 1290 roku Lambert de Swedenicz sprzedał szpitalowi w Bolesławcu (Bunzlau) łąkę w Tułowicach (Tillendorf) koło Bolesławca (Bunzlau). W 1307 roku występuje w dokumentach Arnold de Swidnitz, właściciel Galowic (Gallwitz) koło Wrocławia (Breslau). Miał sześcioro dzieci: Konrada – występującego w dokumentach w latach 1313 i 1328; Fredemana – w1360 roku właściciela Galowic (Gallwitz); Peczka; Waldemara; Klarę i Zofię – występującą w dokumentach w 1329 roku.
W 1358 roku występują w dokumentach bracia: Peczko i Hanko. W 1363 roku Jenchin von Sweinicz sprzedał połowę Kraszowic (Kroischwitz) koło Bolesławca (Bunzlau), w 1370 roku występuje jako właściciel Tułowic (Tillendorf). Zmarł przed 1372 rokiem, prawdopodobnie bez potomków, jego majątki: Kruszynek (Klein Krauschen) i Świeborowice (Schwiebendorf) koło Bolesławca (Bunzlau) przejęła księżna Agnieszka głogowska.

W 1414 roku właścicielem Miłakowa (Milckau) był Hentschel vel Hanco von Schweidnitz. Żonaty z Małgorzatą N. miał dwóch synów: Mikołaja (Nicol) i Andrzeja. Mikołaj (Nicol) (zm. 1456 r.) miał tylko córkę – Annę, żonę (x ok. 1459 r.) Ulryka von Kottwitz.
Andrzej – członek rady księcia Henryka IX głogowskiego, właściciel Miłakowa (Milckau) w 1450 roku był starostą Kożuchowa (Freystadt). Syn – Bernard, żonaty z Urszulą N. miał trzy córki i syna Krzysztofa – dziedzica majątku. Ostatnim męskim przedstawicielem rodu był syn Krzysztofa – Bernard (zm. 13.01.1561 r.). Jego płyta nagrobna znajdowała się w kościele w Miłakowie (Milckau).
Na Górnym Śląsku, na przełomie XIV i XV wieku Feliks von Schweidnitz był właścicielem majątku w Vidnavie (Widnawa, Weidenau) w księstwie nyskim. Drugą jego żoną była N. von Speyl z Kałkowa (Kalkau) w księstwie nyskim, która w 1436 roku procesowała się o ten majątek ze swoim pasierbem Mikołajem von Schweidnitz, właścicielem majątku w Kraš (Krosse) koło Vidnavy (Widnawa, Weidenau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 987-988
Blażek T. III s. 151
Pilnaček T. IV s. 1236
Schles. Wappenbuch szp. 145

SCHWEIDNITZ

zob.

SCHWEINITZ

SCHWEINER

W 1716 roku (12.03.) wpisany został w czeski stan rycerski Roman Chrystian Schweiner, członek rady miejskiej Rudnej (Raudten) koło Lubina (Lueben), właścicel Górnych Samborowic (Ober Tschammendorf) w księstwie ziębickim.
Chrystian von Schweiner (syn ?) żonaty z Elżbietą N., był właścicielem Smarchowic Śląskich (Polnisch Marchwitz) koło Namysłowa (Namslau).

Źródła:
Blażek T. III s. 152
Doerr s. 200

SCHWEINICHEN
(SCHWEINICH, SCHWEINOCH, SZWAJNOCH, *ŠVAJNOCH*)

Herb wg Blażka

Herb wg Siebmachera

Herb wg Dorsta

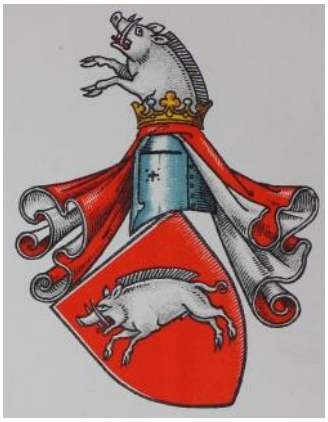

Herb wg Krane

Jeden z najstarszych rodów śląskich, według legendy przybyły z Czech gdzie protoplastą rodu miał być rycerz imieniem Byvoj, żyjący na początku VIII wieku. W późniejszyc wiekach podzielili się na liczne linie w Czechach, na Śląsku i w Polsce, według Sinapiusa posiadające różne nazwiska np. panowie z Rozmitalu czy Strachwitze a w Polsce arcybiskup gnieźnieński Jakub Świnka, ale posiadali wspólny herb – dzika lub głowę dzika (polski herb Świnka). Na Górnym Śląsku nazwisko to występowało również w formie „Szwajnoch" – później zniemczone na „Schweinoch". Siedzibą rodową, według starszych historyków był zamek Świny (Schweinhaus) koło Bolkowa (Bolkenhain), według późniejszych – Świdnica (Schweidnitz).

Na Śląsku znani podobno od początku XII wieku, zaś pierwszym znanym z imienia według heraldyków niemieckich był Tader w 1230 roku (14.09.) kasztelan 'de Zuini – Świna" (Cetwiński błędnie nazywając go „Tacer" wątpi w przynależność do rodu ze Świny). W pełni udokumentowane nazwisko to notowane jest od końca XIII i początku XIV wieku: w 1347 roku Filip de Swyn był proboszczem Wrocławia (Breslau), w 1351 roku Henryk zwany Swyn był właścicielem „Wychenow" koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), w 1378 roku Guentzel von Schwein przebywał na dworze księżnej Agnieszki głogowskiej. W 1410 roku N. von Schweinichen był właścicielem majątku Lueben (prawdopodobnie Lubno w ks. świdnickim). W 1423 roku N. von Schweinichen przebywał na dworze księcia Wacława głogowskiego. W 1439 roku N. von Schwein brał udział w turnieju na dworze księcia Ludwika bawarskiego. W 1448 roku Agnieszka von Schweinichen była żoną Krzysztofa Reybnicz (Reibnitz) z Bolkowic (Polkau) w księstwie jaworskim, Anna (zm. po 1452 r.) z Drzymałowic (Dittersdorf) – była żoną (x 1439 r.) Mikołaja (Nicol) von Reibnitz z Roztoki (Rohnstock) w księstwie jaworskim, inna Anna (zm. po 1487 r.) była żoną Parsiwala von Reibnitz z Sokoli (Falkenberg) w księstwie jaworskim, zaś N. von Schweinichen w tym czasie był żonaty z N. von Reibnitz z tej miejscowości.

Od XV wieku ród podzielił się na liczne linie i domy, z których najważniejsze były trzy linie dolnośląskie: ze Świn (Schweinhaus) w księstwie świdnickim, Chełmca (Kolbnitz) w księstwie jaworskim i Mierczyc (Mertschuetz) w księstwie legnickim oraz linia górnośląska.

LINIA ZE ŚWIN (SCHWEINHAUS)

Świny (Schweinhaus) należały do rodu von Schweinichen od końca XIII wieku. W 1288 roku właścicielem był Jan von Swyn, a w 1313 roku – Piotr. W pierwszej połowie XV wieku właścicielem Świn (Schweinhaus) był N. (Jan ?) von Schweinichen żonaty z N. von Gregersdorf. Jego syn – N. był właścicielem Chełmca (Kolbnitz). Żonaty z N. von Reibnitz z Sokoli (Falkenberg), miał córkę – Helenę (zm. 1503 r.), żonę Jana von Czettritz z Szymanowa (Simsdorf) i Lubiechowa (Liebichau) w księstwie jaworskim. Wywód heraldyczny Schweinichenów i Czettritzów znajdował się na chórze kościoła w Rusinowej lub Raszowa (Reussendorf) w księstwie świdnickim.

Na przełomie XV i XVI wieku N. von Schweinichen – żonaty z Elżbietą von Schindel z Jaśkowic (Jaeschkendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), miał dwóch synów: Jerzego i Abrahama zwanego Burgmann (burgrabia ?).

Jerzy na początku XVI wieku właściciel Mierczyc (Mertschuetz), był starostą Złotoryi (Goldberg), członkiem rady księcia Fryderyka III legnickiego, w 1548 roku marszałkiem

jego dworu i w 1552 roku – starostą Legnicy (Liegnitz). Miał dwóch synów: Jana i Jerzego jun. Jan – występuje w dokumentach 1581 i 1600 jako członek rady książąt brzesko – legnickich. Żonaty z Anną Marią von Kreiselwitz – nie miał dzieci. Jego brat – Jerzy jun., zmarł przed 1607 rokiem również bezdzietnie.
Abraham – brat Jerzego, był właścicielem Świn (Schweinhaus) i Chełmca (Kolbnitz), żył podobno 110 lat. Żonaty z Małgorzatą von Borschnitz z Dobromierza (Hohenfriedeberg) w księstwie jaworskim, miał syna – Jana, właściciela Świn (Schweinichen), Chełmca (Kolbnitz) i Mierczyc (Mertschtuetz). Członek rady księcia Henryka XI i Fryderyka IV legnickiego, był mistrzem ceremonii pogrzebu tego księcia w 1596 roku (29.05.). Zmarł w 1616 roku (23.08.) w wieku 65 lat, pochowany został w kościele św. Jana w Legnicy (Liegnitz). Żonaty z Barbarą von Rothkirch z Prusic (Prausnitz) koło Złotoryi (Goldberg) miał pięcioro dzieci:

1. Barbarę – trzecią żonę (x 14.04.1625 r.) Fryderyka von Gellhorn ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau), Rogowa (Rogau) i Wigancic (Weigelsdorf);
2. Małgorzatę – żonę Adama von Schlewitz , właściciela Wądroża Małego (Klein Wandriss) i Starej Kraśnicy (Alt Schoenau);
3. Ernesta – zmarłego bezżennie;
4. Jana Zygmunta (ur. 1591 – zm. 1664 r.) - ostatniego z tej linii właściciela Świn (Schweinhaus) i Biegoszowa (Hundorf) koło Złotoryi (Goldberg). Około 1620 roku rozbudował i przebudował zamek w Świnach (Schweinhaus) na pałac. Pod koniec życia ożenił się z 15-letnią Katarzyną, córką Jana von Sommerfeld, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jana Jerzego von Zedlitz. Miał dwóch synów: Ernesta i Jana Zygmunta jun. zmarłych w młodości. Majątek odziedziczyła podlinia z Mierczyc (Mertschuetz), potomstwo jego brata – Adama;
5. Adama – asesora wyższego sądu ziemskiego księstwa świdnickiego, właściciela Chełmca (Kolbnitz), Mierczyc (Mertschuetz), Skały (Skohl) koło Jawora (Jauer), Jarostowa (Eisendorf) i Pawłowic Małych (Klein Pohlwitz) w księstwie legnickim, założyciela podlinii z Chełmca (Kolbnitz) i Mierczyc (Mertschuetz).

1. Podlinia z Chełmca (Kolbnitz).

Chełmiec (Kolbnitz) należał do rodu Schweinichenów od XV wieku, w 1478 roku właścicielem tej miejscowości był Henryk von Schwenchin, a w 1498 roku (25.06.) jako właściciele występują: Melchior (ur. ok. 1470 – zm. ok. 1535 r.) oraz Gunczel Sweinchen sen. i jun. Byli oni przedstawicielami linii ze Świn (Schweinhaus). Oddzielną podlinię dopiero założył w drugiej połowie XVI wieku wymieniony wyżej Adam syn Jana von Schweinichen ze Świn (Schweinhaus).
Adam był dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą (zm. 21.10.1638 r.), córką Mikołaja (Nicol) von Landscron z Wrocisławic (Obsendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), 2. z Sarą (zm. 1.01.1643 r.), córką Krzysztofa von Schweinitz z Rosochatej (Seiffersdorf) w księstwie legnickim. Dzieci miał jedynie z pierwszą żoną:

1. Jana – założyciela podlinii z Mierczyc (Mertschuetz);
2. Jadwigę – żonę Dawida von Mohl właściciela Miłoradzic (Muehlraedlitz) koło Lubina (Lueben);

3. Adama jun. (zm. 21.08.1648 r.) – przeniósł się na dwór saski;
4. Elżbietę (ur. 10.04.1615 r.) – żonę (x 2.12.1631 r.) Krzysztofa von Dyhrn z Psar (Huenern) koło Trzebnicy (Trebnitz);
5. Ewę – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem bar. von Sieghofer, 2. z Henrykiem bar. von Zaradek (Zahradek ?), właścicielem Warmątowic (Eichholz) w księstwie legnickim i Duninowa (Dohna) koło Lubina (Lueben);
6. Ernesta – kontynuatora rodu.

Ernest (ur. 16.07.1630 – zm. 23.09.1695 r.) – właściciel Chełmca (Kolbnitz) i Myślinowa (Jaegendorf) koło Jawora (Jauer) był żonaty dwukrotnie: 1 (x 10.06.1653 r.) z Kunegundą (zm. 13.02.1689 r.), córką Jana von Gersdorff z Sichowa (Seichau) w księstwie jaworskim, 2. z Sybillą Magdaleną von Bosen. Tylko z pierwszą żoną miał dzieci: dziewięciu synów i cztery córki, z których wieku dorosłego dożyły trzy córki i czterech synów:

1. Zuzanna Elżbieta – dwukrotnie zamężna: 1. z Melchiorem Fryderykiem von Schweinitz z Krzepielowa (Tschepplau) w księstwie głogowskim, 2. z Emilem Zygmuntem Bojanowskim.
2. Anna Maria (zm. 11.09.1694 r.) – druga żona (x 12.08.1682 r.) Wacława Hildebranda von Hundt (ur. 3.02.1648 – zm. 21.10.1708 r.), właściciela Ruska (Rausse), Wilczkowa (Wiltschau) i Wilkowa (Wilkau).
3. Kunegunda – żona N. von Tschirnhaus.
4. Jan Ernest (ur. 1656 – zm. 25.10.1704 r.) – właściciel Dolinki (Schoentaelchen) koło Jawora (Jauer) i Nielestna (Waltersdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg), później Chełmca (Kolbnitz) oraz Górnego i Dolnego Myślinowa (Ober- u. Nieder Jaegendorf). Żonaty z Urszulą Heleną von Zedlitz zmarł bez dzieci, majątki przejął jego młodszy brat.
5. Jerzy Ernest – właściciel Popęszyc (Poppschuetz) koło Kożuchowa (Freystadt) i Długiego (Langheinsdorf) w księstwie głogowskim, żonaty z Erdmutą Zofią von Zedlitz.
6. Jan Fryderyk – właściciel Okrajnika (Rodeland) w księstwie jaworskim.
7. Ernest Zygmunt – przejął od brata Chełmiec (Kolbnitz) oraz Górny i Dolny Myślinów (Ober- u. Nieder Jaegendorf). Chełmiec (Kolbnitz) wkrótce sprzedał. Żonaty z Anną Elżbietą von Stentsch z Przytokal (Prittag) koło Zielonej Góry (Gruenberg), miał trzech synów i trzy córki.

Jeden z synów – N., właściciel Kłonic (Klonitz) koło Jawora (Jauer) kupił od N. von Nimptsch Starą Kraśnicę (Alt Schoenau) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty z N. von Hock, miał syna – Jerzego Wilhelma, żonatego (x 1.11.1713 r.) z Heleną Elżbietą von Seidlitz z Ciepłowody (Tepliwoda), miał kilkoro dzieci.

2. Podlinia z Mierczyc (Mertschuetz).

Założycielem tej podlinii był Jan (ur. Chełmiec, Kolbnitz 9.04.1610 r.) – syn Adama z Chełmca (Kolbnitz). W 1625 roku, mając 15 lat wyjechał na studia do Strasburga, Paryża, Genewy i do Włoch. W 1632 wrócił na Śląsk i w 1633 roku w czasie wielkiej zarazy uciekł do Prus, wrócił w 1637 roku. Był właścicielem Mierczyc (Mertschuetz), Skały (Skohl), Jaśkowic (Jaeschkendorf) i Wolbromka (Wolmsdorf), w 1655 roku był człon-

kiem rady księcia Ludwika IV legnickiego a w 1669 roku – członkiem rady księcia Chrystiana legnicko-brzeskiego. Zmarł w Mierczycach (Mertschuetz) w 1677 roku (14.04.), epitafium jego znajdowało się w kościele w Mierczycach (Mertschuetz). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 8.10.1642 r.) z Zuzanną Katarzyną (ur. 19.02.1620 r.), córką Jana von Nimptsch z Dobrochowa (Falkenheim) i Olszan (Oelse), 2. (x 2.12.1648 r.) z Ewą, córką Jana von Reibnitz z Kuchar (Kuchendorf), miał sześciu synów i dwie córki. Z synów wieku dorosłego dożyło pięciu:

1. Jan Adam (ur. 11.10.1651 – zm. 19.03.1701 r.) – po studiach w Tybindze i podróżach po Szwajcarii, Włoszech i Austrii, w 1673 roku wrócił na Śląsk. Posiadał Gawrony (Gaffron) i Gawronki (Klein Gaffron) oraz Bytków (Beitkau) koło Lubina (Lueben). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 3.02.1677 r.) z Magdaleną Katarzyną (ur. 26.10.1660 – zm. 26.10.1690 r.) córką Jerzego Oswalda von Czettritz z Chałupek (Neuhaus), 2. (x 25.11.1693 r.) z Katarzyną Eleonorą, córką Jerzego Fryderyka von Tschirnhaus z Górnych Łużyc, wdową po Janie Krzysztofie von Reibnitz z Bukowca (Buchwald), z pierwszą żoną miał siedmioro dzieci, z drugą – czworo. Wieku dorosłego dożyło sześcioro dzieci:
    a) Jana– właściciela Gawronów (Gaffron) i Bytkowa (Beitkau), rycerza zakonu joannitów, dwukrotnie żonatego: 1. z N. von Reusch, wdową po N. von Schaff ze Składowic (Ziebendorf), 2. z Zuzanną Marią bar. von Braun z Soboty (Zobten) – nie miał dzieci;
    b) Magdalenę Katarzynę – żonę (x 1.10.1698 r.) Tobiasza Ludwika von Haugwitz z Szedźca (Schaetz);
    c) Kunegundę Elżbietę – niezamężną;
    d) Joannę Magdalenę – żonę (x 1707 r.) Bernarda von Czettritz z Gruszowa (Birkholz) i Boleścina (Pilzen) w księstwie świdnickim;
    Z drugiegi małżeństwa:
    e) Ewę Eleonorę – żonę (x 9.10.1720 r.) Godfryda Oswalda von Czettritz – Neuhaus z Kątek (Kaenthen) w księstwie świdnickim;
    f) Jana Ludwika – posthumus, studenta Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz), po ukończeniu której w 1723 roku wyjechał za granicę.
2. Jan Ernest (ur. 1653 – zm. 1707 r.) – właściciel Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth) i Ratajna (Panthenau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), był żonaty (x ok. 1684 r.) z Urszulą Zofią, córką Jana Kaspra von Reibnitz z Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth), którą miejscowość wniosła mężowi w posagu;
3. Jerzy Ludwik (ur. 26.02.1658 – zm. 3.06.1713 r.) – pisarz ziemski księstwa świdnicko – jaworskiego, właściciel Skały (Skohl), po studiach we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt am Oder) w 1678 roku i podróżach po Europie, wrócił na Śląsk. Żonaty (x 27.10.1681 r.) z Anną Urszulą, córką Jerzego Oswalda von Czettritz-Neuhaus z Czarnego Boru (Schwarzwaldau) koło Kamiennej Góry (Landeshut) – nie miał dzieci;
4. Jan Fryderyk – właściciel Mierczyc (Mertschuetz), żonaty był z N. von Raschuetz;

5. Jerzy Ernest – właściciel Świn (Schweinhaus). Jego najstarsza córka – Kunegunda Eufrozyna wyszła za mąż za Sebastiana Henryka von Schweinitz i w 1713 roku Świny (Schweinhaus) przeszły w ręce Schweinitzów.

Dom Marciszów (Merzdorf)

Nie wiadomo do której linii należał znany od początku XVII wieku dom Marciszów (Merzdorf) koło Jawora (Jauer). Na przełomie XVI i XVII wieku N. von Schweinichen – żonaty z N. von Stange z Budzienia (Schuetzendorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut), miał syna – Henryka, żonatego z N. von Kalckreuth z Marciszowa Górnego (Ober Merzdorf), który to majątek wniosła mu w wianie. Miał córkę – Juliannę, żonę (x 1669 r.) Karola Krzysztofa von Eicke z Dolnego Godziszowa (Nieder Reppersdorf).
W tym samym czasie znani są dwaj bracia (synowie Henryka ?):

1. Jan Ernest – właściciel Marciszowa (Merzdorf) i Kobylic (Keulendorf) koło Jawora (Jauer), porucznik wojsk cesarskich w Hiszpanii. Żonaty (x 29.04.1682 r.) z Barbarą Eleonorą von Glantzitz (Glaubitz ?) – miał syna i cztery córki.
2. Jerzy Abraham – właściciel Górnych Iwin (Ober Mittlau) i Raciborowic (Gross Hartmannsdorf) koło Bolesławca (Bunzlau). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 29.11.1685 r.) z Marią Magdaleną von Bibran, wdową po Mikołaju (Nicol) von Zedlitz, 2. z N.N., miał syna – Krzysztofa Henryka, właściciela Górnych Iwin (Ober Mittlau).

GÓRNY ŚLĄSK – SCHWEINOCH von KOLBNITZ

Przybyli z Dolnego Śląska w połowie XV wieku w służbie opolskiego księcia – husyty Bolka V głogóweckiego, przedstawiciele rodu Schweinichenów, pod wpływem języka czeskiego zaczęli używać nazwiska „Szwajnoch", później w formie zniemczonej „Schweinoch". W XVII wieku niektórzy przedstawiciele tego rodu wrócili do pierwotnego nazwiska – Schweinichen.
Pierwszym, bardziej znanym przedstawicielem i protoplastą późniejszych Schweinochów był w XVI wieku Franciszek von Schweinichen (Schweinoch) (ur. ok. 1470-1480 – zm. 1563 r.) – z podlinii z Chełmca (Kolbnitz), właściciel Chełmca (Kolbnitz), Myślinowa (Jaegendorf), Raczyc (Ratschuetz) koło Jawora (Jauer) oraz Walc (Walzen) na Górnym Śląsku. W 1530 roku był burgrabią Głogówka (Oberglogau), w latach 1538 – 1539 starostą głogóweckim a w 1547 roku – starostą Białej (Zuelz) koło Prudnika (Neustadt) i w 1560 roku starostą księstwa karniowskiego. W 1555 roku dzierżawił od Katarzyny Janikowskiej Pisarzowice (Schreibersdorf) koło Głogówka (Oberglogau). W księgach ziemskich opolsko-raciborskich wielokrotnie w latach1538 - 1539 występuje jako świadek pod nazwiskiem Schweinichen, Swejnoch oraz Schweinoch, starosta głogówecki.
W 1578 roku Jan Sweinoch z Kolbnic (Chełmiec, Kolbnitz) był właścicielem Naczęsławic (Gross Nimsdorf) koło Koźla (Cosel), w 1587 roku właścicielem tej miejscowości jest Henryk Sweinoch (zm. przed 1604 r., syn lub brat poprzedniego?), żonaty z Anną Pelką z Gieraltowic (Gieraltowitz) koło Koźla (Cosel). W 1592 roku był prawnym opiekunem Salomei Pelki (szwagierki ? pasierbicy ?), wdowy po Hynku Chorwacie (Petrowiczu). W drugiej połowie XVI wieku Fanciszek (Francz) Szwejnoch z Kolbnic (Chełmiec, Kolbnitz) dzierżawił od klasztoru czarnowąskiego Walce (Walzen) koło Prudnika (Neustadt). W 1574 ro-

ku (26.12.) wspólnota wiejska (cz.: obecz) złożyła na niego skargę do wyższego sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego o bezprawne zajęcie ziemi (tzw. „niczyjej" - granicznej) należącej do wspólnoty wiejskiej.
W 1621 roku Walce (Walzen) posiadał Jerzy (Girzik) Szwajnoch z Kolbnic (Chełmiec, Kolbnitz), zaś Wacław – Siedlec (Schedlitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Wacław – właściciel Siedlca (Schedlitz) występuje w 1620 roku, jako świadek w testamencie Balcera Czornberga – właściciela Dańca (Danietz) i Ligoty (Elguth), w 1624 roku jako właściciel Siedlca (Schedlitz) i Gierałtowic (Geraltowitz) koło Koźla (Cosel) w testamencie Adama Dzierżanowskiego właściciela Wysokiej (Wyssoka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), w 1626 roku w testamencie Adama Spigla, właściciela Choruli (Chorula) koło Krapkowic (Krappitz), zaś w 1633 roku jako właściciel Grodziska (Grodisko) koło Koźla (Cosel) – w testamencie Magdaleny ze Zmeskalów Twardawy.
W 1628 roku Daniel Sweinoch von Kolbnitz był właścicielem Łaskarzówki (Laskarzowka) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1643 roku właścicielem tego majątku był Ferdynand Szwajnoch (syn?). W tym roku występuje jako dłużnik w testamencie Pawła Fragsteina. W 1591 roku (19.09.) Jiři Švejnoch był właścicielem Naczysławek (Klein Nimsdorf) koło Koźla (Cosel). W 1621 roku w księdze podatkowej księstwa opolsko – raciborskiego w okręgu kozielskim notowani byli trzej Schweinochowie z Kolbnic (Kolbnitz, Chełmiec): Bartosz – właściciel Naczysławek (Klein Nimsdorf), Salomon – właściciel połowy Łężec (Lenschuetz) i Wacław – właściciel Gierałtowic (Gieraltowitz). Wykaz szlachty górnośląskiej w 1644 roku wymienia sześciu właścicieli majątków Schweinochów – ewangelików: Jerzego, N., Bartosza, Salomona, Ferdynanda i Wacława.
W połowie XVII wieku N. von Schweinichen (kobieta) z Walc (Walzen) koło Krapkowic (Krappitz) była żoną (drugą ?) Jarosława (?) Bojanowskiego z Ligoty Polskiej (Polnisch Ellguth) w księstwie oleśnickim. W tym czasie właścicielami Walc (Walzen) byli Jerzy i Karol Maksymilian von Schweinichen. W 1672 roku Daniel Schweinoch von Kolbnitz był właścicielem wolnego dworu w Rudniku (Rudnik) koło Raciborza (Ratibor).
Od końca XVII wieku na Górnym Śląsku nazwisko to występuje w obydwu formach: Schweinoch i Schweinichen. W księgach metrykalnych parafii bytomskiej istnieje dużo zapisów dotyczących tego rodu: w 1693 roku (20.01.) Anna Zuzanna Szweinoch była matką chrzestną Jana Pawła Prielewicz (?), w 1695 roku (24.01.) Wacław Szweinoch ze Świętochłowic (Schwientochlowitz) był ojcem chrzestnym Antoniego Wacława Myszkowskiego a w 1696 roku (24.08.) Anna Maria „Schweinichin nata Meisingerowna" ze Świętochłowic (Schwientochlowitz) matką chrzestną Ewy Zuzanny Przyszowskiej.
Karol Wacław Schweinichen ze Świętochłowic (Schwientochlowitz) w 1701 roku był ojcem chrzestnym Heleny Eleonory Paczynskiej oraz Karola Józefa Golkowskiego, w 1706 roku – Anny Marii Franciszki Paczynskiej. Żonaty z Heleną N.miał kilkoro dzieci: Karola Rudolfa (chrzest 25.11.1698 r.), Jerzego Wacława (chrzest 18.10.1701 r.), Marię Helenę (chrzest 29.05.1703 r.) i Krzysztofa Rudolfa (chrzest 20.03.1705 r.). Franciszka Schweinichen ze Świętochłowic (Schwientochlowitz) w 1701 roku była matką chrzestną Karola Józefa Paczynskiego oraz Jerzego Wacława Schweinichena. Rodzicami chrzestnymi Marii Heleny – córki Karola Wacława Schweinichena byli: Jerzy Henryk Schweinichen oraz Franciszka Julianna Schweinichen. Jerzy Schweinichen żonaty z Judytą N. miał syna Bo-

gumiła Karola (ur. 20.03.1707 r.). W 1704 roku Franciszka Paczynska „nata Schweinichowna" ze Świętochłowic (Schwientochlowitz) była matką chrzestną Henryka Ludwika Przyszowskiego.
W 1715 roku Ernest Edmund Bogusław von Schweinichen (zm. 1790 r.), właściciel Lipowej (Polnisch Leipe) koło Niemodlina (Falkenberg) był starszym sejmiku okręgu niemodlińskiego. Żonaty (x 1746 r.) z Gottliebą Ernestyną (ur. 1730 – zm. 1807 r.), córką Ernesta Zygmunta Posadowskiego z Dolnych i Średnich Brun (Nieder- u. Mittel Brune) koło Kluczborka (Kreuzburg). Majątek ten żona wniosła mu w posagu.
W 1719 roku w okolicy Gliwic (Gleiwitz) mieszkał Karol Wacław Schweinichen von Kolbnitz żonaty z Ludmiłą, córką Jana Jerzego Rohowskiego. N. von Schweinichen był właścicielem Zbrosławic (Broslawitz). W 1723 roku Bogusław (Karol Boguslaw) von Schweinichen, asesor sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego był właścicielem Zacharzowic (Sacharzowitz). W 1776 roku Karol von Schweinichen dzierżawił majątek w Gaszowicach (Gaschowitz) koło Rybnika (Rybnik) i folwark w Bieńkowicach (Benkowitz) koło Raciborza (Ratibor). W połowie XVIII wieku w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor) przebywały zakonnice: Józefa – chórzystka i Hiacenta – furtianka Schweinich von Kolbnitz. W tym samym klasztorze jako pensjonariuszka przebywała Eleonora von Schweinichen z domu Rohowska (Ludmiła – wdowa po Karolu Wacławie ?).
Również nazwisko to występowało w okolicy Olesna (Rosenberg): w połowie XVIII wieku Franciszek von Schweinichen (ur. 6.01.1731 – zm. 10.12.1787 r.) był właścicielem Radawia (Radau), Wolęcina (Wollentschin), Radłowa (Radlau), Kosic (Koschuetz), Starych Karmonek (Alt Karmunkau) i Łąki (Lenke). Jego syn – Franciszek jun. był trzykrotnie żonaty: 1. z Józefą von Frankenberg (zm. 9.08.1781 r.), 2. z Marianną von Jarotzki, 3. (x ok. 1799 r.) z Fryderyką von Blacha. Zmarł w 1806 roku (15.09.) – pochowany został w Zębowicach (Zembowitz). Prawdopodobnie miał syna – N., żonatego z Marianną Karmanską z Turzy (Thursy) koło Dobrodzienia (Guttentag).
W księstwie cieszyńskim i opawskim byli znani od końca XVII wieku pod nazwiskiem „Švajnoch z Borovej".

XIX – XX WIEK.

W XIX wieku istniały dwie linie rodu: 1. Potomstwo Adama i jego wnuka – Ernesta Zygmunta z Chełmca (Kolbnitz); 2. Potomstwo Franciszka (zm. 1563 r.) z Górnego Śląska. Obie linie dzieliły się na liczne podlinie i gałęzie.

1. Linia Adama z Chełmca (Kolbnitz)

Na przełomie XVIII i XIX wieku linia podzieliła się dwie podlinie, założone przez braci: Jerzego i Ferdynanda von Schweinichen.

a) Podlinia starsza – Jerzego.

Jerzy (ur. Ciepłowody, Tepliwoda 23.04.1764 – zm. Brzeg, Brieg 17.04.1839 r.) – właściciel Rożnowa Górnego (Ober Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg), Bożnowic (Berzdorf) i Pła (Plohmuehle) koło Strzelina (Strehlen), miał syna – Jerzego jun. (ur. 23.04.1797 – zm. Wrocław, Breslau 2.04.1869 r.), królewkiego radcę podatkowego. Żonaty (x Berlin

28.09.1822 r.) z Matyldą von Hacke (ur. 7.01.1803 – zm. Milicz, Militsch 4.09.1849 r.), miał dwóch synów:

1. Eugeniusza Hermanna Jerzego (ur. Neuruppin 10.06.1823 – zm. Berlin 5.05.1884 r.) – majora wojsk pruskich . Żonaty (x Dziewiętlin, Dziewentline 18.02.1847 r.) z Elżbietą Karoliną Henriettą Barth (ur. Wrocław, Breslau 27.05.1826 – zm. Berlin 17.10. 1894 r.), miał syna – Jana Jerzego Pawła Krzysztofa (ur. Grodków, Grottkau 7.07.1852 r.), pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Metz 8.10.1884 r.) ze Stefanią Blanką Eugenią Brauns (ur. Braunschweig 4.05.1864 r.), miał troje dzieci:
   a) Stefanię Elżbietę Lillę Ketę (ur. Metz 18.07.1885 r.) – żonę (x Stuttgart 18.09.1906 r.) Kurta Spemanna, majora sztabu III korpusu armii niemieckiej;
   b) Jana Karola Waltera Eugeniusza (ur. Olsztyn, Allenstein 21.07.1896 r.);
   c) Fryca Jerzego Jana Henryka (ur. Olsztyn, Allenstein 15.04.1898 r.).
2. Jerzego Ferdynanda Augusta (ur. Grodków, Grottkau 10.09.1825 – zm. Wrocław, Breslau 31.12.1906 r.) – oficera wojsk pruskich . Żonaty (x Nysa, Neisse 27.11.1851 r.) z Augustą Laschinsky (ur. Neuruppin 23.07.1830 r.), miał troje dzieci:
   a) Jana Jerzego (ur. Nysa, Neisse 7.09.1852 – zm. Muenster 6.11.1910 r.) – dyrektora pruskiego sądu administracyjnego, żonatego (x Osterholz 22.05.1889 r.) z Heleną Fryderyką Katarzyną Franzius (ur. Lauenstein 2.10.1867 r.);
   b) Katarzynę Annę Dorotę Matyldę (ur. Nysa, Neisse 23.11.1858 r.);
   c) Helenę Augustę Karolinę Franciszkę (ur. Koźle, Cosel 28.01.1864 r.).

b) Podlinia młodsza – Ferdynanda.

Ferdynand (ur. Ciepłowody, Tepliwoda 8.02.1767 – zm. Ciepłowody, Tepliwoda 26.05.1836 r.) – młodszy brat Jerzego, był właścicielem Ciepłowód (Tepliwoda), Zakrzowa (Sakrau) i Wojnowic (Wonnwitz) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty (x Domanice, Domanze 7.05.1795 r.) z Beatą Wilhelminą von Tschirschky und Boegendorf (ur. Domanice, Domanze 15.06.1776 – zm. Ciepłowody, Tepliwoda 21.10.1827 r.), miał trzech synów:

1. Alberta Jerzego Ferdynanda (ur. Ciepłowody, Tepliwoda 5.11.1800 – zm. Wrocław, Breslau 10.01.1839 r.) – oficera wojsk pruskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Ciepłowody, Tepliwoda 8.12.1825 r.) z Adeladą Fryderyką Jadwigą von Grawert (ur. Sommerfeld 15.07.1803 – zm. Ciepłowody, Tepliwoda 17.12.1827 r.), 2. (x Ciepłowody, Tepliwoda 7.05.1829 r.) z Wilhelminą Karoliną Szarlottą von Grawert (ur. 22.02.1808 – zm. Wrocław, Breslau 10.02.1839 r.), z pierwszą żoną miał syna – Alfreda Jana Jerzego Ferdynanda, z drugą – dwóch synów: Kuna Jana Jerzego Ferdynanda i Ryszarda Jana Jerzego Ferdynanda.
   a) Alfred Jan Jerzy Ferdynand (ur. Wrocław, Breslau 22.03.1827 – zm. Pszczyna, Pless 24.11.1872 r.) – właściciel majątku Sułów Mały (Klein Saul) koło Góry Śląskiej (Guhrau), żonaty (x Bojanowo 31.10.1853 r.) z Aurelią Bertą Kunkel (ur. Bojanowo 25.02.1832 – zm. Wrocław, Breslau 4.12.1895 r.), miał troje dzieci:
   - Alberta Ludwika Jana Jerzego Ferdynanda (ur. Tarchalin k. Rawicza, Tarchalin b. Rawitsch 31.08.1854 – zm. Leszno, Lissa 22.11.1916 r.) – naczelnika stacji kolejowej. Żonaty (x Św. Katarzyna, Kattern 3.02.1894 r.) z Heleną Ma-

rią Siewczynski (ur. Rybnik, Rybnik 7.05.1855 r.), wdową po dr med. Wincentym Fesser.

- Helenę Luizę Otylię Amalię (ur. Sułów Mały, Klein Saul 14.10.1858 r.) – żonę (x Środa Śląska, Neumarkt 6.10.1884 r.) profesora Maksymiliana Sar toriusa.
- Antonię Zofię Adelajdę Agnieszkę (ur. Graefenberg 17.09.1860 r.).

b) Kuno Jan Jerzy Ferdynand (ur. Ciepłowody, Tepliwoda 1.09.1833 – zm. Głogów, Glogau 21.12.1880 r.) – major wojsk pruskich i naczelnik więzienia twierdzy Głogów (Glogau). Żonaty (x Grudynia Wielka k. Koźla, Gross Grauden b. Cosel 3.08.1866 r.) z Otylią Leontyną Matyldą Bonawenturą Wit von Doerring (ur. Urbanowice k. Koźla, Urbanowitz b. Cosel 14.06.1838 r.), miał dwoje dzieci:

- Harriet Franciszkę Łucję Wilhelminę Agnes Małgorzatę Helenę Fryderykę (ur. Koźle, Cosel 17.08.1867 r.) – żonę (x Schwerin 7.07.1894 r.) Otto Weltziena;
- Jerzego Jana Ferdynanda Kurta Leo (ur. Koźle, Cosel 3.10.1871 – zginął 13.10.1915 r.) – asystenta urzędu celnego i oficera wojsk niemieckich.

c) Ryszard Jan Jerzy Ferdynand (ur. Wrocław, Breslau 19.01.1838 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 30.07.1906 r.) – urzędnik państwowy i właściciel majątków: Górki (Gurkau) i Bełcz Mały (Klein Beltsch) koło Wołowa (Wohlau). Majątki te kupił w tuż przed swoją śmiercią w 1906 roku od rodziny von Ravenstein. Żonaty (x Jelenia Góra, Hirschberg 18.10.1875 r.) z Marianną Pauliną Wilhelminą von Schweinichen (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 22.02.1855 r.), miał troje dzieci:

- Waltera Jana Jerzego Karola Edwina (ur. Augustenhof ? 18.10.1883 r.) – rolnika, żonatego (x Ragneta, Ragnit 19.01.1917 r.) z Ernestyną Marią Elzą Plock (ur. Tylża, Tilsit 14.03.1887 r.);
- Jadwigę Wilhelminę Paulinę Mariannę Armgardę (ur. Augustenhof ? 16.01.1891 r.) – żonę (x Lubań Śląski, Lauban 29.07.1912 r.) Waltera Gebharda, kupca;
- Ferdynanda Jana Jerzego Edwina (ur. Augustinenhof ? 9.02.1894 – zginął 2.05.1915 r.).

2. Emila Jerzego Ferdynanda (ur. Ciepłowody, Tepliwoda 23.06.1806 – zm. Bachorzew 29.12.1869 r.) – właściciela majątków: Komorowice (Wasserjentsch) koło Wrocławia (Breslau), Bachorzew i Hilarowo (Hilarhof) koło Jarocina (Jarotschin) w Wielkopolsce. Żonaty trzykrotnie: 1. (x Wilków, Wilkau 6.01.1836 r.) z Otylią von Lieres und Wilkau (ur. Wilków, Wilkau 16.02.1817 – zm. Karnków, Ober Arnsdorf 25.07.1839 r.), 2. (x Radomierzyce, Duerrientsch 26.10.1841 r.) z Idą Joanną Szarlottą Otylią von Lieres und Wilkau (ur. Radomierzyce, Duerrientsch 1.06.1815 – zm. Komorowice, Wasserjentsch 7.06.1843 r.), 3. (x Moszna, Moschen 18.09.1845 r.) z Konstancją Henriettą Karoliną bar. von Seherr-Thoss (ur. Moszna, Moschen 11.11.1819 – zm. Hilarowo, Hilarhof 25.01.1886 r.), z pierwszą żoną miał jednego syna, zaś z trzecią – syna i córkę:

a) Erdmanna Jana Jerzego Ferdynanda (ur. Ziębice, Muensterberg 18.01.1839 r.) – generała porucznika wojsk pruskich. Żonaty (x Trzebnica, Trebnitz 13.05.1866 r.) z Marią von Festenberg genannt Packisch (ur. Wrocław, Breslau 2.02.1843 r.), miał córkę – Marieagnes Otylię Matyldę Konstancję (ur. Głogów, Glogau 10.06.1867 r.), żonę (x Spandau 15.12.1888 r.) Leo Sontaga, generała porucznika wojsk niemieckich i dowódcę korpusu armii.
b) Konstantyna Jana Jerzego Ferdynanda Emila (ur. Komorowice, Wasserjentsch 17.08.1849 – zm. Polanica, Altheide 7.07.1911 r.) – majora wojsk niemieckich, właściciela Bachorzewa i Hilarowa (Hilarhof) w Wielkopolsce oraz Biskupic Widawskich (Bischwitz) i Biskupiczek (Klein Bischwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x Siedlimowice, Schoenfeld 25.05.1889 r.) z Marią Chrystianą Dorotą von Korn (ur. Wrocław, Breslau 13.12.1866 r.), ostatnią właścicielką założonego w 1894 roku (14.02.) przez jej ojca Henryka, fideikomisu Pawłowice (Pawelwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), miał trzynaścioro dzieci:
- Jana Jerzego Emila Konstantyna Henryka Otto (ur. Pawłowice, Pawelwitz 1.10.1892 – zginął 23.08.1916 r.);
- Ernesta Jana Jerzego Emila Konstantyna Henryka (ur. Pawłowice, Pawelwitz 4.10.1893 r.);
- Marię Konstancję Helenę Otylię Fanny Katinkę (ur. Pawłowice, Pawelwitz 6.10.1894 r.) – żonę (x Zgorzelec, Goerlitz 20.08.1914 r.) Erharda von Teubern;
- Emila Jana Jerzego Ferdynanda Konstantyna Henryka (ur. Pawłowice, Pawelwitz 9.02.1896 r.);
- Helenę Marię Luizę Otylię Konstancję (ur. Pawłowice, Pawelwitz 11.04.1897 r.);
- Henryka Jana Jerzego Emila Konstantyna (ur. Pawłowice, Pawelwitz 10.12.1898 r.);
- Konstancję Marię Helenę Otylię (ur. Pawłowice, Pawelwitz 22.05.1900 r.);
- Gintera Jana Jerzego Emila Henryka Konstantyna (ur. Pawłowice, Pawelwitz 12.09.1901 r.);
- Otylię Marię Konstancję Helenę Luizę (ur. Pawłowice, Pawelwitz 12.01.1904 r.);
- Mikołaja Jana Jerzego Emila Konstantyna Henryka (ur. Pawłowice, Pawelwitz 18.02.1905 r.);
- Jerzego Wilhelma Jana Henryka Emila Konstantyna Wernera (ur. Pawłowice, Pawelwitz 2.08.1906 r.);
- Barbarę Konstancję Helenę Marię Franciszkę Edelgardę Lidy (ur. Pawłowice, Pawelwitz 19.02.1908 r.);
- Otto Jana Jerzego Emila Konstantyna Henryka (ur. Pawłowice, Pawelwitz 3.01.1911 r.).

c) Metę Otylię Idę Konstancję (ur. Komorowice, Wasserjentsch 9.06.1851 r.) – żonę (x Hilarów, Hilarhof 9.06.1872 r.) Wilhelma Heinricha (zm. Hilarowo, Hilarhof 1.11.1879 r.).

3. Edwina Jerzego Ferdynanda (ur. Ciepłowody, Tepliwoda 16.12.1810 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 2.02.1885 r.) – oficera wojsk pruskich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 8.10.1849 r.) z Pauliną von Studnitz (ur. Polkowice, Polkwitz 31.10.1828 – zm. Sigmaringen 20.04.1864 r.), miał troje dzieci:
   a) Bernarda Jana Jerzego (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 27.07.1853 r.) – żonaty (x Jelenia Góra, Hirschberg 16.02.1878 r.) z Elżbietą Julią Jenny von Flotow (ur. Preuss. Minden 26.09.1857 r.), miał również troje dzieci:
      - Edwina Jana Otto (ur. Zgorzelec, Goerlitz 7.03.1879 r.);
      - Jana Bernarda Ferdynanda (ur. Zgorzelec, Goerlitz 15.04.1880 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Charlottenburg 5.09.1914 r.) z Barbarą Almą Wilhelminą Marią von Flotow (ur. Gdańsk, Danzig 5.09.1883 r.);
      - Helenę Mariannę Agnes (ur. Zgorzelec, Goerlitz 1.04.1890 r.);
   b) Mariannę Paulinę Wilhelminę (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 22.02.1855 r.) – żonę (x Jelenia Góra, Hirschberg 30.07.1906 r.) Ryszarda Jana Jerzego Ferdynanda von Schweinichen (zm. Jelenia Góra, Hirschberg 18.10.1906 r.), właściciela majątków Górki (Gurkau) i Bełcz (Beltsch);
   c) Agnieszkę Julię Ernestynę (ur. Zgorzelec, Goerlitz 27.04.1859 r.) – żonę (x Jelenia Góra, Hirschberg 8.10.1882 r.) Willy Karkowskiego, pułkownika wojsk niemieckich.

2. Linia górnośląska potomków Franciszka.

Założycielem linii górnośląskiej był Franciszek von Schweinichen vel Schweinoch (zm. 1563 r.) starosta księstwa karniowskiego, Głogówka (Oberglogau) i Białej (Zuelz). W 1609 roku również Franciszek (syn, wnuk ?) był panem zastawnym Walców (Walzen) i Biedrzychowic (Friedersdorf) w okręgu głogóweckim.W XVIII wieku podzieliła się na dwie podlinie: 1. z Łąki (Lonkau) koło Pszczyny (Pless), Łańc (Lohnitz) i Pstrążnej (Pstrzonzna, Fischgrund) koło Rybnika (Rybnik); 2. z Radawia (Radau) i Łąki (Lenke) koło Olesna (Rosenberg).

a) Podlinia z Łąki (Lonkau), Łańc (Lohnitz) i Pstrążnej (Pstrzonzna, Fischgrund).

Za założyciela podlinii uważa się Karola Wacława (ur. między 1670-1680 – zm. między 20.03.1732 a 1752 r.) – właściciela Orzegowa (Orzegow) koła Bytomia (Beuthen) i Łąki (Lonkau). Na przełomie XVIII i XIX wieku podlinia podzieliła się na dwie gałęzie założone przez Wincentego Józefa i Emanuela Józefa – prawdopodobnie braci.

Dom Pstrążna (Pstrzonzna, Fischbach) – Wincentego Józefa.

Wincenty Józef von Schweinichen (ur. 1765 – zm. Czuchów, Czuchow 20.10.1814 r.) – właściciel Pstrążnej (Pstrzonzna, Fischbach), Krzyżkowic (Krzischkowitz) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau) i Czuchowa (Czuchow) koło Rybnika (Rybnik), był dwukrotnie żonaty: 1. (x przed 1786 r.) z Magdaleną von Fragstein (ur. 1763 – zm. Pstrążna, Pstrzonzna,

Fischbach 22.03.1805 r.), 2. (x przed 1810 r.) z Katarzyną von Zmeskal (zm. po 20.10.1814 r.). Z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – jednego:

1. Wincentego Franciszka Nepomucena (ur. Pstrążna, Pstrzonzna, Fischbach 25.01.1788 – zm. Czernica, Czernitz 3.04.1870 r.) – właściciela majątku w Krzyżkowicach (Krzischkowitz), również dwukrotnie żonatego: 1. (x 17.06.1806 r.) z Joanną (Jeannette) Marią von Czerny (zm. Krzyżkowice, Krzischkowitz 6.02.1848 r.), wdową po Karolu Henryku von Gusnar, 2. (x Krzyżkowice, Krzischkowitz 29.06.1850 r.) z Albertyną Ender (ur. Głuchołazy, Ziegelhals 24.06.1822 – zm. Strzybnica, Friedrichshuette 2.07.1905 r.). Z drugą żoną miał syna – Artura Jana Wincentego (ur. Lyski, Lissek 20.05.1852 r.), właściciela zakładów wapienniczych w Strzybnicy (Friedrichshuette) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Żonaty (x Racibórz, Ratibor 6.06.1876 r.) z Antonią Urban (ur. Murcki, Emanuelssegen 24.12.1854 r.), miał dwoje dzieci: Kurta Konrada Jerzego Roberta (ur. Zagórze 13.05.1882 r.) – kupca i Wilmę Wilhelminę Waleskę Gertrudę Władysławę (ur. Zagórze 23.05.1884 r.) – żonę (x 25.04.1903 r.) Augusta Schmidta – rewizora.
2. Józefa Jana Pankraca (ur. Pstrążna, Pstrzonzna, Fischbach 13.05.1798 – zm. Mikołów, Nikolai 24.08.1860 r.) – urzędnika podatkowego w Mikołowie (Nikolai), żonatego z Emilią Sartori (ur. Pszczyna, Pless 6.08.1806 – zm. Pszczyna, Pless 26.03.1888 r.). Miał dwie córki: Julię (ur. Pszczyna, Pless 26.02.1840 r.) – żonę (x Mikołów, Nikolai 14.09.1858 r.) Rudolfa Thoma (zm. Mikołów, Nikolai 26.02.1878 r.) – kupca i Amalię (ur. Pszczyna, Pless 10.07.1842 r.) – żonę Sylwestra Huss – nadleśniczego.
3. Moryca Emanuela Alojza (ur. Czuchów, Czuchow 27.09.1810 – zm. Wschowa, Fraustadt 4.08.1892 r.) – leśniczego w Centawie (Centawa) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Żonaty (x Błotnica Strzelecka, Blottnitz 3.11.1842 r.) z Augustą Henriettą Amalią Wilhelminą von Tschammer und Osten (ur. Prószków, Proskau 13.06.1820 – zm. Wschowa, Fraustadt 2.07.1907 r.), miał cztery córki:
    a) Elfrydę Otylię Annę Blankę (ur. 20.10.1845 r.);
    b) Annę Marię (ur. Centawa, Centawa 12.04.1847 r.) – żonę (x Centawa, Centawa 28.06.1866 r.) Emila Guhr (zm. Zgorzelec, Goerlitz 28.10.1882 r.), majora wojsk pruskich;
    c) Olgę Adelinę Kassyldę (ur. Centawa, Centawa 27.09.1848 r.) – żonę (x Wschowa, Fraustadt 20.02.1879 r.) Jana von Chamier-Glisczynski majora wojsk niemieckich;
    d) Amalię Luizę Eufemię (ur. Centawa, Centawa 9.10.1849 r.) – żonę (x Centawa, Centawa 25.06.1872 r.) Rudolfa von Unruh (zm. Halle 9.03.1903 r.).

<u>Dom Łańce (Lohnitz) – Emanuela Józefa (wymarła na początku XX wieku).</u>

Emanuel Józef (ur. ok. 1768 – zm. 28.05.1849 r.) był właścicielem Łańc (Lohnitz), Dąbrowy (której ? Dombrowa), Rzuchowa (Rzuchow, Schoenburg) i Łęgowa (Lengow) koło Rybnika (Rybnik). Jego wnuk – Fryderyk Wilhelm Oskar Artur Henryk (ur. Łańce, Lohnitz 2.05.1824 – zm. Treskow 1908 r.), pocztmistrz był dwukrotnie żonaty: 1. (x Góra Śląska, Guhrau 5.02.1856 r. - rozwiedziony) z Malwiną von Massow (ur. 7.10.1815 – zm. Wald-

awke ? 14.01.1887 r.), 2. (x Wiesbaden 1871 r.) z Heleną von Viessen (ur. Krams 5.12.1841 – zm. Schoenbeck 18.12.1888 r.). Miał tylko córkę – Helenę (ur. Berlin 5.02.1872 r.), żonę (x Treskow 12.06.1894 r.) Otto Jacobs właściciela majątku Treskow w Brandenburgii.

b. Podlinia z Radawia (Radau) i Łąki (Lenke).

Założycielem podlinii był Franciszek Fryderyk von Schweinichen (ur. 6.01.1731 – zm. 10.12.1787 r.) – właściciel Radawia (Radau), Wolęcina (Wollentschin), Radłowa (Radlau), Kosic (Koschuetz), Łąki (Lenke), Turzy (Thursy) i Starych Karmonków (Alt Karmunkau) w okolicy Olesna (Rosenberg).

Jego prawnuk – Józef Anastasius Karol (ur. Knieja, Kneja 11.09.1806 – zm. Kroeben 2.06.1845 r.) był burmistrzem Kroeben (?). Żonaty (x Kamienna Góra, Landeshut 4.11.1833 r.) z Emilią Albertyną Reimann (ur. Komarno, Kammerswaldau 26.07.1816 – zm. Wrocław, Breslau 9.12.1893 r.), miał córkę – Helenę Antonię Józefę (ur. Koźmin, Koschmin 20.07.1840 – zm. Wrocław, Breslau 14.08.1917 r.), diakonissę fundacji Burghausów, oraz syna – Bolka Karola Emila Jana.

Bolko Karol Emil Jan (ur. Kamienna Góra, Landeshut 15.11.1835 – zm. Katowice, Kattowitz 1.10.1899 r.) – nadsztygar kopalni węgla, żonaty (x Tarnowskie Góry, Tarnowitz 7.07.1863 r.) z Zofią Matyldą Fryderyką Marią von Mletzko (ur. Kamieniec, Kaminietz 6.08.1842 r.), miał ośmioro dzieci:

1. Maksa Józefa Serwacego (ur. Szarlej, Scharley 13.05.1866 r.) – zarządcy (? Bergvelwalter) kopalni węgla w Bytomiu (Beuthen). Żonaty (x Tarnowskie Góry, Tarnowitz 17.10.1891 r.) z Almą Martą Joanną Lamprecht (ur. Tarnowskie Góry, Tarnowitz 26.01.1868 r.), miał czworo dzieci:
   a) Jana Bolko Waltera (ur. Lipiny, Lipine 6.02.1893 r.) – oficera wojsk niemieckich;
   b) Bolka Jerzego Fryderyka (ur. Bytom, Beuthen 1.05.1896 r.) – oficera wojsk niemieckich;
   c) Udo Maksa Augusta (ur. Bytom, Beuthen 23.06.1900 r.);
   d) Rut Annę Jadwigę (ur. Bytom, Beuthen 9.02.1904 r.).
2. Elżbietę Leopoldynę Albertynę Marię (ur. Szarlej, Scharley 23.04.1869 r.) – żonę (x Szarlej, Scharley 18.04.1891 r.) Otto von Schweinitz, inspektora kopalni w Michałkowicach (Michalkowitz).
3. Marię Joannę Amalię (ur. Szarlej, Scharley 25.02.1871 r.) – żonę (x Szarlej, Scharley 16.11.1889 r.) Oskara Regehly (zm. Bytom, Beuthen 28.04.1915 r.), kierownika kopalni w Bytomiu (Beuthen).
4. Zofię Emilię Annę (ur. Szarlej, Scharley 24.05.1874 r.) – żonę (x Szarlej, Scharley 20.10.1894 r.) Artura Lamrecht, nadsztygara kopalni w Brzezinach Śląskich (Birkenhain) koło Bytomia (Beuthen).
5. Bolko Alfreda Jana Erdmanna (ur. Szarlej, Scharley 1.01.1876 – zm. Kępczowice, Kempczowitz 7.09.1913 r.) – inspektora dóbr von Henckel-Donnersmarck. Żonaty (x Tarnowskie Góry, Tarnowitz 8.11.1902 r.) z Bertą Klarą Heleną Peiker (ur. Nakło, Naklo 28.04.1883 r.), miał dwie córki: Joannę Marię Zofię (ur. Tarnowskie Góry,

Tarnowitz 16.01.1904 r.) i Eleonorę Bertę Małgorzatę (ur. Kępczowice, Kempczowitz 1.01.1908 r.).
6. Jerzego Alfreda Artura Eberharda Rudolfa (ur. Szarlej, Scharley 14.03.1878 r.) – kierownika ruchu zakładów w Katowicach (Kattowitz). Żonaty (x Tarnowskie Góry, Tarnowitz 23.04.1902 r.) z Heleną Sperling (ur. Kędzierzyn, Kandrzin 20.05.1882 r.), miał córkę Werę Marię Rozalię (ur. Chropaczów, Chropaczow, Schlesiengrube 17.05.1903 r.).
7. Jadwigę Margot Katinkę Almę Annę (ur. Szarlej, Scharley 3.09.1882 r.) – żonę (x Bytom, Beuthen 18.01.1904 r.) Wilhelma Goldmanna nadsztygara kopalni w Królewskiej Hucie (Koenigshuette).
8. Małgorzatę Antonię Katarzynę (ur. Szarlej, Scharley 29.12.1884 r.) – żonę (x Bytom, Beuthen 6.07.1907 r.) inżyniera Jana Jenknera.

Źródła:
Sinapius T. I s. 840-846, T. II s. 984-987
Blażek T. IV s. 77
Pilnaček T. IV s. 1236-1238
Zedlitz T. IV s. 201-202
Krane s. 119
C.D.S. T. VI nr 313b, 340, 439
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 223, 242, 262, 266, 274, 356
Zemska kniha... 37, 38, 53, 68, 83, 88, 112, 134, 136, 143, 157
Cetwiński s.190 nr 810
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser. Gotha Jg 19:1918 s. 783-788
Chrząszcz J.: Beitraege zur Geschichte der Pfarreien des Archipresbyterates Gleiwitz. (w:) Oberschlesien. Kattowitz Jg 2: 1903/04 s. 519-540
Randt E.: Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart. H 1. Gleiwitz 1922 s. 3-23
Slawik W.: Der Adel Oberschlesiens in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen O/S (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1928 H. 4/6 s. 155-161, H. 7/8 s. 221-231
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 148, 456, 484
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 152, 161
Weltzel A: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 53, 241
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 184, 836, 837
Kniha obwinien… (Księga oskarżeń) s. 402 rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. sygn.. 128.
Księga testamentów rkp. – AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43
R. Sękowski: Stosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII wiek) w świetle aktów prawnych i aklt sądowych. Materiały. Chorzów 2016 nr Us (uchwały sejmiku) 38 pkt 1, Ko (księga oskarżeń) 44.
R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 nr 6, 7, 9, 31, 32.

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA ZE ŚWIN.

N. v. Schweinichen
XV/XVI w.
ż. Elżbieta v. Schindel
z Jaśkowic
|

Jerzy
połowa XVI w.
wł. Mierczyc
starosta Złotoryi
1548 r. – marszałek
dworu ks. Fryderyka III
legnickiego
1555 r. – starosta Legnicy
|

Jan
1581 i 1600 r. -
czł. rady książąt
legnickich
ż. Anna Maria
v. Kreiselwitz

Jerzy jun.
zm. przed 1607 r.

Abraham zw. Burgmann
wł. Świn i Chełmca
ż. Małgorzata v. Borschnitz
z Dobromierza
|

Jan
zm. 23.08.1616 r.
wł. Świn, Chełmca i Mierczyc
czł. rady ks. Henryka IX i Fryderyka IV
legnickich
ż. Barbara v. Rothkirch
z Prusic
|

Ernest
zm. bezżennie

Jan Zygmunt
ur. 1591 -
zm. 1664 r.
wł. Świn, i Biegoszowa
ż. Katarzyna v. Sommerfeld
|

Ernest
zm. w młodości

Jan Zygmunt jun.
zm. w młodości

Adam
|
<u>podlinie</u>
<u>z Chełmca</u>
<u>i Mierczyc</u>

córki:
a) Barbara
m. (x 14.04.1625 r.) Fryderyk
v. Gellhorn
ze Starego Grodkowa, Rogowa
i Wigancic
b) Małgorzata
M. Adam v. Schlewitz
wł. Wądroża Małego
i Starej Kraśnicy

<u>1. Podlinia z Chełmca.</u>

Adam
syn Jana ze Świn
ż. 1. Elżbieta v. Landscron
z Wrocisławic
(zm. 21.10.1638 r.)
2. Sara v. Schweinitz
z Rosochatej
(zm. 1.01.1643 r.)

|

Jan | podlinia z Mierczyc

Adam jun. zm. 21.08.1648 r. | podlinia saska

Ernest ur. 16.07.1630 - zm. 23.09.1695 r. wł. Chełmca i Myślinowa ż. 1. (x 10.06.1653 r.) Kunegunda v. Gersdorff z Sichowa (zm. 13.02.1689 r.) 2. Sybilla Magdalena v. Bosen | | | |

córki:
a) Jadwiga m. Dawid v. Mohl wł. Miłoradzic
b) Elżbieta ur. 10.04.1615 r. m. (x 2.12.1631 r.) Krzysztof v. Dyhrn z Psar
c) Ewa m. 1. Jan bar. v. Sieghofer 2. Henryka bar. v. Zaradek (Zahradek ?) wł. Warmątowic i Duninowa

Jan Ernest ur. 1656 - zm. 15.10.1704 r. wł. Dolinki i Nielestna odziedziczył Chełmiec ż. Urszula Helena v. Zedlitz

Jerzy Ernest wł. Popęszyc i Długiego ż. Erdmuta Zofia v. Zedlitz

Jan Fryderyk wł. Okrajnika

Ernest Zygmunt wł. Górnego i Dolnego Myślinowa przejął od brata Chełmiec. sprzedał Chełmiec ż. Anna Elżbieta v. Stentsch z Przytoku |

córki:
a) Zuzanna Elżbieta m. 1. Melchior Fryderyk v. Schweinitz z Krzepielowa 2. Emil Zygmunt Bojanowski
b) Anna Maria zm. 11.09.1694 r. m. (x 12.08.1682 r.) Wacław Hildebrand v. Hundt (ur. 3.02.1648 – zm. 21.10.1708 r.) wł. Ruska, Wilczkowa i Wilkowa
c) Konegunda m. N. v. Tschirnhaus

N. syn wł. Kłonic kupił Starą Kraśnicę ż. N. v. Hock | Jerzy Wilhelm ż. (x 1.11.1713 r.) Helena Elżbieta v. Seidlitz z Ciepłowody | zob. XIX-XX w.

2 synów

3 córki

2. Podlinia z Mierczyc (Mertschuetz)

Jan
syn Adama z Chełmca
ur. Chełmiec 9.04.1610 –
zm. Mierczyce 14.04.1677 r.

wł. Mierczyc, Skały, Jaśkowic, i Wolbromka
1655 r. – członek rady ks. Ludwika IV legnickiego
1669 r. – członek rady ks. Chrystiana legnickiego
ż. 1. (x 8.10.1642 r.) Zuzanna Katarzyna v. Nimptsch
z Dobrochowa i Olszan
(ur. 19.02.1620 r.)
2. (x 2.12.1648 r.) Ewa v. Reibnitz
z Kuchar
|

Jan Adam
ur. 11.10.1651 -
zm. 19.03.1701 r.
wł. Gawron,
Gawronek
i Bytkowa
ż. 1. (x 3.02.
1677 r.)
Magdalena
Katarzyna
v. Czettritz
z Chałupek
2. (x 25.11.
1693 r.)
Katarzyna
Eleonora
v. Tschirnhaus
|

Jan Ernest
ur. 1653 -
zm. 1707 r.
wł. Ligoty
Wielkiej
i Ratajna
ż. (x ok. 1684 r.)
Urszula Zofia
v. Reibnitz
z Ligoty
Wielkiej

Jerzy Ludwik
ur. 26.02.1658 -
zm. 3.06.1713 r.
pisarz ziemski
ks. świdnicko-
jaworskiego
wł. Skały
ż. (x 27. 10.
1681 r.)
Anna Urszula
v. Czettritz-
Neuhaus
z Czarnego Boru

Jan Fryderyk
wł. Mierczyc
ż. N. v. Raschuetz

Jerzy Ernest
wł. Świn
|
Kunegunda
Eufrozyna
m. Sebastian
Henryk
v. Schweinitz

Jan
wł. Gawronów
i Bytkowa
ż. 1. N. v. Reusch
2. Zuzanna Maria
bar. v. Braun
z Soboty

Jan Ludwik
student Akademii
Rycerskiej
w Legnicy
po studiach wyjechał
zagranicę

córki:
a) Magdalena Katarzyna
m. (x 1.10.1698 r.) Tobiasz
Ludwik v. Haugwitz
z Szedźca
b) Kunegunda Elżbieta
c) Joanna Magdalena
m. (x 1707 r.) Bernard
v. Czettritz
z Gruszowa i Boleścina
d) Ewa Eleonora
m. (x 9.10.1720 r.) Godfryd
Oswald v. Czettritz
z Kątek

XIX – XX WIEK.

1. Linia Adama z Chełmca.

a) Podlinia starsza – Jerzego.

Jerzy v. Schweinichen
ur. Ciepłowody 23.04.1764 –
zm. Brzeg 17.04.1839 r.
wł. Rożnowa Górnego,
Bożnowic i Pła
|
Jerzy jun.
ur. 23.04.1797 –
zm. Wrocław 2.04.1869 r.
królewski radca podatkowy
ż. (x Berlin 18.09.1822 r.)
Matylda v. Hacke
(ur. 7.01.1803 –
zm. Milicz 4.09.1849 r.)
|

Eugeniusz Hermann Jerzy
ur. Neuruppin 10.06.1823 -
zm. Berlin 5.05.1884 r.
major wojsk pruskich
ż. (x Dziewiętlin 18.02.1847 r.)
Elżbieta Karolina Henrietta
Barth
(ur. Wrocław 27.05.1826 -
zm. Berlin 17.10.1894 r.)
|

Jan Jerzy Paweł Krzysztof
ur. Grodków 7.07.1852 r.
pułkownik wojsk
niemieckich
ż. (x Metz 8.10.1884 r.)
Stefania Blanka
Eugenia Brauns
(ur. Brauschweig
4.05.1864 r.)
|

Jan Karol
Walter Eugeniusz
ur. Olsztyn 21.07.1896 r.

Fryc Jerzy
Jan Henryk
ur. Olsztyn 15.04.1898 r.

Stefania Elżbieta
Lilli Keta
ur. Metz 18.07.1885 r.
m. (x Stuttgard 18.09.1906 r.)
Kurt Spemann
major sztabu III korpusu
armii niemieckiej

Jerzy Ferdynand August
ur. Grodków 10.09.1825 –
zm. Wrocław 31.12.1906 r.
oficer wojsk pruskich
ż. (x Nysa 27.11.1851 r.)
Augusta Laschinsky
(ur. Neuruppin 23.07.1830 r.)
|

Jan Jerzy
ur. Nysa 7.09.1852 -
zm. Muenster 6.11.1910 r.
dyrektor pruskiego
sądu administracyjnego
ż. (x Osterholz 22.05.1889 r.)
Helena Fryderyka Katarzyna
Franzius
(ur. Lauenstein 2.10.1867 r.)

córki:
a) Katarzyna Anna Dorota Matylda
ur. Nysa 23.11.1858 r.
b) Helena Augusta Karolina Franciszka
ur. Koźle 28.01.1864 r.

b) Podlinia młodsza – Ferdynanda

Ferdynand v. Schweinichen
ur. Ciepłowody 8.02.1767 –
zm. Ciepłowody 26.05.1836 r.
wł. Ciepłowód, Zakrzowa i Wojnowic
ż. (x Domanice 7.05.1795 r.) Beata
Wilhelmina v. Tschirschky u. Boegendorf
(ur. Domanice 15.06.1776 –
zm. Ciepłowody 21.10.1827 r.)

Albert Jerzy Ferdynand
ur. Ciepłowody 5.11.1800 -
zm. Wrocław 10.01.1839 r.
oficer wojsk pruskich
ż. 1. (x Ciepłowody 8.12.1825 r.)
Adelajda Fryderyka Jadwiga v. Grawert
(ur. Sommerfeld 13.07.1803 -
zm. Ciepłowody 17.12.1827 r.)
2. (x Ciepłowody 7.05.1829 r.)
Wilhelmina Karolina Szarlotta v. Grawert
(ur. 22.02.1808 -
zm. Wrocław 10.02.1839 r.)

Emil Jerzy Ferdynand
ur. Ciepłowody 23.06.1806 -
zm. Bachorzew 29.12.1869 r.
wł. Komorowic, Bachorzewa i Hilarowa
ż. 1. (x Wilków 6.01.1836 r.)
Otylia v. Lieres u. Wilkau
(ur. Wilków 16.02.1817 -
zm. Karnków 25.07.1839 r.)
2. (x Radomierzyce 26.10.1841 r.)
Ida Joanna Szarlotta Otylia v. Lieres u. Wilkau
(ur. Radomierzyce 1.06.1815 -
zm. Komorowice 7.06.1843 r.)
3. (x Moszna 18.09.1845 r.)
Konstancja Henrietta Karolina bar. v. Seherr-Thoss
(ur. Moszna 11.11.1819 -
zm. Hilarowo 25.01.1886 r.)

Edwin Jerzy Ferdynand
ur. Ciepłowody 16.12.1810 -
zm. Jelenia Góra 27.07.1853 r.
oficer wojsk pruskich
ż. (x Wrocław 8.10.1849 r.)
Paulina v. Studnitz
(ur. Polkowice 31.10.1828 –
zm. Sigmaringen 20.04.1864 r.)

Bernard Jan Jerzy
ur. Jelenia Góra
27.07.1853 r.
ż. (x Jelenia Góra 16.02.1878 r.)
Elżbieta Julia Jenny v. Flotow
(ur. Preuss. Minden 26.09.1857 r.)

Edwin Jan Otto

Jan Bernard

córki:
a) Marianna Paulina Wilhelmina
ur. Jelenia Góra 22.02.1855 r.
m. (x Jelenia Góra 30.07.1906 r.)
Ryszard Jan Jerzy Ferdynand v. Schweinichen
(zm. Jelenia Góra wł. Górek i Bełcza
b) Agnieszka Julia Ernestyna
ur. Zgorzelec 27.04.1859 r.
m. (x Jelenia Góra 8.10.1882 r.)
Willi Karkowski
pułkownik wojsk niemieckich

Helena Marianna

	ur. Zgorzelec 7.03,1879 r.	Ferdynand ur. Zgorzelec 15.04.1880 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Charlottenburg 5.09.1914 r.) Barbara Alma Wilhelmina Maria v. Flotow (ur. Gdańsk 5.09.1883 r.)	Agnes ur. Zgorzelec 1.04.1890 r.

Erdmann Jan Jerzy Ferdynand ur. Ziębice 18.01.1839 r. generał porucznik wojsk pruskich ż. (x Trzebnica 13.05.1866 r.) Maria v. Festenberg genannt Pakisch (ur. Wrocław 2.02.1843 r.)	Konstantyn Jan Jerzy Ferdynand Emil ur. Komorowice 17.08.1849 - zm. Polanica 7.07.1911 r. major wojsk niemieckich wł. Bachorzewa, Hilarowa, Biskupic Widawskich i Biskupiczek ż. (x Siedlimowice 25.05.1889 r.) Maria Chrystiana Dorota v. Korn (ur. Wrocław 13.12.1866 r.) wł. fideikomisu Pawłowice	Meta Otylia Ida Konstancja ur. Komorowice 9.06.1851 r. m. (x Hilarów 9.06.1872 r.) Wilhelm Heinrich (zm. Hilarów 1.11.1879 r.)
Marieagnes Otylia Matylda Konstancja ur. Głogów 10.06.1867 r. m. (x Spandau 15.12.1888 r.) Leo Sontag generał porucznik wojsk niemieckich		

Jan Jerzy Emil Konstantyn Henryk Otto ur. Pawłowice 1.10.1892 - zginął 23.08.1916 r.	Ernest Jan Jerzy Emil Konstantyn Henryk ur. Pawłowice 4.10.1893 r.	Emil Jan Jerzy Ferdynand Konstantyn Henryk ur. Pawłowice 9.02.1896 r.	Henryk Jan Jerzy Emil Konstantyn ur. Pawłowice 10.12.1898 r.	Ginter Jan Jerzy Emil Henryk Konstantyn ur. Pawłowice 12.09.1901 r.	Mikołaj Jan Jerzy Emil Konstantyn Henryk ur. Pawłowice 18.02.1905 r.	Jerzy Wilhelm Jan Henryk Emil Konstantyn Werner ur. Pawłowice 2.08.1906 r.	Otto Jan Jerzy Emil Konstantyn Henryk ur. Pawłowice 3.01.1911 r.	córki: a) Maria Konstancja Helena Otylia Fanny Katinka ur. Pawłowice 6.10.1894 r. m. (x Zgorzelec 20.08.1914 r.) Erhard v. Teubern b) Helena Maria Luiza Otylia Konstancja ur. Pawłowice 11.04.1897 r. c) Konstancja Maria Helena Otylia ur. Pawłowice 22.05.1900 r.

Alfred Jan Jerzy Ferdynand	Kuno Jan Jerzy Ferdynand	Ryszard Jan Jerzy Ferdynand

ur. Wrocław 22.03.1827 - zm. Pszczyna 24.11.1872 r.
wł. Sułowa Małego
ż. (x Bojanowo 31.10.1853 r.) Aurelia Berta Kunkel (ur. Bojanowo 25.02.1832 - zm. Wrocław 4.12.1895 r.)

ur. Ciepłowody 1.09.1833 - zm. Głogów 21.12.1880 r.
major wojsk pruskich, naczelnik więzienia twierdzy Głogów
ż. (x Grudynia Wielka 3.08.1866 r.) Otylia Leontyna Matylda Bonawentura Wit v. Doerring (ur. Urbanowice 14.06.1838 r.)

ur. Wrocław 19.01.1838 - zm. Jelenia Góra 30.07.1906 r.
wł. Górek i Bełcza Małego
ż. (x Jelenia Góra 18.10.1875 r.) Marianna Paulina Wilhelmina v. Schweinichen (ur. Jelenia Góra 22.02.1855 r.)

d) Otylia Maria Konstancja Helena Luiza
ur. Pawłowice 12.01.1904 r.
e) Barbara Konstancja Helena Maria Franciszka Edelgarda Lidy
ur. Pawłowice 19.02.1908 r.

Walter Jan Jerzy Karol Edwin
ur. Augustinenhof (?) 18.10.1883 r.
rolnik
ż. (x Ragneta 19.01.1917 r.) Ernestyna Maria Elza Plock (ur. Tylża 14.03.1887 r.)

Ferdynand Jan Jerzy Edwin
ur. Augustinenhof (?) 9.02.1894 - zginął 2.05.1915 r.

Jadwiga Wilhelmina Paulina Marianna Armgarda
ur. Augustinenhof (?) 16.01.1891 r.
m. (x Lubań Śląski 29.07.1912 r.) Walter Gebhard – kupiec

Jerzy Jan Ferdynand Kurt Leo
ur. Koźle 3.10.1871 - zginął 13.10.1915 r.
asystent urzędu celnego, oficer wojsk niemieckich

Harriet Franciszka Łucja Wilhelmina Agnes Małgorzata Helena Fryderyka
ur. Koźle 17.08.1867 r.
m. (x Schwerin 7.07.1894 r.) Otto Welzien

Albert Ludwik Jan Jerzy Ferdynand
ur. Tarchalin 31.08.1854 - zm. Leszno 22.11.1916 r.
naczelnik stacji kolejowej
ż. (x Św. Katarzyna 3.02.1894 r.) Helena Maria Siewczynska (ur. Rybnik 7.05.1855 r.)

córki:
a) Helena Luiza Otylia Amalia
ur. Sułów Mały 14.10.1858 r.
m. (x Środa Śląska 6.10.1884 r.) prof. Maksymilian Sartorius
b) Antonia Zofia Adelajda Agnieszka
ur. Grafenberg 17.09.1860 r.

2. Linia górnośląska potomków Franciszka v. Schweinichen vel Schweinoch z Chełmca (XIX w).

a) Podlinia z Łąki, Łańc i Pstrążnej.

Dom Pstrążna Wincentego Józefa.

Wincenty Józef v. Schweinichen
ur. 1765 – zm. Czuchów 20.10.1814 r.
wł. Pstrążnej, Krzyżkowic i Czuchowa
ż. 1. (x przed 1786 r.) Magdalena v. Fragstein (ur. 1763 – zm. Pstrążna 22.03.1805 r.)
2. (x przed 1810 r.) Katarzyna v. Zmeskal

(zm. po 20.10.1814 r.)
|

Wincenty Franciszek Nepomucen
ur. Pstrążna 25.01.1788 - zm. Czernica 3.04.1870 r.
wł. Krzyżkowic
ż. 1. (x 17.06.1806 r.) Joanna (Jeannette) Maria v. Czerny (zm. Krzyżkowice 6.02.1848 r.)
2. (x Krzyżkowice 29.06.1850 r.) Albertyna Ender (ur. Głuchołazy 24.06.1822 - zm. Strzybnica 2.07.1905 r.)
|
Artur Jan Wincenty
ur. Lyski 20.05.1852 r.
właściciel zakładów wapienniczych w Strzybnicy
ż. (x Racibórz 6.06.1876 r.) Antonia Urban (ur. Murcki 24.12.1854 r.)
|

Kurt Konrad Jerzy Robert
ur. Zagórze 13.05.1882 r.
kupiec

Wilma Wilhelmina Waleska Gertruda Władysława
ur. Zagórze 23.05.1884 r.
m. (x 25.04.1903 r.) August Schmidt – rewizor

Józef Jan Pankracy
ur. Pstrążna 13.05.1798 - zm. Mikołów 24.08.1860 r.
urzędnik podatkowy w Mikołowie
ż. Emilia Sartori (ur. Pszczyna 6.08.1806 - zm. Pszczyna 26.03.1888 r.)
|
córki:
a) Julia
ur. Pszczyna 26.02.1840 r.
m. (x Mikołów 14.09.1858 r.) Rudolf Thoma - kupiec (zm. Mikołów 26.02.1878 r.)
b) Amalia
ur. Pszczyna 10.07.1842 r.
m. Sylwester Huss
nadleśniczy

Moryc Emanuel Alojzy
ur. Czuchów 27.09.1810 – zm. Wschowa 4.08.1892 r.
leśniczy w Centawie
ż. (x Błotnica Strzelecka 3.11.1842 r.) Augusta Henrietta Amalia Wilhelmina v. Tschammer u. Osten (ur. Prószków 13.06.1820 – zm. Wschowa 2.07.1907 r.)
|
córki:
a) Elfryda Otylia Anną Blanka
ur. 20.10.1845 r.
b) Anna Maria
ur. Centawa 12.04.1847 r.
m. (x Centawa 28.06.1866 r.) Emil Guhr – major wojsk pruskich (zm. Zgorzelec 28.10.1882 r.)
c) Olga Adelina Kassylda
ur. Centawa 27.09.1848 r.
m. (x Wschowa 20.02.1879 r.) Jan v. Chamier-Glisczynski major wojsk niemieckich
d) Amalia Luiza Eufemia
ur. Centawa 9.10.1849 r.
m. (x Centawa 25.06.1872 r.) Rudolf v. Unruh (zm. Halle 9.03.1903 r.)

<u>Dom Łańce Emanuela Józefa (wymarła na początku XX w.)</u>

Emanuel Józef v. Schweinichen
ur. ok. 1768 – zm. 28.05.1849 r.
wł. Łańc, Dąbrowy, Rzuchowa i Łęgowa
|
N.
|
Fryderyk Wilhelm Oskar Artur Henryk
ur. Łańce 2.05.1824 – zm. Treskow 1908 r.
pocztmistrz
ż. 1. (x Góra Śląska 5.02.1856 r. – rozwiedziony)

Malwina v. Massow
(ur. 7.10.1815 – zm. Waldawke ? 14.01.1887 r.)
2. (x Wiesbaden 1871 r.) Helena v. Viessen
(ur. Krams 5.12.1841 – zm. Schoebeck 18.12.1888 r.)
|
Helena
ur. Berlin 5.02.1872 r.
m. (x Treskow 12.06.1894 r.) Otto Jacobs
wł. Treskow

b) Podlinia z Radawia i Łąki.

Franciszek Fryderyk v. Schweinichen
ur. 6.01.1731 – zm. 10.12.1787 r.
wł. Radawia, Wolęcina, Radłowa, Kosic,
Łąki, Turzy i Starych Karmonków
|
N.
|
N.
|
Józef Anastasius Karol
ur. Knieja 11.09.1806 – zm. Kroeben 2.06.1845 r.
burmistrz Kroeben
ż. (x Kamienna Góra 4.11.1833 r.)
Emilia Albertyna Reimann
(ur. Komarno 26.07.1816 – zm. Wrocław 9.12.1893 r.)
|

Bolko Karol Emil Jan
ur. Kamienna Góra 15.11.1835 -
zm. Katowice 1.10.1899 r
nadsztygar kopalni węgla
ż. (x Tarnowskie Góry
7.07.1863 r.)
Zofia Matylda Maria
v. Mletzko
(ur. Kamieniec 6.08.1842 r.)

Helena Antonia Józefa
ur. Koźmin 20.07.1840 –
zm. Wrocław 14.08.1917 r.
diakonissa

Maks Józef
Serwacy
ur. Szarlej
13.05.1866 r.
zarządca kopalni
węgla w Bytomiu
ż. (x Tarnowskie Góry
17.10.1891 r.)
Anna Marta Joanna

Bolko Alfred
Jan Erdmann
ur. Szarlej
1.01.1876 -
zm. Kępczowice
7.09.1913 r.
inspektor dóbr
v. Henckel-
Donnersmarck

Jerzy Alfred
Artur Eberhard
Rudolf
ur. Szarlej 14.03.1878 r.
kierownik ruchu
zakładów w Katowicach
ż. (x Tarnowskie Góry
23.04.1902 r.)
Helena Sperling

córki:
a) Elżbieta Leopoldyna
Albertyna Maria
ur. Szarlej 23.04.1869 r.
m. (x Szarlej 18.04.1891 r.)
Otto v. Schweinitz
inspektor kopalni
w Michałkowicach
b) Maria Joanna Amalia

Lamprecht
(ur. Tarnowskie
Góry 26.01.1868 r.)
|
|
|
|
|
|
|
|

ż. (x Tarnowskie
Góry 8.11.1902 r.)
Berta Klara
Helena Peiker
(ur. Nakło
28.04.1883 r.)
|
córki:
a) Joanna Maria Zofia
ur. Tarnowskie Góry 16.01.1904 r.
b) Eleonora Berta Małgorzata
ur. Kępczowice 1.01.1908 r.

(ur. Kędzierzyn
20.05.1882 r.)
|
Wera Maria Rozalia
ur. Chropaczów
17.05.1903 r.

ur. Szarlej 25.02.1871 r.
m. (x Szarlej 16.11.1889 r.)
Oskar Regehly
(zm. Bytom 28.04.1915 r.)
kierownik kopalni w Bytomiu
c) Zofia Emilia Anna
ur. Szarlej 24.05.1874 r.
m. (x Szarlej 20.10.1894 r.)
Artur Lamrecht
nadsztygar kopalni
w Brzezinach Śląskich
d) Jadwiga Margot Katinka
Alma Anna
ur. Szarlej 3.09.1882 r.
m. (x Bytom 18.01.1904 r.)
Wilhelm Goldmann
nadsztygar kopalni
w Królewskiej Hucie
e) Małgorzata Antonia Katarzyna
ur. Szarlej 29.12.1884 r.
m. (x Bytom 6.07.1907 r.)
inż. Jan Jenkner

Jan Bolko
Walter
ur. Lipiny
6.02.1893 r.
oficer wojsk
niemieckich

Bolko Jerzy
Fryderyk
ur. Bytom
1.05.1896 r.
oficer wojsk
niemieckich

Udo Maks
August
ur. Bytom
23.06.1900 r.

Rut Anna
Jadwiga
ur. Bytom
9.02.1904 r.

SCHWEINITZ

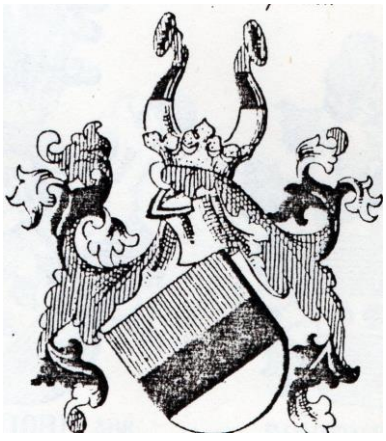

Herb rodowy wg Blażka

Herb rodowy wg Dorsta

Herb rodowy wg Schles. Wappenbuch

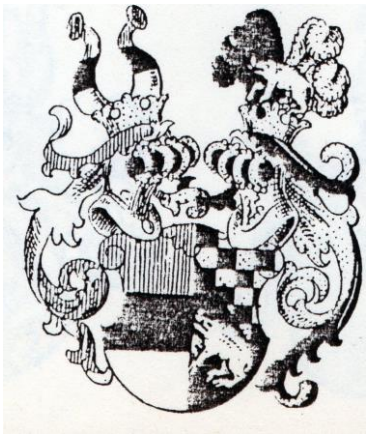

Herb baronowski Schweinitz-Schlichting

Herb hrabiowski Schweinitz-Schlichting

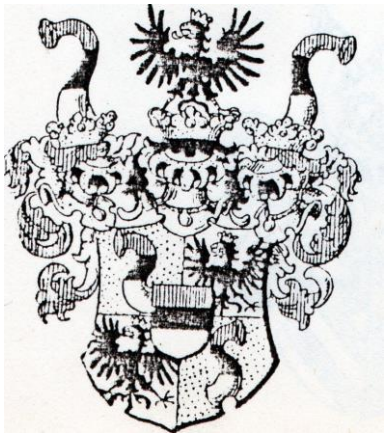

Herb hrabiowski Schweinitz-Tscheplau

Herb hrabiów Schweinitz u. Krain

Stary ród śląski niewiadomego pochodzenia mylony często z rodem von Schweidnitz: według Pilnačka mieli pochodzić z pogranicza morawsko – śląskiego, według innych star-

szych historyków – z Miśni. Jednak T. Jurek nie wymienia ich. Według tradycji rodowej mieli przybyć na Śląsk w orszaku świetej Jadwigi z Meranu. Początkowo nazywali się „Schwenz" vel „Swentz", w XIV wieku protoplasta rodu miał być w czasach króla Władysława Łokietka kasztelanem Świecia na Pomorzu Gdańskim, od którego wzięli nazwisko (?), inny „Svincius" w 1333 roku brał udział w wojnie z Krzyżakami i w 1336 roku miał być kasztelanem żarnowieckim. Według historyków niemieckich i czeskich nazwisko pochodzi od miejscowości Święciec (Klein Schwenz, Klein Schweinitz) koło Legnicy (Liegnitz) którą posiadali co najmniej od XV wieku.
W źródłach śląskich występują od początku XIV wieku: w 1304 roku Jakub Swentz zu Swentz, w 1320 roku był właścicielem miejscowości Rosochatej (Seiffersdorf) w księstwie legnickim która stała się siedzibą jednej linii rodu. W 1320 roku przebywał on na dworze księcia Bolesława III legnicko – brzeskiego. W 1344 roku Johannes „de Swentz de Syffridvilla" był proboszczem w Legnicy (Liegnitz).
Już w XV wieku znane są dwie linie rodu: z Wiercienia (Wuertsch-Helle) koło Lubina (Lueben) i z Rosochatej (Seiffersdorf). Nieco później powstały linie z Piotrówki (Petersdorf) i Lubienia (Liebenau) oraz z Wilczyc (Wiltsch) i Janowic (Jaenowitz).

I. LINIA Z WIERCIENIA (WUERTSCH-HELLE).

W 1345 roku Bastka (Paska – Piotr) von Swentz, właściciel Wiercienia (Wuertsch-Helle) koło Lubina (Lueben) był ławnikiem sądu dworskiego i ziemskiego księstwa legnickiego. W 1385 roku właścicielem tej miejscowości był Fritsche von Schwancze. W latach 1476 – 1488 Franze „zu Helle und Wirtsch" był członkiem rady i sędzią dworskim księcia Fryderyka I legnicko – brzeskiego. Miał syna – Jana (zm. 1523 r.). Inny Jan, właściciel Wiercienia (Wuertsch-Helle) był w 1530 roku był sędzią dworskim księstwa legnickiego. W 1554 roku Melchior von Schweinitz , właściciel Wiercienia (Wuertsch-Helle) był burgrabią Legnicy (Liegnitz). W 1564 roku Hieronim von Schweinitz sprzedał swoje majątki „Helle und Wirtsch" Zygmuntowi von Axleben zwanemu Magnus. Zmarł bezdzietnie i na nim wymarła linia z Wiercienia (Wuertsch-Helle).

II. LINIA Z ROSOCHATEJ (SEIFFERSDORF).

Miejscowość ta należała do Schweinitzów już w początkach XV wieku. Z linii tej w ciągu XV i XVI wieku wydzieliły się wszystkie inne linie. W 1350 roku występują w dokumentach trzej synowie Jakuba: Hancke, Franzke i Piter (Jan, Franciszek i Piotr). W 1398 roku Hancke był członkiem rady księcia Ruperta (Ruprechta) legnickiego. Żonaty z Eufemią von Praedl (Predel), która prawdopodobnie wniosła mu w posagu Rosochatą (Seiffersdorf). Miał syna – Jana, od 1423 roku właściciela Rosochatej (Seiffersdorf), w latach 1433 – 1436 ławnika sądu a następnie sędziego ziemskiego księstwa legnickiego, od 1449 roku właściciela Janowic (Jaenowitz) w księstwie legnickim. Żonaty z N. von Haugwitz z Obiszówki (Klein Obisch) w księstwie głogowskim, miał dwie córki i trzech synów:

1. Eufemię (zm. po 1440 r.) – żonę Zygmunta von Waldau;
2. Annę – żonę Kaspra von Saur
3. Franciszka – kanonika legnickiego;
4. Krzysztofa sen. – kontynuatora linii;

5. Piotra – założyciela linii z Wilczyc (Wiltsch) i Janowic (Jaenowitz) w księstwie legnickim.

Krzysztof sen. (zm. po 1471 r.) i Piotr (zm. ok. 1479 r.) byli założycielami dwóch podstawowych linii istniejących do XX wieku.

Początkowo, po śmierci ojca gospodarzyli razem, później w 1464 roku, podzielili się majątkami: Krzysztof sen. otrzymał Rosochatą (Seiffersdorf), Święciec (Klein Swentz, Klein Schweinitz) i Dunino (Dohnau) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty z Urszulą von Busewoy z Niedźwiedzic (Baersdorf) w księstwie legnickim, miał syna – Krzysztofa jun., w 1473 roku właściciela Rosochatej (Seiffersdorf) i Piotrówka (Petersdorf) koło Legnicy (Liegnitz). Żmarł w 1499 roku i pochowany został w Rosochatej (Seiffersdorf). Żonaty z Jadwigą von Zedlitz z Prochowic (Parchwitz) miał siedmioro dzieci:

1. Małgorzatę – żonę Zygmunta von Nimptsch z Piotrowic (Peterwitz);
2. Jadwigę – żonę Henryka von Packisch z Krzywej (Kreibau)
3. Annę – niezamężną;
4. Krzysztofa – kontynuatora linii;
5. Franciszka – zmarłego w młodości przed 1517 rokiem;
6. Jerzego – założyciela podlinii z Piotrówki (Petersdorf) i Lubienia (Liebenau);
7. Bernarda – właściciela Ruji (Royn) w księstwie legnickim. Miał syna – Mikołaja (Nicol) występującego w dokumentach w latach 1571 – 1574, zmarłego bezdzietnie.

Krzysztof – syn Krzysztofa jun. był właścicielem Rosochatej (Seiffersdorf), Święcca (Klein Swentz, Klein Schweinitz) i Dunina (Dohnau). W 1509 roku był członkiem rady książąt legnickich, w 1510 roku – starostą księstwa legnickiego i wreszcie członkiem rady cesarza Ferdynanda I oraz starostą Głogowa (Glogau). Zmarł w 1538 roku, pochowany został w Rosochatej (Seiffersdorf). Żonaty z Jadwigą von Falkenheyn z Bukownej (Buchwald) koło Głogowa (Glogau), miał syna – Jana (zm. po 1560 r.), właściciela Rosochatej (Seiffersdorf), Święcca (Klein Schwenz, Klein Schweinitz) i Dunina (Dohnau), członka rady książąt Jerzego II brzeskiego i Henryka XI legnickiego, w 1560 roku – starostę księstwa legnickiego, żonatego z Katarzyną von Tader z Jemielna (Gimmel). Jego syn – Krzysztof, w 1570 roku sprzedał wszystkie swoje majątki w księstwie legnickim swojemu kuzynowi Janowi von Schweinitz z Piotrówki (Petersdorf) i Lubienia (Liebenau) i kupił od książąt oleśnickich Henryka III bierutowskiego i Karola II oleśnickiego miasteczko Psie Pole (Hundsfeld) pod Wrocławiem (Breslau) oraz Kiełczów (Gross Weigelsdorf) i połowę Długołęki (Langewiese). Żonaty z Anną von Spiegel, miał troje dzieci:

1. Jana (zm. przed 1588 r.) – zmarłego bezdzietnie. Wszystkie majątki przejęły jego siostry.
2. Katarzynę – żonę Sebastiana von Zedlitz;
3. Jadwigę – żonę Hertwiga von Seidlitz, właściciela Śmiałowic (Schmellwitz) i Kraskowa (Kratzke) w księstwie świdnickim.

PODLINIA Z PIOTRÓWKI (PETERSDORF) I LUBIENIA (LIEBENAU)

Założycielem tej podlinii był Jerzy (zm. 3.02.1567 r.) – syn Krzysztofa jun. a brat Krzysztofa z Rosochatej (Seiffersdorf), właściciel Piotrówki (Petersdorf), Lubienia (Liebenau), Drążka (Stelzenberg) i Miłoradzic (Muehlraedlitz). Żonaty z Małgorzatą von Haugwitz z

Obiszówka (Klein Obisch) miał pięcioro dzieci z których trzej bracia:Jan, Jerzy i Fryderyk byli założycielami trzech domów:

1. Urszula (zm. ok. 1590 r.) – niezamężna;
2. Jan – założyciel domu Lubień (Liebenau);
3. Jerzy – założyciel domu Piotrówka (Petersdorf);
4. Fryderyk – założyciel domu Miłoradzice (Muehlraedlitz);
5. Krzysztof (zm. 9.10.1575 r.) – właściciel Średniej Białej (Mittel Belau) koło Chojnowa (Haynau), walczył na Węgrzech w wojsku cesarskim.

Dom Lubień (Liebenau)

Jan (Hans) (ur. 1520 – zm. 23.12.1589 r.) – syn Jerzego, właściciel Lubienia (Liebenau) w 1570 roku kupił od swojego kuzyna Krzysztofa von Schweinitz starą siedzibę rodową Rosochatą (Seiffersdorf) oraz Ruję (Royn) i Szczytniki nad Kaczawą (Pohlschildern) w księstwie legnickim. W 1579 roku był starostą księstwa legnickiego.Żonaty z Magdaleną (zm. 1591 r.), córką Baltazara von Stosch z Czernej (Klein Tschirne) w księstwie głogowskim, miał sześciu synów:

1. Baltazara (zm. 1601 r.) – właściciela Ruji (Royn), rotmistrza wojsk cesarskich na Węgrzech. Zmarł nieżonaty, pochowany został w Rosochatej (Seiffersdorf);
2. Jerzego (ur. 1567 – zm. 3.06.1631 r.) – członka rady księcia Jerzego Rudolfa złotoryjskiego, właściciela Lubienia (Liebenau), Drążka (Stelzenberg), Małuszowa (Malitsch) i Gniewomierza (Oyas) w księstwie legnickim. Żonaty (x 5.01.1594 r.) z Urszulą (zm. 26.12.1628 r.), córką Władysława von Stosch z Mojęcic (Mondschuetz) w księstwie wołowskim, miał pięcioro dzieci:
    a) Annę (zm. 19.01.1599 r.) – zmarłą w dzieciństwie;
    b) Magdalenę (zm. 1599 r.) – zmarłą w dzieciństwie;
    c) Mariannę (ur. 1601 – zm. 18.01.1632 r.) – żonę Abrahama von Tschammer z Psar (Huenern) w księstwie legnickim;
    d) Baltazara (ur. 1602 – zm. 14.01.1620 r.) – zmarłego w młodości;
    e) Jadwigę (ur. 1603 r.) – żonę Abrahama von Kreckwitz z Wierzchowic (Wuerchwitz) w księstwie głogowskim.
3. Jana jun. – chorążego „czarnych rajtarów“ wojsk cesarskich na Węgrzech, właściciela Krzeczyna Wielkiego (Gross Krichen) i Olszy (Erlicht) koło Lubina (Lueben) oraz Ciepielowa (Tschoeplau) koło Kożuchowa (Freystadt). Żonaty (x ok. 1602 r.) z Marią (ur. 29.01.1587 r.), córką Krzysztofa von Kreckwitz z Wierzchowic (Wuerchwitz) i Gaworzyc (Quaritz) w księstwie głogowskim, miał dziewięcioro dzieci:
    a) Marię (ur. 1603 r.) – zmarłą niezamężną;
    b) Jana Krzysztofa (ur. 21.01.1605 – zm. 5.06.1651 r.) – właściciela Ciepielowa (Tschoeplau). Żonaty (x 16.02.1633 r.) z Anną Elżbietą, córką Melchiora von Schellendorf z Dobromierza (Hohenfriedeberg), miał dziewięciu synów i dwie córki, ale wieku dorosłego dożyła jednynie jedna córka i dwóch synów:
        - Anna Katarzyna – żona Krzysztofa Leonarda von Seidlitz z Chobienia (Koeben am der Oder);
        - Melchior Fryderyk – właściciel Ciepielowa (Tschoeplau), w 1698 roku

(20.12.) uzyskał tytuł barona. Żonaty był z Zuzanną Elżbietą von Schweinichen z Chełmca (Kolbnitz), po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Emila Zygmunta Bojanowskiego. Dzieci nie miał, majątek odziedziczył jego bratanek – Jan Krzysztof syn Jana Krzysztofa jun.

- Jan Krzysztof jun. (zm. 1698 r.) – właściciel Jugowej (Hausdorf) i Mieczkowa (Metschaku) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą, córką Zygmunta von Falkenhayn, 2. z Urszulą Marianną, córką Krzysztofa Gottlieba von Nimptsch. Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą – miał siedmioro:

  Jana Krzysztofa (ur. 12.11.1684 r.) – odziedziczył po swoim stryju Melchiorze Fryderyku Ciepielów (Tschoeplau). Posiadał rówmież Wietszyce (Wettschuetz) i Wilki (Wilke). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 19.10.1707 r.) z Zuzanną Magdaleną von Hundt (zm. 15.03.1708 r.) z Ruska (Rausse), 2. (x 18.01.1712 r.) z Urszulą Heleną bar. von Zedlitz z Komarna (Kammerswaldau), wdową po N. von Saurma z Jordanowa Śląskiego miał sześć córek i trzech synów: Urszulę Mariannę (ur. 13.04.1713 r.), Fryderykę Eleonorę, Joannę Urszulę (zm. 1746 r.) – pierwszą żonę (x 1738 r.) Jana Ernesta bar. von Posadowski z Wołczyna (Konstadt), Helenę Szarlottę, Dorotę Eleonorę, Magdalenę Luizę (zm. 17.07.1723 r.), Jana Krzysztofa (ur. 17.04.1714 r.), Karola Fryderyka (ur. 29.06.1715 r.) i Zygmunta Gottlieba (zm. 11.07.1723 r.).

  Gotlieba Fryderyka (ur. 26.12.1685 – zm. 20.07.1715 r.) – właściciela Jaśkowic (Jaeschkowitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty (x 1711 r.) z Marią Elżbietą von Berg z Żukowic (Herrndorf) w księstwie głogowskim, miał syna i trzy córki – wszyscy zmarli w dzieciństwie;

  Joannę Elżbietę (ur. 1686 r.) – żonę (13.07.1707 r.) Krzysztofa Jerzego von Unruh, właściciela Dolnej Ochli (Nieder Ochelhermsdorf);

  Ernesta Zygmunta (ur. 1688 – zm. 14.05.1699 r.) – zmarłego w dzieciństwie;

  Jana Zygmunta (ur. 15.07.1692 r.) – właściciela Mieczkowa (Metschkau) i Jugowej (Hausdorf). Żonaty z Ewą Marianną von Sack z Lubowa (Luebchen) w księstwie wołowskim, miał troje dzieci: Mariannę Marię (ur. 3.12.1719 r.), Joannę Henriettę (ur.16.06.1721 r.) i Jana Krzysztofa (ur. 1.02.1723 – zm. 11.10.1723 r.);

  Ewę Mariannę (ur. 1693 r.) – zmarłą w tym samym roku;

  Urszulę Mariannę (ur. 1693 – zm. 1695 r.).

c) Helenę (ur. 11.02.1607 – zm. 1646 r.) – żonę Konrada von Schwobsdorf;
d) Mariannę (ur. 14.08.1609 r.) – żonę Filipa Ludwika (Jakuba Ludwika ?) von Niebelschuetz z ze Szczytnik nad Kaczawą (Pohlschildern);
e) Jadwigę (ur. 13.06.1610 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Jerzym Fryderykiem von Falkenhayn z Czerwonego Kościoła (Rothkirch) w księstwie legnickim, 2. (x 1646 r.) z Mikołajem (Nicol) von Haugwitz z Obiszówka (Klein Obisch) i Chróstnik (Brauchitschdorf);

f) Sabinę – żonę Kaspra bar.von Hochberg (zm. 1669 r.), właściciela Lisiego Kąta (Fuchswinkel) w księstwie świdnickim;
g) Baltazara (ur. 4.12.1611 r.) – właściciela Krzeczyna Wielkiego (Gross Krichen) i Olszy (Erlicht) koło Lubina (Lueben). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 11.04.1634 r.) z Magdaleną, córką Fryderyka von Knobelsdorf z Siecieborzyc (Rueckersdorf), wdową po Joachimie Holdebrandzie vob Hundt, 2. (x 1653 r.) z Anną Elżbietą von Dyhrn z Psar (Huenern) w księstwie oleśnickim. Z pierwszą żoną miał siedmiu synów i pięć córek, z których wieku dorosłego dożyło tylko dwóch synów: Jan Fryderyk i Baltazar jun., z drugą żoną miał również kilkoro dzieci z których wieku dorosłego dożyła tylko jedna córka – Anna Sabina (ur. 21.03.1659 r.), żona (x 1675 r.) Henryka Wilhelma von Pannwitz i syn – Jerzy Abraham.

- Jan Fryderyk (ur. 1638 – zm. 11.11.1704 r.) – właściciel Lubienia (Liebenau) i Racimierza (Raischmannsdorf) w księstwie legnickim, żonaty (x 26.02.1664 r.) z Jadwigą Heleną von Stosch (ur. 14.04.1645 – zm.15.01.1713 r.) z Czernicy (Gross Tschirne) miał jedenaścioro dzieci z którch jedynie trzech synów i dwie córki przeżyły ojca: Baltazar Aleksander, Jan Fryderyk jun., Abraham Zygmunt, Urszula Elżbieta i Maria Katarzyna.

  Baltazar Aleksander (ur. 13.04.1670 r.) – właściciel Lubienia (Liebenau), Czernicy (Gross Tschirnau), Racimierza (Raischmannsdorf) i Drążka (Stelzenberg). Zmarł w 1708 roku (15.12.) wskutek upadku z konia (21.11.1708 r.) na ulicy Legnicy (Liegnitz). Żonaty (x 27.08.1698 r.) z Sabiną Elżbietą, jedyną córką Melchiora von Stosch z Mojęcic (Mondschuetz), miał pięć córek i dwóch synów z których tylko jedna córka – Urszula Katarzyna i syn – Abraham Fryderyk dożyli wieku dorosłego.

  Jan Fryderyk jun. (ur. 11.05.1675 r.) – studiował na Uniwersytecie Lipskim i w Tybindze, gdzie zmarł 14.06.1701 roku.

  Abraham Zygmunt (ur. 1683 r.) – właściciel Lubienia (Liebenau) i Racimierza (Raischmannsdorf), żonaty Eleonorą Szarlottą von Stosch z Rusinowa (Rinnersdorf) koło Świebodzina (Schwiebus).

  Urszula Elżbieta – żona Adama Melchiora von Lestwitz z Wierzowic Wielkich (Gross Wirsewitz).

  Maria Katarzyna – żona Melchiora Fryderyka von Stosch z Mojęcic (Mondschuetz).

- Jerzy Abraham (ur. 30.05.1662 r.) – właściciel Smokowic (Schmochwitz) w księstwie legnickim, po studiach w Miśni (Meissen), Żytawie (Zittau) Lipsku (Leipzig), Utrechcie, Leydzie i Paryżu wrócił na Śląsk. W 1696 roku spadł z konia i od tej pory długo chorował, zmarł w 1720 roku (25.07.), pochowany został w kościele św. Piotra i Pawła w Legnicy (Liegnitz). Żonaty (x 22.02.1692 r.) z Jadwigą Małgorzatą, córką Adama von Nostitz z Ręszowa (Ransen), miał dziewięcioro dzieci z czego tylko jeden syn i córka dożyły Wieku dorosłego. Jego syn – Baltazar Adam, był właścicielem Smokowic (Schmolwitz) i Krzeczyna Wielkiego (Gross Krichen). Żonaty z Beatą Luizą

von Loeben z Ziebingen w Marchii, miał syna – Jerzego Fryderyka (ur. 14.01.1720 r.) i córkę – Helenę Jadwigę (ur. 25.12.1718 r.).

4. Krzysztofa (zm. 6.06.1621 r.) – właściciela Rosochatej (Seiffersdorf) żonatego z Sarą (zm. 18.05.1636 r.), córką Baltazara von Glaubitz z Kotły (Kuttlau). Krzysztof zmarł w Rosochatej (Seiffersdorf) i pochowany został w miejscowym kościele, żona zmarła w Gronowie (Grune) koło Leszna (Lissa) w Wielkopolsce i pochowana została w kościele ewangelickim w Lesznie (Lissa). Miał syna i pięć córek z których wieku dorosłego dożyły dwie córki i syn: Jadwiga – żona Krzysztofa bar. von Kottwitz z Konotopu (Kontopp) koło Zielonej Góry (Gruenberg), Sarę – żonę Adama von Schweinitz, właściciela Mierczyc (Mertschuetz).
   Syn Krzysztofa – Dawid (ur. 23.05.1600 - zm. 27.03.1667 r.), dworzanin książąt legnickich, w 1631 roku radca rejencji książęcej, w 1651 roku sędzia dworski księstwa legnickiego i w 1657 roku starosta księstwa, właściciel Rosochatej (Seiffersdor) i Piotrówka (Petersdorf) w księstwie legnickim. Był w tym czasie znanym autorem książek o tematyce religijnej, oraz wydanej w Legnicy (Liegnitz) w 1661 roku genealogii rodu z 42 tablicami. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 13.10.1623 r.) z Heleną von Tader (zm. 24.06.1627 r.), wdową po Dawidzie von Mutschelnitz, 2. (x 7.11.1629 r.) z Marianną, córką Erazma von Nostitz, miał 4 synów i 8 córek z których dwóch synów – Fryderyk i Dawid Chrystian, zmarli w dzieciństwie, Krzysztof Assman (zm. 30.05.1660 r.) – zmarł w młodości jako paź Antoniego Gintera hr. zu Oldenburg. Jedyny syn który dożył wieku dorosłego – Jerzy Rudolf (zm. 1708 r.), właściciel Rosochatej (Seiffersdorf) i Troszczyna (Sorge) oraz majątków w Brandenburgii, w 1683 roku (29.04.) uzyskał tytuł barona Rzeszy. Żonaty dwukrotnie: 1. z Magdaleną Sybillą, córką Karola III bar. von Friesen, 2. z Marią Elżbietą bar. von Zedlitz z Rusinowej (Reussendorf), wdową po Franciszku Albercie von Sommerfeld ze Smokowic (Schmochwitz), kilkoro dzieci zmarło w dzieciństwie i młodości, jedynie wieku dorosłego dożyła córka – Maria Elżbieta (ur. 6.03.1698 r.), żona (x (x 1712 r.) Fryderyka Henryka bar. von Bibran z Gniewomierza (Oyas). Z córek Dawida: Marianna była żoną Melchiora von Stosch z Mojęcic (Monsdchuetz) i Jadwiga – żoną Adama Chrystiana von Borwitz.
5. Fryderyka – właściciela Szczytnik nad Kaczawą (Pohlschueldern), Dzierżkowic (Duerschwitz) i Buczynki (Buchwaeldchen). Żonaty z Barbarą von Rhoin z Dzierżkowic (Duerschwitz), którą miejscowość wniosła mu w wianie, miał córkę – Barbarę, dwukrotnie zamężną: 1. z Maksymilianem von Schier z Czeladzi (Tschilesen) w księstwie wołowskim, 2. z Janem Zygmuntem von Kreckwitz z Wielowsi (Bielwiese), oraz trzech synów: Fryderyka Hartmanna – zmarłego bezżennie, Jana – zmarłego jako narzeczony Anny, córki Jana von Niebelschuetz z Glinicy (Gleinitz) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i Baltazara – właściciela Dzierżkowic (Duerschwitz), żonatego z Anną Elżbietą, córką Jana von Borwitz, miał dwie córki: Barbarę Katarzynę i Annę Elżbietę oraz trzech synów: Fryderyka Hartmanna, Adama Henryka – właściciela Dzierżkowic (Duerschwitz) i Baltazara Ludwika.
6. Dawida – właściciela Przesieczna (Andersdorf) w księstwie głogowskim. Żonaty z Heleną von Zabeltzitz z Toporowa (Topper) koło Kożuchowa (Freystadt), miał córkę

– Urszulę Mariannę, zmarłą w młodości i syna – Jana Krzysztofa, pułkownika wojsk cesarskich w Hiszpanii. Żonaty z Barbarą Heleną von Niesemueschl ze Słociny (Reichenau) koło Kożuchowa (Freystadt), miał tylko cztery córki: Małgorzatę Helenę, Sabinę Elżbietę, Barbarę Agnieszkę i Urszulę Mariannę.

Dom Piotrówka (Petersdorf)

Jerzy (zm. 1591/92 r.) – syn Jerzego a brat Jana z Lubienia (Liebenau), był właścicielem Piotrówki (Petersdorf), Krajowa (Krayn), Kłaczyna (Kauder) i Piotrowic (Peterwitz) w księstwie legnickim. W latach 1576 – 1591 był członkiem rady księcia Fryderyka IV legnickiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Małgorzatą von Kreckwitz z Wierzchowic (Wuerchwitz) i Przesiecznej (Andersdorf), 2. (x 1567 r.) z Anną von Schier (zm. 11.09.1609 r.) z Kawic (Koitz), wdową po Krzysztofie von Rohnau. Z pierwszą żoną miał syna – Adama i córkę – Małgorzatę, oboje zmarli przed ojcem. Z drugą żoną miał siedmiu synów i trzy córki:

1. Jerzego jun. (zm. 1607 r.) – właściciela Górnego i Dolnego Krajowa (Ober- u. Nieder Krayn), żonatego (x 14.10.1597 r.) z Zuzanną von Czettritz (ur. 1578 – zm. 9.07.1670 r.) z Czech, miał dwie córki i pięciu synów:
   a) Zuzannę – zmarłą w młodości;
   b) Annę Marię – żonę (x 15.05.1620 r.) Jana von Gersdorff z Sichowa (Seichau);
   c) Jerzego Hermanna (ur. 24.02.1602 – zm. Wrocław, Breslau 27.04.1667 r.) – pułkownika piechoty wojsk brandenburskich, starosty Słupska (Stolp) na Pomorzu Środkowym i od 1663 roku komendanta wojennego Wrocławia (Breslau), właściciela Rębienic (Romnitz) i Wilkowa (Wolfsdorf). Żonaty (x 1627 r.) z Elżbietą von Schliebitz (zm. 1644 r.) z Goczałkowa (Gutschdorf) koło Środy Śląskiejm (Neumarkt), miał trzech synów i pięć córek z których dwóch synów i trzy córki zmarli w młodości. Z pozostałych: Zuzanna – była żoną Zygmunta von Spiller z Ubocza (Zchosdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg), Elżbieta – żoną Jana Abrahama von Spiller z Dziwiszowa (Berbisdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), Jan Krzysztof – żonaty z Anną Katarzyną von Ende z Ehrenberg w Miśni, miał czterech synów i dwie córki.
   d) Henryka – przeniósł się do Danii w służbie wojskowej królów duńskich;
   e) Krzysztofa – zmarłego w młodości;
   f) Fryderyka – pułkownika wojsk saskich, zginął w czasie oblężenia Zgorzelca (Goerlitz);
   g) Jana Krzysztofa (ur. 9.03.1606 – zm. 28.05.1668 r.) – właściciela Krajowa (Krayn) i Radzikowa (Rudelsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Kapitan wojsk saskich, żonaty (x 6.01.1643 r.) z Ewą von Polsnitz (zm. 24.11.1683 r.) z Radzikowa (Rudelsdorf), którą miejscowość wniosła mężowi w posagu, miał ośmiu synów i trzy córki, z których jeden syn i córka zmarli w dzieciństwie, pozostali:
      - Jerzy Hermann – był właścicielem Krajowa (Krayn) i Gaju (Haenchen) koło Złotoryi (Goldberg), zmarł bez potomków;
      - Jan Krzysztof jun. (ur. 1644 – zm. 10.11.1722 r.) – radcę dworu saskiego i

polskiego, właściciela Biedrzychowic Górnych (Friedersdorf) na śląskiej części Górnych Łużyc, Bystrzycy (Wiesenthal), Chrośnicy (Ludwigsdorf), Jaszkowa (Johnsdorf) i Grodnicy (Giesshuebel) w księstwie legnickim. Żonaty trzykrotnie: 1.(x 3.12.1670 r.) z Teodorą von Festenberg Packisch genannt (zm. 1690 r.) z Bystrzycy (Wiesenthal), 2. (x 30.04.1692 r.) z Urszulą Małgorzatą (ur. 9.03.1671 r.), córką Krzysztofa Adolfa von Waltersdorf z Łużyc, 3. z Elżbietą Eleonorą von Waltersdorf (siostra poprzedniej ?). Z trzecią żoną nie miał dzieci, z drugą: syna Jana Krzysztofa (ur. 28.09.1693 – zm. 24.08.1694 r.) i córkę – Joannę Małgorzatę (ur. 22.11.1695 – zm. 3.02.1696 r.), z pierwszą żoną miał dwie córki: Zuzannę Elżbietę (ur. 24.05.1684 r.) – zmarłą w dzieciństwie i Ewę Annę Helenę – żonę Moryca Chrystiana von Schweinitz z Miłoradzic (Muehlraedlitz), któremu wniosła w posagu Krajów (Krain) i Biedrzychowice Górne (Friedersdorf), właściciela Ptaszkowa (Vogelsdorf) i Modrzewi (Giesshuebel) oraz syna – Jana Zygmunta.

Jan Zygmunt (ur. 1680 – zm. 27.01.1710 r.) – syn z pierwszego małżeństwa Jana Krzysztofa jun., po studiach na uniwersytecie w Halle służył w wojsku pruskim, następnie jako ochotnik brał udział w wojnie niderlandzkiej i później służył w wojsku saskim.W 1710 roku (11.01.) wrócił do domu i po dwóch tygodniach zmarł w wieku 30 lat. Był właścicielem Bystrzycy (Wiesenthal), Chrośnicy (Ludwigsdorf) i Jaszkowa (Johnsdorf).

- Fryderyk (ur. 26.02.1647 - zm. 15.01.1712 r.) – właściciel Radzikowa (Rudelsdorf) i Mokrzeszowa (Kunzendorf) w księstwie świdnickim, był dwukrotnie żonaty: 1. (x 25.10.1673 r.) z Ewą Heleną (zm. 2.11.1682 r.), córką Kaspra von Stosch. Po śmierci żony przeniósł się do Hagi w Holandii gdzie żył bez formalnego ślubu z N. Gulsdstein, z któr miał cztery córki i dwóch synów: Jana Fryderyka i Jerzego Wilhelma.
- Henryk (ur. 4.01.1648 – zm. 8.08.1686 r.) – pułkownik wojsk saskich.
- Zygmunt (ur. 1650 – zm. 20.02.1720 r.) – kapitan grenadierów wojsk brunszwickich, następnie major wojsk saskich, zmarł nieżonaty.
- Jan (zm. 6.07.1725 r.) – właściciel Krajowa (Krayn) i Gaju (Haenchen), pułkownik wojsk brunszwickich. Żonaty z Małgorzatą Eleonorą von Bothmar z Lueneburga, miał córkę – Annę Jadwigę (ur. 6.10.1695 – zm. 2.01.1717 r.), pierwszą żonę (x 20.07.1712 r.) Krzysztofa Fryderyka bar. von Reibnitz oraz syna – Jana Juliusza, właściciela Krajowa (Krayn), Kłaczyny (Kauder) w księstwie świdnicko – jaworskim i Dziewina (Dieban) w księstwie wołowskim, w 1741 roku (6.11.) otrzymał tytuł pruskiego barona a w 1748 roku (13.09.) – pruskiego hrabiego. Żonaty (x 29.04.1722 r.) z Heleną Jadwigą von Schweinitz z Kłaczyny (Kauder), był założycielem podlinii hrabiowskiej (zob. XIX-XX w.).
- Bernard (ur. 4.11.1654 – zm. 27.01.1715 r.) – właściciel Pawlikowic (Pohlsdorf) kapitan wojsk brunszwickich, był żonaty (x 9.11.1687 r.) z Heleną von Festenberg Packisch genannt z Krzywej (Kreibau) koło

Złotoryi (Goldberg).
- Ludwik – właściciel Górnego i Średniego Krzeczyna Małego (Ober- u. Mittel Klein Krichen) koło Lubina (Lueben) oraz Moskorzyna (Musternick) w księstwie głogowskim.
- Anna Maria (ur. 30.01.1644 r.) – żona (x 21.11.1685 r.) Henryka Oswalda von Sack.
- Zuzanna Małgorzata (ur. 1.08.1651 – zm. 20.02.1717 r.) – żona (x 25.10.1675 r.) Jana Fryderyka von Mutschelnitz z Dziewina (Dieban).

2. Henryka – właściciela Piotrówki (Petersdorf) i Godziszowa (Reppersdorf) koło Jawora (Jauer). Żonaty z Anną, córką Wolfganga von Zedlitz z Pielgrzymki (Pilgramsdorf), miał córkę – Annę, zmarłą w młodości oraz syna Krzysztofa, potomstwo którego żyło w XIX wieku.
3. Bernarda – właściciela Górnego Kłaczyna (Ober Kauder) i Żelazowa (Eisdorf) w księstwie świdnickim. Żonaty z Ewą von Schier z Kawic (Koitz), miał córkę – Helenę, żonę Jana Henryka von Tschirn z Przeworna (Prieborn) koło Strzelina (Strehlen).
4. Sebastiana – właściciela Piotrowic (Peterwitz) koło Jawora (Jauer). Żonaty z Rozyną von Czettritz z Urzut (Langhelmsdorf) koło Kożuchowa (Freystadt), miał trzy córki i pięciu synów z których jeden syn i córka zmarli w młodości. Pozostali:
   a) Jerzy – właściciel Górnego i Dolnego Kłaczyna (Ober- u. Nieder Kauder), trzykrotnie żonaty: 1. z Anną von Saltza, wdową po Janie von Braun z Legnickiego Pola (Wahlstaat), 2. z Małgorzatą von Poser (zm. 21.05.1672 r.) z Rząsin (Welkersdorf), majątek ten wniosła mężowi w wianie, 3. z N. von Schindel. Dzieci miał tylko z drugą żoną:
      - Rozynę Elżbietę – żonę N. von Niebelschuetz z Gościszowa (Giessmannsdorf) koło Bolesławca (Bunzlau);
      - Małgorzatę – żonę N. von Stutterhein z Markendorf na Dolnych Łużycach;
      - Sebastiana Henryka (ur. 8.12.1664 – zm. 26.12.1720 r.) – właściciela Rząsin (Welkersdorf) i Górczyc (Hohndorf) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg) oraz Świn (Schweinhaus) i Dolinki (Schoenthoelichen) koło Świdnicy (Schweidnitz). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 26.10.1689 r.) z Marią Heleną von Braun (zm. 19.04.1700 r.) z Soboty (Zobten) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg), 2. z Kunegundą Eufrozyną von Schweinichen ze Świn (Schweinhaus) i Dolinki (Schoenthoelichen), obydwie miejscowości żona wniosła mu w posagu. Z pierwszą żoną miał trzech synów i dwie córki, wieku dorosłego dożyła tylko jedna córka – Maria Helena i syn – Krzysztof Henryk właściciel Rząsin. Z drugą żoną miał czworo dzieci, wieku dorosłego dożyła tylko córka – Joanna Zofia oraz syn – Ernest Ferdynand, właściciel Świn (Schweinhaus).
      - Bernarda (ur. 3.06.1670 – zm. 26.05.1709 r.) – właściciela Kłaczyna (Kauder) i Pietrzykowa (Hohenpetersdorf) koło Jawora (Jauer). Żonaty (x 1694 r.) z Heleną Jadwigą von Littwitz (zm. 1706 r.), miał sześcioro dzieci, wieku dorosłego dożyła tylko jedna córka – Helena Jadwiga, żona Jana

Juliusza von Schweinitz z Krajowa (Krain).

b) Hermann – kapitan wojsk cesarskich;
c) Sebastian jun. – oficer wojsk saskich;
d) Jan – oficer wojsk saskich;
e) Urszula – żona Ernesta von Zedlitz z Wilki (Wilka);
f) Rozyna – żona Henryka von Pannwitz z Piotrowic Świdnickich (Peterwitz).

5. Krzysztofa – właściciela Dolnego Kłaczyna (Nieder Kauder). Żonaty z Barbarą, córką Jana von Glaubitz z Czernicy (Tschirne) i Bycza (Beitsch) w księstwie wołowskim, dzeci nie miał;
6. Jana – właściciela Szymanowa (Simsdorf) w księstwie legnickim, członka rady księstwa legnickiego. Żonaty z Magdaleną bar. von Schaffgotsch, miał trzech synów i cztery córki;
7. Fryderyka – żyjącego na Węgrzech;
8. Helenę – żonę Zygmunta von Zedlitz;
9. Annę – żonę Zygmunta von Niebelschuetz z Rzeczyc (Rietschuetz);
10. Urszulę – żonę Leonarda von Brauchitsch z Kalinówki (Polach) koło Lubina (Lueben).

Dom Miłoradzice (Muehlraedlitz) – Chocieborowice (Kutscheborwitz).

Założycielem domu był syn Jerzego, trzeci z braci: Jana z Lubienia (Liebenau) i Jerzego z Piotrówki (Petersdorf) – Fryderyk (ur. 1532 – zm. 6.11.1598 r.), w 1596 roku właściciel Miłoradzic (Muehlraedlitz) w księstwie legnickim. Był dwukrotnie żonaty: 1. z Heleną von Schwenckfeld z Osieka (Ossig), 2. z Małgorzatą, córką Melchiora von Kreckwitz z Wierzchowic (Wuerchwitz) i Przesieczna (Andersdorf), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Wacława von Zedlitz, starostę księstwa legnickiego.Z pierwszą żoną miał córkę – Helenę, dwukrotnie zamężną: 1. z Henrykiem von Hase z Redlic (Raedlitz) w księstwie wołowskim, 2. z Henrykiem von Falkenhayn, z drugą żoną miał syna – Abrahama.

Abraham (zm. 1659 r.) – syn Fryderyka, sprzedał odziedziczone po ojcu Miłoradzice (Muehlraedlitz) i nabył Chocieborowice (Kutscheborwitz) oraz Chodlewo (Kodlewe) koło Wąsoszy (Herrnastadt) w księstwie wołowskim. Również był dwukrotnie żonaty: 1.(x 28.10.1608 r.) z Anną Marią (zm. 29.10.1639 r.), córką Aleksandra sen. von Portugall, starosty Wąsoszy (Herrnstadt), 2. z Erdmutą, córką Gintera von Buenau z Nismanen na Dolnych Łużycach. Z drugą żoną miał tylko syna – Abrahama jun., zmarłego w dzieciństwie. Z pierwszą żoną miał ośmioro dzieci:

1. Annę Małgorzatę (ur. 25.02.1611 r.) – żonę (x 22.10.1624 r.) Baltazara von Tader z Górzyna (Guhren) w księstwie wołowskim;
2. Fryderyka – zmarłego w dzieciństwie;
3. Aleksandra – zmarłego w służbie wojskowej we Włoszech;
4. Helenę (ur. 1614 – zm. 1640 r.) – niezamężną;
5. Annę Marię (ur. 1618 – zm.1641 r.) – niezamężną;
6. Assmana – o którym nic nie wiadomo;

7. Krzysztofa (ur. 23.11.1624 – zm. 24.02.1683 r.) – właściciela Kliszowa (Klischau) koło Trzebnicy (Trebnitz). Był założycielem starszej gałęzi podlinii szlacheckiej z Chocieborowic (Kutscheborwitz). Żonaty trzykrotnie: 1. (x 19.12.1653 r.) z Heleną von Tader (zm. 11.07.1659 r.) z Kliszowa (Klischau), którą miejscowość wniosła mężowi w wianie, 2. (x 19.11.1665 r.) z Ewą von Stoessel (zm.27.02.1681 r.) z Cieszyn (Tscheschen) w księstwie wołowskim, 3. (x 23.04.1682 r.) z Anną Jadwigą von Haugwitz z Radomiłowa (Thielau) w księstwie wołowskim. Wdowa wyszła ponownie za mąż za Zygmunta jun. von Niebelschuetz z Buczynki (Buchwaeldchen). Z drugą żoną nie miał dzieci, z pierwszą miał córkę i dwóch synów: Abrahama Zygmunta i Krzysztofa Aleksandra – zmarłego w młodości, z trzecią – miał córkę Joannę Helenę (ur. 1683 r.), żonę N. von Prittwitz z Siecieborowic (Sitzmannsdorf) koło Oławy (Ohlau).
   Syn Krzysztofa – Abraham Zygmunt, właściciel Gryżyc (Krischuetz) w księstwie wołowskim, żonaty z Urszulą Heleną von Uechtritz z Dłużyc (Grossendorf) w księstwie wołowskim, miał czworo dzieci: Helenę Zofię, Krzysztofa Zygfryda – po studiach przejął majątek po ojcu, Karola Zygmunta – chorążego wojsk heskich i Ernesta Chrystiana – kadeta wojsk heskich.
8. Aleksandra (ur. 25.05.1625 – zm. 21.11.1688 r.) – właściciela Kobylnik (Hengwitz), założyciela młodszej gałęzi podlinii szlacheckiej z Chocieborowic (Kutscheborwitz). Żonaty (x 1661 r.) z Marią Elżbietą, córką Karola Krzysztofa von Rothenburg z Pięknych Kątów (Schoenaich) koło Głogowa (Glogau), miał dziewięciu synów i cztery córki z których pięciu synów i dwie córki zmarły w młodości. Wieku dojrzałego dożyli:
   a) Krzysztof Aleksander – kapitan wojsk polskich;
   b) Moryc Chrystian – koniuszy margrabiego Chrystiana Ludwika brandenburskiego, właściciel Jugowej (Seiffersdorf),Biedrzychowic Górnych (Friedersdorf) i Troszczyna (Sorge). Żonaty z Ewą Anną Heleną, córką Jana Krzysztofa jun. von Schweinitz z Piotrówki (Petersdorf), właściciela Biedrzychowic Górnych (Friedersdorf) i i Krajowa (Krain), miał siedmioro dzieci: Chrystiana Aleksandra, Jana Zygmunta, Dawida Chrystiana, Chrystiana Ludwika, Teodorę Małgorzatę i Ewę Marię.
   c) Karol Zygmunt – porucznik wojsk cesarskich. W 1708 roku zginął w Alzacji w wojnie z Francją.
   d) Jerzy Abraham – kapitan dragonów wojsk heskich, właściciel Kościelnik Górnych (Ober Steinkirch) koło Lubania (Lauban). Żonaty z Fryderyką Izabelą von Schweinitz z Radzikowa (Rudelsdorf) i Krajowa (Krain) – nie miał dzieci.
   e) Dermuth Eleonora – żona N. von Dyhrn z Niemstowa (Herzogswaldau).
   f) Agnieszka Elżbieta – żona N. von Kalckreuth, właściciela Trzebcza (Trebitsch) w księstwie głogowskim.

III. LINIA Z WILCZYC (WILTSCH) I JANOWIC (JAENOWITZ)

Założycielem linii był Piotr von Swentz (zm. ok. 1479 r.), syn Jana a brat Krzysztofa sen. z Rosochatej (Seiffersdorf). W 1464 roku przy podziale spadku otrzymał Wilczyce (Wiltsch) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), Janowice (Jaenowitz) i Tyniec (Tinz – Tyńczyk Legnicki ? – Klein Tinz) w księstwie legnickim. W 1467 roku posiadał Janków (Johnsdorf) a w 1470 roku – Pielgrzymkę (Pilgramsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x ok. 1464 r.) z N. von Reibnitz, miał trzech synów:

1. Franciszka von Schwentz – jego syn, Paweł, miał być założycielem linii morawskiej „Schweinitz von Pilmsdorf";
2. Piotra jun. – w 1506 roku właściciela Janowic (Jaenowitz). Żonaty z N. von Dornheim z Chocianowa (Kotzenau) koło Lubina (Lueben), miał kilkoro dzieci z których Piotr von Swentz (zm. ok. 1530 r.) był do 1530 roku właścicielem Janowic (Jaenowitz). Miał dwóch synów: Henryka i Fryderyka. Fryderyk – był właścicielem Janowic (Jaenowitz), żonaty z Otylią von Buchta, dzieci nie miał. Zmarł w 1599 roku – pochowany został w kościele w Kościelcu (Hochkirch), po śmierci brata majątek przejął Henryk, który również dzieci nie miał i w 1606 roku Janowice (Jaenowitz) sprzedał.
3. Marcina – właściciela Wilczyc (Wiltsch) i Pielgrzymki (Pilgramsdorf), w 1518 roku sędziego dworskiego księstwa legnickiego. Żonaty z Ofką von Warkotsch z Długiego (Langheinersdorf) koło Szprotawy (Sprottau), miał trzech synów: Walentyna – prawdopodobnie zmarłego w młodości, Krzysztofa – w 1554 roku sprzedał swoją część Pielgrzymki (Pilgramsdorf), oraz Jakuba – kontynuatora rodu.
   Jakub (zm. 1560 r.) – właściciel Wilczyc (Wiltsch) i Krzeczyna Małego (Klein Krichen), żonaty z N. von Brauchitsch z Chróstnik (Brauchitschdorf), miał syna – Jana (Johann) (zm. 1590 r.), żonatego z Elżbietą von Rothkirch z Pątnowa (Panthen). Jan miał córkę – Barbarę, żonę Jana Jerzego von Axleben Magnus genannt z Lubiatowa (Lobendau) oraz syna – Baltazara.
   Baltazar (zm. 1625 r.) – właściciel Wilczyc (Wiltsch), Krzeczyna Małego (Klein Krichen) i Łukaszowa (Seifersdorf) koło Złotoryi (Goldberg), żonaty z Sydonią von Rothkirch z Ogrodziska (Sproettchen) koło Lubina (Lueben) miał siedmiu synów i sześć córek, z których dwie córki i syn – Jan Ernest zmarli w młodości. Pozostali:
   a) Katarzyna Elżbieta – żona Walentyna von Glaubitz, właściciela Starej Jabłony (Altgabel) w księstwie głogowskim;
   b) Barbara – żona Mateusza von Pogrell z Polski;
   c) Sydonia Maria – żona Fryderyka von Reder;
   d) Anna Małgorzata – żona Jana Dombrowskiego właściciela Płosk (Pluskau) w księstwie wołowskim, burgrabiego Wąsoszy (Herrnstadt);
   e) Baltazar jun. – właściciel Krzeczyna Małego (Klein Krichen), koniuszy początkowo dworu brandenburskiego, następnie książąt legnickich, był dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Elżbietą von Bernheim (zm. 1625 r.) z Sassleben na Dolnych Łużycach, 2. z Anną Marianną von Niebelschuetz z Rzeczycy (Rietschuetz), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za N. von

Rothkirch. Z pierwszą żoną miał córkę – Luizę Chrystianę (ur. 2.11.1649 r.), żonę (x 23.10.1679 r.) Mikołaja (Nicol) von Mutschelnitz z Pełczyna (Polgsen) w księstwie wołowskim.

f) Wolf Zygmunt – żonaty z Heleną von Schlichting;
g) Melchior – żonaty z Ewą Marią von Nostitz z Łęczycy (Lendschuetz);
h) Jakub – właściciel Krzeczyna Małego (Klein Krichen), żonaty z Katarzyną Małgorzatą von Nostitz z Łęczycy (Lendschuetz) (siostrą poprzedniej ?);
i) Abraham – właściciel Hermsdorf (?) i (Ilckwitz (?) żonaty z Anną Barbarą von Niebelschuetz z Rzeczycy (Rietschuetz);
j) Fryderyka – o którym nic nie wiadomo.

LINIA MORAWSKA „SCHWEINITZ VON PILMSDORF“

Istnieją dwie wersje początków linii morawskiej. Według jednej, założycielem był syn Franciszka z Wilczyc (Wiltsch) – Paweł von Schwenz właściciel części Krzeczyna Małego (Klein Krichen) i Gorzycy (Lercherborn) koło Lubina (Lueben). W nagrodę za wierną służbę (wojskową ?) królowi czeskiemu otrzymał w 1570 roku majątek Fulnek na Morawach. Potomkowie jego, używający nazwiska „Schweinitz von Pilmsdorf” majątek ten posiadali do 1610 roku. Prawdopdobnie należeli do nich również Schweinitzowie górnośląscy.

Zupełnie inną wersję początków linii morawskiej podaje Pilnaček. Według niego założycielem był Baltazar, syn Marcina właściciela Pielgrzymki (Pilgersdorf) i Krzeczyna Małego (Klein Krichen), a więc bratanek Franciszka. Historycy śląscy takiego syna Marcina nie wymieniają. Baltazar (zm. 1572 r.) miał być trzykrotnie żonaty: 1. z Barbarą (zm. 1550 r.) córką Jerzego von Rottal, wdową po Ulryku von Czettritz (Cetrys) w wianie której otrzymał państwo Fulnek, 2. z Katarzyną Bruntalską von Wrbna (zm. 20.07.1556 r.), 3. z Felicitą Sedlnitzką , wdową po Mikołaju von Praschma właścicielu Bilovca (Wagstadt). Baltazar z pierwszą żoną miał liczne potomstwo, m. in.: Barbarę (ur. 1545 r.) – żonę (x 15.09.1560 r.) Fryderyka von Czettritz, Jana (ur. 1556 – zm. 1580 r.) – nieżonatego, Judytę – żonę Albrechta jun. von Wrbna z Heraltic.

LINIE BARONOWSKIE I HRABIOWSKIE.

Tytuły baronów i hrabiów otrzymali w ciągu XVII i XVIII wieku przedstawiciele różnych linii i domów:

w 1683 roku (29.04.) został wpisany w stan baronowski Jerzy Rudolf von Schweinitz (zm. 1708 r.) – właściciel Rosochatej (Seiffersdorf) i Troszczyna (Sorge), miał tylko córkę.

W 1698 roku (20.12.) wpisani zostali w stan panów kuzyni Melchior Fryderyk z podlinii z Lubienia (Liebenau) – dzieci nie miał, oraz Jan Krzysztof jun. (zm. 10.11.1722 r.) z domu Piotrówka (Petersdorf), właściciel Krajowa (Krayn) – jego potomkowie kontunuowali linię hrabiowską. W 1726 roku (28.11.), tytuł barona uzyskał Jan Fryderyk, a w 1724 roku (13.05.) taki sam tytuł otrzymał Jan Zygmunt z Jugowej (Hausdorf).

XIX – XX WIEK.

W XIX i XX wieku istniały nadal dwie podstawowe linie rodu założone w XV wieku: Krzysztofa (zm. po 1471 r.) z Rosochatej (Seiffersdorf) oraz Piotra (zm. ok.1479 r.) z Wilczyc (Wiltsch, Wildschuetz).

I. LINIA POTOMSTWA KRZYSZTOFA Z ROSOCHATEJ (SEIFFERSDORF).

Linia ta w XIX wieku dzieliła się na dwie podlinie: 1. Podlinie hrabiowską z Krajowa (Krayn) koło Legnicy (Liegnitz) i Kłaczyny (Kauder) koło Jawora (Jauer), 2. Podlinię szlachecką z Chocieborowic (Kutscheborwitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

1. Podlinia hrabiowska z Krajowa (Krayn) i Kłaczyny (Kauder).

Założycielem tej podlinii był syn Jana z domu Piotrówka (Petersdorf) – Jan Juliusz von Schweinitz und Krain, właściciel Krajowa (Krayn) i Kłaczyny (Kauder) oraz Dziewina (Dieban). W 1741 roku (6.11.) otrzymał tytuł pruskiego barona z predykatem „Freiherr von Kauder", zaś w 1748 roku (13.09.) pruskiego hrabiego. Żonaty (x 29.04.1722 r.) z Heleną Jadwigą von Schweinitz z Kłaczyny (Kauder), miał dwóch synów: Jana Fryderyka i Jana Hermanna. Razem z ojcem otrzymali oni tytuły hrabiowskie i byli założycielami dwóch gałęzi podlinii hrabiowskiej.

a) Gałąź Jana Fryderyka.

Gałąź Jana Fryderyka posiadała trzy grupy majątków: 1. Majorat Jugowa (Hausdorf) w skład którego wchodziły majątki: Jugowa (Hausdorf), Kłaczyna (Kauder), Dolny Wolbromek (Nieder Wolmsdorf) i Celów (Preisdorf) koło Jawora (Jauer), Gaj (Haenchen) koło Złotoryi (Goldberg) oraz Krajów (Krayn) koło Legnicy (Liegnitz); 2. Założony w 1798 roku fideikomis Dziewin (Dieban) z majątkami: Dziewin (Dieban), Dłużyce (Grossendorf), Nowa Wieś (Neudorf) i Parszowice (Porschwitz) koło Ścinawy (Steinau) oraz majątek leśny Gogołowice (Gugelwitz) koło Lubina (Lueben), 3. Państwo Sułów (Sulau) koło Milicza (Militsch). Na początku XIX wieku dzieliła się na dwa domy: dom Jugowa (Hausdorf) i dom Schweintz-Schlichting.

Dom Jugowa (Hausdorf).

Wnuk Jana Fryderyka – Jan Melchior Juliusz hr. von Schweinitz und Krain bar. von Kauder (ur. Niwiska, Niebusch 30.07.1770 – zm. Jugowa, Hausdorf 9.11.1833 r.), ordynat majoratu Jugowa (Hausdorf), żonaty z Fryderyką Luizą von Berge und Herrndorf (ur. Poczdam, Potsdam 7.01.1772 – zm. Krajów, Krayn 13.06.1839 r.) miał trzech synów: Jana Ernesta Fryderyka, Jana Hermanna i Jana Henryka.

Jan Ernest Fryderyk (ur. Niwiska, Niebusch 17.08.1795 – zm. Jugowa, Hausdorf 22.01.1866 r.) – ordynat majoratu Jugowa (Hausdorf), żonaty (x Sułów, Sulau 20.12.1837 r.) z Melanią bar. von Troschke (ur. Sułów, Sulau 21.08.1806 – zm. Sułów, Sulau 14.05.1883 r.), współdziedziczką państwa Sułów (Sulau), miał jedynego syna – Jana Tymoteusza Juliusza Gottloba Dawida.

Jan Tymoteusz Juliusz Gottlob Dawid (ur. Sułów, Sulau 8.09.1838 – zm. Jugowa, Hausdorf 16.02.1879 r.) – ordynat Jugowej (Hausdorf) i Dziewina (Dieban), żonaty (x Schwusen

17.09.1862 r.) z Aleksandryną hr. von und zu Egloffstein z linii z Arklitten (ur. Berlin 5.09.1844 – zm. Drezno, Dresden 15.01.1920 r.), miał czworo dzieci:

1. Joannę Rut (ur. Legnica, Liegnitz 30.11.1864 r.)
2. Jana Fryderyka Juliusza Wladimira (ur. Dryżyna ?, Attendorf 16.03.1866 r.) – ordynata Jugowej (Hausdorf) i właściciela państwa Sułów (Sulau). Żonaty (x Olbrachtowice, Albrechtsdorf 23.10.1900 r.) z Elżbietą Klementyną Dorotą von Mutius (ur. Olbrachtowice, Albrechtsdorf 21.04.1878 r.), miał sześcioro dzieci:
    a) Joannę Marię Luizę Aleksandrynę (ur. Jugowa, Hausdorf 17.09.1903 r.);
    b) Jana Eberharda Feliksa Tymoteusza (ur. Jugowa, Hausdorf 28.09.1905 r.);
    c) Jana Karola i Jana Bernarda (bliźniaki ur. Jugowa, Hausdorf 29.05.1908 r.);
    d) Jana Melchiora Fryderyka Ernesta (ur. Jugowa, Hausdorf 11.08.1909 r.);
    e) Jana Fryderyka Traugotta (ur. Jugowa, Hausdorf 15.04.1912 r.).
3. Jana Juliusza Eberharda (ur. Jugowa, Hausdorf 25.07.1867 – zm. Getynga, Goettingen 2.11.1921 r.) – ordynata Dziewina (Dieban). Żonaty (x St. Helier – Jersey 21.05.1899 r.) z Marią Filomeną Gavroy (ur. St. Marie sur Semois 11.02.1881 r.), miał troje dzieci:
    a) Henryka (ur. Gaston – Ameryka Płn. 20.07.1900 r.) – właściciela majątku Krzyżowo (Kreischau) koło Ścinawy (Steinau) i ¼ Gogołowic (Gugelwitz);
    b) Ludwika (ur. Bruessel 29.09.1901 r.) – współwłaściciela ¾ Gogołowic (Gugelwitz);
    c) Helenę Katarzynę Irmę Luizę (ur. Schaerbeeck 11.12.1904 r.) – współwłaścicielkę ¾ Gogołowic (Gugelwitz);
4. Jana Eryka (ur. Jugowa, Hausdorf 15.08.1868 r.) – ordynata Dziewina (Dieban).

Drugi syn Jana Melchiora Juliusza – Jan Hermann (ur. Niwiska, Niebusch 2.05.1799 – zm. Poznań, Posen 4.04.1876 r.), pruski królewski nadradca sądowy i prezes sądu apelacyjnego, żonaty (x Jelenia Góra, Hirschberg14.05.1832 r.) z Adolfiną Fryderyką Karoliną von Dullak-Wensierski (ur. Szczecin, Stettin 1.08.1802 – zm. Głogów, Glogau 29.04.1854 r.), miał jedynego syna – Jana Jerzego Juliusza (ur. Wrocław, Breslau 21.12.1834 – zm. Striesen 5.12.1892 r.), majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Świdnica, Schweidnitz 9.11.1858 r.) z Marią bar. Heinze von Luttitz (ur. Drezno, Dresden 24.07.1835 – zm. Berlin 16.12.1910 r.), miał dwóch synów:

1. Jana Hermanna Augusta Juliusza Erdmana Dawida Willibalda (ur. Pieszkowice, Petersdorf 17.12.1860 – zm. Berlin 23.09.1917 r.) – generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Elberfeld 9.11.1892 r.) z Liną von Frowein (ur. Elberfeld 29.07.1873 r.), miał dwoje dzieci:
    a) Joannę Marię Linę (ur. Darmstadt 20.02.1894 r.) – żonę (x Berlin 18.05.1915 r.) Karola von Heider;
    b) Jana Dietricha Wilhelma Dawida (ur. Berlin 27.04.1904 r.) – chemika.
2. Jana Hermanna Erdmana Bernarda (ur. Legnica, Liegnitz 21.02.1865 – zm. Charlottenburg 9.02.1918 r.) – kapitana wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 4.01.1895 r.) z Erną vom Berge und Herrndorf (ur. Berlin 15.06.1877 r.), miał również dwoje dzieci:

a) Jana Egmonta Juliusza Maksymiliana Erdmana Karola Fryderyka (ur. Berlin 6.06.1896 r.) - kupca;
b) Joannę Rut Ernę Marię Erdmutę Karolinę Fryderykę (ur. Berlin 7.01.1899 r.).

Trzeci z synów Jana Melchiora Juliusza – Jan Henryk (ur. Zatonie k. Zielonej Góry, Guenthersdorf b. Gruenberg 15.03.1800 – zm. Schwemsal 5.06.1870 r.) – nadradca górniczy królestwa Hannoweru, żonaty (x Hamersleben 24.07.1834 r.) z Emilią Struve (ur. Reindorf 10.01.1804 – zm. Bonn 9.11.1842 r.), miał dwóch synów:

1. Jana Fryderyka (ur. Zechenhaus 26.05.1835 – zm. Borkum 8.08.1889 r.) – pruskiego królewskiego radcę sądowego. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Stellichte 27.09.1865 r.) z Marią von Behr (ur. Stellichte 31.03.1844 - zm. Fuerstenau 7.06.1869 r.), 2. (x Lueneburg 19.08.1870 r.) z Adelajdą Niemann (ur. Hannower 14.06.1848 r.), z pierwszą żoną miał dwoje dzieci, z drugą – dziewięcioro:
   a) Jana Henryka Fryderyka (ur. Stade 27.07.1866 r.) – nadinspektora kolei austriackich, żonatego (x Czechy 21.10.1890 r.) z Joanną Glasser (ur. 26.06.1862 r.). Miał czworo dzieci: Joannę Idę Teresę (ur. Markgraf-Neusiedl – Dolna Austria, Nieder Oesterreich 28.07.1892 r.), Jana Henryka Alfonsa (ur. Markgraf-Neusiedl 28.07.1893 r.), Jana Henryka (ur. Markgraf-Neusiedl 25.01.1896 r.) i Jana Karola Siegwarta (ur. Wiedeń, Wien 17.01.1900 r.).
   b) Joannę Idę (ur. Lueneburg 15.08.1867 r.) – żonę (x Goslar 13.05.1893 r.) Arpa von Duering właściciela majątku Horneburg w Dolnej Saksonii;
   c) Jana Rudolfa Karola Gustawa Hermanna (ur. Fuerstenau 2.01.1872 r.) – żonatego (x Goslar 11.11.1919 r.) z Ewą Małgorzatą von Koschuetzki (ur. Brynek k. Tarnowskich Gór, Brynnek b. Tarnowitz 27.02.1894 r.);
   d) Jana Karola Artura Horsta (ur. Fuerstenau 19.06.1873 r.) – żonatego (x Celle 25.09.1897 r.) z Ellą Drewsen (ur. Schwerin 20.02.1878 r.). Miał trzy córki: Joannę Ilzę Otylię Luizę Adelajdę (ur. Lachendorf 21.07.1900 r.) – żonę (x Muenster 1922 r.) Heinza Funcke oficera wojsk niemieckich; Joannę Rut Annę Jadwigę Franciszkę Luizę (ur. Hannower 3.12.1904 r.) i Joannę Waldreutą Helenę Matyldę Paulę Elżbietę (ur. Lachendorf 18.01.1907 r.).
   e) Joannę Marię Adelajdę Melanię Jadwigę (ur. Liebenburg a. Harz 25.04.1877 r.) – żonę (x Goslar 28.04.1897 r.) Ludwika von Pufendorf;
   f) Joannę Agnieszkę Ernestynę Jadwigę (ur. Liebenburg 28.11.1879 r.) – przełożoną klasztoru elżbietanek w Oldenburgu;
   g) Elżbietę Alicję Annę (ur. Liebenburg 9.01.1881 r.) – zakonnicę w Wennigsen;
   h) Jana Hermanna Karola Ryszarda (ur. Liebenburg 21.07.1883 r.) – oficera wojsk niemieckich;
   i) Joannę Karolinę Annę Emilię Adelajdę (ur. Liebenburg 25.06.1887 r.) – żonę (x Goslar 21.04.1922 r.) Klausa Robert-Tarnow ;
   j) Jana Ulryka Karola Leo (ur. Liebenburg 24.07.1888 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Goslar 24.09.1920 r.) z Martą Irmingardą von Koschuetzki (ur. Brynek, Brynnek 27.02.1895 r.);

k) Joannę Dorotę Aleksandrynę (ur. Liebenburg 18.10.1889 – zm. Goslar 21.09.1924 r.) – żonę (x Goslar 1.06.1912 r.) Wilko von Eucken-Addenhausen.

2. Jana Henryka (ur. Saarbruecken 11.07.1839 – zm. Goslar 27.12.1917 r.) – żonaty (x Schwemsal 13.09.1866 r.) z Emmą Bengelsdorff (ur. Schwemsal 28.14.1848 r.) miał pięcioro dzieci:
   a) Joannę Emilię Wilhelminę (ur. Schwemsal 10.07.1867 r.) – żonę (x Schwemsal 29.09.1892 r.) Bruno Fingera (zm. Dessau 28.07.1921 r.), radcę konsystorza;
   b) Helenę Joannę Małgorzatę (ur. Schwemsal 1.11.1870 r.) – lekarza dentystę;
   c) Jana Jerzego Henryka Hermanna (ur. Schwemsal 25.03.1877 – zm. Berlin 1920 r.) – oficera wojsk niemieckich. Dwukrotnie żonatego: 1. (x Berlin 30.09.1903 – rozwiedziony 1912 r.) z Elzą Kirchner (ur. Nowy Jork 4.08.1885 r.), 2. (x Waldow 30.04.1918 r.) z dwukrotną rozwódką (Graebert i von der Osten) Elfrydą Koehlmann (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. O. 15.08.1869 r.), z pierwszą żoną miał syna – Jana Haralda (ur. Berlin 27.11.1910 r.).
   d) Jana Eryka (ur. Schwemsal 18.04.1878 – zm. Berlin 20.02.1920 r.) – oficera wojsk niemieckich. Również dwukrotnie żonaty: 1. (x Berlin 5.11.1905 – rozwiedziony 1915 r.) z Amaly Hicketier (ur. Berlin 2.07.1874 r.), 2. (x Berlin) z Wandą von Unruh (ur. Poznań, Posen 4.06.1887 r.), z drugą żoną miał córkę – Ewę (ur. Poznań, Posen 1919 r.).
   e) Jana Fryderyka (ur. Schwemsal 15.09.1879 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Goslar 28.12.1909 r.) z Gertrudą bar. von Schroetter (ur. Kolonia, Koeln 3.11.1880 r.) miał potomstwo.

Dom hrabiowski von Schweinitz-Schlichting
(Schweinitz Schlichting genannt).

Drugi wnuk Jana Fryderyka – Jan Fryderyk Bernard (Fryderyk Bernard Baltazar) hr. von Schweinitz (ur. 25.09.1771 – zm. 30.01.1848 r.) w 1797 roku (2.06.) uzyskał zgodę na przyjęcie do swojego herbu i nazwiska herb i nazwisko swojej żony bar. von Schlichting: „Graf von Schweinitz Freiherr von Schlichting" . Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1797 r.) z Heleną Henriettą Karoliną bar. von Schlichting und Buckowetz, 2 z. N.N. Jego dzieci z drugiego małżeństwa używały nazwiska i herbu tylko „von Schweinitz".

Jego prawnuk – Jan Fryderyk Antoni Emanuel Wirgin hr. von Schweinitz bar. von Schlichting (ur. Berlin 17.06.1852 –zm. Lubiąż, Leubus 22.09.1890 r.) zmarł na Śląsku, ale większość życia przebywał na Węgrzech. Żonaty (x Strass-Sommerein, Węgry ? 28.03.1882 r.) z Kornelią Eckhardt (ur. 17.03.1857 r.) miał troje dzieci urodzych na Węgrzech:

1. Joannę Edytę Wirginię Gizelę Irenę Eleonorę (ur. 2.03.1883 r.);
2. Gizelę Elektrę Hertę Felicję Gryzeldę Gabrielę Wirginię (ur. 7.05.1884 r.);
3. Jana Fryderyka Gwido (ur. 13.09.1885 r.) – właściciela majątków na Węgrzech, żonatego (x Budapeszt 30.12.1924 r.) z Eleonorą Wiktorią bar. Lukachich von Somorja (ur. Wiedeń, Wien 14.02.1902 r.).

b) Gałąź Jana Hermanna.

Jan Hermann – młodszy syn Jana Juliusza a brat Jana Fryderyka z Jugowej (Hausdorf), był założycielem odrębnej gałęzi. W połowie XIX wieku Jan Zygmunt Gwido hr. von Schweinitz und Krain bar. von Kauder (ur. Górzanka, Berghof 17.03.1806 – zm. Wrocław, Breslau 17.12.1876 r.) był właścicielem Górzanki (Berghof) koło Świdnicy (Schweidnitz), którą odziedziczył po swojej matce Adelajdzie Albertynie Amalii hr. von Czettritz und Neuhaus. Żonaty (x Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 18.10.1835 r.) z Florą Karoliną Matyldą von Hilvety (ur. Opawa, Troppau 26.05.1819 – zm. Wrocław, Breslau 19.02.1895 r.), miał czworo dzieci:

1. Jana Bernarda (ur. Górzanka, Berghof 26.11.1843 – zm. Żerniki Wielkie, Gross Suerding 4.04.1907 r.) – właściciela Brzezicy (Klein Bresa) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty (x Falkenau 8.02.1869 r.) z Klarą bar. von Lachmann-Falkenau (ur. Ozorowice ?, Sponsberg 15.09.1845 r.) miał sześcioro dzieci:
    a) Jana Feliksa (ur. Ziębice, Muensterberg 2.11.1869 – zginął pod Żydowicami 4.12.1914 r.) – właściciela Borowego (Burau) koło Żagania (Sagan). Żonaty (x Brzezinka Średzka, Klein Bresa 8.01.1901 r.) z Marią Klementyną Erną von Kramsta (ur. Świedodzice, Freiburg 25.07.1882 r.) dziedziczką Borowego (Burau), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Karola Aleksandra hr. von Luettichau, miał dwóch synów: Jana Egmonta Wolffa Herwarda (ur. Wrocław, Breslau 5.12.1904 r.) i Jana Hermanna (Manno) Klemensa Emmo Karola (ur. Wrocław, Breslau 4.03.1911 r.).
    b) Elżbietę Matyldę (ur. Brzezica, Klein Bresa 17.04.1872 r.) – żonę (x Ludów Polski, Klein Lauden 15.01.1895 r.) Edwarda Kracker von Schwartzenfeldt (zm. Żerniki Wielkie, Gross Suerding 8.11.1924 r.);
    c) Agnieszkę Marię (ur. Brzezica, Klein Bresa 20.08.1874 r.) – żonę (x Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 3.03.1909 r.) Karola hr. von Bruehl-Renard (zm. Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 31.12.1923 r.), właściciela Seifersdorf w Saksonii i Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz);
    d) Rut Karolinę Sygundę (ur. Brzezica, Klein Bresa 18.07.1877 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 12.10.1907 r.) Willego von Rother właściciela Rogowa Legnickiego (Rogau);
    e) Jana Karola (ur. Brzezica, Klein Bresa 4.11.1878 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Borowe, Burau 23.06.1925 r.) z Hortensją Oettner (ur. Morges – Szwajcaria, Schweiz 7.01.1888 r.);
    f) Ernę Olgę Alicę (ur. Brzezica, Klein Bresa 14.03.1885 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 3.04.1907 r.) Henryka Treutsch von Buttlar-Brandenfels, właściciela Szymanowa (Simsdorf) i Zawadki (Riegel) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).
2. Eufemię Helenę (ur. Górzanka, Berghof 25.04.1846 r.) – żonę (x Górzanka, Berghof 30.11.1875 r.) Adolfa hr. von Arnim-Boitzenburg (zm. Boitzenburg 15.12.1887 r.);
3. Jana Traugotta Bolko (ur. Górzanka, Berghof 27.03.1853 – zm. Wrocław, Breslau 18.11.1909 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Świercze k. Olesna, Schoenwald b. Rosenberg 21.04.1879 r.) z Marianną Erdmutą von Studnitz (ur.

Świercze, Schoenwald 8.07.1858 – zm. Legnica, Liegnitz 31.03.1919 r.), miał pięcioro dzieci:

a) Marię Annę Florę (ur. Wrocław, Breslau 8.04.1880 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 12.03.1912 r.) Eryka von Schwarzkoppen (zm. Kamieniec k. Ząbkowic, Kamenz b. Frankenstein 26.09.1919 r.), marszałka dworu księcia pruskiego Fryderyka Wilhelma w Kamieńcu (Kamenz);
b) Magdalenę Matyldę Sigundę (ur. Wrocław, Breslau 8.04.1880 r.) bliźniaczkę poprzedniej – damę dworu księżnej Meklemburgii;
c) Jana Zygfryda Bolko Feliksa Gwido (ur. Wrocław, Breslau 3.05.1881 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Blankenburg 13.05.1919 r.) z Franciszką Augustą Pauliną Luizą Lindner (ur. Hannower 11.04.1879 r.);
d) Jana Tassilo Bernarda Bolko (ur. Wrocław, Breslau 13.05.1884 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Buonas ? 19.12.1918 r.) z Agnieszką bar. von Kleist (ur. Namysłów, Namslau 30.04.1882 r.), miał syna – Jana Bolko Friedhelma Gwido (ur. Neuhammer 2.11.1921 r.);
e) Ilonę Marię Magdalenę Irmę (ur. Wrocław, Breslau 9.07.1885 r.) – damę dworu księżnej Szarlotty von Sachsen-Altenburg.

4. Annę (ur. Górzanka, Berghof 22.05.1857 r.) – dziedziczkę majątku Górzanka (Berghof).

2. Podlinia szlachecka z Chocieborowic (Kutscheborwitz).

Podlinia szlachecka z Chocieborowic (Kutscheborwitz) wydzieliła się z domu Miłoradzice (Muehlraedlitz) założonego przez Fryderyka von Schweinitz (ur. 1532 – zm. 6.11.1598 r.). jego syn – Abraham, sprzedał Miłoradzice (Muehlraedlitz) a kupił Chocieborowice (Kutscheborwitz) w księstwie wołowskim. W XVII wieku dwaj synowie Abrahama: Krzysztof (zm. 1683 r.) i Aleksander (zm. 1688 r.) byli założycielami dwóch gałęzi istniejących jeszcze w XIX i XX wieku.

a) Gałąź Krzysztofa z Kliszowa (Klischau).

W połowie XIX wieku Henryk Karol August von Schweinitz (ur. Nysa, Neisse 23.10.1805 – zm. Popowice, Poepelwitz 21.02.1879 r.) – generał porucznik wojsk pruskich, żonaty (x Wrocław, Breslau 23.10.1837 r.) z Otylią Fryderyką Agnes von Tschepe und Weidenbach (ur. Koźle, Cosel 9.10.1820 – zm. Drezno, Dresden 2.11.1872 r.) miał dwóch synów:

1. Ulryka (ur. Nysa, Neisse 19.02.1844 – zm. Huta Rosamunda, Rosamundehuette 21.08.1897 r.). Żonaty (x Berlin 18.05.1870 r.) z Joanną Ewą Marią Anną Małgorzatą Adolfiną bar. von Stillfried und Rattonitz (ur. Kłodzko 8.06.1835 – zm. Wrocław, Breslau 23.05.1912 r.), wdową po Auguście Wuensch (zm. 22.08.1865 r.). Po pierwszym mężu odziedziczyła dwie huty cynku na Górnym Śląsku koło Bzia (Morgenroth): Hutę Rosamunda (Rosamundahuette) i Hutę Bytomską (Beuthenhuette). Ulryk miał pięcioro dzieci:
   a) Alice Otylię (ur. Huta Rosamunda, Rosamundehuette 18.02.1871 r.) – żonę (x Huta Rosamunda, Rosamundehuette 14.10.1890 r.) Alfonsa Lucas-von Meichsner, królewskiego radcę ekonomicznego i właściciela Bełka (Belk) koło Ryb-

nika (Rybnik). W 1896 roku został on adoptowany przez swoją ciotkę – von Meichsner;

b) Sarę (ur. Nysa, Neisse 14.05.1872 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Huta Rosamunda, Rosamundehuette 8.06.1892 r.- rozwiedziona Berlin 29.12.1906 r.) Pawła Berckenkamp, majora wojsk niemieckich, 2. (x Świdnica, Schweidnitz 2.12.1924 r.) z Lotarem bar. von Seherr-Thoss, generałem majorem wojsk niemieckich;

c) Ellę Marię (ur. Nysa, Neisse 18.09.1873 r.) – żonę (x Huta Rosamunda, Rosamundehuette 28.09.1893 r.) Alfreda Jouanne, pułkownika wojsk niemieckich w Magdeburgu;

d) Jana Feliksa (ur. Nysa, Neisse 17.07.1875 r.) – radcę górnictwa, archiwistę związku familijnego von Schweinitz. Żonaty (x Siecieborowice k. Oławy, Sitzmannsdorf b. Ohlau 8.06.1907 r.) z Małgorzatą Elżbietą Olgą von Prittwitz und Gaffron (ur. Hagenau 28.03.1888 r.), miał dwóch synów: Jana Ulryka Feliksa Henryka (ur. Siecieborowice, Sitzmannsdorf 9.05.1908 r.) i Joachima Kurta Eberharda (ur. Siecieborowice, Sitzmannsdorf 10.10.1910 r.).

e) Feliksa (ur. Huta Rosamunda, Rosamundehuette 30.08.1876 r.) – majora wojsk niemieckich.

2. Wernera (ur. Nysa, Neisse 9.08.1849 r.) – kapitana wojsk pruskich, dwukrotnie żonatego: 1. (x Baden Baden 9.10.1877 r.) z Marią Emmą von Gablenz (ur. Oelsnitz 10.05.1829 – zm. Lipsk, Leipzig 25.11.1902 r.), wdową po Janie Vles (zm. Rzym 17.02.1875 r.), 2. (x Baden Baden 9.02.1904 r.) z Klarą Marią Elżbietą von Voss (ur. Legnica, Liegnitz 22.07.1844 r.), wdową po Feodorze von Ohnesorge (zm. 22.02.1876 r.), majorze wojsk pruskich.

b) Gałąź Aleksandra z Kobylnik (Hengwitz).

Pod koniec XVIII wieku potomstwo Aleksandra podzieliło się na dwa domy: dom Moryca Chrystiana Fryderyka i dom Jana Chrystiana Aleksandra. Oba domy były ściśle związane z gminą wyznaniową Braci Morawskich zwanych „herrnhutami" od głównej ich siedziby – miasteczka Herrnhut w Saksonii. Na Śląsku głównymi ich siedzibami były Piława Górna (Gnadenfrei) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i Pawłowiczki (Gnadenfeld) koło Koźla (Cosel), gdzie posiadali również częściową autonomię administracyjno – sądową. Posiadali wspólnotę majątkową a skrajne ich skrzydło w Ameryce odrzucało wszelki postęp cywilizacyjny. Chodzili w czarnych płaszczach i kapeluszach. W Ameryce Północnej zakładali własne osady: Betlejem, Nazaret, Emaus, Liban itp.

Dom Moryca Chrystiana Fryderyka.

Moryc Chrystian Fryderyk von Schweinitz (ur. Leuba 3.09.1739 – zm. Kleinvelka 11.01.1832 r.) w latach 1777 – 1808 był właścicielem Arnsdorf w Saksonii. Jego syn – Ludwik Chrystian Fryderyk (ur. Kleinvelka 26.03.1778 – zm. Herrnhut 4.08.1859 r.), był archiwariuszem wspólnoty w Herrnhut. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Sarepta – Rosja, Russland 2.08.1813 r.) z Szarlottą Filipiną Hammerich (ur. Nowa Sól, Neusalz 29.07.1792 - zm. Herrnhut 24.09.1825 r.), 2. (x Neuwied 5.12.1826 r.) z Zuzanną Fry-

deryką Gruenewald (ur. Neuwied 6.12.1790 – zm. Herrnhut 28.02.1861 r.), wdową po N. Thomas, Miał dwóch synów:

1. Moryca Adolfa (ur. Niesky 20.08.1819 – zm. Berthelsdorf 23.06.1859 r.) – kaznodzieję i sekretarza przełożonego wspólnoty. Żonaty (x Pawłowiczki, Gnadenfeld 6.05.1855 r.) z Metą Angeliką Schumann (ur. Pawłowiczki, Gnadenfeld 8.10.1833 – zm. Pawłowiczki, Gnadenfeld 16.03.1883 r.), miał córkę – Teresę Marię Henriettę (ur. Królewiec, Koenigsberg 1.04.1856 r.), żonę (x Pawłowiczki, Gnadenfeld 9.08.1880 r.) Pawła Dober kaznodzieję i starszego (odpowiednik biskupa) wspólnoty.
2. Jerzego Hermanna Aleksandra (ur. Herrnhut 22.10.1828 – zm. Herrnhut 8.03.1910 r.) – kaznodzieję i dyrektora Instytutu Teologii wspólnoty. Żonaty (x Herrnhut 27.11.1862 r.) z Ellen Elżbietą Reichel (ur. Emmaus – Pensylwania 30.11.1841 – zm. Herrnhut 12.07.1927 r.), miał troje dzieci:
    a) Jerzego Hermanna Teodora (ur. Fleurier – Szwajcaria, Schweiz 7.05.1864 r.) – kierownika zespołu matematyków i prokurenta banku Arminia w Monachium (Muenchen). Żonaty (x Elberfeld 6.05.1893 r.) z Antonią Elżbietą Lichnock (ur. Elberfeld 3.07.1868 r.), miał troje dzieci: Ellen Gertrudę Annę (ur. Elberfeld 10.02.1896 r.); Amalię Irmgardę Małgorzatę (ur. Elberfeld 19.05.1898 r.) – żonę (x Monachium, Muenchen 21.12.1929 r.) Antoniego Bauera, kupca oraz Karola Helmuta Aleksandra (ur. Elberfeld 12.09.1901 r.) – pisarza, żonatego (x Zweibruecken 20.06.1925 r.) z Luizą Reissinger (ur. Zwiebruecken 18.04.1889 r.).
    b) Elżbietę Luizę (ur. Berthelsdorf 17.11.1869 r.) – żonę (x Herrnhut 27.11.1899 r.) Teodora Schaerf, kaznodzieję wspólnoty;
    c) Hildegardę Teodorę (ur. Ebersdorf 17.12.1876 r.).

Dom Jana Chrystiana Aleksandra.

Jan Chrystian Aleksander von Schweinitz (brat poprzedniego ?) (ur. Leuba 17.10.1740 – zm. Berthelsdorf 26.02.1802 r.) – był zarządcą majątków wspólnoty w Ameryce Północnej. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Herrnhut 28.06.1770 r.) z Marią Teresą bar. von Marschall (ur. Londyn 23.02.1752 – zm. Bethlehem – Pensylwania 5.07.1775 r.), 2. (x Bethlehem 17.04.1779 r.) z Anną Dorotą Elżbietą bar. von Watteville (ur. Herrnhut 25.04.1754 – zm. Niesky 10.05.1813 r.). Z pierwszą żoną miał jednego, z drugą – dwóch synów:

1. Fryderyka Chrystiana (ur. Bethlehem 31.05.1774 – zm. Pawłowiczki, Gnedenfeld 25.09.1823 r.) – mandatariusza zarządu wspólnoty. Żonaty (x Pawłowiczki, Gnadenfeld 23.06.1807 r.) z Antoniną Teresą bar. von Watteville (ur. Herrnhut 2.02.1784 – zm. Pawłowiczki, Gnadenfeld 25.12.1837 r.). Miał syna – Fryderyka Rudolfa (ur. Pawłowiczki, Gnadenfeld 11.04.1818 – zm. Marianske Lazne, Marienbad 26.05.1880 r.), generalnego zarządcę wspólnoty w Pawłowiczkach (Gnadenfeld). Żonaty (x Piława Górna, Gnadenfrei 21.05.1850 r.) z Wally Ewą Eleonorą Pippow (ur. Nysa, Neisse 3.12.1822 – zm. Piława Górna, Gnadenfrei 31.03.1905 r.), miał dwoje dzieci:
    a) Fryderyka Chrystiana (ur. Pawłowiczki, Gnadenfeld 30.06.1851 – zm. Bad Sachsa 5.12.1925 r.) – kaznodzieję prymariusza. Żonaty (x Jeżów, Georgen-

dorf 23.08.1886 r.) z Kamillą von Loeper (ur. Jeżów, Georgendorf 4.04.1860 r.), miał pięcioro dzieci:

- Jana Bernarda (ur. Mierczyce, Mertschuetz 16.04.1892 r.) – wydawcę, żonatego (x Berlin 21.03.1920 r. – rozwiedziony 13.07.1928 r.) z Szarlottą Salomon (ur. Berlin 17.04.1894 r.);
- Fryderyka Eberharda (ur. Mierczyce, Mertschuetz 24.07.1894 – zm. Oborniki Śląskie, Obernigk 12.07.1926 r.) – żonatego (x Berlin 17.03.1921 r.) z Annemarie von Webern (ur. Oleśnica, Oels 4.12.1898 r.);
- Irenę (ur. Mierczyce, Mertschuetz 14.11.1895 – zm. Berlin 19.12.1926 r.) – żonę (x Berlin 1917 r.) Fryca Blecken von Schmeling (zm. Berlin 16.05.1922 r.), oficera wojsk niemieckich;
- Fryderyka Wilhelma (ur. Mierczyce, Mertschuetz 14.04.1897 – zginął pod Grivesnes 7.04.1918 r.);
- Jana Ulryka (ur. Mierczyce, Mertschuetz 4.06.1902 r.) – rolnika, żonatego (x Buschfeld 3.05.1925 r.) z Marią Brandrup (ur. Sulechów, Zuellichau 8.12.1889 r.), dwukrotnie rozwiedzioną: z N.Czernym i z N.Wisotski (Wysocki).

b) Marię Teresę (ur. Pawłowiczki, Gnadelfeld 12.01.1856 r.) – żonę (x Pawłowiczki, Gnadenfeld 17.07.1877 r.) profesora teologii dr Bernarda Becker (zm. 15.12.1894 r.).

2. Ludwika Dawida (ur. Bethlehem 13.02.1780 – zm. Bethlehem 8.02.1834 r.) – „senior civilis" wspólnoty, zarządcę majątków wspólnoty w Ameryce Północnej. Żonaty (x Niesky 24.05.1812 r.) z Luizą Amalią le Doux (ur. Szczecin, Stettin 18.05.1791 – zm. Bethlehem 28.10.1858 r.), miał czterech synów:

b) Emila Adolfa (ur. Salem – Karolina Północna, Nord Carolina 26.10.1816 – zm. Salem 3.11.1879 r.) – starszego wspólnoty i zarządcy majątków wspólnoty w Karolinie Północnej. Żonaty (x Nazareth 28.06.1842 r.) z Zofią Hermann (ur. Nazareth 14.02.1822 – zm. Salem 21.03.1883 r.), miał cztery córki:
- Agnieszkę Zofię (ur. Salem 12.08.1849 r.) – żonę (x Salem 25.10.1870 r.) Johna Fries (zm. Salem 1915 r.), fabrykanta;
- Eleonorę Elżbietę (ur. Salem 23.12.1853 r.) – żonę (x Salem 5.10.1875 r.) dr med. Nataniela Siewiersa (zm. Salem 12.01.1901 r.);
- Emily Luizę (ur. Salem 3.09.1856 – zm. Salem 26.02.1929 r.) – żonę (x Salem 12.08.1884 r.) Williama Lemly, dyrektora banku Warna w Salem
- Annę Paulinę (ur. Salem 28.10.1861 r.) – żonę (x Salem 19.08.1886 r.) Franka Fries,fabrykanta.

c) Roberta Williama (ur. Salem 20.09.1819 – zm. Bethlehem 29.10.1901 r.) – kaznodzieję i dyrektora Instytutu Teologii oraz członka najwyższego zgromadznia wspólnoty w Pensylwanii. Żonaty (x Herrnhut 26.07.1846 r.) z Marią von Tschirschky und Boegendorf (ur. Wansche 6.01.1826 – zm. Bethlehem 11.02.1881 r.), miał pięcioro dzieci:
- Helenę Luizę (ur. Bethlehem 11.05.1847 r.);
- Louisa Aleksandra (ur. Graceham – Maryland 11.07.1849 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x Coopersburg 6.12.1899 r.) z Line Boye (ur. Germantown

19.03.1851 – zm. Los Angeles 5.05.1926 r.), 2. (x Los Angeles 17.04.1928 r.) z Mildret Potts (ur. 10.07.1899 r.);

- Klarę Amelię (ur. Salem 7.05.1853 r.);

- Pawła Roberta (ur. Salem 16.03.1863 r.) – doktora teologii, członka najwyższego zgromadzenia wspólnoty północnej części Ameryki oraz dyrektora misji. Żonaty (x Bethlehem 27.01.1887 r.) z Mary Katarzyną Daniel (ur. Bethlehem17.05.1861 r.), miał czworo dzieci: Karola (ur. Northfield-Minnesota 26.11.1887 r.) – dyrektora towarzystwa charytatywnego, żonatego (x Filadelfia 4.10.1911 r.) z Jessie Logau Dickson (ur. Mac Connellsburg-Pensylwania 20.09.1887 r.); Helenę (ur. Northfield 18.05.1889 r.) – żonę (x Bethlehem 18.11.1912 r.) profesora Fryderyka Frelinghuysen-Couch (zm. 25.07.1927 r.); Dorotę (ur. Nazareth 5.09.1891 r.); Luizę (ur. Nazareth 13.08.1897 r.) – doktora medycyny, żonę (z Bethlehem ?) Daniela Darrow, doktora medycyny.

- Roberta Edmunda (ur. Nazareth 26.09.1866 r.) – zarządcę „Saquoit Silk Mills" w Bethlehem, żonatego (x Bethlehem 5.06.1900 r.) z Elizą Jacot (ur. Bethlehem 29.07.1866 r.).

d) Edmunda Aleksandra (ur. Bethlehem 20.03.1825 – zm. Bethlehem 18.12.1887 r.) – doktora teologii, starszego wspólnoty i członka najwyższego zgromadzenia pólnocnej części Ameryki. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Herrnhut 10.10.1850 r.) z Lidią Joanną Amalią von Tschirschky und Boegendorf (ur. Wansche 10.10.1829 – zm. Bethlehem 12.09.1866 r.), 2. (x Filadelfia 1.10.1868 r.) z Izabelą Allison Boggs (ur. Greencastle 26.02.1838 – zm. 20.03.1919 r.), tylko z pierwszą żoną miał czworo dzieci:

- Luizę Joannę Elżbietę (ur. Lebanon -Pensylwania 21.07.1851 – zm. Bethlehem 18.01.1929 r.);

- Bernarda Aleksandra (ur. Filadelfia 18.01.1855 – zm. Filadelfia 29.08.1913 r.) – fabrykanta, żonatego (x Brier Hill 8.06. 1878 r.) z Ellen Lord (ur. Nowy Jork 13.09.1855 – zm. Bethlehem 17.01.1896 r.), miał pięcioro dzieci: Lukrecję Mott (ur. Newark – New Jersey 1.01.1880 r.) – żonę (x Bethlehem 1.01.1902 r.) Wallace Gilchrist (zm. 4.11.1926 r.) artystę malarza; Jerzego Lorda (ur. Orange 17.02.1881 r.) – doktora medycyny, żonatego (x Acton 21.09.1922 r.) z Dorotą Bradschaw (ur. 9.03.1896 r.); Edmunda Aleksandra (ur.Montrose – Pensylwania 7.10.1882 – zm. Chicago 8.11.1928 r.) – inżyniera, żonatego (x Portland – Oregon 26.07.1911 r.) z Gladys Weidler; Alana (ur. Montrose 23.04.1886 – zm. 12.06.1926 r.) – sadownika, żonatego (x Newark 4.02.1911 r.) z Kordelią Crane (ur. Newark 30.07.1886 r.); Małgorzatę (ur. Bethlehem 11.01.1891 r.) – doktora filozofii, profesora uniwersytetu.

- Jerzego Edmunda (ur. Filadelfia 26.10.1858 r.) – doktora medycyny i profesora na Uniwersytecie w Filadelfii;

- Benignę Magdalenę (ur. Littitz – Pensylwania 4.08.1863 r.) – żonę (x Bethle-Hem 12.04.1887 r.) Franklina Brunner (zm. 27.03.1922 r.).

e) Bernarda Eugeniusza (ur. Bethlehem 16.08.1828 – zm. Salem 20.07.1854 r.) – kaznodzieję. Żonaty (x Bethlehem 15.04.1852 r.) z Marią Otylią Goepp (ur.

Neudietendorf 16.09.1831 – zm. Bethlehem 11.02.1918 r.), miał syna – Pawła Bernarda (ur. Staten Island 23.02.1853 r.) – inżyniera, profesora budowy maszyn na Uniwersytecie Lehigh. Żonaty (x Goumoens – Szwajcaria, Schweiz 29.07.1876 r.) z Miną Malherbe (ur. Goumoens 19.11.1854 – zm. Bethlehem 31.03.1913 r.), miał dwie córki:

- Agnieszkę Julię (ur. Pittsburg – Pensylwania 18.05.1877 r.) – żonę (x Bethlehem 24.06.1908 r.) Edwarda Zalinskiego, inżyniera górnictwa;
- Helenę Luizę (ur. Pittsburg 21.10.1878 r.).

2. Chrystiana Renatusa (ur. Bethlehem 18.01.1787 – zm.Gruenberg b. Dresden 13.10.1822 r.) – żonaty (x Strahwalde b. Herrnhut 18.01.1815 r.) z Fryderyką Wilhelminą Emilią Vitzthum von Eckstaedt (ur. Freiburg 28.04.1792 – zm. Drezno, Dresden 28.05.1866 r.), miał dwóch synów:
   a) Edmunda Wolfa Jerzego (ur. Zgorzelec, Goerlitz 25.05.1818 – zginął pod St. Privat 18.08.1870 r.) – pułkownika wojsk saskich. Żonaty (x Drezno, Dresden 23.04.1849 r.) z Nanny von Brandenstein (ur. Kloesterlein b. Aue 2.03.1826 – zm. Doebeln 11.01.1868 r.), miał dwoje dzieci:

      - Jerzego Hermanna (ur. Drezno, Dresden 3.01.1851 – zm. Drežno, Dresden 9.10.1929 r.) – generała wojsk saskich. Żonaty (x Ballenstedt 20.05.1875 r.) z Heleną Luizą Emilią Teresą Joanną Klementyną von Schweinitz (ur. Bernburg 24.07.1852 – zm. Drezno, Dresden 29.04.1922 r.), miał dwóch synów: Edmunda Allwilla Wolfganga (ur. Lipsk, Leipzig 25.02.1876 r.) – pułkownika wojsk saskich ministerstwa wojny, żonatego ze swoją szwagierką Chrystą Elżbietą Małgorzatą von Schlieben (wdową po Jerzym Hermannie Bernardzie); Jerzego Hermanna Bernarda (ur. Lipsk, Leipzig 7.07.1880 – zginął pod Amifontaine 30.06.1916 r.) – kapitana gwardii grenadierów wojsk saskich. Żonaty (x Drezno, Dresden 1.10.1906 r.) z Chrystą Elżbietą Małgorzatą von Schlieben (ur. Drezno, Dresden 13.07.1885 r.), miał dwóch synów: Hermanna Egona Wolfa Joachima (ur. Drezno, Dresden 19.08.1907 r.) i Jerzego Bernarda Chrystiana (ur. Charlottenburg 18.02.1912 r.);
      - Marię Luizę Elżbietę (ur. Drezno, Dresden 27.10.1852 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 19.04.1874 r.) Maksa Mueller (zm. Pirna 9.04.1882 r.).

   b) Alwilla Chrystiana Renatusa (ur.Gruenberg 21.12.1822 – zm. Drezno, Dresden 24.05.1893 r.) – majora wojsk książąt von Sachsen-Anhalt. Żonaty (x Ballenstedt 22.08.1851 r.) z Fryderyką Julią Albertyną Idą bar. von Salmuth (ur. Ballenstedt 1.04.1830 – zm. Drezno, Dresden 21.12.1909 r.), miał dwoje dzieci:

      - Helenę Luizę Emilię Teresę Joannę Klementynę (ur. Bernburg 24.07.1852 r.) – żonę (x Ballenstedt 20.05.1875 r. Jerzego Hermanna von Schweinitz (ur. Drezno, Dresden 3.01.1851 r.);
      - Pawła Emila Fryderyka (ur. Bernburg 4.06.1855 – zginął w wypadku konnym 20.03.1916 r.) – oficera wojsk saskich. Żonaty (x Niederloessnitz 25.10.1890 r.) z Dorą Fryderyką Amandą Fischer (ur. Niederloessnitz 13.07.1865 – zm. Drezno, Dresden 25.04.1923 r.), miał dwie córki: Elżbie-

tę Emilię Idę (ur. Zwickau 25.08.1891 r.) – żonę (x Freiberg 11.11.1911 r.) Pawła von Mayer oficera wojsk niemieckich i Lilly Marię Chrystianę (ur. Zwickau 19.06.1898 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 12.01.1921 r.) Zygfryda von Mayer.

II. LINIA POTOMSTWA PIOTRA Z WILCZYC (WILTSCH) I JANOWIC (JAENOWITZ).

Na początku XIX wieku linia ta podzieliła się na dwie podlinie: ze Starej Rudnej (Alt Raudten) i Wądroża (Wandritsch) oraz z Krzeczyna Małego (Klein Krichen), założone przez braci: Henryka Jana Karola Zygmunta i Jana Henryka Ludwika Krzysztofa.

1. Podlinia ze Starej Rudnej (Alt Raudten) i Wądroża (Wandritsch).

Starą Rudną (Alt Raudten) koło Lubina (Lueben) w w 1776 roku kupił od Jerzego Henryka bar. von Sack, tajny radca sądowy Jan Ludwik von Schweinitz, zaś Wądroże (Wandritsch) koło Wołowa (Wohlau) w 1789 roku kupił od Henrietty von Skrbenski, Jan Henryk Juliusz von Schweinitz. Synem jednego z nich był Jan Henryk Ludwik Krzysztof (ur. Stara Rudna, Alt Raudten 27.09.1793 – zm. Stara Rudna, Alt Raudten 3.12.1875 r.) – właściciel obu majątków. Żonaty trzykrotnie: 1. (x Czarny Bór, Schwarzwaldau 30.07.1817 r.) z Augustą bar. von Czettritz (ur. Czarny Bór, Schwarzwaldau 8.10.1789 – zm. Stoszów k. Środy Śląskiej, Stusa b. Neumarkt 27.08.1818 r.) z Czarnego Boru (Schwarzwaldau) koło Kamiennej Góry (Landeshut), 2. (x Kwieciszów, Queitsch 19.04.1820 r.) z Jenny Barbarą hr. von Haslingen (ur. Guzice, Gusitz 18.01.1798 – zm. Stara Rudna, Alt Raudten 25.03.1828 r.), 3. (x Paczków, Patschkau 4.01.1831 r.) z Ernestyną von Wienskowski (ur. Kłodzko, Glatz 4.03.1802 – zm. Stara Rudna, Alt Raudten 26.12.1870 r.). Z pierwszą żoną dzieci nie miał, z drugą miał dwoje, z trzecią również dwoje:

1. Julię Jenny Elizę (ur. Stoszów, Stusa 11.06.1824 – zm. Legnica, Liegnitz 21.06.1917 r.);
2. Hugo Jana Konstanta (ur. Stoszów, Stusa 20.06.1825 – zm. Legnica, Liegnitz 21.11.1914 r.) – właściciela Wądroża (Wandritsch), żonatego (x Osetno Wielkie, Gross Osten 5.01.1862 r.) z Matyldą Ernestyną von Unruh (ur. Lasowice k. Wołowa, Lehsewitz b. Wohlau 16.01.1831 – zm. Legnica, Liegnitz 5.08.1906 r.). Miał troje dzieci:
    a) Johanna (Jana) Hansa (Jana) Ludwika (ur. Wądroże, Wandritsch 15.12.1864 r.) – właściciela Wądroża (Wandritsch), majora wojsk niemieckich;
    b) Małgorzatę Joannę (ur. Wądroże, Wandritsch 28.08.1866 r.);
    c) Oskara Jana Gustawa (ur. Wądroże, Wandritsch 13.12.1867 r.) – właściciela Konradówki (Konradsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x Legnica, Liegnitz 5.01.1897 r.) z Luizą Herminą von Bach (ur. Mitawa-Kurlandia 21.02.1870 r.), wdową po Mikołaju hr. von Lambsdorf, miał dwóch synów: Traugotta Jana (ur. Konradówka, Konradsdorf 19.12.1897 zginął zestrzelony nad Avesnes 27.12.1917 r.) – lotnika i Helmuta Jana (ur. Konradówka, Kon-

radsdorf 29.09.1900 r.) – właściciela Wądroża (Wandritsch), żonatego (x Kowary kościół Wang 15.10.1928 r,) z Erną de Bois (ur. Berlin 1.04.1901 r.) .

3. Lonny Joannę Elżbietę (ur. Stara Rudna, Alt Raudten 16.10.1833 r.) – żonę (x Stara Rudna, Alt Raudten 16.07.1857 r.) z Henrykiem von Unruh (zm. Wrocław, Breslau 15.09.1899 r.), właściciela Konradówki (Konradsdorf).
4. Hermanna Jana (ur. Stara Rudna, Alt Raudten 13.08.1835 – zm. Stara Rudna, Alt Raudten 8.10.1887 r.) – właściciela Starej Rudnej (Alt Raudten), majora wojsk pruskich. Żonaty (x Wielowieś k. Wołowa, Bielwiese b. Wohlau 5.03.1866 r.) z Joanną Rozalią Marią Teresą von Frankenberg-Luettwitz (ur. Wielowieś, Bielwiese 13.04.1844 – zm. Wiesbaden 8.05.1896 r.), miał czworo dzieci:
   a) Jana Hermanna Henryka Wilhelma (ur. Wielowieś, Bielwiese 17.03.1871 r.) – właściciela Starej Rudnej (Alt Raudten). Żonaty (x Dolsko, Doelzig 11.10.1897 r.) z Laurą Teresą Gabrielą von Treskow (ur. Dolsko, Doelzig 4.03.1875 r.), miał troje dzieci:
   - Sigridę Melittę (ur. Stara Rudna, Alt Raudten 19.09.1899 r.) – żonę (x Stara Rudna, Alt Raudten 6.08.1919 r.) Fryderyka Wilhelma von Ulrici, dzierżawcy majątku książęcego Schoenerlen;
   - Jana Wilhelma (ur. Stara Rudna, Alt Raudten 21.12.1901 r.) – żonatego (x Karnica ? Koernitz 7.07.1927 r.) z Sigrid Ingeborgą bar. von Zedlitz-Leipe (ur. Meinerdingen 12.02.1902 r.); - - Gabrielę Annę Zofię Helenę (ur. Stara Rudna, Alt Raudten 25.04.1908 r.).
   b) Jana Hermanna Kurta (ur. Lubin, Lueben 23.01.1877 r.) – majora wojsk niemieckich;
   c) Jana Hermanna Ernesta (ur. Stara Rudna, Alt Raudten 27.11.1881 r.) – oficera wojsk niemieckich;
   d) Dorę Wandę Klarę Elzę (ur. Stara Rudna, Alt Raudten 11.05.1885 r.) – dwukrotnie zamężną: 1.(x Stara Rudna, Alt Raudten 11.05.1915 r.) z Jerzym bar. von Zedlitz-Neukirch (zm. Legnica 10.12.1918 r.), 2. (x Stara Rudna, Alt Raudten 12.08.1923 r.) z Zygfrydem Reiche, właścicielem fermy drobiu w Tułowicach (Tillendorf) koło Bolesławca (Bunzlau).

2. Podlinia z Krzeczyna Małego (Klein Krichen).

Henryk Jan Karol Zygmunt von Schweinitz (ur. Stara Rudna, Alt Raudten 25.02.1796 – zm. Legnica, Liegnitz 4.03.1872 r.) – odziedziczył majątki będące w posiadaniu rodu od początków XVII wieku: Górny i Dolny Krzeczyn Mały (Ober- u. Nieder Klein Krichen) oraz Krzeczyn Wielki (Gross Krichen) z Olszą (Erlicht) koło Lubina (Lueben), był radcą rejencji legnickiej i dyrektorem do spraw studiów Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz).
Jego syn – Jan Lotar (ur. Krzeczyn Mały, Klein Krichen 30.12.1822 – zm. Kassel 23.06.1901 r.), generał wojsk niemieckich i poseł cesarza niemieckiego w Londynie, Wiedniu i Petersburgu, żonaty (x Londyn 18.10.1872 r.) z Anną Jay (ur. Nowy Jork 12.08.1849 – zm. Kassel 19.06.1925 r.), miał dziewięcioro dzieci:

1. Jana Wilhelma (ur. Wiedeń, Wien 16.11.1873 r.) – majora sztabu generalnego wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 26.03.1908 r.) z Paulą Aleksandryną Emmą Wiktorią hr. von Eulenburg (ur. Berlin 30.10.1882 r.), miał pięcioro dzieci:
    a) Jana Wilhelma Augusta Wiktora Fryderyka (ur. Berlin 22.12.1908 r.);
    b) Jana Lotara Krzysztofa (ur. Berlin 5.11.1910 r.);
    c) Jana Jerzego Hermanna Bodo (ur. Berlin 27.07.1912 r.);
    d) Jana Fryderyka Dawida (ur. Berlin 5.12.1914 r.);
    e) Aleksandrę Katarzynę Heddę Annę (ur. Berlin 16.07.1917 r.).
2. Emilię Eleonorę (ur. Wiedeń, Wien 21.02.1875 r.) – żonę (x Kassel 28.02.1901 r.) doktora Augusta von Trott zu Solz, ministra stanu i nadprezydenta prowincji Hessen-Nassau, doktora honoris causa wyższej szkoły technicznej w Charlottenburg;
3. Marię (ur. Petersburg 20.04.1876 r.);
4. Jana Fryderyka Huberta (ur. Petersburg 30.11.1877 r.) – właściciela Wielkiej Kłoni (Gross Klonia) koło Tucholi (Tuchel) na Pomorzu oraz Pohnsdorf w Holsztynie;
5. Jana Henryka Lotara (ur. Petersburg 16.08.1880 – zginął ?.04.1917 r.) – oficera wojsk niemieckich;
6. Jana Otto Bernarda (ur. Petersburg 14.03.1883 r.) – żonatego (x Szanghaj-Chiny 31.12.1907 r. – rozwiedziony 1915 r.) z Edytą Idą Józefą Marią von Niesewand (ur. Marienborn 13.10.1888 r.), która powtórnie wyszła za mąż (x Baden Baden 3.06.1916 r.) za Wolfganga księcia zu Sayn-Wittgenstein-Berleburg;
7. Jana Gwido (ur. Homburg 23.07.1884 – zm. Innsbruck 12.12.1927 r.) – inżyniera, żonatego (x Kassel 12.07.1921 r.) z Olgą von Tautphoeus (ur. 29.11.1898 r.);
8. Jana Eberharda (ur. Petersburg 3.01.1886 r.) – landrata powiatu pszczyńskiego;
9. Jana Fryderyka Wiktora (ur. Petersburg 29.05.1889 – zginął 19.12.1914 r.) – oficera wojsk niemieckich.

Źródła:
Sinapius T. I s. 846-861, T. II s. 436-444
Zedlitz T. IV s. 202-203
Blażek T. I s. 99
Pilnaček T. IV s. 1234-1235
Krane s. 119-120
Doerr s. 166, 178, 208, 211
Schles. Wappenbuch szp. 145
Pilnaček J.: Staromoravští rodové Brno s.378
Genealog. Wappenbuch szp. 145
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 99:1926 s. 512-517
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser. Gotha Jg 19:1918 s. 783-794
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Deutscher Uradel. Gotha Jg 30:1931 s. 469-476

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIE Z ROSOCHATEJ.

1. Początki linii i podział na linie i podlinie.

Jakub de Swentz
XIV w.
|

Jan	Franciszek	Piotr
(Hancke)	(Franzke)	(Piter)
II poł XIV w.	II poł. XIV w.	II poł. XIV w.
1398 r. – czł. rady ks. Ruperta legnickiego		
ż. Eufemia v. Praedl z Rosochatej		
|		
Jan		
zm. po 1449 r.		
wł. Rosochatej		
1449 r. – wł. Janowic		
ż. N. v. Haugwitz z Obiszówki		
|		

Franciszek	Krzysztof sen.	Piotr	córki:
kanonik legnicki	zm. po 1471 r.	zm. ok. 1479 r.	a) Eufemia
	|	|	zm. po 1440 r.
	linia z Rosochatej	linia z Wilczyc	m. Zygmunt v. Waldau
	podlinia z Piotrówki i Lubienia później z Jugowej	podlinia z Janowic	b) Anna m. Kasper v. Saur

2. Linia z Rosochatej.

Krzysztof sen. v. Schweinitz
zm. po 1471 r.
wł. Rosochatej, Święćca i Dunina
ż. Urszula v. Busewoy
z Niedźwiedzic
|
Krzysztof jun.
zm. 1499 r.
1473 r. – wł. Rosochatej i Piotrówki
ż. Jadwiga v. Zedlitz
z Prochowic
|

Krzysztof
zm. 1538 r.
wł. Rosochatej,
Święćca i Dunina
1509 r. czł. rady książąt
legnickich
1510 r. – starosta księstwa
legnickiego,
czł. rady cesarza
Ferdynanda I
ż. Jadwiga v. Falkenhayn
z Bukownej
|
Jan
zm. po 1560 r.
wł. Rosochatej, Święćca
i Dunina
czł. Rady ks. Jerzego II
brzeskiego i Henryka IX
legnickiego
1560 r. – starosta ks. legnickiego
ż. Katarzyna v. Tader
z Jemielna
|
Krzysztof
1570 r. sprzedał majątki
kuzynowi – Janowi
z Piotrówki
i kupił Psie Pole
oraz Kiełczów
ż. Anna v. Spiegel
|

Franciszek
zm. przed 1517 r.
w młodości

Jerzy
|
<u>podlinia</u>
<u>z Piotrówki</u>
<u>i Lubienia</u>

Bernard
wł. Ruji
|
Mikołaj
(Nicol)
zm. po
1574 r.

córki:
a) Małgorzata
m. Zygmunt v. Nimptsch
z Piotrowic
b) Jadwiga
m. Henryk v. Packisch
z Krzywej
c) Anna

Jan
zm. przed 1588 r.
majątki przejęły siostry

córki:
a) Katarzyna
m. Sebastian v. Zedlitz
b) Jadwiga
m. Hertwig v. Seidlitz
wł. Śmiałowic i Kraskowa

<u>a) Podlinia z Piotrówki i Lubienia.</u>

<u>Początki podlinii i dom Lubień.</u>

Jerzy v. Schweinitz
syn Krzysztofa jun.
zm. 3.02.1567 r.
wł. Piotrówki, Lubienia,

Drążka i Miłoradzic
ż. Małgorzata v. Haugwitz
z Obiszówka
|

Jan
ur. 1520 -
zm. 23.12.1589 r.
wł. Lubienia
1570 r. – kupił
od kuzyna Rosochatą,
Ruję i Szczytniki
nad Kaczawą
1579 r. – starosta
ks. legnickiego
ż. Magdalena v. Stosch
(zm. 1591 r.)
z Czernej
|

Baltazar
zm. 1601 r.
wł. Ruji
rotmistrz
wojsk
cesarskich
na Węgrzech

Jerzy
ur. 1567 -
zm. 3.06.1631 r.
czł. rady ks. Jerzego
Rudolfa
złotoryjskiego
wł. Lubienia,
Drążka,
Małuszowa
i Gniewomierza
ż. (x 5.01.1594 r.)
Urszula v. Stosch
z Mojęcina
(zm. 26.12.1628 r.)
|

Baltazar
ur. 1602 -
zm. 14.01.
1620 r.

córki:
a) Anna
zm. 19.01.1599 r.
w dzieciństwie
b) Magdalena
zm. 1599 r.
w dzieciństwie
c) Marianna
ur. 1601 -
zm. 18.01.1632 r.
m. Abraham
v. Tschammer
z Psar
d) Jadwiga

Jerzy
|
dom
Piotrówka

Fryderyk
|
dom
Miłoradzice

Jan jun.
wł. Krzeczyna,
Wielkiego,
Olszy
i Ciepielowa
chorąży
„czarnych rajtarów”
na Węgrzech
ż. (x ok. 1602 r.)
Maria v. Kreckwitz
(ur. 29.01.1587 r.)
z Wierzchowic
i Gaworzyc
|

Dawid
ur. 23.05.
1600 -
zm. 27.03.
1667 r.
1631 r. -
radca
rejencji
księstwa
legnickiego
1657 – starosta
księstwa
legnickiego
wł. Rosochatej
i Piotrówka

Krzysztof
zm. 9.10.1575 r.
wł. Średniej
Białej
walczył na Węgrzech

Krzysztof
zm. 6.06.1621 r.
wł. Rosochatej
ż. Sara v. Glaubitz
z Kotły
|

córki:
a) Jadwiga
m. Krzysztof
bar. v. Kottwitz
z Konotopu
b) Sara
m. Adam
v. Schweinitz
z Mierczyc

Urszula
zm. ok. 1590 r.

Fryderyk
wł. Szczytnik
nad Kaczawą,
Dzierżkowic
i Buczynki
ż. Barbara v. Rhoin
z Dzierżkowic
|

Jan
Krzysztof
pułkownik
wojsk
cesarskich
w Hiszpanii
ż. Barbara Helena
v. Niesemueschl
ze Słociny
|

Urszula
Marianna

Dawid
wł. Przesieczna
ż. Helena v. Zabeltzitz
z Toporowa
|

córki:
a) Małgorzata Helena
b) Sabina Elżbieta
c) Barbara Agnieszka
d) Urszula Marianna

ur. 1603 r.
m. Abraham
v. Kreckwitz
z Wierzchowic

| ż. 1. (x 13.10.1623 r.)
| Helena v. Tader
| (zm. 24.06.1627 r.)
| 2. (x 7.11.1629 r.)
| Marianna v. Nostitz

Jerzy Rudolf
zm. 1708 r.
wł. Rosochatej i Troszczyna
1683 (29.04.) r. baron Rzeszy
ż. 1. Magdalena Sybilla bar. v. Friesen
2. Maria Elzbieta bar. v. Zedlitz z Rusinowej

córki:
a) Marianna m. Melchior v. Stosch z Mojęcic
b) Jadwiga m. Adam Chrystian v. Borwitz

Maria Elżbieta
ur. 6.03.1698 r.
m. (x 1712 r.)
Fryderyk Henryk bar. v. Bibran z Gniewomierza

Fryderyk Hartmann

Jan

Baltazar
wł. Dzierżkowic
ż. Anna Elżbieta v. Borwitz

Barbara
m. 1. Maksymilian v. Schier z Czeladzi
2. Jan Zygmunt v. Kreckwitz z Wielowsi

Fryderyk Hartmann

Adam Henryk
wł. Dzierżkowic

Baltazar Ludwik

córki:
a) Barbara Katarzyna
b) Anna Elżbieta

Jan Krzysztof
ur. 21.01.1605 - zm. 5.06.1651 r.
wł. Ciepielowa
ż. (x 16.02.1633 r.) Anna Elżbieta v. Schellendorf z Dobromierza

Baltazar
ur. 4.12.1611 r.
wł. Krzeczyna Wielkiego i Olszy
ż. 1. (x 11.04.1634 r.) Magdalena v. Knobelsdorf z Siecieborowic
2. (x 1653 r.) Anna Elżbieta v. Dyhrn z Psar

córki:
a) Maria
ur. 1603 r.
b) Helena
ur. 11.02.1607 – zm. 1646 r.)
m. Konrad v. Schwobsdorf
c) Marianna
ur. 14.08.1609 r.
m. Filip Ludwik (Jakub Ludwik ?) v. Niebelschuetz

ze Szczytnik nad Kaczawą
d) Jadwiga
ur. 13.06.1610 r.
m. 1. Jerzy Fryderyk
v. Falkenhayn
z Czerwonego Kościoła
2. (x 1646 r.) Mikołaj (Nicol)
v. Haugwitz
z Obiszówki i Chróstnik
e) Sabina
m. Kasper bar. v. Hochberg
(zm. 1669 r.)
z Lisiego Kąta

Jan Fryderyk
ur. 1638 -
zm. 11.11.1704 r.
wł. Lubienia
i Racimierza
ż. (x 26.02.1664 r.)
Jadwiga Helena
v. Stosch
z Czernicy

Baltazar jun.

Jerzy Abraham
ur. 30.05.1662 -
zm. 25.07.1720 r.
wł. Smokowic
ż. (x 22.02.1692 r.)
Jadwiga Małgorzata
v. Nostitz
z Ręszowa

Baltazar Adam
wł. Smokowic
i Krzeczyna Wielkiego
ż. Beata Luiza v. Loeben

Jerzy Zygmunt
ur. 14.01.1720 r.

Anna Sabina
ur. 21.03.1659 r.
m. (x 1675 r.) Henryk
Wilhelm v. Pannwitz

Helena Jadwiga
ur. 25.12.1718 r.

Baltazar
Aleksander
ur. 13.04.1670 -
zm. 15.12.1708 r.
wł. Czernicy,
Racimierza,
Lubienia
i Drążka
ż. (x 27.08.1698 r.)
Sabina Elżbieta
v. Stosch
z Mojęcic

Jan
Fryderyk jun.
ur. 11.05.1675 -
zm. 14.06.1701 r.

Abraham
Zygmunt
ur. 1683 r.
wł. Lubienia
i Racimierza
ż. Eleonora Szarlotta
v. Stosch
z Rusinowa

córki:
a) Urszula Elżbieta
m. Adam Melchior
v. Lestwitz
z Wierzowic Wielkich
b) Maria Katarzyna
m. Melchior Fryderyk
v. Stosch
z Mojęcic

Abraham Fryderyk

Urszula Katarzyna

Melchior Fryderyk
wł. Ciepielowa
ż. Zuzanna Elżbieta
v. Schweinichen
z Chełmca

Jan Krzysztof jun.
zm. 1698 r.
wł. Jugowej
i Mieczkowa
ż. 1. Elżbieta v. Falkenhayn
2. Urszula Marianna
v. Nimptsch
|

Anna Katarzyna
m. Krzysztof Leonard
v. Seidlitz
z Chobienia

Jan
Krzysztof
ur. 12.11.1684 r.
odziedziczył
po stryju Ciepielów
wł. Wietszyc
i Wilki
ż. 1. (x 19.10.
1707 r.)
Zuzanna
Magdalena
v. Hundt
(zm. 15.03.1708 r.)
z Ruska
2. (x 18.01.1712 r.)
Urszula Helena
v. Zedlitz
z Komarna
|

Gottlieb
Fryderyk
ur. 26.12.1685 -
zm. 20.07.1715 r.
wł. Jaśkowic
ż. (x 1711 r.) Maria
Elżbieta v. Berg
z Żukowic

Jan Krzysztof
ur. 1.02.1723 -
zm. 11.10.1723 r.

Ernest
Zygmunt
ur. 1688 -
zm. 14.05.
1699 r.

Jan
Zygmunt
ur. 15.07.1692 r.
wł. Mieczkowa
i Jugowej
ż. Ewa Marianna
v. Sack
z Lubowa
|

córki:
a) Marianna Maria
ur. 3.12.1719 r.
b) Joanna Henrietta
ur. 16.06.1721 r.

córki:
a) Joanna Elżbieta
ur. 1686 r.
m. (x 13.07.1707 r.)
Krzysztof Jerzy
v. Unruh
wł. Dolnej Ochli
b) Ewa Marianna
ur. i zm. 1693 r.
c) Urszula Marianna
ur. 1693 – zm. 1695 r.

Jan Krzysztof
ur. 17.04.1714 r.

Karol Fryderyk
ur. 29.06.1715 r.

Zygmunt Gottlieb
zm. 11.07.1723 r.

córki:
a) Urszula Marianna
ur. 13.04.1713 r.
b) Fryderyka Eleonora
c) Joanna Urszula
zm. 1746 r.
m. (x 1738 r.) Jan Ernest
bar. v. Posadowski
z Wołczyna
d) Helena Szarlotta
e) Dorota Eleonora
f) Magdalena Luiza
zm. 17.07.1723 r.

<u>Dom Piotrówka.</u>
(Uwzględniono tylko dorosłych)

Jerzy
syn Jerzego
zm. 1591/92

wł. Piotrówki, Krajowa,
Kłaczyny i Piotrowic
1576 – 1591 r. – czł. rady
ks. Fryderyka IV legnickiego
ż. 1. Małgorzata v. Kreckwitz
z Wierzchowic i Przesiecznej
2. (x 1567 r.) Anna v. Schier
z Kawic
(zm. 11.09.1609 r.)
|

Jerzy jun.
zm. 1607 r.
wł.
Górnego
i Dolnego
Krajowa
ż. (x 14.10.
1597 r.)
Zuzanna
v. Czettritz
z Czech
(ur. 1578 -
zm. 9.07.
1670 r.)
|
|

Henryk
wł.
Piotrówki
i Godziszowa
ż. Anna
v. Zedlitz
z Pielgrzymki
|
Krzysztof
|
potomstwo
XIX w.

Bernard
wł.
Górnego
Kłaczyna
i Żelazowa
ż. Ewa
v. Schier
z Kawic
|
Helena
m. Jan Henryk
v. Tschirn
z Przeworna

Sebastian
wł.
Piotrowic
ż. Rozyna
v. Czettritz
z Urzut
|
|
|
|
|
|
|
|

Krzysztof
wł.
Dolnego
Kłaczyna
ż. Barbara
v. Glaubitz
z Czernicy

Jan
wł.
Szyma-
nowa
czł. rady
księstwa
legnickiego
ż. Magdalena
bar. v. Schaffgotsch
|
3 synów
4 córki

Fryderyk
wyjechał
na Węgry

córki:
a) Helena
m. Zygmunt
v. Zedlitz
b) Anna
m. Zygmunt
v. Niebelschuetz
z Rzeczyc
c) Urszula
m. Leonard
v. Brauchitsch
z Kalinówki

Jerzy
wł. Górnego
i Dolnego
Kłaczyna
ż. 1. Anna v. Saltza
2. Małgorzata
v. Poser
z Rząsin
(zm. 21.05.1672 r.)
3. N. v. Schindel
|

Hermann
kapitan
wojsk
cesarskich

Sebastian jun.
oficer wojsk
saskich

Jan
oficer
wojsk

córki:
a) Urszula
m. Ernest v. Zedlitz
z Wilki
b) Rozyna
m. Henryk
v. Pannwitz
z Piotrowic
Śląskich

Sebastian Henryk
ur. 8.12.1664 -
zm. 26.12.1720 r.
wł. Rząsin, Górczyc,
Świn i Dolinki
ż. 1. (x 26.10.1689 r.)
Maria Helena
v. Braun z Soboty
(zm. 19.04.1700 r.)
2. Kunegunda
Eufrozyna

Bernard
ur. 3.06.1670 -
zm. 26.05.1709 r.
wł. Kłaczyna
i Pietrzykowa
ż. (x 1694 r.)
Helena Jadwiga
v. Littwitz
(zm. 1706 r.)
|
Helena Jadwiga

córki:
a) Rozyna Elżbieta
m. N. v. Niebelschuetz
z Gościszowa
b) Małgorzata
m. N. v. Stutterheim
z Markendorf

v. Schweinichen	m. Jan Juliusz
ze Świn i Dolinki	v. Schweinitz
|	z Krajowa
|	

Krzysztof Henryk	Ernest Ferdynand	córki:
wł. Rząsin	wł. Świn	a) Maria Helena
		b) Joanna Zofia

Jerzy Hermann	Henryk	Fryderyk	Jan Krzysztof	Anna Maria
ur. 24.02.1602 - zm. Wrocław 27.04.1667 r. wł. Rębienia i Wilkowa, pułkownik wojsk brandenburskich, starosta Słupska, 1663 r. – komendant wojenny Wrocławia ż. (x 1627 r.) Elżbieta v. Schliebitz z Goczałkowa (zm. 1644 r.)	przeniósł się do Danii	pułkownik wojsk saskich zginął w czasie oblężenia Zgorzelca	ur. 9.03.1606 - zm. 28.05.1668 r. wł. Krajowa i Radzikowa kapitan wojsk saskich ż. (x 6.01.1643 r.) Ewa v. Polsnitz z Radzikowa (zm. 24.11.1683 r.)	m. (x 15.05.1620 r.) Jan v. Gersdorff z Sichowa

Jan Krzysztof	córki:
ż. Anna Katarzyna v. Ende z Ehrenberg	a) Zuzanna m. Zygmunt v. Spiller z. Ubocza
4 synów 2 córki	b) Elżbieta m. Jan Abraham v. Spiller z Dziwiszowa

Jerzy Hermann	Jan Krzysztof	Fryderyk	Zygmunt	Jan	Bernard	Ludwik	córki:
wł. Krajowa i Gaju	ur. 1644 - zm. 10.11. 1722 r. radca dworu saskiego i polskiego wł. Biedrzychowic Górnych,	ur. 26.02. 1647 - zm. 15.01. 1712 r. wł. Radzikowa i Mokrze- szowa ż. 1. (x 25.10.1673 r.)	ur. 1650 - zm. 20.02.1720 r. kapitan grenadierów wojsk brunszwickich, major wojsk saskich	zm. 6.07.1725 r. wł. Krajowa i Gaju pułkownik wojsk brunszwickich ż. Małgorzata Eleonora v. Bothmar z Lueneburga	ur. 4.11. 1654 - zm. 27.01. 1715 r. wł. Pawli- kowic kapitan wojsk brunszwickich ż. (x 9.11.1687 r.)	wł. Górnego i Średniego Krzeczyna oraz Moskorzyna	a) Anna Maria ur. 30.01. 1644 r. m. (x 21.11. 1685 r.) Henryk Oswald v. Sack b) Zuzanna Małgorzata ur. 1.08.1651 – zm. 20.02.1717 r. m. (x 25.10.1675 r.)

Bystrzycy, Chrośnicy, Jaszkowa i Grodnicy
ż. 1. (x 3.12. 1670 r.) Teodora v. Festenberg Packisch z Bystrzycy
2. (x 30.04.1692 r.) Urszula Małgorzata v. Waltersdorf (ur. 9.03.1671 r.)
3. Elżbieta Eleonora v. Waltersdorf (siostra ?)

Ewa Helena v. Stosch (zm. 2.11. 1682 r.)
2. (Haga - bez ślubu) N. Guldstein

Helena v. Festenberg Packisch z Krzywej

Jan Fryderyk v. Mutschelnitz z Dziewina

Jan Juliusz
wł. Krajowa, Kłaczyny i Dziewina
1741 r. – pruski baron
1748 r. – pruski hrabia
ż. (x 29.04.1722 r.) Helena Jadwiga v. Schweinitz z Kłaczyny

Anna Jadwiga
ur. 6.10.1695 – zm. 2.01.1717 r.
m. (x 20.07.1712 r.) Krzysztof Fryderyk bar. v. Reibnitz

podlinia hrabiowska
XIX-XX wiek

Jan Fryderyk | Jerzy Wilhelm | 4 córki

Jan Zygmunt
ur. 1680 - zm. 27.01.1710 r.
wł. Bystrzycy, Chrośnicy i Jaszkowa

Ewa Anna Helena
wł.Krajowa i Biedrzychowic Górnych
m. Moryc Chrystian v. Schweinitz z Miłoradzic, wł. Ptaszkowa i Modrzewi

Dom Miłoradzice – Chocieborowice.

Fryderyk
syn Jerzego
ur. 1532 – zm. 6.11.1598 r.
1596 r. – wł. Miłoradzic
ż. 1. Helena v. Schwenckfeld z Osieka
2. Małgorzata v. Kreckwitz z Wierzchowic i Przesieczna

Abraham
zm. 1659 r.
sprzedał Miłoradzice
kupił Chocieborowice i Chodlewo
ż. 1. (x 28.10.1608 r.) Anna Maria v. Portugall (zm. 29.10.1639 r.)
2. Erdmuta v. Buenau z Nismanen

Helena
m. 1. Henryk v. Hase z Redlic
2. Henryk v. Falkenhayn

Aleksander
zm. we Włoszech

Assman

Krzysztof
ur. 23.11.1624 -
zm. 24.02.1683 r.
wł. Kliszowa
ż. 1. (x 19.12.1653 r.)
Helena v. Tader
z Kliszowa
(zm. 11.07.1659 r.)
2. (x 19.11.1665 r.)
Ewa v. Stoessel
z Cieszyn
(zm. 27.02.1681 r.)
3. (x 23.04.1682 r.)
Anna Jadwiga
v. Haugwitz
z. Radomiłowa

Aleksander
ur. 25.05.1625 -
zm. 21.11.1688 r.
wł. Kobylnik
ż. (x 1661 r.) Maria
Elżbieta v. Rothenburg
z Pięknych Kątów

córki:
a) Anna Małgorzata
ur. 25.02.1611 r.
m. (x 22.10.1624 r.)
Baltazar v. Tader
z Górzyna
b) Helena
ur. 1614 – zm. 1640 r.
c) Anna Maria
ur. 1618 – zm. 1641 r.

Abraham Zygmunt
wł. Gryżyc
ż. Urszula Helena
v. Uechtritz
z Dłużyc

a) N. córka
b) Joanna Helena
ur. 1683 r.
m. N. v. Prittwitz
z Siecieborowic

Krzysztof Aleksander
kapitan wojsk polskich

Moryc Chrystian
koniuszy margrabiego Chrystiana Ludwika branden-burskiego
wł. Jugowej, Biedrzychowic Górnych i Troszczyna
ż. Ewa Anna Helena
v. Schweinitz
z Biedrzychowic Górnych i Krajowa

Karol Zygmunt
zginął 1708 r.
w Alzacji
porucznik wojsk cesarskich

Jerzy Abraham
kapitan wojsk heskich
wł. Kościelnik Górnych
ż. Fryderyka Izabela
v. Schweinitz
z Radzikowa i Krajowa

córki:
a) Dermuth Eleonora
m. N. v. Dyhrn
z Niemstowa
b) Agnieszka Elżbieta
m. N. v. Kalckreuth
wł. Trzebcza

Chrystian Aleksander

Jan Zygmuny

Dawid Chrystian

Chrystian Ludwik

córki:
a) Teodora Małgorzata
b) Ewa Maria

Krzysztof Zygfryd
wł. Gryżyc

Karol Zygmunt
chorąży wojsk heskich

Ernest Chrystian
kadet wojsk heskich

Helena Zofia

2. Linia Wilczyce.

Piotr v. Swentz
syn Jana
zm. ok. 1479 r.
1464 r. – wł. Wilczyc, Janowic
i Tyńca
1470 r. – wł. Pielgrzymki
ż. (x ok. 1464 r.) N. v. Reibnitz

Franciszek	Piotr jun.	Marcin
wł. Krzeczyna Małego i Gorzycy	1506 r. – wł. Janowic	wł. Wilczyc i Pielgrzymki
	ż. N. v. Dornheim z Chocianowa	1518 r. – sędzia dworski ks. legnickiego
		ż. Ofka v. Warkotsch z Długiego
Paweł	Piotr	
linia morawska „Schweinitz v. Plimsdorf“ (?)	zm. ok.1530 r. wł. Janowic	

Henryk	Fryderyk
1606 r. – sprzedał Janowice	zm. 1599 r. wł. Janowic
	ż. Otylia v. Buchta

Walentyn	Krzysztof	Jakub	Baltazar
zm. w młodości	1554 r. – sprzedał część Pielgrzymki	zm. 1560 r. wł. Wilczyc i Krzeczyna Małego	linia morawska „Schweinitz v. Pilmsdorf“ (?)
		ż. N. v. Brauchitsch z Chróstnik	
		Jan	
		zm. 1590 r.	
		ż. Elżbieta v. Rothkirch z Pątnowa	

Baltazar	Barbara
zm. 1625 r. wł. Wilczyc, Krzeczyna Małego i Łukaszowa	m. Jan Jerzy v. Axleben Magnus genannt z Lubiatowa
ż. Sydonia v. Rothkirch z Ogrodziska	

Baltazar jun. Wolf Melchior Jakub Abraham Fryderyk córki:

wł. Krzeczyna Małego
ż. 1. Anna Elżbieta v. Bernheim z Sassleben (zm. 1625 r.)
2. Anna Marianna v. Niebelschuetz z Rzeczycy
|
Luiza Chrystiana ur. 2.11.1649 r.
m. (x 23.10.1679 r.) Mikołaj v. Mutschelnitz z Pełczyna

Zygmunt
ż. Helena v. Schlichting

ż. Ewa Maria v. Nostitz z Łęczycy

wł. Krzeczyna Małego
ż. Katarzyna Małgorzata v. Nostitz z. Łęczycy

wł. Hermsdorf (?) i Ilckwitz (?)
ż. Anna Barbara v. Niebelschuetz z Rzeczycy

a) Katarzyna Elżbieta
m. Walentyn v. Glaubitz
wł. Starej Jabłony
b) Barbara
m. Mateusz v. Pogrell z Polski
c) Sydonia Maria
m. Fryderyk v. Reder
d) Anna Małgorzata
m. Jan Dombrowski
wł. Płosk
burgrabia Wąsoszy

XIX – XX WIEK.

PODZIAŁ NA LINIE, PODLINIE, GAŁĘZIE I DOMY.

Jan
zm. po 1449 r.
|

Krzysztof
zm. po 1471 r.
|
Linia potomstwa Krzysztofa z Rosochatej
1. Podlinia hrabiowska z Krajowa i Kłaczyny
a) Gałąź Jana Fryderyka
Dom Jugowa
Dom hr. v. Schweinitz-Schlichting
b) Gałąź Jana Hermana
2. Podlinia szlachecka z Chocieborowic
a) Gałąź Krzysztofa z Kliczowa
b) Gałąź Aleksandra z Kobylnik
Dom Moryca Chrystiana Fryderyka
Dom Jana Chrystiana Aleksandra (amerykański)

Piotr
zm. ok. 1479 r.
|
Linia potomstwa Piotra z Wilczyc i Janowic
1. Podlinia ze Starej Rudnej i Wądroża
2. Podlinia z Krzeczyna Małego

I. LINIA POTOMSTWA KRZYSZTOFA Z ROSOCHATEJ.

1. Podlinia hrabiowska z Krajowa i Kłaczyny

Jan Juliusz v. Schweinitz u. Krain
syn Jana z Piotrówki
wł. Krajowa, Kłaczyny i Dziewina
1741 r. – pruski baron z predykatem „Freiherr v. Kauder”
1748 r. – pruski hrabia
ż. (x 29.04.1722 r.) Helena Jadwiga v. Schweinitz
z Kłaczyny

Jan Fryderyk | majątki: majorat Jugowa, fideikomis Dziewin państwo Sułów	Jan Hermann | majątki: Górzanka

a) Gałąź Jana Fryderyka

Dom Jugowa
Jan Melchior Juliusz hr. v. Schweinitz u. Krain bar. v. Kauder
wnuk Jana Fryderyka
ur. Niwiska 30.07.1770 – zm. Jugowa 9.11.1833 r.
ordynat Jugowej
ż. Fryderyka Luiza v. Berge u. Herrndorf
(ur. Poczdam 7.01.1772 – zm. Krajów 13.06.1839 r.)

Jan Ernest Fryderyk ur. Niwiska 17.08.1795 - zm. Jugowa 22.01.1866 r. ordynat Jugowej ż. (x Sułów 20.12.1837 r.) Melania bar. v. Troschke wł. Sułowa (ur. Sułów 21.08.1806 - zm. Sułów 14.05.1883 r.) | Jan Tymoteusz Juliusz Gottlob Dawid ur. Sułów 8.09.1838 - zm. Jugowa 16.02.1879 r. ordynat Jugowej i Dziewina ż. (x Schwusen 17.09.1862 r.)	Jan Hermann ur. Niwiska 2.05.1799 - zm. Poznań 4.04.1876 r. pruski nadradca sądowy, prezes sądu apelacyjnego ż. (x Jelenia Góra 4.05.1832 r.) Adolfina Fryderyka Karolina v. Dullak-Wensierski (ur. Szczecin 1.08.1802 - zm. Głogów 29.04.1854 r.) | Jan Jerzy Juliusz ur. Wrocław 21.12.1834 - zm. Striesen 5.12.1892 r. major wojsk niemieckich ż. (x Świdnica 9.11.1858 r.) Maria bar. Heinze v. Luttitz	Jan Henryk ur. Zatonie 15.03.1800 - zm. Schwemsal 5.06.1870 r. nadradca górniczy królestwa Hannoweru ż. (x Hamersleben 24.07.1834 r.) Emilia Struve (ur. Reindorf 10.01.1804 – zm. Bonn 9.11.1842 r.) |

Aleksandryna hr. v. u. zu Egloffstein z Arklitten (ur. Berlin 5.09.1844 - zm. Drezno 15.01.1920 r.)

(ur. Drezno 24.07.1835 - zm. Berlin 16.12.1910 r.)

Jan Hermann August Juliusz Erdman Dawid Willibald
ur. Pieszkowice 17.12.1860 - zm. Berlin 23.09.1917 r.
generał major wojsk niemieckich
ż. (x Elberfeld 9.11.1892 r.)
Lina v. Frowein
(ur. Elberfeld 29.07.1873 r.)

Jan Hermann Erdman Bernard
ur. Legnica 27.02.1865 - zm. Charlottenburg 9.02.1918 r.
kapitan wojsk niemieckich
ż. (x Berlin 4.01.1895 r.)
Erna v. Berge u. Herrndorf
(ur. Berlin 15.06.1877 r.)

Jan Egmont Juliusz Maksymilian Erdman Karol Fryderyk
ur. Berlin 6.06.1896 r.
kupiec

Joanna Rut Erna Maria Erdmuta Karolina Fryderyka
ur. Berlin 7.01.1899 r.

Jan Dietrich Wilhelm Dawid
ur. Berlin 27.04.1904 r.
chemik

Joanna Maria Lina
ur. Darmstadt 20.02.1894 r.
m. (Berlin 18.05.1915 r.)
Karol v. Heider

Jan Fryderyk
ur. Zechenhaus 26.05.1835 - zm. Borkum 8.08.1889 r.
pruski radca sądowy
ż. 1. (x Stellichte 27.09.1865 r.)
Maria v. Behr
(ur. Stellichte 31.03.1844 - zm. Fuerstenau 7.06.1869 r.)
2. (x Lueneburg 19.08.1870 r.)
Adelajda Niemann
(ur. Hannower 14.06.1848 r.)

Jan Henryk
ur. Saarbruecken 11.07.1839 – zm. Goslar 27.12.1917 r.
ż. (x Schwemsal 13.09.1866 r.)
Emma Bengelsdorff
(ur. Schwemsal 28.14.1848 r.)

Jan Jerzy Henryk Hermann
ur. Schwemsal 25.03.1877 - zm. Berlin 1920 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. 1. (x Berlin 30.09.1903 - rozwiedziony

Jan Eryk
ur. Schwemsal 18.04.1878 - zm. Berlin 20.02.1920 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. 1. (x Berlin 5.11.1905 - rozwiedziony

Jan Fryderyk
ur. Schwemsal 15.09.1879 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Goslar 28.12.1909 r.)
Gertruda bar. v. Schroetter
(ur. Kolonia

córki:
a) Joanna Emilia Wilhelmina
ur. Schwemsal 10.07.1848 r.
m. (x Schwemsal 29.09.1892 r.)
Bruno Finger
(zm. Dessau 28.07.1921 r.)

| 1912 r.) | 1915 r.) | 3.11.1880 r.) | radca konsystorza
| Elza Kirchner | Amaly Hicketier | | b) Helena Joanna
| (ur. Nowy Jork | (ur. Berlin | potomstwo | Małgorzata
| 4.08.1885 r.) | 2.07.1874 r.) | | ur. Schwemsal
| 2. (x Waldow | 2. (x Berlin) | | 1.11.1870 r.
| 30.04.1918 r.) | Wanda v. Unruh | | lekarz dentysta
Elfryda	(ur. Poznań 4.06.1887 r.)	
Koehlmann		
(ur. Franfurt n. O.	Ewa	
15.08.1869 r.)	ur. Poznań 1919 r.	
Jan Harald		
ur. Berlin 27.11.1910 r.		

Jan Henryk Fryderyk ur. Stade nadinspektor kolei austriackich ż. (x Czechy 21.10.1890 r.) Joanna Glasser (ur. 26.06. 1862 r.)	Jan Rudolf Karol Gustaw Hermann ur. Fuerstenau ż. (x Goslar 11.11.1919 r.) Ewa Małgorzata v. Koschuetzki (ur. Brynek 27.02.1894 r.)	Jan Karol Artur Horst ur. Fuerstenau 19.06.1873 r. ż. (x Celle 25.09.1897 r.) Ella Drewsen (ur. Schwerin 20.02.1878 r.)	Jan Hermann Karol Ryszard ur. Liebenburg 21.07.1883 r. oficer wojsk niemieckich	Jan Ulryk Karol Leo ur. Liebenburg 24.07.1888 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Goslar 24.09.1920 r.) Marta Irmingarda v. Koschuetzki (ur. Brynek 27.02.1895 r.)	córki: a) Joanna Ida ur. Lueneburg 15.08.1867 r. m. (x Goslar 13.05.1893 r.) Arpa v. Duering wł. Horneburg b) Joanna Maria Adelajda Melania Jadwiga ur. Liebenburg 25.04.1877 r. m. (x Goslar 28.04.1897 r.) Ludwik v. Pufendorf c) Janna Agnieszka Enestyna Jadwiga ur. Liebenburg 28.11.1879 r. przełożona klasztoru elżbietanek w Oldenburgu d) Elżbieta Alicja Anna ur. Liebenburg 9.01.1881 r. zakonnica w Wenningsen e) Joanna Karolina Anna Emilia Adelajda ur. Liebenburg 25.06.1887 r.
		córki: a) Joanna Ilza Otylia Luizą Adelajda ur. Lachendorf m. (x Muenster 1922 r.) Heinz Funcke oficer wojsk niemieckich b) Joanna Rut Anna Jadwiga Franciszka Luiza ur. Hannower 3.12.1904 r. c) Joanna Waldreuta Helena Matylda Paula Elżbieta ur.Lachnedorf 18.01.1907 r.			

Jan Henryk Alfons ur. Markgraf-Neusiedl 28.07.1893 r.	Jan Henryk ur. Markgraf - Neusiedl 25.01.1896 r.	Jan Karol Siegwart ur. Wiedeń 17.01.1900 r.	Joanna Ida Teresa ur. Markgraf-Neusiedl 28.07.1892 r.

Jan Fryderyk Juliusz Wladimir ur. Dryżyna (?) 16.03.1866 r. ordynat	Jan Juliusz Eberhard ur. Jugowa 25.07.1867 - zm. Getynga	Jan Eryk ur. Jugowa 15.08.1868 r. ordynat Dziewina	Joanna Rut ur. Legnica 30.11.1864 r.

Jugowej
wł. państwa
Sułów
ż. (x Olbrachtowice
23.10.1900 r.)
Elżbieta Klementyna
Dorota v. Mutius
(ur. Olbrachtowice
21.04.1878 r.)

2.11.1921 r.
ż. (x St.Helier-
Jersey 21.05.1899 r.)
Maria Filomena
Gavroy
(ur. St.Marie
sur Semois
11.02.1881 r.)

m. (x Goslar
21.04.1922 r.)
Klaus Robert-
Tarnow
f) Joanna Dorota
Aleksandryna
ur. Liebenburg
18.10.1889 –
zm. Goslar
21.09.1924 r.
m. (x Goslar
1.06.1912 r.)
Wilko v. Eucken-
Addenhausen

Henryk
ur. Gaston 20.07.1900 r.
wł. Krzyżowa
i ¼ Gogołowic

Ludwik
ur. Bruessel
29.09.1901 r.
wł. ¾ Gogołowic

Helena Katarzyna
Irma Luiza
ur. Schaerbeeck
11.12.1904

Jan Eberhard
Feliks Tymoteusz
ur.Jugowa
28.09.1905 r.

Jan Karol
bliźniaki
ur. Jugowa
29.05.1908 r.

Jan Bernard
bliźniaki
ur. Jugowa
29.05.1908 r.

Jan Melchior
Fryderyk Ernest
ur. Jugowa
11.09.1909 r.

Jan Fryderyk
Traugott
ur. Jugowa
15.04.1912 r.

Joanna Maria
Luiza Aleksandryna
ur. Jugowa
17.09.1903 r.

b) Gałąź Jana Hermanna.

Jan Zygmunt Gwido hr. v. Schweinitz u. Krain bar. v. Kauder
ur. Górzanka 17.03.1806 – zm. Wrocław 17.12.1876 r.
wł. Górzanki
ż. (x Strzelce Opolskie 18.10.1835 r.)
Flora Karolina Matylda v. Hilvety
(ur. Opawa 26.26.05.1819 – zm. Wrocław 19.02.1895 r.)

Jan Bernard
ur. Górzanka 26.11.1843 -
zm. Żerniki W. 4.04.1907 r.
wł. Brzezicy
ż. (x Falkenau 8.02.1869 r.)
Klara bar. v. Lachmann-
Falkenau
(ur. Ozorowice ?
15.09.1845 r.)

Jan Traugott Bolko
ur. Górzanka 27.03.1853 -
zm. Wrocław 18.11.1909 r.
pułkownik wojsk niemieckich
ż. (x Świercze 21.04.1879 r.)
Marianna Erdmuta v. Studnitz
(ur. Świercze 8.07.1858 -
zm. Legnica 31.03.1919 r.)

córki:
a) Eufemia Helena
ur. Górzanka 25.04.1846 r.
m. (x Górzanka 30.11.1875 r.)
Adolf hr. v. Arnim-Boitzenburg
(zm. Boitzenau 15.12.1887 r.)
b) Anna
ur. Górzanka 22.05.1857 r.
wł. Górzanki

Jan Zygfryd Bolko
Feliks Gwido
ur. Wrocław 3.05.1881 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. (x Blankenburg
13.05.1919 r.)
Franciszka Augusta
Paulina Luiza Lindner
(ur. Hannower

Jan Tassilo
Bernard Bolko
ur. Wrocław
13.05.1884 r.
major wojsk
niemieckich
ż. (x Buonas ?
19.12.1918 r.)
Agnieszka

córki:
a) Maria Anna Flora
ur. Wrocław 8.04.1880 r.
m. (x Wrocław 12.03.1912 r.)
Eryk v. Schwarzkoppen
(zm. Kamieniec 26.09.1919 r.)
marszałek dworu ks. Fryderyka
Wilhelma w Kamieńcu
b) Magdalena Matylda Sigunda

| 11.04.1879 r.) bar. v. Kleist ur. Wrocław 8.04.1880 r.
| (ur. Namysłów (bliźniaczka)
| 30.04.1882 r.) dama dworu ks. Meklemburgii
| | c) Ilona Maria Magdalena Irma
| Jan Bolko Friedhelm ur. Wrocław 9.07.1885 r.
| Gwido dama dworu ks. Szarlotty
| ur. Neuhammer 2.11.1921 r. v. Sachsen-Altenburg

Jan Feliks
ur. Ziębice 2.11.1869 -
zginął pod Żydowicami
4.12.1914 r.
wł. Borowego
ż. (x Brzezinka Średzka
8.01.1901 r.) Maria
Klementyna Erna v. Kramsta
(ur. Świebodzice 25.07.1882 r.)
wł. Borowego
|
|

Jan Karol
ur. Brzezica 4.11.1878 r.
major wojsk
niemieckich
ż. (x Borowe 23.06.1925 r.)
Hostensja Oettner
(ur. Morges 7.01.1888 r.)

córki:
a) Elżbieta Matylda
ur. Brzezica 17.04.1872 r.
m. (x Ludów Polski 15.01.1895 r.)
Edward Kracker v. Schwartzenfeldt
(zm. Żerniki Wielkie 8.11.1924 r.)
b) Agnieszka Maria
ur. Brzezica 20.08.1874 r.
m. (x Strzelce Opolskie 3.03.1909 r.)
Karol hr. v. Bruehl-Renard
(zm. Strzelce Opolskie 31.12.1923 r.)
wł. Strzelec Opolskich i Seifersdorf
c) Rut Karolina Sygunda
ur. Brzezica 18.07.1877 r.
m. (x Wrocław 12.10.1907 r.)
Willi v. Rother
wł. Rogowa Legnickiego
d) Erna Olga Alice
ur. Brzezica
14.03.1885 r.
m. (x Wrocław 3.04.1907 r.)
Henryk Treutsch v. Buttlar-
Brandenfels
wł. Szymanowa i Zawadki

Jan Egmont
Wolff Herward
ur. Wrocław
5.12.1904 r.

Jan Hermann
(Manno) Klemens
Emmo Karol
ur. Wrocław
4.03.1911 r.

2. Podlinia szlachecka z Chocieborowic.

a) Gałąź Krzysztofa z Kliszowa.

Henryk Karol August v. Schweinitz
ur. Nysa 23.10.1805 – zm. Popowice 21.02.1879 r.
generał porucznik wojsk pruskich
ż. (x Wrocław 23.10.1837 r.)
Otylia Fryderyka Agnes v. Tschepe u. Weidenbach
(ur. Koźle 9.10.1820 – zm. Drezno 2.11.1872 r.)
|

Ulryk
ur. Nysa 19.02.1844 -
zm. Huta Rosamunda 21.08.1897 r.
ż. (x Berlin 18.05.1870 r.) Joanna Ewa

Werner
ur. Nysa 9.08.1849 r.
kapitan wojsk pruskich
ż. 1. (x Baden Baden 9.10.1877 r.)

Maria Anna Małgorzata Adolfina
bar. v. Stillfried u. Rattonitz
(ur. Kłodzko 8.06.1835 -
zm. Wrocław 23.05.1912 r.)
wł. hut cynku: Rosamunda
i Bytomska

Maria Emma v. Gablenz
(ur. Oelsnitz 10.05.1829 –
zm. Lipsk 25.11.1902 r.)
2. (x Baden Baden 9.02.1904 r.)
Klara Maria Elżbieta v. Voss
(ur. Legnica 22.07.1844 r.)

Jan Feliks
ur. Nysa 17.07.1875 r.
radca górnictwa
archiwista związku
familijnego v. Schweinitz
ż. (x Siecieborowice 8.06.1907 r.)
Małgorzata Elżbieta Olga
v. Prittwitz u. Gaffron

Jan Ulryk Feliks Henryk
ur. Siecieborowice 9.05.1908 r.

Joachim Kurt Eberhard
ur. Siecieborowice 10.10.1910 r.

Feliks
ur. Huta Rosamunda
30.08.1876 r.
major wojsk niemieckich

córki:

a) Alice Otylia
ur. Huta Rosamunda 18.02. 1871 r.
m. (x Huta Rosamunda 14.10.1890 r.)
Alfons Lucas-v. Meichsner
radca ekonomiczny,
wł. Bełka

b) Sara
ur. Nysa 14.05.1872 r.
m. 1. (x Huta Rosamunda 8.06.1892 r. –
rozwiedziona Berlin 29.12.1906 r.)
Paweł Berckenkamp major wojsk
niemieckich
2. (x Świdnica 2.12.1924 r.)
Lotar bar. v. Seherr-Thoss
generał major wojsk niemieckich

c) Ella Maria
ur. Nysa 18.09.1873 r.
m. (x Huta Rosamunda 28.09.1893 r.)
Alfred Jouanne pułkownik wojsk
Niemieckich w Magdeburgu

b) Gałąź Aleksandra z Kobylnik.

Dom Moryca Chrystiana Fryderyka.

Moryc Chrystian Fryderyk v. Schweinitz
ur. Leuba 3.09.1739 – zm. Kleinvelka 11.01.1832 r.
1777 – 1808 r. – wł. Arnsdorf

Ludwik Chrystian Fryderyk
ur. Kleinvelka 26.03.1778 – zm. Herrnhut 4.08.1859 r.
archiwariusz wspólnoty w Herrnhut
ż. 1. (x Sarepta-Rosja 2.08.1813 r.)
Szarlotta Filipina Hammereich
(ur. Nowa Sól 29.07.1792 –
zm. Herrnhut 24.09.1825 r.)
2. (x Neuwied 5.12.1826 r.) Zuzanna
Fryderyka Gruenewald
(ur. Neuwied 6.12.1790 –
zm. Herrnhut 28.02.1861 r.)

|

Moryc Adolf
ur. Niesky 20.08.1819 -
zm. Berthelsdorf 23.06.1859 r.
kaznodzieja i sekretarz
przełożonego wspólnoty
ż. (x Pawłowiczki 6.05.1855 r.)
Meta Angelika Schumann
(ur. Pawłowiczki 8.10.1833 -
zm. Pawłowiczki 16.03.1883 r.)
|
Teresa Maria Henrietta
ur. Królewiec 1.04.1856 r.
m. (x Pawłowiczki
9.08.1880 r.)
Paweł Dober
kaznodzieja i starszy
wspólnoty

Jerzy Hermann Aleksander
ur. Herrnhut 22.10.1828 –
zm. Herrnhut 8.03.1910 r.
kaznodzieja i dyrektor
Instytutu Teologii wspólnoty
ż. (x Herrnhut 27.11.1862 r.)
Ellen Elżbieta Reichell
(ur. Emmaus-Pensylwania
30.11.1841 – zm. Herrnhut
12.07.1927 r.)
|

Jerzy Hermann
Teodor
ur. Fleurier-Szwajcaria
7.05.1864 r.
kierownik zespołu
matematyków i prokurent
banku Arminia w Monachium
ż. (x Elberfeld 6.05.1893 r.)
Antonia Elźbieta Lichnock
(ur. Elberfeld 3.07.1868 r.)
|

córki:
a) Elżbieta Luiza
ur. Berthelsdorf 17.11.1869 r.
m. (x Herrnhut 27.11.1899 r.)
Teodor Schaerf – kaznodzieja
b) Hildegarda Teodora
ur. Ebersdorf 17.12.1876 r.

Karol Helmut Aleksander
ur. Elberfeld 12.09.1901 r.
pisarz
ż. (x Zweibruecken 20.06.1925 r.)
Luiza Reissinger
(ur. Zwiebruecken 18.04.1889 r.)

córki:
a) Ellen Gertruda Anna
ur. Elberfeld 10.02.1896 r.
b) Amalia Irmgarda Małgorzata
ur. Elberfeld 19.05.1898 r.
m. (x Monachium 21.12.1929 r.)
Antoni Bauer – kupiec

Dom Jana Chrystiana Aleksandra (amerykański).

Jan Chrystian Aleksander v. Schweinitz
ur. Leuba 17.10.1740 – zm. Berthelsdorf 26.02.1802 r.
zarządca majątków wspólnoty w Ameryce Północnej
ż. 1. (x Herrnhut 28.06.1770 r.) Maria Teresa
bar. v. Marschall
(ur. Londyn 23.02.1752 –
zm. Bethlehem-Pensylwania 5.07.1775 r.)
2. (x Bethlehem 17.04.1779 r.) Anna Dorota
Elżbieta bar. v. Watteville
(ur. Herrnhut 25.04.1754 – zm. Niesky 10.05.1813 r.)
|

Fryderyk Chrystian | Ludwik Daniel | Chrystian Renatus

ur. Bethlehem 31.05.1774 -
zm. Pawłowiczki 25.09.1823 r.
mandatariusz zarządu wspólnoty
ż. (x Pawłowiczki 23.06.1807 r.)
Antonina Teresa bar.
v. Watteville
(ur. Herrnhut 2.02.1784 –
zm. Pawłowiczki 25.12.1837 r.)
|
Fryderyk Rudolf
ur. Pawłowiczki 11.04.1818 -
zm. Marianske Lazne 26.05.1880 r.
generalny zarządca wspólnoty
w Pawłowiczkach
ż. (x Piława Górna 21.05.1850 r.)
Wally Ewa Eleonora Pippow
(ur. Nysa 3.12.1822 -
zm. Piława Górna 31.03.1905 r.)
|

Fryderyk Chrystian
ur. Pawłowiczki
30.06.1851 -
zm. Bad Sachsen
5.12.1925 r.
kazodzieja -
prymariusz
ż. (x Jeżów
23.08.1886 r.)
Kamilla v. Loeper
(ur. Jeżów 4.04.1860 r.)
|

Jan Bernard
ur. Mierczyce
16.04.1892 r.
wydawca
ż. (x Berlin
21.03.1920 r.
rozwiedziony

Fryderyk Eberhard
ur. Mierczyce
24.07.1894 -
zm. Oborniki Śląskie
12.07.1926 r.
ż. (x Berlin 17.03.1921 r.)
Anne-

Fryderyk Wilhelm
ur. Mierczyce
14.04.1897 -
zginął
7.04.1918 r.

Jan Ulryk
ur. Mierczyce
4.06.1902 r.
rolnik
ż. (x Buschfeld
3.05.1925 r.)
Maria Brandrup
(ur. Sulechów
8.12.

Maria Teresa
ur. Pawłowiczki
12.01.1856 r.
m. (x Pawłowiczki
17.07.1877 r.)
dr Bernard Becker
profesor teologii
(zm. 15.12.1894 r.)

Irena
ur. Mierczyce
14.11.1895 -
zm. Berlin
19.12.1926 r.
m. (x Berlin
1917 r.)
Fryc Blecken
v. Schmeling
oficer wojsk
niemieckich
(zm. Berlin
16.05.1922 r.)

ur. Bethlehem 13.02.1780 -
zm. Bethlehem 8.02.1834 r.
„senior civilis“ wspólnoty,
zarządca majątków wspólnoty
w Ameryce Północnej
ż. (x Niesky 24.05.1812 r.)
Luiza Amalia de Doux
(ur. Szczecin 18.05.1791 -
zm. Bethlehem 28.10.1858 r.)
|

Edmund Wolf
Jerzy
ur. Zgorzelec
25.05.1818 -
zginął pod
St. Privat
18.08.1870 r.
pułkownik wojsk
saskich
ż. (x Drezno
23.04.1849 r.)
Nanny v.
Brandenstein
(ur. Klosterlein
2.03.1826 -
zm. Doebeln
11.01.1868 r.)
|

Paweł Emil
Fryderyk
ur. Bernburg
4.06.1855 -
zginął
20.03.1916 r.
oficer wojsk
saskich
ż. (x Niederloessnitz
25.10.1890 r.)
Dora Fryderyka
Amanda Fischer
(ur. Niederloessnitz
13.07.1865 –
zm. Drezno
25.04.1923 r.)
|
córki:
a) Elżbieta Emilia Ida

Helena Luiza Emilia
Teresa Joanna
Klementyna
ur. Bernburg
24.07.1852 r.
m. (x Ballenstaedt
20.05.1875 r.)
Jerzy Hermann
v. Schweinitz
(ur. Drezno
3.01.1851 r.)

ur. Bethlehem 18.01.1787 –
zm. Gruenberg 13.10.1822 r.
ż. (x Strahwalde 18.01.1815 r.)
Fryderyka Wilhelmina Emilia
Vitzthum v. Eckstaedt
(ur. Freiburg 28.04.1792 –
zm. Drezno 28.05.1866 r.)
|

Alwill Chrystian
Renatus
ur. Gruenberg
21.12.1822 –
zm. Drezno
24.05.1893 r.
major wojsk
ks. v. Sachsen-Anhalt
ż. (x Ballenstaedt
22.08.1851 r.)
Fryderyka Julia
Albertyna Ida
bar. v. Salmuth
(ur. Ballenstaedt
1.04.1830 –
zm. Drezno
21.12.1909 r.)
|

13.07. 1928 r.) Szarlotta Salomon (ur. Berlin 17.04. 1894 r.)

marie v. Webern (ur. Oleśnica 4.12.1898 r.)

1889 r.)

| | ur. Zwickau 25.08.1891 r.
| | m. (x Freiburg 11.11.1911 r.)
| | Paweł v. Mayer
| | oficer wojsk niemieckich
| | b) Lilly Maria Chrystiana
| | ur. Zwickau 19.06.1898 r.
| | m. (x Drezno 12.01.1921 r.)
| | Zygfryd v. Mayer

Jerzy Hermann
ur. Drezno 3.01.1851 - zm. Drezno 9.10.1929 r
generał wojsk saskich
ż. (x Ballenstaedt 20.05.1875 r.)
Helena Luiza Emilia Teresa Joanna Klementyna v. Schweinitz
(ur. Bernburg 24.07.1852 – zm. Drezno 29.04.1922 r.)

Maria Luiza Elżbieta
ur. Drezno 27.10.1852 r.
m. (x Drezno 19.04.1874 r.)
Maks Mueller
(zm. Pirna 9.04.1882 r.)

Edmund Allwill Wolfgang
ur. Lipsk 25.02.1876 r.
pułkownik wojsk saskich
ż. Chrysta Elżbieta Małgorzata v. Schlieben

Jerzy Hermann Bernard
ur. Lipsk 7.07.1880 – zginął 30.06.1916 r.
kapitan gwardii grenadierów saskich
ż. (x Drezno 1.10.1906 r.)
Chrysta Elżbieta Małgorzata v. Schlieben
(ur. Drezno 13.07.1885 r.)

Hermann Egon Wolf Joachim
ur. Drezno 19.08.1907 r.

Jerzy Bernard Chrystian
ur. Charlottenburg 18.02.1912 r.

Emil Adolf
ur. Salem 26.10.1816 - zm. Salem 3.11.1879 r.
starszy wspólnoty i zarządca majątków wspólnoty Karoliny Północnej
ż. (x Nazareth 28.06.1842 r.)
Zofia Hermann
(ur. Nazareth

Robert William
ur. Salem 20.09.1819 - zm. Bethlehem 29.10.1901 r.
kaznodzieja i dyrektor Instytutu Teologii, członek najwyższego zgromadzenia wspólnoty w Pensylwanii
ż. (x Herrnhut 26.07.1846 r.)
Maria v. Tschirschky

Edmund Aleksander
ur. Bethlehem 20.03.1825 - zm. Bethlehem 18.12.1887 r.
doktor teologii, członek najwyższego zgromadzenia wspólnoty północnej części Ameryki
ż. 1. (x Herrnhut 10.10. 1850 r.) Lidia Joanna

Bernard Eugeniusz
ur. Bethlehem 16.08.1828 – zm. Salem 20.07.1854 r.
kaznodzieja
ż. (x Bethlehem 15.04.1852 r.)
Maria Otylia Goepp
(ur. Neudietendorf 16.09.1831 – zm. Bethlehem

14.02.1822 - zm. Salem 21.03.1883 r.)
|
córki:
a) Agnieszka Zofia
ur. Salem 12.08.1849 r.
m. (x Salem 25.10.1870 r.)
John Fries – fabrykant
(zm. Salem 1915 r.)
b) Eleonora Elżbieta
ur. Salem 23.12.1853 r.
m. (x Salem 5.10.1875 r.)
dr med. Nataniel Siewiers
(zm. Salem12.01.1901 r.)
c) Emily Luiza
ur. Salem 3.09.1856 -
zm. Salem 26.02.1929 r.
m. (x Salem 12.08.1884 r.)
William Lemly
dyr. banku Warna w Salem
d) Anna Paulina
ur. Salem 28.10.1861 r.
m. (x Salem 19.08.1886 r.)
Frank Fries – fabrykant

u. Boegendorf
(ur. Wansche 6.01.1826 - zm. Bethlehem 11.02.1881 r.)
|
Bernard Aleksander ur. Filadelfia 18.01.1855 - zm. Filadelfia 29.08. 1913 r. fabrykant
ż. (x Brier Hill 8.06.1878 r.)
Ellen Lord
(ur. Nowy Jork 13.09.1855 - zm. Bethlehem 17.01.1896 r.)
|
Jerzy Lord
ur. Orange 17.02.1881 r.
dr medycyny
ż. (x Acton 21.09.1922 r.)
Dorota Bradschaw
(ur. 9.03. 1896 r.)

Jerzy Edmund ur. Filadelfia 26.10. 1858 r.
dr med. profesor uniwersytetu w Filadelfii

Edmund Aleksander ur. Montrose 7.10.1882 - zm. Chicago 8.11.1928 r.
inżynier
ż. (x Portland 26.07.1911 r.)
Gladys Weidler

Alan ur. Montrose 23.04.1886 - zm. 12.06.1926 r.
sadownik
ż. (x Newark 4.02.1911 r.)
Kordelia Crane
(ur. Newark 30.07.1886 r.)

Luis Aleksander
ur. Graceham 11.07.1849 r.
ż. 1. (x Coopersburg 6.12.1899 r.)
Line Boye
(ur. Germantown 19.03.1851 - zm. Los Angeles 5.05.1926 r.)

Paweł Robert
ur. Salem 16.03.1863 r.
dr teologii,
dyrektor misji,
czł. najwyższego zgromadzenia wspólnoty północnej części

Robert Edmund
ur. Nazareth 26.09.1866 r.
zarządca „Saquoit Silk Mills” w Bethlehem
ż. (x Bethlehem 5.06.1900 r.)
Eliza Jacot
(ur. Bethlehem 29.07.1866 r.)

Amalia v. Tschirschky
(ur. Wansche 10.10.1829 - zm. Bethlehem 12.09.1866 r.)
2. (x Filadelfia 1.10.1868 r.)
Izabela Allison Boggs
(ur. Greencastle 26.02.1838 - zm. 20.03.1919 r.)
|
Jerzy Edmund ur. Filadelfia 26.10. 1858 r.
dr med. profesor uniwersytetu w Filadelfii

córki:
a) Luiza Joanna Elżbieta
ur. Lebanon 21.07.1851 - zm. Bethlehem 18.01.1929 r.
b) Benigna Magdalena
ur. Littitz 4.08.1863 r.
m. (x Bethlehem 12.04.1887 r.)
Franklin Brunner
(zm. 27.03.1922 r.)

Edmund Aleksander ur. Montrose 7.10.1882 - zm. Chicago 8.11.1928 r.
inżynier
ż. (x Portland 26.07.1911 r.)
Gladys Weidler

Alan ur. Montrose 23.04.1886 - zm. 12.06.1926 r.
sadownik
ż. (x Newark 4.02.1911 r.)
Kordelia Crane
(ur. Newark 30.07.1886 r.)

Paweł Robert
ur. Salem 16.03.1863 r.
dr teologii,
dyrektor misji,
czł. najwyższego zgromadzenia wspólnoty północnej części

Robert Edmund
ur. Nazareth 26.09.1866 r.
zarządca „Saquoit Silk Mills” w Bethlehem
ż. (x Bethlehem 5.06.1900 r.)
Eliza Jacot
(ur. Bethlehem 29.07.1866 r.)

11.02.1918 r.)
|
Paweł Bernard
ur. Staten Island 23.02.1853 r.
inżynier,
profesor budowy maszyn Uniw. Lehigh
ż. (x Goumoens 29.07.1876 r.)
Mina Malherbe
(ur. Goumoens 19.11.1854 – zm. Bethlehem 31.03.1913 r.)
|
córki:
a) Agnieszka Julia
ur. Pittsburg 18.05.1877 r.
m. (x Bethlehem 24.06.1908 r.)
Edward Zalinski
inż. górnictwa
b) Helena Luiza
ur. Pittsburg 21.10.1878 r.

córki:
a) Lukrecja Mott
ur. Newark 1.01.1880 r.
m. (x Bethlehem 1.01.1902 r.)
Wallace Gilchrist
(zm. 4.11.1926 r.)
b) Małgorzata
ur. Bethlehem 11.01.1891 r.
dr filozofii

córki:
a) Helena Luiza
ur. Bethlehem 11.05.1847 r.
b) Klara Amelia
ur. Salem 7.05.1853 r.

2. (x Los Angeles
17.04.1928 r.)
Mildret Potts
(ur. 10.07.1899 r.)

Ameryki
ż. (x Bethlehem
27.01.1887 r.)
Mary Katarzyna
Daniel
(ur. Bethlehem
17.05.1861 r.)
|

Karol
ur. Northfield
26.11.1887 r.
dyr. towarzystwa
charytatywnego
ż. (x Filadelfia
4.10.1911 r.)
Jessie Logau Dickson
(ur. Mac Connellsburg
20.09.1887 r.)

córki:
a) Helena
ur. Northfield 18.05.1889 r.
m. (x Bethlehem 18.11.1912 r.)
prof. Fryderyk Frelinghuysen-
Couch (zm. 25.07.1927 r.)
b) Dorota
ur. Nazareth 5.09.1891 r.
c) Luiza
ur. Nazareth 13.08.1897 r.
dr medycyny
m. (x Bethlehem ?)
Daniel Darrow
dr medycyny

II. LINIA POTOMSTWA PIOTRA Z WILCZYC I JANOWIC.

1. Podlinia ze Starej Rudnej i Wądroża.

Jan Henryk Ludwik Krzysztof v. Schweinitz
syn Jana Ludwika lub Jana Henryka Juliusza
ur. Stara Rudna 27.09.1793 –
zm. Stara Rudna 3.12.1875 r.
wł. Starej Rudnej i Wądroża
ż. 1. (x Czarny Bór 30.07.1817 r.)
Augusta bar. v. Czettritz
z Czarnego Boru
(ur. Czarny Bór 8.10.1789 –
zm. Stoszów 27.08.1818 r.)
2. (x Kwieciszów 19.04.1820 r.)
Jenny Barbara hr. v. Haslingen
(ur. Guzice 18.01.1798 –
zm. Stara Rudna 25.03.1828 r.)
3. (x Paczków 4.01.1831 r.)
Ernestyna v. Wienskowski
(ur. Kłodzko 4.03.1802 –
zm. Stara Rudna 26.12.1870 r.)
|

Hugo Jan Konstant
ur. Stoszów 20.06.1825 -
zm. Legnica 21.11.1914 r.
wł. Wądroża
ż. (x Osetno Wielkie
5.01.1862 r.) Matylda
Ernestyna v. Unruh
(ur. Lasowice 16.01.1831 -
zm. Legnica 5.08.1906 r.)

Hermann Jan
ur. Stara Rudna 13.08.1835 -
zm. Stara Rudna 8.10.1887 r.
wł. Starej Rudnej
major wojsk pruskich
ż. (x Wielowieś 5.03.1866 r.)
Joanna Rozalia Maria Teresa
v. Frankenberg-Luettwitz
(ur. Wielowieś 13.04.1844 -
zm. Wiesbaden 8.05.1896 r.)

córki:
a) Julia Jenny Eliza
ur. Stoszów 11.06.1824 –
zm. Legnica 21.06.1917 r.
b) Lonny Joanna Elżbieta
ur. Stara Rudna 16.10.1833 r.
m. (x Stara Rudna 16.07.1857 r.)
Henryk v. Unruh
wł. Konradówki
(zm. Wrocław 15.09.1899 r.)

Jan Hermann
Henryk Wilhelm
ur. Wielowieś
17.03.1871 r
wł. Starej Rudnej
ż. (x Dolsko 11.10.
1897 r.) Laura
Teresa Gabriela
v. Treskow
(ur. Dolsko 4.03.1875 r.)

Jan Hermann
Kurt
ur. Lubin 23.01.1877 r.
major wojsk
niemieckich

Jan Hermann
Ernest
ur. Stara Rudna
27.11.1881 r.
oficer wojsk .
niemieckich

Dora Wanda Klara
Elza
ur. Stara Rudna
11.05.1885 r.
m. 1. (x Stara Rudna
11.05.1915 r.)
Jerzy bar. v. Zedlitz-
Neukirch
(zm. Legnica
10.12.1918 r.)
2. (x Stara Rudna
12.08.1923 r.)
Zygfryd Reiche
wł. fermy drobiu

Jan Wilhelm
ur. Stara Rudna 21.12.1901 r.
wł. Starej Rudnej
ż. (x Karnice ? 7.07.1927 r.)
Sigrid Ingeborga bar.
v. Zedlitz-Leipe
(ur. Meinerdingen
12.02.1902 r.)

córki:
a) Sigrid Melitta
ur. Stara Rudna
19.09.1899 r.
m. (x Stara Rudna
6.08.1919 r.)
Fryderyk Wilhelm
v. Ulrici
b) Gabriela Anna Zofia
Helena
ur. Stara Rudna 25.04.1908 r.

Jan Jan Ludwik
ur. Wądroże 15.12.1864 r.
wł. Wądrożą,
major wojsk niemieckich

Oskar Jan Gustaw
ur. Wądroże 13.12.1867 r.
wł. Konradówki
ż. (x Legnica 5.01.1897 r.)
Luiza Hermina v. Bach
(ur. Mitawa 21.02.1870 r.)

Małgorzata Joanna
ur. Wądroże 28.08.1866 r.

Traugott Jan
ur. Konradówka 19.12.1897 -
zginął 27.12.1917 r.
lotnik

Helmut Jan
ur. Konradówka 29.09.1900 r.
wł. Wądroża
ż. (x Kowary 15.10.1928 r.)
Erna de Bois
(ur. Berlin 1.04.1901 r.)

2. Podlinia z Krzeczyna Małego.

Henryk Jan Karol Zygmunt v. Schweinitz
ur. Stara Rudna 25.02.1796 – zm. Legnica 4.03.1872 r.
wł. Górnego i Dolnego Krzeczyna Małego,
Krzeczyna Wielkiego i Olszy
radca rejencji legnickiej i dyrektor do spraw
studiów Akademii Rycerskiej w Legnicy
|
Jan Lotar
ur. Krzeczyn Mały 30.12.1822 –
zm. Kassel 23.06.1901 r.
generał wojsk niemieckich
poseł cesarza niemieckiego
w Londynie, Wiedniu i Petersburgu
ż. (x Londyn 18.10.1872 r.) Anna Jay
(ur. Nowy Jork 12.08.1849 –
zm. Kassel 19.06.1925 r.)
|

Jan Wilhelm	Jan Fryderyk Hubert	Jan Henryk Lotar	Jan Otto Bernard	Jan Gwido	Jan Eberhard	Jan Fryderyk Wiktor	córki:
ur. Wiedeń 16.11.1873 r. major sztabu generalnego wojsk niemieckich ż. (x Berlin 26.03.1908 r.) Paula Aleksandryna Emma Wiktoria hr. v. Eulenburg (ur. Berlin 30.10.1882 r.)	ur. Petersburg 30.11. 1877 r. wł. Wielkiej Kłoni	ur. Petersburg 16.08. 1880 - zginął ?.04.1917 r. oficer wojsk niemieckich	ur. Petersburg 14.03. 1883 r. ż. (x Szanghaj 31.12. 1907 r. - rozwiedziony 1915 r.) Edyta Ida Józefa Maria v. Niesewand (ur. Marienborn 13.10.1888 r.)	ur. Homburg 23.07. 1884 - zm. Innsbruck 12.12. 1927 r. inżynier ż. (x Kassel 12.07.1921 r.) Olga v . Tautphoeus (ur. 29.11. 1898 r.)	ur. Petersburg 3.01.1886 r. landrat powiatu pszczyńskiego	ur. Petersburg 29.05. 1889 - zginął 19.12. 1914 r. oficer wojsk niemieckich	a) Emilia Eleonora ur. Wiedeń 21.02.1875 r. m. (x Kassel 28.02.1901 r.) dr August v. Trott zu Solz minister stanu i nadprezydent prowincji Hessen-Nassau b) Maria ur. Petersburg 20.04.1876 r.

Jan Wilhelm August Wiktor Fryderyk ur. Berlin	Jan Lotar Krzysztof ur. Berlin 5.11.1910 r.	Jan Jerzy Hermann Bodo ur. Berlin 27.07.1912 r.	Jan Fryderyk Dawid ur. Berlin 5.12.1914 r.	Aleksandra Katarzyna Hedda Anna ur. Berlin 16.07.1917 r.

SCHWEINITZ

zob.

SCHWEIDNITZ

SCHWEINOCH

zob.

SCHWEINICHEN

SCHWELLENGRAEBEL
(SCHWELLENGREBEL von BUNSDORF)

Prawdopodobnie nobilitowana szlachta występująca w księstwie raciborskim, znana z dokumentów dopiero od połowy XVII wieku.
W 1644 roku w dokumentach pszczyńskich występują bracia: Jan, Zachariasz i Jerzy Schwellengraebel – panowie zastawni Rymultowic (Ornontowice, Ornontowitz). Jerzy (ten sam ?) w 1652 roku występuje w dokumentach cieszyńskich. W 1676 roku Jan Joachim von Schwellengrebel był starostą zamku w Rybniku (Rybnik) i wspólnie z Janem Karolem (bra-

tem ?) właścicielem Radoszowych (Radoschau, Górne Radoszowy ?) koło Rybnika (Rybnik). Ernest (syn ?) w1695 roku był właścicielem tego majątku a w 1702 roku kupił Cisówkę (Cissowka) koło Wodzisławia (Loslau), którą sprzedał w 1717 roku. W 1718 roku był administratorem państwa Wodzisław (Loslau). Żonaty był z Anną N. W 1714 roku właścicielem Radoszowych (Radoschau) był Jan Krzysztof von Schwellengrebel (syn poprzedniego ?).
Józefa, córka Jana Mieroszowskiego z Mysłowic (Myslowitz), żona Jana Schwellengraebel von Bundsdorf, była właścicielką majątku w Katowicach (Kattowitz) i Kuźnicy Bogucickiej (Bogutschuetz) którą oddała w 1764 roku swojemu synowi Janowi von Schwellegraebel.
W XVIII wieku była to drobna szlachta mieszkająca w okolicy Gliwic (Gleiwitz), głównie w Sobiszowicach (Petersdorf): w księgach metrykalnych parafii gliwickiej występuje w 1732 roku Ernest von Schwellengraebel, w 1734 roku – Jan i Antonia a w 1739 roku – Karol.

Źródła:
Blażek T. III s. 111
Pilnaček T. IV s. 1233-1234
Chrząszcz J.: Beitraege zur Geschichte der Pfarreien des Archipresbyterates Gleiwitz (w:) Oberschlesien Jg 10:1903/04 H. 2 s. 749-750

SCHWEMMERSDORF

zob.

SCHWEMMER

SCHWEMLER

Dawid Schwemler, od 1683 roku nadsyndyk Wrocławia (Breslau), w 1701 roku (8.06.) został wpisany w czeski stan rycerski. Jego syn – N., właściciel Ochli (Ochelhermsdorf) koło Zielonej Góry (Gruenberg) był żonaty z N. von Baudiss z Wilkowa (Wilkau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 988
Doerr s. 182

SCHWEMMER
(SCHWEMMER von SCHWEMMERSDORF)

W 1726 roku (24.07.) szlachectwo czeskie z predykatem “von Schwemmersdorf” otrzymał Jan Schwemmer (zm. 8.04.1738 r.), kontroler gospodarczy biskupów wrocławskich i poborca podatków w Otmuchowie (Ottmachau).
Prawdopodobnie jego synami byli Amand – doktor teologii, kanonik kolegiaty św. Jakuba w Nysie (Neisse) i w latach 1741 – 1755 proboszcz w Zwróconej (Protzan) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) oraz Franciszek – magister filozofii i bakałarz teologii, w 1757 roku proboszcz w Nowej Soli (Neusalz).

Źródła:
Blażek T. III s. 152
Doerr s. 210

SCHWENCKFELD
(SCHWENKFELD, SCHWENKENFELD)

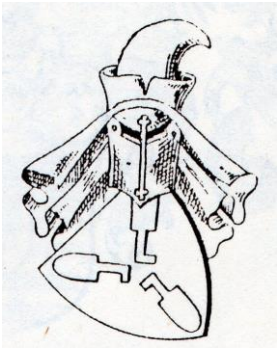

Herb z 1447 roku
wg Blażka

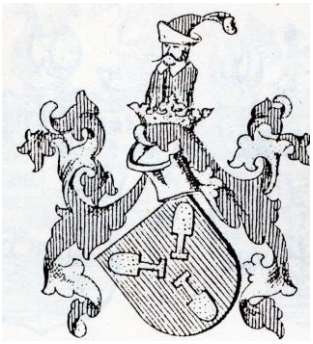

Herb szlachecki z XVI wieku
wg Blażka

Herb wg Siebmachera

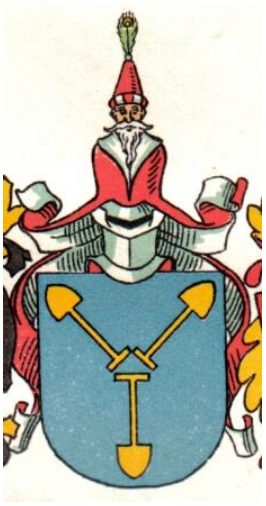

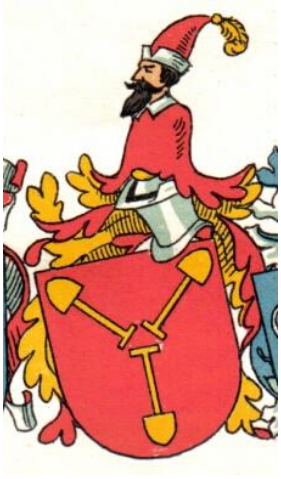

Odmiany herbu wg Schles. Wappenbuch

Stary ród śląski, wymarły pod koniec XVI wieku, pochodzący z księstwa świdnickiego, gdzie siedzibą rodową prawdopodobnie były Makowice (Schwengfeld). Według tradycji rodowej protoplasta rodu miał brać udział w bitwie pod Legnicą (Liegnitz) i po niej został nadany im herb i stąd w klejnocie znalazła się czapka tatarska a później półpostać Tatara.
W dokumentach występują od początku XIV wieku: w 1303 roku w akcie darowizny klasztorowi henrykowskiemu wsi „Nethwitz", jako świadkowie występują Reinsko de Svenkenvelt i jego syn – Petzko (Piotr), według T. Jurka Petzko był żonaty z N. von Sulz. W 1331 roku Henryk von Schwenckfeld przebywał na dworze księcia Henryka I jaworskiego. W tym samym roku (28.09.1331 r.) Jan von Schwenckfeld – dominikanin, magister teologii, inkwizytor biskupi i poseł biskupa wrocławskiego Nankiera do króla Jana Luksemburczyka został skrytobójczo zamordowany w Pradze. Epitafium jego znajdowało się w kościele św. Krzyża dominikanów w Świdnicy (Schweidnitz).
W połowie XIV wieku posiadali liczne majątki w księstwie świdnickim m. in.: zamek Radosna (Freudenschloss), miasto Mieroszów (Friedland), Golińsk (Goehlenau), Unisław Śląski (Langwaltersdorf), Różana (Rosenau), Łączna (Raspenau), Nowe Siodło (Neudorf), Kowalowa (Schmidtsdorf) i Sokołowsko (Goerbersdorf), posiadali również majątki na terenie obecnie Czech. Siedzibą rodu od XIV wieku był Dobromyśl (Kindelsdorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut). W 1403 roku (16.06.) Jarislaus (Jarosław) był właścicielem Lutomierza (Quickendorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).
Na przełomie XV i XVI wieku przedstawiciele tego rodu posiadali majątki w księstwie legnickim. Najbardziej znaną postacią był Kasper von Schwenckfeld (ur. 1490 – zm. Ulm 10.12.1561 r.), właściciel Osieka (Ossig) koło Lubina (Lueben) i Twardocic (Harpersdorf) koło Złotoryi (Goldberg), jeden z przywódców reformacji na Śląsku. Początkowo był kanonikiem kościoła św. Jana w Legnicy (Liegnitz), następnie przebywał na dworze biskupa wrocławskiego Jakuba von Salza. Później przeszedł do obozu reformacji i już w 1526 roku stworzył oddzielny, mistyczny nurt w tym obozie, potępiony przez Lutra. Był auterem licz-

nych pism teologicznych. Zwolenników jego nazywano „schwenfeldystami” i główny ich ośrodek mieścił się w Proboszczowie (Probsthain) koło Złotoryi (Goldberg). Zwalczani zarówno przez katolików jak i protestantów, przetrwali do XVIII wieku. W 1734 roku emigrowali do Ameryki do Pensylwanii gdzie istnieją do czasów współczesnych jako „Schwenkfelder Church”.
Brat Kaspra – Jan (zm. 1553 r.), właściciel Osieka (Ossig) żonaty z Małgorzatą von Stosch (zm. 1559 r.) miał czworo dzieci: Annę – żonę Kunza von Hochberg z Buczka (Buchwald), Kaspra (zm. 7.05.1575 r.), Henryka (zm. 1580 r.) i Dawida (zm. po 1571 r.) – właściciela Krzyżowej (Kreisau) w księstwie świdnickim, którą w 1571 roku sprzedał.

Źródła:
Sinapius T. I s. 861-863, T. II s. 988
Blażek T. I s. 1000
Zedlitz T. IV s. 204
Schles. Wappenbuch szp. 145
C.D.S. T. XXXIII s. 29
Conrads N.: Książęta i stany (Historia Śląska 1469-1740). Wrocław 2005 s. 50-51

SCHWERCZ

zob.

SWERCZ

SCHWERDTNER
(SCHWERDTNER-POMEISKE)

Saskie szlachectwo Rzeszy w 1790 roku (31.07.) uzyskał pochodzący ze Śląska Janatan Fryderyk Schwerdtner (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 1752 – zm. Drezno, Dresden 1.01.1815 r.) – major wojsk saskich. Żonaty z Janette Henriettą Schuessler (ur. 11.05.1771 – zm. Drezno, Dresden 23.11.1823 r.), właścicielką majątku Ilkendorf w Saksonii, miał dwóch synów:

1. Fryderyka (zginął pod Wołkowyskiem 15.11.1812 r.) – rotmistrza wojsk saskich, adiutanta generała hr. Reyniera;

2. Henryka (ur. Grimma 10.01.1792 – zm. 28.01.1836 r.) – właściciela Ilkendorf. Żonaty z Emilią Zofią Szarlottą von Leipziger (zm. Ilkendorf 26.12.1857 r.), miał troje dzieci:
    a) Otto Fryderyka bar.von Schwerdtner-Pomeiske (ur. 20.10.1816 – zm. Ilkendorf 13.05.1871 r.) – właściciela fideikomisu Pomysk Wielki (Gross Pomeiske) na Pomorzu. W 1844 roku (26.02.) uzyskał on pruski tytuł barona ze zmianą herbu i predykatem „-Pomeiske“, po wymarłym rodzie bar. von Pomeiske. Żonaty z Emmą hr. von Zedtwitz (ur. Neuburg 1823 – zm. 1850 r.) miał dwoje dzieci:
    - Emmy Henriettę – żonę Wilhelma von Kormatzki, pułkownika wojsk pruskich;
    - Otto Alberta (ur. 1844 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 12.09.1880 r.) – ordynata fideikomisu Pomysk Wielki (Pomeiske) , żonatego (x Warnino-Pomorze, Warnin-Pommern 12.04.1872 r.) z Olgą Marią von Kleist (ur. Warnino, Warnin 1847 r.), rozwiedzioną (11.04.1882 r.) z Alfredem von Briesen, generałem wojsk niemieckich. Miał dwoje dzieci: Elżbietę (Ilzę) (ur. Bytów, Buetow 17.05.1875 r.) – żonę (x Berlin 14.12.1895 r.) Franciszka von Hacke - oficera wojsk niemieckich i Otto Alfreda (ur. Bytów, Buetow 11.02.1879 r.) – ordynata fideikomisu Pomysk Wielki (Pomeiske). W czasie I wojny światowej dostał się do niewoli amerykańskiej i został w Ameryce.
    b) Annę Idę (ur. Ilkendorf 26.07.1819 – zm. Wernigerode 28.04.1895 r.) – żonę (x Wendischbora 30.12.1845 r.) Rudolfa von Busse (zm. Irrenanstalt 11.01.1890 r.);
    c) Fryderyka Leo von Schwerdtner (ur. Ilkendorf 30.08.1824 – zm. Ilkendorf 7.10.1859 r.) – właściciela Ilkendorf. Żonaty (x Drezno, Dresden ?) z Anną Józefinę Elżbietą von Eynard (zm. Drezno, Dresden 4.02.1908 r.), która odziedziczyła po mężu majątek i sprzedała go w 1866 r.W 1862 roku wyszła ponownie za mąż za Karola Mariotto von Cerrini di Monte Barchi. Miał trzech synów:
    - Henryka Gabriela (ur. Drezno, Dresden 6.03.1852 – zm. Drezno, Dresden 2.03.1889 r.) – właściciela Glauschnitz. Żonaty (x Drezno, Dresden 20.02.1878 r.) z Anną bar. von Woermann (ur. Wendischbora 7.10.1857 r.), współwłaścicielkę Wendischbora, miał dwoje dzieci: Annę Elżbietę Wirginię (ur. Grossenhain 24.05.1879 r.) – żonę (x Wendischbora 29.11.1900 r.) Adolfa von Heynitz, ordynata fideikomisu Koenigshain i Fryderyka Henryka Gabriela Leo – żonatego (x Wielkawieś-Pomorze, Grossendorf-Pommern 20.06.1906 r.) z Brygidą von Mitzlaff (ur. Hannower 19.06.1886 r.).
    - Fryderyka Jonatana (ur. Ilkendorf 31.05.1855 r.) – majora wojsk saskich, żonatego (x Baltimore 3.07.1897 r.) z Anną Katarzyną Lehmann (ur. Toruń, Thorn 28.11.1858 r.);
    - Ernesta Ottomara (ur. Drezno, Dresden 13.11.1856 r.).

Źródła:
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 811-813
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 222

TABLICE GENEALOGICZNE

Jonatan Fryderyk Schwerdner
ur. Jelenia Góra 1752 –
zm. Drezno 1.01.1815 r.
major wojsk saskich
1790 r. – szlachectwo Rzeszy
ż. Janette Henrietta Schuessler
(ur. 11.05.1771 –
zm. Drezno 23.11.1823 r.)
wł. Ilkendorf
|

Fryderyk
zginął 15.11.1812 r.
rotmistrz wojsk saskich
adiutant gen. hr. Rayniera

Henryk
ur. Grimma 10.01.1792 –
zm. 28.01.1836 r.
wł. Ilkendorf
ż. Emilia Zofia Szarlotta
v. Leipziger
(zm. Ilkendorf 26.12.1857 r.)
|

Otto Fryderyk
bar. v. Schwerdtner-Pomeiske
ur. 20.10.1816 -
zm. Ilkendorf 13.05.1871 r.
ordynat fideikomisu
Pomysk Wielki
1844 r. – pruski baron
z predykatem „-Pomeiske”
ż.Emma hr. v. Zedtwitz
(ur. Neuburg 1823 -
zm. 1850 r.)
|

Fryderyk Leo
v. Schwerdtner
ur. Ilkendorf 30.08.1824 -
zm. Ilkendorf 7.10.1859 r.
wł. Ilkendorf
ż. (x Drezno ?) Anna
Józefina Elżbieta
v. Eynard
(zm. Drezno 4.02.1908 r.)
|
|

Anna Ida
ur. Ilkendorf 26.07.1819 –
zm. Wernigerode 28.04.1895 r.
m. (x Wendischbora 30.12.1845 r.)
Rudolf Busse
(zm. Irrenanstalt 11.01.1890 r.)

Henryk Gabriel
ur. Drezno 6.03.1852 -
zm. Drezno 2.03.1889 r.
wł. Glauschnitz
ż. (x Drezno
20.02.1878 r.)
Anna bar.
v. Woermann
(ur. Wendischbora

Fryderyk Jonatan
ur. Ilkendorf 31.05.1855 r.
major wojsk saskich
ż. (x Baltimore 3.07.1897 r.)
Anna Katarzyna Lehmann
(ur. Toruń 28.11.1858 r.)

Ernest Ottomar
ur. Drezno 13.11.1856 r.

| 7.10.1857 r.)
| |
| _____
| Fryderyk Henryk Gabriel Leo ż. (x Wielkawieś 20.06.1906 r.) Brygida v. Mitzlaff (ur. Hannower 19.06.1886 r.)
| Anna Elżbieta Wirginia ur. Grossenhain 24.05.1879 r. m. (x Wendischbora 29.11.1900 r.) Adolf v. Heynitz ordynat fideikomisu Koenigshain

Otto Albert ur. 1844 - zm. Zgorzelec 12.09.1880 r. ordynat fideikomisu Pomysk Wielki ż. (x Warnino 12.04.1872 r.) Olga Maria v. Kleist (ur. Warnino 1847 r.)
Emmy Henrietta m. Wilhelm v. Kormatzki pułkownik wojsk pruskich

Otto Alfred ur. Bytów 11.02.1879 r. ordynat fideikomisu Pomysk Wielki pozostał w Ameryce
Elżbieta (Ilza) ur. Bytów 17.05.1875 r. m. (x Berlin 14.12.1895 r.) Franciszek v. Hacke oficer wojsk niemieckich

SCHWERIN

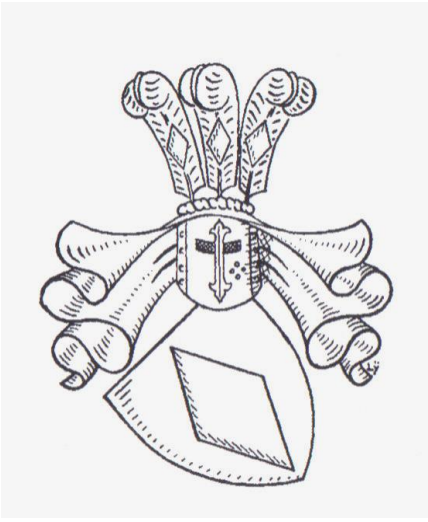

Herb rodowy

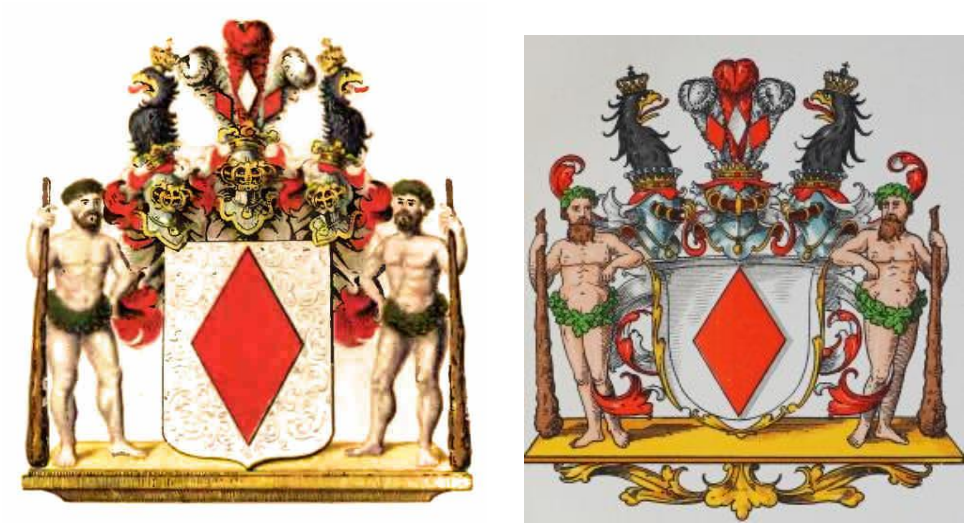

Herby hrabiowskie

Jeden z najstarszych rodów pomorskich znanych od XII wieku, siedzibą rodową był zamek Schwerin na wyspie Uznam (Usedom). Na przełomie XII I XIII wieku występuje w dokumentach Bernard de Zverin . W 1251 roku Gerardus de Zwerin przebywał na dworze księcia Barnima I. W wiekach późniejszych ród podzielił się na liczne linie hrabiowskie, baronowskie i szlacheckie.W XVIII i XIX wieku istniały trzy podstawowe linie hrabiowskie: 1. ze Schweringsburgu, 2. z Wendisch-Wilmersdorf, 3. z Alt Landsberg, oraz dwie szlacheckie: 1. z Uznamu (Usedom). 2. z Altwigshagen.

Na Śląsku w drugiej połowie XVIII wieku, przejściowo w służbie wojskowej pruskiej pojawili się przedstawiciele linii hrabiowskiej z Alt Landsberg, domu Walsleben-Wildenhoff, potomstwo Karola Ludwika Ernesta hr. von Schwerin (ur. 1769 – 1832 r.), wymarłe w linii męskiej na jego wnuku – Otto Erneście Hugo (ur. Sulechów, Zuellichau 24.08.1851 – zm. Głogów, Glogau 2.02.1894 r.), komendancie placu w Głogowie (Głogów). Żonaty (x Wołów, Wohlau 17.11.1886 r.) z Pauliną Augustą Fryderyką Ewą Wally von Hahn (ur. Wrocław, Breslau 3.01.1860 r.) miał tylko dwie córki: Hertę Agnieszkę Emmę Paulinę Fryderykę Marię Ewę (ur. Osnabrueck 19.10.1887 r.) – żonę (x Głogów, Glogau 5.09.1918 r.) Arno Ortmanna, właściciela majątku na Pomorzu i królewskiego nadleśniczego oraz Edytę Agnieszkę Emmę Paulę Ewę (ur. Piława-Pomorze, Pillau-Pommern 10.11.1890 r.) – żonę (x Głogów, Glogau 9.10.1913 r.) Wilhelma hr. von Wiser (zginął pod Cambrai 13.09.1918 r.).

Na stale na Śląsku osiedli w drugiej połowie XVIII wieku przedstawiciele linii z Wendisch-Wilmersdorf:

Fryderyk Albrecht hr. von Schwerin – tajny minister stanu, nadkoniuszy królewski, generał major wojsk pruskich, rycerz Orderu Orła Czarnego był żonaty z Henriettą Wilhelminą Julianną hr. von Logau, która w 1770 roku (29.05.) zakupiła majątek Borową (Bohrau) w księstwie oleśnickim. W 1786 roku (13.01.) Fryderyk Albrecht przekształcił majątek w fideikomis. Prawdopodobnie nie miał męskiego potomstwa, gdyż w pierwszej połowie XIX wieku majątki na Śląsku posiadał młodszy syn jego brata, Fryderyka Augusta Leopolda Karola (ur. Berlin 11.12.1750 – zm. Berlin 16.12.1836 r.) – Ludwik August Leopold (ur. Berlin 16.09.1794 – zm. Wrocław, Breslau 31.01.1863 r.) – właściciel Borowej (Bohrau). Żonaty (x Cieśle k. Oleśnicy, Zessel b. Oels 29.11.1820 r.) z Eugenią von Reichenbach-Goschuetz (ur. Cieśle, Zessel 13.05.1797 – zm. Wrocław, Breslau 10.10.1867 r.), miał syna – Kurta Fabiana Emila Fryderyka (ur. Borowa, Bohrau 30.05.1826 – zm. Borowa, Bohrau 8.10.1899 r.), ordynata fideikomisu Borowa (Bohrau) oraz właściciela Jaksonowic (Jackschoenau). Żonaty (x Schmerwitz 28.04.1855 r.) z Fanny Fryderyką Brandt von Lindau (ur. Schmerwitz 30.10.1835 – zm. Borowa, Bohrau 12.07.1895 r.) miał pięcioro dzieci:

1. Fryderyka Leopolda Karola (ur. Borowa, Bohrau 8.07.1857 – zm. Borowa, Bohrau 3.02.1889 r.) – żonatego (x Wustrau 25.05.1883 r.) z Erną Blanką Anną Schmid von Hirschfelde (ur. Schlagenthin 16.06.1864 r.).
2. Helenę Franciszkę Wilhelminę Natalię (ur. Wrocław, Breslau 12.02.1860 r.);
3. Zygfryda Leopolda (ur. Borowa, Bohrau 3.04.1863 r.) – właściciela Jaksonowic (Jackschoenau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Haga 18.09.1895 r.) z Emilią (Emmy) Henriettą Adelą van Eys (ur. Haga 30.05.1874 – zm. Bydgoszcz, Bromberg 5.11.1895 r.), 2. (x Jaksonowice, Jackschoenau 15.11.1923 r.) z Bertą Augustą Walter (ur. Jaksonowice, Jackschoenau 29.07.1891 r.).
4. Woldemara Gerda Rudolfa (ur. Borowa, Bohrau 14.04.1864 – zm. Wrocław, Breslau 2.09.1924 r.) – referendarza rejencji pruskiej, ordynata Borowej (Bohrau) i i Malczewa (Friedrichstein) koło Witkowa (Witkowo) w Wielkopolsce. Żonaty (x Gross Kochberg 3.06.1890 r.) z Anną Jadwigą Weroniką bar. von Stein (ur. Gross Kochberg 14.08.1862 r.), miał trzech synów:
    a) Feliksa Fryderyka Woldemara Pawła (ur. Malczewo, Friedrichstein 24.03.1892 r.) – ordynata Borowej (Bohrau), żonatego (x Oesterby-Szwecja 29.04.1920 r.) z Barbro Signe Liljefors (ur. Ingaroe 14.04.1899 r.).
    b) Woldemara Leopolda Gintera Aksela (ur. Borowa, Bohrau 23.10.1896 r.);
    c) Jana Juergena Fryderyka Leopolda (ur. Borowa, Bohrau 8.05.1901 r.).
5. Joachima Fryderyka Karola (ur. Borowa, Bohrau 27.12.1864 r.) – żonatego (x Berlin 20.01.1894 r. – rozwiedziony 26.05.1898 r.) z Idą Luizą Martą Liną von Holtzendorff (ur. Berlin 17.01.1869 – zm. Berlin 4.02.1919 r.), która po rozwodzie wyszła za mąż za doktora medycyny Fausto Buzzi (zm. Lugano 9.01.1907 r.). Miał córkę –Izabelę Fryderykę Paulinę Annę Ernę Helenę (ur. Lipsk, Leipzig 6.09.1895 r.) – żonę (x Berlin 20.12.1917 r.) Kurta Pauly, dzierżawcy Januszkowic (Jaentschdorf) koło Oleśnicy (Oels).

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 204-206
Krane s. 120-121
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 99:1926 s. 517-531
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 223-228

TABLICE GENEALOGICZNE

NN

Fryderyk Albert hr. v. Schwein
tajny minister stanu,
nadkoniuszy królewski,
generał major wojsk pruskich,
rycerz Orderu Orła Czarnego
ż. Henrietta Wilhelmina Julianna
hr. v. Logau
1770 r. – kupiła Borową
1786 r. – fideikomis

Fryderyk August Leopold Karol
ur. Berlin 11.12.1750 –
zm. Berlin 16.12.1836 r.
generał major wojsk pruskich
1787 r. – pruski hrabia
ż. (x Berlin 3.10.1785 r.) Luiza
Fryderyka Wilhelmina Joanna
hr. v. Schulenburg
(ur. Stendal 10.05.1757 –
zm. Berlin 28.03.1847 r.)

Chrystian Fryderyk Ludwik Wilhelm
ur. Berlin 19.03.1789 -
zm. Berlin 27.04. 1858 r.
wł. Wendisch-Wilmersdorf

dom Wendisch-Wilmersdorf

Ludwik August Leopold
ur. Berlin 16.09.1794 -
zm. Wrocław 31.01.1863 r.
odziedziczył fideikomis Borowa
ż. (x Cieśle 29.11.1820 r.)
Eugenia v. Reichenbach-Goschuetz
(ur. Cieśle 13.05.1797 –
zm. Wrocław 10.10.1867 r.)

Kurt Fabian Emil Fryderyk
ur. Borowa 30.05.1826 –
zm. Borowa 12.07.1895 r.
ordynat Borowej,
wł. Jaksonowic
ż. (x Schmerwitz 28.04.1855 r.)
Fanny Fryderyka Brand v. Lindau
(ur. Schmerwitz 30.10.1835 –
zm. Borowa 12.07.1895 r.)

Fryderyk Leopold Karol ur. Borowa	Zygfryd Leopold ur. Borowa	Woldemar Gerd Rudolf ur. Borowa	Joachim Fryderyk Karol ur. Borowa	Helena Franciszka Wilhelmina Natalia ur. Wrocław 12.02.1860 r.

8.07.1857 - zm. Borowa
3.02.1889 r. ż. (Wustrau 25.05.1883 r.) Erna Blanka Anna Schmid v. Hirschfelde (ur. Schlagenthin 16.06.1864 r.)

3.04.1863 r. wł. Jaksonowic
ż. 1. (x Haga 18.09.1895 r.) Emilia (Emmy) Henrietta Adela v. Eys (ur. Haga 30.05.1874 - zm. Bydgoszcz 5.11.1895 r.)
2. (x Jaksonowice 15.11.1923 r.) Berta Augusta Walter (ur. Jaksonowice 29.07.1891 r.)

14.04.1864 - zm. Wrocław 2.09.1924 r. referendarz rejencji pruskiej ordynat Borowej i Malczewa
ż. (x Gross Kochberg 3.06.1890 r.) Anna Jadwiga Weronika bar. v. Stein (ur. Gross Kochberg 14.08.1862 r.)
|

27.12.1864 r. ż. (x Berlin 20.01.1894 r. – rozwiedziony 26.05.1898 r.) Ida Luiza Marta Lina v. Holtzendorff (ur. Berlin 17.01.1869 – zm. Berlin 4.02.1919 r.)
|
Izabella Fryderyka Paulina Anna Erna Helena ur. Lipsk 6.09.1895 r.
m. (x Berlin 21.12.1917 r.) Kurt Pauly dzierżawca Januszkowic

---

Feliks Fryderyk Woldemar Paweł ur. Malczewo 24.03.1892 r. ordynat Borowej
ż. (x Oesterby 29.04.1920 r.) Barbro Signe Liljefors (ur.Ingaroe 14.04.1899 r.)

Woldemar Leopold Ginter Aksel ur. Borowa 23.10.1896 r

Jan Juergen Fryderyk Leopold ur. Borowa 8.05.1901 r.

SCHWERTZ

zob.

SWERCZ

SCHWETLIG
(SCHWETLIG von GESESS, SCHWIETLICH, ŠVETLIK z GSES, SVĚTLIK, SWETLIG, *ŚWIETLIK*)

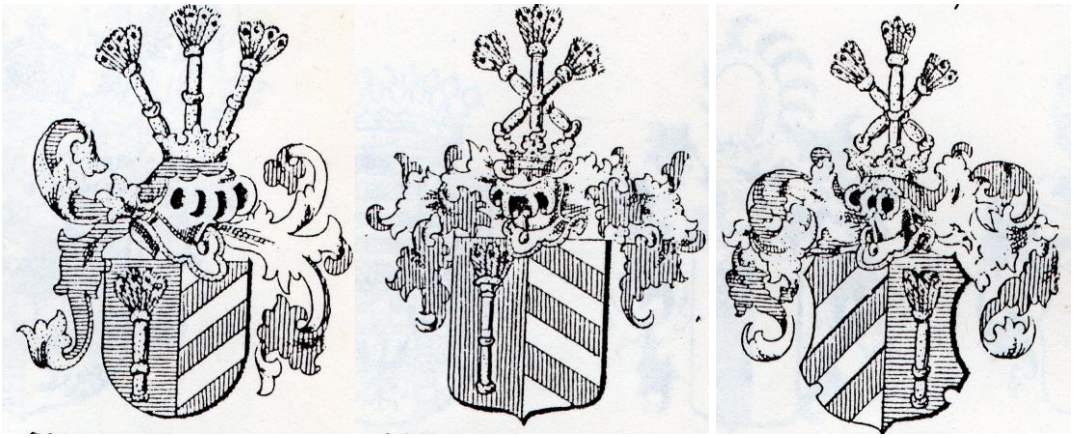

Odmiany herbu wg Blażka

Stary śląski ród pochodzący z księstwa nyskiego, później znany również z księstwa oleśnickiego i karniowskiego. Według legendy rodowej mieli pochodzić z arystokracji Kwadów i Ligiów. Według Sinapiusa nazwisko pochodzi od słowiańskiego słowa „swaty" – święty (w herbie posiadali figurę heraldyczną: na słupie pęk pawich piór, pierwotnie mogło to być kropidło lub niezapalona pochodnia). Historycy sugerują czeskie pochodzenie rodu – w południowych Czechach istnieje miejscowość Světlik, która mogła być pierwotną ich siedzibą. Na Śląsku siedzibą rodową był Ujeździec (Gesess) w księstwie nyskim.
W dokumentach występują od połowy XV wieku: w 1445 roku Jan Svitling za wierną służbe na dworze biskupa wrocławskiego, otrzymał dożywotnie dochody z Ujeźdźca (Gesess) i Javornika (Jauernigk). „Sykmunt" Svetlik, starosta Otmuchowa (Ottmachau), występuje w 1494 roku (25.08.) jako świadek w dokumencie zmuszającym Sobka Bielika von Kornitz do sprzedaży księżnej raciborskiej państwa Bohumin (Bogumin, Oderberg).
W 1515 roku występuje w dokumentach Jerzy Schwetlig z Ujeźdzca (Gesess), szwagier Mikołaja Kottulinskiego z Jelcza (Jeltsch) koło Wrocławia (Breslau). Jerzy, w 1523 roku kupił wójtostwo Červenej Vody (Rothwasser), zmarł w 1529 roku, miał dwie córki: Ewę i Katarzynę oraz trzech synów: Zygmunta, Fryderyka i Adama. Początkowo bracia wspólnie gospodarzyli na majątkach, w 1538 roku nastąpił podział majątku, Fryderyk (zm. po 1567 r.) odkupił dział Adama i w 1539 roku był starostą Frydberku (Friedeberg) a w 1554 roku – sędzią dworskim w Nysie (Neisse). W 1556 roku wójtostwo Červenej Vodzie (Rothwasser) sprzedał Schitzowi. W 1538 roku Fryderyk Swietlik występuje w księgach ziemskich opolsko – raciborskiech jako pełnomocnik Faustyny, córki Jana sen. von Jordan.
Jerzy (czyj syn ?) w 1554 roku kupił sołectwo w Kobyli (Jungferndorf) koło Vidnavy (Widnawa, Weidenau), sprzedał część jego w 1559 roku. Drugą część sprzedał w 1569 roku (8.07.) Mikołajowi von Niemitz z Wilkau, Jan Svetlik z Ujeźdźca (Gesess) właściciel Vidnavy (Widnawa, Weidenau).
Mikołaj (Nikel) Schwetlig przed 1548 rokiem był sędzią dworskim w Nysie (Neisse). Około 1602 roku Krzysztof Swetlig kupił od spadkobierców Henryka von Dresky Tułowice (Tillowitz) koło Niemodlina (Falkenberg), w 1604 roku sprzedał je Poliksenie von Zierotin.
Ujeździec (Gesess) należał do Schwetligów do 1618 roku, po tym roku posiadali Sosnovą (Zossen) w księstwie karniowskim, którą w 1606 roku kupił Krzysztof von Schwetlig i do

1677 roku Cieśle (Zessel) w księstwie oleśnickim. W 1718 roku posiadali również Ponięcice (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor) na Górnym Śląsku.
W drugiej połowie XVII wieku Karol Fryderyk Schwetlig von Gesess, żonaty z Anną Małgorzatą Stwolinską (ur. 14.01.1625 r.) miał dwie córki: Ewę Marię (ur. 1650 r.) – żonę (x 9.12.1677 r.) Mikołaja von Salisch ur. 24.08.1652 – zm. 7.10.1712 r.) z Białkowa (Belkawe) w księstwie wołowskim oraz Jadwigę (ur. 1659 r.) – żonę (x 27.09.1680 r.) Jana Wacława von Skal (ur. 15.06.1660 – zm. 18.03.1696 r.).
W latach 1728 – 1740 Maria Angela Swetlig von Gesses była przełożoną klasztoru św. Klary w Opawie (Opava, Troppau). Ostatnimi przedstawicielkami tego rodu były: Joanna Swetlig von Gesess (zm. 23.04.1773 r.) – furtianka klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor) i zmarła w Opawie (Opava, Troppau) w 1781 roku (26.11.) w wieku 74 lat, panna Franciszka von Swetlig

Źródła:
Sinapius T. I s. 863, T. II s. 989
Blażek T. I s. 100, T. III s. 53, T. IV s. 139
Pilnaček T. IV s. 1242-1244
Landbuecher Opp.-Rat. nr 143, 147
Zemska kniha... nr 22,28
C.D.S. T. VI nr 418

SCHWICHOW

zob.

PUECKLER

SCHWIENTOCHLOWSKI

zob.

SWIENTOCHLOWSKI

SCHWIHOWSKI
(SCHWIHOWSKI von RIESENBURG, SWIHOWSKI, ŠVIHOVSKY z RYZMBURKU, *SZWICHOWSKI*)

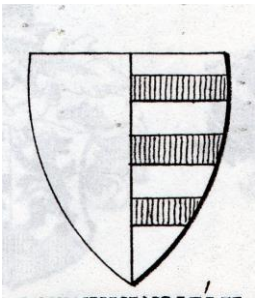

Herb rodowy

Herby szlacheckie

Herb stanu panów

Stary ród czeski, wywodzący się z jednego z najstarszych rodów – Drslaviców, znany od XII wieku: protoplastą rodu był Brzetysław z Pilzna (ok. 1193 – 1208 r.). jego syn – Diepold w połowie XIII wieku wybudował zamek Ryzmburk (Riesenburg) nad Szumawą. Nazwisko pochodzi od zamku Švihov koło Klatna, który nabyli w XIV wieku. W 1364 roku Brzenko a w 1481 roku Brzetysław wpisani zostali w czeski stan panów.
Na Górnym Śląsku po zgładzeniu Jana Bielika (zob.) von Kornitz w 1492 roku i konfiskacie jego majątków, tereny dawnego księstwa kozielskiego król czeski Władysław Jagiellończyk sprzedał naczelnemu sędziemu królestwa Czech Pucie von Riesenbug ze Švihova i Raby, w 1494 roku starosty Pilzna. W 1495 roku procesował się on z biskupem wrocławskim o wieś Gościęcin (Kostenthal) koło Koźla (Cosel). W 1499 roku (14.11.) wyrokiem wyższego sądu obradującego we Wroninie (Wronin) koło Koźla (Cosel) przyznano Pucie cło w Maciowakrzach (Matzkirch) koło Koźla (Cosel).
Puta zmarł w 1504 roku (20.07.), żonaty z Bohunką, siostrą starosty Moraw Wilhelma von Lomnitz (z Lomnice), miał czterech synów: Henryka (Hynka), Brzetysława, Wacława i Wilhelma.

W 1505 roku (29.11.) podzielili majątek ojca, państwo kozielskie otrzymał Wilhelm, który w 1509 roku (5.04.) sprzedał je księciu Janowi II Dobremu opolskiemu. Ród ten więcej na Śląsku nie występował, w Czechach wymarł w 1720 roku.

Źródła:
Blażek T. II s. 119-120
C.D.S. T. VI nr 405
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 123-128

SCHWIETLICH

zob.

SCHWETLIG

SCHWINGHAMMER

W 1689 roku Jerzy Andrzej von Schwinghammer był właścicielem Przesieki (Hain) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Herb sugeruje, że mógł pochodzić z rodu wolnych kuźników.

Źródła:
Blażek T. III s. 53

SCHWOB

zob.

SCHWAB

SCHWOBSDORF
(SCHWABSDORF)

Herby wg Blażka

Odmiany herbów wg Schles. Wappenbuch

Według T. Jurka ród górnołużycki pochodzący z miejscowości Schwobsdorf. Posiadali taki sam herb jak znane rody śląskie von Aulock i von Baruth. Pierwszy przedstawiciel tego ro-

du Piotr de Swabisdorf przejściowo przebywał w połowie XIII wieku na dworze księcia Bolesława Rogatki. Prawdopodobnie osiedlili się na Śląsku dopiero w początkach XIV wieku. W latach 1304 – 1314 na dworze książąt legnickich przebywał Konrad von Schwobsdorf. Nieco później występują w dokumentach legnickich: Nanker (1312-1315 r.), Jan (1323 – 1352 r.), Peczko (1340 – 1350 r.) i Gawin (1348 r.). W 1360 roku Albrecht przebywa na dworze księcia Konrada I oleśnickiego. Jan miał córkę – Małgorzatę, zakonnicę w Legnicy (Liegnitz). Peczko – w 1341 roku był właścicielem Świniar (Schweinern) w księstwie wrocławskim.
W 1410 roku, w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej, brali udział Henryk i Jan von Schwobsdorf. W 1419 roku występują w dokumentach Klemens i Krzysztof von Schwobsdorf, Klemens w latach 1434 – 1438 był członkiem rady miejskiej we Wrocławiu. W XV wieku siedzibą rodową stały się Łaźniki (Laasnig) w księstwie jaworskim. W drugiej połowie XV wieku właścicielem tej miejscowości był Absalon zmarły w 1496 roku, epitafium jego znajdowało się w kościele parafialnym w Świdnicy (Schweidnitz): „Anno MCCCCXCVI Feria tertia ante Burghar obiit Validus Absalon Schwobsdorf. Orate Deum Omnipotentem pro Eo". Jerzy von Schwobsdorf (syn ?) z Łaźnik (Laasnig) był żonaty (x 1491 r.) z Barbarą, córką Jerzego von Reibnitz z Kłonic (Klonitz) w księstwie jaworskim. W połowie XVI wieku właścicielem Łaźnik (Laasnig) był Jan (zm. ok. 1585 r.) a w 1586 roku – Konrad, żonaty z Heleną von Schweintz. W 1626 roku Jan był właścicielem Łaźnik (Laasnig) i Godziszowej (Reppersdorf) w księstwie jaworskim.
Ród wymarł w XVII wieku.

Źródła:
Sinapius T. I s. 863, T. II s. 989
Blażek T. I s. 100
Schles. Wappenbuch szp. 146
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 284
Pfottenhauer: Schlesier in Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 212

SCHWOP

zob.

SCHWAB

SCHYROWSKI

zob.

ZIEROWSKI

SCIERNSKI

zob.

STIERNSKI

SCIPIAN
(SCIPIAN SCHELLENSHAND genannt, SCIPIAN von SCHELLENSCHMIDT, SCIPION, SCYPION, CZIPIAN)

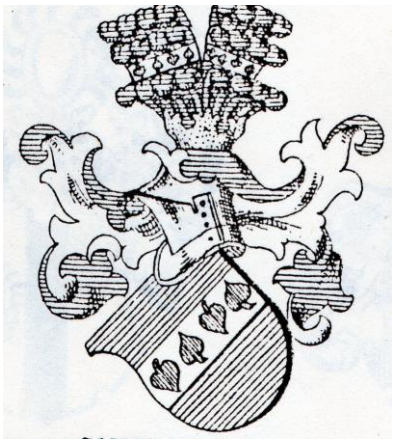

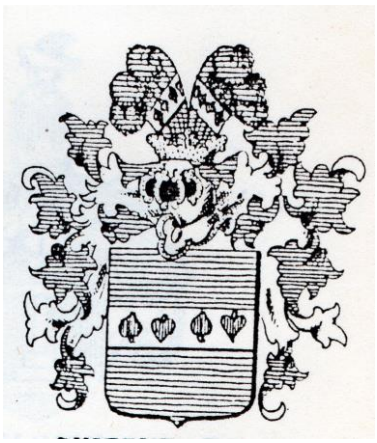

Mieszczanie wrocławscy, znani pod nazwiskiem „Schellenschmidt", później szlachta pochodząca z księstwa oleśnickiego. Ród znany od XV wieku: w drugiej połowie tego wieku żył we Wrocławiu (Breslau) Bernard Schellenschmidt żonaty z Martą N. Jego syn – Bernard jun. w 1514 roku był pisarzem miejskim i kanclerzem rady miejskiej we Wrocławiu

(Breslau). Żonaty z Martą, córką Jana Dompniga, miał syna – Waleriana, który posługiwał się już nazwiskiem „Scipian".
W 1538 roku Walerian Scipian był członkiem rady księcia Henryka II ziębicko – oleśnickiego.
W księstwie cieszyńskim na przełomie XVI i XVII wieku Adam von Scipian (zm. przed 1628 r.) był właścicielem majątku w Životicach (Żywocice, Zywotitz), Domaslovicach Dolnich (Domasłowice Dolne, Nieder Domaslowitz) i w Iskrzyczynie (Iskritschin). Żonaty z Katarzyną Marklowską, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jerzego Rudskiego, miał kilkoro dzieci.
W okolicy Pszczyny (Pless) w drugiej połowie XVI wieku Bernard Scipian, żonaty z Apolonią Sobischowską, której w 1570 roku zapisał wiano, był właścicielem majątku w Lędzinach (Lendzin). W 1715 roku Jerzy Fryderyk był właścicielem części Boryni (Borin).
Ród znany również na Morawach pod nazwiskiem „Scipin z Kratčina", w Małopolsce żył ród „Scipio de Campa", który nie miał nic wspólnego ze śląskim rodem Scipianów.

Źródła:
Sinapius T. II s. 989
Blażek T. I s. 100, T. IV s. 77
Pilnaček T. I s. 115
Pilnaček J.: Staromoravšti rodové. Brno 1996 s. 377
Schles. Wappenbuch szp. 137

SCIPION

zob.

SCIPIAN

SCLAMMA
(SKLAMMA)

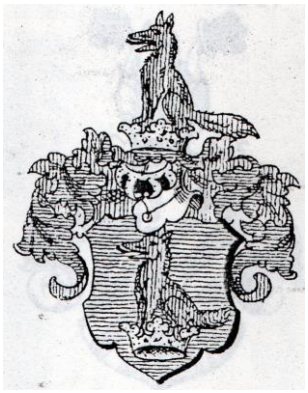

Nazwisko to wymienia Sinapius i za nim Blażek, oprócz herbu, nie podając żadnych szczegółów.

Źródła:
Sinapius T. II s. 989
Blażek T. III s. 111

SCOLLA
(SCOLLA von SEELANDI, SKOLLA)

W 1792 roku (2.11.) szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburgów z predykatem “von Seelandi” otrzymał Józef Scolla, fabrykant tabaki w Cieszynie (Teschen).

Źródła:
Blażek T. IV s. 139

SCORLER
(SKORLER)

Patrycjat zgorzelecki, doktor praw Piotr Scorler (zm. 1567 r.) był od 1541 roku członkiem rady miejskiej Zgorzelca (Goerlitz) a w 1551 roku – burmistrzem tego miasta. Jego syn – Jan, został w 1561 roku (25.11.) wpisany przez cesarza Ferdynanda II w stan rycerski Rzeszy.

Źródła:
Blażek T. II s. 120

SCOTTI

Protoplastą rodu był żyjący w Koźlu (Cosel) na Górnym Śląsku kupiec Jan Inocenty Scotti (ur. Como ? ok. 1670 r.). Żonaty z Magdaleną Salice, miał syna – Jana Antoniego (ur. ok. 1702 – zm. Koźle, Cosel 1744 r.), kupca w Koźlu (Cosel) żonatego z Anną Heleną Gendivillen. Jego syn – Franciszek Antoni Seweryn (ur. Koźle, Cosel 1735 – zm. po 1810 r.) żonaty z Anną Mossler, był kupcem i burmistrzem w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz).
Szlachectwo pruskie uzyskał w 1913 roku (16.06.) Paweł Emil Maria Tytus Scotti (ur. Prudnik, Neustadt 11.08.1848 r.) – generał porucznik wojsk niemieckich. Żonaty (x Lipiny k. Świętochłowic, Lipine b. Schwientochlowitz 1.10.1878 r.) z Marią Wilhelminą Amalią Scherbening (ur. Szarlej, Scharley 11.01.1859 r.), miał czterech synów:

1. Jana Hermanna (ur. Metz 5.09.1883 r.) – inżyniera górnictwa, żonatego (x Bonn 25.09.1912 r.) z Adeliną Augustą Junkermann (ur. Duesseldorf 25.02.1889 r.);
2. Fryderyka Karola Hermanna Eberharda (ur. Offenbach 3.05.1889 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x Gąski-Pomorze, Funkenhagen-Pommern 5.03.1917 r. – rozwiedziony 27.04.1918 r.) z Esterą Marią von Rhade, 2. (x Kołobrzeg, Kolberg 14.06.1919 r.) z Hertą von Schuckmann, wdową po N. Wolke (ur. Słupsk, Stolp 24.02.1889 r.);

3. Waltera Herberta Franciszka Sylwestra (ur. Magdeburg 31.12.1890 r.) – żonatego (x Goświnowice k. Nysy, Friedental-Giessmannsdorf b. Neisse 26.06.1918 r.) z Irmagardą Marią bar. von Falkenhausen (ur. Biała Nyska, Bielau 23.01.1893 r.);
4. Helmuta Jana Jerzego (ur. Ełk- Prusy Wschodnie, Lyck-Ostpreussen 30.11.1897 r.).

Źródła:
Schles. Wappenbuch... szp. 127
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 774-775
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 235-236

SCULTETUS
(SCHOLTZ)

Łacińska forma nazwiska „Scholtz" (staroniem. Scholtz = łac. scultetus = pol. sołtys) używana zamiennie z nazwiskiem rodowym, głównie w XVI i w XVII wieku przez przedstawicieli różnych rodów "von Scholtz".
W 1522 roku (25.10.) zmarł w Havelberg w Brandenburgii doktor teologii Hieronim Scultetus – biskup Brandenburgii. Pochodził ze Śląska, jego ojciec posiadał majątek w Grębocicach (Gramschuetz) w księstwie głogowskim. W tym czasie majątek ten posiadał Mateusz von Scholtz (brat Hieronima ?) żonaty z Katarzyną von Nechel.
W 1620 roku (26.04.) zmarł we Wrocławiu (Breslau) w wieku 54 lat Tobiasz Scultetus – doktor obojga praw, członek rady dwóch cesarzy: Rudolfa II i Macieja, znany poeta m. in. autor wydanych w 1594 roku „Poetarum Tetradem primam".

zob.

SCHOLTZ

SCULTETUS
(SCULTETUS von LOEWENHEIM, SCHOLTZ von LOEWENHEIM)

Krzysztof sen. Scultetus – syn Ambrożego, pod koniec XVI wieku był właścicielem Raculi (Lawaldau) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Jego syn – Krzysztof jun. Scultetus (ur. Racula, Lawaldau 1.01.1604 r.), po studiach prawniczych, pracował w administracji księstw m.in. był syndykiem i komisarzem wojennym ksiestwa głogowskiego. Po pokoju westfalskim z powodu choroby zrezygnował z pracy i zmarł w 1669 roku (2.09.). W 1666 roku (28.05.) otrzymał szlachectwo czeskie z predykatem „von Loewenheim".
Żonaty (x 1629 r.) z Anną, córką Wilhelma Pentzke ze Szwabii miał dziesięcioro dzieci z których wieku dorosłego dożyło tylko dwóch synów i córka – Anna Małgorzata. Synowie: Krzysztof Adolf i Krzysztof Beniamin byli właścicielami Dzietrzychowic (Dittersbach) koło Żagania (Sagan), Białawy (Pakuswitz) koło Wołowa (Wohlau) oraz Wietszyce (Wettschuetz) koło Głogowa (Glogau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 976
Blażek T. II s. 120
Pilnaček T. IV s. 1121
Doerr s. 150

SCULTETUS

zob.

UNFRIED

SCYPION

zob.

SCIPIAN

SCZODROWSKI

zob.

LORCKE

SCZUTOWSKI

zob.

SEEGER

SCZYRBITSKI
(SZCZYRBICKI)

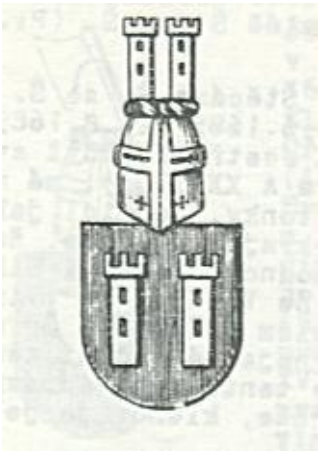

Ród górnośląski herbu Wieże pochodzący ze Szczerbic (Sczyrbitz) koło Rybnika (Rybnik), należacy do wielkiego rodu Raszyców. W 1512 roku Piotr Sczyrbitski był właścicielem Gaszowic (Gaschowitz) i Ligoty (Ellguth). W pierwszej połowie XVI wieku Katarzyna Sczyrbitska była żoną Jana sen. Paczynskiego, w 1539 roku mąż zapisał jej wiano w wysokości 200 guldenów, pełnomocnikiem jej był brat – N. Sczyrbitski. W 1538 roku Balcer Sczyrbitski występuje jako świadek spłaty córek Salomei ze Zvola.

Źródła:
Pilnaček T. I s. 116
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 282
Zemska kniha... nr 39

SEBISCH

zob.

SAEBISCH

ŠEBIŠOV

zob.

BERZKOVSKY

SEBIZIUS

zob.

SAEBISCH

SEBNITZ
(SAEBNITZ)

Nazwisko zastępcze używane od początku XV wieku równolegle z rodowym przez linię z Trzebnic (Seebnitz) koło Lubina (Lueben) rodu von Rothkirch. Sinapius traktuje tą linię jako oddzielny ród wywodzący się z Rothkirchów.
W 1407 roku właścicielami Trzebnic (Seebnitz) byli bracia: Jan i Stefan, w 1409 roku Jan sen. z Trzebnic (Seebnitz) był marszałkiem dworu księcia Wacława II legnickiego. W drugiej połowie XV wieku występuje w dokumentach Jost Zebenitz. W XVI wieku z linii tej powstały trzy domy: Górne Trzebnice (Ober Seebenitz), Spalona (Heinersdorf) i Krzyształowice (Kristelwitz, Christelwitz).

Źródła:
Sinapius T. I s. 864
C.D.S. T. VI nr 285

zob.

ROTHKIRCH

SEBOTTENDORF

Herb rodowy wg Wappensagen

Herb wg Siebmachera

Herby wg Blażka

Stary śląski ród, według Sinapiusa pochodzący z Kurlandii, gdzie wymarli w 1600 roku. Według Wappensagen w herbie rodowym na tarczy posiadali łodygę z liścmi grążela żółtego (Wasser-Kannelwurzel) a w klejnocie dwie lilie wodne (Seerose). Nazwisko to było znane prawie w całej Europie.
Na Śląsku przedstawiciel tego rodu miał występować jako świadek już w 1203 roku w akcie fundacji klasztoru w Lubiążu (Leubus). Jednak wszelkie informacje pochodzące ze średniowiecza są mało wiarygodne. Informacje pewne posiadamy dopiero od XVI wieku, w tym czasie ród dzielił się na cztery podstawowe linie: 1. z Konar (Kunern) koło Strzelina

(Strehlen), 2. linia miśnieńska, 3. z Wawrzyńczyc (Lorzendorf) koło Oławy (Ohlau), 4. z Górnego Rożnowa (Ober Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg). Wszystkie linie wymarły na przełomie XVIII i XIX wieku.

LINIA Z KONAR (KUNERN)

Konary (Kunern) podobno kupił w 1371 roku od Konrada von Reichenbach Hencke von Sebottendorf i jego synowie: Damian i Piotr, którzy podzielili majątek na Górne Konary (Ober Kunern) i Dolne Konary (Nieder Kunern). W 1656 roku na skutek zadłużenia obydwa majątki zostały sprzedane: górny – Maciejowi Andrzejowi von Flaschke, dolny – Hieronimowi von Rapatzki. W 1708 roku Abraham Fryderyk von Sebottendorf z linii z Wawrzyńczyc (Lorzendorf) odkupił od Krzysztofa Leopolda von Schubert górny majątek a w 1712 roku od Fryderyka Moryca von Kottulinski – dolny majątek.

W początku XVI wieku znani są trzej N. (bracia ?) przedstawicieli tej linii.

1. N. von Sebottendorf – żonaty (x ok. 1500 r.) z N. von Zirn (Tschirn) z Przeworna (Prieborn) koło Strzelina (Strehlen). Potomstwo jego posiadało majątki na Górnym Śląsku. Mikołaj von Sebottendorf w 1540 roku kupił od Krzysztofa Colmasa Skarbiszowice (Seifersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg), które następnie sprzedał (prawdopodobnie część) w 1551 roku Janowi von Pueckler. Żonaty był z N. von Schilling z Wilemowic (Schuetzendorf) w księstwie nyskim. W 1577 roku właścicielami Skarbiszowic (Seifersdorf) było rodzeństwo, prawdopodobnie dzieci Mikołaja: Dawid, Fryderyk, Katarzyna i Markieta von Sebottendorf ze Szklar (Glaesendorf).
   Jego syn – Dawid, był właścicielem Konar (Kunern) i Szklar (Glaesendorf).W 1597 roku kupił od braci Adama i Jana von Schoff część Czyżowic (Zeiselwitz) koło Prudnika (Neustadt). W 1573 roku był komisarzem mobilizacyjnym okręgu prudnickiego. Żonaty z Heleną von Bielwiesen (?) z Niedźwiednika (Baerwalde) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), miał córkę – Annę, żonę Jana von Muhr z Niwnicy (Neunz) i Kępnicy (Deutsch Kamitz) w księstwie nyskim.
   W 1621 roku właścicielem Skarbiszowic (Seifersdorf) był Andrzej von Sebottendorf z Konar (Kunern). W 1626 roku został wybrany przez sejmik księstw opolskiego i raciborskiego w skład „Auszusu" (przedstawicielstwo – izba wyższa sejmiku).
   Fryderyk ze Szklar (Glaesendorf) – brat Dawida, był właścicielem Wachowa (Wachow) koło Olesna (Rosenberg).
2. N. von Sebottendorf – żonaty (x ok. 1500 r.) z N. von Stertz z Kwieciszowa (Queitsch), miał syna – N., żonatego z N. von Heyde. Jego syn – Kasper, właściciel Janowej (Johnsdorf) koło Strzelina (Strehlen), żonaty z Ewą von Wachtel z Żelaznej (Maerzdorf) koło Grodkowa (Grottkau), miał córkę – Annę Marię, żonę Jana von Sebottendorf z Wawrzyńczyc (Lorzendorf) właściciela Witowic (Weigwitz) koło Oławy (Ohlau) oraz syna – Damiana z Janowej (Johnasdorf), właściciela Chudej (Rosenthal) w księstwie Świdnickim. Żonaty (x 1595 r.) z N. von Seidlitz z Mikoszowa (Niklasdorf), miał córkę – Małgorzatę, żonę Wacława von Hundt (?) z Ruska (Rausse).
3. Jan von Sebottendorf – właściciel Konar (Kunern), żonaty (x ok. 1519 r.) z Anną von Niemitz, miał syna – Damiana, założyciela linii miśnieńskiej.

Potomkami Jana byli również: Krzysztof – starosta księstwa brzeskiego, który w 1564 roku wmurował kamień węgielny pod budynek gimnazjum książęcego w Brzegu (Brieg), Karol – właściciel Konar (Kunern) asesor sądu ziemskiego księstwa ziębiskiego, Piotr – członek rady książąt legnicko – brzeskich, w 1630 roku opiekun młodych książąt Jerzego III i Ludwika IV w ich podróżach po Europie, Henryk (zm. 11.02.1634 r.) – właściciel Konar (Kunern), sędzia dworski księstwa legnickiego oraz Judyta – żona (x 1611 r.) Abrahama von Sebottendorf z linii z Wawrzeńczyc (Lorzendorf), założyciela domu Gułów (Gaulau), Anna Maria – pierwsza żona Jana III von Sebottendorf z linii z Wawrzyńczyc (Lorzendorf) właściciela Witowic (Weigwitz), Maria – pierwsza żona Fryderyka von Sebottendorf (zm. 1671 r.) z linii z Wawrzyńczyc (Lorzendorf) właściciela Średniego Karnkowa (Mittel Arnsdorf).

LINIA MIŚNIEŃSKA

Założycielem linii miśnieńskiej był Damian (ur. 1519 r.), syn Jana z Konar (Kunern). Ze Śląska przeniósł się początkowo do Czech i w 1551 roku do Miśni, gdzie posiadał Rotwernsdorf, Krischwitz i Neudorf oraz pałac w Dreźnie (Dresden). Był tajnym sekretarzem churfirska Maurycego, następnie tajnym radcą dworu churfirsta Augusta. Zmarł w 1585 roku (10.11.), żonaty dwukrotnie: 1. z Anną von Commerstatt, 2. z Barbarą von Nithwitz, z pierwszą żoną miał trzech synów i dwie córki, z drugą – dwóch synów i córkę, większość z nich zmarła w młodości. Majątki odziedziczył syn z drugiego małżeństwa – Jan Jerzy (zm. 1612 r.), właściciel Rotwernsdorf i Neudorf. Jego syn – Jan Damian zmarł ok. 1627 roku bez potomków, majątki jego przejęli kuzyni z linii z Wawrzyńczyc (Lorzendorf): Karol I właściciel Kurowa (Kauern) koło Oławy (Ohlau), Jan i Abraham właściciele Gułowa (Gaulau) koło Oławy (Ohlau).

LINIA Z WAWRZYŃCZYC (LORZENDORF)

Pierwszym znanym przedstawicielem tej linii był Mikołaj (Nicol), zonaty z Anną von Sitsch ze Ściborowic (Stiebendorf) koło Prudnika (Neustadt). Jego syn – Jan I (zm. 1571 r.), właściciel Wawrzyńczyc (Lorzendorf) Witowic (Weigwitz) i Kurowa (Kauern), był dwukrotnie żonaty: 1. Ludmiłą von Pannwitz z Miechowic Oławskich (Mechwitz), 2. z N.N., z pierwszą żoną miał troje dzieci, z drugą – pięcioro:

1. Walentyna – właściciela Maszyc (Masswitz) koło Strzelina (Strehlen);
2. Sebastiana I (zm. 1599 r.) – właściciela Jędrzychowic (Hoeckricht) koło Oławy (Ohlau). Żonaty z N. von Rothkirch z Pątnowa (Panthen), miał dwie córki o których nic nie wiadomo i dwóch synów: a) Sebastiana II (zm. 1658 r.) – właściciela Jędrzychowic (Hoeckricht), żonatego z Ewą von Dahm zmarłego bez potomków
   b) Fryderyka – założyciela linii z Rożnowa (Rosen).
3. Jana II (zm. 1591 r.) – właściciela Gułowa (Gaulau). Żonaty z Barbarą von Bilitsch z Siecieborowic (Sitzmannsdorf) koło Oławy (Ohlau), miał troje dzieci:
   a) Barbarę – żonę N. von Hochberg
   b) Abrahama – założyciela domu Gułów (Gaulau);
   c) Jana III – założyciela domu Witowice (Weigwitz);

4. Kaspra – właściciela Witowic (Weigwitz), zginął w pojedynku w 1601 roku, majątek przejął bratanek – Jan III;
5. Fryderyka – właściciela Jędrzychowic (Hoeckritz), zmarłego bezdzietnie;
6. Karola I – właściciela Jasienicy (Heinzendorf) i Kurowa (Kauern). Żonaty dwukrotnie: 1. z Magdaleną von Schlichting, 2. z N. von Bischoffsheim, z pierwszą żoną miał dwoje dzieci, z drugą córkę:
    a) Karola II (zm. 1658 r.) – właściciela Kurowa (Kauern), żonatego z Elżbietą von Salisch. Miał córkę N. zmarłą we Wrocławiu (Breslau) w 1710 roku;
    b) Magdalenę – żonę N. von Pfeil;
    c) Ewę Urszulę – żonę N. von Gellhorn.
7. Zuzannę – żonę N. von Eckwart;
8. Ludmiłę – żonę N. von Stosch.

Dom Gułów (Gaulau).

Założycielem domu był Abraham (ur. 22.07.1585 – zm. 1647 r.) – syn Jana II z Gułowa (Gaulau) właściciel tej miejscowości. Uczył się w Oławie (Ohlau) i Brzegu (Brieg), studiował przez 8 lat we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt am Oder), Wittenberdze, Altdorf i Giesen. Po studiach i podróżach wrócił na Śląsk. Początkowo przebywał na dworze księcia Karola II oleśnickiego, gdzie był opiekunem młodego księcia Henryka Wacława. W 1610 roku przeniósł się na dwór książąt saskich. Był posłem saskim w Pradze, w 1635 roku otrzymał tytuł barona. Po śmierci Jana Damiana von Sebottendorf z linii miśnieńskiej, przejął około 1627 roku jego majątki: Rotwerndorf, Krischwitz i Neudorf zaś Gułów (Gaulau) przekazał kuzynowi Damianowi z linii z Wawrzeńczyc. Żonaty (x 1611 r.) z Judytą von Sebottendorf z Konar (Kunern), miał trzech synów zmarłych w młodości.

Dom Witowice (Weigwitz)

Założycielem tego domu był Jan III (zm. 22.10.1632 r.) – drugi syn Jana II z Gułowa (Gaulau), właściciel Ośna (Krausenau) koło Oławy (Ohlau). Po śmierci w 1601 roku swojego stryja – Kaspra przejął Witowice (Weigwitz), które stały się jego rezydencją. Żonaty trzykrotnie: 1. z Anną Marią von Sebottendorf z Konar (Kunern), 2. z N. von Bock, 3. z Barbarą (zm. po 1671 r.), córką Mikołaja von Reibnitz. Z pierwszą żoną miał sześcioro, z drugą – dwoje i z trzecią pięcioro dzieci:

1. Fryderyka (zm.1671 r.) – właściciela Średniego Karnkowa (Mittel Arnsdorf) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty dwukrotnie: 1. z Marią von Sebottendorf z Konar (Kunern), 2. z Barbarą von Glaubitz, nie miał dzieci;
2. Barbarę – żonę N. von Schnorbein;
3. Kaspra (ur. 1615 – zm. 27.01.1686 r.) – właściciela Ośna (Krausenau). Żonaty trzykrotnie: z Ewą (ur. 7.05.1609 r.), córką Adama von Studnitz z Gierałcic (Jeroltschuetz) koło Kluczborka (Kreuzburg), 2. z Anną von Stosch z Dobrzenic (Siegroth) koło Strzelina (Strehlen), które wniosław mu w posagu, 3. z Zuzanną Perpetuą von Ullersdorf, wdową po N. von Heyde, miał z pierwszą żoną troje dzieci i z drugą – dwoje:

a) Ewę Magdalenę (ur. 1638 – zm. 1705 r.) – żonę Ernesta Fryderyka von Wentzki (ur. 2.06.1627 – zm. 1692 r.);
b) Jana Abrahama (ur. 4.05.1640 – zm. 8.03.1700 r.) – członka rady cesarskiej i sędziego sądu dworskiego okręgu oławskiego, właściciela Gułowa (Gaulau) i Gierowa (Guehrau). Żonaty z Anną Elżbietą von Nimptsch z Sędziszowej (Roeversdorf) koło Złotoryi (Goldberg) i Komorowic (Kummelwitz) koło Strzelina (Strehlen) miał trzech synów i trzy córki:
   - Jana Kaspra (ur. 1666 – zm. 1669 r.);
   - Ewę Elżbietę (ur. 6.08.1668 r.) – żonę (x 16.10.1685 r.) Ernesta Fryderyka von Kittlitz z Ocic (Ottendorf), właściciela Gnojnej (Olbendorf) koło Strzelina (Strehlen);
   - Abrahama Fryderyka (ur. 29.03.1670 – zm. 6.03.1724 r.) – po studiach w Erfurcie, Leydzie i Rzymie oraz podróżach po Niemczech, Danii, Niderlandach, Anglii i Włoszech wrócił na Śląsk, gdzie był członkiem rady księstwa nyskiego i w 1706 roku starostą Otmuchowa (Ottmachau) i właścicielem Gułowa (Gaulau). W 1708 roku odkupił od Krzysztofa Leopolda von Schubert starą siedzibę rodową – Górne Konary (Ober Kunern) i w 1712 roku od Fryderyka Moryca von Kottulinski – Dolne Konary (Nieder Kunern). Żonaty z Joanną Barbarą von Schwertz bar. von Reist ze Stoszowic (Peterwitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), miał cztery córki i dwóch synów: Joannę Erdmutę (ur. i zm. 1697 r.), Annę Juliannę (ur. 1700 – zm. 1717 r.), Marię Barbarę (ur. 1704 – zm.1705 r.), N. córkę – zm. po urodzeniu, Jana Abrahama (ur.19.03.1698 r.) – w służbie wojsk cesarskich, zginął na wojnie w 1716 roku i Franciszka Henryka (ur. 12.10.1702 r.) – studenta Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz), zginął w 1723 roku (26.04.) w Niderlandach.
   - Ernesta Wilhelma (ur. 4.02.1672 r.) – właściciela Gułowa (Gaulau). Po studiach i podróżach po Europie walczył z Turkami, brał udział w 1697 roku w bitwie pod Zente, następnie w służbie wojskowej duńskiej w stopniu pułkownika. W 1702 roku wrócił na Śląsk – był sędzią ziemskimk i dworskim okręgu oławskiego. Żonaty (x 1696 r.) z Zofią Eleonorą, córką Abrahama von Hartwig, generała wojsk duńskich i gubernatora Gluekstadt w Holsztynie, miał trzy córki i syna, wieku dorosłego dożyła tylko córka – Maria Szarlotta (ur. 6.01.1698 r.).
   - Joannę Eleonorę (ur. 1675 – zm. 1676 r.).
   - Zofię Eleonorę (ur. 1680 – zm. 1686 r.).
c) Annę Barbarę (ur. 1643 r.) – żonę N. von Dahm;
d) Helenę Judytę (zm. 2.11.1692 r.) – żonę Jana Jerzego von Dahm, właściciela Jędrzychowic (Hoeckricht);
e) Jana Damiana (ur. 1660 r.) – po szkołach w Brzegu (Brieg), Wrocławiu (Breslau) i Zgorzelcu (Goerlitz) i studiach w Altdorf, Erfurcie i Rostoku oraz podróżach po Europie, wrócił na Śląsk. Był właścicielem Ośna (Krausenau) i komisarzem wojennym okręgu oławskiego, członkiem konsystorza księstwa

brzeskiego. Żonaty z Heleną Zuzanną von Puster z Rakowa Wielkiego (Gross Raake) w księstwie oleśnickim, miał dwóch synów i dwie córki:
- Juliusza Abrahama (ur. 1684 – zm. 11.03.1710 r.) – oficera wojsk duńskich, zmarłego w Holsztynie;
- Kaspra Beniamina (ur. 13.02.1695 r.) – zabity pod Oławą (Ohlau) w 1716 roku (14.05.);
- Helenę Dorotę (ur. Merseburg 1689 r.) – żonę N. von Aulock;
- Chrystianę Perpetuę (ur. Merseburg 1690 r.) – żonę N. bar. von Beess.

4. Henryka (ur. 1617 – zm. Drezno, Dresden 1680 r.) – kapitana saskiej kompanii trabantów. Żonaty z Małgorzatą Sybillą von Korbin z Hesji, miał dwóch synów:
   a) Jana Chrystiana – zmarłego na gruźlicę w Teplicach w Czechach;
   b) Ludwika Henryka (zm. 22.05.1706 r.) - dowódcę kompanii gwardii dworskiej churfirsta Jana Jerzego II, później, w 1684 roku w czasie oblężenia Osen, dowódcę oddziału inżynierskich wojsk cesarskich, następnie marszałka dworu księcia Fryderyka Sachsen-Gotha i komendanta twierdzy Friedenstein. Na przełomie XVII i XVIII wieku wrócił na Śląsk i zmarł na gruźlicę w Gierowie (Guehrau). Żonaty był dwukrotnie: 1. z Urszulą von Pflug (zm. 1689 r.), 2. z Magdaleną von Pfessen z Meklemburgii, wdową po N. von Roerick.
5. Damiana – przejął Gułów (Gaulau) od kuzyna Abrahama. Żonaty z Sybillą von Randau nie posiadał dzieci. Gułów (Gaulau) przejął bratanek – Jan Abraham, syn Kaspra.
6. Annę Marię – żonę N. von Paver.
7. Zygmunta (ur. 1621 – zm. 27.08.1681 r.) – właściciela majątków w Saksonii: Rotwernsdorf, Krischwitz, Neudorf oraz Kurów (Kauer) na Śląsku. Żonaty z Krystyną von Carlowitz z Zuschendorf w Miśni, miał trzech synów:
   a) Jana Abrahama (zm. 1708 r.) – właściciela Rotwernsdorf, Krischwitz, Neudorf, Oehne, Kurów (Kauer), majora wojsk saskich i polskich. Żonaty dwukrotnie: 1. z Marią von Liebenau z Zehss w Miśni, 2. z Katarzyną von Blanckenfeld z Oehne na Górnych Łużycach. Jego syn – Karol Henryk (zm. Oława, Ohlau 10.07.1719 r.) sprzedał majątki w Saksonii pozostawiając sobie Kurów (Kauer). Żonaty z Chrystianą Zofią, córką Karola Haubolda von Bosen z Elsterberg w Miśni miał syna – Karola Abrahama (ur. 1710 r.).
   b) Jana Chrystiana – żonatego z N. von Marschall.
   c) Zygmunta jun. – zmarłego w młodości.
8. Jana IV (zm. 1690 r.) – właściciela Jakubowic (Jakobsdorf) koło Niemczy (Nimptsch). Żonaty dwukrotnie: 1. z Marią bar. von Kottulinski z Pavlovic (Paulsdorf) na Morawach, 2. z N. Bojanowską ze Zbyczyny (Sbitschin) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), z drugą żoną miał czworo dzieci:
   a) Luizę Szarlottę – żonę N. von Nimptsch z Marcinowic (Merzdorf);
   b) Jana Fryderyka – właściciela Zebrzydowa (Seifersdorf) w księstwie świdnickim.Zmarł w 1706 roku u swojej siostry w Marcinowicach (Merzdorf). Żonaty z Eleonorą von Engelhart z Imbramowic (Ingramsdorf) w księstwie świdnickim, miał sześcioro dzieci: Ernesta Fryderyka – nieżonatego, Chrystiana Wil-

helma – oficera wojsk cesarskich, Jaonnę Eleonorę, Juliannę Elżbietę, Zofię Katarzynę i Luizę Szarlottę.
   c) Chrystiana Wilhelma (zm. 1696 r.) – właściciela Dolnego Jakubowa (Nieder Jakobsdorf). Żonaty z N. von Lindner ze Śliwic (Schleibitz), nie miał dzieci.
   d) Godfryda Jarosława o którym nic nie wiadomo.
9. Godfryda (zm. 1681 r.) – po studiach w Dreźnie i Wittemberdze oraz podróżach po Europie, był właścicielem Dolnej Zarzycy (Nieder Reichau) koło Niemczy (Nimptsch) i Gułowa (Gaule) koło Oławy. Żonaty z Joanną von Puster, miał trzech synów:
   a) Jana Godfryda (zm. 1681 r.) – stolnika książąt saskich, właściciela Strzelec (Strehlitz) w księstwie świdnickim. Żonaty z N. von Nimptsch z Kondratowic (Kurteitz), nie miał dzieci.
   b) Jerzego Abrahama (zm. 1714 r.) – właściciela Popowic (Popelwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Eleonorą Bojanowską ze Zbyczyny (Sbitschin), 2. (x ok. 1701 r.) z N. von Flandrin z Brzeziny (Gross Bresen), z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą – tylko córkę Joannę Eleonorę (ur. 1702 r.).
   c) Jana Chrystiana – porucznika wojsk cesarskich, w 1684 roku dostał się do niewoli tureckiej.
10. Helenę (ur. 1620 – zm. 15.07.1687 r.) – żonę Jana Jerzego von Wolff, pułkownika wojsk cesarskich.
11. Jadwigę – żonę N. von Kottulinski.
12. Elżbietę – pierwszą żonę (x 1663 r.) Bernarda Achatiusa von Reibnitz z Baumgarten

LINIA Z ROŻNOWA (ROSEN)

Założycielem tej linii był Fryderyk von Sebottendorf (zm. 1641 r.) – syn Sebastiana I a brat Sebastiana II z Wawrzyńczyc (Lorzendorf). Żonaty z Anną, córką Mikołaja von Frankenberg-Proschlitz z Gosławia (Goslau) koło Kluczborka (Kreuzburg) otrzymał w posagu żony Rożnów (Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg). Miał dwóch synów którzy założyli własne domy: Sebastian – dom Dolny Rożnów (Nieder Rosen), Mikołaj (Nicol) – dom Górny Rożnów (Ober Rosen), oraz trzy córki: Marię – żonę N. von Hertel, Ewę – żonę Henryka von Aulock z Marcinkowic (Merzdorf) i Rozynę – żonę Ernesta Fryderyka von Dhamm ze Średnich Pisarzowic (Mittel Schreibendorf).

Dom Dolny Rożnów (Nieder Rosen)

Starszy syn Fryderyka – Sebastian (ur. 1617 – zm. 1661 r.) otrzymał w spadku Dolny Rożnów (Nieder Rosen). Żonaty z Ewą von Skal z Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth), miał ośmioro dzieci:

1. Marię Elżbietę (ur. 1641 r.) – żonę N. von Pritzelwitz;
2. Jana Abrahama (ur. 1643 r.) – właściciela Średnich Brun (Mittel Brune). Żonaty z Anną Rozyną von Nimptsch miał pięcioro dzieci: Karola Maurycjusza (Karol Moryc) – żonatego (x ok. 1727 r.) z Rozyną Szarlottą von Rheinbaben z Kochłowic (Kochelsdorf), Jana Jarosława, Marię Elżbietę, Ewę Rozynę i Zofię Szarlottę.

3. Joachima Sebastiana (ur. 1646 r.) – właściciela Pilczyc (Wrocław-Pilczyce, Pilssnitz). Żonaty z Marią Katarzyną von Nimptsch, miał sześcioro dzieci: Jana Godfryda – służącego w wojsku cesarskim w Piemoncie, Fryderyka Sebastiana – chorążego wojsk polskich, zmarłego w trakcie poselstwa do Sztokholmu; Karola Leopolda, Zofię Katarzynę, Szarlottę Elżbietę i Ewę Helenę.
4. Krzysztofa Fryderyka (ur. 1647 r.) – przebywał w majątku swojego brata Karola Wacława w Dolnym Rożnowie (Nieder Rosen). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Małgorzatą von Langenau z Krzykowa (Krickau) koło Namysłowa (Namslau), 2. z Anną Małgorzatą von Lessel, z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał troje: Eleonorę Szarlottę, Ewę Marię i Jana Ernesta.
5. Karola Wacława (ur. 30.01.1649 r.) – właściciela Dolnego Rożnowa (Nieder Rosen) i Smard (Schmardt) koło Kluczborka (Kreuzburg), porucznika kirasjerów regimentu von Taffe wojsk cesarskich, następnie komisarza wojennego okręgu kluczborskiego i namysłowskiego. Żonaty (x 1687 r.) z Heleną Katarzyną von Prittwitz-Gaffron miał czworo dzieci: Marię Helenę – żonę (x 1702 r.) Franciszka Leopolda von Larisch z Rokicia (Rokitsch); Ewę Katarzynę – dwukrotnie zamężną: 1. z Franciszkiem Leopoldem von Pelchrzim, 2. z Janem Adalbertem von Siegroth z Biskupic (Bischdorf) koło Byczyny (Pitschen); Jana Karola – korneta regimentu hr. von Leining wojsk cesarskich, żonatego z N. von Naefe; Kaspra Wacława – właściciela Średnich Brun (Mittel Brune), żonatego (x 1711 r.) z N. von Holly.
6. Jana Zygmunta (ur. 1651 – zm. 1697 r.) – żonatego (x 1682 r.) z Anną Urszulą von Huhn. Miał tylko jedną córkę – Ewę Urszulę.
7. Kaspra Henryka (zm. 1655 r.) – zmarłego w dzieciństwie.
8. Kaspra (ur. 1656 r.) – właściciela „Czesova" w księstwie opolskim (Cieszowa, Czieschowa k. Lublińca, Lublinitz lub Cisowa, Czisowa k. Koźla). Żonaty z Heleną von Huhn, miał czworo dzieci: Karola Wacława – oficera wojsk szwedzkich, Joachima Wacława, Henryka Maurycego i Ewę Marię.

Dom Górny Rożnów (Ober Rosen)

Młodszy syn Fryderyka z Rożnowa (Rosen) a brat Sebastiana – Mikołaj (Nicol) (ur. 1628 r.), był właścicielem Górnego Rożnowa (Ober Rosen). W 1668 roku zabity został przez pijanego żołnierza. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną von Hertel, 2. z Marią Magdaleną von Frankenberg-Ludwigsdorf, z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci:

1. Annę Elżbietę – żonę Jerzego von Pritzelwitz z Kochłowic (Kochelsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg),
2. Ewę Marię – żonę Dietricha von Frankenberg-Proschlitz (ur. 1667 – zm. 1695 r.) z Miechowej (Omechau) koło Kluczborka (Kreuzburg),
3. Barbarę Katarzynę – żonę Jerzego von Jarotzki,
4. Mikołaja Sebastiana – zmarłego w młodości,
5. Joachima Fryderyka – właściciela Górnego Rożnowa (Ober Rosen). Żonaty z Anną Dorotą von Heydenbrand (?), miał sześcioro dzieci:
    a) Joachima Zygmunta,

b) Adama Krzysztofa – żonatego z Marią Katarzyną von Woyski. Miał dwie córki: Anną Barbarę i Marię Helenę.
c) Jana Fryderyka,
d) Kaspra Henryka,
e) Annę Helenę,
f) Ewę Marię.

XIX – XX WIEK.

Na początku XIX wieku znany jest tylko jeden przedstawiciel tego rodu: Moryc Karol Antoni bar. Sebottendorff von der Rose (ur. Udine 5.12.1804 – zm. Wiedeń, Wien 17.07.1888 r.) – generał major wojsk austriackich. Żonaty (x Wenecja 10.02.1840 r.) z Marią Edler von Petrich de Hanusfalu (ur. Padwa 6.03. 1819 – zm. Ryga 15/28.07.1904 r.), miał dwoje dzieci:

1. Zygmunta Augusta Karola Moryca Ignacego Jana Nepomucena (ur. St. Giorgio 19.07.1843 r.) – majora wojsk austriackich, żonatego (x Berchtesgaden 12.05.1879 r.) z Marią bar. von Zehmen (ur. Drezno, Dresden 19.03.1843 r.);
2. Anną Marię Joannę Karolinę (ur. Kaschau 23.01.1852 r.) – żonę (Weimar 14.03.1888 r.) Aleksandra bar. Freytag von Loringhofen (zm. Weimar 10.09.1908 r.).

Źródła:

Sinapius T. I s. 865-876, T. II s. 990-994
Blażek T. III s. 53-54
Pilnaček T. IV s. 1056-1057
Wappensagen s. 155
Landbuecher Opp.-Rat. nr 326
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 759
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 239-240
Księga podatkowa 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-rac. Sygn. 148
Compendium Wssech Sniemowych Zawrzeni Knizetstwi Oppolskeho a Rattiborskeho. Rkp Cieszym Biblioteka Tschammera.
O. Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 (również w OBC) s. 103(p), 150(p), 166(p).
R. Sękowski: Stosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII wiek) w świetle aktów prawnych i akt sądowych. Materiały. Chorzów 2016 (również w OBC) nr Us (uchwały sejmiku) 11 pkt 1

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA Z KONAR

N.Sebottendorf
II poł. XV w.
|

N.	N.	Jan
ż. (x ok. 1500 r.)	ż. (ok. 1500 r.)	wł. Konar
N. v. Tschirn	N. v. Stertz	ż. (x ok. 1519 r.)
z Przeworna	z Kwieciszowa	Anna v. Niemitz
|	|	|
Mikołaj	N.	|
1540 – kup. Skarbiszowice	ż. N. v. Heyde	|
ż. N. v. Schilling	|	|
|	Kasper	|
	wł. Janowej	|
	ż. Ewa v. Wachtel	|
	z Żelaznej	|
	|	|
	|	|
	|	|

Dawid	Fryderyk	córki:			|
wł.	wł.	a) Katarzyna			|
Konar	Wachowa	b) Małgorzata			|
i		(Markieta)			|
Szklar					|
ż. Helena					|
v. Bielwiesen (?)		Damian		Anna Maria	|
z Niedźwiednika		wł. Chudej		m. Jan v. Sebottendorf	|
|		ż. (x 1595 r.) N.		z Wawrzyńczyc	|
Anna		v. Seidlitz		wł. Witowic	|
m. Jan		|			|
v. Muhr		Małgorzata			|
z Niwnicy		m. Wacław v. Hundt			|
i		z Ruska			|
Kępnicy					|

Damian	Krzysztof	Karol	Piotr	Henryk	córki:
|	starosta	asesor	członek	zm. 11.02.	a) Judyta
linia	księstwa	sądu	rady	1634 r.	m. (x 1611 r.) Abraham
miśnieńska	brzeskiego	ziemskiego	książąt	sędzia	v. Sebottendorf
		księstwa	legnicko -	dworski	z Wawrzyńczyc
		ziębickiego	brzeskiego	księstwa	wł. Gułowa
		wł. Konar		legnickiego	b) Anna Maria
				wł. Konar	m. Jan III
					v. Sebottendorf
					z Wawrzyńczyc
					wł. Witowic
					c) Maria
					m. Fryderyk
					v. Sebottendorf
					z Wawrzyńczyc

wł. Średniego Karnkowa

II. LINIA MIŚNIEŃSKA

Damian v. Sebottendorf
syn Jana z Konar
ur. 1519 – zm. 10.11.1585 r.
tajny sekretarz i tajny radca
dworu churfirstów saskich
ż. 1. Anna v. Commerstaat
2. Barbara v. Nithwitz
|
Jan Jerzy
zm. 1612 r.
wł.Rotwersdorf i Neudorf
|
Jan Damian
zm. ok. 1627 r.
|
<u>majątki przejmują kuzyni</u>
<u>z linii z Wawrzyńczyc</u>

III. LINIA Z WAWRZYŃCZYC

<u>1.Początki linii i podział na domy.</u>

Mikołaj (Nicol) v. Sebottendorf
pocz. XVI w.
wł. Wawrzyńczyc
ż. Anna v. Sitsch
ze Ściborowic
|
Jan I
zm. 1571 r.
wł. Wawrzyńczyc, Witowic
i Kurowa
ż. 1. Ludmiła v. Pannwitz
z Miechowic Oławskich
2. N.N.
|

Walentyn wł. Maszyc	Sebastian I zm. 1599 r. wł. Jędrzychowic ż. N. v. Rothkirch |	Jan II zm. 1591 r. wł. Gułowa ż. Barbara v. Bilitsch	Kasper zginął w poje- dynku 1601 r. wł. Witowic	Fryderyk wł. Jędrzycho- wic	Karol I wł. Jasienicy i Kurowa ż. 1. Magdalena v. Schlichting	córki: a) Zuzanna m. N. v. Eckwart b) Ludmiła m. N. v. Stosch

_____ z Siecieborowic 2. N. v. Bischoffsheim

Sebastian II zm. 1658 r. wł. Jędrzychowic ż. Ewa v. Dahm | Fryderyk | **Linia z Rożnowa** | Abraham | Dom Gułów | Jan III | Dom Witowice | Barbara m. N. v. Hochberg | Karol II zm. 1658 r. wł. Kurowa ż. Elżbieta v. Salisch | córki: a) Magdalena m. N. v. Pfeil b) Ewa Urszula m. N. v. Gellhorn

2. Dom Witowice

Jan III
s. Jana II
zm. 22.10.1632 r.
wł. Ośna
od 1601 r. wł. Witowic
ż. 1. Anna Maria v. Sebottendorf z Konar
2. N. v. Bock
3. Barbara v. Reibnitz
(zm. po 1671 r.)

Fryderyk zm. 1671 r. wł. Karnkowa Średniego ż. 1. Maria v. Sebottendorf z Konar 2.Barbara v. Glaubitz z Gierałcic 2.Anna v. Stosch z Dobrzenic 3.Zuzanna Perpetua v. Ullersdorf | Kasper ur. 1615 - zm. 27.01. wł. Ośna ż. 1. Ewa v. Studnitz z Hesji | Henryk ur. 1617 - zm. Drezno kapitan wojsk saskich ż. Małgorzata Sybilla v. Korbin | Damian wł. Gułowa ż. Sybilla v. Randau | Zygmunt ur. 1621 - zm. 27.08. 1681 r. wł. Kurowa i majątków w Saksonii ż. Krystyna v. Carlowitz z Miśni | Jan IV zm. 1690 r. wł. Jakubowic ż. 1. Maria bar. v. Kottulinska z Pavlovic 2. N. v. Bojanowska ze Zbyczyny | Godfryd zm. 1681 r. wł. Dolnej Zarzycy ż. Joanna v. Puster | córki: a) Barbara m. N. v. Schnorbein b) Anna Maria m. N. v. Paver c) Helena ur. 1620 – zm. 15.07.1687 r. m. Jan Jerzy v. Wolff d) Jadwiga N. v. Kottulinski e) Elżbieta m. (x 1663 r.) Bernard Achatius v. Reibnitz

Jan Chrystian zm. w Teplicach | Ludwik Henryk zm. Gierów 22.05.1706 r. oficer wojsk saskich ż. 1. Urszula v. Pflug (zm. 1689 r.)

Jan Godfryd zm. 1681 r. wł. Strzelec ż. N. v. Nimptsch | Jerzy Abraham zm. 1714 r. wł. Popowic ż. 1.Eleonora | Jan Chrystiam pułkownik wojsk cearskich 1684 r. - w niewoli tureckiej

Jan Abraham ur. 4.05. 1640 - | Jan Damian ur. 1660 r. wł. | córki: a) Ewa Magdalena ur. 1638 -

zm. 8.03. 1700 r. wł. Gułowa, Gierowa ż. Anna Elżbieta v. Nimptsch z Sędzi-szowej

Ośna ż. Helena Zuzanna v. Puster z Rakowa Wielkiego

zm. 1705 r. m. Ernest Fryderyk v. Wentzki (ur. 2.06. 1627 – zm. 1692 r.) b) Anna Barbara ur. 1643 r. m. N. v. Dahm c) Helena Judyta zm. 2.11.1692 r.

2. Magdalena v. Pfessen z Meklenburgii

Bojanowska ze Zbiczyny 2. N. v. Flandrin z Brzeziny

Joanna Eleonora ur. 1702 r.

Juliusz Abraham ur. 1684 - zm. 11.03. 1710 r. oficer wojsk duńskich

Kasper Beniamin ur. 13.02. 1695 - zginął pod Oławą 14.05.1716 r.

córki:
a) Helena Dorota ur. Merseburg 1689 r. m. N. v. Aulock
b) Chrystiana Perpetua ur. Merseburg 1690 r. m. N. bar. v. Beess

Jan Fryderyk zm. 1706 r. wł. Zebrzydowa ż. Eleonora v. Engelhart z Imbramowic

Chrystian Wilhelm zm. 1696 r. wł. Dolnego Jakubowa ż. N. v. Lindner ze Śliwic

Godfryd Jarosław

Luiza Szarlotta m. N. v. Nimptsch z Marcinowic

Ernest Fryderyk

Chrystian Wilhelm oficer wojsk cesarskich

córki:
a) Joanna Eleonora
b) Julianna Elżbieta
c) Zofia Katarzyna
d) Luiza Szarlotta

Jan Abraham zm. 1708 r. wł. Kurowa i majątków w Saksonii major wojsk saskich i polskich ż. 1. Maria v. Liebenau z Miśni 2. Katarzyna v. Blanckenfeld z Łużyc

Jan Chrystian ż. N. v. Marschall

Zygmunt jun. zm. w młodości

Karol Henryk zm. Oława 10.07.1719 r. wł. Kurowa ż. Chrystiana Zofia v. Bosen z Miśni

| |
| Karol Abraham
| ur. 1710 r.

Jan Kasper	Abraham Fryderyk	Ernest Wilhelm	córki:
ur. 1666 -	ur. 29.03.1670 -	ur. 4.02.1672 r.	a) Ewa Elżbieta
zm. 1669 r.	zm. 6.03.1724 r.	wł. Gułowa	ur. 6.08.1668 r.
	1706 r. – starosta	pułkownik	m. (x 16.10.1685 r.)
	Otmuchowa	wojsk duńskich	Ernest Fryderyk
	wł. Gułowa	1702 r. – sędzia	v. Kittlitz z Ocic
	1708 r. kupił	okręgu oławskiego	b) Joanna Eleonora
	Dolne Konary	ż. (x 1696 r.) Zofia	ur. 1675 – zm. 1676 r.
	ż. Joanna Barbara	Eleonora v. Hartwig	c) Zofia Eleonora
	v. Schwertz	|	ur. 1680 – zm. 1686 r.
	bar. v. Reist	Maria Szarlotta	
	ze Stoszowic	ur. 6.01.1698 r.	
	|		

Jan Abraham	Franciszek Henryk	córki:
ur. 19.03.1698 r.	ur. 12.10.1702 r.	a) Joanna Erdmuda
zginął na wojnie	zginął w Niderlandach	ur. i zm. 1697 r.
w 1716 r.	26.04.1723 r.	b) Anna Julianna
		ur. 1700 – zm. 1717 r.
		c) Maria Barbara
		ur. 1704 – zm. 1705 r.
		d) N. – zm. po urodzeniu

IV. LINIA Z ROŻNOWA

1) Początek i podział na domy

Fryderyk
s. Sebastiana I
zm. 1641 r.
wł. Rożnowa
ż. Anna v. Frankenberg-Proschlitz
z Gosławia
|

Sebastian	Mikołaj	córki:
|	|	a) Maria
Dom	Dom	m. (x ok. 1650 r.)
Dolny Rożnów	Górny Rożnów	N. v. Hertel
		b) Ewa
		m. Henryk v. Aulock
		z Marcinkowic
		c) Rozyna
		m. Ernest Fryderyk
		v. Dhamm
		ze Średnich Pisarzowic

a) Dom Dolny Rożnów

Sebastian
s. Fryderyka
ur. 1617 – zm. 1661 r.
wł. Dolnego Rożnowa
ż. Ewa v. Skal
z Ligoty Wielkiej

Jan Abraham ur. 1643 r. wł. Średnich Brun ż. Anna Rozyna v. Nimtsch	Joachim Sebastian ur. 1646 r. wł. Pilczyc ż. Maria Katarzyna v. Nimptsch	Krzysztof Fryderyk ur. 1647 r. ż. 1. Anna Małgorzata v. Langenau z Krzykowa 2. Anna Małgorzata v. Lessel	Karol Wacław ur. 30.01. 1649 r. wł. Dolnego Rożnowa i Smard ż. (x 1687 r.) Helena Katarzyna v. Prittwitz-Gaffron	Jan Zygmunt ur. 1651 - zm. 1697 r. ż. (x 1682 r.) Anna Urszula v. Huhn	Kasper Henryk zm. 1655 r. w dzieciństwie	Kasper ur. 1656 r. wł. Cieszowej lub Cisowej ż. Helena v. Huhn	Maria Elżbieta ur. 1641 r. m. N. v. Pritzelwitz

Ewa Urszula

Karol Wacław oficer wojsk szwedzkich | Joachim Wacław | Henryk Maurycy | Rwa Maria

Jan Karol kornet wojsk cesarskich | Kasper Wacław wł. Średnich Brun ż. (1711 r.) N. v. Holly | córki:
a) Maria Helena m. (x 1702 r.) Franciszek Lepold v. Larisch z Rokicia
b) Ewa Katarzyna m. 1. Franciszek Leopold v. Pelchrzim 2. Jan Adalbert v. Siegroth z Biskupic

Jan Ernest | córki:
a) Eleonora Szarlotta
b) Ewa Maria

Jan Godfryd zginał w Piemoncie w wojsku cesarskim | Fryderyk Sebastian zm. w Sztokholmie w poselstwie chorąży wojsk polskich | Karol Leopold | córki:
a) Zofia Katarzyna
b) Szarlotta Elżbieta
c) Ewa Helena

Karol Maurycjusz | Jan Jarosław | córki:

(Karol Moryc)
ż. (x ok. 1727 r.)
Szarlotta v. Rheinbaben

a) Maria Elżbieta
b) Ewa Rozyna
c) Zofia Szarlotta

b) Dom Górny Rożnów

Mikołaj
(Nicol)
s. Fryderyka
ur. 1628 r.
zabity 1668 r.
wł. Górnego Rożnowa
ż. 1. Anna v. Hertel
2. Maria Magdalena
v. Frankenberg-Ludwigsdorf
|

Mikołaj	Joachim	córki:
Sebastian	Fryderyk	a) Anna Elżbieta
zm. w młodości	wł. Górnego	m. Jerzy v. Protzelwitz
	Rożnowa	z Kochłowic
	ż. Anna Dorota	b) Ewa Maria
	Heydenbrand (?)	m. Dietrich
		v. Frankenberg-Proschlitz
		(ur. 1667 – zm. 1695 r.)
		z Miechowej
		c) Barbara Katarzyna
		m. Jerzy v. Jarotzki

Joachim	Adam	Jan	Kasper	córki:
Zygmunt	Krzysztof	Fryderyk	Henryk	a) Anna Helena
	ż. Maria			b) Ewa Maria
	Katarzyna			
	v. Woyski			
	córki:			
	a) Anna Barbara			
	b) Maria Helena			

SEBOTTENDORF

zob.

TILGNER

SECKIL

Nazwisko to wymienia tylko Sinapius i pośrednio – T. Jurek. Ten ostatni wymienia Jana Seckila – w połowie XIV wieku właściciela Ciepłowodów (Tepliwoda) w księstwie ziębickim i zalicza go do rodu Reichenbachów. Sinapius wymienia tego samego Jana, który w 1356 roku sprzedał wójtostwa Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Jednak opisany przez Sinapiusa herb jest całkowicie odmienny od herbu Reichenachów: tarcza herbowa dzielona w pas – górna połowa czarna, dolna – złota, na całej tarczy położony kroczący lew o odwróconych barwach: górna połowa lwa złota, dolna czarna. Labry złoto – czarne.

Źródła:
Sinapius T. II s. 994
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 195-196

SEDCŽICŽ

zob.

WRSCHOWETZ

SEDLNITZKI
(SEDLNITZKI von CHOLTITZ, SEDLNITZKY-ODROWĄS von CHOLTITZ, von CHOLTITZ

Herb szlachecki

Heb baronowski i hrabiowski
Herby wg Blażka

Herb hrabiowski

Herb wg Siebmachera

Herb hrabiowski I

Herb hrabiowski II

.

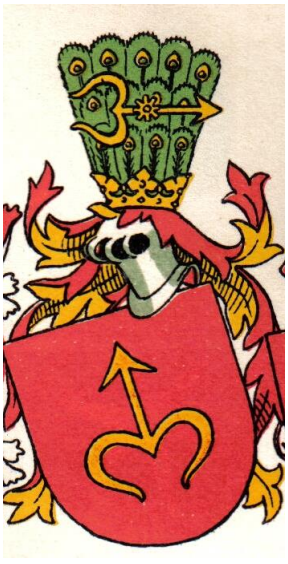

Herby linii v. Choltitz

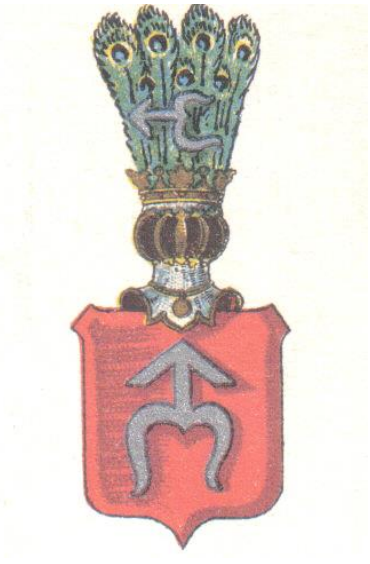

Polski herb Odrowąż

Herb Perponcher-Sedlnitzki

Stary ród czeski herbu Odrowąż pochodzący z Choltic koło Chrudima. Należeli do licznie rozrodzonego rodu Odrowążów i uważali się za najważniejszych ich potomków. Według legendy rodowej zapisanej przez Okolskiego, do Polski przybył w orszaku księżnej Dubrawy Paweł Odrowąż. Jako swoich przodków wymieniali Benesza sen. (żył ok. 1160 r.), Benesza z Beneszowa (ok. 1222 r.) i Milotę z Dedic i Beneszowa (ok. 1275 r.) (zob. Beneszowice). W połowie XV wieku nabyli Sedlnice koło Ostrawy i zaczęli posługiwać się nazwiskiem „Sedlnicki z Choltic". Źródła i literatura podają różne daty kupna Sedlnic: 1437 r., 1448 r. i 1472 rok. Prawdopodobnie nabywali i brali w lenno tą miejscowość częściami o czym świadczą wymieniane przez Sinapiusa dwie linie Sedlnitzkich: linia z Sedlnic i linia z lenna Sedlnice.

Sinapius twierdzi że Sedlniccy znani byli na Śląsku już w XIII i XIV wieku: 1242 rok – Sedlnitzki z Sedlnic miał być kasztelanem legnickim, 1316 rok – Thimo de Choltitz przebywał na dworze księcia Bolesława legnickiego a w 1337 roku na dworze Bolesława ziębickiego. Informacje te są mało wiarygodne, nie potwierdzone przez inne źródła i literaturę.

Pierwszym znanym przedstawicielem tego rodu na pograniczu morawsko – śląskim był występujący w dokumentach w początku XV wieku Mikołaj z Choltic, krewny panów z Kravaře (Deutsch Krawarn) (Beneszowiców). W 1401 roku był właścicielem Zavišic ((Sawersdorf) koło Noveho Jičina (Neu Titschein). Jego syn - Jan (zm. ok. 1470 r.), według Sinapiusa żonaty (?) z Joanną z Riczan (Řičany), w 1448 roku kupił Sedlnice (Sedlnitz) (część ?). Miał dwóch synów: Mikołaja i Jerzego – założycieli pierwszych dwóch głównych linii: z Sedlnic (Sedlnitz), oraz z Zavišic (Sewersdorf) i Polskiej Ostravy (Polnisch Ostrau). Literatura czeska, Sinapius i Blażek podają różne, nieraz sprzeczne, informacje genealogiczne.

A. LINIA MIKOŁAJA Z SEDLNIC (SEDLNITZ)

Mikołaj – starszy syn Jana, w 1472 roku otrzymał w lenno Sedlnice (Sedlnitz) (drugą część ?). Żonaty z Barbarą Kokorską z Kokor na Morawach (von Kokor) miał syna – Zygmunta (zm. ok. 1522 r.) (wg Blażka synem Mikołaja był Jan żonaty z Joanną z Riczan), właściciela lenna Sedlnice (Sedlnitz) i Hukovic (Hausdorf), żonatego z Urszulą Oderską z Lideřova. Miał syna – Zygmunta jun. (zm. 16.04.1547 r.), właściciela dziedzicznej części Sedlnic

(Sedlnitz) i Bartošovic (Partschendorf). W 1546 roku (8.09.) uzyskał tytuł czeskiego barona. Żonaty z Anną von Herbort und Fuellstein miał czterech synów:

1. Mikołaja (zm. po 1544 r.) – miał dwóch synów: Zygmunta (zm. po 1580 r.), właściciela domu w Bzencu koło Brna, żonatego z Katarzyną von Rotenberg z Kietrza (Katscher) oraz Henryka;
2. Jana sen. – założyciela podlinii z Polanki (Polanka);
3. Jerzego – właściciela Rudoltic (Rosswald);
4. Wacława (Jerzego Wacława) – założyciela podlinii z Bartošovic (Partschendorf).

1. Podlinia Jana z Polanki (Polanka) – hrabiowska .

Podlinia Jana sen. z Polanki (Polanka), od początku XVIII wieku – hrabiowska, wymarła w XIX wieku.

Jan sen. bar. Sedlnitzki von Choltitz (zm. 28.02.1573 r.) – w 1558 roku kupił od Jana von Wrbna z Bruntalu (Freudenthal) Polankę (Polanka), od 1569 roku był sędzią ziemskim księstwa opawskiego. Żonaty z Joanną (zm. 5.01.1573 r.), córką Jerzego Zabka (Żabka) von Limberg miał dwie córki: Zuzannę (zm. 1593 r.) – żonę Jakuba Zigoty ze Słupska (Slupsko) i Bohunkę – żonę Bernarda von Dobschuetz z Plawu, właściciela Skotnicy (Skotnica) oraz dwóch synów: Krzysztofa, który przeniósł się na Górne Węgry (Słowacja). Jego synami prawdopodobnie byli występujący w XVI wieku na Orawie bracia Wacław i Albert.

Drugim synem Jana sen. był Zygmunt (zm. 9.01.1606 r.) właściciel Polanki (Polanka), którą przegrał w kości w 1595 roku. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1588 r.) z Sarą Rubigal von Karlsdorf, 2. (x ok. 1597 r.) z Anną Tworkowską z Kravaře (Deutsch Krawarn), która wniosła w posagu Nową Cerekiew (Deutsch Neukirch), posiadaną w spadku po swoim pierwszym mężu Albrechcie sen. von Wrbna z Bruntalu (Freudenthal). Pod koniec życia nabył Velkie Heraltice (Gross Herrlitz). Dzieci miał tylko z pierwszą żoną: córkę Sarę – żonę (x 12.11.1607 r.) Wacława Brabanskiego z Chobrzan, oraz synów: Jana Wacława, Jerzego Albrechta, Henryka (Hynek) Jerzego i Wilhelma – w 1608 roku studenta w Ołomuńcu.

Ród kontynuował najstarszy syn – Jan Wacław (zm. 18.10.1648 r.), właściciel Velkich Heraltic (Gross Herrlitz), w 1636 roku nabył lenno Slavkov (Schlakau). W latach 1632 – 1638 był sędzią ziemskim księstwa opawskiego. Trzykrotnie żonaty: 1. (x przed 1619 r.) z Heleną Herbort von Fuellstein, 2. z Katarzyną Czigan (zm. 1635 r.) ze Słupska (Slupsko), 3. (x 1638 r.) z Zuzanną (zm. 20.08.1664 r.), córką mieszczanina świdnickiego Kaspra Dressera, która w 1638 roku (18.11.) została nobilitowana i zaliczona do stanu rycerskiego (formalnie uzyskała potwierdzenie starego stanu rycerskiego). Z trzech małżeństw miał pięcioro dzieci:

1. Joannę (zm. 10.10.1633 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Wacławem Geraltowskim (zm. 1622 r.), 2. z Karolem von Praschma, właścicielem Bilovca (Wagstadt) i Jistebnika (Stebnig), które to majątki zostały skonfiskowane na udział w „rebelii". Pierwszy mąż – Wacław Gierałtowski zapisał jej w testamencie, jako wiano wszystkie swoje majątki: zamek i wieś Chudów (Chudow), Paniówki (Paniowki), Gierałtowice (Geraltowitz), pół wsi Przyszowice (Preiswitz), pół wsi Knurów (Knurow), wieś Zabrze (Zabrze), Biskupice (Biskupitz), Zaborze (Zaborze), Sośnicę (Sosnitz), Orzegów

(Orzegow), Szombierki (Schomberg) pod warunkiem zorganizowania uczciwego pogrzebu i zapłacenia wszystkich długów. Gdyby chciała wyjść ponownie za mąż, nadal będzie posiadała te majątki prawem wiennym do śmierci lub aż do czasu zapłacenia Joannie przez spadkobierców brata Joachima i siostry 20 tysięcy talarów (równowartość wniesionego posagu) oraz zagwarantowanych w umowie przedślubnej 40 tysięcy talarów oraz wiana w wysokości 15 tysięcy talarów. W sumie 55 tysięcy talarów. Jeżeli spadkobiercy brata i siostry w ciągu dwóch lat od jej powtórnego małżeństwa nie spłacą jej – majątki przechodzą na jej i jej potomków z drugiego małżeństwa na własność.

2. Helenę Eleonorę – również dwukrotnie zamężną: 1. z Henrykiem (Hynek) Wacławem Tworkowskim z Kravaře (Deutsch Krawarn), 2. z Albrechtem Euzebiuszem hr. von Wrbna z Bruntalu (Freudenthal);
3. Ladislawa (ur. 1619 – zm. 1684 r.) – zakonnika, jezuitę;
4. Wacława Zygmunta (zm. 8.11.1669 r.) – ożenił się ze swoją przyrodnią siostrzenicą (córką Joanny) Bohunką (Beatą) Elżbietą von Praschma (zm. 1652 r.). Był właścicielem Třebovic (Strebowitz), Slavkova (Schlakau), Kyjovic (Kiowitz) i Štitiny (Stettin), w 1649 roku odzyskał dla żony skonfiskowany teściowi majątek Bilovec (Wagstadt). Drugą jego żoną była Helena Barbara von Holldorf właścicielka Milina w Czechach. Z drugą żoną miał jedynego syna – Maksymiliana Franciszka (ur. 1663 r.) który wiosną 1677 roku utopił się w Opawicy razem ze swoim nauczycielem i sługą, oraz dwie córki: Eleonorę Elżbietę – żonę Franciszka Ulryka bar. von Poppen oraz Beatę Elżbietę (zm. 1731 r.) – żonę Franciszka Wilhelma Antoniego bar. von Sedlnitzki z Polskiej Ostrawy (Polnisch Ostrau).
5. Karola Maksymiliana (wg Stibora zm. Nysa, Neisse 9.11.1672 r., wg. mat. Oppersdorffów zm. Linhartovy, Geppersdorf 9.11.1678 r.) – właściciela Zabřehu. W 1658 roku (23.09.) kupił od Ladislawa Alojza bar. von Haugwitz mocno zadłużone majątki: Linhartovy (Geppersdorf), Krasne Pole (Kobyle, Schoenwiese) i miasteczko Opawicę (Tropplowitz) a w 1669 roku od Ferdynanda Leopolda hr. von Thurn, kupił Nasiedle (Nasile, Nassiedel). Przejął również część majątków zmarłego brata. Za swoją siedzibę obrał Linhartovy (Geppersdorf). Dwukrotnie żonaty: 1. z Marią Anną Magdaleną Elżbietą (ur. 1610/20 – zm. przed 14.11.1664 r.), córką Karola Henryka von Donat z Velkiej Polomii (Gross Pohlom) i Nowej Cerekwi (Deutsch Neukirch), właściciela Zabřehu (Zabrzeh), 2. z Maksymilianą (Maria) Franciszką Teresą von Thurn und Valsassine (zm. Opava, Troppau 12.05.1668 r.), której zapisał wiano na kupionym od jej rodziny Nasiedlu (Nasile, Nassiedel). Z pierwszego małżeństwa miał córkę – Helenę Euzebię (ur. 26.06.1645 r.) i syna Karola Juliusza, z drugiego – Wacława Franciszka Antonina (ur. 1667 – zm. 1688 r.) – zakonnika, kapucyna.
   Karol Juliusz Korneliusz (ur. Opawa, Troppau 30.12.1653 – zm. Warszawa ?.12.1730 r.,) – syn Karola Maksymiliana z pierwszego małżeństwa, sędzia ziemski księstwa opawskiego, odziedziczył wszystkie majątki ojca. W 1695 roku (25.07.) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). W 1696 roku przebywał jako poseł cesarski w Polsce a w 1706 roku, po śmierci ostatniej księżnej brzesko – legnickiej Karoliny, został mianowany administratorem cesarskim tegoż księstwa. Na początku

XVIII wieku nabył majątki: Lewice (Levice, Loewitz) które w 1711 roku sprzedał Franciszkowi Karolowi Blankowskiemu, Chróścielów (Chrastilov, Krastillau), Pietrowice (Petřikovy, Peterwitz) i Braciszów (Vratišovy, Bratsch). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 1680 r.) z Joanną Ludmiłą Szarlottą, córką Otty hr. von Nostitz, wdową po Janie Jerzym hr. von Goetzen (zm. 23.08.1679 r.), staroście hrabstwa kłodzkiego; 2. (x 1700 r.) z Franciszką Marią Kazimierą (zm. Warszawa 6.05.1721 r.), córką wojewody sieradzkiego Jana Odrowąż-Pieniążka Szydłowieckiego, którą poznał przebywając jako poseł w Polsce. W posagu żony otrzymał w Polsce majątek Wieruszowa, który sprzedał. Z pierwszą żoną miał trzech synów, zaś z drugą - jednego:

- Karola Maksymiliana Antonina Ignacego (ur. 1689 r.) – prawdopodobnie zmarłego w dzieciństwie,
- Antonina Józefa Jacka (Hiacenth) – kontynuatora rodu,
- Ignacego Franciszka (ur. ok.1699 – zm. Linhartovy, Geppersdorf 29.07.1771 r.) – spłacony z majątków, przebywał dłuższy czas w Bawarii. Żonaty z Józefą hr. von Maltzan, miał syna – Maksymiliana Józefa, dwukrotnie żonatego: 1. z Marią Teresą Skrbenską, 2. z Leopoldyną von Jeaneret. Odziedziczył Pietrowice (Petřkovy, Peterwitz) i Braciszów (Vratišovy, Bratsch), które sprzedał Karolowi Ignacemu von Salisch.
- Karola Józefa Jacka (Hiacenth) – żyjącego w Polsce.

Pierwsza wojna śląska (1742 r.) spowodowała, że nie tylko majątki ale również miejscowości należące do dóbr linhartowskich został przedzielone granicą państwową: w miasteczku Opawica (Troplowitz) granica państwowa przechodziła ok. 50 m. od rynku; park pałacu w Linhartovach (Geppersdorf) również został przedzielony granicą. W rezultacie podziału rezydencja Sedlnickich pozostała w państwie austriackim a kościół parafialny w Opawicy (Troplowitz) z kaplicą i kryptami grobowymi rodu – w państwie pruskim.
Przyspieszyło to dokonanie podziału kompleksu majątków Sedlnitzkich pomiędzy synów Karola Juliusza.

Antonin Józef Jacek (Karol Maksymilian Antoni Józef Hiacent) (ur. Linhartovy, Geppersdorf 2.07.1689 – zm. Nasiedle, Nasile, Nassiedel 6.11.1775 r.) - najstarszy żyjący syn Karola Juliusza, otrzymał Nasiedle (Nasile, Nassiedel) i Jabłonkę (Klemštejn, Klemstein) po stronie pruskiej, za siedzibę swoją przyjął Nasiedle (Nasile, Nassiedel), gdzie w 1726 roku na miejscu starego zamku zbudował barokowy pałac. W 1754 roku kupił Lewice (Levice, Loewitz) i ok. 1767 roku, po śmierci przyrodniego brata – Karola Józefa Jacka (Hiacenth) otrzymał Linhartovy (Geppersdorf), Opawicę (Troplowitz) i majątki w Polsce. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 9.10.1724 r.) z Benigną Gustawą Florentyną Teresą (zm. przed 26.08.1743 r.), córką Franciszka Bernarda hr. Lichnowskiego, 2. (x po 1743 r.) z Marią Elżbietą (ur. Włodzienin, Vladěnin, Bladen 14.09.1722 – zm. Linhartovy, Geppersdorf 29.03.1801 r.), córką Ferdynanda hr. von Neuhaus z Włodzienina (Vladěnin, Bladen). Z drugiego małżeństwa miał jednego syna – Józefa Antoniego Ignacego Wincentego Benedykta Juliusza (ur. Nasiedle, Nasile, Nassiedel 21.03.1751 – zm. Opava, Troppau 20.04.1839 r.), właściciela Linhartovych (Geppersdorf), Opawicy (Troplowitz), Nasiedla (Nasile, Nassiedel), Krasnego Pola (Kobyle, Schoenwiese) i Lewic (Levice, Loewitz). Żonaty (x Piszkowice, Pischko-

witz 24.10.1775 r.) z Marią Józefą Teresą (ur. Piszkowice, Pischkowitz 15.01.1755 – zm. Linhartovy, Geppersdorf 6.09.1809 r.), córką Jana Wacława hr. von Haugwitz, miał czterech synów (zob. XIX – XX wiek).
Najmłodszy z synów Karola Juliusza, brat przyrodni Antonina Józefa Jacka (Hiacenth) – Karol Józef Jacek (Hiacenth) (zm. 8.01.1761 r.), odziedziczył zgodnie z testamentem ojca Linhartovy (Geppersdorf), miasteczko Opawicę (Troplowitz) oraz Dolny i Górny Chróścielów (Chrastilov, Krastillau), w Polsce po matce majątki na Podlasiu (dobra Konstantynów). W latach 1731 –1736 był podkoniuszym litewskim, w latach 1732 – 1738 starostą mielnickim, 1736 –1739 podskarbim nadwornym koronnym, w latach 1738 – 1745 po śmierci Michała Józefa Sapiehy został wojewodą podlaskim a w latach 1745 – 1761 podskarbim wielkim koronnym. Posługiwał się nazwiskiem „Odrowąż-Sedlnicki". Żonaty z Katarzyną Branicką nie miał dzieci. Testamentem z 1735 roku zdeponowanym w sądzie we Lwowie cały majątek zapisał swoim przyrodnim braciom: Antoninowi i Ignacemu co wywołało długotrwałe i bardzo kosztowne procesy sądowe zakończone niekorzystnym dla braci wyrokiem trybunału w Lublinie.

2. Podlinia Wacława (Jerzego Wacława) z Bartošovic (Partschendorf) (baronowska)

Informacje o tej podlinii są bardzo skąpe i niezbyt pewne.
Wacław (Jerzy Wacław) (zm. ok. 1588 r.) – syn Zygmunta jun., otrzymał w spadku Sedlnice (Sedlnitz) i Bartošovice (Partschendorf). Żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną von Wrbna z Bruntalu (Freudenthal), 2. z Magdaleną von Rothemberg z Kietrza (Katscher), miał czterech synów:

- Jana (zm. 1591 r.) – właściciela Novej Horki (Neuhuebel),
- Albrechta (zm. 1606 r.) – właściciela Bartošovic (Partschendorf), dwukrotnie żonatego: 1. z Katarzyną Sup von Fuellstein, 2. z Anną Podstatzką z Prusinovic. Miał córkę – Annę Katarzynę dwukrotnie zamężną: 1. z Janem von Wrbna, 2. ze Zdenkiem Žampach von Pottenstein. Była ostatnią przedstawicielką tej podlinii.
- Zygmunta (zm. 1602 r.) – właściciela Hukovic (Hausdorf),
- Bernarda (zm. 1608 r.) – właściciela Sedlnic (Sedlnitz).

B. LINIA JERZEGO Z ZAVIŠIC (SEWERSDORF) I POLSKIEJ OSTRAVY (POLNISCH OSTRAU).

(linia baronowska)

Założycielem linii był Jerzy (Jerzy Wacław) (zm. ok. 1496 r.) – syn Jana z Choltic a brat Mikołaja z Sedlnic (Sedlnitz). W spadku otrzymał Zavišice (Sewersdorf), w 1480 roku kupił Polską Ostrawę (Polnisch Ostrau, Slezska Ostrava) która stała się główną siedzibą tej linii, liczne groby Sedlnitzkich znajdują się w miejscowym kościele. Żonaty według źródeł czeskich z Heleną (Alena) von Wrbna zaś według Blażka z Katarzyną Kladrubską miał syna – Jana (według Sinapiusa dwóch synów: Wacława i Jana). Jan (wg Blażka zm. przed 1548 r., wg źródeł czeskich w 1559 r.) – starosta księstwa opawskiego, odziedziczył Polską Ostrawę (Slezska Ostrava, Polnisch Ostrau). Był również właścicielem Heřmanic (Herzmanitz), Šenova (Szonów, Schoenhof) i Hrušova (Gruszów, Hruschau). Żonaty z Małgorzatą, córką Macieja Osinskiego z Żytnej (Zyttna) koło Rybnika (Rybnik) miał czterech synów:

1. Zygmunta (zm. 1564 r.);
2. Albrechta (zm. 1582 r.) – właściciela Šenova (Szonów, Schoenhof) i Vratimova (Rattimau), żonatego z Heleną (Alena) Syrakovską (Sierakowska ?) z Pěrkova. Należał do szlachty księstywa cieszyńskiego.
3. Jerzego – założyciela podlinii z Polskiej Ostrawy (Slezska Ostrava, Polnisch Ostrau);
4. Wacława – założyciela podlinii z Fulštejnu (Fuellstein).

1. Podlinia Jerzego z Polskiej Ostrawy (Slezska Ostrava, Polnisch Ostrau).

Jerzy (zm. 1568 r.) odziedziczył Polską Ostrawę (Slezska Ostrava, Polnisch Ostrau). Żonaty z Katarzyną Tworkowską z Kravaře (Deutsch Krawarn), miał czterech synów:

1. Jerzego jun. (zm. 1616 r.) – właściciela Polskiej Ostrawy (Slezska Ostrava, Polnisch Ostrau). Żonaty Heleną (Alena) von Wrbna, miał syna – Jana Fryderyka (Jan Bedřich);
2. Jana;
3. Krzysztofa (zm. 1591 r.) – żonatego z Katarzyną N., miał dwóch synów: Krzysztofa jun. (zm. ok. 1620 r.) i Jerzego – był ostatnim z tej podlinii właścicielem Polskiej Ostrawy (Slezska Ostrava, Polnisch Ostrau), po jego śmierci majątek odziedziczył Bogusław z podlinii Wacława.
4. Fryderyka (zm. 1591 r.) – żonatego z N. von Krawarn (Tworkowska ?). Według Sinapiusa miał dwie córki: Katarzynę i Apolonię oraz trzech synów: Jana, Jerzego i Krzysztofa.

2. Podlinia Wacława z Fulštejnu (Fuellstein).

(wg Sinapiusa Wacław był bratem Jana, wg Blażka – synem, a wg innych czeskich opracowań wnukiem Jana).

Wacław (zm. 1572 r.) – wg Blażka syn Jana, właściciel Fulštejnu (Fuellstein), w latach 1559 i 1560 występuje w dokumentach opolskich jako „Vaclav Sedlnicky z Choltic a na Rybnikach „ (?). W 1562 roku był jako pan na Pszowie (Pschow), jedynym przedstawicielem stanu panów księstwa opolsko - raciborskiego na zamku w Hradczanach przy nadawaniu przez cesarza Ferdynanda statutów (Zrzizeni) tego księstwa. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Schamarowską z Rohova (Rogau), 2. z Heleną Herburt von Fuellstein (wg Sinapiusa, zaś wg Blażka z Heleną Sup von Fuellstein), z drugą żoną miał córkę – Joannę, żonę Alberta hr. von Wrbna oraz wg Sinapiusa synów: Fryderyka Karola (Bedřich Karol) i Zygmunta. Z pierwszą żoną Wacław miał synów: Jana, Jarosława, Piotra i Jerzego. Sinapius podaje sprzeczne informacje o Wacławie w tomie pierwszym i drugim.

1. Jan – syn Wacława z pierwszego małżeństwa, właściciel Dzimierza (Dzimirz) koło Rybnika (Rybnik) i Pawłowic (które – Pawelicze), w 1572 roku kupił od Henryka von Wrbna zamek i państwo Divčy Hrad (Maidelberg) z Hlinką (Glemkau) i Pitarną (Pittarn). Zmarł po 1583 roku. Żonaty z Barbarą, córką Jana Kokorsa z Kamieńca (Kaminitz) koło Gliwic (Gleiwitz) i Katarzyny von Koenigsfeld, był założycielem górnośląskiego domu Sedlnitzkich. Miał cztery córki: Katarzynę, Annę, Barbarę i Joannę oraz syna Piotra sen. Z córek – Katarzyna, która odziedziczyła po swojej babce, Katarzynie von Koenigsfeld majątki w okolicy Opola (Oppeln) i Olesna (Rosenberg),

m. in. Turawę (Turawa), Kotórz (Kotorz), Kadłub (Kadlub) i dom w Opolu (Oppeln), była żoną znanego przywódcy „rebelii" szlachty górnośląskiej, ściętego w Wiedniu, Andrzeja Kochcickiego z Lublińca (Lublinitz), Koszęcina (Koschentin) i Koźla (Cosel).

Joanna była żoną Wacława Geraltowskiego właściciela m. in. Chudowa (Chudow), Zabrza (Zabrze) i Rudy (Ruda) koło Gliwic (Gleiwitz) oraz Niemieckiej Lutyni (Německa Lutyně, Deutschleuten) w księstwie cieszyńskim. Zmarł pomiędzy 1.04. a 27.09.1622 rokiem, wszystkie, liczne majątki zapisał żonie w wianie. Joanna wyszła po raz drugi za mąż za Jana bar. Praschmę z linii z Frydka (Frydek). Majątki po otrzymaniu odszkodowania, musiała oddać spadkobiercom.

Syn – Piotr sen., żonaty z Barbarą Dluhomil z Bierawy (Birawa), wdową po N. von Zwole, w wianie żony otrzymał majątki:Bierawa (Birawa) koło Koźla (Cosel) oraz Poniszowice (Ponischowitz), Niewiesze (Niewiesche) i Niekarmię (Niekarm) koło Gliwic (Gleiwitz). Część tych majątków w 1617 roku sprzedał (on lub jego syn Piotr jun.) Andrzejowi Kochcickiemu. Miał prawdopodobnie dwóch synów: Karola Chrystiana (Karol Krzysztof) i Piotra jun. Karol Chrystian (Karol Krzysztof) w 1612 roku był właścicielem państwa Divčy Hrad (Maidelberg). Państwo to przejęła (skonfiskowała ?) od niego kamera cesarska i przekazała zakonowi joannitów. Piotr jun. (zm. po 1628 r.) – właściciel Bierawy (Birawa) i Sławięcic (Slawentzitz) koło Koźla (Cosel), w 1626 i 1627 roku był deputowanym „ad conventum publicum" okręgu strzeleckiego i sławięcickiego. Był prawdopodobnie ostatnim przedstawicielem rodu w księstwie opolskim, gdyż w 1644 roku w wykazach szlachty wymieniana jest tylko kobieta (N. Sedlniczkin – wdowa, córka ?).

2. Jarosław – drugi syn Wacława z pierwszego małżeństwa, żonaty z Anną von Nimptsch z Cesarzowic (Zieserwitz), wg Sinapiusa miał czterech synów (? wg informacji w tomie drugim miał tylko jednego syna – Karola Krzysztofa): Karola Krzysztofa, Jana, Jerzego, Fryderyka oraz dwie córki: Annę i Ludmiłę. Karol Krzysztof (ur. 6.03.1576 – zm. Štitina, Stettin 10.11.1651 r.) był właścicielem Fulštajnu (Fiellstein). Żonaty z Dorotą, córką Zygfryda bar. von Promnitz z Żor (Sohrau), miał córkę – Annę Marię, żonę (x ok. 1640 r.) Karola Krzysztofa bar. von Zedlitz-Neukirch, właściciela Kraskowa (Kratzkau) koło Świdnicy (Schweidnitz).
3. Piotr – trzeci syn Wacława z pierwszego małżeństwa, właściciel Vratimova (Rattimau), w 1593 roku przebywał na Węgrzech a następnie w niderlandzkiej służbie wojskowej doszedł do stopnia generała porucznika i członka niderlandzkich stanów generalnych. Dwukrotnie żonaty: 1 (x 1592 r.) z Katarzyną von Praschma, 2. (x ok.1610 r.) z Małgorzatą Kordulą ze Słupna, z pierwszego małżeństwa miał córkę – Annę, żonę (x 1607 r.) Izaka de Perponcher. Syn Anny – Ferdynand de Perponcher został adoptowany przez swojego wuja i ojca chrzestnego, Fryderyka (Fryderyk Karol, Bedřich Karol) i był założycielem linii niderelandzkiej „Perponcher-Sedlnitzki".
4. Jerzy – czwarty syn z pierwszego małżeństwa, właściciel Rudoltic (Rosswald), żonaty dwukrotnie: 1. z N. Lischką, 2. z N. von Krawarn. Z pierwszą żoną miał córkę – Annę, z drugą – córkę Rozynę i synów: Mikołaja Piotra i Jarosława. Piotr – żonaty z

Barbarą Dluhomil z Bierawy (Birawa) koło Koźla (Cosel), wdową po N. von Zwole, miał syna Wacława i córkę – Annę Marię, żonę N. von Reiswitz z Kędzierzyna (Kaderzin). Wacław prawdopodobnie odziedziczył majątki swojego przyrodniego stryja Zygmunta. Żonaty z Katarzyną von Wrbna, siostrą Jana z Heraltic (Herrlitz) miał trzech synów: Albrechta – asesora sądu ziemskiego księstwa opawskiego, właściciela Bartošovic (Partschendorf) żonatego z Anną Podstatzką z Prusinovic, Zygmunta i N. – właściciela Sedlnic (Sedlnitz).

5. Zygmunt (zm. 1598 r.) – syn Wacława z drugiego małżeństwa, właściciel Bartošovic (Partschendorf), żonaty z Anną von Fuellstein zmarł młodo i jego majątek odziedziczył Wacław (który ? prawdopodobnie wnuk Jerzego).
6. Ród kontynuował drugi syn Wacława z drugiego małżeństwa – Fryderyk Karol (Bedřich Karol) (zm. ok. 1612 r.) właściciel Fulštajnu (Fuellstein). Żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną Planknar von Kinsberg, 2. (x ok. 1610 r.) z Katarzyną von Stosch und Kaunitz miał dwóch synów: Krzysztofa – żonatego z Zofią von Rothenberg z Kietrza (Katscher) oraz Bogusława.

   Bogusław (zm.1649 r.) – odziedziczył po wymarłej podlinii Jerzego, Polską Ostrawę (Slezska Osatrava, Polnisch Ostrau). W 1631 roku występuje jako świadek spisania testamentu w Tworkowie (Tworkau) przez Samuela Lasotę. Żonaty z Anną Marią (zm. 1673 r.), córką Mikołaja sen. bar. Wilczka z Dobre Zemice (Guttenland), miał syna – Franciszka Wilhelma Antoniego (zm. 1706 r.), właściciela Polskiej Ostrawy (Slezska Ostrava, Polnisch Ostrau), sędziego ziemskiego księstwa opawskiego, żonatego z Beatą Elżbietą bar. Sedlnitzką (zm. 1731 r.), właścicielką państwa Bilovec (Wagstadt) i Albrechtic Velkich (Gross Olbersdorf). Ich syn – Franciszek Karol Bogusław (ur. 1674 – zm. 1731 r.), starosta księstwa opawskiego, odziedziczył po rodzicach Polską Ostrawę (Slezska Ostrava, Polnisch Ostrau), Bilovec (Wagstadt) i Albrechtice Velkie (Gross Olbersdorf). Za swoją siedzibę obrał Bilovec (Wagstadt) gdzie wybudował nowy pałac. W 1710 roku sprzedał Polską Ostrawę (Slezska Ostrava, Polnisch Ostrau). Żonaty z Joanną Barbarą von Sack z Bohuňovic, miał syna – Franciszka Wilhelma (ur. 1699 r.) żonatego z Joanną Wilhelminą bar. von Kalckreuth. Jego syn – Karol Jan Mikołaj (ur. 1723 – zm. 1798 r.), kapitan gwardii wojsk polskich, żonaty dwukrotnie: 1. z Marią Anną Szubalską (?) (zm. 1743 r.), 2. Z NN, miał dwóch synów: Wacława Karola i Karola którzy dali początek dwom XIX-wiecznym nowym liniom (zob. XIX – XX wiek)..

XIX – XX WIEK.

W początkach XIX wieku żyły dwie linie rodu: 1.wymarła w ciągu XIX wieku linia hrabiowska - potomkowie Jana z Polanki (Polanka) i Linhartovych (Geppersdorf) oraz 2. żyjąca do XX wieku linia baronowska – potomkowie Wacława z Fulštajnu (Fuellstein).

1. Podlinia hrabiowska z Linhartovych (Geppersdorf)

Józef Benedykt (Józef Antoni Ignacy Wincenty Benedykt Juliusz) (ur. Nasiedle, Nasile, Nassiedel 21.03.1751 – zm. Opava, Troppau 20.04.1839 r.) – właściciel Linhartovych (Geppersdorf), Opawicy (Troplowitz), Nasiedla (Nasile, Nassiedel), Krasnego Pola (Koby-

le, Schoenwiese) i Lewic (Levice, Loewitz), miał czterech synów, na których wymarła podlinia hrabiowska z Linhartovych (Geppersdorf):

1. Marię Antoniego Wacława Józefa Jacka (Hiacenth) Jana Franciszka Leopolda Ignacego Ferdynanda (ur. Linhartovy, Geppersdorf 4.12.1775 – zm. Opava, Troppau 9.03.1850 r.) – tajnego radcę dworu cesarskiego i gubernatora prowincji morawsko – śląskiej. Odziedziczył wszystkie majątki ojca, żonaty (x Wiedeń, Wien 7.01.1808 r.) z Anną Marią Józefą Elżbietą (ur. Wiedeń, Wien 6.12.1781 – zm. Opava, Troppau 9.03.1850 r.), córką Franciszka Józefa hr. Wilczka, miał dwóch synów zmarłych w dzieciństwie: Henryka i Franciszka Karola oraz trzy córki:
   a) Teresę (ur. 1810 r.) – żonę (x 10.07.1829 r.) Filipa hr. von Harrach (zm. 23.09.1834 r.);
   b) Karolinę Józefę Franciszkę Annę Hiacentę (ur. Opava, Troppau 9.12.1811 zm. Wrocław, Breslau 12.01.1839 r.) – dziedziczkę Linhartovych (Geppersdorf), Nasiedla (Nasile, Nassiedel) i Lewic (Levice, Loewitz). Zamężna (pierwsza żona x Štemplovec, Stremplowitz 10.07.1829 r.) z Edwardem Jerzym Marią hr. von Oppersdorff (zm. Głogówek, Oberglogau 31.01.1839 r.) IX ordynatem Głogówka (Oberglogau). Jej syn – Jan Edward Karol Anna Rolle hr. von Oppersdorff odziedziczył po matce majątki Sedlnitzkich i rezydował w Linhartovych (Geppersdorf);
   c) Marię Leopoldynę (ur. 13.11.1812 r.) – odziedziczyła ona po matce majątki Štemplovec (Stremplowitz), Kamenec (Kamenz) i Skrochovice (Skrochowitz). Zamężna (x 15.05.1834 r.) z Antonim bar. von Widmann, miała syna – Wiktora, który w 1871 roku (5.03.) uzyskał zgodę na używanie tytułu hrabiowskiego i przyjęcie nazwiska matki do swojego: „von Widmann-Sedlnitzki Graf und Herr von Choltitz".
2. Józefa (ur. 1778 – zm. 1855 r.) – prezydenta policji w Wiedniu. Żonaty (x 1807 r.) z Marią hr. von Haugwitz, nie miał dzieci.
3. Leopolda (ur. 29.07.1787 – zm. 25.03.1871 r.) – doktora teologii, w 1835 roku (27.10.) wybranym biskupem wrocławskim (zatwierdzony 11.07.1836 r.). W 1840 roku (25.12.) zrezygnował z biskupstwa, zmienił religię na wyznanie ewangelicko – augsburskie i został pastorem w Berlinie. Był ostatnim męskim przedstawicielem hrabiowskiej podlinii Sedlnitzkich. Po nim nazwisko „Sedlnitzki" przyjął do swojego Wiktor bar. von Widman, syn Antoniegobar. Widmana i Marii Leopoldyny Sedlnitzkiej.
4. Jana Karola (ur. 1781 – zm. 1858 r.) – właściciela Łąki Prudnickiej (Graeflich Wiese), radcę landratury głubczyckiej. Nie był żonaty, ale miał dwóch naturalnych synów adoptowanych przez niego w 1858 roku: Karola Józefa Jana i Hermana Jana Karola, którzy zostali legitymizowani przez króla pruskiego (3.10.1861 r.) ze zmianą nazwiska na „von Choltitz" i herbem Odrowąż w kolorze złotym.

Linia von Choltitz.

Starszy naturalny syn Jana Karola – Karol Józef Jan von Choltitz (ur. Opava, Troppau 4.03.1820 – zm. Runkel 17.07.1901 r.), królewski pruski nadradca sądowy, żonaty (x Po-

znań, Posen 4.08.1866 r.) z Jadwigą Hoppe (ur. Poznań, Posen 7.12.1839 r.) miał troje dzieci:

1. Jana Karola Gustawa Andrzeja (ur. Poznań, Posen 29.11.1867 r.);
2. Karola Hermana Maksymiliana (ur. Poznań, Posen 18.12.1868 r.) – właściciela Hohenhof;
3. Elżbietę Agnieszkę Adelajdę Karolinę (ur. Poznań, Posen 4.07.1872 r.) – żonę (x Berlin 20.06.1898 r.) Harry von Jonquieres, królewskiego nadleśniczego.

Młodszy syn Jana Karola – Hermann Jan Karol von Choltitz (ur. Lewice, Levice, Loewitz 13.08.1828 – zm. Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 21.09.1876 r.) – kapitan wojsk pruskich, odziedziczył po ojcu Łąkę Prudnicką (Graeflich Wiese), posiadał również Moszczankę (Langenbrueck) i Niemysłowice (Buchelsdorf) w powiecie prudnickim. Żonaty (x Drezno, Dresden 30.07.1861 r.) z Almą Antonią Józefą Luizą von Carlowitz (ur. Roehrsdorf 27.12.1833 r.), która po jego śmierci wraz z dwójką dzieci została współwłaścicielką majątków. Miał czworo dzieci:

1. Józefę Joannę Almę Karolinę Luizę (ur. Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 29.08.1862 r.) – współwłaścicielkę majątków;
2. Antonię Joannę Almę (ur. Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 14.02.1864 r.) – żonę (x Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 26.03.1886 r.) Otto von Garnier pułkownika wojsk niemieckich, szefa sztabu VI korpusu armii;
3. Jana Karola Hermanna Ludwika (ur. Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 23.10.1865 r.) – rotmistrza i szefa eskadronu wojsk niemieckich. Żonaty (x Kolonia, Koeln 28.09.1889 r.) z Gertrudą Pauliną Szarlottą Małgorzatą Rosarius von Rosenberg (ur. Sulechów, Zuellichau 5.04.1865 r.) miał sześcioro dzieci:
    a) Jana Karola Hugo Hermanna Pawła (ur. Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 15.07.1890 r.);
    b) Gertrudę Joannę Antonię Małgorzatę (ur. Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 7.08.1891:
    c) Joba Ludwika Jana Hugo Hermanna (ur. Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 16.03.1893 r.);
    d) Dietricha Hugo Hermanna (ur. Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 9.11.1894 – zm. Baden-Baden 5.11.1966r.) generała wojsk niemieckich w czasie II wojny światowej, komendanta wojennego Paryża – sprzeciwił się rozkazom Hitlera i poddał Paryż bez walki;
    e) Krystynę Antonię Joannę Helenę Elżbietę (ur. Głubczyce, Leobschuetz 22.12.1895 r.);
    f) Józefę Joannę Antonię (ur. Duesseldorf 7.06.1900 r.).
4. Hermanna Ernesta Alfreda Ludwika (ur. Łąka Prudnicka, Graeflich Wiese 11.08.1868 r.) – sędziego sądu miejskiego w Prudniku (Neustadt), współwłaściciela Łąki Prudnickiej (Graeflich Wiese).

2. Linia baronowska Wacława z Fulštajnu (Fuellstein) – Sedlnitzky-Odrowąs von Choltitz

Synowie Karola Jana Mikołaja założyli w XIX wieku dwie nowe podlinie: Wacław Karol – starszą, i Karol – młodszą.

a) Podlinia starsza Wacława Karola.

Wacław Karol bar. Sedlnitzky-Odrowąs von Choltitz (ur. 26.09.1775 – zm. 12.11.1838 r.) – starosta księstwa opawskiego i prezes sądu ziemskiego, żonaty (x 28.02.1802 r.) z Amalią Pino bar. von Friedenthal (ur. 9.01.1782 – zm. 26.09.1866 r.) miał trzech synów:

1. Antoniego Franciszka Karola (ur. Schumburg 20.06.1803 – zm. 19.03.1879 r.) – najwyższego sędziego księstwa śląskiego (austriackiego), właściciela Jezdkovic (Jaeschkowitz) i Dzierżkowic (Dirschkowitz). Żonaty (x Opava, Troppau 21.02.1841 r.) z Karoliną Augustą hr. von Falkenhayn (ur. 6.08.1817 – zm. Jezdkovice, Jaeschkowitz 24.09.1889 r.), miał dwoje dzieci:
   a) Ernesta Marię (ur. Brno 23.11.1841 - zm. Goerz 30.01.1904 r.) – właściciela Jezdkovic (Jaeschkowitz) i Dzierżkowic (Dirschkowitz). Żonaty (x Wiedeń, Wien 10.07.1871 r.) z Heleną (Ilką) hr. Serenyi von Kis-Sereny (ur. Brno 30.04.1849 r.), miał córkę – Marię Karolinę Antonię (ur. Opava, Troppau 18.04.1874 r.), dziedziczkę Jezdkovic (Jaeschkowitz), żonę (x Goertz 21.03.1906 r.) Hugo bar. Rhemen zu Barensfeld, dyplomaty austriackiego.
   b) Idę Marię (ur. Brno 16.03.1843 r.) – żonę (x Jezdkovice, Jaeschkowitz 21.09.1867 r.) – żonę Stanisława (Zdenka) hr. Sedlnitzky-Odrowąs von Choltitz (ur. Lipnik na Morawach, Leipnik-Maehren 11.09.1836 – zm. Opava, Troppau 10.01.1913 r.)
2. Ferdynanda Michała Karola (ur. Opava, Troppau 20.02.1810 – zm. Opava, Troppau 1.11.1883 r.) – żonatego (x Wiedeń, Wien 15.04.1846 r.) z Różą bar. von Mattencloit (ur. 15.09.1819 – zm. Opava, Troppau 3.11.1892 r.). Miał córkę – Karolinę Marię Józefę Amalię (ur. Opava, Troppau 16.05.1857 r.).
3. Franciszka Serafina (Franz-Seraph) Wolfganga (ur. Opava, Troppau 15.04.1817 – zm. Salzburg 29.07.1896 r.) – pułkownika armii austriackiej. Żonaty (x Wiedeń, Wien 12.09.1850 r.) z Adolfiną hr. Podstatzky-Lichtenstein (ur. Stronsdorf 23.09.1829 r.), miał czworo dzieci:
   a) Amalię (ur. Wiedeń, Wien 27.06.1851 – zm. Traunstein 28.12.1892 r.) – żonę (x Traunstein 28.12.1892 r.) Ludwika bar. von Podewils (zm. Monachium, Muenchen 18.10.1915 r.), pułkownika armii bawarskiej;
   b) Alojzę (ur. Wiedeń, Wien 3.10.1852 r.) – żonę (x Salzburg 2.08.1871 r.) Stanisława hr. Hoyos (zm. Górna Sieniawka, Oberlauterbach 24.10.1918 r.), właściciela Sieniawki (Lauterbach) koło Dzierżoniowa (Reichenbach);
   c) Elżbietę (ur. Wiedeń, Wien 22.03.1854 r.) – żonę (x Salzburg 3.08.1878 r.) Franciszka hr. von Thun und Hohenstein;
   d) Ferdynanda (ur. Wiedeń. Wien 1.12.1857 r.) – oficera armii bawarskiej. Żonaty (x Salzburg 3.05.1887 r.) z Marią Anną bar. von Lerchenfeld (ur. Gring 10.07.1864 r.), miał dwoje dzieci: Elżbietę Marię Adolfinę (ur. Gring

14.03.1888 r.) i Iwo Maksymiliana Gustawa (ur. Gring 11.06.1889 r.) – oficera armii bawarskiej, żonatego (x Suenching 8.07.1919 r.) z Zofią bar. von Hoenning-O`Carolli (ur. Suenching 25.08.1895 r.).

b) Podlinia młodsza Karola – częściowo hrabiowska

Karol (ur. 28.09.1776 – zm. 29.07.1829 r.) – brat Wacława Karola, właściciel Bilovca (Wagstadt), Bitova (Bittau) i Kunčic (Kunzendorf), był dwukrotnie żonaty: 1. (x 17.04.1801 r.) z Luizą bar. von Foullon (ur. 18.09.1780 – zm. 13.01.1802 r.), 2. (x 2.02.1807 r.) z Anną bar. von Foullon (ur. 19.12.1790 – zm. 6.02.1845 r.) (siostry). Z drugą żoną miał dwóch synów:

1. Moryca Józefa Antoniego Teodora (ur. Ołomuniec 10.05.1808 – zm. 17.01.1886 r.), majora wojsk austriackich, właściciela Bilovca (Wagstadt) i Vyškovic (Wischkowitz). Również dwukrotnie żonaty: 1. (x 7.12.1835 r.) z Anną Karoliną Burggaller (ur. 1815 – zm. 3.04.1837 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 6.05.1844 r.) z Karoliną hr. Bukuvky von Bukuvka (ur. 21.11.1815 – zm. 18.01.1851 r.). Z pierwszego małżeństwa miał syna, z drugiego – córkę i trzech synów:
    a) Stanisława (Zdenka) Sedlnitzkiego-Odrowąs von Choltitz, (ur. Lipnik na Morawach, Leipnik – Maehren 11.09.1836 – zm. Opava, Troppau 10.01.1913 r.) – założyciela „nowej" linii hrabiowskiej, właściciela Bilovca (Wagstadt), Albrechtic Velkich (Gross Olbersdorf), Lubojat (Laubias), Bitova (Bittau), Lhotki (Blaschdorf) i Tiska (Zeiske), w 1908 roku (10.11.) uzyskał tytuł hrabiowski. Żonaty (x Jezdkovice, Jaeschkowitz 21.09.1867 r.) z Idą Marią bar. Sedlnitzky-Odrowąs von Choltitz (ur. Brno, Bruenn 16.03.1843 r.), miał syna – Zygmunta (ur. Bilovec, Wagstadt 30.09.1872 r.), doktora prawa, żonatego (x Hietzing 25.06.1900 r.) z Marią bar. von Skal und Gross Ellguth (ur. Kunice, Kaunitz 14.10.1876 r.). Zygmunt miał dwóch synów: Zdenka (ur. Bilovec, Wagstadt 18.09.1902 r.) i Jacka Jerzego (Hiacinth-Georg) (ur. Bilovec, Wagstadt 24.05.1905 r.).
    b) Antonię (ur. Leżajsk – Galicja 5.06.1845 r.) – żonę (x Vyškovice, Wischkowitz 2.07.1872 r.) Alfreda von Matt, generała armii austriackiej;
    c) Jarosława (bliźniak, ur. Dobromilice-Morawy, Dobromielitz-Maehren 17.11.1847 – zm. Wiedeń, Wien 25.07.1901 r.) – urzędnik ministerstwa finansów, żonaty (x 10.04.1888 r.) z Anną von Zambauer (ur. 10.11.1870 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x St. Thomas 26.09.1904 r.) za Wilhelma Lang von Waldthurm.
    d) Kazimierza (bliźniak, ur. Dobromilice, Dobromielitz 17.11.1847 – zm. Feldhof 12.07.1908 r.) – żonatego (x Opava, Troppau 1.02.1888 r.) z Antonią bar. Skrbenski von Hřistie (ur. Opava, Troppau 15.12.1863 r.).
    e) Pawła (ur. Dobromilice, Dobromielitz 5.07.1849 r.) – żonatego (x Sedlnice, Sedlnitz 18.07.1887 r.) z Małgorzatą bar. von Eichendorff (ur. Sedlnice, Sedlnitz 12.01.1859 r.). Miał troje dzieci: Albrechta (ur. Vyškovice, Wischkowitz 2.05.1888 r.) – leśniczego, Paulę (ur. Vyškovice, Wischkowitz 10.10.1889 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 25.10.1915 r.) Juliusza Latzel, mieszkała na Węgrzech i Rudolfa (ur. Vyškovice, Wischkowitz 24.05.1891 r.) – rolnika.

2. Hugo (ur. 26.03.1826 r.) – żonatego (x 21.11.1852 r.) z Bertą Kirsch (zm. 20.01.1892 r.). Miał dwoje dzieci:
    a) Iwo Jerzego (ur. Graetz 22.04.1855 – zm. Wiedeń, Wien 7.12.1900 r.) – kapitana armii austriackiej, urzędnika Ministerstwa Wojny, żonatego (x 17.11.1891 r.) z Marianną Thaller.
    b) Annę (ur. Graetz 16.10.1864 r.) – żonę (x Opava, Troppau 3.09.1898 r.) doktora prawa Leto Tonini, sekretarza urzędu skarbowego w Opawie (Opava, Troppau).

Źródła:
Sinapius T. I s. 876-877; T. II s. 218-223
Blażek T. II s. 120-121; T. II s. 77-79
Pilnaček t. IV s. 1057-1059
Krane s. 21
Doerr s. 121
Schles. Wappenbuch szp. 124
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 400
Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knižestvi opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci T. 47:1997 č. 2 nr 60, 62, 82, 85, 98
Księga testamentów – Testament Wacława Gierałtowskiego rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn 43
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 83:1910 s. 849
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 775-777, Jg 70:1920 s. 785-787
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 163-164
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 168-170
Stibor J.: Přispěvek k dějinam panstvi Linhartov a ke genealogii Sedlnickych z Choltic. (w:) Časopis slezskeho zemskeho muzea. Serie B, T.44:1995 s. 1-18
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 161, 179, 180, 183
Urzędnicy dawnej Rzeczypospolitej XII – XVIII wieku. Spisy. T. VIII – Urzędnicy podlascy XIV – XVIII wieku. Kórnik 1994 s.190, nr 1054, 1406
O. Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 (również w OBC) s. 27, 112(p), 114(p), 115(p), 118(p), 119(p), 124(p), 125(p), 127(p), 149(p), 150(p), 152(p), 154, 155, 166(p).
R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 (również w OBC) nr 10, 19

R. Sękowski: Strosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII wiek) w świetle aktów prawnych i akt sądowych. Materiały. Chorzów 2017 (również w OBC) nr Us (uchwały sejmiku) 65, Kz (Księgi ziemskie) 2, 3, 28.

TABLICE GENEALOGIZNE

POCZĄTKI RODU: LINIE Z SEDLNITZ I POLSKIEJ OSTRAWY

Mikołaj z Choltic
1401r. – wł. Zavišic
|
Jan
zm. ok. 1470 r.
1448 r. – kup. Sedlnice (część?)
ż. (?) Joanna z Řičan
|

Mikołaj	Jerzy
1472 r. – lenno Sedlnice (część)	(Jerzy Wacław)
	wł. Zavišic i Polskiej Ostrawy
Linia Mikołaja	Linia Jerzego
Z Sedlnic	z Polskiej Ostrawy

A. LINIA MIKOŁAJA Z SEDLNIC

Mikołaj
1472 r. – lenno Sedlnice
ż. Barbara Kokorska
z Kokor
|
Zygmunt
zm. ok. 1522 r.
wł. Sedlnic i Hukovic
ż. Urszula Oderska
z Lideřova
|
Zygmunt jun.
zm. 16.04.1547 r.
wł. Sedlnic i Bartošovic
1546 (8.09.) r. – baron
ż. Anna v. Herbort u. Fuellstein
|

Mikołaj	Jan sen.	Jerzy	Wacław
zm. po 1544 r.		wł. Rudoltic	(Jerzy Wacław)

podlinia	
hrabiowska	podlinia
z Polanki	baronowska
	z Bartošovic

Zygmunt
zm. po 1580 r.
wł. domu w Bzencu

Henryk

1. Podlinia Jana z Polanki (hrabiowska) - wymarła

Jan sen.bar. Sednitzki v. Choltitz
zm. 28.02.1573 r.
1558 r. – kup. Polankę
1569 r. – sędzia ziemski ks. Opawskiego
ż Joanna Zabka (Žabka) v. Limberg
(zm. 5.01.1573 r.)

Krzysztof	Zygmunt	córki:
przeniósł się	zm. 9.01.1606 r.	a) Zuzanna
na Górne Węgry	wł. Polanki	zm. 1593 r.
linia	1595 r. przegrał ją w kości	m. Jakub Zigota
słowacka	nabył Velke Heraltice	ze Słupska
	ż. 1. (x 1588 r.) Sara Rubigal	b) Bohunka
	v. Karlsdorf	m. Bernard Dobschuetz
	2. (x ok. 1597 r.) Anna	wł. Skotnicy
	Tworkowska z Kravaře	
	1o voto v. Wrbna	

Jan Wacław	Jerzy Albrecht	Henryk Jerzy	Wilhelm	Sara
zm. 18.10.1648 r.			1608 r. -	m. (x 12.11.1607 .)
wł. Velkych			student	Wacław Brabanski
Heraltic			w Ołomuńcu	z Chobrzan
1636 r. – lenno				
Slavkov				
ż. 1. (x przed 1619 r.)				
Helena Herbort				
v. Fuellstein				
2. Katarzyna Cyigan				
ze Słupska				
(zm. 1635 r.)				
3. (x 1638 r.) Zuzanna				
Dresser				
(zm. 20.08.1664 r.)				

Ladislaw	Wacław Zygmunt	Karol Maksymilian	córki:
ur. 1619 –	zm. 8.11.1669 r.	zm. Nysa 9.11.1672 lub	a) Joanna
zm. 1684 r.	wł. Třebovic, Slavkova	Linhartovy 9.11.1678 r.	zm. 10.10.1633 r.

jezuita

Kyjovic, i Štitiny
ż. 1. Bohunka Elżbieta Praschma (zm. 1652 r.)
2.Helena Barbara v. Holldorf z Milina
|
Maksymilian Franciszek
ur. 1663 r. – utopił się w Opawicy w 1677 r.

wł. Zabřehu
1658 r. – kup. Linhartovy, Krasne Pole, Opawicę
1669 r. – kup. Nasiedle
ż. 1. Maria Anna Magdalena Elżbieta (zm. przed 14.11.1664 r.) v. Donat z Velke Polomi
2. Maksymiliana Franciszka Teresa v. Thurn u. Valsassine (zm. Opava 12.05. 1668 r.)
|

m. 1. Wacław Geraltowski (zm. 1622 r.)
2. Karol Ptaschma wł. Bilovca
b) Helena Eleonora m. 1. Henryk Wacław Tworkowski z Kravaře
2. Albrecht Euzebiusz v. Wrbna z Bruntalu

Karol Juliusz Korneliusz
ur. Opava 30.12.1653 - zm. Warszawa ?.12.1730 r.
poseł cesarski w Warszawie
sędzia ziemski ks. Opawskiego
1706 r. – administrator cesarski ks. brzesko-legnickiego
1695 r. – hrabia Rzeszy
ż. 1. (x 1680 r.) Joanna Ludmiła Szarlotta hr. v. Nostit 1o voto v. Goetzen
2.(x 1700 r.) Franciszka Maria Kazimiera Odrowąż-Pieniążek Szydłowiecka (zm. Warszawa 6.05.1721 r.)
|

Wacław Franciszek Antonin
ur. 1667 – zm. 1688 r.
kapucyn

Helena Euzebia
ur. 216.06.1645 r.

Karol Maksymilian Antonin Ignacy
ur. 1689 r.
zm. w dzieciństwie

Antonin Józef Jacek
ur. Linhartovy 2.07.1689 - zm. Nasiedle 6.11.1775 r.
wł. Nasiedla i Jabłonki
1754 r. – kup. Lewice
ok. 1767 r. - przejął majątki w Polsce
ż. 1. (x 9.10.1724 r.) Benigna Gustawa Florentyna Teresa Hr. Lichnowska (zm. przed 26.08.1743 r.)
2.(x po 1743 r.) Maria Eżbieta v. Neuhaus z Włodzienina (ur. Włodzienin 14.09.1722 – zm. Linhartovy 29.03.1801 r.)
|
Józef Benedykt

Ignacy Franciszek
ur. ok. 1699 - zm. Linhartovy 29.07.1771 r.
ż. Józefa hr. v. Maltzan
|
Maksymilian Józef
wł. Pietrowic i Braciszowa
ż. 1. Maria Teresa Skrbenska
2. Leopoldyna v. Jeaneret

Karol Józef Jacek
zm. 8.01.1761 r.
wł. Linhartovy, Opawicy, Chróścielowa oraz w Polsce dobra Konstantynów
1731 – 1736 r. - podkoniuszy litewski,
1738 – 1745 r. - wojewoda podlaski
1745 – 1761 r. - podskarbi wielki koronny
ż. Katarzyna Branicka

(Józef Antoni Ignacy Wincenty Benedykt Juliusz)
ur. Nasiedle 21.03.1751 – zm. Opava 20.-4.1839 r.
wł. Linhartovych, Opawicy, Nasiedla, Krasnego Pola
i Lewic
ż. (Piszkowice 24.10.1775 r.) Maria Józefa Teresa
hr. v. Haugwitz
(ur. Piszkowica 15.01.1755 – zm. Linhartovy 6.09.1809 r.)
|
Zob. XIX – XX w.

2. Podlinia Wacława (Jerzego Wacława) z Bartošovic (baronowska)

Wacław
(Jerzy Wacław)
s. Zygmunta ju.
zm. ok. 1588 r.
wł. Sedlnic i Bartošovic
ż.1. Katarzyna v. Wrbna z Bruntalu
2. Magdalena v. Rottemberg z Kietrza
|

Jan	Albrecht	Zygmunt	Bernard
zm. 1591 r.	zm. 1606 r.	zm. 1602 r.	zm. 1608 r.
wł. Nove Horki	wł. Bartošovic	wł. Hukovic	wł. Sedlnic
	ż. 1. Katarzyna Sup v. Fuellstein		
	2. Anna Podstatzka Z Prusinovic		
	|		
	Anna Katarzyna		
	m. 1. Jan v. Wrbna z Bruntalu		
	3. Zdenek Žampach v. Pottestein		
	ostatnia z tej podlinii		

LINIA JERZEGO Z POLSKIEJ OSTRAVY (BARONOWSKA)

Jezry
s. Jana z Choltic
brat Mikołaja z Sedlnic
zm. ok. 1496 r.
wł. Zavišic
1480 r. – kup. Polską Ostrave
ż. Helena v. Wrbna
lub
Katarzyna Kladrubska
|

?

Jan
zm. ok. 1548 lub 1559 r.
starosta ks. Opawskiego
wł. Polskiej Ostravy, Heřmanic,
Šenova i Hrušova
ż. Małgorzata Osinska
z Żytnej

Wacław

Zygmunt
zm. 1564 r.

Albrecht
zm. 1582 r.
wł. Šenova
i Vratimova
ż. Helena Syrakovska
z Pěrkova

Jerzy
Podlinia
z Polskiej Ostravy

Wacław
Podlinia
z Fulštejnu

1. Podlinia Jerzego z Polskiej Ostravy

Jerzy
zm. 1568 r.
wł. Polskiej Ostravy
ż. Katarzyna Tworkowska
z Kravaře

Jerzy jun.
zm. 1616 r.
wł. Polska Ostrava
ż. Helena v. Wrbna

Jan Fryderyk
(Jan Bedřich)

Jan

Krzysztof
zm. 1591 r.
ż. Katarzyna N.

Krzysztof jun.
zm. ok. 1620 r.

Fryderyk
zm. 1591 r.
ż. Katarzyna N.
(Tworkowska?)

Jerzy
wł. Polskiej
Ostravy
Ostatni z tej podlinii
Ostravę odziedziczył
Bogusław z podlinii
Wacława

2. Podlinia Wacława z Fulštejnu.

Wacław
zm. 1572 r.
1562 r. – wł. Pszowa
ż. 1. Anna Schamarowska z Rohova
2. Helena Herburt (Sup?) v. Fuellstein

Jan
zm. 1600 r.
wł. Dzimiemierza i Pawłowic 1572 r. - kup. Divčy Hrad
ż. Barbara Kokors z Kamieńca
Dom Górnośląski
Karol Krzysztof ur. 6.03. 1576 - zm. Štitina 10.11. 1651 r.
wł. Fulštajnu
ż. Dorota bar. v. Promnitz z Żor
Anna Maria m. (x ok. 1640 r.) Karol Krzysztof bar. v. Zedlitz-Neukirch
wł. Kraskowa

Jarosław
ż. Anna v. Nimptsch z Cesarzowic
córki:
a) Anna
b) Ludmiła

Piotr
wł. Vratimova
generał porucznik Niderlandów
ż. 1. (x 1592 r.) Katarzyna v. Praschma
2. (x ok. 1610 r.) Małgorzata Kordula ze Słupna
Anna
m. (x 1607 r.) Izak de Perponcher
Ferdynand adoptowany przez Fryderyka Karola Sedlnitzkiego
niderlandzka linia Perponcher-Sedlnitzki
Albrecht
wł. Bartošovic
ż. Anna Podstatzka z Prusinovic

Jerzy
wł. Rudoltic
ż. 1. N. Lischka
2. N. v. Krawarn
Mikołaj
Piotr
ż. Barbara Dluhomil z Bierawy
1o voto v. Zvole
Wacław
ż. Katarzyna v. Wrbna z Heraltic
Zygmunt
N.
wł. Sedlnic

Zygmunt
zm. 1598 r.
wł. Bartošovic
ż. Anna v. Fuell-Stein
Krzysztof
ż. Zofia v. Rothenberg z Kietrza
Jarosław
Anna Maria
m. Fryderyk Reiswitz z Kędzierzyna

Fryderyk Karol
(Bedřich Karol)
zm. ok. 1612 r.
wł. Fulštejnu
ż. 1. Katarzyna Planknar v. Kinsberg
2. (x ok. 1610 r.) Katarzyna v. Stosch v. Kaunitz
córki:
a) Anna
b) Rozyna

Joanna
m. Albert hr. v. Wrbna

Bogusław
zm. 1649 r.
odziedziczył po Jerzym Polską Ostrave
ż. Anna Maria bar. Wilczek z Dobre Zemice
Franciszek Wilhelm Antoni
zm. 1706 r.
wł. Polskiej Ostravy
sędzia ziemski ks. opawskiego
ż. Beata Elżbieta bar. Sedlnitzką (zm. 1731 r.)
wł. Bilovca i Albrechtic Velkych
Franciszek Karol Bogusław
ur. 1674 – zm. 1731 r.
starosta ks. Opawskiego
wł. Polskiej Ostravy, Bilovca, i Albrechtic Velkych
1710 r. – sprzedał Polską Ostrave
ż. Joanna Barbara v. Sack z Bohuňovic
Franciszek Wilhelm

ur. 1699 r.
ż. Joanna Wilhelmina
bar. v. Kalckreuth
|
Karol Jan
Mikołaj
ur. 1723 – zm. 1798 r.
kapitan gwardii
wojsk polskich
ż. 1. Maria Anna
Szubalska (?)
(zm. 1743 r, ?)
2. NN
|

Wacław Karol Karol
Sedlnitzky-Odrowąs v. Choltitz

Zob. XIX – XX wiek.

Dom górnośląski.

Jan
s. Wacława z Fulštejnu
zm. 1600 r.
ż. Barbara Kokors
z Kamieńca k. Gliwic
|

Piotr sen.
ż. Barbara Dluhomil
z Bierawy
wł. Bierawy, Poniszowic,
Niewieszy i Niekarmii
|
Piotr jun.
zm. po 1628 r.
wł. Bierawy i Sławięcic

córki:
a) Katarzyna
wł. Turawy, Kotorza, Kadłuba
i domu w Opolu
m. Andrzej Kochcicki
z Kochcic
wł. Lublińca, Koszęcina
i Koźla
b) Joanna
m. 1. Wacław Geraltowski
zm. 1622 r.
wł. Chudowa, Zabrza, Rudy
2. Jan bar. Praschma
z Frydka

XIX – XX WIEK.

1. LINIA HRABIOWSKA Z LINHARTOVYCH

Józef Benedykt
(Józef Antoni Ignacy Wincenty Benedykt Juliusz)
s. Antonina Józefa Jacka
ur. Nasiedle 21.03.1751 – zm. Opava 20.04.1839 r.
wł. Linhartovych, Opawicy, Nasiedla, Krasnego Pola i Lewic
ż. (x Piszkowice 24.10.1775 r.) Maria Józefa Teresa hr. v. Haugwitz
(ur. Piszkowice 15.01.1755 – zm. Linhartovy 6.09.1809 r.)

Maria Antoni Wacław Józef Jacek Jan Franciszek Leopold Ignacy Ferdynand	Józef	Leopold	Jan Karol
ur. Linhartovy 4.12.1775 - zm. Opava 9.03.1850 r. gubernator prowincji morawsko-śląskiej	ur. 1778 - zm. 1855 r. prezydent policji w Wiedniu	ur. 29.07.1781- zm. 25.03.1871 r. doktor teologii 1835 r. – biskup wrocławski 1840 r. – pastor ewangelicki w Berlinie ostatni męski przedstawiciel podlinii hrabiowskiej	ur. 1781 – zm. 1858 r. wł. Łąki Prudnickiej
ż. (x Wiedeń 7.01.1808 r.) Maria Józefa Elżbieta hr. Wilczek z Dobre Zemice (ur. Wiedeń 6.12.1781 – zm. Opava 9.03.1850 r.)	ż. (z 1807 r.) Maria hr. v. Haugwitz	Karol Józef Jan Herman Jan Karol Naturalni synowie Linia von Choltitz	

Henryk Franciszek Karol
Zmarli w dzieciństwie

córki:
a) Teresa (ur. 1810 r.)
m. (x 10.07.1829 r.) Filip hr. v. Harrach
(zm. 23.09.1834 r.)
b) Karolina Józefa Franciszka Anna Hiacenta
(ur. Opava 9.12.1811 – zm. Wrocław 12.01.1839 r.)
wł. Linhartovych, Nasiedla i Lewic
m. (x Štemplovec 10.07.1829 r. – pierwsza żona)
Edward Jerzy Maria hr. v. Oppersdorff
IX ordynat głogówecki
(zm. Głogówek 31.01.1839 r.)
Linhartovy przechodzą w ręce Oppersdorffów
c) Maria Leopoldyna (ur.13.11.1812 r.)
wł. Štemplovca, Kamenca i Skrochovic
m. (x 15.05.1834 r.) Antoni bar. v. Widmann

|

Krzysztof
Widmann-Sedlnitzki Graf und Herr v. Choltitz
(zob.)

Linia von Choltic

Jan Karol Sedlnitzki v. Choltitz
ur. 1781 – zm. 1858 r.
wł. Łąki Prudnickiej
|

Karol Józef Jan
ur. Opava 4.03.1820 -
zm. Runkel 17.07.1901r.
królewski nadradca sądowy
ż. (x Poznań 4.08.1866 r.)
Jadwiga Hoppe
(ur. Poznań 7.12.1839 r.)
|

Herman Jan Karol
ur. Lewice 13.08.1828 –
zm. Łąka Prudnicka 21.09.1876 r.
legitymizowani przez króla pruskiego 3.10.1861 r. z nazwiskiem „v. Choltitz”
kapitan wojsk pruskich
wł. Łąki Prudnickiej, Moszczanki
i Niemysłowic
ż. (x Drezno 30.07.1861 r.) Alma
Antonia Józefa Luiza v. Carlowitz
(ur. 27.12.1833 r.)
|

Jan Karol Gustaw Andrzej
ur. 29.11. 1868 r.

Karol Herman Maksymilian
ur. Poznań 18.12.1868 r.
wł. Hohenhof

Elżbieta Agnieszka Adelajda Karolina
(ur. Poznań 4.07.1872 r.)
m. (x Berlin 20.06.1898 r.)
Harry v. Jonquieres
Nadleśniczy

Jan Karol Herman Ludwik
ur. Łąka Prudnicka 23.10.1865 r.
rotmistrz i szef eskadronu
wojsk niemieckich
ż. (x Kolonia 28.09.1889 r.)
Gertruda Paulina Szarlota Małgorzata
Rosarius v. Rosenberg
(ur. Sulechów 5.04.1865 r.)
|

Herman Ernest Alfred Ludwik
ur. Łąka Prudnicka 11.08.1868 r.
sędzia sądu miejskiego w Prudniku
współwłaściciel majątku

córki:
a) Józefa Joanna Alma Karolina Luiza
(ur. Łąka Prudnicka 29.08.1862 r.)
współwłaścicielka majątku
b) Antonia Joanna Alma
(ur. Łąka Prudnicka 14.02.1864 r.)
m. (x Łąka Prudnicka 26.03.1886 r.)
Otto v. Garnier – pułkownik, szef sztabu VI korpusu armii.

Jan Karol Hugo

Job Ludwik Jan

Dietrich Hugo

córki:

Herman Paweł
ur. Łąka Prudnicka
15.07.1890 r.

Hugo Herman
ur. Łąka Prudnicka
16.03.1893 r.

Herman
ur. Łąka Prudnicka
9.11.1894 -
zm. Baden-Baden
5.11.1966 r.
generał wojsk niemieckich,
komendant wojenny Paryża

a) Gertruda Joanna Atonia Małgorzata
ur. Łąka Prudnicka 7.08.1891 r.
b) Krystyna Antonia Joanna
Helena Elżbieta
ur. Głubczyce 22.12.1895 r.
c) Józefa Joanna Antonia
ur. Duesseldorf 7.06.1900 r.

2. LINIA BARONOWSKA WACŁAWA Z FULŠTAJNU

SEDLNITZKY-ODROWĄS VON CHOLTITZ

Karol Jan
Mikołaj
s. Franciszka Wilhelma
ur. 1723 – zm. 1798 r.
|

Wacław Karol	Karol
|	|
podlinia starsza baronowska	podlinia młodsza baronowska i hrabiowska

1. Podlinia starsza – baronowska.

Wacław Karol
ur. 26.09.1775 – zm. 12.11.1838 r.
starosta ks. opawskiego
ż. (x 28.02.1802 r.) Amalia Pino bar. v. Friedenthal
(ur. 9.01.1782 – zm. 26.09.1866 r.)
|

Antoni Franciszek Karol	Ferdynand Michał Karol	Franciszek Serafin Wolfgang (Franz-Seraph)
ur. Schumberg 20.06.1803- zm. 19.03.1879 r. najwyższy sędzia Śląska Austriackiego wł. Jezdkovic i Dzierżkowic	ur. Opava 20.02.1810 - zm. Opava 1.11.1883 r.	ur. Opava 15.04.1817 – zm. Salzburg 29.07.1896 r. pułkownik armii austriackiej
ż. (x Opava 21.02.1841 r.) Karolina Augusta hr. v. Falkenhayn (ur. 6.08.1817 - zm. Jezdkovice 24.09.1889 r.)	ż. (x Wiedeń 5.04.1846 r.) Róża v. Mattencloit (ur. 15.09.1819 - zm. Opava 3.11.1892 r.)	ż. (x Wiedeń 12.09.1850 r.) Adolfina hr. Podstatzky-Lichtenstein (ur. Stronsdorf 23.09.1829 r.)
	|	|
	Karolina Maria	|

Józefa Amalia
(ur. Opava
16.05.1857 r.)

Ernest Maria
ur. Brno 23.11.1841 -
zm. Goerz 30.01.1904 r.
wł. Jezdkovic
i Dzierżkowic
ż. (x Wiedeń
10.07.1871 r.)
Helena (Ilka)
hr. Serenyi
v. Kis-Sereny
(ur. Brno 30.04.1849 r.)

Ida Maria
(ur. Brno 16.03.1843 r.)
m. (x Jezdkovice
21.09.1867 r.)
Stanisław (Zdenek)
hr. Sedlnitzky-Odrowąs
(ur. Lipnik na Morawa
11.09.1836 -
zm. Opava 10.01.1913 r.)

Maria Karolina
Antonia
ur. Opava
18.04.1874 r.
w. Jezdkovic
m. (x Goertz
21.03.1906 r.)
Hugo bar.
Rhemen
zu Barensfeld
dyplomata

Ferdynand
ur. Wiedeń 1.12.1857 r.
oficer armii bawarskiej
ż. (x Salzburg 3.05.2887 r.)
Maria Anna bar. v. Lerchenfeld
(ur. Gring 10.07.1864 r.)

Iwo Maksymilian
Gustaw
ur. Gring 11.06.
1889 r.
oficer armii
bawarskiej
ż. (x Suenching
8.07.1919 r.)
Zofia bar.
v. Hoenning-O`Carolli
(ur. Suenching
25.08.1895 r.)

Elżbieta Maria
Adolfina
ur. Gring
14.03.1888 r.

córki:
a) Amalia
ur. Wiedeń 27.06.1851 –
zm. Traunstein 28.12.1892 r.)
m. (x Traunstein 28.12.1892 r.)
Ludwik bar. v. Podewils
(zm. Monachium 18.10.1915 r.)
pułkownik armii austriackiej
b) Alojza
ur. Wiedeń 3.10.1852 r.
m. (x Salzburg 2.08.1871 r.)
Stanisław hr. Hoyos
wł. Górnej Sieniawki k. Dzierżoniowa
(zm. G. Sieniawka 24.10.1918 r.)
c) Elżbieta
ur. Wiedeń 22.03.1854 r.
m. (x Salzburg 3.08.1878 r.)
Franciszek hr. v. Thun u. Hohenstein

2. <u>Podlinia młodsza – baronowska i „nowa” hrabiowska.</u>

Karol
ur. 28.09.1776 – zm. 29.07.1829 r.
wł. Bilovca, Bitova i Kunčic
ż. siostry: 1. (x 17.04.1801 r.) Luiza bar. v. Foullon
(ur. 18.09.1780 – zm. 13.01.1802 r.)
2. (x 2.02.1807 r.) Anna bar. v. Foullon
(ur. 19.12.1790 – zm. 6.02.1845 r.)

Moryc Józef
Antoni Teodor
ur. Ołomuniec 10.05.1808 -

Hugo
ur. 26.03.1826 r.
ż. (x 21.11.1852 r.)

zm. 17.01.1886 r.
major wojsk austriackich
wł. Bilovca i Vyškovic
ż. 1. (x 7.12.1835 r.) Anna
Karolina Burggaller
(ur. 1815 – zm. 3.04.1837 r.)
2.(x Wiedeń 6.05.1844 r.)
Karolina hr. Bukuvka
v. Bukuvka
(ur. 21.11.1815 -
zm. 18.01.1851 r.)
|

Berta Kirsch
(zm. 20.01.1892 r.)
|

Iwo Jerzy
ur. Graetz 22.04.1855 -
zm. Wiedeń 7.12.1900 r.
kapitan armii austriackiej,
urzędnik Ministerstwa Wojny
ż. (x 17.11.1891 r.)
Marianna Thaler

Anna
ur. Graetz 16.10.1864 r.
m. (x Opava 3.09.1898 r.)
dr prawa Leto Tonini
sekretarz Urzędu Skarbowego
w Opavie

Stanisław
(Zdenko)
ur. Lipnik (Morawy)
11.09.1836 -
zm. Opava
10.01.1913 r.
wł. Bilovca,
Albrzechtic
Velkych,
Lubojat, Bitova,
Lhotki i Tiska
ż. (x Jezdkovice
21.09.1867 r.)
Ida Maria
bar. Sedlnitzky-
Odrowąs v. Choltic
(ur. Brno 16.03.1843 r.)
1908 r. – hrabia austriacki
„nowa" linia hrabiowska
|
Zygmunt
ur. Bilovec 30.09.1872 r.
doctor prawa
ż. (x Hietzing 25.06.1900 r.)
Maria bar. v. Skall u. Gross Ellguth
(ur. Kunice 14.10.1876 r.)
|
Zdenek
ur. Bilovec 18.09.1902 r.
Jacek Jerzy
(Hiacinth-Georg)
ur. Bilovec 24.05.1905 r.

Jarosław
bliźniaki
ur. Dobromilice
zm. Wiedeń
25.07.1901 r.
urzędnik
Min. Finansów
ż. (x 10.04.1888 r.)
Anna
v. Zambauer
(ur. 10.11.1870 r.)

Kazimierz
17.11.1847 r.
zm. Feldhof
12.07.1908 r.
ż. (x Opava
1.02.1888 r.)
Antonia
bar. v. Skrbenski
v. Hřistie
(ur. Opava
15.12.1863 r.)
|
Albrech
ur. Vyškovice
2.05.1888 r.
leśniczy

Paweł
ur. Dobromilice
(Morawy)
5.07.1849 r.
ż. (x Sedlnice
18.07.1887 r.)
Małgorzata
bar. v.
Eichendorff
(ur. Sedlnice
12.01.1859 r.)
|
Rudolf
ur. Vyškovice
24.05.1891 r.
rolnik

Antonia
ur. Leżajsk (Galicja)
5.06.1845 r.
m. (x Vyškovice
2.07.1872 r.)
Alfred v. Matt
generał armii
austriackiej
Paula
ur. Vyškovice
10.10.1889 r.
m. (x Wiedeń
25.10.1915 r.)
Juliusz Latzel

SEDLNITZKY

zob.

PERPONCHER

SEDLNITZKI

zob.

WIDMANN

SEDLOWSKI
(SEDLOVSKY z SEDLOVIC)

Według Pilnačka stary ród z pogranicza śląsko – morawskiego.
W 1570 roku Jan Sedlowski był urzędnikiem w państwie Odra (Odrau) Jana Tomasza von Zwole.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1059
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 514

SEDLOWSKI

W dokumentach księstwa opolskiego występuje Machna Sedlowska, dwukrotnie zamężna: 1 z Janem Leszczynskim, 2 z Mikulaszem Larischem z Naczęsławic (Gross Nimsdorf). W 1503 roku (26.06.) podpisuje ugodę z Katarzyną, wdową po Kasprze von Dreski w sprawie dochodów z majątków Łagiewniki (Lagiewnik) koło Lublińca (Liblinitz) i Rzędziwojowic (Geppersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg). Prawdopodobnie jest to nazwisko zastępcze rodu von Larisch lub von Pueckler, urobione od ich siedziby – Szydłowca (Schedlau) koło Niemodlina (Falkenberg), gdyż obie wymieniane w dokumencie miejscowości należały do Larischów i Puecklerów.

Źródła:
C.D.S. T.VI nr 454

SEEFELD
(SEHEFELD)

Herb wg Siebmachera

Herb wg Blażka

Według Sinapiusa stary ród bawarski znany od XIII wieku: w 1250 roku Henricus de Seefeld notowany był w księgach turniejowych w Regensburgu. Później nazwisko to występuje również w Austrii i w Brandenburgii.
Na Śląsku – w księstwie wołowskim, znani od XVI wieku: w połowie tego wieku N. von Seefeld był właścicielem majątku w Stryjnie (Strien). Żonaty z N. von Niesemeuschel z Brzóski (Dittersbach), miał syna – Jana, żonatego (x ok. 1589 r.) z N. von Stoessel z Głobic (Globitschen). Jan miał tylko córkę – N., żonę (x ok. 1600 r.) Jerzego von Pogrell z Gołaszyna (Bersdorf) w Wielkopolsce. Według innych źródeł około 1550 roku N. von Seefeld (kobieta) była żoną N. von Niesemeuschel (zob.) z Brzózki (Dittersbach) i wniosła mu w wianie majątek (część ?) Stryjno (Strien), który aż do XVIII wieku należał do tego rodu.
W 1702 roku N. von Seefeld był właścicielem Kopernik (Koeppernig) w księstwie nyskim.

Źródła:
Sinapius T. I s. 877-878, T. II s. 994
Blażek T. II s. 121-122

SEEGER
(SEEGER von DUERRENBERG)

Herb baronowski

W 1767 roku (25.04.) szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburgów z predykatem “von Duerrenberg” otrzymał Jan Tobiasz Seeger, major sztabu generalnego armii austriackiej i rycerz Orderu Marii Teresy. Nie wiadomo kiedy otrzymał tytuł barona. Żonaty z Kartoliną von Radetzki, już jako generał kupił w 1781 roku Dolne Bludovice (Błędowice Dolne, Nieder Bludowitz) i Životice (Żywocice, Zywotitz) w księstwie cieszyńskim. Zmarł w 1794 roku, majątki odziedziczyła wdowa.

Źródła:
Blażek T. IV s. 139

SEEGER
(SEEGER von SZCZUTOWSKI)

Herb Seeger v. Szczutowski

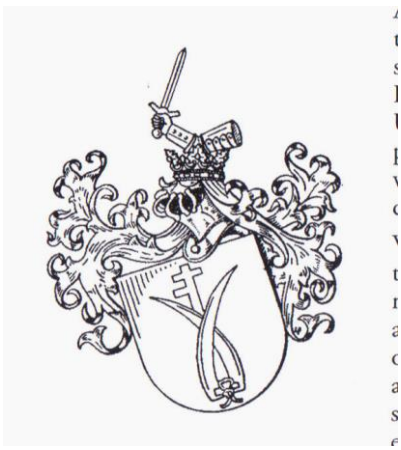

Herb wg Adelslexikon

Polski herb Prus III

Syn Karola Seegera (zm. 1856 r.), kupca i dzierżawcy loterii królewskiej w Berlinie – Fryderyk Wilhelm Seeger (ur. Berlin 15.08.1842 – zm. Jakubowice, Jakobsdorf 31.12.1880 r.) – oficer wojsk pruskich, w 1870 roku (14.03.) uzyskał szlachectwo pruskie z predykatem „von Szczutowski", nazwiska i herbu Prus III swojego teścia Alberta von Szczutowski, właściciela Jakubowic (Jakobsdorf) koło Koźla (Cosel). Żonaty (x Jakubowice, Jakobsdorf 3.06.1866 r.) z Bertą von Szczutowski (ur. Jakubowice, Jakobsdorf 29.06.1845 – zm. Legnica, Liegnitz 7.09.1919 r.), miał troje dzieci:

1. Wilhelma (ur. Racibórz, Ratibor 24.10.1868 r.) – właściciela Jakubowic (Jakobsdorf). Żonaty (x Chocianów, Kotzenau 23.01.1899 r.) z Martą Marią Joanną von Schlittgen (ur. Chocianów, Kotzenau 27.11.1877 r.), miał troje dzieci:
    a) Wilhelma jun. (ur. Jakubowice, Jakobsdorf 28.02.1901 r.);
    b) Dorotę (ur. Jakubowice, Jakobsdorf 10.01.1902 r.);
    c) Rut (ur. Jakubowice, Jakobsdorf 23.03.1904 r.).
2. Martę Karolę Bertę (ur. Racibórz, Ratibor 24.09.1869 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Jakubowice, Jakobsdorf 6.07.1891 r. – rozwiedzioną 1916 r.) z Ferdynandem bar. von Reitzenstein, pułkownikiem wojsk niemieckich, 2. z N. Graubert, urzędnikiem banku we Frankfurcie nad Menem (Frankfurt a. Men).
3. N. (córka) (ur. ?)

Źródła:
Krane s. 121
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 19:1927 s. 827-828
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 260

SEELANDI

zob.

SCOLLA

SEELETICKY

zob.

SMOYN

SEELIGER
(SELIGER)

Herb z 1564 r.

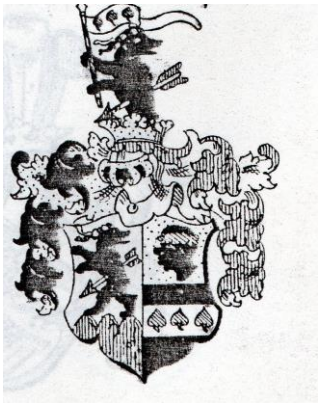

Herb z 1579 r.

Ród patrycjuszy zgorzeleckich znany od początku XIV wieku.
Błażej Seliger – mieszczanin zgorzelecki w 1564 roku (2.10.) otrzymał dyplom herbowy. W 1579 roku (20.03.) wpisanio zostali w stan rycerski Rzeszy z nieco odmiennym herbem: Jerzy, Błażej, Adam, Krzysztof i Antoni Seeliger właściciele majątków koło Zgorzelca (Goerlitz) na lewym brzegu Nysy Łużyckiej (Neisse).

Źródła:
Blażek T. II s. 122

SEELSTRANG
(SELESTRANG)

Ród pochodzący z Czech, znany również w Brandenburgii. W 1410 roku Nickel i Peter Selestrang walczyli w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej. Peter w 1415 roku był na soborze w Konstancji a w 1428 roku był starostą Gubina (Guben). W druguej połowie XV wieku posiadali Gorzupie (Gladisgorpe) koło Żagania (Sagan). Miejscowość tą posiadali do XVIII wieku: w 1723 roku właścicielem był Jan Albrecht von Seelstrang – deputowany księstwa żagańskiego.
W 1830 roku posiadali Stryjno (Strien) i Stryjenko (Klein Strien) koło Wołowa (Wohlau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 994
Blażek T. III s. 112
Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... B.15:1880 s. 211

SEGENBERG

zob.

SEGER

SEGER
(SEGER von SEGENBERG)

W 1623 roku (5.04.) szlachectwo czeskie z predykatem “von Segenberg” otrzymali: Oktawian, Erazm i Hieronim Seger. Oktawian był radcą kamery śląskiej i w 1639 roku zarządcą majątków kamery w Koźlu (Cosel).

Źródła:
Blażek T. II s. 122

SEHERR-THOSS
(SEHERR, SEHERR THOSS genannt)

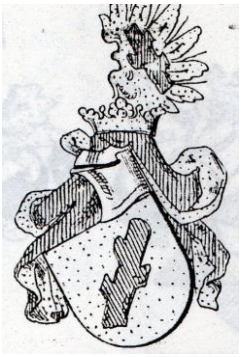

Herb rodowy I

Herb rodowy II
Herby wg Blażka

Herb hrabiowski

Herb rodowy I v. Seherr

Herb rodowy II v. Seherr

Herb hrabiowski I
v. Seherr-Thoss

Herb baronowski z 1734 r.

Herb hrabiowski pruski z 1775 r.

Polski herb Ostrzew (Nieczuja)

Stary śląski ród, herb ich zaliczany jest do polskiego herbu Ostrzew (Nieczuja). Według Sinapiusa, który powtarza informacje za Okolskim, protoplasta rodu Tomisław (Tomasz) Ostrzevius (?) przybył w czasach Władysława Hermana (ok. 1081 r.) z Czech poprzez Śląsk do Polski. Imię Tomasz przekształciło się później w drugi człon nazwiska „Thoss". Część przedstawicieli rodu używała tylko pierwszego członu „Seherr"aż do XVIII wieku: W 1671 roku Joachim Fryderyk von Seherr był właścicielem Maniowa (Mahnau), a w 1753 roku właścicielem tej miejscowości był Kasper Henryk von Seherr, zaś Jan Henryk von Seherr – Bielic Kożuchowskich (Bilitz).

Pierwsze udokumentowane informacje pochodzą z XIV wieku: w 1321 roku w dokumentach wołowskich występuje Henricus de Sar, w 1371 roku (26.08.) w dokumentach głogowskich występuje Dietrich von Seir a w 1377 roku Peter Veit von Seherr był komturem komandorii joannitów w Głubczycach (Leobschuetz).

Również niewiele mamy informacji o tym rodzie z XV i pierwszej połowy XVI wieku. W tym czasie siedzibą rodową prawdopodobnie były Konary (Kunern), według Sinapiusa koło Oławy (Ohlau), jednak bradziej prawdopodobne, że koło Wołowa (Wohlau). Pod koniec XV wieku właścicielem Konar (Kunern) był N. von Seherr żonaty z N. von Rohr z Gołębic

(Galbitz) koło Oleśnicy (Oels). Jego syn – N., żonaty z N. von Schweinichen ze Świn (Schweinhaus) koło Świdnicy (Schweidnitz) miał syna – N. zonatego z N. von Meywaldt z Lubiatowa (Lobendau) koło Złotoryi (Goldberg). Na przełomie XVI i XVII wieku syn tego ostatniego – Wacław, właściciel Konar (Kunern) był żonaty z Barbarą – córką Kaspra von Seidlitz Burkatowa (Burkersdorf). Od jego syna – Jana zaczyna się już dokładniejsza genealogia rodu.

I. LINIA Z JEDLINKI (TANNHAUSEN) I ŻÓŁKIEWKI (PILGRAMSHAIN).

Jan von Seherr und Kunern (ur. 1601 – zm. Jedlinka, Tannhausen 21.11.1648 r.) – rotmistrz w regimencie hr. von Schlick wojsk cesarskich w Hiszpanii, był właścicielem Jedlinki (Tannhausen) i Żółkiewki (Pilgramshain) w księstwie świdnickim. Żonaty (x 1634 r.) z Zuzanną (ur. 1616 – zm. Jedlinka, Tannhausen16.07.1664 r.), córką Henryka von Kuhl z Komorowa (Cammerau) i Jedlinki (Tannhausen), ostatniego męskiego potomka linii z Komorowa (Cammerau). Miał dziesięcioro dzieci, z czego większość zmarła w dzieciństwie i młodości:

1. Zuzannę Elżbietę (ur. 5.06.1635 – zm. 1635 r.);
2. Jana Henryka – założyciela domu Żółkiewka (Pilgramshain);
3. Jana Karola (ur. 12.03.1639 – zm. 6.06.1708 r.) – właściciela Górnej Strugi (Ober Adelsbach), Lubomina (Liebersdorf), Makowic (Schwengfeld), Olszowca (Erlicht), Opoczka (Esdorf), Lesieńca (Laessig), Gorc (Rothenbach) i miasteczka Boguszów (Gottesberg). Żonaty (x 11.02.1670 r.) z Kunegundą Eleonorą von Czettritz (zm. 23.08.1671 r.) z Czarnego Lasu (Schwarzwalde), miał tylko córkę – Kunegundę Eleonorę (ur. 6.08.1671 – zm. 4.06.1688 r.), zmarłą w dzieciństwie. Swoje majątki przekazał bratankom: Karolowi Ferdynandowi – synowi Jana Henryka i Henrykowi Godfrydowi – synowi Jana Godfryda.
4. Jana Godfryda – założyciela domu Jedlinka (Tannhausen);
5. Zuzannę Barbarę (ur. 25.09.1641 – zm. 25.05.1660 r.) – niezamężną, mowę pogrzebową wydrukowano w 1660 roku w Brzegu.
6. Zygmunta (ur. 11.11.1642 – zm. 4.10.1646 r.);
7. Zuzannę Elżbietę (ur. 13.05.1644 – zm. 5.04.1645 r.);
8. Elżbietę (ur. 4.01.1646 – zm. 21.08.1646 r.);
9. Annę Katarzynę (ur. 21.09.1647 – zm. 13.09.1651 r.);
10. Jana Zygmunta (ur. 26.06.1649 – zm. 13.06.1660 r.).

1. Dom Żółkiewka (Pilgramshein)

Jan Henryk (ur. 9.01.1638 r.) – oprócz Żółkiewki (Pilgramshain) był właścicielem Bielic Kożuchowskich (Bielitz) i Karowa (Kahrau) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty (x 19.01.1666 r.) z Heleną Małgorzatą (ur. 7.12.1642 – zm. 9.01.1682 r.) córką Henryka von Luck z Mleczna (Mlitsch) koło Wołowa (Wohlau), miał ośmioro dzieci:

1. Zuzannę Barbarę (ur. 14.03.1667 r.);
2. Helenę Zuzannę (ur. 17.08.1668 r.);
3. Ernesta Ferdynanda (ur. 4.03.1670 – zm. 17.05.1676 r.);
4. Joannę Małgorzatę (ur. 20.06.1672 r.);

5. Jana Henryka (ur. 4.03.1674 – zm. 23.10.1674 r.);
6. Annę Elżbietę (ur. 18.12.1675 – zm. 12.06.1677 r.);
7. Jana Adolfa (ur. 26.10.1677 – zm. 20.11.1677 r.);
8. Karola Ferdynanda von Seherr Thoss genannt (ur. 28.12.1678 r.) – właściciela Domanic (Domanze), Siedlimowic (Schoenfeld) i Pożarzyska (Hohen Poseritz) w księstwie świdnickim. W 1721 roku (10.12.) uzyskał potwierdzenie starego stanu panów. Po swoim stryju Janie Karolu odziedziczył Makowice (Schwengfeld), Opoczko (Esdorf), Olszowiec (Erlicht), Lesieniec (Laessig) i Gorce (Rothenbach). Żonaty (x 7.01.1705 r.) z Marią Eleonorą, córką Mikołaja Henryka bar. von Haugwitz z Chróstnik (Brauchitschdorf), miał dwóch synów i trzy córki: Karola Henryka (ur. 14.12.1707 r.) – w 1733 roku właściciela Siedlimowic (Schoenfeld) i Karola Ferdynanda (ur. 1.05.1711 r.), córki: Fryderyka Luiza (ur. 17.05.1712 r.), Zofia Henrietta (ur. 18.11.1712 r. – wcześniak) i Joanna Zofia (ur. 7.02.1714 r.) zmarły po urodzeniu.

2. Dom Jedlinka (Tannhausen)

Brat Jana Henryka – Jan Godfryd (ur. 23.05.1640 r.) odziedziczył Jedlinkę (Tannhausen) . Żonaty z Urszulą Marianną von Luck z Mleczna (Mlitsch), siostrą Heleny Małgorzaty, żony Jana Henryka, miał pięcioro dzieci:

1. Jana Adolfa (ur. 7.02.1667 – zm. 6.08.1676 r.);
2. Urszulę Katarzynę (ur. 2.10.1668 – zm. 3.10.1683 r.);
3. Henryka Godfryda (ur. 13.02.1669 r.) – właściciela Jedlinki (Tannhausen) i części majątków odziedziczonych po stryju Janie Karolu. Żonaty z Zuzanną Magdaleną von Zedlitz z Izdebki (Grunau), miał troje dzieci:
    a) Annę Urszulę – żonę (x 11.01.1719 r.) Daniela Gottloba von Nickisch z Zagrodna (Adelsdorf) koło Złotoryi (Goldberg).
    b) Konrada Godfryda – właściciela Górnej Strugi (Ober Adelsbach) i Lubomina (Liebersdorf), żonatego (x 13.04.1723 r.) z Ewą Szarlottą von Czettritz z Grodziszcza Dolnego (Nieder Graeditz).
    c) Jana Karola – będącego w służbie wojskowej króla saskiego i polskiego.

II. LINIA Z RZECZYCY (RIETSCHUETZ).

O linii tej zachowały się stosunkowo skąpe informacje. Oprócz Rzeczycy (Rietschuetz) posiadali m. in. Girzyn (Geischen) koło Góry Śląskiej (Guhrau), Wysokie (Weissig) i Dolne Redlice (Nieder Raedlitz) koło Wołowa (Wohlau) oraz majątki w Wielkopolsce: Wygnańczyce (Weigmannsdorf), Łysiny Wielkie (Lissen) i Tylewice (Tillendorf) koło Wschowy (Fraustadt).

Około 1577 roku N. von Seherr był właścicielem Wygnańczyc (Weigmannsdorf) i Łysin Wielkich (Lissen). Żonaty z N. von Berg z Niwisk (Niebusch) koło Kożuchowa (Freystadt) miał dwoje dzieci:

Ernesta – właściciela Wyganańczyc (Weigmannsdorf) i Annę – żonę Jana von Lestwitz ze Ślubowa (Schlaube) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

W 1591 roku znany jest Krzysztof von Seherr – właściciel Girzyna (Geischen).

W 1619 roku Jan Krzysztof był właścicielem Rzeczycy (Rieteschuetz), Wygnańczyc (Weigmannsdorf) i Mirocina Średniego (Mittel Herzogswalde) koło Kożuchowa (Freystadt). Żonaty był z Anną, córką Adama von Landskron z Brzegu Głogowskiego (Brieg), dwukrotną wdową: 1. po Janie von Dyhrn, 2. po Janie von Kreckwitz z Gaworzyc (Karitsch, Quaritz). Prawdopodobnie jego synem był Jan Krzysztof sen. – właściciel Wygnańczyc (Weigmannsdorf), żonaty z Anną Jadwigą , córką Joachima Ladislawa von Berge. Miał syna – Jana Krzysztofa jun., marszałka polnego wojsk cesarskich, który w 1721 roku (10.12.) uzyskał potwierdzenie starego stanu panów. Żonaty z N. hr. von Pueckler miał tylko córkę – Eleonorę.
W 1644 roku N. von Seherr Thoss genannt był właścicielem Łysin Wielkich (Lissen) i Tylewic (Tillendorf). Był żonaty z Julianną von Schellendorf z Gniewomirowic (Fellendorf) koło Legnicy (Liegnitz), wdową po Wolfie Leonardzie von Schkopp. Na przełomie XVII i XVIII wieku Jerzy Zygmunt był właścicielem Rzeczyc (Rietschuetz) zaś Fryderyk – Wysokiego (Weissig) i Dolnych Redlic (Nieder Raedlitz) a Henryk żonaty z Joanną Fryderyką von Wentzki – był właścicielem Bagna (Heinzendorf) w księstwie wołowskim, gdzie około 1720 roku wybudował pałac.
W 1721 roku (10.12.) razem z Janem Krzysztofem jun. potwierdzenie starego stanu panów uzyskał jego kuzyn (?) – Karol Ferdynand von Seherr-Thoss, właściciel Domanic (Domanze). Był założycielem baronowskiej i hrabiowskiej linii z Dobromierza (Hohenfriedeberg).
W 1734 roku (2.04.) tytuły baronów otrzymali bracia: Henryk Leopold, Krzysztof Ernest, Karol Konrad, Jan Jerzy i Józef Ferdynand Seher von Thoss. Najstarszy z nich – Henryk Leopold, właściciel Wigancic (Weigelsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) w 1775 roku (2.09.) uzyskał tytuł pruskiego hrabiego i był założycielem dwóch linii hrabiowskich w XIX w. Pozostali bracia dali początek domowi baronowskiemu Roztocznik (Olbersdorf) (zob.).

XIX – XX WIEK

W pierwszej połowie XVIII wieku ród podzielił się na dwie podstawowe linie: baronowską i hrabiowską. W 1833 roku (17.06.) we Wrocławiu (Breslau) został powołany związak familijny rodu.

1. Linie baronowskie.

Linia baronowska dzieliła się na dwa odrębne domy: dom Dobromierz (Hohenfriederg) z którego wydzieliła się linia hrabiowska i dom Roztocznik (Olbersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) pochodzący z linii z Jedlinki (Tannenhaus) z którego w 1775 roku również wydzieliła się linia hrabiowska. .

a) Dom Dobromierz (Hohenfriedeberg).

Wnuk Karola Ferdynanda bar. von Seherr-Thoss – Karol Fryderyk (ur. 17.07.1754 – zm. 4.03.1814 r.), w 1789 roku (29.09.) kupił od hr. von Sternberg Dobromierz (Hohenfriedeberg z majątkami: Siodłkowice (Schollwitz) i Szymanowem (Simsdorf). Żonaty (x 16.10.1787 r.) z Joanną Eleonorą Pertke von Perkenau (ur. 21.11.1759 – zm. 22.11.1827 r.),

wdową po N. von Klinggraf, miał dwóch synów: Jana Karola Fryderyka Wilhelma i Ernesta Fryderyka Karola Ludwika.

Jan Karol Fryderyk Wilhelm (ur. 1.11.1789 – zm. 17.10.1857 r.) w 1840 roku (15.10.) uzyskał tytuł hrabiego z prawem primogenitury i związanego z majoratem Dobromierz (Hohenfrideberg). Był I hrabią von Seher-Thoss- Hohenfriedeberg. Żonaty (x 27.10.1817 r.) z Szarlottą bar. von Tschammer und Quaritz (ur. 4.07.1797 – zm. Dobromierz, Hohenfriedeberg 13.03.1878 r.), miał czterech synów:

1. Fryderyka Albina Henryka Aleksandra – zob. linie hrabiowskie.
2. Fryderyka Wilhelma Ludwika Adalberta bar. von Seherr-Thoss (ur. 25.12.1822 – zm. 18.11.1880 r.) – majora wojsk pruskich, rycerza zakonu joannitów. Żonaty (x Gaworzyce, Quaritz 4.07.1859 r.) z Klarą bar. von Tschammer und Quaritz (ur. 9.12.1836 – zm. Wrocław, Breslau 14.02.1915 r.), miał czworo dzieci:
   a) Klarę Szarlottę Annę Weronikę Marię Teresę (ur. Biskupice Widawskie, Bischwitz 5.09.1860 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 28.05.1883 r.) Waldemara bar. von Loen;
   b) Fryderyka Augusta Adalberta Hillmara (ur. Biskupice Widawskie, Bischwitz 31.12.1861 – zm. Olsztyn, Allenstein 3.05.1917 r.) – majora wojsk niemieckich, rycerza zakonu joannitów. Żonaty (x Bellschwitz 13.10.1896 r.) z Edytą Wilhelminą Joanną Anną von Bruenneck (ur. Różyny k. Gdańska, Rosenberg – Westpreussen 30.11.1875 r.), miał czterech synów: Adalberta Rolanda (ur. Bellschwitz 31.06.1897 r.), Rolanda Hillmara (ur.Riesenburg 7.01.1899 r.), Manfreda Fryderyka Wilhelma (ur. Riesenburg 2.03.1900 r.) i Hillmara Huberta (ur. Riesenburg 31.10.1903 r.).
   c) Fryderyka Augusta Artura Adalberta Stanisława (ur. Biskupice Widawskie, Bischwitz 16.07.1863 r.) – w 1888 roku (15.12.) kupił od Henryka von Wedell Woskowiczki (Klein Hennersdorf) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty (x 7.05.1892 r.) z Elżbietą von Damnitz (ur. Sternalice k. Olesna, Sternalitz b. Rosenberg 19.09.1865 r.), miał córkę – Edytę (ur. Wrocław, Breslau 8.07.1894 r.), żonę (x Wrocław, Breslau 29.09.1913 r.) Manfreda von Haugwitz.
   d) Szarlottę Teresę Klarę Leopoldynę Annę (ur. Biskupice Widawskie, Bischwitz 16.08.1867 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 2.02.1887 r.) Jana von Goetz bar. von Hohenbocka.

3. Fryderyka Henryka Alfreda Eugeniusza (ur. Dobromierz, Hohenfriedeberg 2.11.1836 – zm. Osowa Sień Górna, Ober Roehrsdorf 6.02.1904 r.) – właściciela Osowej Sieni Górnej (Ober Roehrsdorf) koło Wschowy (Fraustadt), majora wojsk pruskich, żonatego (x Osowa Sień Górna, Ober Roehrsdorf 19.04.1873 r.) z Anną von Heydebrand und der Lasa (ur. Wschowa, Fraustadt 30.09.1840 r.), wdową po Lotarze von Brandenstein.
4. Fryderyka Henryka Alfreda Artura (ur. Dobromierz, Hohenfriedeberg 20.12.1838 r.) – właściciela Kamieńca (Kamnitz) który kupił w 1881 roku od Fedora von Ohlen und Adlerskron, Szalejowa Górnego (Oberschedelsdorf) i Niwki (Reichenau) które kupił w 1888 roku (15.12) od N. von Johnston, koło Kłodzka (Glatz), żonatego (x Wrocław Breslau 30.08.1871 r.) z Klarą von Wallenberg-Pachaly ze Smolca (Schmolz) (ur. Wrocław, Breslau 5.12.1845 r.).

Brat Jana Karola Fryderyka Wilhelma – Ernest Fryderyk Karol Ludwik (ur.10.09.1798 – zm. Siodłkowice, Schollwitz 23.04.1870 r.), odziedziczył Siodłkowice (Schollwitz) i Szymanów (Simsdorf) koło Jawora (Jauer) kupionych w 1789 roku (29.09.). Żonaty (x Środa Śląska, Neumarkt 13.10.1830 r.) z Luizą Chrystianą Zofią Ferdynandyną Ernestyną von Elszner (ur. Cesarzowice, Zieserwitz 21.03.1810 – zm. Siodłkowice, (Schollwitz) 19.12. 1846 r.), miał dwóch synów:

1. Erwina Ernesta Fryderyka Ludwika Emila (ur. Siodłkowice, Schollwitz 30.09.1836 – zm. Siodłkowice, Schollwitz 9.11.1886 r.) – właściciela Siodłkowic (Schollwitz) i Szymanowa Simsdorf) Żonaty (x Wrocław, Breslau 1865 r.) z Małgorzatą von Wallenberg-Pachaly (ur. Wrocław, Breslau 11.05.1848 r.), siostrą Klary żony Fryderyka Henryka Alfreda Artura, miał dziewięcioro dzieci:
   a) Luizę Klarę Małgorzatę Fryderykę (ur. Treptow 24.06.1866 r.) – żonę (x Siodłkowice, Schollwitz 20.10.1888 r.) Kurta von Scheliha, właściciela Krakowian (Krakowahne) koło Trzebnicy (Trebnitz), lnadrata powiatu trzebnickiego.
   b) Klarę Małgorzatę Luizę Fryderykę Ulrykę (ur. Smolec, Schmolz 10.08.1867 r.).
   c) Małgorzatę Stefanię Fryderykę Wilhelminę (ur. Berlin 18.10.1868 r.).
   d) Ulrykę Fryderykę Marię (ur. Siodłkowice, Schollwitz 6.06.1870 r.) – żonę (x Siodłkowice, Schollwitz 29.09.1892 r.) Edwarda von Selchow, majora wojsk niemieckich.
   e) Fryderyka Ludwika Gideona Erwina (ur. Siodłkowice, Schollwitz 25.09.1871 r.) – właściciela Siodłkowic (Schollwitz) i Szymanowa (Simsdorf), rycerza zakonu joannitów, żonatego (x Rzeplin, Reppline 6.07.1898 r.) z Heleną Agnieszką Augustą von Lieres und Wilkau (ur. Wrocław, Breslau 26.08.1875 r.).
   f) Eleonorę Katarzynę Fryderykę Elżbietę (ur. Siodłkowice, Schollwitz 7.02.1874 r.).
   g) Katarzynę Fryderykę Chrystianę Juliannę (ur. Siodłkowice, Schollwitz 17.05.1875 r.).
   h) Joachima Karola Fryderyka Ernesta (ur. Siodłkowice, Schollwitz 14.05.1877 r.) – żonaty (x Berlin10.10.1907 r.) z Andreą Margot Jadwigą Emmą von Buelow (ur. West-Hartlepool 14.08.1887 r.) miał troje dzieci: Urszulę Klarę Elżbietę Annę Fryderykę Jadwigę (ur. Głubczyce, Leobschuetz 1.08.1908 r.), Fryderyka Artura Augusta Erwina Otto (ur. 1.12.1910 r.) i Edwina Bodo Fryderyka Gotarda Hermanna (ur. 19.11.1914 r.).
   i) Barbarę Beatę Joannę Fryderykę (ur. Siodłkowice, Schollwitz 4.01.1882 – zm. Świebodzice, Freiburg 29.09.1913 r.).
2. Ernesta Fryderyka Leopolda Teodora (ur. Siodłkowice, Schollwitz 15.12.1846 – zm. Berlin 13.04.1903 r.) – właściciela Dolnych Ostrowąs (Nieder Wiesenthal) koło Milicza (Militsch) i Chromca (Ludwigsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), kupionego w 1875 roku. Żonaty (x Czarny Bór, Schwarzwaldau 3.06.1872 r.) z Łucją von Portatius (ur. Czarny Bór, Schwarzwaldau 27.06.1851 r.), miał czworo dzieci:
   a) Helenę Fryderykę Luizę Frydolinę Annę Małgorzatę (ur. Borek, Wrocław-Borek, Kleinburg 24.03.1873 r.).

b) Jana Fryderyka Ludwika Bernarda Erwina (ur. Borek, Wrocław-Borek, Kleinburg 30.09.1874 r.).
c) Fryderyka Ernesta (ur. Dolny Ostrowąs, Nieder Wiesenthal 9.11.1876 r.) – asesora rejencji.
d) Edelgardę Erykę Stefanię Fryderykę (ur. Dolny Ostrowąs, Nieder Wiesenthal 12.07.1882 r.).

b) Dom Roztocznik (Olbersdorf).

W XIX wieku istniały dwa odgałęzienia tego domu: potomstwa braci, prawdopodobnie synów Jana Jerzego bar. von Seherr-Thoss: Jerzego Henryka Ferdynanda i Karola Gotarda Zygmunta.

a) Potomstwo Jerzego Henryka Ferdynanda.

Jerzy Henryk Ferdynand bar. von Seherr-Thoss (ur. 16.01.1787 – zm. Roztocznik, Olbersdorf 9.05.1860 r.) – właściciel Roztocznika (Olbersdorf) w 1823 roku kupił Polską Cerekiew (Polnisch Neukirch) koło Koźla (Cosel). Żonaty (x Wrocław, Breslau 8.12.1816 r.) z Julianną Marią Moritz-Eichhorn (ur. Wrocław, Breslau 3.03.1799 – zm. Roztocznik, Olbersdorf 28.09.1870 r.), miał sześcioro dzieci:

1. Hermanna Wolfganga Ferdynanda (ur. Roztocznik, Olbersdorf 4.07.1818 – zm. 25.07.1850 r.) – żonaty (x Kravaře, Deutsch Krawarn 17.01.1843 r.) z Eleonorą Józefiną Franciszką von Rudziński (ur. Kravaře, Deutsch Krawarn 6.10.1827 – zm. Wiedeń, Wien 1897 r.), miał dwóch synów:
   a) Artura (ur. 1847 r.) – zmarłego w dzieciństwie;
   b) Hermanna Juliusza Ferdynanda (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 23.12.1850 – zm. Berlin 1892 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. (x Wrocław, Breslau 1876 r. – rozwiedziony) z Otylią Koehler; 2. (x Berlin 7.11.1888 r.) z Anną van der Borght (ur. Poczdam, Potsdam 5.04.1859 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 19.11.1895 r.) za dr prawa Jana Jentzsch, dyplomatę niemieckiego.
2. Alberta (ur. Roztocznik, Olbersdorf 17.12.1819 – zm. Stanica, Haltauf 5.11.1888 r.) – właściciel Stanicy (Haltauf) koło Strzegomia (Striegau), którą sprzedał. Żonaty (x Moszna k. Prudnika, Moschen b. Neustadt 29.08.1847 r.) z Julią bar. von Seherr-Thoss (ur. Moszna, Moschen 6.06.1821 – zm. Wrocław, Breslau 25.01.1904 r.) miał dwoje dzieci:
   a) Jerzego Alberta Ferdynanda (ur. Stanica, Haltauf 12.08.1848 r.);
   b) Jana Karola Ferdynanda Alberta (ur. Stanica, Haltauf 2.02.1860 r.) – radcę rejencji we Wrocławiu (Breslau). Żonaty (x Berlin 1.03.1894 r.) z Marią Cecylią Elżbietą von Kalckreuth (ur. Muchocin 9.05.1867 – zm. Wrocław, Breslau 6.03.1916 r.), miał dwoje dzieci: bliźniaków Albrechta Joachima Otto (zginął pod Le Mesnil 16.03.1915 r.) i Dorotę Julię Dianę (ur. Poznań, Posen 20.02.1895 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 23.10.1918 r.) Gotfryda bar. von Schenk zu Teutenburg, ordynata fideikomisu Doba (Doben) w Prusach Wschodnich.
3. Henryka Ferdynanda Juliusza (ur. Roztocznik, Olbersdorf 6.09.1822 – zm. Oleśnica, Oels 8.11.1895 r.) – żonatego (x Kujawy k. Prudnika, Kujau b. Neustadt 14.05.1850

r.) z Natalią bar. von Seherr-Thoss (ur. Kujawy, Kujau 31.05.1828 – zm. Oleśnica, Oels 7.11.1897 r.). Miał siedmioro dzieci:
a) Natalię Marię Gertrudę (ur. Roztocznik, Olbersdorf 20.02.1851 – zm. Wrocław, Breslau 22.02.1918 r.);
b) Jana Ferdynanda Juliusza Eryka (ur. Roztocznik, Olbersdorf 15.03.1852 – zm. Drezno, Dresden 23.04.1907 r.) – dyrektora poczty. Żonaty (x Wrocław, Breslau 20.04.1892 r.) z Małgorzatą von Schmiedeberg (ur. Zwanowice k. Brzegu, Schwanowitz b. Brieg 9.08.1863 r.), właścicielką resztówki majoratu Ścibórz (Stuebendorf) koło Nysy (Neisse), która po śmierci męża adoptowała pod nazwiskiem panieńskim w 1925 roku (16.03.) Feodora Marię Oskara Egmonda Arnolda Alojzego von Winckler – „von Schmiedeberg von Winckler".
c) Ferdynanda Jana Otto Juliusza Gotarda (ur. Roztocznik, Olbersdorf 16.08.1853 – zm. Wrocław, Breslau 29.11.1918 r.) – majora wojsk niemieckich;
d) Juliusza Ferdynanda Jana (ur. Roztocznik, Olbersdorf 23.03.1855- zginął pod Karnkowem 14.11.1914 r.) – kapitana wojsk niemieckich;
e) Juliusza Zygmunta Konstantyna Bruno Lotara (ur. Bukowina k. Trzebnicy, Bukowine b. Trebnitz 19.11.1860 r.) – generała majora wojsk niemieckich;
f) Karola Moryca Eugeniusza Juliusza (ur. Bukowina, Bukowine 12.05.1863 r.) – właściciela Godziszowa (Guentherwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), kupionego 1895 roku od swojego teścia. Żonaty (x Wrocław, Breslau 14.06.1892 r.) z Julią Schoeller (ur. Dueren 4.06.1867 r.) miał czworo dzieci: Ekarta Juliusza Dietricha Zygmunta (ur. Wrocław, Breslau 25.06.1893 r.), Lotara Julo Eryka Leopolda Jerzego (ur. Berlin 27.11.1894 r.), Juliusza Leopolda Gotarda Jana (ur. Godziszów, Guentherwitz 29.12.1897 – zginął pod Epinal 2.06.1918 r.) i Gerdę Linę Małgorzatę Ady (ur. Godziszów, Guentherwitz 31.07.1902 r.).
g) Fryderyka Wilhelma Traugotta Juliusza Zygmunta (ur. Oleśnica, Oels 27.06.1870 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 25.09.1900 r.- rozwiedziony 1908 r.) z Małgorzatą von Rothmaler (ur. Erfurt 19.10.1879 r.), która wyszła ponownie za mąż za Fryderyka Rogalla von Bieberstein (zginął 10.01.1915 r.).

4. Stanisława Ferdynanda Zygmunta (ur. Polska Cerekiew, Polnisch Neukirch 23.02.1827 – zm. Wawrzeńczyce, Lorzendorf 29.01.1907 r.) – w 1884 roku sprzedał Polską Cerekiew (Polnisch Neukirch) Eberhardowi hr. von Matuschka. Żonaty (x Wawrzeńczyce, Lorzendorf 23.05.1853 r.) z Marią Szarlottą Albertyną Elżbietą Knappe von Knappstaedt (ur. Wrocław, Breslau 27.07.1833 – zm. Świdnica, Schweidnitz 17.02.1913 r.), właścicielką założonego w 1870 roku fideikomisu Wawrzeńczyce (Lorzendorf) koło Strzelina (Strehlen), miał dwoje dzieci:
a) Elżbietę Marię Szarlottę (ur. Pszczyna, Pless 4.04.1858 r.) – żonę (x Wawrzeńczyce, Lorzendorf 3.05.1892 r.) Kurta von Teichman und Logischen (zm. 5.09.1918 r.).
b) Jana Guentera Ferdynanda Stanisława (ur. Pszczyna, Pless 18.07.1859 r.) – ordynata fideikomisu Wawrzeńczyce (Lorzendorf), radcę rejencji legnickiej, żonatego (x Narok k. Opola, Norok b.Oppeln 25.08.1885 r.) z Laurą Elly von Wichelhaus (ur. Narok, Norok 9.02.1864 r.).

5. Luizę Marię (ur. Roztocznik, Olbersdorf 20.09.1830 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 1848 r.) Maksymiliana von Wittenburg (zm. 26.08.1872 r.).
6. Ferdynanda Augusta Reinholda Manfreda (ur. Roztocznik, Olbersdorf 10.06.1835 r.).

b) Potomstwo Karola Gotarda Zygmunta.

Karol Gotard Zygmunt bar. von Seherr-Thoss (ur. Roztocznik, Olbersdorf 18.05.1789 – zm. Wrocław, Breslau 27.02.1858 r.) był właścicielem Mosznej (Moschen), Kujaw (Kujau), które kupił w 1819 roku Jan (Jan Jerzy ?) z Dobrocina (Guettmannsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), Krobusza (Krobusch) i Nowej Wsi Prudnickiej (Neudorf) w powiecie prudnickim. Na cmentarzu w Kujawach (Kujau) znajdują się grobowce rodziny. Żonaty (x Wrocław, Breslau 9.01.1817 r.) z Augustą Wilhelminą Konstancją Moriz-Eichborn (ur. Wrocław, Breslau 28.08.1800 – zm. Wrocław, Breslau 3.06.1879 r.), miał czworo dzieci:

1. Karola Ernesta Wilhelma Ferdynanda (ur. Moszna, Moschen 7.02.1829 – zm. Kłodzko, Glatz 4.02.1892 r.) – żonatego (x Dobromierz, Hohenfriedeberg 8.08.1859 r.) z Gertrudą bar. von Seherr-Thoss (ur. Dobromierz, Hohenfriedeberg 10.02.1835 – zm. Kłodzko, Glatz 21.04.1892 r.). Miał dwie córki:
   a) Hildegardę (ur. Kłodzko, Glatz 2.03.1865 r.);
   b) Dorotę Szarlottę Konstancję Klarę Małgorzatę Marię Annę (ur. Biskupice Widawskie, Bischwitz 25.06.1866 r.) – żonę (x Kłodzko, Glatz 27.09.1890 r.) Hermana bar. Roeder von Diersburg.
2. Karola Jana Ferdynanda Henryka Konstantyna (ur. Moszna, Moschen 29.06.1830 – zm. Wrocław, Breslau 23.06.1899 r.) – radcę rejencji, właściciela Mosznej (Moschen), którą sprzedał w 1863 roku. Żonaty (x Nysa, Neisse 20.05.1867 r.) z Nanny bar. von Bock (ur. Nysa, Neisse 19.10.1847 – zm. Wrocław, Breslau 5.01.1905 r.), miał trzy córki:
   a) Ewę Nanny Konstancję Emmę Marię (ur. Nysa, Neisse 2.12.1869 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Nysa, Neisse 8.04.1893 r.) z Hugo von Zimmermann (zm. Nysa, Neisse 18.04.1894 r.) kapitanem wojsk niemieckich, 2. (x Wrocław, Breslau 1.03.1899 r.) z Hermannem Rogalla von Bieberstein (zginął na I wojnie światowej) majorem wojsk niemieckich.
   b) Annę Ewę Nanny Olgę Konstancję (ur. Nysa, Neisse 26.06.1874 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1.06.1898 r.) Wilhelma von Koppy, oficera wojsk niemieckich.
   c) Lidę Ewę Konstancję Ferdynandę (Nanny) (ur. Nysa, Neisse 31.12.1875 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1.06.1898 r.) Kurta von Raumer, majora wojsk niemieckich.
3. Karola Wolfganga Henryka Ferdynanda (ur. Wrocław, Breslau 27.02.1834 – zm. Drezno, Dresden 7.06.1905 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Oława, Ohlau 2.05.1859 r.) z Olgą von Schauroth (ur. Oława, Ohlau 12.01.1839 – zm. Hannower 27.03.1868 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 26.02.1877 r.) z Jadwigą bar. von Richthofen z Karłowic (Carlowitz) (ur. Sierakowo 25.08.1847 r.). Z pierwszą żoną miał syna i córkę, zaś z drugą – córkę i syna:
   a) Jana Karola (ur. Kluczbork, Kreuzburg 11.03.1860 r.) – oficera wojsk niemieckich;

b) Biankę (ur. Kluczbork, Kreuzburg 13.01.1863 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 27.05.1896 r.) Lotara bar. von Richthofen, oficera sztabowego wojsk niemieckich;
c) Olgę Huldę Konstancję Marię Annę Ewę (ur. Paderborn 5.12.1877 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 29.04.1908 r.) Jerzego von Obernitz (zm. Gliwice, Gleiwitz 6.08.1914 r.), ordynata fideikomisu Machnice (Machnitz) kołoTrzebnicy (Trebnitz).
d) Karola Henryka (ur. Parchim 11.11.1880 r.).

4. Marię Annę Karolinę (ur. Moszna, Moschen 26.07.1814 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 7.12.1878 r.) Kuno bar. von Richthofen (zm. Sarnowa, Sarne 27.11.1894 r.), właściciela majątku w Sarnowej (Sarne) koło Rawicza (Rawitsch) w Wielkopolsce.

2. Linie hrabiowskie.

W XIX wieku istniały trzy linie hrabiowski: a) wymarła linia z Dobromierza (Hohenfriedeberg) b) linia węgierska z Byciny (? Bitschin) koło Gliwic (Gleiwitz) i c) linia z Dobrej (Dobrau) koło Prudnika (Neustadt).

a) Linia z Dobromierza (Hohenfriedeberg) – hr. von Seherr-Thoss-Hohenfriedeberg.

Linia ta wymarła w linii męskiej na synie Jana Karola Fryderyka Wilhelma – Fryderyku Albinie Henryku Aleksandrze hr. von Seherr-Thoss-Hohenfriedeberg (ur. Dobromierz, Hohenfriedeberg 15.10.1818 – zm. Dobromierz, Hohenfriedeberg 12.08.1877 r.) 2. hrabiu Dobromierza (Hohenfriedeberg), właścicielu Dobromierza (Hohenfriedeberg), Święca (Schweinz) i Łąkoszowa (Wiesenberg). Żonaty (x 6.07.1847 r.) z Leopoldyną bar. von Riese-Stallburg (ur. 7.01.1822 – zm. Dobromierz, Hohenfriederg 30.07.1895 r.), współwłaścicielką państwa Nova Bystřice w Czechach w okręgu budziejowickim, miał tylko cztery córki którym nie przysługiwał tytuł hrabiowski:

1. Marię Małgorzatę Szarlottę Augustę Elżbietę Józefinę bar. von Seherr-Thoss (ur. Wrocław, Breslau 7.12.1851 r.) – żonę (x Dobromierz, Hohenfriedeberg 8.08.1877 r.) Wolfa von Schoenberg-Poetting, właściciela majątków Tannenberg i Hafelberg w Saksonii.
2. Marię Aleksandrę Szarlottę Augustę Fryderykę Henriettę Adolfinę Gertrudę bar. von Seherr-Thoss (ur. Nova Bystřice 28.08.1856 r.) – żonę (x Berlin 8.02.1896 r.) Ludwika Gottwalda, pastora w Dobromierzu (Hohenfriedeberg).
3. Marię Adolfinę Szarlottę Augustę Fryderykę Aleksandrynę Klarę Małgorzatę bar. von Seherr-Thoss (ur. Nova Bystřice 12.03.1859 r.) – żonę (x Dobromierz, Hohenfriedeberg 8.07.1886 r.) Harry von Weber.
4. Marię Aleksandrę Gertrudę Szarlottę Fryderykę Zofię bar. von Seherr-Thoss (ur. Dobromierz, Hohenfriedeberg 5.07.1863 r.) – żonę (x Dobromierz, Hohenfriedeberg 28.02.1898 r.) Hermanna Nickich von Roseneck (zm. Czerniec, Schwarzau 5.03.1899 r.), właściciela Czerńca (Schwarzau) koło Lubina (Lueben).

b) Linie: węgierska z Byciny (Bitschin) i z Dobrej (Dobrau).

Linie te pochodzą od najstarszego z braci którzy w 1734 roku otrzymali tytuły baronów – Henryka Leopolda, właściciela Wigancic (Weigelsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W 1775 roku (2.09.) otrzymał tytuł hrabiego pruskiego.

Linia węgierska z Byciny.

Wnuk Henryka Leopolda – Henryk (ur. 1.01.1785 – zm. 18.08.1837 r.) był właścicielem Byciny (Bitschin) koło Gliwic (Gleiwitz). Syn Henryka – Henryk Artur hr. von Seherr-Thoss (ur. Bycina, Bitschin 23.03.1820 – zm. Ujegovac 19.02.1898 r.), żonaty (x 1.04.1854 r.) z Eweliną Herrmann (ur. Wuerzburg 16.08.1837 r.) miał syna – Adalberta (ur. Zagrzeb, Agram 18.10.1869 – zm. Budapeszt 3.04.1920 r.), majora wojsk austriackich. Żonaty (x Wiedeń, Wien 30.04.1898 r.) z Łucją Amelią Adolfiną Biedermann von Turony (ur. Wiedeń, Wien 11.04.1878 – zm. 7.04.1920 r.) miał dwoje dzieci:

1. Gabrielę Adolfinę Matyldę Leontynę Ewelinę Marię (ur. Wiedeń, Wien 15.03.1902 r.);
2. Adalberta Henryka Leopolda Roberta Ernesta Rudolfa (ur. Budapeszt 11.12.1903 r.).

Linia z Dobrej (Dobrau)

Podobnie jak poprzednia, linia pochodzi od Henryka Leopolda – właściciela Wigancic (Weigelsdorf). W 1779 roku (21.11.) kupił on od Erdmanna Karola hr. von Redern z Krapkowic (Krappitz) majątek Dobra (Dobrau) ze Steblowem (Stoeblau), Kórnicą (Koernitz) i Biedrzychowicami (Friedersdorf) koło Prudnika (Neustadt).

Jego wnuk – Ernest hr. von Seherr-Thoss (ur. 4.08.1786 – zm. Dobra, Dobrau 19.01.1856 r.) – był właścicielem państwa Dobra (Dobrau) do którego dokupił w 1851 roku (19.07.) od Karola hr. von Harrach sąsiednie majątki: Rozkochów (Rosnochau), Ćwiercie (Schwaerze) i Zwiastowice (Schwesterwitz). Przejściowo posiadał również Puszynę (Puschine) kupioną w 1776 roku, którą sprzedał w 1843 roku Fedorowi hr. von Francken-Sierstorpff. Był także właścicielem Wigancic (Weigelsdorf) i Lutomierza (Quickendorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) oraz Meffersdorf na Górnych Łużycach. Żonaty (x Dobra, Dobrau 1807 r.) z Agnieszką Leopoldyną Kazimierą von Loen (ur. Dessau 17.12.1783 – zm. Dobra, Dobrau 17.10.1832 r.), miał troje dzieci:

1. Leopolda Henryka Ludwika Hermanna (ur. Dobra, Dobrau 3.07.1810 – zm. Wiesbaden 19.05.1893 r.) – zgodnie z życzeniami swojego dziada i ojca, przekształcił państwo Dobra w fideikomis do którego dokupił w 1862 roku (29.05.) majątek Walce (Walzen). Żonaty (x 16.01.1847 r.) z Olgą hr. von Strachwitz (ur. Kamieniec, Kaminietz 22.08.1827 – zm. Dobra, Dobrau 11.07.1909 r.), miał dwoje dzieci:
   a) Małgorzatę (ur. 23.12.1848 r.) – właścicielkę Urbanowic (Urbanowitz) koło Koźla (Cosel), żonę (x Dobra, Dobrau 23.05.1871 r.) Ludwika hr. Apponyi von Nagy-Appony (zm. Budapeszt 11.12.1909 r.), właściciela państwa Nagy- i Kis-Appony, marszałka dworu węgierskiego.
   b) Ernesta Jana Krzysztofa Rogera (ur. Grabin k. Niemodlina, Grueben b. Falkenberg 31.10.1851 – zm. Dobra, Dobrau 19.01.1922 r.) – właściciela fideikomisu Dobra (Dobrau) oraz państwa Czarny Las (Schwarzwald) koło Lublińca (Lublinitz). Żonaty

(x Laskowice, Laskowitz 17.07.1878 r.) z Matyldą hr. von Saurma-Jeltsch (ur. Berlin 3.04.1858 – zm. Dobra, Dobrau 9.07.1925 r.), miał sześcioro dzieci:

- Ernesta Jana Krzysztofa Rogera Hermanna (ur. Rozkochów, Rosnochau 4.04.1879 r.) – właściciela fideikomisu Dobra (Dobrau). Żonaty (x Paryż 29.04.1909 r.) z Margaret-Muriel White (ur. Paryż 12.10.1880 - ?.03.1943r.), która popełniła samobójstwo w chwili aresztowania jej przez Gestapo, miał troje dzieci: Małgorzatę (ur. Rozkochów, Rosnochau 4.04.1910 r.), Rogera Henryka Hermanna Ernesta Jana Krzysztofa (ur. Rozkochów, Roznochau 6.02.1912 r.) i Ernesta Jana Krzysztofa Henryka Leopolda Antoniego Hermanna (ur. Berlin 7.08.1915 r.).
- Ernesta Jana Krzysztofa Manfreda Rogera (ur. Rozkochów, Rosnochau 14.05.1880 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 6.05.1913 r.) z Feodorą hr. von Matuschka (ur. Berlin 24.06.1891 r.), miał dwóch synów: Ernesta Jana Krzysztofa Franciszka Rogera (ur. Berlin 26.08.1916 r.) i Jana Krzysztofa (ur. Poczdam, Potsdam 13.10.1918 r.).
- Fryderyka Ernesta Jana Krzysztofa (ur. Rozkochów, Rosnochau 30.04.1881 – zginął pod Faucoucourt 8.08.1918 r.). Żonaty (x Wrocław, Breslau 23.05.1912 r.) z Margaritą Schoen (ur. Krzanowice k. Koźla, Krzanowitz b. Cosel 27.12.1893 r.), właścicielką fideikomisu Chrósty (Chrost) koło Koźla (Cosel), która ponownie wyszła za mąż (x 12.07.1921 r.) za Guentera Huberta bar. von Reibnitz. Miał córkę – Elżbietę (ur. Poczdam, Potsdam 24.08.1914 r.).
- Ernesta Jana Krzysztofa Teobalda (ur. Rozkochów, Rosnochau 26.05.1882 r.) – współwłaściciela Walc (Walzen);
- Ernesta Jana Krzysztofa Wolfganga (ur. Rozkochów, Rosnochau 8.06.1884 r.) – współwłaściciela Walc (Walzen);
- Marię Małgorzatę (ur. Rozkochów, Rosnochau 8.10.1885 r.) – żonę (x Dobra, Dobrau 3.06.1905 r.) dr prawa Ladislawa hr. Hunyady von Kethely, właściciela Uermeny na Węgrzech.

2. Paulinę Agnes Blankę (ur. 8.02.1818 r.) – żonę (x Wigancice, Weigelsdorf 10.10.1854 r.) Karola von Baerensprung (zm. 16.02.1879 r.), właściciela Klein Doebern na Dolnych Łużycach.
3. Oktawiana Manfreda (ur. Dobra, Dobrau 5.01.1827 – zm. Wrocław, Breslau 5.10.1911 r.) – właściciela Dolnych Wigancic (Nieder Weigelsdorf), Jodłownika (Tannenberg), Myśliszowa (Karlswalde) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i Lutomierza (Quickendorf) z Młodziejowem (Sehersgrund) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W 1896 roku (25.11.) majątki te przekształcił w fideikomis którego był I ordynatem. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 22.07.1852 r.) z Eugenią hr. von Sternberg und Rudelsdorf (ur. 20.06.1828 – zm. 22.03.1876 r.) z Rudnicy (Raudnitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), 2. (x Lipsk, Leipzig 5.01.1878 r.) z Heleną von Montbé (ur. Drezno, Dresden 25.07.1853 – zm. Monachium, Muenchen 1912 r.). Z pierwszą żoną miał czworo dzieci:

a) Joannę Marię Agnieszkę (ur. 24.06.1857 r.) – żonę (x Wigancice, Weigelsdorf 28.01.1878 r.) Alfonsa hr. von Pachta (zm. Linz 10.07.1902 r.) właściciela Viehtenstein i Krempelstein w Górnej Austrii.
b) Ernesta Fryderyka Marię Manfreda (ur. Wigancice, Weigelsdorf 30.10.1858 – zm. Rościszów, Steinseifersdorf 20.12.1907 r.) – II ordynata fideikomisu Wigancice (Weigelsdorf) i właściciela Rościszowa (Steinseifersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty (x Miechowice, Miechowitz 5.11.1891 r.) z Klarą Ewą Adelajdą Marią Wandą von Thiele-Winckler (ur. Miechowice, Miechowitz 5.11.1868 r.), miał pięcioro dzieci:
- Różę Marię (ur. Poczdam, Potsdam 4.05.1893 r.);
- Ernesta Manfreda (ur. Poczdam, Potsdam 17.11.1894 r.);
- Henryka Leopolda (ur. Poczdam, Potsdam 27.03.1896 r.) – IV ordynata fideikomisu Wigancice (Weigelsdorf);
- Ernesta Manfreda Rogera (ur. Rościszów, Steinseifersdorf 1.03.1897 r.);
- Ernesta Huberta Manfreda (ur. Rościszów, Steinseifersdorf 7.03.1898 r.).

c) Annę Marię Gabrielę (ur. Wigancice, Weigelsdorf 2.06.1862 r.) – w 1913 roku (2.02.) adoptowała Wilhelma Herberta Schmidta (ur. Rościszów, Steinseifersdorf 11.05.1900 r.) pod nazwiskiem „hr. von Seherr-Thoss-Schmidt". Prawdopodobnie był naturalnym synem Ernesta Fryderyka Marii Manfreda.
d) Annę Marię Teresę (ur. Wigancice, Weigelsdorf 20.06.1865 r.).

Źródła:
Sinapius T. I s. 878-879, T. II s. 995-996
Blażek T. II s. 122
Krane s. 121
Doerr s. 206, 221
Schles. Wappenbuch szp. 124
J. Kuczer, W. Strzyżewski (opr.): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 60, 72, 89, 94, 112, 121, 124
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 779-783; Jg 70:1920 s. 788-793
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 756-758; Jg 99:1926 s. 534-537
Schinke C.: Der Kreis Neustadt O.-S. Neustadt [1870] s. 86-87

TABLICE GENEALOGICZNE
(ciągłość genealogiczną udało się ustalić tylko dla niektórych linii i domów)

I. LINIA Z JEDLINKI I ŻÓŁKIEWKI

Jan v. Seherr u. Kunern
s. Wacława

ur. 1601 – zm. Jedlinka 21.11.1648 r.
wł. Jedlinki i Żółkiewki
rotmistrz regimentu v. Schlick
wojsk cesarskich
ż. (x 1634 r.) Zuzanna v. Kuhl
z Komorowa i Jedlinki
(ur. 1616 – zm. Jedlinka 16.07.1664 r.)
|

Jan Henryk	Jan Karol	Jan Godfryd	Zuzanna Barbara	Zmarłe:
	ur. 12.03.1639-		ur. 25.09.1641 -	a) Zuzanna Elżbieta
Dom	zm. 6.06.1708 r.	Dom	zm. 25.05.1660	ur. i zm. 1635 r.
Żółkiewka	wł. Górnej Strugi,	Jedlinka		b) Zygmunt
	Lubomina, Makowic,			ur. 1644 – zm. 1646 r.
	Olszowca, Opoczka,			c) Zuzanna Elżbieta
	Lesieńca, Gorc			ur. 1644 – zm. 1645 r.
	i Boguszowa			d) Elżbieta
	ż. (x 11.02.1670 r.)			ur. i zm. 1646 r.
	Kunegunda Eleonora			e) Anna Katarzyna
	v. Czettritz			ur. 1647 – zm. 1651 r.
	z Czarnego Lasu			f) Jan Zygmunt
	(zm. 23.08.1671 r.)			ur. 1649 – zm. 1660 r.)
	|			
	Kunegunda Eleonora			
	ur. 6.08.1671 – zm 4.06.1688 r.			
	majątkami podzieliły się oba domy			

1. Dom Żółkiewka

Jan Henryk
s. Jana
ur. 9.01.1638 r.
wł. Żółkiewki, Bielic Kożuchowskich i Karowa
ż. (x 19.01.1666 r.) Helena Małgotzata v. Luck
z Mleczna
(ur. 7.12.1642 – zm. 9.01.1682 r.)
|

Karol Ferdynand	zmarłe:
ur. 28.12.1678 r.	a) Zuzanna Barbara
wł. Domanic, Siedlimowic,	ur. i zm. 1667 r.
Pożarzysk, Makowic, Opoczka,	b) Helena Zuzanna
Olszowic, Lesieńca i Gorc	ur. i zm. 1668 r.
1721 r. – potwierdzenie starego	c) Ernest Ferdynand
stanu panów	ur. 1670 – zm. 1676 r.
ż. (x 7.01.1705 r.) Maria Eleonora	d) Joanna Małgorzata
bar. v. Haugwitz	ur. i zm. 1672 r.
z Chróstnik	e) Jan Henryk
|	ur. i zm. 1674 r.

Karol Henryk
ur. 14.12.1707 r.
wł. Siedlimowic

Karol Ferdynand jun.
ur. 1.05.1711 r.

zmarłe:
a) Fryderyka Luiza
ur. i zm. 1712 r.
b) Zofia Henrietta
ur. i zm. 1712 r.
c) Joanna Zofia
ur. i zm. 1714 r.

f) Anna Elżbieta
ur. 1675 – zm. 1677 r.
g) Jan Adolf
ur. i zm.1677 r.

2. Dom Jedlinka

Jan Godfryd
s. Wacława
ur. 23.05.1640 r.
ż. Urszula Marianna
v. Luck
z Mleczna

Henryk Godfryd
ur. 13.02.1669 r.
wł. Jedlinki
i cz. majątków stryja
ż. Zuzanna Magdalena
v. Zedlitz
z Izdebki

zmarłe:
a) Jan Adolf
ur. 1667 – zm. 1676 r.
b) Urszula Katarzyna
ur. 1668 – zm. 1683 r.
c) NN
d) NN

Konrad Godfryd
wł. Górnej Strugi i Lubomina
ż. (x 13.04.1723 r.)
Ewa Szarlotta
v. Czettritz
z Grodziszcza Dolnego

Jan Karol
w służbie wojskowej króla saskiego i polskiego

Anna Urszula
m. (x 11.01.1719 r.)
Daniel Gottlob v. Nikisch
z Zagrodna

II. LINIA Z RZECZYCY
(bardzo skromne informacje)

Majątki: Rzeczyca, Girzyn, Wysokie, Dolne Redlice, Wygnańczyce, Łysiny Wielkie i Tylewice.

Dom Wygnańczyce

N. v. Seherr

ok. 1577 r. wł. Wygnańczyc
i Łysin Wielkich
ż. N. v. Berg
z Niwisk
|

Ernest — Anna
| — m. Jan v. Lestwitz
N ? — ze Ślubowa
|
Jan Krzysztof
wł. Rzeczycy,
Wygnańczyc
i Mirocina Średniego
ż. Anna v. Landscron
1o voto v. Dyhrn
2o voto v. Kreckwitz
|
Jan Krzysztof sen.
wł. Wygnańczyc
ż. Anna Jadwiga
v. Berge
|
Jan Krzysztof jun.
marszałek polny
wojsk cesarskich
1721 r. – potwierdzenie
tarego stanu panów
ż. N. hr. v Pueckler
|
Eleonora

XIX – XX WIEK

1. Linie baronowskie.

a) Dom Dobromierz.

Karol Fryderyk
ur. 17.07.1754 – zm. 4.03.1814 r.
1789 r. – kup. Dobromierz, Siodłkowice
i Szymanów
ż. (x 16.10.1787 r.) Joanna Eleonora
Pertke v. Perkenau 1o voto v. Klinggraf
(ur. 21.11.1759 – zm. 22.11.1827 r.)
|

Jan Karol Fryderyk Wilhelm — Ernest Fryderyk Karol Ludwik
| — |

potomstwo potomstwo

Potomstwo Jana Karola Fryderyka Willhelma

Jan Karol Fryderyk Wilhelm
s. Karola Ludwika
ur. 1.11.1789 – zm. 17.10.1857 r.
1840 r. – I hrabia Dobromierza
(v. Seherr-Thoss Graf v. Hohenfriederg)
z prawem primogenitury
ż. (x 27.10.1817 r.) Szarlotta
bar. v. Tschammer u. Quaritz
(ur. 4.07.1797 – zm. Dobromierz 13.03.1878 r.)
|

Fryderyk Albin Henryk Aleksander
|
Linie hrabiowskie

Fryderyk Wilhelm Ludwik Adalbert
ur. 25.12.1822 - zm. 18.11.1880 r.
major wojsk pruskich
ż. (x Gaworzyce 4.07.1859 r.)
Klara bar. v. Tschammer u. Quaritz
(ur. 9.12.1836 - zm. Wrocław 14.02.1915 r.)
|
|
|

Fryderyk Henryk Alfred Eugeniusz
ur. Dobromierz 2.11.1836 - zm. Osowa Sień Górna 6.02.1904 r.
wł. Osowej Sieni Górnej
major wojsk pruskich
ż. (x Osowa Sień Górna 19.04.1873 r.)
Anna v. Heydebrand u. der Lasa 1o voto v. Brandenstein
(ur. Wschowa 30.09.1840 r.)

Fryderyk Henryk Alfred Artur
ur. Dobromierz 20.12.1838 r.
1881 r. wł. Kamieńca, Szalejowa Górnego i Niwek
ż. (Wrocław 30.08.1871 r.)
Klara v. Wallenberg-Pachaly ze Smolca
(ur. Wrocław 5.12.1845 r.)

Fryderyk August Adalbert Hillmar
ur. Biskupice Widawskie 31.12.1861 - zm. Olsztyn 3.05.1917 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Bellschwitz 13.10.1896 r.)
Edyta Wilhelmina Joanna Anna v. Bruenneck
(ur. Różyny 30.11.1875 r.)
|
|

Fryderyk August Artur Adalbert Stanisław
ur. Biskupice Widawskie 16.07.1863 r.
1888 r. – wł. Woskowiczek
ż. (x 7.05.1892 r.) Elżbieta v. Damnitz
(ur. Sternalice 19.09.1865 r.)
|
Edyta
ur. Wrocław 29.09.1913 r.
m. (x Wrocław 29.09.1913 r.)
Manfred v. Haugwitz

córki:
a) Klara Szarlotta Anna Weronika Maria Teresa
ur. Biskupice Widawskie 5.09.1860 r.
m. (x Legnica 28.05.1883 r.)
Waldemar bar. V. Loen
b) Szarlotta Teresa Klara Leopoldyna Anna
ur. Biskupice Widawskie 16.08.1867 r.
m. (x Legnica 2.02.1887 r.)
Jan v. Goetz bar. v. Hohenbock

Adalbert Roland
ur. Bellschwitz
31.06.1897 r.

Roland Hillmar
ur. Riesenburg
7.01.1899 r.

Manfred Fryderyk
Wilhelm
ur. Riesenburg
2.03.1900 r.

Hilmar Hubert
ur. Riesenburg
31.10.1903 r.

Potomstwo Ernesta Fryderyka Karola Ludwika

Ernest Fryderyk Karol Ludwik
s. Karola Ludwika
ur. 10.09.1798 – zm. Siodłkowice 23.04.1870 r.
wł. Siodłkowic i Szymanowa
ż. (x Środa Śląska 13.10.1830 r.)
Luiza Chrystiana Zofia Ferdynandyna
Ernestyna v. Elsner
(ur. Cesarzowice 21.03.1810 –
zm. Siodłkowice 19.12.1846 r.)
|

Erwin Ernest Fryderyk
Ludwik Emil
ur. Siodłkowice 30.09.1836 -
zm. Siodłkowice 9.11.1886 r.
wł. Siodłkowic i Szymanowa
ż. (x Wrocław 1886 r.)
Małgorzata v. Wallenberg-
Pachaly
(ur. Wrocław 11.05.1848 r.)
|

Ernest Fryderyk Leopold
Teodor
ur. Siodłkowice 15.12.1846 –
zm. Berlin 13.04.1903 r.
wł. Dolnych Ostrowąs i Chromca
ż. (x Czarny Bór 3.06.1872 r.)
Łucja v. Portatius
(ur. Czarny Bór 27.06.1851 r.)
|

Jan Fryderyk
Ludwik Bernard
Erwin
ur. Borek
30.09.1874 r.

Fryderyk Ernest
ur. Dolny Ostrowąs
9.11.1876 r.
asesor rejencji
dolnośląskiej

córki:
a) Helena Fryderyka
Luiza Frydolina
Anna Małgorzata
ur. Borek 24.03.1873 r.
b) Edelgarda Eryka
Stefania Fryderyka
ur. Dolny Ostrowąs
12.07.1882 r.

Fryderyk Ludwik
Gideon Erwin
ur. Siodłkowice
25.09.1871 r.
wł. Siodłkowic
i Szymanowa
ż. (x Rzeplin 6.07.1898 r.)
Helena Agnieszka
Augusta v. Lieres
u. Wilkau
(ur. Wrocław

Joachim Karol
Fryderyk Ernest
ur. Siodłkowice
14.05.1877 r.
ż. (x Berlin 10.10.1907 r.)
Andrea Margot Jadwiga
Emma v. Buelow
(ur. West-Hartlepool
14.08.1887 r.)
|

córki:
a) Luiza Klara Małgorzata
Fryderyka
ur. Treptow 24.06.1866 r.
m. (x Siodłkowice
20.10.1888 r.)
Kurt v. Scheliha
wł. Krakowian
landrat pow.
trzebnickiego
b) Klara Małgorzata Luiza

26.08.1875 r.) |

Fryderyka Ulryka
ur. Smolec 10.08.1867 r.
c) Małgorzata Stefania
Fryderyka Wilhelmina
ur. Berlin 18.10.1868 r.
d) Ulryka Fryderyka Maria
ur. Siodłkowice 6.06.1870 r.
m. (x Siodłkowice 29.09.1892 r.)
Edward v. Selchow
major wojsk niemieckich
e) Eleonora Katarzyna
Fryderyka Elżbieta
ur. Siodłkowice 7.02.1874 r.
f) Katarzyna Fryderyka Chrystiana
Julianna
ur. Siodłkowice 17.05.1875 r.
g) Barbara Beata Joanna Fryderyka
ur. Siodłkowice 4.01.1882 –
zm. Świebodzice 29.09.1913 r.

Fryderyk Artur
August Erwin Otto
ur. 1.12.1910 r.

Edwin Bodo
Fryderyk Gotard
Hermann
ur. 19.11.1914 r.

Urszula Klara
Elżbieta Anna
Fryderyka Jadwiga
ur. Głubczyce
1.08.1908 r.

b) Dom Roztocznik

Potomstwo Jerzego Henryka Ferdynanda

Jerzy Henryk Ferdynand
s. Jana Jerzego z Dobrocina (?)
ur. 16.01.1787 – zm. Roztocznik 9.05.1860 r.
wł. Roztocznika i od 1823 r. Polskiej Cerekwi (G. Śląsk)
ż. (x Wrocław 8.12.1816 r.) Julianna Maria Moritz-Eichhorn
(ur. Wrocław 3.03.1799 – zm. Roztocznik 28.09.1870 r.)
|

Hermann Wolfgang Ferdynand
ur. Roztocznik 4.07.1818 - zm. 25.07.1850 r.
ż. (x Kravaře Eleonora Józefina Franciszka Rudzińska
(ur. Kravaře 6.10.1827 - zm. Wiedeń 1897 r.)

Albert
ur. Roztocznik 17.12.1819 - zm. Stanica 5.11.1888 r.
ż. (x Moszna 29.08.1847r.) Julia bar. v. Seherr-Thoss
(ur. Moszna 6.06.1821 - zm. Wrocław 25.01.1904 r.)

Henryk Ferdynand Juliusza
ur. Roztocznik 6.09.1822 - zm. Oleśnica 8.11.1895 r.
ż. (x Kujawy 14.05.1850 r.) Natalia bar. v. Seherr-Thoss
(ur. Kujawy 31.05.1828 - zm. Oleśnica

Stanisław Ferdynand Zygmunt
ur. Polska Cerekiew 21.02.1827 - zm. Wawrzeńczyce 29.01.1907 r.
1884 r. – sprzed. Polską Cerekiew
ż. (x Wawrzeńczyce 23.05.1853 r.)
Maria Szarlotta Albertyna Elżbieta
Knappe v. Knappstaedt

Ferdynand August Reinhold Manfred
ur. Roztocznik 10.06.1835 r.

Luiza Maria
ur. Roztocznik 20.09.1830 r.
m. (x Drezno 1848 r.)
Maksymilian v. Wittenburg
(zm. 26.08.1872 r.)

Artur ur. 1847 r. zmarł

Hermann Juliusz Ferdynand ur. Dzierżoniów 23.12.1850 - zm. Berlin 1892 r. ż. 1. (x Wrocław 1876 r. – rozwiedziony) Otylia Koehler 2. (x Berlin 7.11.1888 r.) Anna v. Borgh

Jerzy Albert Ferdynand ur. Stanica 12.08.1848 r.

Jan Karol Ferdynand Albert ur. Stanica 2.02.1860 r. radca rejencji wrocławskiej ż. (x Berlin 1.031916 r) Maria Cecylia Elżbieta v. Kalckreuth (ur. Muchocin 9.05.1867 - zm. Wrocław 6.03.1916 r.)

Albrecht Joachim Otto ur. Poznań 20.02.1895 r. bliźniak zginął pod Le Mesnil 16.03.1915 r.

Dorota Julia Diana ur. Poznań 20.02.1895 r. bliźniak m. (x Wrocław 23.10.1918 r.) Gotfryd bar. v. Schenk zu Teutenberg ordynat fideikomisu Doba w Prusach Wschodnich

7.11.1897 r.)

(ur. Wrocław 27.07.1833 - zm. Świdnica 17.02.1913 r.) wł. fideikomisu Wawrzeńczyce

Jan Guenter Ferdynand Stanisław ur. Pszczyna 18.07.1859 r. I ordynat fideikomisu Wawrzeńczyce radca rejencji legnickiej ż. (x Narok 25.08.1885 r.) Laura Elly v. Wichelhaus (ur. Narok 9.02.1864 r.)

Elżbieta Maria Szarlotta ur. Pszczyna 18.07.1858 r. m. (x Wawrzeńczyce Kurt v. Teichman u. Logischen (zm. 5.09.1918 r.)

Jan Ferdynand Juliusz Eryk ur. Roztocznik 15.03.1852 - zm. Drezno

Ferdynand Jan Otto Juliusz Gotart ur. Roz-

Juliusz Ferdynand Jan ur. Roztocznik 23.03.1855 - zginął pod

Juliusz Zygmunt Konstantyn Bruno Lotar ur.

Karol Moryc Eugeniusz Juliusz ur. Bukowina

Fryderyk Wilhelm Traugott Juliusz Zygmunt ur. Oleśnica

Natalia Maria Gertruda ur. Roztocznik 20.02.1851 - zm. Wrocław 22.02.1918 r.

23.04.1907 r. dyrektor poczty ż. (x Wrocław 20.04. 1892 r.) Małgorzata v. Schmiedeberg (ur. Zwanowice 9.08.1863 r.) wł. Ściborza

tocznik 16.08.1853 - zm. Wrocław 29.11.1918 r. major wojsk niemieckich

Karnkowem 14.11.1914 r. kapitan wojsk niemieckich

Buko- wina 19.11. 1860 r. generał wojsk niemieckich

12.05.1863 r. wł. Godziszowa ż. (x Wrocław 14.06.1892 r.) Julia Schoeller (ur. Dueren 4.06.1867 r.)

27.06.1870 r. ż. (x Wrocław 25.09.1900 r. – rozwiedziony) Małgorzata v. Rothmaler (ur. Erfurt 19.10.1879 r.)

Ekart Juliusz Dietrich Zygmunt ur. Wrocław 25.06.1893 r.

Lotar Julo Eryk Leopold Jerzy ur. Berlin 27.11.1894 r.

Juliusz Leopold Gotart Jerzy ur. Godziszów 29.12.1897 – zginął pod Epinal 2.06.1918 r.

Gerda Lina Ada ur. Godziszów 31.07.1902 r.

Potomstwo Karola Gotarda Zygmunta z Kujaw (Górny Śląsk)

Karol Gotard Zygmunt
s. Jana Jerzego z Dobrocina (?)
ur. Roztocznik 18.05.1789 – zm. Wrocław 27.02.1858 r.
wł Mosznej, Kujaw, Krobusza i Nowej Wsi Prudnickiej
ż. (x Wrocław 9.01.1817 r.) Augusta Wilhelmina Konstancja Moritz-Eichborn
(ur. Wrocław 28.08.1800 – zm. Wrocław 3.06.1879 r.)

Karol Ernest Wilhelm Ferdynand ur. Moszna 7.02.1829 - zm. Kłodzko 4.02.1892 r. ż. (x Dobromierz 8.08.1859 r.) Gertruda bar. v. Seherr-Thoss (ur. Dobromierz 8.08.1859 - zm. Kłodzko 21.04.1892 r.)

córki:
a) Hildegarda ur. Kłodzko 2.03.1865 r.
b) Dorota Szarlotta Konstancja Klara Małgorzata

Karol Jan Ferdynand Henryk Konstantyn ur. Moszna 29.06.1830 - zm. Wrocław 23.06.1899 r. radca rejencji wł. Mosznej - sprzedał ż. (x Nysa 20.05. 1867 r.) Nanny bar. v. Bock (ur. Nysa 19.10.1847 - zm. Wrocław 5.01.1905 r.)

córki:
a) Ewa Nanny Konstancja

Karol Wolfgang Henryk Ferdynand ur. Wrocław 27.02.1834 - zm. Drezno 7.06.1905 r. pułkownik wojsk niemieckich ż. 1. (x Oława 2.05.1859 r.) Olga v. Schauroth (ur. Oława 12.01.1839 – zm. Hannower 27.03.1868 r.) 2. (x Wrocław Jadwiga bar. v. Richthofen z Karłowic (ur. Sierakowo 25.08.1847 r.)

Maria Anna Karolina ur. Moszna 26.07.1814 r. m. (x Wrocław 7.12.1878 r.) Kuno bar. v. Richthofen (zm. Sarnowa 27.11.1894 r.) wł. Sarnowej w Wielkopolsce

Maria Anna
ur. Biskupice Widawskie
25.06.1866 r.
m. (Kłodzko 27.09.1890 r.)
Hermann
bar. Roeder
v. Diersburg

Emma Maria
ur. Nysa
2.12.1869 r.
m. 1 (x Nysa 8.04.1893 r.)
Hugo v. Zimmermann
(zm. Nysa 18.04.1894 r.)
2. (x Wrocław 1.03.1899 r.)
Hermann Rogalla
v. Bieberstein
major wojsk niemieckich
(zginął w I wojnie Światowej)

b) Anna Ewa Nanny
Olga Konstancja
ur. Nysa 26.06.1874 r.
m. (x Wrocław 1.06.1898 r.)
Wilhelm v. Koppy
oficer wojsk niemieckich

c) Lida Ewa Konstancja Ferdynanda
ur. Nysa 31.12.1875 r.
m. (x Wrocław 1.06.1898 r.)
Kurt v. Raumer
major wojsk niemieckich

Jan Karol
ur. Kluczbork
11.03.1860 r.
oficer wojsk niemieckich

Karol Henryk
ur. Parchim
11.11.1880 r.

córki:
a) Bianka
ur. Kluczbork
13.01.1863 r.
m. (x Wrocław 27.05.1896 r.)
Lotar bar.
v. Richthofen
oficer sztabowy
wojsk niemieckich

b) Olga Hulda
Konstancja Maria
Anna Ewa
ur. Paderborn
5.12.1877 r.
m. (x Wrocław 29.04.1908 r.)
Jerzy v. Obernitz
(zm. Gliwice 6.08.1914 r.)
ordynat fideikomisu
Machnice

2. LINIE HRABIOWSKIE

a) Linia z Dobromierza – hr.von Seherr-Thoss-Hohenfriedeberg
(wymarła)

Jan Karol Fryderyk Wilhelm
s. Karola Ludwika
ur. 1.11.1789 – zm. 17.10.1857 r.
1840 r. – I hrabia Dobromierza
(v. Seherr-Thoss Graf v. Hohenfriederg)
z prawem primogenitury
ż. (x 27.10.1817 r.) Szarlotta
bar. v. Tschammer u. Quaritz
(ur. 4.07.1797 – zm. Dobromierz 13.03.1878 r.)
|
Fryderyk Albin Henryk Aleksander
ur. Dobromierz 15.10.1818 – zm. Dobromierz 12.08.1877 r.
II hrabia Dobromierza
wł. Dobromierza, Święca i Łąkoszowa

ż. (x 6.07.1847 r.) Leopoldyna bar. v. Riese-Stallburg
(ur. 7.01.1822 – zm. Dobromierz 30.07.1895 r.)
wł. Nova Bystřica w Czechach
|
Córki:
a) Maria Małgorzata Szarlotta Augusta Elżbieta Józefina
ur. Wrocław 7.12.1851 r.
m. (x Dobromierz 8.08.1877 r.) Wolf v. Schoenberg-Poetting
wł. Tannenberg i Havelberg w Saksonii
b) Maria Aleksandra Szarlotta Augusta Fryderyka Henrietta Adolfina Gertruda
ur. Nova Bystřice 28.08.1856 r.
m. (x Berlin 8.02.1896 r.) Ludwik Gottwald – pastor w Dobromierzu
c) Maria AdolfinaSzarlotta Augusta Fryderyka Aleksandryna Klara Małgorzata
ur. Nova Bystřice 12.03.1859 r.
m. (x Dobromierz 8.07.1886 r.) Harry v. Weber
d) Maria Aleksandra Gertruda Szarlotta Fryderyka Zofia
ur. Dobromierz 5.07.1863 r.
m. (x Dobromierz 28.02.1898 r.) Hermann Nikisch v. Roseneck
(zm. Czerniec 5.03.1899 r.) wł. Czerńca

b) Linie: węgierska z Byciny (?) i z Dobrej

Henryk Leopold
z linii z Rzeczycy
wł. Wygańcic
1779 r. – kup. Dobrą
1734 r. baron
1775 r. hrabia
|
N.
|

Henryk — Ernest

Linia węgierska — Linia z Dobrej

Linia węgierska z Byciny (?)

Henryk
ur. 1.01.1785 – zm. 18.08.1837 r.
wł. Byciny
|
Henryk Artur
ur. Bycina 23.03.1820 – zm. Ujegovac 19.02.1898 r.
ż. (x 1.04.154 r.) Ewelina Herrmann
(ur. Wuerzburg 16.08.1837 r.)
|
Adalbert

ur. Zagrzeb 18.10.1869 – zm. Budapeszt 3.04.1920 r.
major wojsk austriackich
ż. (x Wiedeń 30.04.1898 r.) Amelia Łucja
Adolfina Biedermann v. Turony
(ur. Wiedeń 11.04.1878 – zm. 7.04.1920 r.)
|

Adalbert Henryk Leopold Robert Wrnest Rudolf ur. Budapeszt 11.12.1903 r.	Gabriela Adolfina Matylda Leontyna Ewelina Maria ur. Wiedeń 15.03.1902 r.

Linia z Dobrej

Ernest
ur. 4.08.1786 – zm. Dobra 19.01.1856 r.
wł. Dobrej, Steblowa, Kórnicy Biedrzychowic, Rozkochowa, Ćwiercia i Zwiastowic na Górnym Śląsku oraz Wigancic i Lutomierza na Dolnym Śląsku i Meffersdorf na Łużycach
ż. (x Dobra 1807 r.) Agnieszla Leopoldyna Kazimiera v. Loen
(ur. Dessau 17.12.1783 – zm. Dobra 17.10.1823 r.)
|

Leopold Henryk Ludwik Hermann ur. Dobra 3.07.1810 - zm. Wiesbaden 19.05.1893 r. I ordynat fideikomisu Dobra ż. (x 16.01.1847 r.) Olga hr. v. Strachwitz (ur. Kamieniec 22.08.1827 - zm. Dobra 11.07.1909 r.)	Oktawian Manfred ur. Dobra 5.01.1827 - zm. Wrocław 5.10.1911 r. wł. Dolnych Wigancic, Jodłowniuka, Myśliszowa, Lutomierza i Młodziejowa 1896 r. – I ordynat fideikomisu Wigancice ż. 1 (x 22.07.1852 r.) Eugenia hr. v. Sternberg u. Rudelsdorf z Rudnicy (ur. 20.06.1828 – zm. 22.03.1876 r.) 2. (x Lipsk 1878 r.) Helena v. Montbe (ur. Drezno 25.07.1853 – zm. Monachium 1912 r.)	Paulina Agnes Blanka ur. 8.02.1818 r. m. (x Wigancice 10.10.1854 r.) Karol v. Baerensprung (zm. 16.02.1879 r.) wł. Klein Doebern na Łużycach

Ernest Jan Krzysztof Roger ur. Grabin 31.10.1851 - zm. Dobra 10.01.1922 r. II ordynat Dobrej oraz państwa Czarny Las ż. (x Laskowice	Małgorzata ur. 23.12.1848 r. wł. Urbanowic m. (x Dobra 23.05.1871 r.) Ludwik hr. Apponyi v. Nagy-Appony	Ernest Fryderyk Maria Manfred ur. Wigancice 30.10.1858 - zm. Rościszów 20.12.1907 r. II ordynat Wigancic	córki: a) Joanna Maria Agnieszka ur. 24.06.1857 r. m. (x Wigancice 28.01.1878 r.) Alfons hr. v. Pachta (zm. Linz 10.07.1902 r.)

17.07.1878 r.)
Matylda hr.
v. Saurma-Jeltsch
(ur. Berlin 3.04.1858 -
zm. Dobra
9.06.1925 r.)

(zm. Budapeszt
11.12.1909 r.)
wł. państw Nagy-
i Kis-Appony
marszałek dworu
węgierskiego

i wł. Rościszowa
ż. (x Miechowice
5.11.1891 r.)
Klara Ewa Adelajda
Maria Wanda
v. Thiele-Winckler
(ur. Miechowice
5.11.1869 r.)

wł. Viehtenstein
i Krempelstein
w Górnej Austrii
b) Anna Maria Gabriela
ur. Wigancice 2.06.1862 r.
c) Anna Maria Teresa
ur. Wigancice
20.06.1865 r.

Ernest Manfred
ur. Poczdam
17.11.1894 r.

Henryk Leopold
ur. Poczdam
27.03.1896 r.
IV (?) ordynat
Wigancic

Ernest Manfred
Roger
ur. Rościszów
1.03.1897 r.

Ernest Hubert
Manfred
ur. Rościszów
7.03.1898 r.

Róża Maria
ur. Poczdam
4.05.1893 r.

Ernest Jan
Krzysztof
Roger
Hermann
ur. Rozko-
chów
4.04.1879 r.
III ordynat
Dobrej
ż. (x Paryż
29.04.1909 r.)
Margaret-
Muriel
White
ur.
Paryż
12.10.
1880 -
?.03.
1943 r.

Ernest Jan
Krzysztof
Manfred
Roger
ur.
Rozkochów
14.05.1880 r.
major wojsk
niemieckich
ż. (x Berlin
6.05.1913 r.)
Feodora
hr. v. Matuschka
(ur. Berlin 24.06.
1891 r.)

Fryderyk Ernest
Jan Krzysztof
Jan Krzysztof
ur. Rozkochów
30.04.1881 r.
zginął pod
Faucoucourt
8.08.1918 r.
ż. (x Wrocław
23.05.1912 r.)
Margareta Schoen
(ur. Krzanowice
27.12.1893 r.)
wł. fideikomisu
Chrósty

Elżbieta
ur. Poczdam
24.08.1914 r.

Ernest Jan
Krzysztof
Teobald
ur. Rozkochów
26.05.1882 r.
wł. Walc

Ernest Jan
Krzysztof
Wolfgang
ur. Rozkochów
8.06.1884 r.
wł. Walc

Maria Małgorzata
ur. Rozkochów
8.10.1885 r.
m. (x Dobra
3.06.1905 r.)
dr prawa
Ladislaw hr.
Hunyady
v. Kethely
wł. Uermeny
na Węgrzech

Ernest Jan Krzysztof
Franciszek Roger
ur. Berlin 26.08.1916 r.

Jan Krzysztof
ur. Poczdam 13.10.1918 r.

Roger Henryk Hermann
Ernest Jan Krzysztof
ur. Rozkochów
6.02.1912 r.

Ernest Jan Krzysztof
Henryk Leopold
Antoni Hermann
ur. Berlin 7.08.1915 r.

Małgorzata
ur. Rozkochów
4.04.1910 r.

SEIDEL
(SEYDEL)

Herb szlachecki Rzeszy

Herb rycerski Rzeszy

Ród pochodzący ze Szwajcarii, w XVI wieku osiedli również w Brandenburgii i na Śląsku. W 1440 roku Nicol Seidel przebywał na dworze saskim. W 1520 roku (11.10.) szlachectwo Rzeszy uzyskał Erazm von Seidel , członek rady książąt brandeburskich.
W drugiej połowie XVI wieku Kasper von Seidel występuje w 1576 roku w dokumentach sycowskich. Żonaty z N. von Mutschelnitz, miał syna – Wolfganga, w 1620 roku właściciela Gogołowic (Gugelwitz) koło Milicza (Militsch) i Stradomi Wyżnej (Ober Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Wolfgang żonaty z N. von Schlieben, miał córkę – Katarzynę, żonę N. von Wreschowitz (Vřešovec).
W 1721 roku (22.12.) radca kameralny saski i polski Jan Jerzy Godfryd von Seidel oraz bracia: Jerzy Krzysztof i Jerzy Henryk zostali wpisani w stan rycerski Rzeszy z predykatem „Edle von…”. Posiadali majątki na śląskiej części Łużyc, m. in. Borów (Bohra) i Wilkę (Wilka) koło Lubania Śląskiego (Lauban) oraz Łomnicę (Lomnitz) i Koźlice (Koeslitz) koło Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:
Sinapius T. I s. 879-880
Blażek T. III s. 112

SEIDEL
(SEYDEL)

Ród patrycjuszy wrocławskich. W 1692 roku został wpisany w czeski stan rycerski Jerzy Seidel (ur. 7.04.1638 – zm. 10.04.1703 r.) – właściciel Kobierzyc (Koberwitz) pod Wrocławiem (Breslau). W latach 1679 – 1692 był syndykiem miasta Wrocławia (Breslau) zaś od 1692 aż do swojej śmierci, członkiem rady miejskiej. Żonaty (x 20.10.1665 r.) z Zuzanną Biner (Binner) miał pięcioro dzieci:

1. Jakuba – porucznika wojsk cesarskich. Zginął na Węgrzech.
2. Marię – zmarłą w młodości;
3. Zuzannę Zofię – zmarłą w młodości;
4. Zuzannę (zm. 3.06.1721 r.) – żonę Samuela Regius von Koenigsdorf (ur. 24.01.1662 – zm. 28.08.1719 r.), członka rady i syndyka miasta Wrocławia (Breslau). Jako ostatnia przedstawicielka rodu, odziedziczyła Kobierzyce (Koberwitz), które po jej śmierci przeszły w ręce rodu Regius von Koenigsdorf.
5. Jerzego (zm. przed 1710 r.) – członka rady książąt oleśnickich, radcę kamery pruskiej, właściciela Kobierzyc (Koberwitz), żonatego (x 20.11.1690 r.) z Filipiną von Hoffmanswaldau. Dzieci nie miał i po jego śmierci majątek przejęła siostra – Zuzanna.

Źródła:
Sinapius T. II s. 997
Blażek T. III s. 112

SEIDEL

zob.

SEYDEL

SEIDEWITZ

zob.

SEYDEWITZ

SEIDL
(SEYDL, SEIDEL, SEYDEL)

W 1729 roku (10.03.) w czeski stan rycerski wpisany został Jerzy Krzysztof Seidel – właściciel Jelenina (Hirschfeldau) koło Żagania (Sagan). Do rodu tego należał Maksymilian Wilhelm von Seidl (zm. ok. 1785 r.), starosta Żagania (Sagan). Posiadali również Budziwojów (Baudmannsdorf) koło Złotoryi (Goldberg) i Buczynkę (Buchwaeldchen) koło Lubina (Lueben).

Źródła:
Blażek T. III s. 112
Doerr s. 215

SEIDL

zob.

SEYDL

SEIDLITZ
(SEYDLITZ, ZEIDLITZ, *ŽEJDLIC*)

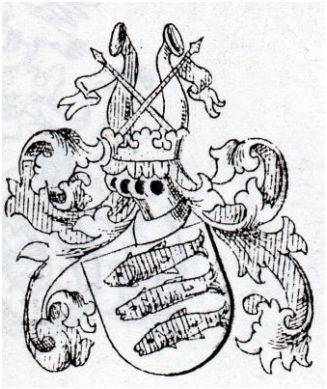

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Herb baronów Rzeszy wg Siebmachera

Herby szlacheckie

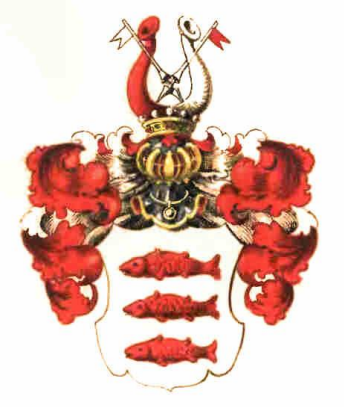

Herb baronowski

Herb baronów Seydlitz-Kurzbach I

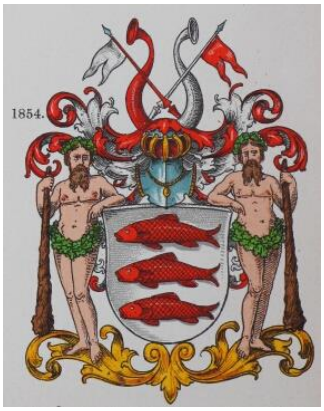

Herb baronów Seydlitz u. Kurzbach II

Herb hrabiów Seidlitz-Sandreczki

Polski herb Korcbok

Sinapius wywodzi ten ród z Nadrenii, gdzie rzekomo miał być znany od VII wieku: według niego w 653 roku w Rzymie zmarł Bernard Seidlicius mistrz ceremonii papieża Eugeniusza I. Przedstawiciele tego rodu w 931 roku mieli brać udział w wojnie wendyjskiej. W 1284

roku w czasie turnieju w Regensburgu Adam i Hans von Seidlitz zostali pasowani na rycerzy. W 1448 roku Albrecht von Seidlitz służył na dworze papieża Mikołaja V, żył 88 lat i pochowany został w kościele św. Marii Maggiore w Rzymie. Wszystkie te informacje są mało wiarygodne.Według późniejszych historyków niemieckich pochodzili z Turyngii, zaś według Jurka – z Miśni, wspólnego pnia lub tylko herbu z Kurzbachami.
Na Śląsk według Sinapiusa i Blażka przybyli w połowie XII wieku, według Sinapiusa przybyli przez Czechy i byli wspólnego pnia z Bechyniami z Lażan (Lassan, Laschan). Część historyków czeskich twierdzi, że panowie z Bechyni i Lażan przybyli do Czech ze Śląska. Posiadali podobne herby zwane w Polsce Korczbok zaś w Czechach – Trzy Karpie. Część historyków polskich prawdopodobnie słusznie identyfikuje czeskie Lażany (Lassan, Laschan) ze śląskimi Łażanami (Laasan) koło Świdnicy (Schweidnitz). W 1165 roku Baltazar Seydlitz według Sinapiusa, był członkiem rady księcia Bolesława I Wysokiego a w 1233 roku Konrad von Seydlitz przebywał na dworze księcia Henryka I Brodatego. W 1288 roku Vladislaus von Seydlitz był członkiem rady księcia Henryka IV Probusa. Według Jurka dopiero w 1288 roku na dworze księcia Bolka jaworskiego (świdnickiego) pojawiają się pierwsi przedstawiciele tego rodu: Apecz i Kunemann de Silicz a w 1289 roku na dworze księcia Henryka III głogowskiego przebywał Otto de Siglics. W 1311 roku Heinrich de Sydlitz (zm. po 1325 r.) był kasztelanem Opawy (Opava, Troppau). W 1322 roku Hanco de Sydlitz przebywał na dworze braci książąt świdnickich Bernarda i Bolka. W 1330 roku Apeczo przebywa na dworze księcia Bolka II świdnickiego.W 1337 roku Gerlaco i Jaroslaus de Sedlitz przebywają na dworze księcia Kazimierza I cieszyńskiego. W 1342 roku Jeszko i Nicolaus de Sedlic przebywali na dworze księcia Bolka Świdnickiego. Na dworze książąt świdnickich przebywał również w 1351 roku Kunemann de Sydlitz (zm. po 1387 r.). W 1361 roku Tenchin von Seidelitz występuje w dokumentach kozielskich. W 1376 roku Jan de Seidelitz sprzedał klasztorowi w Krzeszowie (Gruessau) majątek Witków (Witgendorf). Prawdopodobnie jego epitafium, cytowane przez Sinapiusa jako bardzo stare, znajdowało się w kościele klasztornym w Lubiążu (Leubus): „Johannes Seidelitz cognomine Longus. Hic devotissimus Miles bis terram visitavit Sanctam, et de illiterato Nobili unius anni spatio erevit Deo docente Monachus et Sacerdos in Moybiti (?)”. Musiała to być, jak z inskrypcji wynika, bardzo ciekawa postać: rycerz po pielgrzymce do Ziemi Świętej uczony zakonnik. Dużo informacji o członkach tego rodu zawiera nekrolog klasztoru henrykowskiego.
W XIV wieku byli już licznie rozrodzeni, dzielący się na liczne linie i domy, przyjmując często nazwiska zastępcze, m. in.: Lebda, Lasan, Romberg, Kapsdorf, Heynemann, Samptfor – Samotworski itp. W 1580 roku (13.01.) zorganizowano w Nysie (Neisse) zjazd familijny, w którym udział wzięło 47 członków rodu posiadających 56 majątków.
Najstarszymi znanymi siedzibami były: Czerńczyce (Kapsdorf) – w latach 1292 – 1674; Witków (Wittgendorf) koło Złotoryi (Goldberg) – w latach 1347 - 1376; Siedlimowice (Schoenfeld) koło Świdnicy (Schweidnitz) – w latach 1347 – 1499; Sobkowice (Zopkendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) – w latach 1430 – 1785; Mikołajowa (Niklasdorf) koło Grodkowa (Grottkau) – w latach 1440 – 1640; Kosiska (Koiskau) koło Legnicy (Liegnitz) – w 1455 rok; Rusinów (Rinnersdorf) koło Zielonej Góry (Gruenberg) – w 1477 roku; Ciepłowody (Tepliwoda) koło Ząbkowic Śląskich – w latach 1485 – 1714; Trzmielów

(Hummel) koło Lubina (Lueben) – w 1492 roku. Wskutek licznych małżeństw pomiędzy liniami i domami majątki przechodziły w ręce różnych linii.
Według Sinapiusa najważniejszymi liniami były: z Siedlimowic (Schoenfeld), z Mikołajowej (Niklasdorf), z Ciepłówód (Tepliwoda), z Konar (Kunern), z Burkatowa (Burkersdorf), ze Śmiałowic (Schmellwitz) i z Kraskowa (Kratzkau).
W bitwie pod Grunwaldem w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej brało udział pięciu przedstawicieli rodu: Gunczel, Opecz, Tamm. Kuncze i Nickel. W latach 1413 – 1419 Henryk Seidlitz zwany Lassan (Lażany) był starostą księstwa wrocławskiego. W 1418 roku występuje w dokumentach Nickel zwany Kapsdorf (Czerńczyce) a w 1435 roku Nickel von Seidlitz zwany Heinemann był kanclerzem i sędzią dworskim księstwa świdnickiego.

I. LINIA Z SIEDLIMOWIC (SCHOENFELD).

Sinapius twierdzi, że linia ta pochodzi z Czech od panów z Bechyni. Na Śląsku dzieliła się na podlinie i domy: Biała (Klein Bielau) koło Świdnicy (Schweidnitz), Milin (Fuerstenau) i Czerńczyce (Kapsdorf) koło Wrocławia (Breslau) oraz Kowalskie Żelowice (Schmitzdorf) koło Strzelina (Strehlen).
W 1346 roku Jan von Seidlitz, właściciel Siedlimowic (Schoenfeld) w czasie turnieju w Pradze, został pasowany na rycerza przez króla Karola IV. W 1396 roku Heymann – właściciel Siedlimowic (Schoenfeld) przebywał na dworze króla Wacława IV.
W 1410 roku Heynemann (Heymann) von Seidlitz właściciel Siedlimowic (Schoenfeld) był starostą księstwa świdnickiego. W 1439 roku starostą księstwa wrocławskiego był Jan von Seidlitz. W 1460 roku Andrzej z Siedlimowic (Schoenfeld) był paziem papieża Piusa II (?).
W 1499 roku właścicielem majątku był Jan von Seidlitz – starosta księstwa świdnicko – jaworskiego. W 1524 roku Jan (ten sam ?) – właściciel Siedlimowic (Schoenfeld), w imieniu króla (królewski orator) wygłaszał przemówienie na zjeździe książąt w Grodkowie (Grottkau) w 1532 roku był starostą księstwa świdnicko – jaworskiego. Żonaty z Ewą, córką Krzysztofa von Reibnitz z Kietlina (Kittelau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Pawdopodobnie jego córka – Urszula, była żoną Albrechta von Schellendorf.
W 1591 roku Herwigius Seidlitz – właściciel Siedlimowic (Schoenfeld).

Dom Milin (Fuerstenau) i Biała (Klein Bielau).

W 1492 roku Jan Seidlitz z Milina (Fuerstenau) i Czerńczyc (Kapsdorf) sprzedał majątek Psary (Huenern) i Szymanów (Simsdorf) w księstwie oleśnickim.
N. von Seidlitz właściciel Milina (Fuerstenau) żonaty (x ok. 1505 r.) z N. von Profen. Jego syn – N., właściciel Milina (Fuerstenau) i Czerńczyc (Kapsdorf), żonaty (x ok. 1548 r.) z N. von Reichenbach z Piersna (Pirschen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), miał tylko córkę – Dorotę, żonę (x ok. 1573 r.) Dawida von Gfug z Gniewomirowic (Fellendorf).
Nicol – właściciel Milina (Fuerstenau),był żonaty (x ok. 1596 r.) z Zuzanną, córką Jooachima von Reibnitz z Dzierżkowa (Daetzdorf).

Dom Czerńczyce (Kapsdorf)

W XVI wieku Jan von Seidlitz żonaty z Heleną von Pannwitz z Łomnicy (Lomnitz), miał syna – Jana jun. żonatego z Julianną von Diebitsch z Lubnowa (Liebenau). Jego córka – Sybilla, była żoną Jana von Reder.

Dom Biała (Klein Bielau) i Kowalskie Żelowice (Schmitzdorf)

W XVI wieku N. von Seidlitz – właściciel Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf), żonaty z N. von Seidlitz z Ciepłowód (Tepliwoda), miał syna N., żonatego z N. von Borschnitz z Kołaczowa (Prauss) koło dzierżoniowa (Reichenbach). Jego syn – Hartwig, właściciel Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf) był właścicielem Białej (Klein Bielau). Żonaty z Anną von Mutschelnitz z z Pełczyna (Polgsen) miał córkę – Magdalenę, żonę (x 1630 r.) Adama von Tschammer z Osetna (Osten), właściciela Psar (Huenern).

II. LINIA Z MIKOŁAJOWEJ (NIKLASDORF).

Według Sinapiusa linia powstała z czeskiej linii z Lażan (Lassan, Laschan), zaś wg polskich historyków z Łażan (Laasan) koło Świdnicy (Schweidnitz) i dzieliła się na domy: Chobienie (Koeben) koło Góry Śląskiej (Guhrau) – w miejscowym kościele znajduje się krypta tej linii rodu, Podlesie (Kunsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), Lipowa (Leipitz) koło Strzelina (Strehlen), Gałów (Gohlau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) i Wilczków (Wiltschau) koło Wrocławia (Breslau).

Około 1440 roku właścicielem Mikołajowej (Niklasdorf) był N. von Seidlitz z Lażan (Lassan, Laschan). Żonaty z N. von Schindel, miał syna – N., żonatego z N. von Regenspurg. Jego syn – N., właściciel Mikołajowej (Niklasdorf), żonaty z N. von Kochersdorf, miał dwóch synów: Melchiora i Jana.

1. Potomstwo Melchiora.

Melchior z Łażan (Laasan) lub Lażan (Lassan, Laschan) – właściciel Mikołajowej (Niklasdorf) i Gałowa (Gohlau), w 1557 roku sędzia dworski księstwa świdnickiego, żonaty z Elżbietą von Pogrell z Lipy (Leipe) właścicielką Jagielna (Deutsch Jaegel) koło Strzelina (Strehlen), miał pięciu synów: Melchiora jun., Mikołaja (Nicol), Krzysztofa, Pawła i N. (Jana ?).

Melchior jun. von Seidlitz und Lassan – właściciel Mikołajowej (Niklasdorf) i Wierzbnej (Wuerben) koło Grodkowa (Grottkau), przez dwanaście lat był poza Śląskiem: początkowo razem z Wolfem von Oppersdorff ze szlacheckiej linii z Gaci (Heidau) koło Oławy (Ohlau), Nikolem von Reideburg i Morycem von Altmanshausen prze kilka lat brali udział w wojnie francuskiej we Włoszech, następnie udali się na pielgrzymkę do Ziemi Świętej. Wypłynęli z Wenecji 12. maja 1556 roku, do Jerozolimy przybyli 25. lipca tegoż roku i już 2 sierpnia wybrali się w drogę powrotną. W okolicy Cypru wraz z 70 pielgrzymami złapani zostali przez piratów tureckich i przez Damaszek i Aleppo przewiezieni zostali do Konstatntynopolu, gdzie przebywali w niewoli ponad dwa lata. W 1558 roku (11.07.) wykupił ich poseł francuski. Melchior jun. przez Wenecję, Augsburg i Pragę wrócił na Śląsk. Do Mikołajowej przybył w 1559 roku (7.09.). W 1580 roku w Zgorzelcu został wydany drukiem jego pamiętnik: „Gruendliche Beschreibung der Wallfahrt nach dem Heiligen Lande; neben

Vermeldung der jaemmerlichund langwiengen Gefaengniss derselben Gesellschafft, gestellt durch den Edlen, Ehrenvesten Melchior von Seidlitz auf Niclasdorff und Wuerben in Schlesien... edirt durch Ambrosium Fritsch, Buchdrucker zu Goerlitz 1580.“ Prawdopodobnie nie był żonaty.
Mikołaj (Nicol) – wspólnie ze swoim starszym bratem był właścicielem Mikołajowej (Niklasdorf) i Wierzbnej (Wuerben). Drukarz wymienionego pamiętnika w przedmowie dedykował książkę obu braciom. Nic więcej o Mikołaju nie wiadomo. Prawdopodobnie również nie był żonaty.
Krzysztof (zm. 1634 r.) – trzeci z braci, starosta księstwa nyskiego i członek rady biskupiej, był właścicielem Mikołajowej (Niklasdorf), Szczodrowic (Wammen), Dankowic (Danchwitz) i Sadowic (Sadewitz) koło Strzelina (Strehlen) oraz Strzegowa (Striegendorf), Wójtowic (Voigtsdorf) i Gałązczyc (Giersdorf) koło Grodkowa (Grottkau). Był właścicielem wspaniałej biblioteki którą ofiarował szkole przy kościele św. Marii Magdaleny we Wrocławiu (Breslau). Żonaty z N. von Axleben Magnus genannt z Rokitek (Reisicht), miał dwóch synów:

1. Jana Jerzego (zm. 1660 r.) – członka rady cesarskiej, starostę okręgu Góra Śląska (Guhrau), właściciela Mikołajowej (Niklasdorf), Strzegowa (Striegendorf) i Szczodrowic (Wammen) oraz Chobieni (Koeben), Starego Wołowa (Alt Wohlau) i Turzan (Exau) w księstwie wołowskim. Dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Elżbietą, córką Jana Ernesta von Nostitz z linii łużyckiej, 2. z Barbarą von Kottwitz z Chobieni (Koeben), którą miejscowość wniosła w posagu. Miał syna – Jana Jerzego jun. (ur. 15.08.1638 – zm. 26.01.1706 r.), właściciela Mikołajowej (Niklasdorf) i Chobieni (Koeben). Po ukończeniu szkoły wojennej służył w stopniu chorążego w regimencie von Monteverque wojsk cesarskich, w 1660 roku wrócił do Mikołajowej (Niklasdorf), w latach 1672 – 1674 na powrót służył w randze kapitana wojsk cesarskich. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1663 r.) z Anną Eleonorą (zm. 1686 r.), córką Baltazara von Falckenhain z Chmielowa (Schmellwitz), sędziego dworskiego państwa Żmigród (Trachneberg), 2. (x 1.12.1690 r.) z Zuzanną Zofią, córką Jana Henryka von Loos. Z drugą żoną dzieci nie miał, z pierwszą miał jedenastu synów i trzy córki, z których siedmiu synów i trzy córki zmarli w dzieciństwie i młodości. Wiek dojrzały osiągnęło tylko czterech synów którzy jako siedzibę rodową podawali Chobienie (Koeben):
    a) Jerzy Leonard z Chobieni (Koeben) – właściciel Sadkowa (Gross Schottgau) koło Wrocławia (Breslau), komisarz ziemski księstwa wrocławskiego, był żonaty z Anną Dorotą, córką Jana bar. von Kottulinski z Biestrzykowic (Eckersdorf) koło Namysłowa (Namslau).
    b) Krzysztof Henryk (zm. 1723 r.) z Chobieni (Koeben) – pułkownik regimentu dragonów
    wojsk cesarskich, nieżonaty.
    c) Jan Jerzy z Chobieni (Koeben) – członek rady cesarza Ferdynanda II, starosta okręgu Góra Śląska (Guhrau), właściciel Chobieni (Koeben) i Dąbrowicy (Eichberg) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Dwukrotnie żonaty: 1. z Zofią Elżbietą (zm. 3.05.1708 r.), córką Jana Fryderyka von Rohr z Nowej Wsi Niemczańskiej (Neudorf), 2. (x 1.07.1711 r.) z Anną Małgorzatą von Mylen

(?) (zm. 1719 r.). Z drugą żoną nie miał dzieci, z pierwszą – miał pięcioro: Jana Zygmunta – porucznika wojsk cesarskich, zmarł w 1719 roku (15.01.) w wieku 22 lat; Zofię Małgorzatę; Karola Henryka – chorążego wojsk cesarskich; Helenę Szarlottę (zm. 1723 r.) i Fryderyka Leopolda.

d) N. – pułkownik żandarmerii księstwa Hessen. Żonaty z N. bar. von Westerfeld.

2. Melchiora z Mikołajowej (Niklasdorf) właściciela Szczodrowic (Wammen), Sadowic (Sadewitz), Dankowic (Danchwitz), Gałązczyc (Giersdorf) i Więcmierzyc (Winzenberg). Żonaty (x 1637 r.) z Marianną Barbarą von Rothkirch z Więcmierzyc (Winzenberg), którą to miejscowość wniosła w posagu, miał córkę – Mariannę Elżbietę, żonę (x 15.02.1656 r.) Jerzego Zygmunta von Seidlitz, właściciela Sobkowic (Zopkendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Paweł – czwarty z braci pisał się z Gałowa (Gohlau), był właścicielem Podlesia (Kunsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty z Katarzyną von Niemitz z Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkau), miał syna – Henryka, pułkownika wojsk szwedzkich, właściciela Podlesia (Kunsdorf) i Crossow na Górnych Łużycach. Żonaty był z Sabiną von Gersdorff z Guettenborn na Łużycach.

Najmłodszy z braci – N. (Jan ?), radca kamery cesarskiej, był właścicielem Gałowa (Gohlau). Jego potomstwo założyło domy: Lipowa (Leipitz), Sadowice (Sadewitz), Krasna Góra (Sonnenberg) i Więcmierzyce (Winzenberg). Miał dwóch synów: Jerzego Zygmunta i N.

1. Jerzy Zygmunt z Gałowa (Gohlau) – właściciel Sobkowic (Zopkendorf), w spadku i w posagu żony otrzymał majątki Melchiora z Mikołajowej (Niklasdorf): Dankowice (Danchwitz), Gałązczyce (Giersdorf), Więcmierzyce (Winzenberg). Żonaty (x 15.02.1656 r.) z Marianną Elżbietą, jedyną córką Melchiora z Mikołajowej (Niklasdorf), miał czworo dzieci:
   a) Helenę Mariannę (ur. 16.12.1668 – zm. 13.07.1686 r.) – żonę (x 10.07.1685 r.) Joachima
      Fryderyka von Seidlitz ze Średniej Piławy (Mittel Peilau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).
   b) N. (syn) z Gałowa (Gohlau) – był właścicielem Krasnej Góry (Sonnenberg) koło Grodkowa (Grottkau), którą sprzedał N. von Rothkirch. Dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Seidlitz, 2. z N.N., z pierwszą żoną miał syna – N.
   c) Wacława Zygmunta z Gałowa (Gohlau) – właściciela Lipowej (Leipitz), Kondratowic (Kurtwitz), Dolnej Piławy (Nieder Peilau) i Sadowic (Sadewitz). Żonaty z Anną Barbarą bar. von Sandretzki z Bielawy (Langenbielau), miał siedmioro dzieci:
      - Joannę Elżbietę (ur. 10.12.1685 r.) – drugą żonę (x 8.10.1709 r.) Jana Fryderyka (Jana Jerzego) von Gregersdorff, właściciela Jezierzyc Małych (Klein Jeseritz) i Podgaja (Pudigau).
      - Bogusława Zygmunta – w 1736 roku (16.05.) uzyskał z braćmi tytuł czeskiego barona;.
      - Juliusza Zygmunta (Ernest Zygmunt ?) – właściciela Dolnej Piławy (Nieder Peilau), żonatego (x 1721 r.) z Zofią Heleną, córką N. von Seidlitz właściciela

Strużyny (Schoenbrunn) z linii z Ciepłowód (Tepliwoda). W 1736 roku (16.05.) uzyskał z braćmi tytuł czeskiego barona.
- Zygmunta Fryderyka (zm. 25.08.1720 r.) – studenta Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz). Zmarł w wieku 20 lat.
- Karola Zygmunta – w 1736 roku (16.05.) uzyskał z braćmi tytuł czeskiego barona.
- Jerzego Zygmunta – w 1736 roku (16.05.) uzyskał z braćmi tytuł czeskiego barona.
- Eleonorę Szarlottę – żonę Karola Fryderyka bar. von Posadowski.

e) Ferdynanda Zygmunta – radcę rejencji księstwa nyskiego, właściciela Więcmierzyc (Winzenberg), Samborowic (Alttschammendorf) i Gałowa (Gohlau), żonatego z N. bar. von Eben.

2. N. z Gałowa (Gohlau) – właściciel Witoszowa (Boegendorf), żonaty z N. von Korckwitz z Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf), miał córkę – Annę Elżbietę, żonę (x 1656 r.) Leonarda von Tschirsky, właściciela Podlesia (Kunsdorf) i Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf) które otrzymał w posagu żony.

2. Potomstwo Jana.

Jan – brat Melchiora, w 1559 roku radca kamery cesarskiej, był właścicielem Gałowa (Gohlau) i Wilczkowa (Wiltschau) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z N. von Seidlitz z Chmielowa (Schmellwitz), miał syna – Jana jun., który odziedziczył po ojcu obydwa majątki. Żonaty (x ok. 1600 r.) z Marią von Czettritz, miał syna – N. żonatego z N. von Mutschelnitz z Pełczyna (Polgsen). Jego syn – Jan Thamm, właściciel Gałowa (Gohlau), żonaty z Anną von Prittwitz und Gaffron, miał czworo dzieci:

1. Ewę Katarzynę (ur. 25.03.1642 – zm. 3.03.1688 r.) – żonę (x 1659 r.) Joba Leonarda von Sommerfeld z Jastrzębca (Falkenhain)..
2. Jana Henryka – korneta wojsk bawarskich, w 1688 roku właściciela Gałowa (Gohlau);
3. Ewę Magdalenę;
4. Annę Katarzynę.

W tym czasie Jan Krzysztof (brat Jana Thamma ?) z Gałowa (Gohlau) był właścicielem Wilczkowa (Wiltschau). Żonaty (x 3.02.1663 r.) z Anną Zuzanną, córką Henryka Marka von Pein z Żernik Wielkich (Gross Suerding).

Jan Zygmunt (syn Jana Krzysztofa ?) z Gałowa (Gohlau) był właścicielem Dolnego Wilczkowa (Nieder Wiltschau). Żonaty z Joanną Justyną von Gfug z Koźmic (Kosemitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), miał czworo dzieci:

1. Jana Zygmunta jun.;
2. Jerzego Gottlieba;
3. Baltazara Rudolfa;
4. Joannę Juliannę.

Ich kuzyn – Joachim Henryk, właściciel Górnego Wilczkowa (Ober Wiltschau) był trzykrotnie żonaty: 1. z N. von Lincke (?), 2. (x 1703 r.) z Ewą Heleną von Senitz – zmarła w 18 tygodni po ślubie, 3. (x 1704 r.) z Jadwigą Małgorzatą von Gruenberg z Borszyna Wiel-

kiego (Heinzebortschen). Z pierwszą zoną miał N. córkę zmarłą w dzieciństwie, z trzecią – sześcioro dzieci z których dwóch synów i córka zmarli w młodości. Wieku dorosłego dożyło trzech synów: Henryk Gottlieb, Baltazar Gottlieb i Ernest Gottlieb.

III. LINIA Z CIEPŁOWÓD (TEPLIWODA).

Linia z Ciepłowód (Tepliwoda) w księstwie świdnickim dzieliła się na liczne domy z których najważniejsze: Strzelce (Strehlitz) koło Oleśnicy (Oels), Bojanic (Ludwigsdorf), Piława (Peilau), Żółkiewka (Pilgramshain) i Goczałkowa (Gutschdorf) w księstwie świdnickim oraz Strużyna (Schoenbrunn) koło Strzelina (Strehlen).
W 1367 roku Mikołaj Tepliwoda był urzędnikiem biskupów ołomunieckich, w 1399 roku Mikołaj Tepliwod (ten sam ?) występuje w dokumentach biskupów wrocławskich. Markus Tepliwod (zm. przed 1413 r.) – żonaty z Aneżką N. miał czworo dzieci, które po jego śmierci wspólnie z matką posiadały majątek Štundorf (Stubendorf) w księstwie opawskim.
W 1478 roku Henryk Seidlicz był marszałkiem dworu księcia Fryderyka I legnickiego.
Jan von Seidlitz – właściciel Ciepłowód (Tepliwoda), w 1485 roku starosta Oleśnicy (Oels) i członek rady księcia Konrada X Białego oleśnickiego, miał dziesięciu synów: Hertwiga, Jerzego Leonarda, Lorenza (Wawrzyniec), Kunza (Konrad), Heinza (Henryk), Nicola (Mikołaj), Thamma (Tomasz), Jana, Krzysztofa i Fryderyka.
Lorenz (Wawrzyniec) Seidlitz von Tepliwoda (zm. 1532 r.) – w 1522 i 1523 roku był starostą księstwa raciborskiego. Około 1519 roku kupił od von Fuellstein Sośnicowice (Kiefersstaedtel) koło Gliwic (Gleiwitz) a w 1525 roku kupił Pławniowice (Plawnionitz). Posiadał również Pniów (Pniow). Po jego śmierci majątki te w 1532 roku odziedziedziczyli Jerzy i Mikołaj (bracia ?, synowie?) a około 1555 roku – Hartwig i Karol, którzy w 1555 roku (1.10.) sprzedali je Janowi Dluhomilowi z Bierawy (Birawa).
Kunz (Konrad) – w 1495 roku właściciel Ciepłowód (Tepliwoda) był członkiem rady księcia Henryka I ziębicko – oleśnickiego a w 1505 roku członkiem rady książąt Albrechta i Karola ziębicko – oleśnickich.
Heinze (Henryk) zwany Samotworski w 1502 roku był właścicielem Strzelec (Strehlitz), Miodar (Hoenigern) i Brzezinki (Briese) w księstwie oleśnickim. W 1504 roku właścicielem tych miejscowości był Kasper Samotworski (syn ?) a w 1567 roku Jan Seydlitz.
Najstarszy – Hertwig w 1505 roku razem z braćmi zwrócił się do książąt Albrechta i Karola ziębicko – oleśnickich o zezwolenie na budowę zamków (Veste) w Ciepłowodach (Tepliwoda) i w Zakrzowie (Sackerau) koło Ząbkowic (Frankenstein). Miał trzech synów:

1. Jerzego właściciela Ciepłowód (Tepliwoda) , w latach 1530 – 1537 starostę księstwa ziębickiego i członka rady książęcej.
2. Hertwiga jun. – w 1548 roku właściciela Ciepłowód (Tepliwoda).
3. Zygmunta – właściciela Bojanic (Ludwigsdorf). Żonaty (x 1515 r.) z Małgorzatą, córką Fryderyka von Hohberg z Dobrocina (Guettmannsdorf), miał troje dzieci: Zygmunta jun. (ur. 1516 r.), Fryderyka (ur. 1518 r.) i Barbarę (ur. 1520 r.).
   Zygmunt – właściciel Bojanic (Ludwigsdorf) żonaty z N. von Nimptsch ze Szczepanowa (Stephanshain), miał syna – N., żonatego z N. von Peterswaldski. Jego syn –N., żonaty z N. von Spiller z Maciejowej (Matzdorf) miał dwoje dzieci:

a) N. córkę – żonę Maksymilian von Mauschwitz z Rochowa (Armenruhe) koło Złotoryi (Goldberg).

b) Joachima Fryderyka – oficera wojsk saskich, właściciela Ciepłowód (Tepliwoda), Zakrzowa (Sackerau), Kopanicy (Haunold) w księstwie ziębickim, Średniej i Dolnej Piławy (Mittel- und Nieder Peilau). Żonaty z Elżbietą von Bock, miał syna – Joachima Zygmunta (ur. 30.06.1656 – zm. 22.03.1714 r.), właściciela Ciepłowód (Tepliwoda), Zakrzowa (Sackerau) oraz Średniej i Dolnej Piławy (Mittel- und Nieder Peilau). Żonaty (x 13.07.1683 r.) z Anną Zofią, córką Jana Wolframa von Rothkirch und Panthen z Gościszowic (Giessmansdorf), miał ośmiu synów i sześć córek z których tylko czterech synów i dwie córki dożyły wieku dorosłego:

- Jan Fryderyk – właściciel Żółkiewki (Pilgramshain), żonaty (x 24.10.1708 r.) z Joanną Heleną bar. von Nostitz z Łażan (Laasan), miał ośmioro dzieci: Karola Zygmunta (ur.10.10.1709 – zm. 1767 r.) – właściciela Żółkiewki (Pilgramshain) i założyciela wymarłej w XX wieku podlinii z Żółkiewki (Pilgramshain) (zob.), Joannę Zofię (ur. 2.12.1710 r.), Ernesta Fryderyka (ur. 14.11.1711 – zm.1789 r.) – właściciela Jędrzejowic (Endersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), założyciela podlinii z Jędrzejowic Endersdorf) i Dolnej Granicznej (Nieder Streit) koło Świdnicy (Schweidnitz). Henryka Ferdynanda (ur. 26.01.1713 r.), Zuzannę Eleonorę (ur. 11.05.1715 r.), Beatę, Wilhelma i N. syna.
- Jan Henryk – właściciela Dolnego Goczałkowa (Nieder Gutschdorf), żonatego (x 1716 r.) z Heleną von Unruh ze Zwierzyńca (Dittersbach) .
  - Ernest Ludwik;
  - Joachim Fryderyk;
  - Joanna Zofia (zm. 23.04.1710 r.) – żona (x 10.07.1709 r.) Franciszka Alberta von Sommerfeld z linii z Olszanicy (Alzenau), właściciela Górnego i Średniego Jagodnika (Ober- u. Mittel Grunau-Jacobsdorf)
  - Helena Elżbieta – żona (x 1.11.1723 r.) Jerzego Wilhelma von Schweinichen z Moczydlnicy Dworskiej (Herrnmotschelnitz) koło Wołowa (Wohlau).

Prawdopodobnie również synem Joachima Fryderyka a bratem Joachima Zygmunta był Joachim Fryderyk jun. von Seydlitz – właściciel Strużyny (Schoenbrunn) który odziedziczył po zmarłym bezdzietnie swoim wujku Fryderyku von Bock jego majątki: Górny i Dolny Rożnów (Ober- und Nieder Rosen) koło Wołczyna (Konstadt). Dwukrotnie żonaty: 1. z Heleną Marianną von Seidlitz z Więcmierzyc (Winzenberg), 2. z N. von Littwitz. Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał pięcioro:

1. Joachima Fryderyka (ur. 1659 – zm. 1726 r.) – żonatego z Zofią Elżbietą von Bibran. Odziedziczył Strużynę (Schoenbrunn) oraz Górny i Dolny Rożnów (Ober- und Nieder Rosen). Był założycielem późniejszej linii z Owiesna (Habendorf) (zob. XIX-XX w.);
2. Ernesta;
3. Baltazara Zygmunta;
4. Zofię Helenę – żonę (x 1721 r.) Ernesta Juliusza von Seidlitz z Lipowej (Leipitz);
5. Fryderyka Wilhelma.

IV. LINIA Z KONAR (KUNERN) I STRUŻY (STRUSE).

W 1470 roku właścicielem Konar (Kunern) koło Niemczy (Nimptsch) był Jan von Seidlitz. Po nim właścicielem tej miejscowości był N. – żonaty z N. von Heyde z Sieniawki (Lauterbach) w księstwie świdnickim. Jego syn – N., żonaty z N. von Schindel ze Szczepankowic (Schoenbanckwitz) koło Wrocławia (Breslau), miał syna – Kaspra, właściciela Struży (Struse) koło Wrocławia (Breslau). Po studiach prawniczych podróżował po Italii, w 1566 roku wrócił do Stróży (Struse) gdzie napisał głośny w tym czasie „Tractat de Testibus".

Syn Kaspra – Albrecht, żonaty (x ok. 1584 r.) z N. von Seidlitz ze Śmiałowic (Schmellwitz) w księstwie świdnickim, miał syna – Walentyna z z Konar (Kunern) (ur. 27.09.1588 – zm. 11.08.1641 r.),właściciela Struży (Struse), Wichrowa (Weicherau) i Cesarzowic (Zieserwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), starostę okręgu Kąty Wrocławskie (Kanth). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1613 r.) z Barbarą (zm. 1618 r.), córką Adama von Schlewitz ze Starej Kraśnicy (Alt Schoenau) koło Złotoryi (Goldberg), 2. (x 1621 r.) z Zuzanną, córką Fryderyka von Polsnitz z Lubiechowa (Hohenliebenthal). Z pierwszą żoną miał syna zmarłego w dzieciństwie, z drugą – siedmiu synów i trzy córki. Jednym z jego synów był Kasper (zm. przed 1655 r.), żonaty z Barbarą von Reibnitz.

V. LINIA Z BURKATOWA (BURKERSDORF) I JAGODNIKA (GRUNAU) .

Pod koniec XV wieku właścicielem Burkatowa (Burkersdorf) w księstwie świdnickim był N. von Seidlitz żonaty z N. von Nimptsch. Jego syn – Melchior, był w 1561 roku starostą rejencji królewskiej księstwa świdnicko – jaworskiego. Żonaty z N. von Czettritz, miał dwóch synów: Adama i Kaspra.

Adam – właściciel Burkatowa (Burkersdorf), zajął stanowisko starosty po ojcu, żonaty z Katarzyną von Reichenbach z Klecina (Klettendorf) w księstwie świdnickim, miał syna – Adama jun. (ur. 1564 – zm. 1.09.1610 r.). Uczył się w Świdnicy Schweidnitz), Bolesławcu (Bunzlau) i Zgorzelcu (Goerlitz) i po studiach prawniczych w Wittenberdze wrócił na Śląsk, był asesorem sądu ziemskiego księstwa świdnicko – jaworskiego, po ojcu odziedziczył Burkatów (Burkersdorf) i Jagodnik (Grunau) jego epitafium znajduje się w miejscowym kościele: „D.S.& Memoriae perenni, Adamo Seidlicio Burckersdorfio, Eqv. Vir. Ampl. Grunae & Buchwalde Domino. Ducatt. Svidnic. & Jaur. Pro Praefecto & IIII. Viro Primario: in iis denique Ordin. Eqvest. Consiliario ac Oratori, & supremi Judicii XII Viro Regio: Qui omnibus apud suos honoribus functus multas pro Patriae Legationes ad Div. Rudolph. II Aug. feliciter obiit. Anna Girsdorfia infelix Uxor & Melch. Georg. Joan. FRRR (Fratres) cum Eva Sorore, Marito ac Fratri incomparabili cum Lacrymis Hoc. Mon. pos. Vix. an. XLV M. VIII d. III ob. anno Christ. M.D.C.X. Kal. Sept.". Żonaty dwukrotnie: 1. (x 18.02.1589 r.) z Anną von Gelhorn, wdową po Janie Jerzym von Czirn z Udanina (Gaebersdorf). 2. (x 9.12.1597 r.) z Anną von Gersdorf z Buchwald na Górnuych Łużycach, wdową po Janie von Seidlitz z Saksonii, członku rady churfuersta Chrystiana I saskiego.Z pierwszą żoną miał córkę – Ewę, zmarłą w dzieciństwie, którą wspomina cytowane epitafium.

Kasper – brat Adama, żonaty z N. von Unwuerde z Piersna (Pirschen), miał córkę Barbarę – żonę Wacława von Seherr z Konar (Kunern).

VI. LINIA ZE ŚMIAŁOWIC (SCHMELLWITZ).

Na przełomie XV i XVI wieku właścicielem Śmiałowic (Schmellwitz) koło Wrocławia (Breslau) był N. von Seidlitz żonaty z N. von Profen z Mściwojowa (Profen). Jego syn – N., żonaty z N. von Seidlitz, miał córkę N. – żonę Krzysztofa II von Landskron (zm. ok. 1580 r.) z Brennika (Prisnig), oraz syna – N., właściciela Śmiałowic (Schmellwitz), żonatego z N. von Schindel ze Szczepankowic (Schoenbankwitz). Miał córkę – N., żonę (x ok. 1586 r.) Albrechta von Seidlitz z Konar (Kunern)

VII. LINIA Z KRASKOWA (KRATZKAU).

Na przełomie XV i XVI wieku właścicielem Kraskowa (Kratzkau) w księstwie świdnickim był Adam von Seidlitz żonaty (x ok. 1563 r.) z Katarzyną von Reichenbach z Klecina (Klettendorf). Miał syna – N., żonatego z N. von Bock, który z kolei miał syna Hertwiga właściciela Śmiałowic (Schmellwitz) i Kraskowa (Kratzkau), żonatego z Jadwigą córką Krzysztofa von Schweinitz z Rosochatej (Seiffersdorf). Miał córkę – Katarzynę, żonę (x ok. 1580 r.) Zygmunta bar. von Zedlitz oraz dwóch synów: Ernesta Wilhelma i Ernesta Fryderyka.
Ernest Wilhelm był właścicielem Górnego Karnkowa (Ober Arnsdorf) i Boleścina (Pilzen) w księstwie świdnickim.
Ernest Fryderyk – właściciel Witoszowa Górnego (Ober Boegendorf) w księstwie świdnickim, żonaty z Marią Magdaleną von Redern z Proboszczowa (Probsthain) koło Złotoryi (Goldberg), miał trzech synów: Zygmunta Ferdynanda, Ernesta Fryderyka jun. i Walentyna Dietricha.

Oprócz wymienionych linii istniało wiele domów i pojedyńczych przedstawicieli rodu, których nie można powiązać z żadną z nich.

Dom Skokowa (Gellendorf) i Lipnica (Leipnitz).

Przedstawiciele tego domu posiadali przydomek „Lebda“.
W 1505 roku właścicielem Skokowej (Gellendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Lipnicy (Leipnitz) koło Wołowa (Wohlau) był Jan von Seidlitz zwany Lebda (zm. po 1515 r.). Po nim (ok. 1530 r.) właścicielami byli bracia (jego synowie ?) von Seidlitz zwani Lebda. Jeden z nich – N. był żonaty z N. von Pritzelwitz z Machnic (Machnitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Miał syna – N. (Melchiora ?) żonatego z N. von Salisch z Ligoty (Ellguth). Miał on tylko córkę – Barbarę, żonę Jerzego Zygmunta von Littwitz z Golowic (Golschwitz), właściciela Goduszyna (Gotschdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg).
W 1574 roku właścicielem Skokowej (Gellendorf) był Melchior von Seidlitz.

Dom Sokołowice (Zucklau).

Na początku XVII wieku właścicielem Sokołowic (Zucklau) w księstwie oleśnickim był N. von Sedlitz żonaty z N. von Hock z Tomaszowa (Thomaswaldau). Miał córkę – Barbarę,

żonę (x 1626 r.) Maksymiliana von Hess und Stein (ur. 29.09.1590 – zm. 8.12.1639 r.), właściciela Kuźnicy Dąbrowskiej (Hammer) i Dąbrowy (Dammer) koło Namysłowa (Namslau).

Dom Machnice (Machnitz) i Kopiec (Kapitz).

W połowie XVII wieku Hiob Abraham von Seidlitz z Machnic (Machnitz) był właścicielem Kopca (Kapitz) i Miłonowic (Mahliau) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x ok. 1676 r.) z Anną Marianną von Heugel z Dobrzenia (Gutwohne) koło Oleśnicy (Oels) miał sześciu synów i siedem córek z których trzech synów i pięć córek zmarło w dzieciństwie.

Kostrzę (Haeslicht) w księstwie świdnickim w pierwszej połowie XVI wieku posiadał Jerzy von Seidlitz (zm. przed 1547 r.). Żonaty (x ok. 1533 r.) z Małgorzatą (zm. 15.11.1570 r.), córką Konrada Reibnicz z Wiadrowa (Wederau), miał córkę – Agatę, dwukrotnie zamężną: 1. (x 1547 r.) z Melchiorem von Reibnitz z Sokolej (Falkenberg) koło Jawora (Jauer), 2. (x ok. 1583 r.) z Janem von Schindel z Jedlinki (Blumenau).

W 1765 roku generał wojsk pruskich Fryderyk Wilhelm bar. von Seidlitz (ur. Cleve 3.02.1721 r.) kupił majątek Minkowskie (Minkowsky) koło Namysłowa (Namslau) zbudował tam pałac wzorowany na pałacu króla Frydertk Wielkiego w Poczdamie (Potsdam). Zmarł w Oławie (Ohlau) w 1773 roku (8.11.), pochowany został w parku w Minkowskiem (Minkowsky), gdzie zbudowano wspaniałe mauzoleum.

W XVII i XVIII wieku posiadali również majątki na Górnym Śląsku w okolicy Kluczborka (Kreuzburg): Bąków (Bankau) w 1663 roku posiadał Mikołaj von Seidlitz, w latach 1734 – 1741 jego syn – Jan Ernest żonaty z Szarlottą Elżbietą von Warkotsch, następnie syn – Karol Ludwik (zm. 14.03.1787 r.). Groby znajdowały się w miejscowym kościele i na cmentarzu ewangelickim. Dolną Wierzbicę (Nieder Wuerbitz) w 1608 roku posiadał Jahor von Seidlitz. Roszkowice (Roschkowitz) w 1660 roku posiadał Jan Moryc, w latach 1749 – 1757 Ernest Moryc a część tej miejscowości posiadał Michał Ernest (zm. 1752 r.) von Seidlitz.

Również w Wielkopolsce ród znany pod nazwiskiem Kurzbach-Seidlitz (Seydlitz-Kurzbach). Założycielem linii wielkopolskiej był Piotr bar. von Kurzbach-Seidlitz, właściciel Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel). Jego potomek – Konstantyn posiadał majątki w okolicy Sierakowa (Zirke): Orle (Orle), Śródkę (Szrodka) i Strzyżmin (Strzyzmin), miał syna Teodora.

XIX – XX WIEK.

W XIX i XX wieku istniały linie szlacheckie, baronowskie i hrabiowska. W 1858 roku (25.08.) został założony związak familijny w skład którego weszli przedstawiciele wszystkich linii rodu.

A. LINIE SZLACHECKIE.

I. LINIE ŚLĄSKIE.

1. Linia Seydlitz und Ludwigsdorf (Seydlitz-Ludwigsdorf).

Założycielem linii był Jan Fryderyk, syn Joachima Zygmunta von Seidlitz z Ciepłowód (Tepliwod). W połowie XVIII wieku synowie Jana Fryderyka podzielili majątek na dwie podlinie: wymarłej z Żółkiewki (Pilgramshain) oraz z Jędrzejowic (Endersdorf) i Dolnej Granicznej (Nieder Streit).

a) Podlinia z Żółkiewki (Pilgramshain).

Założycielem podlinii z Żółkiewki (Pilgramshain) był syn Jana Fryderyka – Karol Zygmunt (ur. 10.10.1709 – zm. 1767 r.).

W XIX wieku Jan Ludwik Fryderyk Ottomar von Seidlitz und Ludwigsdorf (ur. Pszczyna, Pless 14.10.1813 – zm. Struża, Struse 9.11.1885 r.) był właścicielem Dolnej Struży (Nieder Struse) i Sitna (Schmachtenhain) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x Partynice, Wrocław-Partynice, Hartlieb 23.06.1849 r.) z Marią bar. von Luettwitz (ur. Partynice, Hartlieb 9.10.1824 – zm. Dolna Struża, Nieder Struse 16.10.1897 r.) miał tylko dwie córki:

1. Szarlottę Mariannę Henriettę Eleonorę (ur. Partynice, Hartlieb 21.08.1850 r.) właścicielkę Dolnej Struży (Nieder Struse) i Sitna (Schmachtenhain), zamężnej dwukrotnie: 1. (x Piotrówek, Petersdorf 3.05.1869 r.) z Jerzym hr. von Wesdehlen (zginął pod Mars-la-Tour 16.08.1870 r.) – rotmistrzem wojsk pruskich, 2. (x Dolna Struża, Nieder Struse 11.07.1874 r.) z Arturem von Ploetz.
2. Mariannę Elżbietę Otylię (ur. Partynice, Hartlieb 12.03.1861 r.) – również dwukrotnie zamężnej: 1. (x Dolna Struża, Nieder Struse 6.03.1879 r.) z Ernestem von Saldern (zm. Arolsen 14.06.1886 r.) – dyrektora ziemskiego księstwa Waldeck, 2. (Dolna Struża, Nieder Struse 6.01.1891 r.) z Leopoldem von Tettenborn (zm. Wrocław, Breslau 19.08.1917 r.).

b) Podlinia z Jędrzejowic (Endersdorf) i Dolnej Granicznej (Nieder Streit).

Założycielem podlinii był brat Karola Zygmunta z Żółkiewki (Pilgramshain) – Ernest Fryderyk (ur. 14.11.1711 – zm. 1789 r.), właściciel Jędrzejowic (Endersdorf), oficer kawalerii wojsk polskich i saskich.

W XIX wieku jego wnuk – Karol Zygmunt von Seydlitz und Ludwigsdorf (ur. Jędrzejowice, Endersdorf 25.09.1764 – zm. Wołów, Wohlau 11.01.1821 r.) był właścicielem Dolnej Struży (Nieder Streit) i Ligoty Strupińskiej (Schmar-Ellguth) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x Dolna Struża, Nieder Struse 1.07.1789 r.) z Zofią Beatą Maksymilianą von Wiese und Kayserswaldau z Okmian (Kaiserwaldau) (ur. Dolna Struża, Nieder Struse 25.09.1772 – zm. Czernina, Tschirnau 18.10.1853 r.), miał dwóch synów:

1. Gustawa Adolfa (ur. Dolna Struża, Nieder Struse 20.12.1791 – zm. Grądy, Karlsruh 3.09.1845 r.) – radcę kancelarii królewskiej. Żonaty (x Turostowo k. Gniezna, Thorsfelde b. Gnesen 28.11.1817 r.) z Henriettą Szarlottą Beatą von Sydow (ur. Radziejewo 30.07.1800 – zm. Błażejowice, Blaschewitz 21.10.1883 r.), miał syna –

Jana Pawła Fabiana Walentyna (ur. Opole, Oppeln 7.11.1826 – zm. Koenigsberg 27.03.1904 r.), dyrektora poczty królewskiej. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Grądy, Karlsruh 24.10.1860 r.) z Marią Luizą von Balluseck (ur. Grądy, Karlsruh 27.09.1833 – zm. Muelheim 13.10.1863 r.), 2. (x Brzeg, Brieg 26.09.1865 r.) z Elżbietą Antonią Ernestyną Amalią Blanką von Goertz (ur. Wrocław, Breslau 31.07.1838 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. O. 17.04.1915 r.), z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – dwie córki:

a) Eugeniusza Wilhelma Jana (ur. Muelheim 3.09.1861 r.) – sekretarza rejencji pruskiej we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a.O.).
b) Fryderyka Gustawa Pawła Feliksa (ur. Grądy, Karlsruh 22.10.1862 r.) – pułkownika wojsk niemieckich i komendanta szkoły kadetów w Legnickim Polu (Wahlstatt), żonatego (x Berlin 13.03.1894 r.) z Marią Rozalią Dorotą Fryderyką Idą von Frankenberg-Proschlitz (ur. Muenster 8.12.1869 r.).
c) Marię Luizę Amalię (ur. Katowice, Kattowitz 1.05.1867 r.).
d) Elizę Henriettę Karolinę Eugenię (ur. Katowice, Kattowitz 9.10.1868 r.).

2. Hermanna Gwido Rudolfa Adalberta (ur. Wrocław, Breslau 6.05.1807 – zm. Świdnica, Schweidnitz 4.08.1848 r.) – kapitana i szefa kompanii wojsk pruskich. Żonaty (x Haselhorst 5.08.1838 r.) z Luizą Filipiną Franciszką von Knobelsdorff (ur. Królewiec, Koenigsberg 13.09.1813 – zm. Czernina, Tschirnau 3.05.1888 r.), miał dwóch synów:

a) Fryderyka Wilhelma (ur. Leszno, Polnisch Lissa 22.04.1839 – zm. 19.06.1916 r.) – właściciela Wrzący Wielkiej (Wehlefronze) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty (x Czernina, Tschirnau 1.08.1865 r.) z Jenny Jadwigą Agnes von Pogrell (ur. Minden 31.07.1845 r.), miał pięcioro dzieci:
   - Luizę Emilię Gertrudę (ur. Legnica, Liegnitz 23.12.1871 r.) – żonę Feliksa von Frankenberg-Proschlitz;
   - Szarlottę Jenny Edytę (ur. Wrząca Wielka, Wehlefronze 22.05.1873 r.) – właścicielkę Wrzący Wielkiej (Wehlefronze), żonę (x Wrocław, Breslau 13.03.1897 r.) dr prawa Kurta von Engelmann, właściciela Przyboru (?), landrata powiatu wołowskiego.
   - Fryderyka Wilhelma (ur. Wrząca Wielka, Wehlefronze 11.05.1875 r.) – żonatego (x Linz 28.09.1904 r.) z Elżbietą Gertrudą Martą Angelą Gustawą vo Goertz (ur. Wrocław, Breslau 9.01.1880 r.). Miał trzy córki: Emilię Klarę Jenny Gertrudę Urszulę (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 29.07.1905 r.), Wilhelminę Gustawę Fryderykę Odę (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 24.08.1907 r.) i Elżbietę Werę Frydę (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 18.05.1909 r.).
   - Werę Ernestynę Toni (ur. Wrząca Wielka, Wehlefronze 12.02.1878 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 24.10.1900 r.) Lotara von Wurmb (zginął 22.09.1914 r.).
   - Fryderyka Wilhelma Leopolda Hermanna (ur. Wrząca Wielka, Wehlefronze 5.03.1883 r.). Żonaty (x Berlin 6.04.1908 r.) z Martą Aleksandrą Edle von Oetinger (ur. Missen 20.03.1887 r.), miał dwoje

dzieci: Fryderyka Wilhelma Guenthera Hermanna (ur. Torgau 30.01.1909 r.) i Mariettę Edytę (ur. Torgau 10.05.1911 r.).

b) Fryderyka Wilhelma Hermanna (ur. Leszno, Polnisch Lissa 28.05.1845 – zm. Hannower 24.07.1893 r.) – pułkownika wojsk pruskich. Żonaty (x Legnica, Liegnitz 2.05.1875 r.) z Marią Luizą Agnes Ottonią von Trotha (ur. Ehrenbreitstein 13.05.1846 – zm. Legnica, Liegnitz 21.09.1914 r.), miał syna – Kurta Hermanna Woldemara (ur. Legnica, Liegnitz 9.04.1877 r.), doktora prawa, żonatego (x Vlotho a. Weser 10.12.1908 r.) z Anną Schoening (ur. Vlotho 3.05.1885 r.). Kurt Hermann Woldemar miał czworo dzieci: Szarlottę Toni Marię Emmi Cecylię (ur. Dinslaken 20.12.1909 r.), Annemarię Małgorzatę Edytę Emilię (ur. Eisleben 28.04.1912 r.), Fryderyka Wilhelma Hermanna (ur. Eisleben 26.03.1914 r.) i N. syna (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. O. 31.10.1917 r.).

2. Linia z Owiesna (Habendorf) – Seidlitz-Sandreczki.

Linię tą tworzyli potomkowie Joachima Fryderyka (ur. 1659 – zm. 1726 r.) z linii z Ciepłowód (Tepliwoda) – właściciela Strużyny (Schoenbrunn) oraz Górnego i Dolnego Rożnowa (Ober- und Nieder Rosen).

W XIX wieku Fryderyk Moryc Juliusz von Seidlitz und Ludwigsdorf (ur. Owiesno, Habendorf 23.05.1835 – zm. Koenigsbrunn 9.02.1894 r.) ordynat Owiesna (Habendorf) i właściciel majątków: Piława (Peilau – tzw. Dwór Seidlitzów) i Borów (Markt Bohrau) koło Strzelina (Strehlen) był dwukrotnie żonaty: 1. (x Bielawa, Langenbielau 17.11.1861 r.) z Agnes Luizą Eleonorą Filipiną hr. Sandreczki von Sandraczuetz (ur. Bielawa, Langenbielau 20.10.1835 – zm. Bielawa, Langenbielau 18.03.1879 r.), dziedziczką Borowa (Markt Bohrau), 2. (x Rogów, Rogau 21.01.1885 r.) z Heleną Joanną Augustą hr. von Pueckler bar. von Groditz (ur. Rogów, Rogau 22.07.1858 – zm. Piława Górna, Gnedenfrei 6.10.1901 r.). Z pierwszą żoną miał ośmioro dzieci:

1. Martę Agnes Eleonorę Annę Helenę Filipinę (ur. Bielawa, Langbielau 15.10.1862 r.).
2. Ernesta Juliusza Adolfa Erdmanna Fryderyka (ur. Owiesno, Habendorf 29.12.1863 r.), który w 1891 roku (24.06.) otrzymał tytuł pruskiego hrabiego ze zmianą nazwiska „hr. von Seidlitz-Sandreczki". (zob. linie hrabiowskie).
3. Adolfa Erdmanna Fryderyka Juliusza (ur. Owiesno, Habendorf 17.02.1865 r.) – doktora prawa i landrata powiatu dzierżoniowskiego, deputowanego do Landtagu, ordynata fideikomisu Owiesno (Habendorf) i dworu Seidlitzów w Piławie (Peilau-Seidlitzhof). Żonaty (x Chocianów, Kotzenau 25.05.1897 r.) z Fredą Marią Wilhelminą Luizą Wally burgr. i hr. zu Dohna-Schlodien (ur. Chocianowiec, Gross Kotzenau 25.09.1874 r.), miał czworo dzieci:
   a) Fryderyka Ernesta Juliusza Adolfa Wilhelma (ur. Owiesno, Habendorf 23.09.1898 r.);
   b) Marię-Agnes Fredę Marię (ur. Owiesno, Habendorf 2.06.1900 r.);
   c) Fredę-Marię Helenę Dorę Eleonorę Luizę Filipinę (ur. Owiesno, Habendorf 16.08.1902 r.);
   d) Ernesta Juliusza Jana Wolframa (ur. Owiesno, Habendorf 9.06.1904 r.).

4. Erdmanna Fryderyka Adolfa Moryca Juliusza (ur. Owiesno, Habendorf 24.08.1866 r.). – Żonaty (x Wiedeń, Wien 13.04.1898 r.) z Fryderyką Luizą hr. zu Eulenburg (ur. Heidelberg 20.09.1878 r.), miał trzech synów:
    a) Fryderyka Karola (ur. Berlin 28.06.1899 r.);
    b) Zygfryda (ur. Szczecin, Stettin 9.09.1900 r.);
    c) Gustawa Adolfa (ur. Berlin 30.06.1902 r.).
5. Fryderyka Adolfa Erdmanna Juliusza (ur. Owiesno, Habendorf 12.03.1868 r.) – radcę rejencji.
6. Wilhelma (ur. Borów, Markt Bohrau 24.09.1870 r.).
7. Karola Godfryda Juliusza (ur. Borów, Markt Bohrau 13.07.1874 r.) – doktora prawa, referendarza królewskiego.
8. Eleonorę Annę Helenę (ur. Borów, Markt Bohrau 10.06.1877 r.) – żonę (x Owiesno, Habendorf 18.10.1899 r.) Bodo bar. von Bodenhausen (zm. Radis 30.07.1911 r.).

II. LINIE ŚLĄSKO – WIELKOPOLSKO - BRANDENBURSKIE Z TRZEMESZNA LUBUSKIEGO (SCHERMEISEL) I GROCHOWA (GROCHOW) SEYDLITZ-KURZBACH

Linie te, po wymarciu rodu Kurzbachów, przyjęły ich nazwisko do swojego: Seydlitz-Kurzbach.

1. Linia z Grochowa (Grochow).

Za założyciela linii uważa się Fryderyka von Seidlitz (ur. 1598 – zm. przed 1622 r.), właściciela tej miejscowości. W XIX wieku dzieliła się na dwie podlinie: a) Baltazara Fryderyka (ur. 1690 – zm. 1733 r.) z Rogowa (k. Gostynia ?), Małych i Wielkich Tylewic (Klein- und Gross Tillendorf) oraz Łysin (Lissen) koło Wschowy (Fraustadt), b) Floriana Henryka (ur. 1698 – zm. 1757 r.) z Rogowa i Kusieczyna (Kuschten) koło Międzyrzecza (Meseritz).

a) Podlinia z Rogowa (Rogow), Małych i Wielkich Tylewic (Klein- und Gross Tillendorf) oraz Łysin (Lissen).

Na przełomie XVIII i XIX wieku Aleksander Fryderyk Leonard von Seydlitz-Kurzbach (ur. Tylewice, Tillendorf 12.08.1752 – zm. Melkehmen 28.01.1815 r.), żonaty (x Endruhnen 24.03.1788 r.) z Amalią Justyną Biegon von Czudnochowski (ur. Endruhnen 20.11.1768 – zm. Pillkallen 28.04.1813 r.), miał dwóch syn:

1. Fryderyka Adolfa Jakuba (ur. Insterburg 18.08.1790 – zm. Sępopol – Prusy Wschodnie, Schippenbeil – Ostpreussen 7.12.1844 r.). Żonaty (x Łabędnik Mały – Prusy Wschodnie, Klein Schwansfeld – Ostpreussen 31.03.1823 r.) z Joanną Henriettą Steppuhn (ur. Gerdauen 20.09.1794 – zm. Królewiec, Koenigsberg 15.02.1871 r.), miał dwie córkę – Elizę Mariannę (ur. Sępopol, Schippenbeil 18.09.1826 r.) i Teresę Aleksandrynę (ur. Sępopol, Schippenbeil 12.08.1828 r.).
2. Gustawa Leonarda (ur. Pillkallen 26.02.1796 – zm Allenberg 1.10.1854 r.) – dyrektora zakładu karnego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 9.03.1846 r.) z Zofią

Gertrudą von Muenchow (ur. Mesendorf 16.07.1818 – zm. Legnica, Liegnitz 13.08.1887 r.), miał trzech synów:

a) Alfonsa Ernesta Urbana Henryka (ur. Insterburg 13.12.1846 – zm. Eberswalde 9.08.1910 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 28.08.1876 r.) z Marią Magdaleną Elżbietą Reinhardt (ur. Wrocław, Breslau 21.07.1856 r.). Miał sześcioro dzieci:
   - Hildegardę Almę Agatę Elżbietę (ur. Srokowa – Prusy Wschodnie, Drengfurth - Ostpreussen 12.07.1877 r.) – żonę (x Berlin 14.12.1900 r.) Ruryka Dames, oficera niemieckiej marynarki wojennej;
   - Edeltrautę Magdę Zofię Elżbietę (ur. Srokowo, Drengfurth 8.09.1878 r.) – diakonissę;
   - Hertę Helenę Toni (ur. Srokowo, Drengfurth 13.11.1879 r.);
   - Guentera Gustawa Fryderyka (ur. Srokowo, Drengfurth 14.03.1883 r.);
   - Kurta Waltera (ur. Słupsk - Pomorze, Stolp – Pommern 18.01.1890 r.);
   - Brygidę Frydę (ur. Berlin 7.10.1900 r.).
b) Aleksandra Leonarda Karola (ur. Insterburg 16.12.1847 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich. Żonaty (x Poznań, Posen 31.05.1881 r.) z Heleną Marianną von Guenther (ur. Berlin 2.10.1856 r.), miał ośmioro dzieci:
   - Klarę Helenę Hertę (ur. Długopole, Hanau 6.01.1884 r.) – nauczycielkę;
   - Wilhelma Guentera Henryka (ur. Hamburg 24.12.1885 – zginął 28.08.1914 r.);
   - Aleksandra Wilhelma Zygfryda (ur. Hamburg 16.04.1887 r.) – farmera w Okakutata w Afryce;
   - Waltera Kurta (ur. Hamburg 22.08.1888 r.) – oficera wojsk niemieckich;
   - Gertrudę Matyldę Bertę (ur. Hamburg 16.01.1890 r.) – żonę (x Gdańsk, Danzig 20.08.1908 r.) Franciszka Rickert, wydawcę i właściciela drukarni;
   - Dorotę Jadwigę Bertę (ur. Hamburg 9.05.1891 r.) – żonę (x Santa Cruz – Afryka ? br. r.) Alfreda Kulenkampff – farmera w Togo;
   - Elfrydę Annę Marię Luizę (ur. Wismar 18.08.1893 r.);
   - Konrada Hermanna Wolfganga (ur. Weissenfels 31.03.1895 – zginął 30.07.1916 r.).
c) Gustawa Otto Kurta (ur. Insterburg 31.01.1849 – zm. Hannower 23.04.1913 r.) – generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wiesbaden 7.11.1883 r.) z Martą Marią Luizą von Wissmann (ur. Szczecin, Stettin 27.04.1865 r.), miał czworo dzieci:
   - Hartwiga Baltazara Ludwika Kurta (ur. Brandenburg 29.09.1884 r.) – żonatego (x Sternbach 11.04.1912 r.) z Lilly Bertą Elżbietą Zeyfing (ur. Radajewice k. Torunia, Radajewitz b. Thorn 2.06.1890 r.);

- Irmtrudę Marię Zofię Luizę (ur. Saarbruecken 12.01.1890 r.) – żonę (x Hannower 25.09.1909 r.) Otto von Walterstorff;
- Irmgardę Martę Agnes (ur. Saarbruecken 20.05.1891 r.) – żonę (x Hannower 27.05.1911 r.) Harry von Brixen;
- Dietricha Baltazara Ludwika Konrada (ur. Koblencja, Koblenz 19.02.1897 r.).

b) Podlinia z Rogowa (Rogowo) i Kusieczyna (Kuschten).

Założycielem podlinii był Florian Henryk von Seydlitz-Kurzbach (ur. 1698 – zm. 1757 r.) – właściciel Rogowa (Rogowo) i Kusieczyna (Kuschten) koło Międzyrzecza (Meseritz) w Wielkopolsce. Pod koniec XVIII wieku podlinia dzieliła się na trzy gałęzie: 1) Zygmunta Kaspra (ur. 1725 – zm. 1789 r.), 2)Baltazara Floriana (ur. 1718 – zm. 1796 r.), 3. Floriana Bogusława (ur. 1746 – zm. 1796 r.).

Gałąź Zymunta Kaspra ze Śródki (Schrodke), Strzyźmina (Strzyzmin) i Orle (Orle).

W pierwszej połowie XIX wieku gałąź dzieliła się na dwa domy: dom Śródka (Schrodke) koło Międzychodu (Birnbau) w Wielkopolsce i dom Protzen w Brandenburgii.

Dom Śródka (Schrodke)

Konstantyn Florian von Seydlitz-Kurzbach (ur. Śródka, Schrodke 17.06.1764 – zm. Śródka, Schrodke 19.10.1843 r.) – właściciel Śródki (Schrodke), Strzyźmina (Strzyzmin) i Orle (Orle) w powiecie międzychodzkim w Wielkopolsce, żonaty (x Wolsztyn, Wollstein 24.10.1789 r.) z Ludwiką Karoliną Dziembowską (ur. Wolsztyn, Wollstein 17.12.1764 – zm. Śródka, Schrodke 30.04.1846 r.), miał dwóch synów:

1. Teodora Ludwika (ur. Tuchorze 1.02.1795 – zm. Tuchorze 6.06.1874 r.) – właściciela Wieńca (Winiec), Chwałowa (Chwalowo) i Padniewka (Padniewko) w powiecie Mogilno (Mogilno). Żonaty (x Jelenia Góra, Hirschberg 17.10.1831 r.) z Angeliką bar. von Troschke (ur. Sułów, Sulau 14.02.1810 – zm. Wieniec, Winiec 12.02.1897 r.), współwłaścicielką Sułowa (Sulau) koło Milicza (Militsch), miał syna – Konstantyna Karola Teodora Hektora (ur. 3.08.1832 – zm. Wieniec, Winiec 6.03.1880 r.), żonatego z Marią Święcicką.
2. Karola Konstantyna (ur. Tuchorze 22.02.1796 – zm. Poznań, Posen 3.03.1890 r.) – właściciela Środki (Schrodke), Strzyźmina (Strzyzmin) i Orle (Orle). Żonaty (x Powodowo 24.10.1844 r.) z Seweryną Heleną Emilią Stefanią Dziembowską (ur. Powodowo 2.08.1822 – zm. Poznań, Posen 28.06.1888 r.) z Powodowa koło Wolsztyna (Wollstein), miał syna – Gustawa Stefana Konstantyna Karola (ur. Śródka, Schrodke 18.03.1847 – zm. Śródka, Schrodke 11.06.1915 r.), właściciela wszystkich trzech miejscowości. Żonaty (x Charcice k. Międzychodu, Charcic b. Birnbaum 3.03.1873 r.) z Marią Augustą Herminą von Sander (ur. Charcice, Charcic 7.08.1850 r.), miał dwoje dzieci:
    a) Joannę (Hanna) Erdmutę Herminę Sewerynę (ur. Śródka, Schrodke 24.06.1878 r.) – żonę (x Śródka, Schrodke 22.09.1898 r.) Ernesta von Jordan z Kochłowic (Kochelsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg).

b) Karola Erdmanna Otto Gustawa (ur. Śródka, Schrodke 11.12.1882 r.) – żonatego (x Hohenbocka 13.05.1912 r.) z Eryką Elżbietą von Goetz (ur. Hohenbocka 27.08.1892 r.).

Dom Protzen.

Założycielem domu był Adam von Seydlitz-Kurzbach (ur. 1777 – zm. 1859 r.) urzędnik w Brietz koło Teltowa. Jego syn – Zygmunt Fryderyk (ur. Brietz 16.03.1811 – zm. Protzen 31.05.1876 r.) był właścicielem Protzen koło Ruppina. Żonaty (x Protzen 27.07.1862 r.) z Zofią Legde (ur. Lindenberg 21.11.1827 – zm. Protzen 4.02.1890 r.), miał dwoje dzieci:

1. Zygmunta Adama (ur. Protzen 29.08.1863 r.) – dyrektora Dolnośląskiego Zakładu Opiekuńczego w Lubiążu (Leubus). Żonaty (x Gdańsk, Danzig 3.03.1892 r.) z Marią Luizą Matyldą Rodenacker (ur. Celbau 13.07.1871 r.), miał cztery córki:
   a) Edytę-Marię Luizę Zofię (ur. Gdańsk, Danzig 7.01.1893 r) – żonę (x Halle 2.08.1914 r.) Jana Henryka Ferdynanda Zygmunta bar. von Seidlitz und Gohlau (ur. Września, Wresen 23.07.1879 r.), oficera sztabu generalnego wojsk niemieckich.
   b) Frydę Eugenię Luizę Marię (ur. Celbau 28.08.1895 r.).
   c) Elżbietę Szarlottę Matyldę (ur. Celbau 8.08.1896 – zm. Lubiąż, Leubus 13.12.1916 r.).
   d) Aleksandrę Luizę (ur. Celbau 12.09.1898 r.).
2. Elżbietę Zofię (ur. Protzen 1.03.1866 r.) – żonę (x Protzen 30.10.1890 r.) Henryka Loeck (zm. Halle 10.10.1910 r.), radcę rejencji.

Gałąź Baltazara Floriana ze Strupiny (Stroppen) oraz Górnej i Dolnej Wikliny (Ober- und Nieder Wikoline) (wymarła).

Gałąź ta w XIX wieku również dzieliła się na dwa domy: Wilhelma Henryka Zygmunta i Ernesta Fryderyka Augusta.

Dom Wilhelma Henryka Zygmunta.

Założycielem domu był Wilhelm Henryk Zygmunt von Seydlitz-Kurzbach (ur. 1775 – zginął pod Planchenoit 18.06.1815 r.) – major wojsk pruskich. Jego syn – Hermann Traugott Kasper (ur. Piława Górna, Gnadenfrei 8.07.1813 – zm. Lipowa, Leipitz 30.12.1864 r.), był właścicielem Lipowej (Leipitz) i Sadowic (Sadewitz) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Nysa, Neisse 22.02.1846 r.) z Anną Luizą Ulryką von Graurock (ur. Wrocław, Breslau 28.04.1819 – zm. Nysa, Neisse 5.01.1854 r.); 2. (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. O. 26.07.1863 r.) z Pauliną Wilhelminą von Below z Peest-Duennow (ur. Schwedt 5.02.1832 – zm. Niesky ? 18.07.1912 r.), z pierwszą żoną miał dwie córki, z drugą – jedną:

1. Almę Marię Luizę Augustę (ur. Lipowa, Leipitz 2.07.1849 r.) – żonę (x Lipowa, Leipitz 5.06.1871 r.) Rudolfa bar. von Stosch, generała majora wojsk niemieckich, właściciela Wierzowic Wielkich (Gross Wiersewitz) i Borszyna Małego (Kaltebortschen) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

2. Martę Beatę (ur. Lipowa, Leipitz 31.08.1851 r.) – odziedziczyła po ojcu obydwa majątki, żona (x Lipowa, Leipitz 23.04.1878 r.) Hugo bar. von Richthofen (zm. Lipowa, Leipitz 11.09.1895 r.).
3. Annę Paulinę (ur. Lipowa, Leipitz 11.05.1864 r.) – żonę (x Niesky 7.04.1885 r.) Rudolfa Mueller, diakona kościoła Braci Morawskich (Herrnhutów).

Dom Ernesta Fryderyka Augusta.

Ernest Fryderyk August von Seydlitz-Kurzbach (ur. Krzepielów, Tschepplau 29.04.1784 – zm. Wrocław, Breslau 16.05.1849 r.), był właścicielem Marklowic Dolnych (Nieder Marklowitz) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau). Żonaty (x Nowa Sól, Neusalz 13.11.1815 r.) z Emilią Henriettą Antoniną Wilhelminą de la Palme du Pré (ur. Wrocław, Breslau 24.09.1797 – zm. Wrocław, Breslau 12.01.1846 r., miał tylko jedną córkę – Klarę Augustę (ur. Zgorzelec, Goerlitz 15.03.1835 – zm. Czerna, Tschirnau 2.03.1917 r.), przełożoną fundacji dla szlacheckich pań (diakonia?) w Czernej (Tschirnau).

Gałąź Floriana Bogusława.

Założycielem gałęzi był Florian Bogusław (ur. 1746 – zm. 1796 r.). W XIX wieku jego wnuk – Karol Fryderyk Jan Korczibock von Seydlitz-Kurzbach (ur. Berlin 15.10.1805 – zm. Berlin 20.12.1853 r.) – major wojsk pruskich, żonaty (x Poczdam, Potsdam 15.10.1836 r.) z Augustą Teresą Wilhelminą Winter (ur. Poczdam, Potsdam 4.11.1809 – zm. Poczdam, Potsdam 14.04.1898 r.), miał dwoje dzieci:

1. Selmę Augustę Franciszkę Florentynę Marię Magdalenę (ur. Berlin 11.11.1837 r.).
2. Maksymiliana Jana Floriana Korczibocka (ur. Berlin 24.06.1840 – zm. Poczdam, Potsdam 26.06.1914 r.) – oficera wojsk niemieckich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Berlin 6.05.1865 r.) z Antonią Emilią Franke (ur. Berlin 21.02.1842 – zm. Duesseldorf 21.02.1866 r.), 2. (x Poczdam, Potsdam 1.12.1881 r.) z Anną Amandą Antonią Schuer (ur. Spandau 5.03.1862 r.), z pierwszą żoną miał syna, z drugą – syna i córkę:
    a) Jana Karola Marcina (ur. Duesseldorf 14.02.1866 r.) – starszego nauczyciela gimnazjalnego, również dwukrotnie żonatego: 1. (x Poczdam, Potsdam 1.12.1891 r. – rozwiedziony 1895 r.) z Łucją Luizą Adelajdą Eugenią Wendt (ur. Pischult 15.12.1870 r.), 2. (x Berlin 6.03.1896 r.) z Heleną Karoliną Luebecke von Huth (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a.M. 6.10.1870 – zm. Berlin 27.12.1910 r.), z pierwszą żoną miał jedną córkę, z drugą – jednego syna: Hertę Antonię Bertę (ur. Berlin 21.02.1893 r.) i Otto Jana Alfreda (ur. Halle 27.03.1899 r.).
    b) Pawła Maksa (ur. Poczdam, Potsdam 30.08.1882 r.) – kapitana wojskowego lotnictwa transportowego. Żonaty (x Poczdam, Potsdam 20.04.1907 r.) z Heleną Luizą Józefiną Marią von Brehmer (ur. Minden 27.11.1880 r.), miał córkę – Urszulę Helenę Otylię Annę (ur. Berlin 1.11.1908 r.).
    c) Elzę Augustę Amandę (ur. Poczdam, Potsdam 10.05.1894 r.).

2. Linia Jana (zm. przed 1641 r.) z Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel) i Grochowa (Grochow).

Linia ta od końca XVII wieku dzieliła się na dwie podlinie: Jana von Seydlitz (zm. przed 1682 r.) – właściciela Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel) i Grochowa (Grochow) oraz Baltazara von Seydlitz-Kurzbach – właściciela Grochowa), rotmistrza wojsk szwedzkich.

a) Podlinia Jana von Seydlitz Dom saski – później Seydlitz-Gerstenberg.

Na początku XIX wieku Karol Traugott von Seydlitz (ur. Zschalten 21.11.1768 – zm. Drezno, Dresden 25.11.1848 r.) – major wojsk saskich, żonaty (x Drezno, Dresden 12.06.1815 r.) z Joanną Dorotą Erdmutę von Dieskau (ur. 17.04.1778 – zm. Drezno, Dresden 24.07.1858 r.), miał dwóch synów:

1. Ludwika Ehregotta (ur. Drezno, Dresden 10.07.1817 – zm. Drezno, Dresden 19.10.1890 r.) – oficera wojsk saskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Nepperwitz 9.09.1851 r.) z Anną Pauliną Gebhard (ur. Schoenborn 9.07.1832 – zm. Drezno, Dresden 13.10.1880 r.), 2. (x Drezno, Dresden 4.05.1882 r.) z Anną Amalią Karoliną Marią bar. von Patow (ur. Luebben 28.08.1837 – zm. Drezno, Dresden 11.02.1908 r.), z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci:
   a) Ludwika Fryderyka Traugotta (ur. Wurzen 31.07.1852 r.) – oficera wojsk saskich;
   b) Karola Pawła Ehregotta (ur. Nepperwitz 7.09.1853 r.) – generała porucznika wojsk saskich, żonatego (x Drezno, Dresden 23.03.1887 r.) z Edytą Astą Henriettą Emilią von Buhl genannt Baronin Schimmelpenning von der Oye(ur. Reussen 24.08.1865 r.). Miał trzy córki: Edytę Joannę Hildę (ur. Drezno, Dresden 29.12.1887 r.), Edytę Wiltrudę (ur. Drezno, Dresden 4.04.1890 r.) i Paulę Edytę Sygrydę (ur. Drezno, Dresden 9.09.1894 r.).
   c) Helenę Walpurgę (ur. Wurzen 25.01.1855 – zm. 18.03.1886 r.) – żonę (x Borna 15.07.1876 r.) Otto Lehmanna (zm. Drezno, Dresden 15.02.1906 r.), kupca.
   d) Jana Fuerchtegotta (ur. Annaberg 18.03.1868 r.) – majora wojsk saskich. Żonaty (x Drezno, Dresden 23.09.1893 r.) z Frydą Henriettą Mueller (ur. Halle 27.03.1873 r.), miał dwoje dzieci: Horsta Guentera Ehregotta (ur. Żytawa, Zittau 3.07.1894 r.) – rolnika i Astę Szarlottę (ur. Żytawa, Zittau 18.04.1902 r.).
   e) Elżbietę Małgorzatę (ur. Annaberg 18.03.1868 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 26.09.1894 r.) Pawła Schacht, leśniczego.
2. Fryderyka Fuerchtgotta von Seydlitz-Gerstenberg (ur. Drezno, Dresden 2.05.1819 – zm. Drezno, Dresden 2.08.1884 r.) – generała majora wojsk saskich. W 1867 roku (1.02.) uzyskał saskie prawo uzupełnienia nazwiska predykatem „Gerstenberg". Żonaty (x Chemnitz 24.10.1854 r.) z Heleną Natalią Richter (ur. Chemnitz 24.10.1830 – zm. Drezno, Dresden 26.12.1910 r.), miał czworo dzieci:
   a) Gertrudę Helenę (ur. Schneeberg 21.09.1855 r.);

b) Fryderyka Jerzego (ur. Schneeberg 9.02.1859 r.) – pastora. Żonaty (x Celle 10.05.1887 r.) z Małgorzatą Luizą Blattnann (ur. Paryż 16.04.1867 r.), miał trzech synów: Fryderyka Jerzego Alberta (ur. Drezno, Dresden 25.04.1888 r.) – pastora, Jana Joachima (ur. Drezno, Dresden 2.07.1891 r.) – oficera wojsk saskich i Ernesta Wernera (ur. Drezno, Dresden 4.02.1902 r.) – oficera wojsk saskich.
c) Wernera Fryderyka (ur. Schneeberg 19.08.1863 r.) – pułkownika wojsk saskich, żonatego (x Drezno, Dresden 14.05.1887 r.) z Marią Herminą Oehme (ur. Annaberg 20.06.1868 r.).
d) Katarzynę Helenę (ur. Meissen 25.05.1868 r.).

b) Podlinia Baltazara z Grochowa (Grochow) i Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel).

Założycielem podlinii był Baltazar von Seydlitz-Kurzbach (zm. przed 1687 r.) – właściciel Grochowa (Grochow) i Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel), rotmistrz wojsk szwedzkich. W XVIII wieku podlinia podzieliła się na dwie gałęzie: Kaspra Henryka i Jana Fryderyka.

Gałąź Kaspra Henryka z Grochowa (Grochow) i Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel).

Gałąź założona przez Kaspra Henryka (ur. 1663 – zm. 1718 r.) – właściciela Grochowa (Grochow) i Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel) dzieliła się na dwa domy: Baltazara Erdmanna i Jerzego Fryderyka.

Dom Baltazara Erdmanna.

Założycielem domu był Baltaza Erdmann (ur. 1687 – zm. przed 1766 r.) – właściciel Grochowa (Grochow) i Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel), oficer wojsk polskich i saskich.

W XIX wieku Jan Baltazar bar. von von Seydlitz-Kurzbach (ur. Gołańcz k. Wągrowca, Gollantsch b. Wongrowitz 28.06.1762 – zm. Magdeburg 25.05.1827 r.) był trzykrotnie żonaty. Jego syn z pierwszego małżeństwa – Ewald Ferdynand Emil, kontynuował linię baronowska z Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel) i Grochowa (Grochow) (zob.). Synowie z drugiego małżeństwa: Jerzy Wilhelm Henryk Baltazar i Albert Reinhold Eugeniusz Adam oraz syn z trzeciego – Robert Karol Emil Henryk Baltazar byli kontynuatorami linii szlacheckiej.

Jerzy Wilhelm Henryk Baltazar (ur. Kotła k. Głogowa, Kuttlau b. Glogau 23.04.1796 – zm. Wenecja 6.02.1874 r.) – właściciel Rąbczyna (Rombschin) koło Wągrowca (Wongrowitz) był dwukrotnie żonaty: 1. (x Rąbczyn, Rombschin 4.01.1839 r.) z Augustą Emilią Szarlottą von Zerboni di Sposetti (ur. Poznań, Posen 16.04.1806 – zm. Paryż 7.12.1835 r.), 2. (x Berlin 22.12.1845 r.) z Eugenią Marianną von Gumpert (ur. Kalisz 9.09.1815 – zm. Toelz-Bayern 31.08.1893 r.). Z drugą żoną miał syna – Reinharda Wendelina Baltazara (ur. Berlin 20.10.1850 r.), artystę malarza i pisarza, również dwukrotnie żonatego: 1. (x Londyn 22.05.1876 r.) z Marią Ireną Simon de Pálya (ur. Spisz, Zips 22.06.1848 – zm. Monachium, Muenchen 7.07.1906 r.), 2. (x Monachium, Muenchen 8.12.1908 r.) z Jadwigą Gabler (ur. 20.07.1850 r.), wdową po Adolfie Saacke i rozwódce z Alfredem von Moltke.

Albert Reinhold Eugeniusz Adam (ur. Leszno, Polnisch Lissa 7.10.1797 – zm. Bergen-Ruegen, Rugia 27.11.1879 r.) – drugi syn bar. Jana Baltazara z drugiego małżeństwa, żonaty (x Benz 11.05.1827 r.) z Gustawą Fryderyką von Platen (ur. Benz 9.11.1805 – zm. Bergen 18.02.1863 r.), miał córkę – Elżbietę Fryderykę Joannę Gustawę (ur. Torgau 24.06.1845 – zm. Szczecin, Stettin 27.01.1917 r.), żonę (x Bergen 20.10.1869 r.) Juliusza von Platen (zm. Konitz 26.11.1890 r.).
Robert Karol Emil Henryk Baltazar (ur. Magdeburg 23.09.1822 – zm. Poczdam, Potsdam 13.08.1880 r.) – syn bar. Jana Baltazara z trzeciego małżeństwa, żonaty dwukrotnie: 1. (x Bergen 30.07.1852 r.) z Anną Malwiną Eugenią Stoepel (ur. Ganschwitz 1.09.1829 – zm. Słupsk, Stolp 10.12.1871 r.), 2. (x Pawłów, Pawlau 2.06.1873 r.) z Luizą Klarą Henriettą Józefiną von Haenlein (ur. Hannower 30.03.1840 – zm. Cieplice, Warmbrunn 15.02.1911 r.), z pierwszą żoną miał troje dzieci:

1. Jana Fryderyka Wilhelma Baltazara (ur. Bergen 8.06.1854 – zginął pod Atjeh-Sumatra 25.02.1898 r.) – kapitana armii Indii Holenderskich. Żonaty (x Kota Radjeh 4.08.1884 r.) z Elżbietą Albertyną Canter-Visher (ur. Serang-Jawa 27.10.1868 r.), miał czworo dzieci:
    a) Roberta (ur. Serang 13.07.1885 r.) oficera armii Indii Holenderskich;
    b) Fryca Wilhelma Baltazara Erdmanna Alberta (ur. Bengkajang-Borneo 31.10.1886 r.) – oficera armii Indii Holenderskich.
    c) Annę Elżbietę Marię Magdalenę (ur. Serang 9.11.1887 r.) – żonę (x 1907 r.) dr prawa N. Myliusa, zarządcę Indii Holenderskich.
    d) Wilema Pawła Ferdynanda (ur. Makasser-Celebes 22.05.1889 r.) – oficera artylerii wojsk Indii Holenderskich.
2. Marię Karolinę Katarzynę (ur. Głogów, Glogau 23.06.1855 r.).
3. Magdalenę Karolinę Marię (ur. Poznań, Posen 3.09.1864 r.).

Dom Jerzego Fryderyka.

Dom założył Jerzy Fryderyk von Seydlitz-Kurzbach (ur. 1691 – zm. 1763 r.) – właściciel Chłapowa (Chlapowo) koło Środy Wielkopolskiej ((Schroda) i Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel).
Pod koniec XVIII wieku Gottlob Boguslaw Zygmunt (ur. Trzemeszno Lubuskie, Schermeisel 4.06.1741 – zm. Sulęcin, Zelenzig 9.11.1804 r.) – królewski pruski pocztmistrz, właściciel Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel), Trześniówka (Gross Kirschbaum) i Lędowa (Lindow) koło Sulęcina (Zelenzig) oraz wójtostwa w Sulęcinie (Zelenzig), żonaty z Zofią Ewą Szarlottą von Ludewig z Kowalów (Kohlow), miał dwóch synów:

1. Bernarda Gottloba Zygmunta (ur. Sulęcin, Zelenzig 3.12.1788 – zm. Sulechów, Zuellichau 13.09.1860 r.) – majora wojsk pruskich, właściciela Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel) i Obłotnego (Oblath) koło Sulechowa (Zuellichau). Żonaty (x Myszęcin, Muschten 19.05.1817 r.) z Fryderyką Ernestyną Zofią von Schlichting (ur. Myszęcin, Muschten 22.03.1797 – zm.Sulechów, Zuellichau 7.05.1869 r.), miał syna – Fryderyka Zygmunta Ernesta (ur. Żary, Sohrau 2.05.1818 – zm. Górzykowo, Ober Guhren14.04.1879 r.), rolnika. Żonaty (x Trzciel, Tirschtiegel 19.05.1849 r.) z Bertą Knueppel (ur. Poznań, Posen 31.05.1825 – zm. Górzykowo, Ober Guhren 18.03.1887

r.), miał tylko córkę – Almę Fryderykę Emilię (ur. Sulechów, Zuellichau 7.07.1855 r.), żonę (x Wrocław, Breslau 17.05.1880 r.) Jerzego von Gersdorff, właściciela Kij (Kay) koło Sulechowa (Zuellichau).

2. Fryderyka Wilhelma (ur. Sulęcin, Zielenzig 13.10.1790 – zm. Stok, Stock 14.08.1854 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x Sulęcin, Zielenzig 14.01.1817 r.) z Emilią Henriettą Brueggemann (ur. 28.07.1801 – zm. Trzemeszno Lubuskie, Schermeisel 28.01.1835 r.), 2. (x 12.09.1838 r.) z Luizą Fryderyką Aleksandryną bar. Vernezobre de Laurieux (ur. Smardzewo ?, Schmarsen 8.04.1807 – zm. Bytnica, Beutnitz 21.04.1878 r.). Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci, z drugą – troje:
   a) Edwarda Zygmunta (ur. Rogi, Sophienwalde 11.01.1824 – zm. 1906 r.) – żonatego (x 8.08.1873 r.) z Luizą Emilią Schoenemann (ur. Suhl 23.10.1836 r.).
   b) Gustawa Adolfa Hugo (ur. Rogi, Sophienwalde 16.10.1827 – zm. Ośno Lubuskie, Drossen 7.04.1908 r.). Żonaty (x Torzym, Sternberg 21.12.1853 r.) z Emmą Marią Alwiną Simon (zm. Torzym, Sternberg 8.03.1872 r.), miał ośmioro dzieci:
      - Jana Adolfa Fryderyka Karola (ur. Stok-Folwark, Stockvorwerk 16.04.1854 r.) – rolnika.
      - Fryderyka Karola Adolfa Jerzego (ur. Torzym, Sternberg 22.03.1856 r.) – wyjechał do Ameryki.
      - Fryderyka Adolfa Karola (ur. Torzym, Sternberg 18.03.1858 r.) – wyjechał do Ameryki.
      - Hugo Karola Fryderyka (ur. Chartów, Gartow 19.05.1861 r.) – kupca. Żonaty z Bettyną Zapp (ur. Vogelsang b. Angermuende 14.12.1864 r.), miał dwoje dzieci: Eryka Hugo Kurta (ur. Charlottenburg 10.09.1887 r.) i Katarzynę Bettynę (ur. Charlottenburg 31.10.1889 r.).
      - Jadwigę (ur. Torzym, Sternberg 25.09.1863 r.) – żonę Alberta Maertens.
      - Elzę (ur. Torzym, Sternberg 18.10.1866 r.) – żonę Wilhelma Sumpf.
      - Olgę Fryderykę (ur. Torzym, Sternberg 25.07.1868 r.) – żonę Emila Ulrich.
      - Ernestynę Emilię Emmę (ur. 3.03.1870 r.) – żonę Gustawa Horstmanna , nadleśniczego lasów książęcych w Żukowie Sławieńskim (Suckow).
   c) Fryderyka Wilhelma (ur. Trzemeszno Lubuskie, Schermeisel 25.05.1837 – zm. Żukówka, Zukowken 10.10.1903 r.) – właściciela Żukówki (Zukowken) koło Bytowa (Buetow) na Pomorzu. Żonaty trzykrotnie: 1. (x 10.02.1865 r.) z Elwirą Elżbietą Heintze (ur. 10.06.1832 – zm. 10.03.1871 r.), 2. (x 10.01.1872 r.) z Szarlottą Becker (ur. Zahren 14.08.1852 – zm. Żukówka, Zukowken 16.07.1889 r.), 3. (x 8.08.1894 r.) z Marią Saenger (ur. Lesdorf 18.11.1858 r.), z pierwszą żoną miał dwoje dzieci, z drugą – czworo:
      - Kurta Fryderyka (ur. Żukówka, Zukowken 27.09.1869 r.) – właściciela Żukówki, Zukowken), którą sprzedał, żonatego (x 1906 r.) z Elżbietą Hager.

- Elżbietę Klarę (ur. Żukówka, Zukowken 3.03.1871 r.).
- Fryderyka Wilhelma (ur. Żukówka, Zukowken 15.10.1873 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 22.06.1903 r.) z Metą Eichner (ur. Koetzschenbroda 29.07.1882 r.), miał troje dzieci: Hertę Szarlottę Agnes Helenę (ur. Głubczyce, Leobschuetz 17.04.1904 r.), Fryderyka Wilhelma Jana Hugo (ur. Głubczyce, Leobschuetz 17.06.1905 r.) i Joachima Jana Zygmunta (ur. 7.12.1911 r.).
- Pawła Otto (ur. Żukówka, Zukowken 28.02.1877 r. – bliźniak).
- Rudolfa Ernesta (ur. Żukówka, Zukowken 28.02.1877 r. – bliźniak) – żonatego (x 1909 r.) z Łucją Berndt (ur. 24.07.1885 r.). Miał dwoje dzieci: Fryderyka Wilhelma i Szarlottę (ur. 18.09.1910 r.).
- Annę Emilię (ur. Żukówka, Zukowken 2.06.1882 r.) – żonę (x 20.05.1904 r.) Gustawa Barkow, pastora w Łebunii (Labuhn) na Pomorzu.

d) Olgę Fryderykę Luizę Emilię (ur. 11.10.1839 r.).
e) Annę Juliannę Albertynę Paulinę (ur. 30.09.1846 r.) – żonę (x 22.07.1868 r.) Karola Huellmann, inspektora budowlanego dóbr książąt Hohenzollernów.

Gałąź Jana Fryderyka z Grochowa (Grochow) - pomorska.

Założycielem był Jan Fryderyk (ur. ok. 1666 – zm. 1738 r.) von Seydlitz-Kurzbach – właściciel Grochowa (Grochow).

W pierwszej połowie XIX wieku Edward Ernest Aleksander (ur. Skalin, Schellin 24.08.1805 – zm. Koszalin, Koeslin 17.12.1849 r.) – sędzia sądu powiatowego w Koszalinie (Koeslin), żonaty (x Bolegorzyn, Bulgrin 29.06.1836 r.) z Fryderyką Bernardyną Eugenią von Arnim und Fredewalde (ur. Stare Worowo, Alt Wuhrow 7.10.1810 – zm. Berlin 3.10.1895 r.), miał trzech synów:

1. Ryszarda Fryca Ludwika Edwarda (ur. Koszalin, Koeslin 22.11.1838 – zm. Berlin 4.04.1914 r.) – żonatego (x Brokęcino, Bahrenbusch 10.04.1866 r.) z Wally Rozalią Emilią Alwiną von Hertzberg (ur. Brokęcino, Bahrenbusch 23.03.1840 – zm. Berlin 14.10.1907 r.). Miał czworo dzieci:
   a) Bodo Edwarda Wilhelma Ryszarda (ur. Brokęcino, Bahrenbusch 10.08.1867 r.) – dyrektora poczty królewskiej. Żonaty (x Kołobrzeg, Kolberg 26.09.1890 r.) z Edytą Heleną Marcks (ur. Magdeburg 4.12.1870 r.), miał dwie córki:
      - Odę Edytę Teresę Wally (ur. Halberstadt 25.01.1893 r.).
      - Margot (ur. Halberstadt 17.02.1895 r.).
   b) Annę Matyldę Fryderykę Wally (ur. Kołobrzeg, Kolberg 22.01.1869 r.).
   c) Wiktorię Marię Jadwigę (ur. Brokęcino, Bahrenbusch 22.08.1870 r.) – przełożoną domu im. Wiktorii Adelajdy w Gotha, żonę (x Berlin 15.11.1892 r.) Ernesta bar. von Friesen (ur. Berlin 14.07.1900 r.), porucznika policji.
   d) Kurta Jerzego Otto Fryca (ur. Kołobrzeg, Kolberg 15.03.1872 r.) – wyjechał do Ameryki. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Berlin 17.01.1899 r. - rozwiedziony) z Różą Heisler, rozwiedzioną z N. Buhl (ur. St. Louis 22.02.1872 r.), 2. (x 9.11.1913 r.) z Mary Moore Pettus.

2. Fryca Hugo Jerzego Edwarda (ur. Koszalin, Koeslin 26.03.1840 r.) – żonatego (x Braunschweig 23.09.1875 r.) z Marią Emilią Wilhelminą Karoliną Fryderyką Creuzinger (ur. Braunschweig 28.11.1853 r.). Miał pięcioro dzieci:
    a) Elzę Wilhelminę Luizę Gabrielę (ur. Braunschweig 28.08.1878 r.) – żonę (x Gubin, Guben 12.10.1903 r.) Albrechta Koenig, wydawcy.
    b) Karola Edwarda Eryka Rudolfa Jerzego (ur. Cottbus 8.09.1884 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Skórzyn, Skyren 28.09.1911 r.) z Hertą Jadwigą Elżbietą von Schierstaedt (ur. Berlin 12.04.1886 r.).
    c) Odę Wilhelminę Katarzynę Józefinę (ur. Krosno nad Odrą, Krossen a.O. 3.05.1887 r.) – żonę (x Gubin, Guben 18.05.1908 r.) Jana Henning von Schulz, właściciela Mostków, Moestchen.
    d) Maksa Otto Pawła (ur. Krosno nad Odrą, Krossen a.O. 13.02.1889 r.) – oficera wojsk niemieckich.
    e) Horsta Baltazara Fryca (ur. Gubin, Guben 21.05.1898 r.) – oficera wojsk niemieckich.
3. Otto Pawła (ur. Koszalin, Koeslin 19.01.1847 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Drezno, Dresden 15.10.1878 r.) z Gabrielą Klarą bar. von Friesen (ur. Brettnig 3.08.1853 r.), miał syna – Wernera Karola Edwarda (ur. Altona 14.04.1882 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Quedlinburg 23.04.1912 r.) z Fryderyką Rozalią Agnes Marią Baentsch (ur. Quedlinburg 17.04.1887 r.).

DOM MASZEWO (MASSOW) – SEYDLITZ-KURZBACH.

Dom niewiadomego pochodzenia istniejący w XIX wieku.

Fryderyk Wilhelm von Seydlitz-Kurzbach (ur. Kłodzko, Glatz 6.08.1780 – zm. Maszewo, Massow 14.04.1840 r.), żonaty był (x Maszewo, Massow 5.12.1817 r.) z Wilhelminą Fryderyką Krystyną von Bardeleben (ur. Maszewo, Massow 12.05.1792 – zm. Legnica, Liegnitz 6.02.1869 r.) z Maszewa (Massow), którą to miejscowość wniosła mu w posagu. Miał dwóch synów:

1. Hermanna Fryderyka Ludwika (ur. Maszewo, Massow 21.02.1819 – zm. Berlin 11.01.1893 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Luebeck 17.02.1857 r.) z Amalią Katarzyną Fryderyką Hill (ur. Luebeck 20.01.1823 – zm. Luebeck 2.04.1895 r.), miał syna – Hermanna Fryderyka (ur. Luebeck 7.10.1858 r.), żonatego (x Berlin 26.10.1891 r.) z Karoliną Matyldą von Knobelsdorff (ur. Schoeneiche 25.01.1859 r.), rozwiedzioną z Mikołajem von Bismarck.
2. Gwido Aleksandra Maksymiliana (ur. Maszewo, Massow 5.04.1826 – zm. Szczecin, Stettin 10.08.1873 r.) – właściciela Rąbinka (Klein Rambin) na Pomorzu zachodnim. Żonaty (x Strzmiele, Stramehl 22.01.1850 r.) z Adelajdą Marią Amalią Luizą von Loeper (ur. Strzmiele, Stramehl 20.06.1822 – zm. Szczecin, Stettin 31.05.1879 r.), miał dwóch synów:
    a) Jana Jerzego Ernesta Sylwestra (ur. Rąbinek, Klein Rambin 31.12.1850 – zm. Szczecin, Stettin 31.03.1889 r.) – kierownika zakładu ubezpieczeniowego. Żonaty (x Szczecin, Stettin 23.10.1874 r.) z Doris Laurą Luizą Birckenstaedt (ur. Szczecin, Stettin 15.01.1855 r.), miał troje dzieci:

- Doris Hertę Adelajdę (ur. Grabowo – Szczecin-Grabowo, Stettin-Grabow 29.08.1875 r.) – żonę (x Szczecin, Stettin 29.08.1896 r.) Juliusza Wuennenberg, inżyniera.
- Jana Jerzego Leopolda (ur. Szczecin, Stettin 4.04.1882 r.).
- Irenę Luizę Adelajdę (ur. 10.08.1887 – zm. Szczecin, Stettin 1888 r.).

b) Jana Jerzego Fryderyka Ulryka (ur. Rąbinek, Klein Rambin 24.06.1856 r.) – właściciela Rąbinka (Klein Rambin, żonatego (x Meszne, Wedderwill 20.06.1884 r.) z Joanną Weroniką Klug (ur. Łobez, Labes 4.02.1858 – zm. Rąbinek, Klein Rambin 9.11.1891 r.). Miał troje dzieci:
   - Lotara Ulryka Olofa (ur. Rąbinek, Klein Rambin 26.10.1885 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 16.08.1910 r.) z Ilzą Sohre (ur. Berlin 21.05.1891 r.).
   - Kurta Gwido Jerzego (ur. Rąbinek, Klein Rambin 11.03.1887 r.) – oficera wojsk niemieckich.
   - Ewę Henriettę Adelajdę (ur. Rąbinek, Klein Rambin 7.07.1888 r.) – właścicielkę Rąbinka (Klein Rambin) – żonę (x Berlin 19.02.1909 r.) Alberta Hofmanna, któremu wniosła w posagu tą miejscowość.

B. LINIE BARONOWSKIE.

W XIX wieku istniały dwie linie baronowskie: śląska linia Seidlitz und Gohlau i śląsko – wielkopolsko - brandenburska linia Seydlitz-Kurzbach (Kurzbach-Seidlitz) z Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel) i Grochowa (Grochau).

1. Linia Seidlitz und Gohlau.

Linia ta była kontynuacją linii z Mikołajowej (Niklasdorf) potomstwa Melchiora. Założycielem linii był syn Wacława Zygmunta – Juliusz Zygmunt, który wraz z braćmi w 1736 roku (16.05.) uzyskał tytuł barona.

Jego prawnuk – Ferdynand Henryk Zygmunt bar. von Seidlitz und Gohlau (ur. 1.04.1770 – zm. 17.06.1811 r.), był właścicielem Gałowa (Gohlau), Jarnołtowa (Arnoldsmuehle) i Chmielowa (Schmellwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1 (x 13.11.1793 r.) z Wilhelminą Szarlottą Eleonorą Ziemietzką von Ziemientzitz (Ziemięcice k. Gliwic) (ur. 3.03.1777 – zm. Chmielów, Schmellwitz 8.03.1798 r.), 2. (x Bielawa, Langenbielau 28.11.1798 r.) z Luizą hr. Sandreczky von Sandraschuetz (ur. Dolna Jaźwina k. Dzierżoniowa, Nieder Langseifersdorf b. Reichenbach 17.06.1779 – zm. Św. Katarzyna k. Wrocławia, Kattern b. Breslau 5.05.1831 r.) dziedziczką Św. Katarzyny (Kattern). Z drugą żoną miał dwóch synów:

1. Henryka Juliusza Zygmunta (ur. Gałów, Gohlau 3.10.1804 – zm. Siedlec, Zedlitz 23.12.1846 r.) – pruskiego królewskiego nadleśniczego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 18.08.1836 r.) z Klementyną Ewą Szarlottą von Schlieben (ur. Weissenfels 21.05.1817 – zm. Wrocław, Breslau 19.12.1895 r.), miał syna – Henryka Ferdynanda Zygmunta Fryderyka Aleksandra Erdmanna (ur. Mękinia k. Środy Śląskiej, Nimkau b. Neumarkt 15.09.1812 – zm. Polska Wieś k. Wołowa, Polnischdorf b. Wohlau

14.05.1892 r.), radcę rejencji pruskiej, żonatego (x Berlin 16.04.1874 r.) z Marią Henriettą Julią von Buelow (ur. Berlin 22.01.1849 r.), miał dwoje dzieci:

a) Jana Henryka Ferdynanda Zygmunta (ur. Września, Wreschen 23.07.1879 r.) – oficera sztabu generalnego wojsk niemieckich. Żonaty (x Halle 2.08.1914 r.) z Edytą Marią Luizą Zofią von Seydlitz-Kurzbach z Protzen (ur. Gdańsk, Danzig 7.01.1893 r.), miał dwoje dzieci:
   - Martę Luizę Alwinę Eugenię (ur. Charlottenburg 5.06.1916 r.);
   - Jana Dietera Henryka Ferdynanda Zygmunta Otto Fryderyka (ur. Lubiąż, Leubus 1.04.1918 r.).

b) Marię Agnes Annę (ur. Września, Wreschen 23.09.1881 r.).

2. Karola Juliusza Zygmunta (ur. Gałów, Gohlau 21.02.1808 – zm. Świebodzice, Freiburg 19.10.1869 r.). Żonaty (x Nysa, Neisse 21.02.1837 r.) z Fryderyką Eleonorą von Buchs (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 5.05.1812 – zm. Szczawno 15.11.1887 r.), miał dwie córki:

a) Agnes Luizę Fryderykę Karolinę Juliannę (ur. 18.11.1837 – zm. Piława Górna, Gnadenfrei 10.10.1907 r.).

b) Alwinę Franciszkę Luizę Fryderykę (ur. Wołczyn k. Kluczborka, Konstadt b. Kreuzburg 21.09.1846 – zm. Salzbrunn ? 20.03.1919 r.)

2. Linia Seydlitz-Kurzbach z Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel) i Grochowa (Grochau).

Na początku XIX wieku Jan Baltazar bar.von Seydlitz-Kurzbach (ur. Gołańcz, Gollantsch 28.06.1762 – zm. Magdeburg 25.05.1827 r.) był żonaty trzykrotnie: 1. (x Gołańcz, Gollantsch 6.12.1786 r.) z Zofią Henriettą Karoliną von Skopp (ur. Zatonie k. Zielonej Góry, Guenthersdorf b. Gruenberg 30.01.1769 – zm. Smolne k. Góry Śląskiej, Schmoegerle b. Guhrau 10.10.1791 r.), 2. (x Głogów, Glogau 26.12.1794 r. – rozwiedziony) z Chrystianą Henriettą von Wolfframsdorff (ur. 22.12.1766 – zm. Wrocław, Breslau 24.06.1826 r.), 3. (x Wińsko k. Wołowa, Winzig b. Wohlau 5.07.1812 r.) z Karoliną Luizą Henriettą von Niesemeuschel (ur. Kleszczowice k. Wołowa, Kleschwitz b. Wohlau 14.09.1786 – zm. 15.09.1850 r.). Syn z pierwszego małżeństwa – Ewald Ferdynand Emil kontynuował linię baronowską, zaś trzej synowie z drugiego i trzeciego małżeństwa – linię szlachecką z Grochowa (Grochow) i Trzemeszna Lubuskiego (Schermeisel) (zob.).

Ewald Ferdynand Emil bar. von Seydlitz-Kurzbach (ur. Smolne, Schmoegerle 17.12.1790 – zm. Bytom nad Odrą, Beuthen a.d. Oder 26.07.1860 r.), pułkownik wojsk pruskich, żonaty (x Brzeg, Brieg 5.03.1821 r.) z Selmą Agnieszką Adelajdą Wichura (ur. Brzeg, Brieg 27.11.1802 – zm. Bytom, Beuthen 5.03.1875 r.), miał troje dzieci:

1. Ryszarda Hugo Artura Łazarza Baltazara (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. O. 17.12.1824 – zm. Duesseldorf 3.06.1888 r.) – majora wojsk pruskich. W 1885 roku (24.07.) ufundował fideikomis finansowy, który przekazał swojemu najstarszemu synowi. Był trzykrotnie żonaty: 1. (x Tworzymirki k. Milicza, Gross Tworsimirke b. Militsch 9.02.1858 r.) z Anną Henriettą Fryderyką Albertyną Stempell (ur. Tworzymirki, Gross Tworsimirke 13.09.1839 – zm. Legnica, Liegnitz 10.04.1869 r.), 2. (x Braunschweig) z Heleną Jorns (zm. Lubeka, Luebeck 1874 r.), 3. (x Lubeka,

Luebeck 11.06.1875 r.) z Marią Vidal (ur. Hamburg 8.12.1852 r.), z pierwszą żoną miał troje dzieci i z trzecią - syna:

a) Waltera Falko Ewalda Adama Baltazara (ur. Poznań, Posen 1.05.1860 r.) – otrzymał od ojca fideikomis finansowy (350 963 marek), oprócz tego był ordynatem fideikomisu Hasselburg z majątkami: Altenkrempe i Krummbek. Żonaty (x Miniszew 2.02.1889 r.) ze Stefanią Ludwiką Kaniewską (ur. Łubowiczki 6.08.1868 – zm. Hasselburg 26.10.1914 r.), miał czworo dzieci:
   - Irenę Stefanię Annę Marię (ur. Bruhmuehlengut 11.12.1889 r.) – żonę (x Londyn 11.10.1911 r.) dr prawa Jerzego von Bassewitz .
   - Herberta Kurta Bonifacego Adama Baltazara Wertera (ur. Bruhmuehlengut 14.05.1891 r.).
   - Marię Józefinę Stefanię Annę (ur. Wilmersdorf 5.09.1894 r.)
   - Rudolfa Fryderyka Wilhelma Helmuta Adama Baltazara (ur. Charlottenburg 1.06.1901 r.).
b) Rudolfa Fryderyka Ryszarda Adama Baltazara (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 7.02.1866 r.) – w 1888 roku kupił niewielki majątek Wilkowiec (Klein Wilkau) koło Namysłowa (Namslau) i po śmierci brata przejął zarządzanie fideikomisem finansowym. Żonaty (x Wrocław, Breslau 10.08.1888 r.) z Florą Hagen (ur. Berlin 16.02.1863 r.), dzieci nie miał.
c) Szarlottę Henriettę Gottliebę Ewę (ur. Legnica, Liegnitz 11.03.1869 r.) – żonę Rudolfa von Lahrbusch (zm. Baden-Baden 17.08.1905 r.).
d) Ryszarda Kamillo Adama Baltazara (ur. Lubeka, Luebeck 4.07.1877 r.) – asesora sądu ziemskiego w Altonie.

2. Selmara Karola Sosthenesa (ur. Racibórz, Ratibor 10.09.1828 – zm. Kolonia, Koeln 30.10.1892 r.) – królewskiego radcę budowlanego. Żonaty (x Wojcieszów, Kauffung 17.02.1857 r.) z Julią Eleonorą Eugenią Wilczek (ur. Wrczose ? 11.07.1833 – zm. Poczdam, Potsdam 27.12.1910 r.), miał sześcioro dzieci:
   a) Marię Magdalenę Szarlottę Selmę (ur. Wrocław, Breslau 12.03.1858 r.) – zarządzającą (Vorsteherin) królewską kliniką w Berlinie.
   b) Klarę Helenę Babettę Wilhelminę Selmę (ur. Miedzianka, Kupferberg 10.03.1864 r.) – nauczycielkę.
   c) Małgorzatę Annę Wilhelminę Barbarę Teodorę (ur. Miedzianka, Kupferberg 17.05.1865 r.) – wychowawczynię.
   d) Jana Ewalda Chrystiana Łazarza Baltazara (ur. Bentschen 31.10.1868 r.) – bukmachera (Lotterie-Einnehmer). Żonaty (x Berlin 3.05.1895 r.) z Agnes Elżbietą Fanny Bellair (ur. Berlin 19.06.1874 r.), miał czworo dzieci:
      - Wolfa Karola Aleksandra Albrechta (ur. Ortelsburg 7.11.1896 – zginął pod Laon 20.08.1918 r.) – oficera wojsk niemieckich;
      - Heinza Pawła Rudolfa (ur. Poczdam, Potsdam 28.07.1901 r.) oficera wojsk niemieckich;
      - Heidi Izę Barbarę (ur. Krotoszyn, Krotoschin 2.07.1906 r.);
      - Hasso Selmara Sosthenesa Józefa Ferdynanda (ur. Krotoszyn, Krotoschin 24.07.1909 r.).

e) Helenę Selmę Augustę (ur. Bentschen 24.11.1870 r.) – żonę (x 1901 r.) Józefa Hertela, rektora.
f) Justynę Wilhelminę Herminę Marię (ur. Brandenburg 31.12.1872 r.) – żonę Pawła Spiegel, nauczyciela.

3. Klarę Jadwigę Wiktorię (ur. Stargard 13.05.1835 – zm. Darmstadt) – żonę (x Legnica, Liegnitz 18.08.1878 r.) Juliusza Knappke (zm. Duesseldorf 2.01.1836 r.) radcy pocztowego.

Dom Seidlitz und Kurzbach

Jan Baltazar bar. von Seydlitz-Kurzbach miał również drugiego, adoptowanego syna (prawdopodobnie przedślubnego syna z trzecią żoną) – Ludwika Karola Baltazara von Seydlitz (ur. Wińsko, Winzig 13.04.1810 – zm. Magdeburg 12.02.1871 r.), radcę finansowego intendentury IV korpusu armii pruskiej. Nie uzyskał on tytułu barona i prawa używania predykatu „-Kurzbach". Żonaty (x Magdeburg 19.10.1843 r.) z Minną Joanną Otylią Henriettą Aust (ur. Brzeg, Brieg 6.03.1821 – zm. Magdeburg 6.12.1887 r.), miał syna – Bernarda Karola Baltazara bar. von Seydlitz und Kurzbach (ur. 10.07.1844 r.), który w 1868 roku (14.02.) uzyskał zezwolenie na posiadanie tytułu barona i predykatu w formie „und Kurzbach". Żonaty (x Magdeburg 2.06.1878 r.) z Emilią Luizą Koehne (ur. Burg 30.12.1853 r.), miał tylko córkę – Elly Minnę Joannę Otylię (ur. Magdeburg 17.10.1881 r.).

C. LINIA HRABIOWSKA – SEIDLITZ-SANDRECZKI.

Fryderyk Moryc Juliusz von Seidlitz – ordynat majoratu Owiesno (Habendorf) był żonaty (pierwsz żona, x 17.11.1861 r.) z Agnieszką Lizą Eleonorą Filipiną hr. von Sandretzki (ur. 20.10.1835 – zm. 18.03.1879 r.) – właścicielką majoratu Borów (Markt Bohrau) koło Strzelina (Strehlen). Był równocześnie prawnym opiekunem swojego szwagra, przewlekle chorego (psychicznie ?) ostatniego – VI ordynata fideikomisu Bielawa (Langenbielau) koło Dzierżoniowa Jana Adama Fryderyka Bogusława hr. von Sandretzki (zm. 2.12.1886 r.).
Jego syn – Ernest Juliusz Adolf Erdmann Fryderyk (ur. Owiesno, Habendorf 29.12.1863 r.) po matce odziedziczył majorat Borów (Markt Bohrau), zaś po śmierci wuja, fideikomis Bielawa (Langenbielau). W 1891 roku (24.06.) uzyskał zatwierdzeni obydwu majoratów, tytuł hrabiego pruskiego z prawem primogenitury i zmianę nazwiska na „Seidlitz-Sandreczki" oraz zmianą herbu. Żonaty (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. d. O. 3.07.1889 r.) z Barbarą Marią Zofią von Heyden (ur. Cadow 11.07.1869 r.) miał pięcioro dzieci:

1. Fryderyka Wilhelma (ur. Bielawa, Langenbielau 6.05.1891 r.);
2. Agnes Eleonorę Emilię (ur. Bielawa, Langenbielau 7.09.1893 r.);
3. Adolfa Hermanna Ferdynanda Gottloba (ur. Bielawa, Langenbielau 3.09.1896 r.);
4. Ernesta Erdmanna Karola (ur. Bielawa, Langenbielau 9.03.1898 r.);
5. Jana Ferdynanda Albrechta (ur. Bielawa, Langenbielau 2.04.1901 r.)

Źródła:
Sinapius T. I s. 880-890; T. II s. 445, 997-1005
Zedlitz T. IV s. 209-210

Blażek T. IV s. 79-80
Pilnaček T. V s. 1428-1429
Krane s. 122
Doerr s. 224
Schles. Wappenbuch szp. 124-125
Wappensagen s. 157
C.D.S. T. VI nr 313b, 499
Landbuecher Opp.-Rat. nr 2, 5, 22, 24, 258
Zemska kniha... nr 8, 153
Jurek: Obce rycerstwo... s. 285-287
Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16. Jahrhundert (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 341, 353, 358
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser. Gotha Jg 19:1918 s. 799-811
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 785-788; Jg 70:1920 s. 892-896
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 758-759; Jg 99:1926 s. 538

TABLICE GENEALOGICZNE

LINIA Z MIKOŁAJOWEJ

N. v. Seidlitz
z Lażan (?)
ok. 1440 r. – wł. Mikołajowej
ż. N. v. Schindel
|
N.
ż. N. v. Regenspurg
|
N.
wł. Mikołajowej
ż. N. v. Kochersdorf
|

Melchior	Jan
|	|
Potomstwo Melchiora z Łażan - Lażan	potomstwo Jana z Gałowa

1. Potomstwo Melchiora z Łażan – Lażan.

Melchior z Łażan – Lażan

wł. Mikołajowej i Gałowa
1557 r. – sędzia dworski
ks. Świdnickiego
ż. Eżbieta v. Pogrell z Lipy
wł. Jagielna
|

Melchior jun.
wł. Mikołajowej
i Wierzbnej
autor opisu
opisu pielgrzymki
do Ziemi Św.

Mikołaj
(Nicol)
zm.
po 1580 r.
wł. Wierzbnej
i Mikołajowej

Krzysztof
zm.1634 r.
starosta
ks. Nyskiego
wł. Miko-
łajowej
Szczodro-
wic,
Dankowic,
Sadowic,
Strzegowa,
Wójtowic,
Gałązczyc
ż. N.
v. Axleben
z Rokitek
|

Paweł
z Gałowa
wł.
Podlesia
ż.
Katarzyna
v. Niemitz
z Wilkowa
Wielkiego
|
Henryk
pułkownik
wojsk
szwedzkich
wł.
Podlesia
i Crossow
na Łużycach
ż. Sabina
v. Gersdorff
z Guettenborn
na Łużycach

N.
(Jan?)
wł.
radca
kamery
cesarskiej
wł.
Gałowa
|

Jan Jerzy
zm. 1660 r.
członek rady
cesarskiej
starosta okręgu
Góra Śląska
wł. Mikołajowej,
Strzegowa,
Szczodrowic,
Chobieni,
Starego Wołowa
i Turzan
ż. 1. Anna Elżbieta
v. Nostitz
z linii łużyckiej
2. Barbara v. Kottwitz
z Chobieni
|
Jan Jerzy jun.
ur. 15.08.1638 -

Melchior
wł. Szczodrowic, Sadowic,
Dankowic, Gołązczyc
i Więcmierzyc
ż. (x 1637 r.) Marianna Barbara
v. Rothkirch z Więcmierzyc
|
Marianna Elżbieta
m. (x 15.02.1656 r.) Jerzy
Zygmunt v. Seidlitz
wł. Sobkowic

Jerzy Zygmunt
z Gałowa
wł. Sobkowic,
Dankowic,
Gałązczyc
i Więcmierzyc
ż. (x 15.02.1656 r.)
Marianna Elżbieta

N.
z Gałowa
wł. Witoszowa
ż. N. v. Korckwitz
z Kowalskich Żelowic
|
Anna Elżbieta
m. (x 1656 r.) Leonard

zm. 26.01.1706 r.
wł. Mikołajowej
i Chobieni
kapitan wojsk
cesarskich
ż. 1. (x 1663 r.)
Anna Eleonora
v. Falckenhain
z Chmielowa
2. (x 1.12.1690 r.)
Zuzanna Zofia
v. Loos
|
dom
Chobienie

c. Melchiora z Mikołajowej
wł. Szczodrowic
|

v. Tschirsky
wł. Podlesia i Kowalskich
Żelowic

N. (syn)
wł. Krasnej Góry,
ż. 1. N. v. Seidlitz
2. NN
|
N.

Wacław
Zygmunt
wł.
Lipowej,
Kondratowic,
Dolnej Pilawy
i Sadowic
ż. Anna Barbara
bar. v. Sandretzki
z Bielawy
|

Ferdynand
Zygmunt
wł. Więcmierzyc,
Samborowic,
i Gałowa
radca rejencji
ks. Nyskiego
ż. N. bar. V. Eben

Helena
Marianna
ur. 16.12.1668 –
zm. 13.07.1686 r.
m. (x 10.07.1685 r.)
Joachim Fryderyk
v. Seidlitz

Bogusław
Zygmunt
1736 r. – baron

Juliusz
Zygmunt
(Ernest
Zygmunt?)
wł. Dolnej
Piławy
1736 r. -
baron
ż. (x 1721 r.)
Zofia Helena
v. Seidlitz
ze Strużyny
z linii z Ciepłowód

Zygmunt
Fryderyk
zm.
25.08.
1720 r.
student

Karol
Zygmunt
1736 r.
baron

Jerzy
Zygmunt
1736 r.
baron

córki:
a) Joanna Elżbieta
ur. 10.12.1685 r.
m. (x 8.10.1709 r.)
Jan Fryderyk
(Jan Jerzy?)
v. Gregersadorff
wł. Jezierzyc Małych
i Podgaja
b) Eleonora Szarlotta
m. Karol Henryk
bar. v. Posadowski

Dom Chobienie

Jan Jerzy jun.
ur. 15.08.1638 – zm. 26.01.1706 r.
wł. Mikołajowej i Chobieni
ż. (pierwsza x 1663 r.) Anna Eleonora
v. Falckenhain z Chmielowa
(zm. 1686 r.)
|

Jerzy Leonard
z Chobieni
wł. Sadkowa
komisarz
ziemski
ks. Wrocławskiego
ż. Anna Dorota
bar. v. Kotulinska
z Biestrzykowic

Krzysztof
Henryk
z Chobieni
zm. 1723 r.
pułkownik
regimentu
dragonów
wojsk
cesarskich

Jan Jerzy
z Chobieni
członek rady
cesarza
Ferdynanda II
starosta okręgu
Góra Śląska
wł. Chobieni
i Dąbrowicy

N.
z Chobieni
pułkownik
żandarmerii
ks. Hessen
ż. N. bar.
v. Westenfeld

zmarli w dzieciństwie:
7 synów i 3 córki

ż. 1. Zofia Elżbieta
v. Rohr z Nowej
Wsi Niemczańskiej
(zm. 3.05.1708 r.)
2. (x 1.07.1711 r.)
Anna Małgorzata
v. Mylen (?)
(zm. 1719 r.)
|

Jan Zygmunt	Karol Henryk	Fryderyk Leopold	córki:
zm. 1719 r.	chorąży wojsk		a) Zofia Małgorzata
w wieku 22 lat	cesarskich		b) Helena Szarlotta
porucznik wojsk			zm. 1723 r.
cesarskich			

2. Potomstwo Jana z Gałowa.

Jan v. Seidlitz
brat Melchiora z Łażan
1559 r. – radca kamery cesarskiej
wł. Gałowa i Wilczkowa
ż. N. v. Seidlitz z Chmielowa
|
Jan jun.
wł. Gałowa i Wilczkowa
ż. (x ok.1600 r.) Maria v. Czettritz
|
N. (syn)
ż. N. v. Mutschelnitz
z Pełczyna
|
?

Jan Thamm		Jan Krzysztof
wł. Gałowa		z Gałowa
ż. Anna v. Prittwitz		wł. Wilczkowa
u. Gaffron		ż. (x 3.02.1663 r.)
		Anna Zuzanna
		v. Pein
Jan Henryk	córki:	z Żenik Wielkich
kornet wojsk	a) Ewa Katarzyna		
bawarskich	ur. 25.03.1642 -	?
wł. Gałowa	zm. 3.03.1688 r.		
	m. (x 1659 r.)	Jan Zygmunt
	Job Leonard	wł. Dolnego Wilczkowa
	v. Sommerfeld	ż. Joanna Justyna v. Gfug
	u. Falkenhain	z Koźmic
	b) Ewa Magdalena		
	c) Anna Katarzyna		

Jan Zygmunt jun. Jerzy Gottlieb Baltazar Rudolf Joanna Julianna

LINIA Z CIEPŁOWÓD

Jan v. Seidlitz
wł. Ciepłowód
członek rady
ks. Oleśnickieg
Konrada X Białego
1485 r. – starosta oleśnicy
|

Hartwg 1505 r. zezwolenie ks. Albrechta i Karola ziębicko-oleśnickich na budowę zamków w Ciepłowodach i w Zakrzowie
|

Jerzy Leomard zm. 1532 r. 1522 – 1523 r. starosta raciborskiego wł. Sośnicowic Pławniowic na. G. Śląsku

Wawrzyniec (Lorenz) 1495 r.- wł. Ciepłowód czł. rady ks. Henryka I ziębicko-oleśnickiego oraz 1505 r. – ks. Albrechta i Karola

Konrad (Kunze) Henryk (Heinze) zwany Samotworski 1502 r. wł. Strzelec, Miodar i Brzezinki
|
Kasper Samotworski 1504 r. wł. tych miejscowości

Mikołaj (Nicol) Tomasz (Thamme) Jan Krzysztof Fryderyk

Jerzy
wł. Ciepłowód
1530 – 1537 r. - starosta ks. Ziębickiego

Hartwig jun.
1548 r. – wł. Ciepłowód

Zygmunt
wł. Bojanic
ż. (1515 r.) Małgorzata v. Hohberg z Dobrocina
|

Zygmunt jun.
ur. 1516 r.
wł. Bojanic
ż. N. v. Nimptsch ze Szczepanowa
|
N.
ż N. v. Peterswaldski
|
N.
ż. N. v. Spiller z Maciejowa

Fryderyk
ur. 1520 r.

Barbara
ur. 1520 r.

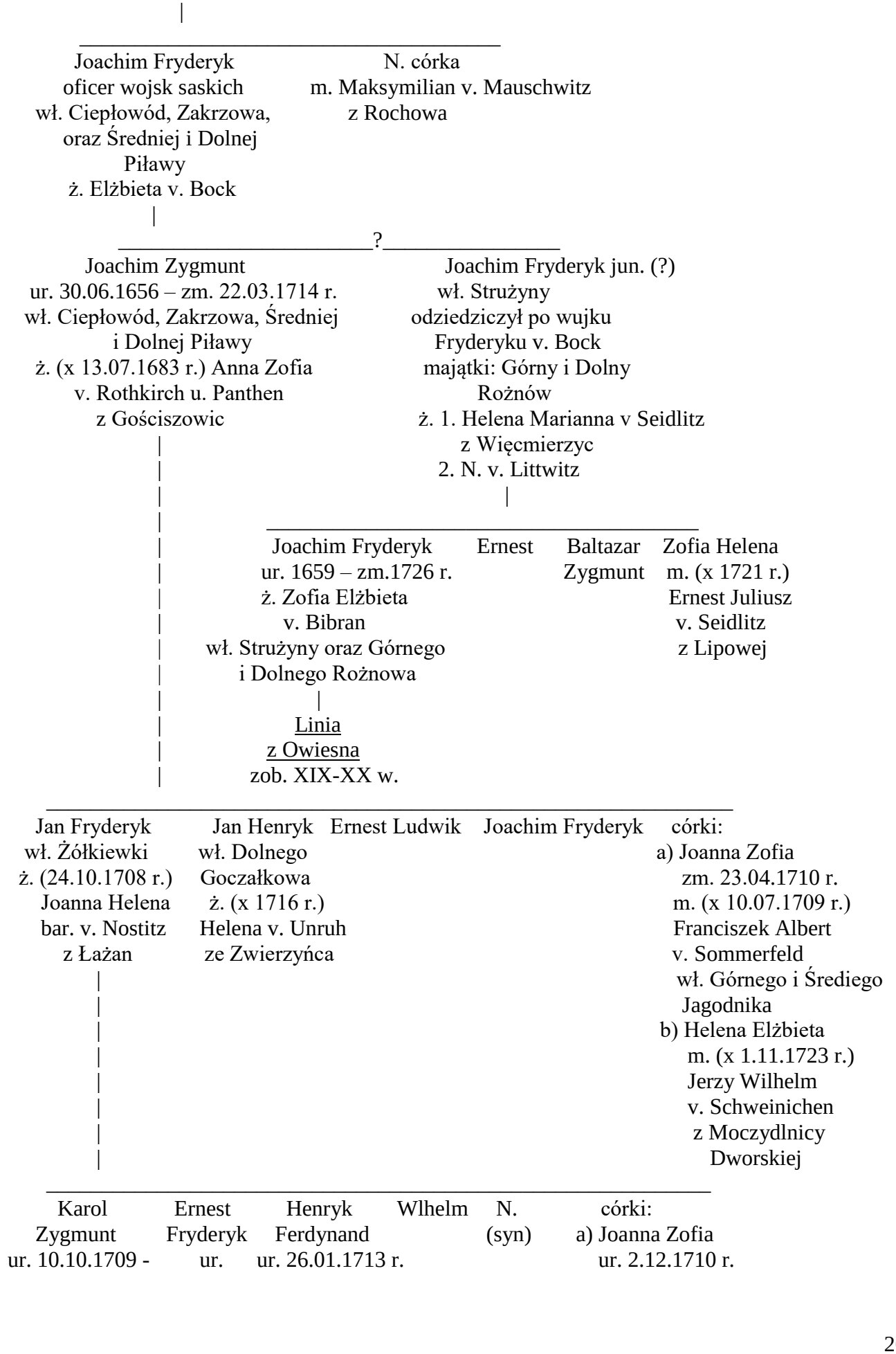
Joachim Fryderyk
oficer wojsk saskich
wł. Ciepłowód, Zakrzowa,
oraz Średniej i Dolnej
Piławy
ż. Elżbieta v. Bock
N. córka
m. Maksymilian v. Mauschwitz
z Rochowa
?
Joachim Zygmunt
ur. 30.06.1656 – zm. 22.03.1714 r.
wł. Ciepłowód, Zakrzowa, Średniej
i Dolnej Piławy
ż. (x 13.07.1683 r.) Anna Zofia
v. Rothkirch u. Panthen
z Gościszowic
Joachim Fryderyk jun. (?)
wł. Strużyny
odziedziczył po wujku
Fryderyku v. Bock
majątki: Górny i Dolny
Rożnów
ż. 1. Helena Marianna v Seidlitz
z Więcmierzyc
2. N. v. Littwitz
Joachim Fryderyk
ur. 1659 – zm.1726 r.
ż. Zofia Elżbieta
v. Bibran
wł. Strużyny oraz Górnego
i Dolnego Rożnowa
Linia
z Owiesna
zob. XIX-XX w.
Ernest
Baltazar
Zygmunt
Zofia Helena
m. (x 1721 r.)
Ernest Juliusz
v. Seidlitz
z Lipowej
Jan Fryderyk
wł. Żółkiewki
ż. (24.10.1708 r.)
Joanna Helena
bar. v. Nostitz
z Łażan
Jan Henryk
wł. Dolnego
Goczałkowa
ż. (x 1716 r.)
Helena v. Unruh
ze Zwierzyńca
Ernest Ludwik
Joachim Fryderyk
córki:
a) Joanna Zofia
zm. 23.04.1710 r.
m. (x 10.07.1709 r.)
Franciszek Albert
v. Sommerfeld
wł. Górnego i Średiego
Jagodnika
b) Helena Elżbieta
m. (x 1.11.1723 r.)
Jerzy Wilhelm
v. Schweinichen
z Moczydlnicy
Dworskiej
Karol
Zygmunt
ur. 10.10.1709 -
Ernest
Fryderyk
ur.
Henryk
Ferdynand
ur. 26.01.1713 r.
Wlhelm
N.
(syn)
córki:
a) Joanna Zofia
ur. 2.12.1710 r.

zm. 1767 r.
wł. Żółkiewki
|
podlinia
z Żółkiewki
XIX w.
(wymarła)

ur. 14.11.
1711 -
zm. 1789 r.
wł. Jędrzejowic
|
Podlinia
z Jędrzejowic
i Dolnej Granicznej

b) Zuzanna Eleonora
ur. 11.05.1715 r.
c) Beata

LINIA Z KONAR I STRUŻY

Jan v. Seidlitz
1470 r. – wł. Konar
|
N.
ż. N. v. Heyde
z Sieniawki
|
N.
ż. N. v. Schindel
ze Szczepankowic
|
Kasper
wł. Struży
autor „Tractat de Testibus“
|
Albrecht
ż. (x ok. 1584 r.) N. v. Seidlitz
ze Śmiałowic
|
Walentyn
z Konar
ur. 27.09.1588 – 11.08.1641 r.
wł. Struży, Wichrowa i Cesarzowic
starosta okręgu Kąty Wrocławskie
ż. 1. (x 1613 r.) Barbara v. Schlewitz
(zm. 1618 r.)
ze Starej Kraśnicy
2. (x 1621 r.) Zuzanna v. Polsnitz
Z Lubiechowa
|

Kasper
zm. przed 1655 r.

6 synów
3 córki

LINIA Z BURKATOWA I JAGODNIKA

N. v. Seidlitz
wł. Burkatowa
ż. N. v. Nimptsch
|
Melchior
1561 r. – starosta
ks. Świdnicko-jaworskiego
ż. N. v. Czettritz
|

Adam
wł. Burkatowa
starosta ks. Świdnicko-jaworskiego
ż. Katarzyna v. Reichenbach
z Klecina
|
|

Kasper
ż. (x ok. 1570 r.) N. Unwuerde
z Piersna
|
Barbara
m. Wacław v. Seherr
z Konar

Adam jun.
ur. 1564 r. –
zm. 1.09.1610 r.
asesor sądu ziemskiego
ks. Świdnicko-jaworskiego
wł. Burkatowa i Jagodnika
ż. 1. (x 18.02.1589 r.) Anna
v. Gelhorn 1o voto v. Czirn
2. (x 9.12.1597 r.) Anna
v. Gersdorf z Łużyc
1o voto v. Seidlitz
z Saksonii

Melchior

Jerzy

Jan

LINIA ZE ŚMIAŁOWIC

N. v. Seidlitz
XV/XVI w. wł. Śmiałowic
ż. N. v. Profen
z Mściwojowa
|

N.
syn
wł. Śmiałowic
ż. N. v. Schindel
ze Szczepankowa
|
N. córka
m. (x ok. 1580 r.)
Albrecht v. Seidlitz z Konar

N.
córka
m. Krzysztof II
v. Landskron
(zm. ok.1580 r.)
z Brennika

LINIA Z KRASKOWA

Adam v. Seidlitz
XV/XVI w. wł. Burkatowa iKraskowa
ż. Katarzyna v. Reichenbach
z Klecina
|
N.
ż. N. v. Bock
|
Hartwig
(z Ciepłowód?)
wł. Bukartowa i Kraskowa
ż. Jadwiga v. Schweinitz
z Seiffersdorf
|

Ernest Wilhelm	Ernest Frzderzk	Kataryzna
wł. Górnego Karnkowa i Boleścina	wł. Witoszowa Górnego ż. Maria Magdalena v. Reder z Proboszczowa	m. (x ok. 1580 r.) Zygmunt bar. v. Zedlitz
	|	
Zygmunt Ferdynand	Ernest Fryderyk	Walentyn Dietrich

<u>Dom Skokowa i Lipnica – Seidlitz-Lebda.</u>

Jan v. Seidlitz zwany Lebda
zm. po 1515 r.
1505 r. wł. Skokowej i Lipnicy
|

N. (syn) Seidlitz-Lebda ok. 1530 r. wł. Skokowej i Lipnicy	N. (syn) Seidlitz-Lebda ok. 1530 r. wł. Skokowej i Lipnicy ż. N. v. Pritzelwitz z Machnic | N. (Melchior?) ż. N. v. Salisch z Ligoty | Barbara m. Jerzy Zygmunt v. Littwitz z Golowic wł. Goduszyna

XIX – XX WIEK.

A. LINIE SZLACHECKIE.

I. LINIE ŚLĄSKIE.

1. Linia Seydlitz und Ludwigsdorf (Seydlitz-Ludwigsdorf)

a) Podlinia z Żółłkiewki
(wymarła)
Karol Zygmunt v. Seydlitz
s. Jana Fyderyka
ur. 10.10.1709 – zm. 1767 r.
wł. Żółkiewki
|
N.
|
N.
|
Jan Ludwik Fryderyk Ottomar
v. Seydlitz u. Ludwigsdorf
ur. Pszczyna 14.10.1813 –
zm. Struża 9.11.1885 r.
wł. Dolnej Struży i Sitna
ż. (x Partynice 23.06.1849 r.)
Maria bar. v. Luettwitz
(ur. Partynice 23.06.1849 –
zm. Dolna Struża 16.10.1897 r.)
|
córki:
a) Szarlotta Marianna Henrietta Eleonora
ur. Partynice 21.08.1850 r.
wł. Dolnej Struży i Sitna
m. 1. (x Piotrówek 3.05.1869 r.)
Jerzy hr. v. Wesdehlen
rotmistrz wojsk pruskich
(zginął pod Mars-la-Tour
16.08.1870 r.)
2. (x Dolna Struża 11.07.1874 r.)
Artur v. Ploetz
b) Marianna Elżbieta Otylia
ur. Partynice 12.03.1861 r.
m. 1. (x Dolna Struża 6.03.1879 r.)
Ernest v. Saldern
(zm. Arolsen 14.06.1886 r.)
dyrektor ziemski
księstwa Waldeck
2. (x Dolna Struża 6.01.1891 r.)
Leopold v. Tottenborn
(zm. Wrocław 19.08.1917 r.)

b) Podlinia z Jędrzejowic i Dolnej Granicznej.

Ernest Fryderyk
s. Jana Fryderyka
ur. 14.11.1711 –
zm. 1789 r.
wł. Jędrzejowic
oficer kawalerii
wojsk polskich i saskich
|
N.
|
Karol Zygmunt v. Seydlitz u. Ludwigsdorf
ur. Jędrzejowice 25.09.1764 – zm. Wołów 11.01.1821 r.
wł. Dolnej Struży i Ligoty Strupińskiej
ż. (x Dolna Struża 1.07.1789 r.) Zofia Beata
Maksymiliana v. Wiese u. Kayserswaldau
z Okmian
(ur. Dolna Struża 25.09.1772 –
zm. Czernina 18.10.1853 r.)
|

Gustaw Adolf
ur. Dolna Struża 20.12.1791 -
zm. Grądy 3.09.1845 r.
radca kancelarii królewskiej
ż. (x Turostowo 28.11.1817 r.)
Henrietta Szarlotta Beata
v. Sydow
(ur. Radziejewo 30.07.1800 -
zm. Błażejowice 21.10.1883 r.)
|
Jan Paweł Fabian Walentyn
ur. Opole 7.11.1826 -
zm. Królewiec 27.03.1904 r.
dyrektor poczty królewskiej
ż. 1. (x Grądy 24.10.1860 r.)
Maria Luiza v. Balluseck
(ur. Grądy 27.09.1833 -
zm. Muelheim 13.10.1863 r.)
2. (x Brzeg 26.09.1865 r.)
Elżbieta Antonia Ernestyna
Amalia Blanka v. Goertz
(ur. Wrocław 31.07.1838 -
zm. Franfurt n. Odrą 17.04.1915 r.)
|
Eugeniusz Wilhelm, Fryderyk Gustaw, córki: a) Maria Luiza

Hermann Gwido Rudolf
Adalbert
ur. Wrocław 6.05.1807 –
zm. Świdnica 4.08.1848 r.
kapitan i szef kompanii
ż. (x Haselhorst 5.08.1838 r.)
Luiza Filipina Franciszka
v. Knobelsdorf
(ur. Królewiec 13.09.1813 –
zm. Czrnina 3.05.1888 r.)
|

Fryderyk Wilhelm
ur. Leszno 22.04.1839 -
zm. 19.06.1916 r.
wł. Wrzący Wielkiej
ż. (x Czernina 1.08.1865 r.)
Jenny Jadwiga Agnes
v. Pogrell (ur. Minden
31.07.1845 r.)
|

Fryderyk Wilhelm
Hermann
ur. Leszno 28.05.1845 –
zm. Hannower 24.07.1893 r.
pułkownik wojsk pruskich
ż. (x Legnica 2.05.1875 r.
Maria Luiza Agnes Ottonia
v. Trotha
(ur. Ehrenbreitstein 13.05.1845 –
zm. Legnica 21.09.1914 r.)
|
Kurt Hermann Woldemar
ur. Legnica 9.04.1877 r.
doktor prawa
ż. (x Vlotho a. Weser 10.12.1908 r.)

Jan
ur.
Muelheim
3.09.1861 r.
sekretarz
rejencji
pruskiej
we Frank-
furcie
n. Odrą

Paweł
Feliks
ur.
Grądy
22.10.1862 r.
pułkownik
wojsk
niemieckich
i komendant
szkoły kadetów
w Legnickim
Polu
ż. (x Berlin
13.03.1894 r.)
Maria Rozalia
Dorota Fryderyka
Ida v. Frankenberg-
Proschlitz
(ur. Muenster
8.12.1869 r.

Amalia
ur.
Katowice
1.05.1867 r.
b) Eliza Henrietta
Karolina
Eugenia
ur. Katowice
9.10.1868 r.

Anna Schoening
(ur. Vlotho 3.05.1885 r.)

Fryderyk
Wilhelm
Hermann
ur. Eisleben
26.03.1914 r.

N. syn
ur.
Frankfurt
n. Odrą
31.10.1917 r.

córki:
a) Szarlotta Toni
Maria Emmi
Cecylia
ur. Dinkslagen
20.12.1909 r.
b) Annemaria
Małgorzata
Edyta Emilia
ur. Eisleben
28.04.1912 r.

Fryderyk Wilhelm
ur. Wrząca Wielka
11.05.1875 r.
ż. (x Linz 28.09.1904 r.)
Elżbieta Gertruda
Marta Angela
Gustawa v. Goertz
(ur. Wrocław 9.01.1880 r.)

córki:
a) Emilia Klara Jenny
Gertruda Urszula
ur. Jelenia Góra
29.07.1905 r.
b) Wilhelmina Gustawa
Fryderyka Oda
ur. Jelenia Góra
24.08.1907 r.
c) Elżbieta Wera Fryda
ur. Jelenia Góra
18.05.1909 r.

Fryderyk
Wilhelm
Leopold
Hermann
ur.
Wrząca Wielka
5.03.1883 r.
ż. (x Berlin
6.04.1908 r.)
Marta Aleksandra
Edle v. Oetinger
(ur. Missen
20.03.1887 r.)

Fryderyk
Wilhelm Guenter
Hermann
ur. Torgau 30.01.1909 r.

Marietta Edyta
ur. Torgau 10.05.1911 r.\

córki:
a) Luiza Emilia
Gertruda
ur. Legnica
23.12.1871 r.
m. Feliks v.
Frankenberg-
Proschlitz
b) Szarlotta Jenny
Edyta
ur. Wrząca Wielka
22.05.1873 r.)
wł. Wrzący Wielkiej
m. (Wrocław
13.03.1897 r.)
Kurt v. Engelmann
dr prawa
landrat pow.
wołowskiego

2. Linia z Owiesna – Seidlitz-Sandreczki.

Fryderyk Moryc Juliusz
v. Seidlitz u. Ludwigsdorf

ur. Owiesno 23.05.1835 –
zm. Koenigsbrunn 9.02.1894 r.
ordynat fideikomisu
Owiesno
wł. Owiesna, Piławy i Borowa
ż. 1. (x Bielawa 17.11.1861 r.)
Agnes Luiza Eleonora
Filipina hr. Sandreczki
v. Sandraczuetz
(ur. Bielawa 20.10.1835 –
zm. Bielawa 18.03.1879 r.)
wł. Borowa
2. (x Rogów 21.01.1885 r.)
Helena Joanna Augusta
hr. v. Pueckler bar. v. Groditz
(ur. Rogów 22.07.1858 –
zm. Piława Górna 6.10.1901 .)
|

Ernest Juliusz Adolf Adolf Erdmann Fryderyk ur. Owiesno 29.12.1863 r. – Hrabia v. Seidlitz-Sandreczki | Linia hrabiowska

Adolf Erdmann Fryderyk Juliusz ur. Owiesno 17.02. 1865 r. dr praw landrat powiatu Dzierżoniów deputowany do Landtagu ordynat fideikomisu Owiesno wł. dworu w Piławie ż. (x Chocianów 25.05.1897 r.) Freda Maria Wilhelmina Luiza Wally burgr.i hr. zu Dohna-Schlodien (ur. Chocianowiec 25.09.1874 r.)
|
Fryderyk Karol ur. Berlin 28.06.1899 r.

Erdmann Fryderyk Adolf Moryc Juliusz ur. Owiesno 24.08.1866 r. ż. (x Wiedń 13.04.1898 r.) Fryderyka Luiza hr. zu Eulenburg (ur. Heidelberg 20.09.1878 r.)
|
Zygfryd ur. Szczecin 9.09.1900 r.

Fryderyk Adolf Erdmann Juliusz ur. Owiesno 12.03.1868 r. radca rejencji

Wilhelm ur. Borów 24.09.1870 r.

Karol Godfryd Juliusz ur. Borów 13.07.1874 r. dr prawa, referendarz królewski

Karol Godfryd ur. Berlin 30.06.1902 r.

córki:
a) Marta Agnes Eleonora Anna Helena Filipina ur. Bielawa 15.10.1862 r.
b) Eleonora Anna Helena ur. Borów 10.06.1877 r. m. (x Owiesno 18.10.1899 r.) Bodo bar. v. Bodenhausen (zm. Radis 30.07.1911 r.)

Fryderyk Ernest Juliusz Adolf Wilhelm
ur. Owiesno 23.09.1898 r.

Ernest Juliusz Jan Wolfram
ur. Owiesno 9.06.1904 r.

córki:
a) Maria-Agnes Freda Maria
ur. Owiesno 2.06.1900 r.
b) Freda-Maria Helena Dora Eleonora Luiza Filipina
ur. Owiesno 16.08.1902 r.

II. LINIE ŚLĄSKO – WIELKOPOLSKO – BRANDENBURSKIE Z TRZEMESZNA LUBUSKIEGO I GROCHOWA SEYDLITZ-KURZBACH

1. Linia z Grochowa.

a) Podlinia z Rogowa, Małych i Wielkich Tylewic oraz Łysin.

Aleksander Fryderyk Leonard v. Seydlitz-Kurzbach
ur. Tylewice 12.08.1752 – zm. Melkemehr 28.01.1815 r.
ż. (x Ehndruhnen 24.03.1788 r.) Amalia Justyna Biegon (?) v. Czudnowska
(ur. Endruhnen 20.11.1768 – Pillkallen 28.04.1813 r.)

Fryderyk Adolf Jakub
ur. Insterburg 18.08.1790 - zm. Sępopol – Prusy Wschodnie 7.12.1844 r.
ż. (x Łabędnik Mały – Prusy Wschodnie 31.03.1823 r.) Joanna Henrietta Steppuhn
(ur. Gerdauen 20.09.1794 - zm. Królewiec 15.02.1871 r.)

córki:
a) Eliza Marianna
ur. Sępopol 18.09.1826 r.
b) Teresa Aleksandryna
ur. Sępopol 12.08.1828 r.

Gustaw Leonard
ur. Pillkallen 26.02.1796 – zm. Allenberg 1.10.1854 r.
dyrektor zakładu karnego
ż. (x Wrocław 9.03.1846 r.) Zofia Gertruda v. Muenhow
(ur. Mesendorf 16.07.1818 – zm. Legnica 13.08.1887 r.)

Alfons Ernest Urban Henryk
ur. Insterburg 13.12.1846 - zm. Eberswalde 9.08.1910 r.
ż. (x Wrocław 28.08.1876 r.) Maria Magdalena Elżbieta Reinhardt
(ur. Wrocław 21.07.1856 r.)

Guenter Kurt
córki:

Aleksander Leonard Karol
ur. Insterburg 16.12.1847 r.
generał porucznik wojsk niemieckich
ż. (x Poznań 31.05.1881 r.) Helena Marianna v. Guenther
(ur. Berlin 2.10.1856 r.)

Hartwig Dietrich
córki:

Gustaw Otto Kurt
ur. Insterburg 1.01.1849 – zm. Hannower 23.04.1913 r.
ż. (x Wiesbaden 7.11.1883 r.) Maria Marta Luiza v. Wissmann
(ur. Szczecin 27.04.1865 r.)

Gustaw Fryderyk
ur. Srokowo
14.03.1883 r.

Walter
ur. Słupsk
18.01.1890 r.

a) Hildegarda Alma Agata Elżbieta
ur. Srokowo
12. 07.1877 r.
m. (x Berlin
14.12.1900 r.)
Ruryk Dames
oficer niemieckiej marynarki wojennej

b) Edeltreuda Magda Zofia Elżbieta
ur. Srokowo
8.09.1878 r.
Diakonissa

c) Herta Helena Toni
ur. Srokowo
13.11.1879 r.

d) Brygida Fryda
ur. Berlin
7.10.1900 r.

Baltazar Ludwik Kurt
ur. Brandenburg
29.09.1884 r.
ż. (x Sternbach
11.04.1912 r.)
Lilly Berta Elżbieta Zeyfing
(ur. Radajewice
2.06.1890 r.)

Baltazar Ludwik Konrad
ur. Koblencja
19.02.1897 r.

a) Irmrtruda Maria Zofia Luiza
ur. Saarbruecken
12.01.1890 r.
m. (x Hannower
25.09.1909 r.)
Otto v. Walterstorff

b) Irmgarda Marta
ur. Saarbruecken
20.05.1891 r.
m. (x Hannower
27.05.1911 r.)
Harry v. Brixen

Wilhelm Guenter Henryk
ur. Hamburg
24.12.1885 - zginął
28.08.1914 r.

Aleksander Wilhelm Zygfryd
ur. Hamburg
16.04.1887 r.
farmer w Okakutata w Afryce

Walter Kurt
ur. Hamburg
22.08.1888 r.
oficer wojsk niemieckich

Konrad Hermann Wolfgang
ur. Weissenfels
31.03.1895 - zginął
30.07.1916 r.

córki:

a) Klara Helena Herta
ur. Długopole
6.01.1884 r.
nauczycielka

b) Gertruda Matylda Berta
ur. Hamburg
16.01.1890 r.
m. (x Gdańsk
20.08.1908 r.)
Franciszek Ricket
Wydawca i właściciel drukarni

c) Dorota Jadwiga Berta
ur. Hamburg
9.05.1891 r.
m. (Santa Cruz br.)
Alfred Kulenkampff
Farmer w Togo

d) Elfryda Anna Maria Luiza
ur. Wismar
18.08.1893 r.

b) Podlinia z Rogowa i Kusieczyna.

Florian Henryk v. Seydlitz-Kurzbach
ur. 1698 – zm. 1757 r.
wł. Rogowa i Kusieczyna
w Wielkopolsce
|

Zygmunt Kasper	Baltazar Florian	Florian Bogusław
ur. 1725 – zm. 1789 r.	ur. 1718 – zm. 1796 r.	ur. 1746 – zm. 1796 r.
|	|	|
Gałąź ze Środki, Trzyźmina i Orle	Gałąź ze Strupiny, Górnej i Dolnej Wikliny (wymarła)	Gałąź Korczibock v. Seydlitz-Kurzbach

Gałąź Zygmunta Kaspra ze Środki, Trzyżmina i Orle.

Dom Środka

Konstantyn Florian v. Seydlitz-Kurzbach
s. Zygmunta Kaspra
ur. Środka 17.06.1764 – zm. Środka 19.10.1843 r.
wł. Środki, Strzyźmina i Orle w Wielkopolsce
ż. (x Wolsztyn 24.10.1789 r.) Ludwika Karolina
Dziembowska
(ur. Wolsztyn 17.12.1764 – zm. Środka 30.04.1846 r.)
|

Teodor Ludwik	Karol Konstantyn
ur. Tuchorze 1.02.1795 -	ur. Tuchorze 22.02.1796 –
zm. Tuchorze 6.06.1874 r.	zm. Poznań 3.03.1890 r.
wł. Wieńca, Chwałowa	wł. Środki, Strzyźmina i Orle
i Padniewka	ż. (x Powodowo 24.10.1844 r.)
ż. (x Jelenia Góra 17.10.1831 r.)	Seweryna Helena Emilia
Angelika bar. v. Troschke	Stefania Dziembowska
(ur. Sułów 14.02.1810 -	(ur. Powodowo 2.08.1822 –
zm. Wieniec 12.02.1897 r.)	zm. Poznań 28.06.1888 r.)
wł. Sułowa	|
|	Gustaw Stefan
Konstantyn Karol	Konstantyn Karol
Teodor Hektor	ur. Środka 18.03.1847 –
ur. 3.08.1832 -	zm. Środka 11.06.1915 r.
zm. Wieniec 6.03.1880 r.	wł. Środki, Strzyźmina i Orle
ż. Maria Święcicka	ż. (x Charcice 3.03.1873 r.)
	Maria Augusta Hermina
	v. Sander
	(ur. Charcice 7.08.1850 r.)
	|

Karol Erdmann
Otto Gustaw
ur. Śródka 11.12.1882 r.
ż. (x Hohenbocka 13.05.1912 r.)
Eryka Elżbieta v. Goetz
(ur. Hohenbocka 27.08.1892 r.)

Joanna (Hanna) Erdmuta
Hermina Seweryna
ur. Śródka 24.06.1878 r.
m. (x Śródka 22.09.1898 r.)
Ernest v. Jordan
z Kochłowic (G. Śląsk)

Dom Protzen.

Adam v. Seydlitz-Kurzbach
s. Zygmunta Kaspra
ur. 1777 – zm. 1859 r.
urzędnik w Brietz
|
Zygmunt Fryderyk
ur. Brietz 16.03.1811 – zm. Protzen 31.05.1876 r.
wł. Protzen
ż. (x Protzen 27.07.1862 r.) Zofia Legde
(ur. Lindenburg 21.11.1827 –
Zm. Protzen 4.02.1890 r.)
|

Zygmunt Adam
ur. Protzen 29.08.1863 r.
dyrektor Dolnośląskiego
Zakładu Opiekuńczego
w Lubiążu
ż. (x Gdańsk 3.03.1892 r.)
Maria Luiza Matylda
Rodenacker
(ur. Celbau 13.07.1871 r.)
|
córki:
a) Edyta-Maria Luiza Zofia
ur. Gdańsk 7.01.1893 r.
m. (x Halle 2.08.1914 r.)
Jan Henryk Ferdynand
Zygmunt bar. v. Seidlitz
u. Gohlau
(ur. Września 23.07.1879 r.)
oficer sztabu generalnego
wojsk niemieckich
b) Freda Eugenia Luiza Maria
ur. Celbau 28.08.1895 r.
c) Elżbieta Szarlotta Matylda
ur. Celbau 8.08.1896 – zm. Lubiąż 13.12.1916 r.
d) Aleksandra Luiza
ur. Celbau 12.09.1898 r.

Elżbieta Zofia
ur. Protzen 1.03.1866 r.
m. (x Protzen 30.10.1890 r.)
Henryk Loeck
(zm. Halle 10.10.1910 r.)
radca rejencji

Gałąź
Baltazara Floriana ze Strupiny oraz Górnej i Dolnej Wikliny.
(wymarła)

Baltazar Florian v. Seydlitz-Kurzbach
ur. 1718 – zm. 1796 r.
|
N
|

Wilhelm Henryk
Zygmunt
ur. 1775 -
zginął pod Planchenoit
18.06.1815 r.
major wojsk pruskich
|
Hermann Traugot Kasper
ur. Piława Górna 8.07.1813 -
zm. Lipowa 30.12.1864 r.
wł. Lipowej i Sadowic
ż. 1. (x Nysa 22.02.1846 r.)
Anna Luiza Ulryka
v. Graurock
(ur. Wrocław 28.04.1819 -
zm. Nysa 5.01.1854 r.)
2. (x Frankfurt n. Odrą
26.07.1863 r.)
Paulina Wilhelmina v. Below
z Peest-Duennow
(ur. Schwedt 5.02.1832 –
zm. Niesky (?) 18.07.1912 r.)
|
Córki:
a) Alma Maria Luiza Augusta
ur. Lipowa 2.07.1849 r.
m. (x Lipowa 5.06.1871 r.)
Rudolf bar. v. Stosch
generał major wojsk niemieckich
wł. Wierzowic Wielkich
i Borszyna Małego
b) Marta Beata
ur. Lipowa 31.08.1851 r.
wł. Lipowe i Sadowic
m. (x Lipowa 23.04.1878 r.)
Hugo bar. v. Richthofen
(zm. Lipowa 11.09.1895 r.)
c) Anna Paulina
ur. Lipowa 11.05.1864 r.

Ernest Fryderyk
August
ur. Krzepielów 29.04.1784 –
zm. Wrocław 16.05.1849 r.
wł. Marklowic Dolnych
ż. (x Nowa Sól 13.11.1815 r.)
Emilia Henrietta Antonina
Wilhelmina de la Palme du Pre
(ur. Wrocław 24.09.1797 –
zm. Wrocław 12.01.1846 r.)
|
Klara Augusta
ur. Zgorzelec 15.03.1835 –
zm. Czerna 2.03.1917 r.
przełożona diakonii
w Czernej

m. (x Niesky 7.04.1885 r.)
Rudolf Mueller
diakon kościoła
Braci Morawskich

Gałąź Floriana Bogusława – Korczibock v. Seydlitz-Kurzbach

Florian Bogusław
s. Floriana Henryka
ur. 1746 – zm. 1796 r.
|
N.
|
Karol Fryderyk Korczibock v. Seydlitz-Kurzbach
ur. Berlin 15.10.1805 – zm. Berlin 20.12.1853 r.
major wojsk pruskich
ż. (x Poczdam 15.10.1836 r.) Augusta Teresa
Wilhelmina Winter
(ur. Poczdam 4.11.1809 – zm. Poczdam 14.04.1898 r.)
|

Maksymilian Jan
Florian Korczibock
ur. Berlin 24.06.1840 -
zm. Poczdam 26.06.1914 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. 1. (x Berlin 6.05.1865 r.)
Antonia Emilia Franke
(ur. Berlin 21.02.1842 –
zm. Duesseldorf 21.02.1866 r.)
2. (x Poczdam 1.12.1881 r.)
Anna Amanda Antonia Schuer
(ur. Spandau 5.03.1862 r.)
|

Selma Augusta Franciszka
Florentyna Maria Magdalena
ur. Berlin 11.11.1837 r.

Jan Karol
Marcin
ur. Duesseldorf
14.02.1866 r.
starszy nauczyciel
gimnazjalny
ż. 1. (x Poczdam
1.12.1891 -
rozwiedziony
1895 r.
Łucja Luiza
Adelajda Eugenia
Wendt
(ur. Pischult 15.12.1870 r.)

Paweł Maks
ur. Poczdam 30.08.1882 r.
kapitan wojskowego
lotnictwa transportowego
ż. (x Poczdam 20.04.1907 r.)
Helena Luiza Józefina
Maria v. Brehmer
(ur. Minden 27.11.1880 r.)
|
Urszula Helena Otylia Anna
ur. Berlin 1.11.1908 r.

Elza Augusta Amanda
ur. Poczdam 10.05.1894 r.

2. (x Berlin 6.03.1896 r.)
Helena Karolina Luebecke
v. Huth
(ur. Frankfurt n. Menem
6.10.1870 –
zm. Berlin 27.12.1910 r.)
|

Otto Jan Alfred
ur. Halle 27.03.1899 r.

córki:
a) N.
b) Herta Antonia Berta
ur. Berlin 21.02.1893 r.

2. linia Jana (zm. przed 1641 r.) z Trzemeszna Lubuskiego i Grochowa.

a) Podlinia Jana v. Seydlitz.
Dom saski – później Seydlitz-Gerstenberg (saska)

Karol Traugott v. Seydlitz
ur. Zschalten 21.11.1768 –
zm. 25.11.1848 r.
major wojsk saskich
ż. (x Drezno 12.06.1815 r.)
Joanna Dorota Erdmunda
v. Dieskau
(ur. 17.04.1778 – zm. Drezno 24.07.1858 r.)
|

Ludwik Ehrengott
ur. Drezno 10.07.1817 -
zm. Drezno 19.10.1890 r.
oficer wojsk saskich
ż. 1. (x Nepperwitz 9.09.1851 r.)
Anna Paulina Gebhard
(ur. Schoenborn 9.07.1832 -
zm. Drezno 13.10.1880 r.)
2. (x Drezno 4.05.1882 r.)
Anna Amalia Karolina
Maria bar. v. Patow
(ur. Luebben 28.08.1837 -
zm. Drezno11.02.1908 r.)
|

Fryderyk Fuerchgott
v. Seydlitz-Gerstenberg
ur. Drezno 2.05.1819 -
generał major wojsk saskich
1867 r. – uzupełnienie nazwiska
ż. (x Chemnitz 24.10.1854 r.)
Helena Natalia Richter
(ur. Chemnitz 24.10.1830 –
zm. Drezno 26.12.1910 r.)
|

Fryderyk Jerzy
ur. Schneeberg 9.02.1859 r.
pastor
ż. (x Celle 10.05.1887 r.)
Małgorzata Luiza Blattnan
(ur. Paryż

Werner Fryderyk
ur. Schneeberg 19.08.1863 r.
pułkownik
wojsk saskich
ż. (x Drezno 14.05.1887 r.)

córki:
a) Gertruda Helena
ur. Schneeberg 21.01.1855 r.
b) Kataryzna Helena
ur. Meissen 25.05.18689 r.

| 16.04.1867 r.) Maria Hermina
| | Oehme
| | (ur. Annaberg
| | 20.06.1868 r.)
|

Fryderyk Jerzy Albert ur. Drezno 25.04.1888 r. pastor	Jan Joachim ur. Drezno 2.07.1891 r. oficer wojsk saskich	Ernest Werner ur. Drezno 4.02.1902 r. oficer wojsk saskich

Ludwik Fryderyk Traugott ur. Wurzen 31.07.1852 r. oficer wojsk saskich

Karol Paweł Ehrengott ur. Nepperwitz 7.09.1853 r. generał porucznik wojsk saskich ż. (x Drezno 23.03.1887 r.) Edyta Asta Henrietta Emilia v. Buhl bar. Schimmepenning v. d. Oye
|
córki:
a) Edyta Joanna Hilda ur. Drezno 29.12.1887 r.
b) Edyta Wiltruda ur. Drezno 4.04.1890 r.
c) Paula Edyta Sygryda ur. Drezno 9.09.1894 r.

Jan Fuerchtgott ur. Annaberg 18.03.1868 r. major wojsk saskich ż. (x Drezno 23.09.1893 r.) Fryda Henrietta Mueller (ur. Halle 27.03.1873 r.)
|

Horst Guenter Ehrengott ur. Żytawa 3.07.1894 r. rolnik	Asta Szarlotta ur. Żytawa 8.04.1902 r.

córki:
a) Helena Walpurga ur. Wurzen 25.01.1855 – zm. 18.03.1886 r. m. (x Borna 15.07.1876 r.) Otto Lehmann – kupiec (zm. Drezno 15.02.1906 r.)
b) Elżbieta Małgorzata ur. Annaberg 18.03.1868 r. m. (x Drezno 26.09.1894 r.) Paweł Schacht – leśniczy

b) Podlinia Baltazara z Grochowa i Trzemeszna Lubuskiego. Podział na gałęzie i domy.

Baltazar v. Seydlitz-Kurzbach
zm. przed 1687 r.
wł. Grochowa i Trzemeszna Lubuskiego
rotmistrz wojsk szwedzkich
XVIII w. – podział na gałęzie
|

Kasper Henryk ur. 1663 – zm. 1718 r. z Grochowa i Trzemeszna domy: Baltazara Erdmanna Jerzego Fryderyka	Jan Fryderyk ur. ok. 1666 – zm. 1738 r. gałąź pomorska domy: Jana Fryderyka

Dom Baltazara Erdmanna

Baltazar Erdmann bar. v. Seidlitz-Kurzbach
ur. 1687 – zm. 1718 r.
|
N.
|
N.
|
Jan Baltazar
ur. Gołańcz28.06.1762 – zm. Magdeburg 25.05.1827 r.
ż. 1. (x Gołańcz 6.12.1786 r.) Zofia Henrietta Karolina v. Skopp
(ur. Zatonie 30.01.1769 – zm. Smolne 10.10.1791 r.)
2. (Głogów 26.12.1794 r. – rozwiedziony)
Chrystiana Henrietta v. Wolfframsdorff
(ur. 22.12.1766 – zm. Wrocław 24.06.1826 r.)
3. (x Wińsko 5.07.1812 r.) Karolina Luiza
Henrietta v. Niesemeuschel
(ur. Kleszczowice 14.09.1786 – zm. 15.09.1850 r.)
|

Ewald Ferdynand Emil	Jerzy Wilhelm Henryk Baltazar	Albert Reinhold Eugeniusz Adam	Robert Karol Emil Henryk Baltazar
|	|	|	|
Linia baronowska zob.	D o m y s z l a c h e c k i e ur. Kotła 23.04.1796 - zm. Wenecja 6.02.1874 r. wł. Rąbczyna ż. 1. (x Rąbczyn 4.01.1839 r.) Augusta Emilia Szarlotta v. Zerboni di Sposetti (ur. Poznań 16.04.1806 - zm. Paryż 7.12.1835 r.) 1. (x Berlin 22.12.1845 r.) Eugenia Marianna v. Gumpert (ur. Kalisz 9.09.1815 - zm. Toelz-Bayern 31.08.1893 r.) | Reinhard Wendelin Baltazar ur. Berlin 20.10.1850 r. artysta malarz i pisarz ż. 1. (x Londyn 22.05.1876 r.)	ur. Leszno 7.10.1797 - zm. Bergen-Ruegen 27.11.1879 r. ż. (x Benz 11.05.1827 r.) Gustawa Fryderyka v. Platen (ur. Benz 9.11.1805 - zm. Bergen 18.02.1863 r.) | Elżbieta Fryderyka Joanna Gustawa ur. Torgau 24.06.1845 - zm. Szczecin 27.01.1917 r. m. (x Bergen 20.10.1869 r.) Juliusz v. Platen (zm. Konitz 26.11.1890 r.) Jan Fryderyk Wilhelm Baltazar ur. Bergen 8.06.1854 -	ur. Magdeburg 23.09.1822 – zm. Poczdam 13.08.1880 r. ż. 1. (x Bergen 30.07.1852 r.) Anna Malwina Eugenia Stoepel (ur. Ganschwitz 1.09.1829 – zm. Słupsk 10.12.1871 r.) 2. (x Pawłów 2.06.1873 r.) Luiza Klara Henrietta Józefiną v. Haenlein (ur. Hannower 30.03. 1840 – zm. Cieplice 15.02.1911 r.) | | | | córki: a) Maria Karolina Katarzyna ur. Głogów 23.06.1855 r.

Maria Irena Simon de Palya (ur. Spisz 22.06.1848 - zm. Monachium 7.07.1906 r.) 2. (x Monachium 8.12.1908 r.) Jadwiga Gabler 1o voto Saacke, 2o voto v. Moltke

zginął pod Atjeh-Sumatra 25.02.1898 r. kapitan armii Indii Holenderskich ż. (x Kota Radjeh 4.08.1884 r.) Elżbieta Albertyna Canter-Visher (ur. Serang-Jawa 27.10.1868 r.)

b) Magdalena Karolina Maria ur. Poznań 3.09.1864 r.

Robert ur. Serang 13.07.1885 r. oficer armii Indii Holenderskich

Fryc Wilhelm Baltazar Erdmann Albert ur. Bengkajang-Borneo 31.10.1886 r. oficer armii Indii Holenderskich

Wilem Paweł Ferdynand ur. Makasser-Celebes 22.05.1889 r. oficer artylerii armii Indii Holenderskich

Anna Elżbieta Maria Magdalena ur. Serang 9.11.1887 r. m. (x 1907 r.) N. Mylius dr praw, zarządca rejencji Indii Holenderskich

<u>Dom Jerzego Fryderyka.</u>

Jerzy Fryderyk v. Seydlitz-Kurzbach
ur. 1691 – zm. 1763 r.
wł. Chłapowa i Trzemeszna Lubuskiego
|
N.
|
Gottlob Bogusław Zygmunt
ur. Trzemeszno Lubuskie 4.06.1741 – zm. Sulęcin 9.11.1804 r.
królewski pruski pocztmistrz
wł. Trzemeszna Lubuskiego, Trześniówka, Lędowa oraz wójtostwa Sulęcina
ż. Zofia Ewa Szarlotta v. Ludewig z Kowalów
|

Bernard Gottlob Zygmunt ur. Sulęcin 3.12.1788 – zm. Sulechów 13.09.1860 r. major wojsk pruskich wł. Trzemeszna Lubiskiego i Obłotnego ż. (x Myszęcin 19.05.1817 r.) Fryderyka Ernestyna Zofia v. Schlichting (ur. Myszęcin 22.03.1797 - zm. Sulechów 7.05.1869 r.)
|
Fryderyk Zygmunt Ernest ur. Żary 2.05.1818 - zm. Górzykowo 14.04.1879 r.

Fryderyk Wilhelm ur. Sulęcin 13.10.1790 – zm. Stok 14.08.1854 r. ż. 1. (x Sulęcin 14.01.1817 r.) Emilia Henrietta Brueggemann (ur. 28.07.1801 – zm. Trzemeszno Lubuskie 28.01.1835 r.) 2. (x 12.09.1838 r.) Luiza Fryderyka Aleksandryna bar. Vernezobre de Laurieux (ur. Smardzewo? 8.04.1807 – zm. Bytnica 21.04.1878 r.)
|
|
|

rolnik
ż. (x Trzciel 19.05.1849 r.)
Berta Knueppel
(ur. Poznań 31.05.1825 -
zm. Górzykowo 18.03.1887 r.)
|
Alma Fryderyka Emilia
ur. Sulechów 7.07.1855 r.
m. (x Wrocław 17.05.1880 r.)
Jerzy v. Gersdorff
wł. Kijów

Edward Zygmunt
ur. Rogi 11.01.1824 -
zm. 1906 r.
ż. (x 8.08.1873 r.)
Luiza Emilia
Schoenemann
(ur. Suhl
23.10.1836 r.)

Gustaw Adolf
Hugo
ur. Rogi
16.10.1827 -
zm. Ośno Lubuskie
7.04.1908 r.
ż. (x Torzym
21.12.1853 r.)
Emma Maria
Alwina Simon
(zm. Torzym
8.03.1872 r.)

Fryderyk Wilhelm jun.
ur. Trzemeszno Lubuskie
25.05.1837 -
zm. Żukówka 10.10.1903 r.
wł. Żukówki
ż. 1. (x 10.02.1865 r.)
Elwira Elżbieta
Heintze
(ur. 10.06.1832 r. -
zm. 10.03.1871 r.)
2. (x 10.01.1872 r.)
Szarlotta Becker
(ur. Zahren 14.08.1852 –
zm. Żukówka 16.07.1889 r.)
3. (x 8.08.1894 r.) Maria
Saenger
(ur. Lesdorf 18.11.1858 r.)
|

Kurt
Fryderyk
ur. Żukówka
27.09.1869 r.
wł.
Żukówki
ż. (x 1906 r.)
Elżbieta
Hager

Fryderyk
Wilhelm
ur.
Żukówka
15.10.1873 r.
major
wojsk
niemieckich
ż. (x Berlin
22.06.1903 r.)
Meta Eichner
(ur. Koetzenbroda
29.07.1882 r.)
|

Paweł
Otto
ur. Żukówka
28.02.1877 r.
bliźniak

Rudolf
Ernest
ur.
Żukówka
28.02.1877 r
bliźniak
ż. (x 1909 r.)
Łucja Berndt
(ur. 24.07.
1885 r.)
|

Fryderyk Wilhelm

Szarlotta
ur. 18.09.1910 r.

Fryderyk Wilhelm
Jan Hugo
ur. Głubczyce
17.06.1905 r.

Joachim Jan
Zygmunt
ur. 7.12.1911 r.

Herta Szarlotta
Agnes Helena
ur. Głubczyce
17.04.1904 r.

córki:
a) Olga Fryderyka Luiza
Emilia
ur. 11.10.1839 r.
b) Anna Julianna Albertyna
Paulina
ur. 30.09.1846 r.
m. (x 22.07.1868 r.)
Karol Huellmann
inspektor budowlany
dóbr książąt
Hohenzollernów

córki:
a) Elżbieta Klara
ur. Żukówka
3.03.1871 r.
b) Anna Emilia
ur. Żukówka
2.06.1882 r.
m. (x 20.05.1904 r.)
Gustaw Barkow
pastor w Łebunii

Jan Adolf Fryderyk Karol
ur. Stok-Folwark 16.04.1854 r.
rolnik

Fryderyk Karol Adolf Jerzy
ur. Torzym 22.03.1853 r.
wyjechał do Ameryki

Fryderyk Adolf Karol
ur. Torzym 18.03.1858 r.
wyjechał do Ameryki

Hugo Karol Fryderyk
ur. Chartów 19.05.1861 r.
kupiec
ż. Bettyna Zapp (ur. Vogelsang 14.12.1864 r.)

- Eryk Hugo Kurt
  ur. Czarlottenburg 10.09.1887 r.
- Katarzyna Bettyna
  ur. Chzarlottenburg 31.10.1889 r.

córki:
a) Jadwiga
ur. Torzym 25.09.1863 r.
m. Albert Maertens
b) Elza
ur. Torzym 18.10.1866 r.
m. Wilhelm Sumpf
c) Olga Fryderyka
ur. Torzym 25.07.1868 r.
m. Emil Ulrich
d) Ernestyna Emilia Emma
ur. 3.03.1870 r.
m. Gustaw Horstmann
nadleśniczy lasów książęcych w Żukowie Sławieńskim

<u>Gałąź Jana Fryderyka z Grochowa – pomorska.</u>

Jan Fryderyk v. Seydlitz-Kurzbach
ur. ok. 1666 – zm. 1738 r.
wł. Grochowa
|
N.
|
N.
|
N.
|
Edward Ernest Aleksander
ur. Skalin 24.08.1805 – zm. Koszalin 17.12.1849 r.
ż. (x Bolegorzyn 29.06.1836 r.) Fryderyka Bernardyna Eugenia v. Arnim u. Fredewalde
(ur. Stare Worowo 7.10.1810 – zm. Berlin 3.10.1895 r.)
|

Ryszard Fryc Louis Edward
ur. Koszalin 22.11.1838 - zm. Berlin 4.04.1914 r.
ż. (x Brokęcino 10.04.1866 r.)
Wally Rozalia Emilia Emilia Alwina v. Hertzberg

Fryc Hugo Jerzy Edward
ur. Koszalin 26.03.1840 r.
ż. (x Braunschweig 23.09.1875 r.)
Maria Emilia Wilhelmina Karolina Fryderyka Creuzinger

Otto Paweł
ur. Koszalin 19.01.1847 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Drezno 15.10.1878 r.)
Gabriela Klara bar. v. Friesen
(ur. Brettnig

(ur. Brokęcino 23.03.1840 - zm. Berlin 14.10.1907 r.)

(ur. Braunschweig 28.11.1853 r.)

3.08.1853 r.)

Werner Karol Edward
ur. Altona 14.04.1882 r
oficer wojsk niemieckich
ż. (x Quedlinburg 23.04.1912 r.
Fryderyka Rozalia Agnes
Maria Baentsch
(ur. Quedlinburg 17.04.1887 r.)

Karol Edward Eryk Rudolf Jerzy
ur. Cottbus 8.09.1884 r.
ż. (x Skórzyn 28.09.1911 r.)
Helena Jadwiga Elżbieta
v. Schierstaedt
(ur. Berlin 12.04.1886 r.)

Maks Otto Paweł
ur. Krosno n. Odrą 13.02.1889 r.
oficer wojsk niemieckich

Horst Baltazar Fryc
ur. Gubin 21.05.1898 r.
oficer wojsk niemieckich

córki:
a) Elza Wilhelmina Luiza Gabriela
ur. Braunschweig 28.08.1878 r.
m. (Gubin 12.10.1903 r.)
Albrecht Koenig
wydawca
b) Oda Wilhelmina Katarzyna Józefina
ur. Krosno n. Odrą 3.05.1887 r.
m. (x Gubin 18.05.1908 r.)
Jan Henning v. Schulz
wł. Mostków

Bodo Edward Wilhelm Ryszard
ur. Brokęcino 10.08.1867 r.
dyrektor poczty królewskiej
ż. (x Kołobrzeg 26.09.1890 r.)
Edyta Helena Marcks
(ur. Magdeburg 4.12.1870 r.)

córki:
a) Oda Edyta Wally
ur. Halberstadt 25.01.1893 r.
b) Margot
ur. Halberstadt 17.02.1893 r.

Kurt Jerzy Otto Fryc
ur. Kołobrzeg 15.03.1872 r.
ż. 1. (x Berlin 17.01.1899 r. - rozwiedziony)
Róża Heisler
1o voto Buhl
2. (x 9.11.1913 r.)
Mary Moore Pettus
wyjechał do Ameryki

córki:
a) Anna Matylda Fryderyka Wally
ur. Kołobrzeg 22.01.1869 r.
b) Wiktoria Maria Jadwiga
ur. Brokęcino 22.08.1870 r.
przełożona domu im. Wiktorii Adelajdy w Gotha
m. (x Berlin 15.11.1892 r.)
Ernest bar. v. Friesen
(ur. Berlin 14.07.1900 r.)
porucznik policji

DOM MASZEWO – SEYDLITZ-KURZBACH

Fryderyk Wilhelm v. Seydlitz-Kurzbach
ur. Kłodzko 6.08.1780 – Maszewo 14.04.1840 r.
ż. (x Maszewo 5.12.1817 r.) Wilhelmina Fryderyka

Krystyna v. Bardeleben
(ur. Maszewo 12.05.1792 – zm. Legnica 6.02.1869 r.)
wł. Maszewa
|

Hermann Fryderyk Ludwik
ur. Maszewo 21.02.1819 -
zm. Berlin 11.01.1893 r.
major wojsk pruskich
ż. (x Luebeck 17.02.1857 r.)
Amalia Katarzyna
Fryderyka Hill
(ur. Luebeck 20.01.1823 -
zm. Luebeck 2.04.1895 r.)
|
Hermann Fryderyk
ur. Luebeck 7.10.1858 r.
ż. (x Berlin 26.10.1891 r.)
Karolina Matylda
v. Knobelsdorff
1o voto v. Bismarck

Gwido Aleksander Maksymilian
ur. Maszewo 5.04.1826 –
zm. Szczczecin 10.08.1873 r.
wł. Rąbinka
ż. (x Strzmiele 22.01.1850 r.)
Adelajda Maria Amalia
Luiza v. Loeper
(ur. Strzmiele 20.06.1822 –
zm. Szczecin 31.05.1879 r.)
|

Jan Jerzy Ernest
Sylwester
ur. Rąbinek 31.12.1850 -
zm. Szczecin 31.03.1889 r.
kierownik zakładu
ubezpieczeniowego
ż. (x Szczecin 23.10.1874 r.)
Doris Laura Luiza
Birckenstaedt
(ur. Szczecin 15.01.1855 r.)
|
|

Jan Jerzy Fryderyk
Ulryk
ur. Rąbinek 24.06.1856 r.
wł. Rąbinka
ż. (x Meszne 20.06.1884 r.)
Joanna Weronika Klug
(ur. Łobez 4.02.1858 –
zm. Rąbinek 9.11.1891 r.)
|
|

Jan Jerzy Leopold
ur. Szczecin 4.04.1882 r.

córki:
a) Doris Herta
Adelajda
ur. Grabowo
29.08.1875 r.
m. (x Szczecin
29.08.1896 r.)
Juliusz Wuennenberg
inżynier

Lotar
Ulryk Olof
ur.
Rąbinek
26.10.1885 r.
oficer wojsk
niemieckich
ż. (x Berlin
16.08.1910 r.)
Ilse Sohre
(ur. Berlin
21.05.1891 r.)

Kurt
Gwido
Jerzy
ur.
Rąbinek
11.03.1887 r.
oficer wojsk
niemieckich

Ewa Henrietta
Adelajda
ur. Rąbinek
7.07.1888 r.
wł. Rąbinka
m. (x Berlin
19.02.1909 r.)
Albert Hofmann

B. LINIE BARONOWSKIE.

1. Linia Seidlitz und Gohlau.

Juliusz Zygmunt
s. Wacława Zygmunta
z Mikołajowej
1736 r. – baron

|
N.
|
N.
|
Ferdynand Henryk Zygmunt bar. v. Seidlitz u. Gohlau
ur. 1.04.1770 – zm. 17.06.1811 r.
wł. Gałowa, Jarnołtowa i Chmielowa
ż. 1. (x 13.11.1793 r.) Wilhelmina Szarlotta Eleonora
Ziemietzka v. Ziemientzitz
(ur. 3.03.1777 – zm. Chmielów 8.03.1798 r.)
2. (x Bielawa 28.11.1798 r.) Luiza Sandreczky
v. Sandraschuetz
(ur. Dolna Jaźwina17.06.1779 – zm. św. Katarzyna 5.05.1831 r.)
wł. Św. Katarzyny
|

Henryk Juliusz Zygmunt
ur. Gałów 3.10.1804 –
zm. Siedlec 23.12.1846 r.
nadleśniczy lasów
królewskich
ż. (x Wrocław 18.08.1836 r.)
Klementyna Ewa
Szarlotta v. Schlieben
(ur. Weissenfels 21.05.1817 -
zm. Wrocław 19.12.1895 r.)
|
Henryk Zygmunt Fryderyk
Aleksander Erdmann
ur. Mękinia 15.09.1812 -
zm. Polska Wieś 14.05.1892 r.
radca rejencji
ż. (Berlin 16.04.1874 r.)
Maria Henrietta Julia
v. Buelow
(ur. Berlin 22.01.1849 r.)
|

Jan Henryk Ferdynand
Zygmunt
ur. Września 23.07.1879 r.
oficer sztabu generalnego
wojsk niemieckich
ż. (x Halle 2.08.1914 r.)
Edyta Maria Luiza
Zofia v. Seydlitz-Kurzbach
z Protzen
(ur. Gdańsk 7.01.1893 r.)
|

Karol Juliusz Zygmunt
ur. Gałów 21.02.1808 –
zm. Świebodzice 19.10.1869 r.
ż. (x Nysa 21.02.1837 r.)
Fryderyka Eleonora v. Buchs
(ur. Jelenia Góra 5.05.1812 –
zm. Szczawno 15.11.1887 r.)
|
córki:
a) Agnes Luiza Fryderyka
Karolina Julianna
ur. 18.11.1837 –
zm. Piława Górna 10.10.1907 r.
b) Alwina Franciszka Luiza Fryderyka
ur. Wołczyn 21.09.1846 –
zm. Salzbrunn? 20.03.1919 r.

Maria Agnes Anna
ur. Września 23.09.1881 r.

Jan Dietrich Henryk Ferdynand Zygmunt Otto Fryderyk
ur. Lubiąż 1.04.1918 r.

Marta Luiza Alwina Eugenia
ur. Charlottenburg 5.06.1916 r.

2. Linia Seydlitz-Kurzbach z Trzemeszna Lubuskiego i Grochowa.

Jan Baltazar bar. v. Seydlitz-Kurzbach
ur. Gołańcz 28.06.1762 – zm. Magdeburg 25.05.1827 r.)
ż. 1. (x Gołańcz 6.12.1786 r.) Zofia Henrietta Karolina v. Skopp
(ur. Zatonie 30.01.1769 – zm. Smolne 10.10.1791 r.)
2. (x Głogów 26.12.1794 r. – rozwiedziony) Chrystiana Henrietta v. Wolfframsdorff
(ur. 22.12.1766 – zm. Wrocław 24.06.1826 r.)
3. (x Wińsko 5.07.1812 r.) Karolina Luiza Henrietta v. Niesemeuschel
(ur. Kleszczowice 14.09.1786 – zm. 15.09.1850 r.)

Ewald Ferdynand Emil
ur. Smolne 17.12.1790 - zm. Bytom n. Odrą 26.07.1860 r.
pułkownik wojsk pruskich
ż. (x Brzeg 5.03.1821 r.) Selma Agnieszka Adelajda Wichura
(ur. Brzeg 27.11.1802 – zm. Bytom 5.03.1875 r.)

linie szlacheckie (zob.)

Ryszard Hugo Artur Łazarz Baltazar
ur. Frankfurt n. Odrą 17.12.1824 - zm. Duesseldorf 3.06.1888 r.
major wojsk pruskich
1885 r. – fundacja fideikomisu finansowego
ż. 1. (x Tworzymirsk 9.02.1858 r.) Anna Henrietta Fryderyka Albertyna Stempell
(ur. Tworzymirsk

Selmar Karol Sosthenes
ur. Racibórz 10.09.1828 - zm. Kolonia 30.10.1892 r.
królewski radca budowlany
ż. (x Wojcieszów 17.02.1857 r.) Julia Eleonora Eugenia Wilczek
(ur. Wrczose? 11.07.1833 – zm. Poczdam 27.12.1910 r.)

Klara Jadwiga Wiktoria
ur. Stargard 13.05.1835 – zm. Darmstadt?.
m. (x Legnica 18.08.1878 r.) Juliusz Knappke
(zm. Duesseldorf 2.01.1836 r.)
radca pocztowy

13.09.1839 -
zm. Legnica
10.04.1869 r.)
2. (x Braunschweig)
Helena Jorns
(zm. Lubeka 1874 r.)
3. (x Lubeka
11.06.1875 r.)
Maria Vidal
(ur. Hamburg
8.12.1852 r.)

Jan Ewald Chrystian
Łazarz Baltazar
ur. Bentschen 31.10.1868 r.
bukmacher
ż. (x Berlin 3.05.1895 r.)
Agnes Elżbieta Fanny
Bellair
(ur. Berlin19.06.1874 r.)

córki:
a) Maria Magdalena Szarlotta Selma
ur. Wrocław 12.03.1858 r.
zarządzająca królewską kliniką
w Berlinie
b) Klara Helena Babetta Wilhelmina Selma
ur. Miedzianka 10.03.1864 r.
nauczycielka
c) Małgorzata Anna Wilhelmina Barbara Teodora
ur. Miedzianka 17.5.1865 r.
wychowawczyni
d) Helena Selma Augusta
ur. Bentschen 24.11.1870 r.
m. (x 1901 r.) Józef Hertel – rektor szkoły
e) Justyna Wilhelmina Hermina Maria
ur. Brandenburg 31.12.1872 r.
m. Paweł Spiegel – nauczyciel

Wolf Karol
Aleksander
Albrecht
ur. Ortelsburg
7.11.1896 -
zginął pod Laon
20.08.1918 r.

Heinz Paweł
Rudolf
ur. Poczdam
28.07.1901 r.
oficer wojsk
niemieckich

Hasso Selmar
Sosthenes Józef
Ferdynand
ur. Krotoszyn
24.07.1909 r.

Heidi Iza Barbara
ur. Krotoszyn
2.07.1906 r.

Walter Falko
Ewald Adam
Baltazar
ur. Poznań
1.05.1860 r.
wł. fideikomisu
finansowego,
ordynat fideikomisu
Hasselburg
ż. (Miniszew
2.02.1889 r.)
Ludwika Kaniewska
(ur. Łubowiczki
6.08.1868 -
zm. Hasselburg
26.10.1914 r.)

Rudolf Fryderyk
Ryszard Adam
Baltazar
ur. Jelenia Góra
7.02.1866 r.
1888 r. kupił
maj. Wilkowiec,
po śmierci brata
przejął fideikomis
finansowy
ż. (x Wrocław
10.08.1888 r.)
Flora Hagen
(ur. Berlin 16.02.1863 r.)

Ryszard Kamillo
Adam Baltazar
ur. Lubeka
4.07.1877 r.
asesor sądu
ziemskiego
w Altonie

Szarlotta Henrietta
Gottlieba Ewa
ur. Legnica
11.03.1869 r.
m. Rudolf v. Lahrbusch
(zm. Baden-Baden 17.08.1905 r.)

Herbert Kurt
Bonifacy Adam
Baltazar Werter
ur. Bruhmue-

Rudolf Fryderyk
Wilhelm Helmut
Adam Baltazar
ur. Charlottenburg

córki:
a) Irena Stefania Anna Maria
ur. Bruhmuehlengut
11.12.1889 r.

hlengut 1.06.1901 r. m. (x Londyn 11.10.1911 r.)
14.05.1891 r. dr prawa Jerzego v. Bassewitz
b) Maria Józefina Stefania Anna
ur. Wilmersdorf 5.09.1894 r.

Linia baronowska von Seidlitz und Kurzbach.

Ludwik Karol Baltazar v. Seydlitz
adoptowany syn Jana Baltazara
z Trzemeszna Lubuskiego
ur. Wińsko 13.04.1810 –
zm. Magdeburg 12.02.1871 r.
radca finansowy intendentury
IV korpusu armii pruskiej
ż. (x Magdeburg 19.10.1843 r.)
Minna Joanna Otylia
Henrietta Aust
(ur. Brzeg 6.03.1821 –
zm. Magdeburg 6.12.1887 r.)
|
Bernard Karol Baltazar
ur. 10.07.1844 r.
1868 r. – baron z nazwiskiem v. Seidlitz u. Kurzbach
ż. (x Magdeburg 2.06.1878 r.)
Emilia Luiza Koehne
(ur. Burg 30.12.1853 r.)
|
Elly Mina Joanna Otylia
ur. Magdeburg 17.10.1881 r.

C. LINIA HRABIOWSKA – SEIDLITZ-SANDRECZKI.

Frydertyk Moryc Juliusz v. Seidlitz
ordynat majoratu Owiesno
prawny opiekun Jana Adama Fryderyka
Bogusława hr. v. Sandretzki
VI ordynata fideikomisu Bielawa
ż. 1. (x 17.11.1861 r.) Agnieszka Liza Eleonora
Filipina hr. v. Sandretzki
wł. majoratu Borów
|
Ernest Juliusz Adolf Erdmann Fryderyk
ur. Owiesno 29.12.1863 r.
wł. majoratów Owiesno i Borów
oraz fideikomisu Bielawa
1891 r. – hrabia z nazwiskiem „Seidlitz-Sandreczki”
oraz zmianą herbu
ż. (Frankfurt n. Odrą 3.07.1889 r.)

Barbara Maria Zofia v. Heyden
(ur. Cadow 11.07.1869 r.)
|

Fryderyk Wilhelm ur. Bielawa 6.05.1891 r.	Adolf Hermann Ferdynand Gottlob ur. Bielawa 3.09.1896 r.	Ernest Erdmann Karol ur. Bielawa 9.03.1898 r.	Jan Ferdynand Albrecht ur. Bielawa 2.04.1901 r.	Agnes Eleonora Emilia ur. Bielawa 7.09.1893 r.

SEIFERDAU
(SYFERDAU, SEYFRIEDAU)

Ród ten wymienia tylko Sinapius. Według niego siedzibą rodową była miejscowość Seiferdau koło Wołowa (Wohlau). Miejscowości takiej koło Wołowa (Wohlau) niema, Sinapius pomylił z Seifrodau (Rudawa), Seiferdau (Zebrzydów) znajduje się w księstwie świdnickim. Wymieniane przez Sinapiusa osoby pochodziły prawdopodobnie z obu tych miejscowości:
W 1300 roku Nicol de Syffrodovv (Seifrodau – Rudawa) występuje w dokumentach księstwa ścinawskiego, w 1340 roku występuje Martho de Syfridow.
Niclas Syfrdau de Seifrdau (Seiferdau – Zebrzydów) w 1351 roku przebywał na dworze księcia Bolka świdnickiego a w 1371 roku na dworze księżnej wdowy Agnieszki świdnickiej. Małgorzata de Seyfriedau (Seiferdau – Zybrzydów) (zm. przed 1386 r.) była pierwszą żoną Henryka von der Rybnicz (Reibnitz) z Wiadrowa (Wederau). Według T. Jurka w drugiej połowie XIV wieku Zybrzydów (Seiferdau) należał do rodu von Birchen.

Źródła:
Sinapius T. I s. 890; T. II s. 1005.
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 313

SEIFFERT
(SEYFFERT)

Ród patrycjuszy wrocławskich. Dawid Seiffert, żonaty z Marią Boehme (ur. 27.09.1578 – zm. 14.02.1628 r.) miał syna – Zygmunta (ur. 4.11.1616 – zm. 4.01.1702 r.), członka wrocławskiej rady miejskiej i nadkomisarza wojennego Wrocławia (Breslau), który od 1691 roku pisał się „von“. Dokładna data nobilitacji nie jest znana. Żonaty z Elżbietą Titschart (ur. 1644 – zm. 6.09.1682 r.) wdową po N. Kurtzmann miał czworo dzieci:

1. Marię Elżbietę – żonę Jerzego von Hoffmanswaldau;
2. Marię Juliannę (zm. 3.08.1700 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 2.11.1688 r.) z Filipem Samuelem von Zange (zm. 26.06.1693 r.), 2. (x 1695 r.) z Janem Chrystianem von Roth, właścicielem Bielan Wrocławskich (Bettlern).
3. Eleonorę Mariannę (ur. 1675 – zm. 2.09.1682 r.).
4. Karola Zygmunta.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1005
Blażek T. III s. 152

SEIFFERT
(SEIFERT von RONNENFELD)

W 1704 roku (10.03.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Ronnenfeld“ otrzymał pochodzący ze Śląska Krzysztof Franciszek Seiffert. Nic więcej o nim nie wiadomo.

Źródła:
Blażek T. III s. 152
Doerr s. 187

SEIFFERT

zob.

SEYFFERT

SEIFRID
(ZEIFRET)

Mieszczański ród śląski (z Wrocławia ?, Breslau ?), który przeniósł się do Krakowa. W 1427 roku znany był Mikołaj Zeifret. Seweryn Seifrid w 1550 roku sądził się z krakowską rodziną Bonerów o połowę wsi Osiek w księstwie oświęcimskim.
Nie wiadomo czy do tego rodu należał Katernus (Adam Michał) Seifrid (zm. Wrocław, Breslau 5.05.1576 r.) – kanonik w Głogowie (Glogau), wikary i wicedziekan katedry we Wrocławiu i Mikołaj Seifrid – właściciel Rejowa (Rehlau) koło Kożuchowa (Freystadt).
Herb nieznany.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1060
Schles. Wappenbuch... szp. 125

SEILER

zob.

SEYLER

SEKERKA

zob.

WRSCHOWETZ

SEKULA

Drobna szlachta górnośląska z okolic Wodzisławia Śląskiego (Loslau). W księstwie opawskim w 1490 roku Mikołaj Sekula, właściciel Leskovca (Markersdorf) miał folwark w Kateřinkach (Katherein) w Opawie (Opava, Troppau).
Inny Mikołaj na poiczątku XVI wieku był pisarzem miejskim we Wodzisławiu Śląskim (Loslau).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1061

SELCHOW

Stary ród rycerski z Nowej Marchii, nazwisko pochodzi od miejscowości Selchow, w 1242 roku występuje w dokumentach Henryk de Selchow.
Na Górnym Śląsku w 1818 roku Edward von Selchow ożenił się z Wilhelminą von Marwitz, dziedziczką Rudnika (Rudnik) i Ponięcic (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor). Na początku XX wieku właścicielem obu majątków był Eryk von Selchow, radca rejencji górnośląskiej.

Źródła:
Krane s. 123

SELD

Herb baronowski

Jan Karol Ludwik von Seld w 1783 roku (4.10.) otrzymał tytuł barona Rzeszy. Jego syn – Fryderyk bar. von Seld w 1806 roku (10.03.) uzyskał inkolat śląski. Według Blażka przybył na Śląsk z Polski (?), posiadał Sierosławice (Schieroslawitz) i Wojsławice (Woislawitz) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Źródła:
Blażek T. III s. 112

SELDERN
(SELDNER)

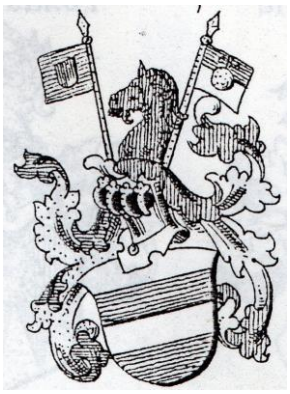

Herb Jerzego von Soelder z 1580 r.

Herb Jana Jakuba von Selder z 1613 r.

3. Herb Jana Fryderyka von Selder z 1619 r.

4. Herb baronowski von Seldern

Ród pochodzący z Bawarii z okolic Landsberg am Lech posiadający różne herby.
W 1711 roku (20.05.) Dominik Fryderyk von Selder – cesarski poseł na dworze w Madrycie i jego przyrodni brat – Adam, otrzymali tytuł baronów czeskich i Rzeszy ze zmianą nazwiska na „Seldern“. W 1728 roku Dominik Fryderyk, wówczas radca kamery cesarskiej we Wrocławiu (Breslau) uzyskał inkolat Czech, Moraw i Śląska. Zmarł we Wrocławiu (Breslau w 1731 roku (17.12.) i został pochowany w kościele św. Doroty. Posiadał na Górnym Śląsku majątek Grabin (Grueben) koło Niemodlina (Falkenberg) z folwarkami: Eulen i Ellgut. Żonaty (x 11.08.1704 r.) z Marią Klarą von Adolf (zm. 16.10.1735 r.), wdową po N. von Mattencloit, miał syna – Karola Antoniego (ur. 22.08.1713 – zm. 16.10.1735 r.) – również radcę kamery cesarskiej we Wrocławiu (Breslau), który odziedziczył majątki. Sprzedał je i przeniósł się do Dolnej Austrii. Jego dwaj synowie byli założycielami dwóch linii starszej – która w 1845 roku otrzymała tytuł hrabiowski i młodszej – która otrzymała tytuł hrabiowski w 1807 roku i wymarła w 1866 roku.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1008
Blażek T. III s. 54

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia baronowska.

Jan Krzysztof Selder
zm. Neuburg 21.06.1659 r.
ż. 1. (x 19.01.1619 r.) Dorota Gruber
2. (x 7.04.1649 r.) Jakobina Barbara Rohm
|
Goswin v. Selder
ur. Neuburg 25.05.1632 – zm. 5.10.1690 r.
ż. 1. (x 20.02.1656 r.) Anna Elżbieta v. Scheffler

2. (x 1664 r.) Maria Rozyna v. Unfried
(zm. 23.10.1683 r.)
|

Dominik Fryderyk bar. v. Seldern
ur. Neuburg 9.01.1669 -
zm. Wrocław 17.12.1731 r.
radca kamery śląskiej
1711 r. – baron czeski i Rzeszy
1728 r. – inkolat Czech, Moraw i Śląska
wł. Grabina
ż. (x 11.08.1704 r.) Maria Klara v. Adolf
(zm. 16.10.1735 r.)
|
Karol Antoni
ur. 22.08.1713 –
zm. Rogendorf – Dolna Austria
11.11.1769 r.
wł. Grabina
radca kamery śląskiej
ż. (x 14.06.1740 r.) Maria Ernestyna
bar. v. Ehrmans zum Schlug
(ur. Praga 8.09.1715 –
zm. St. Poelten 7.07.1792 r.)
|
Józef Franciszek Juliusz
ur. Grabin 19.03.1752 –
zm. St. Poelten 26.03.1790 r.
ż. 1. (x 31.05.1779 r.) Maria Teresa
hr. v. Sinzendorf
(ur. 26.05.1751 – zm. 1780 r.)
3. (x 19.06.1781 r.) Maria Teresa
hr. v. Saurau
(ur. 4.09.1759 – zm. Wiedeń 27.08.1843 r.)
|
Franciszek
ur. 21.11.1789 –
zm. Wiedeń 4.02.1863 r.
major wojsk cesarskich
ż. (x 26.02.1836 r.) Luiza Gassner

Adam bar. v. Seldern
1711 r. – baron czeski i Rzeszy

SELECKI

Nobilitowana szlachta słowacka, przejściowo osiadła w księstwie opawskim.
Pochodzili z Selca koło Trenčina. Jan Selecki – mieszczanin Hlohovca koło Trnavy żonaty (x ok. 1555 r.) z Anną, córką Jakuba Aurifabera (złotnika?), miał syna – Jakuba (zm. 13.03.1629 r.) żonatego (x ok. 1580 r.) z Zofią Kostalovską. Jego syn – Maciej w latach 1613 – 1640 mieszczanin Hlohovca a potem Noveho Mesta nad Vahom, w 1629 roku (13.03.) został nobilitowany. W wieku 83 lat uciekł przed Turkami do Opawy (Opava, Troppau).

Źródła:
Pilnaček T. IV s 1061-1062

SELESTRANG

zob.

SEELSTRANG

SELETICKY

zob.

SMOYN

SELIGER

zob.

SEELIGER

SELLIN

Ród pochodzący z Pomorza. W 1778 roku (23.09.) na polu walki w obozie pod Schatzlar szlachectwo pruskie otrzymał Jan Fryderyk Sellin (zm. 1806 r.), oficer regimentu huzarów wojsk pruskich. W 1806 roku w randze pułkownika był dowódcą regimentu huzarów. Miał dwóch synów: młodszy – N., był rotmistrzem wojsk pruskich, rycerzem Żelaznego Krzyża I klasy. Starszy – Karol Krzysztof Wilhelm von Sellin (ur. Czarnków 3.08.1789 – zm. Lubiąż, Leubus 27.11.1834 r.), landrat powiatu sycowskiego, był właścicielem Gawronów (Gaffron), Kraszowa (Kraschen) i Niwek Garbarskich (Niefken) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Żonaty (x 5.02.1816 r.) z Fryderyką Szarlottą Zofią von Thuemen (ur. Neu Mittelwalde 21.11.1797 – zm. Syców, Polnisch Wartenberg 14.08.1837 r.), miał troje dzieci:

1. Jana Gustawa Ferdynanda Karola (ur. Kraszowa, Kraschen 29.07.1823 – zm. Świdnica, Schweidnitz 1.06.1876 r.) – dyrektora zakładu karnego. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 30.10.1849 r. – rozwiedziony 27.10.1854 r.) z Joanną Augustą Henriettą Petronelą Friedlaender (ur. 31.05.1830 r.), 2. (x Pokój k. Opola, Carlsruhe b. Oppeln 27.12.1861 r.) z Agnes Luizą Matyldą Balluseck (ur. Pokój, Carlruhe 12.05.1839 r.), z drugiego małżeństwa miał pięcioro dzieci:
    a) Marię Jenny Eleonorę Matyldę Agnes Helenę (ur. Świdnica, Schweidnitz 25.01.1863 r.) – żonę (x Berlin 13.06.1889 r.) jerzego Fink (zm. Berlin 13.02.1899 r.).
    b) Wilhelma Fryderyka Jana Karola Alberta (ur. Świdnica, Schweidnitz 14.06.1864 r.) – kapitana policji w Hamburgu, żonatego (x Charlottenburg 15.05.1901 r.) z Elżbietą Joanną Klarą Pia Matyldą von Balluseck (ur. Królewiec, Koenigsberg 21.03.1872 r.). Miał syna – Wernera Wilhelma Maksa (ur. Rottweil 13.09.1903 r.).
    c) Fryderykę Agnes Joannę (ur. Świdnica, Schweidnitz 6.06.1865 r.) – żonę (x Świdnica, Schweidnitz 12.08.1888 r.) prof. dr Eryka Marcksa generalnego radcę dworu księstwa badeńskiego.
    d) Gertrudę Łucję Minnę (ur. Kluczbork, Kreuzburg 1.09.1866 r.).
    e) Małgorzatę Klarę Martę (ur. Kluczbork, Kreuzburg 6.09.1869 r.) – żonę (x Świdnica, Schweidnitz 18.11.1893 r.) Henryka Elsner von Gronow (zm. Eberswalde 1.12.1900 r.).
2. Alberta Karola Fryderyka Wilhelma Jana (ur. Syców, Polnisch Wartenberg 18.02.1825 – zginął pod Bionville 16.08.1870 r.) – majora wojsk pruskich, dwukrot-

nie żonatego: 1. (x Schmatt 6.01.1855 r.) z Ernestyną Joanną Karoliną von Damnitz (ur. 8.03.1829 – zm. Legnica, Liegnitz 28.09.1863 r.), 2. (x Kaputh 22.06.1865 r.) z Marią von Thuemen (ur. Berlin 29.05.1829 – zm. Poczdam, Potsdam 24.03.1899 r.). Z pierwszego małżeństwa miał córkę – Marię Luizę Emilię Henriettę (ur. Berlin 4.04.1856 r.), żonę (Kaputh b. Potsdam 29.09.1879 r.) Kurta bar. von Medem, generała porucznika wojsk niemieckich.

3. Franciszkę (ur. Syców, Polnisch Wartenberg 3.10.1828 r.) – żonę (x Neu Mittelwalde 16.08.1848 r.) dr med. Teodora Paul (zm. 13.03.1879 r.).

W herbie posiadali w srebrnym polu skaczącego w prawo czarnego kozła, w klejnocie pół takiego samego kozła pomiędzy dwoma srebrnymi orlimi skrzydłami.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 212
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 855-856; Jg 12:1918 s. 818-819.

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Fryderyk Sellin
zm. 1806 r.
oficer regimentu huzarów
wojsk pruskich
1778 (23.09.) – nobilitacja
1806 r. – pułkownik i dowódca
regimentu huzarów
|

Karol Krzysztof Wilhelm v. Sellin ur. Czarnków 3.08.1789 - zm. Lubiąż 27.11.1834 r. landrat pow. Sycowskiego wł. Gawronów, Kraszowa i Niwek ż. (x 5.02.1816 r.) Fryderyka Szarlotta Zofia v. Thuemen (ur. Neu Mittelwalde 21.11.1797 – zm. Syców 14.08.1837 r.)	N. rotmistrz wojsk pruskich rycerz Żelaznego Krzyża I klasy

Jan Gustaw Ferdynand Karol ur. Kraszowa 29.07.1823 -	Albert Karol Fryderyk Wilhelm Jan ur. Syców 18.02.1825 -	Franciszka ur. Syców 3.10.1828 r. m. (Neu Mittelwalde 16.08.1848 r.)

zm. Świdnica
1.06.1876 r.
dyrektor zakładu
karnego
ż. 1. (x 30.10.1854 r. -
rozwiedziony)
Joanna Augusta
Henrietta Petronela
Friedlander
(ur. 31.05.1830 r.)
2. (x Pokój 27.12.1861 r.)
Agnes Luiza Matylda
Ballusek
(ur. Pokój 12.05.1839 r.)

zginął pod Bionville
16.08.1870 r.
major wojsk pruskich
ż. 1. (x Schmatt 6.01.1855 r.)
Ernestyna Joanna
Karolina v. Damnitz
(ur. 8.03.1829 –
zm. Legnica 28.09.1863 r.)
2. (x Kaputh 22.06.1865 r.)
Maria v. Thuemen
(ur. Berlin 29.05.1829 –
zm. Poczdam 24.03.1899 r.)
|
Maria Luiza
Emilia Henrietta
ur. Berlin 4.04.1856 r.
m. (x Kaputh 29.09.1879 r.)
Kurt bar. v. Medem
generał porucznik
wojsk niemieckich

dr med. Teodor Paul
(zm. 13.03.1879 r.)

Wilhelm Fryderyk Jan
Karol Albert
ur. Świdnica
14.06.1864 r.
kapitan policji w Hamburgu
ż. (Charlottenburg 15.05.1901 r.)
Elżbieta Joanna Klara Pia
Matyldą v. Balluseck
(ur. Królewiec 21.03.1872 r.)
|
Werner Wilhelm Maks
ur. Rottweil 13.09.1903 r.

córki:
a) Maria Jenny Eleonora Matylda
Agnes Helena
ur. Świdnica 25.01.1863 r.
m. (x Berlin 13.06.1889 r.) Jerzy Fink
(zm. Berlin 13.02.1899 r.)
b) Fryderyka Agnes Joanna
ur. Świdnica 6.06.1865 r.)
m. (x Świdnica 6.06.1865 r.)
prof. dr Eryk Marcks
generalny radca dworu
księstwa bawarskiego
c) Gertruda Łucja Minna
ur. Kluczbork 1.09.1866 r.
d) Małgorzata Klara Marta
ur. Kluczbork 6.09.1869 r.
m. (x Świdnica 18.11.1893 r.)
Henryk Elzner v. Gronow
(zm. Eberswalde 1.12.1900 r.)

ŠELMBERK

zob.

SCHELLENBERG

SEMENSKI

zob.

SCHAFF

SEMISLOWSKI (?)

zob.

DANEWITZ

SEMOHRADZKI
(SEMOHRADZKI von SEMOHRAD, SEMORADSKY ze SEMORAD)

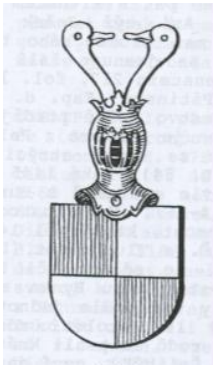

Herb rodowy wg Pilnačka

Herb baronowski wg Blażka

Herb wg Siebmachera

Nazwisko w źródłach i literaturze pisane w różnych wersjach: Semohradzki, Sedmohradzki i Semoradski. Według Pilnačka prawidłową wersją jest „Semoradski" jednak w literaturze niemieckiej częściej występuje nazwisko „Semohradzki" lub „Sedmohradzki" i „Sedmoradzki". Siedzibą rodową miał być Siemoradz (Simoradz, Schimoradz) koło Cieszyna (Teschen) i pochodzili od starego morawskiego rodu Gansarów (Ganczarów).
W 1438 roku występuje w dokumentach Janusz Gansar ze Semorad a w 1473 roku – Zygmunt Semoradzki. Anna ze Semorad (zm. po 1563 r.) była żoną Jakuba Klocha von Kornitz. W 1567 roku wśród szlachty księstwa cieszyńskiego składającej hołd księżnej Sydonii Katarzynie występują Krzysztof, Tobiasz i Mikołaj Semohradzcy. W 1484 roku Mikołaj von Semorad był członkiem rady księcia Kazimierza cieszyńskiego, w latach 1489 – 1496 Mikołaj (ten sam ?) był burgrabią raciborskim. W 1508 roku Piotr z Semoraze, krajczy księcia Walentyna opawsko – raciborskiego, otrzymał od księcia wolny dom w Raciborzu (Ratibor) zwany „Rendowskim" z prawem warzenia białego i czarnego piwa i wyszynkiem wina. W 1567 roku w wykazie szlachty księstwa cieszyńskiego występuje Krzysztof Semoratzki von Szymorac. W drugiej połowie XVI wieku Tobiasz Semohradzki z Semorad, żonaty z Anną Borkówną z Roztropic (Rostropitz) był właścicielem Boryni (Borin). W 1584 roku majątek ten sprzedał Wacławowi von Fragstein. Miał brata – Mikołaja.W 1590 roku w wykazach szlachty cieszyńskiej wymieniani są Krzysztof sen. i Krzysztof jun. Krzysztof jun. żonaty z Dorotą von Mozg był właścicielem Wilamowic (Willamowitz).
W XVII wieku licznie rozrodzeni występowali w księstwie cieszyńskim, opawskim i raciborskim. W 1622 roku Jan von Semohradzki był właścicielem Jezdkovic (Jaeschkowitz). W 1616 roku Krzysztof von Semohradzki posiadał majątek w Stěbořicach ((Stiebrowitz) a około 1670 roku w Posucicach (Possnitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1673 roku majątek w Posucicach (Possnitz) posiadał Karol Wilhelm von Semohradzki, sprzedał go w 1694 roku.
W 1682 roku Karol Jerzy był właścicielem Mladecka (Mladetzko) koło Opawy (Opava, Troppau).
W 1717 roku (16.07.) zmarła Eleonora Euzebia bar. von Sedmorad Sedmoratzky, wdowa po N. bar. von Pein und Wechmar. W tym samym czasie Poliksena Sedmoratzki była właścicielką Jastrzębia (Habicht) koło Koźla (Cosel). Prawdopodobnie jednak obydwie kobiety należały do innego rodu czeskich baronów Sedmihradskich.

Źródła:
Sinapius T. II s. 445
Blażek T. II s. 121, T. IV s. 79
Pilnaček T. IV s. 1066-1068
Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knižectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci T. 47:1997 č. 2 nr 19
Pfotenhauer: Die Ritterschaft von Teschen im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 18:1884 s. 274, 277, 281

SEMORADSKY

zob.

SEMOHRADZKI

SEMUNSKI
(SEMURSKI)

Według Pilnačka mało znany ród występujący w księgach ziemskich księstwa opolsko – raciborskiego. W 1532 roku Piotr Kozlowski był żonaty (x 1532 r.) z Katarzyną, córką sędziego okręgu bytomskiego Tomka Boltza zwanego Michalkowskim, wdową po Melchiorze Semunskim z którym miała dzieci.
Prawdopodobnie jednak było to przekręcone lub źle odczytane nazwisko zastępcze górnośląskich Schaffów (Semenski).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1069
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 123
Zemska kniha... nr 2

SENDEN

zob.

SCHULER

SENDIVOJ
(*SĘDZIWÓJ z BORYNINA*)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Dunin (Łabędź)

Polski ród herbu Dunin (Łabędź) osiadły w księstwie opawskim, pochodzący z bliżej nieokreślonego Borynina (?). Być może, chodzi tu o Borzymin na Kujawach lub Burzynin w Wielkopolsce.
Stanisław Sędziwój z Borynina żonaty (x przed 1506 r.) z Anną z Vracova, wdową po Jerzym von Schip z Branic (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie karniowskim, w 1506 roku kupił od Marcina von Schip (swojego pasierba ?) z Branic (Branitz) Závadę (Zawada) którą sprzedał w 1512 roku. W 1507 roku kupił Bělé (Bielau) koło Benešova (Beneschau). W latach 1516 – 1547 był właścicielem Přivoza (Oderfurth).
Więcej o tym rodzie nic nie wiadomo.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1069

SENDIVOJ
(SENDIVOJ ze SKORSKA , SENDIVOGIUS, *SĘDZIWÓJ z ŁUKAWICY*)

Udostojniony herb z 1600 roku wg Pilnačka

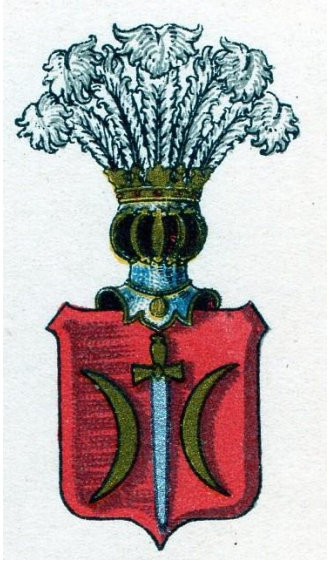

Polski herb Ostoja

Na Śląsku osiadł sławny polski alchemik Michał (Michał Krzysztof) Sędziwój herbu Ostoja. Rękopis najbardziej znanego jego dzieła „Lumen Chymicum" znajdował się w bibliotece Nostitzów w Pradze. Na zamku w Hradczanach była umieszczona tablica pamiątkowa poświęcona jego działalności.
Urodził się według Polskiego Słownika Biograficznego w Łukawicy koło Nowego Sącza 2.02.1566 roku, zaś według historyków czeskich w 1556 roku i w Czechach używał predykatu „ze Skorska" vel Skurska (Skórska) w okolicy Czchowa w Nowosądeckiem. Na Śląsku pojawił się przed 1600 rokiem i stąd udał się dalej do Pragi. W 1599 roku Bartosz Paprocki, przebywający w tym czasie również w Pradze dedykował jemu i jego synowi Krzysztofowi Michałowi jedną część swojego wydanego tam „Ogrodu Królewskiego". W 1600 roku był w służbie dyplomatycznej króla polskiego Zygmunta III Wazy i w tym samym roku (8.03.1600 r.) uzyskał pod nazwiskiem Sendzimir nobilitację z herbem Ostoja odmiana i zmianę nazwiska na „Sendivogius" (wg historyków czeskich było to udostojnienie herbu a nie nobilitacja). Następnie po podróżach na zachodzie Europy wrócił do Czech. W 1630 roku kupił od Aleny von Donat, wdowy po Kasprze von Matzak, majątki na Śląsku w księstwie opawskim i raciborskim: Kravaře (Deutsch Krawarn) i Kouty (Kąty, Kauthen). Zmarł pomiędzy 20.05. a 12.08.1638 r.
Był dwukrotnie żonaty (Polski Słownik Biograficzny wymienia tylko pierwszą żonę): 1. (x Praga przed 1593 r.) z Weroniką Stiborową – zmarłą w 1599 roku. W 1604 roku Elegię poświęconą zmarłej wydał znany drukarz praski Chorinus. 2. z N. Setonową. Z pierwszego małżeństwa miał czworo dzieci, z których dwoje zmarło wraz z matką w czasie epidemii w 1599 roku. Wieku dorosłego dożył najstarszy syn – Krzysztof Michał (ur. 1593 r.), występujący w dokumentach śląskich jeszcze w 1669 roku (21.01.), oraz córka - Weronika Maria. Majątki odziedziczyła córka, w 1636 roku wyszła za mąż za Jakuba von Eichendorffa, rotmistrza wojsk cesarskich. Zmarła w Kravaře (Deutsch Krawarn) 23.01.1667 roku, pozostawiła dwa testamenty w których życzyła być pochowaną w Opawie (Troppau). Po jej śmierci oba majątki przeszły w ręce Eichendorffów.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1069-1070
Album... nr 652
Szydło Zb.: Sędziwój (hasło w:) Polski Słownik Biograficzny t. XXXVI z. 3. s. 417-419 Kraków 1995

SENFT
(SENFT von PILSACH)

Bawarski herb rodowy

Śląski herb baronowski

Stary ród bawarski znany od 1392 roku, siedzibą rodową była miejscowość Pilsach. W 1881 roku (14.02.) pruskie potwierdzenie starego stanu panów uzyskali bracia: Adolf bar. Senft von Pilsach – właściciel Sądowa (Sandow) na Pomorzu i Ernest – nadprezydent Pomorza, właściciel Grzmiącej (Gramenz).
Na Śląsku pojawili się pod koniec XIX wieku: w 1896 roku Fryderyk bar. Senft von Pilsach kupił Turów (Tauer) w Głogowskiem, który w 1900 roku sprzedał generałowi majorowi von Aulock a kupił w 1902 roku majątki Ciechanowice (Rudelstadt) i Kolinowice Dolne (Nieder Kunzendorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Źródła:
Krane s. 124

SENFTLEBEN

Herb z 1575 roku.

Herb z 1586 roku.

W 1575 roku (26.02.) dyplom herbowy otrzymał Klemens Senftleben a w 1586 roku (3.03.) został nobilitowany Marcin Senfleben – sekretarz księstwa głogowskiego.

Źródła:
Blażek T. II s. 22

SENIG
(SENIG von BARZDORF)

Drobni włodycy pochodzącdy z Bernartic (Barzdorf) koło Javornika (Jauernig) w księstwie nyskim, znani od 1466 roku.
Jerzy Senig von Barzdorf, żonaty z Anną von Neudorf, w 1474 roku posiadał majątek w Bernarticach (Barzdorf) który odziedziczyły jego dzieci: Sylwester, Markieta (Małgorzata), Aneżka i Anna. Sylwester (zm. przed 1517 r.) był starostą Otmuchowa (Ottmachau), miał córkę – Markietę, żonę Tomasza von Fuerstenfeld.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1071

SENITZ
(ZENEC, BZENEC von MARKWARTOWITZ)

Odmiany herbu wg Blażka

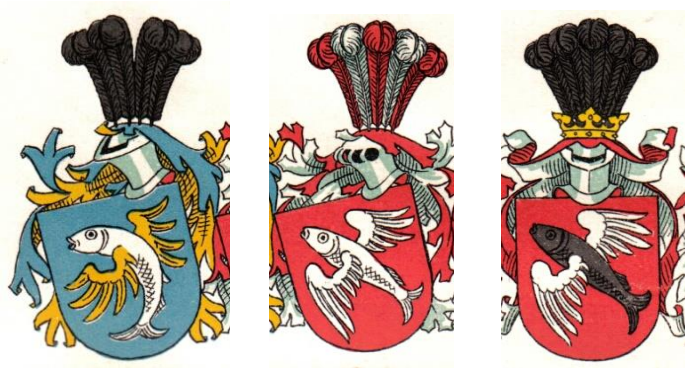

Herb rodowy wg Siebmachera

Herby szlacheckie wg Schles. Wappenbuch

Stary śląski ród pochodzący z miejscowości Sienice (Senitz) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), od 1342 roku drugą siedzibą rodową był Radzików (Rudelsdorf). Według legendy rodowej protoplasta rodu służył pogańskim książętom w Polsce a później przebywał w Lombardii.

W źródłach śląskich pojawiają się od początku XIV wieku: w 1327 roku Heidelmann Senitz był członkiem rady księcia Henryka VI wrocławskiego, w 1342 roku Joachim Senitz – właściciel Radzikowa (Rudelsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) przebywał na dworze księcia Bolka II świdnickiego, w tym samym czasie Hannos Senitz był członkiem rady tegoż księcia. W 1349 roku Petrus Zenec był kanonikiem wrocławskim, w 1389 roku występują w dokumentach bracia: Franciscus – właściciel Radzikowa (Rudelsdorf), Konrad – proboszcz w Wińsku (Winzig) koło Góry Śląskiej (Guhrau) oraz Nicol (zm. po 1424 r.). W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem, w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej brało udział dwóch przedstawicieli rodu: Franczke Senitz – właściciel Radzikowa (Rudelsdorf) oraz Hannus Czenebis (Senitz) – prawdopodobnie rycerz czeski, który później w 1426 roku był posłem Puty z Opočna do biskupa wrocławskiego. W 1421 roku Henryk von Senitz był właścicielem Wodnik (Woidnig) koło Góry Śląskiej (Guhrau) i Bartnik (Bartnig) koło Milicza (Militsch), inny Henryk – właściciel Radzikowa (Rudelsdorf), miał córkę Ilzę – trzecią żonę (x przed 1458 r.) Henryka von Reibnitz z linii z Rybnicy (Reibnitz) właściciela Goli (Guhlau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Jeszcze inny Henryk (zm. po 1497 r.) był starostą Oławy (Ohlau), jego córka – Jadwiga, była żoną Jerzego von Gellhorn. W latach 1458 i 1466 występuje w dokumentach brat Henryka – Hermann.

W początkach XVI wieku bracia Henryk i Fabian byli założycielami dwóch podstawowych linii: dolnośląsko-czeskiej – von Senitz i górnośląsko-morawskiej – Bzenec von Markwartowitz. Trzecią linię dolnośląską z Radzikowa (Rudelsdorf) założył Jerzy sen., być może brat Henryka i Fabiana.

LINIA DOLNOŚLĄSKA Z SIENICY (SENITZ) I RADZIKOWA (RUDELSDORF) VON SENITZ.

Na przełomie XV i XVI wieku właścicielem Radzikowa (Rudelsdorf) był Jerzy sen. von Senitz (zm. ok. 1512 r.). Żonaty z N. von Pfeil z Ligoty Małej (Klein Ellguth), miał syna – Jerzego jun., właściciela Radzikowa (Rudelsdorf). Żonaty (x 1506 r.) z Anną, córką Krzysztofa von Reibnitz z Kietlina (Kittelau), miejscowość tą wniosła mu w posagu, miał córkę N. – żonę Leonarda von Gellhorn oraz dwóch synów: Kaspra i Baltazara którzy utworzyli oddzielne podlinie. Obaj ożenili się z siostrami von Zedlitz z Wilkowa (Wilkau).

1) Podlinia Kaspra.

Kasper von Senitz – właściciel Radzikowa (Rudelsdorf), Trzebnika (Trebnig) i Kietlina (Kittelau) był członkiem rady księcia Fryderyka legnickiego i przez 30 lat starostą okręgu Niemczy (Nimptsch) i Strzelina (Strehlen). Żonaty z Anną, córką Fryderyka von Zedlitz z Wilkowa (Wilkau), miał córkę Ewę i trzech synów: Jerzego, Henryka i Adama.

1. Jerzy – właściciel Radzikowa (Rudelsdorf), żonaty z Jadwigą von Gregersdorf z Kondratowic (Kurtwitz) miał również trzech synów: Jerzego jun., Kaspra i Adama z których dwaj pierwsi zmarli w dzieciństwie.
   Adam von Senitz und Rudelsdorf – właściciel Sienic (Senitz), Rękowa (Rankau) i Kwieciszowa (Queitsch), był dwukrotnie żonaty: 1. (x 21.10.1597 r.) z Katarzyną von Gregersdorf (zm. 12.02.1616 r.), 2. (x 26.06.1617 r.) z Ewą von Reinsperg (ur. 28.04.1599 – zm. 30.04.1621 r.) z Karnkowa (Arnsdorf). Z pierwszą żoną miał sześciu synów i córkę, z których czterech synów zmarło w dzieciństwie, z drugą zoną miał syna – Kaspra (ur. 1618 r.) zmarłego również po urodzeniu.
   Adam Zygmunt (ur. 1.01654 – zm. 10.07.1718 r.) – syn Adama, właściciel Rękowa (Rankau) i Solnej (Gross Saegewitz) koło Wrocławia (Breslau), żonaty (x 13.01.1679 r.) z Luizą Małgorzatą, córką Jana Adama bar. von Posadowski z Grodziszowa (Rohrau) koło Oławy (Ohlau) miał czterech synów i pięć córek:
   a) Ewę Helenę – żonę (x 1705 r.) Joachima Fryderyka von Seidlitz z Wilczkowa (Wiltschau) koło Wrocławia (Breslau), zmarła w 18 tygodni po ślubie.
   b) Mikołaja Zygmunta (zm. 1729 r.) – właściciela Miodar (Hoenigern) i Górnych Drzemlikowic (Ober Dremling) koło Oławy (Ohlau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1709 r.) z Heleną Zofią von Prittwitz ze Stroni (Stronn) koło Oleśnicy (Oels), wdową po N. von Salisch , 2. (x 1719 r.) z Anną Urszulą, córką Ernesta Leopolda von Tschirschki z Piławy Średniej (Mittel Peilau). Z pierwszą żoną miał córkę – N. i syna – Adama Filipa (ur. 1712 r.), z drugą – syna N. zmarłego w dzieciństwie .

c) Baltazara – właściciela Rochowic (Rosswitz) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty z N. von Lincke, miał córkę – N.
d) Luizę Małgorzatę – żonę (x 1708 r.) Maksa Zygmunta von Fuerst z Olbrachtowic (Albrechtsdorf).
e) Urszulę – żonę N. von Zedlitz.
f) Melchiora.
g) Ewę Helenę.
h) Zofię.
i) Adama Chrystiana.

2. Henryk (ur. 1533 – zm. 31.08.1596 r.) – brat Jerzego, właściciel Radzikowa (Rudelsdorf) i Miecznik (Vogelgesang), członek rady książąt legnickich, po śmierci ojca został starostą Niemczy (Nimptsch) i Strzelina (Strzelina). W latach1551 – 1558 przebywał na dworze króla polskiego Zygmunta Augusta. Żonaty trzykrotnie: 1. (x 1568 r.) z Kunegundą von Ratzbar Buntsch genannt – zmarła w tym samym roku. 2. (x 26.02.1571 r.) z Urszulą, córką Melchiora von Metzrad, marszałka dworu książąt brzeskich, 3. (x 14.11.1579 r.) z Heleną, córką Jerzego von Rothkirch z Pątnowa (Panthen). Z drugą żoną miał pięciu synów i córkę – wieku dorosłego dożyło jedynie dwóch synów i córka: Barbara, Melchior i Henryk jun.. Z trzecią żoną miał czterech synów i córkę: Jerzego, Fryderyka, Kaspra Krzysztofa, Andrzeja i Annę – damę dworu królowej polskiej - żony Zygmunta Wazy.

Melchior (ur. ok. 1578 – zm. 24.08.1642 r.) – syn Henryka z drugiego małżeństwa, właściciel Radzikowa (Rudelsdorf), Miecznik (Vogelgesang), Stasina (Pangel) i Wojsławic (Woislowitz), członek rady księcia Jana Chrystiana legnicko-brzeskiego i starosta księstwa brzeskiego, był żonaty (x 1604 r.) z Marią von Haugwitz. Miał tylko córkę – N. dwukrotnie zamężną: 1. z Fryderykiem von Canitz (zm. 1674 r.) z Orska (Urschkau), 2. z Melchiorem von Spiegel właścicielem Gawronów (Gross Gaffron) i Gawronek (Klein Gaffron) koło Lubina (Lueben).

Henryk jun. (zm. 16.08.1624 r.) – drugi syn Henryka z drugiego małżeństwa, właściciel Radzikowa (Rudelsdorf), starosta okręgu Niemczy (Nimptsch) i Strzelina (Strehlen), żonaty z Magdaleną von Borschnitz – nie miał dzieci.

3. Adam – trzeci z braci walczył na Węgrzech i prawdopodobnie tam zginął.

2) Podlinia Baltazara.

Baltazar von Senitz und Rudelsdorf – drugi syn Jerzego a brat Kaspra, żonaty z Urszulą, córką Fryderyka von Zedlitz z Wilkowa (Wilkau) siostrą Anny – żony Kaspra, miał dwóch synów i trzy córki:

1. Jerzego – członka rady książąt brzeskich i biskupa wrocławskiego Marcina Gerstmanna, w 1590 roku właściciela Piorunkowic (Schweinsdorf) koło Prudnika (Neustadt). Żonaty z Magdaleną von Beess z Krasnej Góry (Sonnenberg) koło Niemodlina (Falkenberg) – nie miał dzieci.
2. Krzysztofa – żonatego z Jadwigą, córką Melchiora von Metzrad, marszałka dworu książąt brzeskich.

3. Urszulę – dwukrotnie zamężną: 1. z Fryderykiem von Czettritz, 2. z Adamem von Wachtel.
4. Annę – niezamężną.
5. Esterę – zmarłą na zamku w Brzegu (Brieg).

LINIA MORAWSKO-GÓRNOŚLĄSKA – BZENEC VON MARKWARTOWITZ.

Według Pilnačka na Morawach Senitzowie znani byli od połowy XV wieku: w 1464 roku Henryk wraz z żoną Barbarą i synem Henrykiem jun. otrzymał w lenno od klasztoru welehradzkiego majątek Zabřeze, w 1476 roku występuje on w dokumentach w Hlučinie (Hulczyn, Hultschin). Oprócz Henryka jun. miał syna – Zygmunta. Równocześnie z nimi występuje w dokumentach opawskich Jerzy z Moravicy (Morawitz) żonaty (x przed 1492 r.) z Aneżką z Hradčan, której zapisał wiano na Moravicy (Morawitz). Miał kilku synów z których jeden – N., żonaty z Małgorzatą z Chechła. Według Pilnačka była to Strzela z Chechła, (Chechlau) koło Gliwic (Gleiwitz). Miał dwóch synów: Henryka i Fabiana którzy dali początek dwóm podliniom rodu.

1. Podlinia Henryka.

Henryk von Senitz w 1497 roku brał udział w wyprawie wołoskiej króla polskiego Olbrachta (Alberta), dostał się do niewoli tureckiej i został wykupiony przez króla Zygmunta Starego. Następnie służył w wojsku polskim, w 1502 roku brał udział w wyprawie moskiewskiej a w 1515 roku (16.01.) był obecny na spotkaniu w Wiedniu cesarza Maksymiliana I z królem czeskim Władysławem Jagiellończykiem i polskim Zygmuntem Starym. W Czechach nabył zamek i miasteczko Třebovice. Zmarł w 1553 roku i pochowany został w kościele w Třebovicach. Ożenił się w wieku 54 lat z Anną, córką Krzysztofa von Hoff Schnorbein genannt z Bohušic (Bohuschitz) w księstwie opawskim, miał ośmiu synów z których trzech – Henryk jun., Jan i Krzysztof zmarli w młodości:

1. Marcina – w 1538 roku brał udział w Opawie w jakiejś bójce i został ranny, zginął w 1542 roku w wyprawie węgierskiej;
2. Piotra (zm. 1568 r.) – również brał udział w wyprawie węgierskiej. W 1544 roku razem z bratem Albertem kupił majątek Svinov, a później kupił razem z braćmi: Janem, Fabianem i Andrzejem majątek Milešovice koło Brna, gdzie zmarł. Żonaty z Marianną, córką Bernarda Murzinowskiego z Mezilesic, nie miał dzieci.
3. Andrzeja – początkowo był na Węgrzech skąd wrócił w 1566 roku. W 1573 roku kupił Klimkovice (Koenigsberg) w księstwie opawskim, gdzie wybudował w 1578 roku zamek i kościół. Był starostą księstwa opawskiego i sędzią dworskim biskupów ołomunieckich. W 1590 roku otrzymał w lenno biskupie Bělą, Zabřeh (Zabrzeh) i Vyškovice (Wischkowitz). W 1595 roku (27.04.) został koło Podvihova (Podwihof) zastrzelony, w miejscu tym postawiono później kapliczkę. Żonaty z Katarzyną von Dehylow (zm. 10.05.1598 r.), wdową po Wacławie Tworkowskim z Kravaře (Deutsch Krawarn) miał dwóch synów: Henryka i Bogusława oraz córkę – Annę (zm. 1578 r.), wszyscy zmarli w dzieciństwie.
4. Fabiana – po podróżach po Europie zachodniej, wrócił do Třebovic i zmarł w 1578 roku w drodze do Krakowa, pochowany został w Klimkovicach. Żonaty (x 1577 r.) z

Elżbietą von Seidlitz z Wojcieszowa (Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg) miał syna – Henryka, zmarłego w dzieciństwie.

5. Alberta (zm. po 1558 r.) – początkowo przebywał na praskim dworze króla Ferdynanda a następnie w Hiszpanii.

2. Podlinia Fabiana – Bzenec von Markwartowitz.

Fabian – brat Henryka, był właścicielem Markvartovic (Markwartowitz) i Darkovic (Gross Darkowitz). W 1523 roku kupił w Opawie (Troppau) browar ze słodownią. Żonaty (x 1529 r.) z Anną von Schlick, miał córkę – Małgorzatę, zmarłą niezamężną, oraz synów: Jana (zm. 1550 r.) – zmarłego w młodości, Jerzego – w latach 1537 – 1548 właściciela Darkovic (Gross Darkowitz), zmarłego po 1548 roku i Krzysztofa – właściciela Markvartovic (Markwarowitz) które w 1551 roku sprzedał. Po śmierci brata przejął Darkovice (Gross Darkowitz) które również w 1568 roku sprzedał. Po 1595 roku odziedziczył po Andrzeju z podlinii Henryka Klimkovice (Koenigsberg) i Třebovice. Zmarł w 1600 roku, pochowany został w Klimkovicach (Koenigsberg). Żonaty był trzykrotnie: 1. z Ludmiłą Birka (zm. 1584 r.) z Nasiedla (Nasile, Nassiedel) – siostrą Aleksandra Woka Birki; 2. z Apolonią Tworkowską z Kravaře (Deutsch Krawarn), 3. z Konstancją, córką Krzysztofa Porembskiego z Kornic (Kornitz). Z drugą żoną miał dwóch synów: Krzysztofa jun. i Andrzeja, zmarłych w młodości i pochowanych w Klimkovicach (Koenigsberg).

Wszystkie majątki Krzysztofa w 1610 roku przejęli przedstawiciele dolnośląskiej linii von Senitz und Rudelsdorf: Henryk, Melchior, Jerzy, Fryderyk, Kasper, Krzysztof i Andrzej. Niektórzy z nich używali nazwiska „Bzenec" ale bez predykatu „von Markwartowitz". Zygmunt von Senitz podawał się za stryja Andrzeja (którego ?) i domagał się oddania mu Klimkovic (Koenigsberg). Na początku wojny 30-letniej przyłączył się do „rebelii" szlachty górnośląskiej, służył w wojsku duńskim i w 1626 roku był aresztowany a jego majątek został skonfiskowany. Miał syna Jerzego. Również Krzysztofowi von Bzenec w 1629 roku skonfiskowano majątek.

Ród wymarł w XVIII wieku.

Źródła:

Sinapius T. I s. 891-894, T. II s. 1006-1008
Blażek T. II s. 122-123
Pilnaček T. II s. 503-506
Schles. Wappenbuch... szp. 136
Wappensagen s. 158
Pilnaček J.: Staromoravšti rodové. Brno 1996 s. 336-337
C.D.S. T. XXXIII s. 47, 52
Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 203-213

TABLICE GENEALOGICZNE.

LINIA DOLNOŚLĄSKA Z SIENICY I RADZIKOWA – VON SENITZ

Jerzy sen. v. Senitz
zm. ok. 1512 r.
wł. Radzikowa
ż. N. v. Pfeil
z Ligoty Małej
|
Jerzy jun.
wł. Radzikowa
ż. (x 1506 r.) Anna v. Reibnitz
wł. Kietlina
|

Kasper	Baltazar	N. (córka)
|	|	m. Leonard v. Grllhorn
podlinia Kaspra	podlinia Baltazara	

1. Podlinia Kaspra

Kasper v. Senitz
wł. Radzikowa, Trzebnika i Kietlina
czł. rady ks. Fryderyka legnickiego
starosta Niemczy i Strzelina
ż. Anna v. Zedlitz z Wilkowa
|

Jerzy	Henryk	Adam	Ewa
wł. Radzikowa	ur. 1533 -	zginął na Węgrzech	
ż. Jadwiga	zm. 31.08.1596 r.		
v. Gregersdorf	wł. Radzikowa		
z Kondratowic	i Miecznik		
|	czł. rady książąt		
Adam	legnickich		
wł. Sienic, Rękowa	starosta Niemczy		
i Kwieciszowa	i Strzelina		
ż. 1. (x 21.10.1597 r.)	1551 – 1558 r.		
Katarzyna	na dworze króla		
v. Gregersdorf	polskiego		
(zm. 12.02.1616 r.)	Zygmunta Augusta		
2. Ewa v. Reinspeg	ż. 1. (x i zm. 1568 r.)		
(ur. 28.04.1599 -	Kunegunda		
zm. 30.04.1621 r.)	Ratzbar Buntsch		
z Karnkowa	genannt		
|	2. (x 26.02.1571 r.)		
Adam Zygmunt	Urszula v. Metzrad		

ur. 1.01.1654 -
zm. 10.07.1718 r.
wł. Rękowa i Solnej
ż. (x 13.01.1679 r.)
Luiza Małgorzata
Posadowska
z Grodziszowa
i Mikowic
(ur. 5.09.1665 -
zm. 28.11.1729 r.)

3. (x 14.11.1579 r.)
Helena v.Rothkirch
z Pątnowa

Melchior ur. ok. 1578 - zm. 24.08. 1642 r. wł. Radzikowa, Miecznik, Stasina i Wojsławic starosta księstwa brzeskiego ż. (x 1604 r.) Maria v. Haugwitz
N. (córka)
m. 1. Fryderyk v. Canitz z Orska (zm. 1674 r.)
2. Melchior v. Spiegel wł. Gawronów i Gawronek

Henryk jun. zm. 16.08.1624 r. wł. Radzikow starosta Niemczy i Strzelina ż. Magdalena v. Borschitz

Jerzy

Fryderyk

Kasper

Krzysztof

Andrzej

córki:
a) Barbara
b) Anna
dama dworu królewskiego Zygmunta Wazy

Mikołaj Zygmunt
zm. 1729 r.
wł. Miodar i Górnych
Drzemlikowic
ż. 1. (x 1709 r.)
Helena Zofia
v. Prittwitz
ze Stroni
1o voto v. Salisch
2. (x 1719 r.)
Anna Urszula
v. Tschirschki
z Piławy Średniej

Adam Filip
ur. 1712 r.

N. (córka)

Baltazar
wł.
Rochowic
ż. N. v. Lincke

N. (córka)

Melchior

Adam Chrzstian

córki:
a) Ewa Helena
m. (x 1705 r.)
Joachim Fryderyk
v. Seidlitz z Wilczkowa
b) Luiza Małgorzata
m. (x 1708 r.) Maks
Zygmunt v. Fuerst
z Olbrachtowic
c) Urszula
m. N. v. Zedlitz
d) Ewa Helena
e) Zofia

2) Podlinia Baltazara.

Baltazar v. Senitz u. Rudelsdorf
ż. Urszula v. Zedlitz z Wilkowa

Jerzy
czł. rady książąt brzeskich i i biskupa wrocławskiego
Marcina Gerstmanna
1590 r. – wł. Piorunkowic
ż. Magdalena v. Beess
z Krasnej Góry

Krzysztof
ż. Jadwiga v. Metzrad

córki:
a) Urszula
m. 1. Fryderyk v. Czettritz
2. Adam v. Wachtel
b) Anna
c) Estera

LINIA MORAWSKO-GÓRNOŚLĄSKA – BZENEC VON MARKWARTOWITZ

Początki rodu.

Jerzy Senic
XV w. z Moravicy
ż. (x przed 1492 r.)
Aneżka z Hradczn
(Gródczany)
|
N.
ż. Małgorzata z Chechła
(Strzela?)
|

Henryk
podlinia Henryka v. Senitz
(wymarła)

Fabian
podlinia Fabiana
Bzenec v. Markwartowitz
(wymarła)

1. Podlinia Henryka v. Senitz
(wymarła)

Henryk v. Senitz
zm. 1553 r.
1497 r. – udział w wyprawie wołoskiej króla polskiego Olbrachta – niewola turecka
1502 r. – wyprawa moskiewska
1515 r. – na dworze króla czeskiego Władysława Jagiellończyka
ż. Anna v. Hoff Schnorbein genannt z Bohušic
|

Marcin
1542 r. –zginął

Piotr
zm. 1568 r.

Andrzej
1595 r. -

Fabian
zm.1578 r.

Albert
zm. po 1558 r.

w wyprawie węgierskiej | 1544 r.- kup. Svinov i Milešovice ż. Marianna Murzinowska z Mezilesic | zastrzelony 1573 r. - kup. Klimkovice starosta ks. opawskiego sędzia dworski biskupów ołomunieckich 1590 r. – lenno biskupie Běla, Zabřeh i Vyškovice ż. Katarzyna v. Dehylow 1o voto Tworkowska (zm. 10.05.1598 r.) | dzieci: Henryk, Bogusław i Anna zm. w dzieciństwie Klimkovice odziedziczył Krzysztof Bzenec v. Markwartowitz | ż. (1577 r.) Elżbieta v. Seidlitz z Wojcieszowa | Henryk zm. w dzieciństwie | przebywał na dworze praskim później w Hiszpanii

2. Podlinia Fabiana – Bzenec von Markwartowitz.
(wymarła)

Fabian v. Senitz
(Bzenec v. Markwartowitz)
wł. Markvartovic i Darkovic
1523 r. – kup. w Opawie browar ze słodownią
ż. (x 1529 r.) Anna v. Schlick
|

Jan zm. 1550 r. | Jerzy zm. po 1548 r. 1537-1548 r. - wł. Darkovic | Krzysztof zm. 1600 r. wł. Markvartovuc 1548 r. – wł. Darkovic 1595 r. – odziedziczył po Andrzeju Klimkovice ż. 1. Ludmiła Birka z Nasiedla (zm. 1584 r.) 2. Apolonia Tworkowska Z Kravaře 3. Konstancja Porembska z Kornic | synowie: Krzysztof jun. Andrzej Zmarli w młodości | Małgorzata

SERPILIUS
(SERPILLIUS, QUENDEL)

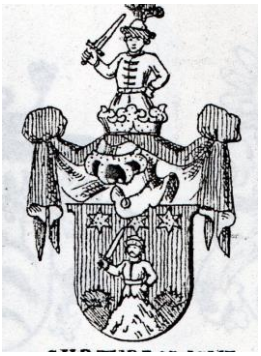

Mieszczański ród węgierski (słowacki) pochodzący z miasteczka Białka Tatrzańska na Spiszu, gdzie posiadali nazwisko „Quendel" i pod tym nazwiskiem zostali w 1530 roku nobilitowani. Później zlatynizowali na „Serpilius" (Quendel – serpilius – macierzanka).
Około 1710 roku Jan Serpillius, sekretarz króla polskiego był właścicielem Dolnych Strzelec (Nieder Strehlitz) w księstwie oleśnickim.

Źródła:
Sinapius T. II s 1008
Blażek T. III s. 54

ŠERŠREŇA

zob.

SZERSZNIA

SERVI

Herb szlachecki z 1581 r.

Herb baronowski z 1653 r.

Ród mieszczan Florencji, według Sinapiusa pochodzili z księstwa Bergu.
W 1581 roku (6.06.) został nobilitowany Konstantyn Servi i jego kuzyn Jan Baptysta. W 1653 roku (18.08.) tytuł barona ze zmianą herbu otrzymał Jan Dominik von Servi – pułkownik gwardii i tajny radca dworu pfalzgrafów Nadrenii.
Na Śląsk przedstawiciele rodu przybyli z dworem biskupa wrocławskiego pflazgrafa Franciszka Ludwika von Neuburg. Filip bar. von Servi w 1701 roku był nadkoniuszym wspomnianego biskupa a później w służbie cesarskiej był radcą wyższego urzędu śląskiego. Jego brat był starostą Siedmiogrodu.

Źródła:
Sinapius T. II s. 445
Blażek T. III s. 152

SESTRZENIEC

zob.

SIESTRZENIEC

SEWERSKI

zob.

SIEWIERSKI

SEYDEL

W 1770 roku (24.10.) szlachectwo pruskie uzyskał Beniamin Gottlob Seydel pierwszy porucznik w regimencie huzarów von Kleist.

Źródła:
Zedlitz T. V s. 418
Blażek T. III s. 152

SEYDEL

zob.

SEIDEL

SEYDEL

zob.

SEIDL

SEYDEWITZ
(SEIDEWITZ)

Miśnieński herb rodowy

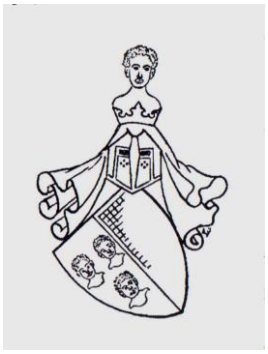

Pierwotny herb śląski

Śląski herb szlachecki

Stary ród pochodzący z Miśni, znany od końca XIII wieku: w dokumentach w 1299 roku (15.05.) występuje Albertus de Sydewicz.
Na śląskiej części Górnych Łużyc osiedli w połowie XIX wieku: w 1843 roku referendarz Otto von Seydewitz kupił majątek Biesig koło Zgorzelca (Goerlitz). Na początku XX wieku majątek ten posiadał jego syn – Fryderyk. Na przełomie XIX i XX wieku Małgorzata von Seydewitz była właścicielką majoratu Ober- i Nieder Reichenbach koło Zgorzelca (Goerlitz) założonego w 1737 roku (28.01.) przez Jerzego Ernesta von Gersdorff. W 1902 roku (25.09.) wyszła za mąż za Moryca von Roon.

Źródła:
Krane s. 124
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 319-321

SEYDL
(SEIDL)

W 1596 roku (10.01.) szlachectwo czeskie uzyskali bracia: Tobiasz i Jeremiasz Seydl. Tobiasz w służbie cesarskiej był radcą podatkowym w wyższym urzędzie śląskim. W 1729 roku (10.03.) Jerzy Krzysztof von Seidl został wpisany w czeski stan rycerski. Jego wnuk – N. był tajnym radcą dworu pruskiego i dyrektorem kamery królewskiej w Głogowie (Glogau). Inny N. – major wojsk pruskich był właścicielem Buczynki (Buchwaeldchen) koło Lubina (Lueben).

Źródła:
Zedlitz T. V s. 418
Blażek T. III s. 152
Doerr s. 215

SEYDLITZ

zob.

SEIDLITZ

SEYFFERT
(SEIFFERT)

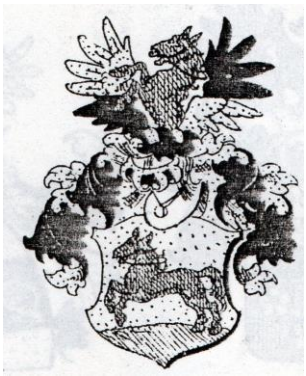

Herb szlachecki z 1725 r.

Herb rycerski z 1749 r.

W 1725 roku (2.12.) szlachectwo czeskie uzyskali bracia: Józef Filip i Antoni Franciszek Seyffert. W 1749 roku (18.10.) Józef Filip von Seyffert został wpisany w stan rycerski. Był radcą rejencji w Wołowie (Wohlau).

Źródła:
Blażek T. III s. 152-153

SEYLER
(SEYLLER, SEILER)

Patrycjat wrocławski pochodzący z Nysy (Neisse). Na początku XVI wieku przybył z Nysy (Neisse) do Wrocławia (Breslau) Michał Seyler. Jego syn – Abraham (zm. 17.11.1583 r.),

doktor filozofii i medycyny, nadworny lekarz książąt brzeskich, żonaty (x Wrocław, Breslau 1569 r.) z Anną Schmidt (ur. 1550 – zm. 16.04.1592 r.) miał czworo dzieci:

1. Katarzynę (ur. 1570 – zm. 1608 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1588 r.) Sebalda Lauer (zm. Wrocław, Breslau 1626 r.);
2. Annę – żonę (x Wrocław, Breslau 1589 r.) Daniela von Althof genannt Scholtz;
3. Fryderyka (ur. 11.07.1575 – zm. Wrocław, Breslau 30.07.1616 r.) – doktora filozofii i medycyny. Żonaty z Jadwigą von Schoeps (zm. Wrocław, Breslau 1617 r.) ze Świdnicy (Schweidnitz) właścicielką Bolesławic (Bunzelwitz) koło Świdnicy (Schweidnitz), miał syna – Daniela (Adama ?) (ur. 27.02.1615 – zm. Wrocław, Breslau 5.07.1653 r.), od 1649 roku członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau), który odziedziczył po matce Bolesławice (Bunzelwitz). Żonaty (x Wrocław, Breslau 1639 r.) z Marią Magdaleną Schmidt von Linden (zm. 1679 r.), właścicielką Praczy Widawskich (Protsch), Widawy (Weide) i Poświętnego (Lilienthal), miał dwóch synów Maksymiliana i Abrahama, którzy w 1691 roku (26.08.) uzyskali potwierdzenie starego stanu rycerskiego.
   Maksymilian von Seyler (ur. Wrocław, Breslau 28.06.1650 – zm. Wrocław, Breslau 19.04.1712 r.) używał predykatu „und Buntzelwitz", wspólnie z bratem był właścicielem odziedziczonych po matce majątków, od 1675 roku był członkiem i przewodniczącym wrocławskiej rady miejskiej. Żonaty (x Wrocław, Breslau 14.06.1678 r.) z Ewą Małgorzatą von Limpach, miał dwie córki.
   Jego brat – Abraham (ur. 1652 – zm. Wrocław, Breslau 28.04.1711 r.), opróc wspólnych z bratem majątków posiadał Lutynię (Leuthen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), był urzędnikiem królewskim. Dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Heleną von Tschammer (zm. 1683 r.), 2. (x 28.08.1686 r.) z Anną Magdaleną von Kromayer z Lutyni (Leuthen), który majątek wniosła mu w posagu, wdową po Godfrydzie Kasprze Kottulinskim. Z drugiego małżeństwa miał dwóch synów: Ernesta Abrahama (ur. 1.07.1687 r.) – właściciela Bolesławic (Bunzelwitz), Praczy Widawskich (Protsch), Widawy (Weide), Poświętnego (Lilienthal), Lutyni (Leuthen) i Żar (Saara) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), żonatego dwukrotnie: 1. z Zuzanną Szarlottą bar. von Nostitz z Łażan (Laasan), 2. z N von Kreckwitz. Maksymiliana Wilhelma (ur. 29.05.1691 r.).
4. Abrahama jun. (ur. 30.01.1577 – zm. 7.06.1638 r.) – ławnika sądu ziemskiego, sekretarza rady miejskiej i notariusza wrocławskiego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 1612 r.) z Jadwigą Clement (ur. 1581 – zm. Wrocław, Breslau 1640 r.), wdową po doktorze medycyny Ezajaszu Kehr, miał syna – Abrahama (ur. 24.08.1615 – zm. Wrocław, Breslau 1662 r.), zmarłego bezżennie.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1008
Blażek T. II s. 123-124
Schles. Wappenbuch szp. 125
Doerr s. 171

TABLICE GENEALOGICZNE

Michał Seyler
pocz. XVI w.
patrycjusz wrocławski
|
Abraham
zm. 17.11.1583 r.
dr filozofii i medycyny
nadworny lekarz
książąt brzeskich
|

Fryderyk	Abraham jun.	córki:
ur. 11.07.1575 - zm. Wrocław 30.07.1616 r. dr filozofii i medycyny ż. Jadwiga v. Schoeps ze Świdnicy (zm. Wrocław 1617 r.) wł. Bolesławic	ur. 30.01.1577 - zm. 7.06.1638 r. ławnik sądu ziemskiego, sekretarz rady miejskiej i notariusz wrocławski ż. (x Wrocław 1612 r.) Jadwiga Clement 1o voto Kehr	a) Katarzyna ur. 1570 – zm. 1608 r. m. (x Wrocław 1588 r.) Sebald Lauer (zm. Wrocław 1626 r.) b) Anna m. (x Wrocław 1589 r.) Daniel v. Althof genannt Scholz
|	|	
Daniel (Adam?) ur. 27.02.1615 - zm. Wrocław 5.07.1653 r. czł. rady miejskiej wł. Bolesławic ż. (x Wrocław 1639 r.) Maria Magdalena Schmidt v. Linden (zm. 1679 r.) wł. Praczy Widawskich, Widawy i Poświętnego	Abraham ur. 24.08.1615 – zm. Wrocław 1662 r.	
|		

Maksymilian	Abraham
ur. Wrocław 28.06.1650 - zm. Wrocław 19.04.1712 r. 1691 r. – potwierdzenie starego stanu rycerskiego z predykatem „ und Buntzelwitz“ wł. Bolesławic, Praczy Widawskich Widawy i Poświętnego (wspólnie z bratem) od 1675 r. członek i przewodniczący rady miejskiej ż. (x Wrocław 14.06.1678 r.) Ewa Małgorzata v. Limpach	ur. 1652 – zm.Wrocław 28.04.1711 r. wł. Lutyni urzędnik królewski 1691 r. – potwiedzenie starego stanu rycerskiego wspólnie z bratem dziedziczył majątki ż. 1. Anna Helena v. Tschammer (zm. 1683 r.) 2. (x 28.08.1686 r.) Anna Magdalena v. Kromayer z Lutyni 1o voto Kottuliska
|	|
dwie córki	

Ernest Abraham
ur. 1.07.1687 r.
wł. Bolesławic, Praczy
Widawskich, Widawy, Poświętnego,
Lutyni i Żar
ż. 1. Zuzanna Szarlotta bar. v. Nostitz z Łażan
2. N. v. Kreckwitz

Maksymilian Wilhelm
ur. 29.05.1691 r.

SIATKA

zob.

SCHONOWSKI

SICKINGEN

Herb hrabiowski

Stary ród rycerski pochodzący ze Szwabii z zamku Sicking. W XVI wieku pięciu synów Franciszka Konrada von Sickingen podzielili ród na pięć głównych linii.
Linia z Hohenburg w 1711 roku otrzymała indygenat węgierski a w 1790 roku (19.02.) tytuł hrabiów. Na przełomie XVIII i XIX wieku przejściowo posiadała majątki na Śląsku: Odry (Odrau) – na Śląsku Austriackim oraz Ochlę (Ochelhermsdorf) i Świdnicę (Schweinitz) koło Zielonej Góry (Gruenberg).

Źródła:
Blażek T. III s. 153

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia Hohenburg

Ferdynand Hartmann bar. v. Sickingen-Hohenburg
tajny radca dworu cesarskiego
ż. (x 1697 r.) Elżbieta Małgorzata Sydonia
hr. v. Pappenheim
(ur. 1680 – zm. 1734 r.)
|
Jan Ferdynand Sebastian
ur. 1722 – zm. 1772 r.
ż. (x 1739 r.) Maria Anna Zofia
bar. v. Greiffenclou
(ur. 1722 r.)
|
Jan Nepomucen Kazimierz
hr. v. Sickingen-Hohenburg
ur. 1740 – zm. 1795 r.
1790 r. – hrabia
ż. (x 1774 r.) Amalia bar. Speth
v. Zwiefalten
(ur. 1757 – zm. 1800 r.)
|
Wilhelm
ur. 1777 – zm. 1855 r.
ż. 1. Maria Eufemia hr. Hunyady
v. Kethely
(zm. 1820 r.)
2. (x 1831 r.) Ewelina
hr. v. Schlabrendorf u. Stolz
(ur. 1809 r.)
|
Józef
ur. 1833 r.
ż. Anna v. Steiningen
(ur. 1845 – zm. 1878 r.)
|
Józef jun.
ur. 1871 r.

SIEBEL

zob.

SIEBELEGG

SIEBELEGG
(SIEBEL von SIEBELEGG)

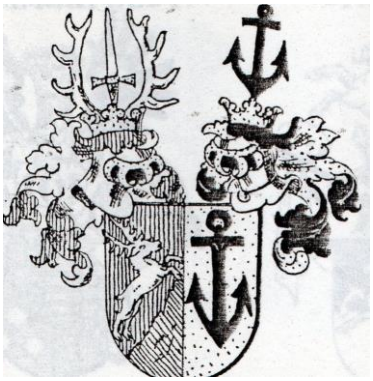

Ród pochodzący z Alzacji z miejscowości Reiffenau.
Na przełomie XVI i XVII wieku Maciej von Siebel und Siebelegg, właściciel Reiffenau, żonaty z N. von Geissberg, miał syna – Jana Macieja (I) von Siebelegg, pułkownika wojsk cesarskich i komendanta twierdzy Lindau, w 1725 roku (7.04.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem jako nazwiskiem. Żonaty z N. von Kapitz z Westfalii, miał syna – Jana Macieja (II), oficera wojsk pruskich i komendanta twierdzy Schweinfurth, był żonaty z Martą Marią, córką Tobiasza von Trott, kapitana wojsk pruskich i komendanta Tempelburg. Jego syn – Jan Maciej (III) (zm. 1756 r.), asesor sądu ziemskiego i dworskiego państwa sycowskiego na Śląsku,był właścicielem Marcinek (Maerzdorf) i Dziadowej Kłody (Ulbersdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Żonaty z Zuzanną Elżbietą von Giesche (ur. 1682 – zm. 1742 r.) miał dwoje dzieci: Marię Wilhelminę Elżbietę (ur. 12.06.1721 – zm. 5.06.1759 r.) – żonę (x 15.06.1740 r.) Chrystiana Ferdynanda von Teichmann und Logisachen oraz Jana Karola Macieja.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1008-1009
Blażek T. II s. 124
Pilnaček T. IV s. 1076
Doerr 209

TABLICE GENEALOGICZNE

Maciej v. Siebel u. Siebelegg
wł. Reiffenau
ż. N. v. Geissberg
|
Jan Maciej (I) v. Siebelegg
pułkownik wojsk cesarskich
komendant twierdzy Lindau

1725 r. – czeski stan rycerski
ż. N. v. Kapitz z Westfalii
|
Jan Maciej (II)
oficer wojsk pruskich,
komendant twierdzy Schweinfurth
ż. Marta Maria v. Trott
|
Jan Maciej (III)
zm. 1756 r.
asesor sądu ziemskiego
i dworskiego państwa
sycowskiego,
wł. Marcinek i Dziadowej Kłody
ż. Zuzanna Elżbieta v. Giesche
(ur. 1682 – zm. 1742 r.)
|

Jan Karol Maciej

Maria Wilhelmina Elżbieta
ur. 12.06.1721 –
zm. 5.06.1759 r.
m. (x 15.06.1740 r.) Chrystian
Ferdynand Fryderyk v. Teichmann
u. Logischen

SIEBERT

Ród mieszczański z Oleśnicy (Oels) gdzie w 1687 roku znany był Kasper Siebert. W XVIII wieku przniósł się do Rosji. W 1839 roku (31.03.) Jan Ernest Siebert radca kolegium rosyjskiego, uzyskał szlachectwo rosyjskie, w 1897 roku (26.04.) jego synowa, wdowa po zmarłym w 1877 roku kupcu Edmundzie von Siebert, z synem doktorem prawa Edmundzie jun. von Siebert otrzymali potwierdzenie szlachectwa kurlandzkiego. W 1951 roku (15.08.) dzieci Edmunda jun.: Elza, Harald, Jutta i Bruno zostali wpisani do Związku Szlachty Niemieckiej.

Źródła:
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 341

SIEBISCHOWSKI

zob.

SCHEBISCHOWSKI

SIEGERSBURG

zob.

SIGHOFER

SIEGERSDORF

zob.

ASSIG

SIEGERSDORF

zob.

KAMPER

SIEGHOFER

zob.

SIGHOFER

SIEGROTH
(SIEGROTH von SLAWIKAU, SIGRAD, TLUMAK von SLAWIKAU, KOLO-VRAT von SLAWIKAU, MALATSCH von SLAWIKAU, SLAWIK, ČABELICKY)

Herb rodowy wg Blażka

Herb baronowski wg Blażka

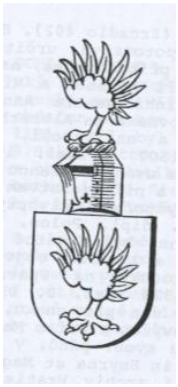

Herb rodowy wg Pilnačka

Herb rodowy wg Siebmachera

Herb szlachecki

Herb baronowski

Polski herb Topacz (Kopacz)

Stary ród górnośląski herbu Topacz (Kopacz), którego pochodzenie nie jest znane. Według starszych historyków czeskich (Balbinus) przybyli na Śląsk ze Słowenii z okolic Raguzy, poprzez Węgry i Polskę, protoplastą rodu miał być rycerz słoweński imieniem Topaz. Do Polski przybyli wg Okolskiego w 1381 roku w czasach króla Ludwika Węgierskiego, zaś według Długosza w czasie pobytu na Węgrzech w 1339 roku króla Kazimierza Wielkiego. Jednak na Śląsku byli znani już znacznie wcześniej. Również pochodzenie nazwiska nie jest znane: według historyków czeskich i niemieckich nazwisko może pochodzić od niemieckiego określenia „Sieger roth" (czerwony zwycięzca) lub polskiego „zagroda". Być może pochodzi od imienia Zygfryd (Siegfried), gdyż w niektórych dokumentach z XIV wieku „Siegrod" występuje jako imię.
W dokumentach górnośląskich występują od początku XIV wieku, siedzibą ich był Sławików (Slawikau) koło Raciborza (Ratibor): w 1316 roku (28.10.) w dokumencie księcia Władysława kozielskiego występuje jako świadek rycerz Florian Zigrodi ze Sławikowa (Slawikau), w 1340 roku – Zegroda ze Slawikowa (Slawikau) a w 1353 roku (22.11.) książę Bolko II opolski zatwierdza sprzedaż Siegrodowi ze Sławikowa (Slawikau) dochodów z okręgu Radoszowy (Radoschau) koło Koźla (Cosel) w wysokości 6 grzywien groszy praskich. W 1368 roku (18.04.) w dokumencie sprzedaży majątku Ciesznów (Teschenau) koło Koźla (Cosel) występują jako świadkowie bracia Werner i Siegrod ze Sławikowa (Slawikau), zaś w latach 1368 – 1380 występuje w dokumentach Peschko von Schlawickau.
W 1407 roku (3.11.) Czenko Zogrod występuje jako świadek w dokumencie księcia Jana opawskiego i raciborskiego. Około 1410 roku Niczko von Slawikau (Sławików) zwany Siegroth, był dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Spigel, 2. N. von Zwolski (Zwoyski ?). W 1412 roku (3.10.) Zigrod von Sucha (Suchau) był świadkiem w dokumencie Bolka IV opolskiego w sprawie majątków Mokrodaniec (Mokrodanietz, Danietz) i Borycz (Boritsch). W 1415 roku (19.09.) występuje w dokumentach Mrokko (Mroczko) ze Sławikowa (Slawikau), a w 1427 roku – Henko (Czenko) ze Sławikowa (Slawikau), właściciel Pietrowic (Petrowitz – których ?). W latach 1436 – 1437 właścicielami tej miejscowości byli Jan ze Sławikowa (Slawikau) i jego brat – Nikusz. W 1446 roku w dokumentach księcia Konrada Czarnego oleśnicko – kozielskiego występuje Jan Slawikmowski.

W XV wieku ród podzielił się na liczne linie z których część przyjęła oddzielne nazwiska: Siegroth (Slawick), Tlumak, Kolowrat, Malatsch i czescy Čabelicky.

I. LINIA SIEGROTH ZE SŁAWIKOWA (SIEGROTH VON SLAWIKAU, SLAWICK, SCHLAWIGER, VON SCHIEROTH, SIROTA)

Przedstawiciele tej linii używali również nazwiska „Slawick“ i w formie niemieckiej „Schlawiger“ a także od miejscowości Sieroty (Schieroth) koło Gliwic (Gleiwitz) – „von Schieroth“, „Sirota“.

W 1439 roku występuje w dokumentach N. Zygrod ze Sławikowa (Slawikau) żonaty z Machną z Zakrzowa (Sakrau). Według Blażka jest on identyczny z Zygmuntem Sigrotem który w 1448 roku występuje w dokumentach z żoną Machną i szwagrem Jankiem z Zakrzowa (Sakrau) – właścicielem Zakrzowa (Sakrau) i Dąbrówki (Dombrowka) w okręgu strzeleckim (koło Gogolina). Stanek (Stanisław) Siegroth był właścicielem Grzegorzowic (Gregorsowitz) koło Raciborza (Ratibor), część których w 1451 roku sprzedaje Mikołajowi von Holly z Ponięcic (Ponientzuetz).

W 1512 roku Stefan Sirota był starostą okręgu opolskiego.

W połowie XV wieku przedstawiciele tej linii przenoszą się na teren księstwa oleśnickiego, gdzie główną ich siedzibą staje się miejscowość Miłocice (Muehlatschuetz) koło Oleśnicy (Oels). Pierwszym znanym właścicielem Miłocic (Muehlatschuetz) był około 1450 roku Kasper von Siegroth und Slawikau.

W 1484 roku bracia Jerzy i Henryk zwani Schlawiger byli właścicielami części tej miejscowości. W 1485 roku wskutek nagany szlachectwa musieli przeprowadzić wywód szlachectwa: świadkami ze strony ojca byli kuzyni – Jan Tlumok ze Sławikowa (Slawikau) i Mikołaj Szygrodt ze Sławikowa (Slawikau), ze strony matki – Jakub Zwolski (Zwoyski ?) i Jan Strzozowski (?), ze strony matki ojca (babki ojczystej - dziadowej) – Jan Spigel (Spiegel) Balwiczowski (?) i Jan Spigel jun., ze strony matki matki (babki macierzystej – baby) – Jan Nassengriff Stachowski i Jan Nassengriff jun. von Stachow (Stachau – Stachów ?).

Na przłomie XV i XVI wieku właścicielem Miłocic (Muehlatschuetz) był Paweł Schlawig (syn ?). Miał trzech synów: Benisza (Benedykt) i Jana występujących w dokumentach jako „Schlawiger” i prawdopodobnie najstarszego – Albrechta von Siegrod und Slawikau. Jan „von Slawikau oder Siegroth” był żonaty z Agnieszką, córką Jana von Studnitz. Albrecht (ur. ok. 1549 – zm. Gołębice, Galbitz 17.02.1612 r.), członek rady księcia Karola II ziębicko – oleśnickiego i starosta księstwa oleśnickiego, był właścicielem Zarzyska (Gruettenberg), Strzałkowa (Schuetzendorf), Smółczyc (Schmoltschuetz) i Gołębic (Galbitz). Żonaty z Małgorzatą von Tziwunty (Dziewunty) ze Strzałkowa (Schuetzendorf), miał trzech synów:Jana, Albrechta jun. i Henryka – założycieli trzech domów: Miłocice (Muehlatschuetz), Gołębice (Galbitz) i Duczów (Deutschen).

1. Dom Miłocice (Muehlatschuetz)

Najstarszy syn Albrechta – Jan (Jan Jerzy) von Siegroth (ur. 1576 – zm. 30.01.1632 r.), członek rady księcia Henryka Wacława oleśnicko-bierutowskiego i starosta Namysłowa (Namslau) odziedziczył Miłocice (Muehlatschuetz). Jego syn – Godfryd (ur. 17.09.1609 –

zm. 1677 r.), właściciel Miłocic (Muehlatschuetz) i Miłocic Małych (Klein Muehlatschuetz), starosta księstwa i członek rady książąt oleśnickich był dwukrotnie żonaty, z pierwszą żoną miał trzech synów a z drugą – jednego:

1. Joachima Henryka (zm. 1716 r.) – właściciela Miłocic (Muehlatschuetz) i Minkowskie (Minkowsky), członka rady książąt oleśnickich i od 1700 roku starosty księstwa. Żonaty dwukrotnie: 1. z Abigail, córką Joachima von Berge z Żukowic (Herrndorf) i Kłody (Kladau) w księstwie głogowskim, wdową po N. von Prittwitz, 2. z Marią Elżbietą von Steinbach und Stampach. Dzieci miał tylko z drugą żoną:
    a) Abigail Beatę (ur. 9.01.1700 r.) – żonę Jana Karola Gottlieba bar. von Nostitz z Łażan (Laasan);
    b) Zofię Angelikę (ur. 28.03.1701 – zm. 29.08.1756 r.) – żonę (x 7.06.1717 r.) Mikołaja Józefa Sylwiusza hr. von Burghaus (ur. 23.08.1684 – zm. 7.12.1736 r.) właściciela państwa Sułów (Sulau);
    c) N. syna – zmarłego w dzieciństwie.
2. Godfryda Albrechta (zm. 2.01.1698 r.) – właściciela Przeczowa (Prietzen) koło Oleśnicy (Oels) i Brzezinki (Brzezinke) koło Namysłowa (Namslau), członka rady książąt oleśnickich oraz sędziego dworskiego i ziemskiego okręgu Namysłów (Namslau). Miał dwóch synów:
    a) Godfryda Sylwiusza – członka rady książąt oleśnickich. W 1698 roku przejął Duczów (Deutschen) koło Wołczyna (Konstadt).
    b) Juliusza Ernesta – właściciela Przeczowa (Prietzen).
3. Krzysztofa Ernesta (ur. 23.04.1648 – zm. 28.02.1705 r.) – nadłowczego książąt oleśnickich, zmarłego bez potomków.
4. Jana Henryka – odziedziczył po przyrodnim bracie Godfrydzie Albrechcie Brzezinkę (Brzezinke), był członkiem rady cesarskiej. Żonaty z Ewą Małgorzatą von Heugel z Marszowic (Marschwitz) koło Oławy (Ohlau), miał dwoje dzieci:
    a) N. syna;
    b) Zofię Elżbietę – żonę (x 1714 r.) N. bar. von Flemming.

2. Dom Gołębice (Galbitz)

Założył go drugi syn Albrechta – Albrecht jun. (ur. 1594 – zm. 1.04.1641 r.) – właściciel Gołębic (Galbitz), członek rady książąt oleśnickich. Żonaty z N. vin Seidlitz ze Śmiałowic (Schmellwitz), miał m. in. córkę – Barbarę Elżbietę (ur. 1632 r.), żonę Jana Henryka von Heugel z Dobrzenia (Guttwohne) koło Oleśnicy (Oels) oraz prawdopodobnie dwóch synów:

1. Godfryda Mikołaja (zm. po 1689 r.) – właściciela Gołębic (Galbitz), członka rady księcia Chrystiana Ulryka von Wuertemberg-Oels;
2. Chrystiana Fryderyka (zm. 14.02.1681 r.) – właściciela Zarzyska (Gruettenberg) koło Oleśnicy (Oels), marszałka dworu księcia Juliusza Zygmunta w Dobroszycach (Juliusburg) a następnieczłonka rady księcia Sylwiusza Fryderyka von Wuertenberg-Oels.

W XVIII wieku właścicielem Gołębic (Galbitz) i Miłowic (Muehlwitz) był Karol Konrad von Siegroth. Żonaty z Heleną von Prittwitz z Jemielna (Gimmel), miał N. syna i N. córkę.
Z domu tego pochodził Jan Henryk (zm. po 1691 r.) – około 1691 roku właściciel Nieciszowa (Netsche), członka rady księcia Sylwiusza Fryderyka von Wuertembeg-Oels. Dwukrotnie żonaty, z pierwszą żoną miał m. in. syna Jana Albrechta właściciela Nieciszowa (Netsche), Zarzyska (Gruettenberg) i Kamienia (Stein), członka rady księcia Chrystiana Ulryka von Wuertemberg-Oels, żonatego z N. von Salisch z Bąkowic (Bankwitz) koło Namysłowa (Namslau).
Z domu tego powstała linia szwedzka rodu.

3. Dom Duczów (Deutschen)

Henryk (zm. 1631 r.) – najmłodszy z braci, był właścicielem Duczowa (Deutschen) koło Wołczyna (Konstadt) i Pawłowic Namysłowskich (Paulsdorf). Żonaty z Ewą von Gaffron (zm. 1633 r.) ze Stadomi Wierzchniej (Ober Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), miał kilkoro dzieci m. in. Jana Chrystiana.
Jan Chrystian von Siegroth und Slawikau (ur. 23.02.1623 – zm. 3.01.1703 r.) – właściciel Duczowa Małego i Wielkiego (Klein- und Gross Deutschen), marszałek dworu księcia Chrystiana Ulryka, mając 19 lat wraz z braćmi: Albrechtem, Kasprem i Henrykiem brał udział w wojnie holenderskiej w 1643 roku w oddziale generała von Skopp. Następnie służył w armii brandenburskiej. Po 12 latach złużby wojskowej, wrócił na Śląsk. Żonaty (x 27.12.1657 r.) z Anną, córką Baltazara von Baruth, miał syna – Baltazara Henryka (zm. 1698 r.).
Prawdopodobnie synem Henryka był też Godfryd Ernest – właściciel Drożek (Droschke) i Stradomi Wierzchniej (Ober Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).
W 1698 roku Duczów (Deutschen) przejął Godfryd Sylwiusz – syn Godfryda Alberta z Przeczowa (Prietzen).

W 1686 roku (28.02.) tytuł barona czeskiego otrzymał Jan Jerzy von Siegroth und Schlawikow (Doerr). Informacje o nim są sprzeczne: według Blażka Jan Jerzy Leopold pochodził z domu Miłocice (Muehlatschuetz) i był zarządcą majątków Lobkowitzów w księstwie żagańskim. Zmarł bez potomków i tytuł baronów przejęli (bezprawnie?) jego bratankowie. Sinapius wymienia go jako właściciela Guzic (Gusitz) w księstwie głogowskim. Pilnaček twierdzi (błędnie ?), że tytuł ten otrzymał Albrecht von Siegroth starosta księstwa oleśnickiego.

II. LINIA SZWEDZKA VON SIEGROTH.

Linia ta wydzieliła się z domu Gołębice (Galbitz). Około 1643 roku N. von Siegroth (syn Albrechta ?) był pułkownikiem wojsk szwedzkich. Miał syna – Jana Jerzego, generała majora wojsk szwedzkich, mieszkającego w Sedermannlaid. Jego syn – Konrad Gustaw von Siegroth pułkownik wojsk szwedzkich, w 1754 roku (15.03.) uzyskał tytuł szwedzkiego barona.

III. LINIA TLUMOK VON SLAWIKAU

Początki linii są tajemnicze. Jako pierwszego znanego jej przedstawiciela Pilnaček wymienia z 1423 roku Mikołaja Wysockiego zwanego Tlumok z Tadova (?). Z cytowanego wyżej wywodu szlacheckiego z 1485 roku wynika, że linia wydzieliła się około połowy XV wieku. Siedzibą miał być bliżej nieokreślony „Tlumok", „Tlumokov" w którym klasztor trzebnicki posiadał jakieś łąki, oraz Wola Tlumokowa (Tłumacka). Określenie typowo polskie „Wola" sugeruje, że obie miejscowości znajdowały się na terenie Polski (odpowiednikiem polskiej „Woli" na Śląsku i w Czechach było określenie „Ligota – Lhota – Ellguth"). Jedyna znana Wola Tłumacka znajduje się w okolicy Konina. Jednak wszyscy występujący w dokumentach Tlumokowie pochodzą z pogranicza śląsko – morawskiego.

W 1441 roku Jan Tlumog z Wronina (Wronin) koło Koźla (Cosel) występuje jako świadek w dokumentach księcia Konrada oleśnickiego i kozielskiego. W 1471 roku znany jest Stanisław Tlumok – właściciel Woli Tlumokowej (Tłumackiej ?). W latach 1461 – 1510 występuje w dokumentach Jan Tlumok ze Sławikowa (Slawikau). Być może, była dwóch Janów – ojciec i syn: Jan Tlumok w latach 1476 – 1510 występuje w dokumentach księstwa opawskiego a w latach 1482 – 1506 Jan Tlumok ze Sławikowa (Slawikau) w dokumentach kozielskich. W 1485 roku jest świadkiem ze strony ojca w wywodzie szlacheckim Jerzego i Henryka von Schlawiger właścicieli Miłocic (Muehlatschuetz) w księstwie oleśnickim. W 1498 roku sprzedał Podhoře koło Hlučina (Hulczyn, Hultschin), wcześniej – 1495 roku kupił (? Rohov był siedzibą rodową żony) Rohov (Rohow). Żonaty z Salomeą, córką Otika jun. z Rohova, miał dwie córki: Katarzynę i Maruszę, które odziedziczyły majątek. Marusza była żoną Piotra Karwinskiego. Pawdopodobnie na nich wymarła linia Tlumoków.

. IV. LINIA KOLOVRAT VON SLAWIKAU

W połowie XV wieku bracia Jan i Hynek ze Sławikowa (Slawikau) przyjęli oddzielne nazwiska: Jan – Kolovrat, Hynek – Malač (Malatsch). Jan Kolovrat ze Sławikowa (Slawikau) w 1451 roku był właścicielem Vřesiny (Wreschin). Występuje jeszcze w dokumentach w latach 1465 – 1473: w 1465 roku sprzedał Pietrowice (które ?), w 1482 roku (21.12.) występuje jako świadek w przywileju wydanym dla szpitala kozielskiego. W tym samym roku rada miasta Głubczyc (Leobschuetz) wypłaciła włodykowi Janowi Kolovrat ze Sławikowa (Slawikau) 100 złotych na ręce jego pełnomocnika Jana Tlumoka ze Sławikowa (Slawikau).

V. LINIA MALATSCH VON SLAWIKAU

Hynek – brat Jana Kolovrata, przyjął nazwisko Malač (Malatsch). Potomkowie jego posiadali majątki w księstwie opawskim i na Morawach: Szymon Malač w latach 1454 – 1455 posiadał majątek Chlebičov (Klebsch) koło Hlučina (Hulczyn, Hultschin). Występuje on kilkakrotnie w dokumentach opawskich i głubczyckich.

VI. ČABELICKY

Wymienia ich Sinapius jako pochodzących ze Sławikowa (Slawikau), jednak oprócz wspólnego herbu – Topacz, często występującego w Czechach, brak jest dowodów na ich związki z Siegrothami. Posiadali majątki w środkowych Czechach.

W XX wieku Elżbieta von Stempell, wdowa po N. von Siegroth, posiadała majątek odziedziczony w 1874 roku po ojcu – Jankową (Jantkawe) koło Milicza (Militsch).

Źródła:
Sinapius T. I s. 894-900, T. II s. 1009-1011
Zedlitz T. IV s. 212-213
Blażek T. III s. 112-113
Pilnaček T. IV s. 1077-1080
Schles. Wappenbuch... szp. 126
Krane s. 124
Doerr s. 168
C.D.S. T. VI nr 112, 130, 342; T. XXX nr 6348
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 348-349
Slawik J.: Geschichte des Kirchortes Slawikau Kreis Ratibor O.-S.... Ratibor 1925 s. 9-19
Weltzel A.: Geschichte Stadt, Herrschaft und Festung Cosel. Berlin 1866 s. 60, 80, 83, 85, 105-106, 119, 128

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA SIEGROTH ZE SŁAWIKOWA.
(SCHLAWIGER)

Zygmunt Sigrot
ze Sławikowa
1439 – 1448 r.
ż. Machna z Zakrzowa
|
?
ok. 1450 r. przenoszą się do ks. oleśnickiego
Kasper v. Siegroth u. Slawikau
1448 r. bracia Jerzy i Henryk Schlawiger
wł. Miłocic
?
XIV w. Paweł Schlawig
wł. Miłocic
|

Albrecht	Benisz	Jan
v. Siegroth u. Slawikau	(Benedykt)	v. Slawikau
ur. ok. 1549 -	Schlawiger	oder Siegroth
zm. Gołębice 17.02.1612 r.		ż. Agnieszka
czł. rady ks. Karola II		v. Studnitz
oleśnickiego.,		
starosta księstwa		
wł. Zarzyska, Strzałkowa,		

Smółczyc i Gołębic.
ż. Małgorzata Dziewunty
ze Strzałkowa
|

Jan | Albrecht jun. | Henryk
| | |
dom Miłocice | dom Gołębice | dom Duczów

1. Dom Miłocice.
Jan (Jan Jerzy) v. Siegroth
ur. 1576 – zm. 30.01.1632 r.
czł. rady ks. Henryka Wacława oleśnicko-bierutowskiego,
starosta Namysłowa
wł. Miłocic
|
Godfryd
ur. 17.09.1609 – zm. 1677 r.
wł. Miłocic i Miłocic Małych
starosta ks. oleśnickiego
dwukrotnie żonaty
|

Joachim Henryk
zm. 1716 r.
wł. Miłocic i Minkowskie
czł. rady ks. oleśnickich
1700 r. – starosta księstwa oleśnickiego
ż. 1. Abigai v. Berge z Żukowic
2. Maria Elżbieta v. Steinbach u. Stampach
|
|
|
|
córki:
a) Abigail Beata
ur. 9.01.1700 r.
m. Jan Karol Gottlieb bar. v. Nostitz z Łażan
b) Zofia Angelika
ur. 28.03.1701 – zm. 29.08.1756 r.

Godfryd Albrecht
zm. 2.01.1698 r.
wł. Przeczowa i Brzezinki
czł. rady ks. oleśnickich, sędzia dworski i ziemski okręgu namysłowskiego
|
Godfryd Sylwiusz
czł. rady ks. oleśnickich
1698 r. – wł. Duczowa

Krzysztof Ernest
ur. 23.04.1648 - nadłowczy ks. oleśnickich

Juliusz Ernest
wł. Przeczowa

Jan Henryk
odziedziczł po bracie Godfrydzie Albrechcie Brzezinkę
czł. rady cesarskiej
ż. Ewa Małgorzata v. Heugel z Marszowic
|
N. (syn)

Zofia Elżbieta
m. (x 1714 r.) bar. v. Flemming

m. (x 7.06.1717 r.)
Mikołaj Józef Sylwiusz
hr. v. Burghaus
(ur. 23.08.1684 –
zm. 7.12.1736 r.)
wł. Państwa Sułów

2. Dom Gołębice.
Albrecht jun.
ur. 1594 – zm. 1.04.1641 r.
wł. Gołębic
czł. rady ks. oleśnickich
ż. N. v. Seidlitz ze Śmiałowic
|

Godfryd Mikołaj	Chrystian Fryderyk	Barbara Elżbieta
zm. po 1689 r.	zm. 14.02.1681 r.	ur. 1632 r.
wł. Gołębic	wł. Zarzysk	m. Jan Henryk v. Heugel
czł. rady ks. Chrystiana Ulryka v. Wuertenberg-Oels	marszałek dworu ks. Juliusza Zygmunta w Dobroszycach i Sylwiusza Fryderyka v. Wuertenberg-Oels	

3. Dom Duczów.
Henryk
zm. 1631 r.
wł. Duczowa i Pawłowic Namysłowskich
ż. Ewa v. Gaffron
ze Stradomi Wierzchnej
|
Jan Chrystian
ur. 23.03.1623 – zm. 3.01.1703 r.
wł. Duczowa Wielkiego i Małego
marszałek dworu ks. Chrystana Ulryka
ż. (x 27.12.1657 r.) Anna v. Baruth
|
Baltazar Henryk
zm. 1698 r.

II. LINIA SZWEDZKA

N. v. Siegroth
s. Albrechta jun. z Gołębic (?)
1643 r. – pułkownik wojsk szwedzkich
|
Jan Jerzy
generał major wojsk szwedzkich

mieszkał w Sedermannlaid
|
Konrad Gustaw
pułkownik wojsk szwedzkich
1754 r, - otrzymał tytuł szwedzkiego barona

SIEGSCRON

zob.

BANER

SIEGSTOCK

zob.

SPENATZER

SIEMENSKI

zob.

SCHAFF

SIEMIANOWSKI

Według Pilnačka ród pochodzący z księstwa siewierskiego, przejściowo notowany na Górnym Śląsku. W 1524 roku Mikołaj Siemianowski sprzedał Tomaszowi Boltzowi sędziemu bytomskiemu i właścicielowi Michałkowic (Michalkowitz), brzeg nad rzeką z lasem i łąką. W XVII wieku Siemianowscy posiadali majątki w okolicy Knurowa (Knurow).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1090
Landbuecher Opp.-Rat. nr 45

SIEMIENSKI

zob.

SCHAFF

SIEPRAWSKI

Według Pilnačka mało znany ród Włodyków (herbu Szeliga-odmiana?) z Góry koło Pszczyny (Pless) znany z 1676 roku.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1072

(z) SIERAKOWIC

zob.

PRZEDBOR

SIERAKOWSKI
(SIRAKOWSKI z PIERZKOWA, SYRAKOWSKI)

Herb Sierakowski wg Blażka

Polski herb Ogończyk

Stary polski ród herbu Ogończyk. Na Śląsk i Morawy przyszedł z Pierzkowa (?) w Ziemi Dobrzyńskiej (wg Blażka Peřkov na Morawach) w 1530 roku Jarosz (Hieronim) Sierakowski i został paziem biskupa ołomunieckiego. Przed 1549 rokiem został urzędnikiem w Hukvaldach, w 1549 roku otrzymał dochody z młyna w Klokočovie (Gross Glockersdorf) a w 1552 roku otrzymał po zmarłym Januszu von Zedlitz z Wojcieszowa (Kauffung) – lenno biskupie Rychaltice (Rychaltitz). Zmarł około 1570 roku w Starej Wsi (Altendorf) koło Raciborza (Ratibor), gdzie prawdopodobnie posiadał jakiś majątek. Żonaty z Katarzyną, córką Jana Peterswaldskiego, prawdopodobnie wdową po Jerzym von Zedlitz, miał trzy córki i syna – Czcibora oraz prawdopodobnie synów: Wacława (zm. ok. 1567 r.) i Jana.
Elstera – córka Jarosza, była żoną Jana Bukuvki z Moraw, druga córka – N., w 1571 roku była żoną Jana Nekeša z Landku (Landeck), Elżbieta – była dwukrotnie zamężną: 1. z Fabianem Bzencem (rozwiedziona), 2. z N. von Zedlitz.
Czcibor (zm. 1600 r.) – syn Jarosza, w 1570 roku (7.11.) sprzedał z bratem (Janem ?) Rychaltice (Rychaltitz) a w 1575 roku był właścicielem majątku w Starej Wsi (Altendorf), Zabřehu (Zabrzeh), Starej Běli (Alt Biela) i Proskovic (Proskowitz). Żonaty z Joanną, córką Hynka Bruntalskiego von Wrbna miał dzieci: Hynka, Jana, Czcibora jun. i Helenę.

Hynek (zm. 1614 r.) – od 1602 roku był właścicielem Paskova (Paskau), w 1612 roku – sędzią ołomunieckim. Żonaty z Aleną z Prusinovic, siostrą biskupa Prusinowskiego, wdową po Joachimie Zoubku (zm. 1571 r.).
Jan (zm. 1618 r.) – żonaty z Aleną Skrbenską, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jana Bartłomieja Stablowskiego, miał córkę – Joannę Katarzynę, żonę (x 1631 r.) Zdenka Martinowskiego.
Czcibor jun. w 1602 roku studiował na uniwersytecie ołomunieckim. Żonaty (x 1.09.1609 r.) z Anną Bruntalską von Wrbna, miał syna – Ferdynanda Leopolda, jezuitę oraz córkę – Magdalenę, dwukrotnie zamężną: 1. z Albrechtem Rembowskim (zm. 1650 r.), 2. z Henrykiem Karolem von Donat.

Źródła:
Blażek T. IV s. 80
Pilnaček T. IV s. 1099-1101

TABLICE GENEALOGIZNE

Jarosz (Hieronim) Sierakowski
zm. Stara Wieś ok. 1570 r.
1530 r. – paź na dworze biskupa ołomunieckiego
1549 r. – urzędnik biskupi w Hukvaldach
1552 r. – lenno biskupie Rychaltice
ż. Katarzyna Peterswaldska 1o voto v. Zedlitz
|

Czcibor	Wacław	Jan	córki:
zm. 1600 r. 1575 r. – wł. Starej Wsi, Zabřehu, Starej Běli i Proskovic ż. Joanna Bruntalska v. Wrbna	zm. ok. 1567 r.		a) Elstera m. Jan Bukuvka z Moraw b) N. m. 1571 r. Jan Nekeš z Landku c) Elżbieta m. 1. Fabian Bzenc (?) (rozwiedziona) 2. N. v. Zedlitz

Hynek (Henryk)	Jan	Czcibor jun.	Helena
zm. 1614 r. 1602 r. wł. Paskova 1612 r. – sędzia ołomuniecki ż. Alena Prusinowska z Prusinovic 1o voto v. Zoubek	zm. 1618 r. ż. Alena Skrbenska | Joanna Katarzyna m. (x 1631 r.) Zdenek Martinowski	1602 r. – student na uniwersytecie w Ołomuńcu ż. (x 1.09.1609 r.) Anna Bruntalska v. Wrbna |	

Ferdynand Leopold	Magdalena
Jezuita	m. 1. Albrecht Rembowski (zm. 1650 r.) 2. Henryk Karol v. Donat

SIERAKOWSKI
(SIRAKOWSKI z SIRAKOWIC, SYRAKOWSKI)

Ród górnośląski z Sierakowic (Schierakowitz) koło Gliwic (Gleiwitz) herbu Strzała, osiadły później w księstwie opawskim.
Mikołaj Sierakowski (zm. przed 1569 r.) z Sierakowic (Schierakowitz) w 1536 roku kupił Gródczany (Hadčany, Hratschein) i Jabłonkę (Klemstein) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim. Żonaty z Barbarą von Rothenberg z Kietrza (Katscher), miał dzieci: Jana, Baltazara, Jerzego, Kaspra i Katarzynę – żonę (x ok. 1620 r.) Czcibora Ptaka z Čejkova. W 1650 roku posiadała dług 2.500 talarów na Górnym Steblowie (Ober Stoeblau) i Byczynicy (Bitschinitz) koło Koźla. Po konfiskacie za długi majątku, otrzymała ona prawo mieszkania przez rok i 6 tygodni we dworze, dwa chlewy, oraz folwark z polami zwanymi Leng (Łęg) z leśną łąką. Przekazano jej również poddanych z ich zagrodami we wsi Byczenica (Bitschinitz) a także dochody z młyna.
Baltazar odziedziczył Gródczny (Hradčany, Hratschein).
Jerzy miał niewielki majątek (folwark) w Gródczanach (Hradčany, Hratschein) który wziął (kupił ?) od Rebeki Kottulinskiej a który przedtem posiadał jego brat Baltazar. W 1592 roku sprzedał go mieszczaninowi opawskiemu Foltynowi Uhrowi. Żonaty był z Lukrecją Lassotą ze Steblowa (Stoeblau) koło Koźla (Cosel), której w 1610 roku zapisał wiano na Gródczanach (Hradčany, Hratschein).
Kasper – znany awanturnik, mieszkał w Hlučinie (Hulczyn, Holtschin). W 1566 roku zranił kilku mieszczan i groził Andrzejowi Bzencowi że go zabije.
Synem jednego z braci był Jan Karol (zm. 1642 r.) który przeniósł się na Morawy. Miał dzieci: Zdenka, Kaspra, Poliksenę Magdalenę – żonę (x 1671 r.) Wagnera von Angerburg i Joannę – żonę Ferdynanda Baumanna.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1098-1099
Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knižeství opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci T. 47:1996 č. 2 nr 124

SIERAKOWSKI

zob.

PRZEDBOR

(z) SIEROT

zob.

SCHIEROT

SIERSTORPFF
(SIERSTORF, FRANCKEN-SIERSTORPFF)

Herb hrabiowski z 1786 r.

Stary ród pochodzący z Kolonii (Koeln), znany od XVI wieku. Na przełomie XVII i XVIII wieku liczni przedstawiciele rodu zajmowali wysokie stanowiska w hierarchii kościelnej: Piotr Józef – był biskupem Antwerpii i administratorem nuncjatury apostolskiej, Franciszek Kasper – biskupem pomocniczym arcybiskupstwa Kolonii (Koeln), Jan Teodor (zm. 1775 r.) kanonikiem i kustoszem katedry we Wrocławiu (Breslau). W 1700 roku (19.08.) szlachectwo Rzeszy uzyskał Andrzej Francken-Sierstorpff, radca dworu i sędzia wyższego sądu w Kolonii (Koeln), tytuł barona Rzeszy otrzymał w 1738 roku (22.11.) Kasper Francken von Sierstorpff kanclerz arcybiskupstwa Kolonii (Koeln). W pierwszej połowie XVIII wieku ród podzielił się na dwie podstawowe linie: linie starszą – śląską i linię młodszą – westfalską. Linia starsza uzyskała tytuł hrabiowski w 1786 roku, linia młodsza tytuł hrabiowski uzyskała w 1840 roku.
Na Śląsk przybyli pod koniec pierwszej połowy XVIII wieku dwaj (bracia ?) przedstawiciele linii starszej: Franciszek Andrzej Wilhelm i Józef Albert bar. von Francken-Sierstorpff, w 1739 roku 28.03.) uzyskali inkolat czeski. Ożenili się z siostrami – córkami Henryka Godfryda bar. von Spaettgen (zm. Wrocław, Breslau 7.06.1750 r.) z Kopic (Koppitz) koło Grodkowa (Grottkau), ostatnimi przedstawicielkami i dziedziczkami majątków tego rodu.

Franciszek Andrzej Wilhelm – ożenił się (x 19.07.1739 r.) z Marią Karoliną Elżbietą Antonią Beatą bar. von Spaettgen (zm. Wrocław, Breslau 9.04.1753 r.), zaś Józef Albert – z Anną Katarzyną Jadwigą, dziedziczką Kopic (Kopitz), które wniosła mu w posagu.
Franciszek Andrzej (syn Józefa Alberta ?) z Kopic (Koppitz) był żonaty z Marią Antoniną (ur. 1713 – zm. 1800 r.), córką Jana Wacława von Blankowski z Dobrodzienia (Guttentag). W 1769 roku (25.04.) kupił od bar. von Fragstein majątek w Goli Grodkowskiej (Guhlau).

LINIA HRABIOWSKA

Tytuł hrabiego pruskiego uzyskał w 1786 roku (15.10.) Henryk Kasper bar. von Francken-Sierstorpff właściciel Kopic (Koppitz). Jego syn – Fryderyk Wilhelm (ur. Kopice, Koppitz 10.05.1779 – zm. Kopice, Koppitz 7.06.1840 r.), właściciel Kopic (Koppitz), dwukrotnie żonaty: 1.(x 30.09.1811 r.) z Leopoldyną Hentschel von Gilgenheimb (ur. 27.10.1794 – zm. Kopice, Koppitz 9.12.1812 r.) 2. (x 16.05.1815 r.) z Matyldą Adelajdą Anną Hentschel von Golgenheimb (ur. Frączków, Franzdorf 23.02.1797 – zm. Frączków, Franzdorf 10.09.1870 r.) z Frączkowa (Franzdorf) koło Nysy (Neisse), z drugiego małżeństwa miał dwóch synów: Feodora (Fryderyka) Wilhelma Henryka Kaspra i Aleksandra Kaspra Henryka – założycieli dwóch podlinii.

1. Podlinia z Kopic (Koppitz) i Puszyny (Puschine).

Feodor (Fryderyk) Wilhelm Henryk Kasper (ur. Kopice, Koppitz 29.07.1816 – zm. Wrocław, Breslau 24.12.1890 r.) – rycerz zakonu kawalerów maltańskich, dyrektor administracji księstwa nysko – grodkowskiego, w 1844 roku (7.02.) kupił od Ernesta von Seherr-Thoss Puszynę (Puschine) koło Niemodlina (Falkenberg), gdzie w 1856 roku wybudował tam nową rezydencję. Żonaty (x Wrocław, Breslau 5.06.1842 r.) z Klarą hr. Henckel von Donnersmarck (ur. 18.06.1823 – zm. Lubów, Luebchen 6.08.1905 r.) ze Świerklańca (Neudeck), miał pięcioro dzieci:

1. Fryderyka Wilhelma Henryka Kaspra (ur. Kopice, Koppitz 11.11.1843 – zm. Puszyna, Puschine 21.01.1897 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela Puszyny (Puschine) i Starej Jamki (Polnisch Jamke) koło Niemodlina (Falkenberg). Żonaty (x Starościn k. Namysłowa, Sterzendorf b. Namslau 11.11.1874 r.) z Joanną (Jenny) bar. von Saurma von und zu der Jeltsch (ur. Starościn, Sterzendorf 5.06.1852 r.), miał sześcioro dzieci:
    a) Marię Ernę Joannę Klarę Ewę (ur. Puszyna, Puschine 12.07.1876 r.) – żonę (x 16.05.1893 r.) Jana hr. von Strachwitz z Izbicka (Stubendorf) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).
    b) Fryderyka Wilhelma Henryka Kaspra Ernesta (ur. Puszyna, Puschine 23.07.1877 r.) – oficera wojsk niemieckich.
    c) Marię Klarę (ur. Puszyna, Puschine 17.07.1880 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 18.10.1898 r.) Gustawa hr. von Ballestrem (zm. Tarnowskie Góry, Tarnowitz 24.04.1909 r.).
    d) Irmgardę Annę (ur. Puszyna, Puschine 15.01.1882 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 20.07.1905 r.) Marka Franciszka hr. von Ballestrem.

e) Leo Egona (ur. Puszyna, Puschine 26.10.1883 r.) – oficera wojsk niemieckich.
f) Andrzeja Jana Huberta (ur. Puszyna, Puschine 12.12.1889 r.).

2. Klementynę Adelajdę Eugenię (ur. 14.09.1849 r.) – współwłaścicielkę Lubowa (Luebchen), Chorągwic (Korangelwitz) i Barłogów (Pehofen) koło Góry Śląskiej (Guhrau).
3. Adalberta Fryderyka Henryka Kaspra (ur. Kopice, Koppitz 30.09.1856 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, oficera wojsk niemieckich.
4. Jana Fryderyka Henryka Kaspra (ur. Kopice, Koppitz 2.10.1858 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, współwłaściciela Lubowa (Luebchen) i Chorągwic (Korangelwitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau). W 1899 roku (1.12.) kupił państwo Żyrowa (Zyrowa) z majątkami: Żyrowa (Zyrowa), Jasiona (Jeschona), Gogolin-Strzebniów (Gogolin-Strebinow), Krępna (Krempa) i Oleszka (Oleschka) z Dalnie (Dallnie). Żonaty (x Brooklyn 27.04.1892 r.) z Mary Knowlton (ur. Brooklyn 2.07.1870 r.), miał dwóch synów: Edwina Wiktora Gwido Fryderyka Wilhelma Henryka Kaspra Jana Marię (ur. Berlin 25.04.1893 r.) i Jana Klemensa Hermanna Fryderyka Wilhelma Henryka Kaspra Aleksandra Marię (ur. Frączków, Franzdorf 30.07.1895 r.).
5. Klotyldę Adelę Klarę Fryderykę Wilhelminę Matyldę Eugenię (ur. Puszyna, Puschine 9.07.1865 r.).

2. Podlinia z Jędrzejowa (Endersdorf)

Brat Fedora (Fryderyka) – Aleksander Kasper Henryk (ur. Kopice, Koppitz 4.03.1818 – zm. Nizza 13.03.1875 r.) – rycerz zakonu kawalerów maltańskich, po ojcu odziedziczył Golę Grodkowską (Guhlau) w 1851 roku (14.07.) kupił od swojego wujka Teodora von Gilgenheimb z Frączkowa (Franzdorf) majątek Jędrzejów (Endersdorf) i Wójtowice (Voigtsdorf) koło Grodkowa (Grottkau), pod koniec życia przekształca majątek w Jędrzejowie (Endersdorf) w fideikomis. W 1869 roku (30.04.) otrzymuje w spadku po wspomnianym wujku majątki: Frączków (Franzdorf), Goszowice (Kuschdorf) i Naczków (Natschkau) koło Nysy (Neisse). Żonaty (x 25.05.1852 r.) z Angelą hr. von Matuschka (ur. Biała, Zuelz 13.10.1831 – zm. Frączków, Franzdorf 17.11.1885 r.), miał czworo dzieci:

1. Leonię Marię (ur. Jędrzejów, Endersdorf 22.05.1853 r.) – żonę (x Jędrzejów, Endersdorf 30.10.1873 r.) Bernarda hr. von Schmettau, ordynata fideikomisu Pomorsko (Pommerzig) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder).
2. Hubertę (Hertę) Marię (ur. Jędrzejów, Endersdorf 7.11.1854 r.) – żonę (x Jędrzejów, Endersdorf 6.11.1875 r.) Franciszka hr. von Ingenheim, ordynata fideikomisu Rysiowice (Reisewitz).
3. Henryka (Harry) Kaspra (ur. Jędrzejów, Endersdorf 9.04.1856 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, ordynata fideikomisu Jędrzejów (Endersdorf), właściciela Goli Grodkowskiej (Guhlau) oraz współwłaściciela państwa Szokolla-Hutta w komitacie Hont na Węgrzech (Słowacja). Żonaty (x Kopice, Koppitz 21.09.1882 r.) z Eleonorą hr. von Schaffgotsch z Kopic (Koppitz), właścicielką Gałążczyc (Hohen Giersdorf) koło Grodkowa (Grottkau) i Gnojnej (Olbendorf) koło Strzelina (Strehlen), miał dziesięcioro dzieci:

a) Eleonorę Marię Joannę Angelę Jadwigę Fredinę (ur. Jędrzejów, Endersdorf 19.07.1883 r.) – żonę (x Jędrzejów, Endersdorf 29.07.1902 r.) Ferdynanda bar. von Skal und Gross-Ellguth, właściciela Kobyli nad Vidnavkou (Jungferndorf) na Śląsku austriackim.
b) Jana Marię Klarę Henryka Aleksandra Karolusa (ur. Jędrzejów, Endersdorf 1.11.1884 r.).
c) Aleksandrę Marię Klarę Angelę Joannę (ur. Wrocław, Breslau 24.01.1886 r.) – żonę (x Jędrzejów, Endersdorf 2.08.1906 r.) Ernesta hr. von Strachwitz, właściciela Wierzbi (Wiersbel) koło Niemodlina (Falkenberg).
d) Małgorzatę Marię Jadwigę Joannę Angelę (ur. Jędrzejów, Endersdorf 29.04.1887 r.) – żonę (x Jędrzejów, Endersdorf 8.07.1905 r.) Jana Ernesta hr. von Saurma von und zu Jeltsch, ordynata fideikomisu Gniechowice (Gnichwitz) koło Wrocławia (Breslau).
e) Marię Hubertę Karolę Angelę Joannę (ur. Jędrzejów, Endersdorf 4.11.1889 r.).
f) Paulę Kasparę Eleonorę Annę Marię (ur. Jędrzejów, Endersdorf 23.07.1893 r.).
g) Henrykę (Harriet)Manfredę Marię Joannę (ur. Jędrzejów, Endersdorf 12.01.1895 r.).
h) Józefa Marię Henryka Kaspra Baltazara Aleksandra (ur. Jędrzejów, Endersdorf 23.05.1898 r.).
i) Aleksandra Marię Kaspra Henryka Jana (ur. Jędrzejów, Endersdorf 16.10.1899 r.).
j) Henryka Kaspra Jana Marię (ur. Jędrzejów, Endersdorf 15.05.1904 r.).
k) Marię Antoniego Henryka Kaspra Ferdynanda Pawła Romanusa (ur. Jędrzejów, Endersdorf 9.08.1908 r.)

4. Aleksandra Henryka Kaspra Fryderyka Wilhelma Antoniego Gabriela (ur. Jędrzejów, Endersdorf 12.07.1861 r.) – ordynata fideikomisu Frączków (Franzdorf) oraz właściciela majątków: Reńska Wieś (Reinschdorf) i Prusinowice (Waldtdorf) a także współwłaściciela państwa Szokolla-Hutta.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 213-214
Krane s. 124-125
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg. 73:1900 s. 263-165; Jg. 83:1910 s. 304-306

TABLICE GENEALOGICZNE

N. bar. v. Francken-Sierstorpff
|
poł. XVIII w. przybyli na Śląsk
_____?_____
Franciszek Andrzej Wilhelm Józef Albert

ż. (x 19.07.1739 r.) Maria Karolina
Elżbieta Antonia Beata
bar. v. Spaettgen (siostra)

ż. Anna Katarzyna Jadwiga
bar. v. Spaettgen (siostra)
wł. Kopic
|
Franciszek Andrzej
wł. Kopic
ż. Maria Antonina Blankowska
z Dobrodzienia
|
Henryk Kasper
wł. Kopic
1786 r. – hrabia pruski
|
Fryderyk Wilhelm
ur. Kopice 10.05.1779 –
zm. Kopice 7.06.1840 r.
ż. 1. (x 30.09.1811 r.) Leopoldyna
Hentschel v. Gilgenheimb
(ur. 27.10.1794 –
zm. Kopice 9.12.1812 r.)
2. (x 16.05.1815 r.) Matylda Adelajda
Anna Hentschel v. Gilgenheimb
Z Frączkowa
(ur. Frączków 23.02.1797 –
zm. Frączków 10.09.1870 r.)
|

Feodor (Fryderyk) Wilhelm Henryk Kasper
|
podlinia z Kopic i Puszyny

Aleksander Kasper
Kasper
|
podlinia z Jędrzejowa

1. Podlinia z Kopic i Puszyny.

Feodor (Fryderyk) Wilhelm Henryk Kasper
ur. Kopice 29.07.1816 – zm. Wrocław 24.12.1890 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
dyrektor administracji ks. nysko-grodkowskiego
1844 r. – kup. Puszynę
ż. (x Wrocław 5.06.1842 r.) Klara hr. Henckel v. Donnersmarck
(ur. 18.06.1823 – zm. Lubów 6.08.1905 r.)
ze Świerklańca
|

Fryderyk Wilhelm Henryk Kasper
ur. Kopice 11.11.1843 - zm. Puszyna 21.01.1897 r.

Adalbert Fryderyk Henryk Kasper
ur. Kopice 30.09.1856 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich

Jan Fryderyk Henryk Kasper
ur. Kopice 2.10.1858 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich

córki:
a) Klementyna Adelajda Eugenia
ur. 14.09.1849 r.
wł. Lubowa, Chorągwic i Barłogów

wł. Puszyny
i Starej Jamki
rycerz zakonu
kawalerów maltańskich
ż. (x Starościn 11.11.1874 r.)
Joanna (Jenny) bar. v. Saurma
v. u. zu der Jeltsch
(ur. Starościn 5.06.1852 r.)

oficer wojsk niemieckich

wł. Lubowa
i Chorągwic
1899 r. – kup. państwo
Żyrowa
ż. (x Brooklyn 27.04.1892 r.)
Mary Knowlton
(ur. Brooklyn 2.07.1870 r.)

b) Klotylda Adela Klara
Fryderyka Wilhelmina
Matylda Eugenia
ur. Puszyna 9.07.1863 r.

Edwin Wiktor Gwido
Fryderyk Wilhelm Henryk
Kasper Jan Maria
ur. Berlin 25.04.1893 r.

Jan Klemens Hermann
Hermann Fryderyk Wilhelm
Henryk Kasper Aleksander
Maria
ur. Frączków 30.07.1895 r.

Fryderyk Wilhelm
Henryk Kasper Ernest
ur. Puszyna
23.07.1877 r.
oficer wojsk
niemieckich

Leo Egon
ur. Puszyna
26.10.1883 r.
oficer wojsk
niemieckich

Andrzej Jan
Hubert
ur. Puszyna
12.12.1889 r.

córki:
a) Maria Erna Joanna Klara Ewa
ur. Puszyna 12.07.1876 r.
m. (x 16.05.1893 r.)
Jan hr. v. Strachwitz z Izbicka
b) Maria Klara
ur. Puszyna 17.07.1880 r.
m. (x Wrocław 18.10.1898 r.)
Gustaw hr. v. Ballestrem
(zm. Tarnowskie Góry
24.04.1909 r.)
c) Irmgarda Anna
ur. Puszyna 15.01.1882 r.
m. (x Wrocław 20.07.1905 r.)
Marek Franciszek hr. v. Ballestrem

2. Podlinia z Jędrzejowa.

Aleksander Kasper Henryk
ur. Kopice 4.03.1818 – zm. Nizza 13.03.1875 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
wł. Goli Grodkowskiej
1851 r. – kup. Jędrzejów i Wójtowice
I ordynat fideikomisu Jędrzejów
1869 r. – otrzymuje w spadku
Frączków, Goszowice i Naczków
ż. (x 25.05.1852 r.) Angela hr. v. Matuschka
(ur. Biała 13.10.1831 – zm. Frączków 17.11.1885 r.)

Henryk (Harry) Kasper
ur. Jędrzejów 9.04.1854 r.
rycerz zakonu kawalerów
maltańskich

Aleksander Henryk
Kasper Fryderyk
Wilhelm Antoni
Gabriel

córki:
a) Leonia Maria
ur. Jędrzejów 22.05.1853 r.
m. (x Jędrzejów 30.10.1873 r.)

II ordynat Jędrzejowa
wł. Goli Grodkowskiej
oraz państwa Szokolla-Hutta na Węgrzech
ż. (x Kopice 21.09.1882 r.)
Eleonora
hr. v. Schaffgotsch
z Kopic
wł. Gałążczyc i Gnojnej

ur. Jędrzejów 12.07.1861 r.
ordynat fideikomisu
Frączków
wł. Reńskiej Wsi
i Prusinowic oraz
państwa Szokolla-Hutta na Węgrzech

Bernard hr. v. Schmettau
ordynata fideikomisu Pomorsko
b) Huberta (Herta) Maria
ur. Jędrzejów 7.11.1854 r.
m. (x Jędrzejów 6.11.1875 r.)
Franciszek hr. v. Ingenheim
ordynat fideikomisu
Rysiowice

Jan Maria Klara Henryk Aleksander Karolus
ur. Jędrzejów 1.11.1884 r.

Józef Maria Henryk Kasper Baltazar Aleksander
ur. Jędrzejów 23.05.1898 r.

Aleksander Maria Kasper Henryk Jan
ur. Jędrzejów 16.10.1899 r.

Henryk Kasper Jan Maria
ur. Jędrzejów 15.05.1904 r.

córki:
a) Eleonora Maria Joanna Angela Jadwiga Fredina
ur. Jędrzejów 19.07.1883 r.
m. (x Jędrzejów 29.07.1902 r.)
Ferdynand bar. v. Skal u. Gross Ellgurh
wł. Kobyli nad Vidnavkou
b) Aleksandrę Marię Klarę Angelę Joannę
ur. Wrocław 24.01.1886 r.
m. (x Jędrzejów 2.08.1906 r.)
Ernest hr. v Strachwitz
wł. Wierzbi
c) Małgorzata Maria Jadwiga Joanna Angela
ur. Jędrzejów 29.04.1887 r.
m. (x Jędrzejów 8.07.1905 r.)
Jan Ernest hr. v. Saurma v. u. zu Jeltsch
ordynat fideikomisu
Gniechowice
d) Maria Huberta Karola Angela Joanna
ur. Jędrzejów 43.11.1889 r.
e) Paula Kaspara Eleonora Anna Maria
ur. Jędrzejów 23.07.1893 r.
f) Henryka (Harriet) Manfreda Maria Joanna
ur. Jędrzejów 12.01.1895 r.

SIESTRZENIEC
(SIESTRZENIEC von KORNITZ)

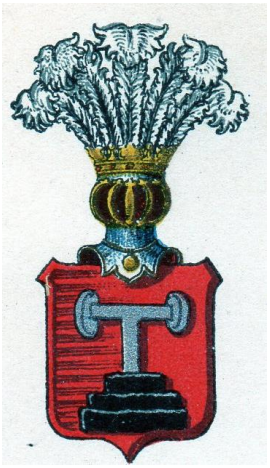

Polski herb Kornicz

Przydomek używany przez Mikołaja von Kornitz (Kornice k. Racibora) pochodzącego z rodu Korniców, właściciela Żyglinka (Klein Zyglin) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz), burgrabiego Będzina, dyplomaty króla Władysława Jagiełły i jednego z przywódców husytów na Górnym Śląsku. W latach 1420 – 1421 był jednym z przedstawicieli króla w rozmowach z husytami w sprawie ofiarowania tronu Władysławowi Jagielle. Wspólnie z księciem Bolkiem V opolskim (głogóweckim) napadł na majątki miechowitów w w Chorzowie-Dąbiu (Chorzow-Domb), napadał na wsie w okolicy Będzina: Sarnów i Sielec i wreszcie na Sławków biskupa Oleśnickiego. Podobno był zupełnie bezkarny dzięki opiece króla Władysława Jagiełły. Dopiero po śmieci króla w 1434 roku przeniesiono go z burgrabiostwa będzińskiego na uboższy Rabsztyn koło Olkusza. Stamtąd nadal prowadził wyprawy na Śląsk. W 1432 roku (23.12.) przekazał swój majątek w Małkowicach (Malkowitz) koło Koźla (Cosel) siostrze – Zofii i jej mężowi Janowi Goldschmid. Zmarł w 1443 roku.
Nazwisko to występuje na przełomie XV i XVI wieku na terenie księstwa oświęcimskiego: Małgorzata Siestrzeńcowa oraz jej syn – Jan, notowani są księgach ziemskich księstwa oświęcimskiego.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1073-1074
C.D.S. T. VI nr 193
Rauscher nr 71-73
Łakomy L.: Mikołaj Siestrzeniec z małego Żyglina – awanturniczy husyta górnośląski. Katowice 1938. Instytut Śląski seria III komunikat nr 29
Weltzel A.: Geschichte Stadt, Herrschaft und Festung Cosel. Berlin1866 s. 99-101

SIEWIERSKI
(SEWERSKI, SIEWIERSKI *z KULIČKOVA ?,* SKALANDER, SKALINSKI)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Nałęcz

Stary polski ród herbu Nałęcz, według Pilnačka pochodzący z Siewierza (?), na Górnym Śląsku znany z okolic Kluczborka (Kreuzburg), osiadły również na Morawach. Siedzibą rodową były Skałągi (Skalung) koło Kluczborka (Kreuzburg). W XV i XVI wieku występowali również pod nazwiskiem „Scalander", „Skalinski", „Skalanczki".
W 1409 roku (15.09.) Hans Scalander sprzedał Piotrowi Wipplerowi część Skałąg (Skalung), w 1436 roku Hans Skalanecki (ten sam ?) kupił od księcia oleśnickiego Konrada Kantnera wójtostwo Wołczyna (Konstadt) wraz z zamkiem które w 1447 roku sprzedał Janowi von Borschnitz z Jelcza (Jeltsch) koło Wrocławia (Breslau). W połowie XV wieku w miejscowej kronice (parafialnej ?) znajdował się zapis: „Nickel Sewerski hellt eyn teyll zue Skalander und whonet aldo" (Mikołaj Siewierski miał jedną część Skałąg i tam mieszkał), żonaty z Barbarą Spiegel zwaną Skalanską. W 1469 roku wśród szlachty oleśnickiej występuje Hans Skalanczki. Skałągi (Skalug) w tym czasie występują w dokumentach pod nazwą „Skalander" i dzieliły się na górne i dolne. Około 1533 roku właścicielem części Skałąg (Skalung) był Adama (Ambroży ?) Sewerski, w 1545 roku Albrecht Siewierski sprzedał je Tschapskiemu (Clema zwany Tschapski).
Według Pilnačka w Ołomuńcu w 1616 roku studiował Hynek Siewierski z Kuliczkowa, po studiach, przed 1624 rokiem osiedlił się na Morawach i dał początek morawskiej linii rodu. Oprócz niego w tym samym czasie na Morawach pojawia się Ignacy Siewierski z Kuliczkowa. Pilnaček nie wyjaśnia skąd wziął się predykat „z Kuliczkowa". Hynek miał folwark w Lipniku i w latach 1624 – 1642 był starostą państwa Lanškrouna. Ignacy – w 1628 roku kupił Choryň.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1065, 1074-1075
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 271
Gawel H.: Die Geschichte der Stadt Konstadt O.S. Kreuzburg [1933] s. 16,18, 24

SIEWIERSKI

zob.

SCHALETSKI

SIGHOFER
(SIGHOFER bar. von SIEGERSBURG, SIEGHOFER)

Herb rodowy

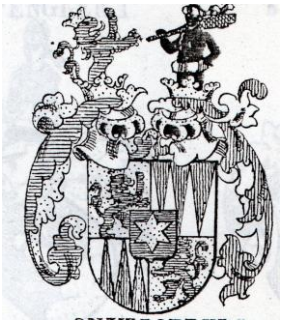

Herb rycerski z 1633 r.

Herb baronowski

Herb baronowski z płyty Jana z 1651 r

Stary ród austriacki pochodzący z Karyntii i Styrii. W 1633 roku zostali wpisani w stan rycerski bracia: Jan (ur. 7.01.1595 r.) i Marcin von Sighofer. W 1634 roku (2.05.) będąc pułkownikami wojsk cesarskich otrzymali tytuł baronów austriackich.
Około 1640 roku Jan był członkiem rady księstwa legnickiego i posiadał majątki Warmątowice (Eichholz) i Dunino (Dohnau) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty z Ewą von Schweinichen (zm. 22.02.1651 r.) miał córkę – Joannę Elżbietę.

Źródła:
Blażek T. II s. 124

SIGRAD

zob.

SIEGROTH

ŠILHEŘOVSKY
(SSYLERZOWSKI, *SCHILLERSDORF*)

Stary ród pochodzący z Šilheřovic (Schillersdorf) koło Hlučina (Hulczyn, Hultschin).
W 1459 roku (15.07.) występuje w dokumentach Mikołaj z Šilherova (Schillersdorf). Zachowała się jego pieczęć, jednak bardzo nieczytelna, z trudną do odczytania figurą heraldyczną. W 1477 roku (2.03.) Mikołaj Ssylherzowski podaje jako swoją siedzibę „Czechel" – Chechło (Chechlau) koło Gliwic (Gleiwitz) ?. Miejscowość ta była jedną z najstarszych siedzib Strzelów, być może te rody były z sobą w jakiś sposób związane zwłaszcza, że bardzo często przedstawiciele obu ich występują wspólnie. W 1483 roku (13.01.) Jakub Ssylerzowsky był pełnomocnikiem Machny, córki Hintza Newodniczkego (?) z Niewodnik (Newodnik) koło Opola (Oppeln), W 1591 roku (11.11.) „Mikulass Ssylherzowsky starssij" wystepuje jako świadek w dokumencie książąt opolskich Jana i Mikołaja II. Dokument dotyczy spłaty spadku przez Jana Chmielika (Strzela) z Obrowca (Oberwitz), razem z nim występujue jako świadek „Mikulass Ssylhan z Othmuta" (Mikołaj Strzela-Schilhan z Otmętu). W 1496 roku (18.06.) wśród szlachty księstwa raciborskiego składającego hołd księżnej Małgorzacie występuje Nicolaus Ssylerowsky.
Przed 1506 rokiem Wacław kupił od Strzeli z Dzielaw (Dzielau) jego rodowe Dzielawy (Dzielau) koło Koźla (Cosel). Żonaty był (x przed 1501 r.) z Katarzyną z Hněvošic (Schreibersdorf). Melchior (ten sam ?) w 1513 roku (16.10.) sprzedał Janowi Chmelikowi (Strzela) z Obrowca (Oberwitz) brzeg w miejscowości „Zachanau" (?). W 1515 roku posiadał Chechło (Chechlau), miejscowość tą dziedziczył po nim aż do swojej śmierci Marcin (syn ?). Jego dwie córki Marta i Nesa (Aneżka) w 1524 roku podzieliły się spadkiem.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1086
C.D.S. T. VI nr 304, 348, 387, 426

SILNICKI
(SILNICKI z SILNIC)

Herb wg Pilnačka

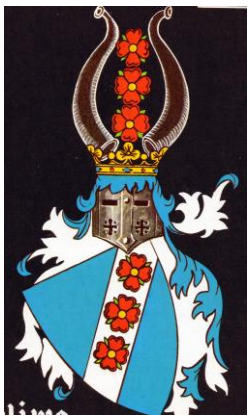

Polski herb Doliwa

Polski ród herbu Doliwa pochodzący z Małopolski gdzie nazywali się „Sielnicki”, osiadły w okolicach Bytomia (Beuthen).
Mikołaj Silnicki był w początkach XVII wieku proboszczem w Bytomiu (Beuthen) a w 1617 roku w Lędzinach (Lendzin). W księdze podatkowej z 1621 roku notowana jest Katarzyna Silnicka – właścicielka majątku w Starych Gliwicach (Alt Gleiwitz) i Niepaszycach (Niepaschuetz) koło Gliwic. N. Silnicki występuje w dokumentach bytomskich w latach 1624 i 1628. Żonaty z Katarzyną von Trach, miał córkę – Zuzannę, żonę Marcina Kozlowskiego z Kozłowa (Koslow) koło Gliwic (Gleiwitz). Jako wdowa była właścicielką Ćwiklic (Cwiklic) i Rydułtów (Rydultau). Symforian i Gabriel (bracia ?) w 1650 roku (31.03.) występują w Czechowicach (Schechowitz) koło Gliwic (Gleiwitz).
Samuel Silnicki żonaty z Konstancją Gawłowską, w drugiej połowie XVII wieku był właścicielem Ćwiklic (Cwiklic), które w 1685 roku (5.01.) wraz z żoną sprzedał Wacławowi Zborowskiemu ze Zborowa i jego żonie N. Kozlowskiej. Samuel miał córkę – Annę, żonę (x 23.01.1675 r.) Zybrzyda Hermanna von Promnitz, właściciela Mizerowa (Miserau) i Goczałkowic (Gotschalkowitz).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1087-1088
Księga podatkowa 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148

SILVAR

zob.

SILVERSTEIN

SILVER

zob.

SILVERSTEIN

SILVERSTEIN
(SILVER von SILVERSTEIN, SILVAR)

Herb baronowski

Ród pochodzący z Nadrenii osiadły w Czechach.
Według Sinapiusa i Wappensagen protoplasta rodu – Wolff Ulstetter pochodzący z Aachen w 1051 roku był pisarzem kancelarii księżnej Brygidy, żony księcia czeskiego Brzetysława. Jego synowie w 1055 roku wraz z 60 niemieckimi górnikami (srebra) przybyli do Wrocławia (Breslau) i założyli pierwsze kopalnie srebra w Karkonoszach koło Trutnova. W 1056 roku zbudowali zamek Breckstein zwany też Silberstein od którego za zgodą księcia przyjęli nazwisko.

Około 1500 roku N. Silver von Silverstein był właścicielem Pilnikova w północnych Czechach. Żonaty z Beatryks bar. von Schoenburg, miał syna – Józefa żonatego z Benigną von Jendorf, właściciela Pilnikova który w 1550 roku został wpisany w czeski stan szlachecki (indygenat ?). Jego syn – Adam (I), właściciel Pilnikova i Třebusova, w 1580 roku używał tytułu barona ale prawdopodobnie bezprawnie. Żonaty z Anną von Griesspech und Griessbach, miał syna – Adama (II), właściciela Pilnikova, Třebosova i Vlčic. Żonaty (x 1603 r.) z Jadwigą bar. von Zedlitz (zm. 10.05.1616 r.), miał syna – Adama (III) który w 1652 roku sprzedał swoje czeskie majątki i przeniósł się na Śląsk, gdzie nabył Bukowinę Bobrzańska (Buchwald b. Sagan), Wilczyce (Barge), Dobre nad Kwisą (Dober) i Iławę (Eulau) koło Żagania (Sagan) oraz Chróścinę (Kraschen) koło Góry Śląskiej (Guhrau).
Jego syn – Rudolf Ferdynand (ur. 1627 – zm. 2.02.1720 r.), właściciel wszystkich tych majątków, zmarły w wieku 93 lat był ostatnim przedstawicielem tego rodu na Śląsku. Dwukrotnie żonaty: 1. z N. bar. von Kittlitz, 2. z Ewą Elżbietą von Warkotsch, dzieci nie miał.

Źródła:
Sinapius T. II s. 469
Blażek T. II s. 124-125
Wappensagen s. 159

TABLICE GENEALOGICZNE

N. Silver v. Silverstein
ok. 1500 r. – wł. Pilnikova
ż. Beatryks bar. v. Schoenburg
|
Józef
wł. Pilnikova
1550 r. – czeski stan szlachecki (indygenat ?)
ż. Benigna v. Jendorf
|
Adam (I)
wł. Pilnikova i Třebusova
1580 r. – baron (?)
ż. Anna v. Griesspech u. Griessbach
|
Adam (II)
wł. Pilnikova, Třebusova i Vlčic
ż. (x 1603 r.) Jadwiga bar. v. Zedlitz
(zm. 10.05.1616 r.)
|
Adam (III)
1652 r. – sprzedaje majątki w Czechach
kupuje: Bukowina Bobrzańska, Wilczyce,
Dobre nad Kwisą, Iławę i Chróścinę
|

Rudolf Ferdynand
ur. 1627 – zm. 2.02.1720 r.
wł. Bukowiny Bobrzańskiej, Wilczyc,
Dobrego nad Kwisą, Iławy i Chróściny
ż. 1. N. bar. v. Kittlitz
2. Ewa Elżbieta v. Warkotsch

SIMBORSKI

zob.

SZYMBORSKI

SIMMER
(SIMMER von SIMMERSCAMP)

Nobilitowany ród pomorski (mieszczanie kołobrzescy ?). Joachim Simmer żonaty z Judytą von Breunschweig ze Strachomina (Strachmin) koło Koszalina (Koeslin), posiadał majątki w biskupstwie kamieńskim. Jego dzieci: Kosma, Ludwik, Małgorzata, Gertruda, Maria i Judyta oraz ich kuzyn – Piotr, w 1611 roku (10.10.) zostali nobilitowani z predykatem „von Simmerscamp" i otrzymali dyplom herbowy. Blażek twierdzi, że zostali jednocześnie wpisani w stan rycerski, Doerr tego nie potwierdza.
Małgorzata była żoną (x ok. 1606 r.) Piotra von Hochenhausen.
Kosma (ur. Kołobrzeg, Kolberg 1579 – zm. Wrocław, Breslau 1650 r.) przeniósł się do Wrocławia (Breslau) i był żonaty z Reginą Poley.

Ludwik (zm. 1650 r.) – przeniósł się również na Śląsk, urzędnik królewski we Wrocławiu (Breslau), starosta państwa Pszczyny (Pless), był właścicielem Nadolic Wielkich (Gross Naedlitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty trzykrotnie: 1. z Elżbietą Matte, 2. z Heleną von Mutschelnitz, 3. z Heleną Marią von Netz. Z drugiego małżeństwa miał dwie córki i trzech synów: Ernesta Ludwika – żonatego z Barbarą Kunegundą N., Joachima Ernesta (ur. 28.02.1624 – zm. 31.08.1635 r.) i Zygfryda – właściciela Piławy Dolnej (Nieder Peilau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1012
Blażek T. III s. 113
Doerr s. 82-83

SIMMERSCAMP

zob.

SIMMER

SIMON

zob.

EHRENCRON

SIMONIS

Ród saski, na początku XVIII wieku posiadali majątki na Górnych Łużycach w okolicy Zgorzelca (Goerlitz). Chrystian von Simonis otrzymał od kurfirsta saskiego i króla polskiego Augusta Mocnego majątek Wiednitz.

Źródła:
Blażek T. III s. 54-55

SIMSDORF

zob.

STOLTZ

SINZENDORF

Herb rodowy

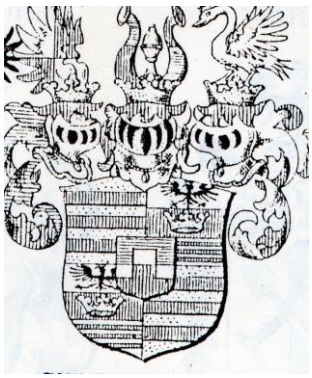

Herb hrabiowski I

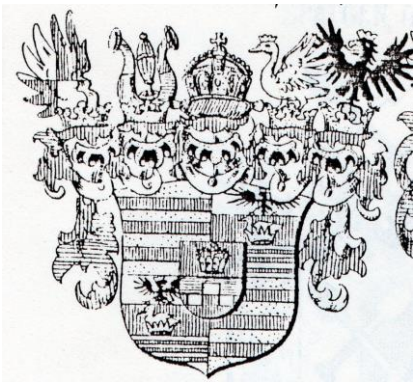

Herb hrabiowski II

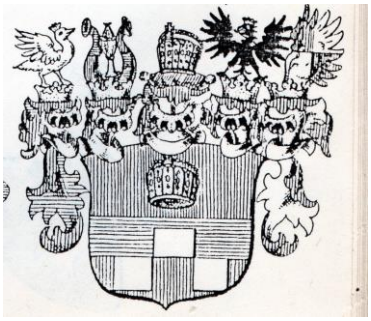

Herb hrabiowski III

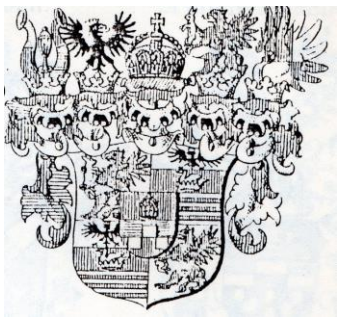

Herb hrabiowski IV

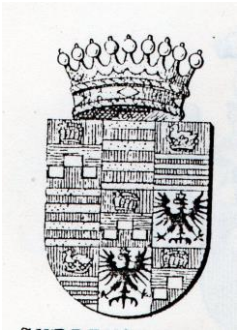

Herb hrabiowski V

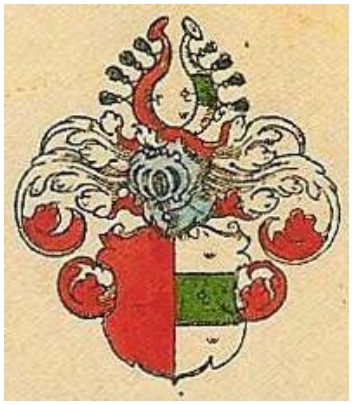

Herb rodowy linii bawarskiej

Herb rodowy linii austriackiej

Stary ród znany od XI wieku, pochodzący z Bawarii osiadły w Dolnej Austrii, mylony z innym dolnoaustriackim rodem von Zinzendorf. Pod koniec XV wieku dwaj synowie Leonarda von Sinzendorf: (ur. ok. 1425 r.) Rembert i Wawrzyniec (Lorenz) podzielili ród na dwie linie: z Fridau i z Ernstbrunn.

LINIA REMBERTA Z FRIDAU

W XVII wieku Jerzy Ludwik von Sinzendorf-Fridau (zm. 14.12.1681 r.) – rycerz Orderu Złotego Runa był prezydentem kamery austriackiej. Jego syn – Filip Ludwik, tajny radca i kanclerz dworu austriackiego, żonaty (x 1696 r.) z Rozyną Katarzyną Izabelą Rozalią, córką Oktawiana Ludwika hr. von Waldstein, naczelnego poborcy podatków królestwa Czech, wdową po Wilhelmie hr. von Loewenstein-Wertheim, miał czworo dzieci:

1. Jana Wilhelma (ur. 10.09.1697 r.) – żonaty (x 10.10.1716 r.) z Dorotą Bianką Sforza-Visconti księżną von Caravaggio, nie miał męskich potomków.
2. Oktawiana (ur. Paryż 1.07.1699 – zm. 19.07.1767 r.) – w latach 1735 – 1739 komtura komandorii joannitów w Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz) i od 1739 do swojej śmierci komtura w Oleśnicy Małej (Klein Oels) koło Oławy (Ohlau) na Śląsku. Był ostatnim męskim potomkiem linii z Fridau.
3. Józefę Annę Teresę (ur. 24.12.1700 r.) – żonę (x 12.05.1717 r.) Franciszka Wacława Joachima von Sinzendorf.
4. Wilhelminę Amalię (ur. 23.10.1707 – zm. 1.11.1708 r.).

LINIA WAWRZYŃCA (LORENZ) Z ERNSTBRUNN

Założycielem linii był Wawrzyniec (Lorenz) von Sinzendorf (ur. ok. 1470 – zm. 27.12.1515 r.), właściciel Ernstbrunn w Dolnej Austrii, żonaty z Dorotą von Moser (ur. ok. 1474 – zm. 1548 r.). Jego prawnuk – Augustyn bar. von Sinzendorf-Ernstbrunn (ur. 1590 – zm. 1642 r.), właściciel Peckstall żonaty z Elżbietą von Trauttmannsdorf (ur. 5.05.1587 – zm. 29.05.1653 r.), miał pięcioro dzieci:

1. Elżbietę – prawdopodobnie zmarłą w dzieciństwie.
2. Zygmunta Fryderyka (zm. 28.02.1679 r.) – nieżonatego.
3. Joachima (Jana Joachima) – założyciela odrębnej podlinii.
4. Ewę Marię (zm. 1652 r.) – żonę (x ok. 1643 r.) Maksymiliana Filipa von Hardegg (zm. 1663 r.).
5. Rudolfa II – założyciela odrębnej podlinii.

1. Podlinia Joachima (Jana Joachima).

Joachim (Jan Joachim) bar. von Sinzendorf-Ernstbrunn (zm. 11.11.1665 r.) – właściciel państw: Rogendorf, Peckstall, Trebel i Trnliest w Górnej Austrii, dzidziczny podczaszy Górnej Austrii, tajnyh radca i majwyższy kanclerz dworu, był dwukrotnie żonaty: 1. z Marią Salomeą bar. von Polheim (ur. 1644 r.), 2. z Marią Maksymilianą Teresą hr. von Althann. Miał córkę – N. i trzech synów:

1. Jana Wikharta Michała (ur. 9.01.1656 r.) – tajnego radcę dworu i najwyższego ceasrskiego sokolnika. Żonaty z Izabelą Magdaleną, córką Franciszka Maksymiliana hr. von Fuerstenberg-Stullingen, miał dwoje dzieci:
   a) Marię Maksymilianę – żonę (x 2.09.1705 r.) Karola Józefa hr. von Nostitz.
   b) Joachima Antoniego Józefa Michała Wacława (ur. 27.09.1689 r.) – dziedzicznego skarbnika Rzeszy. Otrzymał tytuł hrabiego. Żonaty był (x 14.02.1700 r.) z N. hr. von Fuerstenkirchen.
2. Adolfa Michała Tomasza (ur. 7.03.1659 – zm. Konstantynopol 25.03.1700 r.) – żonatego (x 1682 r.) z Marią Maksymilianą Aurelią, córką podkanclerzego królestwa Czech Karola Maksymiliana hr. von Laschansky, miał trzech synów:
   a) Maksymiliana Michała (ur. 24.03.1685 r.) – zmarłego w młodości ?
   b) Karola Michała Tobiasza (ur. 16.09.1686 r.) – żonaty z Marią Alojzą hr. von Werdenberg, miał sześcioro dzieci:
      - Marię Józefę (ur. 15.09.1712 r.);
      - Józefa Jana Karola (ur. 1714 r.);
      - Marię Izabelę (ur. 1716 r.);
      - Karola Ludwika Michała (ur. 1717 r.);
      - Teresę Franciszkę (ur. 5.01.1719 r.);
      - Wacława Józefa (ur. 4.03.1720 r.).
   c) Jana Joachima Klemensa (ur. 4.03.1720 r.).
3. Michała Jana Joachima (ur. 31.05.1665 – zm. Świdnica, Schweidnitz 28.02.1697 r.) – w 1693 roku po śmierci Jana Fryderyka bar. von Nimptsch, został starostą księstwa świdnicko – jaworskiego. Żonaty (x 1693 r.) z Anną Franciszką Michaliną Judytą,

córką kanclerza królestwa Czech Wacława Norberta Oktawiana hr. von Kinsky. Po śmierci męża wyszła ponownie za mąż (x 2.07.1711 r.) za Ferdynanda Karola Pawła hr. von Harrach. Miał troje dzieci:

a) Annę Franciszkę Józefę (ur. Jawor, Jauer 11.12.1694 r.) – zmarłą w młodości.
b) Franciszka Wacława Joachima (ur. Jawor, Jauer 26.11.1695 r.) – żonaty (x 12.03.1717 r.) z Józefą, córką Filipa Ludwika hr. von Sintzendorf, miał troje dzieci:
    - Marię Annę Józefę Maksymilianę (ur. 7.10.1719 r.);
    - Marię Józefę Katarzynę (ur. 1720 r.);
    - Filipa Józefa (ur. 15.01.1727 – zm. 1790 r.) – tajnego radcę dworu, komtura komandorii joannitów w Złotoryi (Goldberg), Lwówku (Loewenbeg) i w Strzegomiu (Striegau).
c) Józefę Zuzannę Michalinę (ur. Świdnica, Schweidnitz 17.12.1696 r.) – żonę (x 24.04.1719 r.) Franciszka Fryderyka Tomasza hr. Engel von Wagrain.

2. Podlinia Rudolfa II.

Drugi syn Augustyna – Rudolf II (ur. Ernstbrunn 29.03.1636 – zm. Wiedeń, Wien 2.09.1677 r.) tajny radca dworu cesarskiego i poseł cesarski na liczne dwory królewskie, kupił zupełnie zniszczone przez wojnę burgrabiostwo Reineck nad Renem. Żonaty (x Wiedeń, Wien 20.02.1655 r.) z Ewą Zuzanną von Zinzendorf-Pottendorf (ur. Pottendorf 29.03.1636 – zm. Wrocław, Breslau 29.01.1709 r.), miał czternaścioro dzieci, dziesięć córek i czterech synów.

Córki:

1. Anna Elżbieta (ur. Bratysława, Pressburg 12.05.1659 – zm. Schleiz 8.10.1683 r.) – trzecia żona (x 22.05.1680 r.) Henryka I z młodszej linii hr. von Reuss.
2. Maria Izabela (ur. 1661 zm. 1716 r.) – zakonnica w Gandersheim.
3. Renata Dorota (ur. 1662 – zm. 1663 r. bliźniaczka Otto Henryka).
4. Maria Zofia (ur. i zm. 1663 r.)
5. Maria Renata – dama dworu bawarskiego w Monachium;
6. Anna Apolonia (ur. 1667 – zm. 1700 r.) – żona Krzysztofa Franciszka hr. von Wolkenstein.
7. Maria Anna (ur. 9.05.1669 – zm. 6.02.1709 r.) – żona (x Rzym 13.10.1693 r.) Jana Piotra hr. von Goess (ur. Niderlandy 1667 – zm. Klagenfurt 13.03.1716 r.)
8. Anna Maria (ur. Sopron, Oedenburg 25.04.1673 – zm. Bruksela 31.07.1736 r.) – żona (x Wiedeń, Wien 28.06.1697 r.) Leona hr. von Uhlefeld (ur. 22.03.1651 – zm. Wiedeń, Wien 11.04.1716 r.), wiceregenta Katalonii.
9. Ewa Zuzanna (ur. Wiedeń, Wien 30.08.1674 – zm. Bratysława, Pressburg 15.09.1715 r.).
10. Maria Maksymiliana (ur. 2.11.1675 – zm. Wiedeń, Wien 17,04,1740 r.) – druga żona (x 2.09.1705 r.) Jana Karola Marcina Krzysztofa hr. von Nostitz-Rieneck (ur. 1673 – zm. 17.04.1740 r.).

Synowie:

11. Teodor (ur. 15.11.1657 – zm. 8.04.1706 r.) – właściciel Rogendorf, Peckstall i Sankt Martisberg, dziedziczny podczaszy Górnej Austrii, nie żonaty.
12. Otto Henryk ur. 1662 – zm. Borowa, Bohrau 19.12.1713 r., bliźniak Renaty Doroty) – komornik książąt saskich, pod koniec życia przeniósł się na Śląsk, gdzie zakupił majątek Borowa (Bohrau) w księstwie oleśnickim. Żonaty (x 7.06.1693 r.) z Zofią Luizą, córką marszałka dworu saskiego Fryderyka Adolfa von Haugwitz i Zuzanny Elżbiety hr. von Diettrichstein, miał syna – Jerzego Ludwika (ur. 1710 – zm. 1713 r.).
13. Zygmunt Rudolf (Rudolf Zygmunt) (ur. 1670 – zm. Wiedeń, Wien 8.01.1747 r.) – tajny radca i minister dworu cesarskiego, rycerz Orderu Złotego Runa. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 3.10.1709 r.) z Joanną Katarzyną Henriettą (ur. 1685 – zm. Wiedeń, Wien 25.04.1735 r.), córką Krzysztofa Wacława Reichsgr. von Nostitz-Rieneck , 2. (x Wiedeń, Wien 20.06.1735 r.) z Eleonorą (ur. 29.06.1713 – zm. 25.01.1767 r.), córką Juliusza von Hardegg, właściciela Kłodzka (Glatz). Z pierwszą żoną miał sześcioro dzieci:
    a) Marię Apolonię (ur. 17.11.1711 – zm. Wiedeń, Wien 20.02.1771 r.) – żonę (x Ernstbrunn 6.10.1727 r.) Jana Adama Józefa Kajetana Filipa von Abesperg-Traun (ur. 30.04.1705 – zm. Wiedeń, Wien 13.12.1786 r.).
    b) Antoniego Fryderyka Tymoteusza (ur. 25.01.1713 – zm. Wiedeń, Wien 8.02.1713 r.).
    c) Marię Elżbietę Joannę Maksymilianę (ur. 1714 r.) – zmarłą po urodzeniu.
    d) Marię Franciszkę a Paulo (ur. Wiedeń, Wien 21.04.1717 – zm. Frohsdorf 29.10.1778 r.) – żonę Jana Ernesta Henryka Kajetana Ludwika von Hoyos (ur. Wiedeń, Wien 14.01.1718 – zm. Frohsdorf 25.08.1781 r.).
    e) Joannę Walpurgę Cecylię (ur. 1720 r.).
    f) Marię Annę (ur. 1721 r.).
14. Augustyna Joachim (ur. 1671 r.) – zginął w Wiedniu 11.03.1707 roku w pojedynku z Ramboltem hr. von Collaito.

W 1804 roku Prosper hr. von Sinzendorf z podlinii Joachima (Jana Joachima) otrzymał tytuł księcia von Ernstbrunn, na nim w 1822 roku (19.11.) wymarła linia Wawrzyńca (Lorenz) z Ernstbrunn.

Biskup wrocławski, kardynał Filip Ludwik hr. von Sinzendorf (zm. 28.09.1747 r.) pochodził z linii z Neuburg, która nie miała majątków na Śląsku.

Źródła:

Sinapius T. II s. 223-226
Blażek T. I s. 101
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 370-372
http://patricus.info/Rodokmeny/Sinzendorf.txt

SINZENDORF

zob.

ZINZENDORF

ŠIP

zob.

SCHIPP

SIRAKOWSKI

zob.

SIERAKOWSKI

(z) SIROT

zob.

SCHIEROT

(z) SIRZENI

zob.

SYRYNSKI

SIRZENKA

zob.

SYRYNSKI

SIRZYNSKI

zob.

SYRYNSKI

SITSCH
(SIITZEN, *SYCZ*)

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Stary śląski ród znany od 1288 roku, wymarły w XVII wieku, najstarszą siedzibą rodową była Jagielnica (Polnisch Jaegel, Altjaegel) koło Strzelina (Strehlen).
W 1288 roku w dyplomie fundacyjnym Henryka V Grubego dla szpitala św. Mikołaja w Legnicy (Liegnitz) występuje jako świadek „Dominus de Sytzen". W 1400 roku Jan Sycz Silesius był studentem w Erfurcie. W 1422 roku Jan von Sitsch występuje w dokumentach klasztoru w Kamieńcu (Kamenz).
W XV i XVI wieku występują głównie w księstwach nyskim i opawskim: w 1433 roku Wincenty von Sitsch był burgrabią Frydberka (Friedeberg) koło Vidnavy (Weidenau). W 1450 roku (2.03.) występuje w dokumentach Jan Sitsch żonaty z Jadwigą, córką Petrasza z Klisina (Glaesen) (Glezyna-Larisch). W połowie XV wieku Marketa Sitsch sprzedała bra-

ciom Clodbug (Klodbug) odziedziczone po rodzicach m. in. Česką Ves (Boehmischdorf) w księstwie nyskim. Mikołaj Sitsch był w 1464 roku wójtem w Bilym Potoku (Weissbach) koło Javornika (Jauernig) w księstwie nyskim. W 1538 roku Joachim Sitsch, właściciel Kwiatkowa (Blumenthal) koło Otmuchowa (Ottmachau) dostał polecenie przygotowania Frydberku (Friedeberg) na wojnę z Turcją. Prawdopodobnie jego syn – Jan sen. (zm. po 1589 r.), właściciel Kwiatkowa (Blumenthal) i Bukowej (Baucke) koło Nysy (Neisse) kupił w 1556 roku wójtostwo Červenej Vody (Rothwasser) w księstwie nyskim. Żonaty z Urszulą von Nowagk z Bodzanowa (Langendorf) w księstwie nyskim, miał córkę – Jadwigę i synów: Melchiora, Jana jun., Krzysztofa – głośnego w tym czasie raubrittera, Henryka – odziedziczył po ojcu Kwiatków (Blumenthal) i Albrechta – zginął na wojnie (na Węgrzech ?).
Gotard z Bukowej (Baucke) w 1626 roku kupił Povelice (Paulowitz) koło Osoblahy (Hotzenplotz) a około 1621 roku kupił od Albrechta von Studnitz z Gierałcic (Jeroltschuetz) Januszkowice (Januschkowitz) koło Koźla (Cosel) które posiadał jeszcze w 1641 roku.
W połowie XVI wieku bracia Fryderyk i N. podzielili ród na dwie linie: z Jagielnicy (Polnisch Jaegel, Altjaegel) i ze Stiebendorf (?). Z powodu bardzo nielicznych i bałamutnych źródeł nie można dokładnie dokonać podziału tych linii.

I. LINIA Z JAGIELNICY (POLNISCH JAEGEL, ALTJAEGEL)

Fryderyk (I) von Sitsch (zm. 1568 r.) z Jagielnicy (Polnisch Jaegel, Altjaegel) miał synów: Gabriela, Fryderyka (II) jun. i Adama.
Gabriel w 1569 roku posiadał Skoroszyce (Friedewalde) koło Nysy (Neisse).
Fryderyk jun. (II) (zm. po 1586 r.) – właściciel Jagielnicy (Polnisch Jaegel, Altjaegel) występuje w dokumentach księstwa brzeskiego. Miał syna – Fryderyka (III) (zm. ok. 1609 r.), marszałka dworu biskupów wrocławskich. Żonaty z Anną von Pogrell, miał córkę – Annę Jadwigę drugą żonę (x 13.09.1626 r.) księcia Jana Chrystiana legnicko-brzeskiego. Było to małżeństwo morganatyczne, nie uznane przez cesarza i ich dzieci nie mające prawa do księstwa nosiły nazwisko baronów i hrabiów von Lignitz (zob.).
Adam (zm. przed 1613 r.) w 1598 roku (31.07.) kupił od Joachima von Rothkirch Bielice (Bielitz) w księstwie nyskim. Miał dwóch synów: Jana Jakuba i Jana, którzy w 1613 roku odziedziczyli Bielice (Bielitz), posiadali też dom w Nysie (Neisse) przy ulicy Biskupiej. W 1617 roku Barbara Katarzyna von Sitsch (siostra ?), żona Jana von Frankenberg-Proschlitz, właściciela Wierzchu (Deutsch Muellmen) koło Prudnika odkupiła Bielice (Bielitz).
Jerzy von Sitsch z Jagielnicy (Polnisch Jaegel, Altjaegel) w 1612 roku kupił państwo Odry (Odrau) w księstwie opawskim, które odziedziczył Jan Fryderyk (syn ?) i sprzedał je w 1616 roku.

II. LINIA ZE STIEBENDORF.

Zdania historyków są podzielone o którą miejscowość chodzi. Stiebendorf jest niemiecką nazwą Ściborowic (Stiebendorf) koło Krapkowic (Krappitz) i na nie wskazuje Pilnaček. Część historyków niemieckich pisze o Ściborzu (Stuebendorf) koło Otmuchowa (Ottmachau), Henelius podaje go jako miejsce urodzenia biskupa Jana von Sitsch. Schimmelpfenig w artykule o Annie Jadwidze von Sitsch twierdzi, że w tym czasie Ścibórz (Stuebendorf)

należał do rodziny von Salisch i wskazuje na Ściborzyce Małe (Steubendorf) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawsko – karniowskim gdzie ród ten miał liczne majątki. Założycielem linii był brat Fryderyka (I) z Jagielnicy (Polnisch Jaegel, Altjaegel) – N. Jego syn – Jan (ur. Stiebendorf, Ścibórz ? 18.08.1552 – zm. Nysa, Neisse 25.04.1608 r.) w 1600 roku został jako Jan VI biskupem wrocławskim.

Ród wymarł w drugiej połowie XVII wieku na Zygmuncie von Sitsch z Bukowej (Buckau) i Stiebendorf. Pochowany został w kaplicy św. Jadwigi w Brzegu.

Źródła:
Sinapius T. I s. 900-901
Blażek T. IV s. 80
Pilnaček T. IV s. 1081-1083
Schimmelpfennig G.A.: Herzog Johann Christians von Brieg zweite Ehe mit Anna Hedwig von Sitsch und die aus derselben abstammende piastische Neben-Linie der Freiherrn von Liegnitz. (w:) Zeitschrift... Bd 11 s. 121-302
Herzog P.: Geschichte des Dorfes Bielitz Kreis Falkenberg OS. Breslau 1930 s. 44-45

SITSCH

Nobilitowana szlachta śląska, znana z okolic Wrocławia (Breslau). W 1572 roku (20.01.) nobilitowani zostali (bracia ?) Jan Sitsch i Bartłomiej Sitsch – pisarz kancelarii komory śląskiej, żonaty (x 12.02.1607 r.) z Judytą von Fels.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1083

SITTMANN

Nobilitowana szlachta z Meklemburgii: w 1713 roku (2.07.) szlachectwo Rzeszy uzyskał Woldemar Sittmann. Na Śląsk przybył w drugiej połowie XIX wieku Luis von Sittmann, oficer wojsk niemieckich i kupił niewielki majątek Aleksandrowice (Aleksanderwitz) koło Wołowa (Wohlau). Posiadał go jeszcze na początku XX wieku.

Źródła:
Krane s. 125

SITZEN

zob.

SITSCH

SKAL
(SKAL und GROSS ELLGUTH, SOBECK SKAL und KORNITZ)

Herb szlachecki I
wg Blażka

Herb szlachecki II
wg Blażka

Herb szlachecki III
wg Blażka

Herb baronowski
wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Według legendy rodowej mieli pochodzić z Italii, z hrabstwa Schala vel Scala od którego wzięli nazwisko. Z Italii mieli przenieść się do Bawarii i Austrii a następnie do Lotaryngii i

na Śląsk. Herb ich niektórzy historycy nazywają „Gęś" i uważają, że pochodzą z jednego pnia z rodem Stwolińskich (zob).
Znani również w Polsce gdzie wg Ostrowskiego posiadali herb o brawach: „w polu czerwonym, na rzece srebrnej, falistej, prawoukośnej, kaczka srebrna z podnienionymi skrzydłami, o głowie błękitnej i złotym dziobie, nad hełmem taka sama kaczka."
Na Śląsku znani od XIV wieku, jednak informacje z tego okresu, zwłaszcza z Dolnego Śląska, nie są pewne gdyż pod nazwą „Skal", „Skael" występuje w źródłach miejscowość Skała (Hohlstein) koło Jawora (Jauer), którą trudno łączyć z tym rodem występującym głównie na Górnym Śląski i w księstwie oleśnickim. Dlatego informacje Pilnačka dotyczące XIV i XV wieku należy traktować bardzo ostrożnie.
Henryk „de Skael" był w 1329 roku wójtem Jawora (Jauer).
Na Górnym Śląsku w 1337 roku klasztor raciborskich dominikanek kupił od Izoldy, wdowy po Piotrze Skal (? wg innych historyków Strzela – Stral) i jej dzieci: Fedka i Paszka majątek w Ligocie Książęcej (Herzoglich Ellguth).
W 1365 roku Piotr był żonaty z Katarzyną N. W tym samym czasie Stefan był właścicielem Bąkowic (Bankwitz) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim a Piotr – właściciel Krępic (Krampitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) był żonaty z Małgorzatą von Schmolz. Jan von Skal w 1471 roku został zabity przez Guentzla von Zeidlitz. Miał córkę – N., żonę Zygfryda von Tschetschau (Mettich-Tschetschau)., oraz syna – Piotra, żonatego z N. von Kosligk z Jagoszyc (Jagatschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz), w 1470 roku właściciela Fuerstenau (Milin k. Wrocławia lub Książęca Wieś koło Milicza, bei Breslau oder Militsch). W ciągu XVI i XVII wieku ród podzielił się na liczne linie o których niewiele wiemy. Najważniejsze z nich: z Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth), z Bogacicy (Bodland) koło Kluczborka (Kreuzburg) i z Wabienic (Wabnitz) koło Oleśnicy (Oels).

I. LINIA Z LIGOTY WIELKIEJ (GROSS ELLGUTH).

Ligota Wielka (Gross Ellguth) koło Oleśnicy (Oels) według Sinapiusa należała do rodu von Skal od połowy XIV wieku: w 1360 roku znany jest Boguschko „de Majore Elgotka" a w 1364 roku właścicielami tej miejscowości byli bracia: Boguscho i Michael, obu ich zalicza on do Skalów.
Pierwszym pewnym właścicielem Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth) od którego uznano ją za siedzibę rodową, był w 1496 roku Mikołaj von Skal (syn Piotra ?) z Fuerstenau. Żonaty z Dorotą Stwolinską ze Stwolina (obecnie Smolno) (Schmellen) miał synów: Kaspra, Jerzego i Krzysztofa. Bracia bardzo często występują jako świadkowie w księgach ziemskich opolsko raciborskich w latach 1522 – 1539.
Kasper był współwłaścicielem z Krzysztofem Gronowic (Grunowitz) koło Olesna (Rosenberg) a z Jerzym – współwłaścicielem Bogacicy (Bodland) którą (część ?) w 1538 roku sprzedali kanonikowi kolegiaty opolskiej Michałowi Prudencjuszowi z Kluczborka (Kreuzburg).
Krzysztof – w 1538 roku był współwłaścicielem z Kasprem Gronowic (Grunowitz) na których zapisał wiano swojej żonie Zofii, córce Jana von Frankenberg zwanego Proschlitskim, w 1561 roku posiadał również Smardy (Schmardt).

Jerzy – średni z braci, w latach 1517 – 1530 występuje w dokumentach księcia Jana II opolskiego, w 1521 roku otrzymuje od księcia Jana II opolskiego majątek Smardy (Schmardt) koło Kluczborka (Kreuzburg) po zmarłym Janie Bierdskim. Razem z bratem Kasprem posiadali Bogacicę (Bodland). Żonaty z Katarzyną (von Beess ?) ze Smogorzowa ((Schmograu) koło Namysłowa (Namslau) i Kolni (Stare Kolnie, Altkoeln) koło Brzegu (Brieg), miał trzech synów: Jana, Joachima i Melchiora – właściciela Bogacicy (Bodland).
W 1570 roku występuje w dokumentach Krzysztof Skal posiadający w zastawie od FryderykaMaschkwitza część Skorkowa (Skorkau) koło Olesna (Rosenberg).
Jan – syn Jerzego, w 1583 roku był właścicielem Sternalic (Sternalitz) koło Olesna (Rosenberg) oraz Mionowa (Polnisch Miellmen) i Wierzchu (Deutsch Muellmen) koło Prudnika (Neustadt). Żonaty z Urszulą von Seidlitz, miał syna – N., żonatego z Ewą von Nowagk z Jasienicy Górnej (Ober Hermsdorf) koło Nysy (Neisse). Jego synem był Melchior Wilhelm – właściciel Mionowa (Polnisch Muellmen), Wierzchu (Deutsch Muellmen), Moschnej (Moschen) i Czartowic (Schartowitz) koło Prudnika (Neustadt) oraz Ocic (Ottitz) koło Raciborza (Ratibor). Żonaty (x 9.06.1666 r.) z Urszulą Marią bar.von Reiswitz z Kędzierzyna (Kandrzin), właścicielką Mosznej (Moschen), Ogiernicz (Legelsdorf), Ocic (Otitz), Sudołu (Sudoll) i Lekartowa (Lekartow), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Pawła Reinharda von Beyer z Pomorzowic (Pommerswitz) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał syna – Baltazara Henryka (ur. 11.02.1671 – zm. 19.06.1695 r.), właściciela Mosznej (Moschen), Mionowa (Polnisch Muellmen), Wierzchu (Deutsch Muellmen), Czartowic (Schartowitz) i Ogiernicz (Legelsdorf). Żonaty z Julianną Elżbietą, córką Mikołaja Henryka von Haugwitz, właściciela Chróstnik (Brauchitschdorf) koło Lubina (Lueben), nie miał dzieci i jego majątki odziedziczył Wilhelm Leopold von Skal.
Joachim – drugi syn Jerzego, był w latach 1563 – 1588 właścicielem Biskupic (Bischdorf) i Wojciechowa (Albrechtsdorf) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty z Anną wdową po Feliksie Tworkowskim (wg. Pilnačka) lub Katarzyną von Beess und Wrchles (wg. Sinapiusa), miał córkę – Małgorzatę, żonę Melchiora von Gaschin z Olesna (Rosenberg), oraz syna – Wacława. Wacław (zm. 1639 r.) – syn Joachima, w latach 1612 – 1637 właściciel Rynarcic (Rennersdorf) w księstwie nyskim, był dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Magdaleną von Korkwitz, 2. (x 1635 r.) z Anną Marią von Beess, miał z pierwszą żoną czworo dzieci: Melchiora Wacława, Annę Małgorzatę (ur. 1624 r.), Urszulę (ur. 1631 r.) i Abrahama (ur. 1633 r.).
Melchior Wacław (ur. 1623 r.) – najstarszy syn Wacława, był początkowo rotmistrzem w pułku cesarskim Luizy de Gonzaga. Ożenił się (x Vidnava, Widnawa, Weidenau 15.02.1656 r.) z Anną Katarzyną, córką Macieja von Forgasch, ostatnią przedstawicielką rodu, właścicielką Kunětic Velkich (Gross Kunzendorf) w księstwie nyskim, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jana Henryka von Haberland, miał trzy córki i trzech synów: Magdalenę, Annę, Marię Beatę – żonę (x 21.11.1689 r.) Jana Zygmunta von Hantken, starosty kopalń złota, Jana Fryderyka (ur. 1658 r.) – żonatego z Marią Konstancją von Hundorf, Melchiora Wilhelma – żonatego z N. von Hundt i Abrahama (Wacława Abrahama) – żonatego z Judytą, córką Jana Zyrowskiego, wdową po N. Starzynskim.

W drugiej połowie XVI wieku N. von Skal był żonaty z Anną Dzierżanowską, która w 1576 roku miała jakieś rozliczania finansowe z Piotrem Chmelikiem (Strzela). W 1602 roku (26.09.) zmarła w wieku 68 lat Katarzyna von Skal, wdowa po Balcerze Wrbskim właścicielu Rusinowic (Ruschinowitz) koło Lublińca (Lublinitz). Płyta nagroba znajduje się w kościele św. Trójcy w Koszęcinie (Koschentin). Na początku XVII wieku Adam von Skal z Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth) był właścicielem Wojciechowa (Albrechtsdorf) koło Olesna (Rosenberg), w 1639 roku – Adam (ten sam ?) był właścicielem Wielowsi (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwitz).
W XVI wieku znany jest również Daniel von Skal z Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth) żonaty z N. Zyrowską. Miał syna – Daniela jun. właściciela Sternalic (Sternalitz) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty z Anną bar. von Sedlnitzki z Golczowic (Golschwitz) w księstwie opolskim, miał córkę – Helenę, żonę (x ok. 1643 r.) Baltazara von Baruth z Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz).
W 1659 roku właścicielem Sternalic (Sternalitz) i Dobiercic (Wilmsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg) był Jerzy von Skal a w 1680 roku właścicielem Dobiercic (Wilmsdorf) był Jarosław von Skal. Jego córka – Szarlotta Elżbieta, była żoną (x 19.02.1719 r.) Ernesta Fryderyka von Berge.
W księdze podatkowej księstwa opolsko – raciborskiego z 1621 roku występują w okręgu oleskim Joachim – właściciel Radawia (Radau) koło Olesna (Rosenberg), Daniel – właściciel Gronowic (Grunowitz) i Ciarki (Schiorke) koło Olesna (Rosenberg), Jerzy – właściciel połowy Biskupic (Bischdorf) koło Olesna (Rosenberg), Ernest – właściciel Wędryni (Wendrin) koło Olesna (Rosenberg) i Adam – właściciel majątku w Wielowsi (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwitz). Jerzy Skall na Biskupicach (Bischdorf) w 1631 roku był pełnomocnikiem – wykonawcą testamentu Jana Beessa, właściciela Olesna (Rosenberg) i Pawłowic (Paulsdor) koło Olesna (Rosenberg), ostatniego męskiego potomka linii z Wrchlesu. W tym samym testamencie jako świadkowie występują: Daniel Skall – właściciel Groniowic (Groniowitz) i Sternalic (Sternalitz) oraz Mikołaj – właściciel Biskupic (Bischdorf). W 1633 roku w testamencie spisanym w Wieluniu Zuzanny Dzierżanowskiej występują jako świadkowie Joachim sen. Skall – właściciel Wolęcina (Wolentschin), Jerzy jun. i Krzysztof – właściciel Karmonków (Karmonkau) koło Olesna (Rosenberg). W 1637 roku w testamencie Ewy Budzowskiej jako świadek występuje Fryderyk Skall posiadający jakiś majątek na przedmieściu Olesna (Rosenberg). W imieniu Budzowskiej nie umiejącej pisać, testament podpisał Jerzy Skall właściciel Biskupic (Bischdorf). W 1643 roku w testamencie Kaspra Koschembora spisanym w Przedmościu koło Wielunia świadkami byli Daniel Skall – właściciel Starego Olesna (Alt Rosenberg) i Jerzy – właściciel Gronowic (Grunowitz).
Wspomniany wyżej Joachim był komisarzem wojennym okręgu oleskiego i zginął „broniąc obywateli przed bezbożnym wojskiem“. Żonaty z Anną Wendrynską, która w 1642 roku została zwolniona przez sejmik księstwa opolsko – raciborskiego od wszelkich podatków oprócz „bernie“ (podatek wojenny na rzecz cesarza).
W 1640 roku Katarzyna Koschemborowna, wdowa po Adamie Nawoyu burgrabim zamku w Brzegu, w sporządzonym w Goli (Gola) koło Olesna (Rosenberg) testamencie zapisała Barbarze z Warkoczów Skalowej 5 talarów. Nie wiadomo czyją żoną była Barbara.

W połowie XVII wieku występuje w dokumentach Ewa von Skal (Skalowa) z domu Strzela (Strzelowna) z Obrowca (Oberwitz). Nie wiadomo czyją była żoną, prawdopodobnie matką Adama von Skal. Po matce Ewie von Esslinger odziedziczyła dział w Kamionku (Mały Kamionek, Klein Stein) z folwarkiem Lowecki (Łowiecko, Lowetzko) o który w 1648 roku zawarła ugodę ze swoim bratem – Mikołajen Strzelą z Obrowca (Oberwitz), któremu dział ten sprzedała. Sprzedaż zatwierdził w 1657 roku (7.09.) król polski Jan Kazimierz jako książę zastawny księstwa opolsko-raciborskiego.
W XVIII wieku w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor) przebywały dwie (siostry ?) przedstawicielki tej linii rodu: Marcina Skal von Gross-Elgot – przeorysza klasztoru i Leopoldyna – wikariuszka. Obie zmarły w 1752 roku.

II. LINIA Z BOGACICY (BODLAND).

O linii tej niewiele wiemy, Bogacica (Bodland) należała do Skalów już około 1500 roku. Właścicielem jej był N. (Piotr ?) von Skal żonaty z N. von Kosligk z Jagoszyc (Jagatschuetz). Miał córkę – N., żonę N. von Baruth. W początkach XVI wieku właścicielami Bogacicy (Bodland) byli wspomniani bracia: Kasper i Jerzy. Jakąś część sprzedali a część odziedziczył trzeci syn Jerzego – Melchior von Skal, w 1597 roku właściciel Bogacicy (Bodland). Żonaty z Zuzanną, córką starosty Wołczyna (Konstadt) Jana von Studnitz, miał córkę – N., żonę N. Marklowskiego, który odziedziczył ten majątek. W 1621 roku właścicielem (części ?) Bogacicy (Bodland) był Balcer Skal. Prawdopodobnie z tej linii pochodził również Melchior Wilhelm Skal – w 1674 roku mianowany członkiem „auszusu" (przedstawicielstwo sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego, izba wyżsa - auszus).

III. LINIA Z WABIENIC (WABNITZ).

O linii tej niewiele wiadomo, wydzieliła się ona z linii z Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth): w połowie XVII wieku właścicielem Wabienic (Wabnitz) był Wacław von Skal, w 1664 roku brał udział w pogrzebie księcia Sylwiusza Nimroda von Wuertemberg-Oels w Oleśnicy (Oels). W 1692 roku właścicielem tej miejscowości był Jan Wacław. Miał syna – Jana Wacława jun., w 1720 roku nadłowczego księstwa oleśnickiego. Jego synem był Joachim Fryderyk – właściciel Świętochłowic (Schwientochlowitz), w 1723 roku asesor sądu ziemskiego państwa bytomskiego.

Od XVII wieku bardzo często brak jest informacji o pochodzeniu poszczególnych przedstawicieli tego rodu. W 1644 roku wykaz sporzadzony dla biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy notuje na Górnym Śląsku dziewięciu właścicieli majątków: trzech katolików – Balcera, Adama i Daniela oraz sześciu ewangelików – Krzysztofa, Jerzego, Annę, Mikołaja (Niklas), Ernesta i Joachima.
Krzysztof von Skal w 1640 roku był właścicielem Maciejowa (Matzdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg).
W 1642 roku Jan był właścicielem Chudowa (Chudow) koło Gliwic (Gleiwitz).
W 1682 roku występuje w dokumentach pszczyńskich Jerzy Ferdynand von Skal żonaty z Marią Suchodolską.

Karol Adam von Skal (zm. po. 1729 r.) był żonaty z Marią Ludwiką Warlowską (zm. 5.02.1717 r.), właścicielką Szymiszowa (Schimischow) koło Opola. Po śmierci żony odziedziczył majątek i ożenił się ponownie z Anną Julianną von Prase (?).

Również w czeskiej części księstwa nyskiego posiadali Velke Kunětice (Gross Kunzendorf) i Kobylą nad Vindavką (Jumgferndorf). Ta druga miejscowość była w ich posiadaniu aż do końca XIX wieku. Tytuł czeskiego barona (wg Blażka barona ziem dziedzicznych Habsburgów) otrzymał w 1775 roku (2.05.) Jan Franciszek von Skal und Gross Ellguth, radca kamery cesarskiej księstwa opawskiego i karniowskiego. W 1801 roku (20.04.) tytuł barona ziem dziedzicznych Habsburgów otrzymali jego brat i bratanek: Jan Ferdynand – generał żandarmerii austriackiej i Karol Cletus – podporucznik regimentu grenadierów wojsk austriackich.

XIX – XX WIEK.

W XIX i XX wieku istniały dwie linie baronowskie, posiadające majątki na terenie Śląska austriackiego (czeskiego), Czech i przejściowo na Śląsku Pruskim oraz linia szlachecka, nie posiadająca już majątków, mieszkająca na terenie Śląska Pruskiego (Niemieckiego). W połowie XIX wieku linie baronowskie powołały baronowski związek familijny, linia szlachecka nie została do niego przyjęta.

I. LINIA SZLACHECKA

Niewiele wiadomo o licznych przedstawicielach tej linii, którzy w znacznej części zrezygnowali z wyróżnika „von" a więc przestali uważać się za szlachtę.
Ze znanych należy wymienić Jana Wacława von Skal – w 1806 roku kanonika i prałata w Nysie (Neisse). Karol Henryk Wilhelm von Skal w 1837 roku był landratem powiatu jaworskiego na Dolnym Śląsku. Żonaty z N. von Prittwitz miał liczne potomstwo z którego najstarszy syn – Eugeniusz, był oficerem wojsk pruskich.

II. LINIE BARONOWSKIE.

Na początku XIX wieku bracia Ferdynand i Karol bar. von Skal und Gross Ellguth byli założycielami dwóch linii baronowskich: starszej – von Skal und gross Ellguth z Kobylej nad Vindavką (Jungferndorf) i młodszej – Sobeck Skal und Kornitz z księstwa opawskiego.

1. Linia starsza z Kobylej nad Vindavkou (Jungferndorf) – von Skal und Gross Ellguth.

Założycielem linii był Ferdynand bar. von Skal und Gross Ellguth (ur. Kobyla nad Vindavkou, Jungferndorf 3.08.1809 – zm. 12.01.1879 r.) – właściciel Kobylej (Jungferndorf). Żonaty (x 27.08.1838 r.) z Marią bar. von Riese-Stallburg (ur. 4.08.1814 – zm. Kobyla nad Vindavkou, Jungferndorf 1.07.1895 r.), współwłaścicielką Novej Bystřice w Czechach, miał czworo dzieci:

1. Józefinę (ur. Kobyla nad Vindavkou, Jungferndorf 24.08.1842 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Kobyla nad Vindavką, Jungferndorf 16.07.1864 r.) z Jarosławem hr. von

Sternberg (zm. Bratysława, Pressburg 16.10.1872 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 1.02.1875 r.) z Juliuszen Dittrich (zm. Wiedeń, Wien 1.06.1909 r.).

2. Karola (ur. Kobyla nad Vindavkou, Jungferndorf 16.12.1844 – zm. Kobyla nad Vindavką, Jungferndorf 2.08.1914 r.) – właściciela Kobylej nad Vindavkou (Jungferndorf). Oprócz rodowej miejscowości posiadał Stetkovice w Czechach i przejściowo Rusinowice (Reisendorf) i Karłowice Małe (Klein Karlowitz) koło Grodkowa (Grottkau) na Śląsku pruskim. Żonaty (x Praga 29.11.1873 r.) z Adelą bar. von Puteani (ur. Wiedeń, Wien 26.11.1853 r.) miał dwóch synów:
   a) Ferdynanda (ur. Stetkovice 30.09.1874 r.) – właściciela Kobylej nad Vindavkou (Jungferndorf) i Černej Vody (Schwarzwasser). Żonaty (x Jędrzejów k. Grodkowa, Endersdorf b. Grottkau 29.07.1902 r.) z Eleonorą hr. von Francken-Sierstorpff (ur. Jędrzejów, Endersdorf 19.07.1883 r.), miał sześcioro dzieci:
      - Ferdynanda Henryka Karola Marię Jana Aleksandra (ur. Jędrzejów, Endersdorf 9.07.1903 r.).
      - Otokara Marię Henryka Karola Ferdynanda (ur. Třebič 26.01.1905 r.).
      - Marię Immakulatę Aleksandrę Karola Adelajdę Eleonorę (ur. Kobyla nad Vindavką, Jungferndorf 20.08.1906 r.).
      - Joannę Baptystę Marię Jadwigę Józefę Gabrielę (ur. Kobyla nad Vindavką, Jungferndorf 18.03.1909 r.).
      - Franciszka Józefa Ernesta Jerzego Marię Ludwika (ur. Kobyla nad Vindavką, Jungferndorf 19.08.1910 r.).
      - Marię Eleonorę Emanuelę Paulę Joannę Adelajdę Elżbietę (ur. Kobyla nad Vindavą 25.12.1916 r.).
   b) Karola jun. (ur. Stetkovice 31.01.1876 r.) – rotmistrza regimentu ułanów wojsk austriackich, żonatego (x 23.05.1909 r.) z Ernestyną Csaky-Bujanovics von Aggtelek (ur. Wiedeń, Wien 23.05.1882 r.). Miał syna – Wiktora Ferdynanda Karola Marię (ur. Wiedeń, Wien 15.10.1913 r.).
3. Fryderyka (ur. Kobyla nad Vindavkou 9.07.1846 r.) – żonatego (x 29.09.1873 r.) z Bertą bar. bar. von Beess und Chrostin (ur. Konska, Końska, Konskau 23.09.1854 r.). Miał syna – Ferdynanda (ur. Kanice 30.07.1874 – zm. Lainz b. Wien 4.07.1904 r.), inżyniera, żonatego z Fanny N.
4. Franciszkę (ur. Kobyla nad Vindavkou, Jungferndorf 20.04.1853 – zm. Baden b. Wien 9.12.1911 r.) – żonę (x Kobyla nad Vindavką, Jungferndorf 12.01.1875 r.) Alfonsa hr. Montecuccoli. Generała majora wojsk austriackich.

2. Linia młodsza opawska – Sobeck Skal und Kornitz.

Założyciele linii był młodszy brat Ferdynanda z Kobylej nad Vindavką (Jungferndorf) – Karol von Skal und Gross Ellguth (ur. Kobyla nad Vindavką, Jungferndorf 8.10.1816 – zm. Mauer b. Wien 28.04.1858 r.) – żonaty (x Červena Voda, Rothwasser 7.05.1846 r.) z Alojzą bar. von Sobeck und Kornitz (ur. Opawa, Troppau 12.09.1826 – zm. Opawa, Troppau 13.01.1878 r.), miał troje dzieci:

1. Karola jun. (ur. Hradec Kralove 6.06.1850 – zm. Štablovice, Stablowitz 22.03.1914 r.) – właściciela Štablovic (Stablowitz), Mikolajic (Niklowitz) i Uhliřova (Koehlersdorf) w księstwie opawskim. W 1880 roku (22.10.) został adoptowany przez swojego wujka Wiktora bar. von Sobeck und Kornitz i uzyskał zgodę na zmianę nazwiska „von Sobeck, Skal und Kornitz". Żonaty (x Opawa, Troppau 4.09.1882 r.) z Gizelą bar. Spens von Booden (ur. Neuhaus 14.03.1863 – zm. 10.09.1914 r.), miał dwoje dzieci:
    a) Marię Krystynę Ewę Danielę (ur. Opawa, Troppau 10.04.1884 – zm. Wiedeń, Wien 4.10.1918 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Štablovice, Stablowitz 8.05.1906 r.) z Maksymilianem bar. Putz von Rolsberg (zginął pod Tarnobrzegiem 3.09.1914 r.), 2. (x Inwałd 6.11.1915 r.) z Karolem hr. Romerem, sekretrzem ministerstwa spraw zagranicznych Austrii.
    b) Marię Wiktoryna Adama Walentyna Ernesta (ur. Štablovice, Stablowitz 12.01.1887 r.) – urzędnika urzędu podatkowego, właściciela Štablovic (Stablowitz), Mikolajic (Niklowitz) i Uhliřova (Koehlersdorf).
2. Franciszkę Alojzę bar. von Skal und Gross Ellguth (ur. Marcz-Węgry, Marcz-Ungarn 14.01.1852 r.) – żonę (x Opawa, Troppau 20.09.1873 r.) Jarosława bar. von Schoenau (zm. Štablovice, Stablowitz 9.07.1894 r.).
3. Wiktorynę bar. von Skal und Gross Ellguth (ur. Mauer b. Wien 20.11.1857 r.) pensjonariuszkę cesarskiego zakładu dla szlachcianek „Maria Schul" w Brnie.

Źródła:

Sinapius T. I s. 901-902, T. II s. 1013-1014
Zedlitz T. IV s. 217-218
Blażek T. IV s. 80-81
Pilnaček T. IV s. 1106-1109
Doerr s. 256
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 4, 6-10, 12-13, 15, 16b, 19, 22-24, 26, 137, 218, 226, 281.
Zemska kniha... nr 16, 107, 115.
Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci T. 47:1997 č. 2 nr. 82, 90, 117, 118, 120, 124, 131, 132, 136.
Księga testamentów. Testamenty: Adama Beessa, Ewy Budzowskiej, Zuzanny Dzierżanowskiej, Kaspra Koschembara rkp.- AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43
Uchwały 78 sesji sejmiku księstwa opolsko-raciborskiego z 1642 r. – rkp. Księga uchwał. Cieszyn Bibl. Tschammera
Gothaisches genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeser. Gotha Jg 64:1914 s. 789-790; Jg 70:1920 s. 799-800
Koelling H.: Geschichte der Stadt Pitschen... Breslau 1892 s. 202, 206.
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 58, 65, 225
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 818, 835
Randt: Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart. Gleiwitz 1922 s. 17

Morawitzki: Geschichte der kath. Pfarrkirche zu Schimischow.(w:) Aus dem Chelmer Lande. Leschnitz 1925 nr 9-10
Kniejski O., R. Sęlowski: Uchwały sejmiku powszechnego ksaięstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564 – 1678. Opole 2015 (również OBC) s. 74, 74(p), 109(p), 112(p), 118(p), 123, 126, 127(p), 129(p), 132(p), 138(p), 142(p), 145(p), 148(p), 149(p), 150(p), 160(p), 173, 174, 174(p), 184, 212(p), 215(p).
Sękowski R.: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko – polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 również w OBC) nr 1, 5, 8, 15, 16, 17, 20, 23, 29
Ostrowski J.: Księga herbowa rodów polskich. Warszawa 1897 s.577, 578, 352

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA Z LIGOTY WIELKIEJ

Mikołaj v. Skal
s. Piotra?
ok. 1496 r. – wł. Ligoty Wielkiej
ż. Dorota Stwolinska
ze Stwolna – Smolna
|

Kasper	Jerzy	Krzysztof
wł. Gronowic Bogacicy	wł. Bogacicy 1521 r. – wł. Smard ż. Katarzyna (v. Beess?) ze Smogorzowa i (Starych) Kolni	wł. Gronowic 1561 r. – wł. Smard ż. Zofia v. Frankenberg-Proschlitz

Jan	Joachim	Melchior
1583 r. wł. Sternalic, Mionowa i Wierzchu ż. Urszula v. Seidlitz	1563 – 1588 r. – wł. Biskupic i Wojciechowa ż. N.N. (?)	wł. Bogacicy

N. (syn)	Wacław	Małgorzata
ż. Ewa v. Nowagk z Jasienicy Górnej	zm.1639 r. 1612-1637 r. – wł. Rynarcic ż. 1. Anna Magdalena v. Korckwitz 2. (x 1635 r.) Anna Maria v. Beess	m. Melchior v. Gaschin

Melchior Wilhelm
wł. Mionowa, Wierzchu, Mosznej, Czartowic i Ocic
ż. (x 9.06.1666 r.)

Urszula Maria
bar. v. Reiswitz
z Kędzierzyna
wł. Mosznej, Ogiernicz,
Ocic, Sudołu i Lekartowa
|
Baltazar Henryk
ur. 11.02.1671 -
zm. 19.06.1695 r.)
wł. Mosznej, Mionowa,
Wierzchu, Czartowic
i Ogiernicz
ż. Julianna Elżbieta
v. Haugwitz
z Chróstnik
|
majątki przejął
Wilhelm Leopold
v. Skal

Melchior Wacław
ur. 1623 r.
rotmistrz wojsk
cesarskich
ż. (x Vidnava
15.02.1656 r.)
Anna Katarzyna
v. Forgasch
wł. Kunětic Velkich
|

Abraham
ur. 1633 r.

córki:
a) Anna Małgorzata
ur. 1624 r.
b) Urszula
ur. 1631 r.

Jan
Fryderyk
ur. 1658 r.
ż. Maria
Konstancja
v. Hundorf

Melchior
Wilhelm
ż. N. v. Hundt

Abraham
(Wacław
Abraham)
ż. Judyta
Żyrowska
1o voto
Starzyńska

córki:
a) Magdalena
b) Maria Beata
m. (x 21.11.
1689 r.) Jan
Zygmunt
v. Hantken
starosta kopalń
złota
c) Anna

XIX – XX WIEK.

LINIE BARONOWSKIE.

1. Linia starsza z Kobylej nad Vidnavkou – von Skal und Gross Ellguth.

Ferdynand bar. von Skal und Gross Ellguth
ur. Kobyla n. Vindavkou 3.08.1809 – zm. 12.01.1879 r.
wł. Kobylej
ż. (x 27.08.1838 r.) Maria bar. v. Riese-Stallburg
(ur. 4.08.1814 – zm. Kobyla 1.07.1895 r.)
wł. Nova Bystřice
|

Karol
ur. Kobyla 16.12.1844 -
zm. Kobyla 2.08.1914 r.
wł. Kobyli i Statkovic
Rusinowic i Karłowic
Małych
ż. (x Praga 29.11.1873 r.)
Adela bar. v. Puteani
(ur. Wiedeń 26.11.1853 r.)
|
|
|

Fryderyk
ur. Kobyla 9.07.1846 r.
ż. (x 29.09.1873 r.)
Berta bar. v. Beess
u. Chrostin
(ur. Konska 23.09.1854 r.)
|
Ferdynand
ur. Kanice 30.07.1874 -
zm. Lainz 4.07.1904 r.
inżynier
ż. Fanny N.

córki:
a) Józefina
ur. Kobyla 24.08.1842 r.
m. 1. (x Kobyla 16.07.1864 r.)
Jarosław hr. v. Sternberg
(zm. Bratysława 16.10.1872 r.)
2. (x Wiedeń 1.02.1875 r.)
Juliusz Dittrich
(zm. Wiedeń 1.06.1909 r.)
b) Franciszka
ur. Kobyla 20.04.1853 –
zm. Baden 9.12.1911 r.
m. (x Kobyla 12.01.1875 r.)

Ferdynand
ur. Stetkovice 30.09.1874 r.
wł. Kobylej i Černej Vody
ż. (x Jędrzejów 29.07.1902 r.)
Eleonora hr. v. Francken-Sierstopff
(ur. Jędrzejów 19.07.1883 r.)

Karol jun.
ur. Stetkovice 31.01.1876 r.
rotmistrz regimentu ułanów wojsk austriackich
ż. (x 23.05.1909 r.)
Ernestyna Csaky-Bujanovics v. Aggtelek
(ur. Wiedeń 23.05.1882 r.)
|
Wiktor Ferdynand Karol Maria
ur. Wiedeń 15.10.1913 r.

Alfons hr. Montecuccoli
generał major wojsk austriackich

Ferdynand Henryk Karol Maria Jan Aleksander
ur. Jędrzejów 9.07.1903 r.

Ottokar Maria Henryk Karol Ferdynand
ur. Třebič 26.01.1905 r.

Franciszek Józef Ernest Jerzy Maria Ludwik
ur. Kobyla 19.08.1910 r.

córki:
a) Maria Immaculata Aleksandra Karola Adelajda Eleonora
ur. Kobyla 20.08.1906 r.
b) Joanna Baptysta Maria Jadwiga Józefa Gabriela
ur. Kobyla 18.03.1909 r.
c) Maria Eleonora Emanuela Paula Joanna Adelajda Elżbieta
ur. Kobyla 25.12.1916 r.

2. Linia młodsza opawska – Sobeck Skal und Kornitz

Karol bar. v. Skal u. Gross Ellguth
brat bar. Ferdynanda z Kobyli
ur. Kobyla 8.10.1816 – zm. Mauer 28.04.1858 r.
ż. (x Červena Voda 7.05.1846 r.) Alojza bar. Sobeck u. Kornitz
(ur. Opawa 12.09.1826 – zm. Opawa 13.01.1878 r.)
|

Karol jun.
ur. Hradec Kralove 6.06.1850 - zm. Štablivice 22.03.1914 r.
wł. Štablovic, Mikolajic i Uhliřova
1880 r. – adoptowany przez wujka Wiktora bar. v. Sobeck u. Kornitz ze zmianą nazwiska v. Sobeck Skal u. Kornitz
ż. (x Opawa 4.09.1882 r.) Gizela bar. Spens v. Booden
(ur. Neuhaus 14.03.1863 - zm. 10.09.1914 r.)
|

Maria Wiktoryn Adam

Maria Krystyna Ewa Daniela

córki:
a) Franciszka Alojza
ur. Marcz – Węgry 14.01.1887 r.
m. (x Opawa 20.09.1873 r.) Jarosław bar. v. Schoenau
(zm. Štablovice 9.07.1894 r.)
b) Wiktoryna
ur. Mauer 20.11.1857 r.
pensjonariuszka cesarskiego zakładu dla szlachcianek „Maria Schul” w Brnie

Walentyn Ernest
ur. Štablovice 12.01.1887 r.
urzędnik Urzędu Podatkowego
wł. Štablovic, Mikolajic i Uhliřova

ur. Opawa 10.04.1884 –
zm. Wiedeń 4.10.1918 r.
m. 1. (x Štablovice 8.05.1906 r.)
Maksymilian bar. Putz v. Rolsberg
(zginął pod Tarnobrzegiem 3.09.1914 r.)
2. (x Inwałd 6.11.1915 r.) Karol hr. Romer
sekretarz Min. Spraw Zagranicznych
Austrii

SKALANDER

zob.

SIEWIERSKI

SKALANECKI

zob.

SIEWIERSKI

SKALINSKI

zob.

SIEWIERSKI

SKALKA

zob.

OSTROWSKI

SKAMPF

zob.

DEICHSEL

SKARA

zob.

WOISLOWSKI

SKARBISCHOW
(SKARBYCZKI)

W 1477 roku (2.03.) książęta opolscy Jan II i Mikołaj II potwierdzają że Henryk von Sskarbischow (Skarbiszów k. Opola, Karbischau b. Oppeln) sprzedał Janowi von Proskow (Prószków, Proskau) wieś i folwark Zbyczyna (Zbicko k. Opola, Zbitzko b. Oppeln). W 1487 roku Grzegorz Czefflej (Czewlej) proboszcz w Opolu (Oppeln) i komisarz biskupi archidiakonatu opolskiego potwierdza, że Henryk Skarbyczky posiadał przez wiele lat wieś Sowczyce (Schoffczuetz) (zanikła wieś koło Opola, Oppeln w pobliżu obecnej Zawady, Sowade – wydawcy Codexu błędnie umiejscawia ją w powiecie raciborskim) i płacił należny kościołowi czynsz.
Prawdopodobnie jest to nazwisko „zastępcze" urobione od posiadanej miejscowości – Skarbiszowa (Karbischau), jednak nie można ustalić do kogo należała w tym czasie ta miejscowość.

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 304, 376

SKARSINSKI

zob.

SALISCH

SKAWSKI
(SKAWSKI von GREIFFENFELSS)

Stary ród księstwa cieszyńskiego, wymieniany tylko przez Pilnačka. Fabian Skawski był żonaty z N. Sarkander. Jego syn – Fabian Sebastian początkowo służył w polskim wojsku jako kornet, później był kuchmistrzem króla polskiego Michała Wiśniowieckiego. W 1684 roku (8.01.) otrzymał poteirdzenie starego stanu rycerskiego z udostojnieniem herbu i predykatem „von Greiffenfelss".

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1109
Doerr s.167

SKEDĚNSKI

zob.

SKIDENSKI

SKIDENSKI
(SKIDZIŃSKI, SKEDĚNSKI)

Polski herb Kiczka (Kietlicz I)

Szlachta oświęcimska częściowo osiadła na Górnym Śląsku, herbu Kiczka (Kietlicz I), pochodząca z miejscowości Skidzin. Z księstwa oświęcimskiego przenieśli się w okolice Pszczyny (Pless), księstw cieszyńskiego i opawskiego oraz na Morawy.
Około 1460 roku w dokumentach oświęcimskich występują bracia: Michał, Jan i Marek – właściciele Skidzina i Przecieszyna. Michał był właścicielem również Rajska. Marek (zm. przed 1529 r.), żonaty z Maruszą N. miał synów: Piotra – znanego z dokumentów w latach 1529 – 1547, Mikołaja, Stanisława (zm. po 1554 r.) i Walentyna. Bracia w 1529 roku procesowali się z Jerzym Przecieszyńskim.
Stanisław w 1549 roku był właścicielem Przecieszyna a Walentyn w 1558 roku posiadał Skidzin.
Stanisław (inny zm. przed 1567 r.) był sędzią pszczyńskim i posiadał Kopciowice (Kopcziowitz). Jego siostra – Barbara (zm. po 1568 r.) była żoną Jana Frydrychowskiego z Frydrychowic. Stanisław miał synów: Stanisława jun., Piotra, Wacława, Sebastiana, Jana (zm. przed 1601 r.) i Mateusza oraz prawdopodobnie córki: Zofię - w 1580 roku żonę Andrzeja Żydowskiego i Annę – żonę Adama Olszowskiego. Stanisław jun. w 1575 roku kupił od N. Scypiona rybnik w Lędzinach (Lendzin), żonaty był z Anną z Poręby (Porembską von Kornitz ?).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1014
Pilnaček T. IV s. 1109-1011
Rauscher nr 40, 394-396, 452, 506, 509, 527, 540

SKIDZIŃSKI

zob.

SKIDENSKI

SKLAMMA

zob.

SCLAMMA

SKLOTOWSKI

zob.

SARNOWSKI

SKOCZOWSKI
(SKOTSCHOWSKI)

Nobilitowana szlachta pochodząca ze Skoczowa (Skotschau) w księstwie cieszyńskim. W 1608 roku na uniwersytecie ołomunieckim studiował Jan Skoczowski. Jan sen. (ten sam ?) Skoczowski w 1626 roku występuje w dokumentach miejskich Ołomuńca, jego syn - Jan jun. był członkiem rady tego miasta. W początkach XVII wieku Daniel Jan Skoczowski był pastorem i autorem modlitewnika śląskiego.
W herbie posiadali skaczącego wilka przebitego strzałą.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1111

SKOCZOWSKI
(SKOCZOWSKI z KOJKOWIC, WILAMOWSKI)

Herb wg Pilnačka

Herb Skoczowski wg Siebmachera

Nobilitowana szlachta księstwa cieszyńskiego. Jan Skoczowski, poddany księcia Wacława cieszyńskiego, z jego rekomendacji w 1553 roku (12.09.) został w Polsce nobilitowany z herbem własnym. W 1561 roku (25.01.) otrzymał od cesarza Ferdynanda dyplom herbowy i zezwolenie na używanie predykatu „von Koykowitz". Zakupił Wilamowice (Willamowitz) w księstwie cieszyńskim i jego potomkowie zaczęli nazywać się Wilamowskimi. Żonaty z Dorotą von Mozg z Czyżowic (Czirsowitz) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau) miał pięcioro dzieci: Władysława (ur. 1582 r.), Wacława (ur. 1596 – zm. 28.09.1617 r.), Julię (ur. 1600 r.) i Adama (ur. 1604 r.).
Wilamowscy jednak posiadali zupełnie inny herb – Strzała.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1112
Album... nr 232

zob.

WILAMOWSKI

SKOLLA

zob.

SCOLLA

SKOPP

zob.

SCHKOPP

SKORKAU

zob.

KOSCHEMBAR

SKORKAU

zob.

MASCHKWITZ

SKORKAU

zob.

PELKA

SKORKAU

zob.

SKORKOWSKI

SKORKOWSKI
(von SKORKAU)

Nazwiskiem tym w formie słowiańskiej „Skorkowski” i zamiennie niemieckiej „von Skorkau” posługiwało się kilka rodów – właścicieli Skorkowa (Skorkau) koło Olesna (Rosenberg) na Górnym Śląsku, których trudno jest zidentyfikować.

SKORKOWSKI
(SKORKOWSKI von SKORKAU)

Pilnaček uznaje ich za najstarszych właścicieli Skorkowa (Skorkau) znanych od drugiej połowy XV wieku , którzy sprzedali tą miejscowość w 1543 lub 1554 roku Koschembarom. Jednak nie jest pewne czy nie myli ich z Pelkami którzy posiadali Skorków (Skorkau) już od początku XV wieku.
Około 1425 roku Jerzy Skorkowski był żonaty z Małgorzatą von Frankenberg-Proschlitz.
Katarzyna Skorkowska w 1486 roku była przełożoną klasztoru norbertanek w Czarnowąsach (Czarnowanz) koło Opola (Oppeln).
Na przełomie XV i XVI wieku (od 1497 roku) występuje w dokumentach Jerzy Skorkowski, którego nazwisko pisane jest bardzo różnie: Zkorkowski, Sskerkowski. W 1524 roku zapisuje swojej żonie Agnieszce, córce Krzysztofa Twardawy, wiano na połowie Zdziechowic (Seichwitz) koło Olesna (Rosenberg) wraz z młynem. Reszta informacji podana przez Pilnačka dotyczy Koschembarów.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1115-116
C.D.S. T. VI nr 420, 433, 434

SKORKOWSKI
(KOSCHEMBAR SKORKOWSKI genannt, KOSCHEMBAR von SKORKAU)

Herb Koschembar

Polski herb Doliwa

Stary ród śląski herbu Doliwa, w XV wieku jedna linia zakupiła Skorków (Skorkau) i zaczęła używać również nazwiska „Skorkowski“ „Koschembar zwany Skorkowskim“ lub „von Skorkau“. Według Pilnačka Skorków (Skorkau) kupili w 1543 roku, jednak w dokumentach są notowani już w latach dwudziestych tego wieku. Pilnaček wielu przedstawicieli tego rodu błędnie zalicza do rodu Skorkowskich ze Skorkowa (Skorkau).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1115-1116

zob.

KOSCHEMBAR

SKORKOWSKI
(MASCHKWITZ von SKORKAU)

Herb Maschkwitz wg Siebmachera

Ród śląski pochodzący z Maszkowic (Maschkowitz) w księstwie nyskim. W połowie XVI wieku posiadali majątek w Skorkowie (Skorkau) który uznali za swoją nową siedzibę. W 1563 roku występuje w dokumentach Fryderyk Moschkowitz von Skorkau, w 1566 roku – Fryderyk Maschkowitz „z Korkowitz”.

Źródła:
Sinapius T. I s. 630-631
Blażek T. III s. 28
Pilnaček T. III s. 799

zob.

MASCHKWITZ

SKORKOWSKI
(PELKA SKORKOWSKI genannt)

Ród nieznanego herbu znany od początku XV wieku: w 1410 i 1417 roku Pelke von Skorkow występuje w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego, 1429 roku – Belke von Skorkow a w 1444 i 1446 roku – Bernard Pelka Skorkowski.

Źródła:
C.D.S. I. VI nr 116, 145, 178, 217, 219

zob.

PELKA

SKORLER

zob.

SCORLER

SKRBENSKI
(SKRBENSKI von HRZISSTIE, SKRBENSKY z HŘIŠTĚ)

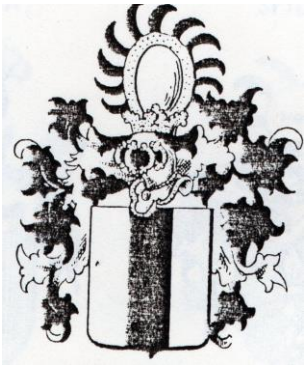

Herb rodowy I

Herb rodowy II

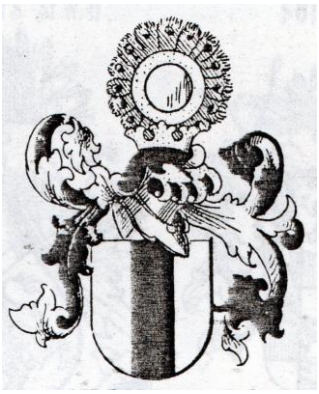

Herb rodowy III

Herb rodowy wg Siebmachera

Herb szlachecki

Herb baronowski

Stary czeski ród włodyków z Hřiště w Czechach. Około 1532 roku Jan z Hřiště, asesor sądu ziemskiego w Ołomuńcu, nabył miejscowość Skrbeň koło Ołomuńca i zaczął pisać się „Skrbenski". Miał czterech synów: Jana jun., Piotra, Wacława i Jarosława.

Trzej synowie pozostali na Morawach: Jan jun. (zm. 1597 r.) był właścicielem zamku Fulnek i Hošťalkov (Gotschdorf). Żonaty był dwukrotnie: 1. z Bohunką Kravarską (von Schlewitz), 2. z Marią, córką Jana Okruhlickiego z Kninic, Piotr (zm. ok. 1595 r.) był żonaty z Katarzyną Onšik z Bělkovic, Wacław (zm. 1590 r.) – żonaty z Elżbietą Cendlach (?) miał córki: Annę (Anička) i Helenę (Alena) oraz syna Jana II (zginął 1627 r.) – jednego z przywódców opozycji czeskiej. Żonaty z Elżbietą Peterswadską, miał potomstwo które musiało opuścić Czechy.

Jarosław (zm. 1602 r.) przybył na Śląsk do księstwa cieszyńskiego, gdzie miał Kunčice nad Ostravicą (Kończyce Wielkie, Gross Kunzendorf) i Šenov (Szonów, Schoenhof). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Morkowską von Zastrzil, 2. z Małgorzatą Sedlnitzką von Choltitz (Katarzyną Podstatzką z Prusinowic) miał trzy córki: Joannę – żonę Jerzego Fryderyka Lichnowskiego z Neplachovic (Neplachowitz), Katarzynę i Helenę oraz pięciu synów: Jarosława jun., Jana sen., Wacława, Bernarda – właściciela Naroku (Norok) koło Opola (Oppeln). i Henryka.

Jarosław jun.(zm. ok. 1616 r.) miał syna – Wacława Slawibora, żonatego z Ewą Czelo z Czechowic (Czechowitz). Jego córka – Jadwiga Katarzyna była drugą żoną starosty księstwa karniowskiego Henryka von Matuschka (zm. 20.07.1676 r.).

A. LINIA BARONOWSKA

Syn Jarosława – Jan sen.(zm. 1662 r.) – właściciel Šenova (Szonów, Schoenhof) i Hošťalkova (Gotschdorf), sędzia ziemski księstwa cieszyńskiego, w 1658 roku (25.11.) uzyskał potwierdzenie starego stanu panów (barona). Żonaty z Judytą hr. von Wrbna und Freudenthal (Bruntalska), miał pięciu synów: Jarosława, Jana Bernarda, Jana jun., Jerzego Fryderyka (zm. ok. 1685 r.) – żonatego z Ludmiłą Ścierńską ze Ścierni koło Oświęcimia i N. (Krzysztofa Bernarda ?). Jedynie dwóch synów: Jan jun. i N. (Krzysztof Bernard ?) posiadali potomstwo.

I. POTOMSTWO JANA JUN.

Jan jun. (Jan Dietrich) Skrbenski bar. von Hrzisste, żonaty z Heleną Plawetzką, miał siedmiu synów: Alberta Wacława, Jana Jarosława, Jerzego Fryderyka, Maksymiliana, Krzysztofa Bernarda i Karola Dietricha. Dwaj ostatni kontynuowali ród.

1. Krzysztof Bernard (ur. 5.01.1615 – zm. 13.03.1686 r.) – właściciel Hošťalkova (Gotschdorf) i Mokrego (Mocker) koło Głubczyc (Leobschuetz), był dwukrotnie żonaty: 1. (x 26.07.1645 r.) z Judytą Barbarą (ur. 1622 – zm. 9.04.1659 r.), córką Bertolda bar. von Krawarn und Tworkau (Tworkowski z Krawarza), 2. (x 13.04.1660 r.) z Katarzyną Apolonią (ur. 13.05.1644 – zm. 13.05.1696 r.), córką Jana Melchiora Borzity. Z pierwszą żoną miał córkę – N. zmarłą w dzieciństwie oraz syna, z drugą – córkę i syna:
    a) Franciszka Albrechta (ur. 2.04.1646 – zm. 28.10.1685 r.) – właściciela Lewic (Loewitz) i Dzbańc (Krug) koło Głubczyc (Leobszchuetz), dwukrotnie żonatego: 1. (x 22.01.1674 r.) z Heleną bar. Sobeck von Kornitz, 2. (x 8.09.1676 r.) z Marią Eleonorą von Eckricht (zm. 1682 r.), miał troje dzieci: Krzysztofa Bernarda (ur. 1.12.1677 – zm. 27.10.1722 r.), Franciszka Karola (ur. 6.03.1681 – zm. 1719 r.) i Marię Juliannę (ur. 6.08.1682 r.) – żonę (x 1709 r.) Franciszka Karola Blankowskiego z Turawy (Turawa) koło Opola (Oppeln).
    b) Joannę Franciszkę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1662 r.) z Fryderykiem Ginterem bar. von Woltzogen (zm. 1680 r.), właścicielem Kwietna (Blumenrode) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), 2. (x 10.12.1681 r.) z Hartwigiem Dobrzikowskim.
    c) Jana Krzysztofa (ur. 22.06.1665 r.) – właściciela Hošťalkova (Gotschdorf), Kružperka (Kreuzberg), Novej Vsi (Neudoerfel), Dlouhej Vsi (Langendorf), Jelenic (Hirschberg), Holčovic (Hillersdorf), Kutlberka (Kuttelberg), Kotela (Kessel) koło Opavy (Troppau) oraz Mokrej (Mockrau) koło Głubczyc (Leobschuetz). Był nieżonaty.
2. Karol Dietrich – dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. w bardzo podeszłym wieku ożenił się (x 1688 r.) z młodszą o blisko 50 lat Heleną Poliksena von Rostek (ur. 26.05.1665 – zm. 31.08.1713 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1695 r.) za

Rudolfa bar. Sobek von Kornitz, kanclerza księstwa cieszyńskiego. Z pierwszą żoną miał dwóch synów:

a) Jerzego Leopolda – właściciela Stanislovic (Stanisłowice, Stanislowitz) i Rudzicy (Riegersdorf) w księstwie cieszyńskim.
b) Karola Franciszka (ur. 1683 – zm. 1768 r.) – właściciela Šenova (Szonów, Schoenhof) w którym wybudował swoją rezydencję, Petřvaldu (Pietwałd, Peterswald), Kunčic nad Ostravici (Kończyce Wielkie, Gross Kunzendorf), Datyni (Datynie, Dattin), Rakovca (Rakowiec, Rakowetz) i Řepišta (Rzepiszcze, Rzepischt) w księstwie cieszyńskim. Żonaty z Heleną bar. Skrbenski von Hrzisste miał dwóch synów:
    - Karola Traugotta I (zm. 1773 r.) – tajnego radcę dworu cesarskiego i właściciela Hošťalkova (Gotschdorf) i Štemplovca (Stremplowitz), miał syna – Karola Traugotta II. Jego syn – Karol Traugott III (zm. 1829 r.), właściciel Hošťalkova (Gotschdorf) i Mokrego (Mockrau) zmarł bezdzietnie.
    - Otto Karola – właściciela Šenova (Szonów, Schoenhof), starostę księstwa cieszyńskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Antonią hr. Podstatzky z Prusinovic (zm. 1773 r.), 2. z Marią Anną hr. von Troyer. Jego potomstwo kontynuowało czeską linię baronowską (zob. XIX – XX w.).

II. POTOMSTWO N. (KRZYSZTOFA BERNARDA ?)

Informacje o tym potomstwie są nieliczne i co gorsza, sprzeczne, co innego pisze Sinapius, inne informacje podaje Blażek a jeszcze inne pochodzą z różnych źródeł czeskich i niemieckich.

Drugi syn Jana sen. a brat Jana jun. – N. (Krzysztof Bernard ?) miał prawdopodobnie trzech synów: Maksymiliana, N. (Karola Dietricha ?) i Jana Bernarda – nie posiadającego potomstwa.

Maksymilian – był założycielem linii dolnośląskiej rodu. Żonaty z Eleonorą Jadwigą von Ratschin (zm. 1668 r.), miał dwóch synów: Maksymiliana Erdmanna i Gottlieba Ernesta. Synowie w 1694 roku (6.05.) uzyskali potwierdzenie starego stanu panów. Przed śmiercią Maksymilian przekazał swoje majątki młodszemu synowi - Gottliebowi Ernestowi (ur. 21.05.1659 – zm.1720 r.). Jednak z powodu choroby (psychicznej ?) majątki przejął starszy syn – Maksymilian Erdmann. Gottlieb Ernest mieszkał na zamku w Lewinie Brzeskim (Loewen) u swojej bratanicy, tam zmarł i został pochowany w krypcie Beessów. Maksymilian Erdmann – właściciel Jakuszowa (Jakobsdorf) i Zdziesławic (Sophienthal) koło Legnicy (Liegnitz) które otrzymał w posagu swoej pierwszej żony, oraz Lipnika (Lindenberg) i Stołpu (Stolpe) na Pomorzu. W tej ostatniej miejscowości zmarł w 1708 roku (8.04.) w wieku 51 lat. Żonaty był trzykrotnie: 1. (x 1685 r.) z Zofią Szarlottą von Roesler und Sophienthal (ur. 1665 – zm. 19.04.1694 r.), 2. z Luizą Szarlottą Amalią hr. von Burghaus (ur. 1.05.1683 – zm. 1700 r.), 3. z Dorotą Szarlottą hr. von Spaar. Z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – córkę. Synowie: Maksymilian Ernest (ur. 1692 – zm. 1709 r.) i Otto Huldenreich (ur. 1694 – zm. 1717 r.) zmarli w dzieciństwie i młodości. Majątki odziedziczyła ich przyrodnia siostra – Erdmuda Luiza Eleonora (ur. 1700 – zm. 8.04.1756 r.)

która przekazała je swojemu mężowi (x 1717 r.) Otto Leopoldowi bar. (później Reichsgaf) von Beess IV ordynatowi majoratu Lewin Brzeski (Loewen).
Brat Maksymiliana – N. (Karol Dietrich ?) miał majątki w księstwie cieszyńskim. Żonaty z N. von Wrbna (Bruntalska ?), miał syna – Jana, właściciela Bartovic (Bartowice, Bartelsdorf). Żonaty z N. von Zahradek, miał kilkoro dzieci m. in. córkę – Judytę Małgorzatę (ur. Trenczyn 1646 r.), żonę (x 1670 r.) Mikołaja Bludowskiego z Ochab (Ochab). Jego wnuk – Rudolf (ur. 16.03.1687 r.), właściciel Bartovic (Bartowice, Bartelsdorf), Radvanic (Radwanice, Radwanitz) i Stonavy (Stonawa, Steinau) w księstwie cieszyńskim, żonaty z N. von Gotschalkowski ze Stonavy (Stonawa, Steinau), którą miejscowość wniosła mężowi w posagu, miał syna – Jana Maksymiliana Gottloba (ur. 1.10.1713 r.) i N. córkę (zm. 1723 r.).

B. LINIE SZLACHECKIE

W XVII wieku istniały liczne linie szlacheckie rodu, głównie na Górnym Śląsku, które w ciągu XVII i w początkach XVIII wieku wymierały. Zachowały się o nich jedynie szczątkowe informacje.
W początkach XVII wieku Bernard – syn Jarosława Skrbenskiego, żonaty z Ludmiłą Elżbietą Czertorejską, był właścicielem Naroku (Norok) koło Opola (Oppeln) oraz prawdopodobnie Borkowic (Borkwitz) i Chróściny (Weisswasser) koło Lewina Brzeskiego (Loewen). W późniejszych latach wszystkie te majątki przeszły na własność Maksymiliana z linii baronowskiej i ostatecznie w pierwszej połowie XVIII wieku otrzymał je Otto Leopold Reichsgr. von Beess IV ordynat majoratu Lewin Brzeski (Loewen).
W tym samym czasie jakieś majątki linie szlacheckie posiadały w okolicy Koźla (Cosel) i Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz): w 1693 roku (28.04.) Maksymilian Weikhart Skrbenski von Hrzisste (ur. 1656 – zm. 1739 r.) podpisał intercyzę małżeńską z Benigną Ludwiką Grotowską (zm. 1737 r.), wdową po Bernardzie Marklowskim.
Około 1680 roku Katarzyna Zofia, córka Zygmunta Jarosława z Chuchelnej (Kuchelna) koło Hlučina, Hulczyn, Hultschin) była drugą żoną Franciszka Alberta Lichnowskiego z Łubowic (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor).
Główne majątki w XVIII wieku posiadali na Górnym Śląsku, na pograniczu z księstwem cieszyńskim: Gołkowice (Golkowitz) – Godów (Godow), gdzie Maksymilian Bernard Skrbenski von Hrzisste w 1775 roku założył kolonię Skrbensko.

XIX – XX WIEK

A. LINIA BARONOWSKA

W XIX wieku istniały dwie podlinie baronowskie potomków Jana jun.- synów Otto Karola.

1. Podlinia czeska Jana Nepomucena Karola.

Syn Otto Karola – Jan Nepomucen Karol bar. Skrbenski von Hřistie (ur. Kunčice nad Ostravicą, Kończyce Wielkie, Gross Kunzendorf 11.04.1768 – zm. Opava, Opawa, Troppau 7.04.1822 r.), właściciel Šenova (Szonów, Schoenhof) i Kunčic nad Ostravicą (Kończyce Wielkie, Gross Kunzendorf), rycerz zakonu kawalerów maltańskich, był dwukrotnie żona-

ty: 1. (x Wiedeń, Wien 21.10.1788 r.) z Ludwiką hr. von Harrsch (ur. Wiedeń, Wien 21.11.1768 – zm. Šenov, Szonów, Schoenhof 24.05.1807 r.), 2. z Zofią von Kloeber (zm. Berlin 1847 r.). Z pierwszą żoną miał dwóch synów: Filipa i Antoniego.
Filip (ur. 21.10.1789 – zm. Unken 18.07.1876 r.) – prezydent rejencji Górnej Austrii, był również dwukrotnie żonaty: 1. (x Innsbruck 15.10.1822 r.) z Gabrielą hr. von Kuenigl bar. von Ehrenburg (ur. 12.02.1799 – zm. 7.02.1824 r.), 2. (x 7.01.1833 r.) z Franciszką hr. Erdoedy von Monyorskerek (ur. 24.06.1812 – zm. Lednicz-Rovnye 19.08.1894 r.). Z drugiego małżeństwa miał syna – Filipa jun. (ur. 16.03.1838 r.), właściciela państwa Prilesz-Kolaczin.
Brat Filipa – Antoni (ur. Šenov, Szonów, Schoenhof 1.01.1791 – zm. Opava, Opawa, Troppau 3.04.1882 r.), był właścicielem Šenova (Szonów, Schoenhof) i Kunčic nad Ostravicą (Kończyce Wielkie, Gross Kunzendorf). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 20.04.1823 r.) z Henriettą von Thelen (ur. 19.04.1806 – zm 29.04.1824 r.), 2. (x Opava, Opawa, Troppau 9.05.1825 r.) z Anną hr. Arz von und zu Arzio-Vasegg (ur. Revo 24.04.1798 – zm. Meltsch 12.02.1868 r.), z drugą żoną miał trzech synów:

1. Karola (ur. Opava, Opawa, Troppau 13.04.1826 – zginął pod Custozzą 24.06.1866 r.) – majora wojsk austriackich. Żonaty (x Opava, Opawa, Troppau 17.02.1855 r.) z Józefiną bar. von Bartenstein (ur. Wiedeń, Wien 6.04.1831 – zm. Kindberg-Styria 9.07.1910 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 9.01.1873 r.) za Hermanna bar. Sedlnitzki-Odrowąs von Choltitz, miał dwoje dzieci:
    a) Maksymiliana Antoniego Karola (Opava, Opawa, Troppau 9.12.1855 – zginął w Galicji 19.03.1916 r.) – żonaty (x Wiedeń, Wien 26.08.1882 r.) z Marią bar. von Risenfels (ur. Werona 24.02.1856 – zm. Waldhoff 2.10.1918 r.), miał czterech synów: Karola (ur. Szenicz 7.06.1883 r.) – żonatego (x Linz 12.09.1917 r.) z Leopoldyną Stellwag von Carion (ur. Aussee 30.08.1883 r.), Jerzego (ur. Přerov 5.08.1884 r.), Huberta (ur. Bisenz 17.06.1888 r.) i Traugotta (ur. Wels 7.01.1897 r.).
    b) Antonię (ur. Opava, Opawa, Troppau 15.12.1857 r.) – żonę (x Opava, Opawa, Troppau 1.02.1888 r.) Kazimierza bar. Sedlnitzki-Odrowąs von Choltitz (zm. Feldhorf 12.07.1908 r.).
2. Feliksa (ur. Opava, Opawa, Troppau 29.12.1827 – zm. St. Poelten 7.01.1898 r.) – żonaty (x Voeslau b. Wien 12.10.1863 r.) z Klementyną bar. von Pereira-Arnstein (ur. Wiedeń, Wien 10.05.1844 – zm. St. Poelten 17.10.1912 r.), miał troje dzieci:
    a) Karola Boromeusza (ur. Hausdorf 28.09.1866 r.) – żonatego (x Zagrzeb, Agram 21.11.1903 r.) z Anną von Mihalević (ur. Fericance 10.08.1869 r.), miał czworo dzieci: Marię Immakulatę Klementynę (ur. Zagrzeb, Agram 1.09.1904 r.), Jana Nepomucena Feliksa (ur. Sedlnice 27.07.1905 r.), Antoniego Wildericha (ur. Sedlnice 25.07.1907 r.) i Elżbietę Rudolfinę Ladislaję (ur. Anstetten 29.09.1916 r.).
    b) Paulę (ur. Meltsch 23.11.1868 r.) – przełożoną instytutu szlachcianek „Maria Schul" w Brnie.
    c) Rudolfinę (ur. Meltsch 8.08.1873 – zm. St. Poelten 12.10.1918 r.).

3. Filipa (ur. Opava, Opawa, Troppau 5.03.1830 – zm. Wiedeń, Wien 21.03.1908 r.) – majora wojsk austriackich. Żonaty (x Opava, Opawa, Troppau 19.03.1860 r.) z Leonią bar. Czeike von Badenfeld (ur. Wiedeń, Wien 12.08.1838 – zm. Wiedeń, Wien 9.12.1911 r.), miał pięcioro dzieci:
    a) Irenę (ur. Ołomuniec, Olomouc, Olmuetz 19.03.1861 – zm. Ołomuniec, Olomouc, Olmuetz 26.08.1891 r.) – żonę Adolfa bar. von Stillfried und Rattonitz, generała majora wojsk austriackich.
    b) Leo (ur. Hausdorf 12.06.1863 r.) – kardynała, prymasa Czech i arcybiskupa Pragi, wielkiego mistrza zakonu kawalerów maltańskich, tytularnego księcia von Hotzenplotz (Osoblaha k. Opawy).
    c) Marię (ur. Hausdorf 20.10.1864 r.) – żonę (x Ołomuniec, Olomouc, Olmuetz 26.11.1892 r.) Józefa bar. von Spiegelfeld.
    d) Jana (ur. Dřevohostice 24.04.1868 r.) – pułkownika wojsk austriackich. Żonaty (x Schoenpriesen 12.01.1897 r.) z Malwiną hr. von Kolovrat-Krakovsky (ur. Polička 12.11.1873 r.), miał syna – Leo Henryka Filipa Ernesta Jana Nepomucena (ur. Schoenpriesen 23.04.1905 r.).
    e) Annę (ur. Opava, Opawa, Troppau 6.11.1872 r.) – przełożoną instytutu szlachcianek „Maria Schul" w Brnie.

2. Podlinia austriacka – N.

Drugi syn Otto Karola –N., był założycielem podlinii austriackiej. Jego syn – Otto (ur. 14.06.1822 – zm. Wiedeń, Wien 15.06.1888 r.), żonaty z Różą hr. de la Motte (ur. 27.05.1835 r.), miał troje dzieci:

1. Ludwikę (ur. Wiedeń, Wien 10.01.1857 – zm. Wiedeń, Wien 9.12.1918 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wiedeń, Wien 5.11.1874 r.) z Augustem von der Wense (zm. Żółkiew, Galicja 12.03.1887 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 18.09.1888 r.) z dr prawa Maksem bar. von Wimpffen (zginął 14.05.1917 r.), dyrektorem archiwum kolei cesarskich.
2. Annę (ur. Pucklitz 6.07.1859 r.) – członkinii instytutu terezjańskiego szlachcianek na Hradczanach w Pradze.
3. Antoniego (ur. Jihlava 22.08.1860 – zginął pod Iłżą 23.08.1914 r.) – właściciela Paasdorf, Huettendorf i Lanzendorf w Dolnej Austrii. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Wiedeń, Wien 23.12.1882 r.) z Desire hr. von Kuenburg (ur. Baden b.Wien 23.06.1866 – zm. Kairo 15.03.1889 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 6.02.1905 r.) z Małgorzatą Fuerst (ur. Wiedeń, Wien 15.08.1871 r.). Z pierwszą żoną miał córkę i syna, z drugą – syna:
    a) Izabellę (ur. Wiedeń, Wien 14.05.1884 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wiedeń, Wien 15.08.1904 r.- rozwiedziona) z Franciszkiem Ksawerym Jankowiczem z Jeczenicze, majorem wojsk węgierskich, 2. z Belą Sirchich von Kis-Sira, oficerze wojsk węgierskich.
    b) Otto (ur. Wiedeń, Wien 22.07.1887 r.) – doktora prawa.
    c) Jarosława (ur. Paasdorf 4.12.1905 r.).

W XX wieku na Ślasku jedynie jeden nieduży majątek Brzezina (Gross Bresa) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) należał do przedstawiciela linii szlacheckiej – Rudolfa von Skrbenski.

Źródła:
Sinapius T. I s. 213-215, T. II s. 446-449
Zedlitz T. IV s. 219-220
Blażek T. I s. 101-102
Pilnaček T. IV s. 1119-1120
Genealog. Wappenbuch... szp. 127
Krane s. 125
Doerr s. 142, 174
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha . Jg 64:1914 s. 791-792, Jg. 70:1920 s. 801-802
Stibor J.: Skrbenšti z Hřiště a jejich náboženské vyznani. (w:) Familia Silesiae T. 2 Cieszyn 1997 s. 24-46
Szersznik L.J.: Matoriały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 174-186 (zawiera kilka filiacji).

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu.

Marcin z Hřiště i Unčic
ż. N. z Mirova
|
Jarosław
ż. Zofia v. Penczic
|
Udalryk (Henryk)
ż. Anna Kostelecka
|
Jan Skrbenski
asesor sądu ziemskiego
w Ołomuńcu
ok. 1532 r. – nabywa Skrbeň
|

Jan jun.	Piotr	Wacław	Jarosław
zm. 1597 r.	zm. ok. 1595 r.	zm. 1590 r.	zm. 1602 r.
wł. Fulneka i Hošťalkova	ż. Katarzyna Onšik z Bělkovic	ż. Elżbieta Cendlach	wł. Kunčic n. Ostavicą i Šenova
ż. 1. Bohunka Kravarska (v. Schlewitz) 2. Maria Okruhlitska	Jan II zginął 1627 r. ż. Elżbieta	córki: a) Anna b) Helena	ż. 1. Anna Morkovska v. Zastrzil 2. Małgorzata Sedlnitzka v. Choltitz

z Kninic Peterswaldska |

Jarosław jun. zm. ok. 1616 r. | Wacław Sławibor ż. Ewa Czelo z Czechowic | Jadwiga Katarzyna m. Henryk v. Matuschka (zm. 20.07.1676 r.)

Jan sen. | Linia baronowska

Wacław

Bernard wł. Naroku

Henryk

córki: a) Joanna m. Jerzy Fryderyk Lichnowski z Neplachovic b) Katarzyna c) Helena

2. Linia baronowska – potomstwo Jana jun.

Jan sen. bar. Skrbenski von Hrzisste
syn Jarosława
zm. 1662 r.
wł. Šenova i Hošťalkova
sędzia ziemski księstwa cieszyńskiego
1658 r. - potwierdzenie starego stanu panów
ż. Judyta hr. v. Wrbna u. Freudenthal (Bruntalska)
|

Jarosław

Jan Bernard

Jan jun. (Jan Dietrich ?) ż. Helena Plawetzka |

Albert Wacław

Jan Jarosław

Jerzy Fryderyk

Jerzy Fryderyk zm. ok.1685 r. ż. Ludmiła Ścierńska ze Ścierni |

Maksymilian

Krzysztof Bernard ur. 5.01.1615 - zm. 13.03.1686 r. wł. Hošťalkovy i Mokrego ż. 1. (x 26.07.1645 r.) Judyta Barbara bar. v. Krawarn u. Tworkau (ur. 1622 - zm. 9.04.1659 r.) 2. (x 13.04.1660 r.) Katarzyna Apolonia Borzita (ur. 13.05.1644 - zm. 13.05.1696 r.) |

Karol Dietrich ż. 1. N.N. 2. (x 1688 r.) Poliksena v. Rostek (ur. 26.05.1665 – zm. 31.08.1713 r.) |

N. (Krzysztof Bernard ?) | zob. potomstwo N. (Krzysztofa Bernarda ?)

Franciszek Albrecht
ur. 2.04.1646 -
zm. 28.10.1685 r.
wł. Lewic i Dzbańc
ż. 1. (x 22.01.1674 r.)
Helena bar. Sobeck
v. Kornitz
2. (x 8.09.1676 r.)
Maria Eleonora
v. Eckricht
(zm. 1682 r.)

Jan Krzysztof
ur. 221.06.1665 r.
wł. Hošťalkova,
Kružperka,
Novej Vsi,
Dlouhej Vsi,
Jelenic, Holčovic,
Kutlberka i Kotela

córki:
a) N.
zm. w dzieciństwie
b) Joanna Franciszka
m. 1. (x 1662 r.)
Fryderyk Ginter
bar. v. Wolzogen
(zm. 1680 r.)
wł. Kwietna
2. (x 10.12.1681 r.)
Hartwig
Dobrzikowski

Jerzy Leopold
wł. Stanislovic
i Rudzicy

Karol Franciszek
ur. 1683 – zm. 1768 r.
wł. Šenova, Petřvaldu,
Kunčic n. Ostravicą,
Datyni, Rakovca
i Řepišta
ż. Helena bar. Skrbenski
v. Hrzisste

Krzysztof
Bernard
ur. 1.12.1677 -
zm. 27.10.1722 r.

Franciszek
Karol
ur. 6.03.1681 -
zm. 1719 r.

Maria
Julianna
ur. 6.08.1682 r.
m. (x 1709 r.)
Franciszek Karol
Blankowski
z Turawy

Karol Traugott I
zm. 1773 r.
wł. Hošťalkova
i Štemplovca
tajny radca
dworu cesarskiego

Karol Traugott II

Karol Traugott III
zm. 1829 r.
wł. Hošťalkova
i Mokrego

Otto Karol
wł. Šenova
starosta księstwa
cieszyńskiego
ż. 1. Antonia hr. Podstatzky
z Prusinovic
(zm. 1773 r.)
2. Maria Anna hr. v. Troyer

Jan Nepomucen
Karol

<u>podlinia czeska
zob. XIX-XX w.</u>

N. syn

<u>podlinia austriacka
zob. XIX-XX w.</u>

<u>3. Linia baronowska – potomstwo N. (Krzysztofa Bernarda ?)</u>

N. (Krzysztof Bernard ?)
syn Jana sen.

Maksymilian

N. (Karol Dietrich ?)

Jan Bernard

ż. Eleonora Jadwiga
v. Ratschin
(zm. 1668 r.)

ż. N. v. Wrbna
(Bruntalska ?)
|
Jan
wł. Bartovic
ż. N. v. Zahradek
|

N.
|
Rudolf
ur. 16.03.1687 r.
wł. Bartovic, Radvanic
i Stonavy
ż. N. v. Gotschalkowski
ze Stonavy
|

Jan Maksymilian Gottlob
ur. 1.10.1713 r.

Judyta Małgorzata
m. (x 1670 r.) Mikołaj Bludowski
z Ochab

N. córka
zm. 1723 r.

Maksymilian Erdmann
zm. Stołp 8.04.1708 r.
wł. Jakuszowa, Zdziesławic
Lipnika i Stołpu
1694 r. – potwierdzenie
starego stanu panów
ż. 1. (x 1685 r.) Zofia Szarlotta
v. Roesler u. Sophienthal
(ur. 1665 – zm. 19.04.1694 r.)
2. Luiza Szarlotta Amalia
hr. v. Burghaus
(ur. 1.05.1683 –
zm. 1700 r.)
3. Dorota Szarlotta
hr. v. Spaar
|

Gottlieb Ernest
ur. 21.05.1659 –
zm. Lewin Brzeski 1720 r.
1694 r. – potwierdzenie
starego stanu panów
chory (psychicznie ?)
mieszkał u swojej bratanicy
na zamku w Lewinie Brzeskim

Maksymilian Ernest
ur. 1692 – zm. 1709 r.
zmarł w dzieciństwie

Otto Huldenreich
ur. 1694 – zm. 1717 r.
zmarł w młodości

Erdmuda Luiza Eleonora
ur. 1700 – zm. 8.04.1756 r.
przejęła wszystkie majątki
m. Otto Leopold Reichsgr.
v. Beess
IV ordynat majoratu
Lewin Brzeski

XIX – XX WIEK – LINIA BARONOWSKA

1. Podlinia czeska Jana Nepomucena Karola

Jan Nepomucen Karol bar. Skrbenski v. Hřistie
syn Otto Karola
ur. Kunčice n. Ostravicą 11.04.1768 –
zm. Opava 7.04.1822 r.
wł. Šenova i Kunčic n. Ostravicą
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
ż. 1. (x Wiedeń 21.10.1788 r.)
Ludwika hr. v. Harrsch
(ur. Wiedeń 21.11.1768 –
zm. Šenov 24.05.1807 r.)
2. Zofia v. Kloeber
(zm. Berlin 1847 r.)
|

Filip
ur. 21.10.1789 -
zm. Unken 18.07.1876 r.
prezydent rejencji
Górnej Austrii
ż. 1. (Innsbruck 15.10.1822 r.)
Gabriela hr. v. Kuenigl
bar. v. Ehrenburg
(ur. 12.02.1799 -
zm. 7.02.1824 r.)
2. (x 7.01.1833 r.) Franciszka
hr. Erdoedy v. Monyorskerek
(ur. 24.06.1812 -
zm. Lednicz-Rovnye 19.08.1894 r.)
|
Filip jun.
ur. 16.03.1838 r.
wł. państwa Prilesz-Kolaczin
(Słowacja ?)

Antoni
ur. Šenov 1.01.1791 –
zm. Opava 3.04.1882 r.
wł. Šenova i Kunčic n. Ostravicą
ż. 1. (x 20.04.1823 r.) Henrietta
v. Thelen
(ur. 19.04.1806 – zm. 29.04.1824 r.)
2. (x Opava 9.05.1825 r.) Anna
hr. Arz v. u. zu Arzio-Vasegg
(ur. Revo 24.04.1798 –
zm. Meltsch 12.02.1868 r.)
|

Karol
ur. Opava 13.04.1826 -
zginął pod Custozzą
24.06.1866 r.
major wojsk austriackich
ż. (x Opava 17.02.1855 r.)
Józefina bar. v. Bartenstein
(ur. Wiedeń 6.04.1831 -
zm. Kindberg 9.07.1910 r.)
|
Karol Boromeusz

Feliks
ur. Opava 29.12.1827 -
zm. St. Poelten 7.01.1898 r.
ż. (x Voeslau 12.10.1863 r.)
Klementyna bar. v. Pereira-
Arnstein
(ur. Wiedeń 10.05.1844 -
zm. St. Poelten 17.10.1912 r.)
|
córki:

Filip
ur. Opava 5.03.1830 –
zm. Wiedeń 21.03.1908 r.
major wojsk austriackich
ż. (x Opava 19.03.1860 r.)
Leonia bar. Czeike
v. Badenfeld
(ur. Wiedeń 12.08.1838 –
zm. Wiedeń 9.12.1911 r.)
|

ur. Hausdorf 28.09.1866 r.
ż. (x Zagrzeb 21.11.1903 r.)
Anna v. Mihalević
(ur. Fericance 10.08.1869 r.)

a) Paula
ur. Meltsch 23.11.1868 r.
przełożona instytutu
szlachcianek “Maria Schul”
w Brnie
b) Rudolfina
ur. Meltsch 8.08.1873 -
zm. St. Poelten 12.10.1918 r.

Jan
Nepomucen
Feliks
ur. Sedlnice
27.07.1905 r.

Antoni
Wilderich
ur. Sedlnice
25.07.1907 r.

córki:
a) Maria Immakulata
Klementyna
ur. Zagrzeb 1.09.1904 r.
b) Elżbieta Rudolfina
Ladislaja
ur. Anstetten 29.09.1916 r.

Maksymilian Antoni
Karol
ur. Opawa 9.12.1855 -
zginął w Galicji 19.03.1916 r.
ż. (x Wiedeń 26.08.1882 r.)
Maria bar. v. Risenfels
(ur. Werona 24.02.1856 -
zm. Waldhoff 2.10.1918 r.)

Antonia
ur. Opawa 15.12.1857 r.
m. (x Opawa 1.02.1888 r.)
Kazimierz bar. Sedlnitzki-
Odrowąs v. Choltitz
(zm. Feldhof 12.07.1908 r.)

Karol
ur. Szenicz
7.06.1883 r.
ż. (x Linz
12.09.1917 r.)
Leopoldyna Stellwag
v. Carion
(ur. Aussee
30.08.1883 r.)

Jerzy
ur. Přerov
5.08.1884 r.

Leo
ur. Hausdorf
12.06.1863 r.
kardynał,
prymas Czech,
arcybiskup Pragi,
wielki mistrz zakonu
kawalerów maltańskich,
tytularny książę Osoblahy

Hubert
ur. Bisenz
17.06.1888 r.

Jan
ur. Dřevohostice
24.04.1868 r.
pułkownik wojsk
austriackich
ż. (x Schoenpriesen
12.01.1897 r.)
Malwina hr.
v. Kolovrat-
Krakovsky
(ur. Polička
12.11.1873 r.)

Leo Henryk Filip
Ernest Jan Nepomucen
ur. Schoenpriesen
23.04.1905 r.

Traugott
ur. Wels
7.01.1897 r.

córki:
a) Irena
ur. Ołomuniec 19.03.1861 –
zm. Ołomuniec 26.08.1891 r.
m. Adolf bar. v. Stillfried
u. Rattonitz
generał major wojsk
austriackich
b) Maria
ur. Hausdorf 20.10.1864 r.
m. (x Ołomuniec 26.11.1892 r.)
Józef bar. v. Spiegelfeld
c) Anna
ur. Opawa 6.11.1872 r.
przełożona instytutu
szlachcianek „Maria Schul”
w Brnie

2. Podlinia austriacka – N.

N.
Syn Otto Karola
|
Otto
ur. 14.06.1822 -
zm. Wiedeń 15.06.1888 r.
ż. Róża hr. de la Motte
(ur. 27.05.1835 r.)
|

Antoni
ur. Jihlava 22.08.1860 -
zginął pod Iłżą 23.08.1914 r.
wł. Paasdorf, Huettendorf
i Lanzendorf
ż. 1. (x Wiedeń 23.12.1882 r.)
Desire hr. v. Kuenburg
(ur. Baden 23.06.1866 -
zm. Kairo 15.03.1889 r.)
2. (x Wiedeń 6.02.1905 r.)
Małgorzata Fuerst
(ur. Wiedeń 15.08.1871 r.)
|
|
|
|

córki:
a) Ludwika
ur. Wiedeń 10.01.1857 –
zm. Wiedeń 9.12.1918 r.
m. 1. (x Wiedeń 5.11.1874 r.)
August v. d. Wense
(zm. Żółkiew 12.03.1887 r.)
2. (x Wiedeń 18.09.1888 r.)
dr prawa Maks bar. v. Wimpffen
(zginął 14.05.1917 r.)
dyrektor archiwum
kolei cesarskich
b) Anna
(ur. Pucklitz 6.07.1859 r.)
członkinii instytutu terezjańskiego
szlachcianek na Hradczananch w Pradze

Otto
ur. Wiedeń
22.07.1887 r.
dr prawa

Jarosław
ur. Paasdorf
4.12.1905 r.

Izabella
ur. Wiedeń
14.05.1884 r.
m. 1. (x Wiedeń 15.08.1904 r. –
rozwiedziona) Franciszek
Ksawery Jankowicz
z Jeczenicze
major wojsk węgierskich
2. Bela Sirchich v. Kis-Sira
oficer wojsk węgierskich

SKRONSKI
(SKRONSKI von SKRONSKAU, SKRONSKI von BUDZOW, *SKROŃSKI*)

Herb baronowski z 1730 r.

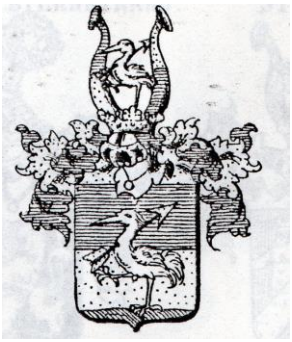

Herb baronowski z 1768 r.

Polski herb Taczała (Żuraw)

Początki rodu nie są jasne, według legendy i tradycji rodowej mieli pochodzić z Moraw od panów z Budzowa (Budčov) i początkowo nazywali się „Budzowski". Po osiedleniu się w księstwie opolsko – raciborskim przyjęli nazwisko „Skronski von Budzow" od nowej ich siedziby Skrońska (Skronskau) koło Olesna (Rosenberg). Historycy jednak twierdzą, że był to ród pochodzący z Polski herbu Taczała (Żuraw) odmiana a dopiero później osiadł i na Morawach, gdzie według Pilnačka mieli w herbie jastrzębia z przebitą strzałą szyją.W dokumencie zamku opolskiego z 1696 r. starosta okręgu opolskiego i burgrabia zamku Jan Henryk Skronski z Budzowa pieczętuje się herbem Łabędź. Pilnaček twierdzi, że były dwa rody: Skrońscy ze Skrońska i Skrońscy z Budzowa.
Skrońscy ze Skrońska byli znani już od 1452 roku: Henryk Skronski był starostą Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), w drugiej połowie XVI wieku Jarosz Skronski ze Skrońska w 1573 roku kupił od Bartosza Bienieckiego pół kuźni Bodzanowskiej (Bodzanowice k. Olesna, Bodzanowitz b. Rosenberg) i połowę „Krumpińskiego" młyna (Krupski Młyn, Kruppamuehle). Zaś Skrońscy z Budzowa – była to rodzina włodyków którzy w 1546 roku zostali nobilitowani. Inni historycy nie rozróżniają tych rodów.

W 1546 roku (15.05.) dyplom herbowy z predykatem „von Budzow" otrzymali bracia i kuzyni Grzegorz Budzowski, Mikołaj Skronski, Paweł i Maciej Pawlowscy. Umocowanie prawne dyplomu herbowego jest trudne do określenia, na ogół otrzymywały go osoby posiadające już pewne prawa szlacheckie, głównie patrycjusze i inni mieszczanie. Być może, Pilnaček ma rację i dotyczyło to również włodyków – wolnych kmieci, lub też traktowano go jako rodzaj nieznanego na Śląsku indygenatu. Predykat „Budzow" pochodził prawdopodobnie od sąsiadującego ze Skrońskiem (Skronskau) Budzowa (Busow) a nie od miejscowości morawskiej. W 1539 roku, a więc przed wydaniem dyplomu herbowego, w księgach ziemskich opolsko – raciborskich jest notowana Anna Skronska – żona Mikołaja Bodzanowskiego, który zapisał jej wiano na Bodzanowicach (Bodzanowitz). Jednocześnie występuje tam Paweł Pawlowski żonaty z Anną, córką Henryka Kozlowskiego. W połowie XVI wieku jako Paweł Skronski zapisał żonie wiano. Drukowana genealogia rodu twierdzi, że w 1508 roku przybyli z Moraw bracia: Jan Budzowski oraz Jan i Piotr von Nyak (?) i kupili Skronsko (Skronskau) a w 1552 roku Adam Budzowski z Budzowa (Busow) żonaty z Anną Kowalowską (?) był właścicielem Łowoszowa (Lowoschau) koło Olesna (Rosenberg), Paweł Skronski z Budzowa (Busow), żonaty z Barbarą Strzelą z Dzielaw (Dzielau) koło Koźla (Cosel) – właścicielem Bodzanowic (Bodzanowitz) a Piotr Budzowski, żonaty z Anną von Twardawa – również właścicielem Łowoszowa (Lowoschau).
Dokładniejsze informacje o przedstawicielach tego rodu posiadamy jednak dopiero z XVII wieku: w księdze podatkowej księstwa opolsko – raciborskiego z 1621 roku występuje Piotr Skronski – właściciel połowy Skrońska ((Skronskau) a Jerzy Skronski z Budzowa właściciel Skrońska występuje jako świadek w testamenci spisanym w 1637 roku przez Ewę Wilkowską, żonę Daniela Budzowskiego.
Wprawdzie wspomniana genealogia wymienia 16 przodków Jana Jerzego i Sianpius na jej podstawie ustala trzy pokolenie jego przodków, ale są to informacje niepewne.Według Sinapiusa pierwszym znanym przedstawiciem rodu był N. Skronski z Budzowa (Busow) żonaty z N. von Gaschin, miał syna – N. żonatego z N. Maslowską z Rud w Polsce, jego synem był N. żonaty z N. Chocimirską z Roszkowic (Roschkowitz) koło Byczyny (Pitschen).
Jego syn – Jan Jerzy (zm. 1688 r.), w 1655 roku był właścicielem Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty z Marią Elżbietą (ur. przed 1631 – zm. 1694 r.), córką Abrahama Adama Posadowskiego z Wielkich i Małych Świniar (Gross u. Klein Schweinern, Gross u. Klein Blumenau) oraz Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg) miał pięcioro dzieci:

1. Jana Henryka – kontynuatora rodu.
2. Bogusława Feliksa (ur. 1667 – zm. 28.02.1704 r.) – proboszcza w Prężynie (Gross Pramsen) koło Głogówka (Oberglogau) a następnie kanonika i prałata w Głogówku (Oberglogau).
3. Jerzego Wacława (ur. 1670 – zginął 19.08.1691 r.) – chorążego regimentu von Neuburg, zginął pod Salankemen.
4. Katarzynę Elżbietę – żonę Jana Rudolfa von Fentzel.
5. Annę Małgorzatę – żonę Mikołaja von Radonitz, kapitana wojsk cesarskich.

Jan Henryk von Skronski und Budzow (ur. 5.06.1651 – zm. Wrocław, Breslau 1711 r.) – właściciel Skrońska (Skronskau), Radłowa (Radlau) i Karmonek (Karmunkau), był począt-

kowo dworzaninem biskupa wrocławskiego kardynała Fryderyka landgrafa von Hessen, później, w latach 1691 – 1703 prokuratorem kamery cesarskiej i od końca XVII wieku, burgrabią opolskich dóbr zamkowych oraz starostą okręgu oleskiego. W dokumencie z 1697 r. wydanym na zamku w Opolu w jęz. czeskim nazywa siebie „Jan Henryk Kronsky z Buczowa herbu Łabędz". Żonaty (x 1679 r.) z Anną Marią von Bachstein (ur. 1664 – zm. 16.11.1736 r.) z Krajkowa (Kreike) i Wojkowic (Weigwitz) koło Wrocławia (Breslau) miał sześcioro dzieci:

1. Annę Justynę (ur. 23.03.1682 – zm. 10.07.1712 r.) – żonę (x 22.09.1697 r.) Adama Jakuba Widlaka z Wędryni (Wendrin) koło Olesna (Rosenberg).
2. Jana (Eliasza) Samuela (ur. 1.05.1684 r.) – starostę okręgu oleskiego i od 1721 roku ostatniego kanclerza księstwa opolsko – raciborskiego, właściciela Karmonek (Karmunkau), Radłowa (Radlau) i Wolęcina (Wollentschin) koło Olesna (Rosenberg). Zmarł w 1744 roku (29.09.) i pochowany został w kościele w Sternalicach (Sternalitz) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty z Joanną Rozyną, córką Jana Henryka von Schenkendorf z hrabstwa kłodzkiego, nie miał dzieci. Wdowa sprzedała wszystkie majątki.
3. Gottlieba Feliksa (ur. 1686 – zm. 3.04.1721 r.).
4. Jerzego Leopolda (ur. 13.01.1689 – zm. 24.06.1756 r.) – deputowanego do sejmiku księstwa opolsko – raciborskiego. Trzykrotnie żonaty: 1. (x 14.10.1709 r.) z Angelą Ignacją von Hoyer (ur. 25.10.1690 – zm. 22.06.1718 r.), 2. (x 1719 r.) z Ewą Elżbietą von Hunter und Grandon (ur. 27.10.1692 – zm. 10.06.1736 r.), 3. (x 26.08.1739 r.) z Wiktorią Alojzą von Glasenapp. Z pierwszą żoną miał siedmioro, z drugą – ośmioro dzieci, jednak wieku dorosłego dożyło tylko po dwoje z obydwu małżeństw:
    a) Leopold Ignacy Józef (ur. 2.11.1711 – zm. 22.01.1779 r.).
    b) Jan Henryk (ur. 1.11.1713 – zm. 13.08.1783 r.) – proboszcz w Raszowej (Raschau) koło Opola (Oppeln) a następnie kanonik w Raciborzu (Ratibor).
    c) Anna Magdalena Ewa (ur. 22.11.1723 – zm. 13.05.1803 r.) – żona N. von Larisch.
    d) Joanna Nepomucena Józefa Barbara (ur. 26.03.1725 – zm. 3.07.1787 r.) – żona (x 1759 r.) N. von Holly.
5. Jarosława Aleksandra (ur. 6.06.1691 – zm. 21.08.1692 r.).
6. Marię Elżbietę (ur. 12.10.1693 – zm. 12.03.1729 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 19.03.1711 r.) z Franciszkiem Karolem von Schoberg (zm. 7.02.1713 r.) z Janowej (Johnsdorf) w księstwie nyskim, ostatnim przedstawicielem linii śląskiej tego rodu, 2. (x 26.10.1713 r.) z Antonim Marcinem Scholtz von Loewencron (zm. 20.04.1759 r.) z Turawy (Turawa) koło Opola (Oppeln) (druga żona).

Oprócz wymienionych na Górnym Śląsku znani jeszcze byli ich kuzyni: Bartłomiej von Skronski und Budzow, żonaty z Barbarą Heleną, córką Jerzego Diettricha von Woyski, miał czworo dzieci: Rudolfa, Joannę, Franciszka i N. córkę.

Na przełomie XVII i XVIII wieku Krzysztof von Skronski był ławnikiem sądu ziemskiego państwa bytomskiego, prawdopodobnie jego syn – Marcin Henryk, był starostą majątków klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor). Zygmunt (syn Krzysztofa ?) (zm. 24.12.1713 r.) żonaty dwukrotnie: 1.(x 1694 r.) z Joanną Elżbietą (zm. 16.01.1702 r.), córką

Bernarda bar. von Zierotin z Tułowic (Tillowitz) koło Niemodlina (Falkenberg), wdową po Janie Bernardzie II bar. von Praschma (zm. 12.07.1692 r.) z Ujazdu. Żona wniosła w posagu Sierakowice (Schierakowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). 2. (x 1706 r.) z Elżbietą Małgorzatą (ur. 2.12.1671 r.), córką Fryderyka Koschitzkiego z Miedar (Medar) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz), wdową po Adamie Wilhelmie von Eicke (zm. 12.09.1699 r.). Po śmierci Krzysztofa wdowa wyszła za mąż po raz trzeci (x 1714 r.) za Antoniego Wacława hr. von Oppersdorff, właściciela Chudowa (Chudow) koło Gliwic (Gleiwitz). Miał czterech synów N. właścicieli: Łubek (Lubek) i Sierakowic (Schierakowitz) koło Gliwic (Gleiwitz), Stolarzowic (Stolarzowitz) koło Bytomia (Beuthen) i Leśnej (Leschna) koło Olesna (Rosenberg).

Jedna linia Skronskich w XVIII wieku żyła w księstwie głogowskim. Musiała osiąść tam po 1727 roku, gdyż opublikowane spisy właścicieli majątków księstwa w latach 1671 – 1727 nazwiska takiego nie notują. Ale już w 1730 roku (22.08.) Gustaw von Skronski, asesor urzędu królewskiego w Głogowie (Glogau) oraz właściciel Broniszowa (Bruntzelwalde) i Radecza (Seifersdorf) koło Kożuchowa (Freystadt) otrzymał tytuł czeskiego barona z predykatem „und Buczow". Linia ta wymarła w 1887 roku.

Prawdopodobnie z linii morawskiej pochodzili osiedli w Czechach bracia: Adam – komisarz ziemski powiatu Beroun koło Pragi oraz Jerzy Gustaw – radca sądu apelacyjnego w Pradze, którzy w 1768 roku (18.03.) uzyskali tytuł czeskich baronów z predykatem „von Budczow" (Blażek błędnie informuje, że uzyskali tytuł baronów ziem dziedzicznych Habsburgów).

Źródła:
Sinapius T. I s. 912-913, T. II s. 1015-1016
Zedlitz T. IV s. 220
Blażek T. III s. 153, T. IV s. 81-82
Pilnaček T. IV s. 1120
Doerr s. 23, 217, 252
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 179
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 41, 44
Skronskische Genealogia zu immerwehrendem Ehren-Bedaechtnuess des uhralten Hoch Adelichen Geschlechts derer von Skronsky aufgesetzet Und mit Historischen Anmerckungen erleuchtet. Brieg 1702 s. nlb. 20.
Register Matryki Kralowe Izabele (Zapolya) od 1552 aż do 1556 roku. AP Wr. Ks. Opol.-rat. Rep. 35, sygn. 36 s. 21
Księga podatkowa 1621 r. – AP Wr. Księstwo opol.-racib.
Księga testamentów 1625 – 1645 r. AP Wr. Księstwo Op.-rac. sygn. 46
Sękowski R.: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborswkiego z XVII wieku. Opole 2017 (również w OBC) nr 5.

TABLICE GENEALOGICZNE

N. Skronski z Budzowa
ż. N. v. Gaschin (?)
\ |
N.
ż. N. Masłowska
z Rud
|
N.
ż. N. Chocimirska
z Roszkowic
|
Jan Jerzy
zm. 1688 r.
1655 r. – wł. Szymonkowa
ż. Maria Elżbieta Posadowska
z Wielkich i Małych Świniar
oraz Wierzbicy Dolnej
(ur. przed 1631 – zm. 1694 r.)
|

Jan Henryk
ur. 5.06.1651 -
zm. Wrocław
1711 r.
wł. Skrońska,
Radłowa
i Karmonek
1691 – 1703 r.
prokurator kamery
cesarskiej, burgrabia
opolski, starosta okręgu
oleśnickiego
ż. (x 1679 r.) Anna Maria
v. Bachstein
(ur. 1664 –
zm. 16.11.1736 r.)
z Krajkowa i Wojkowic
|

Bogusław Feliks
ur. 1667 -
zm. 28.02.1704 r.
proboszcz
w Prężynie,
kanonik i prałat
w Głogówku

Jerzy Wacław
ur. 1670 -
zginął pod
Salankemen
19.08.1691 r.
chorąży regimentu
v. Neuburg

córki:
a) Katarzyna Elżbieta
m. Jan Rudolf v. Fentzel
b) Anna Małgorzata
m. Mikołaj v. Radonitz
kapitan wojsk cesarskich

Jan (Eliasz)
Samuel
ur. 1.05.1684 -
zm. 29.09.1744 r.
starosta okręgu
oleskiego,
1721 r. – kanclerz
ks. opolskiego
i raciborskiego,

Gottlieb Feliks
ur. 1686 -
zm. 3.04.1721 r.

Jerzy
Leopold
ur. 13.01.
1689 -
zm. 24.06.
1756 r.
deputowany
sejmiku księstw
ż. 1. (x 14.10.1709 r.)

Jarosław
Aleksander
ur. 6.06.
1691 -
zm. 21.08.
1692 r.

córki:
a) Anna Justyna
ur. 23.03.1682 –
zm. 10.07.1712 r.
m. (x 22.09.1697 r.)
Adam Jakub Widlak
wł. Wędryni
b) Maria Elżbieta
ur. 12.10.1693 -

wł. Karmonek,
Radłowa i Wolęcina
ż. Joanna v. Schenkendorf
z hrabstwa kłodzkiego

Angela Ignacja v. Hoyer
(ur. 15.10.1690 -
zm. 22.06.1718 r.)
2. (x 1719 r.) Ewa
Elżbieta v. Hunter
u. Grandon
(ur. 27.10.1692 -
zm. 10.06.1736 r.)
3. (x 26.08.1739 r.)
Wiktoria Alojza
v. Glasenapp

zm. 12.03.1729 r.
m. 1. (x 19.03.1711 r.)
Franciszek Karol
v. Schoberg
(zm.7.02.1713 r.)
wł. Janowej
2. (x 26.10.1713 r.)
Antoni Marcin
Scholz v. Loewencron
(zm. 20.04.1759 r.)
wł. Turawy

Leopold Ignacy Józef
ur. 2.11.1711 – zm. 22.01.1779 r.

Jan Henryk
ur. 1.11.1713 -
zm. 13.08.1783 r.
proboszcz w Raszowej,
kanonik w Raciborzu

córki:
a) Anna Magdalena Ewa
ur. 22.11.1723 – zm. 13.05.1803 r.
m. N. v. Larisch
b) Joanna Nepomucena Józefa Barbara
m. (x 1759 r.) N. v. Holly

SKRZECZEK
(SKRZECZEK von KOSARZOW)

W 1590 roku (3.05.) zostali nobilitowani ze wspólnym herbem i predykatem „von Kosarzow” bracia i kuzyni: Mikołaj, Jerzy i Jan Kosarz, Jerzy i Samuel Lippa (zob.) oraz Tomasz Eliasz Skrzeczek z księstwa opolsko – raciborskiego. Potomkowie Tomasza Eliasza mieszkali na Morawach.

Źródła:
Pilnaček T. I s. 315-316
Doerr s. 58

(ze) SKRZIDLOWA

zob.

SKRZIDLOWSKI

SKRZYDLOWITZ

zob.

SKRZIDLOWSKI

SKRZIDLOWSKI
(SKRZIDLOWSKI ze SKRZIDLOWA, SKRZIDLOWSKI von SKRZYDLOWITZ, SKRZYDLOWSKI, KRZIDLOWSKI, *SKRZYDŁOWSKI*)

Herb wg Blażka

Polski herb Samson

Szlachta górnośląska polskiego pochodzenia herbu Samson.
Na Górnym Śląsku żyły trzy rody Skrzidlowskich vel Krzidlowskich: herbu Samson, Krzidlowskich herbu Kozieł (zob.) i Boya-Krzidlowski herbu własnego (zob.). Nazwisko pochodzi od miejscowości Skrzydłowice (Krzidlowitz) koło Lublińca (Lublinitz) i nie sposób ich rozróżnić. Herbarze przypisują wszystkim tym rodom te same miejscowości i osoby.

Żródła:

Sinapius T. II s. 1016
Blażek T. III s. 55, T. IV s. 82
Pilnaček T. II s. 329

SKRZIDLOWSKI

zob.

BOYA

SKRZIDLOWSKI

zob.

KRZIDLOWSKI

SKRZYDLOWSKI

zob.

SKRZIDLOWSKI

SKRZYDŁOWSKI

zob.

SKRZIDLOWSKI

SKRZISCHOWSKI
(SKRZISZOWSKI, SKRZYSZOWSKI)

Herb wg Blażka

Polski herb Jastrzębiec

Górnośląski ród polskiego pochodzenia herbu Jastrzębiec, nazwisko pochodzi od miejscowości Skrzyszów (Skrziszow) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau). Paprocki wśród Jastrzębców wymienia Skrzyszowskich i pisze, że przed ponad dwustu laty (tzn. na przełomie XIV i XV w.) służyli księciu Bolkowi (opolskiemu?) i byli krewnymi Myszkowskich z Mirowa.
W dokumentach znani od końca XV wieku: W 1484 roku (30.03.) wśród członków komisji rozstrzygający spór pomiędzy księciem Janem opawsko – raciborskim a Janem Otrubką, proboszczem w Pszczynie (Pless) znajdował się „Mikulass ze Skrzizowa". Na przełomie XV i XVI wieku istniało kilka domów N. Skrziszowskich, prawdopodobnie jednym z nich był wymieniony Mikulasz.

1. Dom Osiny (Oschin).

N. Skrziszowski żonaty z N. Chorinską miał dwóch synów: Mateusza i Henryka.

Mateusz (Maciej) był właścicielem części Osin (Oschin) koło Rybnika (Rybnik). Żonaty z N. Kottulinską z Kotulina (Kottulin), miał również dwóch synów: Mikołaja – właściciela Osin (Oschin) i Samuela.

Henryk – brat Mateusza (Macieja), posiadał drugą część Osin (Oschin). Żonaty z N. Bujakowską miał czterech synów: Joachima, Jana, Zygmunta i Krzysztofa.

2. Dom Świerklany Dolne (Nieder Schwirklan).

N. (Marcin ?) Skrziszowski, żonaty z N. Kaniowską (?) z Górki (Gorka), miał czterech synów: Jerzego – osiadłego pod Ołomuńcem, żonatego z N. Rostek z Bzia (Goldmannsdorf). Miał syna – Wacława; Mikołaja – właściciela Świerklan Dolnych (Nieder Schwirklan) koło Rybnika (Rybnik), żonatego z N. von Korckwitz, miał syna Jana; Jana – właściciela majątków koło Opawy (Troppau), miał syna Marcina; Fryderyka (zm. przed 1602 r.) – właściciela majątku w Radzionkowie (Radzionkau) koło Bytomia (Beuthen), żonatego z Barbarą

Wrochen, siostrą Fryderyka i Jerzego Wrochen z Rept (Repten), miał trzech synów: Jana Krzysztofa, Mikołaja i Henryka.

3. Dom N. (?) Skrzischowskiego.

N. Skrziszowski – żonaty dwukrotnie:1. z N. Osinską z Osin (Oschin), 2. z N. Ruditską (z Rudz ? Rudską?), miał dwóch synów: Jerzego – w latach 1510 – 1518 proboszcza w Żorach (Sohrau) i Jana, znanego z dokumentu księcia Walentyna raciborskiego z 1509 roku (27.01.).

4. Dom Wawrzyńca.

Wawrzyniec (Lorenz) Skrziszowski (zm. 1527 r.) w 1510 roku (6.11.) kupił od Piotra Judaska z Golasowic (Golassowitz) koło Pszczyny (Pless) majątek Gogołowa (Gogelau). Miał brata – Piotra, który w 1519 roku (11.11.) kupił od braci Rostków Górne i Dolne Jastrzębie (Ober- u. Nieder Jastrzemb). Miał synów: Jerzego – w 1539 roku występującego jako świadek przy zapisie wiana przez Jana Paczynskiego swojej żonie Katarzynie Szczyrbitskiej, Piotra, Jana i Mikołaja. Mikołaj w 1568 roku ufundował dzwon dla kościoła we Wodzisławiu Śląskim (Loslau). Miał bardzo liczne potomstwo posiadające drobne majątki w okolicy Wodzisławia Śląskiego (Loslau), Pszczyny (Pless), Cieszyna (Teschen) i Opawy (Troppau) a także na Morawach i w Czechach.

5. Dom Borynia (Borin).

W połowie XVI wieku N. Skrziszowski – żonaty z N. Panowską z Krywałdu (Kriewald) koło Rybnika (Rybnik), miał syna – Filipa, właściciela Boryni (Borin). Filip w 1611 roku kupił od Henryka Skrzyszowskiego Osiny (Oschin) a w 1612 roku był sędzią ziemskim państwa pszczyńskiego. Jego synem był Walentyn. W 1572 roku właścicielem Boryni (Borin) był Jan (syn Filipa ?) a w 1596 roku – Feliks Skrziszowski.

W 1539 roku znana jest Małgorzata Skrziszowska, żona Hynka Josta von Tamfeld.
W 1599 roku Maciej sen. Skrziszowski, żonaty z Dorotą Kottulinską miał majątek w Zawadzie (Zawada) koło Bytomia (Beuthen).
W 1608 roku Katarzyna Skrziszowska z Krzeczkowa (?) była żoną Stanisława Klocha (zm. 1626 r.) z Bestwiny, właściciela Golasowic (Golassowitz).
W 1621 roku w księdze podatków okręgu raciborskiego notowany był Walentyn Skrzyszowski ze Skrzeczkowic (?) – właściciel dwóch działów w Osinach (Oschin)
W 1635 roku bracia Walentyn, Piotr, Mateusz, Władysław i Jerzy sprzedali Dolną Borynię (Nieder Borin) Mariannie Grodzickiej, żonie Wacława von Fragstein.
W 1638 roku Mikołaj Skrzyszowski z Krzyczkowic (?) – właściciel Modzurowa (Mozurau) koło Raciborza (Ratibor) był świadkiem spisania w Krowarkach (Polnisch Krawarn) testamentu przez Jerzego Stanisława Meningera.
W 1668 roku w księstwie cieszyńskim notowany był Jerzy a w 1679 roku – Ferdynand Skrzissowski.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1014-1015
Blażek T. III s. 55, T. IV s. 82
Pilnaček T. IV s. 117-1118
C.D.S. T. VI nr 359, 467
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 282
Paprocki – brak paginacji (cz. 2 – opisy herbów)
Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 187
Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Dom Osiny

N. Skrzischowski
XVI w.
Ż. N. Chorinska

Mateusz (Maciej)
wł. Osin
ż. N. Kottulinska

Henryk
wł. Osin
ż. N. Bujakowska

Mikołaj, Samuel

Joachim, Jan, Zygmunt, Krzysztof

2. Dom Świerklany Dolne.

N. (Marcin?) Skrzischowski
XVI w.
ż. N. Kaniowska (?)
z Górki

Jerzy
żył k. Ołomuńca
ż. N. Rostek z Bzia
Wacław

Mikołaj
wł. Świerklan Dolnych
ż. N. v. Korkwitz
Jan

Jan
żył w ks. Opawskim
Marcin

Fryderyk
zm. przed 1602 r.
wł. Radzionkowa
ż. Barbara Wrochen z Rept

Jan Krzysztof, Mikołaj, Henryk

3. Dom N. Skrzischowskiego.

N. Skrzischowski
ż. 1. N. Osinska z Osin
2. N. Ruditska (z Rudz?, Rudska?)

|

Jerzy
1510-1518 r. – proboszcz w Żorach

Jan
1509 r. – wyst. w dok. ks. Walentyna raciborskiego

4. Dom Wawrzyńca Skrzischowskiego.

Wawrzyyniec (Lorenz) Skrzischowski
zm. 1527 r.
1510 r. wł. Gogołowej

||

Jerzy
zm. po 1539 r.

Piotr

Jan

Mikołaj
zm. po 1568 r.
1568 r. – funduje dzwon dla kościoła we Wodzisławiu

|

liczne potomstwo w okolicy Wodzisławia, Cieszyna, Opawy oraz na Morawach

5. Dom Borynia.

N. Skrzischowski
poł. XVI w.
ż. N. Panowska
z Krywałdu

|

Filip
wł. Boryni
1611 r. – kup. Osiny
1612 r. – sędzia ziemski państwa pszczyńskiego

|

?

Walentyn
wł. dwóch działów w Osinach

Jan
1596 r. wł. Boryni

SKRZYSZOWSKI

zob.

SKRZISCHOWSKI

SKURA

zob.

WOISLOWSKI

SKWARNIA

zob.

LODITSKI

SLADOWSKI
(SLADOWSKI ze SLADOWA)

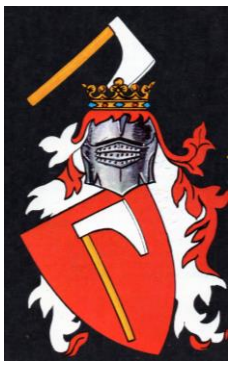

Polski herb Topór

Stary polski ród herbu Topór, pochodzący z Ziemi Sandomierskiej, przbyły na Śląsk i do Czech w XVI wieku. W Czechach osiadł w 1566 roku Stanisław Sladowski (Sładowski ?). Bliższych informacji o tym rodzie na Śląsku brak.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1122

SLAMA
(*SŁOMA ?)*

W 1463 roku wśród szlachty toszeckiej składającej hołd księciu Przemkowi oświęcimso – toszeckiemu wymieniany jest „Bernhard Slama z Buyowa“ (?).

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 265

SLANTSCH
(SCHLANZ, SLANCZ)

Herby śląskich Habdanków

Polski herb Awdaniec

Stary, wymarły w XV wieku ród śląski herbu Habdank (Awdaniec), jedna z linii wrocławskich Habdanków.
Założycielem rodu był żyjący około 1251 roku Jan Habdank z Dubina (Dupin) koło Rawicza (Rawitsch) w Wielkopolsce. Jego wnuk – Henryk, mieszczanin w Środzie Śląskiej (Neumarkt), występujący w dokumentach w latach 1266, 1283 i 1294, zaczął używać nazwiska „Slancz“ (Slanczo genannt). Według Posadowskiego-Wehner nazwisko pochodzi od starej nazwy majątku należącego do zamku w Dubinie (Dupin) – Śląszków (Slonskowo). Syn Henryka – Piotr Slancz, mieszczanin wrocławski, w 1294 roku kupił od księcia

Henryka wrocławskiego 3 łany w miejscowości Bielany (Flaemischdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) a w 1308 roku posiadał również Wierzbicę (Wirbitz) koło Wrocławia (Breslau) , którą później zaczęto nazywać „Schlanz“.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1122
Posadowski-Wehner A.: Die schlesischen Habdanks. (Naumburg 1925) s. 67-75

TABLICE GENEALOGICZNE
(wg. Posadowskiego-Wehner)

Jan Habdank
syn Dobiesława
ok. 1251 r.
|
Piotr
ok. 1251 r.
|
Henryk zwany Slancz
mieszczanin Środy Śląskiej
1266, 1283, 1294 r.
|
Piotr zwany Slancz
mieszczanin wrocławski
1294 r. – kupił Bielany
wł. Bielan, Wierzbicy i Jankowic
ż. Marusza v. Richenbach (Reichenbach)
|

Henryk Slancz	Mikołaj Slancz	Anna Slancz
1346, 1391 r.	1343, 1375 r.	
wł. Jankowic, Wierzbicy, Mrozowa i Gajkowa	wł. Potoczan w Wielkopolsce (?)	
ż. Agnieszka N.		
|	|	

Jan	Jakusz	Piotr	Mikołaj	Mates	Katarzyna
(Hannos)	1423, 1427 r.		(Niclos)	wł.	1373, 1410 r.
1372, 1404 r.	wł. Potoczan		1401-1402 r.	Chojnowa (?)	m. Jan Dompnik
ż. Dorota N.	i Jawcz		duchowny	ż. Dorota N.	
|					
Henryk					
zm. 1414 r.					
wł. Jankowic					

SLASKI
(*ŚLASKI*)

Stara szlachta małopolska osiadła w XVIII wieku w okolicy Pszczyny (Pless). Franciszek Slaski, żonaty (x ok. 1738 r.) z Anną Eleonorą von Cselesta z Gardawic (Gardawitz) był właścicielem Mościsk (Moscisk).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1122

SLATINSKI

zob.

STUDENKA

SLAWIK
(SLAWIK von SLAWIKAU, SLAVIK ze SLAVIKOVA)

Ród herbu Topacz (Kopacz) pochodzący ze Sławikowa (Slawikau) koło Raciborza (Ratibor). Od XVI wieku podzielił się na kilka linii o różnych nazwiskach: Siegroth, Tlumok, Kolovrat, Malač.

zob.

SIEGROTH

ŠLECHTA

zob.

SCHLECHTA

ŠLEJVIC

zob.

SCHLEWITZ

SLEWITZ

zob.

SCHLEWITZ

SLIMAKOW

zob.

BOHDANOWSKI

SLIMAKOW

zob.

SCHNECKENHAUS

SLIWEN

zob.

SCHLIEBEN

SLIZ
(SLIZ z PACZYNY, SLIZ-PACZYNSKI, SLISS)

Herb Paczynskich

Polski herb Topór

Drobna szlachta górnośląska, siedzibą rodową była Paczyna (Gross Patschin) koło Toszka (Tost). Nazwisko pochodzi od czeskiego słowa „sliz"- śluz, ślina i również jest określeniem człowieka śliniącego się, plującego (staropolskie „plwacz") a także człowieka fałszywego, podstępnego.

Protoplastą rodu był prawdopodobnie Prosho de Pacyna, dziedziczny właściciel Paczyny (Gross Patschin), w latach 1316-1328 notariusz księcia Władysława bytomsko – kozielskiego. Na początku XV wieku Mikołaj Sliz z Paczyny (Gross Patschin) razem z Mikołajem Siestrzeńcem i Wojciechem Kiczką z sąsiedniej Płużnicy (Pluschnitz) byli wierzycielami zaciągniętego długu przez Nawoja Tęczyńskiego. J. Kurtyka w monografii Tęczyńskich błędnie uznał nazwisko Sliz jako imię własne i zniekształcił go na "Słysz" (?). W 1412 roku Sliss von Lissowicz (Lisowice, Lissowitz koło Lublińca, Lublinitz) występuje jako świadek w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego. W 1415 roku Anna – wdowa po Feliksie Slizen, właścicielu Dralina (Dralin) koło Lublińca (Lublinitz) miała syna Sulka. W tym samym roku sprzedała ten majątek Jankowi Kottulinskiemu. W 1440 roku „Mikolay Sliss z Grossendorfu" (Wielowieś ? Langendorf) występuje jako świadek w dokumentach księcia Przemka oświęcimsko – toszeckiego a w 1444 roku w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego. W 1463 roku wśród szlachty toszeckiej występuje {Ondrzey Slyz z Pacziny". W 1472 roku znany jest „Paul Slyz von grosse Paczyna".

W XVI wieku zaczęli używać od siedziby rodowej nazwiska „Paczynski" (zob.) a później „Paczynski von Tenczin" i „von Tenczin und Patschin" (zob.), uważając się za potomków małopolskiego rodu Tęczyńskich. Jeszcze na przełomie XVI i XVII wieku Bartosz Paprocki w swoim Sztambuch umieścił herb Paczynskich z podpisem „Jan Paczinski – Slisz z Paczyny". Paczynscy posiadali herb Topór, nie wiadomo jednak czy nie nastąpiło przyjęcie tego herbu dopiero w ciągu XVI wieku, kiedy uznali się za potomków Tęczyńskich.

Źródła:

Paprocki – tablica z herbami umieszczona po przedmowie.
C.D.S. T. VI nr 128, 137, 204, 216, 265, 289
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 60
Kurtyka J.: Tęczyńscy. Studium z dziejów polskiej elity możnowładczej w średniowieczu. Kraków 1997 s. 285

zob.

PACZYNSKI

SLOMOWSKI

zob.

CZECHAU

SLOUKA

zob.

SLUKA

SLOUP
(SLUP)

Drobna szlachta (włodycy) z księstwa opawskiego, znany od końca XIV wieku. W latach 1546 – 1548 Piotr Sloup był urzędnikiem w majątkach Jerzego von Wartenberg. W 1547 roku zranił go w Opawie (Troppau) Andrzej von Unruh, w 1550 roku załacił 275 grzywien odszkodowania.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1154

SLOUPIC

zob.

OGIGEL

SLOWIK

zob.

SIEGROTH

SLUKA
(SLOUKA)

Drobna szlachta (włodycy) z okolic Koźla (Cosel). W 1463 roku Kasper Sluka był pisarzem księcia Konrada oleśnicko – kozielskiego. Nazwisko to występowało również na Morawach.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1129

SLUNSKI

zob.

SCHLUNSKI

SLUP

zob.

SLOUP

SLUPNO

zob.

KORDULA

(ze) SLUPSKA

Herb śląski Kiczka

Herb polski Kiczka (Kietlicz I)

Ród herbu Kiczka (Kietlicz I) znany z XV wieku pochodzący z miejscowości Słupsko (Slupsko) koło Gliwic (Gleiwitz). Wywodzili się z Kiczków (zob.) z Dolnej (Dollna) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) i pod koniec XV wieku podzielili się na dwie linie o odmiennych nazwiskach: starszą – Zigotów (zob.) i młodszą – Cziganów (zob.). Jeszcze jednka w pierszej połowie XVI wieku niektórzy przedstawiciele rodu nie podają nowych nazwisk: Barbara Slupska na początku XVI wieku była żoną Henryka von Talkenberg właściciela Januszkowic (Januschkowitz) koło Koźla (Cosel) zaś Anna Slupska (Czigan ?) była żoną Feliksa Wielopolskiego, w 1538 roku mąż zapisał jej wiano w wysokości 400 węgierskich guldenów. Jej pełnomocnikiem był Mikołaj Czigan ze Słupska (Slupsko).
Najstarsze informacje pochodzą z około 1430 roku: N. ze Słupska (Slupsko) żonaty z N. z Centawy, siostrą Mikołaja Puchały z Błotnicy Strzeleckiej (Blottnitz) i Jana z Centawy (Centawa) miał synów: Stanisława i Piotra ze Słupska (Slupsko). W 1461 roku książę Przemek (Przemysław) oświęcimsko – toszecki wydał dyplom potwierdzający ich szlachectwo z wywodem genealogicznym:
Stryjowie (bracia ojca) tego samego herbu: Gotard z Przecieszyna w księstwie oświęcimskim – sędzia oświęcimski i Mikołaj Kiczka z Zakrzowa (którego ?).
Wujowie (bracia matki) herbu Pilawa: Mikołaj Puchała z Błotnicy Strzeleckiej (Blottnitz) i Jan z Centawy (Centawa). Maciej Osiński i Sebastian Raszyc herbu Wieże (Reszyca) poświadczyli że ich siostra była babką braci. Dodali jeszcze herb Biberstein (chyba Rogala ?) panów z Dębowca i Bydlina.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1129-1132
Lanbuecher Opp.-Rat. Nr 181
Zemska kniha... nr. 66, 145

SLUPSKI

Herb wg Pilnačka

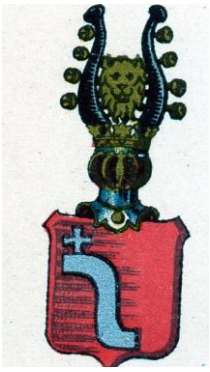

Polski herb Śreniawa

Stary ród herbu Śreniawa pochodzący z księstwa zatorskiego, skąd przybyli na Górny Śląsk.
W 1460 roku w księgach zoemskich księstwa oświęcimskiego występuje Andrzej Slupski. Stanisław Slupski w latach 1498 – 1505 sądził się z Wańkiem ze Smolic. Żonaty (x ok. 1504 r.) z Katarzyną N., miał syna – Stanisława jun.
Anna Slupska była zoną Walentyna Pawlowskiego herbu Leliwa, właściciela Golasowic (Golassowitz) koło Pszczyny (Pless). N. Supski był żonaty z N. Grodecką herbu Radwan, miał córkę – Zofię, żonę Sebastiana Pisarzowskiego z Pisarzowic (Pissarzowitz).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1133-1134
Rauschner nr 3, 5-6, 14-15, 17, 19-20, 23, 29, 105, 107, 331, 348-349

SLUPSKO

zob.

(ze) SLUPSKA

SLUPSKO

zob.

CZIGAN

SLUPSKO

zob.

ZIGOTA

SLUSKI

zob.

CHLUM

SLUYTERMAN
(SLUYTERMAN von LANGEWEYDE)

Herb rodowy wg Adelslexikon

Herb szlachecki z 1880 r..

W 1880 roku (31.05.) szlachectwo pruskie otrzymał oficer wojsk niemieckich Jan Cyprian von Sluyterman-Langeweyde.W 1897 roku (18.09.) kupił od Eryka von Winkel majątek Brzeżany (Nieder Oertmannsdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban).
Ród wolnych chłopów pochodzący z Westfalii znany od XV wieku: Bernt Sluterman w 1498 roku występuje w dokumentach klasztoru w Muenster. W 1813 roku (25.02.) szlachectwo cesarstwa francuskiego (Chevalier de l`Empire) uzyskał Bernard Sluyterman z Langeweyde koło Utrechtu. Jego synem był Jan Cyprian.

Źródła:
Krane s. 125
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 386

SMARDI

zob.

KRZENCZIESSA

SMAUS
(SMAUS von LIVONEGG, SCHMAUS)

W 1762 roku szlachectwo czeskie z predykatem “von Livonegg” otrzymał Karol Kasper Smaus. Syn nobilitowanego – Karol Smaus von Livonegg w 1819 roku posiadał (część ?) Pielgrzymów (Pilgersdorf) koło Głubczyc (Leobschuetz), który odziedziczyła jego córka N., żona N. von Blumenkron.

Źródła:
Blażek T. II s. 125

SMESKAL

zob.

ZMESKAL

SMICZEK

zob.

SMIESZEK

SMIEDECZKY

zob.

LAMBINOWSKI

SMIESZEK
(SMICZEK, *ŚMIESZEK*)

Drobna szlachta (włodycy) z okolicy Bytomia (Beuthen) znana z XVII wieku: W 1625 roku (11.06.) Anna z Gawron (?) Smieszkowa, odstąpiła swojemu mężowi Andrzejowi Lipskiemu swój dział w Mysłowicach (Myslowitz), który posiadała po Salomonie Benedyktowiczu.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1137

SMIGIELSKI
(SMIGIELSKI von BNIN, *ŚMIGIELSKI z BNINA*)

Herb wg Pilnačka

Herb polskich Śmigielskich - Łodzia

Jedna linia starego rodu wielkopolskiego Bnińskich z Bnina herbu Łodzia, właścicieli Śmigla (Schmiegel) przyjęła nazwisko Śmigielskich z Bnina.
Posiadali majątki również na Górnym Śląsku w okolicy Pszczyny (Pless) i Raciborza (Ratibor). W 1598 roku Paweł Smigielski z Bnina posiadał Ćwiklice (Cwiklitz) koło Pszczyny (Pless).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1138

SMIL

Nazwisko (imię?) pierwszych właścicieli i zasadźców wsi Chróścina (Chrosczinna) koło Opola (Oppeln) która początkowo w średniowieczu nazywała się „Smeilsdorf". W 1386 roku (7.03.) Kunad Smil von Crosczin występuje jako świadek sprzedaży Chmielowic (Chmiellowitz) koło Opola (Oppeln). W 1390 roku (15.10.) Konrad Smeil sprzedał swoją dziedziczną 1/6 wsi „Dobredanibe" (Dobrodębie, Dąbie, Dembio) koło Opola (Oppeln) Grzegorzowi Gaszowcowi (Gaschowitz). W 1410 roku (9.01.) w dokumentach klasztoru w Czarnowąsach (Czarnowanz) występuje Henrich „Smeyl erpherr czu Schmeylsdorf" (dziedziczny pan Chróściny), właściciel wolnych łanów.

Źródła:
C.D.S. T. I nr 84, T. VI nr. 72, 76
Boehme T. VI s. 182

SMOGERAU
(SMOGRAU, SCHMOGERAU)

Nazwisko to pojawia się w XIV wieku i pochodzi od miejscowości Smogorzów (Schmograu) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim. W 1344 roku Wiheco de Smogerau przebywał na dworze księcia Konrada I oleśnickiego. W 1369 roku Berold von Smogerow przebywał na dworze księcia Konrada II oleśnickiego, występuje jako świadek sprzedaży Miłosławic (Mislawitz) koło Milicza (Militsch).
W 1410 roku N. von Schmogerau był żonaty z N. von Mangschuetz z Dobroszowa Oleśnickiego (Dobrischau). Jego syn – N., właściciel Łaz (Lahse) koło Wołowa (Wohlau), żonaty z N. von Sack z Rzeczycy (Rietschuetz), miał córkę N. – żonę N. von Tschischwitz z Węgrzc (Wangern) koło Wołowa (Wohlau).

W tyma samym czasie Kasper von Smogerau – właściciel Chełma (Kulm) koło Wołowa (Wohlau), żonaty z N. von Prittwitz miał córkę Katarzynę – żonę Jerzego von Skal z Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth).

Źródła:
Sinapius T. I s. 916, T. II s. 1016-1017

SMOLICZ
(SMOLCZ)

W dokumentach księcia Władysława Opolczyka w 1388 (17.05.) i 1390 roku 15.10.) występuje jako świadek „Peter Smolicz de Gylowa" (Jełowa k. Opola, Jellowa b. Oppeln).

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 73, 76

SMOLKA
(SMOLKA von BLAZEOWITZ, SMOLKA z BLAZEJOWIC)

Herb polski Jastrzębiec

Herb polski Tępa Podkowa

Drobna szlachta z okolic Koźla (Cosel), siedzibą rodową były Błażejowice (Blazeowitz) koło Koźla (Cosel), herbu wspólnego z Geraltowskimi (Jastrzębiec lub Tępa Podkowa).
Piotr Smolka z Błażejowic (Blazeowitz) miał dział w Górnym Bojkowie (Ober Schoenwald) koło Gliwic (Gleiwitz). Błażej Smolka w latach 1474 - 1485 był pisarzem książęcym

w Koźlu, zachowała się jego pieczęć z 1487 roku. W 1495 roku (3.06.) posiadał on w Koźlu (Cosel) folwark zwany „Glowiek”.
W parafii bytomskiej w 1698 roku Agnes Smolka była matką chrzestną Jerzego Przyszowskiego

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1140
Weltzel A.: Geschcte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 117, 119, 120.
Slawik W.: Der Adel Oberschlesiens in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen... (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1928 H. 7/8 s. 221

SMOLKA
(SMOLKA z LAZNIK)

Polski herb Świerczek

Drobna szlachta z pogranicza śląsko – morawskiego herbu Świerczek znana z XV wieku. Siedzibą rodową były Lazniki koło Lipnika nad Bečvą. W dokumentach w latach 1454 – 1460 występuje Jan Smolka z Laznik, w 1460 roku – Czenek a w 1489 roku – Henryk.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1140

SMOLKA
(SMOLKA ze SMOLKOVA)

Drobna szlachta (włodycy) księstwa opawskiego nieznanego herbu. W 1431 roku Henryk ze Smolkowa Smolkau) posiadał młyn w Lhotce (której ?), w 1432 roku zapisał swojej żonie Katarzynie N. wiano na Smolkovie (Smolkau).
N. Smolkowa sądziła się o sołectwo w Kujawach (Kujau) koło Prudnika (Neustadt). Jadwiga Smolkowa w 1444 roku była ciotką Henryka Larischa z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) i w miejscowości tej posiadała jakiś dział, który później nieprawnie posiadał Jan Bartoszowski ze Smolkowa (Smolkau).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1140-1141

SMOLLEN
(SCHMOLLEN, ze SMOLNEJ)

Ród księstwa oleśnickiego pochodzący z miejscowości Smolna (Schmollen) koło Oleśnicy (Oels), znany z XIV i XV wieku. W 1311 roku Boguscho de Smolna (Schmollen) występuje w dokumentach jako rycerz księcia Henryka II głogowskiego a w 1317 roku przebywał na dworze księcia Bolesława III legnicko – brzeskiego. W 1336 roku Sulko de Smolna (Schmollen) przebywał na dworze księcia Konrada I oleśnickiego. W 1342 roku występują w dokumentach Piotr de Smollen – właściciel Ligoty (Ellguth) i Boguscho – właściciel Smolnej (Schmollen). W 1344 roku znany jest rycerz Albertus de Smolna (Schmollen) a w 1360 roku – Wojciech (ten sam Albert ?) de Smolna (Schmollen).
W latach 1376 –1419 Michał von Smollen (Smolna) był notariuszem księcia Konrada II i III w Koźlu (Cosel) i starostą Oleśnicy (Oels). W 1411 Bartusch von Smollen przebywał na dworze księcia Konrada III oleśnickiego, w 1449 roku Filip von Smollen był żonaty z Jadwigą N.

Źródła:
Sinapius T. I s. 916-917
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festun Cosel. Berlin 1888 s. 85, 86, 92, 93, 94

SMOLICKI
(SMOLICKI ze SMOLIC, SMOLNICKI)

Według Pilnačka ród prawdopodobnie pochodzący ze Smolic (Schmolitz) w księstwie nyskim, znany z XIV i XV wieku. W 1390 roku występuje w dokumentach Piotr zwany Smolicki. W 1441 roku – Jan Smolicki a w 1465 roku – Mikołaj.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1139

SMOYN
(SMOIN, PENČIŘ von SMOYN, SELETICKI von SMOYN)

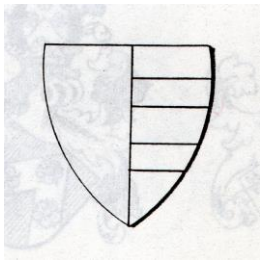

1. Herb Friedemanna von Smoyn
z 1317 r.

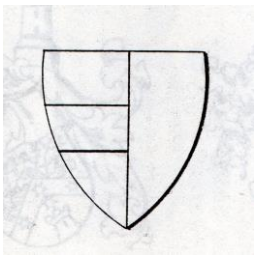

2. Herb Mickischa Penčiřa von Smoyn
z 1443 r.

3. Herb Zygmunta i Wacława von Smoyn
oraz Jana Seletickiego
z lat 1450 i 1524.

Północnoczeski ród z okolic Żytawy, zaliczany również do szlachty górnołużyckiej. Największe znaczenie posiadał w XIV i XV wieku. Pod koniec XIV wieku z rodu wydzieliły się dwie linie, które przyjęły oddzielne nazwiska: Penčiř von Smoyn i Seleticky von Smoyn. Posiadali majątki również w okolicy Zgorzelca (Goerlitz). Ród wymarł w połowie

XVIII wieku. Blażek publikuje dwie odmiany ich herbu, ale tylko zarys i podział pól tarczy i w jednym wypadku klejnot, Pilnaček tylko ich wymienia. Inne herbarze śląskie nie notują tego rodu.

Źródła:
Blażek T. II s. 125
Pilnaček T. IV s. 1138

SNELLEWALDE

zob.

SCHNELLEWALDE

SOBECK
(SOBECK von KORNITZ, SOBEK)

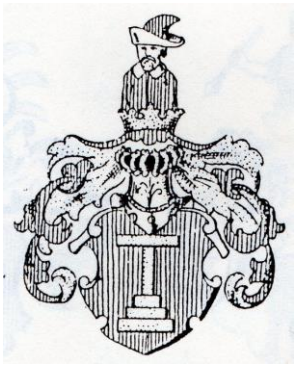

Herb rodowy

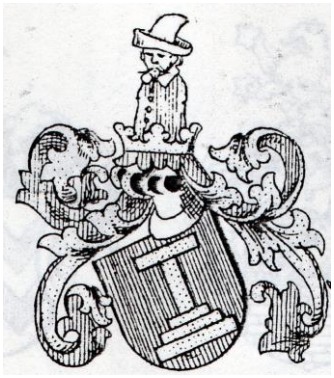

Herb baronowski

Herb hrabiowski Sobeck u. Rauthen

Polski herb Kornic

Stary śląski ród wywodzący się z panów von Kornitz (Kornice) (zob.). Nazwisko „Sobeck" pochodzi od imienia Sebastian i nie wiadomo kiedy imię zaczęło być nazwiskiem. Już około 1340 roku występuje w dokumentach Jeschke Sobeck von Kornitz. W dyplomie potwierdzającym szlachectwo Sobków wydanym przez księcia Wacława cieszyńskiego w 1561 roku stwierdza, że już w 1400 roku należeli oni do stanu panów (komesów ?). Sinapius wymienia w XV wieku licznych Sobków w księstwie oleśnickim, jednak bardzo wątpliwe są ich związki z panami von Kornitz, jako swoją siedzibę podawali oni Sułów (Saul) koło Góry Śląskiej (Guhrau).
Prawdopodobnie protoplastami tego rodu byli Sobkowie Bielikowie (zob.): w 1422 roku N. Bielik von Kornitz kupił od księcia raciborskiego Jana II Przemyślidy państwo Bohumin (Bogumin, Oderberg) z zamkiem Barutswerda, w 1435 roku właścicielem Bohumina (Bogumin, Oderberg) był Sobek Bielik von Kornitz, wraz ze swoim bratem Matesem Bielikiem, w nagrodę za wierną służbę otrzymali od książąt Mikołaja i Wacława Przemyślidów wieś Olzę (Olsau) koło Raciborza (Ratibor). Po ścięciu w 1492 roku Jana Bielika von Kornitz i konfiskacie jego majątków, w tym samym roku (1.05.1492 r.) Sobeck (jun. ?) Bielik von Kornitz zmuszony został do sprzedaży państwa Bohumin (Bogumin, Oderberg) księciu Janowi opawsko – raciborskiemu. W kościele w Hradcu (którym ?) na Morawach znajdowało się epitafium z inskrypcją: „Anno Domini 1506 hic jacet sepultus Dominus Sobec de Kornic cum sex filiis Venceslao, Joanne, Hincone, Jaroslao, Nicolao Georgio, Wilhelmo Bohuslao et Smilone, orate pro eo." (? pisze o sześciu a wymienia siedmiu synów). W XVI wieku była to średnia szlachta księstwa cieszyńskiego i Moraw o której niewiele wiemy. W wykazie szlachtry cieszyńskiej z 1567 roku wymieniani są Wacław (Wenzel), Mikołaj (Niclas) i Melchior (Melcher) a w wykazie z 1590 roku Jerzy i Maciej von Sobeck byli zaliczani do stanu rycersrskiego. W 1593 roku został nobilitowany (?) z predykatem „von Kornicz" Tomasz Sobek, nie wiadomo co go łączyło z rodem Sobków. W 1609 roku (24.02.) zmarł Jerzy Sobeck von Kornitz, właściciel Ropice (Ropica, Roppitz) i Konskiej (Końska, Konskau) w księstwie cieszyńskim, żonaty z Elżbietą, córką Krzysztofa bar. Wilczka z Dobre Zemice (Guttenland).
Kariera rodu zaczęła się dopiero w pierwszej połowie XVII wieku. W 1637 roku (26.08.) potwierdzenie starego stanu panów otrzymali bracia: Henryk i Jerzy Sobecker (?) von Kornitz. Henryk był prawdopodobnie założycielem linii węgierskiej: w 1659 roku (5.10.) indy-

genat węgierski uzyskał Dawid Henryk bar. Sobeck von Kornitz (syn Henryka ?). W 1666 roku Wilhelm Sobeck kupił Bujaków (Bujakow) koło Gliwic (Gleiwitz).

LINIA CIESZYŃSKA

Jerzy (Jan Jerzy) bar. Sobeck von Kornitz – właściciel Landeku (Landeck) oraz Wielkiej i Małej Rudzicy (Gross- und Klein Riegersdorf) w księstwie cieszyńskim, był sędzią ziemskim księstwa cieszyńskiego. Żonaty dwukrotnie: z Heleną von Mletzko z Lisznej, 2. z Anną Skrbenską von Hrziste, miał trzech synów:

1. Ferdynanda Henryka – właściciela Ochab Wielkich (Gross Ochab). Żonaty (x 1695 r.) z Katarzyną Dorotą, córką Ernesta Posadowskiego z Wołczyna (Konstadt) i Świniar (Schweinern) koło Kluczborka (Kreuzburg), miał córkę Ewę Katarzynę – żonę Jana Fryderyka bar. von Dyhrn z Lipki (Schoenau) koło Oleśnicy (Oels), członka rady książąt oleśnickich.
2. Karola – właściciela Suchej Hornej (Sucha Górna, Ober Suchau).
3. Rudolfa (zm. 1697 r.), członka rady cesarskiej i starostę księstwa cieszyńskiego. Odziedziczył majątki ojca i również był dwukrotnie żonaty: 1. z Heleną Marklowską (zm. 1708 r.), 2. z Marią Anną (zm. 9.03.1726 r.), córką polskiego posła w Wiedniu Mikołaja Filipa bar. von Rauthen, dziedziczką licznych majątków na Górnym Śląsku. Z pierwszą żoną miał troje dzieci: Józefa, Rudolfa jun. i Helenę, z drugą żoną miał pięcioro dzieci: Feliksa, Karolinę, Franciszka, Karola Henryka i N. córkę. Dwaj synowie: Rudolf jun. – był założycielem austriackiej linii baronowskiej Sobeck von Kornitz, zaś Karol Henryk – założycielem hrabiowskiej linii Sobeck hr. von Kornitz und Rauthen.

I. AUSTRIACKA LINIA BARONOWSKA

Założycielem linii był Rudolf jun.bar. Sobeck von Kornitz – syn Rudolfa z pierwszego małżeństwa, kanclerz księstwa cieszyńskiego, odziedziczył Wielką i Małą Rudzicę (Gross- und Klein Riegersdorf) oraz Bobrek (Bobrek). Żonaty z Heleną Szarlottą von Rosteck (ur. 26.05.1668 – zm. 31.08.1713 r.), wdową po N. Skrbenskim z Šenova (Szonów, Schoenhoff) miał troje dzieci:

1. Rudolfa – zmarłego w wieku 9 lat.
2. Helenę Józefę (zm. 13.09.1763 r.) – żonę Franciszka Ludwika bar. Marklowskiego, właściciela Bludovic (Błędowice, Bludowitz).
3. Maksymiliana Henryka – właściciela Landeku (Landeck) oraz Wielkiej i Małej Rudzicy (Gross- und Klein Riegersdorf), prezydenta Śląska Austriackiego. Po studiach w Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz) w 1723 roku udał się w podróż do Niderlandów i według Sinapiusa tam się ożenił (x 21.02.1724 r.) z Małgorzatą Aurelią, jedyną córką Antoniego Filipa von Vollbracht, inni historycy podają tylko jako jego żonę (drugą ?) Karolinę Rogoyską z Rogoźnika. Jego syn – Kajetan (ur. 1746 – zm. 1813 r.), był starostą księstwa opawskiego i później prezydentem sądu ziemskiego księstwa opawskiego. Żonaty (x 1780 r.) z Luizą Kisielowską (ur. 1757 – zm. 1805 r.), miał syna – Ignacego (ur. 1784 – zm. 20.08.1832 r.), starostę księstwa opawsko –

karniowskiego, żonatego (x 1825 r.) z Franciszką hr. von Falkenhayn (ur. 1805 – zm. 1870 r.). Miał córkę – Alojzę i syna – Wiktora.
Syn – Wiktor (ur. 1830 r.) – nie ożenił się. Alojza bar. von Sobeck und Kornitz (ur. Opawa, Troppau 12.09.1826 – zm. Opawa, Troppau 13.01.1878 r.) była żoną (x Červena Voda, Rothwasser 7.05.1846 r.) Karola von Skal. Jej syn – Karol jun.von Skal (ur. Hradec Kralove, Koenigsgraetz 6.06.1850 – zm. Štablovice, Stablowitz 22.03.1914 r.) został adoptowany przez wujka Wiktora i przyjął nazwisko „Karol bar. Sobek-Skal von Kornitz", miał tylko dwie córki na których linia ta wymarła (zob. Skal).

II. LINIA HRABIOWSKA HR. SOBECK BAR.VON KORNITZ UND RAUTHEN.

Linię tą założył młodszy, przyrodni brat Rudolfa jun. – Karol Henryk (zm. Racibórz, Ratibor 7.01.1738 r. – pochowany w kościele franciszkanów w Gliwicach, Gleiwitz). Po matce odziedziczył liczne majątki w księstwie opolsko – raciborskim: m. in. Ujazd (Ujest) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), Koszęcin (Koschentin) koło Lublińca (Lublinitz) i Racibórz (Ratibor). W 1712 roku sprzedał folwark Kamienice (Kaminietz) leżacy koło zamku w Raciborzu (Ratibor). W 1729 roku kupił od bar. Praschmy majątek Rudziniec (Rudzinitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1716 roku (10.10.) uzyskał tytuł hrabiego (Reichsgrafa ?) z uzupełnieniem nazwiska o nazwisko matki: „hr. Sobeck bar. von Kornitz und Rauthen". W latach 1720 – 1737 był przedostatnim starostą księstwa opolsko – raciborskiego. Dwukrotnie żonaty: 1. z Heleną bar. Marklowską (zm. 30.11.1708 – pochowana w kościele franciszkanów w Gliwicach. Gleiwitz 3.12.1708 r.), 2. (x 1709 r.) z Maksymilianą Liborią Józefą (zm. Racibórz, Ratibor 19.02.1749 r.), córką Franciszka Juliusza Józefa hr. von Verdugo z Tworogu (Tworog) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Z pierwszą żoną miał troje dzieci: Józefa, Rudolfa Józefa i Helenę – żonę (x 12.02.1732 r.) Gottlieba von Trach, starosty księstwa karniowskiego. Ślub odbył się w kaplicy zamkowej w Raciborzu, udzielał go opat klasztoru w Rudach Jan Bernard von Strachwitz. Z drugą żoną Karol Henryk miał pięcioro dzieci: Feliksa Erdmanna – w 1747 roku kupił majątek w Starej Wsi (Altendorf) koło Raciborza (Ratibor), Karolinę (zm. 2.05.1734 r.) – pierwszą żonę (x 14.02.1729 r.) Franciszka Albrechta Paczinski Reichsgr. von Tenczin, właściciela Szymiszowa (Schimischow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) i Krowiarek (Polnisch Krawarn) koło Raciborza (Ratibor) (następne dwie żony: Maksymiliana (x 1736 r.) i jej siostra – Karolina (ur. 1723 r.) pochodziły również z linii hrabiowskiej Sobków), Franciszka, Karola i N. córkę. Potomstwo miało tylko dwóch synów:

1. Rudolf Józef (zm. 1.04.1747 r.) – właściciel Koszęcina (Koschentin), Ujazdu (Ujest), Rudzińca (Rudzinitz) i Jaryszowa (Jarischau), żonaty z Józefiną hr. Wilczek bar. von Hultschin und Guttenland (zm. Szymiszów, Schimischow 1807 r.), miał córkę – Antonię, żonę Franciszka Jana Józefa hr. von Frankenberg-Ludwigsdorff bar. von Schellendorf oraz syna – Karola Henryka (ur.

Wrocław, Breslau 14.02.1739 r.), który w 1777 roku kupił Dobrodzień (Guttentag) i w 1788 roku sprzedał Koszęcin (Koschentin). Nie był żonaty.

2. Feliks Erdmann (zm. 26.11.1768 r.) – tajny radca dworu cesarskiego i prezydent Karyntii był właścicielem Raciborza (Ratibor) i Budiškovic na Morawach. Żonaty (x 9.09.1744 r.) z Marią Cecylią hr. von Saurau (ur. 11.07.1723 – zm. 22.02.1750 r.), miał dwóch synów:
    a) Jana Nepomucena Karola Erdmanna (ur. 1745 – zm. Wysoka, Waissak 15.08.1793 r.) – członka rady cesarskiej. Odziedziczył Racibórz (Ratibor) który sprzedał i w 1776 roku kupił Wysoką (Waissak), Lubotyń (Liptin) i Jakubowice (Jakubowitz) koło Głubczyc (Leoschuetz). Żonaty (x 30.11.1768 r.) z Maksymilianą Marią bar. Skrbenski (ur. 1751 – zm. 6.03.1798 r.), miał syna – Jana Nepomucena Karola (ur. 22.12.1784 – zm. Opawa, Troppau 20.08.1832 r.) – nie zonatego.
    b) Feliksa – żonatego z Marią Elżbietą hr. Vetter von der Lilie, miał syna Ferdynanda (ur. 11.02.1784 – zm. 1837 r.) – nie żonatego. Na nich wymarła linia hrabiowska.

W drugiej połowie XVIII wieku pensjonariuszkami klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor) były siostry (chore ? niepełnosprawne ?) hr. von Sobeck: Maria Amalia – lat 18 i Ernestyna – lat 17.

III. POMORSKA LINIA BARONOWSKA.

Założycielem linii był Fryderyk bar. von Sobeck (ur. 1680 – zm. Szczecin, Stettin 1768 r.) (czyj syn ?), siedzibą rodową była miejscowość Krackow (Niemcy) koło Gryfina (Greifenhagen). Jego syn – Karol Franciszek (zm. 1778 r.) był generałem majorem wojsk pruskich. Wnuk Fryderyka – Piotr Franciszek Henryk bar. von Sobeck (ur. 19.09.1773 – zm. 23.06.1847 r.) był właścicielem Krackow, Barckow, Zarrenthin, Leussin, Beuzin i Klinkenberg na Pomorzu Przednim. Dwukrotnie żonaty: 1. z Jeannettą von Jordan (zm. 11.12.1805 r.), 2. z Luizą von Heyden, z pierwszą żoną miał syna, z drugą – również syna:

1. Wicharda Karola Godfryda Juliusza Wilhelma Franciszka (ur. 25.05.1799 – zm. 27.08.1875 r.) – właściciela Krackow, Marienfelde (Pławie k. Pyrzyc ?), Tutow, Wirow, Zemmin (Cieminko k. Szczecina ?) i Koesternitz (Kościernica ?). Żonaty (x 30.09.1831 r.) z Marią Karoliną von Quillfeldt (ur. Berlin 11.10.1810 – zm. Zemmin, Cieminko ? 1.01.1889 r.), miał czworo dzieci:
    a) Jadwigę Karolinę Jeannettę Annę (ur. Krackow 5.09.1832 r.) – żonę (x Krackow 30.09.1854 r.) Otto bar. von Diepenbrock-Gruenter (zm. Wiesbaden 30.09.1870 r.), generała majora wojsk pruskich.
    b) Ernesta Jana Piotra Franciszka (ur. Krackow 15.07.1838 r.) – właściciela Barkowa (Barckow). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Koszalin, Koeslin 23.08.1867 r. - rozwiedziony) z Weroniką von Hagen (ur. 21.04.1846 r.), 2. (x Berlin 4.11.1880 r.) z Małgorzatą Ferdynandą Augustą Heleną von Arnim (ur. Fridenfelde 11.10.1860 – zm. Berlin 28.01.1897 r.).
    c) Amelię Angelikę Franciszkę Klarę (ur.1.03.1844 r.) – żonę (x Krackow 30.09.1865 r.) Feodora von Thermo (zm. 1904 r.).

d) Hugo Godfryda Wilhelma Axela (ur. Greifenwald 17.11.1848 r.) – właściciela Krackow, Marienfelde, Tutow, Wirow, Zemmin. Żonaty (x Itzehoe 29.10.1875 r.) z Marią bar. von Brockdorff (ur. Itzehoe 18.09.1855 – zm. Berlin 9.04.1904 r.), miał pięcioro dzieci:
    c) Wicharda Wilhelma Gaja Karola Helmuta (ur. Wandsbek 18.11.1876 r.) – oficera wojsk niemieckich,
    d) Bodildę Jeanettę Klarę Filipinę (ur. Krackow 11.03.1883 r.) – żonę (x 25.02.1910 r.) Detleva Henryka hr. von Buelow bar. von Kuehren.
    e) Luizę Zofię Martę (ur. Krackow 16.03.1888 r.).
    f) Axela Franciszka Jana (ur. Krackow 16.03.1888 r.) – oficera wojsk niemieckich.
    g) Marię Jeanettę Betty Małgorzatę Ernestynę (ur. Krackow 12.03.1892 r.).

2. Karola Henryka Franciszka (ur. Demmin 4.05.1810 – zm. Zarrenthin 2.03.1886 r.) – właściciela Zarrenthin, Leussin i Benzin, żonatego (x 5.06.1835 r.) z Ernestyną bar. von Buelow (ur. Neubrandenburg 14.02.1812 – zm. Zarrenthin 16.04.1907 r.). Miał córkę – Luizę Matyldę Ernestynę Ludolfinę (ur. Neubrandenburg 24.08.1836 – zm. Filehne 6.09.1913 r.) – żonę (x 10.08.1855 r.) Adalberta hr. von der Schuemburg (zm. Filehne 27.06.1874 r.) właściciela Filehne.

Źródła:
Sinapius T. II s. 227-228
Zedlitz T. IV s. 220-221
Blażek T. I s. 102, T. IV s. 82-83
Doerr s. 61, 120, 200
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 334-335
Genealogische Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 391
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 793-794
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln – Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 30-31
Pfotenhauer: Die Ritterschaft von Teschen im 16.Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 18:1884 s. 274, 181, 282, 283
Szersznik L.: Materiały genealogiczno – heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 204 s. 141

TABLICE GENEALOGICZNE

LINIA CIESZYŃSKA

Jerzy (Jan Jerzy) bar. Sobeck v. Kornitz
XVI/XVII w.
wł. Landeku, Wielkiej i Małej Rudzicy
sędzia ziemski ks. cieszyńskiego
ż. 1. Helena Mletzko z Lisznej
2. Anna Skrbenska v. Hrziste
|

Ferdynand Henryk	Karol	Rudolf
wł. Ochab Wielkich	wł. Suchej Górnej	zm. 1697 r.
ż. (x 1695 r.) Katarzyna Dorota Posadowska z Wołczyna		czł. rady cesarskiej, starosta ks. cieszyńskiego wł. Wielkiej i Małej Rudzicy
|		ż. 1. Helena Marklowska z Grodźca (zm. 1708 r.)
Ewa Katarzyna		2. Maria Anna bar. v. Rauthen
m. Jan Fryderyk bar. v. Dyhrn wł. Lipki czł. rady ks. oleśnickich		(zm. 9.03.1726 r.)
		|
		|

Józef	Rudolf jun.	Feliks	Franciszek	Karol Henryk	córki:
	|			|	a) Helena
	austriacka linia baronowska bar. Sobeck v. Kornitz			linia hrabiowska hr. Sobeck bar. v. Kornitz u. Rauthen	b) Karolina c) N.

AUSTRIACKA LINIA BARONOWSKA

Rudolf jun. bar. Sobeck v. Kornitz
XVII/XVIII w.
wł. Wielkiej i Małej Rudzicy oraz Bobrka
kanclerz ks. cieszyńskiego
ż. Helena Szrlotta v. Rosteck 1o voto Skrbenska
(ur. 26.05.1668 – zm. 31.08.1713 r.)
|

Rudolf	Maksymilian Henryk	Helena Józefa
zm. w wieku 9 lat	wł. Landeku oraz Wielkiej i Małej Rudzicy	zm. 13.09.1763 r. m. Franciszek Ludwik bar. Marklowski
	ż. 1. (x 21.02.1724 r.) Małgorzata Aurelia v. Vollbracht (?)	
	2. Karolina Rogoyska z Rogoźnika	

|
Kajetan
ur. 1746 – zm. 1813 r.
starosta ks. opawskiego
ż. (x 1780 r.) Luiza Kisielowska
(ur. 1757 – zm. 1805 r.)
|
Ignacy
ur. 1784 – zm. 20.08.1832 r.
starosta ks. opawsko-karniowskiego
ż. (1825 r.) Franciszka hr. v. Falkenhayn
(ur. 1805 – zm. 1870 r.)
|

Wiktor
ur. 1830 r.

Alojza
ur. Opawa 12.09.1826 –
zm. Opawa 13.01.1878 r.
m. (x Červena Voda 7.05.1846 r.)
Karol v. Skal
|
Karol jun. v. Skal
ur. Hradec Kralove 6.06.1850 -
zm. Štablovice 22.03.1914 r.
adoptowany przez Wiktora
z nazwiskiem
bar. Sobek-Skal v. Kornitz
(zob. Skal)

LINIA HRABIOWSKA – hr. SOBECK bar. von KORNITZ und RAUTHEN

Karol Henryk
s. Rudolfa
zm. Racibórz 7.01.1738 r.
wł. Ujazdu, Koszęcina, Raciborza
1729 r. – kup. Rudziniec
1716 r. – hr. Sobeck bar. v. Kornitz u. Rauthen
1720-1737 r. – starosta ks. opolskiego i raciborskiego
ż. 1. Helena bar. Marklowska
(zm. 30.11.1708 r.)
2. (x 1709 r.) Maksymiliana Liboria Józefa
hr. v. Verdugo z Tworogu
(zm. Racibórz 19.02.1749 r.)
|

Józef

Rudolf Józef
zm. 1.04.1747 r.
wł. Koszęcina, Ujazdu, Rudzińca i Jaryszowa

Feliks Erdmann
zm. 26.11.1768 r.
tajny radca dworu cesarskiego, prezydent Karyntii

Franciszek

Karol

córki:
a) Helena
m. (x Racibórz 12.02.1732 r.)
Gottlieb v. Trach
starosta ks. karniowskiego

ż. Józefina
hr. Wilczek
bar. v. Hultschin
u. Guttenland
(zm. Szymiszów
1807 r.)

wł. Raciborza
i Budiškovic
ż. (x 9.09.1744 r.)
Maria Cecylia v. Saurau
(ur. 11.07.1723 -
zm. 22.02.1750 r.)

b) Karolina
zm. 2.05.1734 r.
m. (x 14.02.1729 r.)
Franciszek Albrecht
Paczinski Reichsgr.
v. Tenczin
wł. Szymiszowa
i Krowiarek

Jan Nepomucen
Karol Erdmann
ur. 1745 –
zm. Wysoka
15.08.1793 r.
czł. rady cesarskiej
sprzed. Racibórz
1776 r. kup. Wysoką,
Lubotyń i Jakubowice
ż. (x 30.11.1768 r.)
Maksymiliana Maria
bar. v. Skrbenski
(ur. 1751 –
zm. 6.03.1798 r.)

Jan Nepomucen
Karol
ur. 22.12.1784 –
zm. Opawa 20.08.1832 r.

Feliks
ż. Maria Elżbieta
hr. Vetter v. d. Lilie

Ferdynand
ur. 11.02.1784 – zm. 1837 r.
<u>ostatni męski przedst. linii hrabiowskiej</u>

Karol Henryk
ur. Wrocław 14.02.1739 r.
1777 r. – kup. Dobrodzień
1788 r. – sprzed. Koszęcin

Antonia
m. Franciszek Jan Józef
hr. v. Frankenberg-Ludwigsdorff
bar. v. Schellendorf

POMORSKA LINIA BARONOWSKA.

Fryderyk bar. v. Sobeck
s. ?
ur. 1680 – zm. Szczecin 1768 r.
wł. Krackow

Karol Franciszek
zm. 1778 r.
generał major wojsk
pruskich

Piotr Franciszek Henryk
ur. 19.09.1773 – zm. 23.06.1847 r.
wł. Krackow,Barckow, Zarrentin, Leussin,
Beuzin i Klinkenberg na Pomorzu Przednim

ż. 1. Jeannetta v. Jordan (zm. 11.12.1805 r.)
2. Luiza v. Heyden

Wichard Karol Godfryd Juliusz Wilhelm Franciszek
ur. 25.05.1799 - zm. 27.08.1875 r.
wł. Krackow, Marienfelde, Tutow, Wirow, Zemmin i Koesternitz
ż. (x 30.09.1831 r.) Maria Karolina v. Quillfeld (ur. Berlin 11.10.1810 - zm. Zemmin 1.01.1889 r.)

Karol Henryk Franciszek
ur. Demmin 4.05.1810 – zm. Zarrenthin 2.03.1886 r.
wł. Zarrenthin, Leussin i Benzin
ż. (x 5.06.1835 r.) Ernestyna bar. v. Buelow (ur. Neubrandenburg 14.02.1812 – zm. Zarrenthin 16.04.1907 r.)

Luiza Matylda Ernestyna Ludolfina
ur. Neubrandenburg 24.08.1836 – zm. Filehne 6.09.1913 r.
m. (x 10.08.1855 r.) Adalbert hr. v. d. Schuemburg (zm. Filehne 27.06.1874 r.)
wł. Filehne

Ernest Jan Piotr Franciszek
ur. Krackow 15.07.1838 r.
wł. Barkow
ż. 1. (x Koszalin 23.08.1867 r. - rozwiedziony) Weronika v. Hagen (ur. 21.04.1846 r.)
2. (x Berlin 4.11. 1880 r.) Małgorzata Ferdynanda Augusta Helena v. Arnim (ur. Friedenfelde 11.10.1860 - zm. Berlin 28.01. 1897 r.)

Hugo Godfryd Wilhelm Axel
ur. Greifenwald 17.11.1848 r.
wł. Krackow, Marienfelde, Tutow, Wirow Zemmin
ż. (x Itzehoe 29.10.1875 r.) Maria bar. v. Brockdorff (ur. Itzehoe 18.09.1855 – zm. Berlin 9.04.1904 r.)

Wichard Wilhelm Gaj Karol Helmut
ur. Wansbek 18.11.1876 r.
oficer wojsk niemieckich

Axel Franciszek Jan
ur. Krackow 16.03.1888 r.
oficer wojsk niemieckich

córki:
a) Jadwiga Karolina Jeanetta Anna
ur. Krackow 5.09.1832 r.
m. (x Krackow 30.09.1854 r.) Otto bar. v. Diepenbrock-Gruenter (zm. Wiesbaden 30.09.1870 r.) generał major wojsk pruskich
b) Amelia Angelika Franciszka Klara
ur. 1.03.1844 r.
m. (x Krackow 30.09.1865 r .) Feodor v. Thermo (zm. 1904 r.)

córki:
a) Bodilda Jeanetta Klara Filipina
ur. Krackow 11.03.1883 r.
m. (x 25.02.1910 r.) Detlev Henryk hr. v. Buelow bar. v. Kuehren
b) Luiza Zofia Marta
ur. Krackow 16.03.1888 r.
c) Maria Jeanetta Betty Małgorzata Ernestyna
ur. Krackow 12.03.1892 r.

SOBECK

zob.

SKAL

SOBEK
(SOBEK z SULEJOWA, SOBKE von SAUL)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Brochwicz II

Informacje o tym rodzie podają Sinapius i Pilnaček ale tylko niektóre są zbieżne czy uzupełniają się.
Według Pilnačka był to ród polski herbu Brochwicz pochodzący z Sulejowa w Małopolsce (Kieleckie), zaś według Sinapiusa była to jedna linia Sobków von Kornitz, osiadła w księstwie oleśnickim, używająca nazwiska w formie „Sobke" lub „Sopke". Siedzibą rodową miał być Sułów (Saul który ? Wielki czy Mały, Gross oder Klein Saul) w księstwie wołowskim.
Według Pilnačka w księstwie opawskim osiadł na przełomie XV i XVI wieku przybyły z Polski Albrecht Sobek (zm. przed 1523 r.) z Sulejowa. Od około 1507 do 1511 roku był starostą opawskim. Według Sinapiusa Albrecht Sobke von Saul w 1489 roku był członkiem rady księcia Konrada X Białego jun. oleśnickiego i właścicielem ważnego zamku i miasta Wąsosz (Herrnstadt) na pograniczu z Wielkopolską. W 1495 roku przebywał na dworze książąt oleśnickich a od1503 roku był starostą księstwa opawskiego.
Żonaty z Anną Szydłowiecką, siostrą Jakuba, Piotra i Krzysztofa Szydłowieckich (Sinapius), siostrą Krzysztofa Szydłowieckiego starosty krakowskiego (Pilnaček). Miał synów: Baltazara, Melchiora i Zygmunta którzy pozostali w Polsce (Pilnaček). Miał liczne majątki w księstwie oleśnickim, które w 1505 roku potwierdzili mu książęta Albrecht i Karol ziębicko – oleśniccy: Wierzowice (Wiersewitz) i Szedziec (Schaetz) koło Góry Śląskiej

(Guhrau), Rybin (Ryppin) koło Ostrzeszowa (Schildberg) w Wielkopolsce oraz miasto i zamek Wąsosz (Herrnstadt) z zastrzeżeniem, że po jego śmierci zamek w Wąsoszy (Herrnstadt) wróci do książąt. Wąsosz (Herrnstadt) zapisał Albrecht swojej żonie (Sinapius).
W księstwie opawskim Albrecht posiadał dwa domy, browar przed bramą opawską, cztery jatki mięsne i młyn papierniczy należący przedtem do Hawranowskich. Żonie zapisał młyn papierniczy oraz wiano na folwarku zwanym Sokolowskim. Po jego śmierci synowie i żona sprzedali Fabianowi Bzencowi wszystkie majątki poprzez pełnomocników Krzysztofa i Mikołaja Szydłowieckich. Sprzedaż zatwierdził w 1523 roku (1.09.) król Ludwik Jagiellończyk (Pilnaček).

Źródła:
Sinapius T. I s. 154-159
Pilnaček T. IV s. 1226

SOBEK

zob.

SOBECK

SOBITSCHOWSKI

zob.

SCHEBISCHOWSKI

SOBKE

zob.

SOBEK

SODER

W 1737 roku (14.08.) został wpisany w czeski stan rycerski Jan Kasper von Soder (zm. 27.03.1765 r.), sekretarz kamery cesarskiej księstwa opolsko – raciborskiego, żonaty z Rozalią Banowską. W 1738 roku (30.07.) kupił od braci Wacława Łazarza i Franciszka Ludwika bar. von Blankowski państwo Zębowice (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg) z wsiami: Knieja (Kneja), Poczołków (Poscholkau), Prusków (Pruskau) i Osiecko (Oschietzko).

Źródła:
Blażek T. II s. 125
Doerr s. 225

SODOWSKI

zob.

SADOWSKI

SOKOLIGK
(SOKOLIGK von DUBA)

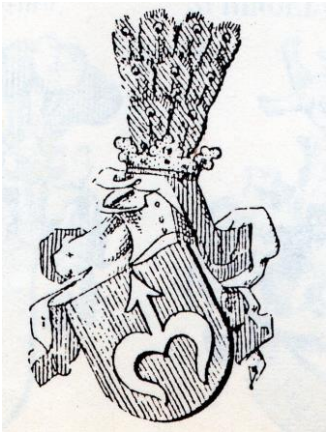

Stary czeski ród herbu Odrowąż wywodzący się z Beneszowiców (zob.). Jan Sokoligk von Duba był w latach 1502 – 1504 starostą Kłodzka (Glatz).

Źródła:
Blażek T. I s. 102

SOKOLNICKI

Herb śląski wg Blażka Polski herb Nowina

Wielkopolski ród herbu Nowina pochodzący z Sokolnik koło Gniezna.
W połowie XVI wieku Oswald Sokolnicki żonaty z Anną, córką Jana Dobischowskiego, posiadał folwark zwany „Aecker" i dom w Żorach (Sohrau O/S). Spadkobiercy w 1560 roku sprzedali majątek Jerzemu von Oppersdorff.

Źródła:
Blażek T. III s. 169
Pilnaček T. IV s. 1147

SOKOLOW

zob.

SOKOLOWSKI

SOKOLOWSKI
(SOKOLOW)

Na Śląsku istniało kilka rodów o tym nazwisku, głównie pochodzący z Polski, posiadający różne herby o których informacje są z sobą pomieszane: te same herby przypisuje różnym rodom i odwrotnie.

SOKOLOWSKI
(SOKOLOW)

ek

Herb Trzaska wg Sinapiusa

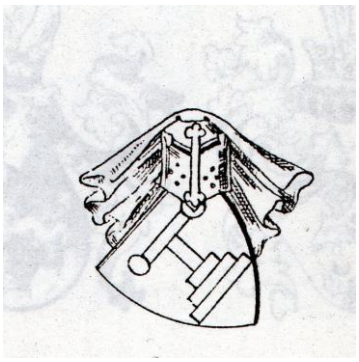

Herb Kornic wg Blażka

Stary ród śląski pochodzący z Sokołowic (Zucklau) w księstwie oleśnickim od których wzięli swoje nazwisko. Według Sinapiusa posiadali najstarszą formę herbu Trzaska ze zmienonymi barwami:w czrwonym polu złoty półksiężyc rogami do góry, nad i pod nim krzyżyki kawalerskie. Blażek Sokolowskim oleśnickim przypisuje chyba błędnie herb Kornic, zaś Pilnaček herb Trzaska przypisuje Sokolowskim cieszyński.
W 1317 roku występuje w dokumentach oleśnickich Cunradus de Sokolow, w 1344 i 1348 – Philippus von Sokolow. W 1367 roku Bartusch von Sokolow przebywał na dworze księcia Konrada II oleśnickiego.

Źródła:
Sinapius T. I s. 917-918
Blażek T. III s. 113
Pilnaček T. IV s. 1145

SOKOLOWSKI
(SOKOLOWSKI z SOKOLOWA, *SOKOŁOWSKI*)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Korwin

Szlachta mazowiecka z okolic Sochaczewa herbu Korwin. Wlostek Sokołowski z Sokołowa, żonaty z Jadwigą z Sokołowa, miał syna – Macieja (Marcina) zwanego Bujak żonatego z Dorotą herbu Rola.
Jego syn – Stanisław (zm. ok. 1558 r.) w 1483 roku przeniósł się z Mazowsza do Czech i nabył majątek w okolicy Nymburka. Po jego śmierci majątek odziedziczył syn – Marcin (zm. ok. 1593 r.), pisarz ziemski Moraw.
Potomstwo Marcina mieszkało na Morawach i na Śląsku. Syn Karol (zm. ok. 1604 r.) miał czterech synów: Tobiasza (Dobiasz) – właściciela Verčic, Ludwika (zm. ok. 1609 r.), Albrechta i Jana.
W 1629 roku August Sokolowski (zm. 1641 r.) z Sokolowa był proboszczem w Jstebniku.
Karol (syn Tobiasza ?) (zm. 16.12.1613 r.) miał córkę – Rozynę, która majątek Verčice (folwark i młyn) zapisała klasztorowi św. Krzyża w Znojmie. Jej krewnym był Jan Sokolowski – rycerz Grobu Świętego (bożogrobowiec). Sama była stryjną (siostrą ojca) Albrechta i Jana, którzy zrzekli się swoich praw do tego majątku.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1017
Pilnaček T. IV s. 1144-1145

SOKOLOWSKI
(SOKOLOWSKI z SOKOLOWA, *SOKOŁOWSKI*)

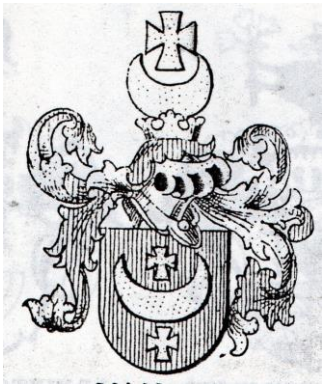

Herb śląski Trzaska

Herb Sokołowski wg Siebmachera

Polski herb Trzaska

Stary polski ród herbu Trzaska pochodzący z Mazowsza którego przedstawiciele w XVI wieku przenieśli się do księstwa cieszyńskiego (Sinapius herb ten przypisuje Sokolowskim oleśnickim, zaś Blażek łączy z nimi Sokolowskich z Wrancze herbu Pomian).
eekW 1578 roku osiadł w tym księstwie Abraham Sokołowski (zm. przed 1592 r.) i nabył Czechowice (Czechowitz) i Żebracze. Żonaty z Elżbietą Oraczowską herbu Śreniawa z Przybysławic w Małopolsce, miał dwóch synów: Abrahama jun. i Joachima. Abraham jun. (zm. po 1622 r.) procesował się o majątek z braćmi Jana Ocieskiego starosty Olsztyna koło Częstochowy. Żonaty z Magdaleną, córką Hynka Charwata z Wetcze, która po jego śmierci wyszła za mąż za za Adama sen. von Beess, miał syna – Andrzeja, w 1626 roku właściciela Nowej Wsi (której ?). Andrzej – zawodowy żołnierz, w 1626 roku (15.08.) w Raciborzu (Ratibor) sporządził w jęz. czeskim testament. W testamencie pisze, że jego bratem był Adam baron von Beess a matką Magdalena Petrowicz Charwat z Wecze. Dział, który otrzymał po matce w Nowej Wsi sprzedał swojemu szwagrowi Janowi sen. Kozłowskiemu z Kozłowa (Koslow) na Adamowicach (Adamowitz) koło Rybnika (Rybnik). Pieniądze które jeszcze się należąały za ten dział powinny być oddane w ramach długu bratu Andrzeja – Adamowi bar. Beessowi z Kolna i Karłowic – właścicielowi Dzimierza (Dzimirz) koło Rybnika

(Rybnik). Należności ze spadku w Gotartowie (Gottartowitz) zapisuje szwagrowi Janowi sen. Kozlowskiemu.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1143-1144
Szresznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 187
Księga testamentów – Testament Andrzeja (Ondrzege) Sokolowskiego. rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib.sygn. 43 s. 47-49
Sękowski R.: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 s. 30, nr. 30 (błędny opis)

SOKOLOWSKI
(SOKOLOWSKI z WRANCZE, *SOKOŁOWSKI*)

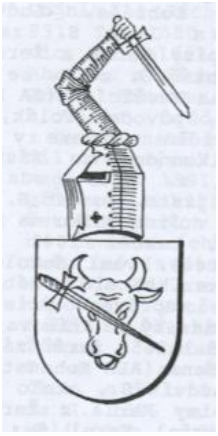

Herb Sokołowskich wg Pilnačka

Polski herb Pomian

Stary polski (?) ród herbu Pomian pochodzący z Kujaw (?). Jako siedzibę rodową podawali nieznaną miejscowość Wrancze (Vranče) którą nie wiadomo gdzie szukać: w Polsce czy w Czechach. Blażek łączy ich z Sokolowskimi herbu Trzaska z księstwa cieszyńskiego. Na Śląsku znani z XV wieku, być może przybyli tu w oddziałach polskich husytów gdyż pierwsza informacja dotyczy Mikołaja Sokolowskiego występującego w 1459 roku (6.07.) w dokumentach husyty księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego).
W 1493 roku (11.07.) Jan Sokolowski (zm. przed 21.02.1497 r.) z Wrancze – komornik króla Władysława Jagiellończyka, otrzymał skonfiskowane Janowi Bielikowi księstwo toszeckie, w 1495 roku (28.10.) Paweł Sokolowski oświadczył w imieniu swoim i brata Jana, że po ich śmierci zamek w Toszku (Tost) wraz z okolicą ma był przekazany księciu Janowi z Oświęcimia I gliwic (Gleiwitz) panu na Krnovie (Karniów, Jaegerndorf) oraz jego żonie księżnej Barbarze opawsko – raciborskiej. W 1497 roku (21.02.) księżna Barbara opawsko

– raciborska sprzedała prawa do Toszku (Tost) książętom Janowi II Dobremu i Mikołajowi II opolskim. które następnie sprzedał księciu opolskiemu Janowi II Dobremu.
W 1609 roku Abraham Sokolowski był panem zastawnym Lysek (Lissek) koło Rybnika (Rybnik).

Źródła:
Blażek T. III s. 55, IV s. 83
Pilnaček T. IV s. 1146
C.D.S. T. VI nr 425, 430
Księga podatków księstwa opolsko-raciborskiego 1621 r. rkp. – AP. Wr. Księstwo opolo.-racib. sygn.. 148

SOLG
(SALG, ZOLG)

Mało znany ród włodyków z księstwa cieszyńskiego i opawskiego.
N. Solg w 1498 roku był sędzią ziemskim księstwa opawskiego. Małgorzata Solgowa z Karaun (?) w 1584 roku wymieniła jakąś wieś z Janem Gotschalkowskim, później występuje pod nazwiskiem „Zolgowa" lub „Salgowa"jako właścicielka Dębowca (Dembowetz) w księstwie cieszyńskim. Była dwukrotnie zamężna: 1. z Janem Tschammerem (zm. 1598 r.) z Iskrzyczyna (Iskritschin) właściciela Dolnego Dębowca (Nieder Dembowetz), 2. z Kasprem Schebischowskim z „Szinowic".

Żródła:
Pilnaček T. V s. 1444-1445

SOLIKOWSKI
(SULIKOWSKI ?)

Mało znany stary ród polskiego pochodzenia herbu Nowina, znani od XV wieku początkowo w księstwie cieszyńskim, później również na Dolnym Śląsku. Blażek odróżnia od Solikowskich ród Sulikowskich (zob.) herbu Strzemię ale wymienia przy obu rodach te same osoby i miejscowości. W 1494 roku Zygmunt Solikowski był członkiem rady księcia Kazimierza cieszyńskiego. W XVII wieku N. von Krumkrieger – żona N. Solikowskiego posiadała część Ołdrzychowic Kłodzkich (Ullersdorf).

W połowie XVII wieku Samuel Sulikowski żonaty z N. von Dobschuetz, miał syna – Jana Jerzego, właściciela Kopani (Koppen) w księstwie brzeskim. Żonaty (x ok. 1678 r.) Eleonorą von Gruttschreiber z Michałow (Michelau), wdową po Zygmuncie Dressler von Scharffenstein (zm. 1675 r.), miał syna – Adama Leonarda (zm. 1730 r.), sędziegoziemskiego księstwa brzeskiego i dyrektora kasy tegoż księstwa, właściciela Kopani (Koppen). Żonaty z Franciszką Eleonorą bar. Printz von Buchau (zm. 27.06.1742 r.) miał czworo dzieci:

1. Jana Karola (ur. 23.10.1709 r.).
2. Marię Eleonorę (ur. 20.11.1711 r.) – zakonnicę w klasztorze św. Katarzyny we Wrocławiu (Breslau).
3. Jana Adama Fryderyka (ur. 6.06.1722 r.).
4. Marię Klarę (ur. 9.08.1727 – zm. 3.10.1758 r.) – żonę N. von Gumprecht.

N. von Solikowski – landrat (którego powiatu ?) był żonaty z Agnieszką von Thomagnini (ur. 24.08.1719 – zm. 24.04.1793 r.). Inny N. von Solikowski (ur. 1746 – zm. Świdnica, Schweidnitz 2.04.1828 r.) – właściciel Lipowej (Polnisch Leipe) koło Niemodlina (Falkenberg), żonaty z Antonią von Rhaden (ur. 1761 – zm. Świdnica, Schweidnitz 16.08.1819 r.), miał córkę – Wilhelminę Henriettę Elżbietę (ur. 26.09.1788 r.).

We Wrocławiu (Breslau) żyły w XVIII wieku: Teresa von Sulikowska (ur. 1746 – zm. 12.08.1829 r.) oraz Anna Szarlotta (ur. 1744 – zm. 21.10.1822 r.). Anna Szarlotta Maria Sulikowska (zm. 1751 r.) była żoną Franciszka Józefa von Larisch.

Franciszek von Solikowski, porucznik wojsk pruskich, właściciel Zabardowic (Seiffersdorf) koło Oławy (Ohlau) miał N. córkę (ur. 20.01.1800 r.).

Żródła:
Sinapius T. II s. 1017-1018
Blażek T. III s. 153-154, 155-156 (Sulikowski),T. IV s. 83
Pilnaček T. IV s. 1147

SOLIKOWSKI

zob.

SULIKOWSKI

SOLLHAUSEN

zob.

WELLY

SOLMS

Herb rodowy I

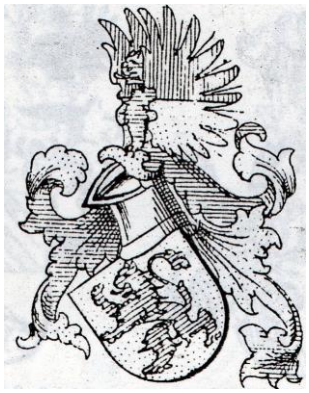

Herb rodowy II

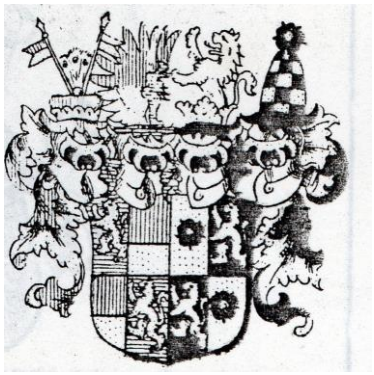

Herb hrabiowski I

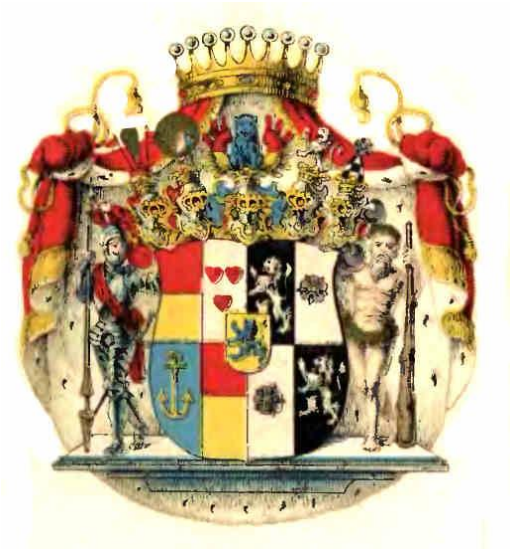

Herb hrabiowski II

Herb książąt zu Solms-Baruth

Stary ród niemiecki znany od początków XII wieku: protoplasta rodu Godfryd hr. von Wegebach ożenił się (x ok. 1140 r.) z ostatnią dziedziczką hrabstwa Solms i był założycielem nowej linii tego rodu. W 1232 roku wnukowie Godfryda – Henryk II i Markwart zamienili nazwisko „Wegebach" na „Solms". Ich potomkowie podzielili ród na bardzo liczne linie i podlinie, które w większości wymarły.
W 1742 roku (22.03.) Fryderyk Wilhelm hr. von Solms-Greifenstein uzyskał tytuł księcia Rzeszy. Ten sam tytuł uzyskała w 1792 roku (14.07.) linia von Solms-Lich und Hochensolms. W 1888 roku (16.04.) tytuł księcia z prawem primogenitury otrzymał Fryderyk Hermann Karol Adolf hr. zu Solms-Baruth z Baruth. W 1766 roku Jan Chrystian hr. zu Solms-Baruth kupił państwo Kliczków (Klitschdorf) koło Bolesławca (Bunzlau) a w 1852 roku majątek Luboszów (Lipschau-Dohms) koło Żagania (Sagan) kupił Jan Chrystian Henryk Hermann zu Solms-Baruth. Państwo Kliczków (Klitschdorf) zostało podniesione do rangi hrabstwa.
W księstwie cieszyńskim państwo Bielsko (Bielitz), po śmierci hr. von Sunneg w latach 1728 – 1746 posiadał Henryk Wilhelm hr. von Solms-Sonnewalde-Wildenfels.
Teodor hr. von Solms-Sonnewalde-Wildenfels (zm. 18.03.1888 r.) z podlinii z Roesa w 1850 roku (23.07.) kupił od Edwarda von Stoesser majątek Słupsko (Slupsko) koło Gliwic (Gleiwitz), który później sprzedał księciu Hugo von Hohenlohe-Oeringen. Drugą jego żoną była Wilhelmina, wdowa po Janie hr. von Renard, z którą w 1879 roku rozwiódł się. Groby jego i jego dzieci znajdowały się na cmentarzu w Poniszowicach (Ponischowitz) koło Gliwic (Gleiwitz).

Źródła:
Zedlitz T. V s. 428
Blażek T. IV s. 83-84
Krane s. 125-126
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 402-406
Rudziński Wł.: Koligacje śląskie.Warszawa 1995 s. 38

SOLNITZ
(SOLNICZ)

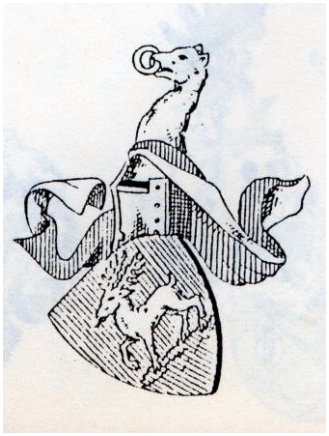

Mało znany ród z hrabstwa kłodzkiego. Konrad von Solnitz w 1361 roku wraz z żoną N. von Tschischwitz posiadał część Wambierzyc (Albendorf) i Ratna (Rathen). W XV wieku Jerzy i Jan von Solnitz (bracia ?) byli właścicielami Komorowa (Kammerau), Topoli (Reichenau) i Tomkowa (Tunkendorf) w księstwie świdnickim. W 1592 roku Jakub von Solnitz był właścicielem Pławnicy (Plomnitz) w hrabstwie kłodzkim.

Źródła:
Blażek T. I s. 102

SOLOWSKI

Mało znani włodykowie z księstwa opolsko – raciborskiego. W 1575 roku Zofia Solowska była żoną Wawrzyńca (Lorenz) von Fragstein z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) koło Koźla (Cosel).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1147

SOMAGY

zob.

SAMOGHYI

SOMMER

zob.

SOMMERFELD

SOMMER

zob.

SOMMERSBERG

SOMMER

zob.

SOMMERSBURG

SOMMER

zob.

WEDEMEYER

SOMMERFELD

Na Śląsku istniały w różnych okresach trzy oddzielne rody o tym nazwisku: jeden stary, znany od końca XIII wieku i dwa nobilitowane w XVII i XVIII wieku. Jednak coś ich musiało z sobą łączyć, gdyż rody nobilitowane mają w herbie elementy starego rodu Sommerfeld.

SOMMERFELD
(SOMMERFELD und FALKENHAYN, SOMMERFELD TSCHASSEL genannt)

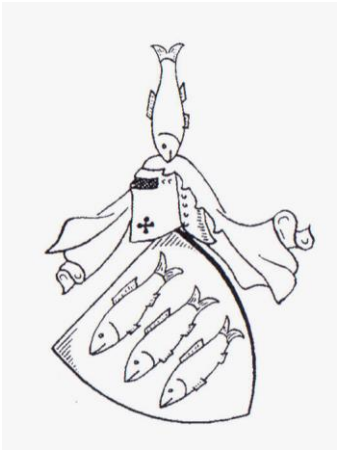

Herb wg Adelslexikon

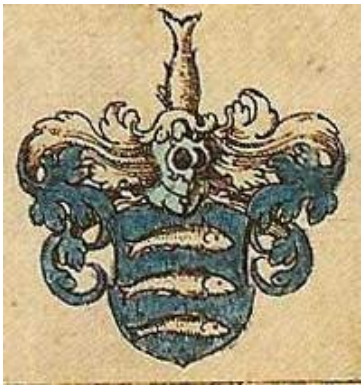

Herb wg Siebmachera

Herb wg Schles. Wappenbuch

Stary ród śląski posiadający w herbie na błękitnej tarczy trzy srebrne szczupaki. Według T. Jurka byli przybyszami ale nie potrafił on wskazać skąd przybyli, według Zedlitza pochodzili z Górnych Łużyc.
Znani na Śląsku już od końca XIII wieku: w 1294 roku (6.05.) Gotfrit von Sumirvelt przebywał na dworze księcia Henryka V Grubego we Wrocławiu (Breslau), w 1337 roku Johannes de Somyrfeld przebywał na dworze księcia Henryka VI wrocławskiego. W 1381 roku Francke von Sommerfeld był świadkiem kupna przez thyma von Kolbnitz starosty wrocławskiego majątku Białków (Belkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). W 1397 roku Jan Sommerfeld przebywał na dworze księcia Konrada II oleśnickiego.
Od XV wieku główna linia rodu podawała jako swoją siedzibę Jastrzębce (Falkenhain) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). N. von Sommerfeld, właściciel Jastrzębiec (Falkenhain), żonaty z N. von Hock z Gussendorf (?) koło Wrocławia (Breslau) miał syna N. żonatego z N. von Schaffgotsch z Radlina (Riegel). Jego syn – N., właściciel Jastrzębiec (Falkenhain), żonaty z N. von Falkenhain z Krzeczyna Małego (Klein Krichen) miał trzech synów: Bartłomieja – o którym nic nie wiadomo, Krzysztofa – w 1592 roku właściciela Warty Bolesławickiej (Alt Warthau), żonatego z N. von Uechtritz z Kościelnej Wsi (Steinkirchen) i Bartoszowych (Baerschdorf), miał córkę Juliannę (zm. 1603 r.) – drugą żonę Ernesta von Prittwitz z Laskowic Oławskich (Laskowitz) starosty Oławy (Ohlau). Trzeci syn – Jan, żonaty z Urszulą von Rheinbaben z Kadłuba (Kadlau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) miał siedmioro dzieci:

1. Krzysztofa – żonatego z N. von Lemberg, miał podobno liczne potomstwo o którym nic nie wiadomo.
2. Ernesta – członka rady cesarskiej, w 1571 roku właściciela Jastrzębiec (Falkenhain), zmarłego w 1574 roku (22.11.) nie żonatego.
3. Franciszka – zob. dalej

4. Jerzego – zob. dalej
5. Urszulę – żonę Fryderyka von Nimptsch (zm. 12.08.1619 r.) z Sędziszowej (Roeversdorf).
6. Katarzynę – dwukrotnie zamężną: 1. w wieku 15 lat wyszła za mąż za blisko 80-letniego Jana Zygmunta von Schweinichen (ur. 1591 – zm. 1664 r.) ze Świn (Schweinhaus), ostatniego przedstawiciela linii ze Świn (Schwinhaus), 2. z Janem Jerzym von Zedlitz z Marcinkowic (Merzdorf),
7. Annę – żonę Konrada von Dyhrn z Psar (Huenern) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Oprócz nich w drugiej połowie XVI wieku znani byli Jerzy i Zygmunt – w 1596 roku właściciele Wyskoka (Hohberg) koło Złotoryi (Goldberg). Barbara von Sommerfeld była żoną (x ok. 1587 r.) Jana von Reibnitz z Kubic (Kaubitz). Małgorzata (zm. po 1585 r.) była żoną Daniela von Reibnitz z Wojnowic (Wonnwitz).

W XV i XVI wieku znana była linia z Głuchowa (Glauche) koło Trzebnicy (Trebnitz) używająca przydomku „Tschassel" (Tschassel genannt): w 1447 roku Wenzel Lessel zwany Czaslaw (Tschassel), w 1481 roku Krzysztof Sommerfeld zwany Tschassel, w 1524 roku Fryderyk Tzcassel i w 1530 roku Fryderyk Tschassel – właściciel Górnego i Dolnego Głuchowa (Ober- u. Nieder Glauche). Kuntz (Konrad) von Sommerfeld zwany Tschassel w 1545 roku był właścicielem Tomic (Tomnitz) w księstwie ziębickim.

A. POTOMSTWO FRANCISZKA Z OLSZANICY (ALZENAU)

Franciszek – syn Jana, był właścicielem Olszanicy (Alzenau) koło Złotoryi (Goldberg). W 1596 roku brał udział w pogrzebie księcia Fryderyka IV legnickiego. Żonaty z Jadwigą von Prittwitz z Laskowic Oławskich (Laskowitz), miał dwóch synów:

Jana Ernesta (ur. 9.01.1589 – zm. 8.03.1655 r.) – żonaty z Barbarą von Reibnitz z Kuchar (Kuchendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), nie miał dzieci.

Franciszka jun. – właściciela Olszanicy (Alzenau). Żonaty z Barbarą von Falckenhain, miał syna – Krzysztofa Ernesta oraz córkę – Helenę Rozynę (ur. 9.07.1624 – zm. 17.07.1662 r.), dwukrotnie zamężną: 1. z Walentynem von Reder z Proboszczowa (Probsthain) koło Złotoryi (Goldberg), 2. z Wolfem Bernardem von Tschirnhaus z Klimontowa (Hockenau) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

Syn, Krzysztof Ernest (ur. 7.07.1622 r.) – właściciel Olszanicy (Alzenau), Górnego i Średniego Jagodnika (Ober- und Mittel Grunau-Jakobsdorf) oraz Średnich Milikowic (Mittel Arnsdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), był członkiem rady księstwa brzeskiego i wołowskiego. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 8.12.1648 r.) z Elżbietą (zm. 13.05.1663 r.), córką Baltazara von Glaubitz właściciela Włodzic Wielkich (Gross Walditz) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg), 2. (x 25.10.1664 r.) z Zofią Magdaleną (ur. 7.04.1641 – zm. 23.11.1711 r.), córką Godfryda von Liedlau z Goliszowa (Goellschau), z pierwszą żoną miał siedmioro, z drugą troje dzieci:

1. Ernesta Abrahama (ur. 4.12.1649 – zginął na Bałkanach 10.10.1690 r.) – żonatego (x 17.01.1687 r.) z Marią Heleną bar. von Trach, miał tylko córkę N.

2. Franciszka Albrechta (zm. 1691 r.) – właściciela Smokowic (Schmochwitz) koło Legnicy (Liegnitz), Górnego i Średniego Jagodnika (Ober- u. Mittel Grunau-Jacobsdorf) oraz Średnich Milikowic (Mittel Arnsdorf). Żonaty z Marią Elżbietą von Zedlitz z Rusinowej (Reussendorf), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za N. bar. von Schweinitz z Rosochatej (Seiffersdorf), miał sześcioro dzieci:
    a) Krzysztofa Ernesta – w 1715 roku pisarza ziemskiego księstwa świdnicko – jaworskiego, właściciela Biegoszowa (Hundorf), Radomic (Wuenschendorf) i Pilchowic (Mauer) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg). Żonaty (x 7.08.1704 r.) z Julianną Kunegundą, córką Leopolda Rudolfa von Kohlhass z Wleńskiego Gródka (Lehnhaus) , miał troje dzieci: Juliannę Elżbietę (ur. 6.07.1706 r.), Franciszka (ur. 1710 r.) i Chrystiana Alberta.
    b) Annę Elżbietę – żonę Krzysztofa von Unruh z Polski.
    c) Franciszka Alberta – właściciela Górnego i Średniego Jagodnika (Ober- u. Mittel Grunau-Jacobsdorf) oraz Średnich Milikowic (Mittel Arnsdorf). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 10.07.1709 r.) z Joanną Zofią (zm. 23.04.1710 r.), córką Joachima Zygmunta von Seidlitz z Ciepłowód (Tepliwoda), 2. (x 11.11.1711 r.) z Zofią Eleonorą von Hochberg, miał córkę – Annę Eleonorę (ur. 1713 r.).
    d) Zofię Magdalenę – żonę Weigharda Fryderyka von Bredau.
    e) Jana Henryka (ur. 1690 – zm. 1701 r.).
    f) Joannę Szarlottę (ur. i zm. 1692 r.).
3. Barbarę Helenę (ur. 10.02.1652 r.) – zmarła w dniu swojego ślubu 20.02.1672 r. z Maksymilianem jun. von Mauschwitz.
4. Baltazara Aleksandra (ur. 10.11.1653 – zm. 3.01.1661 r.).
5. Juliannę Elżbietę (ur. 29.09.1654 – zm. 1667 r.).
6. Krzysztofa Henryka (ur. 23.09.1655 r.) – zginął w Siedmiogrodzie w 1688 r. (4.09.).
7. Baltazara Rudolfa (ur. 21.12.1662 – zm. 1699 r.).
8. Zofię Zuzannę (ur. 20.02.1666 – zm. 2.01.1679 r.).
9. Urszulę Magdalenę (ur. 8.02.1667 – zm. po 10 tygodniach).
10. Jadwigę Magdalenę (ur. 11.11.1668 r.) – żonę (x 13.10.1688 r.) Leopolda Chrystiana von Stosch.

B. POTOMSTWO JERZEGO Z JASTRZĘBIEC (FALKENHAIN)

Jerzy von Sommerfeld und Falkenhayn – syn Jana a brat Franciszka z Olszanicy (Alzenau), był właścicielem Jastrzębiec (Falkenhain). Żonaty z Anną von Rothkirch z Prusic (Prausnitz), miał pięcioro dzieci:

1. Jadwigę – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Liedlau z Konradówki (Konradsdorf) koło Złotoryi (Goldberg).
2. Ernesta Krzysztofa – właściciela Jastrzębiec (Falkenhain). Żonaty z Ewą von Schweinichen z Borowa (Borau), miał sześcioro dzieci:
    a) Joba Leonarda – żonatego (x 1659 r.) z Ewą Katarzyną (ur. 25.03.1642 – zm. 3.03.1688 r.) córką Jana von Seidlitz z Gałowic (Gohlau) koło Wrocławia (Breslau).

b) Urszulę Katarzynę – żonę Jana Abrahama von Spiller właściciela Dziwiszowa (Berbisdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg).
c) Helenę Katarzynę – niezamężną.
d) Juliannę Katarzynę.
e) Ewę Katarzynę – żonę Jana Maurycego von Lessel z Michałkowej (Michelsdorf) w księstwie świdnickim.
f) Annę Barbarę – trzykrotnie zamężną: 1. (druga żona) z Rudolfem von Wiedebach z Radzowic k. Trzebnicy (Reesewitz b. Trebnitz), 2. (druga żona) z Fryderykiem Sebastianem von Wiese właściciela Górnego Dobroszowa (Ober Doberschau) koło Złotoryi (Goldberg), 3. (druga żona) z Danielem Aleksandrem Ziemietzkim (ur. ok. 1674 – zm. 5.03.1725 r.) .

3. Urszulę (ur. 1590 r.) – żonę Fryderyka von Falckenhain z Gorzelina (Fauljoppe) koło Lubina (Lueben).
4. Helenę – żonę Henryka von Lemberg właściciela Małowic (Kunzendorf) koło Wołowa (Wohlau).
5. N. córkę – żonę Krzysztofa von Brauchitsch właściciela folwarku w Pomianowie Dolnym (Nieder Pomsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Dom Bobrów (Boberau).

Nie wiadomo od kogo pochodzili właściciele Bobrowa (Boberau) w księstwie legnickim, który posiadali od końca XVI wieku. N. von Sommerfeld – właściciel Bobrowa (Boberau), żonaty z N. von Uechtritz z Kościelnej Wsi (Steinkirch), miał syna – N., żonatego z N. von Gersdorf z Mueckenhain na Górnych Łużycach. Jego syn – Krzysztof Ernest, właściciel Bobrowa (Boberau) żonaty z Anną Heleną von Haugwitz ze Starego Zawidowa (Alt Seidenberg), miał dwoje dzeci:

1. Barbarę Katarzynę (ur. 1656 r.) – żonę (x 1672 r.) Karola Henryka von Wittgenau.
2. Jerzego Ernesta – właściciela Bobrowa (Boberau), dworzanina biskupa wrocławskiego, kardynała landgrafa von Hessen. Żonaty był (x 22.10.1680 r.) z Marią Katarzyną, córką Samuela von Butschky.

XIX – XX WIEK.

W XIX wieku istniały pochodzące z linii z Jastrzębiec – von Sommerfeld und Falkenhain, dwie linie: Rudolfa Franciszka Ernesta i Karola Erdmanna.

1. Linia Rudolfa Franciszka Ernesta.

Linię założył Rudolf Franciszek Ernest von Sommerfeld und Falkenhain (ur. 27.11.1748 r.). Jego potomek (prawnuk ?) – Karol Henryk Rudolf (ur. Koenigsberg-Nowa Marchia 10.03.1821 – zm. Poznań, Posen 12.08.1893 r.) – major wojsk pruskich, był dwukrotnie żonaty: 1. (x Berlin 15.11.1857 r.) z Amalią Fryderyką von Loefen (ur. 6.10.1823 – zm. Pruska Holandia 12.10.1858 r.), 2. (x Pilchowice, Pilchowitz 6.06.1860 r.) z Laurą Heleną

Augustą Barthel (ur. Pilchowice, Pilchowitz 24.07.1839 – zm. Nowa Sól, Neusalz 31.07.1909 r.). Z drugą żoną miał dwoje dzieci:

1. Helenę Rudolfinę Wilhelminę Henriettę Laurę (ur. Pilchowice, Pilchowitz 14.06.1861 r.) – żonę (x Poznań, Posen 5.05.1891 r.) Waltera Cosack (zm. 7.07.1924 r.) oficera wojsk niemieckich.
2. Karola Alwila Artura Alberta (ur. Pilchowice, Pilchowitz 13.11.1864 – zm. Frankfurt n. Odrą, Frankfurt a. Oder 30.10.1926 r.) – generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Frankfurt n. Menem, Frankfurt a. Men 19.08.1921 r.) z Lisbeth Derkorn (ur. Insterburg 27.11.1890 r.), miał dwóch synów: Alwila Karola (ur. Franfurt n. Odrą, Frankfurt a. Oder 18.11.1923 r.) i Wilhelma Karola Fryderyka (ur. Frankfurt n. Odrą, Frankfurt a. Oder 26.11.1924 r.).

2. Linia Karola Erdmanna.

Linię tą założył Karol Erdmann von Sommerfeld und Falkenhain (ur. 2.06.1750 – zm. 16.09.1820 r.). Jego syn – Ewald Wilhelm Erdmann (ur. Jauschwitz b. Albranden 20.08.1788 – zm. Frankfurt n. Odrą, Frankfurt a. Oder 7.07.1869 r.), pułkownik wojsk pruskich, żonaty (x Halle 31.05.1827 r.) z Dorotą Julianną Wilhelminą Szarlottą Ernestyną Stegemann (ur. Halle 11.11.1804 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 18.06.1872 r.), miał czterech synów:

1. Hugo Erdmanna Rudolfa (ur. Halle 29.06.1828 – zm. Goehren-Lausitz 12.05.1884 r.) – właściciela Katarzynki (Katharinenflur) koło Torunia (Thorn). Żonaty (x Raciniewo k. Chełmna, Siegsruh b. Kulm 21.03.1865 r.) z Adelajdą Sieg (ur. Raciniewo, Siegsruh 28.02.1843 – zm. Goehren 6.11.1899 r.), miał troje dzieci:
    a) Jadwigę (ur. Katarzynki, Katharinenflur 18.05.1867 r.) – żonę (x Goehren 28.08.1888 r.) Oskara Linda, burmistrza Sopotu (Zoppot).
    b) Hugo Erdmanna (ur. Wola 31.08.1873 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Brandenburg 7.09.1900 r.) z Heleną Marią Krueger (ur. Brandenburg 21.05.1877 r.). Miał syna – Juliusza Wolfganga Erdmanna Hugo (ur. Weilburg a. Lahn 19.10.1901 r.).
    c) Erdmanna Bernarda Maksa Wiktora Wilhelma (ur. Goehren 15.01.1879 r.) – majora wojsk niemieckich.
2. Roberta Erdmanna Henryka (ur. Halle 26.08.1829 – zm. Charlottenburg 7.11.1922 r.) – inżyniera. Żonaty (x Gubin, Guben 12.10.1863 r.) z Matyldą Toepfer (ur. Frankfurt n. Odrą, Frnkfurt a. Oder 11.11.1839 – zm. 25.07.1906 r.), miał syna – Hugo Erdmanna Emila (ur. Gubin, Guben 25.01.1868 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 23.07.1894 r.) z Joanną Augustą Franciszką Kopsch (ur. Berlin 15.11.1870 r.), miał troje dzieci:
    a) Gertrudę Matyldę Augustę (ur. Metz 28.06.1896 r.) – żonę (x 5.01.1921 r.) z Ernestem bar. von Wittken-Jungnik.
    b) Elżbietę Helmę Joannę (ur. Metz 11.07.1898 r.).
    c) Roberta Franciszka Erdmanna (ur. Berlin 30.04.1900 r.) – doktora filozofii.

3. Arweda Rudolfa Juliusza Karola Erdmanna (ur. Nordhausen 28.01.1835 – zm. Drezno, Dresden 9.11.1901 r.). Żonaty (x Goehren 28.02.1878 r.) z Adelą Matyldą Szarlottą Mumme (ur. Dorpat 30.07.1853 r.), miał dwie córki:
   a) Jadwigę (ur. Gotha 9.10.1879 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 8.07.1909 r.) Karola Muellera nadleśniczego.
   b) Helenę (ur. Gotha 20.04.1882 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 30.11.1907 r.) Henryka Bolzau dyrektora pomorskiej izby rolniczej.

4. Maksa Erdmanna Henryka Rudolfa (ur. Halle 23.10.1843 r.) – właściciela majątku, żonatego (x Biedrzychowice k. Prudnika, Friedersdorf b. Neustadt 5.12.1887 r.) z Elżbietą Klementyną Luizą Reil (ur. Chorula k. Opola, Chorulla b. Oppeln 5.03.1854 zm. Wrocław, Breslau 1920 r.)

Źródła:
Sinapius T. I s. 918-919, T. II s. 1018-1020
Zedlitz T. IV s. 221-222
Schles. Wappenbuch szp. 127
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 288-289
Genealogisches Hanbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 411-412
Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 346
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Deutscher Uradel. Gotha Jg 30:1931 s. 492-493

TABLICE GENEALOGICZNE

N. v. Sommerfeld
XV/XVI w.
wł. Jastrzębca
ż. N. v. Hock
z Gussendorf (?)
|
N.
ż. N. v. Schaffgotsch
z Radlina
|
N.
wł. Jastrzębca
ż. N. v. Falkenhain
z Krzeczyna Małego
|

Bartłomiej	Krzysztof 1592 r. – wł. Warty Bolesławieckiej	Jan ż. (x ok. 1530 r.) Urszula v. Rheinbaben

ż. N. v. Uechtritz
z Kościelnej Wsi
|
Julianna
zm. 1603 r.
m. (druga żona)
Ernest v. Prittwitz
z Laskowic Oławskich
starosta Oławy

z Kadłuba
|

Krzysztof
ż. N. v. Lemberg
|
liczne
potomstwo

Ernest
zm. 22.11.
1574 r.
wł. Jastrzębiec
czł. rady
cesarskiej

Franciszek
wł. Olszanicy
|
potomstwo
Franciszka
(zob.)

Jerzy
wł. Jastrzębca
|
potomstwo
Jerzego
(zob.)

córki:
a) Urszula
m. Fryderyk
v. Nimptsch z Sędziszowej
(zm. 12.08.1619 r.)
b) Katarzyna
m. 1. Jan Zygmunt
v. Schweinichen
ze Świn
(ur. 1591 – zm. 1664 r.)
2. Jan Jerzy
v. Zedlitz z Marcinkowic
c) Anna
m. Konrad v. Dyhrn
z Psar

a) Potomstwo Franciszka z Olszanicy.

Franciszek
s. Jana
XVI/XVII w.
ż. Jadwiga v. Prittwitz
z Laskowic Oławskich
|

Jan Ernest
ur. 9.01.1589 – zm. 8.03.1655 r.
ż. Barbara v. Reibnitz z Kuchar

Franciszek jun.
wł. Olszanicy
ż. Barbara v. Falckenhain
|

Krzysztof Ernest
ur. 7.07.1622 r.
wł. Olszanicy,
Górnego i Średniego
Jagodnika, oraz Średnich
Milikowic
czł. rady ks. brzeskiego
i wołowskiego
ż. 1. (x 8.12.1648 r.)

Helena Rozyna
ur. 9.07.1624 – zm. 17.07.1662 r.
m. 1. Walentyn v. Reder
z Proboszczowa
2. Wolf Bernard v. Tschirnhaus
z Klimontowa

Elżbieta v. Glaubitz
z Włodzic Wielkich
(zm. 13.05.1663 r.)
2. (x 25.10.1664 r.)
Zofla Magdalena
v. Liedlau z Goliszowa
(ur. 7.04.1641 –
zm. 23.11.1711 r.)
|

Ernest Abraham ur. 4.12. 1649 - Zginął na Bałkanach 10.10. 1690 r. ż. (x 17.01. 1687 r.) Maria Helena bar. v. Trach
|
N.(córka)

Franciszek Albrecht zm. 1691 r. wł. Smokowic, Górnego i Średniego Jagodnika, Średnich Milikowic ż. Maria Elżbieta v. Zedlitz z Rusinowej
|
|
|
|

Baltazar Aleksander ur. 10.11. 1653 - zm. 3.01. 1661 r.

Krzysztof Henryk ur. 23.09. 1655 - zginął w Siedmiogrodzie 4.09.1688 r.

Baltazar Rudolf ur. 21.12. 1662 - zm. 1699 r.

córki:
a) Barbara Helena
ur. 10.02.1652 –
zm. 20.02.1672 r.
m. (x 20.02.1672 r.)
Maksymilian jun.
v. Mauschwitz
b) Julianna Elżbieta
ur. 29.09.1654 – zm. 1667 r.
c) Zofia Zuzanna
ur. 20.02.1666 – zm. 2.01.1679 r.
d) Urszula Magdalena
ur. 8.02.1667 – zm. 1667 r.
e) Jadwiga Magdalena
ur. 11.11.1668 r.
m. (x 13.10.1688 r.)
Leopold Chrystian v. Stosch

Krzysztof Ernest wł. Biegoszowa, Radomic i Pilchowic 1715 r. – pisarz ziemski ks. świdnicko-jaworskiego ż. (x 7.08.1704 r.) Julianna Kunegunda v. Kohlhaus z Wleńskiego Gródka
|
|
|
|

Franciszek Albert wł. Górnego i Średniego Jagodnika, Średnich ż. 1. (x 10.07.1709 r.) Joanna Zofia v. Seidlitz z Ciepłowód (zm. 23.04.1710 r.) 2. (x 11.11.1711 r.) Zofia Eleonora v. Hochberg
|
Anna Eleonora ur. 1713 r.

Jan Henryk ur. 1690 – zm. 1701 r.

córki:
a) Anna Elżbieta
m. Krzysztof v. Unruh z Polski
b) Zofia Magdalena
m. Weighard Fryderyk v. Bredau
c) Joannę Szarlottę
ur. i zm. 1692 r.

Franciszek ur. 1710 r.

Chrystian Albert

Julianna Elżbieta ur. 6.07.1706 r.

b) Potomstwo Jerzego z Jastrzębca – Sommerfeld u. Falkenhayn.

Jerzy v. Sommerfeld u. Falkenhayn
s. Jana
XVI/XVII w.
wł. Jastrzębiec
ż. Anna v. Rothkirch
z Prusic
|

Ernest Krzysztof
wł. Jastrzębiec
ż. Ewa v. Schweinichen
z Borowa
|

Job Leonard
ż. (x 1659 r.)
Ewa Katarzyna
v. Seidlitz
z Gałowic
(ur. 25.03.1642 -
zm. 3.03.1688 r.)

córki:
a) Urszula Katarzyna
m. Jan Abraham
v. Spiller
wł. Dziwiszowa
b) Helena Katarzyna
c) Julianna Katarzyna
d) Ewa Katarzyna
m. Jan Maurycy
(Jan Moryc) v. Lessel
z Michałkowej
e) Anna Barbara
m. 1. Rudolf v. Wiedebach
z Radzewic
(druga żona)
2. Fryderyk Sebastian v. Wiese
wł. Górnego Dobroszowa
(druga żona)
3. Daniel Aleksander Ziemietzki
(ur. 1674 – zm. 5.03.1725 r.)
(druga żona)

córki:
a) Jadwiga
m. 1. N. v. Lidlau z Konradówki
2. NN
b) Urszula
ur. 1590 r.
m. Fryderyk v. Falkenhain z Gorzelina
c) Helena
m. Henryk v. Lemberg wł. Małowic
d) N.
m. Krzysztof v. Brauchitsch
wł. folwarku w Pomianowie Dolnym

Dom Bobrów.
N. v. Sommerfeld
wł. Bobrowa
XVI/XVII w.
ż. N. v. Uechtritz
z Kościelnej Wsi
|
N
ż. N. v. Gersdorf
z Mueckenhain
na Górnych Łużycach

|
Krzysztof Ernest
wł. Bobrowa
ż. Anna Helena v. Haugwitz
ze Starego Zawidowa
|

Jerzy Ernest
wł. Bobrowa
ż. (x 22.10.1680 r.)
Maria Katarzyna
v. Butschky

Barbara Katarzyna
ur. 1656 r.
m. (x 1672 r.) Karol Henryk v. Wittgenau

XIX – XX WIEK.

1. Linia Rudolfa Franciszka Ernesta z Jastrzębiec.

Karol Henryk Rudolf v. Sommerfeld u. Falkenhain
prawnuk ?
ur. Koenigsberg – Nowa Marchia 10.03.1821 –
zm. Poznań 12.08.1893 r.
major wojsk pruskich
ż. 1. (x Berlin 15.11.1857 r.) Amalia
Fryderyka v. Loefen
(ur. 6.10.1823 – zm. Pruskie Niderlandy 12.10.12.10.1858 r.)
2. (x Pilchowice 6.06.1860 r.)
Laura Helena Augusta Barthel
(ur. Pilchowice 24.07.1839 – Nowa Sól 31.07.1909 r.)
|

Karol Alwil Artur Albert
ur. Pilchowice 13.11.1864 -
zm. Frankfurt n. Odrą 30.10.1926 r.
generał major wojsk niemieckich
ż. (x Frankfurt n. Menem 19.08.1921 r.)
Lisbeth Derkorn
(ur. Insterburg 27.11.1890 r.)

Helena Rudolfina Wilhelmina Henrietta Laura
ur. Pilchowice 14.06.1861 r.
m. (x Poznań 5.5.1891 r.) Walter Cosack
(zm. 7.07.1924 r.)
oficer wojsk niemieckich

2. Linia Karola Erdmanna z Jastrzębiec.

Karol Erdmann v. Sommerfeld u. Falkenhain
ur. 2.06.1750 – zm. 16.09.1820 r.
|
Ewald Wilhelm Erdmann
ur. Jauschwitz 20.08.1788 – zm. Frankfurt n. Odrą 7.07.1869 r.
pułkownik wojsk pruskich
ż. (x Halle 31.05.1827 r.)
Dorota Wlhelmina Szarlotta Ernestyna Stegmann

(ur. Halle 11.11.1804 – zm. Zgorzelec 18.06.1872 r.)
|

Hugo Erdmann Rudolf ur. Halle 29.06. 1828 - zm. Goehren-Lausitz 12.05.1884 r. wł. majątku Katarzynki k. Torunia ż. (x Raciniewo k. Chełmna 21.03.1865 r.) Adelajda Sieg (ur. Raciniewo 28.02.1843 - zm. Goehren 6.11.1899 r.)

Robert Erdmann Henryk ur. Halle 26.08. 1829 - zm. Charlottenburg 7.11.1922 r. inżynier ż. (Gubin 12.10.1863 r.) Matylda Toepfer (ur. Frankfurt n. Odrą 11.11.1839 - zm. 25.07.1906 r.)
|
Hugo Erdmann Emil ur. Gubin 25.01.1868 r. pułkownik wojsk niemieckich ż. (x Berlin 23.07.1894 r. Joanna Augusta Franciszka Kopsch (ur. Berlin 15.11.1870 r.)
|
Robert Franciszek Erdmann ur. Berlin 30.04.1900 r. doktor filizofii

Arwed Rudolf Juliusz Karol Erdmanna ur. Nordhausen 28.01.1835 - zm. Drezno 9.11.1901 r. ż. (x Goehren 28.02.1878 r.) Adela Matylda Szarlotta Mumme (ur. Dorpat 30.07.1853 r.)
|
córki:
a) Jadwiga ur.Gotha 9.10.1879 r. m. (x Drezno 8.07.1909 r.) Karol Mueller nadleśniczy
b) Helena ur. Gotha 20.04.1882 r. m. (x Drezno 30.11.1907 r.) Henryk Bolzau dyrektor pomorskiej izby rolniczej

córki:
a) Gertruda Matylda Augusta ur. Metz 28.06.1896 r. m. (x 5.01.1921 r.) Ernest bar. v. Wittken-Jungnik
b) Elżbieta Helma Joanna ur. Metz 11.07.1898 r.

Maks Erdmann Henryk Rudolf ur. Halle 23.10. 1843 r. wł. majątku ż. (x Biedrzychowice k. Prudnika 5.12.1887 r.) Elżbieta Klementyna Luiza Reil (ur. Chorula k. Opola 5.03.1854 – zm. Wrocław 1920 r.)

Hugo Erdmann ur. Wola 31.08.1873 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Branden-burg 7.09.1900 r.) Helena Maria Krueger (ur. Branden-burg 21.05.1877 r.)
|
Juliusz Wolfgang

Erdmann Bernard Maks Wiktor Wilhelm ur. Goehren 15.01.1879 r. major wojsk niemieckich

Jadwiga ur. Katarzynki 18.05.1867 r. m. (x Goehren28.08.1888 r.) Oskar Linda – burmistrz Sopotu

Erdmann Hugo
ur. Weilburg
a. Lahn 19.10.1901 r.

SOMMERFELD

Herb wg Pilnačka

Herb wg Adelslexikon

Nobilitowani w drugiej połowie XVII wieku mieszczanie Świebodzina (Schwiebus), którzy jednak mieli coś wspólnego z poprzednim rodem, gdyż w ich herbie znajduje się w polu drugim i trzecim element figury heraldycznej starego rodu Sommerfeldów – szczupak.
W połowie XVII wieku Daniel Sommerfeld był syndykiem i burmistrzem Świebodzina (Schwiebus). Jego dwaj synowie: Teodor i Kilian uzyskali szlachectwo czeskie w 1676 roku (17.07.), nieco później – w 1681 roku (22.12.) został nobilitowany jego najstarszy syn, Dawid, członek rady kurfirsta brandenburskiego.
Prawdopodobnie synem Dawida był Eliasz Dawid von Sommerfeld (ur. Świebodzin, Schwiebus 3.04.1683 – zm. 27.08.1742 r.) – prałat, scholastyk i kanonik senior katedry wrocławskiej a od 1719 roku biskup tytularny Leontopoli, biskup pomocniczy wrocławski.
Już w początkach XVIII wieku ród podzielił się na dwie linie istniejące do XX wieku: Teodora i Fryderyka Kiliana. Jednak informacji o nich z XVIII wieku prawie niema.

I. LINIA TEODORA.

Założycielem linii był Teodor von Sommerfeld (ur. 3.01.1673 – zm. Wilkowo, Wilkau 9.09.1753 r.) – właściciel Wilkowa (Wilkau) i części Mostków (Moestchen) koło Świebodzina (Schwiebus). Pod koniec życia był pruskim królewskim radcą sądowym powiatu świebodzkiego. W XIX wieku Ernest Wilhelm Leopold (wnuk ?) (ur. Świebodzin, Schwiebus 3.11.1758 – zm. Kupienino, Koppen 14.02.1825 r.) – właściciel Kupienina (Koppen), Rakowa (Rackau), Witynia (Witten), część Rzeczycy (Rietschuetz) i Myszęcina (Musch-

ten). Żonaty (x 1786 r.) z Dorotą Henriettą Julianną von Knobelsdorf z Tucholi Żarskiej (Tauchel) (ur. Białogard, Belgard 8.04.1769 – zm. Kupienino, Koppen 24.02.1807 r.), miał czterech synów:

1. Augusta Ludwika Leopolda (ur. Raków, Rackau 2.08.1789 – zm. Neuruppin 15.07.1825 r.) – kapitana wojsk pruskich. Żonaty (x Objezierze-Pomorze, Wobeser-Pommern 30.03.1812 r.) z Bertą Józefiną Szarlottą Karoliną Albertyną von Schwichow (ur. Alt Stettin 20.06.1792 – zm. Stara Dąbrowa, Alt Damerow 7.03.1826 r.), miał syna – Augusta Alberta Ernesta (ur. Gersdorf b. Buelow 12.10.1813 – zm. Halle 16.03.1895 r.), żonatego (x Buddendorf 30.09.1852 r.) z Idą Wilhelminą Ulryką Fryderyką von Reibnitz und Rathen (ur. Stara Dąbrowa, Alt Damerow 11.11.1831 r.). Miał tylko córkę – Annę Bertę Fryderykę (ur. Saarlouis 8.10.1855 r.).
2. Fryderyka (ur. Raków, Rackau 24.01.1792 – zm. Luebben 23.09.1843 r.) – właściciela Pulsberg. Żonaty (x Petershayn 23.10.1817 r.) z Wilhelminą Albertyną von Rotberg (ur. Petershayn 18.11.1790 – zm. Luebben 29.10.1860 r.), miał tylko córkę – Rozalię Amalię (ur. Charlottenhof b. Petershayn 2.04.1821 – zm. Wittenberga 21.06.1907 r.).
3. Ernesta Juliusza (ur. Kupienino, Koppen 8.08.1795 – zm. Wernigerode 26.12.1863 r.) – generała majora wojsk pruskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Wernigerode 2.10.1825 r.) z Julianną Augustą Teodorą Gebser (ur. Parensen 6.06.1800 – zm. Laubbach b. Koblenz 8.06.1844 r.), 2. (x Kolonia, Koeln 8.10.1847 r.) z Julianną Fryderyką Elżbietą von Geisler (ur. Berlin 27.06.1803 – zm. Berlin 12.05.1883 r.), z pierwszą żoną miał jednego syna, z drugą – również jednego:
    a) Hugo Teodora Karola Alberta (ur. Luksemburg 5.01.1833 – zm. Blankenburg 27.09.1912 r.) – żonaty (x Cartlow 16.05.1866 r.) z Fanny Jeanette Idą Wiktoryną Cecylią von Heyden (ur. Cartlow 29.09.1843 – zm. Blankenburg 15.01.1909 r.), miał pięcioro dzieci:
        - Gerdę Julię Atalię (ur. Szczecin, Stettin 22.06.1867 r.);
        - Wilhelma Wicharda Waldemara (ur. Szczecin, Stettin 14.09.1868 r.) – doktora filozofii, historyka, docenta Uniwersytetu Berlińskiego;
        - Annę Bertę Jadwigę (ur. Szczecin, Stettin 14.09.1868 r.) – żonę (x Szczecin, Stettin 16.03.1892 r.) Antoniego Cleve (zm. Leklowy, Leckow 19.01.1911 r.), właściciela Leklów (Leckow) na Pomorzu.
        - Jana Pawła Roberta (ur. Aroisen 21.03.1874 r.) – pracownika kamery rolnej prowincji Brandenburgii.
        - Margę Marię Albertynę (ur. Arisen 3.11.1877 r.).
    b) Ernesta Otto Fryderyka (ur. Koblenz 31.07.1850 – zm. Eberswalde 28.02.1917 r.) – generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Althaldensleben 22.09.1874 r.) z Anną Elżbietą von Rathusius (ur. Althaldensleben 12.12.1855 – zm. Eberswalde 9.03.1914 r.), miał sześcioro dzieci:
        - Ernesta Henryka Immanuela (ur. Berlin 9.10.1880 r.) – referendarza.
        - Joannę Annę Elżbietę Magdalenę (ur. Berlin 24.06.1884 r.).
        - Annę Elżbietę Emmę Georginę Magdalenę (ur. Berlin 28.08.1885 r.).

- Henryka Wilhelma Gustawa (ur. Althaldensleben 4.07.1887 – zginął 5.09.1914 r.) – strażnika leśnego.
- Teodora Hermann Ernesta Wilhelma (ur. Metz 4.01.1889 r.).
- Helenę Joannę Ilzę (ur. Metz 20.02.1891 r.).

4. Wilhelma Juliusza Leopolda (ur. Kupienino, Koppen 7.07.1801 – zm. Wschowa, Fraustadt 8.01.1871 r.) – generała porucznika wojsk pruskich. Żonaty (x Riebnitz 28.05.1839 r.) z Marią Małgorzatą Karoliną Luizą von Hanneken (ur. Berlin 10.01.1807 – zm. Glinka k. Góry Śląskiej, Gleinig b. Guhrau 13.04.1886 r.), miał troje dzieci:
   a) Marię Fryderykę Wilhelminę Dorotę (ur. Głogów, Glogau 17.08.1840 r.) – żonę (x Poznań, Posen 7.06.1859 r.) Ernesta Oelze (ur. Wschowa, Fraustadt 17.10.1866 r.) – pastora.
   b) Elżbietę Annę (ur. Krotoszyn, Krotoschin 28.07.1845 - zm. Góra Śląska, Guhrau 3.02.1917 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wschowa, Fraustadt 28.04.1874 r.) z Otto von Zabeltitz (zm. Drezno, Dresden 21.05.1882 r.), właścicielem Glinki (Gleinig), 2. (x Glinka, Gleinig 7.05.1889 r.) z Fedorem von Zabeltitz (zm. Glinka, Gleinig 7.09.1896 r.), właścicielem Rumianek, (Rumianek).
   c) Ernesta Wilhelma Ludwika (ur. Wschowa, Fraustadt 13.08.1847 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. (x Bydgoszcz, Bromberg 20.10.1881 r.) z Heleną Klementyną Otylią Hantelmann (ur. Wągrowiec, Wongrowitz 22.03.1850 – zm. Ettlingen 15.08.1896 r.), 2. (x Weimar 18.07.1906 r.) z Gizelą Luizą Elżbietą von Rathusius (ur. Orłowo, Orlowo 13.02.1872 r.).

II. LINIA FRYDERYKA KILIANA.

Założycielem drugiej linii był Fryderyk Kilian von Sommerfeld (ur. 1674 – zm. 1727 r.) – właściciel Wilkowa (Wilkau) koło Głogowa (Glogau) i dwóch folwarków: Sosnowego (Pinnvorwerk) i Leśnego (Waldvorwerk) w Mostkach (Moestchen) koło Świebodzina (Schwiebus).

Na początku XIX wieku jego potomek – Karol August Wilhelm (ur. Nauen 4.09.1783 – zm. Neufahrwasser 12.06.1857 r.), był generałem majorem wojsk pruskich i właścicielem Dolnych Twardocic (Nieder Harpersdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x Dolne Twardocice, Nieder Harpersdorf 10.07.1810 r.) z Fryderyką Eleonorą Henriettą Luizą bar. von Zedlitz und Neukirch (ur. Lubiechowa k. Złotoryi, Hohenliebenthal b. Goldberg 27.06.1790 – zm. Cieplice, Warmbrunn 18.09.1863 r.), miał trzech synów:

1. Aleksandra Konrada Fryderyka Augusta (ur. Lubiechowa, Hohenliebenthal 28.02.1813 – zm. Bydgoszcz, Bromberg 22.01.1892 r.) – oficera wojsk pruskich, żonatego (x Piła, Schneidemuehl 1852 r.) z Elżbietą Zofią Emilią Vollmar (ur. Trzcienno, Schoenlanke 4.03.1832 r.). Miał tylko córkę – Elżbietę Annę Waleskę (ur. Czerwińsk, Czerwinsk 12.02.1855 r.).
2. Konstantyna Konrada Fryderyka Augusta (ur. Lubiechowa, Hohenliebenthal 4.09.1815 – zginął pod Hradec Kralove, Koeniggraetz 3.07.1866 r.) – oficera wojsk

pruskich. Żonaty (x Luebben 22.10.1845 r.) z Teodorą Hillarią Suessmilch (ur. Luebben 4.11.1826 – zm. Luebben 25.10.1914 r.), miał troje dzieci:

a) Kurta (ur. Luebben 25.09.1846 – zm. Wrocław, Breslau 3.03.1905 r.) – generała majora wojsk niemieckich i komendanta twierdzy Kłodzko (Glatz). Żonaty (x Luebben 11.05.1875 r.) z Wilhelminą Anną Teresą von Staff (ur. Berlin 20.11.1850 r.), miał również troje dzieci:
   - Elżbietę Teresę Hillarię Matyldę Szarlottę (ur. Magdeburg 29.04.1876 r.) – żonę (x Zerbst 1.10.1895 r.) Helmuta bar. Digeon von Monteton, pułkownika wojsk niemieckich.
   - Konstantyna Hermanna Kurta Wilhelma (ur. Magdeburg 18.01.1881 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Magdeburg 29.03.1913 r.) z Dorą Burchard (ur. Magdeburg 17.09.1892 r.) – miał potomstwo.
   - Jana (ur. Magdeburg 7.01.1888 r.) – oficera wojsk niemieckich.
b) Martę Fryderykę Emilię (ur. Luebben 29.08.1848 r.).
c) Gabrielę Konstancję Hillarię (ur. Poczdam, Potsdam 1.01.1859 r.).

3. Juliusza Cezara Fryderyka Augusta (ur. Twardocice, Nieder Harpersdorf 8.08.1819 – zm. Hannower 15.01.1888 r.) – pułkownika wojsk pruskich, dwukrotnie żonatego: 1. (x Gdańsk, Danzig 15.01.1854 r.) z Waleską Karoliną Marianną Heyn (ur. Gdańsk, Danzig 2.06.1833 – zm. Braniewo, Braunsberg 3.01.1868 r.), 2. (x Radachów k. Ośna Lubuskiego, Radach b. Drossen 15.09.1869 r.) z Emmą Wilhelminą Amalią von Stuelpnagel (ur. Koszalin, Koeslin 22.06.1834 r.) wdową po Aleksandrze von Bredow.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1148-1149
Doerr s. 161, 165
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 413-414
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 862-865, Jg 12:1918 s. 827-829
Pfotenhauer: Zur Geschichte der Weihbischoefe des Bisthums Breslau. (w:) Zeitschrift...Bd 23:1889 s. 271

TABLICE GENEALOGICZNE

Początek rodu

Daniel Sommerfeld
syndyk i burmistrz
Świebodzina
|

Dawid	Teodor	Kilian
1681 r. (22.12.) - nobilitacja	1676 r. (17.07.) - nobilitacja	(Fryderyk Kilian) 1676 r. (17.07.) –

?
|
Eliasz Dawid
ur. Świebodzin
3.04.1683 –
zm. 27.08.1742 r.
biskup pomocniczy
wrocławski

|
Linia
Teodora

nobilitacja
|
Linia
Fryderyka Kiliana

1. Linia Teodora.

Teodor v. Sommerfeld
s. Daniela
ur. 3.01.1673 – zm. Wilkowo 9.09.1753 r.
wł. Wilkowa i cz. Mostków
królewski radca sądu w Świebodzinie
|
N.
|
Ernest Wilhelm Leopold
ur. Świebodzin 3.11.1758 – zm. Kupienino 14.02.1825 r.
wł. Kupienina, Rakowa, Witynia, cz. Rzeczycy i Myszęcina
ż. (x 1786 r.) Dorota Henrietta Julianna v. Knobelsdorf
z Tucholi Żarskiej
(ur. Białogard 8.04.1769 – zm. Kupienino 24.02.1807 r.)
|

August Ludwik Leopold
ur. Raków
2.08.1789 -
zm. Neuruppin
15.07.1825 r.
kapitan wojsk pruskich
ż. (x Objezierze
30.03.1812 r.)
Berta Józefina Szarlotta Karolina Albertyna
v. Schwichow
(ur. Alt Stettin
20.06.1792 -
zm. Stara Dąbrowa
7.03.1826 r.)
|
August Albert Ernest
ur. Gersdorf
12.10.1813 -

Fryderyk
ur. Raków
24.01.1792 -
zm. Luebben
23.09.1843 r.
wł. Pulsberg
ż. (x Petershayn
23.10.1817 r.)
Wilhelmina Albertyna
v. Rotberg
(ur. Petershayn
2.04.1821 –
zm. Luebben
29.10.1860 r.)
|
Rozalia Amalia
ur. Charlottenhof
2.04.1821 -
zm. Wittenberga
21.06.1907 r.

Ernest Juliusz
ur. Kupienino
8.08.1795 -
zm. Wernigerode
26.12.1863 r.
generał major wojsk pruskich
ż. 1. (x Wernigerode
2.10.1825 r.)
Julianna Augusta Teodora Gebser
(ur. Parensen
6.06.1800 -
zm. Laubbach
8.06.1844 r.)
2. (x Kolonia
8.10.1847 r.)
Julianna Fryderyka Elżbieta v. Geisler
(ur. Berlin 27.06.1803 -
zm. Berlin 12.05.1883 r.)
|

Wilhelm Juliusz Leopold
ur. Kupienino
7.07.1801 –
zm. Wschowa
8.01.1871 r.
generał porucznik wojsk pruskich
ż. (x Riebnitz
28.05.1839 r.)
Maria Małgorzata Karolina Luiza
v. Hanneken
(ur. Berlin 10.01.1807 –
zm. Glinka 13.04.1886 r.)
|

zm. Halle
16.03.1895 r.
ż. (x Budden-
dorf 30.09.1852 r.)
Ida Wilhelmina
Ulryka Fryderyka
v. Reibnitz u. Rathen
(ur. Stara Dąbrowa
11.11.1831 r.)
|
Anna Berta Fryderyka
ur. Saarlouis 8.10.1855 r.

Ernest
Wilhelm Ludwik
ur. Wschowa
13.08.1847 r.
ż. 1. (x Bydgoszcz
20.10.1881 r.)
Helena Klementyna
Otylia Hantelmann
(ur. Wągrowiec
22.03.1850 -
zm. Ettlingen
15.08.1896 r.)
2. (x Weimar
18.07.1906 r.)
Gizela Luiza
Elżbieta
v. Rathusius
(ur. Orłowo
13.02.1872 r.)

córki:
a) Maria Fryderyka
Wilhelmina Dorota
ur. Głogów 17.08.1840 r.
m. (x Poznań 7.06.1859 r.)
Ernest Oelze
(ur. Wschowa
17.10.1866 r.)
pastor
b) Elżbieta Anna
ur. Krotoszyn
28.07.1845 -
zm. Góra Śląska
3.02.1917 r.
m. 1. (x Wschowa
28.04.1874 r.)
Otto v. Zabeltitz
(zm. Drezno
21.05.1882 r.)
wł. Glinki
2. (x Glinka
7.05.1889 r.)
Fedor v. Zabeltitz
(zm. Glinka
7.09.1896 r.)
wł. Rumianek

Hugo
Teodor Karol
Albert
ur. Luksemburg
5.01.1833 -
zm. Blankenburg
27.09.1912 r.
ż. (x Cartlow
16.05.1866 r.)
Fanny Jeanette
Ida Wiktoryna
Cecylia v. Heyden
(ur. Cartlow 29.09.1843 -
zm. Blankenburg
15.01.1909 r.)
|

Ernest
Otto Fryderyk
ur. Koblenz 31.07.1850 -
zm. Eberswalde 28.02.1917 r.
generał major wojsk
niemieckich
ż. (x Althaldensleben
22.09.1874 r.)
Anna Elżbieta v. Rathusius
(ur. Altheldensleben 12.12.1855 -
zm. Eberswalde 9.03.1914 r.)
|

Ernest Henryk
Immanuel
ur. Berlin
9.10.1880 r.
referendarz

Henryk Wilhelm
Gustaw
ur. Althaldensleben
4.07.1887 -
zginął 5.09.1914 r.
strażnik leśny

Teodor Hermann
Ernest Wilhelm
ur. Metz
4.01.1889 r.

córki:
a) Joanna Anna Elżbieta
Magdalena
ur. Berlin 24.06.1884 r.
b) Anna Elżbieta Emma
Georgina Magdalena
ur. Berlin 28.08.1885 r.
c) Helena Joanna Ilza
ur. Metz 20.02.1891 r.

Wilhelm Wichard
Waldemar
ur. Szczecin
14.09.1868 r.
dr filozofii,
historyk
docent Uniw.
Berlinskiego

Jan Paweł
Robert
ur. Aroisen
21.03.1874 r.
pracownik
kamery rolnej
Prowincji Brandenburgii

córki:
a) Gerda Julia Atalia
ur. Szczecin 22.06.1867 r.
b) Anna Berta Jadwiga
ur. Szczecin 14.09.1868 r.
m. (x Szczecin 16.03.1892 r.)
Antoni Cleve
(zm. Leklowy 19.01.1911 r.)
wł. Leklów
c) Marga Maria Albertyna
ur. Arisen 3.11.1877 r.

2. Linia Fryderyka Kiliana.

Fryderyk Kilian v. Sommerfeld
ur. 1674 – zm. 1727 r.
wł. Wilkowa i folwarków:
Sosnowego i Leśnego w Mostkach
|
N.
|
N.
|
N.
|
Karol August Wilhelm
ur. Nauen 4.09.1783 – zm. Neufahrwasser 12.06.1857 r.
generał major wojsk pruskich
wł. Dolnych Twardocic
ż. (x Dolne Twardocice 10.07.1810 r.)
Fryderyka Eleonora Henrietta Luiza
bar. v. Zedlitz u. Neukirch
(ur. Lubiechowa 27.06.1790 –
Zm. Cieplice 18.09.1863 r.)
|

Aleksander Konrad Fryderyk August
ur. Lubiechowa 28.02.1813 - zm. Bydgoszcz 22.01.1892 r.
oficer wojsk pruskich
ż. (x Piła 1852 r.)
Elżbieta Zofia Emilia Vollmar
(ur. Trzcienno 4.03.1832 r.)
|
Elżbieta Anna Waleska
ur. Czerwieńsk 12.02.1855 r.

Konstantyn Konrad Fryderyk August
ur. Lubiechowa 4.09.1815 - zginął pod Hradec Kralove 3.07.1866 r.
oficer wojsk pruskich
ż. (x Luebben 22.10.1845 r.)
Teodora Hillaria Suessmilch
(ur. Luebben 4.11.1826 - zm. Luebben 25.10.1914 r.)
|

Kurt
ur. Luebben 25.09.1846 - zm. Wrocław 3.03.1905 r.
generał major wojsk niemieckich, komendant twierdzy Kłodzko
ż. (x Luebben 11.05.1875 r.)
Wilhelmina Anna Teresa
v. Staff (ur. Berlin 20.11.1850 r.)

córki:
a) Marta Fryderyka Emilia
ur. Luebben 29.08.1848 r.
b) Gabriela Konstancja Hillaria
ur. Poczdam 1.01.1859 r.

Juliusz Cezar Fryderyk August
ur. Twardocice 8.08.1819 – zm. Hannower 15.01.1888 r.
pułkownik wojsk pruskich
ż. 1. (x Gdańsk 15.01.1854 r.)
Waleska Karolina Marianna Heyn
(ur. Gdańsk 2.06.1833 – zm. Braniewo 3.01.1868 r.)
2. (x Radachów 15.09.1869 r.)
Emma Wilhelmina Amalia
v. Stuelpnagel 1o voto v. Bredow
(ur. Koszalin 22.06.1834 r.)

|

Konstantyn Hermann Kurt Wilhelm ur. Magdeburg 18.01.1881 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Magdeburg 29.03.1913 r.) Dora Burchard (ur. Magdeburg 17.09.1892 r.)	Jan ur. Magdeburg 7.01.1888 r. oficer wojsk niemieckich	Elżbieta Teresa Hillaria Matylda Szarlotta ur. Magdeburg 29.04.1876 r. m. (x Zerbst 1.10. 1895 r.) Helmut bar. Digoen v. Monteton pułkownik wojsk niemieckich

|
potomstwo

SOMMERFELD
(SOMMER von SOMMERFELD)

Nobilitowany ród pochodzenia turyngskiego. W 1786 roku (1.10.) Chrystian Fryderyk Sommer (ur. 6.12.1722 – zm. 21.07.1812 r.), tajny radca dworu księżnej Amalii pruskiej, otrzymał szlachectwo pruskie oraz zmianę nazwiska na "Sommerfeld" po swojej babce Urszuli Chrystianie von Sommerfeld. Stąd też w herbie, na tarczy sercowej znalazł się herb Sommerfeldów w którym trzy szczupaki zostały zamienione na trzy karpie. Był dwukrotnie żonaty: 1. z Wilhelminą Gottliebą Zofią von Versen (rozwiedziony). 2. (x 1769 r.) z Wilhelminą Teresą bar. von Loeben (zm. 23.02.1829 r.).
Jego wnuk – August Fryderyk Wilhelm Henryk (ur. 1.12.1787 – zm. 10.05.1841 r.) – adiutant prezydium policji w Berlinie, nabył majątki w okolicy Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty (x 4.09.1809 r.) z Szarlottą Fryderyką von Unruh (ur. 1.09.1790 – zm. 14.01.1872 r.), miał dwóch synów:

1. Konstantyna Chrystiana Leopolda (ur. Poznań, Posen 29.08.1811 – zm. 12.12.1871 r.) – ofixcera wojsk pruskich.
2. Wiktora Wilhelma Karola (ur. 16.09.1820 – zm. 20.12.1870 r.) – również oficera wojsk pruskich, żonatego (x 1.10.1854 r.) z Fryderyką Henryką von Braunschweig, wdową po N. von Waldow (ur. 20.08.1817 – zm. 28.08.1863 r.).

Byli ostatnimi przedstawicielami tego rodu.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 221
Blażek T. II s. 125-126
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 414

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Sommer
XVII w.
|
Maciej
dzierżawca majątku w okolicy Schaumburg
|
Eliasz
Oficer wojsk książąt v. Sachsen-Coburg
|
Daniel
ż. Urszula Chrystiana v. Sommerfeld
|
Jerzy Chrystian
ur. 21.03.1700 – zm. 7.07.1770 r.
kustosz kościoła jerozolimskiego
w. Berlinie
ż. (x 8.01.1722 r.) Anna Maria
Pfannenmoeller
|
Chrystian Fryderyk v. Sommerfeld
ur. 6.12.1722 – zm. 21.07.1812 r.
tajny radca dworu księżnej pruskiej
1.10.1786 r. – nobilitowany
ż. 1. Wilhelmina Gottlieba Zofia v. Versen
(rozwiedziony)
2. (x 1769 r.) Wilhelmina Teresa bar. v. Loeben
(zm. 23.02.1829 r.)
|
August Leopold Ferdynand
ur. 1.08.1754 – zm. 11.06.1791 r.
ż. Felicja Aleksandra v. Schichting
(zm. 24.08.1797 r.)

|

August Fryderyk Wilhelm Henryk
ur. 1.12.1787 – zm. 10.05.1841 r.
adiutant prezydium policji w Berlinie
nabywa majątki w okolicy Góry Śląskiej
ż. (x 4.09.1809 r.) Szarlotta Fryderyka v. Unruh
(ur. 1.09.1790 – zm. 14.01.1872 r.)

|

Konstanty Chrystian Leopold
ur. Poznań 29.08.1811 - zm. 12.12.1871 r.

Wiktor Wilhelm Karol
ur. 16.09.1820 – zm. 20.12.1870 r.
ż. (x 1.10.1854 r.) Fryderyka Henryka v. Braunschweig
(ur. 20.08.1817 – zm. 28.08.1863 r.)

SOMMERSBERG
(SOMMER von SOMMERSBERG)

Mieszczański ród wrocławski. W 1725 roku (8.09.)Wilhelm Sommer został wpisany w czeskie stan rycerski z predykatem „von Sommersberg”. Później był urzednikiem administracji pruskiej we Wrocławiu (Breslau). Zmarł 24.09.1756 roku w wieku 58 lat.

Źródła:
Blażek T. III s. 154
Doerr s. 210

SOMMERSBURG
(SOMMER von SOMMERSBURG)

W 1669 roku (4.05.) czeskie szlachectwo z predykatem “von Sommersburg” uzyskał Chrystian Sommer (zm. 17.03.1675 r.) – mieszczanin wrocławski, posługiwał się tylko predykatem. Był synem Michała Sommera i Marii Ohl, wdowy po N. Wolffie. Żonaty był z N. Burckhardt von Loewenhoff, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau) Daniela von Reusch. Miał syna – Jana Andrzeja (zm. 11.02.1694 r.), kupca we Wrocławiu (Breslau), żonatego z N. von Knorr. Jego synem był Jan Chrystian (zm. po 1712 r.).

Źródła:
Blażek T. III s. 154
Doerr s. 154

SONNECK

zob.

SUNEGH

SONNENFELD

zob.

SONTAG

SONNENBERG

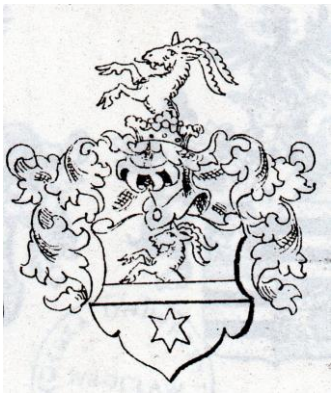

W 1763 roku (29.09.) inkolat śląski uzyskał Hermann Filip von Sonnenberg, porucznik wojsk pruskich pochodzący z Niemiec. Był właścicielem Brunowa (Braunau) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenbeg), w 1789 roku kupił Nową Kamienicę (Neukemnitz) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). W 1817 roku posiadała ją Joanna von Sonnenberg (córka ?) oraz jej brat – Franciszek Karol, który był ostatnim z tego rodu.

Źródła:
Zedlitz T. V s. 429
Blażek T. III s. 169

SONNENBURG

zob.

MUCK

SONNENFELD

zob.

SONTAG

SONNENTAG

Ród pochodzący z Wuerzburga, w czasie wojny trzydziestoletniej stracił wszystkie dokumenty świadczące o szlachectwie. W 1707 roku (21.09.) Jerzy Daniel – kapitan dragonów pruskich i jego brat Jeremiasz – adwokat sądu rejencji brzeskiej uzyskali odnowienie szlachectwa z wpisaniem do stanu rycerskiego.

Źródła:
Blażek T. III s. 154

SONTAG
(SONTAG von SONNENFELD)

Nobilitowani mieszczanie z Bielska (Bielitz). N. Sontag około 1640 roku był urzędnikiem celnym. Jego syn – Tobiasz był urzędnikiem polskich kopalń solnych, później był inspektorem solnym w Olkuszu
W 1670 roku (17.06.) został wpisany w czeski stan rycerski (nobilitowany ?).
Posiadał herb dzielony w słup: prawa połowa błękitna z zachodzącym słońcem, lewa – dzielona w pas: górna część złota z połową czarnego orła, dolna – czerwona ze złotym, stjącym na dwóch łapach lwem. Klejnot – złoty lew, labry: prawe złoto-czerwone, lewe złoto-błękitne.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1152-1153
Doerr s. 155

SOPHIENTHAL

zob.

ROESLER

(z) SOSNOVEJ

zob.

SCHLEWITZ

SOSNOWSKI
(SOSNOVSKY z VYČAP, SOSNOWSKI z WYCZAP)

Słabo czytelny herb wg Pilnačka

Stary ród morawski pochodzący z nieistniejącej wsi Vyčapy na północy Moraw. Albrecht z Vyčap przed 1465 rokiem kupił Sosnovą (Zossen). Jego następca (syn ?) Oldrzich w 1495 roku był żonaty z Katarzyną Sosnowską (Schlewitz ?) i przyjął nazwisko „Sosnowski".
W 1510 roku Andrzej Sosnowski z Wyczap występuje w dokumentach Wodzisławia Śląskiego (Loslau) i w tym samym roku był właścicielem Gogołowej (Gogolau). W księgach ziemskich opolsko – raciborskich w 1538 roku Wacław Sosnowski występuje jako pełnomocnik Maruszy, córki Jana von Stolz z Gostomii (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt), żony Wincentego Schelihy z Zubrzyc (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Julianna Sosnowska (zm. po 1574 r.) była dwukrotnie zamężną: 1. (x przed 1562 r.) z Jerzym Kobylką z Kobylego, 2. (x ok. 1570 r.) z Albrechtem von Schip z Branic (Branitz).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1154-1155
Lanbuecher Opp.-Rat. nr 193, 196, 202
Zemska kniha... 78,81, 87

SOWINSKI
(SOWINSKI von EULENFELS zwany ZAHRADKA)

Ród pochodzący z południowych Czech z okolicy Czeskich Budziejowic, osiadły na Śląsku i w Polsce, początkowo nazywający się „Sowina".
Krzysztof Sowina w polskiej służbie wojskowej uzyskał w 1563 roku nobilitację (polskie wykazy nobilitacji takiego nie notują). Jego krewny – Wacław Zahradka Sowiński z Eulenfelsu służył w armii cesarskiej w pułku hr. Wallensteina, zginął w Polsce w randze podpułkownika. Syn Krzysztofa – Jakub w czasach panowania Rudolfa II walczył na Węgrzech na czele oddziału 50 żołnierzy. Jego syn – Łukasz Zygmunt Zahradka Sowinski von Eulenfels, również walczył na Węgrzech – w 1684 roku (20.11.) został wpisany w czeski stan rycerski z udostojnieniem herbu. Później był członkiem rady miejskiej w Czeskich Budziejowicach.
Herb sprzed 1684 roku: tarcza czteropolowa: pole 1 i 4 czerwone ze srebrnym stojącym lwem z szablą podniesioną w górę w łapie, pole 2 – 3 czarne ze stojącą na lewej nodze na skale sową, w prawej trzymającą strzałę. Klejnot: bawole rogi, prawy złoty i czarny, lewy srebrny i czerwony, między nimi srebrny lew z tarczy. Labry prawe złoto-czarne, lewe srebrno-czerwone.

Źródła:
Pilnaček T. IV s.1155-1156
Doerr 167

SOWINSKI
(SOVINSKY z MOHELNICY, SOWINSKI von GREIFFENBURG).

Herb z 1650 roku

Szlachta nobilitowana pochodząca z Mohelnicy na Morawach. Fryderyk Sowinski z Mohelnicy (von Mueglitz) w 1646 roku był orzędnikiem w księstwie opawskim. W 1650 roku

(30.04.) uzyskał potwierdzenie szlachectwa ze zmianą predykatu na „von Greiffenburg”, zmarł 13.10.1685 roku. Jego córka – Emerencja, była żoną (x 26.02.1685 r.) Wacława Franciszka Brančika.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1156-1157
Doerr s. 131

SPAETTGEN
(SPAETTGENS)

Herb szlachecki

Herb baronowski

Ród pochodzący z księstwa Bergu. W 1715 roku (22.02.) Henryk Godfryd von Spaettgens (ur. 1664 – zm. Wrocław, Breslau 7.06.1750 r.) otrzymał tytuł czeskiego barona. Nabył na Śląsku Kopice (Koppitz), Dębinę (Breitenstueck), Żelazną (Maerzdorf), Głębocko (Tiefensee) i Leś (Waldau) koło Grodkowa (Grottkau) oraz Pyszczynę (Pitschen) koło Strzegomia (Striegau). Dwukrotnie żonaty: 1. z N. bar. von Soetern, 2. z Anną Barbarą Oexle von Friedenberg (ur. 1686 – zm. 20.08.1754 r.), jedynie z drugiego małżeństwa miał trzy córki:

1. Józefę Barbarę (ur. 1715 – zm. 1781 r.) – żonę Fryderyka Rudolfa hr. von Matuschka któremu wniosła w posagu Pyszczynę (Pitschen). W 1747 roku (10.09.) uzyskał on zgodę króla pruskiego na dodanie do swojego herbu i nazwiska żony.
2. Marię Karolinę Elżbietę Antonię Beatę (zm. 9.04.1753 r.) – żonę (x 19.07.1739 r.) Franciszka Andrzeja Wilhelma bar. von Franckhen-Sierstorpff .
3. Annę Katarzynę Jadwigę – dziedziczkę Kopic (Koppitz), żonę Józefa Alberta bar. von Franckhen-Sierstorpff. Kopice (Koppitz) przeszły w ręce tego rodu.

Źródła:
Sinapius T. II s. 449
Blażek T. I s. 103
Doerr s. 199
Sękowski R.: Majątki i ich właściciele na terenie dzisiejszej gminy Grodków. (w:) Z dziejów Grodkowa i ziemi grodkowskiej. Grodków 2008 s. 35-52
Sękowski R.: Kopice i ich właściciele. Ibidem s. 53-58.

SPANIER

zob.

SPONAR

SPANNER

zob.

SPONAR

SPARNBERG
(SPARNBERG TAUSDORF genannt)

Ród pochodzący z księstwa legnickiego i świdnickiego, znany od XVI wieku: w 1572 roku w dokumentach świdnickich występuje Kasper von Sparnberg zwany Tausdorf.

Na początku XVII wieku N. von Sparnberg zwany Tausdorf, właściciel Starego Łomu (Altenlohm) koło Złotoryi (Goldberg), żonaty z N. von Reder z Proboszczowa (Probsthain) koło Złotoryi (Goldberg), miał syna – Piotra, właściciela Łomnicy (Lomnitz) koło jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty z Anną Marią von Schellendorf z Gniewomirowic (Fellendorf) koło Legnicy (Liegnitz), miał tylko córkę – Juliannę (ur. 11.02.1632 – zm. 4.05.1777 r.), żonę (x 23.11.1649 r.) Krzysztofa von Rothkirch z Górnych Trzebnic (Ober Seebnitz) koło Lubina (Lueben).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1021
Blażek T. III s. 55

SPARRE
(SPARR)

Ród pochodzący ze Szwecji gdzie znany był od XIV wieku: w latach 1396 – 1414 Sigge Larson był sędzią królewskimw Skara. W XVI wieku przedstawiciele tego rodu osiedli w Brandenburgii i przejściowo przebywali na Śląsku. Na początku XVII wieku Jerzy von Sparre kupił Ratno (Rathen) w hrabstwie kłodzkim jednak sprzedał je już w 1635 roku i opuścił Śląsk. Później otrzymali tytuł pruskich hrabiów, posiadali majątki na Pomorzu i w Marchii

Źródła:
Żedlitz T. IV s. 224-225
Blażek T. III s. 56
Genealoogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 439-440

SPARWEIN
(SPERWEIN, SPORWEIN)

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Stary pruski ród pochodzący z okolic Królewca (Koenigsberg).
W pierwszej połowie XVI wieku do księstwa cieszyńskiego przybył Jakub von Sparwein. Walczył w wojskach cesarskich na Węgrzech i na Spiszu, w 1561 roku notowany jest w wykazach szlachty cieszyńskiej. Żonaty (x Hlučin, Hulczyn, Hultschin 6.02.1575 r.) z Magdaleną, córką Jerzego Planknara von Kinsberg, był współwłaścicielem jej majątków na Górnym Śląsku: połowy Wodzisławia Śląskiego (Loslau), Łazisk (Lazisk), Turzy Śląskiej (Gross Thurze), Krostoszowic (Krostoschowitz), Połomi (Pohlom), Mszany (Mschanna) i Moszczenicy (Moschczenitz). Sam posiadał od 1572 roku Lubliniec (Lublinitz) i Lubecko (Lubetzko) koło Lublińca (Lublinitz). Zmarł bezdzietnie w Krakowie w 1583 roku. Wdowa wyszła ponownie za mąż (x 1583 r.) za Adama Oderskiego z Lideřova.

Źródła:
Blażek T. II s. 126
Pilnaček T. IV s. 1162-1163

SPEIL
(SPEIL von KALKAU)

Stary ród rycerski pochodzący z Kałkowa (Kalkau) w księstwie nyskim (Pilnaček błędnie pisze, że pochodzili z księstwa karniowskiego). Już w połowie XIV wieku występują w Vidnavie (Widnawa, Weidenau) tego księstwa: w 1352 roku w dokumentach widnawskich jest notowany Elgerus zwany Speil. Augustyn Speil z Kałkowa (Kalkau) był żonaty (x 1434 r.) z Barbarą, córką Szymka wójta widnawskiego. W latach 1434 – 1436 sam był wójtem Vidnavy (Widnawa, Weidenau). W 1443 roku kupił dział w Kuněticach Velkich (Gross Kunzendorf).

Gabriel Speil von Kalkau (brat ?) w 1436 roku był kanonikiem kolegiaty otmuchowskiej. Jego siostra – N. była żoną Mikołaja von Schweinitz, miała jakiś majątek w Vidnavie (Widnawa, Weidenau). Jan Speil von Kalkau był w 1464 roku wójtem w Kraši Velkiej (Gross Krosse).
Herb nieznany.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1157-1158

SPEIL
(SPEIL Ritter von OSTHEIM)

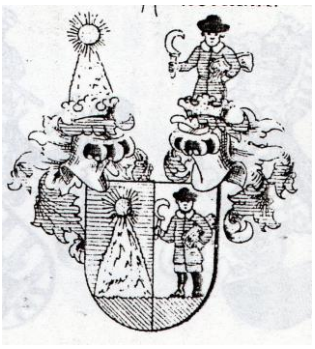

W 1793 roku (12.10.) został wpisany w czeski stan rycerski (wg Blažka ziem dziedzicznych Habsburgów ?) z predykatem „Ritter von Ostheim" Jan Albert Speil (zm. 14.09.1837 r.) – sekretarz zarządu majątków kameralnych na Morawach. Posiadał majątki na pograniczu morawsko – śląskim. Miał czterech synów i pięć córek.

Źródła:
Blažek T. IV s. 84
Doerr s. 268
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 450-451

SPENATZER
(SPENATZER von SIEGSTOCK)

W 1652 roku (31.07.) szlachectwo czeskie uzyskał student Uniwersytetu w Pradze, pochodzący z Kąt Wrocławskich (Kanth). W 1681 roku był radcą wyższej kamery fiskalnej we Wrocławiu (Breslau) a później jej kierownikiem.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1021-1022
Blażek T. III s. 154
Doerr s. 135

SPENGLER

Herb rodowy

Herb z 1540 r.

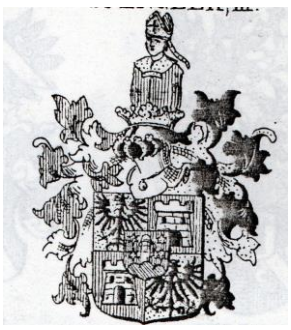

Herb rycerski z 1686 r.

Mieszczański ród z Norymbergi, według legendy rodowej znany od końca XII wieku. Pewne informacje pochodzą jednak dopiero od połowy XV wieku: w 1476 roku w dokumentach Norymbergi notowany jest Łazarz Spengler. Dyplom herbowy z udostojnieniem herbu otrzymał w 1540 roku (20.02.) Hieronim von Spengler (ur. 1502 r.) – kapitan wojsk cesarskich, żonaty z Barbarą von Kosthagen z Frankonii.

Jego prawnuk – Adam jun. (zm. 17.03.1665 r.) osiadł w Brandenburgii, był inspektorem (?) w Treuebrietzen w Marchii. Żonaty z Anną Morltz (zm. 11.07.1678 r.), miał syna – Jakuba, który po studiach historycznych, politycznych i prawniczych poświęcił się służbie wojskowej: początkowo w armii cesarskiej w Hiszpanii, następnie w armii duńskiej i wreszcie w stopniu generała w armii saskiej. Po odejściu z wojska przebywał razem z braćmi: Adamem i Mikołajem, na dworze cesarskim w Wiedniu. W 1686 roku (2.12.) wpisany został w stan rycerski Rzeszy ze zmianą herbu. W 1688 roku osiadł na Śląsku, zmarł we Wrocławiu (Breslau) w 1719 roku (27.12.) pochowany został w kościele św. Macieja (Marcina ?). Żonaty (x 29.09.1688 r.) z Marią Katarzyną Teresą von Hentschel z Goczałkowa (Gutschdorf), miał siedmioro dzieci, z których czworo zmarło w dzieciństwie. Jego syn – Adam Jakub (zm. 1760 r.) był ostatnim z tego rodu na Śląsku.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1022-1023
Blażek T. II s. 126

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Spengler
Norymberga XV/XVI w.
ż. Barbara Ublin
v. Kuensperg
|
Hieronim
ur. 1502 r.
kapitan wojsk cesarskich
1540 r. – dyplom herbowy
z. Barbara v. Kosthagen
z Frankonii
|
Hieronim jun.
porucznik wojsk cesarskich
ż. Katarzyna Weller
v. Molsdorf
|
Adam
chorąży wojsk cesarskich
ż. Małgorzata v. Buergers
z Austrii
|
Adam jun.
zm. 17.03.1665 r.
przenosi się do Brandenmburgii
inspektor w Treuebrietzen
ż. Anna Morltz
(zm. 11.07.1678 r.)

|

Jakub — Adam — Mikołaj (Nicol)

zm. Wrocław
27.12.1719 r.
generał wojsk saskich
1686 r. – stan rycerski Rzeszy
1688 r. – osiada na Śląsku
ż. (x 29.09.1688 r.) Maria
Katarzyna Teresa v. Hentschel
z Goczałkowa
(ur. 16.05.1662 –
zm. 26.11.1730 r.)
|
Adam Jakub
zm. Wrocław 1760 r.

SPENS
(SPENS von BODEN)

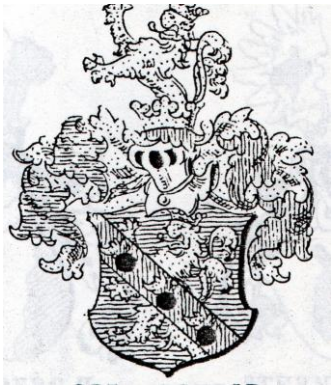

Herb Spens

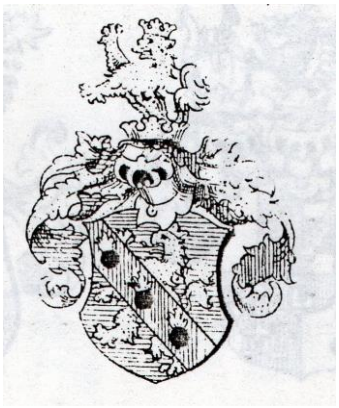

Herb Spens v. Boden

Szlachta cieszyńska pochodząca ze Szkocji.
Jako pierwsi w tym księstwie występują w dokumentach: Albert von Spens żonaty z Katarzyną Wiplar z Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg) który w połowie XVII wieku uzyskał inkolat czeski, oraz Albrecht von Spens żonaty z Heleną Czibulką z który w 1665 roku kupił od Leonarda bar. von Neuhaus folwark w Stěbořicach (Stiebrowitz). Jego żona w 1675 roku posiadała Raduň (Radun).
W 1693 roku Karol Zygmunt Spens von Boden, burgrabia dóbr kameralnych księstwa cieszyńskiego zakupił Palowice (Pallowitz) koło Rybnika (Rybnik), posiadał je jeszcze w 1703 roku. Przed 1712 rokiem Jan Daniel Spens von Boden (zm. po 10.11.1714 r.) – komendant Jablunkova (Jabłonków, Jablunkau) w księstwie cieszyńskim, żonaty z Heleną

Małgorzatą Pelka. kupił Stanislavice (Stanisłowice, Stanislowitz). Po jego śmierci majątek posiadała wdowa a następnie ich syn – Jan Antoni, który sprzedał go w 1737 roku.
Brat Jana Daniela – Karol Zygmunt w 1710 roku był asesorem cieszyńskiego sądu ziemskiego. Prawdopodobnie jego żoną była Zofia Renata von Beess.
W 1738 roku Anna Józefa Spens von Boden sprzedała majątek Ustroń (Ustron).
W 1781 roku (22.08.) Karol Traugott Spens von Boden uzyskał tytuł czeskiego barona, był właścicielem Kaczyc (Katschitz), Otrębowa (Ottrembau) i Pogwizdowa (Pogwisdau). Jego syn – Emanuel, radca sądu ziemskiego nabył w 1804 roku państwo Hlučin (Hulczyn, Hultschin) z wsiami: Bobrovniky (Bobrowniki, Bobrownik), Darkovičky (Darkowiczki, Klein Darkowitz), Lhotka (Ligotka, Elgoth), Dlouhą Ves (Langendorf), Ludgeřovice (Ludgierzowitz) i Hošťalkovice (Hoschialkowitz). Spadkobiercy jego sprzedali je w 1832 roku i opuścili Śląsk.
Ród znany również w Szwecji: N. von Spens, generał wojsk szwedzkich był w 1704 roku dowódcą regimentu gwardii królewskiej.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1023
Blażek T. III s. 56, T. IV s. 84
Pilnaček T. IV s. 1158
Doerr s. 260
Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego Cieszyn 2004 s. 187

SPERER
(SPERER von JOHNSDORF)

Nobilitowana w XVII wieku szlachta księstwa legnickiego. Na początku XVII wieku znani byli trzej bracia: Ezajasz, Jerzy i Jeremiasz.

Ezajasz (zm. Legnica, Liegnitz 1633 r.) – początkowo w służbie cesarza Macieja był kanclerzem dworu czeskiego w Wiedniu. Od 1622 roku był sekretarzem kamery książęcej w Legnicy (Liegnitz).
Jeremiasz (ur. Legnica, Liegnitz 1582 – zm. Legnica, Liegnitz 11.05.1629 r.) – członek rady księcia Jerzego Rudolfa legnickiego, deputowany do sejmiku śląskiego we Wrocławiu (Breslau), w 1617 roku otrzymał szlachectwo czeskie (Doerr nie wymienia go). Jego syn – Chrystiana (ur. 26.07.1616 – zm. Pawłowice Małe, Pahlowitz 25.02.1672 r.), właściciela Pawłowic Małych (Pahlowitz) i Jaszkowa (Johnasdor) koło Legnicy (Liegnitz). Po ukończeniu gimnazjum w Legnicy (Liegnitz) i św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau), studiował na uniwerytetach w Lipsku, Leydzie i Groeningen. Był znany erudytą, po powrocie na Śląsk napisał historię Złotoryi (Goldberg). Żonaty z Marią, córką Godfryda von Baudiss, kanclerza księstwa legnicko – brzeskiego, miał syna – Chrystiana jun. (zm. 1723 r.) który w 1707 roku (27.06.) otrzymał potwierdzenie szlachectwa z predykatem „von Johnsdorf". Żonaty z N. von Raussendorf, miał trzech synów.

Źródła:
Sinapius T. I s. 919-920, T. II s. S. 1023-1024
Blażek T. I s. 103

SPERL

Ród pochodzenia czeskiego, znany w XVIII wieku również z księstwa karniowskiego.
Karol von Sperl był żonaty (x 1787 r.) z Filipiną Weidinger, dziedziczną pocztmistrzynią w Krnovie (Karniów, Jaegerndorf). Miał dwoje dzieci: Karola jun. – bibliotekarza w Laibach i Annę(ur. 1789 r.) – żonę (x 1820 r.) Jana bar. Jacobi d`Ecolm, która również była dziedziczną pocztmistrzynią w Krnovie (Karniów, Jaegerndorf).

Źródła:
Blażek T. IV s. 84

SPERWEIN

Zob.

SPARWEIN

SPIEGEL
(SPIEGEL von BALTENDORF, SPIEGLOWSKI von DAMBROWKA)

Herb wg Pilnačka

Herb wg. Blażka

Herb linii miśnieńskiej

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Herb szlachecki III

Herb szlachecki IV

Stary ród miśnieński osiadły na Śląsku w księstwie oleśnickim, już w średniowieczu: w 1236 roku (19.10.) występuje w dokumentach Bertoldus Spiegel, w 1252 roku Henricus dictus Spigel przebywał na dworze księcia Henryka III Białego, w 1282 roku (10.05.) w dokumentach wrocławskich występuje Heinrich Spigel, w 1330 roku Fryderyk Spigil był członkiem rady księcia Bolka ziębickiego zaś w 1368 roku Hermann Spigel na dworze księcia Konrada II oleśnickiego. Jan Spigel w 1398 roku był właścicielem Woskowic Małych (Lorzendorf) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim.
Od XV wieku siedzibą rodową były Baldwinowice (Baltendorf, Belmsdorf) koło Namysłowa (Namslau). W 1485 roku w dokumentach oleśnickich występuje Jan Spigel zwany Balwiczowski (Baldwinowski) i jego syn – Jan jun. właściciel Mąkoszyc (Mangschuetz) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). W tym samym roku Jan Spiegel potwierdził w Oleśnicy (Oels) w wywodzie szlacheckim braci Jerzego i Henryka Tlumoków, że ojciec (dziadek) ich matki żyjący około 1420 roku był żonaty z kobietą która miała w herbie „skrzydło i róg jeleni” (herb Działosza).
W 1504 roku Konrad Spigel przebywający na dworze książąt Albrechta i Karola ziębicko – oleśnickich był żonaty z N., córką Jana von Tschammer z Kochłowic (Kochelsdorf) koło Byczyny (Pitschen), w posagu której otrzymał pół wsi Skalander (Skałągi, Skalung) koło Wołczyna (Konstadt). W 1505 roku Katarzyna, siostra Wojciecha von Tannenberg z Czartowic (Tschertwitz) koło Oleśnicy (Oels) była żoną N. von Spiegel z Bierzyc (Perschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1591 roku Leonard von Spiegel był właścicielem Polowic (Pohlwitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). W połowie XVII wieku Melchior von Spiegel, w 1653 roku major wojsk szwedzkich a następnie w 1664 roku sędzia ziemski i dworski księstwa wołowskiego był dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Elżbietą (zm. 1662 r.), córką Weickmana von Winterfeld, starosty Cottbus, wdową po Ladislawie von Niebelschuetz, która wniosła mu w posagu Gawrony i Gawronki (Gross- u. Klein Gaffron) oraz Bytków (Beitkau) koło Lubina (Lueben), 2. z N., córką Melchiora von Senitz, starosty księstwa brzeskiego.
Od połowy XVI wieku przedstawiciel tego rodu pojawiają się również na Górnym Śląsku, głównie w księstwie cieszyńskim i opawskim. W 1570 roku Daniel von Spiegel był członkiem rady księcia Adama Wacława cieszyńskiego. W 1540 roku (1.10.) Nikel Spigel występuje w dokumentach opawskich, w latach 1582 – 1584 Fryderyk był urzędnikiem w

Hradcu (Graetz), w 1584 roku sądził się z Marcinem Pakosem przełożonym klasztoru dominikanów.
W księstwie opolsko – raciborskim znany jest Jan Spiegel (zm. 1567 r.) von Baltendorf (?) żonaty (x ok. 1561 r.) z Jadwigą, siostrą Łukasza Pelki z Borzysławic (Borislawitz). W 1563 roku kupił od Walentyna i Wacława Wysockich Zębowice (Zembowitz) i pustą wieś Bieniaszowice koło Olesna (Rosenberg). Po jego śmierci Zębowice (Zembowitz) posiadała wdowa – Jadwiga. W 1571 roku (10.01.) została oskarżona przez Adama Czambora (Tschammer) z Łambinowic (Lamsdorf) właściciela sąsiedniej Kniei (Kneja) o naruszenie granic własności. W 1574 roku (4.11.) Fryderyk i Jan Spiglowie zostali oskarżeni przez Gierkę Turską o napad na jej dom w Turzy ((Thursy) koło Dobrodzienia (Guttentag). Adam Spiegel w 1609 roku był właścicielem Dąbrówki (której ?) a później Choruli (Chorulla) koło Opola (Oppeln). W 1625 roku przedstawił na 73. sesji sejmiku księstwa opolsko-raciborskiego dokument cesarski legitymizujący jego naturalnego syna – Hermana, z nazwiskiem „Spiglowski" i predykatem „von Dambrowka". Zmarł przed 10.11.1626 rokiem. W 1626 roku (2.03.) sporządził testament. Obawiając się, że krewni zaskarżą testament, jeszcze za swojego życia przekazał majątek w Choruli (Chorulla) synowi a w testamencie majątek ruchomy zastrzegając, że jeżeli rodzina ojca będzie podważała testament, nie powinna dostać nawet tego co jej zapisał. Starał się również o „mocny list" cesarski ale go nie dostał.
Siostra Adama – Ewa była żoną Wacława Wrochena z Rept (Repten), właściciela Pawłowic (Pawlowitz) koło Toszka (Tost), który w 1596 roku zapisał jej wiano na tym majątku.

W 1837 roku Amalia von Spiegel z domu bar. von Lunckar była właścicielką majątku Dąbrowa (Dammer) koło Namysłowa (Namslau), na początku XX wieku właścicielem był jej wnuk – Fedor von Spiegel.

Źródła:
Sinapius T. I s. 921-922, T. II s. 1024
Blażek T. IV s. 85
Zedlitz T. IV s. 226-227
Pilnaček T. IV s. 1159-1160
Krane s. 126
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 289
Schles. Wappenbuch szp. 129
Kniha obwinieni 1570-1578 s. 47 rkp AP Wrocław Księstwo op.-rac. Sygn. 130
Księga uchwał sejmowych (Księstwa op.-rac.) rkp. Biblioteka Tschammera Cieszyn s. 284.
Kniejski O., Sękowski R.: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564 – 1678. Opole 2015 (również w OBC) s. 164(p).
Księga testamentów – Testament Adama Spigla rkp AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43
Sękowski R.: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 (również w OBC) s. 6p, 30, nr 27,31.

SPIEGELBERG

zob.

MUNDPROT

SPILLER
(SPILLER HAUENSCHILD gennant, SPILLER HAUSCHILD gennant)

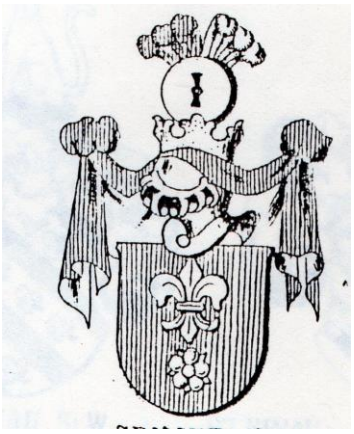

I

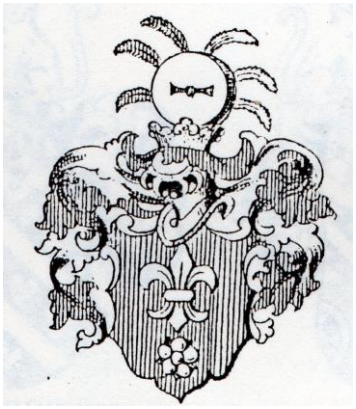

II

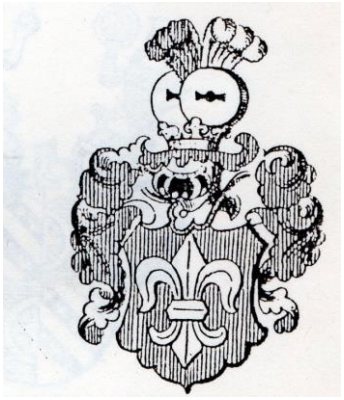

III

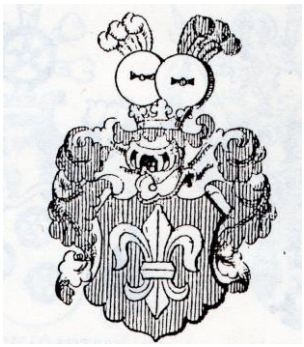

Herb z 1706 r.

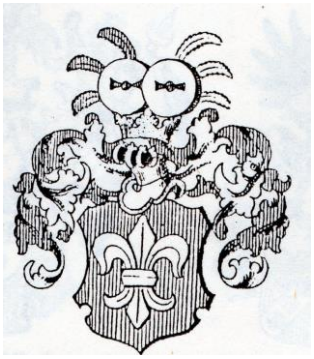

Herb z 1713 r.

Herb wg Siebmachera

Stary ród z księstwa legnickiego znany od XIV wieku, prawdopodobnie miejscowego pochodzenia, gdyż Jurek jako obcych ich nie wymienia. Być może siedzibą rodową od której wzięli nazwisko był Pasiecznik (Spiller) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg). Pilnaček błędnie pisze, że ród pochodził z księstwa cieszyńskiego i podaje błędny predykat: „Honschild" zamiast „Hauschild".
W drugiej połowie XIV wieku, w latach 1379, 1386 i 1392 Konrad Spiller (Spylner) występuje na dworze książąt legnickich.
W 1549 roku Krzysztof von Spiller był koniuszym książąt legnickich. W tym samym roku (22.09.1549 r.) w pożarze Ubocza (Schosdorf) zginął Hertwig von Spiller. W 1573 roku Jan Spiller zwany Hauschild, właściciel Czapli (Hockenau) koło Lwówka (Lemberg, Loewen-

berg), był burgrabią legnickim, w 1584 roku w dokumentach legnickich występuje Zygmunt von Spiller zwany Hauschild. W 1596 roku w uroczystościach pogrzebowych księcia Fryderyka IV legnickiego brali udział Krzysztof i Abraham von Spiller. Od XVII wieku znamy dwie linie rodu: z Maciejowca (Matzdorf) i z Ubocza (Schosdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

I. LINIA Z MACIEJOWCA (MATZDORF).

Do linii tej, znanej od pierwszej połowy XVII wieku należały majątki: Maciejowiec (Matzdorf), Pasiecznik (Spiller), Janice (Johnsdorf), Oleszna (Langenoels), Kamieniec (Steinbach), Bierzwienna (Stoeckigt), Bielanka (Lauterseiffen) i Dziwiszów (Berbisdorf).

W XVI wieku N. von Spiller – właściciel Maciejowca (Matzdorf), żonaty z N. von Zedlitz z Buczka (Buchwald), miał syna – N., żonatego z N. von Nimptsch z Sędziszowej (Roeversdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Jego synem był Kasper von Spiller (zm. 26.10.1620 r.) – właściciel Maciejowca (Matzdorf) i Olesznej (Langenoels). Żonaty dwukrotnie: 1. z Magdaleną von Debschuetz ze Smolnika (Schadewalde) koło Lubania Śląskiego (Lauban), 2. z Anną von Nostitz z Czochy (Tschochau). Z pierwszą żoną miał syna – Joachima i córkę – N., żonę N. von Falckenhayn z Lipin (Krummenlinde), z drugą żoną miał córkę – Helenę, żonę Zygmunta von Hochberg z Liśćca (Fuchsmuehle) koło Lubina (Lueben).

Syn Kaspra – Joachim, właściciel Maciejowca (Matzdorf), Dziwiszowa (Berbisdorf), Janic (Johnsdorf) i Pasiecznika (Spiller), w 1654 roku był asesorem wyższego sądu księstwa świdnicko-jaworskiego. Również dwukrotnie żonaty: 1. z Urszulą Katarzyną von Lest z Czernicy (Langenau) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg), 2. z Agnieszką von Zedlitz z Bystrzycy (Wiesenthal) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg). Z pierwszą żoną miał syna – Jana Abrahama, zaś z drugą – zmarłego w dzieciństwie Joachima Konrada (ur. 6.08.1647 – zm. 29.07.1650 r.).

Jan Abraham – właściciel Dziwiszowa (Berbirsdorf), żonaty z Elżbietą von Schweinitz z Rębienicy (Romnitz) koło Legnicy (Liegnitz), miał pięcioro dzieci:

1. Joachima Henryka (Hermann?) – właściciela Górnego i Dolnego Dziwiszowa (Ober- u. Nieder Berbisdorf), w 1720 roku deputowanego księstwa świdnicko – jaworskiego;
2. Jana Abrahama jun. – właściciela Górnego Dziwiszowa (Ober Berbisdorf), żonatego z Urszulą Katarzyną von Sommerfeld z Jastrzębcy (Falkenhain) koło Środy Śląskiej (Neumarkt);
3. Krzysztofa Zygmunta – właściciela Dolnego Damianowa (Nieder Damsdorf) koło Strzegomia (Striegau). Miał syna – Kaspra Hertwiga, właściciela Dolnego Ubocza (Nieder Schosdorf);
4. Katarzynę Elżbietę,
5. Zuzannę Eleonorę – żonę Henryka Erazma von Uechtritz z Dolnej Olesznej (Nieder Langenoels).

Z linii tej w XVIII wieku znani są jeszcze: Joachim Zygmunt (zm. 8.09.1723 r.) – właściciel Dziwiszowa (Berbisdorf), żonaty (x 6.11.1720 r.) z Joanną, córką Jana Leopolda bar. von Reibnitz; Jan Ferdynand Aleksander – właściciel Kaczorowa (Ketschdorf) koło

Jawora (Jauer) i Jan Kasper – właściciel Kraśnika Dolnego (Nieder Schoenfeld) koło Bolesławca (Bunzlau).

II. LINIA Z UBOCZA (SCHOSDORF).

W drugiej połowie XVI wieku właścicielem Ubocza (Schosdorf) był N. von Spiller żonaty z N. Faust von Sturm z Kruszyna (Gross Krauschen). Jego syn – N., żonaty z Urszulą von Nostitz z łużyckiej linii z Czerwieńska (Rothenburg) miał syna – Hertwiga, właściciela Ubocza (Schosdorf) żonatego z Barbarą von Rechenberg z Pątnowa (Panten). Jego syn – Zygmunt, w 1660 roku właściciel Ubocza (Schosdorf), żonaty z Zuzanną von Schweinitz z Rębienicy (Romnitz), miał dwoje dzieci: Jerzego Hertwiga i Zuzannę.
W XVIII wieku właścicielem Dolnego Ubocza (Nieder Schosdorf) był Kasper Hertwig. Z linii tej pochodził również Karol Fryderyk von Spiller w drugiej połowie XVII wieku właściciel Jastrzębnika (Steinberg) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x 27.11.1680 r.) z Anną Rozyną von Pannwitz (ur. 1660 r.) ze Starej Łomnicy (Alt Lomnitz), zmarł w kilka tygodni po ślubie. Wdowa wyszła ponownie za mąż (x 11.11.1682 r.) za Jana Fryderyka von Debschitz ze Smolnika (Schadewalde) koło Wołowa (Wohlau), właściciela Pieruszy (Peruschen) koło Wołowa (Wohlau) i Leśnej (Marklissa) koło Lubania Śląskiego (Marklissa).

Źródła:
Sinapius T. I s. 922-924, II s. 1024-1025
Zedlitz T. IV s. 228
Blażek T. I s. 103
Pilnaček T. IV s. 1160

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia z Maciejowca.

N. v. Spiller
XVI w.
wł. Maciejowca
ż. N. v. Zedlitz
z Buczka
|
N.
wł. Maciejowca
ż. N. v. Nimptsch
z Sędziszowej
|
Kasper
zm. 26.10.1620 r.
wł. Maciejowca i Olesznej
ż. 1. Magdalena v. Debschuetz

ze Smolnika
2. Anna v. Nostitz
z Czochy
|

Joachim
wł. Maciejowca, Dziwiszowa, Janic i Pasiecznika
1654 r.- ławnik wyższego sądu ks. świdnicko-jaworskiego
ż. 1. Urszula Katarzyna v. Lest z Czernicy
2. Agnieszka v. Zedlitz z Bystrzycy
|
Jan Abraham
wł. Dziwiszowa
ż. Eżbieta v. Schweinitz
z Rębienicy
|

córki:
a) N.
m. N. v. Falckenhayn z Lipin
b) Helena
m. Zygmunt v. Hochberg z Liśćca

Joachim Henryk (Hermann?)
wł. Górnego i Dolnego Dziwiszowa

Jan Abraham jun.
wł. Górnego Dziwiszowa
ż. Urszula Katarzyna v. Sommerfeld z Jastrzębiec

Krzysztof Zygmunt
wł. Dolnego Damianowa
|
Kasper Hertwig
wł. Dolnego Ubocza

córki:
a) Katarzyna Elżbieta
b) Zuzanna Eleonora
m. Henryk Erazm v. Uechtritz z Dolnej Olesznej

<u>2. Linia z Ubocza.</u>
N. v. Spiller
poł. XVI w.
ż. N. v. Faust u. Sturm
z Kruszyna
|
N.
ż. Urszula v. Nostitz
z Czerwieńska
|
Hertwig
wł. Ubocza
ż. Barbara v. Rechenbach
z Pątnowa
|
Zygmunt
1660 r. – wł. Ubocza

ż. Zuzanna v. Schweinitz
z Rębienicy
|
Jerzy Hertwig Zuzanna

SPILLNER

Herb szlachecki z 1784 r.

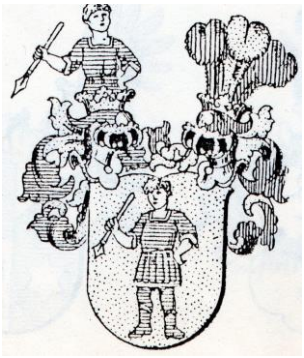

Herb baronowski z 1790 r.

Nobilitowana szlachta saska: szlachectwo Rzeszy otrzymał w 1784 roku (5.04.) Jan Jerzy Spillner, tajny radca finansowy dworu saskiego i właściciel Hausdorf w Miśni, w 1790 roku (18.09.) uzyskał tytuł barona. Posiadał również W Śląskiej części Górnych Łużyc Łagów (Logau) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Jego syn – Jan Karol Fryderyk (zm. 1809 r.), również saski radca finansowy, był ostatnim z rodu.

Źródła:
Blażek T. I s. 103

SPOERKEN

Stary szlachecki ród księstwa Lueneburg. W XVIII wieku posiadali na śląskiej części Łużyc Reichwalde koło Czerwieńska (Rothenburg).

Źródła:
Blażek T. III s. 113

SPOHR

zob.

SPOR

SPONAR
(SPONER von BLINISDORF (?), SPONAR von BLIMSDORF, SPANNER, SPANIER)

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Szlachta nobilitowana, prawdopodobnie wolni kmiecie. W 1554 roku (31.10.) bracia: Benesz (Benedykt) i Jan Sponer uzyskali dyplom herbowy i zezwolenie na używanie predykatu „von Blimsdorf" od posiadanego przez ich przodków od końca XV wieku majątku Kwiatoniów (Bluemsdorf) koło Głubczyc (Leobschuetz). Jan był w 1556 roku pisarzem ziemskim w Krnovie (Karniów, Jaegerndorf) a w 1561 roku w Opawie (Troppau). Benesz (Benedykt) w 1554 roku Markvartice (Markersdorf). W 1564 roku był on deputowanym na sejm krajowy we Wrocławiu (Breslau). Miał syna – Daniela, w 1572 roku pisarza ziemskiego księstwa karniowskiego.
Na Górnym Śląsku ród ten był znany od drugiej połowy XVII wieku: w 1668 roku N. Sponar był żonaty z Dorotą Paczynską z Paczyny (Patschin), w 1674 roku Górę (Guhrau) koło Pszczyny (Pless) posiadał Henryk Sponar von Blimsdorf, W 1690 roku kupił Starą Bzinicę (Bzinitz) koło Dobrodzienia (Guttentag). Jego syn – Baltazar Erdmann w 1710 roku kupił Skrzydłowice (Krzidlowitz, Skrzidlowitz) a w 1718 roku – Gwoździany (Gwosdzian) koło Lublińca (Lublinitz). Był żonaty (x 8.07.1721 r.) z Marią Elżbietą, córką Marcina von Loewenkron z Turawy (Turawa) koło Opola (Oppeln). W 1759 roku wszystkie majątki posiadał syn Baltazara Erdmanna – Jan Henryk.
Karol Leopold (drugi syn Henryka ?) w latach 1701 – 1714 był właścicielem Kalinowa (Kalinow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) a w 1726 roku miał Nogawczyce (Nogowschuetz) również koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).
Stanisław posiadał do 1708 roku Chrósty (Chrost) koło Koźla (Cosel) i Ligotę Dolną (Nieder Ellguth) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Leopold von Sponar (zm. 1783 r.) miał cztery córki. W XIX wieku ród żył na Śląsku Austriackim.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1020-1021
Blażek T. IV s. 85
Pilnaček T. T. IV s. 1161-1162
Doerr s. 29

SPONECK
(HEDWIGER hr. von SPONECK, SPONNECK)

Ród hrabowski pochodzący z księstwa legnickiego, według legendy rodowej protoplasta rodu miał brać udział w 1241 roku w bitwie z mongołami pod Legnicą (Liegnitz). Nazwisko „Sponeck" przyjęli na początku XVIII wieku po uzyskaniu tytułu hrabiów Rzeszy, pochodzi od ich zamku Sponeck w miejscowości Jechtingen nad Renem. Według Adelslexikon mieszczanie legniccy.
Baltazar von Hedwiger w 1510 roku brał udział w wojnie węgierskiej. Jego prawnuk Krzysztof von Hedwiger (ur. 1561 – zm. 28.09.1623 r.) – właściciel Górnego Piastowa (Ober Kaiserswaldau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), Gołaszyna w Wielkopolsce lub

Niedźwiedzic (Baersdorf) koło Wałbrzycha (Waldenburg), miał dwóch synów: Krzysztofa jun. i Jana Jerzego.
Jan Jerzy (ur. 1621 – zm. 31.07.1682 r.) według Adelslexikon był rzemieślnikiem – powroźnikiem (?) w Legnicy (Liegnitz). Dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. z Anną Rozyna von Pogrell z Gołaszyna lub Niedźwiedzic (Baersdorf), które wniosła mu w posagu, miał czworo dzieci, które otrzymały od cesarza Leopolda I tytuły hrabiów Rzeszy (Reichsgraf) z predykatem „hr. von Sponeck":

1. Jerzego Wilhelma hr. von Sponeck (ur. 17.04.1672 r.) – generała wojsk duńskich i norweskich, komendanta rezydencji królewskiej w Kopenhadze, założyciela linii skandynawskiej. Jego potomkowie przyjęli nazwisko w formie „Sponnick". Żonaty (x 1698 r.) z Anną Zofią Bojanowską, miał dziewięcioro dzieci:
    a) Leopolda Wilhelma Ludwika (ur. 8.07.1700 r.);
    b) Zofię Szarlottę (ur. 10.01.1702 r.);
    c) Jerzego Wilhelma jun. (ur. 15.04.1703 r.);
    d) Marię Sabinę Wilhelminę (ur. 17.08.1704 r.) – zmarłą w dzieciństwie;
    e) Karola Chrystiana (ur. 13.11.1706 r.);
    f) Fryderyka Juliusza (ur. 14.01.1710 r.);
    g) Fryderykę Luizę (ur. 5.02.1711 r.);
    h) Andrzeja Eberharda (ur. 12.05.1713 r.);
    i) Eleonorę Amalię (ur. 1.01.1715 – zm. 22.01.1716 r.).
2. Annę Sabinę (ur. 20.04.1676 r.) – żonę (x 1.01.1694 r. – rozwód 1714 r.) Leopolda Eberharda księcia von Wuertenberg und Moempelgard. Z dwóch jej synów, jeden – Leopold Eberhard (ur. 14.04.1695 – zm. 7.03.1709 r.) zmarł w dzieciństwie, drugi – Jerzy Leopold (ur. 12.12.1697 – zm. ok. 1750 r.) nosił nazwisko księcia v. Moempelgard. Miała też dwie córki: Leopoldynę Eberhardynę hr. v. Sponeck (ur. 12.12.1696 – zm. 1787 r.) i zmarła w dzieciństwie Szarlottę Leopoldynę (ur.14.09.1700 – zm. 3.02.1701 r.)
3. Jana Krzysztofa (ur. 10.07.1678 – zm. 11.08.1716 r.) – kapitana regimentu Bayreuth;
4. Jana Rudolfa (ur. 10.06.1681 r.) – tajnego radcę dworu i nadłowczego księstwa Wuertenberg-Moempelgard. Żonaty (x 6.11.1704 r.) z Eleonorą Geldrichen von Siegmarhofen, miał sześcioro dzieci:
    a) Leopolda Eberharda (ur. 11.01.1706 r.);
    b) Jana Leopolda (ur. 20.08.1707 r.);
    c) Jerzego Leopolda (ur. i zm. 18.05.1708 r.);
    d) Leopoldynę Zofię (ur. i zm. 26.01.1709 r.);
    e) Elżbietę Zofię Maksymilianę (ur. 19.06.1713 r.);
    f) Jerzego Leopolda (ur. 8.09.1714 r.) – zmarłego w dzieciństwie.

Wszyscy opuścili Śląsk, obecnie ród istnieje na terenie Niemiec, Danii i w Ameryce. Do najbardziej znanych współczesnych przedstawicieli rodu należą: Hans hr. von Sponeck (ur. Duesseldorf 12.01.1888 – stracony 20.07.1944 r.) – generał major wojsk niemieckich, stracony za udział w spisku na życie Hitlera oraz Hans Christoph hr. von Sponeck – pełnomocnik sekretarza Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw pomocy humanitarnej dla Iraku, autor licznych prac dotyczących polityki i historii współczesnej.

Źródła:
Sinapius T. II s. 228-229
Zedlitz T. V s. 430
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 483-484
The House of Spon(n)eck (w:) http://www.amateurheralds.org/armorial/sponneck.html

GENEALOGIA

Baltazar v. Hedwiger
1510 r. – udział w wojnie węgierskiej
|
N.
|
N.
|
Krzysztof v. Hedwiger
ur. 1561 – zm. 28.09.1623 r.
wł. Górnego Piastowa
|

Krzysztof jun.

Jan Jerzy
ur. 1621 – zm. 31.07.1682 r.
ż. 1. NN; 2. Anna Rozyna v. Pogrell
z Gołaszyna w Wielkopolsce
|
Dzieci otrzymały od ces. Leopolda
tytuły Reichsgrafów ze zmianą nazwiska
na Reichsgr. v. Sponeck
|

Jerzy Wilhelm
hr. v. Sponeck
ur. 17.04.1672 r.
generał wojsk
duńskich
i norweskich,
komendant
rezydencji
królewskiej
w Kopenhadze
ż. (x 1698 r.)
Anna Zofia
Bojanowska
założyciel linii
skandynawskiej
Sponnick
|

Jan Krzysztof
hr. v. Sponeck
ur. 10.07.1678 -
zm. 11.08.1716 r.
kapitan regimentu
Bayreuth

Jan Rudolf
hr. v. Sponeck
ur. 10.06.1681 r.
tajny radca
dworu i nadłowczy
księstwa
Wuertenberg-
Moempelgard
ż. (x 6.11.1704 r.)
Eleonora Geldrichen
v. Siegmarhofen
|
1. Leopold Eberhard
ur. 11.01.1706 r.
2. Jan Leopold
ur. 20.08.1707 r.
3. Jerzy Leopold

Anna Sabina
hr. v. Sponeck
ur. 20.04.1676 r.
m. (x 1.01.1694 –
rozwód 1714 r.)
Leopold Eberhard
ks. v. Wuertenberg-
Moempelgard
|
dzieci nosiły nazwisko
hr. v. Sponeck:
1. Leopold Eberhard
zm. w dzieciństwie
2. Leopoldyna Eberhardyna
ur. 12.12.1696 – zm. 1786 r.
3. Jerzy Leopold
książę v. Moempelgard

1. Leopold Wilhelm Ludwik
   ur. 8.07.1700 r.
2. Zofia Szarlotta
   ur. 10.01.1702 r.
3. Jerzy Wilhelm jun.
   ur. 15.04.1703 r.
4. Maria Sabina
   Wilhelmina
   ur. 17.08.1704 r.
5. Karol Chrystian
   ur. 13.11.1706 r.
6. Fryderyk Juliusz
   ur. 14.01.1710 r.
7. Fryderyka Luiza
   ur. 5.02.1711 r.
8. Andrzej Eberhard
   Ur. 12.05.1713 r.
9. Eleonora Amalia
   ur. 1715 – zm. 1716 r.

ur. i zm. 1708 r.
4. Leopoldyna Zofia
   ur. i zm. 1709 r.
5. Elżbieta Zofia
   Maksymiliana
   ur. 19.06.1713 r.
6. Jerzy Leopold
   zm. w dzieciństwie

ur. 12.12.1697 – zm. 1750 r.
4. Szarlotta Leopoldyna
   ur. 1700 – zm. 1701 r.

SPOR
(SPOHR)

Herb linii śląskiej

Herb linii miśnieńskiej

Szlachta pochodząca z Miśni, znana z dokumentów od 1493 roku. Posiadali również majątki na Górnych Łużycach w okolicy Zgorzelca (Goerlitz). Ostatnim z rodu był prawdopodobnie zmarły w połowie XVIII wieku Kajus Rudolf von Spor, właściciel Wiednitz koło Hoyerswerdy.

Źródła:
Blażek T. II s. 126

SPORCK
(SPORKH)

Ród pochodzący z miejscowości Sporckhof w okolicy Paderborn.
Jan von Sporck (ur. 1607 – zm. 6.08.1679 r.) – generał kawalerii wojsk cesarskich, bohater wojny 30-letniej i wojen bałkańskich, członek cesarskiej rady wojennej, właściciel licznych majątków w Czechach, w 1647 roku wpisany został w stan panów ziem dziedzicznych Habsburgów. W 1648 roku uzyskał inkolat czeski a w 1664 roku tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) i w 1666 roku (30.06.) został potwierdzony jego tytuł czeskiego hrabiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Małgorzatą von Linsinger, 2. (x 1660 r.) z Eleonorą Marią Katarzyną von Fineck (zm. 1675 r.) z Pomorza, z pierwszą żoną miał córkę – N., żonę N. hr. Colonny nadkoniuszego króla polskiego, z drugą – miał czworo dzieci:

1. Franciszka Antoniego (ur. 1662 – zm. 1738 r.) – członka rady cesarzy Leopolda I i Józefa I, właściciela państwa Lysou nad Labem, wybitnego intelektualistę i filantropa, w latach 1694 – 1724 założyciela uzdrowiska Kuksu gdzie posiadał swoją rezydencję. Żonaty (x 1685 r.) z Franciszką Elżbietą Apolonią, córką Franciszka Jana von Sweerts, miał dwie córki:
    a) Eleonorę Franciszkę (ur. 1687 – zm. 29.01.1717 r.) – zakonnicę w Botzen w Tyrolu;
    b) Annę Katarzynę (ur. 1690 r.) – żonę (x 1712 r.) Franciszka Karola bar. Rzeszy (Reichsfreiherr) von Sweerts.
2. Ferdynanda – właściciela Heřmanův Městec. Żonaty z N. hr. Wratislav von Mitrowitz, miał syna – Jana Michała w 1713 roku prezydenta rejencji księstwa legnickiego.
3. Marię Sabinę Aleksis – dwukrotnie zamężną: 1. (x 15.03.1689 r.) z Franciszkiem Karolem Rudolfem Sweerts baronem Rzeszy (Reichsfreiherr) von Reist, pułkownikiem wojsk cesarskich i komendantem twierdzy Zollnoch na Węgrzech, 2. (x 22.11.1695 r.) z N. von Schoenberg z Saksonii.
4. Annę Katarzynę – trzykrotnie zamężną: 1. z N. hr. von Schaffgotsch, 2. z N. bar. von Wrabsky, 3. (x 1697 r.) z Henrykiem Ryszardem Wawrzyńcem (Laurenty) hr. von Damm.

Oprócz nich, Jan von Sporck miał naturalnego syna – Jana Jerzego von Sporkh, który w 1658 roku (9.11.) został wpisany w czeski stan rycerski.

Źródła:
Sinapius T. II s. 229-232
Doerr s. 141, 150
Gall E.: Oesterreichische Wappenkunde. Wien 1977 s. 346

SPORWEIN

Zob.

SPARWEIN

SPREMBERG
(SPREMBERGER)

I

II.

Herb wg Schles. Adelslexikon

Patrycjat wrocławski, herb znany jest w dwóch odmianach.
W XV wieku w księgach miejskich są notowani: 1414 rok Paweł – krawiec, 1440 rok – Piotr – kuśnierz, 1446 rok Stenzel – krawiec, 1451 rok Nickel – karczmarz, 1474 rok Urban – farbiarz.
Protoplastą rodu był Paweł Spremberger (ur. 1410 – zm. 1512 r.) – zmarł w wieku 102 lat i pochowany został w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau). Jego syn – Grzegorz był około 1502 roku kupcem we Wrocławiu (Breslau). Miał troje dzieci: Jana – znanego z 1507 roku, Annę – znaną również z tego roku oraz Walentyna.

Walentyn (ur. Wrocław, Breslau 5.02.1478 – zm. Wrocław, Breslau 1562 r.) – kupiec wrocławski, był dwukrotnie żonaty: 1. z N., córką Wacława Schnabel, 2. (x 22.08.1505 r.) z Małgorzatą (zm. 19.02.1534 r.), córką członka rady miejskiej Jana Saffran ze Smolca (Schmolz). Miał troje dzieci:

1. Walentyna jun. (ur. 1507 r.);
2. Bartla (ur. 1509 – zm. 1545 r.) – kupca we Wrocławiu (Breslau);
3. Jana (ur. Wrocław, Breslau 18.02.1511 – zm. Wrocław, Breslau 22.02.1577 r.) – właściciela Jarnołtowa (Arnoldsmuehle) koło Wrocławia (Breslau), doktora filozofii i medycyny, fizyka miejskiego Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 21.02.1546 r.) z Katarzyną Rindfleisch (zm. 25.07.1583 r.), miał sześcioro dzieci:
    a) Magdalenę (ur. 1550 – zm. 1584 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1568 r.) doktora filozofii i medycyny Pawła Boreck;
    b) Pawła (ur. Wrocław, Breslau 1550 – zm. Wrocław, Breslau 1606 r.) – żonaty (x Wrocław, Breslau 1583 r.) z Jadwigą Trost, miał czworo dzieci:
        - Katarzynę (ur. 1585 – zm. Wrocław, Breslau 1591 r.);
        - Walentyna (ur. 10.05.1587 – zm. Wrocław, Breslau 12.03.1661 r.) – porucznika wojsk cesarskich. Dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Dobersch (ur. 1584 – zm. 16.06.1644 r.), 2. z Anną Marią Wohlgemuth von Gravenstein, wdową po N. Berens. Był ostatnim męskim przedstawicielem rodu.
        - Pawła jun. – zmarłego w dzieciństwie;
        - Marię (zm. Wrocław, Breslau 1656 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 1615 r.) z Bartlem Arnold, 2. z Danielem Schmidt (zm. 1634 r.).
    c) Małgorzatę (ur. 1554 – zm. Wrocław, Breslau 1629 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 1574 r.) z Jerzym Eben, 2. (x Wrocław, Breslau 1578 r.) z Jerzym Osterland.
    d) Piotra (ur. Wrocław, Breslau 1555 – zm. Wrocław, Breslau 7.06.1604 r.) – doktora obojga praw, wicekanclerza księstwa wrocławskiego i syndyka miasta Wrocławia (Breslau). Żonaty (x Wrocław, Breslau 1599 r.) z Marią Eben (zm. 30.10.1608 r.), wdową po Janie Reimann, doktorze obojga praw, miał dwóch synów:
        - Jana (ur. Wrocław, Breslau 1600 – zm. 1635 r. w czasie oblężenia Bredy).
        - Jerzego (ur. 1602 – zm. 22.08.1635 r. – nieżonatego.
    e) Annę (ur. 1560 – zm. Wrocław, Breslau 12.04.1604 r.) –żonę Jerzego Althoff zwanego Scholtz (zm. Wrocław, Breslau 1604 r.).
    f) Marię (ur. 1563 – zm. Wrocław, Breslau 1608 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1581 r.) Jerzego Artzat (zm. Wrocław, Breslau 1595 r.) właściciela Jordanowa (Arnoldsmuehle).

Ród wymarł w 1661 roku (12.03.) na Walentynie von Spremberg.

Źródła:
Blażek T. III s. 56
Schles. Wappenbuch szp. 129-130

TABLICE GENEALOGICZNE

Paweł Spremberger
ur. 1410 – zm.1512 r.
patrycjusz wrocławski
|
Grzegorz
ok. 1502 r. – kupiec wrocławski
|

Jan	Walentyn	Anna
znany z 1507 r.	ur. Wrocław 5.02.1478 - zm. Wrocław 1562 r. kupiec wrocławski ż. 1. N. Schnabel 2. (x 22.08.1505 r.) Małgorzata Saffran ze Smolca	znana z 1507 r.

|

Walentyn jun.	Bartel	Jan v. Spremberg
ur. 1507 r.	ur. 1509 - zm. 1545 r. kupiec wrocławski	ur. Wrocław 18.02.1511 – zm. Wrocław 22.02.1577 r. dr filozofii i medycyny, fizyk miejski we Wrocławiu wł. Jarnołtowa ż. (x 21.02.1542 r.) Katarzyna Rindfleisch (zm. 25.07.1583 r.)

|

Paweł	Piotr	córki:
ur. Wrocław 1550 - zm. Wrocław 1606 r. ż. (x Wrocław 1583 r.) Jadwiga Trost	ur. Wrocław 1555 - zm. Wrocław 7.06.1604 r. dr obojga praw, wicekanclerz ks. wrocławskiego, syndyk m. Wrocławia ż. (x Wrocław 1599 r.) Maria Eben 1o voto Reimann (zm. 30.10.1608 r.)	a) Magdalena ur. 1550 – zm. 1584 r. m. (x Wrocław 1568 r.) Paweł Boreck dr filozofii i medycyny b) Małgorzata ur. 1554 – zm. Wrocław 1629 r. m. 1. (x Wrocław 1574 r.) Jerzy Eben 2. (x Wrocław 1578 r) Jerzy Osterland c) Anna ur. 1560 – zm Wrocław 12.04.1604 r.

| Jan
| ur. Wrocław
| 1600 -
| zm 1635 r. w czasie
| oblężenia Bredy

Jerzy
ur. 1602 -
zm. Wrocław
22.08.1635 r.

m. Jerzy Athoff zwany Scholz
(zm. Wrocław 1604 r.)
d) Maria
ur. 1563 – zm. Wrocław 1608 r.
m. (x Wrocław 1581 r.) Jerzy
v. Artzat wł. Jordanowa
(zm. Wrocław 1595 r.)

Walentyn
ur. 10.05.1587 -
zm. Wrocław
12.03.1661 r.
porucznik wojsk
cesarskich
ż. 1. Anna Dobersch
(ur. 1584 – zm. 16.06.1644 r.)
2. Anna Maria
Wohlgemuth v. Gravenstein
1o voto Berens
ostatni z rodu

Paweł jun.
zm.
w dzieciństwie

córki:
a) Katarzyna
ur. 1585 –
zm. Wrocław
1591 r.
b) Maria
zm. Wrocław 1656 r.
m. 1. (x Wrocław 1615 r.)
Bartel Arnold
2. Daniel Schmidt
(zm. 1634 r.)

SPRENGER

Nobilitowana szlachta pruska znana na Śląsku od połowy XIX wieku.
W 1842 roku (30.01.) rotmistrz wojsk pruskich Henryka von Sprenger kupił od króla Bawarii Ludwika I kompleks majątków na Śląsku: Małuszów (Malitsch), Myślinów (Jaegendorf), Nową Wieś Wielką (Gross Neudorf), Nową Wieś Małą (Klein Neudorf) i Przybyłowice Jaworskie (Triebelwitz) w powiecie jaworskim oraz Nową Wieś Legnicka (Neudorf) w powiecie legnickim. W 1903 roku (19.03.) jego syn – Henryk Wilhelm przekształcił majątki te w fideikomis. Był również właścicielem majątku Konradów (Konradswaldau) koło Złotoryi (Goldberg) kupionego również w 1842 roku, państwa Lipa (Leipe) kupionego w 1867 roku (21.12.), majątku Muchów (Mochau) w powiecie jaworskim kupionego w 1883 roku (26.10.) od arcyksięcia Piotra von Oldenburg oraz majątku Kotowice (Kottwitz) w powiecie głogowskim kupionego w 1898 roku.

Źródła:
Krane s. 126

SPRINGEL
(SPRINGEL von EDELSTEIN, SPRINGL von EDLSTEIN)

Herb rodowy.

Herb rycerski z 1652 r.

W 1652 roku (9.09.) potwierdzenie starego stanu rycerskiego z predykatem „von Edelstein" i udostojnieniem herbu, otrzymał Baltazar Springl (ur. 21.02.1594 – zm. Wrocław, Breslau 10.10.1657 r.). W 1621 roku był studentem w Ołomuńcu,po studiach walczył na Węgrzech, w 1630 roku był radcą cesarskiego wyższego urzędu we Wrocławiu (Breslau) a następnie komisarzem cesarskim hrabstwa kłodzkiego. W hrabstwie tym posiadał Górny Jugów (Ober Hausdorf), zaś koło Wrocławia (Breslau) królewskie lenno Królikowice (Krolkwitz). Jego syn – Jan Stefan (zm. 3.07.1653 r.) był urzędnikiem klasztoru (klarysek ?) w Legnicy (Liegnitz).

Źródła:
Blażek T. I s. 103-104
Pilnaček T. IV s. 1165
Doerr s. 135

SPRINGER

Szlachta nobilitowana. W 1676 roku (18.11.) został wpisany w czeski stan rycerski Chrystian Springer. Jego ojciec – Jerzy był od 1620 roku generalnym poborcą podatków Dolnego i Górnego Śląska.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1164
Doerr s. 160

SPRINGSFELDT
(SPRINGFELDT)

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Szlachta pochodząca z księstwa nyskiego. N. von Springsfeldt żonaty z Martą, siostrą Adama Weisskopf – wrocławskiego biskupa pomocniczego, miał syna Jerzego.
Jerzy von Springsfeldt (zm. 1592 r.) przez kilka lat był dworzaninem biskupów wrocławskich, członkiem rady i marszałkiem dworu biskupa Gerstmana i właścicielem Morawy (Muhrau) koło Świdnicy (Schweidnitz) oraz Jarnołtówka (Arnoldsdorf) koło Nysy (Neisse). Nie miał potomków.
Adam Ernest von Springsfeldt (zm. 1655 r.) był starostą zamku biskupiego Jansky Vrch (Johannisburg). Żonaty z N. córką Jana Zygmunta von Maltitz z Ondřejovic (Endersdorf), miejscowość tą otrzymał w wianie żony i w miejscowym kościele został pochowany. W kościele tym zostali pochowani również: Zygmunt – zmarł w Vidnavie (Widnawa, Weidenau) w 1660 roku i Elżbieta Eleonora (zm. 1661 r.) z Przedborowa (Schoenheide) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).
Jerzy Zygmunt właściciel Jarnołtówka (Arnoldsdorf) był żonaty (x ok. 1652 r.) z Marią Elżbietą Zyrowską.
W 1673 roku (28.12.) Jan Jerzy von Springsfeldt został wpisany w czeski stan rycerski (Blażek błędnie pisze Jan Adam).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1026
Blażek T. III s. 56, T. IV s. 85
Pilnaček T. IV s. 1164-1165
Doerr s. 158

SPRINGL

zob.

SPRINGEL

SPRINZENSTEIN
(SPRINTZENSTEIN, RIZIUS Herr von SPRINZENSTEIN,
Reichsgraf von und zu SPRINZENSTEIN und NEUHAUS)

Herb rodowy

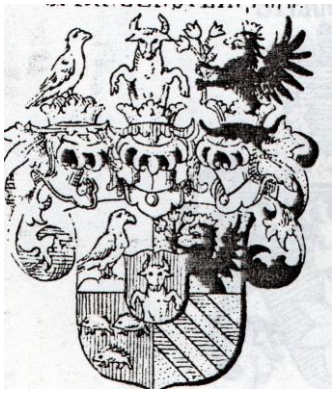

Herby wg Blażka
Herb baronowski

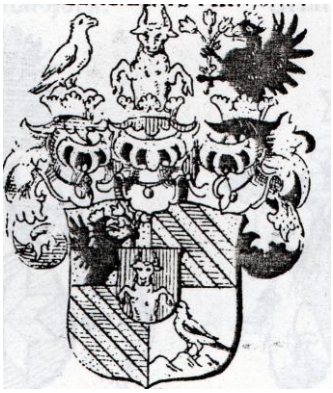

Herb hrabiowski

Herb baronowski wg Siebmachera

Herb hrabiowski wg Dorsta

Herb hrabiego Rzeszy „von und zu Springenstein und Neuhaus”
z 1646 r.

Ród wywodzący się z arystokracji włoskiej Riccich. W XV wieku osiadł w Tyrolu gdzie używał nazwiska w formie „Ritz”, Riz” i „Rizius”, na początku XVI wieku przenieśli się do Austrii. W 1530 roku (15.11.) tytuł baronów Rzeszy (Reichsfreiherr) z predykatem „Herr von Prinzenstein” otrzymali bracia: Petro Antonio i Paulo Riccius.
Petro Antonio był początkowo w służbie cesarza a następnie arcybiskupa Salzburga. Jego syn – Ludwik i potomkowie pełnili wysokie funkcje w radzie miasta Salzburga.
Brat Petra Antonia - doktor medycyny Paulo Riccius – był członkiem rady cesarskiej i nadwornym lekarzem arcyksięcia Ferdynanda. Miał dwóch synów: Franciszka (zm. 1558 r.) – proboszcza katedry w Trient i Hieronima.
Hieronim (ur. 1510 – zm. 1570 r.) był wiceprezydentem kamery dworskiej, miał czterech synów: Aleksandra, Jana Albrechta, Zygmunta i Jana. W 1591 roku (18.12.) otrzymali potwierdzenie starego tytułu baronów Rzeszy (Reichsfreiherr). Jan Albrecht (ur. 1543 – zm. 1598 r.) był radcą dworu cesarskiego i dyrektorem arsenału w Wiedniu (Wien).
Aleksander miał również czterech synów: Jana Floriana, Rudolfa, Szymona Hieronima i Wacława Reiharda.
W 1646 roku (21.07.) Jan Florian i Wacław Reihard oraz dzieci nie żyjących już młodszych braci otrzymali tytuły hrabiów Rzeszy (Reichsgraf) z udostojnieniem nazwiska: „von und zu Sprinzenstein und Neuhaus”. Synem Szymona Hieronima był Maksymilian Reichsgr. von und zu Sprinzenstein und Neuhaus – 1703 roku tajny radca dworu cesarskiego. Jego córka – Katarzyna Eleonora była żoną Leopolda Józefa hr. von Lamberg, rycerza Orderu Złotego Runa i ambasadora cesarskiego w Rzymie.
Wacław Reihard Reichsgr. von und zu Sprinzenstein und Neuhaus miał syna – Franciszka Ignacego. Jego syn – Franciszek Ferdynand Otto Henryk miał dwóch synów: Franciszka Józefa Henryka Ernesta (ur. 1711 r.) i Franciszka Józefa Ernesta (ur. 1723 r.) – założycieli dwóch linii rodu.
Linia starsza Franciszka Józefa Henryka Ernesta wymarła na Krzysztofie (ur. 1790 – zm. 14.02.1865 r.) – właścicielu państwa lennego Sprinzenstein, menniczym Górnej i Dolnej Austrii.Linia młodsza Franciszka Józefa Ernesta w XIX wieku posiadała Štitinę (Stettin) w

księstwie opawskim. Na Śląsk przybył w okresie wojny 30-letniej Jan Ernest bar. von Sprinzenstein (zm. 2.11.1639 r.), generał wojsk cesarskich. Dwukrotnie żonaty: 1. z Heleną von Rechenberg (ur. 1592 – zm. 1628 r.) dziedziczką państwa Otyń (Deutsch Wartenberg) koło Zielonej Góry (Gruenberg), które wniosła mu w posagu, 2. z Eleonorą hr. von Harrach (zm. 30.12.1645 r.), dzieci nie miał. Majątek otrzymali spadkobiercy z jego rodu, którzy w 1706 roku ufundowali w Legnicy (Liegnitz) budynek kolegium jezuickiego na portalu którego znajdowała się inskrypcja z akrostychem: „Deo GlorIa aC FaMILIae SprIntzenste-IoIanae".
Pod koniec XVIII wieku pojawili się na Górnym Śląsku przedstawiciele linii hrabiów von und zu Sprinzenstein und Neuhaus. Maria, córka i spadkobierczyni Ignacego Dominika hr. von Chorinski założyciela w 1764 roku (10.01.) fideikomisu Hoštice Velke (Gross Hoschuetz) koło Raciborza (Ratibor), wyszła zamąż za N. hr. von Sprinzenstein wnosząc mu go w posagu (31.01.1793 r.). Na początku XX wieku właścicielem fideikomisu był Artur hr. von und zu Sprinzenstein und Neuhaus, właściciel zamku Sprinzenstein.
W 1842 roku (2.09.) Jan (Ludwik) hr. von Sprinzenstein kupił od bar. von Richthofen majątek Ruptawa (Ruptau) koło Rybnika (Rybnik).

Źródła:
Sinapius T. II s. 232-234
Zedlitz T. V s. 430-431
Blażek T. IV s. 85
Krane s. 126-127
Gall Fr.: Oesterreichische Wappenkunde. Wien 1977 s. 346-347

SPROSSINGER

Nobilitowani mieszczanie wrocławscy. Posiadali Kuraszków (Karoschke) koło Trzebnicy (Trebnitz).
Źródła:
Blażek T. III s. 113

SRNOWSKI

zob.

SARNOWSKI

SSIKULA

zob.

SZIKULA

SSIROKI

zob.

SCHIROKI

SSYROWSKI

zob.

ZYROWSKI

STABEL

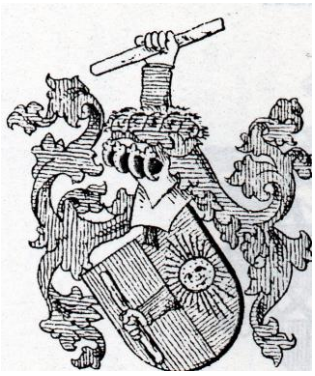

W 1700 roku (1.03.) szlachectwo czeskie otrzymali bracia : Godfryd i Henryk Rudolf Stabel.
Godfryd (zm. przed 1704 r.) – członek rady księstwa oleśnickiego i syndyk księstwa głogowskiego był właścicielem Jeżowa (Georgendorf) w księstwie wołowskim i w 1690 roku Dolnego Ślubowa (Nieder Schlaube) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty był z Barbarą Teodorą von Chwalkowski, po jego śmierci wdowa mieszkała w Głogowie (Glogau).
Brat jego – Henryk Rudolf był kupcem we Wrocławiu (Breslau).
W 1718 roku Godfryd von Stabel był właścicielem Goliny (Heidersdorf) koło Wołowa (Wohlau). W 1757 roku w bitwie pod Kolinem zginął Fryderyk Wilhelm von Stabel, kapitan wojsk pruskich.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1026
Blażek T. III s. 113
Doerr s. 179

STABLOWSKI
(STABLOWSKI von KOWALOWITZ, ŠTABLOWSKI)

I.

II.

III. Herb wg Pilnačka

Stary śląski ród, którego pierwotny herb (głowa koguta) jest identyczny z herbem rodowym Oppersdorffów i podobny do herbu Puecklerów. Siedzibą rodową według Sinapiusa i Blażka były Kowalowice (Kaulwitz) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim (?) a nazwisko według Sinapiusa miało pochodzić od Steblowa (Stoeblau) koło Krapkowic (Krappitz) lub Steblowa (Steblau) koło Lublińca (Lublinitz) w księstwie opolskim.
Jednak wszystkie informacje źródłowe pochodzą z pogranicza śląsko – morawskiego i bardziej prawdziwe jest twierdzenie Pilnačka, że siedzibą rodową były Kovalovice koło Kojetina na Morawach.
Był to ród włodyków będących w służbie biskupów ołomunieckich, znany od drugiej połowy XIV wieku i początkowo używający nazwiska „z Kovalovic": Henzlik z Kovalovic w latach 1367 – 1378 był sędzią leńskim biskupów ołomunieckich. Miał dwóch synów: Henzlika jun. – w latach 1379 – 1417 również sędziego leńskiego, oraz Mikołaja (zm. przed 1392 r.) – proboszcza w Czechowicach (Czechowitz) w księstwie cieszyńskim.
W 1460 roku Toman z Kovalovic, również sędzia leński, kupił Štablovice (Stablowitz) w księstwie opawskim i jego potomkowie zaczęli nazywać się „Stablowski". Żonaty z Dorotą N. miał córkę – Elżbietę oraz synów: Jerzego i Alesza, którzy wspólnie posiadali Štablovice (Stablowitz) oraz nabyli od braci Kobylków Albrechtice (Olbersdorf). Alesz posiadał również Mikolajice (Niklowitz).
Jerzy (zm. przed 1492 r.) – brat Alesza, żonaty z Heleną Lukavec, miał syna Onescha (Oneš) który w 1503 roku kupił Brantice (Bransdorf) (wg Pilnačka Bravantice, Brosdorf) na których w 1506 roku zapisał wiano swojej żonie Salomei von Peterswald. Jego syn – Jan (zm. 1559 r.) w 1519 roku sprzedał ten majątek Henrykowi Korduli ze Slupna, w 1521 roku był starostą Pszczyny (Pless). Żonaty z Maruszą z Ćwiklic (Cwiklitz) koło Pszczyny (Pless), której zapisał w 1529 roku wiano na Sosnovej (Zossen), miał córkę – N., żonę Jerzego z Kravaře (Schlewitz ?), oraz dwóch synów: Mikołaja i Wacława. W drugiej połowie XVI wieku właścicielem Sosnovej (Zossen) był Bartłomiej Stablowski. Inny Jan był właścicielem Bykova (Pickau), w 1594 roku zapisał na tym majątku wiano swojej żonie Markecie Kokorskiej z Kokor.
Od końva XVI wieku oprócz księstwa opawskiego ród był znany w całym księstwie opolsko – raciborskim i cieszyńskim: Jan Bartłomiej w 1640 roku był świadkiem sprzedaży Strzebniowa (Strebinow) koło Gogolina (Gogolin), Mikołaj – w 1626 roku cesarski dowód-

ca obrony Krnova (Karniów, Jaegerndorf) w stopniu kapitana, przeszedł wraz ze swoim oddziałem na stronę wojsk duńskich, później był oficerem wojsk szwedzkich.
W 1670 roku Klara Stablowska z Kowalowic była żoną N. von Bock, w 1676 roku zmarła Zuzanna – wdowa po Fryderyku von Czettritz właścicielu Zubrzyc (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Na przełomie XVII i XVIII wieku ród wymarł – jednym z ostatnich jego przedstawicieli był zmarły w Opolu (Oppeln) w 1732 roku (14.11.) (wg Blażka i Pilnačka błędnie – 1744 r.) Jerzy Wilhelm Alojzy Stablowski z Kowalowic (ochrzczony w Starej Wsi, Altendorf koło Raciborza, Ratibor 14.02.1689 r.) wikary (curatus) w Niemodlinie, (Falkenberg), Białej (Zuelz), Głogówku (Oberglogau) Koźlu (Cosel) i Raciborzu (Ratibor) następnie w latach 1689 - 1732 dziekan i kanonik w Opolu (Oppeln) a w 1703 roku biskupi komisarz komisariatu Racibórz (Ratibor).

Źródła:
Sinapius T. I s. 924,T. II s. 1026
Blażek T. II s. 126, T. IV s. 85-86
Pilnaček T. IV s. 1168-1170
Nieszwiec R.: Kapituła kolegiacka w Opolu w okresie Habsburgów 1532 – 1741. Opole 2006 s. 402
Steinert: Kartoteka mieszkańców Opola – rękopis w posiadaniu autora

TABLICE GENEALOGICZNE

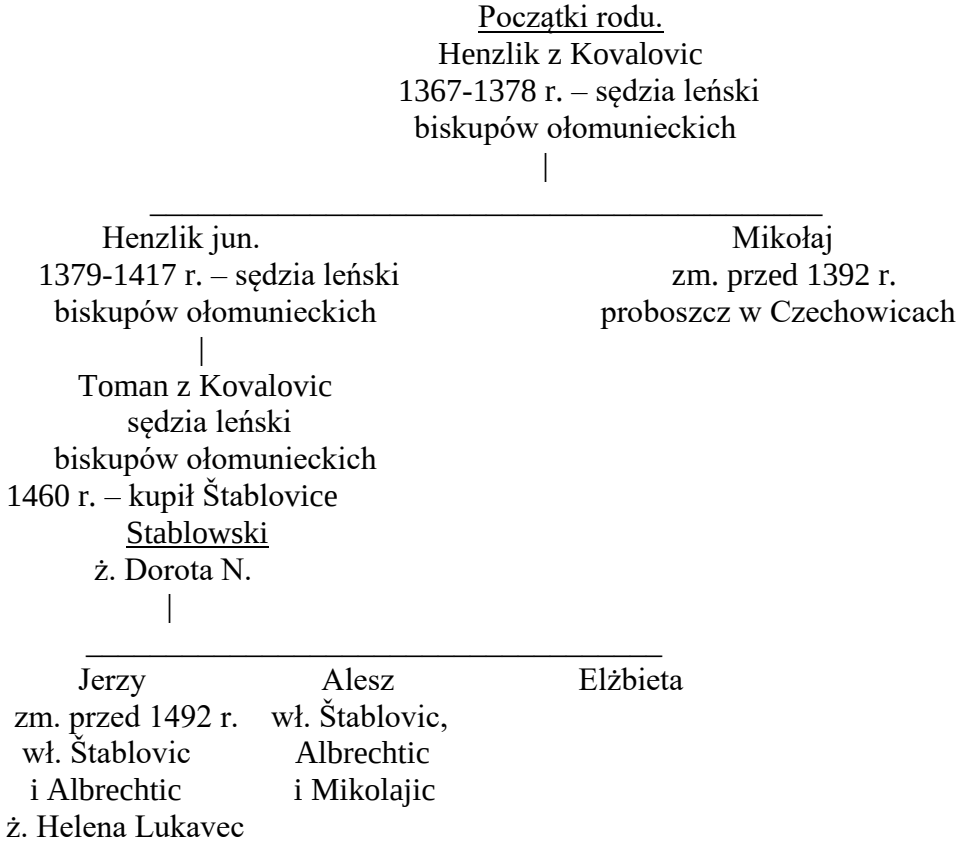

|
Onesz
(Oneš)
1503 r. – kup.
Brantice
lub Bravantice
ż. Salomea
v. Peterswald
|
Jan
zm. 1559 r.
1521 r. – starosta
Pszczyny
wł. Sosnovej
ż. Marusza z Ćwiklic
|

Mikołaj	Wacław	N. (córka) m. Jerzy z Kravaře

STACHAU

zob.

KALTENBRUNN

STACHELSKI
(STACHELSKI des Stammes PROHASKY)

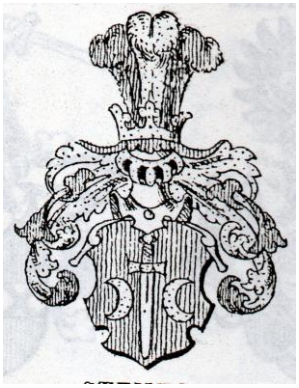

Herb Stachelskich

Polski herb Ostoja

Górnośląski ród polskiego pochodzenia herbu Ostoja zaś według Adelslexikon herbu Kudrys (?), znany od połowy XVIII wieku. Prawdopodobnie na Śląsk przybył w 1754 roku Jerzy Stachelski – rotmistrz sztabowy wojsk pruskich. Był właścicielem Dzierżna (Sersno) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty z Anną Katarzyną von Sechser (zm. po 1779 r.), wdową po N. Prohasky, nie miał dzieci i w 1771 roku (7.03.) adoptował swojego pasierba – Jana Karola Prohasky, który przyjął nazwisko ojczyma.
Jan Karol von Stachelski (Prohaska) odziedziczył Dzierżno (Sersno), w 1788 roku posiadał majątki w okolicy Olesna (Rosenberg): Bodzanowice (Bodzanowitz), Karmonki (Karmunkau), Psurów (Psurow), Kuczoby (Kutzoben), Milęcin (Ulrikendorf) i Wichrów (Wichrau).
Miał córkę – Annę Marię Dorotę (ur. 1786 r.) dwukrotnie zamężną: 1. z Franciszkiem von Hoschek, radcą sądowym, 2. (x 1817 r.) z Antonim Franciszkiem Sczutowskim, majorem wojsk pruskich, oraz syna – Fryderyka Jerzego (ur. Bodzanowice, Bodzanowitz 21.02.1798 – zm. Pyskowice, Peiskretscham 4.04.1874 r.), rolnika. Żonaty (x Paczyna, Gross Patschin 15.10.1822 r.) z Marią Teresą Nowak (ur. Pyskowice, Peiskretscham 2.09.1797 – zm. Pyskowice, Peiskretscham 4.05.1878 r.) miał dwóch synów:

1. Roberta Ludwika Rudolfa (ur. Bycina, Bitschin 28.07.1823 – zm. Głubczyce, Leobschuetz 9.03.1889 r.) – zarządcę hut. Żonaty (x Pyskowice, Peiskretscham 16.06.1858 r.) z Pauliną Jaworską (ur. Pyskowice, Peiskretscham 26.06.1840 r.), miał troje dzieci:
    a) Edwarda Franciszka (ur. Królewska Huta, Koenigshuette 2.04.1859 r.) – dyrektora poczty cesarskiej. Żonaty (x Berlin 30.09.1890 r.) z Martą Luizą Almą Schiffmann (ur. Hannower 6.02.1870 r.), miał dwóch synów:
        - Juliusza Rudolfa Gerharda (ur. Kassel 22.07.1891 r.) – oficera wojsk niemieckich;
        - Stefana Jerzego Horsta (ur. Poczdam, Potsdam 3.02.1900 r.) – również oficera wojsk niemieckich.
    b) Marię Martę (ur. Królewska Huta, Koenigshuette 9.04.1861 r.) – żonę (x Głubczyce, Leobschuetz 22.07.1890 r.) Hugo Kleibera, nauczyciela gimnazjum;
    c) Małgorzatę Gertrudę (ur. Królewska Huta, Koenigshuette 30.12.1869 r.) – żonę (x Bytom, Beuthen 30.01.1900 r.) Józefa Pohla (zm. Katowice, Kattowitz 12.09.1917 r.) – nauczyciela szkoły ludowej.
2. Karola Pawła (ur. Pyskowice, Peiskretscham 21.01.1834 – zm.Pawłów k. Zabrza, Paulsdorf b. Zabrze 1.09.1880 r.) – dzierżawcę majątku, ogrodnika. Żonaty (x Sobiszowice, Petersdorf 20.11.1857 r.) z Cecylią Karoliną Banisch (ur. Centawa k. Strzelec Op., Centawa b. Gross Strehlitz 21.11.1838 – zm. Pawłów, Paulsdorf 5.08.1915 r.), miał troje dzieci:
    a) Walentynę (ur. Ligota k. Łabęd, Ellguth b. Laband 15.03.1863 r.) – żonę (x Pawłów, Paulsdorf 10.02.1885 r.) Franciszka Fabera, właściciela gospodarstwa rolnego.
    b) Juliusza Emila (ur. Wieszowa, Wieschowa 1.07.1865 r.) – właściciela gospodarstwa. Żonaty (x Zaborze, Zaborze 19.02.1889 r.) z Anną Ottka (ur. Zaborze, Zaborze 13.12.1869 – zm. 2.12.1914 r.), miał siedmioro dzieci:

- Wiktora Alojza (ur. Zaborze, Zaborze 23.12.1889 r.) – nauczyciela szkoły podstawowej w Wiechowicach (Wehowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz);
- Jadwigę (ur. Zaborze, Zaborze 23.12.1889 r.) – bliźniak;
- Teresę Martę (ur. Zaborze, Zaborze 27.04.1895 r.);
- Martę Magdalenę (ur. Zaborze, Zaborze 9.07.1897 r.);
- Jerzego Franciszka (ur. Zaborze, Zaborze 24.09.1898 r.);
- Gertrudę Klarę (ur. Zaborze, Zaborze 4.08.1901 r.);
- Karola Ignacego (ur. Zaborze, Zaborze 11.11.1902 r.).

c) Maksymiliana (ur. Pawłów, Paulsdorf 29.05.1876 r.) – właściciela gospodarstwa, ogrodnika. Żonaty (x Pawłów, Paulsdorf 18.10.1904 r.) z Pauliną Wieschalka (ur. 24.02.1884 r.), miał czworo dzieci:
   - Alfonsa Donata (ur. Pawłów, Paulsdorf 21.05.1907 r.);
   - Konrada Jana (ur. Pawłów, Paulsdorf 24.11.1908 r.);
   - Adelajdę Joannę (ur. Pawłów, Paulsdorf 15.12.1910 r.);
   - Jadwigę (ur. Pawłów, Paulsdorf 3.10.1914 r.).

Źródła:
Blażek T. III s. 113
Pilnaček T. IV s. 1170
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 501
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeliger Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 812-813

TABLICE GENEALOGICZNE

Jerzy Stachelski
rotmistrz sztabowy
wojsk pruskich
1754 r. – osiedla się
na Górnym Śląsku
wł. Dzierżna
ż. Anna Katarzyna
v. Sechser
1o voto Prohaska
(zm. po 1779 r.)
|
adoptowany pasierb
Jan Karol (Prohaska) Stachelski
1788 r. – wł. Bodzanowic, Karmonek,
Psurowa, Kuczob, Milęcina i Wichrowa
|
_____
Fryderyk Jerzy Anna Maria Dorota

ur. Bodzanowice 21.02.1798 -
zm. Pyskowice 4.04.1878 r.
wł. majątku rolnego
ż. (Paczyna 15.10.1822 r.)
Maria Teresa Nowak
(ur. Pyskowice 2.09.1797 -
zm. Pyskowice 4.05.1878 r.)

ur. 1786 r.
m. 1. Franciszek v. Hoschek
radca sądowy
2. (x 1817 r.) Antoni
Franciszek Szczutowski
major wojsk pruskich

Robert Ludwik Rudolf
ur. Bycina 28.07.1823 -
zm. Głubczyce 9.03.1889 r.
zarządca hut
ż. (x Pyskowice 16.06.1858 r.)
Paulina Jaworska
(ur. Pyskowice 26.06.18430 r.)

Karol Paweł
ur. Pyskowice 21.01.1834 –
zm. Pawłów 1.09.1880 r.
dzierżawca majątku, ogrodnik
ż. (x Sobiszowice 20.11.1857 r.)
Cecylia Karolina Banisch
(ur. Centawa 21.11.1838 –
zm. Pawłów 5.08.1915 r.)

Edward
Franciszek
ur. Królewska Huta
2.04.1859 r.
dyrektor poczty
cesarskiej
ż. (x Berlin 30.09.1890 r.)
Marta Luiza Alma
Schiffmann
(ur. Hannower
6.02.1870 r.)

córki:
a) Maria Marta
ur. Królewska Huta
9.04.1861 r.
m. (x Głubczyce
22.07.1890 r.)
Hugo Kleiber
nauczyciel gimnazjum
b) Małgorzata Gertruda
ur. Królewska Huta
30.12.1869 r.
m. (x Bytom 30.01.1900 r.)
Józef Pohl
(zm. Katowice 12.09.1917 r.
nauczyciel szkoły ludowej

Juliusz Rudolf
Gerhard
ur. Kassel 22.07.1891 r.
oficer wojsk
niemieckich

Stefan Jerzy
Horst
ur. Poczdam 3.02.1900 r.
oficer wojsk
niemieckich

Juliusz Emil
ur. Wieszowa
1.07.1865 r.
wł. gospodarstwa
ż. (x Zaborze
19.02.1889 r.)
Anna Ottka
(ur. Zaborze
13.12.1869 -
zm. 2.12.1914 r.)

Maksymilian
ur. Pawłów
29.05.1876 r.
wł. gospodarstwa,
ogrodnik
ż. (x Pawłów
18.10.1904 r.)
Paulina Wieschalka
(ur. 24.02.1884 r.)

Walentyna
ur. Ligota 15.03.1863 r.
m. (x Pawłów 10.02.1885 r.)
Franciszek Faber
wł. gospodarstwa

|

dzieci:

1. Wiktor Alojzy
   ur. Zaborze 23.12.1889 r.
   nauczyciel szkoły
   ludowej w Wiechowicach
2. Jadwiga
   ur. Zaborze 23.12.1889 r.
   bliźniak
3. Teresa Marta
   ur. Zaborze 27.04.1895 r.
4. Marta Magdalena
   ur. Zaborze 9.07.1897 r.
5. Jerzy Franciszek
   ur. Zaborze 24.09.1898 r.
6. Gertruda Klara
   ur. Zaborze 4.08.1901 r.
7. Karol Ignacy
   ur. Zaborze 11.11.1902 r.

dzieci:

1. Alfons Donat
   ur. Pawłów 21.05.1907 r.
2. Konrad Jan
   ur. Pawłów 24.11.1908 r.
3. Adelajda Joanna
   ur. Pawłów 15.12.1910 r.
4. Jadwiga
   ur. Pawłów 3.10.1914 r.

STACHOWSKI

zob.

SALISCH

STADELMEYER

Ród nobilitowany, prawdopodobnie pochodzący z Lewina Brzeskiego (Loewen). Około 1668 roku Jan von Stadelmeyer był właścicielem Janowa (Johnsdorf) i Lipowej (Polnisch

Leipe) koło Lewina Brzeskiego (Loewen), miał trzech synów: najstarszy – N. był pułkownikiem regimentu konnicy wojsk cesarskich zaś najmłodszy – Jan Krzysztof służył w armii Francuskiej, następnie wrócił na Śląsk i w 1720 roku zmarł w Lewinie Btzeskim (Loewen). Wszyscy trzej nie mieli potomków.

Żródła:
Sinapius T. II s. 1026
Blażek T. III s. 169

STADNICKI

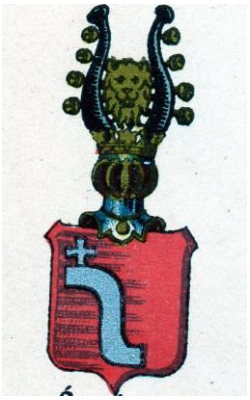

Polski herb Śreniawa

Znana szlachta małopolska. Stanisław Stadnicki herbu Śreniawa, właściciel Łańcuta, awanturnik, osławiony „Diabeł łańcucuki" był żonaty z Anną, córką Sambora Ziemięckiego (zob. Ziemietzki) z Ziemięcic (Ziemientzitz) koło Gliwic (Gleiwitz), dziedziczką części Ziemięcic (Ziementzitz), Mikulczyc (Mikultzuetz) i Golejowa (Golleow). Prawdopodobnie wcześniej była żoną Wacława Paczyńskiego z Paczyny (Gross Patschin) koło Toszka (Tost). Stadnicki w walce o tron polski należał do stronnictwa Zborowskich i pod Byczyną (Pitschen) był jednym z dowódców wojsk polskich w armii arcyksięcia Maksymiliana, dlatego musiał uciekać z Polski.. Już wówczas na Śląsku dał się poznać ze swoich wyczynów: w 1599 roku napadł na dwór Bartłomieja von Reiswitz w Pietrowicach Wielkich (Gross Peterwitz) koło Raciborza (Ratibor), w wyniku którego czteroletnia córka Bartłomiej zmarła a pięcioletnie ciężko się pochorowała. Według niektórych historyków to Anna Ziemietzka była inicjatorką wielu okrucieństw i zbrodni męża. Po śmierci męża w 1610 roku, stała się właścicielką Łańcuta. Przed 1614 rokiem wyszła ponownie za mąż za pułkownika lisowczyków Ludwika Poniatowskiego (zob.) również podobnego Stadnickiemu awanturnika. Liczne jej wyczyny szczegółowo opisuje Władysław Łoziński w głośnej pracy „Prawem i lewem". Z małżeństwa ze Stadnickim miała trzech synów: Władysława, Zygmunta i

Stanisława oraz córkę – Felicjanę. Cała rodzina walczyła z sobą, wzajemnie na siebie napadano. Synowie walczyli z matką i siostrą a także między sobą. W 1613 roku Anna wraz ze swoją siostrą Małgorzatą rozpoczęły wieloletni proces przeciwko swoim braciom Danielowi i Janowi Ziemietzki o spadek po zmarłym stryju Danielu Ziemetzkim. W aktach występuje jako „Anna z Ziemęcic na Łńcucie Poniatowska".Zmarła niedługo po napadzie na nią jej syna Władysława w 1619 roku. Drugiemu swojemu mężowi zapisała dożywocie na Golejowie (Golleow) i folwark w Starej Wsi (Altendorf) koło Raciborza (Ratibor).
Zygmunt Stadnicki osiadł na Śląsku w Ziemięcicach (Ziemientzitz) i stąd robił wypady rabunkowe m.in. przeciwko swojemu bratu – Władysławowi. W 1622 roku napadł i zamordował dwóch kupców żydowskich wiozących od hetmana Stanisława Lubomirskiego dla księcia legnickiego różne kosztowności w tym „sztuka jedna wielka na kształt jakiegoś zwierzęcia szczerozłota" oraz dużą ilość pieniędzy. Ciała kupców bez głów odesłał do Krakowa. Spowodowało interwencje zarówno Lubomirskiego jak i księcia legnickiego, został zabity w 1622 roku.
Majątki po matce i bracie odziedziczyła jej córka – Felicjana. Do pełnoletności więziona przez braci, po uzyskaniu pełnoletności została porwana (za jej zgodą ?) przez lisowczyka i również awanturnika Piotra Cieciszowskiego, za którego wyszła za mąż. Początkowo wspólnie organizowali napady rabunkowe na dwory szlacheckie, Trybunał Lubelski skazał zaocznie obydwoje na karę śmierci oraz wyznaczył wysokie nagrody za ich schwytanie. Później małżonkowie się rozwiedli i zaczęli prowadzić wojnę między sobą i wzajemne polowanie na siebie. Cieciszowskiemu udało się złapać żonę i dostarczyć do Lublina (sic !) celem uzyskania nagrody i wykonania kary. Dzięki staraniom jej krewnego J.A. Stadnickiego z Leska, wyrok śmierci został zamieniony na dożywotnie zamknięcie w klasztorze klarysek skąd bardzo szybko uciekła. Schroniła się w swoich rodowych Ziemięcicach (Ziemientzitz), wiodąc już względnie spokojne życie. Na starość zapisała w 1639 roku Ziemięcice (Ziemientzitz) i Golejów (Golleow) sprowadzonym z Opawy (Troppau) jezuitom, którzy później sprzedali ten majątek i przenieśli się do Opola (Oppeln) i Tarnowskich Gór (Tarnowitz). W zakonie jezuickim uważana została na „dobrodziejkę" i fundatorkę kolegium jezuickiego w Opolu (Oppeln)
W połowie XVII wieku w dokumentach bytomskich występuję dwie kobiety o tym nazwisku, prawdopodobnie córki Zygmunta: w 1652 roku Helena ze Stadnickich Nosowa (Noss) i w 1653 roku – Joanna ze Stadnickich Ziemięcka.

Źródła:
Łoziński Wł.: Prawem i lewem. T. I-II Lwów 1931 T. II s. 290 – 461.
Jedynak Z.: Ród Ziemięckich z Ziemięcic i jego powiązania z możnowładztwem polskim. (w:) Rocznik Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu. Historia Z. 4 s. 23-29
Szczech Bernard: Dokument Górnośląski ze zbiorów byłego Archiwum Miejskiego w Bytomiu. z. 1 1601-1626 Zabrze 1996 nr. 230, 238, 239, 297, 321; z. 3 1631-1639 Zabrze 1996 nr. 128, 142; z. 6 1650-1652 Zabrze 1997 nr 200; z. 7 1653-1654 Zabrze 1997 nr. 100, 101.
J. Matyska-Ziemięcki – materiały genealogiczne rodu – rkp w posiadaniu autora
Encyklopedia jezuicka – hasło Opole.

STAHEL
(STAHEL von DAYNAU)

W 1558 roku (31.05.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski z predykatem „von Daynau” Jan Stahel, naczelny poborca podatków hrabstwa kłodzkiego.

Źródła:
Blażek T. III s. 169

STAHR

Ród obcego pochodzenia osiadły w księstwie cieszyńskim.
Fryderyk von Stahr (zm. przed 1636 r.) w 1632 roku kupił od Walentyna Starzinskiego z Bytkowa (Bittkow) Pielgrzymowice (Pilgramsdorf) koło Pszczyny (Pless). Żonaty z Anną Tausen von Spargenberg miał córkę – N., żonę Ludwika Taroula i trzech synów: Henryka, Leopolda i Zygmunta, którzy w 1636 roku wspólnie dziedziczyli majątek.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1170

STAHREMBERG
(STARHEMBERG, STAHRENBERG)

Herb rodowy I

Herb rodowy II

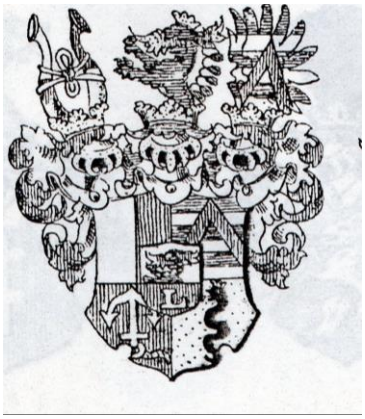

Herb hrabiowski I

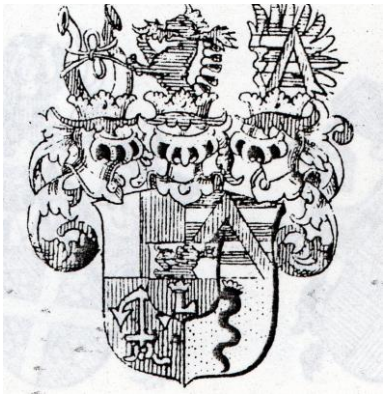

Herb hrabiowski II

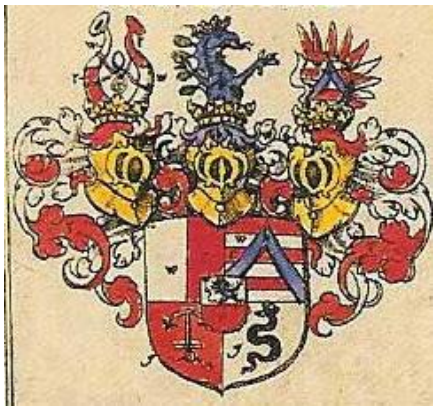

Herb baronów Rzeszy wg Siebmachera

Stary ród rycerski pochodzący ze Styrii, znany od wczesnego średniowiecza: według tradycji rodowej protoplastą rodu był Vinulpho żyjący około 408 roku.

Źródłowo udokumentowanym protoplastą rodu był Albert (zm. ok. 1072 r.), jego wnuk – Gundakar I w 1176 roku wybudował zamek Starhenberg od którego wzięli nazwisko. Synowie Gundakara II: Gundakar III i Dietmar byli założycielami dwóch pierwszych, podstawowych linii. Linia Dietmara – „von Stahrenberg hr. von Losenstein“ wymarła w 1692 roku na Franciszku Antonim, proboszczem katedry w Passau, tytularnym biskupie Ducia, koadiutorem biskupstwa ołomunieckiego. Linia Gundakara III została podzielona przez potomków na liczne podlinie, gałęzie i domy, piszące nazwisko w różny sposób: Stahremberg. Strarhemberg i Stahrenberg, które otrzymywał tytuły hrabiowskie a w 1765 roku (13.11.) Jerzy Adam hr. von Stahremberg otrzymał tytuł książęcy. Większość z nich wymarła w ciągu XVI – XVIII wieku.
Na Śląsku Jerzy Ludwik hr. von Starhemberg (zm. 18.05.1651 r.) z podlinii Ruedigera, żonaty z maksymilianą von Strachwitz, w 1634 roku tajny radca dworu cesarskiego, radca wyższego urzędu cesarskiego we Wrocławiu (Breslau) w 1629 roku kupił Bielice (Bielitz) koło Niemodlina (Falkenberg) i w 1648 roku starosta księstwa świdnicko – jaworskiego był właścicielem Białej Nyskiej (Bielau) i Lisich Kątów (Fuchswinkel) w księstwie nyskim.

Źródła:
Sinapius T. II s. 234-238
Blażek T. IV s. 86
Doerr s. 250

STAIN

Stary ród pochodzący ze Szwabii.
Jerzy von Stain (zm. 1497 r.) pułkownik i tajny radca króla Macieja Korwina był landwójtem Górnych i Dolnych Łużyc, później starostą księstwa świdnickiego i jaworskiego. Jego oddziały wojskowe, znane z okrucieństwa, pustoszyły cały Śląsk. W 1490 roku wrócił na Dolne Łużyce gdzie posiadał państwo Zossen.

Źródła:
Blażek T. III s. 56

STAMPACH

zob.

STEINBACH

ŠTAMPACH

zob.

STAMPACH

(ze) ŠTAMPACHU

zob.

GLOBEN

STANCHO

zob.

STANKO

STANDENHERZ

Wolfgang Standenherz pochodzący z Austrii był na przełomie XV i XVI wieku królewskim starostą kopalń złota w Kremnicy. Jego syn – Leonard (zm. w wieku 70 lat) pracował w administracji królewskiej Ludwika Jagiellończyka i Rudolfa Habsburga. Żonaty z Anną, córką Leonarda von More, miał syna – Krzysztofa (zm. 31.08.1584 r.), sekretarza miasta Świdnicy (Schweidnitz). Jego epitafium znajduje się w kościele klasztornym (którym ?). Krzysztof jun. (ur. Świdnica, Schweidnitz 25.08.1568 r.) był kanclerzem państwa milickiego.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1029

STANGE
(STANGEN)

Herb linii śląskiej wg Blażka

Herb linni z Miśni z Ober Loedla wg Siebmachera

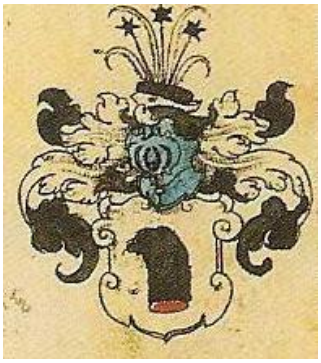

Herb linii z Turyngii

Stary ród pochodzący wg Blażka z Turyngii (wg Siebmachera – z Miśni) z miejscowości Ober Loedla, znany na Morawach, Śląsku i w Alzacji oraz w Zakonie Krzyżackim. Jednak zarówno linia z Miśni jak i z Turyngii posiadały zupełnie inne herby niż linia śląska. Na Morawy przybyli w połowie XIII wieku, Dietrich Stange z Moraw, w latach 1255 – 1282 marszałek dworu biskupa ołomunieckiego, brał udział w wyprawach pruskich gdzie nabył liczne majątki. W 1250 roku Henryk Stange – komtur Dzierzgonia (Christburg) w Prusach, zginął razem ze swoim bratem Hartmannem w wyprawie żmudzkiej. W 1293 roku Konrad Stange, komtur Ragnety (Ragnit) w wyprawie litewskiej zdobył wielu jeńców. Linia wschodniopruska Stangów istniała jeszcze w XX wieku.

I. LINIA OPOLSKA.

Syn Dietricha – Tyczmann (Tyczko) w latach 1294 – 1296 był rycerzem księcia Bolesława opolskiego. W 1327 roku (6.06.) w przywileju nadania prawa średzkiego miastu Opolu (Oppeln) przez księcia Bolka II, występuje jako świadek Frisco (Tyczko?) Stange. W 1329 roku bracia: Henryk, Jan i Dietrich kupili wójtostwo w Śmiczu (Schmitsch) koło Prudnika

(Neustadt). Ludwik Stange (zm. przed 17.05.1388 r.) przebywał na dworze księcia Władysława Opolczyka, jego syn – Henryk w 1399 i 1402 roku starosta Opola (Oppeln), początkowo właściciel Laskowic (Lasswitz) i kupionego przez Konrada Stange w 1410 roku Mionowa (Polnisch Muellmen) koło Prudnika (Neustadt), później w 1411 roku, był właścicielem Pisarzowic (Schreibersdorf) koło Głogówka (Oberglogau) i dworzaninem księżnej wdowy Ofki rezydującej w Głogówku (Oberglogau).
W 1388 roku Gutka, wdowa po Ludwiku Stang sprzedała folwark w Laskowicach (Lasswitz). W 1418 roku (9.05.) Ludwik Stange kupił od Niclasa Woyke część Laskowic (Lasswitz) oraz sąsiednią wieś Olszynkę (Ellsnig) z sołectwem i wolną karczmą.
Od końca XV wieku w źródłach opolskich nazwisko to już nie występuje.

II. LINIA DOLNOŚLĄSKA.

Na Dolnym Śląsku Stangowie pojawiają się w drugiej połowie XV wieku. Nie wiadomo czy pochodzili z Górnego Śląska, czy też z Czech lub Moraw. W 1475 roku Dietrich von Stange był marszałkiem dworu księcia Fryderyka I legnickiego, zaś w 1500 roku Krzysztof – właściciel Ligoty (Ellguth) przebywał na dworze książąt Albrechta, Jerzego i Karola ziębicko – oleśnickich.

Linia ze Staniszowa (Stonsdorf) i Kunic (Kunitz)

Od XVI wieku najbardziej znaną była linia ze Staniszowa (Stonsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) i Kunic (Kunitz) koło Legnicy (Liegnitz). W kościele w Kunicach (Kunitz) znajdowały się liczne płyty nagrobne i epitafia przedstawicieli tego rodu. Założycielem jej był Daniel von Stange (zm. ok. 1568 r.) – właściciel Staniszowa (Stonsdorf) i Podgórza (Arnsberg). W 1525 roku przebywał w Krakowie na dworze króla polskiego Zygmunta Starego. Dwukrotnie żonaty: 1. (x przed 1564 r.) z Anną von dem Heyde, 2. z Barbarą von Schindel z Drogomiłowic (Dromsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), miał dwóch synów:

1. Samsona (ur. 1541 – zm. 21.06.1603 r.) – właściciela Kunic (Kunitz) i Raczkowa (Rosenau), członka rady ks. legnickich, sędziego dworskiego i w 1588 roku starostę tego księstwa. Również dwukrotnie żonaty: 1. (x ok. 1560 r.) z Rebeką von Schindel (zm. 1592 r.) z Bielan (Weissenleipe) koło Legnicy (Liegnitz), 2. (x ok. 1593 r.) z Katarzyną von Sommerfeld z Warty Bolesławickiej (Warthe). Prawdopodobnie nie miał dzieci.
2. Gedeona (zm. 22.05.1602 r.) – właściciela Kunic (Kunitz), członka rady ks. legnickich. Żonaty (x 1561 r.) z Heleną (zm. 14.03.1604 r.), córką Konrada II von Hochberg z Roztoki (Rohnstock) właściciela Książa (Fuerstenstein), miał czworo dzieci:
    a) Annę – żonę Henryka von Borwitz z Hartenstein na Łużycach.
    b) Adama (zm. 24.04.1625 r.) – właściciela Kunic (Kunitz), starostę księstwa legnickiego, marszałka dworu i towarzysza podróży po Europie księcia Jana Chrystiana legnicko – brzeskiego, członka rady biskupa wrocławskiego arcyksięcia Karola Habsburga. Nie był żonaty.
    c) Alberta (Albrechta) – właściciela Staniszowa (Stonsdorf) i Grabar (Hartau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty (x 14.11.1595 r.) z Heleną von Reibnitz

(ur. 1574 – zm. po porodzie 22.02.1606 r.) z Ciechowa (Dietzdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), miał trzech synów i cztery córki z których dwóch synów i córka zmarli w dzieciństwie. Synowie:

- Krzysztof (ur. 1597 – zm. 13.08.1605 r.);
- Gedeon (ur. 1603 – zm. 1606 r.);
- Dawid (ur. 3.02.1606 – zm. w czasie epidemii w 1657 r.) - właściciel Kunic (Kunitz) i Zimnic (Kaltenhaus) w księstwie legnickim oraz Cieśli (Zessel) w księstwie oleśnickim, członek rady księcia Karola Fryderyka ziębicko – oleśnickiego a następnie księcia Sylwiusza Nimroda von Wuertemberg-Oels. Dwukrotnie żonaty: 1. z Heleną von Uechtritz (zm. 1641 r.) z Dłużyc (Grossendorf) w księstwie wołowskim, 2. z Ludmilą von Prock , z pierwszą żoną miał czterech synów i trzy córki, z drugą miał kilkoro dzieci.

d) Dawida – po studiach i wędrówce po Italii, Sycylii i Hiszpanii, służył w wojsku, brał udział w wojnie węgierskiej i zginął na Górnych Węgrzech (Słowacja) 15.10.1604 roku w wieku 33 lat. Epitafium ufundowane przez jego braci znajdowało się w kościele w Kunicach (Kunitz).

Oprócz wymienionych znany jest Krzysztof von Stange (zm. przed 1595 r.) – żonaty (x ok. 1580 r.) z Elżbietą, córką Bartela von Reibnitz z Krzyżowic (Kreiselwitz), w 1547 roku właściciel Wabienic (Wabnitz) w księstwie oleśnickim, członek rady księcia Henryka II ziębicko – oleśnickiego a po jego śmierci, członek rady księżnej wdowy Małgorzaty.
W 1567 roku Daniel von Stange był właścicielem Cienina (Langenau) i Pasikurowic (Paschkerwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz)
Jan von Stange – właściciel Zastruża (Sasterhausen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) przebywał na dworze arcyksięcia Karola Habsburga, biskupa wrocławskiego i był członkiem rady księcia Jerzego Rudolfa legnicko – brzeskiego. Prawdopodobnie jego synem był Henryk (zm. 8.11.1626 r. w wieku 38 lat) – właściciel Zastruża (Sasterhausen) i Makowic (Schwengfeld) koło Świdnicy (Schweidnitz), członek rady cesarzy Macieja i Ferdynanda II oraz arcyksięcia Karola Habsburga biskupa wrocławskiego i księcia Jerzego Rudolfa legnicko – brzeskiego.
Jan Stange (ten sam ?) był właścicielem Jastrzębia (Nassadel) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim. W 1620 roku oddziały polskie (lisowczycy zwani na Śląsku kozakami) w wyprawie z Wielkopolski do Czech, napadły na majątek i zniszczyły go.
W 1678 roku właścicielem Kunic (Kunitz) był Jan Albrecht (zm. 3.04.1702 r. w wieku 67 lat). Około 1689 roku Krzysztof Henryk von Stange był marszałkiem dworu księcia Chrystiana Ulryka von Wuertemberg-Oels
Linia śląska wymarła prawdopodobnie w XVIII wieku, istniała jeszcze linia saska, brunszwicka oraz wschodniopruska, której przedstawiciel przejściowo w XIX wieku pojawiali się na Śląsku.

Źródła:
Przywilej lokacyjny Opola WAP Op. Perg. 2 (stara sygn.)
Sinapius T. I s. 924-925, T. II s. 1027-1028
Zedlitz T. IV s. 230-231
Blażek T. IV s. 86
Pilnaček T. IV s. 1171-1172
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 290
C.D.S. T. VI nr 73, 77, 86, 96, 115, 119, 135, 149
Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenz-stadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 407-408
Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 352, 365

TABLICE GENEALOGICZNE

Początki rodu.
N. Stange
XIII w. Ober Loedla
Miśnia (Turyngia ?)
|

Henryk, Hartmann, Konrad
XIII w.
|
linia wschodniopruska
istniejąca do XX w.

Dietrich
1255-1282 r. marszałek
dworu biskupa ołomunieckiego
linia morawsko - śląska
|
Tyczmann
(Tyczko)
XIII-XV w.
Linia opolska
|
?
Dietrich
XV/XVI w.
Linia dolnośląska

Linia ze Staniszowa i Kunic.
Daniel v. Stange
zm. ok. 1568 r.
wł. Staniszowa i Podgórza
1525 r. – na dworze króla polskiego
Zygmunta Starego
ż. 1. (x przed 1564 r.) Anna v. d. Heyde
(zm. po 1564 r.)
2. Barbara v. Schindel z Drogomiłowic
|

Samson
ur. 1541 – zm. 21.06.1603 r.
wł. Kunic i Raczkowa
czł. rady ks. legnickich
i sędzia dworski księstwa
ks. legnickiego
1588 r. – starosta księstwa
ż. 1. (x ok. 1560 r.) Rebeka
v. Schindel z Bielan
(zm. 1592 r.)
2. (x ok.1593 r.) Katarzyna
v. Sommerfeld
z Warty Bolesławickiej

Gedeon
zm. 22.05.1602 r.
wł. Kunic
czł. rady ks. legnickich
ż. (x 1561 r.) Helena v. Hochberg
z Roztoki i Książa

Adam
zm. 24.04.1625 r.
wł. Kunic
starosta
ks. legnickiego,
marszałek dworu
ks. legnickich,
czł. rady biskupa
wrocławskiego

Albert
(Albrecht)
wł. Staniszowa
i Grabar
ż. (x 14.11.1595 r.)
Helena v. Reibnitz
z Ciechowa
(ur. 1574 -
zm. 22.02.1606 r.)

Dawid
zginął na Górnych
Węgrzech
(Słowacja)
15.10.1604 r.

Anna
m. Henryk v. Borwitz
z Hartenstein
na Łużycach

Dawid
ur. 3.02.1606 -
zm. 1657 r.
wł. Kunic, Zimnic,
Cieśli
czł. rady ks. Fryderyka
ziębicko-oleśbickiego
i ks. Sylwiusza Nimroda
v. Wuertemberg-Oels
ż. 1. Helena v. Uechtritz
z Dłużyc
(zm. 1641 r.)
2. Ludmiła v. Prock

liczne potomstwo

6 dzieci z których
3 zmarło w dzieciństwie

STANGOWSKI

zob.

STENGOWSKI

STANKO
(STANCHO)

Herb Stanko

Polski herb Pogonia Polska

Drobne rycerstwo pochodzenia czeskiego osiedłe na przełomie XIII i XIV wieku w hrabstwie kłodzkim. W 1302 roku Henryk Stanko występuje w dokumentach klasztoru henrykowskiego.
Herb jego o barwach niaznanych, był podobny do herbu Pogonia Polska.

Źródła:
Blażek T. III s. 56
Pilnaček T. IV s. 1171

STANOWSKI
(KRECZIK – STANOWSKI)

Herb Kreczik

Nazwisko to przyjęła jedna linia Kreczyków, właścicieli Stanowic (Stanowitz) koło Rybnika (Rybnik).

W połowie XVI wieku Franciszek Stanowski był żonaty z Anną, córką Jana Niewiedomskiego, której w 1560 roku zapisał wiano. Miał prawdopodobnie tylko córkę, również Annę (lub żona po jego śmierci wyszła ponownie za mąż), żonę N. Schelihy, która odziedziczyła rodowy Niewiadom (Niewiadom) koło Rybnika (Rybnik) i w 1629 roku sprzedała go Fryderykowi Wrochemowi.
W połowie XVI wieku Wacław Stanowski, żonaty z Barbarą Kottulinską miał dzieci: Jana, Macieja, Annę i Jadwigę którzy w 1595 roku sprzedali rodowe Stanowice (Stanowitz) Janowi Hollemu z Ponięcic (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor). Jan w 1595 roku był żonaty z Katarzyną Rymultowską von Kornitz.
W 1644 roku Wacław Stanowski był właścicielem Modzurowa (Mosurau) koło Raciborza (Ratibor).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1172-1173

zob.

KRECZYK

STANWITZ

zob.

KRECZYK

STARHEMBERG

zob.

STAHREMBERG

STAROGLIWICKI

zob.

TRACH

STAROWIEYSKI
(STAROWIEYSKI ze STAREJ WSI, STAROVESKI)

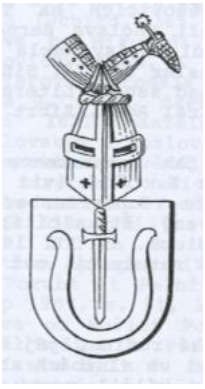

Herb Starowieyski

Polski herb Nowina

Stara szlachta herbu Nowina, pochodząca z księstwa oświęcimskiego z miejscowości Stara Wieś. Później siedzibą rodową były Pisarzowice w tym księstwie. W księgach ziemskich księstw oświęcimskiego i zatorskiego z lat 1440 – 1512 występuje Piotr z Pisarzowic, Mikołaj i Henryk Starowieyscy.
Mikołaj kupił w 1515 roku pół Dańkowic, Henryk (zm. 1529 r.) (syn Mikołaja ?) w 1521 roku sądził się (z kim ?) o tą miejscowość. Żonaty z Heleną Welczkowną ze Starego Dębieńska (Alt Dubensko) koło Rybnika (Rybnik), miał tylko córki. Jego bratanek – Piotr w 1535 roku był właścicielem Pisarzowic.
Salomea Starowieyska była żoną Łukasza Biberstein-Boischowskiego, zaś jej siostra N.-Mikołaja Biberstein-Boischowskiego. Helena Starowieyska była żoną Maciej Grodeckiego z Brodka (Brodek). Inna Helena była żoną (x ok. 1574 r.) Piotra Gotschalkowskiego właściciela Kostkowic (Kostkowitz) w księstwie cieszyńskim. W połowie XVI wieku Anna Starowieyska (zm. po 1586 r.) był żoną Jana Wilczka (zm. 8.04.1569 r.) z Dobre Zemicy (Guttenland), właściciela Czechowic (Czechowitz). Wdowa w 1575 roku sprzedała pół Stonavy (Stonawa, Steinau) w księstwie cieszyńskim.
W 1646 roku Anna Starowieyska była żoną N. Guretzkiego von Kornitz właściciela Harburtowic (Harbutowitz) w księstwie cieszyńskim, które sprzedała w 1647 roku.
Również na Morawach ród ten był znany pod nazwiskiem „Starovesky”. Na Morawy przybył w drugiej połowie XVI wieku Jan Starowieyski ze Starej Wsi właściciel Pisarzowic – w 1596 roku uzyskał inkolat morawski i kupił majątek Dubčany. Żonaty z Barbarą Zoubkovą ze Zdětina, wdową po Hynku Bitovskim ze Slavikovic miał liczne potomstwo z którego są znani Piotr i Jan jun. Jan jun. był właścicielem Kačenki, zmarł w 1589 roku i został pochowany razem z Matką – Barbarą (zm. 1601 r.) w kościele w Cholinie, gdzie znajdują się ich płyty nagrobne. Liczne potomstwo żyło na Morawach do XVIII wieku.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1176-1177

Rauschner nr. 275, 291, 296, 298, 301, 304, 307-308, 318, 320-325, 327-329, 332, 333, 335-336, 340-348, 352, 365-366, 375, 386, 441, 444, 464, 472-473, 475, 512
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 502-503

STARZER

Michał Starzer, członek rady cesarskiej dwóch kolejnych cesarzy i poseł cesarski do Konstantynopola, na początku XVII wieku mieszkał we Wrocławiu (Breslau). Ród zupełnie nieznany na Śląsku, prawdopodobnie wspomniany Michał przybył do Wrocławia z innych części państwa Habsburgów.

Żródła:
Schles. Wappenbuch szp. 130

STARZINSKI
(STARZINSKI von lIEBSTEIN, *STARZYŃSKI*)

Herb Starzinski I

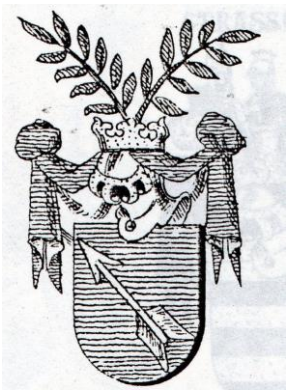

Herb Starzinski II

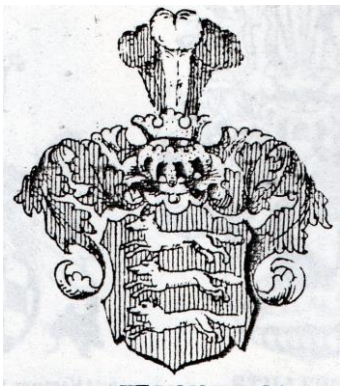

Herb Starzinski III

Herb Starzinski v. Liebstein Polski herb Strzała Polski herb Gryzima

Polski herb Hełm

Na Górnym Śląsku istniały prawdopodobnie cztery różne rody o tym nazwisku, których nie można rozróżnić, nie wiadomo nawet które rody jakie posiadały herby.

STARZINSKI z BITKOWA
(STARZINSKI von BITTKAU, *STARZYŃSKI*)

Najbardziej znany ród Starzinskich, którego siedzibą rodową był Bytków (Bitkau, Bittkow) koło Bytomia (Beuthen), prawdopodobnie herbu Strzała, chociaż niektórzy historycy przypisują im herb Gryzima: Pilnaček i Stibor – Strzała, Okolski – Gryzima, Blażek jest nezdecydowany, raz Strzała i raz Gryzima, inni nawet herb Grzymała (?).
Prawdopodobnie do tego rodu należy zaliczyć Dieczka z Bitkowa występującego w 1462 roku (po 21.09.) jako świadek spłaty długów radzie miasta Bytomia (Beuthen) oraz Mikulasz Bythkowskiego – w 1466 roku (25.07.) sędziego okręgu bytomskiego. Pierwszym znanym pewnym przedstawicielem rodu był Stanisław Starzinski z Bitkowa (Bittkow), którego zachował się testament spisany w Bytkowie (Bitkau, Bittkow) 18.06.1504 roku w transumpcie Jerzego Fryderyka Hohenzollerna z pierwszej połowy XVI wieku (po 1532 r.). W testamencie tym cały swój majątek: Bytków (Bitkau, Bittkow) z browarem i folwarkiem oraz 2.200 srebrnych talarów zapisał w dożywocie swojej żonie Marii Holly z Ponięcic (Ponientzitz). Klejnoty pozostałe po matce otrzymała nie wymieniona z imienia jego siostra. Wynika z tego, że dzieci nie miał.
W 1539 roku Ondrzey Starzynski zapisał swojej żonie Reginie, córce Henryka Wirbskiego wiano w wysokości 300 guldenów na majątku w Bytkowie (Bitkau, Bittkow). Jego córką była Katarzyna – żona (x przed 1551 r.) Fryderyka Paczynskiego von Tenczin, który w 1551 roku (12.06.) zapisał jej wiano.
W 1626 roku Daniel Starzynski z Bytkowa, właściciel Dąbrówki (nie wiadomo której), był świadkiem spisania testamentu przez Adama Spigla, a w 1631 roku Fryderyk Starzinski z Bytkowa przebywający w Sowczycach (Schoffschuetz) koło Olesna (Rosenberg) występuje jako świadek w testamencie Jana Beessa.

STARZINSKI z CIOCHOWIC.

Siedzibą rodową były prawdopodobnie Ciochowice (Tiachowitz, Ciochowitz) koło Toszka (Tost). Większość historyków łączy ich ze Starzinskimi z Bitkowa (Bytków, Bitkau, Bittkow) ale początkowo nie podawali oni tej miejscowości jako rodową a wskazywali na niezidentyfikowany Starzyn (w Wielkopolsce ? na Pomorzu ?). Księgi ziemskie opolsko – raciborskie wyraźnie rozróżniają Starzinskich z Bitkowa (Bytków, Bittkau, Bitkow) i Starzinskich z Tiachowic (Ciochowice, Tiachowitz, Ciochowitz). Prawdopodobnie to oni byli herbu Gryzima (lub odwrotnie – herbu Strzała a Starzinscy z Bitkowa – herbu Gryzima) i stąd nieporozumienie w sprawie herbu Starzinskich z Bitkowa.

W pierwszej połowie XVI wieku znany jest Jan Starzinski (zm. 1540 r.) z Tiachowic (Ciochowice, Ciochowitz) który w 1538 roku podpisał umowę z Janem Żegotą ze Slupska w sprawie budowy stawów rybnych na granicznych ziemiach obu właścicieli. W 1540 roku swojej żonie – Magdalenie, siostrze Hynka Zopowskiego, zapisał wiano w kwocie 500 guldenów na swoich majątkach Ciochowice (Tiachowitz, Ciochowitz) i Wilkowickim (Welkowitzky). W tym samym roku Anna – jego już nie żyjącego córka, żona Marka Twardawy otrzymuje od męża wiano w wysokości 300 guldenów na części Twardawy (Twardawa) koło Koźla (Cosel).

Dopiero brat Anny i syn Jana – Jan jun. (zm. po 1575 r.) zaczął w drugiej połowie XVI wieku używać predykatu „z Bitkova a na Tiachovicich". Nie wiadomo jednak czy miał do tego podstawy czy też zrobił to aby umocnić swoją pozycję w środowisku. W 1562 roku był starostą okręgu toszeckiego. Prawdopodobnie żonaty był z Ludmiła von Schamberg, której w 1575 roku zapisał wiano.

STARZINSKI z CHECHLA

Starzinscy z Chechła (Chechlau) koło Gliwic (Gleiwtz) prawdopodobnie byli herbu Hełm. Wymienia ich tylko Pilnaček, niewiele o nich wiedząc: Około 1460 roku Przedbor Starzinski był właścicielem Nogawczyc (Nogowschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W Polsce Starzyńscy herbu Hełm pochodzili z Ziemi Wieluńskiej.

Na przełomie XVI i XVII wieku część licznie rozrodzonych Starzinskich używała predykatu „z Bitkowa" i trudno ich rozróżnić. W dodatku część historyków prawie automatycznie do nazwiska „Starzinski" dodawała predykat „z Bitkowa", nie mając żadnego potwierdzenia tego w źródłach. Henryk Starzinski w 1596 roku był właścicielem Paczyny (Gross Patschin) koło Toszka (Tost), według Stibora był synem Jana jun. z Ciochowic (Tiachowitz, Ciochowitz). W 1621 roku w księdze podatkowej w okręgu toszeckim notowani byli Wacław (sen. ?) i Wacław jun. (mladszy) – właściciele Paczyny (Gross Patschin), Marcin(prawdopodobnie brat Wacława jun.) – właściciel Ciochowic (Tiachowitz, Ciochowitz) oraz Stanisław – właściciel majątku w Świętoszowicach (Schwietnoschowitz). Wacław – brat Henryka był właścicielem Paczynki (Klein Patschin), jego córka – Anna była żoną (x ok. 1621 r.) Stanisława Kozlowskiego właściciela Ćwiklic (Cwiklitz) koło Pszczyny (Pless). Inna Anna – według Pilnačka krewna Henryka i Wacława, według Stibora ich siostra, była żoną Jerzego von Larisch z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) właściciela Milic (Mi-

litsch) koło Koźla (Cosel). Justyna Starzinska była żoną (x przed 1575 r.) Jerzego Kozlowskiego.
Pod koniec XVI wieku Jan Wacław żonaty z Judytą Petrowicz Charwat ,był właścicielem Harbułtowic (Harbultowitz) koło Lublińca (Lublinitz), w 1621 roku właścicielami tej miejscowości byli Jerzy i Kasper (bracia ?). Jan Wacław (ten sam ?) w 1649 roku był właścicielem Rudnika (Rudnik) koło Raciborza (Ratibor) i wolnego dworu Kamienica (Kaminitz) koło zamku w Raciborzu (Ratibor). W wykazie szlachty górnośląskiej z 1644 roku wymienianych jest pięciu przedstawicieli tego rodu: Wacław (Jan Wacław), Jerzy, Hiacenty (Jacek), Stanisław i Kasper – wszyscy ewangelicy.
Pod koniec XVII wieku była to już bardzo drobna s
zlachta mieszkająca w okolicy Gliwic (Gleiwitz), głównym ich siedliskiem były Świętoszowice (Schwientoschowitz) koło Gliwic (Gleiwtz) a część z nich nawet nie była uznawana za szlachtę.

STARZINSKI von LIEBSTEIN
(STARZIMSKI)

Ród pochodzący z Czech: w 1556 roku (13.05.) dyplom herbowy z predykatem „von Libštein" otrzymał Piotr Staržinsky. Potwierdzenie starego stanu panów uzyskał w 1686 roku (23.10.) Zygmunt Karol Wacław Starzimsky bar. von Lypstein, członek rady cesarskiej.
W okresie wojny 30-letniej osiedli w księstwie cieszyńskim. Pod koniec XVII wieku Daniel Starzinski był właścicielem Tošanovic (Toszonowice, Toschonowitz), miał dwie córki. Jedna z nich – Helena Elżbieta, była żoną (x 21.08.1714 r.) Jana Jerzego Rusetskiego. Jego brat – Bernard był właścicielem Jaworza (Ernsdorf) koło Bielska (Bielitz), miał syna.
Ród wymarł pod koniec XVIII wieku.

Źródła:
Wojewódzka Bibl. Publ. Opole/Rogów dok. pergaminowy.
Sinapius T. I s. 929, T. II s. 1028-1029
Blażek T. III s. 57, 169-170, T. IV s. 88
Pilnaček T. IV s. 1173-175
Lanbueche Opp.-Rat. Nr 205, 272, 347, 354
Zemska kniha... 160, 168
Doerr s. 32, 106
C.D.S. T. VI nr 257, 277, T. XXXIII s. 47
Księga podatków ksiestwa opolsko – raciborskiego 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn 148
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731 (w:) Sbornik Archivnich Praci R.42:1997 č. 2 nr 78
Stibor J.: Chudoba cti netrati. (Přispěvek ke genealogii Stařinskych z Bitkova). (w:) Těšinsko 1994 nr. 2 s. 6-11
Chrząszcz J.: Die aeltesten Taufeintragungen in dem Taufbuch von Ziemientzitz, Kreis Gleiwitz 1651-1659. (w:) Oberschlesien Jg 17:1918/19 s. 9-14

STATSCHOWSKY

zob.

TATSCHOWSKI

STEBLAU

zob.

LASSOTA

STECHOW

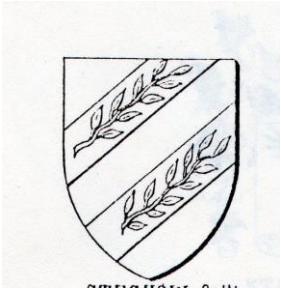

Herb Teodoryka z 1445 r.

Herb Henniga z 1445 r.

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Herb szlachecki III

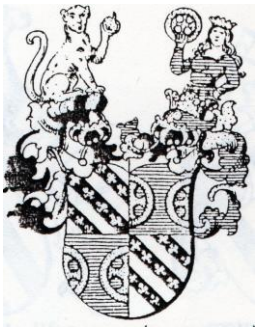

Herb baronowski

Herb rycerski wg Dorsta

Stary ród pochodzący z Brandenburgii, według legendy rodowej wywodzący się z plemion wendyjskich, znany od 1181 roku. Siedzibą rodową była miejscowość Stechow a później, od 1352 roku Kotzen. W połowie XV wieku podzielili się na dwie linie: Teodoryka i Henniga. Znani również w Saksonii.

Na Śląsk przybył około 1700 roku Krzysztof jun. (ur. 1647 r.) z linii Henniga, w 1703 roku (12.03.) uzyskał potwierdzenie starego stanu panów. Właściciel Ludowa Śląskiego (Deutsch Lauden) koło Strzelina (Strehlen) i Szczepankowic (Schoenbankwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Teklą von Muenster, miał syna – Franciszka Wolfganga, żonatego z Marią Teresą bar. von Greifenclau, który w 1757 roku kupił Pławniowice (Plawniowitz) koło Gliwic (Gleiwitz) na Górnym Śląsku. Jego syn – Franciszek Karol (Karol), właściciel Pławniowic (Plawniowitz), Rudy Śląskiej (Ruda) i Biskupic (Biskupitz), był ostatnim męskim przedstawicielem tej linii. Żonaty z N. bar. von Reiswitz z Samborowic (Schammerwitz) koło Raciborza (Ratibor), miał tylko córkę – Elżbietę, żonę (x 1748 r.) Karola Franciszka hr. von Ballestrem. Majątki przeszły w ręce Ballestremów.

Źródła:

Sinapius T. II s. 449

Zedlitz T. V s. 431
Blażek T. I s. 104, T. IV s. 87
Doerr s. 186

TABLICE GENEALOGICZNE

Hennig v. Stechow
ok. 1445 r.
|
Diederich
|
Wolf
ok. 1578 r.
|
Krzysztof
zm. 1601 r.
|
Henryk
ż. (x 1599 r.) Anna v. Hagen
1o voto v. Treskow
|
Krzysztof
zm. 1676 r.
ż. Maria Elżbieta v. Priort
|
Krzysztof jun.
ur. 1647 r.
wł. Ludowa Śląskiego
i Szczepankowic
1703 r. – baron
ż. Tekla v. Muenster
|
Franciszek Wolfgang
1757 r. – kupił Pławniowice
ż. Maria Teresa bar. v. Greifenclau
|
Franciszek Karol
wł. Pławniowic, Rudy Śląskie
i Biskupic
ż. N. bar. v. Reiswitz
z. Samborowic
|
Elżbieta
m. (x 1748 r.) Karol Franciszek
v. Ballestrem

STECZEL
(STETZEL, STOERTZEL)

Herb rodowy

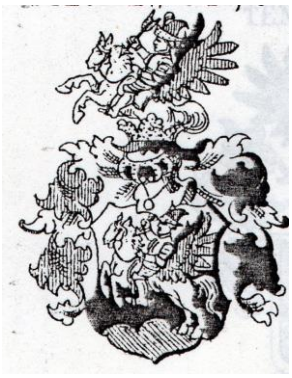

Herb z 1577 roku

Szlachectwo czeskie ze zmianą barw herbu otrzymali w 1577 roku bracia Kasper i Fryderyk Steczel. Pochodzili z patrycjatu Zgorzelca (Goerlitz), gdzie Kasper w latach 1518 – 1547 był członkiem rady miejskiej a w 1538 roku burmistrzem tego miasta.

Źródła:
Blażek T. III s. 154

STEENSEN

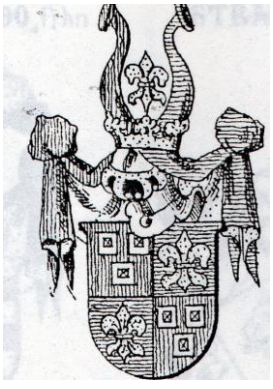

Ród pochodzący z Jutlandii w Danii z miejscowości Annsberg.
Jerzy von Steensen (ur. ok. 1740 – zm. 3.06.1812 r.) w służbie wojskowej królów pruskich doszedł do stopnia generała porucznika i komendanta twierdzy Nysa (Neisse) w czasie jej oblężenia przez wojska napoleońskie. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1778 r.) z Karoliną Heleną Wilhelminą von Thielau (ur. 14.07.1754 – zm. 1782 r.) z Grodziszcza (Lampersdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), 2. (1785 r.) z jej siostrą Szarlottą Zofią Elżbietą von

Thielau (ur. 10.10.1762 r.), miał syna – Jerzego Fryderyka Zygmunta (ur. 22.08.1782 – zm. 1819 r.), rotmistrza opolskiego regimentu Landwery, właściciela Grzybowic (Grzybowitz, Pilzendorf) koło Bytomia (Beuthen) i Biskupowa (Bischofswalde) koło Nysy (Neisse). Żonaty (x Świętochłowice, Schwientochlowitz 18.01.1809 r.) z Antonią von Lippa (ur. 1787 – zm. Pokój k. Opola, Carlsruhe b. Oppeln 22.03.1864 r.). Jego syn – Fryderyk (zm. 10.07.1885 r.), major wojsk pruskich i w 1857 roku właściciel Karmina (Karmine) koło Milicza (Militsch), był ostatnim męskim potomkiem rodu na Śląsku. Żonaty (x 16.12.1850 r.) z Józefiną Stefanią Amalią Matyldą von Mesmer-Saldern (ur. 16.12.1819 – zm. 27.11.1887 r.), miał tylko córkę – Teklę.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 231-232
Blażek T. III s. 57

TABLICE GENEALOGICZNE

Stoen Joergensen
zm. 30.11.1754 r.
wł. Annsberg w Jutlandii
radca dworu królów duńskich
ż. Maria Katarzyna Balsloew
(ur. 5.03.1703 – zm. 1.09.1744 r.)
|
Jerzy v. Steensen
ur. ok. 1740 – zm. 3.06.1812 r.
generał porucznik wojsk pruskich
komendant twierdzy Nysa
ż. 1. (x 1778 r.) Karolina Helena Wilhelmina
v. Thielau z Grodziszcza
(ur. 14.07.1754 – zm. 1782 r.)
2. (x 1785 r.) Szarlotta Zofia Elżbieta
v. Thielau z Grodziszcza (siostra poprzedniej)
(ur. 10.10.1762 r.)
|
Jerzy Fryderyk Zygmunt
ur. 22.08.1782 – zm. 1819 r.
wł. Grzybowic i Biskupowa
ż. (x Świętochłowice 18.01.1809 r.)
Antonia v. Lippa
(ur. 1787 – zm. Pokój k. Opola 22.03.1864 r.)
|
Fryderyk
zm. 10.07.1885 r.
major wojsk pruskich
1857 r. – wł. Karmina k. Milicza
ż. (x 16.12.1850 r.) Józefina Stefania Amalia

Matylda v. Mesmer-Saldern
(ur. 16.12.1819 – zm. 27.11.1887 r.)
|
Tekla

STEFAN
(STEPHAN)

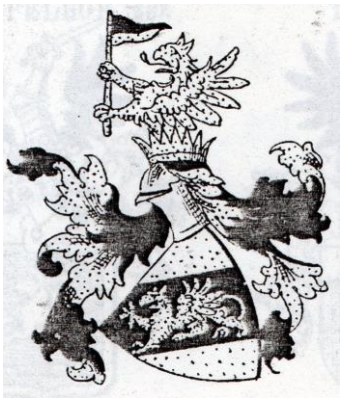

Czeskie szlachectwo otrzymał w 1560 roku (15.06.) mieszczanin wrocławski Jerzy Stefan (ur. Brzeg, Brieg 1523 – zm. Wrocław, Breslau 30.06.1572 r.). Dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Domelau (zm. 22.02.1559 r.), 2. z Martą Koessler, miał sześcioro dzieci: Jerzego (zm. 22.03.1583 r.), doktora obojg praw Henryka (zm. 17.08.1598 r.), Elżbietę (zm. 6.06.1613 r.), Małgorzatę (zm. 18.04.1602 r.) – żonę Adama Muehlpfort (zm. 23.01.1592 r.), Annę – żonę Jana Otte (ur. 1545 – zm. 24.06.1606 r.) oraz Krystynę (ur. 1545 – zm. 30.06.1632 r.) – żonę Joachima Morgenroth, kupca wrocławskiego.

Źródła:
Blażek T. III s. 154

STEGMANN
(STEGMANN und STEIN)

Herb Stegmann

Herb z 1786 r. Stegmann u. Stein

Jan Jerzy Stegmann (ur. 1.02.1695 – zm. Biskupice, Bischkowitz 20.06.1763 r.) w 1744 roku (20.03.) uzyskał inkolat śląski. Był właścicielem Biskupic (Bischkowitz) i Pustkowa Wilczkowskiego (Stein) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Rozyną Barbarą Haenlein (ur. 1693 – zm. Biskupice, Bischkowitz 8.01.1764 r.), miał syna – Jana Gottlieba (zm. Pustków Wilczkowski 1.04.1775 r.), właściciela Biskupic (Bischkowitz) i Pustkowa Wilczkowskiego (Stein), radcę książąt Hohenzollernów, żonatego (x 1751 r.) z Rozyną Heleną Klauenfluegel (ur. Dittersbach 21.10.1734 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 2.12.1804 r.). Jego syn a wnuk Jana Jerzego – Gottlieb Ferdynand von Stegmann und Stein (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 14.11.1759 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 16.05.1840 r.) w 1786 roku (15.10.) otrzymał pruskie szlachectwo z predykatem „und Stein".Za siedzibę swoją obrał Pustków Wilczkowski (Stein). Żonaty (x Wrocław, Breslau 8.10.1782 r.) z Karoliną Fryderyką Bornagius (Bornack) (ur. 1764 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 14.01.1824 r.), miał ośmioro dzieci, z których troje zmarło w dzieciństwie:

1. Karolinę Helenę Konstantynę (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 13.09.1783 – zm. Siecieborowice, Sitzmannsdorf 2.02.1834 r.) – żonę (x Pustków Wilczkowski, Stein 8.02.1808 r.) Bernarda Otto Karola von Prittwitz-Gaffron (zm. Lubin, Lueben 6.10.1842 r.), właściciela Siecieborowic (Sitzmannsdorf) koło Oławy (Ohlau).
2. Jana Pawła Ferdynanda (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 17.10.1784 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 14.05.1786 r.).
3. Karola Augusta Wilhelma – założyciela oddzielnej linii (zob.).
4. Fryderyka Wilhelma Moryca – założyciela oddzielnej linii (zob.).
5. Fryderykę Wilhelminę Luizę (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 22.08.1788 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 27.08.1788 r.).
6. Luizę Ferdynandę Wilhelminę (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 29.01.1790 – zm. Kowalskie Żelowice, Schmitzdorf 7.06.1867 r.) – żonę (x Pustków Wilczkowski,

Stein 14.11.1817 r.) Karola von Studnitz (zm. Świdnica, Schweidnitz 24.06.1860 r.), właściciela Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf).
7. Ernesta Henryka Ferdynanda – założyciela wymarłej oddzielnej linii (zob.).
8. Konstantyna Eugeniusza (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 1.02.1795 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 11.08.1795 r.).

I. LINIA KAROLA AUGUSTA WILHELMA Z JAKSONOWA

Karol August Wilhelm (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 7.01.1786 – zm. Jaksonów, Jackschoenau 26.01.1864 r.) – właściciela Pełczyc (Peltschuetz) koło Wrocławia (Breslau) i otrzymanego w posagu swojej pierwszej żony Jaksonowa (Jackschoenau) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Jaksonów, Jackschoenau 23.02.1808 r.) z Henriettą bar. Canitz und Loos (ur. Jaksonów, Jackschoenau 19.09.1785 – zm. Pełczyce, Peltschuetz 10.05.1812 r.), 2. (x Wrocław 23.04.1816 r.) z Luizą von Bornack (Bornagius) (ur. 1796 – zm. Jaksonów, Jackschoenau 25.09.1868 r.). Z pierwszą żoną miał czworo, z drugą sześcioro dzieci:

a) Alfonsynę Marię (ur. Biskupice, Bischkowitz 10.12.1808 – zm. Biskupice, Bischkowitz 3.05.1809 r.).
b) Alfonsynę Marię Luizę (ur. Pełczyce, Peltschuetz 11.03.1810 – zm. Wierzchosławice, Wuergsdorf 13.09.1864 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 25.05.1842 r.) Ulryka von Maltitz (zm. Wrocław, Breslau 14.06.1870 r.).
c) Joannę Marię Zofię (ur. Pełczyce, Peltschuetz 13.02.1811 – zm. Pełczyce, Peltschuetz 20.05.1812 r.).
d) Henriettę Marię Leontynę (ur. Pełczyce, Peltschuetz 3.05.1812 – zm. w dzieciństwie).
e) Jana Pawła Sylwiusza Ferdynanda (ur. Wrocław, Breslau 13.02.1817 – zm. Domasław k. Wrocławia, Domslau b. Breslau 13.09.1856 r.). Żonaty (x Wrocław, Breslau 2.03.1842 r.) z Klarą von Huelsen (ur. Wrocław, Breslau 24.11.1819 – zm. Wrocław, Breslau 2.03.1888 r.), miał czworo dzieci:
   - Karola Wilhelma Ferdynanda Fryderyka (ur. Wrocław, Breslau 22.01.1843 - zm. Wrocław, Breslau 28.01.1873 r.) – oficera wojsk austriackich.
   - Maksymiliana (ur. Jegłowa ?, Riegersdorf 3.12.3.12.1847 – zm. Jegłowa ?(Riegersdorf 7.03.1849 r.).
   - Luizę (ur. Jegłowa ?, Riegersdorf 25.12.1849 r.).
   - Artura (ur. Damasław, Domslau 3.10.1854 r.) – przewodniczącego związku oficerów niemieckich.
f) Ernesta Wolfganga Lebrechta Moryca (ur. Berlin 22.09.1822 – zm. Jaksonów, Jackschoenau 4.02.1849 r.) – oficera wojsk niemieckich.
g) Karola Augusta Wilhelma Traugotta (ur. Jaksonów, Jackschoenau 2.02.1826 – zm. Jaksonów, Jackschoenau 1.06.1854 r.) – właściciela gospodarstwa rolnego.
h) Fryderyka Wilhelma Maksymiliana Ehregott (ur. Jaksonów, Jackschoenau 29.09.1828 – zm. Wrocław, Breslau 26.02.1894 r.) – właściciela Jaksonowa (Jackschoenau). Żonaty (x Siecieborowice, Sitzmannsdorf 15.08.1871 r.) z

Anną Bertą Karoliną von Prittwitz-Gaffron (ur. Siecieborowice, Sitzmannsdorf 24.07.1852 r.), miał siedmioro dzieci:
- Wilhelma Konstantyna Konrada (ur. Jaksonów, Jackschoenau 19.10.1872 r – właściciela Jacksonowa (Jackschoenau). Żonaty (x Berlin 20.02.1909 r.) z Anną Klarą Scheulen (ur. Barmen 3.09.1879 r.), wdową po Janie Leonhardt
- Eberharda (ur. Jaksonów, Jackschoenau 11.10.1873 – zm. Jaksonów, Jackschoenau 23.08.1874 r.).
- Ernę Luizę Olgę (ur. Jaksonów, Jackschoenau 14.09.1874 r.) – żonę (x Jaksonów, Jackschoenau 30.04.1898 r.) Eryka bar. von Buddenbrock właściciela państwa Pielaszkowice (Plaeswitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).
- Bernarda Helmuta (ur. Jaksonów, Jackschoenau 7.04.1876 r.) – żonatego (x 13.06.1906 r.) z Marią von Rauch (ur. Brandenburg 7.02.1864 r.).
- Albrechta (ur. Jaksonów, Jackschoenau 7.04.1876 – zm. Jaksonów, Jackschoenau 22.05.1877 r.).
- Eberharda (ur. Jaksonów, Jackschoenau 15.06.1877 – zm. Jaksonów, Jackschoenau 27.03.1878 r.).
- Elzę Annę (ur. Wrocław, Breslau 17.03.1891 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 29.11.1909 r.) Gerharda von Zitzewitz.

i) Elżbietę Fryderykę Augustę Elizę (ur. Jaksonów, Jackschoenau 12.03.1830 – zm. Wrocław, Breslau 3.06.1871 r.).
j) Konrada (ur. Wrocław, Breslau 31.03.1832 – zm. Wrocław, Breslau 6.07.1873 r.) – oficera wojsk pruskich.

II. LINIA FRYDERYKA WILHELMA MORYCA ZE STACHOWA.

Fryderyk Wilhelm Moryc (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 28.05.1787 – zm. Stachów, Stachau 13.01.1857 r.) – właściciel Stachowa (Stachau) koło Strzelina (Strehlen), major wojsk pruskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Jaksonów, Jakschoenau 20.06.1810 r.) z Szarlottą bar. von Canitz und Loos (ur. Jaksonów, Jackschoenau 12.01.1787 – zm. Strzelin, Strehlen 17.07.1815 r.), 2. (x Częszyce, Tschanschwitz 20.10.1819 r.) z Chrystianą Koeckritz und Friedland (ur. Miechów k. Góry Śl., Mechau b. Guhrau 20.10.1799 – zm. Stachów, Stachau 20.06.1852 r.), z pierwszą żoną miał trzy córki, z drugą – dziewięcioro dzieci:

a) Otylię (ur. Biskupice, Bischkowitz 28.05.1811 r. – zm. w dzieciństwie).
b) Idalię (ur.Biała Woda, Weiswasser 11.07.1813 – zm. Koźmice, Kosemitz 8.06.1869 r.) – żonę (x Stachów, Stachau 11.10.1841 r.) Fryderyka von Koeckritz und Friedland (zm. Koźmice 9.06.1888 r.), właściciela Koźmic (Kosemitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).
c) Rozalię Antonię (ur. Strzelin. Strehlen 6.06.1815 – zm. Pustków Wilczkowski 12.10.1815 r.).
d) N. syna (ur. i zm. Stachów, Stachau 10.12.1820 r.).

e) Otylię Szarlottę Luizę (ur. Stachów, Stachau 10.03.1822 – zm. Henryków, Henrichau 2.10.1890 r.).
f) N. syna (ur. i zm. 31.03.1823 r.)
g) Matyldę Fryderykę Ernestynę (ur. Wrocław, Breslau 7.06.1824 – zm. Stachów, Stachau 5.12.1845 r.).
h) Bertę Ferdynandę Wilhelminę (ur. Stachów 3.10.1825 – zm. Henryków, Henrichau 19.09.1891 r.).
i) Juliusza Ernesta Gottloba (ur. Stachów, Stachau 7.12.1826 – zm. Stachów, Stachau 27.02.1827 r.).
j) Oskara Jana Ferdynanda (ur. Stachów, Stachau 22.03.1829 – zm. Stachów, Stachau 31.12.1879 r.) – właściciela Stachowa (Stachau). Żonaty (x Kalinów k. Strzelec Op., Kalinow b. Gross Strehlitz 20.10.1857 r.) z Marią von Zawadzky (ur. Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 22.10.1835 – zm. Stachów, Stachow 5.10.1913 r.), miał troje dzieci:
- Jana Fryderyka Wilhelma Franciszka (ur. Stachów, Stachau 21.09.1858 r.) – artystę malarza, żonatego (x Berlin 3.02.1886 r.) z Małgorzatą Albertyną Jadwigą Marią von Kameke (ur. Weimar 14.05.1863 r.). Miał czworo dzieci: Annę Ilzę Albertynę Wally Marię (ur. Charlottenburg 9.11.1886 r.), Marię Wally Elżbietę (ur. Charlottenburg 2.02.1888 – zm. 20.07.1915 r.) - zakonnicę, Helmuta Otto Oskara Jana (ur. Charlottenurg 12.05.1891 r.) - architekta i Joannę Małgorzatę (ur. Henryków, Heinrichau 4.09.1893 r.).
- Wernera Oskara Moryca Jana Wiktora (ur. Stachów, Stachau 12.11.1859 r.) – właściciela Stachowa (Stachau). Żonaty (x Kowalskie Żelowice, Schmitzdorf 22.09.1883 r.) z Elżbietą Anną von Studnitz (ur. Kowalskie Żelowice, Schmitzdorf 13.11.1862 r.), miał czterech synów: Ernesta Oskara Hermanna Jana (ur. Stachów, Stachau 1.12.1884 – zginął 21.08.1914 r.) – żonatego (x Słupiec, Schlegel 2.10.1913 r.) z Eryką hr. Pilati von Thassul zu Daxberg (ur. Słupiec, Schlegel 26.06.1890 r.), Oskara Jana Kurta (ur. Stachów, Stachau 13.12.1888 r.) – właściciela Komorowic (Kummelwitz) koło Ziębic (Muensterberg), żonatego (x Rzeszówek, Reichwaldau 30.01.1914 r.) z Elżbietą Karoliną Eryką von Uechtritz (ur. Rzeszówek, Reichwaldau 15.11.1894 r.); Wernera Jana Otto (ur. Stachów, Stachau 6.03.1890 r.) i Hermanna Moryca Ubaldo Jana (ur. Stachów, Stachau 29.05.1896 r.).
- Annę (ur. Stachów, Stachau 20.01.1864 – zm. Stachów, Stachau 7.02.1864 r.).
k) Paulinę Augustę Henriettę Zofię (ur. Stachów, Stachau 4.07.1831 – zm. Stachów, Stachau 21.09.1854 r.).
l) Reinholda Jana Maksymiliana (ur. Stachów, Stachau 11.10.1836 – zm. Rzeplino, Repplin 13.07.1907 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Rzeplino, Repplin 30.09.1874 r.) z Idą Karoliną Lybiką von Wedell (ur. Rzeplino, Repplin 29.08.1842 r.) dziedziczką Rze-

plina (Repplin) koło Pyrzyc (Pyritz) na Pomorzu, miał siedmiu synów:

- Jana Moryca Lupolda (ur. Rzeplino, Repplin 17.10.1875 – zm. Rzeplino, Repplin 27.06.1878 r.)
- Jana Reinholda Oskara Moryca (ur. Rzeplino, Repplin 10.01.1877 r.) – właściciela Rzeplina (Repplin), żonatego (x Broniewice, Wielkopolska 15.02.1906 r.) z Klarą Augustą Elżbietą von Tschepe (ur. Broniewice 1.08.1864 r.).
- Jana Lupolda Fryderyka (ur. Rzeplino, Repplin 3.12.1878 r.).
- Jana Oskara Kurta (ur. Rzeplino, Repplin 26.06.1880 – zm. Rzeplino, Repplin 25.03.1888 r.).
- Jana Helmuta Karola Waltera (ur. Rzeplino, Repplin 8.05.1882 – zm. Rzeplino, Repplin 20.07.1886 r.).
- Jana Gerharda Erwina (ur. Rzeplino, Repplin 27.02.1886 r.) – żonatego (x Hannower 29.09.1913 r.) z Barbarą Fryderyką Julianną von Frankenberg-Ludwigsdorf (ur. Bydgoszcz, Bromberg 10.04.1891 r.).
- Jana Traugotta Gerharda (ur. Rzeplino, Repplin 27.07.1887 r.).

III. LINIA ERNESTA HENRYKA FERDYNANDA Z BISKUPIC.
(wymarła)

Ernest Henryk Ferdynand (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 22.06.1791 – zm. Wrocław, Breslau 16.09.1866 r.) – właściciela Pustkowa Wilczkowskiego (Stein) i Biskupic (Bischkowitz). Żonaty (x Kojęcin, Baumgarten 7.11.1831 r.) z Natalią von Schickfus und Neudorf (ur. Kojęcin, Baumgarten 7.11.1811 – zm. Wrocław, Breslau 10.02.1884 r.), miał pięciu synów:

a) N. (zm. Wrocław, Breslau 17.02.1833 r.).
b) Ferdynanda Ernesta Pawła (ur. Wrocław, Breslau 16.11.1834 – zm. Lubiąż, Leubus 2.04.1890 r.).
c) Wilhelma Aleksandra Fedora (ur. Wrocław, Breslau 12.08.1836 – zm. Biskupice, Bischkowitz 30.09.1896 r.) – właściciela Biskupic (Bischkowitz). Żonaty (x Wrocław, Breslau 22.06.1866 r.) z Otylią Luizą Matyldą von Tschirschky und Boegendorf (ur. Wrocław, Breslau 22.07.1844 r.), miał czworo dzieci:
  - Matyldę Natalię Elżbietę (ur. Oława, Ohlau 3.05.1867 – zm. Polwica, Polwitz 17.03.1893 r.) – żonę (x Biskupice, Bischkowitz 6.06.1891 r.) Ernesta von Eicke und Polwitz, właściciela Polwicy (Polwitz) koło Oławy (Ohlau).
  - Ferdynanda Fedora Fryderyka (ur. Ziębice, Muensterberg 10.07.1868 – zm. Biskupice, Bischkowitz 26.09.1907 r.) – właściciela Biskupic (Bischkowitz), oficera wojsk niemieckich.
  - Otylię Eugenię Małgorzatę (ur. Ziębice, Muensterberg 22.07.1869 – zm. Biskupice, Bischkowitz 5.09.1894 r.).
  - Maksymiliana (ur. Biskupice, Bischkowitz 17.04.1875 – zm. Wrocław,

Breslau 23.05.1880 r.).

d) Moryca Oskara Hugo (ur. Wrocław, Breslau 6.05.1838 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 1902 r.) – właściciela Pustkowa Wilczkowskiego (Stein). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Gębice, Karlsdorf 24.10.1864 r.) z Emmą Zofią Florentyną Mens (ur. Gębice, Karlsdorf 25.08.1845 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 1.08.1865 r.), 2. (x Gębice, Karlsdorf 28.11.1871 r.) z Rozą Julią Marią von(?) Mens (ur. Gębice, Karlsdorf 26.02.1852 r.), z pierwszą żoną miał córkę, z drugą – pięcioro dzieci:
   - Małgorzatę (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 24.06.1865 – zm. Gębice, Karlsdorf 17.03.1866 r.).
   - Jerzego Rudolfa Ferdynanda (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 23.03.1873 r.) – zmarł w Ameryce.
   - Kurta Hugo Fedora (ur. Pustków Wilczkowski 8.02.1874 r.) – oficera wojsk niemieckich w Afryce Wschodniej.
   - Jana Leo Eryka (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 23.04.1875 r.) – oficera wojsk niemieckich.
   - Ernesta (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 26.08.1876 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 30.08.1876 r.).
   - Rozę Wilhelminą Natalię Łucję (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 19.12.1882 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1903 r.- rozwiedziona 31.12.1910 r.) Waltera bar. von Reisswitz und Kadersin, oficera wojsk niemieckich.

e) Ernesta (ur. Pustków Wilczkowski, Stein 26.08.1843 – zm. Pustków Wilczkowski, Stein 27.12.1845 r.).

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 232
Krane s. 127
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 45.
Gothaisches Genealogisches Taschenbuchder Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg. 2:1908 s. 874-878, Jg 12:1918 s.847-850

TABLICE GENEALOGICZNE
(Bez zmarłych w dzieciństwie i młodości)

Jan Jerzy Stegman
ur. 1.02.1695 – zm. Biskupice 2.06.1763 r.
1744 r. (2.03.) – inkolat śląski
wł. Biskupic i Pustkowa Wilczkowskiego
ż. Rozyna Barbara Haenlein
(ur.1693 – zm. Biskupice 8.01.1764 r.)
|
Jan Gottlieb
zm. Pustków Wilczkowski 1.04.1775 r.

wł. Biskupic i Pustkowa Wilczkowskiego
radca ks. Hohenzollernów
ż. (x 1751 r.) Rozyna Helena Klauenfluegel
(ur. Dittersbach 21.10.1734 – zm. Pustków Wilczkowski 2.12.1804 r.)
|
Gottlieb Ferdynand
ur. Pustków Wilczkowski 14.11.1759 – zm. Pustków Wilczkowski 16.05.1840 r.
1786 (15.10.) – pruska nobilitacja
v. Stegmann u. Stein
ż. (x Wrocław 8.10.1782 r.) Karolina Fryderyka
Bornagius (Bornack)
(ur. 1764 – zm. Pustków Wilczkowski 14.01.1824 r.)
|

Karol August Wilhelm	Fryderyk Willhelm Moryc	Ernest Fryderyk Wilhelm	córki:
|	|	|	a) Karolina Helena Konstantyna
Linia Karola Augusta z Jaksonowa	Linia Fryderyka Wilhelma ze Stachowa	Linia Ernesta Fryderyka z Biskupic (wymarła)	ur. Pustków Wilczkowski 13.09.1783 – zm. Siecieborowice 2.02.1834 r. m. (x Pustków Wilczkowski 8.02.1808 r.) Bernard Otto Karol v. Prittwitz-Gaffron (zm. Lubin 6.10.1842 r.) wł. Siecieborowic
			b) Luiza Ferdynanda Wilhelmina ur. Pustków Wilczkowski 29.01.1790 – zm. Kowalskie Żelowice 7.06.1867 r. m. (x Pustków Wilczkowski 14.11.1817 r.) Karol v. Studnitz (zm. Świdnica 24.06.1860 r.) wł. Kowalskich Żelowic

1. Linia Karola Augusta Wilhelma z Jaksonowa.

Karol August Wilhelm
s. Gottlieba Ferdynanda
ur. Pustków Wilczkowski 7.01.1786 –
zm. Jaksonów 26.01.1864 r.
wł. Pełczyc i Jaksonowa
ż. 1. (x Jaksonów 23.02.1808 r.)
Henrrietta bar. Canitz u. Loos
(ur. Jaksonów 19.09.1785 -

zm. Pełczyce 10.05.1812 r.)
2. (x Wrocław 23.04.1816 r.)
Luiza v. Bornack (Bornagius)
(ur. 1796 – zm. Jaksonów 25.09.1868 r.)
|

Jan Paweł Sylwiusz Ferdynand ur. Wrocław 13.02.1817 - zm. Domasław 13.09.1856 r. ż. (x Wrocław 4.02.1849 r. 2.03. 1842 r.) Klara v. Huelsen (ur. Wrocław 2.03.1888 r.)

Ernest Wolfgang Lebrecht Moryc ur. Berlin 22.09. 1822 - zm. Jaksonów 4.02.1849 r. oficer wojsk pruskich

Karol August Wilhelm Traugott ur. Jaksonów 2.02.1826 - zm. Jaksonów 1.06.1854 r. wł. gospodarstwa rolnego

Fryderyk Wilhelm Maksymilian Ehrengott ur. Jaksonów 29.09.1828 - zm. Wrocław 26.02.1894 r. wł. Jaksonowa ż. (x Siecieborowice 15.08.1871 r.) Anna Berta Karolina v. Prittwitz-Gaffron (ur. Siecieborowice 24.07.1852 r.)

Konrad ur. Wrocław 31.03.1832 - zm. Wrocław 6.07.1873 r. oficer wojsk pruskich

córki:
a) Alfonsyna Maria Luiza ur. Pełczyce 11.03.1810 – zm. Wierzchosławice 13.09.1864 r. m. (x Wrocław 25.05.1842 r.) Ulryk v. Maltitz (zm. Wrocław 14.06.1870 r.)
b) Elżbieta Henryka Augusta Eliza ur. Jaksonów 12.03.1830 - zm. Wrocław 3.06.1871 r.

Wilhelm Konstantyn Konrad ur. Jaksonów 19.10.1872 r. wł. Jaksonowa ż. (x Berlin 20.02.1909 r.) Anna Klara Scheulen 1o voto Leonhardt (ur. Barmen 3.09.1879 r.)

Bernard Helmut ur. Jaksonów 7.04.1876 r. ż. (x 13.06.1906 r.) Maria Rauch (ur. Brandenburg 7.02.1864 r.)

córki:
a) Erna Luiza Olga ur. Jaksonów 14.09.1874 r. m. (x Jaksonów 30.04.1898 r.) Eryk bar. v. Buddenbrock wł. Pielaszkowic
b) Elza Anna ur. Wrocław 17.03.1891 r. m. (x Wrocław) 29.11.1909 r. Gerhard v. Zitzewitz

Karol Wilhelm Ferdynand Fryderyk ur. Wrocław 22.01.1843 - zm. Wrocław 28.01.1873 r. oficer wojsk austriackich

Artur ur. Domasław 3.10.1854 r. przewodniczący związku oficerów niemieckich

2. Linia Fryderyka Wilhelma Moryca ze Stachowa.

Fryderyk Wilhelm Moryc
s. Gottlieba Ferdynanda
ur. Pustków Wilczkowski 28.05.1787 – zm. Stachów 13.01.1857 r.
wł. Stachowa
major wojsk pruskich
ż. 1. (x Jaksonów 20.06.1810 r.) Szarlotta
bar. v. Canitz u.Loos

(ur. Jaksonów 12.01.1787 – zm. Strzelin 17.07.1815 r.)
2. (x Częszyce 20.10.1819 r.)
Chrystiana v. Koeckritz u. Friedland
(ur. Miechów 20.10.1799 – zm. Stachów 20.06.1852 r.)
|

Oskar
Jan Ferdynand
ur. Stachów 22.03.1829 -
zm. Stachów 31.12.1879 r.
wł. Stachowa
ż. (x Kalinów
20.10.1857 r.)
Maria v. Zawadzky
(ur. Strzelce Op.
20.10.1835 -
zm. Stachow 5.10.1913 r.)
|

Jan
Fryderyk
Wilhelm
ur. Stachów
21.09.1858 r.)
artysta malarz
ż. (Berlin
3.02.1886 r.)
Małgorzata
Albertyna
Jadwiga
Maria v. Kameke
(ur. Weimar
14.05.1863 r.)
|
dzieci:
1. Anna Ilza
Albertyna
Wally Maria
ur. Charlo-
ttenburg
2.02.1888 -
zm. 20.07.1915 r.
zakonnica
2. Otto Oskar Jan
ur. Charlo-
ttenburg
12.05.1891 r.
architekt
3. Joanna
Małgorzata

Werner
Oskar Moryc
Jan Wiktor
ur. Stachów
12.11.1859 r.
wł. Stachowa
ż. (x Kowalskie
Żelowice
22.09.1883 r.)
Elżbieta Anna
v. Studnitz
(ur. Kowalskie
Żelowice
13.11.1862 r.)
|
dzieci:
1. Ernest Oskar
Hermann Jan
ur. Stachów
1.12.1884 -
zginął
21.08.1914 r.
ż. (x Słupiec
2.10.1913 r.)
Eryka hr. Pilati
v. Thassul
zu Daxberg
(ur. Słupiec
26.06.1890 r.)
2. Oskar Jan Kurt
ur. Stachów

Reinhold
Jan Maksymilian
ur. Stachów 11.10.1836 -
zm. Rzeplino 13.07.1907 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Rzeplino
30.09.1874 r.)
Ida Karolina Lybika
v. Wedell
(ur. Rzeplino
29.08.1842 r.)
wł. Rzeplina
|
|
|
|
dzieci:
1. Jan Reinhold Oskar Moryc
ur. Rzeplino 10.01.1877 r.
wł. Rzeplina
ż. (x Broniewice 15.02.1906 r.)
Klara Augusta Elżbieta v. Tschepe
(ur. Broniewice 1.08.1864 r.)
2. Jan Gerhard Erwin
ur. Rzeplino 27.02.1886 r.
ż. (x Hannower 29.09.1913 r.)
Barbara Fryderyka Julianna
v. Frankenberg-Ludwigsdorf
(ur. Bydgoszcz 10.04.1891 r.)
3. Jan Traugott Gerhard
ur. Rzeplino 27.07.1887 r.

córki:
a) Idalia
ur. Biała Woda 11.07.1813 –
zm. Koźmice 8.06.1869 r.
m. (x Stachów 11.10.1841 r.)
Fryderyk v. Koeckritz u. Friedland
(zm. Koźmice 9.06.1888 r.)
wł. Koźmic
b) Otylia Szarlotta Luiza
ur. Stachów 10.03.1822 –
zm. Henryków 2.10.1890 r.
c) Matylda Fryderyka Ernestyna
ur. Wrocław 7.06.1824 –
zm. Stachów 5.12.1845 r.
d) Berta Ferdynanda Wilhelmina
ur. Stachów 3.10.1825 –
zm. Henryków 19.09.1891 r.

ur. Henryków
4.09.1893 r.

13.12.1888 r.
wł. Komorowic
ż. (x Rzeszówek
30.1.1914 r.)
Elżbieta Karolina
Eryka v. Uechtritz
(ur. Rzeszówek
15.11.1894 r.)

3. Werner Jan Otto
ur. Stachów
6.03.1890 r.

4. Hermann Moryc
Ubaldo Jan
ur. Stachów
29.05.1896 r.

3. Linia Enesta Henryka Ferdynanda z Biskupic.
(wymarła)

Ernest Henryk Ferdynand
s. Gottlieba Ferdynanda
ur. Pustków Wilczkowski 22.06.1791 – zm. Wrocław 16.09.1866 r.
wł. Pustkowa Wilczkowskiego i Biskupic
ż. (x Kojęcin 7.11.1831 r.) Natalia v. Schickfus
(ur. Kojęcin 7.11.1811 – zm. Wrocław 10.02.1884 r.)
|

Ferdynand
Ernest Paweł
ur. Wrocław
16.11.1834 -
zm. Lubiąż
2.04.1890 r.

Wilhem
Aleksander Fedor
ur. Wrocław
12.08.1836 -
zm. Biskupice
30.09.1896 r.
wł. Biskupic
ż. (x Wrocław 22.06.1866 r.)
Otylia Luiza Matylda
v. Tschirsky u. Boegendorf
|
Dzieci:
1. Matylda Natalia Elżbieta
ur. Oława 3.05.1867 -
zm. Polwica 17.03.1893 r.
m. (x Biskupice 6.06.1891 r.)
Ernest v. Eicke u. Polwitz
wł. Polwicy
2. Ferdynand Fedor Fryderyk
ur. Ziębice 10.07.1868 -
zm. Biskupice 26.09.1907 r.
wł. Biskupic

Moryc
Oskar Hugo
ur. Wrocław
6.05.1838 –
zm. Pustków
Wilczkowski
1902 r.
wł. Pustkowa
Wilczkowskiego
ż. 1. (x Gębice
24.10.1864 r.)
Emma Zofia Florentyna
Mens
(ur. Gębice 25.08.1845 –
zm. Pustków Wilczkowski
1.08.1865 r.)
2. (x Gębice 28.11.1871 r.)
Roza Julia Maria v.(?) Mens
(ur. Gębice 26.02.1852 r.)
|
dzieci:
1. Jerzy Rudolf Ferdynand

oficer wojsk niemieckich

ur. Pustków Wilczkowski
23.03.1880 r.
zm. w Ameryce

2. Kurt Hugo Fedor
ur. Pustków Wilczkowski
8.02.1874 r.
oficer wojsk niemieckich
w Afryce Wschodniej

3. Jan Leo Eryk
ur. Pustków Wilczkowski
23.04.1875 r.
oficer wojsk niemieckich

4. Roza Wilhelmina Natalia Łucja
ur. Pustków Wilczkowski
19.12.1882 r.
m. (x Wrocław 1903 –
rozwód 31.12.1910 r.)
Walter bar. v. Reisswitz
u. Kadersin
oficer wojsk niemieckich

STEIN

W 1717 roku (13.07.) szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburgów otrzymał Teodor Konrad Stein. Do 1770 roku posiadał Kaczyce Górne (Ober Katschitz) w księstwie cieszyńskim.

Źródła:
Blażek T. IV s. 140

STEINACH

zob.

KOETZLER

STEINAECKER
(STEINACKER)

Stary ród mieszczański pochodzący z Marchii, znany również na Pomorzu i w Westfalii gdzie otrzymali tytuł baronów. Protoplastą rodu był Mikołaj Steinaecker mieszczanin Zerbst występujący w dokumentach w latach1560 – 1580. Szlachectwo Rzeszy otrzymali jego wnukowie, bracia Joachim z Deersheim koło Magdeburga, Otto Jan z Brumby i Krzysztof z Lindow na Pomorzu.
Na Śląsku przebywali przejściowo w drugiej połowie XVII wieku: Ignacy von Steinaecker (zm. 9.07.1671 r.) – kuzyn biskupa wrocławskiego Sebastiana von Rostock, posiadał Jarnołtówek (Arnoldsdorf) w księstwie nyskim.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1031
Zedlitz T. IV s. 233
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 62-63

STEINAU
(STEINAU genannt STEINRUECK)

Herb rodowy

Herb hrabiowski

Ród pochodzący z Bawarii, znany od XIII wieku: notowany w 1235 roku w księgach turniejowych Wuerzburga a w 1296 roku – w księgach turniejowych Schweinfurtu.
W drugiej połowie XVII wieku Adam Henryk von Steinau (zm. 1712 r.) generał major wojsk bawarskich, był w 1685 roku dowódcą oddziałów bawarskich w armii cesarskiej w wojnie tureckiej. Według Blażka w 1702 roku (20.12.) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf), według Doerra potwierdzenie tytułu hrabiego Rzeszy uzyskał w 1706 roku (8.06.). Posiadał majątki w Czechach, gdzie zmarł.
Na Śląsku był właścicielem Bronowa (Boernchen) koło Jawora (Jauer) i Tomkowic (Thomaswaldau) koło Świdnicy (Schweidnitz). W 1704 roku (30.10.) uzyskał śląski inkolat. Żonaty z N. hr. von Tauffkirchen, miał córkę i syna. Córka – N. wyszła za mąż za N. von Wrtbsky w Czechach.
W 1869 roku bracia, doktorzy medycyny w Berlinie: Otto Karol i August Julusz Steinau spokrewnieni ze starym rodem von Steinau, zostali nobilitowani z nazwiskiem „von Steinau genannt Steinrueck” (Steinau-Steinrueck).

Źródła:
Sinapius T. II s. 238
Blażek T. I s. 104-105
Doerr s. 190
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 63-64

STEINBACH
(RICHTER von STEINBACH)

Herb z 1788 roku

Herb Richter v. Steinbach

Herby rycerskie

W 1788 roku (14.05.) szlachectwo Rzeszy uzyskał Ferdynand August Steinbach, porucznik wojsk saskich. Był synem radcy dworu saskiego Godfryda Steinbacha (ur. Roetha k. Lipska 23.04.1721 – zm. Lubań Ślaski, Lauban 30.07.1786 r.), posiadał na śląskiej części Górnych Łużyc Jałowiec (Wingendorf) i Pisarzowice (Schreibersdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Wnuk Ferdynanda Augusta, ostatni z rodu – Juliusz Benno von Steinbach, landrat powiatu Minden, adoptował w 1861 roku swojego siostrzeńca Maksa Benno Roberta Ottokara Richtera, który przyjął nazwisko „Richter von Steinbach".

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 233
Blażek T. III s. 58
Schles. Wappenbuch szp. 131
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 64

STEINBACH
(STEINBACH und STAMPACH, STAMPACH, *ŠTAMPACH*)

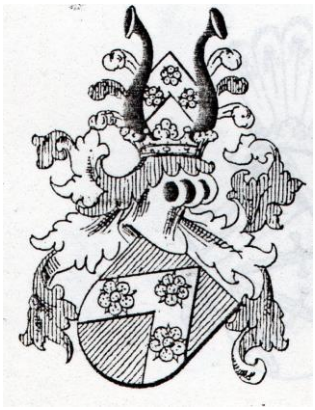

Herb linii śląskiej

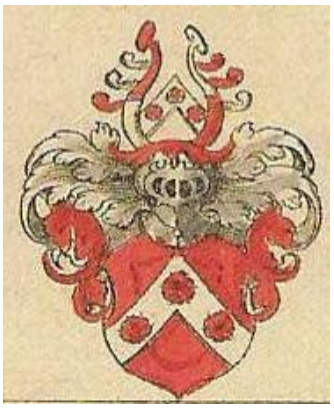

Herb linii saskiej

Jedna linia starego czeskiego rodu Štampachów. Według tradycji rodowej pierwotną siedzibą rodową był zamek Kager (Kynsberg, Koenigsbrueck) na Górnych Łużycach. Protoplasta rodu N. z Kager, miał trzech synów, którzy przyjęli nazwiska od swych posiadłości: Stampach (Steinbach), Globen (zob.) i Planknar (zob.). Sinapius do rodu Štampachów błędnie zalicza również Zampachów z Pottenstejnu. Większość przedstawicieli rodu Steinbachów na przełomie XVI i XVII wieku występowała przeciwko Habsburgom i po bitwie pod Białą Górą byli prześladowani i majątki ich skonfiskowane. Jedynie Erazm Jarosław von Steinbach pozostał wierny cesarzowi i w 1629 roku został wpisany w stan panów.
Według Blażka na Śląsku przedstawiciele tego rodu pojawili się po bitwie pod Białą Górą i osiedli w księstwie oleśnickim. Nie całkiem jest to prawda: w 1514 roku Jerzy von Steinbach był komturem komandorii joannitóww Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz) a już na początku XVII wieku Zuzanna von Steinbach, żona Wolfa Dietricha von Salza była właścicielką majątku Chmielowice (Chmiellowitz) koło Opola (Oppeln), które w 1620 roku sprzedała.
W 1660 roku Dziesław (Dzeslav) Wilhelm von Steinbach und Stampach, właściciel Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg) w księstwie oleśnickim był dworzaninem książąt oleśnickich. Sinapius jednak opisuje zupełnie inny jego herb (tarcza dwudzielna w skos, górna część złota ze srebrnym jeleniem, dolna błękitna z czerwoną różą).
Śląska linia wymarła w liinii męskiej w 1709 roku, pozostały dwie przedstawicieli rodu: Maria Elżbieta – żona Joachima Henryka von Siegroth, starosty księstwa oleśnickiego i jej siostra – Anna Dorota, żona N. von Sternberg.

Źródła:
Sinapius T. I s. 919-920, T. II s. 1031
Blażek T. II s. 127
Pilnaček T. IV s. 1179

STEINKELLER

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Herb z XIX w. wg Kranego

Patrycjat wrocławski pochodzący ze starego rodu rycerskiego z Pomorza Przedniego i Szczecińskiego, we Wrocławiu (Breslau) znani od 1331 roku.
W XV wieku Joerge Steinkeller – właściciel Wilkszyna (Wilxen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), był w 1474 roku starostą Milicza (Militsch) w księstwie oleśnickim.
Według Pilnačka na teren księstwa cieszyńskiego przyszedł (z Pomorza ?) około 1630 roku pułkownik wojsk cesarskich Abraham von Steinkeller i nabył Raj (Roy) koło Karviny (Karwina, Karwin), w 1662 roku kupił część Loděnic (Lodnitz) i Tabor (Tabor) w księstwie opawskim. Żonaty z Marią Elżbietą Czigan von Slupsko, która po jego śmierci sprzedała w 1680 roku wszystkie majątki.
Na początku XX wieku Maria von Steinkeller z domu Brauns posiadała majątek Łaziska (Lazisk) koło Rybnika (Rybnik).

Źródła:
Sinapius T. I s. 930
Zedlitz T. IV s. 233-234

STEINKIRCHEN
(UECHTRITZ STEINKIRCHEN genannt)

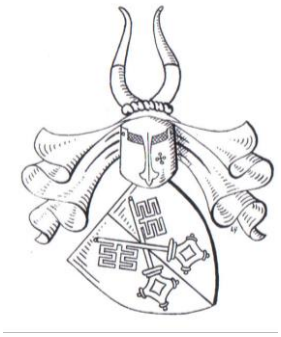

Herb rodowy Uechtritz

Jedna linia rodu Uechtritz, właściciele Kościelnej Wsi (Steinkirche) koło Zgorzelca (Goerlitz) na śląskiej części Górnych Łużyc, posługiwała się nazwiskiem: „Uechtritz Steinkirchen genannt" (Uechtritz zwany Steinkirchen). W 1550 roku Krzysztof von Steinkirche – właściciel Bartoszowa (Barschdorf) w księstwie legnickim był tożsamy z występującym w dokumentach w 1551 roku Krzysztofem von Uechtritz. W 1591 roku Baltazar von Steinkirche był właścicielem Dłużyc (Grossendorf) w księstwie wołowskim.

Źródła:
Sinapius T. I s. 930

zob.

UECHTRITZ

STEINMANN

Ród czeski, w połowie XVIII wieku przybył do hrabstwa kłodzkiego, gdzie posiadał majątek Skiba (Scheibe). Według Zedlitza byli potomkami naturalnego syna generała Mannsteina i Turczynki.
W 1888 roku (5.05.) szlachectwo pruskie uzyskał Jerzy Franciszek Maksymilian Steinmann (ur. Włodzisław, Baumgarten 7.10.1830 – zm. Lubeka 4.06.1901 r.). Jego syn – Jerzy Jan Ludwik (ur. Toruń, Thorn 12.09.1866 r.) był landratem powiatu kłodzkiego.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 236
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 878-879

STEINRUECK

zob.

STEINAU

STEINSBERGER

Nobilitowana szlachta księstwa opawskiego znana również na Morawach. Jerzy von Steinsberger w 1573 roku miał majątek biskupi koło Osoblahy (Hotzenplotz).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1177

STEINSDORF

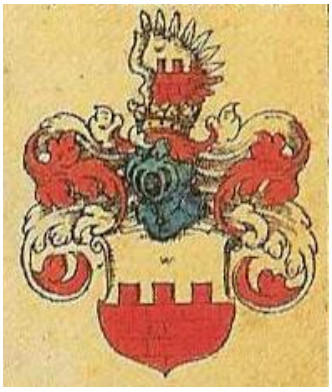

Miśnieński herb rodowy

Baronowski ród miśnieński. Na Śląsk przybyli pod koniec XVII wieku.
Jan Zygmunt bar. von Steinsdorf był właścicielem Karczowic (Tadelwitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W 1703 roku Helena Rozyna bar. von Steinsdorf była żoną Jerzego Ernesta von Kottulinski właściciela Danielowic (Dammelwitz) koło Oławy (Ohlau). W tym samym czasie N. bar. von Steinsdorf, właściciel Piotrkowa (Petrikau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) był żonaty z Marią Zofia von Kottulinski, siostrą Jerzego Ernesta. Miał dzieci: Helenę Zofię i Abrahama.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1032

STEINSOHN

Herb z epitafium z 1623 r.

Herb z pieczęci Jana z 1655 r.

Nobilitowani mieszczanie pszczyńscy.
W 1620 roku Krzysztof von Steinsohn kupił od Marcina Kozlowskiego dział w Rydułtowach (Rydultau) a w 1621 roku (23.02.) zastawił Stanisławowi Kozlowskiemu majątek Ćwiklice (Cwiklitz) koło Pszczyny (Pless). Zmarł w 1623 roku, epitafium jego znajduje się w kościele św. Jadwigi w Pszczynie (Pless). Jan występuje w dokumentach w połowie XVII wieku.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1178-1179

STELLWAG
(STELLWAG von CARRION)

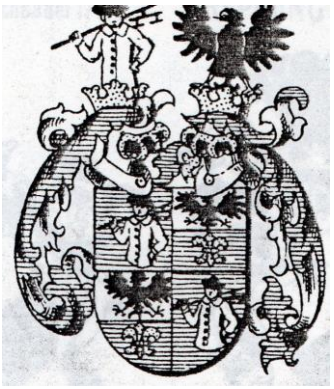

Herb starszej – rycerskiej linii

Herb młodszej – szlacheckiej linii

Stary ród frankoński znany od XVI wieku. Przez ponad 200 lat ród był w służbie Nieniec-kiego Zakonu Rycerskiego (Krzyżaków) i razem z tym zakonem przybył do Czech, na Morawy i Śląsk.
Według Blażka Jan Filip Wincenty Stellwag (ur. 1748 – zm. 1811 r.) – cesarski radca apelacyjny, w 1794 roku (13.02.) uzyskał szlachectwo austriackie z predykatem „von Carrion" a w 1828 roku takie samo szlachectwo otrzymał młodszy jego brat Alojzy Piotr (ur. 1753 – zm. 1838 r.). Predykat pochodzi od nazwiska ich matki – Anny Teresy, córki zarządcy lasów książąt von Lichtenstein. Jana Filipa de Carrion. Inaczej nieco pisze Doerr: w 1794 roku (13.02.) nobilitowany został z predykatem „von Carrion" i wpisany w czeski stan szlachecki (a nie austriacki) Jan Stellwag.
Syn Jana Filipa Wincentego – Jan Józef Stellwag von Carrion (ur. 1786 – zm. 1855 r.), cesarski radca gubernialny w Znojmie, wpisany został w austriacki stan rycerski i był założycielem starszej, rycerskiej linii rodu.
Linia szlachecka dzieliła się na dwie podlinie z których jedna wymarła w 1872 roku.

Źródła:
Blażek T. IV s. 140
Doerr s. 268
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 84-85

STEMPELL
(STEMPEL)

Ród pochodzący z Westfalii, znany od początku XIII wieku: w 1203 roku w Osnabrueck notowani byli Thidericus Stempel i jego syn – Joannes. Później osiadły w Prusach Wschodnich, na Litwie i w Kurlandii, gdzie mieli majątki w okolicy Kłajpedy (Memel). Rodowymi siedzibami w Kurlandii były Pikuln i Zeloden. W 1634 roku (20.07.) Otto Stempell został wpisany do klasy I szlachty kurlandzkiej. Krzysztof Gotard Ludwik von Stempell, syn Karola Ludwika z Zeloden, oficer wojsk pruskich w okresie wojen śląskich, w 1766 roku przeszedł w stan spoczynku i kupił majątek Nowinki (Neuguth) koło Lubina (Lueben). Zmarł w 1824 roku (18.10.) jako ostatni męski przedstawiciel rodu. Żonaty z Fryderyką Kittert (ur. 4.12.1768 – zm. Polkowice, Polkwitz 17.09.1840 r.), miał troje dzieci: Fryderyka Wilhelma (ur. Polkowice, Polkwitz 24.03.1790 r.) – zginął w 1813 roku (16.09.) w kampanii napoleońskiej jako oficer strzelców wojsk pruskich; Filipinę i Paulinę (ur. 30.09.1809 – zm. 22.12.1887 r.) – żonę (x 6.11.1837 r.) nauczyciela szkoły średniej Franicszka Schmidta. Jej syn – Feliks Franciszek Adam Schmidt (ur. 12.06.1850 r.), porucznik pruskiej artylerii polowej, w 1882 roku został nobilitowany i uzyskał zgodę na przyjęciedo swojego nazwiska, nazwisko matki: „Schmidt von Stempell”.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 235
Blażek T. III s. 58
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 87-88

STEMPELL

zob.

SCHMIDT

STENGOWSKI
(STENGOWSKI ze STENGOWA, STANGOWSKI)

Szlachta księstwa cieszyńskiego i z okolic Pszczyny (Pless), znana od XVII wieku. Jako siedzibę rodową podawali nieznany Stengów.
Jan Stengowski (zm. przed 1678 r.), żonaty (x ok. 1648 r.) z Dorotą von Kochendorf, miał mały folwark w Dolnej Boryni (Nieder Borin) koło Rybnika (Rybnik). Po jego śmierci wdowa wyszła ponownie za mąż (x przed 15.08.1678 r.) za N. Pelkę z Borzysławic (Borislawitz) koło Koźla (Cosel). Miał córkę – Mariannę oraz syna – Adama. Marianna - właścicielka folwarku w Dolnej Mszanie (Nieder Mszanna) koło Rybnika (Rybnik), była żoną (x przed 1717 r.) N. Gotschalkowskiego.
Adam – właściciel Górnej Boryni (Ober Borin), w 1701 roku sprzedał Maciejowi Tlukowi Małą Rudnicę (Małą Rudzicę ?) koło Pszczyny (Pless). W 1710 roku kupił od Jerzego Paczynskiemu majątek w Boryni (Borin), w 1715 roku wylegitymował się przynależnością do stanu rycerskiego. Żonaty z Anną Katarzyną von Kitzler, miał syna – Jana Jerzego oraz dwie córki: Eleonorę Marię – żonę Jana Foglara, sędziego opolskiego i Szarlottę. Jan Jerzy miał spłacić siostry z majątku.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1033
Pilnaček T. IV s. 1180

STENTZSCH
(STENTSCH)

I.

II.

III.

Herb szlachecki późniejszy

Stary ród śląski, pochodzący z księstwa głogowskiego z miejscowości Szczaniec (Stentzsch) koło Świebodzina (Schwiebusch), znany od początku XIVwieku: w 1322 roku (3.10.) występuje w dokumentach Teodor von Stentzsch w 1410 roku występują Kasper i Heincze Stenczsch, w 1423 roku Henryk von Stentsch występuje jako świadek w dokumentach księcia Wacława głogowskiego, w 1559 roku Jerzy – właściciel Wolimirzyc (Walmersdorf) koło Świebodzina (Schwiebus), był marszałkiem dworu biskupa wrocławskiego Baltazara von Promnitz.
W XVI wieku istniały dwie linie rodu: ze Szczańca – wymarła w 1609 roku i z Przytoku (Prittag) – wymarła w XVIII wieku.

I. LINIA ZE SZCZAŃCA (STENTZSCH)

Pierwszym znanym przedstawicielem tej linii był Jan von Stentzsch – w 1498 roku właściciel Szczańca (Stentzsch), w latach 1501 – 1513 był członkiem rady księstwa głogowskiego. Żonaty z N. von Loeben z Bożenia (Buschen) w księstwie wołowskim, miał syna – Jana jun., żonatego z N. von Liedlau z Ligoty (Ellguth) w księstwie wołowskim. Jego syn – Fryderyk, właściciel Szczańca (Stentzsch), żonaty z N. von Gruenberg, miał syna – Eustachego (zm. 18.05.1609 r.) ostatniego właściciela Szczańca (Stentzsch), żonatego z Dorotą, córką

Hieronima von Buckersdorf, właściciela Przytoka (Prittag) i Starego Kisielina (Polnisch Kessel, Altkessel) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Wprawdzie Sinapius podaje, że zmarł bezdzietnie, ale jest bardzo prawdopodobne, że Przytok (Prittag) wniosła mu w posagu żona i siedziba linii została przeniesiona do tej miejscowości.
W połowie XVI wieku Anna – córka Erazma ze Szczańca (Stentzsch) była żoną Jana von Kalckreuth (zm. 5.10.1583 r.) właściciela Wolimierzyc (Walmersdorf).

II. LINIA Z PRZYTOKA (PRITTAG)

Pierwszym właścicielem Przytoka (Prittag) koło Zielonej Góry (Gruenberg) był w 1591 roku N. von Stentzsch żonaty z N., córką Jana Jerzegovon Knobelsdorf ze Świebodzina (Schwiebus). Jego syn – Joachim był właścicielem Przytoka (Prittag), Starego Kisielina (Polnisch Kessel, Altkessel), Podbrzezia Dolnego i Górnego (Ober- und Nieder Siegersdorf) koło Kożuchowa (Freystadt) oraz panem zastawnym zamku w Kożuchowie (Freystadt). Żonaty z Urszulą von Schkopp z Jędrzychowa (Gross Heinzendorf), miał syna Jana Jerzego (zm. 2.01.1638 r.) – właściciela Przytoka (Prittag), Starego i Nowego Kisielina (Polnisch- und Deutsch Kessel), Podbrzezia Dolnego i Górnego (Nieder- und Ober Siegersdorf) oraz pana zastawnego zamku w Kożuchowie (Freystadt). Żonaty z Barbarą von Kalckreuth (ur. 18.02.1598 r.) z Klępska (Klempzig), miał syna – Wacława Rudolfa.
Wacław Rudolf (ur. 1618 – zm. 13.12.1666 r.) – właściciel Przytoka (Prittag), Starego i Nowego Kisielina (Polnisch- und Deutsch Kessel) oraz Siecieborzyc (Rueckersdorf), żonaty (x 29.04.1642 r.) z Anną Marianną, córką Fryderyka von Knobelsdorf z Siecieborzyc (Rueckersdorf), miał dziewięcioro dzieci:
1. Barbarę Joannę – żonę (x 12.02.1664 r.) Chrystiana von Kalckreuth z Dłużka (Dolzig).
2. Jana Jerzego – zmarłego w wieku 2 lat.
3. Maksymiliana Rudolfa – w1681 roku właściciela Przytoka (Prittag). Żonaty (x 28.01.1671 r.) z Sabiną Elżbietą (ur. 1650 – zm. 22.09.1704 r.), córką Adama Melchiora von Dyhrn z Chełmka (Koelmchen), miał dziewięciu synów i cztery córki z których część zmarła w dzieciństwie, znani są:
   a) Melchior Fryderyk (ur. 24.03.1687 r.) – zmarł na studiach w Berlinie;
   b) Maksymilian Gottlob – w 1701 roku właściciel Przytoka (Prittag) (części ?);
   c) Jan Ernest – właściciel Przytoka (Prittag), w 1712 roku koniuszy królewski. Żonaty (x 27.11.1720 r.) z Eleonorą Szarlottą (ur. 30.01.1688 r.), córką Ernesta Fryderyka bar. von Kittlitz z Ocic (Ottendorf), wdową po Janie Henryku von Gregersdorf.
   d) Barbara Joanna (zm. przed 1698 r.) – pierwsza żona (x 30.06.1695 r.) Aleksandra von Kalckreuth z Kolesina (Goltzen) koło Świebodzina (Schwiebus).
   e) Anna Elżbieta – żona Ernesta Zygmunta von Schweinichen z Chełmca (Kolbnitz). Jej syn – Jan Ernest von Schweinichen, został adoptowany przez kuzyna ze zmianą nazwiska na „Stentzsch".
4. Urszulę Magdalenę.
5. Annę Marię.
6. Marię Elżbietę.
7. Karola Fryderyka – w 1681 roku właściciela Starego Kisielina (Polnisch Kessel, Altkessel).

8. Wacława Rudolfa jun. – w 1681 roku właściciela Nowego Kisielina (Deutsch Kessel).
Syn – ostatni z rodu, Ernest Rudolf von Stentzsch – właściciel Przytoka (Prittag) w 1773 roku (23.12.) adoptował swojego kuzyna – Jana Ernesta von Schweinichen ze zmianą nazwiska na „Stentzsch". Był landratem powiatu zielonogórskiego i również nie miał legalnych potomków. Miał jedynie naturalną córkę – N. von Haeseler, żonę generała porucznika piechoty, pierwszego pruskiego komendanta twierdzy Nysa (Neisse), Ksawerego Reinholda von Ryssel, któremu wniosła w posagu, odziedziczony rodowy Stentschów Przytok (Prittag).

Źródła:
Sinapius T. I s. 930-932, T. II s. 1033-1034
Zedlitz T. IV s. 236
Blażek T. III s. 114
C.D.S. T. XXXIII s. 42
Boehme T. II s. 31
Kuczer J., Strzyżewski W. (oprac.): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 62, 66-68, 70, 72-73, 81, 83, 87, 90, 115-116, 126-127.

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia ze Szczańca.

Jan v. Stentzsch
1498 r. – wł. Szczańca
1501-1513 r. – czł. rady ks. głogowskiego
ż. N. v. Loeben
z Bożenia
|
Jan jun.
ż. N. v. Liedlau
z Ligoty
|
Fryderyk
wł. Szczańca
ż. N. v. Gruenberg
|
Eustachy
zm. 18.05.1609 r.
wł. Szczańca
ż. Dorota v. Buckersdorf
wł. Przytoka i Starego Kisielina

2. Linia z Przytoka.

N. v. Stentzsch
1591 r. – wł. Przytoka
ż. N. v. Knobelsdorf
ze Świebodzina
|
Joachim
wł. Przytoka, Starego Kisielina,
Podbrzezia Dolnego i Górnego
oraz pan zastawny zamku
w Kożuchowie
ż. Urszula v. Schkopp
z Jędrzychowa
|
Jan Jerzy
zm. 2.01.1638 r.
wł. Przytoka, Starego I Nowego
Kisielina, Podbrzezia Dolnego i
i Górnego oraz pan zastawny
zamku w Kożuchowie
ż. Barbara v. Kalckreuth
z Klępska
(ur. 18.02.1598 r.)
|
Wacław Rudolf
ur. 1618 – zm. 13.12.1666 r.
wł. Przytoka, Starego i Nowego
Kisielina oraz Siecieborzyc
ż. (x 29.04.1642 r.) Anna
Marianna v. Knobelsdorf
z Siecieborzyc
|

Maksymilian Rudolf 1681 r. – wł. Przytoka ż. (x 28.01. 1671 r.) Sabina Elżbieta v. Dyhrn z Chełmka (ur. 1650 – zm. 22.09. 1704 r.)	Karol Fryderyk 1681 r. – wł. Starego Kisielina	Wacław Rudolf jun. 1681 r. – wł. Nowego Kisielina	córki: a) Barbara Joanna m. (x 12.02.1664 r.) Chrystian v. Kalckreuth z Dłużka b) Urszula Magdalena c) Anna Maria d) Maria Elżbieta
|			
Melchior Fryderyk	Maksymilian Gottlob	Jan Ernest wł. Przytoka,	córki: a) Barbara Joanna

ur. 24.03.1687 r.
zm. na studiach
w Berlinie

1701 r. – wł.
Przytoka
(części)

1712 r. – koniuszy
królewski
ż. (x 27.11.1720 r.)
Eleonora Szarlotta
bar. v. Kittlitz
z Ocic
1o voto v.
Gregersdorf
(ur. 30.01.1688 r.)
|
Ernest Rudolf
wł. Przytoka
|
1773 r. adoptowany
ze zmianą nazwiska
Jan Ernest (Schweinichen)
v. Stentzsch
wł. Przytoka
landrat pow. Zielonogórskiego
|
naturalna córka
N. v. Haeseler
wł. Przytoka
m. Ksawery Reinhold v. Ryssel
generał porucznik wojsk pruskich
komendant twierdzy Nysa
zm. w Przytoku

zm. przed 1698 r.
m. (x 30.06.1695 r.)
Aleksander v. Kalckreuth
z Kolesina
b) Anna Elżbieta
m. Ernest Zygmunt
v. Schweinichen
z Chełmca
|
Jan Ernest
adoptowany
v. Stentzsch

STENZEL

Ród ten wymienia za Sinapiusem Blażek, oprócz herbu nie podając żadnych szczegółów.

Źródła:
Blażek T. III s. 113

STEPHAN
(STEPHAN von LUDWIGSDORF)

W 1703 roku (23.01.) czeskie szlachectwo z predykatem „von Ludwigsdorf" uzyskał Piotr Filip Stephan (zm. 18.04.1733 r.), adwokat i prefekt biskupi w Nysie (Neisse).
Antoni Stephan von Ludwigsdorf (syn ?) w 1741 roku był subpriorem klasztoru w Henrykowie (Heinrichau). Józef Stephan von Ludwigsdorf (drugi syn ?) (zm. 22.05.1762 r.) był członkiem rady miasta Paczkowa (Patschkau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1034
Blażek T. III s. 154-155
Doerr s. 185

STEPHAN

zob.

SCHMELZDORF

STEPHAN

zob.

STEFAN

STEPHANI
(STEPHANI von KRONHAUS)

Herb rycerski z 1729 r.

W 1697 roku został nobilitowany tajny radca dworu Daniel Stephani, w 1701 roku (8.09.) uzyskał on potwierdzenie nobilitacji. W 1729 roku (18.02.) Michał Staphani został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Kronhaus". Posiadał Czaple (Hockenau) koło Złotoryi (Goldberg).

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 236
Blażek T. III s. 155
Doerr s. 215

STEPHANY

W 1798 roku (9.08.) szlachectwo pruskie uzyskał Ludwik Stanisław Józef Stephany (ur. Wodzisław Śląski, Loslau 22.04.1763 – zm. Wrocław, Breslau 25.10.1808 r.) – oficer wojsk pruskich. Żonaty z Marią Franciszką Szarlottą von Klobuczinska (ur. Żelazny Most, Eisemost 20.03.1774 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 27.09.1844 r.), miał sześcioro dzieci. Prawie wszystkie zmarły w dzieciństwie:

1. Juliusza Alberta Ferdynanda (ur. Solniki Małe, Klein Zoellnig 4.10.1799 – zm. 1800 r.).
2. Albertynę Jeannettę Zofię (ur. Solniki Małe, Klein Zoellnig 7.04.1801 – zm. 18.12.1806 r.).
3. Matyldę Adolfinę Wilhelminę (ur. Bierutów, Bernstadt 23.12.1802 – zm. 14.01.1803 r.).
4. Gustawa Wilhelma Józefa Juliusza (ur. Syców, Polnisch Wartenberg 2.01.1804 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 3.08.1882 r.) – radcę prawnego rejencji, syndyka Zgorzelca (Go-

erlitz). Żonaty (x Zgorzelec, Goerlitz 1.08.1835 r.) z Marią Matyldą Bodin des Molands (Desmolands) (ur. Paryż 1.08.1816 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 26.05.1842 r.), miał dwoje dzieci:

a) Gustawa Jana Józefa (ur. Zgorzelec, Goerlitz 11.06.1838 – zm. Nieder Loessnitz b. Dresden 4.03.1902 r.), żonatego (x Kunau 12.11.1866 r.) z Olgą Heleną Strutz (ur. Kunau 14.06.1847 r.), miał troje dzieci:
   - Marię Matyldę Olgę (ur. Drezno, Dresden 18.12.1867 r.) – żonę Ernesta von Schroeter.
   - Franciszka Gustawa Józefa (ur. Drezno, Dresden 8.01.1874 r.) – wykładowcę w szkole kawalerii.
   - Jana Ulryka (ur. Drezno, Dresden 6.04.1875 r.) – komendanta akademii wojennej.
b) Emilię Szarlottę Helenę Matyldę (ur. Zgorzelec, Goerlitz 24.08.1841 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 28.09.1843 r.).

5. Hermanna Aleksandra Maksymiliana (ur. i zm. Syców, Polnisch Wartenberg 28.01.1805 r.).
6. Wilhelminę Paulinę Agnieszkę (ur. Syców, Polnisch Wartenberg 16.07.1806 – zm. 13.03.1808 r.)

Źródła:

Gothaisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha. Jg. 2:1908 s. 879-880
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 96-97

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Michał Stephany
ur. Nysa ok. 1734 – zm. Jawor 7.04.1801 r.
asesor sądu w Jaworze
ż. Maria Teresa Mayer
|
Ludwik Stanisław Józef v. Stephany
ur. Wodzisław Śląski 22.04.1763 – zm. Wrocław 25.10.1808 r.
oficer wojsk pruskich
ż. Maria Franciszka Szarlotta Klobuczinska
(ur. Żelazny Most 20.03.1774 – zm. Zgorzelec 27.09.1844 r.)
|
Gustaw Wilhelm Józef
ur. Syców 2.01.1804 – zm. Zgorzelec 3.08.1882 r.
radca prawa, syndyk Zgorzelca
ż. (x Zgorzelec 1.08.1835 r.)
Maria Matylda Bodin des Molands
(Desmolands)
(ur. Paryż 1.08.1816 – zm. Zgorzelec 26.05.1842 r.)
|

Gustaw Jan Józef
ur. Zgorzelec 11.06.1838 – zm. Nieder Loessnitz 4.03.1902 r.
ż. (x Kunau 12.11.1866 r.) Olga Helena Strutz
(ur. Kunau 14.06.1847 r.)
|
dzieci:

1. Maria Matylda Olga
   ur. Drezno 18.12.1867 r.
   m. Ernest v. Schroeter
2. Franciszek Gustaw Józef
   ur. Drezno 8.01.1874 r.
   wykładowca w szkole kawalerii
3. Jan Ulryk
   ur. Drezno 6.04.1875 r.
   komendant Akademii Wojennej

STEPHETIUS
(STEPHETIUS von THURSTERN ?)

Herb nobilitacyjny

Herb późniejszy

Według Blażka w 1617 roku (20.02.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Thurstern" otrzymali Jan Stephetius – dziekan opolski i jego brat Lorenc (Wawrzyniec) – burmistrz Gliwic (Gleiwitz). Faktycznie nobilitacja, bez predykatu nastąpiła w 1622 roku (14.05.) i dotyczyła oprócz wymienionych, również ich szwagrów: Jana Wirzika i Benedykta Horzitzkiego (Gorzyckiego).
Jan von Stephetius (ur. 25.04.1578 – zm. 30.10.1644 r.) – w 1614 roku był dziekanem i komisarzem biskupim w Opolu (Oppeln), później kanclerzem katedry wrocławskiej.
Kilku innych, prawdopodobnie synów Wawrzyńca było również duchownymi: Marcin Teofil von Stephetius (ur. Opole, Oppeln 1641 – zm. 22.12.1709 r.) – doktor teologii w 1674 roku proboszcz w Gościęcinie (Kostenthal) koło Koźla (Cosel) a później proboszcz w Opolu (Oppeln) i archidiakon opolski. Jerzy – dziekan opolski i później w latach 1682 – 1690 kanonik raciborski.

Źródła:
Blażek T. II s. 127
Doerr s. 89
WAP Opole: dok. perg.40

STERCZE

zob.

STERZ

STERNBERG
(STERNBERG JUNGHANS genannt, STERNBERG und RUDELSDORF)

Herb rodowy I

Herb rodowy II

Herb rodowy III

Herb baronowski

Herb hrabiowski

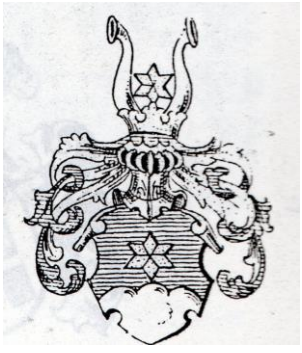

Herb hrabiowski
Sternberg-Manderscheid

Herb rodowy

Herb baronów Rzeszy wg Siebmachera

Herb baronowski wg. Dorsta

Odmiany herbów rodowych wg Schles. Wappenbuch

Herb baronowski wg Schles. Wappenbuch

Jeden z najstarszych i najznakomitszych rodów czeskich, znany podobno już od X wieku. Początki rodu są niejasne: według historyków czeskich za protoplastę rodu uważa się Dziwisza z Dziwiszowa (Diviš z Divišova) żyjącego koło 1220 roku. Jego syn Zdeslav w połowie XIII wieku wybudował nad rzeką Sazawą potężny zamek, który nazwał „Sternberg". Jego potomstwo przyjęło nazwisko Sternberg i dzieląc się na linie, które zakładały własne zamki o tej samej nazwie (m. in. koło Ołomuńca). Według Galla był to ród frankoński w

początkach XIII wieku osiadły w Czechach. Okolski cytuje legendę rodową według której Jarosław Sternberg brał udział w 1241 roku w obronie Ołomuńca przed tatarami, gdzie odznaczył się wielką dzielnością i wziął do niewoli ich wodza. W nagrodę za te czyny król czeski Wacław I nadał herb i zamek o tej samej nazwie koło Ołomuńca.
Nazwisko to i herb występuje już znacznie wcześniej w księgach turniejowych. Początkowo posiadali w herbie gwiazdę sześcioramienną (księgi turniejowe) zamienioną na bardzo charakterystyczną gwiazdę ośmioramienną. Wielu czeskich przedstawicieli tego rodu należało do europejskiej elity: Konrad Sternberg (zm. 1278 r.) z Czech był arcybiskupem Magdeburga.W 1251 roku Albert von Sternberg, wielki mistrz zakonu krzyżaków z czerwoną gwiazdą w Pradze, umieścił w herbie zakonu gwiazdę (sześcioramienną) ze swojego herbu. Dopiero jego brat – Jarosław (ten sam o którym pisze Okolski), generalny poborca podatków na Morawach, zamienił gwiazdę na ośmioramienną.
W 1280 roku Mangolt Sternberg był mistrzem zakonu niemieckiego (Krzyżaków) w Prusach. W 1287 roku zmarł Bertold von Sternberg, biskup Wuerzburga. W 1289 roku Zdeslav był burgrabią królestwa Czech, w 1448 roku tą samą funkcję pełnił Zdenko von Sternberg.
W XIV wieku Albert von Sternberg – w wieku 19 lat został przez papieża Klemensa VI mianowany kanonikiem katedry ołomunieckiej, następnie katedry praskiej, w wieku 25 lat papież Inocenty VI powołał go na biskupa Schwerinu, po 8 latach papież Urban V przeniósł go na biskupstwo ołomunieckie i po 4 latach został arcybiskupem Magdeburga. Kunegunda (ur. ok. 1425 r.), córka Smila von Sternberg była żoną (x 19.11.1449 r.) Jerzego von Kunstadt z Podiebradu, późniejszego króla Czech. W późniejszych wiekach zajmowali najwyższe stanowiska w Królestwie Czeskim: w 1510 roku Ladislaw von Sternberg był kanclerzem tego Królestwa, w 1512 roku tą samą funkcję pełnił Piotr. Na przełomie XVI i XVII wieku Adam był najwyższym sędzią królestwa Czech, tą samą funkcję pełnili: w 1648 roku – Franciszek, w 1678 roku – Wratislaw a w 1681 roku – rycerz Orderu Złotego Runa Adolf Wratislaw. Również na Łużycach kilku przedstawicieli tego rodu posiadało stanowisko landwójtów.

Już w drugiej połowie XIV wieku znana była główna linia rodu z Holic założona przez braci: Jarosława i Zdenka (zm. 1394 r.), zwana również linią z Konopište, wymarłą w 1703 roku na Adolfie Wratislawie. Z linii tej wydzieliły się w XVII wieku dwie podlinie: damiańska – założona przez Franciszka Damiana (zm. 1709 r.), która w 1735 roku uzyskała tytuł hrabiów Rzeszy (Reichsgraf), w 1762 roku nabyła państwo Manderscheid i przyjęła nazwę tą jako predykat „Sternberg-Manderscheid", wymarła w 1830 roku. Druga podlinia – leopoldyńska, założona przez Franciszka Leopolda von Sternberg (zm. 1745 r.) uzyskała również tytuł hrabiów Rzeszy (Reichsgraf) w 1663 roku, wymarła w 1871 roku.
Z linii leopoldyńskiej Kasper von Sternberg (zm. 1838 r.) i jego bratanek – Franciszek byli założycielami czeskiego Muzeum Narodowego w Pradze.
Ród znany również w Meklemburgii i Szwecji pod nazwiskiem „Ungar-Sternberg".

STERNBERGOWIE ŚLĄSCY.

Na Górnym Śląsku Sternbergowie pojawili się zaledwie kilkanaście lat później jak w Czechach. W połowie XIII wieku Zdislaus Sternberc „de Czech" otrzymał od księcia Włady-

sława Opolskiego wieś Ucieszków (Autischkau) koło Koźla (Cosel), którą jednak książę odkupił a następnie jego syn – Albert (zm. przed 21.07.1295 r.) otrzymał ją z powrotem od księcia Kazimierza II bytomsko – kozielskiego. Po śmierci Alberta, książę Kazimierz II potwierdził w 1295 roku (21.07.) jego spadkobiercom prawa do wsi ze zwolnieniem od podatków oraz prawo sądzenia i karania śmiercią rozbójników.
Małgorzata, córka Jarosława von Sternberg była żoną (x ok. 1347 r.) księcia Bolka (Bolesław) byotmsko – kozielskiego. Intercyzę małżeńską zawartą w 1347 roku cytuje Sinapius: Jarosław von Sternberg oświadcza, że jego córka Małgorzata wychodzi za mąż za księcia Bolka, syna księcia Władysława bytomsko – kozielskiego i otrzymuje wiano/posag („...Nuptias quod vulgariter Wyeno nuncupatur...") sześćdziesiąt grzywien miary polskiej rocznie oraz wieś Zakrzów (Sakrau) w Ziemi Kozielskiej. Jako świadek występuje brat Jarosława – Albert.
Od XV wieku znana jest śląska linia Sternbergów. Nie wiadomo jednak czy byli to potomkowie wspomnianych Zdislawa i Alberta i czy wszyscy znani ze źródeł w wiekach późniejszych byli przedstawicielami tej linii. Linia śląska posiadała w herbie starszą formę gwiazdy – sześcioramienną, co świadczy o ich bardzo starym rodowodzie. Część historyków twierdzi, chyba błędnie, że nie mieli oni nic wspólnego ze Sternbergami czeskimi. Siedzibą rodową były Drołtowice (Droltwitz, Rudelsdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) w księstwie oleśnickim. Część z nich, prawdopodobnie podlinia z Ligoty Małej (Klein Ellguth) koło Oleśnicy (Oels), w XV i XVI wieku używała predykatu „Junghans" (Junghans genannt). Pod koniec XVII wieku wraz z otrzymaniem tytułu baronów i później hrabiów, otrzymali predykat „und Rudelsdorf".
W 1423 roku Junge Hannes był właścicielem Ligoty Małej (Klein Ellguth), w 1435 roku Thymo Sternberg właściciel Drołtowic (Droltiwtz, Rudelsdorf) był dworzaninem książąt Konrada Kantnera i Konrada Białego oleśnickich, w 1442 roku występuje w dokumentach razem z Janem (bratem ?). Około 1450 roku Sybilla von Sternberg była żoną Sebalda von Frankenberg – właściciela Strupiny (Stroppen) koło Trzebnicy (Trebnitz). W latach 1469 – 1470 Zdenko Sternberg (z Czech ?) był starostą księstwa wrocławskiego. W 1475 roku Junghans Sternberg otrzymał od księżnej Małgorzaty oleśnickiej młyn w Spalicach (Spahlitz) koło Oleśnicy (Oels). W 1498 roku Wilhelm von Sternberg zwany Junghans był członkiem rady książąt Albrechta, Jerzego i Karola ziębicko – oleśnickich.
W 1503 roku występuje w źródłach Gertruda – wdowa po Janie von Sternberg zwanym Junghans, w 1505 roku właścicielem Ligoty Małej (Klein Ellguth) był Krzysztofa sen.von Sternberg zwany Junghans a w latach 1528 – 1536 jego syn – Krzysztof jun. W 1572 roku wystepuje w dokumentach Barbara von Sternberg, wdowa po Janie sen. von Schoff z Siemienic (Schemnitzki).
W 1630 roku Krzysztof von Sternberg był właścicielem Ligoty Polskiej (Polnisch Ellguth, Alt Ellguth) koło Oleśnicy (Oels). W 1641 roku znani są trzej przedstawiciele rodu (bracia ?): Jerzy – właściciel Drołtowic (Droltwitz, Rudelsdorf), Jan Ernest – właściciel Ligoty Polskiej (Polnisch Ellguth, Alt Ellguth) i Konrad – właściciel Dobrzenia (Guttwohne), Jan Ernest i Konrad brali udział w uroczystościach pogrzebowych księcia Henryka Wacława oleśnickiego.

DOM DOBRZEŃ (GUTWOHNE).

Konrad von Sternberg (ur. 28.02.1604 – zm. 28.03.1656 r.) właściciel Dobrzenia (Guttwohne) koło Oleśnicy (Oels), żonaty z Urszulą von Naefe, miał syna – Krzysztofa, żonatego z Zofią von Rothkirch, którego synem był Jan Ernest – właściciel Ligoty (której ? Ellguth) żonaty z Anną Małgorzatą von Heugl .

Syn Jana Ernesta – Konrad (Konrad Magnus), członek rady cesarskiej i starosta hrabstwa kłodzkiego, był właścicielem licznych majątków na Dolnym Śląsku: zamku Bogunów (Bogenau), Żernik Wielkich i Małych (Gross- und Klein Suerding), Żrnik Wrocławskich (Schoenborn) i Skałki (Schalkau) koło Wrocławia (Breslau) oraz Goli (Guhlau), Gilowa (Girlachsdorf) i Jasina (Johannisthal) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). W 1698 roku (28.08.) otrzymał tytuł czeskiego barona z predykatem „und Rudelsdorf" a w 1719 roku (8.11.) – tytuł czeskiego hrabiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Małgorzatą bar. Kottulinską, 2. z Maksymilianą bar. von Stuben ze Szwabii, wdową po N. von Buchwitz. Z pierwszą żoną miał ośmioro dzieci, z drugą –sześcioro, z których większość zmarła w dzieciństwie i młodości:

1. Jerzego Ernesta – zakonnika franciszkanina pod imieniem Pankracy;
2. N. – zmarłego w dzieciństwie;
3. Jana
4. Leopolda – zakonnika jezuitę;
5. Chrystiana (zm. 2.10.1730 r.) – właściciela Żernik (Suerding). Żonaty z Teresą von Neydhard miał córkę – Teresę.
6. Annę Elżbietę – drugą żonę Leopolda Ignacego von Sweerts;
7. Agnetę – zakonnicę dominikankę we Wrocławiu (Breslau);
8. Juliusza Augusta – kontynuatora rodu;
9. Franciszka – zmarł we Włoszech;
10. Szarlottę;
11. Juliannę;
12. Ernesta;
13. Karola;
14. Konrada.

Juliusz August – właściciel zamku Bogunów (Bogenau), radca rejencji w Brzegu (Brieg), żonaty dwukrotnie: 1. z Maksymilianą von Rechenberg, 2. z NN, miał m. in. syna – Leopolda (ur. 1726 – zm. 1795 r.), właściciela Żurawińca (Saarawenze) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), Postolic (Poselwitz) koło Legnicy (Liegnitz) oraz Brzezin (Gross Briesen) koło Grodkowa (Grottkau). Żonaty z Józefą bar. von Langenthal, miał syna – Konrada (ur. 21.05.1766 – zm. 18.12.1837 r.), starostę austriackiej części księstwa nyskiego, właściciela Červenej Vody (Rothwasser) i Branic (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty (x 1797 r.) z Marią Antoniną bar. von Skrbensky (ur. 22.07.1774 – zm. 27.02.1837 r.) z Hošťalkovych (Gotschdorf), miał trzech synów Konrada jun., Hermanna Traugotta i Karola Traugotta, którzy założyli trzy nowe linie śląskie.

XIX – XX WIEK.

1. Linia dolnośląska Konrada jun. (wymarła).

Najstarszy syn Konrada – Konrad jun, hr. von Sternberg und Rudelsdorf (ur. 17.04.1798 – zm. Rudnica, Raudnitz 27.10.1860 r.) – był właścicielem Rudnicy (Raudnitz) i Jamnej (Raschdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty (x 22.07.1823 r.) z Eugenią Fryderyką hr. Wengersky von Ungarschuetz (ur. 11.04.1790 – zm. 16.08.1858 r.), wdową po H. hr. Henckel von Donnersmarck, miał dwoje dzieci:

1. Konrada (ur. 6.07.1825 – zm. Rudnica, Raudnitz 2.09.1876 r.) – właściciela Rudnicy (Raudnitz) i Jamnej (Raschdorf), rycerza zakonu kawalerów maltańskich. Żonaty (x Ischl 6.02.1860 r.) z Karoliną Eweliną hr. von Sickingen-Hohenburg (ur. 5.02.1835 r.). Był ostatnim męskim przedstawicielem tej linii.
2. Annę (ur. 7.04.1831 r.) – żonę N. Wichmanna.

2. Linia tyrolska Hermanna Traugotta.

Drugi syn Konrada – Hermann Traugott (ur. Stara Červena Voda, Alt Rothwasser 2.08.1803 – zm. Salzburg 2.09.1849 r.), major wojsk pruskich, żonaty (x 14.05.1832 r.) z Antonią hr. von Doenhoff (ur. Fuegen 1.06.1806 zm. Fuegen 21.01.1888 r.), miał dwóch synów:

1. Ludwika Antoniego Jarosława Marię (ur. Fuegen 3.02.1833 – zm. Innsbruck 4.02.1902 r.) – nadłowczego dworu książąt von Sachsen-Coburg. Żonaty (x Ostrzyhom, Gran1.09.1869 r.) z Różą Józefiną Georginą Albertyną Andrassy von Egyhazpaka (ur. Ostrzyhom, Gran 29.03.1848 – zm. Fuegen 2.10.1889 r.), miał dziewięcioro dzieci:
   a) Ludwika Józefa Karola (ur. Scharnitz - Tyrol 7.07.1870 r.) – oficera wojsk austriackich, żonatego z Ellą Schreiter;
   b) Marię Różę Walerię Georginę Kamilę (ur. Scharnitz 26.10.1872 r.) – żonę (x Innsbruck 25.05.1891 r.) Antoniego hr. Barbo von Waksenstain;
   c) Józefa Maksa Hermanna Jerzego (ur. Nieder Walsee 31.12.1873 – zm. Wiedeń, Wien 31.10.1918 r.) – oficera wojsk austriackich. Żonaty (x Ostrzyhom, Gran 11.02.1899 r.) z Bertą Wilhelminą Franciszką Frey von Kesmark (ur. Ostrzyhom, Gran 6.03.1879 r.), miał dwoje dzieci: Józefa Ludwika Antoniego Jarosława (ur. Budapeszt 26.11.1901 r.) i Różę Wilhelminę Adalbertę Marię (ur. Budapeszt 5.02.1904 r.);
   d) Armina Antoniego Jarosława (ur. Nieder Walsee 23.01.1875 r.);
   e) Marię Albertynę (ur. Fuegen 9.12.1877 r.) – żonę (x Stams 10.09.1900 r.) Jana Wacława bar. von Sternbach.
   f) Helenę Kamilę Marię (bliźnaczka ur. Fuegen 23.01.1879 r.) – zakonnicę w Innsbrucku;
   g) Alice Luizę Antonię (bliźniaczka ur. Fuegen 23.01.1879 r.) – żonę (x Mannheim 2.03.1914 r.) Karola Becka, doktora medycyny, profesora uniwesytetu, lekarza sztabowego armii niemieckiej.
   h) Gwido (ur. Fuegen 21.08.1881 r.);
   i) Antoniego (ur. Fuegen 25.09.1889 r.) – oficera wojsk węgierskich.

2. Guentera Filipa (ur. 12.09.1835 – zm. 4.09.1901 r.) – żonatego (x Fuegen 12.08.1872 r.) z Joanną Rainer (ur. Fuegen 21.05.1835 – zm. Innsbruck 13.01.1882 r.). Miał córkę – Klarę (ur. Innsbruck 16.04.1878 r.) - zakonnicę.

3. Linia cieszyńska Karola Traugotta.

Trzeci syn Karola – Karol Traugott (ur. 28.05.1808 – zm. Cieszyn, Teschen 29.09.1887 r.), żonaty (x 27.01.1835 r.) z Franciszką Serafiną von Falckenhayn (ur. 28.08.1805 – zm. 21.09.1870 r.), wdową po bar. Sobeck von Kornitz, miał dwoje dzieci:

1. Jarosława (ur. 5.03.1836 – zm. 16.10.1872 r.) – oficera wojsk austriackich. Żonaty (x 16.07.1864 r.) z Józefiną bar. von Skal und Gross Ellguth (ur. Kobyla nad Vidavką, Jungferndorf 24.08.1842 – zm. Gawłowice k. Wołowa, Gaeblitz b. Wohlau 23.04.1917 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1.02.1875 r.) za Juliusza Dittricha. Miał czworo dzieci:
   a) Wiktora (ur. Wenecja 11.08.1865 – zm. z ran Nowy Sącz 9.05.1915 r.) – majora wojsk austriackich. Żonaty (x Wiedeń, Wien 19.09.1898 r.) z Anną Marią Teresą Zierenfeld-Anreiter (ur. St. Poelten 25.03.1875 r.), nie miał dzieci.
   b) Jarosława (ur. 16.02.1867 r.) – urzędnika, żonatego z Melanią Bielek (ur. 29.09.1873 r.). Miał dwoje dzieci: Jarosława jun. (ur. 26.01.1899 r.) i Hildegardę (ur. 26.09.1900 r.).
   c) Marię (Marietta) (ur. 29.04.1868 r.) – zakonnicę pod imieniem Hildegardy w klasztorze Chrystusa Zbawiciela w Wiedniu (Wien);
   d) Filipinę (ur. 11.08.1869 r.) – zakonnicę w tym samym klasztorze.
2. Annę (ur. 11.06.1846 r.) – damę dworu książąt Sawoi w Wiedniu (Wien), żonę (x 22.04.1873 r.) doktora prawa Wladimira Pauspera Wladyk von Drachenthal, adiunkta sądu ziemskiego w Opawie (Troppau).

Źródła:

Sinapius T. I s. 932-936, T. II s. 238-242, 450
Blażek T. IV s. 87
Schles. Wappenbuch szp. 131
Doerr s. 94, 109, 119, 145, 177, 203
Cetwiński: nr. C 6
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 793-795, Jg. 75:1902 s.839-841, Jg. 99:1926 s. 552-555
Gall Fr.: Oesterreichische Wappenkunde. Wien 1992 s. 289-290
Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 323

TABLICE GENEALOGICZNE.
(bez dzieci zmarłych w dzieciństwie i młodości)

Podział linii czeskich.

Jarosław i Zdenek
(bracia II poł. XIV w.)
|
Linia główna z Holic i Konopište
1663 r. - Reichsgraf
wymarła w 1703 r. na Adolfie Wratislawie
|
podlinie XVII w.
|

damiańska
założona przez
Franciszka Damiana
zm. 1709 r.
1735 r. - Reichsgraf
1762 r. – kup. państwo
Manderscheid
Sternberg-Manderscheid
wymarła 1830 r.

leopoldyńska
założona przez
Franciszka Leopolda
zm. 1745 r.
kontynuacja linii z Konopište
1663 r. Reichsgraf
wymarła 1871 r.

LINIA ŚLĄSKA
Domy: Drołtowice, LIgota Polska i Dobrzeń k. Oleśnicy.

Dom Dobrzeń.
Konrad v. Sternberg
ur. 28.02.1604 – zm. 28.03.1656 r.
wł. Dobrzenia
ż. Urszula v. Naefe
|
Krzysztof
ż. Zofia v. Rothkirch
|
Jan Ernest
wł. Ligoty (której?)
ż. Anna Małgorzata
v. Heugl
|
Konrad
(Konrad Magnus)
cz. rady cesarskiej,
starosta hr. kłodzkiego
wł. zamku Bogunów, Żernik Wielkich i Małych,
Żernik Wrocławskich, Skałki, Goli, Gilowa i Jasina
1698 r. – czeski baron z predykatem „und Rudelsdorf“

1719 r. – czeski hrabia
ż. 1. Anna Małgorzata bar. Kottulinska
2. Maksymiliana bar. v. Stuben ze Szwabii
1o voto v. Buchwitz
|

Jerzy Ernest Franciszkanin	Leopold jezuita	Chrystian zm. 2.10. 1730 r. wł. Żernik ż. Teresa v. Neydhard (zm. 1713 r.)	Juliusz August wł. zamku Bogunów radca rejencji w Brzegu ż. 1. Maksymiliana v. Rechenberg 2. NN	córki: a) Anna Elżbieta m. Leopold Ignacy v. Sweerts (2-ga żona) b) Agneta dominikanka we Wrocławiu

Teresa
|
Leopold
ur. 1726 – zm. 1795 r.
wł. Żurawińca, Postolic i Brzezin
ż. Józefa bar. v. Langenthal
|
Konrad
ur. 21.05.1766 – zm. 18.12.1837 r.
wł. Červenej Vody i Branic
starosta austriackiej części ks. nyskiego
ż. (x 1797 r.) Maria Antonina bar. v. Skrbensky z Hošt`alkovych (ur. 22.07.1774 – zm. 27.02.1837 r.)
|

Konrad jun.	Hermann Traugott	Karol Traugott
|	|	|
linia dolnośląska wymarła zob. XIX-XX w.	linia tyrolska zob. XIX-XX w.	linia cieszyńska zob. XIX-XX w.

XIX – XX WIEK.

1. linia dolnośląska Konrada jun. (wymarła).

Konrad jun. hr. v. Sternberg u. Rudelsdorf
s. Konrada
ur. 17.04.1798 – zm. Rudnica 27.10.1860 r.
wł. Rudnicy i Jamnej
ż. (x 22.07.1823 r.) Eugenia Fryderyka hr. Wengersky v. Ungarschuetz
1o voto Henckel v. Donnersmarck

(ur. 11.04.1790 – zm. 16.08.1858 r.)
|

Konrad
ur. 6.07.1825 – zm. Rudnica 2.09.1876 r.
wł. Rudnicy
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
ostatni męski przedastawiciel linii
ż. (x Ischl 6.02.1860 r.) Karolina Ewelina
hr. v. Sickingen-Hohenburg
(ur. 5.02.1835 r.)

Anna
ur. 7.04.1831 r.
m. N. Wichmann

2. Linia tyrolska Hermanna Traugotta

Hermann Traugott hr. v. Sternberg
s. Konrada
ur. Stara Červena Voda 2.08.1803 – zm. Salzburg 2.09.1849 r.
major wojsk pruskich
ż. (x 14.05.1832 r.) Antonia hr. v. Doenhoff
(ur. Fuegen 1.06.1806 – zm. Fuegen 21.01.1888 r.)
|

Ludwik Antoni
Jarosław Maria
ur. Fuegen 3.02.1833 -
zm. Innsbruck 4.02.1902 r.
nadłowczy dworu
ks. v. Sachsen-Coburg
ż. (x Ostrzyhom 1.09.1869 r.)
Róża Józefina Georgina Albertyna
Andrassy v. Egyhazpaka
(ur. Ostrzyhom 29.03.1848 –
zm. Fuegen 2.10.1889 r.)
|
dzieci:
1. Ludwik Józef Karol
ur. Scharnitz - Tyrol 7.07.1870 r.
oficer wojsk austriackich
ż. Ella Schreiter
2. Maria Róża Waleria Georgina Kamila
ur. Scharnitz 26.10.1872 r.
m. (x Innsbruck 25.05.1891 r.)
Antoni hr. Barbo v. Waksenstain
3. Józef Maks Hermann Jerzy
ur. Nieder Walsee 31.12.1873 – zm. Wiedeń 31.10.1918 r.
oficer wojsk austriackich
ż. (x Ostrzyhom 11.02.1899 r.) Berta Wilhelmina
Franciszka Fey v. Kesmark
(ur. Ostrzyhom 6.03.1879 r.)

Guenter Filip
ur. 12.09.1835 – zm. 4.09.1901 r.
ż. (x Fuegen 12.08.1872 r.) Joanna Rainer
(ur. Fuegen 21.05.1835 – zm. Innsbruck 13.01.1882 r.)
|
Klara
ur. Innsbruck 16.04.1878 r.
zakonnica

|

a. Józef Ludwik Antoni Jarosław
ur. Budapeszt 26.11.1901 r.
b. Róża Wilhelmina Adalberta Maria
ur. Budapeszt 5.02.1904 r.

4. Maria Albertyna
ur. Fuegen 9.12.1877 r.
m. (x Stamms - Tyrol 10.09.1900 r.)
Jan Wacław bar. v. Sternbach

5. Helena Kamila Maria
bliźniaczka ur. Fuegen 23.01.1879 r.
zakonnica w Innsbrucku

6. Alice Luiza Antonia
Bliźniaczka ur. Fuegen 23.01.1879 r.
m. (x Mannheim 2.03.1914 r.) Karol Beck dr medycyny,
prof. uniwersytetu, lekarz sztabowy armii niemieckiej

7. Antoni
ur. Fuegen 25.09.1889 r.
oficer wojsk węgierskich

3. Linia cieszyńska Karola Traugotta.

Karol Traugott hr. v. Sternberg
s. Karola
ur. 28.05.1808 – zm. Cieszyn 29.09.1887 r.
ż. (x 27.01.1835 r.) Franciszka Serafina
v. Falckenhayn 1o voto Sobeck v. Kornitz
(ur. 28.08.1805 – zm. 21.09.1870 r.)
|

Jarosław
ur. 5.03.1836 – zm. 16.10.1872 r.
oficer wojsk austriackich
ż. (x 16.07.1864 r.) Józefina
bar. v. Skal u. Gross Ellguth
(ur. Kobyla n. Vidnavkou
24.08.1842 – zm. Gawłowice
23.04.1917 r.)
|

Anna
ur. 11.06.1846 r.
dama dworu ks. Sawoi w Wiedniu
m. (x 22.04.1873 r.) dr praw Wladimir
Pausper Wladyk v. Drachenthal
adiunkt sądu ziemskiego w Opawie

Dzieci:

1. Wiktor
ur. Wenecja 11.08.1865 –
zm. z ran Nowy Sącz 9.05.1915 r.
major wojsk austriackich
ż. (x Wiedeń 19.09.1898 r.) Anna
Maria Teresa Zierenfeld-
Anreiter
(ur. St.Poelten 25.03.1875 r.)

2. Jarosław

ur. 16.02.1867 r.
urzędnik
ż. Melania Bielek
(ur. 29.09.1873 r.)
|
a. Jarosław jun.
ur. 26.01.1899 r.
b. Hildegarda
ur. 26.09.1900 r.
3. Maria (Marietta)
ur. 29.04.1868 r.
zakonnica pod imieniem Hildegardy
w klasztorze Chrystusa Zbawiciela
w Wiedniu
4. Filipina
ur. 11.08.1869 r.
zakonnica w tym samym klasztorze

STERNECK

zob.

BARTSCH

STERNEGG

zob.

BARTSCH

STERNENFELS

zob.

SCHROER

STERNENHEIM

zob.

WINKLER

STERNFELD

zob.

SCHMATERLE

STERNFELD

zob.

WINTER

STERNHEIM

zob.

HENTSCHEL

STERNHEIM

zob.

WINKLER

STERNSTRAHL

zob.

STOEHR

STERTZ

zob.

SCHERTZ

STERTZ

zob.

STERZ

STERZ
(STERTZ, STERCZ, ŠTERCZ z BANKOWA, z TERCZE, SCHERTZ ?)

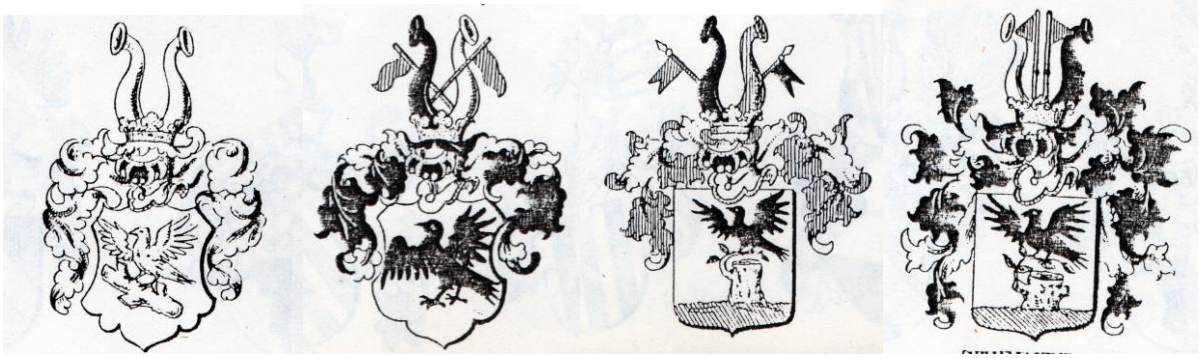

Odmiany herbu wg Blażka

Herb rodowy wg Pilnačka

Herb rodowy wg Siebmachera

Stary ród śląski którego początki są bardzo niejasne: według Sinapiusa nazwisko zostało urobione od imienia Stercze i pierwszym znanym przedstawicielem tego rodu był występujący w 1294 roku Apecz syn Stercza. Siedzibą rodową miał był Starościn (Sterzendorf) koło Namysłowa (Namslau), lokowany przez Stercza, początkowo leżący w księstwie wrocławskim a później oleśnickim. Według Blażka pochodzili z księstwa świdnickiego, zaś według Pilnčka już w XIII wieku znani byli z okolic Kłodzka (Glatz), nie podaje jednak żadnych konkretnych informacji. Jurek wymienia ich dopiero od XIV wieku jako przybyszy, ale nie potrafi określić skąd. Odrzuca możliwość pochodzenie ich ze Starościna, przyjmując, że nazwisko pochodzi od miejscowości a w tym czasie Starościn (Sterzendorf) występuje w dokumentach jako „Starostendorf", co nie wyklucza ich pochodzenia z tej miejscowości, gdyż liczni przedstawiciele tego rodu przebywali na dworach książąt wrocławskich i oleśnickich i któryś z nich mógł pełnić funkcję starosty księstwa czy okręgu. Być może tą osobą był Henryk Stercze w latach 1341 – 1343 starosta księstwa wrocławskiego i według Jurka dopiero on otrzymał majątki w okolicy Kłodzka (Glatz). Od XVI wieku jako siedzibę rodową podawali Bąków (Bankau, „Stercz z Bankowa") koło Kluczborka (Kreuzburg). Od XVII wieku często są myleni przez historyków z rodem morawskim o podobnym nazwisku – „Stertz" (zob. Schertz), którzy też mieli majątki w księstwie oleśnickim.
W 1294 roku wspomniany Apecz syn Stercza przebywał na dworze księcia Henryka V Grubego wrocławskiego. W tym samym rodu występuje w dokumentach Dirske Stercz.
W latach 1308 – 1320 w dokumentach Tyczko de Stercza (wg Jurka pierwszy przedstawiciel tego rodu), który nabył majątki w księstwie świdnickim. W 1321 roku Thamme (zm. po 1337 r.) był członkiem rady książąt oleśnickich. W 1341 roku Apecz von Stercz był właścicielem Piotrówka (Petersdorf) koło Legnicy (Liegnitz), w 1352 roku na dworze księcia Konrada I oleśnickiego przebywa Apeczko de Stercza (syn ?) a w 1357 roku występuje w dokumentach oleśnickich „Gelfridus de Sterzis".
W hrabstwie kłodzkim posiadali majątki w 1341 roku Brandinus i Henricus de Sterzia. W 1346 roku Guenter von der Stercz dzierżawi 33 łany w Szalejowie Dolnym (Niederschwedeldorf), miał czworo dzieci: Henryka, Gimhera, Wolfarta i Niclasa. Henryk w 1347 roku kupił od Marcina von Rachenau 4,5 łana w Ścinawce (Steine). Żonaty z Katarzyną N., miał synów: Rudigera i Tycza znanych z dokumentów z 1361 roku. Prawdopodobnie jego synami byli też Albrecht, Hanus i Otto.

W 1400 roku zmarł w Legnicy Mikołaj de Sterza, kustosz kościoła według Sinapiusa św. Jana (minorytów) zaś według Blażka – św. Krzyża (dominikanów). Epitafium z inskrypcją: „Anno Domini MCCCC Dominica Exendi obiit Venerabilis Vir Nicolaus Sterza Custos hujus Ecclesiae hic sepultus" znajdowało się w kościele. W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej brał udział aż sześciu przedstawicieli tego rodu: Bernard, Hans, Heyncze, Albrecht, Nickel i Jeske. Od XV wieku jako siedzibę rodową podawali Starościn (Sterzendorf): w 1440 roku N. Sterz von Sterzendorf właściciel Starościna (Sterzendorf), żonaty z N. von Peterswalde, miał syna – N., którego córka była żoną N. von Pogrell.
Od XVI wieku zaczęli podawać jako siedzibę rodową Bąków (Bankau) i często występują w dokumentach księstwa opolsko – raciborskiego: w 1538 roku Ryszard „Stercze Bandski" (zm. po 1558 r.) – rycerz z księstwa oleśnickiego, był pełnomocnikiem Doroty, córki Mikulasza Jasenskiego, w 1539 roku Rychard (ten sam) Stertze z księstwa oleśnickiego był pełnomocnikiem sióstr: Katarzyny – żony Bernarda Jakubowskiego i Zofii – żony Adriana Machnitskiego, w 1540 roku Rychardus Stercze z Benku był pełnomocnikiem Anny, córki Mikulasza Dubrawki z Jasieni (Jaschine) – żony Mikulasza Blachy z Łubek (Lubek). W 1543 roku ten sam Ryszard występuje jako pełnomocnik Katarzyny – żony Wacława Skorkowskiego oraz Aneżki, córki Krzysztofa Twardawy – żony Jana Żarskiego z Przedmościa. Jego syn – również Ryszard (jun.) „z Benku a na Benku" w 1571 roku (14.02.) był oskarżony przez Wacława Koschembara z Kozłowic (Koselwitz) koło Olesna (Rosenberg) o najście jego syna N. z uzbrojonymi poddanymi i stadem świń na ziemie należące do Koschembara. Ryszard jun. występuje jako świadek jeszcze w 1577 roku (20.11.).W 1571 roku Wacław Sterz (zm. po 1591 r.), właściciel Bąkowa (Bankau) występuje w dokumentach kozielskich i w 1586 roku brał udział w uroczystościach pogrzebowych księcia Jerzego II brzeskiego.
W 1597 roku Krzysztof von Sterz był właścicielem Kruszyna (Gross Krauschen) koło Bolesławca (Bunzlau). W 1601 roku Krzysztof von Sterz był właścicielem Damianowa (Damsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). W 1620 roku Anna von Sterz, żona N. von Kreiselwitz była hofmistrzyną dworu w Legnicy (Liegnitz).
Ród prawdopodobnie wymarł w XVII wieku.

Źródła:
Sinapius T. I s. 936-937, T. II s. 1034-1035
Blażek T. I s. 105
Pilnaček T. IV s. 1181
Landbbuecher Opp.-Rat. Nr 214, 335
Zemska kniha... 99, 100, 159, 238, 302, 316, 338, 339
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 291-292
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731 (w:) Sbornik Archivnich Praci r. 47:1997 č. 2 nr 81
Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 211
Kniha obwinieni 1570 – 1578 s. 67 rkp AP Wrocław Księstwo op. – rac. sygn. 130

STETZEL

zob.

STECZEL

STEWITZ

zob.

STIBITZ

STIBITZ
(STEWITZ, STIEBITZ)

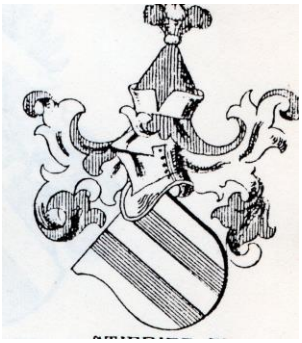
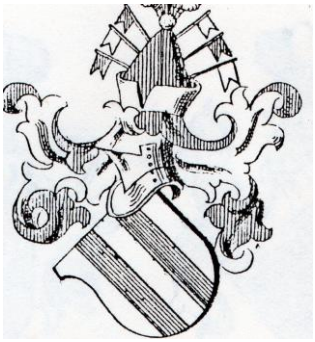

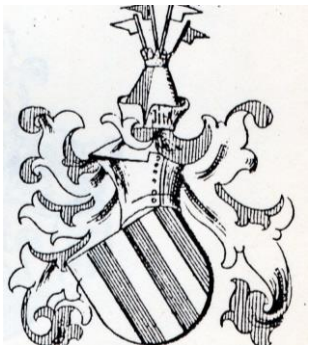
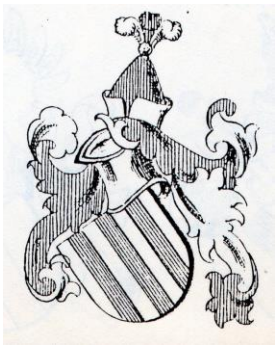

Odmiany herbu wg Blażka

Stary ród przybyły na Śląsk w XIV wieku. Wprawdzie legenda rodowa mówi że już w XIII wieku byli na Śląku i brali udział w bitwie pod Legnicą (Liegnitz) ale pierwszym znanym przedstawicielem tego rodu był Leopold von Stewitz w 1345 roku przebywający na dworze księcia Bolka świdnickiego. Sinapius uważa, że mogli przybyć z Austrii, gdzie imię Leopold było bardzo powszechne. Blażek twierdzi że przybyli z Górnych Łużyc. Jurek zalicza ich do przybyszy z Górnych Łużyc, jednak nie wymienia Leopolda a jako pierwszego wymienia Otto de Stewicz w 1323 roku będącego na dworze księcia Henryka jaworskiego we Lwówku (Lemberg, Loewenberg). Przypisuje im również zupełnie inny herb – Rogala.
Mikołaj von Stewitz w 1404 roku towarzyszył w podróżach księcia Ludwika II brzeskiego, później był starostą Legnicy (Liegnitz) i Złotoryi (Goldberg). W 1406 roku w dokumentach legnickich występuje Burgold von Stewitz. W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem w oddziałach śląskichpo stronie krzyżackiej brali udział Kasper i Hannus von Stibitz, później – w 1435 roku Kasper Stewicz występuje w dokumentach głogowskich, zaś Hannus, w latach 1414 – 1422 występował w dokumentach legnickich. W latach 1421 – 1431 Nickel Stewitz był starostą Wrocławia (Breslau) i Namysłowa (Namslau).
W 1506 roku Zygmunt von Stiebitz był właścicielem Radziechowic (Radchen) koło Złotoryi (Goldberg) a Jan – w 1524 roku był właścicielem Radziechowa (Maerzdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Od XVI wieku znane są dwa domy tego rodu: Lubków (Liebichau) i Zabłocie (Thiergarten) koło Bolesławca (Bunzlau).

DOM LUBKÓW (LIEBICHAU).

W początkach XVI wieku N. von Stibitz – właściciel Lubkowa (Liebichau) koło Bolesławca (Bunzlau), żonaty z N. von Kreiselwitz, miał syna – N. żonatego z N. von Borwitz z Górnych Łużyc, który miał dwoje dzieci: Ewę Marię – żonę (x ok. 1624 r.) Adama von Eicke, oraz Joachima – w 1626 roku właściciela części Lubkowa (Liebichau).

DOM ZABŁOCIE (THIERGARTEN).

Właściciel Zabłocia (Thiergarten) znani są dopiero od XVII wieku: w 1643 roku właścicielem tej miejscowości był Karol von Stibitz asesor sądu ziemskiego księstwa świdnicko – jaworskiego, w 1664 roku jego syn – Karol Henryk (zm. po 1709 r.) był właścicielem Szymanowic (Schimmelwitz) w księstwie legnickim.

Około 1710 roku Jan Henryk von Stibitz był właścicielem Janowic (Klein Jaenowitz) w księstwie legnickim.
Ród prawdopodobnie wymarł w XVIII wieku.

Źródła:
Sinapius T. I 937-938, T. II s. 1035
Blażek T. I s. 105
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 292
Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 211-212

STIEBITZ

zob.

STIBITZ

STIEBLER

Ród włodyków (wolnych chłopów), pochodzących z księstwa opawskiego z miejscowości Biesków (Bieskau) koło Głubczyc (Leobschuetz). Walter Walentyn Stiebler (zm. Biesków, Bieskau 1693 r.) w 1664 roku nabył w tej miejscowości dziedziczny wolny dwór (Erb-Freihof). Miał dwóch synów i córkę. Ich potomstwo posiadało majątek do XIX wieku.

Źródła:
Schles. Wappenbuch szp. 131

STIELLFRIED

zob.

STILLFRIED

STIERNSKI
(ŚCIERŃSKI ze ŚCIERNI, STIRNSKI von STIRN, STIRN, STYRNSKI, BIASOWSKI)

Herb Stiernski

Polski herb Leliwa

Szlachta pszczyńska herbu Leliwa pochodząca z miejscowości Ściernie (Sciern), znana od drugiej połowy XV wieku. Na przełomie XV i XVI wieku posiadali również Bijasowice (Biassowitz) i według Sinapiusa pod koniec XV wieku podzielili się na linie: Ścierńskich i Biasowskich.

Pierwsza informacja o tym rodzie pochodzi z wywodu szlacheckiego Mikołaja Holly z 1459 roku, gdzie wśród świadków wymieniany jest „Swatomir ze Stiernine". W drugiej połowie XV wieku znanych jest sześciu braci ze Ścierni (Sciern): Maciej, Mikołaj, Grzegorz, Jerzy, Stanisław i Jan, którzy w 1484 roku przedstawili księciu Kazimierzowi cieszyńskiemu przywilej księcia Władysława opolskiego nadający ich przodkom majątek w Ścierni (Sciern). Znani są potomkowie trzech z nich: Grzegorza, Jerzego i Jana:

Grzegorz ze Ścierni (Sciern) pierwszy przyjął nazwisko „Stiernski". Żonaty z N. Rayską z „rodu" (herbu) Kittlitz (Kietlicz, Kiczka), miał syna – Jana zmarłego w czasie epidemii w 1537 roku.

Jerzy ze Ścierni (Sciern) – w 1522 roku kupił od swojego brata - Stanisława Bijasowice (Biassowitz) i przyjął nazwisko „Biesowski" (Biasowski). Miał trzy córki: Zofię, Annę i Katarzynę. Najmłodsza – Katarzyna, odziedziczyła Bijasowice (Biassowitz), była żoną N. Stiernskiego (którego ?) i miała syna Stanisława.

Jan Stiernski – właściciel części Ścierni (Sciern), oraz wolnego domu w Raciborzu (Ratibor), miał syna – N. (Jerzego ?), żonatego z Heleną, siostrą Stanisława Pwłowskiego, ojca biskupa ołomunieckiego. Miał trzech synów:

1. Jana – prepozyta ołomunieckiego i archidiakona w Brnie.
2. Łukasza – żonaty z N. Przecieszyńską, miał syna – Piotra (zm. 1591 r.) przebywającego na dworze biskupa Stanisława Pawłowskiego.
3. Zygmunta – dwukrotnie żonatego: 1. z Katarzyną Rudską z Rudz z księstwa cieszyńskiego, 2. z Katarzyną von Pilar również z księstwa cieszyńskiego. Z pierwszą żoną miał syna – Jana, z drugą – syna Piotra i córki. Piotr był starostą państwa Podiebrad w Czechach i w 1683 roku (8.07.) uzyskał inkolat czeski.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1036
Blażek T. III s. 114, T. IV s. 89
Pilnaček T. I s. 132

STILARSKI
(STILARSKI von CENT, STYLARSKI z CENTU)

Herb według Blażka

Herb według Pilnačka.

Podobno stary górnośląski ród, znany jednak dopiero od połowy XVII wieku: z 1649 roku znana jest pieczęć Daniela Stylarskiego. Siedzibą rodową były Stolarzowice (Stollarzowitz) koło Bytomia (Beuthen). W 1700 roku właścicielem majątku był Karol Wilhelm Stilarski von Cent (Kęty?), w 1722 roku pełnomocnik (?) państwa bytomskiego i zarządca państwa pszczyńskiego. W 1768 roku ród posiadał Połomię (Pohlom) koło Gliwic (Gleiwtz) a w XIX wieku mieszkali w Toszku (Tost).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1036
Blażek T. III s. 114
Pilnaćek T. IV s. 1184

STILLFRIED
(STIELLFRIED, STILLFRIED von RATTONITZ, STILLFRIED und RATHENITZ, STILLFRIED-RATTONITZ, STILLFRIED-METTICH)

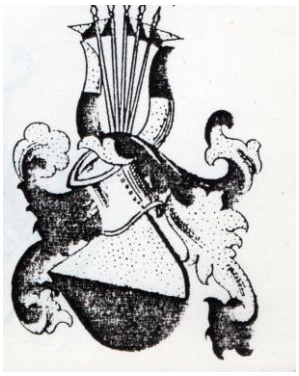

Herb rodowy

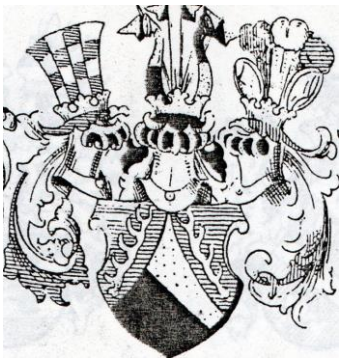

Herb z 1662 r.
wymarłej linii baronowskiej

Herb z 1680 r.
linii baronowskiej

Herb hrabiowski – stary dom

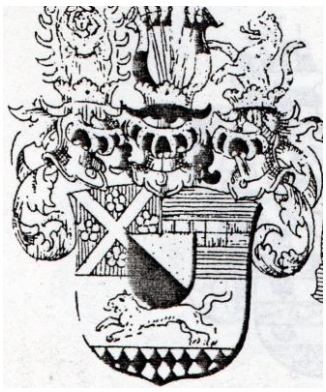

Herb hrabiowski – nowy dom

Herb rodowy
wg Schles. Wappenbuch

Herb linii baronowskiej
(wymarłej) wg Dorsta

Herb hr. Stillfried-Mettich z 1885 r.

Herb hr. Stillfried-Rattonitz z 1861 r.

Bardzo stary czeski ród, według legendy rodowej pochodzący od księcia czeskiego Stoimira. Początkowo używali nazwiska „z Ratěnic" lub Rednicz i Ratonicz. W źródłach znani od 1272 roku. W XIV i XV wieku przenieśli się z Czech na teren Austrii i na Śląsk.
W 1347 roku Hermann von Rednicz był właścicielem Tłumaczowa (Tuntschendorf) w hrabstwie kłodzkim, w tym samym czasie w dokumentach kłodzkich występuje Rainhard von Ratonicz. W drugiej połowie XV wieku Jerzy I von Rattonitz, właściciel Włodowic (Walditz), Woliborza (Volpersdorf), Jugowa (Hausdorf), Ludwikowic Kłodzkich (Ludwigsdorf), Świerków (Koenigswalde) i Ścinawy Średniej (Mittelstein), żonaty dwukrotnie: 1. (x ok. 1472 r.) z Anną von Dohna, dziedziczką Nowej Rudy (Neurode) w hrabstwie kłodzkim, otrzymał tą miejscowość w posagu żony i stała się ona przez kilka wieków siedzibą rodową, 2. (x ok. 1482 r.) z Maruszą von Pogrell. Dwaj jego synowie: Jerzy II i Jan, około 1492 roku jako pierwsi przyjęli nazwisko „Stillfried". Jerzy II – w 1482 roku właściciel Nowej Rudy (Neurode), był protoplastą wszystkich późniejszych linii rodu. Miał dwóch synów: Jakuba i Jerzego III – założycieli pierwszych dwóch linii rodu.

A. POTOMSTWO JERZEGO III.

Młodszy syn Jerzego II – Jerzy III (zm. 1500 r.) odziedziczył Nową Rudę (Neurode). Żonaty z Małgorzatą, córką Mikołaja von Niemand (Niemitz) z Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) a siostrą Jana von Niemitz, komtura klasztoru joannitów w Dzierżoniowie (Reichenbach). Wdowa po jego śmierci jeszcze dwukrotnie wychodziła za mąż: 1. za Adriana von Eckersdorf (zm. 1525 r.), 2. za Jana jun. von Tschischwitz z Ławicy (Labitsch) w hrabstwie kłodzkim. Miał dziewięcioro dzieci:

1. Jerzego IV – kontynuatora rodu.
2. Adama;
4. Priskę – żonę (x ok. 1527 r.) Fabiana von Eckersdorf;
5. Barbarę – żonę N. von Reibold (?);
6. Małgorzatę – żonę Antoniego von Pentziger;
7. Urszulę – żonę Ernesta von Donig
8. Helenę – żonę N. von Walditz

9. Małgorzatę – żonę N. von Winacke (?);
10. Salomeę – żonę Melchiora von Nadelwitz.

Jerzy IV odziedziczył Nową Rudę (Neurode), gdzie rozbudował zamek. Żonaty (x ok. 1540 r.) z Rozyną von Gotsch (Schaffgotsch – jej herb został umieszczony na wieży zamku), miał troje dzieci:

a) Jerzego V (zm. 10.11.1586 r.), właściciela Nowej Rudy (Neurode), żonatego z Katarzyną von Reichenberg – ostatniego z potomstwa Jerzego III. Nową Rudę z wszystkimi majątkami przejął Henryk, syn Jakuba.
b) Henryka – żonatego z Barbarą von Zedlitz;
c) Barbarę – zonę Jakuba von Stancke (Stange ?) z Korytowa (Koritau) w hrabstwie kłodzkim.

B. POTOMSTWO JAKUBA.

Jakub – starszy syn Jerzego II, w 1526 roku właściciel Ścinawki Średniej (Mittelsteine), Tłumaczowa (Tuntschendorf) i Dzikowca (Ebersdorf). Żonaty (x ok. 1518 r.) z Katarzyną (Jadwigą), córką Dypranda von Reichenbach, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Bernarda von Tschischwitz z Łomnicy (Lomnitz), miał dwoje dzieci: Magdalenę – dwukrotnie zamężną: 1. z Bernardem von Haugwitz z Pieszkowic (Biskupic, Pischkowitz), właścicielem Szalejowa Górnego (Oberschwedelsdorf), 2. z Adamem sen. von Tschischwitz oraz Henryka.

Henryk (ur. 1519 – zm. 1615 r.) – starosta hrabstwa kłodzkiego, odziedziczył wszystkie majątki ojca a po wymarciu potomstwa Jerzego III, w 1586 roku również odziedziczył Nową Rudę (Neurode). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1551 r.) z Elżbietą, córką Ludwika von Pannwitz, z Krystyną, córką Wolfganga von Tschischwitz, z pierwszą żoną miał siedmioro dzieci, z drugą – trzy córki. Czterej jego synowie z pierwszego małżeństwa byli założycielami oddzielnych linii:

1. Jan – założyciel linii z Drogosławia (Kunzendorf), Jugowa (Hausdorf) i Nowej Rudy (Neurode).
2. Adam – założyciel linii z Woliborza (Volpersdorf).
3. Fryderyk Henryk (Henryk jun.) – założyciel linii z Włodowic (Walditz) i Dolnych Piszkowic (Biskupic, Nieder Pischkowitz).
4. Bernard – założyciel linii z Włodowic (Walditz) i Nowej Rudy (Neurode).
5. Jerzy – żonaty (x ok. 1611 r.) z Heleną von Borschnitz, miał córkę – Helenę.
6. Jadwiga – żona Henryka von Wiese.
7. Barbara – żona Jana von Haugwitz z Piszkowic (Biskupic, Pischkowitz).
8. Krystyna – żona Wolfa von Tschischwitz.
9. Klara – żona N. von Logau.
10. Helena – żona Wacława von Rueck (?).

I. LINIA JANA Z DROGOSŁAWIA (KUNZENDORF), JUGOWA (HAUSDORF) I NOWEJ RUDY (NEURODE).

Jan (zm. przed 1610 r.) – właściciel Drogosławia (Kunzendorf), żonaty z Barbarą von Tschischwitz z Wojborza (Gabersdorf), miał troje dzieci:

1. Barbarę – żonę Franciszka von Ullersdorf z Ołdrzychowic Kłodzkich (Ullersdorf).
2. Henryka –właściciela Jugowa (Hausdorf). Żonaty z Anną von Peterswalde, miał troje dzieci:
   a) N. – zakonnika klasztoru augustianów we Wrocławiu (Breslau).
   b) Helenę – żonę Jana Wilhelma von Pannwitz, właściciela Starej Łomnicy (Alt Lomnitz).
   c) Annę – żonę Zygmunta Palmer von Palmgarten.
3. Tobiasza (zm. 1629 r.) – w 1609 roku właściciela Drogosławia (Kunzendorf) i później Jugowa (Hausdorf). Żonaty z Urszulą von Falckenhain, miał syna – Jana Bernarda.

   Jan Bernard – w latach 1629 – 1657 właściciel Drogosławia (Kunzendorf) i Jugowa (Hausdorf), żonaty z Barbarą, córką Krzysztofa von Tschischwitz z Wojborza (Gabersdorf), właściciela Czerwieńczyc (Waltersdorf, Rothwaltersdorf), miał pięcioro dzieci (cztery córki i jednego syna):
   a) Ewę Marię – dwukrotnie zamężną: 1. z Gisbertem bar. Hemm von Hemmenstein, 2. z N. bar. von Tharulle.
   b) Reginę – żonę N. von Capell z Austrii.
   c) Barbarę – niezamężną.
   d) Elżbietę – niezamężną.
   e) Bernarda (zm. 17.02.1702 r.) – asesora sądu ziemskiego hrabstwa kłodzkiego, w 1658 roku właściciela Drogosławia (Kunzendorf) i Jugowa (Hausdorf) i od 1669 roku Nowej Rudy. W 1680 roku uzyskał tytuł czeskiego barona. Żonaty z Barbarą Elżbietą von Werder und Schlanz miał troje dzieci:
      - Marię Rozalię – żonę Kaspra Henryka bar. von Rosenthal;
      - Zygfryda (zm. 1703 r.) – nieżonatego;
      - Rajmunda (zm. 13.06.1720 r.) – od 1702 roku właściciela Nowej Rudy (Neurode), później pana lennego zamku w Leśnicy (Lissa) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Katarzyną von Wetznik, miał siedmioro dzieci: Elżbietę, Teresę, Barbarę – żonę (x 1721 r.) Gisberta bar. Hemm von Hemmenstein właściciela Woliborza (Volpersdorf), Mariannę – żonę (x 1714 r.) Franciszka Antoniego Reichgr. von Goetzen, Antoniego, Jana i Józefa I.

      Józef I (ur. 1696 – zm. 1739 r.) – właściciel państwa Nowa Ruda (Neurode) i Leśnica (Lissa), żonaty (x 12.05.1721 r.) z Marią Anną (zm. 1761 r.), córką ministra cesarskiego Gotarda Henryka Reichsgr. von Salburg. Jego trzej synowie byli założycielami trzech linii:
      1) Emanuel (ur. 12.01.1725 – zm. 8.10.1795 r.) – austriackiej (śląsko – austriackiej) linii baronowskiej (zob.).
      2) Michał (ur. 1726 – zm. 21.02.1796) – właściciel Nowej Rudy (Neurode), Szczytnej (Rueckers), Czermnej (Tscherbeney), Domaszkowa (Ebersdorf) i Szczerby (Schnallenstein). Żonaty z Karoliną von Giese był założycielem pierwszej linii prusko – amerykańskiej (śląsko – ame-

rykańskiej), którą jego synowie podzielili na dwie podlinie: Jan Józef (Józef II) (zm. 23.05.1805 r.) w 1792 roku uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) i w 1794 roku pruski tytuł hrabiowski i był założycielem starszego (starego) domu hrabiowskiego (zob.); Fryderyk (ur. 1763 – zm. 1813 r.) – założył pierwszą prusko – amerykańską linię baronowską (zob.).

3) Ignacy Franciszek (ur. 3.01.1734 – zm. 13.10.1805 r.) – właściciel Drogosławia (Kunzendorf), Ludwikowic Kłodzkich (Ludwigsdorf) i innych. Był trzykrotnie żonaty: 1. z Józefą bar. von Kalckreuth, 2. z Józefiną bar. von Gruttschreiber, 3. z Marią Anną von Dittersdorf, był założycielem drugiej baronowkiej linii pruskiej (śląskiej). Jego syn – Karol Ignacy Maria bar. von Stiellfried und Rattonitz (ur. 20.10.1759 – zm. 13.08.1846 r.) był założycielem młodszego (nowego) domu hrabiowskiego (zob).

II. LINIA ADAMA Z WOLIBORZA (VOLPERSDORF).

Adam – drugi syn Henryka, właściciel Woliborza (Volpersdorf), żonaty z Heleną von Schaffgotsch, miał dwóch synów:

1. Jana Henryka – żonatego z N.N.. Miał cztery córki: Helenę, Rozynę, Marię i Ewę.
2. Fryderyka (zm. 1624 r.) – zonatego z Elżbietą von Naefe. Miał trzy córki: Elżbietę – żonę Jana von Pannwitz, Małgorzatę i Helenę. Na nich wymarła linia z Woliborza (Volpersdorf).

III. LINIA FRYDERYKA HENRYKA (HENRYKA JUN.) Z WŁODOWIC (WALDITZ) I DOLNYCH PISZKOWIC (NIEDER PISCHKOWITZ).

Fryderyk Henryk (Henryk jun.) (zm. 30.08.1618 r.) – trzeci syn Henryka, właściciel Włodowic (Walditz) i Dolnych Piszkowic (Nieder Pischkowitz), żonaty (x 1605 r.) z Magdaleną von Haugwitz z Piszkowic (Pischkowitz),która po jego śmierci sprzedała Dolne Piszkowice (nieder Pischkowitz) Adamowi Chrystianowi von Ampassek, miał cztery córki i syna:

1. Helenę – żonę N. von Ratschin z Karnkowa (Arnsdorf).
2. Ewę – dwukrotnie zamężną: 1. z Henrykiem von Schaffgotsch, 2. z Frydery-kiem von Dahm.
3. Annę – zonę Jana von Worgwitz.
4. Elżbietę – żonę Fryderyka von Tschischwitz, właściciela Janikowa (Scheidewinkel) w hrabstwie kłodzkim.
5. Jerzego (zm. 1.07.1643 r.) – żonatego z Zuzanną von Tschischwitz z Kraja-Nowa (Krainsdorf) w hrabstwie kłodzkim. Nie miał dzieci i na nim wymarła linia z Włodowic (Walditz).

IV. LINIA BERNARDA Z WŁODOWIC (WALDITZ) I NOWEJ RUDY (NEURODE).

Bernard (I) (zm. 1637 r.) – czwarty syn Henryka, był początkowo właścicielem Górnych Włodowic (Ober Walditz), później Nowej Rudy (Neurode). Żonaty z Małgorzatą von Borschnitz, która po jego śmierci wyszła za mąż za Dietricha von Haugwitz, miał czworo dzieci:

1. Małgorzatę – pierwszą żonę Adama Chrystiana von Ampassek właściciela Dolnych Piszkowic (Nieder Pischkowitz).
2. Helenę – żonę Magnusa von Jerin z Ujeździca (Gesess) w księstwie nyskim, członka rady biskupiej i sędziego ziemskiego i dworskiegoksięstwa nyskiego.
3. Krzysztofa – prawdopodobnie zmarłego w dzieciństwie.
4. Bernarda (II) (zm. 1669 r.) – sędziego sądu ziemskiego hrabstwa kłodzkiego i właściciela Dolnych Włodowic (Nieder Walditz), części Drogosławia (Kunzendorf), Jugowa (Hausdorf), Ludwikowic Kłodzkich (Ludwigsdorf) i górnego majątku w Ścinawce Średniej (Mittelsteine). W 1662 roku (25.05.) otrzymał tytuł barona Rzeszy (Reichsfreiherr). Dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Magdaleną von Wiese, wdową po N. von Sitsch, 2. z Rozyną Elżbietą von Strachwitz, która po jego śmierci wyszła za mąż za Ferdynanda Fortunata hr. Vetter von der Lilien. Miał tylko dwie córki: Anna Teresa, córka z pierwszego małżeństwa, w wieku 14 lat poślubiła Zygfryda Erdmanna bar. von Zierotin, właściciela Tułowic (Tillowitz) i Niemodlina (Falkenberg) koło Opola (Oppeln) na Górnym Śląsku. Córka z drugiego małżeństwa – Maria Florentyna była pierwszą żoną Baltazara Ludwika von Larisch z Naczęsławic (Gross Nimsdorf).

Po śmierci bar. Bernarda (II) wszystkie majątki przejęła linia Jana z Drogosławia (Kunzendorf), Jugowa (Hausdorf) i Nowej Rudy (Neurode).

XIX – XX WIEK.

W XIX wieku istniały linie baronowskie i hrabiowskie wywodzące się z linii Jana von Stillfried und Rattonitz z Drogosławia (Kunzendorf), Jugowa (Hausdorf) i Nowej Rudy (Neurode).

A. LINIE BARONOWSKIE.

Istniały trzy linie baronowskie: austriacka (śląsko – austriacka), prusko – amerykańska (śląsko – amerykańska) i pruska (śląska).

1. Linia austriacka (śląsko – austriacka).

Założycielem linii austriackiej (śląsko – austriackiej) był najstarszy syn Józefa I – Emauel bar. von Stillfried und Rattonitz (ur. 12.01.1725 – zm. 8.10.1794 r.). Linia przyjęła nazwisko „von Stillfried und Rathenitz". Główną siedzibą linii były Vyšovice na Morawach, posiadali również majątki na Śląsku Austriackim, na Słowacji i przejściowo pojawiali się również w Galicji (zob. tablice genealogiczne).

2. Linia prusko – amerykańska (śląsko – amerykańska).

Założycielem tej linii był brat Emanuela – Michał (ur. 1726 – zm. 21.02.1796 r.), jego starszy syn był założycielem starszego domu hrabiowskiego, zaś młodszy – Fryderyk (ur. 1763 – zm. 1813 r.), linii prusko – amerykańskiej (śląsko – amerykańskiej). Jego syn – Wilhelm bar. von Stillfried und Rattonitz (ur. Drogosław, Kunzendorf 26.09.1786 – zm. Dzierżoniów, Reichenbach 2.02.1861 r.) – pocztmistrz, żonaty (Kożuchów, Freystadt 3.07.1817 r.) z Luizą Leopoldyną Florentyną von Natzmer (ur. Wrocław, Breslau 23.07.1796 – zm. Syców, Polnisch Wartenberg 22.01.1865 r.), miał czworo dzieci:

1. Otto (ur. Świdnica, Schweidnitz 6.09.1822 – zm. Wiedeń, Wien 8.02.1890 r.). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Opawa, Troppau 25.05.1853 r.) z Marią von Justinian (ur. 19.03.1817 – zm. Wiedeń, Wien 16.01.1870 r.), 2. (x Dzierżoniów, Reichenbach 2.07.1874 r.) z Elżbietą Boehme (zm. Wiedeń, Wien 1897 r.), z pierwszą żoną miał jednego syna – Otto jun. (ur. Wiedeń, Wien 26.08.1855 r.), żonatego z Marią N. (ur. 1870 – zm. Wiedeń, Wien 15.04.1906 r.).
2. Nodericha (ur. Drogosław, Kunzendorf 13.05.1824 – zm. Valdivia, Chile 11.01.1899 r.) – wyemigrował do Chile. Żonaty (x Ołdrzychowice Kłodzkie, Ullersdorf 26.07.1854 r.) z Anną Bratke (ur.10.04.1828 – zm. Valdivia 24.03.1889 r.), miał sześcioro dzieci:
   a) Małgorzatę (ur. Valdivia 17.02.1856 r.);
   b) Inez (ur. San Juan 26.09.1857 r.) – żonę (x Valdivia 10.09.1877 r.) niemieckiego konsula w Valdivia Karola Bischoffa.
   c) Jadwigę (ur. San Juan 7.07.1859 r.).
   d) Elzę (ur. San Juan 28.11.1860 r.) – dwukrotnie zamężna: 1. (x Valdivia ?) z Oskarem Anwandter (zm. Valdivia 1885 r.), 2. (x Valdivia 27.11.1897 r.) z Adolfem Necker.
   e) Ammely (ur. Valdivia 12.09.1863 r.) – żonę (x Valdivia 1883 r.) Edwarda Springmueller.
   f) Rodericha Rajmunda (ur. Valdivia 29.07.1868 r.).
3. Rajmunda (ur. Wolibórz, Volpersdorf 25.05.1826 – zm. Monachium, Muenchen 23.09.1912 r.) – wyjechał z bratem do Chile i później, po śmierci żony, wrócił do Niemiec. Żonaty (x Valdivia 6.03.1857 r.) z Marią Werkmeister (ur. Rotenburg 26.04.1832 – zm.Valdivia 1.05.1895 r.), wdową po N. Helmerich, miał sześcioro dzieci:
   a) Maksa Rajmunda (ur. Valdivia 29.12.1865 – zm. Madeira 19.04.1903 r.) – żonatego (x Hamburg 28.07.1897 r.) z Elzą Chrystianą Teresą Morin (ur. Hamburg 10.10.1874 r.).
   b) Rajmunda Roberta (ur. Valdivia 11.03.1868 r.) – żonaty (x Valdivia 5.10.1895 r.) z Małgorzatą Antonią Muhm (ur. Valdivia 25.10.1875 r.), miał czworo dzieci:
      - Ilkę Doris Marię (ur. Valdivia 15.04.1897 r.).
      - Jenny Elzę Małgorzatę Jadwigę Libussę (ur. Valdivia 24.07.1898 r.).
      - Otto Alfreda Henryka Rajmunda (ur. Valdivia 17.07.1899 r.).
      - Rajmunda Maksa Bernarda Henryka Feliksa Teo (ur. Hamburg 14.11.1903 r.).
   c) Jenny Jadwigę Libussę (ur. Valdivia 19.06.1870 r.) – żonę (x Valdivia 6.03.1889 r.) Gustawa Mordhorst.

d) Otto Hugo Gwido (ur. Valdivia 20.07.1872 r.) – żonatego (x Valdivia 9.04.1899 r.) z Luizą Fritz Carrazco (ur. La Union 29.06.1879 r.). Miał pięcioro dzieci:
   - Elżbietę Rozyną Marią (Valdivia 7.02.1900 r.).
   - Edytę Jenny Elzę Małgorzatę (ur. Valdivia 25.05.1901 r.).
   - Horsta (ur. Valdivia 20.06.1902 r.).
   - Margot Gizelę (ur. Valdivia 8.04.1904 r.).
   - Omara (ur. Valdivia 1905 r.).
e) Bruno Bernarda (ur. Valdivia 28.12.1874 r.) – „dużego" kupca. Żonaty (x Hannower 22.02.1908 r.) z Heleną Justyną von Wolfframsdorff (ur. Lennep 29.12.1883 r.), miał dwie córki:
   - Gerhildę Helenę Chrystę Marię (ur. Hamburg 11.12.1908 r.).
   - Marion (ur. Hamburg 17.03.1911 r.).
f) Arno Wilhelma Fryderyka (ur. Valdivia 2.01.1880 r.) – żonatego (x Meinigen 7.04.1908 r.) z Heleną Stockhardt (ur. Lichtenfels 30.05.1887 r.), miał syna – Bodo Rajmunda Rudolfa Ruedigera (ur. Hamburg 16.12.1910 r.) .

4. Jadwigę Libussę (ur. Kożuchów, Freystadt 27.04.1830 r.) – żonę (x Dzierżoniów, Reichenbach 26.10.1854 r.) Franciszka von Blacha und Lubin.

3. Linia pruska (śląska).

Założycielem linii pruskiej (śląskiej) był najmłodszy syn Józefa I a brat Emanuela i Michała – Ignacy Franciszek bar. von Stillfried und Rattonitz (ur. 3.01.1734 – zm. 13.10.1805 r.), właściciel Drogosławia (Kunzendorf) i Ludwikowic Kłodzkich (Ludwigsdorf). Żonaty trzykrotnie: 1. z Józefą bar. von Kalckreuth, 2. z Józefiną bar. von Gruttschreiber, 3. z Marią Anną von Dittersdorf. Jego starszy syn – Karol Ignacy Maria, był założycielem młodszego (nowego) domu hrabiowskiego (zob.), zaś młodszy – Ignacy Maria (ur. 1763 – zm. 1842 r.), kontynuował linię baronowską. Żonaty dwukrotnie: 1. z Józefą bar. von Saurma-Jeltsch, 2. z Alojzą bar. Hemm von Hemmstein, miał syna – Edwarda Marię (ur. Górzyce k. Wrocławia, Guhrwitz b. Breslau 13.12.1796 – zm. Brzeg, Brieg 17.12.1848 r.), majora wojsk pruskich. Żonaty (x Nysa, Neisse 24.10.1820 r.) z Anną Luizą von Schramm (ur. Nysa, Neisse 9.08.1800 – zm. Huta Rosamunda, Rosamundehuette 31.07.1873 r.), miał pięcioro dzieci:

1. Eugeniusza (ur. Brzeg, Brieg 29.06.1825 – zm. Wrocław, Breslau 22.09.1904 r.) – żonaty (x Borek Strzeliński, Grossburg 2.12.1849 r.) z Anną Luizą Elżbietą Herzog (ur. Brzeg, Brieg 12.02.1825 – zm. Wrocław, Breslau 14.06.1893 r.), miał czworo dzieci:
   a) Feodora Ryszarda Waltera Kurta (ur. Siedlce k. Oławy, Zedlitz b. Ohlau 4.03.1853 - zm. Toelz 1.08.1898 r.) – dyrektora poczty. Żonaty (x Magdeburg 12.09.1889 r.) z Małgorzatą Klehmet (ur. Insterburg 30.11.1868 r.), miał troje dzieci:
      - Karola Wilhelma Eugeniusza Waltera (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 2.06.1890 r.).
      - Agnes Bertę Szarlottę Helenę Ellinor (ur. Ascherlsleben 18.05.1891 r.).
      - Herberta Neustadt a. O. 1.08.1896 r.).

b) Ignacego Henryka Rudolfa Eugeniusza (ur. Siedlce, Zedlitz 22.02.1855 r.) – księgowego Reichsbanku.
c) Gotarda Teodora Marię (ur. Siedlce, Zedlitz 16.06.1859 r.) – radcę państwowej Izby Adwokackiej we Wrocławiu (Breslau). Żonaty (x Magdeburg 4.04.1893 r.) z Marią Luizą Joanną Rocholl (ur. Berlin 14.08.1865 r.), miał czworo dzieci:
- Helmuta Eugeniusza Karola Hermanna (ur. Bytom, Beuthen 1.09.1894 r.).
- Annę Marię Luizę Jadwigę (ur. Bytom, Beuthen 23.09.1895 r.).
- Helenę Elżbietę Adelajdę (ur. Bytom, Beuthen 23.09.1896 r.).
- Luizę Szarlottę Feodorę (ur. Bytom, Beuthen 29.09.1897 r.).
d) Małgorzatę Annę Luizę Alice Albertynę (ur. Siedlce, Zedlitz 29.08.1861 r.).

2. Jerzego (ur. Brzeg, Brieg 24.04.1827 – zm. Brzeg, Brieg 9.04.1866 r.) – Dyrektora zakładów górniczych. Żonaty (x Wrocław, Breslau 2.01.1858 r.) z Rozalią Kuban (zm. Wrocław, Breslau 1879 r.), miał troje dzieci:
a) Leokadię (ur. Ruda Śląska, Ruda 25.01.1859 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1892 r.) Hugo Gradta.
b) Martę (ur. Huta Godula k. Bytomia, Godullahuette b. Beuthen 19.08.1860 r.).
c) Adama Marię Edwarda Alfonsa Jerzego Benno (ur. Wrocław, Breslau 17.06.1863 r.) – żonatego (x Hamburg 4.10.1890 r.) z Heleną Luizą Nikoliną von Zerssen (ur. Hamburg 28.01.1861 r.). Miał dwoje dzieci:
- Rozalię Maybell Joannę Helenę Leokadię (ur. Berkeley Kalifornia 14.07.1892 r.).
- Fryderyka Feliksa Rudolfa Jerzego Waltera Wernera (ur. Berkeley Kalifornia 7.07.1896 r.).

3. Benno Marię (ur. Kłodzko, Glatz 23.09.1833 – zm. Koetschenbroda 3.04.1877 r.) – żonatego (x Królewiec, Koenigsberg 21.07.1874 r.) z Waleską Luizą Julią von Butler (ur. Elgnowo w Prusach Wschodnich, Gilgenau In Ostpreussen 26.01.1841 r.).
4. Joannę Ewę Marię Annę Małgorzatę Adolfinę (ur. Kłodzko, Glatz 18.06.1835 – zm.Wrocław, Breslau 23.05.1912 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 21.08.1860 r.) z Augustem Wuensch (zm. 22.08.1865 r.), właścicielem zakładów cynku: Huta Rosamunda (Rosamundahuette) i Huta Bytomska (Beuthnerhuette) na Górnym Śląsku, 2. (x Berlin 18.05.1870 r.) z Ulrykiem von Schweinitz (zm. Huta Rosamunda, Rosamundahuette 21.08.1897 r.).
5. Olgę (ur. Kłodzko, Glatz 19.04.1838 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 25.10.1870 r.) Alberta Sandkuehler, mistrza hutnictwa w hucie cynku Rosamunda (Rosamundahuette).

B. DOMY HRABIOWSKIE.

W XIX wieku istniały dwie linie hrabiowskie: tzw. starszy (stary) i młodszy (nowy) dom hrabiowski, założone przez wnuków Jezefa I.

1. Starszy (stary) dom hrabiowski – Stillfried und Rattonitz.

Założycielem tego domu był Jan Józef (Józef II) (ur. Nowa Ruda, Neurode 1.07.1759 – zm. Kudowa, Kudowa 23.10.1805 r.) – najstarszy syn Michała, założyciela baronowskiej linii

prusko – amerykańskiej (śląsko – amerykańska). W 1792 roku (18.09.) uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) a w 1794 roku (24.05.) pruski tytuł hrabiowski. Był właścicielem państwa Nowa Ruda (Neurode), Czermnej (Deutsch Tscherbeney, Tscherbeney) i Ludwikowic Kłodzkich (Ludwigsdorf) w hrabstwie kłodzkim, Strzegowa (Striegendorf) i Chruściny (Falkenau) w księstwie nyskim oraz Nachodu w Czechach. Żonaty (x Sarny, Scharfeneck 5.08.1789 r.) z Elżbietą hr. von Goetzen (ur. Sarny, Scharfeneck 4.11.1765 – zm. Nowa Ruda, Neurode 8.12.1802 r.), miał dwóch synów:

1. Ludwika (ur. Kłodzko, Glatz 6.06.1790 – zm. Poczdam, Potsdam14.10.1865 r.) – generała majora wojsk pruskich. Żonaty (x Lipten 30.12.1829 r.) z Luizą bar. von Thermo (ur. Lipten 19.12.1806 – zm. Berlin 26.01.1892 r.), miał czworo dzieci:
   a) Henryka Jerzego (ur. Saarlouis16.04.1834 – zginął pod Gravelotte 18.08.1870 r.) – kapitana i szefa kompanii strzelców wojsk pruskich. Żonaty (x Zgorzelec, Goerlitz 8.10.1864 r.) z Marią hr. von Reichenbach (ur. Mainz 12.08.1843 – zm. Poczdam, Potsdam 5.12.1915 r.), miał dwoje dzieci:
   - Jerzego Harry (ur. Wetzlar 29.10.1867 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego dwukrotnie: 1. (x Berlin 27.02.1904 r.) z Marią Eryką hr. zu Dohna-Schlodien (ur. Berlin 24.05.1878 – zm. Poczdam, Potsdam 24.10.1918 r.), 2. (x Hattenbach 8.02.1921 r.) z Mary von Rosenberg (ur. Berlin 27.04.1879 r.), wdową po Arturze von Eschwege. Z pierwszą żoną miał troje dzieci: Marię Aleksandrynę Adolfinę Erykę Chrystę (ur. Naumburg 24.12.1904 r.), Fryderyka Henryka Krzysztofa Jerzego Rudolfa Aleksandra (ur. Naumburg 11.08.1906 r.) i Marię Erykę Szarlottę Annę Elizę Adelę (ur. Poczdam, Potsdam 2.12.1910 r.).
   - Marię Harriet Otylię (ur. Braunfels b. Wetzlar 21.02.1870 r.) – żonę (x Kassel 29.10.1890 r.) Karola Winzera oficera wojsk bawarskich.
   b) Luizę Marię Annę (ur. Saarlouis 17.02.1837 r.) – żonę (x Monachium, Muenchen 26.09.1874 r.) Henry Tweed (zm. Bristow 26.01.1892 r.).
   c) Jerzego Ludwika Gustawa (ur. Mainz 29.08.1839 r.) – oficera wojsk niemieckich.
   d) Marię Annę (ur. Mainz 1846 r.) – żonę (x Wiesbaden 25.11.1886 r.) Bernarda von Jagow.
2. Wilhelma (ur. 25.07.1794 – zm. Tarnowskie Góry, Tarnowitz 5.06.1852 r.) – kapitana wojsk pruskich. Żonaty (x 20.11.1832 r.) z Franciszką (Fanny) Romaną Padiera (ur. Tarnowskie Góry, Tarnowitz 10.03.1815 – zm. 24.01.1881 r.), miał dwóch synów:
   a) Wilhelma jun. (ur. 18.07.1834 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 28.12.1878 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Jelenia Góra, Hirschberg 3.10.1867 r.) z Heleną hr. von Ballestrem (ur. Mikolin, Nikoline 20.05.1846 – zm. Głuchołazy, Ziegenhals 6.02.1909 r.), miał syna – Feliksa Aleksandra Jerzego Rudolfa Alfonsa (ur. Nysa, Neisse 18.08.1871 r.) – oficera wojsk niemieckich w Afryce południowozachodniej, później w Niemczech, żonatego (x Monachium, Muenchen 1.08.1917 r.) z Marią Schropp (ur. Passau 5.03.1882 r.).

b) Jerzego Wilhelma Adolfa Henryka Ludwika Rajmunda Leopolda (ur. Tarnowskie Góry, Tarnowitz 22.04.1838 – zm. Berlin 27.12.1898 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Pomorzowice k. Głubczyc, Pommerswitz b. Leobschuetz 16.06.1868 r.) z Marią Alwiną Julią Mueller (ur. Katowice, Kattowitz 29.03.1848 – zm. Charlottenburg 13.07.1900 r.), miał czworo dzieci:
- Jerzego Wilhelma Juliusza Otto Maksa (ur. Nysa, Neisse 17.07.1870 r.) – właściciela Modlęcic (Karolinenthal) koło Niemodlina (Falkenberg). Żonaty (x Berlin 16.01.1900 r.) z Hildegardą Knape (ur. Angermuende 28.08.1876 r.). Miał syna – Jerzego Wilhelma (ur. Windhuk 9.03.1903 r.).
- Wilhelma Jerzego Waltera Juliusza Emila Ludwika Adalberta (ur. Nysa, Neisse 10.07.1871 r.).
- Hildegardę Fanny Dorę Helenę Marię Jadwigę Elżbietę (ur. Nysa, Neisse 29.01.1873 r.) – żonę (x Berlin 24.04.1899 r.) Moryca von Denicke (zm. Evensen 1924 r.), ordynata fideikomisu Evensen nad Renem..
- Waldemara Bolko Egona Adalberta Juliusza Jerzego (ur. Nysa, Neisse 8.04.1877 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Charlottenburg 19.10.1907 r.) z Luizą Schwerin (ur. Szprotawa, Sprottau 20.05.1885 r.), miał czworo dzieci:Joachima Jana Jerzego (ur. Charlottenburg 13.08.1908 r.), Dietera (ur. Gdańsk, Danzig 7.05.1914 r.), Renatę (ur. Charlottenburg 18.10.1916 r.) i Bernarda Wilhelma (ur. Parchim 4.07.1921 r.).

2. Młodszy (nowy) dom hrabiowski – Stillfried und Rattonitz, Stillfried-Mettich.

Założycielem domu był brat stryjeczny Jana Józefa (Józefa II) – Karol Ignacy Maria bar. von Stillfried und Rattonitz (ur. 20.10.1759 – zm. 13.08.1846 r.), starszy syn Ignacego Franciszka, założyciela baronowskiej linii pruskiej (śląskiej). Jego syn – Rudolf Maria Bernard bar. von Stillfried und Rattonitz (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 14.08.1804 – zm. Żelowice, Silbitz 9.08.1862 r.), właściciel Żelowic (Silbitz) koło Niemczy (Nimptsch), które otrzymał w posagu trzeciej żony, starosta i mistrz ceremonii zamku Hohenzollernów we Wrocławiu (Breslau). W 1858 roku (25.05.) otrzymał „ad personam" tytuł hrabiego portugalskiego z predykatem „Conde d`Alcantara", w 1861 roku (18.10.) uzyskał tytuł pruskiego hrabiego. Żonaty trzykrotnie: 1. (x Lipa k. Jawora, Leipe b. Jauer 4.06.1827 r.) z Marią Różą Józefą Kunegundą von Koeckritz und Friedland (ur. Opole, Oppeln 3.05.1799 – zm. Lipa, Leipe 13.12.1837 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 30.11.1839 r.) z Gabrielą hr. von Wallis (ur. Praga 8.11.1802 – zm. Berlin 7.01.1858 r.), 3. (x Wrocław, Breslau 11.06.1859 r. z Karoliną Anną Franciszką Agnieszką hr. von Mettich (Mohr von Ehrenfeld) (ur. 11.06.1815 – zm. 31.05.1865 r.), siostrzenicą i adoptowaną córką Henryka Józefa Ferdynanda hr.von Mettich, wdową po N. bar. von Wimmersperg (ur. Znojm 11.06.1815 – zm. Berlin 31.05.1865 r.), dziedziczką Żelowic (Silbitz) i Strachowa (Strachau). Z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – jednego:

1. Henryka Marię Leopolda Wacława Ignacego (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 28.09.1828 – zm. Bukowina Bobrzańska, Buchwald b. Sagan 24.07.1885 r.)

– rycerza zakonu kawalerów maltańskich, żonatego (x Poczdam, Potsdam 18.10.1862 r.) z Marianną hr. von Ingenheim (ur. Rzym 17.07.1831 r.).

2. Jerzego Marię (ur. Lipa, Leipe 28.12.1835 – zm. Wrocław, Breslau 19.01.1908 r.) – doktora prawa, I ordynata założonego w 1856 roku fideikomisu Bukowina Bobrzańska (Nieder Buchwald b. Sagan), rycerza zakonu kawalerów maltańskich. Żonaty (x Komorno, Komorno 6.06.1872 r.) z Zofią Augustą Karoliną Idą Tillgner von Sebottendorff (ur. Sławięcice, Slawentzitz 16.05.1843 – zm. Wrocław, Breslau 10.05.1916 r.) dziedziczką Komorna (Komorno) koło Koźla (Cosel), miał troje dzieci:

a) Marię Eleonorę Idę Augustę Małgorzatę Bernardę Pia Józefę Teresę Klarę (ur. Wrocław, Breslau 27.08.1879 r.) – dziedziczkę Komorna (Komorno), dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 27.09.1900 r. – rozwiedziona 3.05.1910 r.) z Henrykiem von Aulock, 2. z N.N.
b) Karola Rudolfa Marię Edwarda (ur. Wrocław, Breslau 4.11.1880 r.) – II ordynata fideikomisu Bukowina Bobrzańska (Nieder Buchwald b. Sagan).
c) Jerzego Mortimera Marię Franciszka (ur. Wrocław, Breslau 31.05.1882 r.) – doktora prawa, urzędnika.

3. Pawła Franciszka de Paulo Marię hr. von Stillfried-Mettich (ur. Wilka-Górne Łużyce, Wilka-Ober Lausitz 5.08.1848 – zm. Bruneck 23.07.1910 r.) – I Ordynata założonego w 1869 roku fideikomisu Żelowice (Silbitz) – Strachów (Strachau), rycerza zakonu kawalerów maltańskich. Zmianę nazwiska na „Stillfried-Mettich" otrzymał w 1885 roku (20.06.) jako ordynat fideikomisu Żelowice – Strachów (Silbitz – Strachau) będącego wcześniej własnością jego matki Karoliny Anny Franciszki Agnieszki hr. von Mettich. Nazwisko w tej formie przysługiwało jedynia ordynatom fideikomisu. Żonaty (x Monachium, Muenchen 21.06.1868 r.) z Pia hr. von Schaffgotsch (ur. Frascati 31.08.1847 – zm. Brixen 7.06.1893 r.), miał troje dzieci:

a) .Marię Józefę Paulinę Pia (ur. Berlin 27.10.1870 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 26.06.1900 r.) Leopolda hr. Bolesta-Koziebrodzkiego.
b) Rudolfa Marię Alojzego (ur. Nysa, Neisse 22.07.1874 – zm. Berlin 23.01.1919 r.) – III ordynata fideikomisu Bukowina Bobrzańska (Nieder Buchwald b. Sagan). Żonaty (x Berlin 27.04.1912 r.) z Emmi Gerdą Klarą Gravenstein (ur. Birkach 15.12.1891 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x Berlin 4.11.1920 r.) za Karola Augusta Wuestenfeld. Miał córkę – Sabinę (ur. Charlottenburg 16.09.1912 r.).
c) Franciszka de Paulo Marię Bernarda Henryka Walentyna hr. von Stiffried-Mettich (ur. Meran 15.10.1880 r.) – II ordynata fideikomisu Żelowice – Strachów (Silbitz-Strachau) i później również IV ordynata fideikomisu Bukowina Bobrzańska (Nieder Buchwald b. Sagan) , żonatego (x Piotrowice, Peterwitz 22.08.1904 r.) z Marią Weroniką hr. von Strachwitz (ur. Piotrowice, Peterwitz 27.05.1886 r.). Miał dziewięcioro dzieci:
   - Wolfganga Marię Franciszka de Paulo Karola Gustawa Ernesta (ur. Schoenwalde 1.07.1905 r.).
   - Pia Marię Weronikę (ur. Lipsk, Leipzig 2.06.1906 r.).
   - Franciszka Fryderyka (ur. Żelowice, Silbitz 22.12.1907 r.).

- Gebharda Ludwika Karola (ur. Żelowice, Silbitz 3.06.1909 r.).
- Mikołaja Dominika (ur. Żelowice 6.12.1910 r.).
- Angelę Ludwikę Marię (ur. Wrocław, Breslau 20.01.1914 r.).
- Norberta Józefa Gotarda (ur. Żelowice, Silbitz 4.07.1918 r.).
- Ruedigera Józefa Marię Marcina (ur. Żelowice, Silbitz 15.07.1923 r.).
- Dominika Wolfganga Rudolfa (ur. Żelowice, Silbitz 24.05.1925 r.)

Źródła:
Sinapius T. II s. 451-454
Zedlitz T. IV s. 237-238
Blażek T. I s. 106, T. IV s. 88
Krane s. 127-128
Schles. Wappenbuch szp. 131-132
Doerr s. 145, 165
WAP Opole – zespół Praschmy sygn. rkp14
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 816-820; Jg 70:1920 s. 816-820
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 796-797; Jg 75:1902 s. 841-843; Jg. 83:1910 s. 894-897; Jg. 99:1926 s. 555-558.
Stillfried R.: Geschichtliche Nachrichten von Geschlechte Stillfried von Rattonitz. Bd 1-2. Berlin 1870.

TABLICE GENEALOGICZNE

I. POCZĄTKI RODU

Jerzy I v. Rattonitz
II poł. XV w.
wł. Włodowic, Woliborza, Jugowa,
Ludwikowic Kłodzkich, Świerkowa
i Ścinawy Średniej
ż. 1. (x ok. 1472 r.) Anna v. Dohna
wł. Nowej Rudy
2. (x ok. 1482 r.) Marusza v. Pogrell
|

Jerzy II	Jan
ok. 1492 r. – Stillfried v. Rattonitz	ok. 1492 r. – Stillfried v. Rattonitz
wł. Nowej Rudy	
|	

Jakub	Jerzy III
wł. Ścinawki Średniej	wł. Nowej Rudy
|	|

Potomstwo Jakuba — potomstwo Jerzego III (wymarłe)

POTOMSTWO JERZEGO III Z NOWEJ RUDY
(wymarłe)

Jerzy III Stillfried v. Rattonitz
zm. 1500 r.
wł. Nowej Rudy
ż. Małgorzata v. Niemand (Niemitz)
z Wilkowa Wielkiego
|

Jerzy IV
wł. Nowej Rudy
ż. (x ok. 1540 r.) Rozyna
v. Gotsch (Schaffgotsch)

córki:
a) Priska
m. (x ok. 1527 r.) Fabian
v. Eckersdorf
b) Barbara
m. N. v. Reibold (?)
c) Małgorzata
m. Antoni v. Pentziger
d) Urszula
m. Ernest v. Donig
e) Helena
m. N. v. Walditz
f) Małgorzata
m. N. v. Winacke (?)
g) Salomea
m. Melchior v. Nadelwitz

Jerzy V
zm. 10.11.1586 r.
wł. Nowej Rudy
ż. Katarzyna
v. Reichenberg
ostatni potomek
Jerzego III –
Nową Rudę przejmuje
Henryk s. Jakuba

Henryk
ż. Barbara v. Zedlitz

Barbara
m. Jakub v. Stancke
(Stange)
wł. Korytowa

POTOMSTWO JAKUBA ZE ŚCINAWKI ŚREDNIEJ.

Jakub Stillfried v. Rattonitz
s. Jerzego III
1526 r. – wł. Ścinawki Średniej, Tłumaczowa
i Dzikowca
ż. (x ok. 1518 r.) Katarzyna (Jadwiga)
v. Reichenbach

|

Henryk
ur. 1519 – zm. 1615 r.
starosta hrabstwa
kłodzkiego
wł. Ścinawki Średniej
1586 r. – przejmuje
Nową Rudę
ż 1. (x 1551 r.) Elżbieta
v. Pannwitz
2. Krystyna v. Tschischwitz

Magdalena
m. 1. Bernard v. Haugwitz
z Pieszkowic
2. Adam sen.v. Tschischwitz

|

Jan
|
Linia z Drogosławia, Jugowa i Nowej Rudy

Adam
|
Linia z Wolibórza

Fryderyk Henryk (Henryk jun.)
|
Linia z Włodowic i Dolnych Piszkowic

Bernard
|
Linia z Włodowic i Nowej Rudy

Jerzy
ż. (x ok. 1611 r.) Helena v. Borschnitz
|
Helena

córki:
a) Jadwiga
m. Henryk v. Wiese
b) Barbara
m. Jan v. Haugwitz
z Piszkowic
c) Krystyna
m. Wolf v. Tschischwitz
d) Klara
m. N. v. Logau
e) Helena
m. Wacław v. Rueck (?)

1. Linia Jana z Drogosławia, Jugowa i Nowej Rudy

Jan
s. Henryka
zm. przed 1610 r.
wł. Drogosławia
ż. Barbara v. Tschischwitz
z Wojborza
|

Henryk
wł. Jugowa
ż. Anna
v. Peterswalde
|
N. (syn)
zakonnik
augustianów
w Kłodzku

Tobiasz
zm. 1629 r.
1609 r. – wł Drogosławia
i (później) Jugowa
ż. Urszula v. Falckenhain
|
córki:
a) Helena
m. Wilhelm
v. Pannwitz
wł. Starej
Łomnicy

Barbara
m. Franciszek v. Ullersdorf
z Ołdrzychowic Kłodzkich

b) Anna |
m. Zygmunt |
Palmer |
v. Palmgarten |

Jan Bernard
1629 – 1657 r. – wł.
Drogosławia I Jugowa
ż. Barbara v. Tschischwitz
z Wojborza i Czerwieńczyc
|

Bernard
zm. 17.02.1702 r.
asesor sądu ziemskiego
hrabstwa kłodzkiego
wł. Drogosławia i Jugowa,
od 1669 r. Nowej Rudy
1680 r. – baron królestwa Czech
ż. Barbara Elżbieta
v. Werder u. Schlanz
|

córki:
a) Ewa Maria
m. 1. Gisbert bar. Hemm v. Hemmenstein
2. N. bar. v. Tharulle
b) Regina
m. N. v. Capell z Austrii
c) Barbara – niezamężna
d) Elżbieta – niezamężna

Zygfryd
zm. 1703 r.
nieżonaty

Rajmund
zm. 13.06.1720 r.
wł. Nowej Rudy
pan lenny zamku
w Leśnicy k. Wrocławia
ż. Katarzyna v. Wetznik
|

Maria Rozalia
m. Kasper Henryk
bar. v. Rosenthal

Józef I
ur. 1696 -
zm. 1739 r.
wł. Nowej Rudy
i zanku w Leśnicy
ż. (x 12.05.1721 r.)
Maria Anna hr.
v. Salburg
(zm. 1761 r.)
|

Antoni

Jan

córki:
a) Elżbieta
b) Teresa
c) Barbara
m. (x 1721 r.)
Gisbert bar. Hemm v. Hemmstein
wł. Woliborza
d) Marianna
m. (x 1714 r.) Franciszek Antoni
Reichsgr. v. Goetzen

Emanuel
ur. 12.01.1725 -
zm. 8.10.1795 r.
|
baronowska
linia austriacka
(śląsko-austriacka)
Zob. XIX-XX w.

Michał
ur. 1726 -
zm. 21.02.1796 r.
wł. Nowej Rudy,
Szczytnej, Czermnej,
Domaszkowa i Szczerby
ż. Karolina v. Giese
|
pierwsza baronowska

Ignacy Franciszek
ur. 3.01.1734 –
z. 13.10.1805 r.
wł. Drogosławia,
Ludwikowic Kłodzkich
ż. 1. Józefa bar. v. Kalckreuth
2. Józefina bar. v. Gruttschreiber
3. Maria Anna v. Dittersdorf
|

linia prusko-amerykańska (śląsko-amerykańska)

druga baronowska linia pruska (śląska)

Fryderyk
ur. 1763 -
zm. 1813 r.
|
kontynuator
linii baronowskiej
zob. XIX-XX w.

Jan Józef
(Józef II)
zm. 23.05.1805 r.
1792 r. – Reichsgraf
|
stary dom
hrabiowski
zob. XIX-XX w.

Karol Ignacy Maria
bar.v. Stielffried u. Rattonitz
ur. 20.10.1759 – zm.13.08.1846 r.
|
młody dom
hrabiowski
zob. XIX-XX w.

2. Linia Adama z Woliborza.

Adam
s. Henryka
wł. Woliborza
ż. Helena v. Schaffgotsch
|

Jan Henryk
ż. NN
|
córki:
a) Helena
b) Rozyna
c) Maria
d) Ewa

Fryderyk
zm. 1624 r.
ż. Elżbieta v. Naefe
|
córki:
a) Elżbieta
m. Jan v. Pannwitz
b) Małgorzata
c) Helena

3. Linia Fryderyka Henryka (Henryka jun.) z Włodowic i Dolnych Piszkowic.

Fryderyk Henryk (Henryk jun.)
s. Henryka
zm. 30.08.1618 r.
wł. Włodowic i Dolych Piszkowic
ż. (x 1605 r.) Magdalena v. Haugwitz
z Piszkowic
|

Jerzy
zm. 1.07.1643 r.
ż. Zuzanna v. Tschischwitz
z Krajanowa
ostatni z tej linii

córki:
a) Helena
m. N. v. Ratschin
z Karnkowa
b) Ewa
m. 1. Henryk v. Schaffgotsch

2. Fryderyk v. Dahm
c) Anna
m. Jan v. Worgwitz
d) Elżbieta
m. Fryderyk v. Tschischwitz
wł. Janikowa

4. Linia Bernarda z Włodowic i Nowej Rudy.

Bernard (I)
s. Henryka
zm. 1637 r.
wł. Górnych i Dolnych Włodowic
oraz Nowej Rudy
ż. Małgorzata v. Borschnitz
|

Krzysztof — zm. w dzieciństwie

Bernard (II)
zm. 1669 r.
sędzia sądu ziemskiego hr. kłodzkiego
wł. Dolnych Włodowic, części Drogosławia, Jugowa, Ludwikowic Kłodzkich i górnego majątku w Ścinawce Średniej
1662 r. – baron Rzeszy (Reichsfeiherr)
ż. 1. Anna Magdalena v. Wiese
1o voto v. Sitsch
2. Rozyna Elżbieta v. Strachwitz
|
córki:
a) Anna Teresa
m. Zygfryd Ermann bar. v. Zierotin
wł. Tułowic i Niemodlina k. Opola
b) Maria Florentyna
m. (1-sza żona) Baltazar Ludwik
v. Larisch z Naczęsławic

córki:
a) Małgorzata
m. Adam Chrystian v. Ampassek
(1-sza żona) wł. Dolnych Piszkowic
b) Helena
m. Magnus v. Jerin z Ujeźdźca
sędzia ziemski i dworski ks. nyskiego

Filiacja bar. Bernarda II z Dolnych Włodowic
(wg materiałów Praschmy – AP Op. sygn. 14)

Jakub v. Stillfried
ż. Jadwiga v. Reichenbach
|
Henryk ----- x -----

Ludwik v. Pannwitz
ż. Anna v. Weissbach
|
Elżbieta

N. v. Borschnitz
ż. NN
|
Michał --- x ---

N. v. Schweinichen
ż. NN
|
Katarzyna

Bernard I ---------- x ---------- Małgorzata
|
Bernard II bar. v. Stillfried u. Rattonitz
ż. 1. Anna Magdalena v. Wiese
2. Rozyna Elżbieta v. Strachwitz
|
córki:
1. Anna Teresa
m. Zygfryd Erdmann v. Zierotin
2. Maria Florentyna
m. Baltazar Ludwik v. Larisch

II. XIX – XX WIEK.

1. Linie baronowskie.

a) Linia austriacka (śląsko-austriacka) – Stillfried u. Rathenitz

Emanuel bar. v. Stillfried u. Rattonitz
syn Józefa I
ur. 12.01.1725 – zm. 8.10.1794 r.
|
Rudolf Ruediger bar. v. Stillfried u. Rathenitz
ur. 4.09.1764 – zm. 28.06.1833 r.
ż. 1. (x 6.10.1787 r.) Rozalia v. Streeruwitz
(zm. 24.04.1790 r.)
2. (x 21.04.1794 r.) Anna Maria v. Stentsch
u. Prittag
(zm. 28.01.1805 r.)
3. (x 26.10.1805 r.) Karolina Józefa Rozalia
Mahy de Cormere marquis de Favras
(ur. Paryż 28.02.1787 – zm. Teplice 13.02.1865 r.)
|

August Wilhelm	Filip Franciszek	Edward	Karol
ur. Praga 10.09.1806 - zm. 28.10.1897 r.	ur. Praga 20.03.1808 - zm. Vyšovice 18.12.1887 r.	ur. Praga 21.04.1809 - zm. Baden-Baden 19.05.1896 r.	ur. Prosiek 21.04.1818 – zm. Fryvaldov 10.10.1898 r.
ż. (x Praga 16.10.1832 r.) Anna hr. v. Clam-Martinitz (ur. Praga 26.02.1802 - zm. Kralice 12.04.1874 r.)	wł. Vyšovic ż. (x Wiedeń 30.06.1840 r.) Hermina hr. Batthyany v. Nemet-Ujvar (ur. 20.12.1815 - zm. Bratysława 18.03.1883 r.)	ż. (x Praga 31.10.1838 r.) Maria hr. v. Leslie (ur. Aberdeen 18.01.1818 - zm. Baden-Baden 3.02.1895 r.)	ż. (x Fryvaldov 18.06.1850 r.) Anna Ditrich (ur. Praga 27.02.1827 – zm. Fryvaldov 24.05.1894 r.)
|	|	|	|
Franciszek a Paulo ur. 9.06.1837 r.	Rajmund ur. 6.08.1839 - zm. Wiedeń	Franciszka ur. Baden-Baden 30.08.1839 -	

ż. (x Philadelphia 22.09.1875 r.) Jeanne Maria Elżbieta Chizelle (ur. Lyon 1842 r.)

12.08.1911 r. ż. (x Bratysława 22.09.1884 r.) Helena v. Jankowicz de Jessenicze (ur. Bratysława 30.05.1864 r.)

zm. Baden-Baden 26.09.1912 r. dama dworu cesarzowej Karoliny Augusty

Alfons ur. Wiedeń 20.11.1887 r.

Alice Franciszka Eugenia Maria ur. Wiedeń 10.09.1885 r. m. (x Wiedeń 24.04.1912 r.) dr Henryk Morawitz v. Cadio

Adolf Antoni Karol Maria ur. Graz 26.06.1856 r. pułkownik wojsk austriackich ż. (x Ołomuniec 26.08.1891 r.) Irena bar. Skrbensky (ur. Ołomuniec 19.03.1861 r.)

Karol ur. Graz 18.10.1857 r. major gwardii cesarskiej ż. (x Teplice 17.05.1894 r.) Antonia bar. Fleissner v. Wostrowitz (ur. Praga 13.06.1863 r.) Emanuel ur. Pilzno 24.08.1898 r.

córki:
a) Leokadia ur. 2.06.1851 r.
b) Agata ur. 3.06.1853 r.
c) Marianna ur. Graz 9.04.1855 r. m. (x 14.01.1908 r.) Karol bar. Putz v. Rolsberg wł. Litultovic k. Opawy

Rudolf Klemens Antoni Maria ur. Vyšovice 15.06.1849 r. wł. Vyšovic ż. (x Bratysława 15.10.1887 r.) Alojza hr. Palffy v. Erdoed (ur. Bratysława 7.04.1857 - zm. Bratysława 14.02.1909 r.)

córki:
a) Gabiela ur. Bratysława 30.11.1888 r. m. (x Vyšovice 22.05.1911 r.) Jerzy hr. Draskovich v. Trakostjan
b) Maria Gabriela ur. Vyšovice 12.09.1890 r.

córki:
a) Maria Agata Józefa ur. Vyšovice 15.01.1845 r. m. (x Vyšovice 16.08.1887 r.) Jaromir hr. Bukuwky v. Bukuwka
b) Karola Franciszka Leokadia Maria Georgina ur. Vyšovice 22.05.1847 r. m. (x Vyšovice 16.04.1879 r.) Egmont hr. zur Lippe-Weissenfeld (zm. Pfaffstaedt 22.07.1896 r.)
c) Helena Hermina Maria ur. Vyšovice 2.03.1851 - zm. Monachium 24.02.1913 r. dama dworu bawarskiego m. (x Vyšovice 23.06.1883 r.) Filip bar. v. Redwitz (zm. Monachium 14.04.1913 r.) marszałek dworu bawarskiego
d) Franciszka ur. Vyšovice 23.07.1854 r.

Ruediger August Karol ur. Kraków 4.02.1894 r.

Henrietta Marianna Filipina ur. Opawa 30.07.1892 r. m. (x 28.11.1910 r.) Eugeniusz Witwicki

b) Linia prusko-amerykańska (śląsko-amerykańska).

Michał bar. v. Stillfried u. Rattonitz
s. Józefa I
ur. 1726 – zm.21.02.1796 r.
wł. Nowej Rudy
|

Jan Józef (Józef II)
|
Starszy dom hrabiowski

Fryderyk
ur. 1763 – zm. 1813 r.
|
Wilhelm
ur. Drogosław 26.09.1786 – zm. Dzierżoniów 2.02.1861 r.
pocztmistrz
ż. (x Kożuchów 3.07.1817 r.)
Luiza Leopoldyna Florentyna v. Natzmer
(ur. Wrocław 23.07.1796 – zm. Syców22.01.1865 r.)
|

Otto
ur. Świdnica 6.09.1822 - zm. Wiedeń 8.02.1890 r.
ż. 1. (x Opawa 25.05.1853 r.)
Maria v. Justinian
(ur. 19.03.1817- zm. Wiedeń 16.01.1870 r.)
2. (x Dzierżoniów 2.07.1874 r.)
Elżbieta Boehme
(zm. Wiedeń 1897 r.)
|
Otto jun.
ur. Wiedeń 26.08.1855 r.
ż. Maria N.
(ur. 1870 - zm. Wiedeń 15.04.1906 r.)

Noderich
ur. Drogosław 13.05.1824 - zm. Valdivia Chile 11.01.1899 r.
ż. (x Ołdzychowice Kłodzkie 26.07.1854 r.)
Anna Bratke
(ur. 10.04.1828 - zm. Valdivia 24.03.1889 r.)
|
córki:
a) Małgorzata
ur. Valdivia
17.02.1856 r.
b) Inez
ur. San Juan
26.09.1857 r.
m. (x Valdivia 10.09.1877 r.)
Karol Bischoff
niemiecki konsul w Valdivia
c) Jadwiga

Rajmund
ur. Wolibórz 25.05.1826 - zm. Monachium 23.09.1912 r.
ż. (x Valdivia 6.03.1857 r.)
Maria Werkmeister
(ur. Rotenburg 26.04.1832 – zm. Valdivia 1.05.1895 r.)
|
|

Jadwiga Libussa
ur. Kożuchów 27.04.1830 r.
m. (x Dzierżoniów 26.10.1854 r.)
Franciszek v. Blacha u. Lubin

ur. San Juan |
7.07.1859 r. |
d) Elza |
ur. Jan Juan |
28.11.1860 r. |
m. 1. (x Valdivia ?) |
Oskar Anwandter |
(zm. Valdivia |
1885 r.) |
2. (x Valdivia |
27.11.1897 r.) |
Adolf Necker |
e) Ammely |
ur. Valdivia |
12.09.1863 r. |
m. (x Valdivia 1883 r.) |
Edward Springmueller |
f) Rodericha Rajmunda |
ur. Valdivia |
29.07.1868 r. |

Maks Rajmund Rajmund ur. Valdivia 29.12.1865 - zm. Madeira 19.04.1903 r. ż. (x Hamburg 28.07.1897 r.) Elza Chrystiana Teresa Morin (ur. Hamburg 10.10. 1874 r.)

Rajmund Robert ur. Valdivia 11.03. 1868 r. ż. (x Valdivia 5.10. 1895 r.) Małgorzata Antonia Muhm (ur. Valdivia 25.10.1875 r.)

dzieci:
1) Ilka Doris Maria ur. Valdivia 15.04.1897 r.
2) Jenny Elza Małgorzata Jadwiga Libussa ur. Valdivia 24.07.1898 r.

Otto Hugo ur. Valdivia 20.07. 1872 r. ż. (x Valdivia 9.04. 1899 r.) Luiza Fritz Carrazco (ur. La Union 29.06.1879 r.)

dzieci:
1) Elżbieta Rozyna Maria ur. Valdivia 7.02.1900 r.
2) Edyta Jenny Elza Małgorzata ur. Valdivia 25.05.1901 r.
3) Horst

Bruno Bernard ur. Valdivia 28.12.1874 r. kupiec ż. (x Hannower 22.02. 1908 r.) Justyna v. Wolffram-sdorff (ur. Lennep 29.12.1883 r.)

córki:
a) Gerhilda Helena Chrysta Maria ur. Hamburg 11.12.1908 r.
b) Marion ur. Hamburg 17.03.1911 r.

Arno Wilhelm Fryderyk ur. Valdivia 2.01.1880 r. ż. (x Meinigen 7.04.1908 r.) Helena Stockhardt (ur. Lichtenfels 30.05.1887 r.)

Bodo Rajmund Rudolf Rueduger ur. Hamburg 16.12.1910 r.

Jenny Jadwiga Libussa ur. Valdivia 19.06.1870 r. m. (x Valdivia 6.03.1889 r.) Gustaw Mordhost

3) Otto Alfred ur. Valdivia
Henryk 20.06.1902 r.
Rajmund 4) Margot Gizela
ur. Valdivia ur. Valdivia
17.07.1899 r. 8.04.1904 r.
4) Rajmund Maks 5) Omar
Bernard Henryk ur. Valdivia
Feliks Teo 1905 r.
ur. Hamburg
14.11.1903 r.

c) Linia pruska (śląska).

Ignacy Franciszek bar. v. Stillfried u. Rattonitz
s. Józefa I
ur. 3.01.1734 – zm. 13.10.1805 r.
wł. Drogosławia i Ludwikowic Kłodzkich
ż. 1. Józefa bar. v. Kalckreuth
2. Józefina bar. v. Gruttschreiber
3. Maria Anna v. Dittersdorf
|

Karol Ignacy Maria
|
Młodszy dom hrabiowski

Ignacy Maria
ur. 1763 – zm. 1842 r.
ż. 1. Józefa bar. v. Saurma-Jeltsch
2. Alojza bar. Hemm v. Hemmstein
|
Edward Maria
ur. Górzyce 13.12.1796 – zm. Brzeg 17.12.1848 r.
major wojsk pruskich
ż. (x Nysa 24.10.1820 r.) Anna
Luiza v. Schramm
(ur. Nysa 9.08.1800 – zm. Huta Rosamunda 31.07.1873 r.)
|

Eugeniusz
ur. Brzeg
29.06.1825 -
zm. Wrocław
22.09.1904 r.
ż. (x Borek
Strzeliński
2.12.1849 r.)
Anna Luiza
Elżbieta
Herzog
(ur. Brzeg
12.02.1825 -
zm. Wrocław

Jerzy
ur. Brzeg
24.04.1827 -
zm. Brzeg
9.04.1866 r.
dyrektor
zakładów
górniczych
ż. (x Wrocław
2.01.1858 r.)
Rozalia Kuban
(zm. Wrocław
1879 r.)
|

Benno
Maria
ur. Kłodzko
23.09.1833 -
zm. Koetschen-
broda 3.04.1877 r.
ż. (x Królewiec
21.07.1874 r.)
Waleska Luiza
Julia v. Butler
(ur. Elgnowo/
Prusy Wschodnie
26.01.1841 r.)

córki:
a) Joanna Ewa Maria
Anna Małgorzata
Adolfina
ur. Kłodzko 18.06.1835 –
zm. Wrocław 23.05.1912 r.
m. 1. (x 21.08.1860 r.)
August Wuensch
(zm. 22.08.1865 r.)
wł. Huty Rosamunda
i Huty Bytomskiej
2. (x Berlin 18.05.1870 r.)
Ulryk v. Schweinitz
(zm. Huta Rosamunda

14.06.1893 r.) _____ 21.08.1897 r.)
| Adam Maria Edward córki: b) Olga
| Alfons Jerzy Benno a) Leokadia ur. Kłodzko 19.04.1838 r.
| ur. Wrocław 17.06.1863 r. ur. Ruda m. (x Wrocław 25.10.1870 r.)
| ż. (x Hamburg 4.10.1890 r.) Śląska Albert Sandkuchler
| Helena Luiza Nikolina 25.01.1859 r. mistrz hutnictwa w hucie
| v. Zerssen m. (x Wrocław cynku Rosamunda
| (ur. Hamburg 28.01.1861 r.) 1892 r.)
| | Hugo Gradt
| dzieci: b) Marta
| 1) Rozalia Maybell ur. Huta Godula
| Joanna Helena 19.08.1860 r.
| Leokadia
| ur. Berkeley/Kalifornia
| 14.07.1892 r.
| 2) Fryderyk Feliks Rudolf
| Jerzy Walter Werner
| ur. Berkeley/Kalifornia
| 7.07.1896 r.

Fedor Ryszard Walter Kurt ur. Siedlce 4.03. 1853 - zm. Toelz 1.08.1898 r. dyrektor poczty ż. (x Magdeburg 12.09.1889 r.) Małgorzata Klehmet (ur. Insterburg 30.11.1868 r.)
|
dzieci:
1) Karol Wilhelm Eugeniusz Walter ur. Frankfurt n. Menem 2.06.1890 r.
2) Agnes Berta Szarlotta Helena Ellinor ur. Ascherlsleben 18.05.1891 r.
3) Herbert ur. Neustadt a. O. 1.08.1896 r.

Ignacy Henryk Rudolf Eugeniusz ur. Siedlce 22.02.1855 r. księgowy w Banku Rzeszy

Gotard Teodor Maria ur. Siedlce 16.06.1859 r. radca państwowej Izby Adwokackiej we Wrocławiu ż. (x Magdeburg 4.04.1893 r.) Maria Luiza Joanna Rocholl (ur. Berlin 14.08.1865 r.)
|
dzieci:
1) Helmut Eugeniusz Karol Hermann ur. Bytom 1.09.1894 r.
2) Anna Maria Luiza Jadwiga ur. Bytom 23.09.1895 r.
3) Helena Elżbieta Adelajda ur. Bytom 23.09.1896 r.
4) Luiza Szarlotta Feodora ur. Bytom 29.09.1897 r.

Małgorzata Anna Luiza Alice Albertyna ur. Siedlce 29.08.1861 r.

2. Domy hrabiowskie.

a) Starszy (stary) dom hrabiowski – Stillfried u. Rattonitz

Michał bar. v. Stillfried u. Rattonitz
s. Józefa I
ur. 1726 – zm.21.02.1796 r.
wł. Nowej Rudy
|

Jan Józef (Józef II) ur. Nowa Ruda 1.07.1759 - zm. Kudowa 23.10.1805 r. 1794 r. – hrabia pruski wł. Nowej Rudy, Czermnej, Ludwikowic Kłodzkich oraz Strzegowa i Chruściny w ks. nyskim i Nachodu w Czechach ż. (x Sarny 5.08.1789 r.) Elżbieta hr. v. Goetzen (ur. Sarny 4.11.1765 – zm. Nowa Ruda 8.12.1802 r.)	Fryderyk ur. 1763 – zm. 1813 r. Linia baronowska prusko – amerykańska

|

Ludwik ur. Kłodzko 6.06.1790 - zm. Poczdam 14.10.1865 r. generał major wojsk pruskich ż. (x Lipten 30.12.1829 r.) Luiza bar. v. Thermo (ur. Lipten 19.12.1806 - zm. Berlin 26.01.1892 r.)	Wilhelm ur. 25.07.1794 – zm. Tarnowskie Góry 5.06.1852 r. kapitan wojsk pruskich ż. (x 20.11.1832 r.) Franciszka (Fanny) Romana Padiera (ur. Tarnowskie Góry 10.03.1815 – zm. 24.01.1881 r.)

|

Wilhelm jun. ur. 18.07.1834 - zm. Jelenia Góra 28.12.1878 r. major wojsk pruskich ż. (x Jelenia Góra 3.10.1867 r.) Helena hr. v. Ballestrem (ur. Mikolin 20.05.1846 - zm. Głuchołazy 6.02.1909 r.)	Jerzy Wilhelm Adolf Henryk Ludwik Rajmund Leopold ur. Tarnowskie Góry 22.04.1838 – zm. Berlin 27.12.1898 r. major wojsk pruskich ż. (x Pomorzowiczki 16.06.1868 r.) Maria Alwina Julia Mueller (ur. Katowice 29.03.1848 – zm. Charlottenburg 13.07.1900 r.)

|

Feliks Aleksander Jerzy Rudolf Alfons ur. Nysa 18.08.1871 r.	dzieci: 1) Jerzy Wilhelm Juliusz Otto Maks ur. Nysa 17.07.1870 r.

| oficer wojsk niemieckich
| w Afryce południowozachodniej
| ż. (x Monachium 1.08.1917 r.)
| Maria Schropp
| (ur. Passau 5.03.1882 r.)

Henryk Jerzy
ur. Saarlous
16.04.1834 -
zginął pod
Gravelotte
18.08.1870 r.
kapitan i szef
kompanii strzelców
wojsk pruskich
ż. (x Zgorzelec
8.10.1864 r.)
Maria hr. v.
Reichenbach
(ur. Mainz
12.08.1843 -
zm. Poczdam
5.12.1915 r.)
|
dzieci:
1) Jerzy Harry
ur. Wetzlar
29.10.1867 r.
oficer wojsk
niemieckich
ż. 1. (x Berlin
27.02.1904 r.)
Maria Eryka
hr. zu Dohna-Schlodien
(ur. Berlin 24.05.1878 -
zm. Poczdam 24.10.1918 r.)
2. (Hattenbach 8.02.1921 r.)
Mary v. Rosenberg
1-o voto v. Eschwege
(ur. Berlin 27.04.1879 r.)
2) Maria Harriet Otrylia
ur. Braunfels b. Wetzlar
21.02.1870 r.
m. (x Kassel 29.10.1890 r.)
Karol Winzer
oficer wojsk bawarskich

Jerzy Ludwik
Gustaw
ur. Mainz
29.08.1839 r.
oficer wojsk
niemieckich

córki:
a) Luiza Maria
Anna
ur.
Saarlouis
17.02.1837 r.
m. (x Mona-
chium 26.09.
1874 r.)
Henry Tweed
(zm. Bristow
26.01.1892 r.)
b) Maria Anna
ur. Mainz
1846 r.
m. (x Wiesbaden
25.11.1886 r.)
Bernard v. Jagow

wł. Modlęcic
ż. (x Berlin 16.01.1900 r.)
Hildegarda Knape
(ur. Angermuende 28.08.1876 r.)
|
Jerzy Wilhelm
ur. Windhuk 9.03.1903 r.
2) Wilhelm Jerzy Walter Juliusz
Emil Ludwik Adalbert
ur. Nysa 10.07.1871 r.
3) Hildegarda Fanny Dora
Helena Maria Jadwiga
Elżbieta
ur. Nysa 29.01.1873 r.
m. (x Berlin 24.04.1899 r.)
Moryc v. Denicke
(zm. Evensen 1924 r.)
ordynat fideikomisu
Evensen nad Renem
4) Waldemar Bolko Egon
Adalbert Juliusz Jerzy
ur. Nysa 8.04.1877 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. (x Charlottenburg
19.10.1907 r.)
Luiza Schwerin
(ur. Szprotawa 20.05.1885 r.)
|
dzieci:
- Joachim Jan Jerzy
ur. Charlottenburg
13.08.19008 r.
- Dieter
ur. Gdańsk 7.05.1914 r.
- Renata
ur. Charlottenburg 18.10.1916 r.
- Bernard Wilhelm
ur. Parchim 4.07.1921 r.

b) Młodszy (nowy) dom hrabiowski – Stillfried u. Rattonitz, Stillfried-Mettich.

Ignacy Franciszek bar. v. Stillfried u. Rattonitz
s. Józefa I
ur. 3.01.1734 – zm. 13.10.1805 r.

Karol Ignacy Maria
ur. 20.10.1759 -
zm. 13.08.1846 r.
|
Rudolf Maria Bernard
ur. Jelenia Góra 14.08.1804 –
zm. Żelowice 9.08.1862 r.
wł. Żelowic
starosta i mistrz ceremonii
zamku Hohenzollernów
we Wrocławiu
1858 r. – „ad personam" hrabia
portugalski z tytułem
Conde d`Alcantara
1861 r. – hrabia pruski
ż. 1. (x Lipa 4.06.1827 r.)
Maria Róża Józefa
Kunegunda v. Koeckritz
u. Friedland
(ur. Opole 3.05.1799 –
zm. Lipa 13.12.1837 r.)
2. (x Wiedeń 30.11.1839 r.)
Gabriela hr. v. Wallis
(ur. Praga 8.11.1802 –
zm. Berlin 7.01.1858 r.)
3. (x Wrocław 11.06.1859 r.)
Karolina Anna Franciszka
Agnieszka hr. v. Mettich
(Mohr v. Ehrenfeld)
(ur. 11.06.1815 –
zm. 31.05.1865 r.)
1-o voto v. Wimmersperg
wł. Żelowic i Strachowa
|

Ignacy Maria
|
baronowska linia pruska (śląska)

Henryk Maria Leopold
Wacław Ignacy
ur. Jelenia Góra 28.09.1828 -
zm. Bukowina Bobrzańska
24.07.1885 r.
rycerz zakonu kawalerów
maltańskich
ż. (x Poczdam 18.10.1862 r.)
Marianna hr. v. Ingenheim

Jerzy Maria
ur. Lipa 28.12.1835 -
zm. Wrocław 19.01.1908 r.
doktor prawa
1856 r. – I ordynat
fideikomisu Bukowina
Bobrzańska
rycerz zakonu kawalerów
maltańskich

Paweł Franciszek
de Paulo Maria
ur. Wilka/Górne Łużyce
5.08.1848 –
zm. Bruneck 23.07.1910 r.
1869 r – I ordynat
fideikomisu Żelowice –
Strachów
rycerz zakonu kawalerów

(ur. Rzym 17.07.1831 r.)

ż. (x Komorno 6.06.1872 r.)
Zofia Augusta Karolina
Ida Tillgner v. Sebottendorff
(ur. Sławięcice 16.05.1843 -
zm. Wrocław 10.05.1916 r.)
|
dzieci:

1) Maria Eleonora Ida Augusta Małgorzata Bernarda Pia Józefa Teresa Klara
ur. Wrocław 27.08.1879 r.
wł. Komorna
m. 1. (x Wrocław 27.09. 1900 – rozwiedziona 3.05.1910 r.)
Henryk v. Aulock
2. NN
2) Karol Rudolf Maria Edward
ur. Wrocław 4.11.1880 r.
II ordynat fideikomisu Bukowina Bobrzańska
3) Jerzy Mortimer Maria Franciszek
Doktor prawa – urzędnik

1885 r. - Stillfried-Mettich
ż. (x Monachium 21.06.1868 r.)
Pia hr. v. Schaffgotsch
(ur. Frascati 31.08.1847 –
zm. Brixen 7.06.1893 r.)
|
dzieci:

1) Maria Józefa Paulina Pia
ur. Berlin 27.10.1870 r.
m. (x Wrocław 26.06.1900 r.)
Leopold hr. Bolesta-Koziebrodzki
2) Rudolf Maria Alojzy
ur. Nysa 22.07.1874 –
zm. Berlin 23.01.1919 r.)
III ordynat fideikomisu Bukowina Bobrzańska
ż. (x Berlin 27.04.1912 r.)
Emmi Gerda Klara
Gravenstein
3) Franciszek de Paulo Maria Bernard Henryk Walentyn
hr. v. Stillfried-Mettich
ur. Meran 15.10.1880 r.
II ordynat fideikomisu Żelowice-Strachów,
IV ordynat fideikomisu Bukowina Bobrzańska
ż. (x Piotrowice 22.08.1904 r.)
Maria Weronika
hr. v. Strachwitz
(ur. Piotrowice 27.05.1886 r.)

STIMPFEL

Według Sinapiusa ród śląski, chociaż szczegółów nie podaje. W 1549 roku Barbara von Stimpfel była zakonnicą w klasztorze w Trzebnicy (Trebnitz), w 1553 roku zarządzała finansami klasztoru.

Źródła:
Sinapius T. I s. 938-939
Blażek T. III s. 59

STINGELHEIM

Herb rodowy linii bawarskiej

Stary baronowski ród bawarski, znany od początku XIV wieku. Siedzibą rodową była miejscowość o tej samej nazwie – obecnie Stinglham. Według Sinapiusa również mieszkający na Śląsku, prawdopodobnie jednak przebywali we Wrocławiu (Breslau) jedynie dwaj księża (bracia ?) Franciszek Antoni bar. von Stingelheim – w 1722 roku kanonik katedry św. Jana we Wrocławiu (Breslau) i Karol Józef – w latach 1735 – 1735 archidiakon wrocławski a w latach1735 – 1748 proboszcz katedry.

Źródła:
Sinapius T. II s. 454-455
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 132

STIRN

zob.

STIERNSKI

STIRNSKI

zob.

STIERNSKI

STITTEN

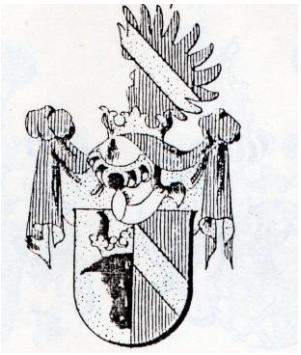

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Stary ród pochodzący z Holsztyna. Hartwig IV von Stitten (ur. Holsztyn, Holstein 7.07.1563 – zm. Frankfurt n. Odrą, Frankfurt a. Oder 22.12.1627 r.) – po studiach w Lubece, Frankfurcie nad Odrą, Rostoku, Wittenberdze i Lipsku, w 1592 roku tajny radca dworu margrabiego brandenburskiego Joachima Fryderyka Hohenzollerna, w 1607 roku w służbie jego syna – Jana Jerzego księcia karniowskiego, był starostą tego księstwa i członkiem rady książęcej. Brał udział w poselstwach cesarskich do Polski, Danii i Prus. Posiadał Pomorzowice (Pommerswitz), Rozumice (Roesnitz), Ściborzyce Małe (Steubendorf) i kupione w

1612 roku Pomorzowiczki (Alt Wiendorf), w 1613 roku posiadał również Lewice (Loewitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Za udział w „rebelii" zostały mu skonfiskowane Pomorzowice (Pommerswitz), później jednak zwrócone. Żonaty (x 1610 r.) z Magdaleną von Asshelm und Goldschmieden – nie miał dzieci.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1037-1038
Blażek T. I s. 106, T. IV s. 89
Pilnaček T. IV s. 1185

TABLICE GENALOGICZNE.

Hartwig I v. Stitten
wł. Klindtroden
ż. Weilia v. Kirchringen
|
Hartwig II
wł. Krempelsdorf i Hannsfeld
ż. Atalia v. Grawerden
z Krempelsdorf we wschodniej Fryzji
|
Hartwig III
zm. 1577 r.
zmarł w czasie epidemii razem
z siedmiorgiem dzieci
wł. Hannsfeld w Holsztynie
ż. Małgorzata Ehrasm z Lubeki
|
Hartwig IV
ur. Holsztyn 7.07.1563 –
zm. Frankfurt n. Odrą 22.12.1621 r.
1592 r. – tajny radca dworu brandenburskiego
1607 r. – starosta księstwa karniowskiego
wł. Pomorzowic, Rozumic,
Ściborzyc Małych i Pomorzowiczek
ż. (x 1610 r.) Magdalena v. Asshelm
u. Goldschmieden

STOCKLOEW

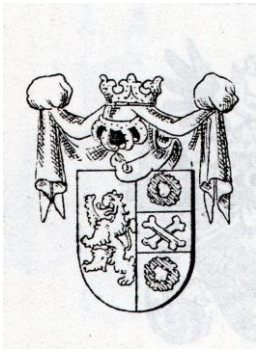

Godfryd von Stockloewe, członek rady cesarskiej i cesarski lekarz nadworny, w 1714 roku (20.08.) we Wrocławiu (Breslau) sporządził swój testament. Był prawdopodobnie nobilitowany.

Źródła:
Blażek T. III s. 59

STOCKMAR

Pochodzący ze Śląska (?) Chrystian Fryderyk Stockmar (ur. Coburg 1788 r.) – doktor medycyny i lekarz nadworny księcia Leopolda von Sachsen-Coburg-Gotha, później króla Belgii, w 1821 roku (31.10.) uzyskał szlachectwo saskie a w 1844 roku (3.02.) tytuł austriackiego barona. Posiadał w księstwie opawskim majątki: Bravinne (Brawin) i Pustějov (Petrowitz). Zmarł w 1863 roku jako tajny radca i marszałek dworu belgijskiego.

Źródła:
Blażek T. IV s. 89

STOCZINGEN

zob.

STOTZINGEN

STOEHR
(STOEHR von STERNSTRAHL)

W 1652 roku (20.09.) szlachectwo czeskie z predykatem “von Sternstrahl” uzyskał Marcin Jan Stoehr ze Śląska.

Żródła:
Blażek T. III s. 155
Doerr 135

STOERTZEL

zob.

STECZEL

STOESSEL
(STOESSEL von der HEYDE, STOSSEL)

Herb wg Siebmachera

Herb wg Dorsta

Polski herb Mora

Stary ród herbu Mora pochodzący z Korsyki z miejscowości Stoletto. Według legendy rodowej cytowanej również przez Okolskiego herb, znany również w Polsce, został nadany protoplaście rodu przez cesarza Fryderyka Barbarossę.
Znani również na terenie Prus Wschodnich gdzie używali nazwiska „Stoessel von der Heyde".
Na Śląsku znani od połowy XV wieku głównie z księstwa głogowskiego: w 1448 roku w dokumentach księcia Henryka głogowskiego występuje Reintsch Stisslau. Siedzibą rodową była Rzeczyca (Rietschuetz) koło Głogowa (Glogau), w 1495 roku właścicielem jej był Zygmunt von Stoessel zwany Heyde. Jego syn – Baltazar, również zwany Heyde (zm. ok. 1573 r.) był właścicielem Kotowic (Kottwitz), Kaczyc (Katschuetz) koło Głogowa (Glogau)i Głobic (Globitschen) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Nizą (Agnieszka) von Canitz z Dziewina (Dieban) koło Wołowa (Wohlau), 2. z N. von Littwitz z Rudziny (Reuthau). Z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci, z drugą – dwoje:

1. Barbarę – żonę Baltazara von Schindel z Piotrowic (Peterwitz).
2. Adama – kontynuatora rodu.
3. Baltazara jun. – we francuskiej służbie wojskowej.
4. Katarzynę (Małgorzatę) (zm. ok. 1586 r.).
5. Sarę – żonę Tomasza von Loeben z Bożenia (Buschen) w księstwie wołowskim.
6. Zygmunta – zmarłego w dzieciństwie.
7. Bartłomieja (Bartusz) (zm. ok. 1615 r.) – właściciela Kotowic (Kottwitz), Kaczyc (Katschuetz) i Głobic (Globitschen). Żonaty z Zuzanną, córką Fryderyka von Canitz (zm. 9.05.1626 r.) z Dziewina (Dieban), miał córkę – Zuzannę (zm. 1606 r.), pierwszą żonę Fryderyka von Kreckwitz z Niechlowa (Nechlau), oraz syna – Fryderyka (zm. 1641 r.), żonatego z Anną Marią von Gladis z Kurowa Małego (Klein Kauer) koło Głogowa (Glogau), nie miał dzieci.

1. Potomstwo Adama.

Adam – syn Baltazara, właściciel Głobic (Globitschen) i Cieszyna (Tscheschen) w księstwie wołowskim, w 1586 roku brał udział w uroczystościach pogrzebowych księcia Jerzego II brzeskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 2.10.1571 r.) z Dorotą, córką Zygmunta von Littwitz z Rudziny (Reuthau), 2. z Ewą, córką Walentyna von Glaubitz ze Szczepowa (Seppau). Z pierwszą żoną miał czworo dzieci, z drugą – również czworo:

a) Dorotę (zm. 1596 r.) – zonę Zygmunta von Unruh z Brodowa (Brodelwitz) koło Lubina (Lueben).
b) Baltazara – kontynuatora rodu (zob. dalej).
c) Bartłomieja (Bartusz) – właściciela Cieszyna (Tscheschen), nieżonatego.
d) Adama – zmarłego w młodości.
e) Adama – odziedziczył po zmarłym bracie Cieszyn (Tscheschen). Żonaty z Heleną, córką Kaspra von Rechenberg z Węglina (Wengeln) i Śrema (Schrien) w księstwie głogowskim, miał pięcioro dzieci: Adama Kaspra – w 1671 roku właściciela Kotowic (Kottwitz) i Kaczyc (Katschuetz), Annę, Barbarę, Ewę i Helenę.
f) Barbarę – żonę Abrahama von Langenau z Cieszkowic (Tscheschkowitz) w księstwie wołowskim.
g) Ewę – dwukrotnie zamężną: 1. z Bartłomiejem von Kottwitz z Węgrzynic (Ulbersdorf), 2. z Marcinem von Niebelschuetz z Gościszowic (Giessmannsdorf).
h) Walentyna – kontynuatora rodu (zob. potomstwo Walentyna).

Baltazar (zm. 1602 r.) – syn Adama z pierwszego małżeństwa, żonaty z Małgorzatą, córką Leonarda Walentyna von Glaubitz ze Szczepowa (Seppau), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 24.06.1608 r.) za Erazma von Nostitz. miał syna – Adama (ur. 1602 – zm. 1642 r.), właściciela Głobic (Globitschen). Żonaty z Małgorzatą (zm. 28.03.1654 r.), córką Leonarda von Kottwitz z Chobieni (Koeben), miał ośmioro dzieci:

1. Małgorzatę (ur. 1625 r.) – zmarłą w dzieciństwie.
2. Adama Leonarda (ur. 19.12.1627 r.) – właściciela Głobic (Globitschau), Mileszyna (Milchau), Wietszyc (Wettschuetz) koło Głogowa (Glogau), Zaborowa (Lampersdorf) i Chełma (Bartsch-Kulm) koło Wołowa (Wohlau). Miał trzech synów:
   a) Walentyna Leonarda – właściciela Brodowic (Broedelwitz)
   b) Jerzego Leonarda – właściciela Brodowic (Broedelwitz) i Wietrzyc (Wettschuetz)
   c) Adama – właściciela Czeladzi (Tschilesen) i Baranowic (Brenowitz) w księstwie wołowskim.
3. Annę Helenę.
4. Małgorzatę (ur. 1632 r.) – żonę (x 1651 r.) Jerzego Fryderyka von Stosch.
5. Barbarę.
6. Mariannę
7. Elżbietę
8. Annę Marię

2. Potomstwo Walentyna

Walentyn (ur. 1595 – zm. po 1661 r.) – syn Adama z drugiego małżeństwa, dworzanin księcia Augusta saskiego, był właścicielem Szczepowa (Seppau), Kotowic (Kottwitz), Kaczyc (Katschuetz), Retkowa (Rettkau), Kurowa Wielkiego (Gross Kauer) i Domaniowic (Mangelwitz). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną (zm. 1621 r.), córką Leonarda von Kottwitz z Chobieni (Koeben), 2. (x 1627 r.) z Heleną von Stosch (zm. w Wielkopolsce w 1634 r.) z Czeeniny (Gross Tschirne), z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał troje:

1. Dawida Godfryda (ur. 30.09.1628 – zm. 25.01.1655 r.)
2. Helenę (ur. 19.04.1631 r.) – żonę (x 31.10.1651 r.) Jana Henryka von Lestwitz, właściciela Piotrowic Małych (Klein Peterwitz) i Konar (Kunern) w księstwie wołowskim
3. Walentyna Aleksandra (ur. 8.01.1633 – zm. Strassburg 22.02.1656 r.).

Dom Wierzowice (Wiersewitz) i Tarnówek (Tarnau)

Od początku XVI wieku znany jest dom Wierzowice (Wiersewitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau) i Tarnówek (Tarnau) koło Głogowa (Glogau). Jego związki z poprzednimi nie są znane.

Na przełomie XV i XVI wieku właścicielem Wierzowic (Wiersewitz) był Baltazar von Stoessel żonaty z N. von Braun z Witanowic (Weichnitz) koło Głogowa (Glogau). Jego syn – Baltazar jun. odziedziczył Witanowice (Weichnitz). Żonaty z N. von Tauer z Szymocina (Simbsen), miał syna – Zygmunta (zm. 9.11.1596 r. w wieku 62 lat), właściciela Tarnówka (Tarnau) który otrzymał w posagu żony Anny (zm. 1.07.1597 r.), córki Jana von Loss z Szymocina (Simbsen). Miał sześcioro dzieci: Jana (zm. w wieku 20 lat w1563 r.), Dawida (zm. 26.05.1579 r.), Urszulę (zm. 1593 r.) – żonę Wacława von Czirn z Czeladzi (Tschilesen), Annę (zm. 1603 r.) – żonę Jonasza von Schindel z Zastruża (Sasterhausen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), Zachariasza (zm. 14.10.1573 r. w wieku 19 lat), Jeremiasza (zm. 5.12.1575 r. w wieku 20 lat).

Źródła:

Sinapius T. I s. 939-943, T. II s. 1038-1039
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 155-156
Kuczer J., Strzyżewski W.: Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671 – 1727. Warszawa 2007 s. 59-61, 63, 68, 76, 77, 83, 86, 91-93, 95, 96, 111, 112, 116, 120, 123, 127.

TABLICE GENEALOGICZNE

Początki rodu.

Zygmunt v. Stoessel zwany Heyde
1495 r. – wł. Rzeczycy
|
Baltazar
zm. ok. 1573 r.

wł. Kotowic, Kaczyc i Głobic
ż. 1. Niza (Agnieszka) v. Canitz
z Dziewina
2. N. v. Littwitz
z Rudziny
|

Adam kontynuator rodu | Potomstwo Adama (zob.)

Baltazar jun. we francuskiej służbie wojskowej

Bartłomiej (Bartusz) zm. ok. 1615 r. wł. Kotowic, Kaczyc i Głobic ż. Zuzanna v. Canitz z Dziewina (zm. 9.05.1626 r.)
|

Fryderyk zm. 1641 r. ż. Anna Maria v. Gladis z Kurowa Małego

Zuzanna zm. 1606 r. m. Fryderyk v. Kreckwitz z Niechlowa (ur. 1568 – zm. 11.06.1637 r.)

córki:
a) Barbara m. Baltazar v. Schindel z Piotrowic
b) Katarzyna (Małgorzata) zm. ok. 1586 r.
c) Sara m. Tomasz v. Loeben z Bożenia

1. Potomstwo Adama v. Stoessel.

Adam v. Stoessel
s. Baltazara
wł. Głobic i Cieszyna
ż. 1. (x 2.10.1571 r.) Dorota
v. Littwitz z Rudziny
2. Ewa v. Glaubitz
ze Szczepowa
|

Baltazar zm. 1602 r. ż. Małgorzata v. Glaubitz | Adam ur. 1602 - zm. 1642 r. wł. Głobic ż. (x 28.03. 1654 r.) Małgorzata v. Kottwitz z Chobieni (zm. 28.03. 1654 r.)

Bartłomiej (Bartusz) wł. Cieszyna | Adam Kasper 1671 r. – wł. Kotowic i Kaczyc

Adam wł.Cieszyna ż. Helena v. Rechenberg z Węglina | córki: a) Anna b) Barbara c) Ewa d) Helena

Walentyn | potomstwo Walentyna (zob.)

córki:
a) Dorota zm. 1596 r. m. Zygmunt v. Unruh
b) Barbara m. Abraham v. Langenau z. Cieszkowic
c) Ewa m. 1. Bartłomiej v. Kottwitz z Węgrzynic 2. Marcin v. Niebelschuetz z. Gościszowic

|

Adam Leonard
ur. 19.12.1627 r.
wł. Głobic, Mileszyna,
Wietszyc, Zaborowa
i Chełma
|
synowie:
1. Walentyn Leonard
wł. Brodowic
2. Jerzy Leonard
wł. Brodowic
i Wietrzyc
3. Adam
wł. Czeladzi
i Baranowic

córki:
a) Małgorzata
ur. 1625 r.
b) Anna Helena
c) Małgorzata
ur. 1632 r.
m. (x 1651 r.) Jerzy Fryderyk v. Stosch
d) Barbara
e) Marianna
f) Elżbieta
g) Anna Maria

2. Potomstwo Walentyna.

Walentyn
s. Adama
ur. 1595 – zm. po 1661 r.
dworzanin ks. Augusta sakiego
wł. Szczepowa, Kotowic, Kaczyc,
Retkowa, Kurowa Wielkiego i Domaniowic
ż. 1. Anna v. Kottwitz z Chobieni
2. (x 1627 r.) Helena v. Stosch
z Czerniny
(zm. w Wielkopolsce w 1634 r.)
|

Dawid Godfryd
ur. 30.09.1628 -
zm. 25.01.1655 r.

Walentyn Aleksander
ur. 8.01.1633 -
zm. Strassburg
22.02.1656 r.

Helena
ur. 19.04.1631 r.
m. (x 31.10.1651 r.)
Jan Henryk v. Lestwitz
wł. Piotrowic Małych
i Konar

Dom Wierzowice i Tarnówek.

Baltazar v. Stoessel
XV/XVI w.
wł. Wierzowic
ż. N. v. Braun
z Witanowic
|
Baltazar jun.

odziedziczył Witanowice
ż. N. v. Tauer
z Szymocina
|
Zygmunt
zm. 9.11.1596 r.
.wł. Tarnówka
ż. Anna v. Looss
z Szymocina
zm. 1.07.1597 r.
|

Synowie: (zmarli w młodości)	córki:
1. Jan zm. 1563 r. w w. 20 lat.	a) Urszula zm. 1593 r. m. Wacław v. Czirn z Czeladzi
2. Zachariasz zm. 14.10.1573 r. w w. 19 lat.	b) Anna zm. 1603 r. m. Jonasz v. Schindel z Zastruża
3. Jeremiasz zm. 5.12.1575 r. w w. 20 lat.	
4. Dawid zm. 26.05.1579 r.	

STOLBERG
(STOLBERG-STOLBERG, STOLBERG-WERNIGERODE)

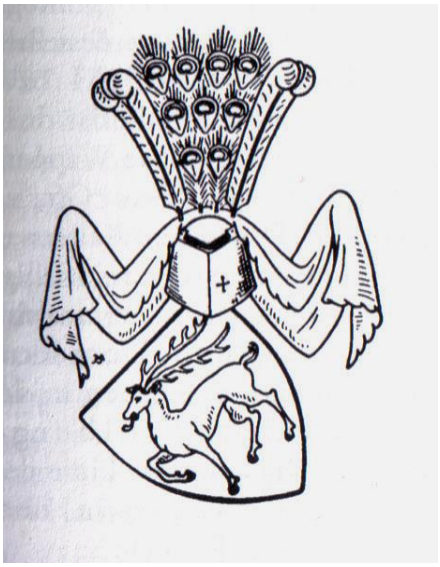

Herb rodowy

Herb hrabiowski Stolberg-Wernigerode

Herb hrabiowski Stolberg-Stolberg

Jeden z najstarszych rodów niemieckich, pochodzący z Harzu, później książęcy. Za protoplastę rodu uważa się Henryka de Bocksteden komesa de Stolberg (1200, 1210 r.). W wiekach późniejszych dzielili się na liczne linie. Na Śląsku pojawili się w XVIII wieku przedstawiciele dwóch linii: Stolberg-Wernigerode i Stolberg-Stolberg.

I. LINIA STOLBERG-WERNIGERODE.

W pierwszej połowie XIV wieku (3.06.1429 r.) przedstawiciele rodu nabyli hrabstwo Wernigerode, w 1738 roku (21.05.) otrzymali tytuł książąt Rzeszy (Reichsfuerst) z prawem primogenitury. W XIX wieku linia podzieliła się na kilka podlinii, obok podlinii książęcej (Fuerst) istniała podlinia mająca dziedziczny inny tytuł książęcy: „Prinz und Pinzessin zu Stolberg-Wernigerode" oraz podlinia hrabiowska.

1. Podlinia książęca (Fuerst)

W 1880 roku (29.10.) Otto hr. zu Stolberg-Wernigerode kupił od Wilhelminy hr. zu Solms-Roesa część dawnego państwa Renardów na Górnym Śląsku, majątki: Kokotek (Kokottek), Kośmidry (Koschmieder), Łagiewniki Małe (Klein Lagiewnik), Lisowice (Lissowitz), Pludry (Pluder) i Solarnia (Solarnia) w powiecie lublinieckim oraz Łaziska (Lazisk), Żędowice (Sandowitz), Staniszcze Wielkie i Małe (Gross- und Klein Stanisch) i Wierchlesie (Wierchlesche) w powiecie strzeleckim. Na początku XX wieku właścicielem tych dóbr był Chrystian Ernest Hermann Fuerst zu Stolberg, Graf zu Koenigstein, Rochefort, Wernigerode und Hohenstein, Herr zu Eppstein, Muenzenberg, Breuberg, Agimont, Lohra und Clettenberg auf Wernigerode.

2. Podlinia hrabiowska.

W 1765 roku (8.06.) Christian Fryderyk hr. zu Stolberg-Wernigerode kupił od swojego siostrzeńca Erdmanna hr. von Promnitz majątki Pieszyce (Peterswaldau) i Kamionki (Steinkunzendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i w 1800 roku (1.07.) przekształcił je w fideikomis. Na początku XX wieku właścicielem fideikomisu był Antoni hr. zu Stolberg-Wernigerode rycerz zakonu kawalerów maltańskich.

W tym samym roku (1765 r.) Chrystian Fryderyk kupił majątki: Janowice Wielkie (Jannowitz), Miedziankę (Kupferberg) i Trzcińsko (Rohrlbach) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) tworząc w 1800 roku drugi fideikomis z siedzibą w Janowicach Wielkich (Jannowitz). Na początku XX wieku właścicielem fideikomisu był Konstantyn hr. zu Stolberg-Wernigerode rycerz zakonu joannitów.

W 1830 roku Antoni hr. zu Stolberg-Wernigerode kupił majątki w oklicy Kamiennej Góry (Landeshut): Grodźctwo (Kreppelhof), Daleszów Górny (Ober Leppersdorf), Daleszów Dolny (Nieder Leppersdorf), Piskorzów (Peiskersdorf) i Wieściszowice (Rohnau), z których również utworzył fideikomis z siedzibą w Grodźctwie (Kreppelhof). Na początku XX wieku fideikomis posiadał Udo hr. zu Stolberg-Wernigerode, ordynat fideikomisu Drogosze (Doenhoffstaedt) koło Kętrzyna (Rastenburg), generał major wojsk niemieckich, doktor honoris causa Uniwersytetu w Królewcu (Koenigsberg), rycerz zakonu joannitów. Posiadał on również majątki: Raszów (Reussendorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut) oraz zakupione od Gustawa Adolfa hr. von Matuschka w 1838 roku i przekształcone w fideikomis przez Wilhelma hr. zu Stolberg-Wernigerode majątki koło Jeleniej Góry: (Hirschberg): Czarnów (Rothenzechau) i Rzędziny (Wuesteroersdorf).

W drugiej połowie XIX wieku Stefan hr. zu Stolberg-Wernigerode (zm. 7.10.1891 r.) kupił od Artura von Wentzki majątek Oborę Średnią i Dolną (Mittel- und Nieder Oberau) koło Lubina (Lueben). Na początku XX wieku właścicielką majątku była wdowa po Stefanie – Ernestyna Augusta Erdmuta Ordalia hr. zu Strolberg-Wernigerode z domu Nickisch von Roseneck Czerńca (Schwarzau) oraz ich nieletnie dzieci: Robert, Zygfryd, Marianna, Bolko, Stefania i Reinhard.

W 1833 roku (7.04.) Maria księżna Reuss otrzymała od swojego ojca Ludwika LX (jako posag ?) majątek Gierałtowiec (Giersdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Była żoną Eberharda hr. zu Stolberg-Wernigerode.

II. LINIA STOLBERG-STOLBERG.

Linia ta wydzieliła się z linii Stolberg-Gedern. W 1742 roku (18.02.) linia uzyskała tytuł książąt Rzeszy (Reichsfuerst) z prawem primogenitury, inni członkowie linii otrzymali tytuły niższe książęce (Prinz und Prinzessin zu Stolberg-Stolberg), istniała również podlinia hrabiowska.

Na Śląsku w 1865 roku Fryderyk hr. zu Stolberg-Stolberg , rycerz zakonu kawalerów maltańskich kupił od hr. von Strachwitz majątek Brzostowo (Brustawe) koło Milicza (Militsch), który posiadał jeszcze w początkach XX wieku.

Źródła:
Krane s. 129-130
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg2003 s. 161-162

STOLTZ
(STOLTZ von SIMSDORF, STOLCZ z GOSTOMKY, STOLZ)

Herb szlachecki
i baronowski I

Herb szlachecki
i baronowski II

Herb z herbarza Scharffenberga

Herb wg Siebmachera

Stary ród górnośląski znany od początków XIV wieku, pochodzący z księstwa niemodlińskiego, od XV wieku siedzibą rodową była Gostomia (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt). W 1361 roku (23.11.) Niczo Stolcz był świadkiem dokumentu wystawionego przez księcia Bolesława niemodlińskiego zatwierdzającego sprzedaż Magnuszowiczek (Klein Mangersdorf) w księstwie niemodlińskim. W 1410 roku (11.02.) Niclas Stolcz występuje jako świadek w dokumencie księżnej wdowy Ofki w Głogówku (Oberglogau) w sprawie sprzedaży Mionowa (Polnisch Muellmen) koło Głogówka (Oberglogau) a w 1418 roku (9.05.) świadek sprzedaży części Laskowic (Lasswitz).
Na przełomie XV i XVI wieku znani są bracia: Jan i Konrad. Konrad (zm. przed 1538 r.), żonaty (x ok. 1508 r.) z Barbarą, wdową po Heinze von Seidlitz, w 1514 roku był właścicielem Piorunkowic (Schweinsdorf) koło Prudnika (Neustadt). W 1500 roku Jan Stoltz (zm. przed 1538 r.) von Gostom (Gostomia, Simsdorf), właściciel Prężyny (Gross Pramsen) koło Prudnika (Neustadt), w 1516 roku był starostą zamku w Chrzelicach (Schelitz) koło Prudnika (Neustadt) i właścicielem wolnego domu w Prudniku (Neustadt). Żonaty z Małgorzatą

N., miał córkę – Maruszę, żonę Wincentego Schelihy z Zubrzyc (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) oraz syna – Jana jun. (zm. 1551 r.), w 1533 roku właściciela Krobusza (Krobusch), żonatego (x ok. 1538 r.) z Dorotą, córką Jakuba Schelihy z Zubrzyc (Sauerwitz), której w 1538 roku zapisał wiano.
Na początku XVI wieku występuje w dokumentach również Zygmunt Stoltz (brat poprzednich ?) z Gostomii (Simsdorf), jego córka – Katarzyna, właścicielka Gierałtowic (Gieraltowitz) koło Koźla (Cosel), była żoną Hermana I Kochtickiego (wg . Igalffy-Igaly pierwszym jej mężem był Henryk Lassota z Rokicia, Rokitsch koło Koźla,Cosel).
W pierwszej połowie XVI wieku znany jest Adam Stoltz z Gostomki (Simsdorf), prawdopodobnie syn Jana jun. z Krobusza (Krobusch), miał córkę – Katarzynę z Krobusza (Krobusch), żonę (x po 1533 r.) Kaspra Larischa z Ligoty (Ellguth) właściciela Grabiny (Grabine) koło Prudnika (Neustadt). W 1533 roku w Krnovie (Karniów, Jaegerndorf) została sporządzona intercyza małżeńska, pełnomocnikiem Adama był „Jan Czamor z Lubinowitz" (Jan Tschammer z Łambinowic, Lamsdorf).
Zygmunt (inny) żonaty (x ok. 1538 r.) z Magdaleną, córką Jerzego Strzeli z Wierzchu (Deutsch Muellmen) koło Prudnika (Neustadt), w 1555 roku był właścicielem (części ?) Czyżowic (Zeiselwitz) koło Prudnika (Neustadt). W 1538 roku zapisał swojej żonie 200 guldenów wiana z majątku po swojej matce. W 1539 roku Magdalena przekazała cały swój majątek mężowi. Matką Zygmunta była prawdopodobnie Aneżka N. (Jordan ?), która ponownie po śmierci ojca Zygmunta wyszła za mąż za Przecława Strzelę.W 1539 roku procesuje się w sprawie spłaty przez nią (długów ?), twierdząc, że cały majątek przekazała w 1533 roku swojemu synowi Zygmuntowi Stoltzowi.
W 1547 roku Henryk Stoltz von Simsdorf (zm. przed 1560 r.), żonaty z Krystyną Zyrowską, był właścicielem (części ?) Czyżowic (Zeiselwitz) i w 1551 roku – Piorunkowic (Schweinsdorf). Po zmarłym bezpotomnie Janie przejął Krobusz (Krobusch) Jego córka – Zofia, była żoną Jana sen. Pangi z Sadów (Baumgarten) koło Niemodlina (Falkenberg).
Henryk (ten sam ?) w 1557 roku zastawił na trzy lata Aleksandrowi Larischowi z Ligoty (Ellguth) majątek Osiny (Olszynka, Ellsnig koło Prudnika).
Jerzy von Stoltz – właściciel Olszynki (Ellsnig) i Krobusza (Krobusch), żonaty (ok. 1562 r.) z Zuzanną, córką Jana Pangi z Sadów (Baumgarten) i Zofii Stoltz (bratanicy Jerzego), w 1559 roku zapisał żonie wiano na Krobuszu (Krobusch). Zmarł przed 1570 rokiem, wdowa i opiekunowie nieletnich dzieci zostali w 1570 roku (28.11.) oskarżeni przez bratanków zmarłego: Jana, Mateusza i Jerzego o bezprawne przywłaszczenie majątku w Krobuszu (Krobusch) i dworu w Żabniku (Ziabnik). Z akt skargi wynika, że w pierwszej połowie XVI wieku właścicielem majątku był zmarły bezpotomnie Jan. Po nim w drodze spadku Krobusz (Krobusch) otrzymał Henryk Stoltz. Po nim majątek przejął wspomniany Jerzy.
W 1621 roku Krobusz (Krobusch) posiadał Jerzy Sztolcz (który ?).
Mateusz początkowo w 1573 roku dzierżawił Domecko (Dometzko) koło Opola (Oppeln), później przeniósł się do księstwa opawskiego gdzie posiadał Bernacice (Wernersdorf) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1574 roku (26.01.) gwarkowie z Domeckiej Kuźnicy (Dometzko) skarżą go do sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego o nie wywiązywanie się z umowy w czasie gdy był dzierżawcą tej miejscowości.

Inny Jerzy (bratanek Jerzego z Krobusza, Krobusch) w 1570 roku (22.07.) kupił majątek w Nowej Wsi Prudnickiej (Neudorf). W 1577 roku był właścicielem Olszynki (Ellsnig). Miał syna – Karola (zm. po 1624 r.), właściciela miasteczka i wójtostwa Ścinawy Małej (Steinau), Ligoty (Ellguth) i Czyżowic (Zeiselwitz). Żonaty z Małgorzatą von Pueckler, miał córkę – Małgorzatę, żonę Jarosława sen. Strzeli z Dziewkowic (Schewkowitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), która w 1680 roku sprzedała Czyżowice (Zeiselwitz) swojemu mężowi. Helena – siostra Jerzego była żoną (x 1584 r.) Grzegorza von Lorenzdorf właściciela Szonowic (Schoenowitz) koło Białej (Zuelz).
W 1580 roku (29.01.) Jan Stolz z Gostomii (Simsdorf) ze swoją siostrą – Dorotą sprzedał Jerzemu Stoltzowi z Gostomii (Simsdorf) właścicielowi Olszynki (Ellsnig) „... duom kamenny w městě Prudniku při domu opatrneho Martina Geble a z druhe strany při ulici jdouc z rynku na zamek na leve rence należiti..."
Sebastian Stoltz (zm. 1571 r.) żonaty (x 1557 r.) z Katarzyną, córką Gotarda von Schaff z Czyżewic (Zeisselwitz), był właścicielem Rozkochowa (Rosnochau) koło Prudnika (Neustadt). W 1566 roku brał udział w wyprawie węgierskiej, w 1569 roku kupił od Kaspra Wyskoty majątek w Pawłowie (Pawlau) koło Raciborza (Ratibor). Miał syna – Mikołaja i prawdopodobnie Sebastiana jun. Sebastian jun. (zm. 1586 r.) miał córkę – Annę, żonę Stanisława von Reiswitz.
Mikołaj – syn Sebastiana, żonaty z Magdaleną, córką Jerzego von Larisch z Naczęsławic (Gross Nimsdorf), odziedziczył Pawłów (Pawlau). W 1595 roku zapisał jej wiano na Pawłowie (Pawlau). Zmarł prawdopodobnie przed 1629 rokiem, w tym czasie właścicielem Pawłowa był Jan (syn ?) (zm. 1632 r.), notowany w księdze podatków okręgu raciborskiego w 1621 roku. Anna (siostra Jana ?) była żoną N. von Fragstein.
Na początku XVII wieku znany jest Dyprand Stoltz właściciel Gostomii (Simsdorf) i w 1621 roku Kolnowic Kohlsdorf) koło Prudnika (Neustadt), żonaty (x ok. 1603 r.) z Anną Kottulinską, wdową po Krzysztofie (Adamie ?) von Wachtel. Był bratem Adama, Jana i Heleny Jarotzkiej.
Jan Stoltz z Gostomi (Simsdorf) – właściciel Pawłowa (Pawlau) koło Raciborza (Ratibor) występuje jako świadek spisania testamentu przez Andrzeja Sokolowskiego.
Henryk (inny) w 1619 roku (8.03.) kupił od Fryderyka bar. von Oppersdorff Sławików (Slawikau) i część Grzegorzowic (Gregorsowitz) koło Raciborza (Ratibor). Żonaty z Heleną von Rottenberg z Ketrza (Katscher) i Dzierżysławia (Drslav, Dirschel) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1626 roku był świadkiem sporządzenia testamentu przez Andrzeja Sokolowskiego. Zmarł w 1648 roku prawdopodobnie bezdzietnie. Majątek przejęła wdowa i w 1649 roku sprzedała Janowi Bernardowi bar. von Praschma.
W 1621 roku Karol Stolz był właścicielem majątku w Grodźcu (Groditz) koło Niemodlina (Falkenberg) który kupił od Balcera von Pueckler. W 1625 roku jest właścicielem Ścinawy (Steinau) koło Prudnika (Neustadt), występuje jako świadek spisania testamentu przez Jana Krzysztofa Proskowskiego z Prószkowa (Proskau).
W 1626 roku Jerzy Stolz z Gostomii (Simsdorf) na Krobuszu (Krobusch) został wyznaczony przez Kunegundę hr. von Guttenstein, żonę Jana Krzysztofa Proskowskiego w jej testamencie na pełnomocnika – wykonawcę jej woli. Za pracę tą miał dostać 100 talarów.

Helena Stoltz von Simsdorf (zm. w 1641 r.) była żoną Baltazara von Jarotzki, w 1631 roku sprzedała wraz z mężem prudnickiej radzie miejskiej wolny dom w Prudniku (Neustadt). Po śmierci męża mieszkała u córki Marianny Rudnickiej, wdowy po Wojciechu Rudnickim, w Koziegłowach koło Myszkowa, bo synowie jej i wnuki nie chcieli się nią opiekować. W 1641 roku sporządziła testament w jęz. polskim. Jej braćmi byli: Jan, Adam i Dyprand Stoltzowie, zaś siostrą – Marianna (z Wrbna ?). Synowie: Jerzy i Wilhelm Jaroccy.
W 1676 roku Adam Wilhelm kupił dużą część Makowa (Makau) koło Raciborza (Ratibor). Żonaty z Heleną Dressler von Scharffenstein w 1685 roku był również właścicielem Twardawy (Twardawa) koło Koźla (Cosel), w 1687 roku sprzedał Maków (Makau).
Jego syn – Jan Jerzy von Stoltz und Simbsdorf w 1719 roku (20.02.) otrzymał tytuł czeskiego barona. Był starostą państwa bytomskiego i Tarnowskich Gór (Tarnowitz), właścicielem Radzionkowa (Radzionkau) koło Bytomia (Beuthen), Kopciowic (Kopcziowitz) koło Mysłowic (Myslowitz), Zabrzegu (Zabrzeg), Ścierni (Sciern) i Poręby (Poremba) koło Pszczyny (Pless). Miał córkę – Annę Katarzynę, żonę (x 9.10.1701 r.) Jana Ernesta hr. Henckel von Donnersmarck z Bohumina (Bogumin, Oderberg) oraz syna – Jana Adama, żonatego z Eleonorą Szarlottą hr. Henckel von Donnersmarck z Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Był ostatnim męskim przedstawicielem rodu.

Źródła:
Sinapius T. I s. 939, T. II s. 455
Zedlitz T. IV s. 243
Blażek T. II s. 127, T. IV s. 89
Pilnaček T. IV s. 1185-1187
Doerr s. 203
C.D.S. T. VI nr 29, 115, 149; T. XXXIII s. 44, 49, 61
Landbuecher Opp.-Rat. nr 127, 128, 176, 193, 196, 203, 216, 230, 233, 236, 244, 250
Zemska kniha... nr. 6, 28, 61, 78, 81, 88, 104, 105, 119, 122, 126, 136, 143, 157
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731) (w:) Sbornik Archivnich Praci r. 47:1997 č. 2 nr 81, 87
Boehme J.: Diplomatische Beytraege zur Untersuchung der Schlesischen Rechte und Geschichte. Th. 3 Berlin 1771 s. 130
Schinke C.: Der Kreis Neustadt O.S. Geographisch-geschichtlichen Handbuch… Neustadt (1870) s. 74, 126, 103, 131, 142
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates... Breslau 1896 s. 56, 130, 131, 373
Igalffy-Igaly L.: Die Freiherren Kochtitzky... (w:) Jahresberichte der Geschichte Adler. Wien 1979/81 s. 123-141
Książnica Cieszyńska: rkp Szersznik sygn. 15 DD III – Landes Ordnung der Fuerstenthuemer Oppeln und Ratibor und derselben zugethannen Weichbilder 1671-1689.
Kniha Obwinieni 1570-1578 s. 41, 298 rkp AP Wrocław Księstwo op.-rac. Sygn. 130
Księga podatków z 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. Sygn. 148
Księga testamentów rkp. – AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43

Sękowski R.: Posledni wule czyli opstatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017. rr 13, 27, 28, 30. (również Opolska Biblioteka Cyfrowa)
Compendium wssech Sniemowÿch Zawrženi Knizetstwi Oppelskeho a Rattiborskeho rkp Cieszyn Bibl. Tschemmera
Kniejski O., Sekowski R.: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego. Opole 2015. s. 95(p), 98(p), 103(p), 112(p), 143(p), 154(p), 155(p), 166(p). (również Opolska Biblioteka Cyfrowa)
.

STOLTZ
(STOLTZ von SCHLANZ, STOLZ, STOLZ ze SLANIC)

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Mało znany ród śląski, pochodzący z Wierzbic (Schlanz) koło Wrocławia (Breslau). Pilnaček uważa że mogli wywodzić się z patrycjatu wrocławskiego. W 1485 roku Zygmunt von Stoltz właściciel Wierzbic (Schlanz) był pierwszym mężem Agnieszki, córki Henryka von Reibnitz. Jego córka – Haza (Stolzin ze Slanic), była żoną Jana Jordana ze Starego Paczkowa (Alt Patschkau), starosty księstw opolsko – raciborskiego i karniowskiego z ramienia karniowskich Hohenzollernów.
W 1579 roku w dokumentach występuje Merten (Marcin) von Stoltz z Wierzbic (Schlanz). W XVII wieku występują w dokumentach księstwa opawskiego: Jan Stoltz z Wierzbic (Schlanz) miał majątek w Mokrych Lazcach (Mokrolasetz) który został skonfiskowany w 1630 roku za udział w „rebelii" szlachty. Ferdynand Antonin był urzędnikiem niższego ziemskiego prawa w Opawie (Troppau). Anna Petronela von Stoltz ufundowała w kościele dominikanów w Opawie (Troppau) ołtarz pod wezwaniem NMP, znajdujący się naprzeciw ołtarza św. Barbary ufundowanego przez Sylwię von Freinfeld z domu von Stoltz.

Źródła:
Sinapius T. II s. 455
Zedlitz T. IV s. 243
Blażek T. II s. 127
Pilnaček T. IV s. 1187-1188

STOLTZENHEIM

zob.

KRETSCHMER

STOLZ

zob.

STOLTZ

STORCHWITZ
(STORCKWITZ)

Dolnołużycki ród szlachecki mający majątki również w okolicy Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder). Na Śląsku siedzibą rodową była Strużka (Seedorf) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder) lub Sudoł (Seedorf) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Na początku

XVI właścicielami tej miejscowości byli Krzysztof i Baltazar von Storchwitz a w 1536 roku – bracia: Melchior, Jan i Zygmunt. Ród wymarł w 1697 roku na Baltazarze Zygmuncie von Storchwitz, właścicielu Tschacksdorf w Brandenburgii.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1038
Blażek T. III s. 59

STORCKWITZ

zob.

STORCHWITZ

STOSCH
(STOSCH von KAUNITZ, STOSCH GOR genannt, STOSS)

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Herb szlachecki III

Herb baroowski

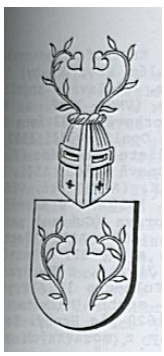

Herb rodowy
wg Pilnačka

Herb rodowy
wg Siebmachera

Odmiany herbów rodowych

Herb baronowski

Herby hrabiowskie

Polski herb Łękna

Stary ród szlachecki herbu Łękna, wspólnego pnia ze znanymi rodami czeskimi m.in. Kaunic, Černicki, Talmberg, Rychnovsky, Choustnik, Martinic. Pochodzenie nie jest znane, według części historyków przybyli z Polski, według innych byli pochodzenia czeskiego. Legenda rodowa wywodzi ich od królów slawońskich (Słowenia-Chorwacja). Według Sinapiusa protoplastą śląskich Stoschów miał być komes polski Otto Stoss żyjący około 1181 roku. W XIV wieku żyli w okolicy Gniezna w Wielkopolsce: w 1319 roku Ramfold Stoss, w 1388 roku – również Ramfold był właścicielem Goranina koło Gniezna i protoplastą rodu Goryńskich. Imiona używane przez pierwszych znanych przedstawicieli rodu (rodowe – Ramfold oraz Otto) sugerują jednak ich niemieckie pochodzenie. W wiekach późniejszych podawali jako swoją siedzibę rodową Kaunice na Morawach. Według Paprockiego Wilhelm z Kaunic ufundował w tym miasteczku klasztor norbertanek. W kościele klasztornym znajdują się najstarsze epitafia tego rodu: „Anno Domini 1360 obiit Generosus Dominus Matthias Stoss de Kaunic Orate Deum pro Eo", „A. Domini 1403 obiit Generosus Dominus Joannes Stoss de Kaunic Orate Deum pro Eo", „A. Domini 1484 die Sancti Wenceslai obiit Generosus Dominus, Dominus Georgius Stoss de Kaunic Orate Deum pro Eo".
Na Śląsku znani od połowy XIII wieku, mieli tu przybyć z Moraw dwaj bracia:Piotr i Ramfold, osiedli w okolicy Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) i zostali pochowani w klasztorze w Henrykowie (Henrichau). Bardzo często przedstawiciele tego rodu występują w dokumentach klasztoru w Henrykowie (Henrichau). Przed 1240 rokiem Nicol Stoss był kanclerzem (?) księcia Henryka Pobożnego, w 1240 roku w dokumentach tego księcia występuje Petr Stoschowitz. W 1253 roku był on starostą (kasztelanem ?) Ścinawy (Steinau), posiadał majątki w okolicy Góry Śląskiej (Guhrau). W 1244 roku N. Stoss, syn Leonarda był właścicielem Targowicy (Tarchwitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W 1261 roku znany jest komes Stasso, w 1278 roku Paszek Stoszowic, syn Piotra zrzekł się na rzecz klasztoru w Henrykowie (Henrichau) wsi Budzów (Schoenwalde). W 1269 roku w dokumentach wrocławskich księcia Władysława wrocławskiego, arcybiskupa Salzburga występuje Aleksander Stoss. W 1274 roku w dokumentach henrykowskich występuje komes Henryk z braćmi Szymonem i Gebhardem.
Około 1300 roku Zofia Joanna, córka Jana de Stossow była żoną Henryka von Frankenberg-Proschlitz właściciela Rożnowa (Rosen) i Komorzna (Reinersdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg). W 1310 roku Burghard Stoszowic vel Stoss, właściciel (i zasadźca ?) Stoszowic (Stoschendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) wraz ze swoimi synami: Ottonem, Ramfeldem, Burghardem jun., Piotrem, Przecławem, Fryderykiem i Mikołajem sprzedał klasztorowi henrykowskiemu wieś Wilczyce (Wilków ?). Zachowała się pieczęć Burgharda reprodukowana przez Pfotenhauera.
Od XIV wieku ród podzielił się na dwie podstawowe linie: górnośląską i dolnośląską, które później podzieliły się na liczne podlinie i domy.

I. LINIA GÓRNOŚLĄSKA

Według Pilnačka linia górnośląska pochodziła bezpośrednio z Kaunic i dzieliła się na kilka domów: Branice (Branitz), Albrechtice (Olbersdorf), Posucice (Possnitz), Bravinne (Brawin), Chróścielów (Chrastielov, Krastillau), Hošťalkovy (Gotschdorf) i Twarożków (?). Wiele osób występujących w źródłach nie można związać z konkretnymi domami.

W 1339 roku (8.07.) Konrad (Kunad) Stoss sprzedał klasztorowi dominikanek w Raciborzu (Ratibor) wieś Uciszków (Autischkau) koło Koźla (Cosel) i połowę Warmątowic (Warmuntowitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W 1373 roku Ullmann Stoss był notariuszem księcia Mikołaja opawsko – raciborskiego. Najbardziej znaną postacią w drugiej połowie XIV wieku był Ramfold Stosch ministeriał księcia Władysława Opolczyka: w 1386 roku był starostą Opola (Oppeln) a w 1387 roku starostą „nowego" zamku w Opolu (Oppeln). Występuje w licznych dokumentach księcia Władysława Opolczyka a także w dokumentach księcia Henryka niemodlińskiego.
W 1491 roku (8.05.) Jindřich (Henryk) Stosch w dokumentach książąt opolskich Mikołaja II i Jana II Dobrego. W 1518 roku Jan Stoss z Kunic był właścicielem Litultovic (Leitersdorf) a w 1520 roku – właścicielem Hlavnic (Glomnitz) i w 1534 roku – Deštnej (Dorfteschen) koło Opawy (Troppau). Był żonaty z Anną von Kottulinski und Jeltsch.

1. Dom Branice (Branitz).

Założycielem domu był Ulryk (Oldřch) Stoss w 1384 roku właściciel Branic (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim. W 1431 roku właścicielem tej miejscowości był Konrad Stoss – sędzia ziemski księstwa opawskiego. Żonaty z Katarzyną N. miał synów: Jana, Jaracza (Hieronim) i Kunza (Konrad), którzy w 1439 roku sprzedali Branice (Branitz).
Jan był właścicielem Deštnej (Dorfteschen), miał synów: Jana jun., Jerzego, Konrada (Kunet), Krzysztofa i Mikołaja. Konrad (Kunet) razem z Mikołajem posiadali w 1419 roku Lubojaty (Laubias).
W latach 1427 – 1436 znani są: Piotr Stoss z Branic (Branitz), jego brat – Hynczik (Henryk) i siostry Anna i Małgorzata. Piotr w 1434 roku zawarł ugodę ze swoimi bratankami Mikołajem i Jarosławem z Posucic (Possnitz) w sprawie majątku w Branicach (Branitz), jego stryjami byli też Jan Jaracz i Kunz.
Bracia Czenek (Wincenty) i Matusz (Mateusz) w 1436 roku posiadali połowę Równego (Roben) koło Głubczyc (Leobschuetz), którą później sprzedali. W latach 1441 – 1475 występują w dokumentach Kunczik (Konrad) z Branic (Branitz) wraz z bratankiem Konradem i stryjem Jerzym z Albrechtic (Olbersdorf).
W połowie XVI wieku właścicielem Branic (Branitz) był Jerzy Stoss von Kaunitz, żonaty z Magdaleną Birka z Nasiedla (Nasile, Nassiedel) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał syna – Jana w 1580 roku właściciela Branic (Branitz) i Skrochovic (Skrochowitz) koło Opawy (Troppau). Żonaty z Ewą Schelihą z Rzuchowa (Rzuchow), miał syna – Bogusława (zm. 1593 r.), asesora sądu ziemskiego w Opawie (Troppau) i właściciela Branic (Branitz), Boboluszek (Bobnolusk, Boblowitz) i Zubrzyc (Sauerwitz).
W 1594 roku właścicielkami Branic (Branitz) były siostry: Elżbieta, Katarzyna, Zuzanna i Bohunka von Stosch (córki Bogusława ?).

2. Dom Albrechtice (Olbersdorf).

W 1377 roku właścicielem Albrechtic (Olbersdorf) w księstwie opawskim był Hynczik (Henryk) Stoss. W 1425 roku Jerzy Stoss (zm. po 1430 r.) oprócz Albrechtic (Olbersdorf)

posiadał Lewice (Loewitz), Pietrowice (Peterwitz) i Braciszów (Vratišov, Bratsch), w 1434 roku właścicielem tych miejscowości był Henryk (syn ?).
Najbardziej znanym z tej podlinii był Jerzy Stoss – dowódca śląskich oddziałów husyckich w służbie księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego). W 1436 roku napadł na Ziemię Wieluńską, zdobył m. in. Kłobuck. Za wierną służbę książę Bolko V opolski (głogówecki) darował mu część zrabowanych przez księcia klejnotów rodowych Przemyślidów opawskich należących do księżnej Elżbiety, żony księcia Wacława głubczyckiego: złotą koronę, duży róg oprawiony w srebro i srebrny pozłacany puchar. Po śmierci księcia Bolka V i ustaniu walk, król czeski Jerzy z Podiebradu polecił w 1468 roku zwrócić zrabowane klejnoty Przemyślidom. Jerzy Stoss odmówił, twierdząc, że otrzymał je legalnie za wierną służbę.
W 1484 roku (16.12.) Zygmunt Stosch z Kunic i Olbrachcic (Albrechtice, Olbersdorf), dworzanin króla polskiego Kazimierza Jagiellończyka, został nobilitowany (indygenat?) przez sejm polski z udostojnieniem herbu. W 1493 roku był burgrabią krakowskim a później służył w polskim wojsku. W 1507 roku zapisał swojej żonie – Joannie z Cimburka wiano na majątkach w Małopolsce.
W latach 1514 – 1516 Zygmunt Stosch (zm. po 1523 r.) z Albrechtice (Olbersdorf) (ten sam ?) był marszałkiem księstwa opolskiego. Był prawdopodobnie ostatnim przedstawicielem domu Albrechtice (Olbersdorf).

3. Dom Posucice (Possnitz).

Posucice (Possnitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie karniowskim należały do Stoschów od połowy XIV wieku: w 1377 roku właścicielem był Hynczik (Hentzel, Henryk) Stoss (ten sam który miał Albrechtice ?), w 1407 roku Henczil (Henryk) z Posucic (Possnitz) występuje w dokumentach księcia Przemka opawskiego. W 1434 roku właścicielami byli bracia Mikołaj i Jarosław, bratankowie Piotra z Branic (Branitz). Ich siostra – Anna w 1451 roku była żoną Henryka z Lubotynia (Liptin) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1481 roku właścicielem Posucic (Possnitz) był Girzik (Jerzy) Stoss von Kunicz. Prawdopodobnie ten sam Girzik Stoss 1510 roku występuje w Opolu (Oppeln) jako świadek ugody pomiędzy Janem sen. Proskowskim a Janem z Kunovic z Uherskiego Brodu w sprawie przejęcia majątków w okręgu oleskim w księstwie opolskim.

4. Dom Bravinne (Brawin).

Bravinne (Brawin) w księstwie opawskim koło Bilovca (Wagstadt) w 1377 roku posiadał Mikulasz (Mikołaj), właściciel także Lubojat (Laubias) i Lewic (Loewitz). Majątki odzidziczyli jego synowie: Mikulasz (Mikołaj) jun. i Kunat (Konrad), którzy w 1413 roku dokonali ich podziału.

5. Dom Chróścielów (Chrastielov, Krastillau).

Chróścielów (Chrastielov, Krastillau) w księstwie opawskim koło Głubczyc (Leobschuetz) w 1409 roku posiadali bracia Burghard i Otik (Otto). Posiadali również Pomorzowice (Pommerswitz), które sprzedali w 1411 roku Henrykowi von Klodburg. Burghard (zm. przed 1433 r.) zapisał swojej żonie – Markiecie N. wiano na folwarku w Chróścielowie

(Chrastielov, Krastillau), miał synów: Jana, Jerzego, Pawła i Frydusza (Fryderyk) oraz córkę – Marketę, w 1431 roku żonę Wacława z Kobeřic (Koeberwitz) w księstwie opawskim. Chróścielów (Chrastielov, Krastillau) odziedziczył Jan.

6. Dom Hošťalkovy (Gotschdorf)

Hošťalkovy (Gotschdorf) w księstwie opawskim koło Krnova (Karniów, Jaegerndorf) w 1377 roku posiadał Mikulasz (Mikołaj), właściciel Lewic (Loewitz).

7. DomTwaroszków (?).

Miejscowość nieznana występująca w źródłach jako Twarusskow, Twaroskau, Twaroczkau. Pilnaček lokalizuje ją w księstwie raciborskim, wydawcy Kodeksu Dyplomatycznego – w księstwie niemodlińskim. Prawdopodobnie była to wieś położona w księstwie niemodlińskim koło Tułowic (Tillowitz) gdyż pierwsze informacje o przedstawicielach tej podlinii związane są z księstwem niemodlińskim i opolskim.

Na przełomie XIV i XV wieku posiadali majątki w księstwie niemodlińskim: w 1397 roku znani są Michał i Henryk von Stosch, w 1410 roku Jan Stoss występuje w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego, w 1439 roku występuje w dokumentach Hanus (ten sam ?) Stoss von Twaroczkau z żoną Katarzyną von Laskowitz (Laskowice, Lasswitz) koło Prudnika (Neustadt). Jego siostrami były Fema i Golka. W 1459 roku Gindrzich (Henryk) Stosch (zm. po 1482 r.) z Twarusskowa występuje w dokumentach księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego).

W 1538 roku Gindrzich (Henryk) Stoss von Tworasskow był pełnomocnikiem Katarzyny, córki Jerzego Strzeli z Wierzchu (Deutsch Muellmen) koło Prudnika (Neustadt), żony Krzysztofa Kolmasa ze Skarbiszowic (Zybrachtitz, Seifersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg) w sprawie spadku po jej rodzicach.

Erazm (syn Henryka ?) von Stosch z Twaroskowa właściciel części Ligoty Tułowickiej (Ellguth-Tillowitz) w księstwie niemodlińskim, kupił od swojego brata Balcera drugą część majątku a jego syn – Jan, w 1563 roku kupił od Jerzego von Nimptsch trzecią część tej miejscowości, miał synów Fryderyka i Jerzego.W 1595 roku Jerzy sprzedał wszystkie części Poliksenie von Necher, żonie Wiktoryna von Zierotin.

Prawdopodobnie kontynuatorami podlinii z Twaroszkowa byli właściciele Štitiny (Stettin) koło Opawy (Troppau) (dlatego Pilnaček lokalizuje Twaroszków w księstwie raciborskiem). W latach 1497 – 1501 marszałkiem dworu książąt opolskich Mikołaja II i Jana II Dobrego był Jan Stoss z „Cunicz a Scziczyny", który w niektórych źródłach występuje jako Jan z Twarosskowa. W 1503 roku bracia Jerzy, Jan i Piotr Stoss z Cunicz kupili Tworków (Tworkau) koło Raciborza (Ratibor), który później odstąpili swojej siostrze – Elżbiecie. W 1525 roku Elżbieta Stosch von „Kunicz und Ssczitin" (Kaunitz und Stettin) przekazała wszystkie swoje majątki: zamek w Tworkowie (Tworkau) z wsiami Tworków (Tworkau), Rudyszwałd (Ruderswald) i Kamień nad Odrą (Kamin) mężowi Janowi Sup von Fuellstein. Jerzy (zm. po 1539 r.) był starostą księstwa raciborskiego, a od 1535 roku – starostą Opola (Oppeln). W 1525 roku kupił od Jerzego Schilhana (Strzeli) z Otmętu (Ottmuth) wieś Ligotę (Ellguth) (Tworkowską ?) oraz wolny dom z ogrodem w Raciborzu przy ulicy Zamkowej a w 1538 roku kupił od Jana Czepli wolny dom w Raciborzu przy ulicy Dominikanek. W

1538 roku w księgach ziemskich opolsko – raciborskich występuje jako Jerzy Stosch „z Tworasskowa". Wspomniany wyżej Jan Stoss „z Kunicz i Destneho (Deštne, Dorfteschen) na Ziboticzach" – marszałek dworu książąt opolskich, później przedstawiciel szlachty księstwa opawsko – raciborskiego, w 1517 roku (2.11.) był świadkiem umowy sukcesyjnej książąt Jana II Dobrego opolskiego i Walentyna raciborskiego.
Według Zedlitza linia górnośląska wymarła na przełomie XVI i XVII wieku. Jednak w XVIII wieku znani byli na Górnym Śląsku przedstawiciele tego rodu – być może przybyli tu przejściowo przedstawiciele linii dolnośląskiej lub z Brandenburgii: Jan Krzysztof Aleksander (ur. 1727 – zm. Piasek k. Lublińca, Ludwigsthal b. Lublinitz 1806 r.), rotmistrz wojsk pruskich – syn Jerzego Ottona z nieznanych Leesewitz i Rothmannsdorf (na Śląsku takich miejscowości niema), w latach 1768 – 1783 był landratem powiatu Lubliniec (Lublinitz) i właścicielem części Pawonkowa (Pawonkau) w tym powiecie.Żonaty był (x 1768 r.) z Heleną Katarzyną von Ziegler und Klipphausen.

II. LINIA DOLNOŚLĄSKA.

Linia dolnośląska dzieliła się na dwie główne podlinie (linie): głogowską i legnicką.

1. Podlinia (linia) głogowska (Stosch zwany Gor).

Siedzibą podlinii (linii) głogowskiej były Mojęcice (Mondschuetz) koło Wołowa (Wohlau) a później Czernina (Gross Tschirnau, Tschirnau) w księstwie wołowskim. Używali również predykatu „Gor" (Stosch Gor genannt) od miejscowości Guhren (Górzyn) w księstwie wołowskim.. W latach 1309 i 1317 występuje w dokumentach Peter Stossowitz właściciel Mojęcic (Monschuetz). Brat Piotra – Otto Stoschewitz, żonaty z Doberką (Benigna) N. w 1337 roku był właścicielem Piotrkowiczek (Peterwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) w księstwie oleśnickim. Synowie któregoś z nich: Herintze i Nicol sprzedali w 1336 roku księciu Konradowi I oleśnickiemu połowę wsi Jenkowice (Jenkwitz) w tym księstwie.
W 1400 roku właścicielem Mojęcic był Melchior (I) von Stosch zwany Gor. Żonaty z N. von Knobelsdorf, miał syna – Melchiora (II) (zm. 16.04.1524 r.), właściciela Mojęcic (Mondschuetz) i Czerńca (Schwarzau) koło Lubina (Lueben) w księstwie legnickim, w 1460 roku starostę Lubina (Lueben). Żonaty z N. von Glaubitz, miał sześciu synów i córkę:
1. Kaspra
2. Melchiora (III) – kontynuatora domu Mojęcice (Mondcheutz).
3. Fryderyka.
4. Piotra – właściciela Szymocina (Simbsen) w księstwie głogowskim.
5. Jerzego – założyciela domu Czerniec (Schwarzau).
6. Franciszka (zm. 7.09.1505 r.).
7. Annę – żonę Grzegorza von Sack z Piersna (Pirschen) i Droglowic (Drogelwitz).

a) Dom Mojęcice (Mondschuetz).

Z domu tego wydzieliły się później domy: Czernina (Gross Tschirnau, Tschirnau), Węgrzce (Gross Wangern, Wangern) i Rynarcice (Rinnersdorf).

Melchior (III) von Stosch zwany Gor (zm. 1529 r.) – właściciel Mojęcic (Mondschuetz), żonaty z Anną (Barbara ?) von Niebelschuetz z Glinicy (Gleinitz), miał czterech synów i dwie córki:

1. Melchiora (IV).
2. Aleksandra (zm. 1567 r.) – współwłaściciela Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau), nieżonatego. Majątek przejęli bratankowie, synowie Baltazara.
3. Annę – żonę Dominika von Diebitsch z Lubnowa (Liebenau).
4. Baltazara – założyciela domu Czernina (Gross Tschirnau, Tschirnau).
5. Juliannę – zonę N. von Schindel z Drogomiłowic (Dromsdorf).
6. Ladislawa – kontynuatora domu Mojęcice (Mondschuetz).

Ladislaw (Władysław) von Stosch zwany Gor (zm. 30.01.1550 r.) – właściciel Mojęcic (Mondschuetz) był dwukrotnie żonaty: 1. z Barbarą, córką Leonarda von Skopp z Jędrzychowa (Gross Heinzendorf) koło Lubina (Lueben), 2. z Magdaleną, córką Ernesta von Glaubitz. Z pierwszą żoną miał czworo dzieci, z drugą – jednego syna:

a) Fryderyka – założyciela domu Węgrzce (Gross Wangern, Wangern).
b) Barbarę (Małgorzatę ?) – żonę Jana von Loeben, właściciela Korczycowa (Kurtschow) i Marcinowa (Merzdorf), starosty Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder).
c) Annę – żonę NN, starosty Peitze w Brandenburgii.
d) Leonarda – założyciela domu Rynarcice (Rinnersdorf).
e) Melchiora (V) – właściciela Mojęcic (Mondschuetz). Żonaty z Marianną von Schweinitz, miał troje dzieci:
   - Melchiora Fryderyka – właściciela Mojęcic (Mondschuetz) i Kąt (Kanten) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty z Marią Katarzyną von Schweinitz, nie miał dzieci.
   - Leopolda Chrystiana – właściciela Piotrówka (Petersdorf) w księstwie legnickim. Żonaty (x 13.10.1688 r.) z Jadwigą Magdaleną von Sommerfeld z Jastrzębców (Falkenhain) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) miał dziesięć córek i czterech synów z których tylko 5 córek i jeden syn – Jerzy Rudolf (ur. 31.07.1701 r.) dożyło wieku dorosłego.
   - Sabinę – trzykrotnie zamężną: 1. z Baltazarem Aleksandrem von Schweinitz (bratem Marii Katarzyny), 2. z N. von Gruenberg, 3. z N. von Liedlau.

b) Dom Czerniec – Krzydłowice (Schwarzau – Kreidelwitz).

Dom założył około 1500 roku syn Melchiora (II) a brat Melchiora (III) z Mojęcina (Mondschuetz) – Jerzy von Stosch. Żonaty z N. von Falckenhain z Gorzelina (Fauljoppe) koło Lubina (Lueben), miał syna – Krzysztofa (zm. po 1540 r.), żonatego z Elżbietą von Sack z Krzydłowic (Kreidelwitz) koło Głogowa (Glogau), które wniosła mu w posagu. Jego syn – Aleksander (ur. 1547 – zm. 17.03.1616 r.), właściciel Krzydłowic (Kreidelwitz), Starej Rzeki (Altwasser) i Osieka (Ossig). Żonaty z Heleną von Rothkirch z Prusic (Prausnitz) koło Złotoryi (Goldberg) i Osieka (Ossig) koło Lubina (Lueben), który wniosła mu w posagu, miał dwoje dzieci:

1. Helenę – żonę Henryka bar. von Bibran, starosty księstwa świdnicko – jaworskiego.
2. Jana Jerzego (zm. 15.08.1652 r.) – właściciela Krzydłowic (Kreidelwitz), Starej Rzeki (Altwasser), Świnina (Klein Schwein), Bieńkowa (Pinquart) i Widziszowa (Weidisch). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1628 r.) z Marią Marianną von Stosch (ur. 1611 – zm. 22.10.1633 r.) z Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau), 2. z Heleną, córką Wolfganga von Berg z Przesieczna (Andersdorf) koło Głogowa (Glogau). Z pierwszą żoną miał dwóch synów:

a) Jana Jerzego jun. (zm. 30.08.1673 r.) – właściciela Grodźca (Graeditz), Trzebcza (Trebitsch) i Starej Rzeki (Altwasser). Żonaty dwukrotnie: 1.(x 25.11.1656 r.) z Anną Heleną (zm. 1669 r.), córką Kaspra von Unruh z Łapczyc (Labschuetz) koło Milicza (Militsch), 2. (x 1670 r.) z Anną Barbarą, córką Henryka von Luck, tylko z pierwszą żoną miał czworo dzieci z których tylko jedna córka – Ewa Marianna (ur. 23.06.1663 r.) dożyła wieku dorosłego.
b) Wolfa Aleksandra (ur. 25.11.1630 – zm. 22.02.1682 r.) – właściciela Pogorzeliska (Kriegheide), Michałowa (Michelsdorf) i Pieszkowic (Petersdorf) koło Lubina (Lueben). Żonaty dwukrotnie: 1.(x 23.05.1653 r.) z Anną Elżbietą von Dyhrn (zm. 22.06.1664 r.) z Chełmka (Koelmchen), 2. (x 21.11.1668 r.) z Katarzyną von Kottwitz (zm. 1707 r.), wdową po Baltazarze Fryderyku von Stosch z Wierzowic Małych (Klein Wiersewitz). Z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – również dwóch:
- Dawida Aleksandra (ur. 23.06.1660 – zm. Strassburg 24.06.1682 r.) – właściciela Krzydłowic (Kreidelwitz), Starej Rzeki (Altwasser), Lubięcina (Liebenzig) koło Kożuchowa (Freystadt) i Pyrnika (Pirnig) koło Zielonej Góry (Gruenberg).
- N. syna.
- N. syna – zmarłego w młodości.
- Wolfa Aleksandra jun. (zm. 10.06.1688 r.) – zmarłego w podróży do Frankfurtu nad Menem (Frankfurt a. Men). Był ostatnim przedstawicielem domu Krzydłowice (Kreidelwitz).

c) Dom Czernina (Gross Tschirnau, Tschirnau)

Miejscowość ta leżąca w księstwie wołowskim w XV wieku należała do burgr. von Dohna, w 1538 roku została zakupiona przez braci Aleksandra i Baltazara, synów Melchiora (III) von Stosch. Do potomków Baltazara należała aż do XVIII wieku.
Baltazar (ur. 1495 – zm. 7.05.1561 r.) – żonaty z Jadwigą (zm. 24.01.1577 r.), córką Ernesta von Glaubitz z Czernej (Klein Tschirne) koło Głogowa (Glogau), miał sześcioro dzieci:
1. Annę – żonę Wolframa von Tschammer z Osetna (Osten) w księstwie wołowskim.
2. Jadwigę – żonę Jerzego von Pusch z Dużej Wólki (Gross Schwein) w księstwie głogowskim.
3. Magdalenę (zm. 1591 r.) – żonę Jana von Schweinitz z Rosochatej (Seiffersdorf) właściciela Lubienia (Liebenau).
4. Lassla (Ladislawa) (ur. 1553 – zm. 21.05.1582 r.) – właściciela Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau), nieżonatego.
5. Dawida (ur. 1537 – zm. 13.10.1605 r.) – właściciela Czernej (Klein Tschirne) i Krzepielowa (Tscheppel). Żonaty z Barbarą (zm. 10.06.1615 r.), córką Bal-

tazara von Rechenberg ze Sławy (Schlawa), miał dwoje dzieci:

a) Aleksandra (ur. 1569 – zm. 23.01.1619 r.) – właściciela Czernej (Klein Tschirne), Kolska (Kolzig), Krzepielowa (Tschepplau) i Zatonia (Guentersdorf) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Studiował ze swoim kuzynem Kasprem w Bazylei, następnie podróżował po Niemczech, Francji i Włoszech. Żonaty z Barbarą, córką Aleksandra von Rothenburg nie miał dzieci.
b) Annę – żonę Adama von Landskron z Brzegu Głogowskiego (Brieg).

6. Baltazara jun. (ur. 1544 – zm. 4.04.1600 r.) – właściciela Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau) której w 1584 roku nadał prawa miejskie, w 1585 roku zbudował kościół i ratusz. Na wieży kościoła polecił umieścić marmurową tablicę z obszerną inskrypcją. Posiadał również Trzebcz (Trebitsch), Jabłonną (Gabel), Ligotę (Ellguth) i Sułków (Sulkau). Żonaty z Jadwigą (zm. 9.01.1600 r.), córką Kaspra jun. von Nostitz z Siedlnic (Zedlitz) koło Wołowa (Wohlau), miał sześcioro dzieci:
   a) Melchiora – właściciela Trzebcza (Trebisch). Dwukrotnie żonaty: 1. z Ewą, córką Adama von Gersdorff z Sichowa (Seichau), 2. z Marianną, córką Krzysztofa von Kreckwitz, z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał dwie córki:
      - Ewę Jadwigę (ur. 5.11.1609 – zm. 18.12.1612 r.),
      - Annę Mariannę (ur. 1611 – zm. 1638 r.) – żonę (x 1628 r.) Jana Jerzego von Stosch z Krzydłowic (Kreidelwitz).
   b) Helenę – żonę Karola von Skopp, właściciela Jędrzychowa (Heinzendorf),
   c) Kaspra – właściciela Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau), założyciela linii baronowskiej (zob. dalej)
   d) Jadwigę (zm. 1601 r.) – pierwszą żonę Sebastiana von Kottwitz z Dolnego Żuchlowa (Nieder Schuettlau).
   e) Baltazara – kontynuatora rodu (zob. dalej).
   f) Annę (zm. 5.05.1589 r.) – zmarłą w dzieciństwie.

Potomstwo Kaspra z Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau):
linia baronowska z Grodźca (Graeditz).

Kasper von Stosch (ur. 1570 – zm. Głogów, Glogau 16.09.1627 r.) – właściciel Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau), Ligoty (Ellguth) i Grabowa (Graben), członek rady cesarskiej i starosta Góry Śląskiej (Guhrau), był dwukrotnie żonaty: 1. z Barbarą (zm. 9.01.1623 r.), córką Aleksandra von Portugall z Chocieborowic (Kutscheborwitz), 2. (x 19.11.1624 r.) z Eufrozyną (ur. 1.07.1607 - zm. 10.04.1667 r.), córką Fryderyka von Mutschelnitz ze Strachowic (Strachwitz). Z pierwszą żoną miał siedmioro dzieci, z drugą jednego syna:

1. Baltazara Aleksandra – zmarłego w dzieciństwie.
2. N. syna – zmarłego po urodzeniu.
3. Helenę (ur. 1611 – zm. Leszno, Lissa 27.06.1634 r.) – żonę (x 1627 r.) Walentyna von Stoessel ze Szczepowa (Seppau).
4. Dawida Godfryda (ur. 24.10.1612 – zm. Leszno, Lissa 21.01.1642 r.) – nieżonatego.
5. Baltazara Aleksandra.

6. Aleksandra – kontynuatora rodu.
7. Barbarę Jadwigę – zmarła w młodości.
8. Baltazara Fryderyka. – kontynuatora rodu.

Aleksander (ur. 12.03.1616 – zm. 6.02.1657 r.) – właściciel Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau) i Czernej (Klein Tschirne), asesor sądu ziemskiego okręgu Góra Śląska (Guhrau), miał pięcioro dzieci:

a) N. syna – zmarł we Francji ok. 1667 roku.
b) Jerzego Abrahama (ur. 4.10.1644 r.) – właściciela Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau) i Czernej (Klein Tschirne), Wierzowic (Wiersewitz), Nowej Jabłonnej (Neugabel), Ligoty (Ellguth), Żarek (Neusorge), Sułkowa (Sulkau), Pudła (Pudel) i Korytowa (Karitsch). Żonaty (x 20.08.1680 r.) z Urszulą Katarzyną (zm. 20.08.1680 r.), córką Baltazara Fryderyka von Stosch (kuzynką) z Wierzowic Małych (Klein Wiersewitz), miał syna i córkę zmarłych w młodości.
c) Jadwigę Helenę (ur. 14.04.1646 r.) – żonę Jana Fryderyka von Schweinitz z Krzeczyna Wielkiego (Gross Krichen) koło Lubina (Lueben).
d) Barbarę Eufrozynę – żonę N. von Czettritz.
e) Urszulę Marię – żonę N. von Gellhorn

Przyrodni brat Aleksandra – Baltazar Fryderyk (ur. 23.06.1626 – zm. 1660 r.) – był właścicielem Wierzowic Małych (Klein Wiersewitz), Zawiści (Sallschuetz), Grabowna (Graben) i Trzebcza (Trebitsch) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty z Katarzyną, córką Adama von Kottwitz z Konotopu (Kontopp) i Jakubowa (Jakobskirch), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1668 r.) za Wolfa Aleksandra von Stosch z Krzydłowic (Kreidelwitz), miał sześcioro dzieci:

a) Eufrozynę Magdalenę – zmarłą w młodości.
b) Jadwigę Elżbietę (ur. 15.10.1655 r.) – żonę (x 7.02.1673 r.) Jana Tobiasza jun. bar. von Knobelsdorf ze Stypułowa (Herwigsdorf).
c) Urszulę Katarzynę (zm. 28.06.1684 r.) – żonę (x 20.08.1680 r.) Jerzego Abrahama von Stosch (kuzyna) z Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau).
d) Eufrozynę.
e) Kaspra (zm. 6.01.1701 r.) – właściciela Grodźca (Graeditz), Starej Rzeki (Altwasser), Piotrowic (Petersdorf) i Żabina (Schabenau). W kilka dni po śmierci otrzymał od cesarza Leopolda w 1701 roku (17.01.) tytuł czeskiego barona. Żonaty z Małgorzatą Zofią von Hock (zm. 6.09.1698 r.) ze Starego Wołowa (Alt Wohlau), miał sześcioro dzieci:
   - Wacława Fryderyka (ur. 1685 – zm. 1763 r.) – po śmierci ojca odziedziczył Grodziec (Graeditz) i Piotrowice (Petersdorf). Żonaty z N. von Dyhrn z Chełmka (Koelmchen) koło Kożuchowa (Freystadt) był założycielem starszej linii baronowskiej. Jego dwaj synowie: Kasper Fryderyk (ur. 1713 – zm. 1793 r.) i Jan Ferdynand (ur. 1716 – zm. 1794 r.) podzielili na dwie podlinie. (zob. XIX-XX wiek)
   - Kaspra Aleksandra (ur. 1687 – zm. 1756 r.) – odziedziczył Wierzowice Małe (Klein Wiersewitz), posiadał również Dolne Stanowice (Nieder Stanowitz) w księstwie

świdnickim. Żonaty z N. von Tschirn, był założycielem młodszej linii baronowskiej (zob. XIX-XX wieku).
- Jana Jerzego – właściciela Krzydłowic (Kreidelwitz), Żabina (Schabenau) i Nowej Jabłonnej (Neugabel).
- Urszulę Katarzynę – dwukrotnie zamężną : 1. (x 27.10.1700 r.) z Fryderykiem Wilhelmem bar. von Bibran z Gościszowic (Giessmannsdorf), 2. (x 14.07.1706 r.) z Baltazarem Aleksandrem von Glaubitz z Włodzic Wielkich (Gross Walditz) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).
- Mariannę Małgorzatę – żonę Ernesta Zygmunta bar. von Falckenhayn z Czerwonego Kościoła (Rothkirch).
- Zofię Elżbietę (ur. 14.03.1692 r.) – zwaną „mądrą baronówną" (kluge Freiin), poetkę, żonę Karola Zygmunta von Debschitz z Miłoszowa (Hartmannsdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban).

f) Adama Aleksandra (ur. 18.04.1657 – zm. 1701 r.) – właściciela Zawiści (Sallschuetz), Grabowa (Graben) i Łagoszowa Małego (Klein Logisch). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Magdaleną von Pusch (zm. 1693 r.) z Łagoszowa Małego (Klein Logisch), 2. (z 1697 r.) z Małgorzatą von Wiedebach. Z pierwszą żoną miał trzech synów i dwie córki, z drugą - dwóch synów, z których tylko dwóch synów dożyło wieku dorosłego:
- Baltazar Fryderyk – właściciel państwa Chocianowiec (Kotzenau) koło Lubina (Lueben). Żonaty (x 1711 r,) z Szarlottą Ernestyną, córką Mikołaja Godfryda von Diebitsch z Marcinkowic (Merzdorf) koło Jawora (Jauer), miał syna – Baltazara Fryderyka jun. i trzy córki.
- N. syna – właściciela Zawiści (Sallschuetz). Żonaty z N. von Minckwitz ze Szklar (Glaesersdorf) koło Lubina (Lueben), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za N. von Roth.

Potomstwo Baltazara z Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau)

Brat Kaspra – Baltazar (ur. 1577 – zm. 7.02.1626 r.), właściciel Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau) oraz Jabłonnej (Gabel), żonaty (x 29.09.1606 r.) z Anną (zm. 23.11.1636 r.), córką Jerzego von Stosch z Węgrzców (Gross Wangern, Wangern), miał siedmioro dzieci:

1. Jadwigę (ur. 19.11.1607 – zm. 26.06.1637 r.) – żonę (x 30.04.1624 r.) Zygmunta (Jana ?) von Loos z Szymocina (Simbsen).
2. Barbarę Helenę (ur. 28.02.1610 r.) – żonę (x 1629 r.) Joba Fryderyka von Stosch z Rynarcic (Rinnersdorf).
3. Annę Juliannę (zm. 8.12.1614 r.) – zmarła w dzieciństwie.
4. Annę (ur. 21.02.1613 – zm. 8.05.1619 r.).
5. Fryderyka Aleksandra (ur. 17.09.1622 – zm. 1.12.1623 r.).
6. Kaspra (ur. 27.08.1611 – zm. 14.01.1681 r.) – właściciela Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau), Dobrzejowic (Doberwitz) i Skidniowa (Skeyden). Był trzykrotnie żonaty: 1. (x 2.02.1638 r.) z Ewą (ur. 17.01.1607 – zm. 18.08.1646 r.), córką Leonarda von Nostitz z Siedlnicy (Zedlitz), wdową po

Erneście von Rothkich (zm. 1633 r.), 2. (x 12.11.1647 r.) z Urszulą Marianną (zm. 9.04.1649 r.), córką Fryderyka von Mutschelnitz z Moczydlnicy Dworskiej (Herrnmotschelnitz), 3. (x 2.02.1651 r.) z Anną Heleną, córką Jana Ernesta von Niebelschuetz z Ligoty (Ellguth). Z pierwszą żoną miał córkę N. – zmarłą w dzieciństwie, z drugą – córkę Annę Helenę, żonę Fryderyka Oswalda von Tschammer (ur. 7.04.1636 – zm. Czernina,Gross Tschirnau 15.07.1693 r.) z Psar (Huenern), która wniosła mu w posagu wszystkie majątki Kaspra. Z trzecią – miał cztery córki i syna, ale ojca przeżyła tylko jedna córka – Ewa Helena (zm. 2.11.1683 r.), pierwsza żona (x 25.10.1673 r.) Fryderyka von Schweinitz (ur. 26.02.1647 – zm. 15.01.1712 r.) z Radzikowa (Rudelsdorf).

7. Jerzego Lasslo (Ladislaw) (ur. 20.05.1616 – zm. 24.08.1664 r.) – właściciela Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau), Jabłonnej (Gabel) i Skidniowa (Skeyden), sędziego dworskiego i ziemskiego okręgu Góra Śląska (Guhrau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Jadwigą Heleną (zm. Leszno, Lissa 26.03.1641 r.), córką Abrahama von Diebitsch z Naratowa (Nahrten), 2. (x 18.10.1642 r.) z Marianną, córką Fryderyka von Nostitz z Ręszowa (Ransen), miał siedmioro dzieci:
   a) Fryderyka (ur. 1.03.1643 – zm. 1647 r.).
   b) Annę (ur. 13.08.1646 – zm. 1654 r.).
   c) Helenę (ur. 23.10.1648 – zm. 1707 r.) – żonę (x 1667 r.) Adama Wacława von Kottwitz z Konotopu (Kontopp).
   d) Mariannę (ur. 27.10.1650 r.) – żonę Jana Jerzego von Glaubitz z Dalkowa (Dalkau).
   e) Baltazara (ur. 2.03.1653 r.) – żonatego z Katarzyną Beatą, córką Krzysztofa V von Landskron z Brennika (Prinsnig).
   f) Jerzego Lassel (Ladislaus) (ur. 11.02.1656 r.).
   g) Kaspra Zygmunta (ur. 23.04. – zm. 5.05.1657 r.)

d) Dom Węgrzce (Gross Wangern, Wangern).

Założycielem domu był Fryderyk – najstarszy syn Ladislawa z Mojęcic (Mondschuetz), właściciel Węgrzców (Gross Wangern, Wangern) i Rudna (Reudchen) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty z Anną (zm. 12.12.1578 r.), córką Jerzego von Nostitz z Ręszowa (Ransen), miał dwóch synów: Fryderyka jun. (ur. 1564 – zm. 1608 r.) – koniuszego książąt brzeskich i naczelnego nadzorcy lasów książąt legnickich, żonatego (x 30.04.1590 r.) z Rozyną (zm. 22.01.1591 r.) córką Bartla von Reibnitz z Krzyżowic (Kreiselwitz) koło Wrocławia (Breslau), zmarłego bez potomków i Jerzego.

Jerzy (ur. 22.02.1563 – zm. 4.11.1622 r.) – był właścicielem Węgrzców (Gross Wangern, Wangern), Wronińca (Konradswaldau), Szaszorowic (Zapplau) i Goli Górowskiej (Guhlau). Żonaty (x 1.02.1588 r.) z Barbarą (zm. 1629 r.), córką Krzysztofa von Abschatz, miał pięcioro dzieci:

1. Fryderyka – zmarłego w dzieciństwie.
2. Annę (ur. 11.12.1590 r.) – żonę (x 29.09.1606 r.) Baltazara von Stosch z Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau).
3. Barbarę (ur. 22.10.1592 r.) – drugą żonę (x 1608 r.) Jana von Lestwitz, wła-

ściciela Żuchlowa Górnego (Ober Schuettlau), Tarpna (Tarpen) i Bartodziei (Zeippern).
4. Jadwigę (zm. 14.10.1595 r.) – zmarłą w dzieciństwie, jej epitafium znajduje się w kościele w Wińsku (Winzig).
5. Ladislawa (zm. 1631 r.) – właściciela Wronińca (Konradswaldau) i Szaszorowic (Zapplau). Żonaty (x ok. 1620 r.) z Heleną (zm. 1631 r. w 3 tygodnie po mężu), córką Ladislawa von Haugwitz, miał czworo dzieci:
   a) Barbarę (ur. 1623 r.) – zmarłą w dzieciństwie.
   b) Barbarę Juliannę (ur. 1628 r.).
   c) Jana Krzysztofa (ur. 1629 r.) – zmarłego w dzieciństwie.
   d) Jerzego Fryderyka (ur. 28.03.1626 – zm. 18.04.1656 r.) – właściciela Wronińca (Konradswaldau) i Szaszorowic (Zapplau). Żonaty (x 20.11.1650 r.) z Małgorzatą, córką Adama von Stoessel z Głobic (Globitschen) i Zaborowa (Lampersdorf), miał trzech synów:
   - Adama Ladislawa,
   - Kaspra,
   - Jerzego Fryderyka jun. – właściciela Szaszorowic (Zapplau), Wronińca (Konradswaldau), Goli Górowskiej (Guhlau), Głobic (Glibitschau) w księstwie wołowskim oraz Borowa (Krumpach) koło Trzebnicy (Trebnitz) w księstwie oleśnickim. Żonaty z Anną Elżbietą von Berge, miał trzech synów i córkę zmarłych w młodości.

e) <u>Dom Rynarcice (Rinnersdorf).</u>

Założycielem domu Rynarcice (Rinnersdorf) koło Lubina (Lueben) był drugi syn Ladislawa z Mojęcic (Mondschuetz) i brat Fryderyka z Węgrzec (Gross Wangern, Wangern) – Leonard, właściciel Rynarcic (Rinnersdorf) i Goli Górowskiej (Guhlau). Żonaty z Barbarą von Kottwitz (zm. 4.01.1584 r.) z Chobieni (Koeben), miał czworo dzieci:
1. Fryderyka (zm. 1615 r.) – właściciela Rynarcic (Rinnersdorf) i Goli Górowskiej (Guhlau). Żonaty z Zuzanną, córką Jana von Zedlitz, miał siedmioro dzieci:
   a) Helenę
   b) N. syna – zmarłego po urodzeniu.
   c) Jana Fryderyka – zmarłego w dzieciństwie.
   d) Leonarda – nieżonatego.
   e) Jana Fryderyka (ur. 1604 r.) – żonaty z Barbarą Heleną, córką Baltazara von Stosch z Czerniny (Gross Tschirnau, Tschirnau), miał syna – Baltazara Zygmunta (ur. 28.11. 1635 r.).
   f) Jana Jerzego – zginął na wojnie.
   g) Jana Zygmunta.
2. Barbarę – żonę Kaspra von Kreckwitz z Wronińca (Konradswaldau).
3. Jerzego – właściciela Wądroża (Wandritsch). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną, córką Fryderyka von Nostitz z Wądroża (Wandritsch), 2. z Heleną, córką Albrechta von Kreckwitz z Łękanowa (Lancken), wdową po Sebastianie von Kottwitz. Z pierwszą żoną miał siedmioro dzieci:

a) Jana Fryderyka – zmarłego w młodości.
b) Barbarę
c) Jadwigę
d) Baltazara
e) Helenę – żonę Dawida von Niebelschuetz (zm. 1653 r.) z Gogołowic (Gugelwitz).
f) Maksymiliana – zmarłego w młodości.
g) Zygmunta – zmarłego w młodości.

4. Maksymiliana – właściciela Kunzendorf (którego ?). Żonaty z Barbarą, córką Fryderyka von Nostitz z Wądroża (Wandritsch), miał dwoje dzieci:
a) Fryderyka (zm. 1624 r.) – zmarł w młodości.
b) Annę – żonę Baltazara von Dyhrn z Pokrzywnicy (Nesselwitz) koło Kożuchowa (Freystadt).

2. Podlinia (linia) brzesko – legnicka.

O podlinii (linii) tej jest niewiele informacji: siedzibą rodową były Dobrzenice (Siegroth) koło Strzelina (Strehlen), w kościele której znajduje się zbudowana w XVI wieku kaplica grobowa rodu.
Barbara, córka Burgharda von Stosch z Tarnowca (Tarnowitz) koło Brzegu (Brieg) była żoną (x ok. 1467 r.) Jana von Reibnitz z Kubic (Kaubitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).
N. von Stosch żonaty (x ok. 1507 r.) z N. von Reideburg z księstwa ziębickiego, miał syna – N., żonatego z N. von Tschetsch z Krzepic (Krippitz) koło Strzelina (Strehlen), który miał córkę Ewę – żonę (x ok. 1615 r.) Dawida von Gfug i prawdopodobnie syna – N., właściciela Janowiczek (Klein Johnsdorf) koło Strzelina (Strehlen) które w 1614 roku sprzedał N. Schlewitzowi.
Jadwiga, córka Jana von Stosch z Dobrzenic (Siegroth) była żoną (x 1539 r.) Jana von Reibnitz z Podgajów (Pudigau) koło Strzelina (Strehlen).
Z podlinii (linii) tej wydzielił się dom Wawrzyńcowskie (Lorzendorf) koło Oławy (Ohlau). W XVI wieku miejscowość ta była własnością rodu von Sebottendorf. N. von Stosch żonaty z Ludmilą, córką Jana I von Sebottendorf, otrzymał Wawrzyńcowskie (Lorzendorf) w posagu żony. Miał dwóch synów:
1. Zygmunta (ur. 1566 – zm. 8.01.1599 r.) – właściciela Jankówki (Ober Johnsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Prawdopodobnie nie był żonaty.
2. Wacława – właściciela Wawrzyńcowskiego (Lorzendorf), żonatego z Małgorzatą von Kreckwitz (zm. 23.08.1621 r.) z Radomiłowa (Thielau) w księstwie wołowskim.

XIX – XX WIEK

W XIX wieku istniały linie: szlacheckie, baronowskie i hrabiowskie.

I. LINIE SZLACHECKIE.

Istniały trzy linie szlacheckie, których przedstawiciele tylko przejściowo pojawiali się Śląsku. Założyciele tych linii, prawdopodobnie bracia, powołując się na tradycję rodzinną według której protoplasta rodu pochodzący z Łącznika (Lonschnik) koło Opola (Oppeln) –

Jerzy Stoschius (zm. 1588 r.) proboszcz ewangelicki w Kluczborku (Kreuzburg) był naturalnym synem Jana von Stosch, uzyskali w ciągu XIX wieku odnowienie szlachectwa. Linie baronowskie i hrabiowskie tego nie uznały i nie przyjęły ich do swojego związku familijnego. Dlatego dwie linie: Samuela Jana Ernesta i Ferdynanda założyly w 1909 roku (11.12.) oddzielny związek familijny który odbywał swoje zjazdy w Berlinie.

1. Linia Ferdynanda.

Założycielem linii był Ferdynand von Stosch (ur. 1717 – zm. 1780 r.), w XIX wieku linia podzieliła się na dwie podlinie.

a) Podlinia Teodora Ferdynanda (odnowienie szlachectwa 1815 r.)

Wnuk Ferdynanda – Teodor Ferdynand von Stosch (ur. Magdeburg 6.06.1784 – zm. Schwedt a. Oder 24.08.1857 r.), generał porucznik wojsk pruskich, uzyskał w 1815 roku (11.01.) odnowienie starego szlachectwa. Żonaty (x Berlin 27.10.1815 r.) z Karoliną Woltersdorf, rozwiedzioną z N. Kraewel (ur. Poczdam, Potsdam 9.10.1784 – zm. Berlin 8.07.1848 r.), miał dwóch synów:

1. Maksymiliana Augusta (ur. Koblencja, Koblenz 26.10.1816 – zm. Halberstadt 4.12.1877 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Berlin 4.10.1847 r.) z Joanną Adolfiną Marianną Eck (ur. Berlin 26.06.1825 – zm. Koesen 7.02.1891 r.), miał dwie córki:
   a) Teresę Marię (ur. Berlin 4.11.1848 r.) – żonę (x Halberstadt 21.06.1868 r.) Hugo Zimmermann (zm. Naumburg 3.05.1911 r.), radcę generalnego i prokuratora w Schulpforta.
   b) Małgorzatę Augustę Antonię (ur. Spandau 11.10.1859 – zm. Bad Doberau 27.08.1923 r.) – żonę (x Neistedt 8.08.1878 r.) Ulryka von Hassel.
2. Albrechta (ur. Koblencja, Koblenz 20.04.1818 – zm. Mittelheim 29.02.1896 r.)- minister rządu pruskiego i generał wojsk pruskich, bohater wojny prusko – francuskiej. Na jego cześć szkole kadetów nadano nazwę jego imienia: „Albrechta v. Stosch”. Żonaty (x Koblencja, Koblenz 18.10.1845 r.) z Joanną Katarzyną Rozalią Ulrich (ur. Koblencja, Koblenz 13.12.1822 – zm. Mittelheim 26.07.1902 r.), miał troje dzieci:
   a) Otto (ur. Koblencja, Koblenz 11.06.1849 – zm. Weibeck 26.06.1897 r.) – majora wojsk pruskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Gotha 28.04.1873 r. – rozwiedziony 20.09.1884 r.) z Marią Elżbietą Madelung (ur. Gotha 5.05.1853 – zm. Oberhof 16.07.1908 r.), 2 (x Wrocław, Breslau 28.09.1886 r.) z Heleną Emilią Klarą Braeuer (ur. Stęgesz k. Jarocina, Karlsthal b. Jarotschin 4.08.1868 – zm. Koźmin, Koschmin 24.11.1901 r.). Z pierwszą żoną miał troje dzieci: Albrechta Augusta Konstantyna (ur. Erfurt 14.08.1874 r.) – kronikarza rady familijnej, żonatego (x Berlin 27.11.1897 r.) z Różą Marianną Steffen (ur. Berlin 12.11.1875 r.); Marię Elżbietę (ur. Rastatt 20.08.1876 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Berlin 28.03.1896 r.) z

Gebhardem bar. Gans Edlern Herrn zu Putlitz (zginął pod Chaumont-Porcien 29.10.1918 r.), majorem wojsk niemieckich, 2. (x Weimar 12.01.1920 r.) z Janem Meyer, pułkownikiem wojsk niemieckich; Ernę Ulrykę Eugenię (ur. Braunschweig 15.07.1879 r.).

b) Luizę Klarę Matyldę (ur. Koblencja, Koblenz 12.05.1854 r.) – żonę (x Berlin 6.05.1874 r.) Jerzego bar. von Hollen (zm. Kilonia, Kiel 6.09.1900 r.) viceadmirała pruskiej marynarki wojennej.

c) Augusta Leopolda Ulryka (ur. Poznań, Posen 10.12.1858 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 26.06.1897 r.) z Różą Marianną Małgorzatą Steffen (ur. Horcheim b. Koblenz 23.07.1873 r.), miał troje dzieci: Różę Małgorzatę Mariannę Elżbietę (ur. Mittelheim 2.05.1899 r.), Ulryka Pawła Albrechta (ur. Mittelheim 3.05.1900 r.) i Paulę Teresę Marię Małgorzatę (ur. Mittelheim 3.09.1904 r.).

b) Podlinia Wilhelma (odnowienie szlachectwa 1811 r.)

Założycielem podlinii był Wilhelm von Stosch (ur. Magdeburg 14.06.1786 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 28.03.1855 r.) – radca ekonomiczny, w 1811 roku (18.04.) otrzymał odnowienie starego szlachectwa. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Trzebiechów k. Krosna Odrzańskiego, Trebichow b. Crossen a. Oder 22.08.1811 r.) z Fryderyką Wilhelminą Henriettą hr. Finck von Finckenstein (ur. Trzebiechów, Trebichow 2.06.1789 – zm. Radomicko k. Krosna Odrzańskiego, Radenickel b. Crossen a. Oder 5.05.1831 r.), 2. (x Ośno Lubuskie, Drossen 21.02.1833 r.) z Szarlottą Ernestyną Huenke (ur. 29.10.1799 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 12.03.1867 r.). Z pierwszą żoną miał jednego, z drugą – dwóch synów:

1. Ferdynanda Albrechta Wilhelma (ur. Drzeniów k. Krosna Odrzańskiego, Drechnow b. Crossen a. Oder 7.06.1812 – zm. Koninko, Koninko 28.11.1869 r.) – właściciela majątku Koninko (Koninko) koło Pniew (Pinne) w Wielkopolsce. Żonaty (x Ośno Lubuskie, Drossen 7.05.1847 r.) z Adelajdą Emilią Andrae (ur. Morin 15.10.1817 – zm. Lindenstadt 14.01.1890 r.), miał dwoje dzieci:
   a) Pawła Karola (ur. Ordzikowo k. Sulęcina, Helminenwalde b. Zielenzig 28.08.1848 r.) – właściciela gospodarstwa rolnego, żonatego (x Berlin 25.07.1889 r.) z Anną Fryderyką Boschan (ur. Gorzów Wielkopolski, Landsberg a. Warthe 9.06.1848 r.)
   b) Klarę Annę Marię (ur. Wełdowiec k. Sulęcina, Waldowstrenk b. Zielenzig 17.05.1851 r.) – żonę (x Międzychód, Birnbaum 5.09.1878 r.) Rudolfa Pirsch.
2. Otto (ur. Ośno Lubiskie, Drossen 4.08.1835 – zginął pod Ladonchamps 2.10.1870 r.). Żonaty (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 28.01.1859 r.) z Marią Joanną (Jenny) Angeliką von Klinkowstroem (ur. Duesseldorf 4.12.1836 – zm. Zielona Góra, Gruenberg 13.02.1876 r.), miał cztery córki:

a) Helenę Karolinę Joannę (ur. Września, Wreschen 15.07.1863 r.) – żonę (x Langenwaldau 14.09.1889 r.) Karola Hundeck, nauczyciela.
b) Katinkę Joannę Leontynę (ur. Kargowa k. Babimostu, Unruhstadt b. Bomst 25.06.1865 r.) – diakonissę.
c) Joannę (Jenny) Martę Annę (ur. Kargowa, Unruhstadt 9.09.1868 r.) – pensjonariuszkę zakładu (?).
d) Annę Martę Jadwigę (ur. Trzciel, Tirschtiegel 21.07.1870 r.).

3. Otto Albrechta (ur. Ośno Lubuskie, Drossen 26.10.1836 – zm. Królewiec, Koenigsberg in Preussen 24.03.1896 r.) – właściciela Rudłowa (Rodelshoefen) koło Braniewa (Braunsberg) w Prusach Wschodnich, pułkownika wojsk pruskich. Żonaty (x Rudłowo, Rodelshoefen 22.06.1871 r.) z Agnes Leopoldyną Anną von Goetzen (ur. Nadbrzeże k. Elbląga, Reimannsfelde b. Elbing 21.03.1852 r.), miał czworo dzieci:
a) Szarlottę Agnes (ur. Schwerin 1.08.1872 r.) – żonę (x Rudłów, Rodelshoefen 3.10.1893 r.) doktora prawa Fryderyka (Fritza) Gramscha, prezydenta rejencji.
b) Aleksandra Wilhelma Leopolda (ur. Schwerin 23.02.1874 – zginął „na służbie" jako kierowca samochodu w Namur 27.02.1918 r.).
c) Joannę Annę Małgorzatę (ur. Magdeburg 24.02.1878 r.)
d) Sabinę Annę Barbarę (ur. Goettingen 31.05.1887 r.) – żonę (x Rudłowo, Rodelshoefen 29.09.1906 r.) Karola Seelmann, majora wojsk niemieckich.

1. Linia Jana Ernesta

Założycielem linii był Samuel Jan Ernest Stosch (ur. 1714 – zm. 1796 r.), w XIX wieku linia również podzieliła się na dwie podlinie.

a) Podlinia Karola Wilhelma (odnowienie szlachectwa 1823 r.).

Założycielem podlinii był syn Samuela Jana Ernesta – Karol Wilhelm Stosch (ur. 21.09.1744 – zm. 11.04.1810 r.). Jego syn – doktor medycyny August Wilhelm von Stosch (ur. Berlin 7.04.1783 – zm. Berlin 6.12.1860 r.), nadradca medyczny i lekarz nadworny królowej, uzyskał w 1823 roku (24.04.) odnowienie starego szlachectwa. Żonaty (x Duesseldorf 15.05.1822 r.) z Adelajdą von Elssner (ur. Quedlinburg 13.10.1794 – zm. Berlin 9.07.1867 r.), miał dwóch synów:

1. Adolfa Jana (ur. Berlin 7.03.1828 – zm. Berlin 23.04.1906 r.) – zastępcę dyrektora spółki akcyjnej w Elberfeld. Żonaty (x Kłosów- Pomorze, Klossow-Pommern 13.10.1862 r.) z Marią Dorotą Szarlottą Bohm (ur. Kłosów, Klossow 15.07.1838 – zm. Berlin 25.01.1912 r.), miał czworo dzieci:
a) Fritza Adolfa (ur. Gieshof 18.09.1868 r.) – starszego kaznodzieję (ewangelickiego) żonatego (x Berlin 7.08.1906 r.) Bertą Herminą Adelą Marią bar. von Quadt-Wykradt-Huechtenbruck (ur. Boegge 25.03.1873 r.).

b) Kurta Otto (ur. Gieshof 9.06.1870 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Strzyżno-Pomorze, Streesen-Pommern 6.10.1897 r.) z Henni Szarlottą Ernestyną Dorotą Małgorzatą Bohm (ur. Strzyżno, Streesen 27.09.1874 r.).
c) Marię Annę Zofię (ur. Gieshof 26.12.1872 r.).
d) Wilhelma Jana (ur. Gieshof 8.07.1874 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (xStrzyżno, Streesen 4.04.1903 r.) z Marią Metą Małgorzatą Toni Dorotą Bohm (ur. Strzyżno, Streesen 17.03.1877 r.).

2. Jana Chrystiana (ur. Berlin 7.07.1831 – zm. Kolonia, Koeln 22.08.1903 r.) – radcę rejencji . Żonaty (x Kolonia, Koeln 18.09.1874 r.) z Marią Siegfried (ur. Kolonia, Koeln 11.04.1851 r.), miał dwóch synów:

a) Gustawa Hermanna Augusta (ur. Kolonia, Koeln 22.08.1876 r.) – kapitana marynarki (handlowej?).
b) Eryka Jana Edwarda (ur. Kolonia, Koeln 20.10.1877 r.) – landrata Wernigerode, skarbnika związku familijnego. Żonaty (x Creutzthal 16.08.1907 r.) z Elżbietą Heleną Dressler (ur. Creutzthal 6.08.1885 – zm. Wernigerode 21.08.1923 r.), miał sześcioro dzieci: Jana Adolfa (ur. Berlin 4.06.1908 r.), Annemarie (ur. Berlin 1.10.1909 r.), Barbarę (ur. Wernigerode 31.01.1913 r.), Eryka Adalberta (ur. Wernigerode 16.11.1915 r.), Jobsta (ur. Wernigerode 28.02.1917 r.) i Albrechta Gustawa (ur. Wernigerode 20.08.1918 r.).

b) Podlinia Fryderyka Karola (odnowienie szlachectwa 1871 r.)

Podlinę założył (brat poprzedniego?) Fryderyk Karol Stosch (ur. 14.11.1746 – zm. 27.12.1809 r.). Jego wnuk – Jan Fryderyk Teodor von Stosch (ur. Kołobrzeg, Kolberg 5.11.1815 – zm. Bytów-Pomorze, Buetow-Pommern 2.04.1884 r.) w 1871 roku (6.05.) uzyskał odnowiene szlachectwa. Był superindentem (w kościele ewangelickim odpowiednik biskupa) i kaznodzieją w Bytowie (Buetow). Żonaty (x Ośno Lubuskie, Drossen 10.10.1844 r.) z Zofią Marią Wilhelminą Albertyną Emilią von Stosch, wdową po N. Gropius (ur. Trzebiechów k. Krosna Odrzańskiego, Trebichow b. Crossen a. Oder 20.11.1813 – zm. 3.04.1878 r.), miał dwóch synów:

1. Jana Karola Fryderyka (ur. Ośno Lubuskie, Drossen 4.04.1847 – zginął w służbie wojskowej 2.03.1919 r.) – oficera wojsk niemieckich, przewodniczącego związku familijnego. Żonaty (x Kotulin k. Strzelec Opolskich, Kottulin b. Gross Strehlitz 23.09.1888 r.) z Laurą Guradze (ur. Kotulin, Kottulin 26.07.1866 r.), miał czworo dzieci:

a) Jana Arnolda (ur. Gliwice, Gleiwitz 29.06.1889 r.).
b) Laurę Zofię (ur. Grudziądz, Graudenz 27.10.1890 r.).
c) Elzę Paulinę (ur. Grudziądz, Graudenz 28.11.1891 r.).
d) Lottę (ur. Dessau 8.06.1893 r.)

2. Fryderyka Wilhelma (ur. Ośno Lubuskie, Drossen 27.12.1850 – zm. Gorzów Wielkopolski, Landsberg a. Wartha 20.01.1898 r.) – żonaty (x Prenzlau 11.11.1887 r.) z Fenimor Anną Małgorzatą Sabiną Karoliną Fiebelkorn (ur. Schenkenberg 25.05.1867 r.), miał czworo dzieci:

a) Erykę Zofię Elżbietę (ur. Prenzlau 25.10.1888 r.) – dwukrotnie zamężną:
1. (x Oleśnica, Oels 2.08.1914 r.) z Fryderykiem Wilhelmem von Prittwitz

und Gaffron (zm. z ran Bouziers 3.10.1918 r.), 2. (x Oleśnica, Oels 9.12.1920 r.) z Janem Henrykiem Krieger, majorem wojsk niemieckich.

b) Jana Huberta Fryderyka Wilhelma (ur. Prenzlau 3.11.1889 r.) – żonatego (x Kaselow ? k. Łeknicy- Pomorze, Kaselow b. Loecknitz-Pommern 29.08.1918 r.) z Zuzanną (Susi) Eisleben (ur. Caselow 26.07.1899 r.).
c) Juttę Ellimor Fennimor (ur. Prenzlau 1.12.1890 r.).
d) Hertę Fennimor Elżbietę (ur. Angermuende 30.04.1895 r.) .

3. Linia Fryderyka Wilhelma (odnowienie szlachectwa 1912 r.)

Linię założył Fryderyk Wilhelm Stosch (ur. 1722 – zm. 1796 r.). W 1912 roku (22.01.) jego potomek – Oskar Ryszard (ur. Krzemień k. Stargardu, Kremmin b. Stargard 8.11.1850 r.), nadradca budowlany, uzyskał odnowienie szlachectwa. Żonaty (x Angermuende 29.03.1880 r.) z Emilią Emmą Bertą Knoercke (ur. Angermuende 9.08.1859 r.), miał dziewięcioro dzieci:

1. Ryszarda Juliusza Ludwika (ur. Friedeburg 24.02.1881 r.) – żonatego (x Miśnia, Meissen 17.08.1912 r.) z Elżbietą Gertrudą Ruehle (ur. Miśnia, Meissen 12.02.1886 r.), wdową po N. Fritz.
2. Jerzego Fryderyka (ur. Friedeburg 15.08.1882 r.) – pierwszego oficera statku północnoniemieckiej linii Loyda. Żonaty (x Penang-Wschodnie Indie 21.08.1911 r.) z Willą Frydą Luizą Freise (ur. Stade 22.07.1886 r.).
3. Jana Wilhelma (ur. Friedeburg 7.10.1883 – zginął w czasie rewolucji meksykańskiej w Chilhuahua 25.02.1917 r.) – kupca.
4. Waldemara Maksa (ur. Friedeburg 28.10.1884 r.) – kupca, wyjechał do Wunawutung w Nowej Gwinei.
5. Martę Julię Eleonorę (ur. Emden 1.08.1886 r.).
6. Waltera Fryderyka (ur. Emden 5.01.1888 – zginął pod Zeebruegge 13.02.1917 r.) – oficera marynarki handlowej, w czasie wojny zastępca dowódcy eskadry lotniczej.
7. Rudolfa Helmuta (ur. Emden 28.10.1890 r.) – właściciela gospodarstwa rolnego.
8. Wilhelma Arnolda (ur. Emden 4.01.1892 r.).
9. Hermanna Otto (ur.Emden 5.04.1895 – zginął pod Tirlemont 18.08.1914 r.).

II. LINIE BARONOWSKIE.

Linie baronowski i hrabiowskie powołały w 1784 roku związek familijny odbywający swoje zjazdy we Wrocławiu (Breslau).

Linie baronowski w XIX wieku były kontynuacją linii założonych przez synów Kaspra bar. von Stosch (zm. 6.01.1701 r.): Wacława Fryderyka i Kaspra Aleksandra.

1. Linia starsza Wacława Fryderyka.

Synowie Wacława Fryderyka – Kasper Fryderyk i Jan Ferdynand podzielili linię na dwie podlinie.

a) Podlinia Kaspra Fryderyka (wymarła).

Założycielem był Kasper Fryderyk (ur. 1713 – zm. 1793 r.). Jego wnuk – Edward Fryderyk Ernest (ur. Wołów, Wohlau 21.03.1806 – zm. 15.02.1862 r.), oficer wojsk pruskich był żonaty (x Neuruppin 24.09.1829 r.) z Bertą Antoniną Fryderyką von Petery (ur. 14.06.1806 – zm. 4.12.1867 r.). Miał tylko córkę – Emmę Fryderykę (ur. Wrocław, Breslau 10.10.1833 – zm. Wrocław, Breslau 1.06.1912 r.), żonę (x Romitten 2.04.1861 r.) Leo von Kalckstein (zm. Romitten 12.05.1865 r.), właściciela majątku Romitten w Prusach Wschodnich.

b) Podlinia Jana Ferdynanda.

Założycielem podlinii był Jan Ferdynand (ur. 1716 – zm. 1794 r.). Jego syn – Kasper Leopold Rudolf bar. von Stosch (ur. Stara Rzeka, Altwasser 4.07.1764 – zm. Nieszkowice, Neobschuetz 21.11.1839 r.), był właścicielem Janówka (Ober Johnsdorf), Biedrzychowej (Friedrichswalde) koło Lubina (Lueben) i Nieszkowic (Neobschuetz) koło Strzegomia (Striegau). Żonaty (x Górny Przerzeczyn, Ober Dirsdorf 28.06.1796 r.) z Joanną Henriettą Augustą bar. von Buddenbrock (ur. Pielaszkowice, Plaesswitz 14.01.1775 – zm. Wrocław, Breslau 26.05.1844 r.), miał trzech synów:

1. Rudolfa Karola Ferdynanda Ludwika (ur. Janówek, Ober Johnsdorf 3.01.1799 – zm. Wierzowice Wielkie, Gross Wiersewitz 23.02.1882 r.) – właściciela Wierzowic Wielkich (Gross Wiersewitz) i Borszyna Małego (Kaltebortschen) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty (x Wierzowice Wielkie, Gross Wiersewitz 24.07.1844 r.) z Wilhelminą Karoliną Gustawą bar. von Diebitsch (ur. Wierzowice Wielkie, Gross Wiersewitz 22.05.1814 – zm. Wierzowice Wielkie, Gross Wiersewitz 28.03.1885 r.), miał syna – Rudolfa Kaspra Ernesta Mikołaja (ur. Wierzowice Wielkie, Gross Wiersewitz 7.03.1846 r.), właściciela obydwu majątków, generała majora wojsk pruskich. Żonaty (x Lipowa, Leipitz 5.06.1871 r.) z Almą Marią Luizą Augustą von Seidlitz-Kurzbach (ur. Lipowa, Leipitz 2.07.1849 r.), miał dwóch synów:

a) Jana Wilhelma Juliusza (ur. Strzelin, Strehlen 14.11.1873 r.) – właściciela Wierzowic Wielkich (Gross Wiersewitz) i Borszyna Małego (Kaltebortschen), dwukrotnie żonatego 1. (x Sądowel k.Góry Śląskiej,Tschistey b.Guhrau 16.09.1913 r.) z Marią Elżbietą hr. Finck von Finckenstein (ur. Żelazno k. Kłodzka, Eisersdorf b. Glatz 15.08.1893 – zm. Insterburg 16.03.1914 r.), 2. Wierzowice Wielkie, Gross Wiersewitz 6.10.1919 r.) z Alice von Eickstedt (ur. Kornice, Kornitz 22.04.1880 r.), wdową po Bernardzie von Czettritz und Neuhaus..

b) Hermanna Wolfa Michała (ur. Strzelin, Strehlen 29.09.1878 r.) – asesora rejencji w Kwidzyniu (Marienwerder), landrata powiatu Lubin (Lueben), żonatego (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 27.11.1907 r.) z Ernestyną Fryderyką Marią Kopka von Lossow (ur. Kwidzyń, Marienwerder 23.12.1887 r.).

2. Fryderyka Wilhelma Karola (ur. Janówek, Ober Johnasdorf 14.04.1803 – zm. Góra Śląska, Guhrau 7.05.1877 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 22.10.1845 r.) z Szarlottą Augustą Pauliną Nickisch von Rosenegk (ur. 22.05.1821 – zm. Góra Śląska, Guhrau 1.10.1894 r.), miał córkę – Marię Henriettę Augustę Wilhelminę (ur. Wąsosz, Herrnstadt 6.10.1846 – zm. Mikowice, Lampersdorf 17.12.1917 r.), żonę (x Góra Śląska, Guhrau 11.10.1866 r.) swojego kuzyna Alfreda Adolfa Henryka Pawła bar. von Stosch (syna Edwarda Augusta Hermanna).

3. Edwarda Augusta Hermanna (ur. Nieszkowice, Neobschuetz 13.07.1812 – zm. Głogów, Glogau 18.02.1886 r.). Żonaty (x Milicz, Militsch 9.06.1839 r.) z Marią Eugenią Ulryką Aleksandryną Luizą Fryderyką von Hirschfeld (ur. Fuerstenwalde 14.11.1818 – zm. Wrocław, Breslau 11.01.1889 r.), miał czworo dzieci:
a) Alfreda Adolfa Henryka Pawła (Milicz, Militsch 17.08.1841 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich. Żonaty (x Góra Śląska, Guhrau 11.10.1866 r.) ze swoją kuzynką Marią Henriettą Augustą Wilhelminą bar. von Stosch, miał troje dzieci:
- Rudolfa Wilhelma Hermanna Pawła Otto (ur. Poznań, Posen 16.01.1870 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 29.09.1900 r.) z Elżbietą Anną Martą von Rosenzweig (ur. Cleve 15.07.1869 r.)
- Waldemara Hermanna Wilhelma (ur. Poznań, Posen 14.07.1873 r.) – żonatego (x Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 24.10.1908 r.) z Erną Laquer (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 10.04.1885 r.).
- Małgorzatę Paulinę Herminę Marię (ur. Berlin 10.10.1876 r.).
b) Herminę Wilhelminę Mariannę (ur. Milicz, Militsch 10.10.1842 r.) – żonę (x Cieplice, Warmbrunn 9.10.1871 r.) Wilhelma von Lieber (zm. Oborniki, Obernigk 18.05.1892 r.), właściciela Sichowa (Seichau) koło Jawora (Jauer)
c) Stanislawa Alberta Hermanna (ur. Ostrowo 16.11.1845 – zm. Soden 9.10.1915 r.) – żonatego (x Soden 30.05.1899 r.) z Herminą Duenckelberg (ur. 5.05.1853 r.).
d) Hermanna Karola (ur. Berlin 28.07.1818 r.) – żonatego (x Friedrichshagen b. Berlin 11.01.1898 r.) z Almą Martą Emilią Fangmeier (ur. Bydgoszcz, Bromberg 4.07.1863 r.), miał dwóch synów:
- Hermanna Jana (ur. Praga 3.07.1886 – zginął pod Kahe 21.03.1916 r.) – kierownika seminarium języków orientalnych (dla wojskowych ?), oficera wojsk niemieckich w Afryce.
- Kurta Wernera (ur. Berlin 12.07.1888 r.).

2. Linia młodsza Kaspra Aleksandra.

Linia młodsza została założona przez brata Wacława Fryderyka – Kaspra Aleksandra (ur. 1687 – zm. 1756 r.). W drugiej połowie XIX wieku jego potomek – Otto Henryk Edward Franciszek bar. von Stosch (ur. Pokój k. Opola, Carlsruhe b. Oppeln 21.02.1842 – zm. Łączany, Lankau 12.07.1918 r.) był właścicielem Łączan (Lankau) i Bemowskiego (Boehmwitz) koło Namysłowa (Namslau) oraz Mikowic (Lampersdorf), Krasowic (Kraschen) i Lubski (Laubsky) koło Oleśnicy (Oels). Swoją rezydencję wybudował w Łączanach (Lankau). Żonaty (x Masów, Massow 12.05.1874 r.) z Ernestyną ElżbietąLuizą Adolfiną Joanną von Luecken (ur. Masów, Massow 5.07.1846 – zm. Łączany, Lankau 3.02.1908 r.), miał troje dzieci: Olgę Idę Szarlottę (ur. Berlin 22.04.1876 r.), Fryderyka Otto Karola Henryka (ur. Łączany, Lankau 30.05.1881 r.) i Jana Otto Kaspra Bernarda (ur. Łączany, Lankau 20.06.1888 r.).

III. LINIA HRABIOWSKA.

Linię hrabiowską założył Jan Gottlieb (syn Jana Ferdynanda ?) bar. von Stosch (ur. Borowina, Hartau 21.10.1768 – zm. Wrocław, Breslau 3.02.1821 r.), który w 1798 roku (6.07.) uzyskał tytuł pruskiego hrabiego. Był właścicielem państwa Lewin Brzeski (Loewen) koło

Brzegu (Brieg), Borowiny (Hartau) koło Szprotawy (Sprottau), Raculi (Lawalde) i Starego Kisielina (Polnisch Kessel, Altkessel) koło Zielonej Góry (Gruenberg) oraz Jeszkotli (Jaeschkittel) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty (x Berlin 17.12.1791 r.) z Fryderyką hr. von Hoym (ur. 22.03.1770 – zm. Lewin Brzeski, Loewen 27.01.1832 r.) damą dworu królowej pruskiej, miał dwóch synów:

1. Jerzego Antoniego (ur. 29.10.1793 – zm. Mańczyce, Manze 3.07.1863 r.) – właściciela Mańczyc (Manze) koło Strzelina (Strehlen) i Sadowic (Sadewitz) koło Wrocławia (Breslau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 2.06.1819 r.) z Wilhelminą von Sauerma (ur. 6.06.1800 – zm. Mańczyce, Manze 15.06.1824 r.) z Wyszonowic (Ruppersdorf) koło Strzelina (Strehlen), 2. (x 25.10.1825 r.) z Luizą von Kleist (ur. 18.11.1802 – zm. Mańczyce, Manze 2.05.1855 r.), z drugą żoną miał czterech synów:

a) Albrechta (ur. Mańczyce, Manze 20.11.1827 – zm. Stary Kisielin, Polnisch Kessel, Altkessel 29.05.1880 r.) – sędziego sądu powiatowego i właściciela Starego Kisielina (Polnisch Kessel, Altkessel). Żonaty (x Białokosz, Bialokosch 27.09.1865 r.) z Luizą bar. von Massenbach zu Bialokosch (ur. 23.04.1830 – zm. Stary Kisielin, Polnisch Kessel, Altkessel 30.09.1894 r.), miał dwóch synów:

- Feliksa Jerzego (ur. Stary Kisielin, Polnisch Kessel, Altkessel 20.02.1867 r.) – właściciela Starego Kisielina (Polnisch Kessel, Altkessel), asesora rejencji. Żonaty (x Bessenbach 14.07.1892 r.) z Elżbietą (Elsa) bar. von Gemmingen-Hagenschietz (ur. 15.04.1872 r.), miał sześcioro dzieci: Guentera Oskara Jerzego Bernarda (ur. Legnica, Liegnitz 29.05.1893 r.) – doktora prawa, asesora rejencji, żonatego (x Wolfsburg 15.05.1918 r.) z Renatą hr. von Schulenburg (ur. Wolfsburg 15.03.1897 r.); Irmgardę Luizę Karolinę Elżbietę (ur. Legnica, Liegnitz 29.08.1894 r.) – żonę (x Stary Kisielin, Polnisch Kessel, Altkessel 26.05.1920 r.) Gerharda bar. von Bistram; Jana Gottlieba Eberharda (ur. Bessenbach 12.09.1895 r.) – żonatego (x Szczawno Zdrój, Bad Salzbrunn 18.10.1920 r.) z Marią Eleną von Pohl (ur. Świdnica, Schweidnitz 8.06.1899 r.); Henninga Ernesta Karola Reinharda (ur. Stary Kisielin, Polnisch Kessel, Altkessel 18.05.1897 r.); Anitę Adelę Marię Amelię (ur. Stary Kisielin, Polnisch Kessel, Altkessel 12.01.1899 r.) – żonę (x Stary Kisielin, Polnisch Kessel, Altkessel 31.08.1922 r.) doktora prawa Eberharda von Gossler, asesora sądowego; Arno Lassla Jerzego Eberharda (ur. Stary Kisielin, Polnisch Kessel, Altkessel 29.04.1900 r.) – zginął na Morzu Północnym 30.12.1921 r. w czasie podróży z Meksyku.
- Bernarda Henryka (ur. Stary Kisielin, Polnisch Kessel, Altkessel 19.05.1869 r.) – oficea wojsk niemieckich.

b) Jerzego Ludwika (ur. 24.11.1828 – zm. Mańczyce, Manze 29.10.1871 r.) – właściciela Mańczyc (Manze), żonatego (x Chwałów, Frauenhain 30.03.1864 r.) z Walerią hr. von Zedlitz-Truessschler (ur. 3.09.1832 r.)

c) Boguslawa Adolfa (ur. Mańczyce, Manze 28.03.1830 – zm. Wrocław, Breslau 5.05.1892 r.) – pułkownika wojsk niemieckich, żonatego (x 24.11.1855 r.) z Bianką Joanną Balbiną Ludwiką von Lippa (ur. Bydgoszcz, Bromberg 23.10.1836 r.). Miał córkę – Adelę Marię Luizę (ur. Szczecinek, Neustettin 31.10.1856 r.).

d) Ferdynanda Gotthelfa (ur. Mańczyce, Manze1.09.1831 – zm. Waszyngton 10.05.1872 r.) – rotmistrza armii Stanów Zjednoczonych. Żonaty (x 24.12.1865 r.) z Julią Thompson,

miał dwie córki: Wilhelminę Wiktorię (ur. Waszyngton 3.03.1871 r.) i Leonorę (posthuma) (ur. Waszyngton 7.11.1872 r.) – żonę (x Hamburg 10.02.1902 r.) Edgara Speyer.
2. Feliksa Henryka Antoniego (ur. 18.06.1795 – zm. Borowina, Hartau 25.06.1871 r.) – właściciela Borowiny (Hartau). Żonaty (x 15.08.1829 r.) z Luizą Agnes von Grolman und Gosda (ur. 27.08.1806 – zm. Borowina, Hartau 9.08.1878 r.), miał troje dzieci:
a) Idę (ur. 21.10.1831 r.) – żonę (x Borowina, Hartau 14.01.1868 r.) Ernesta von Prittwitz und Gaffron (zm. 24.11.1880 r.) właściciela Smółczyc (Schmoltschuetz) koło Oleśnicy (Oels).
b) Jadwigę (ur. Borowina, Hartau 19.03.1834 r.) – przełożoną diakonii Betania w Ząbkowicach Śląskich (Frankenstein).
c) Jerzego (ur. Borowina, Hartau 14.03.1836 r.) – właściciela Borowiny (Hartau), doktora prawa, doktora h. c. Uniwesrsytetu Wrocławskiego, sędziego sądu powiatowego w Szprotawie (Sprottau). Żonaty (x Jelenia Góra, Hirschberg 12.04.1854 r.) z Matyldą Jeannetą Hentschel von Gilgenheimb (ur. Kowary, Schmiedeberg 24.09.1840 – zm. Borowina, Hartau 20.05.1919 r.), miał czworo dzieci:
- Luizę Matyldę Idę (ur. Lubań Śląski, Lauban 26.01.1865 r.).
- Jerzego Fryderyka Karola (ur. Borowina, Hartau 11.06.1866 zginął pod Iwanogorodem 10.10.1914 r.) – landrata powiatu Milicz (Militsch), żonatego dwukrotnie: 1. (x Berlin 12.01.1894 r. – rozwiedziony 1906 r.) z Fredą von der Lancken-Wakenitz (ur. 22.09.1870 r.), 2. (x Drwalowice, Wallwitz 17.07.1907 r.) z Luizą (Lilly)Kornelią Katarzyną von Eichmann (ur. Drezno, Dresden 9.08.1869 – zm. Jena 2.12.1922 r.).
- Elżbietę Joannę (ur. Borowina, Hartau 26.04.1869 r.) – żonę (x Borowina, Hartau 10.11.1900 r.) Otto bar. von Tettau, generała porucznika sztabu generalnego wojsk niemieckich.
- Albrechta Otto (ur. Borowina, Hartau 13.06.1873 r.) – żonatego (x Czarny Bór, Schwarzwaldau 24.09.1908 r.) z Małgorzatą von Portatius (ur. Czarny Bór, Schwarzwaldau 6.10.1883 r.).

Źródła:
Sinapius T. I s. 943-954, T. II s. 456-464
Zedlitz T. IV s. 243-245
Blażek T. IV s. 89-90
Pilnaček T. IV s. 1188-1193
Krane s. 130-131
Schles. Wappenbuch szp. 132
Doerr s. 181
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 15, 22, 67, 121, 140, 159, 164, 204, 208, 211, 217, 221, 222, 255, 259, 277, 280
Zemska kniha... 19, 34, 39, 40, 42, 49, 59, 64, 89, 93, 96, 101, 106, 110, 111, 150, 154
C.D.S. T. VI nr 62, 72, 113, 116, 117, 180, 188, 201, 242, 250, 284, 335, 341, 430, 439, 446, 450, 453, 467, 471, 489 T. XXXIII s. 36
Album... nr 33, 2475 a

Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci r. 47:1997 č. 2 nr 9, 14-16, 19, 23-26, 33, 35
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 19:1927 s. 855-859
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 822-824; Jg 70:1920 s. 633-635
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 799-800, Jg 75:1902 s. 844-846, Jg 83:1910 s. 898-899, Jg 99:1926 s. 558-560
Boehme J.: Diplomatische Beytraege zur Untersuchung der Schles. Rechte und Geschichte Berlin 1770-1775 Th. 2 s. 71, Th. 3 s. 88, 126
Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Reisdenz-stadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 406, 418-419, 445-446, 452
Kuczer J., Strzyżewski W. (oprac.): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671 – 1727. Warszawa 2007 s. 58-64, 66, 69, 71, 72, 74, 76, 77, 79-87, 92-96, 107, 108, 110, 111, 113-115, 119, 120, 122-126.
Stosch M.: Genealogie des graeflichen und hochadeligen Geschlechts der von Stosch... Th. 1-2 Breslau 1736.
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 354, 483, 501
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 103, 237
Chronik der Herrschaft Tillowitz und Geschlechtes ihrer Besitzer... Tillowitz 1885 (na prawach rękopisu) s. 3-4

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA GÓRNOŚLĄSKA

<u>Dom Branice.</u>
Ulryk (Oldřich) Stoss
1384 r. – wł. Branic
|
Konrad
sędzia ziemski
ks. opawskiego
ż. Katarzyna N.
|

Jan	Jaracz (Hieronim)	Kunz (Konrad)	N.
	1439 r. - sprzedali Branice N. bratu.		
wł. Deštnej			
	Piotr	Hynczik (Henryk)	córki:
	1427 – 1436 r. wł. Branic		a) Anna
			b) Małgorzata

| Mikołaj Jarosław Anna
| właściciele Posucic m. 1451 r. - Henryk
z Lubotynia

Jan jun. Jerzy Kunet (Konrad) wł. Lubojat Krzysztof Mikołaj wł. Lubojat

Jerzy Stoss v. Kaunitz
poł. XVI w.
wł. Branic
ż. Magdalena Birka
z Nasiedla
|
Jan
1580 r. – wł. Branic
i Skrochovic
ż. Ewa Scheliha
z Rzuchowa
|
Bogusław
zm. 1593 r.
asesor sądu ziemskiego
ks. opawskiego
wł. Branic, Boboluszek
i Zubrzyc
|
córki:
wł. Branic
a) Elżbieta
b) Katarzyna
c) Zuzanna
d) Bohunka

Dom Chrócielów.
N.
|

Burghard
zm. przed 1433 r.
wł. Chróścielowa
i Pomorzowiczek
ż. Markieta N.
|

Otik
(Otto)
wł. Chróścielowa
i Pomorzowiczek

Jan wł. Chróścielowa Jerzy Paweł Frydusz (Fryderyk) Markieta m. 1431 r. Wacław z Kobeřic

II. LINIA DOLNOŚLĄSKA.

Podział na podlinie i domy.
(do XIX w.)

Podlinia głogowska	podlinia
Stosch zwany Gor	brzesko - legnicka
|	|
dom Mojęcice	domy:
|	Tarnowiec
domy:	Wawrzyńcowskie
Czerniec	
Czernina	
Węgrzce	
Rynarcice	

A. PODLINIA GŁOGOWSKA.

1. Dom Mojęcice

Melchior (I) v. Stosch zwany Gor
1400 r. – wł. Mojęcic
ż. N. v. Knobelsdorf
|
Melchior (II)
zm. 16.04.1524 r.
wł. Mojęcic i Czerńca
1460 r. – starosta Lubina
ż. N. v. Glaubitz
|

Kasper	Melchior (III)	Fryderyk	Piotr	Jerzy	Franciszek	Anna
	zm. 1529 r.		wł.	|	zm. 1505 r.	m. Grzegorz
	wł. Mojęcic		Szymocina	dom		v. Sack
	ż. Anna (Barbara)			Czerniec		z. Piersna
	v. Niebelschuetz					i Droglowic
	z Rzeczycy					
	i Glinicy					
	|					

Melchior (IV)	Aleksander	Baltazar	Ladislaw	córki:
	zm. 1567 r.	|	zm. 30.01.	a) Anna
		dom	1550 r.	m. Dominik
		Czernina	wł.	v. Diebitsch
			Mojęcic	z Lubnowa
			ż. 1. Barbara	b) Julianna

v. Skopp m. N. v. Schindel
z Jędrzychowa z Drogomiłowic
2. Magdalena
v. Glaubitz
|

Fryderyk | dom Węgrzce
Leonard | dom Rynarcice
Melchior (V) wł. Mojęcic ż. Marianna v. Schweinitz
córki:
a) Barbara (Małgorzata) m. Jan v. Loeben wł. Korczycowa i Marcinowic starosta Krosna Odrzańskiego
b) Anna m. NN starosta Peitze w Brandenburgii

Melchior Fryderyk wł. Mojęcic i Kąt ż. Maria Katarzyna v. Schweinitz
Leopold Chrystian wł. Piotrówki ż. (x 13.10.1688 r.) Jadwiga Magdalena v. Sommerfeld z Jastrzębców
Sabina m. 1. Baltazar Aleksander v. Schweinitz 2. N. v. Gruenberg 3. N. v. Liedlau

Jerzy Rudolf
5 córek

2. Dom Czerniec – Krzydłowice

Jerzy v. Stosch
ok. 1500 r.
s. Melchiora (II)
z Mojęcina
ż. N. v. Falckenhain
z Gorzelina
|
Krzysztof
zm. po 1540 r.
ż. Elżbieta v. Sack
z Krzydłowic
|
Aleksander
ur. 1547 – zm. 17.03.1616 r.
wł. Krzydłowic, Starej Rzeki i Osieka
ż. Helena v. Rothkirch
z Prusic
wł. Osieka
|

Jan Jerzy
zm. 15.08.1652 r.
wł. Krzydłowic, Starej Rzeki, Świnina, Bieńkowa i Widziszowa

Helena
m. Henryk bar. v. Bibran
starosta ks. świdnicko-jaworskiego

ż. 1. (x 1628 r.) Maria Marianna
v. Stosch z Czerniny
(ur. 1611 – zm. 22.10.1633 r.)
2. Helena v. Berg z Przysieczna
|

Jan Jerzy jun	Wolf Aleksander
zm. 30.08.1673 r.	ur. 25.11.1630 – zm. 22.02.1682 r.
wł. Grodźca, Trzebcza i Starej Rzeki	wł. Pogorzeliska, Michałowa i Pieszkowic
ż. 1. (x 25.11.1656 r.) Anna Helena v. Unruh z Łapczyc (zm. 1669 r.)	ż. 1. (x 23.05.1653 r.) Anna Elżbieta v. Dyhrn z Chełmka (zm. 22.06.1664 r.)
2. (x 1670 r.) Anna Barbara v. Luck z Miechowa	2. (x 21.11.1668 r.) Katarzyna v. Kottwitz 1-o voto v. Stosch z Wierzowic Małych
	|
Dawid Aleksander ur. 25.11.1630 - zm. Strassburg 24.06.1682 r. wł. Krzydłowic, Starej Rzeki, Lubięcina, i Pyrnika	Wolf Aleksander jun. zm. 10.06.1688 r. w czsie podróży do Frankfurtu n. Menem <u>ostatni przedstawiciel domu.</u>

<u>3. Dom Czernina.</u>

Baltazar v. Stosch
ur. 1495 – zm. 7.05.1561 r.
ż. Jadwiga v. Glaubitz
z Czernej
(zm. 24.01.1577 r.)
|

Lassel (Ladislaw) ur. 1553 - 21.05.1582 r. wł. Czerniny nieżonaty	Dawid ur. 1537 - zm. 13.10.1605 r. wł. Czernej i Krzepielowa ż. Barbara v. Rechenberg ze Sławy (zm. 10.06.1615 r.)	Baltazar jun. ur. 1544 - zm. 4.04.1600 r. wł. Czerniny 1584 r. – nadaje prawa miejskie, Trzebcza, Jabłonnej, Ligoty i Sułkowa ż. Jadwiga v. Nostitz z Siedlnic (zm. 9.01.1600 r.)	córki: a) Anna m. Wolfram v. Tschammer zm. z Osetna b) Jadwiga m. Jerzy v. Pusch z Dużej Wólki c) Magdalenę zm. 1591 r. m. Jan v. Schweinitz z Rosochatej wł. Lubienia
	|	|	
Aleksander ur. 1569 – zm. 23.01.1619 r.	Anna zm. 28.04.1620 r. m. Adam v. Landskron	|	

wł. Czernej, Kolska, Krzepielowa i Zatonia
ż. Barbara v. Rothenbueg
z Brzegu Głogowskiego

Melchior
wł. Trzebcza
ż. 1. Ewa v. Gersdorf z Sichowa

Kasper
wł. Czerniny
linia baronowska
potomstwo Kaspra z Czerniny (zob.)

Baltazar
kontynuacja domu
potomstwo Baltazara z Czerniny (zob.)

córki:
a) Helena
m. Karol v. Skopp (Schkopp)

Potomstwo Kaspra z Czerniny: linia baronowska z Grodźca.

Kasper v. Stosch
s. Baltazara jun.
ur. 1570 – zm. Głogów 16.09.1627 r.
wł. Czerniny, Ligoty i Grabowa
czł. rady cesarskiej, starosta Góry Śl.
ż. 1. Barbara v. Portugall z Chocieborowic
(zm. 9.01.1623 r.)
2. (x 19.11.1624 r.) Eufrozyna
v. Mutschelnitz ze Strachowic
(ur. 1.07.1607 – zm. 10.04.1667 r.)

Dawid Godfryd
ur. 24.10.1612 - zm. Leszno 21.01.1642 r.
nieżonaty

Aleksander
ur. 12.03.1616 - zm. 6.02.1657 r.
wł. Czerniny i Czernej
asesor sądu ziemskiego okręgu Góra Śląska
ż. Katarzyna v. Kottwitz z Konotopu i Jakubowa

Baltazar Fryderyk
ur. 23.06.1626 - zm. 1660 r.
wł. Wierzowic Małych, Zawiści, Grabowna i Trzebcza

Helena
ur. 1611 – zm. Leszno 27.06.1634 r.)
m. (x 1627 r.) Walentyn v. Stoessel ze Szczepowa

Jerzy Abraham
ur. 4.10.1644 r.
wł. Czerniny, Czernej, Wierzowic, Nowej Jabłonnej,

córki:
a) Jadwiga Helena
ur. 14.04.1646 r.
m. Jan Fryderyk v. Schweinitz z Krzeczyna Wielkiego

Ligoty, Żarek, Sułkowa, Pudła i Korytowa
ż. (x 20.08.1680 r.) Urszula Katarzyna v. Stosch z Wierzowic Małych (kuzynka)
|
2 dzieci zmarły w młodości

b) Barbara Eufrozyna m. N. v. Czettritz
c) Urszula Maria m. N. v. Gellhorn

Kasper zm. 6.01.1701 r. wł. Grodźca, Starej Rzeki, Piotrowic i Żabina
1701 r. – baron czeski
ż. Zofia v. Hock ze Starego Wołowa (zm. 6.09.1698 r.)

Adam Aleksander ur. 18.04.1657 - zm. 1701 r. wł. Zawiści, Grabowa i Łagoszowa Małego
ż. 1. Anna Magdalena v. Pusch z Łagoszowa Małego (zm. 1693 r.)
2. (x 1697 r.) Małgorzata v. Wiedebach

córki:
a) Jadwiga Elżbieta ur. 15.10.1655 r. m. (x 7.02.1673 r.) Jan Tobiasz jun. bar. v. Knobelsdorf ze Stypułowa
b) Urszula Katarzyna zm. 28.06.1684 r. m. (x 20.08.1680 r.) Jerzy Abraham v. Stosch z Czerniny (kuzyn)

Baltazar Fryderyk wł. Chocianowca ż. (x 1711 r.) Szarlotta Ernestyna v. Diebitsch z Marcinkowic
|
Baltazar Fryderyk jun.

N. (syn) wł. Zawiści ż. N. v. Minkwitz ze Szklar
3 córki

Wacław Fryderyk ur. 1685 – zm. 1763 r. wł. Grodźca i Piotrowic ż. N. v. Dyhrn z Chełmka
|
starsza linia baronowska
|

Kasper Aleksander ur. 1687 - zm. 1756 r. wł. Wierzowic Małych oraz Dolnych Stanowic ż. N. v. Tschirn
|
młodsza linia baronowska (zob. XIX-XX w.)

Jan Jerzy wł. Krzydłowic, Żabina i Nowej Jabłonnej

córki:
a) Urszula Katarzyna m. 1. (x 27.10.1700 r.) Fryderyk Wilhelm bar. v. Bibran z Gościszowic 2. (x 14.07.1706 r.) Baltazar Aleksander v. Glaubitz z Włodzic Wielkich
b) Marianna Małgorzata m. Ernest Zygmunt bar. v. Falckenhayn z Czerwonego Kościoła

Kasper Fryderyk
ur.1713 – zm. 1793 r.
|
podlinia
zob. XIX-XX w.

Jan Ferdynand
ur. 1716 – zm. 1794 r.
|
podlinia
zob. XIX-XX w.

c) Zofia Elżbieta
ur. 14.03.1692 r.
„mądra baronówna”
poetka
m. Karol Zygmunt
v. Debschitz
z Miłoszowa

Potomstwo Baltazara z Czerniny.

Baltazar v. Stosch
s. Baltazara jun.
ur. 1577 – zm. 7.02.1626 r.
wł. Czerniny i Jabłonnej
ż. (x 29.09.1606 r.)
Anna v. Stosch
z Węgrzców
(zm. 23.11.1636 r.)
|

Kasper
ur. 27.08.1611 -
zm. 14.01.1681 r.
wł. Czerniny,
Dobrzejowic
i Skidniowa
ż. 1. (x 2.02.
1638 r.)
Ewa v. Nostitz
z Siedlnicy
(ur. 17.01.1607 -
zm. 18.08.1646 r.)
1-o voto
v. Rothkirch
2. (x 12.11.1647 r.)
Urszula Marianna
v. Mutschelnitz
z Moczydlnicy
Dworskiej
(zm. 9.04.1649 r.)
3. (x 2.02.1651 r.)
Anna Helena
v. Niebelschuetz
z Ligoty
|
Córki:
a) Anna Helena
m. Fryderyk Oswald
v. Tschammer

Jerzy Lasslo
(Ladislaw)
ur. 20.05.1616 -
zm. 24.08.1664 r.
wł. Czerniny, Jabłonnej
i Skidniowa
sędzia dworski
i ziemski okręgu
Góra Śląska
ż. 1. Jadwiga
Helena
v. Diebitsch
z Naratowa
(zm. Leszno 26.03.1641 r.)
2. (x 18.10.1642 r.)
Marianna v. Nostitz
z Ręszowa
|

Baltazar
ur. 2.03.1653 r.
ż. Katarzyna
Beata
v. Landskron
z Brennika

Jerzy Lasslo
(Ladislaus)
ur. 11.02.1656 r.

córki:
a) Jadwiga
ur. 19.11.1607 –
zm. 26.06.1637 r.
m. (x 30.04.1624 r.)
Zygmunt (Jan?)
v. Loos z Szymocina
b) Barbara Helena
ur. 28.02.1610 r.
m. (x 1629 r.)
Job Fryderyk v. Stosch
z Rynarcic

córki:
a) Helena
ur. 23.10.1648 – zm. 1707 r.
m. (x 1667 r.) Adam
Wacław v. Kottwitz
z Konotopu
b) Marianna
ur. 27.10.1650 r.
m. Jan Jerzy v. Glaubitz
z Dalkowa

z Psar
(ur. 7.04.1636 –
zm. Czernina
15.07.1693 r.)
przejął majątki Kaspra
b) Ewa Helena
zm. 2.11.1689 r.
m. (x 25.10.1673 r.)
Fryderyk v. Schweinitz
Radzikowa
(ur. 26.02.1647 –
zm. 15.01.1712 r.)
(1-sza żona)

4. Dom Węgrzce.

Fryderyk
s. Ladislawa z Mojęcic
wł. Węgrzców i Rudna
ż. Anna v. Nostitz
z Ręszowa
(zm. 12.12.1578 r.)
|

Fryderyk jun.
ur. 1564 – zm. 1608 r.
koniuszy ks. brzeskich,
naczelny nadzorca lasów
ks. legnickich
ż. (x 30.04.1590 r.)
Rozyna v. Reibnitz
z Krzyżowic
(zm. 22.01.1591 r.)

Jerzy
ur. 22.02.1563 – zm. 4.11.1622 r.
wł. Węgrzców, Wronińca, Szaszorowic
i Goli Górowskiej
ż. (x 1.02.1588 r.) Barbara v. Abschatz
|

Ladislaw
zm. 1631 r.
wł. Wronińca i Szaszorowic
ż. (x ok. 1620 r.) Helena
v. Haugwitz
(zm. 1631 r.)
|

córli:
a) Anna
ur. 11.12.1590 r.
m. (x 29.09.1606 r.) Baltazar
v. Stosch z Czerniny
b) Barbara
ur. 22.10.1592 r.
m. (1608 r. – 2-a żona) Jan
v. Lestwitz
wł. Żuchlowa Górnego, Tarpna
i Bartodziejów

Jerzy Fryderyk
ur. 28.03.1626 – zm. 18.04.1656 r.
wł. Wronińca i Szaszorowic

Barbara Juliann
ur. 1628 r.

ż. (x 20.11.1650 r.) Małgorzata
v. Stoessel z Głobic i Zaborowa
|

Adam Ladislaw | Kasper | Jerzy Fryderyk jun.
ur. 28.03.1626 –
zm. 18.04.1656 r.
wł. Wronińca, Szaszorowic,
Goli Górowskiej, Głobic
i Borowa
ż. Anna Elżbieta v. Berge

5. Dom Rynarcice.

Leonard
s. Ladislawa z Mojęcic
wł. Rynarcic i Goli Górowskiej
ż. Barbara v. Kottwitz
z Chobieni
(zm. 4.01.1584 r.)
|

Fryderyk
zm. 1615 r.
wł. Rynarcic
i Goli
Górowskiej
ż. Zuzanna
v. Zedlitz
|

Jerzy
wł. Wądroża
ż. 1. Anna
v. Nostitz
z Wądroża
2. Helena
v. Kreckwitz
z Łękanowa
1-o voto
v. Kottwitz
|
dzieci
zmarły w młodości

Maksymilian
wł. (Kunzendorf
- którego?)
ż. Barbara
v. Nostitz
z Wądroża
|
dzieci:
1. Fryderyk
zm. 1624 r w dzieciństwie.
2. Anna
m. Baltazar v. Dyhrn
z Pokrzywnicy

Barbara
m. Kasper
v. Kreckwitz
z Wronińca

Leonard
nieżonaty

Jan Fryderyk
ur. 1604 r.
ż. Barbara Helena
v. Stosch
z Czerniny
|
Baltazar Zygmunt
ur. 28.11.1635 r.

Jan Jerzy
zginął na
wojnie

4 dzieci
zm. w młodości

XIX - XX WIEK.

I. LINIE SZLACHECKIE
(nieuznane przez linie baronowskie i hrabiowskie)

1. Linia Ferdynanda Stosch

Ferdynand Stosch
ur. 1717 – zm. 1780 r.
|
N.
|
_____?_____

podlinia Teodora Ferdynanda
1815 r. – odnowienie szlachectwa

podlinia Wilhelma
1811 r. – odnowienie szlachectwa

a. Podlinia Teodora Ferdynanda.

Teodor Ferdynand v. Stosch
ur. Magdeburg 6.06.1784 – zm. Schwedt a. Oder 24.08.1857 r.
generał porucznik wojsk pruskich
1815 r. – odnowienie starego szlachectwa
ż. (x Berlin 27.10.1815 r.) Karolina
Woltersdorf 1-o voto Kraewel
(ur. Poczdam 9.10.1784 – zm. Berlin 8.07.1848 r.)
|
_____

Maksymilian August
ur. Koblencja 26.10.1816 -
zm. Halberstadt 4.12.1877 r.
major wojsk pruskich
ż. (x Berlin 4.10.1847 r.)
Joanna Adolfina Eck
(ur. Berlin 26.06.1825 -
zm. Koesen 7.02.1891 r.)
|
córki:

a) Teresa Maria
ur. Berlin 4.11.1848 r.
m. (x Halberstadt 21.06.1868 r.)
Hugo Zimmermann
(zm. Naumburg 3.05.1911 r.)
prokurator w Schulpforta

b) Małgorzata Augusta Antonia
ur. Spandau 11.10.1859 -
zm. Bad Doberau 27.08.1923 r.
m. (x Neistedt 8.08.1878 r.)
Ulryk v. Hassel

Albrecht
ur. Koblencja 20.04.1818 –
zm. Mittelheim 29.02.1896 r.
generał wojsk pruskich
bohater wojny prusko- francuskiej
ż. (x Koblencja 18.10.1845 r.)
Joanna Katarzyna Rozalia
Ulrich
(ur. Koblencja 13.12.1822 –
zm. Mittelheim 26.07.1902 r.)
|
_____

Otto
ur. Koblencja 11.06.1849 -
zm. Weibeck 26.06.1897 r.
major wojsk pruskich
ż. 1. (x Gotha 28.04.1873 -
rozwiedziony 20.09.1884 r.)
Maria Elżbieta Madelung
(ur. Gotha 5.05.1853 -
zm. Oberhof 16.07.1908 r.)
2. (x Wrocław 28.09.1886 r.)
Helena Emilia Klara
Braeuer
(ur. Stęgerz/Wielkopolska
4.08.1868 – zm. Koźmin/
Wielkopolska 24.11.1901 r.)

August
Leopold Ulryk
ur. Poznań 10.12.1858 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Berlin 26.06.1897 r.)
Róża Marianna
Małgorzata Steffen
(ur. Horcheim
23.07.1873 r.)
|
dzieci:
1) Róża Małgorzata
Marianna Elżbieta
ur. Mittelheim
2.05.1899 r.
2) Ulryk Paweł Albrecht
ur. Mittelheim 3.05.1900 r.
3) Paula Teresa Maria
Małgorzata
ur. Mittelheim 3.09.1904 r.

Luiza Klara Matylda
ur. Koblencja 12.05.1854 r.
m. (x Berlin 6.05.1874 r.)
Jerzy bar. v. Hollen
(zm. Kilonia 6.09.1900 r.)
wiceadmirał pruskiej
marynarki wojennej

Albrecht August
Konstantyn
ur. Erfurt 14.08.1874 r.
kronikarz rady familijnej
ż. (x Berlin 27.11.1897 r.)
Róża Marianna Steffen
(ur. Berlin 12.11.1875 r.)

córki:
a) Maria Elżbieta
ur. Rastatt 20.08.1876 r.
m. 1. (x Berlin 28.03.1896 r.)
Gebhard bar. Gans Edlern
Herrn zu Putlitz
(zginął pos Chaumont-Porcien
29.10.1918 r.)
major wojsk niemieckich
2. (x Weimar 12.01.1920 r.)
Jan Meyer
pułkownik wojsk niemieckich
b) Erna Ulryka Eugenia
ur. Braunschweig 15.07.1879 r.

b. Podlinia Wilhelma.

Wilhelm v. Stosch
ur. Magdeburg 14.06.1786 –
zm. Frankfurt n. Odrą 28.03.1855 r.
radca ekonomiczny
1811 r. – odnowienie starego szlachectwa
ż. 1. (x Trzebiechów 22.08.1811 r.) Fryderyka
Wilhelmina Henrietta hr. Finck
v. Finckenstein
(ur. Trzebiechów 2.06.1789 –
zm. Radomicko 5.05.1831 r.)
2. (x Ośno Lubuskie 21.02.1833 r.)
Szarlotta Ernestyna Huenke
(ur. 29.10.1799 – zm. Frankfurt n. Odrą 12.03.1867 r.)

|

Ferdynand Albrecht Wilhelm ur. Drzeniów 7.06.1812 - zm. Koninko 28.11.1869 r. wł. Koninka/ Wielkopolska ż. (x Ośno Lubuskie 7.05.1847 r.) Adelajda Emilia Andrae (ur. Morin 15.10.1817 - zm. Lindenstadt 14.01.1890 r.)

|

dzieci:

1) Paweł Karol ur. Ordzikowo 28.08.1848 r. wł. gospodarstwa rolnego ż. (x Berlin 25.07.1889 r.) Anna Fryderyka Boschan (ur. Gorzów Wielkopolski 9.06.1848 r.)

2) Klara Anna Maria ur. Wełdowiec 17.05.1851 r.) m. (x Międzychód 5.09.1878 r.) Rudolf Pirsch

Otto ur. Ośno Lubuskie 4.08.1835 - zginął pod Ladonchamps 2.10.1870 r. ż. (x Frankfurt n. Odrą 28.01.1859 r.) Maria Joanna (Jenny) Angelika v. Klinkowstroem (ur. Duesseldorf 4.12.1836 - zm. Zielona Góra 13.02.1876 r.)

|

córki:

a) Helena Karolina Joanna ur. Września 15.07.1863 r. m. (x Langenwaldau 14.09.1889 r.) Karol Hundeck nauczyciel

b) Katinka Joanna Leontyna ur. Kargowa 25.06.1865 r. diakonissa

c) Joanna (Jenny) Marta Anna ur. Kargowa 9.09.1868 r. pensjonariuszka zakładu (diakonissa?)

d) Anna Marta Jadwiga ur. Trzciel 21.07.1870 r.

Otto Albrecht ur. Ośno Lubuskie 26.10.1836 – zm. Królewiec 24.03.1896 r. wł. Rudłowa/Prusy Wschodnie pułkownik wojsk pruskich ż. (x Rudłowo 22.06.1871 r.) Agnes Leopoldyna Anna v. Goetzen (ur. Nadbrzeże/Prusy Wschodnie 21.03.1852 r.)

|

dzieci:

1) Szarlotta Agnes ur. Schwwerin 1.08.1872 r. m. (x Rudłowo 3.10.1893 r.) Fryderyk (Fritz) Gramsch doktor prawa, prezydent rejencji

2) Aleksander Wilhelm Leopold ur. Schwerin 23.02.1874 – zginął w Namur 27.02.1918 r.

3) Joanna Anna Małgorzata ur. Magdeburg 24.02.1878 r.

4) Sabina Anna Barbara ur. Goettingen 31.05.1887 r. m. (x Rudłowo 29.09.1906 r.) Karol Seelmann major wojsk niemieckich

2. Linia Jana Ernesta.

Jan Ernest Stosch
ur. 1714 – zm. 1796 r.

|

podlinia podlinia

Karola Wlhelma
1823 r. – odnowienie szlachectwa

Fryderyka Karola
1871 r. – odnowienie szlachectwa

a) podlinia Karola Wilhema.

Karol Wilhelm Stosch
s. Jana Ernesta
ur. 21.09.1744 – zm. 11.04.1810 r.
|
August Wilhelm v. Stosch
ur. Berlin 7.04.1783 – zm. Berlin 6.12.1860 r.
doktor medycyny
lekarz nadworny królowej
1823 r. – odnowienie starego szlachectwa
ż. (x Duesseldorf 15.05.1822 r.) Adelajda v. Elssner
(ur. Quedlinburg 13.10.1794 – zm. Berlin 9.07.1867 r.)
|

Adolf Jan
ur. Berlin 7.03.1828 -
zm. Berlin 23.04.1906 r.
zastępca dyrektora
spółki akcyjnej w Elberfeld
ż. (x Kłosów/Pomorze 13.10.1862 r.)
Maria Dorota Szarlotta Bohm
(ur. Kłosów 15.07.1838 -
zm. Berlin 25.01.1912 r.)
|
dzieci:

1) Fritz Adolf
ur. Gieshof 18.09.1868 r.
starszy kaznodzieja
(pastor)
ż. (x Berlin 7.08.1906 r.)
Berta Hermina Adela Maria
bar. v. Quadt-Wykradt-Huechtenbruck
(ur. Boegge 25.03.1873 r.)

2) Kurt Otto
ur. Gieshof 9.06.1870 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. (x Strzyżno/Pomorze
6.10.1897 r.)
Henni Szarlotta Ernestyna
Dorota Małgorzata Bohm
(ur. Strzyżno 27.09.1874 r.)

3) Maria Anna Zofia
ur. Gieshof 26.12.1872 r.

4) Wilhelm Jan

Jan Chrystian
ur. Berlin 7.07.1831 -
zm. Kolonia 22.08.1903 r.
radca rejencji
ż. (x Kolonia 18.09.1903 r.)
Maria Siegfried
(ur. Kolonia 11.04.1851 r.)
|

Gustaw
Hermann August
ur. Kolonia 22.08.1876 r.
kapitan marynarki

Eryk Jan
Edward
ur. Kolonia 2.10.1877 r.
landrat Wernigerode,
skarbnik związku familijnego
ż. (Creutzthal 16.08.1907 r.)
Elżbieta Helena Dressler
(ur. Creutzthal 6.08.1885 –
zm. Wernigerode 31.01.1913 r.)
|
dzieci:

1) Jan Adolf
ur. Berlin 4.06.1908 r.

2) Annemarie
ur. Berlin 1.10.1909 r.

3) Barbara
ur. Wernigerode 31.01.1913 r.

4) Eryk Adalbert
ur. Wernigerode 16.11.1915 r.

5) Jobst
ur. Wernigerode 28.02.1917 r.

6) Albrecht Gustaw

ur. Gieshof 8.07.1874 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Strzyżno 4.04.1903 r.)
Maria Meta Małgorzata
Toni Dorota Bohm
(ur. Strzyżno 17.03.1877 r.)

ur. Wernigerode 20.08.1918 r.

b) Podlinia Fryderyka Karola.

Fryderyk Karol Stosch
s. Jana Ernesta ?
ur. 14.11.1746 – zm.27.12.1809 r.
|
N.
|
Jan Fryderyk Teodor v. Stosch
ur. Kołobrzeg 5.11.1815 – zm. Bytów/Pomorze 2.04.1884 r.
superintendent i pastor w Bytowie
1871 r. - odnowienie starego szlachectwa
ż. (x Ośno Lubuskie 10.10.1844 r.)
Zofia Maria Wlhelmina Albertyna
Emilia v. Stosch 1-o voto Gropius
(ur. Trzebiechów 20.11.1813 –
zm. 3.04.1878 r.)
|

Jan Karol
Fryderyk
ur. Ośno Lubuskie 4.04.1847 -
zginął na służbie wojskowej
2.03.1919 r.
oficer wojsk niemieckich,
przewodniczący związku
familijnego
ż. (x Kotulin 23.09.1888 r.)
Laura Guradze
(ur. Kotulin 26.07.1866 r.)
|
dzieci:
1) Jan Arnold
ur. Gliwice 29.06.1889 r.
2) Laura Zofia
ur. Grudziądz 27.10.1890 r.
3) Elza Paulina
ur. Grudziądz 28.11.1891 r.
4) Lotta
ur. Dessau 8.06.1893 r.

Fryderyk Wilhelm
ur. Ośno Lubuskie 27.12.1850 -
zm. Gorzów Wielkopolski 20.01.1898 r.
ż. (x Prenzlau 11.11.1887 r.)
Fenimor Anna Małgorzata
Sabina Karolina Fiebelkorn
(ur. Schenkenberg 25.05.1867 r.)
|
dzieci:
1) Eryka Zofia Elżbieta
ur. Prenzlau 25.10.1888 r.
m. 1. (x Oleśnica 2.08.1914 r.)
Fryderyk Wilhelm
v. Prittwitz u. Gaffron
(zm. z ran w Bouziers
3.10.1918 r.)
2. (x Oleśnica 9.12.1920 r.)
Jan Henryk Krieger
major wojsk niemieckich
2) Jan Hubert Fryderyk Wilhelm
ur. Prenzlau 3.11.1889 r.
ż. (x Kaselow?/Pomorze 29.08.1918 r.)
Zuzanna (Susi) Einsleben
(ur. Kaselow 26.07.1899 r.)
3) Jutta Ellimor Fenimor

ur. Prenzlau 1.12.1890 r.
4) Herta Fenimor Elżbieta
ur. Angermuende 30.04.1895 r.

3. Linia Fryderyka Wilhelma.
Odnowienie szlachectwa – 1912 r.
Fryderyk Wilhelm Stosch
ur. 1722 – zm. 1796 r.
|
|
NN
|
Oskar Ryszard
ur. Krzemień/Pomorze 8.11.1850 r.
nadradca budowlany
1912 r. – odnowienie starego szlachectwa
ż. (x Angermuende 29.03.1880 r.)
Emilia Emma Berta Knoercke
(ur. Angermuende 9.08.1859 r.)
|
dzieci:
1) Ryszard Juliusz Ludwik
ur. Friedeburg 24.02.1881 r.
ż. (x Miśnia 17.08.1912 r.)
Elżbieta Gertruda Ruehle
(ur. Miśnia 12.02.1886 r.)
1-o voto Fritz
2) Jerzy Fryderyk
ur. Friedeburg 15.08.1882 r.
pierwszy oficer statku pasażerskiego północnoniemieckiej linii Loyda
ż. (x Penang/Wschodnie Indie 21.08.1911 r.)
Willa Fryda Luiza Freise
(ur. Stade 22.07.1886 r.)
3) Jan Wilhelm
ur. Friedeburg 7.10.1883 –
zginął Chilhuahua/Meksyk 25.02.1917 r.
Kupiec
4) Waldemar Maks
ur. Friedeburg 28.10.1884 r.
kupiec
wyjechał do Wunawutung/Nowa Gwinea
5) Marta Julia Eleonora
ur. Emden 1.08.1886 r.
6) Walter Fryderyk
ur. Emden 5.01.1888 –

zginął pod Zeebruegge 13.02.1917 r.
oficer marynarki handlowej –
w czasie wojny dowódca eskadry
lotniczej
7) Rudolf Helmut
ur. Emden 28.10.1890 r.
właściciel gospodarstwa rolnego
8) Wilhelm Arnold
ur. Emden 4.01.1892 r.
9) Hermann Otto
ur. Emden 5.04.1895 –
zginął pod Tirlemont 18.08.1914 r.

II. LINIE BARONOWSKIE.

Potomstwo Kaspra bar. v. Stosch (zm. 6.01.1701 r.). 1784 r. – związek familijny linii baronowskich i hrabiowskiej.

Podział na linie i podlinie.

Kasper bar. v. Stosch
zm. 6.01.1701 r.
|
_____

Wacław Fryderyk
linia starsza
|
_____

Kasper Fryderyk
podlinia
wymarła

Jan Ferdynand
podlinia

Kasper Aleksander
linia młodsza

1. Linia starsza Wacława Fryderyka.

a) Podlinia Kaspra Fryderyka
(wymarła)
Kasper Fryderyk bar. v. Stosch
ur. 1713 – 1793 r.
|
N.
|
Edward Fryderyk Ernest
ur. Wołów 21.03.1806 – zm. 15.02.1862 r.
oficer wojsk pruskich
ż. (x Neuruppin 24.09.1829 r.)
Berta Antonina Fryderyka
v. Petery
(ur. 14.06.1806 - zm. 4.12.1867 r.)
|

Emma Fryderyka
ur. Wrocław 10.10.1833 –
zm. Wrocław 1.06.1912 r.
m. (x Romitten 2.04.1861 r.)
Leo v. Kalckstein
(zm. Romitten 12.05.1865 r.)
wł. majątku Romitten/Prusy Wschodnie

b) Podlinia Jana Ferdynanda.

Jan Ferdynand
ur. 1716 – zm.1794 r.
|
Kasper Leopold Rudolf
ur. Stara Rzeka 4.07.1764 –
zm. Nieszkowice 21.11.1839 r.
wł. Janówki, Biedrzychowej i Nieszkowic
ż. (x Górny Przerzeczyn 28.06.1796 r.)
Joanna Henrietta Augusta
v. Buddenbrock
(ur. Pielaszkowice 14.01.1775 –
zm. Wrocław 26.05.1844 r.)
|

Rudolf Karol Ferdynand Ludwik	Fryderyk Wilhelm Karol	Edward August Hermann
ur. Janówek 3.01.1799 - zm. Wierzowice Wielkie 23.02.1882 r. wł. Wierzowic Wielkich i Borszyna Małego ż. (x Wierzowice Wielkie 24.07.1844 r.) Wilhelmina Karolina Gustawa bar. v. Diebitsch (ur. Wierzowice Wielkie 22.05.1814 - zm. Wierzowice Wielkie 28.03.1885 r.)	ur. Janówek 14.04.1803 - zm. Góra Śląska 7.05.1877 r. major wojsk pruskich ż. (x Wrocław 22.10.1845 r.) Szarlotta Augusta Paulina Nickisch v. Rosenegk (ur. 22.05.1821 - zm. Góra Śląska 1.10.1894 r.)	ur. Nieszkowice 13.07.1812 – zm. Głogów 18.02.1886 r. ż. (x Milicz 9.06.1839 r.) Maria Eugenia Ulryka Aleksandryna Luiza Fryderyka v. Hirschfeld (ur. Fuerstenwalde 14.11.1818 – zm. Wrocław 11.01.1889 r.)
|	|	|
Rudolf Kasper Ernest Mikołaj ur. Wierzowice Wielkie 7.03.1846 r. wł. Wierzowic Wielkich i Borszyna Małego generał major wojsk pruskich ż. (x Lipowa 5.06.1871 r.) Alma Maria Luiza	Maria Henrietta Augusta Wilhelmina ur. Wąsosz 6.10.1846 - zm. Mikowice 17.12.1917 r. m. (x Góra Śląska 11.10.1866 r.) Alfred Adolf Henryk Paweł bar. v. Stosch (kuzyn)	|

Alfred Stanisław Hermann Hermina

Augusta v. Seidlitz-Kurzbach
(ur. Lipowa 2.07.1849 r.)
|
synowie:
1) Jan Wilhelm Juliusz
ur. Strzelin 14.11.1873 r.
wł. Wierzchowic Wielkich i Borszyna Małego
ż. 1. (x Sądowel 16.09.1913 r.)
Maria Elżbieta hr. Finck v. Finckenstein
(ur. Żelazno 15.08.1893 - zm. Insterburg 16.03.1914 r.)
2. (x Wierzowice Wielkie 6.10.1919 r.)
Alice v. Eickstedt
1-o voto v. Czettritz-Neuhaus
(ur. Kornice 22.04.1880 r.)
2) Hermann Wolf Michał
ur. Strzelin 29.09.1878 r.
asesor rejencji w Kwidzyniu/Pomorze, landrat powiatu Lubin
ż. (x Frankfurt n. Odrą 27.11.1907 r.)
Ernestyna Fryderyka Maria Kopka v. Kossow
(ur. Kwidzyń 23.12.1887 r.)

Adolf Henryk Paweł
ur. Milicz 17.08.1841 r.
generał porucznik wojsk niemieckich
ż. Maria Henrietta Augusta Wilhelmina bar. v. Stosch (kuzynka)
|
dzieci:
1) Rudolf Wilhelm Hermann Paweł Otto
ur. Poznań 16.01.1870 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Berlin 29.09.1900 r.)
Elżbieta Anna Marta v. Rosenzweig
(ur. Cleve 15.07.1869 r.)
2) Waldemar Hermann Wilhelm
ur. Poznań 14.07.1873 r.
ż. (x Frankfurt n. Menem 24.10.1908 r.)
Erna Laquer
(ur. Frankfurt n. Menem 10.04.1885 r.)
3) Małgorzata Paulina Maria
ur. Berlin 10.10.1876 r.

Albert Hermann
ur. Ostrowo 16.11.1845 - zm. Soden 9.10.1915 r.
ż.(x Soden 30.05.1899 r.)
Hermina Duenckelberg (ur. 5.05.1853 r.)

Karol
ur. Berlin 28.07.1818 r.
ż. (x Friedrichshagen 11.01. 1898 r.)
Alma Marta Emilia Fangmeier (ur. Bydgoszcz 4.07.1863 r.)
|
synowie:
1) Hermann Jan
ur. Praga 3.07.1886 – zginął pod Kahe/Afryka 21.03.1916 r.
oficer wojsk niemieckich, kierownik seminarium języków orientalnych
2) Kurt Werner
ur. Berlin 12.07.1888 r.

Wilhelmina Marianna
ur. Milicz 10.10.1842 r.
m. (x Cieplice 9.10.1871 r.)
Wilhelm v. Lieber (zm. Oborniki 18.05.1892 r.)
wł. Sichowa

2. Linia młodsza Kaspra Aleksandra.

Kasper Aleksander bar. v. Stosch
s. Kaspra
ur. 1687 – zm. 1756 r.
|
NN
|
Otto Henryk Edward

ur. Pokój 21.02.1842 – zm. Łączany 12.07.1918 r.
wł. Łączan, Bemowskie, Mikowic, Krasowic I Lubski
ż. (x Masów 12.05.1874 r.) Ernestyna Elżbieta
Luiza Adolfina Joanna v. Luecken
(ur. Masów 5.07.1846 – zm. Łączany 3.02.1908 r.)
|
dzieci:
1) Olga Ida Szarlotta
ur. Berlin 22.04.1876 r.
2) Fryderyk Otto Karol Henryk
ur. Łączany 30.05.1881 r.
3) Jan Otto Kasper Bernard
ur. Łączany 20.06.1888 r.

III. LINIA HRABIOWSKA.

Jan Gottlieb bar. v. Stosch
s. Jana Ferdynanda (?)
ur. Borowina 21.10.1768 – zm. Wrocław 3.02.1821 r.
1798 r. – pruski hrabia
wł. "państwa" Lewin Brzeski oraz majątków:
Borowiny, Raculi, Starego Kisielina i Jeszkotli
ż. (x Berlin 17.12.1791 r.) Fryderyka v. Hoym
(ur. 22.03.1770 – zm. Lewin Brzeski 27.01.1832 r.)
dama dworu królowej pruskiej
|

Jerzy Antoni
ur. 29.10.1793 -
zm. Mańczyce 3.07.1863 r.
wł. Mańczyc i Sadowic
ż. 1. (x 2.06.1819 r.)
Wilhelmina v. Sauerma
z Wyszonowic
(ur. 6.06.1800 -
zm. Mańczyce
15.06.1824 r.)
2. (x 25.10.1825 r.)
Luiza v. Kleist
(ur. 18.11.1802 -
zm. Mańczyce
2.05.1855 r.)
|
|
|
|
|
|

Feliks Henryk Antoni
ur. 18.06.1795 –
zm. Borowina 14.01.1871 r.
wł. Borowiny
ż. (x 15.08.1829 r.) Luiza
Agnes v. Grolman u. Gosda
(ur. 27.08.1806 -
zm. Borowina 9.08.1878 r.)
|

Jerzy
ur. Borowina 14.03.1836 r.
doktor praw,
doktor h.c. Uniwersytetu
Wrocławskiego,
sędzia sądu powiatowego
w Szprotawie
ż. (x Jelenia Góra 12.04.1854 r.)
Matylda Jeannet Hentschel
v. Gilgenheimb
(ur. Kowary 24.09.1840 -

córki:
a) Ida
ur. 21.10.1831 r.
m. (x Borowina 14.01.1868 r.)
Ernest v. Prittwitz u. Gaffron
(zm. 24.11.1880 r.)
wł. Smółczyc
b) Jadwiga
ur. Borowina 19.03.1834 r.
diakonisa (przełożona)
diakonii Betania

zm. Borowina 20.05.1919 r.) w Ząbkowicach Śląskich

Jerzy Fryderyk Karol ur. Borowina 11.06.1866 - zginął pod Iwanogorodem 10.10.1914 r. landrat powiatu Milicz ż. 1. (x Berlin 12.01.1894 - rozwiedziony 1906 r.) Freda v.Lancken-Wakenitz (ur. 22.09.1870 r.) 2. (x Drwalowice 17.07.1907 r.) Luiza (Lilly) Kornelia Katarzyna v. Eichmann (ur. Drezno 9.08.1869 – zm. Jena 2.12.1922 r.)

Albrecht Otto ur. Borowina 13.06.1873 r. ż. (x Czarny Bór 24.09.1908 r.) Małgorzata v. Portatius (ur. Czarny Bór 6.10.1883 r.)

córki:
a) Luiza Matylda Ida ur. Lubań Śląski 26.01.1865 r.
b) Elżbieta Joanna ur. Borowina 26.04.1869 r. m. (x Borowina 10.11.1900 r.) Otto bar. v. Tettau generał porucznik sztabu generalnego wojsk niemieckich

---

Albrecht ur. Mańczyce 20.11.1827 - zm. Stary Kisielin 29.05.1880 r. wł. Starego Kisielina, sędzia sądu powiatowego ż. (x Bialokosch 27.09.1865 r.) Luiza bar. v. Massenbach zu Bialokosch (ur. 23.04.1830 - zm. Stary Kisielin 30.09.1894 r.)

Jerzy Ludwik ur. 24.11.1828 - zm. Mańczyce 29.10.1871 r. wł. Mańczyc ż. (x Chwałów 30.03.1864 r.) Waleria hr. v. Zedlitz-Truessschler (ur. 3.09.1832 r.)

Bogusław Adolf ur. Mańczyce 28.03.1830 - zm. Wrocław 5.05.1892 r. pułkownik wojsk niemieckich ż. (x 24.11.1855 r.) Bianka Joanna Balbina Ludwika v. Lippa (ur. Bydgoszcz 23.10.1836 r.)

Adela Maria Luiza ur. Szczecinek 31.10.1856 r.

Ferdynand Gotthelf ur. Mańczyce 1.09.1831 – zm. Waszyngton 10.05.1872 r. rotmistrz armii Stanów Zjednoczonych ż. (x 24.12.1865 r.) Julia Thompson

córki:
a) Wilhelmina Wiktoria ur. Waszyngton 3.03.1871 r.
b) Leonora ur. Waszyngton 7.11.1872 r. (posthuma) m. (x Hamburg 10.02.1902 r.) Edgar Speyer

---

Feliks Jerzy ur. Stary Kisielin 20.02.1867 r. wł. Starego Kisielina asesor rejencji ż. (x Bessenbach 14.07.1892 r.)

Bernard Henryk ur. Stary Kisielin 19.05.1869 r. oficer wojsk niemieckich

Elżbieta (Elsa)
bar. v. Gemmingen-
Hagenschietz
(ur. 15.04.1872 r.)
|
dzieci:
1) Guenter Oskar Jerzy Bernard
ur. Legnica 29.05.1893 r.
doktor prawa, asesor rejencji
ż. (x Wolfsburg 15.05.1918 r.)
Renata hr. v. Schulenburg
(ur. Wolfsburg 15.03.1897 r.)
2) Irmgarda Luiza Karolina Elżbieta
ur. Legnica 29.08.1894 r.
m. (x Stary Kisielin 26.05.1920 r.)
Gerhard bar. v. Bistram
3) Jan Gottlieb Eberhard
ur. Bessenbach 12.09.1895 r.
ż. (x Szczawno Zdrój 18.10.1920 r.)
Maria Elena v. Pohl
(ur. Świdnica 8.06.1899 r.)
4) Henning Ernest Karol Reinhard
ur. Stary Kisielin 18.05.1897 r.
5) Anita Adela Maria Amelia
ur. Stary Kisielin 12.01.1899 r.
m. (x Stary Kisielin 31.08.1922 r.)
Eberhard v. Gossler
Doctor prawa, asesor sądowy
6) Arno Lassel Jerzy Eberhard
ur. Stary Kisielin 29.04.1900 –
zginął na Morzu Północnym w czasie
podróży z Meksyku 30.12.1921 r.

STOTZINGEN
(Freiherr von STOTZINGEN zu ALTENSPERG)

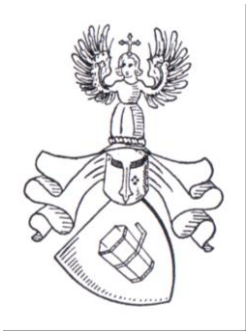

Herb rodowy Herb baronowski

Stary ród pochodzący ze Szwabii z kantonu Hegau, znany od drugiej połowy XIII wieku: w 1286 roku występuje w dokumentach Ulryk de Stotzingen. Siedzibą rodową był zamek i miasteczko Stotzinegen.
Zygmunt von Stotzingen, dworzanin arcyksięcia Maksymiliana w drodze z Polski zmarł w 1588 roku (23.02.) we Wrocławiu (Breslau). Pochowany został w katedrze wrocławskiej, gdzie znjadowało się jego epitafium.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1039
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 175-177
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg. 70:1920 s. 835

STRACH
(STRACH von TREUENFELD)

W 1660 roku (20.02.) uzyskał szlachectwo czeskie z predykatem „von Treuenfeld" pochodzący z Opola (Oppeln) Andrzej Alojzy Strach, student filozofii i prawa w Pradze.
W herbie posiadał tarczę czteropolową: pierwsze i czwarte pole błękitne z trzema złotymi gwiazdami, drugie i i trzecie pole srebrne z trzema czerwonymi belkami w pas. Klejnot: rozłożone złote orle skrzydła z trzema belkami w pas – prawe z czerwonymi, lewe z błękitnymi. Labry – prawe błękitno-srebrne, lewe czerwono-srebrne.

Źródła:
Pilnček T. IV s. 1194
Doerr s. 143

STRACHWITZ
(STRACHWITZ und GROSS ZAUCHE, WILRICH, SUSKI, SUCHSKI)

Herb linii z Suchej Wielkiej

Herb linii z Udanina II

Herb linii z Udanina II

Herb linii z Ligoty Wielkiej

Herb linii z Gierałcic

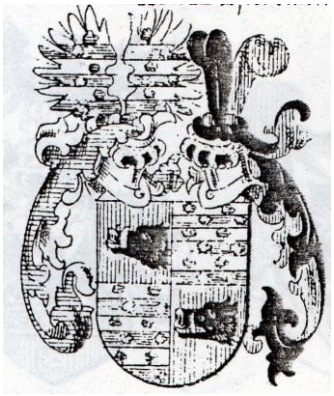

Herb ustalony przez radę familijną w 1626 r.

II wersja z XVII w.

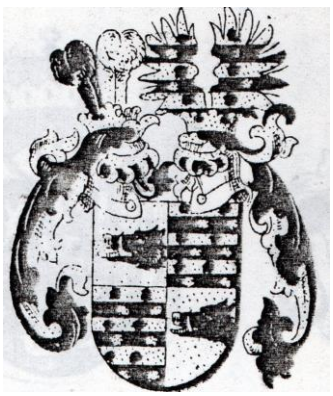

Herb baronowski

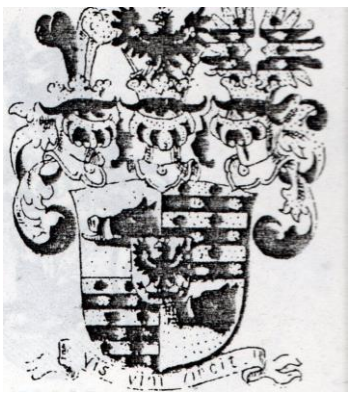

Herb hrabiowski

Herb Strachwitz wg Siebmachera

Herb Strackwitz wg Siebmachera

Herb baronowski XIX w.

Herb hrabiowski XIX w.

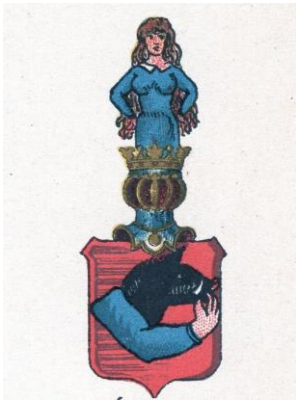

Polski herb Świnka

Stary ród (rody ?) śląski znany od XIII wieku, dzielący się na kilka linii (rodów ?) posiadających odmienne herby, dlatego część historyków (m. in. Pilnaček) twierdzą, że były to różne rody pochodzące z różnych Strachowic (Strachwitz). Można rozróżnić trzy zupełnie różne herby: 1. Uważany za podstawowy z głową dzika; 2. Herb dzielony w w pas z różnymi kombinacjami muszli, róży lub lilii heraldycznych; 3. Z dwiema różami heraldycz-

nymi. Tą trzecią odmianę Siebmacher przypisuje innemu rodowi – Strackwitzom. Blażek jednak łączy go ze Strachwitzami.
W 1626 roku (1-3.12.) rada familijna przedstawicieli dwóch linii (rodów): z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) koło Trzebnicy (Trebnitz) i z Udanina (Gaebersdorf) koło Środy Śląskiej (Nuemarkt), na trzydniowym posiedzeniu w Sobótce (Zobten) pod Wrocławiem (Breslau) poświęconym ustaleniu właściwego herbu, przyjęła herb czteropolowy w którym znalazły się elementy dwóch różnych herbów, zatwierdzony w 1627 roku (20.07.) przez cesarza Ferdynanda II. Petycję do cesarza podpisali:
Adam von Strachwitz z Suchej Wielkiej (Gross Zauche),
Jerzy von Strachwitz z Suchej Wielkiej (Gross Zauche),
Jerzy (inny) von Strachwitz z Suchej Wielkiej (Gross Zauche),
Fryderyk von Strachwitz z Udanina (Gaebersdorf), właściciel Sokolnik (Zaugwitz) koło Wrocławia (Breslau) i Siodłowic (Schodelwitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein),
Eliasz von Strachwitz,
Jan von Strauchwitz z Udanina (Gaebersdorf),
Krzysztof von Strauchwitz z Udanina (Gaebersdorf) – właściciel Udanina (Gaebersdorf),
Jan von Strachwitz z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) – właściciel Myśliborza (Moisdorf) koło Jawora (Jauer), członek rady książąt ziębicko – oleśnickich oraz sędzia dworski i ziemski Bierutowa (Bernstadt),
Maksymilian von Strachwitz z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) – członek rady cesarskiej i rady księcia polskiego Władysława, oraz starosta księstwa nyskiego. Do swojego herbu dodał dewizę – trzy litery „V" (VVV – Vincit Vim Virtus), później w herbie hrabiowskim rozwinięte w „Vis Vim Vincit".
Krzysztof von Strachwitz z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) – prałat katedry wrocławskiej, kanonik i prałat kościoła św. Krzyża w Głogowie (Glogau) i administrator biskupstwa wrocławskiego.
Przedstawiciele poszczególnych linii obok herbu ustalonego przez radę familijną posługiwali się również nadal własnymi herbami. Za podstawowy herb uznano herb linii z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) z czarną głową dzika w czerwonym polu uważanym za odmianę polskiego herbu Świnka (bez ręki). Inna tradycja rodowa wiąże pochodzenie rodu i herbu z czesko - śląskim rodem von Schweinichen.

Pierwsza informacja o tym rodzie pochodzi z 1269 roku: w dokumentach występuje Woislaw de Strachowitz. Notuje go almanach gotajski ale nie jest to pewna informacja. W 1331 roku Mikołaj von Strachwitz był kanonikiem katedry wrocławskiej.
W 1413 roku Wilricus de Strachowicz występuje jako świadek w dokumentach kozielskich księcia Konrada Kastnera oleśnickiego a w 1420 roku Ulryk (ten sam ?) von Strachwitz przebywał na dworze biskupa wrocławskiego księcia Konrada oleśnickiego. W1505 roku Jerzy Wilrich zwany Strachwitz był właścicielem Świerczowa (Schwirtz) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim. Obaj prawdopodobnie pochodzili z linii z Suchej Wielkiej (Gross Zauche). W 1497 roku Krzysztof von Strachwitz był członkiem rady księcia Kazimierza cieszyńskiego. W 1581 roku Jadwiga von Strachwitz była opatką klasztoru benedyktynek w Lubomierzu (Liebenthal).

LINIA (RÓD) Z GIERAŁCIC (GEROLTSCHUETZ, JEROLTSCHUETZ)

Według Pilnačka był to oddzielny ród pochodzący ze Strachowa (? Strachowe k. Dobrodzienia, Guttentag) koło Kluczborka (Kreuzburg), którego później siedzibą były Gierałcice (Jeroltschuetz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Siebmacher wymienia ich jako „Strackwitz". W herbie posiadali w błękitnym polu dwie heraldyczne złote róże. Gierałcice (Jeroltschuetz) posiadali co najmniej od początków XV wieku. W połowie XV wieku właścicielem tej miejscowości był ostatni męski przedstawiciel tej linii (rodu) – N. von Strachwitz żonaty z N. von Mutschelnitz. Miał córkę N., dziedziczkę Gierałcic (Jeroltschuetz) – żonę (x 1499 r.) Jerzego von Studnitz (ur. 1478 – zm. 1531 r.). Gierałcice należały do Studnitzów do 1736 roku.

LINIA (RÓD) Z LIGOTY WIELKIEJ (GROSS ELLGUTH)

Prawdopodobnie pochodzili z Ligoty Wielkiej (Gross Ellguth) koło Oleśnicy (Oels). Posiadali w herbie tarczę czerwoną z położoną w pas srebrną belką, nad belką dwa a pod nią jeden, na krótkich łodygach, złoto – srebrny kwiat goździka (? Wg Pilnačka – lilii). Linia (ród) wymarła w XVI wieku.

LINIA (RÓD) ZE STRACHOWIC (STRACHWITZ)
I UDANINA (GAEBERSDORF).

Posiadali w herbie tarczę dzieloną w cztery lub sześć pasów srebrno – błekitnych. Na każdym pasie dwie lub trzy heraldyczne róże lub muszle w odwrotnych barwach. Siedzibą rodową były Strachowice (Strachwitz) koło Wrocławia (Breslau) a później Udanin (Gaebersdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Według Pilnačka była to szlachta nobilitowana (mieszczanie wrocławscy ?). Pawdopodobnie protoplastami rodu byli bracia: Andrzej, Jan, Krzysztof i Mikołaj Strachwitz którzy w 1531 roku (27.05.) otrzymali dyplom herbowy. Według Pilnačka byli oni przedstawicielami Strachovskich morawskich (? morawcy Strachovscy nigdy nie używali nazwiska „Strachwitz"). Musiały jednak istnieć jakieś związki ze Strachwitzami z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) z którymi powołali wspólną radę familijną i przyjęli wspólny herb. W późniejszych wiekach posiadali majątki głównie w księstwach nyskim, świdnickim i ziębickim.

Barbara von Strachwitz z Udanina (Gaebersdorf) była żoną (x 1535 r.) Jerzego von Reibnitz właściciela Bolkowic (Polkau) koło Jawora (Jauer)

Pod koniec XVI wieku N. von Strachwitz z Udanina (Gaebersdorf), żonaty z N. von Nostitz z Łażan (Laasan), miał syna – N., żonatego z N. von Falkenhain. Jego syn – Jan Krzysztof von Strachwitz z Udanina (Gaebersdorf) był właścicielem Żurzyc (Zauritz) i Szadurczyc (Schaderwitz) w księstwie nyskim oraz Pomanowa (Pomsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty z Zofią Eleonorą bar. von Kottulinsky z Kotulina (Kottulin), miał troje dzieci:

1. Annę – żonę Franciszka Godfryda von Troilo z Lasocic (Lassoth) koło Nysy (Neisse).
2. Jerzego – w połowie XVII wieku właściciela Łambinowic (Lamsdorf) i Skoroszyc (Friedewalde) w księstwie nyskim. Miał syna – Filipa, żonatego z N. Zyrowską z Żyrowej (Zyrowa).

3. Jana Krzysztofa – właściciela Żurzyc (Zauritz), Szadurczyc (Schaderwitz) i Łambinowic (Lamsdorf). W 1726 roku (18.05.) otrzymał tytuł czeskiego barona. Żonaty z Anną bar. von Mettich, miał syna – Krzysztofa Ferdynanda (zm. 6.08.1699 r.), właściciela Szadurczyc (Schaderwitz), Malerzowic Wielkich (Gross Mahlendorf) i Siedlca (Zedlitz) w księstwie nyskim, członka rady biskupa wrocławskiego Franciszka Ludwika pfalzgrafa von Neuburg.
Jan Krzysztof Józef (syn Krzysztofa Ferdynanda ?) bar. von Strachwitz und Gaebersdorf – radca rejencji księstwa nyskiego oraz sędzia dworski i ziemski tego księstwa, był właścicielem Malerzowic (Mahlendorf), Siedlca (Zedlitz) i Starowic (Starrwitz). Tą ostatnią miejscowość otrzymał w posagu żony – Anny Elżbiety von Hund ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau), wdowy po N. von Falkenstein ze Starowic (Starrwitz). W XVIII wieku posiadali również Biskupów (Bischofswalde) i Półwiosek (Halbendorf) w księstwie nyskim. Linia (ród) wymarła w XIX wieku.
Prawdopodobnie do tej linii (rodu) należały dwa, wymarłe w drugiej połowie XVI wieku domy: Rakoszyce (Rackschuetz) i Karnice (Koernitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

1. Dom Rakoszyce (Rackschuetz)

Około 1550 roku właścicielem tej miejscowości był N. von Strachwitz żonaty z N. von Czettritz z Chałupek (Neuhaus) w księstwie ziębickim. Miał tylko córkę – N., żonę N. von Mauschwitz z Rochowa (Armenruh) koło Złotoryi (Goldberg).

2. Dom Karnice (Koernitz)

Również około 1550 roku właścicielem był N. von Strachwitz żonaty z N. von Reder z Wojcieszowa (Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg). Miał syna – N., właściciela Karnic (Koernitz) żonatego z N. von Biedau z Jarostowa (Eisendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), który miał tylko córkę – Annę, żonę Ernesta von Zedlitz z Wilkowa (Wilkau).

LINIA (RÓD) ZE STRACHOWIC (STRACHWITZ) I SUCHEJ WIELKIEJ (GROSS ZAUCHE)

W herbie posiadali na czerwonej tarczy czarną głowę dzika (herb Świnka odm. ?). Według Pilnačka pochodzili ze Strachowic (Strachwitz) w księstwie oleśnickim (?). Później siedzibą rodową była Sucha Wielka (Gross Zauche) koło Trzebnicy (Trebnitz), stąd czasem w dokumentach występują pod nazwiskiem zastępczym „Suski", „Sustki" i „Suchski". Znani od początku XIV wieku, posiadali majątki głównie w księstwie oleśnickim i później w księstwie opolsko – raciborskim. Według historii rodowej Mikołaj Strachwitz w latach 1346/47 był członkiem rady miejskiej i ławnikiem sądu we Wrocławiu (Breslau). Jego wnuk – również Mikołaj, mieszczanin wrocławski był żonaty z Katarzyną, córką Krzysztofa z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) którą to miejscowość wniosła mu w posagu.
W drugiej połowie XV wieku właścicielem Suchej Wielkiej (Gross Zauche) był Krzysztof von Strachwitz (zm. przed 1505 r.). Żonaty z N. von Seidlitz, miał dwóch synów: Piotra i Jana – około 1505 roku właścicieli Suchej Wielkiej (Gross Zauche). Jan von Strachwitz zwany Sustki był żonaty z Barbarą córką Jerzego von Falkenhain z Masłowa (Massel) koło Trzebnicy (Trebnitz). Miał syna – Jakuba, żonatego z N. von Pannwitz, prawdopodobnie z linii z Piskorzyna (Piskorsine). Jego synem był Szymon, w 1577 roku właściciel Polnisch

Hammer (Althammer – Ruda Milicka lub Kuźnia Goszczańska) w księstwie oleśnickim. Nie wiadomo czy ten sam Szymon z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) był urzędnikiem (Amtmann – starosta ?) klasztoru w Czarnowąsach (Czarnowanz) koło Opola (Oppeln). Żonaty z N. von Gaffron miał syna – Mikołaja, żonatego z Marią von Baruth. Jego syn – Jan Jerzy I (sen), żonaty z Marianną von Sebottendorf dał początek podlinii górnośląskiej rodu. Jego prawnuk – Jan Fryderyk II (jun.) był założycielem linii baronowskiej – ordynatów założonego w

W księstwie oleśnickim znani jeszcze byli: w 1530 roku Jerzy von Strachwitz, 1781 roku fideikomisu Kiełczów (Gross Weigelsdorf) koło Oleśnicy (Oels) i Pruszowice (Bruschewitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) (zob. XIX-XX w.).dworzanin księcia Karola I ziębicko – oleśnickiego, był w jego orszaku na zjeździe książąt w Augsburgu.W 1583 roku Melchior był właścicielem Duczowa (Deutschen) koło Wołczyna (Konstadt) w księstwie oleśnickim. W 1591 roku zmarł Jan von Strachwitz, epitafium jego znajduje się w kościele w Brzezince (Briese) koło Oleśnicy (Oels).
W 1613 roku (13.02.) zmarł w wieku 35 lat Jerzy von Strachwitz, właściciel Suchej Wielkiej (Gross Zauche) i Czartowic (Tschertwitz) w księstwie oleśnickim. Pochowany został w Jaksonowicach (Jackschoenau). W 1616 roku (26.07.) zmarł w wieku 30 lat Adam von Strachwitz (syn poprzedniego ?), właściciel Suchej Wielkiej (Gross Zauche) i Czartowic (Tschertwitz), pochowany został również w Jaksonowicach (Jackschoenau).
W 1630 roku (30.09.) tytuły czeskich baronów (wg Blażka baronów Rzeszy ?) z predykatem „und Grosszaucha" otrzymali bracia: Krzysztof – członek rady cesarskiej, kanonik i prałat katedry wrocławskiej, administrator biskupstwa wrocławskiego oraz Maksymilian – członek rady cesarskiej i starosta księstwa nyskiego.

Dom Pągów – Czartowice (Pangau – Tschertwitz).

Jan von Strachwitz z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) w 1633 roku właściciel Pągowa (Pangau) i Wojciechowa (Woitsdorf) był członkiem rady księcia Henryka Wacława bierutowskiego, sędzią dworskim i ziemskim okręgu sądowego Bierutowa (Bernstadt) i Trzebnicy (Trebnitz) oraz starostą okręgu namysłowskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z NN, 2. (x 6.05.1637 r.) z Urszulą von Nostitz z Górowa (Konradswaldau) koło Trzebnicy (Trebnitz), z pierwszą żoną miał syna – Jana Krzysztofa, który na ślubie ojca z macochą wygłosił mowę (laudację) w języku niemieckim i po łacinie. W 1641 roku Jerzy von Strachwitz, właściciel Czartowic (Tschertwitz) brał udział w uroczystościach pogrzebowych księcia Henryka Wacława bierutowskiego, zmarł w 1662 roku (30.01.) w wieku 69 lat, pochowany w Jaksonowicach (Jackschoenau). W tym samym roku 1662 (4.03.) zmarł w wieku 27 lat w Bukowcu (Buchwald) koło Trzebnicy (Trebnitz) Zygmunt von Strachwitz, właściciel Czartowic (Tschertwitz), dworzanin księcia Sylwiusza Nimroda von Wuertemberg-Oels. W 1664 roku Dawid von Strachwitz, właściciel Świątnik (Schwundnig) w księstwie oleśnickim brał udział w uroczystościach pogrzebowych księcia Sylwiusza Nimroda von Wuertemberg-Oels. Jego syn – N., właściciel Świątnik (Schwundnig) miał trzech synów, z których najstarszy – Dawid Ludwik, kapitan wojsk pruskich, był żonaty (x 1723 r..) z N. von Nimptsch z Cesarzowic (Zieserwitz).

Podlinia górnośląska.

W połowie XVII wieku część przedstawicieli linii z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) weszła w posiadanie (drogą małżeństwa, spadku i kupna) majątków na Górnym Śląsku w okolicy Olesna (Rosenberg), Lublińca (Lublinitz) i Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Początkowo nowymi siedzibami linii były Cieszowa (Czieschowa) koło Lublińca (Lublinitz) i Kamieniec (Kaminietz) koło Gliwic (Gleiwitz) a od końca XIX wieku Kamień Śląski (Gross Stein) i Izbicko (Stubendorf) koło Opola (Oppeln).

Pierwszym, który przeniósł się w okolice Olesna (Rosenberg) był prawdopodobnie syn Mikołaja z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) – Jan Jerzy I (sen.). Żonaty z Marianną von Sebottendorf (z linii z Rożnowa, Rosen koło Kluczborka, Kreuzburg ?). Jego syn – Jan Jerzy II (jun.) (ur. 12.04.1650 – zm. Cieszowa, Czieschowa 27.02.1731 r.) był właścicielem Borków Wielkich (Gross Borek) koło Olesna (Rosenberg) i Cieszowej (Czieschowa). Żonaty (x Stare Olesno, Alt Rosenberg 27.12.1678 r.) z Joanną Marią bar. (?) von Koschitzki und Alt Rosenberg (zm. Cieszowa, Czieschowa 24.03.1731 r.), miał dwóch synów:

1. Ernesta Joachima (zm. Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 23.05.1753 r.) – proboszcza w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz).
2. Jana Fryderyka I (sen.) (ur. 1679 – zm. Cieszowa, Czeischowa 17.03.1731 r.) – właściciela Cieszowej (Cieschowa), w 1736 roku (18.05.) uzyskał tytuł czeskiego barona (z prawem primogenitury ?). Żonaty (x Cieszowa, Czieschowa 13.05.1720 r.) z Zofią Elżbietą bar. von Frankenberg-Proschlitz (ur. 6.02.1702 – zm. Byczyna, Pitschen 9.11.1758 r.), miał sześcioro dzieci:
   a) Jana Maurycego (Moryc) (ur. Cieszowa, Czieschowa 3.02.1721 – zm. Wrocław, Breslau 28.01.1781 r.) – scholastyka i dziekana katedry wrocławskiej, od 1761 roku biskupa pomocniczego (sufragana) wrocławskiego, biskupa tytularnego Tyberiady, od 1763 roku generalnego wikariusza pruskiej części Śląska.
   b) Jana Fryderyka II (jun.) – założyciela linii baronowskiej (zob. XIX-XX w.)
   c) Jana Ernesta (ur. Cieszowa, Czieschowa 21.07.1722 – zm. Wrocław, Breslau 1808 r.) – kanonika i od 1765 roku archidiakona wrocławskiego (wyświęcony 1745 r.).
   d) Karola Józefa – założyciela linii hrabiowskiej z Kamieńca (Kaminietz) (zob. XIX-XX wiek).
   e) Zofię (ur. Cieszowa, Czieschowa 26.05.1726 – zm. Kamień Śląski, Gross Stein 31.01.1799 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Wacławem von Schneckenhaus – właścicielem Kalinowa (Kalinow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), 2. z Karolem Ludwikiem Hiacentem (Jacek) bar. von Larisch (zm. 1779 r.) – właścicielem Kamienia Śląskiego (Gross Stein).
   f) Franciszka Jerzego (ur. Cieszowa, Czieschowa ?.06.1728 – zm. w twierdzy Brzeg, Festung Brieg 20.04.1760 r.) – proboszcza w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz).

W początkach XVIII wieku posiadali majątki w okolicy Lublińca (Lublinitz): W 1718 roku (17.10.) Karol de Strachwitz był świadkiem ślubu w Sadowie (Sodow) koło Lublińca (Lublinitz) Anny Jadwigi Jarotzkiej z Marcinem Lassetą z Częstochowy a rok wcześniej (5.08.1717 r.) również w Sadowie (Sodow) świadkiem ślubu Anny Zuzanny Jarotzkiej z Janem Jakubem Bierkenkupff łowczym w Koszęcinie (Koschentin).

Dom Kozłowice (Koselwitz).

Oprócz wymienionych, co najmniej od XVI wieku istnał dom Kozłowice (Koselwitz) koło Olesna (Rosenberg) o którym niewiele wiadomo. Według części lokalnych historyków posiadali herb linii z Udanina (Gaebersdorf), ale nie jest to informacja pewna. W 1571 roku (17.05.) Jan Strachwitz (Strakwicz) został oskarżony przez wolnego chłopa z Kozłowic (Koselwitz) Jana Kosza, że jego żona a kochanka Strachwitza ukradła mężowi pieniądze, które dała Strachwitzowi. Henryk von Strachwitz z Kozłowic (Koselwitz) w początkach XVII wieku był właścicielem Bogacicy (Bodland) koło Kluczborka (Kreuzburg). Z tego domu prawdopodobnie pochodził Jerzy Strachwitz – właściciel Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg), w 1640 roku świadek w testamencie sporządzonym w Goli (Gola) koło Olesna (Rosenberg) Katarzyny Koschember, wdowy po burgrabim zamku brzeskiego Adamie Nawoyu, oraz w początkach XVIII wieku Joanna Maria von Strachwitz – żona Jana Adama Paczenskiego.

W połowie XVIII wieku zmarła w Raciborzu (Ratibor) Katarzyna von Strachwitz z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) „prokuratorin" klasztoru dominikanek.
W pierwszej połowie XVIII wieku Jan Bernard von Strachwitz był opatem klasztoru cystersów w Rudach (Gross Rauden) koło Raciborza (Ratibor). W 1732 roku udzielał ślubu w kaplicy zamkowej w Raciborzu (Ratibor) Helenie hr. von Sobeck i Gotliebowi bar. von Trach, staroście księstwa karniowskiego.
W początkach XVIII wieku Jerzy von Strachwitz, żonaty z Eleonorą Januschowską kupił wójtostwo w Leśnicy (Leschnitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Jego syn – Karol Dyzma (ur. 2.11.1725 – zm. 27.12.1767 r.) w 1754 roku sprzedał je Augustowi von Pueckler.
W 1782 roku Jan Gustaw von Strachwitz z Byciny (Bitschin) koło Gliwic (Gleiwitz) kupił Rudno (Rudnau) koło Gliwic (Gleiwitz).

XIX – XX WIEK.

W XIX wieku potomstwo linii z Udanina (Gaebersdorf) wymarło, pozostało jedynie potomstwo linii z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) które na Śląsku dzieliło się na linię baronowską z Kiełczowa (Gross Weigelsdorf) i Pruszowic (Bruschewitz) i szlachecką z Kielczówka (Klein Weigelsdorf) na Dolnym Śląsku oraz linie hrabiowskie z Kamieńca (Kaminietz) na Górnym Śląsku.

1. Linia baronowska z Kiełczowa (Gross Weigelsdorf) i Pruszowic (Bruschewitz).

Siedzibą rodową był początkowo założony w 1781 roku (zatwierdzony w 1787 r.) fideikomis Kiełczów (Gross Weigelsdorf) w skład którego wchodził Kiełczówek (Klein Weigelsdorf) koło Oleśnicy (Oels) oraz Pruszowice (Bruschewitz) i Ramiszów (Ramischau) koło Trzebnicy (Trebnitz). Później siedzibą stały się Pruszowice (Bruschewitz).
Za założyciela linii uważa się Jana Fryderyka II (jun.) (ur. Cieszowa, Cieschowa 21.07.1722 – zm. 8.10.1789 r.) – syna bar. Jana Fryderyka I (sen.) z Cieszowej (Cieschowa)

a młodszego brata biskupa Jana Maurycego (Moryca). Żonaty z Franciszką Antonią von Garnier (ur. Wiedeń, Wien 13.10.1733 – zm. Wrocław, Breslau 4.04.1808 r.). Jego syn – Antoni Franciszek Walentyn (ur. 8.06.1760 – zm. 4.10.1829 r.), żonaty z Heleną Schipp von Branitz (ur.Steblów k. Koźla, Stoeblau b. Cosel 25.05.1767 – zm. Wrocław, Breslau 12.04.1825 r.), miał dwóch synów: Antoniego i Ferdynanda którzy założyli dwie podlinie: baronowską z Pruszowic (Bruschewitz) i szlachecką z Kiełczówka (Klein Weigelsdorf).
W XIX wieku dochody z fideikomisu Kiełczowa otrzymywała górnośląska linia hrabiowska z Izbicka (Stubendorf) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

a) Podlinia baronowska Antoniego z Pruszowic (Bruschewitz)

Założycielem podlinii był starszy syn Antoniego Franciszka Walentyna – Antoni bar. von Strachwitz und Gross Zauche (ur. Pruszowice, Bruschewitz 22.07.1797 – zm. Pruszowice, Bruschewitz 2.01.1851 r.). Żonaty z Julią von Bismarck (ur. 19.12.1830 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 22.03.1883 r.), miał syna – Maurycego (Moryc) Karola Juliusza Oskara Hiacentego Filipa Józefa (ur. Pruszowice, Bruschewitz 27.05.1822 – zm. 13.06.1881 r.) – właściciela Pruszowic (Bruschewitz). Żonaty (x 11.03.1854 r.) z Luizą von Bockelberg (ur. Nysa, Neisse 20.10.1833 – zm. Wrocław, Breslau 14.11.1917 r.), miał siedmioro dzieci:
1. Annę (ur. Pruszowice, Bruschewitz 20.09.1855 r.);
2. Marię (ur. Pruszowice, Bruschewitz 9.12.1856 r.);
3. Jadwigę (ur. Pruszowice, Bruschewitz 11.06.1858 r.);
4. Teklę (Pruszowice, Bruschewitz 6.07.1860 r.);
5. Elżbietę (Pruszowice, Bruschewitz 5.12.1862 r.);
6. Helenę (ur. Pruszowice, Bruschewitz 13.11.1866 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 27.12.1906 r.) Joachima hr. von Oriola, oficera wojsk niemieckich;
7. Maurycego (Moryc) Antoniego Fryderyka Rudolfa Hiacentego Adama (ur. Pruszowice, Bruschewitz 25.09.1870 r.) – właściciela Pruszowic (Bruschewitz). Żonaty (x Wrocław, Breslau 21.02.1898 r.) z Dorą von Nostitz und Jaenkendorff (ur. Brzeg, Brieg 27.04.1877 r.), miał czworo dzieci:
   a) Maurycego (Moryc) Egona Kurta Antoniego Fryderyka (ur. Pruszowice, Bruschewitz 12.12.1898 r.);
   b) Marię Luizę Irmagardę Dorotę (ur. Pruszowice, Bruschewitz 7.02.1901 r.);
   c) Gertrudę Annę Florentynę (ur. Pruszowice, Bruschewitz 6.10.1903 r.);
   d) Kurta Maurycego (Moryc) Henryka Adama (ur. Pruszowice, Bruschewitz 17.02.1907 r.).

b) Podlinia szlachecka Ferdynanda z Kiełczówka (Klein Weigelsdorf).

Młodszy syn Antoniego Franciszka Walentyna – Ferdynand Egidius (Idzi) Teodor Józef (ur. 1.09.1798 – zm. 17.05.1875 r.), po śmierci ojca odziedziczył Kiełczówek (Klein Weigelsdorf). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1824 r.) z Ernestyną Mayer (zm. 26.11.1854 r.), 2. z N. von Goetz (zm. Wrocław, Breslau 1883 r.). Z pierwszą zoną miał pięcioro dzieci:
1. Ferdynanda (ur. Kostów k. Kluczborka, Kostau b. Kreuzburg 1.06.1827 – zm. Syców, Polnisch Wartenberg 19.04.1909 r.). Żonaty (x 9.05.1853 r.) z Jadwigą hr. von Strachwitz,

rozwiedzioną z N. hr. von Arco (ur. 5.04.1828 – zm. Chur-Szwajcaria, Chur-Schweiz 30.09.1880 r.), miał troje dzieci:

a) Juliusza Augusta Aleksandra Hiacenta Heriberta (ur. Lieskau 1.07.1854 r.) – pułkownika wojsk niemieckich, żonatego (x Haga-Holandia, Haag-Niederlande 4.10.1899 r.) z Anną Gesiną Henriettą Konstancją van Ryen (ur. Leyda 5.07.1871 r.).
b) Martę (ur. Lieskau 7.10.1855 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 10.02.1881 r.) z Francois Teodorem Potter, oficerem wojsk holenderskich, 2. z Józefem van Lil majorem wojsk belgijskich.
c) Ruth (ur. Lieskau 30.06.1860 r.).

2. Herminę (ur. Kiełczówek, Klein Weigelsdorf 21.02.1830 r.) – zakonnicę pod imieniem Salezja w klasztorze boromeuszek trzebnickich w Trzebnicy (Trebnitz);
3. Thusnelda (ur. Kiełczówek, Klein Weigelsdorf 18.05.1831 r.);
4. Leontynę (ur. Kiełczówek, Klein Weigelsdorf 11.08.1834 r.);
5.Emelinę (ur. Wrocław, Breslau 26.05.1836 r.) – zakonnicę pod imieniem Ambrozja w zakonie urszulanek w Czechach.

2 Linie hrabiowskie.

Założycielem linii hrabiowskich był średni syn Jana Fryderyka I (sen.) – Karol Józef hr. Strachwitz von Gross Zauche und Kaminitz (ur. Cieszowa, Cieschowa 3.03.1724 – zm. Zakrzów-Obrowiec, Sakrau-Oberwitz 10.07.1810 r.), właściciel Cieszowej (Cieschowa) i Kamieńca (Kaminietz). W 1798 roku (3.07.) otrzymał tytuł pruskiego hrabiego z predykatem „von Gross Zauche und Kaminitz", w 1799 roku (24.03.) uzyskał austriackie potwierdzenie tytułu. Żonaty (x Chudów, Chudow12.02.1749 r.) z Marią Katarzyną (ur. 14.08.1722 – zm. Kamieniec, Kaminietz 29.09.1775 r.) córką Jana Józefa Bujakowskiego z Knurowa (Knurow) właściciela Paniów (Gross Paniow) i Chudowa (Chudow) koło Gliwic (Gleiwtz), miał troje dzieci:

1. Zofię (ur. 1754 – zm. Łabędy, Laband 6.04.1817 r.) – żonę Jana Nepomucena bar. von Welczek z Łabęd (Laband) koło Gliwic (Gleiwitz).
2. Ernesta Joachima – założyciela starszej linii hrabiowskiej.
3. Karola Marię – założyciela młodszej linii hrabiowskiej.

a) Starsza linia hrabiowska Ernesta Joachima.

Ernest Joachim hr. Strachwitz von Gross Zauche und Kaminitz (ur. Cieszowa, Cieschowa 3.09.1755 – zm. Krowiarki, Polnisch Krawarn 3.03.1826 r.) – właściciel Kalinowa (Kalinow), Ligoty Dolnej (Nieder Ellguth), Dąbrówki (Dombrowka), Obrowca (Oberwitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), Krowiarek (Polnisch Krawarn) koło Raciborza (Ratibor) i państwa stanowego Wodzisław Śląski (Loslau) był dwukrotnie żonaty: 1. (x 6.09.1780 r.) z Marią Franciszką (ur. Pniów, Pniow 17.07.1762 – zm. Miedary, Miedar 11.08.1793 r.) , córką Franciszka hr. von Nayhaus und Cormons z Posucic (Possnitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) i Antonii hr. Sedlitzki-Odrowons von Choltitz, 2. (x Jasiona k. Strzelec Opolskich, Jeschona b. Gross Strehlitz 19.11.1795 r.) z Marią Elżbietą (ur. Wysoka, Wyssoka 5.08.1770 – zm. Racibórz, Ratibor 25.08.1852 r.), córką Karola Józefa von Schimony-Schimonski z Wysokiej (Wyssoka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) i

Marii Teresy von Goertz, wdową po Antonim Hentschel von Gilgenheimb. Z pierwszą żoną miał trzech synów i siedem córek, z drugą – trzech synów i trzy córki. Synowie Ernesta Joachima podzielili starszą linię hrabiowską na oddzielne podlinie:
Hiacent (Jacek) Alojzy – podlinia z Izbicka (Stubendorf) i Kamienia Śląskiego (gross Stein);
Franciszek – podlinia z Zakrzowa (Sakrau) i Krowiarek (Polnisch Krawarn);
Jan (Karol Jan) – podlinia ze Stoszowic (Peterwitz) i Bobolic (Schraebsdorf);
Kartol – podlinia z Pawłowa (Pawlau);
Ernest – podlinia z Kozielna (Kosel);
Henryk Karol Emanuel – podlinia z Proślic (Proschlitz).

Podlinia Hiacenta (Jacka) Alojzego z Izbicka (Stubendorf) i Kamienia Śląskiego (Gross Stein.

Hiacent (Jacek) Alojzy (ur. Kalinów, Kalinow 17.09.1781 – zm. Jarnołtówek, Arnoldsdorf 3.05.1845 r.) – otrzymał po dolnośląskiej linii baronowskiej von Strachwitz dochody (Geldfideikommis Pension) z fideikomisu finansowego Kiełczów (Gross Weigelsdorf), był właścicielem Starego Izbicka (Alt Stubendorf), Kamienia Śląskiego (Gross Stein), Szymiszowa (Schimischow) koło Opola (Oppeln) oraz Rydułtów (Rydultau) koło Rybnika (Rybnik) i państwa stanowego Wodzisław Śląski (Loslau). Trzykrotnie żonaty: 1. (x Kamień Śląski, Gross Stein 19.07.1803 r. – rozwiedziony 1823 r.) ze swoją kuzynką Zofią (ur. Łabędy, Laband 17.01.1788 – zm. Lądek Zdrój, Landeck 27.07.1839 r.), córką bar. Jana Nepomucena von Welczek z Łabęd (Laband) i Zofii hr. von Strachwitz, 2. (x 9.11.1823 r.) z Leopoldyną von Schimony-Schimonską (ur. 29.04.1801 – zm. 2.03.1833 r.), 3. (x Głogówek, Oberglogau 5.08.1840 r.) z Eleonorą Anną Franciszką hr. von Oppersdorff (ur. Głogówek, Oberglogau 3.04.1814 – zm. Monachium, Muenchen 10.09.1866 r.), córką Franciszka Joachima Wacława hr. von Oppersdorff, VIII ordynata Głogówka (Oberglogau) i Eleonory Franciszki de Paulo Heleny Brygidy Franciszki Salezji bar. Skrbensky von Hrzistie. Z trzecią żoną miał córkę – Matyldę Walerię (ur. 31.01.1844 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x 25.01.1862 r.) z Edwardem Winkler (zm. 1868 r.) – komendantem żandarmerii polowej wojsk bawarskich, 2. (x 1875 r.) z N. Maercklem (zm. Moedlingen b. Wien 12.06.1903 r.).
Z pierwszą żoną miał syna – Hiacenta Ernesta (ur. Suchodaniec, Sucho-Danietz 15.02.1805 – zm. Izbicko, Stubendorf 26.08.1869 r.), właściciela państwa Stare Izbicko (Alt Stubendorf), Kamienia Śląskiego (Gross Stein) i Szymiszowa (Schimischow), rycerza zakonu kawalerów maltańskich. Żonaty (x Krowiarki, Polnisch Krawarn 26.10.1830 r.) z Marią (ur. Wysoka, Wyssoka 6.06.1806 – zm. Izbicko, Stubendorf 29.03.1865 r.), córką Emanuela von Schimony-Schimonsky i Franciszki von Biedau z Paździorna (Pohlsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), miał syna – Hiacentego Karola i córkę – Angelikę (ur. 31.12.1843 – zm. Głuchołazy, Ziegenhals 26.05.1870 r.), żonę (x Izbicko, Stubendorf 21.10.1862 r.) Tytusa Szczytnickiego.
Hiacenty Karol (ur. Izbicko, Stubendorf 14.05.1835 – zm. Izbicko, Stubendorf 24.12.1871 r.) – jedyny syn Hiacentego Ernesta, rycerz zakonu kawalerów maltańskich, odziedziczył państwa: Stare Izbicko (Alt Stubendorf), Kamień Śląski (Gross Stein), i Rozmierka (Ro-

smierka), majątki: Daniec-Trach (Danietz-Trach), Otmice (Ottmuetz) i Sprzęcice (Sprentschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), oraz dochody z fideikomisu Kiełczów (Gross Weigelsdorf). Żonaty (x Wrocław, Breslau 18.08.1858 r.) z Luizą (ur. Proślice, Proschlitz 13.02.1840 – zm. Lądek Zdrój, Bad Landeck 1.08.1918 r.), córką Henryka hr. von Strachwitz i Cecylii hr. von Wengersky z Proślic (Proschlitz) koło Kluczborka (Kreuzburg), miał sześcioro dzieci:

a) Cecylię (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 3.03.1861 – zm. Wrocław, Breslau 21.01.1917 r.) – żonę (Izbicko, Stubendorf 26.09.1882 r.) Oskara Hentschel von Gilgenheimb, właściciela Sierot (Schieroth) koło Gliwic (Gleiwitz).
b) Marię (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 20.06.1862 – zm. Cieplice, Warmbrunn 13.11.1944 r.) – żonę (x Izbicko, Stubendorf 26.09.1882 r.) Wincentego von Brixen (zm. Herischdorf 27.04.1917 r.), generała porucznika wojsk niemieckich.
c) Bronislawę (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 20.08.1863 – zm. Jarnołtówek, Arnsdorf 2.06.1922 r.) – żonę (x Izbicko, Stubendorf 20.05.1884 r.) Bernarda hr. von Matuschka (zm. Jarnołtówek, Arnsdorf 21.11.1895 r.) właściciela Jarnołtówka (Arnsdorf) koło Nysy (Neisse).
d) Hiacentego (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 21.11.1864 – zm. Kamień Śląski, Gross Stein 28.04.1942 r.) – rycerz zakonu kawalerów maltańskich, ordynat fideikomisu Kamień Śląski (Gross Stein) oraz odziedziedziczył dochody z fideikomisu Kiełczów (Gross Weigelsdorf). Żonaty (x Biechów, Bechau 22.09.1891 r.) z Alojzą hr. von Matuschka und Spaetgen (ur. 22.08.1872 r.) z Biechowa (Bechau) koło Nysy (Neisse), miał ośmioro dzieci:
   - Alojzę (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 28.06.1892 r.) – żonę (x Kamień Śląski, Gross Stein 2.01.1917 r.) Ferdynanda hr. von Korff genannt Schmising-Kerssenbrock (zginął pod St. Fergeux 25.10.1918 r.);
   - Hiacenta (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 30.07.1893 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich. Żonaty (x 22.07.1919 r.) z Aleksandryną bar. von Saurma-Jeltsch (ur. Poczdam, Potsdam 2.09.1896 r.) z Wawrzeńczyc (Lorzendorf), miał troje dzieci: Hiacenta (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 2.05.1920 r.), Aleksandrę Alojzę Marię Elżbietę Teresę (ur. Wawrzeńczyce, Lorzendorf 30.07.1921 r.), Huberta Artura (ur. Siedlec, Schedlitz 11.03.1925 r.) ;
   - Czesława (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 1894 r.);
   - Jana (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 4.05.1896 r.);
   - Elżbietę (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 20.12.1897 r.) – żonę (x Szczawno Zdrój, Bad Salzbrunn 26.08.1919 r.) Fryderyka Wilhelma hr. von Wengersky, właściciela Jurcza (Juertsch) koło Wołowa (Wohlau);
   - Manfreda (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 17.04.1899 r.)
   - Marię (Mariano) (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 28.11.1902 r.),
   - Małgorzatę (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 12.07.1905 r.) .
e) Jana Henryka (ur. Izbicko, Stubendorf 21.03.1866 – zm. Izbicko, Stubendorf 29.01.1929 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela państwa Izbicko (Stubendorf) oraz majątku Otmice (Ottmuetz). Żonaty (x Puszyna, Puschine

16.05.1893 r.) z Erną hr. von Francken-Sierstorpff (ur. Puszyna, Puschine 12.06.1876r.) z Puszyny (Puschine) koło Niemodlina (Falkenberg), miał czworo dzieci:
- Marię Ernę (ur. 21.02.1894 r.)
- Jana Henryka (ur. Izbicko, Stubendorf 9.10.1895 r.)
- Marię Luizę (ur. Izbicko, Stubendorf 5.01.1897 r.)
- Huberta (Izbicko, Stubendorf 10.02.1899 r.).

f) Alfreda (ur. Izbicko, Stubendorf 17.12.1868 – zm. Szymiszów, Schimischow 23.05.1936 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela państwa Rozmierka – Kadłub (Rosmierka-Kadlub) i Szymiszowa (Schimischow). Żonaty (x Wrocław, Breslau 11.08.1897 r.) z Ruth hr. von Schmettow (ur. 20.09.1879 r.), miał ośmioro dzieci:
- Alfreda (ur. Szymiszów, Schimischow 8.08.1898 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 29.07.1920 r.) z Gabrielą von Schalscha (ur. Wronów k. Lewina Brzeskiego, Frohnau b. Loewen 3.05.1902 r.). Miał troje dzieci: Alfreda Marię Hiacenta Bernarda Jana Baptystę Konrada Joachima Stefana (ur. Wronów, Frohnau 10.07.1921 – zginął pod Ramuszewem w Rosji 26.04.1942 r.); Macieja Marię Hiacenta Bernarda Alfreda Emanuela Tomasza Alojzego Mikołaja Aleksandra (ur. Szymiszów, Schimischow 25.09.1922 r.) i Marię Izabelę (ur. Szymiszów, Schimischow 25.12.1923 r.).
- Bernarda (ur. Szymiszów, Schimischow 19.08.1899 – zginął pod Soin sson 28.08.1918 r.)
- Rut Elżbietę (ur. Szymiszów, Schimischow 24.08.1900 r.) – żonę (x Szymiszów, Schimischow 22.07.1920 r.) Aleksandra von Schalscha.
-Ernesta Joachima (ur. Szymiszów, Schimischow 10.03.1902 r.)
- Mikołaja (ur. Szymiszów, Schimischow 23.02.1905 – zginął pod Dłu towem w Polsce 21.01.1945 r.)
- Angelę (ur. Szymiszów, Schimischow 22.07.1907 r.)
- Leonię (ur. Szymiszów, Schimischow 22.05.1911 r.);
- Agatę (ur. Szymiszów, Schimischow 28.08.1915 r.)

<u>Podlinia Franciszka z Zakrzowa (Sakrau) i Krowiarek (Polnisch Krawarn).</u>

Franciszek (ur. Kalinów, Kalinow 20.09.1782 – zm. Zakrzów, Sakrau 23.02.1845 r.) – właściciel Zakrzowa (Sakrau – który ?), Rozwadzy (Roswadze) i Krowiarek (Polnisch Krawarn). Żonaty (x Krowiarki, Polnisch Krawarn 6.08.1808 r.) z Karoliną Teresą Marią Hentschel von Gilgenheimb (ur. Vidnava, Widnawa, Weidenau 17.01.1790 – zm. Racibórz, Ratibor 30.11.1826 r.), miał pięcioro dzieci:

a) Józefa Emanuela Karola (ur. 20.08.1809 – zm. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 25.09.1872 r.) – generała majora wojsk pruskich. Żonaty (x Nysa, Neisse 28.09.1841 r.) z Rosamundą Adelajdą Augustą von Pfuel (ur. 19.10.1812 – zm. Jań-

czewo, Jahnsfelde 16.01.1889 r.) z Jańczewa (Jahnsfelde) koło Gorzowa Wielkopolskiego (Landsberg a. Warthe), miał dwóch synów:
- Jana Karola Fryderyka (ur. Racibórz, Ratibor 24.02.1843 – zm. Berlin 28.07.1887 r.) – żonatego (x Berlin 28.04.1884 r.) z Florą Hoffmann (ur. Kłodzko, Glatz 29.11.1846 r.).
- Guenthera Karola Boromeusza Joachima (ur. Nysa, Neisse 5.07.1851 – zm. 26.10.1911 r.) – trzykrotnie żonatego: 1. (x Berlin 6.12.1892 r. – rozwiedziony 5.03.1900 r.) z Ewag Toone Justice (ur. Ightfield-Anglia (ur. 3.01.1858 r.), 2. (x Berlin 5.08.1902 r.) z Augustą Lukoszus (ur. Wittigirren k. Tylży, Tilsitz 27.09.1872 – zm. Berlin 8.10.1909 r.), rozwiedzioną z N. Paustion, 3. (x Schoenberg 26.08.1903 r.) z Frydą Anną Augustą Gerwitz (ur. Berlin 26.08.1875 r.).

b) Ernesta (ur. 6.01.1812 – zm. Wrocław, Breslau 27.02.1888 r.) – żonatego (x 19.08.1847 r.) z Marią Henriettą Szarlottą von Frankenberg-Ludwigsdorf (ur. Kruszyniec, Juppendorf 25.08.1813 – zm. Wrocław, Breslau 20.06.1889 r.) z Kruszyńca (Juppendorf) koło Góry Śląskiej (Guhrau), wdową po N. Nickisch von Rosenegk, miał troje dzieci:
- Gertrudę (ur. 1848 r.) – żonę (x 1872 r.) Ernesta von Stockmann (zm. Berlin 19.11.1889 r.) ze Zbrosławic (Broslawitz) koło Gliwic (Gleiwitz);
- Fryderyka (ur. 17.02.1852 r.)
- Waltera (ur. 1853 r.).

c) Aleksandra (ur. 20.07.1817 – zm. 14.02.1866 r.) – właścicela Bieszkowa (Berthelsdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Trzykrotnie żonaty: 1. (x 28.10.1841 r.) z Mary Baildon (zm. 6.07.1850 r.), 2. (x 29.10.1851 r.) z Marią bar. Hiller von Gaertringen (ur. 21.10.1824 – zm. 26.01.1858 r.), 3. (x Sobota, Zobten a. Bober 19.11.1861 r.) z Anną hr. von Nostitz (ur. 13.09.1833 – zm. 7.08.1870 r.), z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – jednego, z trzecią jednego syna i córkę:
- Jana Aleksandra (ur. Gliwice, Gleiwitz 11.12.1844 – zm. Wierzbie, Wiersbel 25.07.1900 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela majątków Wierzbie I (Wiersbel I) i Myszowice (Mauschwitz) koło Niemodlina (Falkenberg). Żonaty (x Prężynka, Klein Pramsen 15.07.1873 r.- rozwiedziony) z Erną hr. von Matuschka (ur. 13.03.1852 – zm. Wrocław, Breslau 4.05.1908 r.), miał czworo dzieci: Martę (ur. Wierzbie, Wiersbel 15.07.1874 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 16.04.1894 r.) Hugo hr. von Wengerski, majora wojsk niemieckich i komendanta placu w Gdańsku (Danzig); Angelę (ur. Wierzbie, Wiersbel 9.05.1877 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 17.10.1899 r.) Pawła hr. von Plettenberg-Lenhausen; Marię (ur. Wierzbie, Wiersbel 2.07.1878 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 11.10.1898 r.) Karola bar. von Reitzenstein, właściciela Pielgrzymowic (Pilgramsdorf) koło Pszczyny (Pless) oraz Ernesta (ur. Wierzbie, Wiersbel 2.09.1879 r.) – właściciela Wierzbi (Wiersbel I) i Myszowic (Mauschwitz) – żonatego (x Jędrzejów, Endersdorf 2.08.1906 r.) z Aleksandrą hr. von Franckhen-Sierstorpff (ur. Wrocław, Breslau 24.01.1886 r.).
- Hermanna Franciszka Artura (ur. Gliwice, Gleiwtz 23.06.1846 – zm. Bogumiłów, Reichenau 3.01.1919 r.) – rycerza zakonu kawalerów mal-

tańskich, właściciela Bogumiłowa (Reichenau) koło Żagania (Sagan). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Steinfurth 16.04.1885 r.) z Heleną bar. von Landsberg-Velen (ur. Duelmen14.01.1864 – zm. Steinfurth 29.02.1886 r.), 2. (x Steinfurth 23.06.1888 r.) z jej siostrą Emmą bar. von Landsberg-Velen (ur.Duesseldorf 7.02.1868 r.) damę zakonu kawalerów maltańskich. Z drugą żoną miał sześcioro dzieci: Helenę Marię Ignację Matyldę (ur. Bogumiłów, Reichenau 20.05.1889 r.) zakonnicę pod imieniem Maria Teresa w Muenster, Aleksandra Marię Huberta Hiacenta (ur. Bogumiłów, Reichenau 20.11.1894 r.), Rudolfa Alfreda Emanuela Marię (ur. Bogumiłów, Reichenau 3.01.1896 r.) doktora prawa polskiego, Stanislawa Marię Adalberta Huberta (ur.Bogaczów, Gross Reichenau 8.01.1899 r.), Marię Agnes Alicę Engelbertę Alojzę (ur. Bogumiłów, Reichenau 11.04.1900 r.) i Artura Emanuela Ernesta Antoniego (ur. Bogumiłów, Reichenau 18.12.1905 r.).

- Alfreda Marię Jana Augustyna Aleksandra Lamberta (ur. Bieszków, Berthelsdorf 25.09.1854 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela Bieszkowa (Berthelsdorf). Żonaty (x Drezno, Dresden 1.05.1878 r.) z Alice hr. Henckel von Donnersmarck (ur. 16.06.1859 r.), miał sześcioro dzieci: Małgorzatę Marię Jadwigę Luizę (ur. Bieszków, Berthelsdorf 20.02.1879 r.); Marię Matyldę Wandę Laurę Aleksandrynę Gertrudę (ur. Bieszków, Berthelsdorf 17.03.1881 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 25.02.1911 r.) Bernarda hr. von Matuschka , Łazarza Alfreda Marię Artura Franciszka (ur. Bieszków, Berthelsdorf 4.10.1883 r.); Franciszka Józefa Marię Wilhelma Adalberta Edwina Gabriela (ur. Bieszków, Berthelsdorf 10.09.1887 r.), Beatrycę Marię Małgorzatę Georginę (ur. Bieszków, Berthelsdorf 20.05.1890 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 26.09.1911 r.) Henryka Godfryda hr. von Matuschka ordynata majoratu Puszczyn (Pitschen) i Alfreda Marię Emanuela Gustawa (ur. Bieszków, Berthelsdorf 9.07.1892 r.).
- Adalberta Aleksandra Augusta Marię Ignacego (ur. Bieszków, Berthelsdorf 31.07.1863 – zmarł z ran w szpitalu polowym Buk 26.09.1914 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Wrocław, Breslau 2.03.1889 r.) z Marią bar. von Saurma von und zu Jeltsch (ur. Brandenburg 7.12.1870 r.) z Jelcza (Jeltsch), miał dwie córki: Annę Marię (ur. Oława, Ohlau 24.12.1889 r.) żonę (x Berlin 1.07.1912 r.) Maksymiliana bar. Saurma von der Jeltsch i Marię Luizę (ur. Oława, Ohlau 14.01.1891 r.) – żonę (x Berlin 21.12.1920 r.) doktora prawa Fryderyka Wilhelma von Prittwitz und Gaffron. .
- Matyldę Annę Marię (ur. Bieszków, Berthelsdorf 19.09.1864 – zm. Meran 16.03.1925 r.) – żonę (x Muenster 10.05.1887 r. – rozwiedziona 16.06.1908 r.) Klemensa bar. von Nagel, właściciela Ittlingen.

d) Franciszka (ur. 5.03.1822 r.) – wyjechał do Ameryki.

e) Marię Annę (ur. 30.11.1826 r.) – żonę (x 7.11.1850 r.) Karola von Kraewel (zm. Friderichshagen 12.09.1891 r.), generała majora wojsk niemieckich.

Podlinia Jana (Karola Jana) ze Stoszowic (Peterwitz) i Bobolic (Schraebsdorf).

Jan (Karol Jan) (ur. Stoszowice, Peterwitz 14.04.1792 – zm. Stoszowice, Peterwitz 18.02.1863 r.) – właściciel Stoszowic (Peterwitz) koło Ząbkowic (Frankenstein), dyrektor księstwa ziębicko – kłodzkiego. Żonaty (x 10.10.1820 r.) z Luizą von Schimony-Schimonską z Brzeźnicy (Brzeznitz) (zm. 16.05.1835 r.), miał syna – Ludwika (ur. Stoszowice, Peterwitz 27.09.1823 – zm. Bobolice, Schraebsdorf 9.05.1888 r.), rycerza zakonu kawalerów maltańskich, I ordynata założonego w 1883 roku fideikomisu Bobolice (Schraebsdorf), właściciela Stoszowic (Peterwitz) oraz Brochocina (Duerr Brockuth) i Dobrzenicy (Siegroth). Żonaty (x Niemodlin, Falkenberg 23.08.1849 r.) z Walpurgą hr. von Praschma (ur. Niemodlin, Falkenberg 22.06.1830 – zm. Bobolice, Schraebsdorf 15.02.1889 r.), miał czworo dzieci:

a) Marię (ur. Niemodlin, Falkenberg 22.09.1854 r.) – dziedziczkę Konradowa (Duerr Kunzendorf) i Starowic (Altmannsdorf) koło Nysy (Neisse) – żonę (x Bobolice, Schraebsdorf 27.09.1877 r.) Fryderyka bar. von Schorlemer (zm. Overhagen 12.06.1921 r.) z Overhagen, właściciela Friedharzkirchen.
b) Fryderyka Marię Józefa (ur. Niemodlin, Falkenberg 17.06.1858 r., bliźniak) – doktora prawa, rycerz zakonu kawalerów maltańskich, II ordynata fideikomisu Bobolice (Schraebsdorf), właściciela Szklar (Glaesendorf), Rakowic (Rocksdorf), Kubic (Kaubitz), Kałuży (Klein Belmsdorf) i Brochocina (Duerr Brockuth) oraz Bukowiny (Bukowine) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Żonaty (x Neufraunhofen 12.10.1889 r.) z Frydą bar. von Soden-Fraunhofen (ur. Neufraunhofen 11.04.1870 r.), miał troje dzieci:
   - Marię Franciszkę Bertynę Annę Antonię (ur. Bobolice, Schraebsdorf 22.09.1896 r.) – właścicielkę Bukowiny (Bukowine), żonę (x Bobolice, Schraebsdorf 1.05.1918 r.) Wolfganga hr. von Rechberg und Rothenloewen zu Hohenrechberg ordynata fideikomisu Elkofen.
   - Marię Gabrielę Walpurgę (ur. Bobolice, Schraebsdorf 25.08.1897 r.) – współwłaścicielkę Bukowiny (Bukowine).
   - Ludwika Adama Marię Alfreda (ur. Bobolice, 5.07.1906 r.) – właściciela Bobolic (Schraebsdorf)..
c) Ludwika Marię Jana (ur. Niemodlin, Falkenberg 17.06.1858 r. bliźniak) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, I ordynata założonego w 1889 roku fideikomisu Stoszowice (Peterwitz) oraz właściciela majątków: Gorzejów (Klein Neudorf), Mikołajów (Niklasdorf) oraz fideikomisu założonego w 1900 roku (26.05.) Budzów (Schoenwalde). Żonaty (x 22.08.1882 r.) z Karoliną hr. Bluecher von Wahlstatt (ur. 29.12.1863 r.), miał sześcioro dzieci:
   - Ludwika Karola Marię Fryderyka (ur. Stoszowice, Peterwitz 20.11.1884 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, doktora prawa, adwokata i notariusza;
   - Marię Weronikę (ur. Stoszowice, Peterwitz 27.05.1886 r.) – żonę (x

Stoszowice, Peterwitz 22.08.1904 r.) Franciszka hr. von Stillfried und Rattonitz;
- Gebharda Marię Józefa Tomasza z Akwinu (ur. Stoszowice, Peterwitz 23.04.1889 r.) – zmarłego w dzieciństwie;
- Weronikę Marię Bertę (ur. Stoszowice, Peterwitz 19.02.1891 r.) – żonę (x Stoszowice, Peterwitz 15.07.1909 r.) Ludwika von Koeckritz, właściciela Koźmic (Kosemitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein);
- Dominika (ur. 29.01.1895 – zm. Berlin 21.09.1924 r.) – dzierżawcę majątku Gorzejów (Klein Neudorf);

d) Norberta (ur. Stoszowice, Peterwitz 1.08.1895 r.) – dzierżawcę majątku Budzów (Schoenwald), żonatego (x Wrocław, Breslau 23.03.1920 r.) z Chrystą hr. von Wengersky (ur. Pszów, Pschow 25.12.1901 r.); Antoniego Marię Huberta (ur. Niemodlin, Falkenberg 9.04.1861 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich i rycerza bawarskiego Orderu Św. Jerzego, właściciela Rudnicy (Raudnitz)i Jemnej (Rauschdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) oraz Dolną i Górną Dobrzenicę (Nieder- u. Ober Siegroth) koło Niemczy (Nimptsch). Żonaty (x Stolec, Stolz 25.09.1888 r.) z Bertyną hr. von Harbuval Chamare genannt (ur. Blatna 29.07.1869 – zm. Rudnica, Raudnitz 7.01.1919 r.) właścicielką Głębokiej (Glambach) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Podlinia Karola z Pawłowa (Pawlau).

.Karol (ur. 9.09.1796 – zm. 8.08.1866 r.) – dwukrotnie żonaty: 1. (x 18.11.1818 r.) z Fryderyką von Stockmann (ur. Krowiarki, Polnisch Krawarn 8.08.1799 – zm. 27.03.1837 r.), ze Zbrosławic (Broslawitz) koło Gliwic (Gleiwitz), 2. (x Opawa, Troppau 26.04.1841 r.) z Marią Harrasovską von Harras (ur. 10.12.1812 – zm. 31.08.1875 r.), z pierwszą żoną miał siedmioro dzieci, z drugą – troje:

a) Ernesta (ur. Pawłów, Pawlau 4.10.1819 – zm. Gliwice, Gleiwtz 26.01.1873 r.) – radcę sądu wojskowego. Żonaty (x Sobiszowice, Petersdorf 12.11.1861 r.) z Teresą Alscher (ur. 14.01.182? – zm. Gliwice, Gleiwitz 22.09.1884 r.), miał troje dzieci:
- Enestynę Teresę (ur. ?);
- Karola Fryderyka Wilhelma (ur. Sobiszowice, Petersdorf 1.07.1859 – zm. Wrocław, Breslau 12.12.1917 r.) – właściciela gospodarstwa rolnego, żonatego (x Graz 12.02.1889 r.) z Amalią Weinzetl. Miał ośmioro dzieci: Alfreda Józefa Marię (ur. Graz 9.06.1889 r.), Bernarda Jana Marię (ur. Graz 17.07.1891 r.), Norberta Karola Franciszka Marię (ur. Graz 8.10.1893 r.), Józefa Sebastiana Marię (ur. Graz 20.01.1895 r.), Marię Małgorzatę Zofię Annę (ur. Graz 10.03.1896 r.), Annę Marię Cecylię (ur. Graz 21q.01.1898 r.), Antoniego hermanna Marię (ur. Graz 24.01.1901 r.);
- N. córkę.

b) Elżbietę (ur. 2.11.1820 r.) – zakonnicę w klasztorze salezjanek w Wiedniu (Wien).

c) Oskara Adama Juliusza Ernesta Walentyna (ur. Pawłów, Pawlau 11.08.1822 – zm. Polska Cerekiew, Polnisch Neukirch 4.02.1893 r.) – generała porucznika wojsk nie-

mieckich. Żonaty (x Jarnołtówek, Arnsdorf 25.10.1852 r.) z Jadwigą hr. von Matuschka (ur. Jarnołtówek, Arnsdorf 2.03.1825 – zm. Wrocław, Breslau 14.03.1895 r.), miał dwoje dzieci:

- Jerzego Fryderyka Karola Ernesta Marię (ur. Głogówek, Oberglogau 27.01.1855 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela Podzamka (Neudeck) koło Kłodzka (Glatz) oraz ordynata fideikomisu Psary (Huenern) koło Oławy (Ohlau). Żonaty (x Tworków k. Raciborza, Tworkau b. Ratibor 16.09.1884 r.) z Anną hr. von Saurma-Jeltsch (ur. Berlin 21.02.1862 r.), miał troje dzieci: Marię Annę Joannę Jadwigę (ur. Wrocław, Breslau 22.05.1886 r.), Jadwigę Marię Annę Teresę Eleonorę (ur. Podzamek, Neudeck 5.07.1888 r.); Oskara Marię Fryderyka Jerzego (ur. Podzamek, Neudeck 13.12.1889 r.) – dziedzica fideikomisu Psary (Huenern), żonatego (x Sopot, Zoppot 2.02.1921 r.) z Elżbietą bar. von Eichendorff (ur. Świdnica, Schweidnitz 9.02.1896 r.).
- Marię Annę Franciszkę (ur. Jarnołtówek, Arnsdorf 21.08.1858 r.) – żonę (x Bruchsal 10.07.1877 r.) Wiktora hr. von Helmstadt, ordynata Majoratu Neckarbischofsheim w Badenii.

d) Hugo Fryderyka Albrechta Moryca Walentyna (ur. 17.01.1826 r.) – oficera wojsk austriackich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 3.09.1864 r.) z Gertrudą bar. von Brentano (ur. Triest 19.05.1842 – zm. Wiedeń, Wien 2.07.1874 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 17.08.1891 r.) z Marią von Flandorffer (zm. 1912 r.), wdową po N. Janko. Z pierwszą żoną miał syna – Fryderyka Jana Jerzego Marię (ur. Wiedeń, Wien 25.04.1867 r.), właściciela państwa Arnsdorf w Dolnej Austrii. Żonaty (x Wiedeń, Wien 14.02.1898 r.) z Karoliną księżną von Thurn und Taxis (ur. 26.09.1875 r.), właścicielką Zdounek, miał sześcioro dzieci:
   - Leopoldynę Marię Karolinę (ur. Zdounek 27.02.1899 r.),
   - Hugo Fryderyka Józefa (ur. Zdounek 26.02.1900 r.),
   - Marię Karolinę Józefę (ur. Zdounek 12.07.1901 r.) – żonę (x Zdounek 24.05.1923 r.) Alfonsa Karola hr. von Mensdorff-Pouilly,
   - Fryderyka i Jarosława – bliźniaków (ur. Zdounek 2.06.1904 r.),
   - Annę Marię Gertrudę (ur. Zdounek 13.09.1907 r.).
e) Leokadię Teresę Walentynę (ur. Pawłów, Pawlau 14.04.1827 r.) – zakonnicę pod imieniem Józefa w klasztorze urszulanek we Fryvaldovie (Freiwaldau) na Śląsku austriackim.
f) Marię (ur. Pawłów, Pawlau 18.11.1829 r.) – pensjonariuszka zakładu dla panien szlacheckich w Barszowie (?Barschau).
g) Maksymiliana (ur. Pawłów, Pawlau 20.06.1833 – zm. Wrocław, Breslau 8.01.1901 r.) – oficera pruskiej marynarki wojennej, dwukrotnie żonaty: 1. (x Drezno, Dresden 10.07.1866 r. – rozwiedziony 28.01.1884 r.) z Karoliną Klarą Elżbietą von Oppen(ur. Fredersdorf 5.07.1841 – zm. Ems 3.12.1907 r.), 2. (x Ocice, Ottitz 15.02.1885 r.) z Klotyldą Marią von Zawadzki (ur. 17.04.1857 r.). Z pierwszą żoną miał syna, z drugą – córkę:
   - Bernarda Ludwika Józefa Maksymiliana Jana Marię Joachima (ur. Chróścina k. Opola, Chrosczinna b. Oppeln 19.08.1868 r.) – majora wojsk niemieckich,

- Marię Pia (ur. Chróścina, Chrosczinna 1.11.1885 r.).

h) Oktawię (ur. 10.10.1842 r.) – pensjonariuszkę świeckiej fundacji panien szlacheckich „Maria Schul" w Brnie na Morawach.

i) Feliksa (ur. Lasocice k. Nysy, Lassoth b. Neisse 15.11.1846 – zm. Nysa, Neisse 25.02.1892 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Kowalowice k. Namysłowa, Kaulwitz b. Namslau 7.06.1881 r.) z Eleonorą hr. Henckel von Donnersmarck (ur. 13.01.1858 r.), miał cztery córki:
   - Eleonorę Marię Luizę (ur. Nysa, Neisse 1.05.1882 r.);
   - Marię Fredę (ur. Nysa, Neisse 24.11.1883 r.);
   - Werę Jadwigę Fryderykę (ur. Nysa, Neisse 11.06.1886 r.) – żonę (x Kowalowice, Kaulwitz 21.10.1911 r.) Rudolfa hr. von Matuschka;
   - Felicitę Marię Teresę (ur. Nysa, Neisse 5.04.1891 r.) – zakonnicę w klasztorze Einsiedel w Szwajcarii.

j) Jadwigę (ur. 15.11.1848 r.) – damę dworu księżnej Marii Luizy Isenburg-Birstein.

Podlinia Ernesta z Kozielna (Kosel).

Ernest (ur. 5.04.1801 – zm. 29.10.1870 r.) – oficer wojsk pruskich. Żonaty (x 12.04.1836 r.) z Idą von Kock (ur. Sondershausen 31.10.1818 – zm. 29.08.1877 r.), miał syna – Jana Karola Henryka (ur. Gdańsk, Danzig 16.05.1845 – zm. Wrocław, Breslau 12.09.1902 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Jelenia Góra, Hirschberg 10.06.1875 r.) z Marią Szarlottą Klotyldą von Machui (ur. Okulice, Ocklitz 9.12.1853 r.), właścicielką Kozielna (Kosel) koło Nysy (Neisse), miał czworo dzieci:

a) Klotyldę Szarlottę Kunegundę (ur. Muenster 12.03.1876 r.) – żonę (x Kozielno, Kosel 28.09.1899 r.) Kurta von Machui, majora wojsk niemieckich.

b) Helenę Annę Gabrielę (ur. Muenster 3.03.1877 r.) – żonę (x Kozielno, Kosel 28.10.1908 r.) Oskara bar. von Klinger;

c) Ernesta Karola Moryca Adolfa (ur. Kozielno, Kosel 20.08.1878 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 28.08.1912 r.) z Edytą Phyllis Martą Klementyną von Wyszecki (ur. Ostróda-Prusy Wschodnie, Osterode-Ostpreussen 22.02.1893 r.).

d) Idę Marię Elżbietę (ur. Kozielno, Kosel 23.10.1879 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 12.10.1904 r.) Wilhelma (Willy) von Klinger.

Podlinia Henryka Karola Emanuela z Prośli (Proschlitz).

(wymarła)

Henryk Karol Emanuel (ur. 14.06.1809 – zm. Izbicko, Stubendorf 30.11.1868 r.) – żonaty (x Krowiarki, Polnisch Krawarn 24.10.1831 r.) z Cecylią hr. von Wengersky (ur. 24.08.1815 – zm. Prośice, Proschlitz 15.02.1857 r.) z Prośli (Proschlitz) koło Kluczborka (Kreuzburg), miał sześć córek:

a) Annę (ur. Prośice, Proschlitz 23.08.1832 – zm. Janków, Jenkau 5.05.1909 r.) – żonę (x Prośice, Proschlitz 18.10.1852 r.) Emila von Webern, generała porucznika wojsk niemieckich.

b) Cecylię (ur. Proślice, Proschlitz 4.01.1834 r.) – żonę (x Proślice, Proschlitz 21.11.1854 r.) Ernesta bar. von Littwitz (zm. Szczecin, Stettin 10.01.1892 r.), nadleśniczego lasów królewskich.
c) Luizę (ur. Proślice, Proschlitz 13.02.1840 – zm. Lądek Zdrój, Bad Landeck 1.08.1918 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 18.08.1858 r.) Hiacentego Karola hr. von Strachwitz (ur. Izbicko, Stubendorf 14.05.1835 – zm. Izbicko, Stubendorf 24.12.1871 r.) z Izbicka (Stubendorf).
d) Elżbietę (ur. Proślice, Proschlitz 5.08.1841 r.) – właścicielkę majoratu senioralnego Ścibórz (Stiebendorf) koło Otmuchowa (Ottmachau), żonę (x Mękinia k. Środy Śląskiej, Nimkau b. Neumarkt 7.10.1862 r.) Rudolfa bar. von Gersdorff z Parska koło Alt Boyen.
e) Karolinę Katarzynę Cecylię Ewę (ur. Proślice, Proschlitz 2.03.1846 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Mękinia, Nimkau 18.10.1869 r.) z Leopoldem von Kaisenberg (zginął pod Weissenburg 4.08.1870 r.), majorem wojsk pruskich. 2. (x Parsko 9.02.1874 r.) z Albertem von Schenckendorff (zm. Zgorzelec, Goerlitz 25.11.1914 r.), pułkownikiem wojsk niemieckich.
f) Adelę (ur. 12.04.1847 r.) – żonę (x Izbicko, Stubendorf 1.02.1875 r.) Ryszarda von Donat (zm. Chmielowice, Chmiellowitz 19.04.1901 r.) z Chmielowic (Chmiellowitz) koło Opola (Oppeln).

2. Młodsza linia hrabiowska Karola Marii.

Młodszy syn Karola Józefa a brat Ernesta Joachima – Karol Maria hr. Strachwitz von Gross Zauche und Camminetz (ur. Cieszowa, Czieschowa 31.10.1770 – zm. Wiedeń, Wien 3.04.1837 r.) był właścicielem Kamieńca (Kaminietz) koło Gliwic (Gleiwtz), Velkych Kunětic (Gross Kunzendorf) i Hošťalkovych (Gotschdorf) na Śląsku Austriackim oraz Šebetova na Morawach. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Wiedeń, Wien 6.09.1794 r.) z Teresą bar. Leutrum von Ertingen (ur. 5.08.1775 – zm. 5.02.1796 r.), 2. (x 2.10.1797 r.) z Antonią bar. von Rotschuetz (ur. Wiedeń, Wien 5.04.1780 – zm. Hošťalkovy, Gotschdorf 4.10.1831 r.), z drugą żoną miał dwóch synów:
Ernesta Karola i Moryca Karola Wilhelma Antoniego którzy podzielili potomków na dwie podlinie.

a) Podlinia Ernesta Karola (Kamieniec, Kaminietz).

Starszy syn Karola Marii – Ernest Karol (ur. Wiedeń, Wien 16.01.1799 – zm. Kamieniec, Kaminietz 15.07.1869 r.) – rycerz zakonu kawalerów maltańskich, odziedziczył Kamieniec (Kaminietz) oraz posiadał Ziemięcice (Ziemientzitz) i Księży Las (Xiondslas) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty (x Kamieniec, Kaminietz 31.03.1823 r.) z Matyldą bar. von Erstenberg zum Freyenthurm (ur. Wiedeń, Wien 3.12.1803 – zm. Psary, Huenern 13.02.1878 r.), miał pięcioro dzieci:
1. Aglaję (ur. 22.03.1825 r.) – żonę (x 11.05.1848 r.) Hermanna hr. von Hoverden, ordynata fideikomisu Psary (Huenern) koło Oławy (Ohlau).
2. Sydonię (ur. 28.03.1825 r.) – żonę (x 27.11.1850 r.) Maksymiliana hr. von Saurma-Jeltsch (zginął pod Custozzą 24.06.1866 r.), oficera wojsk austriackich.

3. Olgę (ur. Kamieniec, Kaminietz 22.08.1827 – zm. Dobra, Dobrau 12.07.1909 r.) – damę zakonu kawalerów maltańskich, żonę (x Kamieniec, Kaminietz 16.01.1847 r.) Hermanna hr. von Seherr-Thos (zm. Wiesbaden 19.05.1893 r.), właściciela Dobrej (Dobrau) koło Prudnika (Neustadt).
4. Rudolfa Karola (ur. Kamieniec, Kaminietz 21.10.1828 – zm. Kamieniec, Kaminietz 12.07.1884 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, żonatego (x Psary, Huenern 15.06.1875 r.) z Hubertą hr. von Strachwitz (ur. Wiedeń, Wien 6.01.1843 r.) z podlinii Moryca Karola Wilhelma Antoniego, damę zakonu Najśw. Serca Jezusa w Bratysławie (Pressburg).
5. Karola Artura Józefa Ewalda (ur. Kamieniec, Kaminietz 7.01.1833 – zm. Kamieniec, Kaminitz 12.12.1895 r.) – kontynuatora podlinii, rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela Kamieńca (Kaminietz). Żonaty (x Doelkau 5.05.1860 r.) z Melanią hr. von Hohenthal (ur. Drezno, Dresden 8.01.1840 – zm. Wrocław, Breslau 3.12.1922 r.), miał siedmioro dzieci:

a) Idę Matyldę Melanię (ur. Poczdam, Potsdam 28.03.1861 r.) – żonę (x Doebernitz 8.10.1885 r.) Pawła bar. von Gregory (zm. Drezno, Dresden 3.05.1914 r.), generała porucznika wojsk niemieckich.
b) Olgę Martę (ur. Zurich-Szwajcaria, Schweiz 23.11.1865 r.) – dwukrotnie zamężną 1. (x Doelkau 23.05.1887 r. – rozwiedziona 1895 r.) z Maksem von Schmettau, 2. (x Charlottenburg 11.10.1900 r.- rozwiedziona 1925 r.) z doktorem filozofii Mikołajem Langen.
c) Emila Artura Karola Marię (ur. Maria Halden-Szwajcaria, Schweiz 25.06.1867 – zmarł z ran w kampanii karpackiej 23.06.1916 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela Kamieńca (Kaminietz), Ziemięcic (Ziemientzitz) i Księżego Lasu (Xiondslas), żonatego (x Łabędy, Laband 23.06.1897 r. – rozwód 1908 r.) z Olgą Marią bar. von Welczek (ur. Łabędy, Laband 9.11.1875 r.). Miał troje dzieci:

- Olgę Marię Annę Karlę Luizę Melanię Natalię Dorotę Sydonię Wilmę (ur. Kamieniec, Kaminietz 11.05.1901 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 19.05.1921 r.) Ralfa bar. von Falkenstein.
- Olgę Marię Melanię Luizę Teresę Hannę Emilię Matyldę Ernestynę (ur. Drezno, Dresden 9.01.1905 r.),
- Karola Ernesta Marię Artura Ludwika Bernarda Olgarda Adolfa Adalberta (ur. Kamieniec, Kaminietz 5.10.1906 r.).

d) Adolfa Artura Karola Marię Kurta (ur. Lipsk, Leipzig 4.07.1868 – zm. Prochowice, Parchwitz 4.04.1923 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela Górnego Sodowa (Ober Sodow) koło Lublińca (Lublinitz) i od 1906 roku zamku i majątku w Prochowicach (Parchwitz) koło Legnicy (Liegnitz) oraz fideikomisu finansowego z Kiełczowa (Weigelsdorf). Żonaty (x Pawłowice, Pawlowitz 31.05.1897 r.) z Walentyną (Wally) bar. von Reitzenstein (ur. Pawłowice, Pawlowitz 25.08.1877 r.), miał syna – Artura Ferdynanda Kurta Walentyna Jana Karola Marię (ur. Górny Sodów, Ober Sodow 29.03.1898 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 5.04.1921 r.) z Dorotą Gertrudą Wilhelminą Barbarą Marią Teresą Guettler (ur. Złoty Stok, Reichenstein 27.08.1897 r.).
e) Antonię Aleksandrynę Wilmę (ur. Gliwice, Gleiwitz 17.09.1870 r.).

f) Antoniego Artura Karola Marię Emila (ur. Gliwice, Gleiwitz 22.06.1874 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x Franfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 12.07.1905 r. – rozwiedziony 31.10.1919 r.) z Małgorzatą Otylią Clouth (ur. Hongkong-Chiny 7.07.1878 r.), 2. (x Berlin 25.10.1920 r.) z Klarą Marią Jolantą Haerting (ur. Świebodzin, Schwiebus 26.06.1897 r.).
g) Karola Marię Aglaja Huberta Krafta (ur. Gliwice, Gleiwitz 18.12.1879 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, duchownego i pisarza, właściciela finansowego fideikomisu Kiełczów (Weigelsdorf).

b) Podlinia Moryca Karola Wilhelma Antoniego z Šebetova.

Młodszy syn Karola Marii – Moryc Karol Wilhelm Antoni (ur.9.04.1804 – zm.Graz 20.01.1881 r.), rycerz zakonu kawalerów maltańskich, żonaty dwukrotnie: 1. (x Šebetov 15.05.1826 r.) z Attalą bar. von Erstenberg zum Freynthurm (ur. Wiedeń, Wien 15.01.1806 – zm. Šebetov 5.12.1864 r.), 2. (x 12.10.1867 r.) z Jadwigą Keilwerth (ur. 15.01.1842 – zm. 18.11.1869 r.), z pierwszą żoną miał sześcioro dzieci:
1. Alfreda Karola (ur. Šebetov 17.07.1829 – zm. Paryż 22.11.1899 r.) – żonatego również dwukrotnie: 1. (x Napajedl 23.07.1850 r. - rozwiedziony) z Teresą hr. von Stockau (ur. Napojedl 2.03.1833 – zm. Czernahora-Galicja? 10.07.1896 r.), 2. z Marią Dienz (ur. 10.05.1855 r.), miał dwoje dzieci:
   a) Moryca Fryderyka Józefa Marię (ur. Napajedl 27.09.1852 r.) – rotmistrza wojsk austriackich. Żonaty (x Voloska b. Abbazia 11.04.1891 r.) z Łucją hr. von Kesselstatt (ur. Gleichenberg 6.03.1869 r.), miał syna – Franciszka Pawła Eugeniusza Moryca Jerzego Marię (ur. Fuenfkirchen 22.03.1892 r.).
   b) Franciszkę de Paulo Marię Annę (ur. Napajedl 23.03.1858 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Czernahora 20.08.1885 r.) z Karolem von Luettichau (zm. 17.07.1889 r.), marszałkiem dworu królowej saskiej, 2. (x Drezno, Dresden 3.08.1895 r.) ze Stanislawem hr. de Witten oficerem gwardii papieskiej.
2. Moryca Aleksandra Karola (ur. Šebetov 5.03.1832 – zm. Wiedeń, Wien 1.06.1925 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. (x Zurych-Szwajcaria, Schweiz 3.03.1874 r.) z Wilhelminą Józefą Anną Marią Podenreiter (ur. 21.05.1838 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 15.07.1922 r.) z Wandą Wally Gertrudą von Lukowitz (ur. Charlottenburg 10.01.1892 r.).
3. Herminę Antonię (ur. 11.02.1834 r.) – żonę (x Šebetov 6.01.1859 r.) Adriana hr. von Resseguier markiza de Miremont.
4. Karola Moryca Józefa (ur. Šebetov 12.06.1835 – zm. Wiedeń, Wien 11.01.1905 r.) – austriackiego urzędnika państwowego (K.K.Staatsbeamter), żonatego dwukrotnie: 1. (x Stryj-Galicja 9.08.1860 r.) z Pauliną Joanną Rogala-Tchórzewską (ur. 26.06.1839 – zm. 30.01.1882 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 30.06.1888 r. - rozwiedziony) z Bertą Bawitsch, wdową po N. Makart. Z pierwszą żoną miał dwie córki: Maurycję Helenę Szarlottę Jeannettę Marię (ur. Wiedeń, Wien 19.02.1862 r.) – żonę (x 13.01.1862 r.) Fryderyka Murmayer oraz Wiktorię Herminę (ur. Lwów, Lemberg 30.10.1870 r.) – żonę (x Graz 4.09.1905 r.) Otto Ebnera węgierskiego urzędnika finansowego.
5. Zdenko Karola (ur. Šebetov 11.11.1839 – zm. Schoenwoerth 1.03.1921 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela Mamling i Sunzing w Górnej Austrii. Żonaty (x

Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 25.02.1865 r.) z Elżbietą Hildegardą bar. von Blittersdorf (ur. Franfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 7.01.1846 r.) miał czworo dzieci:

a) Tassilo Karola Zdenko (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 9.02.1866 r.) – komisarza okręgowego w Salzburgu. Żonaty (x Salzburg 29.08.1898 r.) z bertą Huwer, miał dwoje dzieci:
   - Sigrun Ingeburgę Bertę (ur. St. Johann 1899 r.) – żonę (x 1919 r. – rozwiedziona 1922 r.) Karola Hoefel, kontrolera pocztowego.
   - Haralda Tassilo (ur. St. Johann 1900 r.) – urzędnika.
b) Hannę (ur. Monachium, Muenchen 30.04.1884 r.) – zakonnicę pod imieniem Marię w klasztorze św. Gertrudy w Wiedniu (Wien).
c) Gerdę (ur. Mamling 25.05.1886 r.).
d) Maksymiliana Fryderyka Kurta Józefa (ur. Meran 28.02.1890 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, żonatego (x Innsbruck 2.09.1919 r.) z Marią Bertą hr. von Trapp (ur. Amras 25.10.1898 r.).

6. Hubertę Józefinę Kamilę Aglę (ur. Wiedeń, Wien 6.01.1843 r.) – damę zakonu Najśw. Serca Jezusa we Lwowie (Lemberg) – żonę (x Psary k. Oławy, Huenern b. Ohlau 15.06.1875 r.) Rudolfa Karola hr. von Strachwitz (zm. Kamieniec, Kaminietz 12.07.1884 r.) z podlinii Ernesta Karola.

Źródła:

Sinapius T. I s. 954-956, T. II s. 1039-1043
Zedlitz T. IV s. 245-248
Blażek T. I s. 106-107, T. IV s. 90-91
Pilnaček T. IV s. 1194-1195
Krane s. 131-133
Doerr s. 9, 111, 211
C.D.S. T. VI nr 133
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 825-826; Jg. 70:1920 s. 836-837
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 800-807, Jg 75:1902 s. 846-853, Jg 83:1910 s. 899-907,
Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16.Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 328, 359
Pfotenhauer: Zur Geschichte der Weihbischoefe des Bisthums Breslau. (w:) Zeitschrift... Bd 23:1889 s. 272
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 192
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates... Breslau 1896 s. 271, 491
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 836
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 228, 467
AP Wr. Księstwo Opol.-racib. Księga sądowa 1570-1578 s. 86
Luźne materiały z archiwum Strachwitzów z Izbicka – kserokopie w posiadaniu autora.

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA ZE STRACHOWIC I UDANINA
(wymarła w XIX wieku)

N. v. Strachwitz
II poł. XVI w.
wł. Udanina
ż. N. v. Nostitz
z Łażan
|
N.
ż. N. v. Falckenhain
|
Jan Krzysztof
wł. Żurzyc, Szadurczyc
i Pomanowa
ż. Zofia Eleonora
bar. v. Kottulinska
z Kotulina
|

Jerzy	Jan Krzysztof	Anna
poł. XVII w.	wł. Żurzyc, Szadurczyc	m. Franciszek Godfryd v. Troilo
wł. Łambinowic	i Łambinowic	z Lasocic
i Skoroszyc	1726 r. – czeski baron	
|	ż. Anna bar. v. Mettich	
Filip	|	
ż. N. Żyrowska	Krzysztof Ferdynand	
	zm. 6.08.1699 r.	
	wł. Szadurczyc, Malerzowic Wielkich	
	i Siedlca	
	czł. rady biskupa wrocławskiego	
	|	
	Jan Krzysztof Józef	
	wł. Malerzowic, Siedlca i Starowic	
	radca rejencji ks. nyskiego,	
	sędzia dworski i ziemski księstwa	
	ż. Anna Elżbieta v. Hund	
	ze Starego Grodkowa	
	1-o voto v. Falkenstein	

II. LINIA ZE STRACHOWIC I SUCHEJ WIELKIEJ.

Krzysztof v. Strachwitz
zm. przed 1505 r.
wł. Suchej Wielkiej
ż. N. v. Seidlitz
|

Piotr

Jan
zwany Sustki
po 1505 r. wł. Suchej Wielkiej
ż. Barbara v. Falkenhain
z Masłowa
|
Jakub
ż. N. v. Pannwitz
z Piskorzyna (?)
|
Szymon
1577 r. – wł. Rudy Milickiej
lub Kuźni Goszczańskiej
ż. N. v. Gaffron
|
Mikołaj
ż. Maria v. Baruth
|
Jan Jerzy I (sen.)
ż. Marianna v. Sebottendorf
z Rożnowa (?)
|
<u>podlinia górnośląska</u>

<u>1. Podlinia górnośląska.</u>

Jan Jerzy I (sen)
s. Mikołaja
ż. Marianna v. Sebottendorf
z Rożnowa (?)
|
Jan Jerzy II (jun.)
ur. 12.04.1650 – zm. Cieszowa 27.02.1731 r.
wł. Borków Wielkich i Cieszowej
ż. (x Stare Olesno 27.12.1678 r.)
Joanna Maria bar. (?) v. Koschitzki
u. Alt Rosenberg
(zm. Cieszowa 24.03.1731 r.)
|

Ernest Joachim
zm. Strzelce Op. 23.05.1753 r.
proboszcz w Strzelcach Opolskich

Jan Fryderyk I (sen.)
ur. 1679 – zm. Cieszowa 17.03.1731 r.
wł. Cieszowej
<u>1736 r. – baron czeski</u>
ż. (x Cieszowa 13.05.1720 r.) Zofia Elżbieta bar. v. Frankenberg-Proschlitz
(ur. 6.02.1702 – zm. Byczyna 9.11.1758 r.)
|

Jan Maurycy (Moryc) ur. Cieszowa 3.02.1721 - zm. Wrocław 28.01.1781 r. scholastyk, dziekan katedry wrocławskiej, biskup pomocniczy wrocławski, 1763 r. – wikariusz generalny pruskiej części Śląska	Jan Fryderyk II (jun.) | linia baronowska	Jan Ernest ur. Cieszowa 21.07.1722 - zm. Wrocław 1808 r. kanonik, archidiakon wrocławski	Karol Józef | linia hrabiowska	Franciszek Jerzy ur. Cieszowa ?.06.1728 - zm. Brzeg 20.04.1760 r. proboszcz w Strzelcach Opolskich	Zofia ur. Cieszowa 26.05.1726 – zm. Kamień Śląski 31.01.1799 r. m. 1. Jan Wacław v. Schneckenhaus wł. Kalinowa 2. Karol Ludwik Hiacent (Jacek) bar. v. Larisch (zm. 1799 r.) wł. Kamienia Śląskiego

XIX – XX WIEK

1. Linia baronowska z Kiełczowa i Pruszowic.

Jan Fryderyk II (jun.)
s. Jana Fryderyka I (sen.)
ur. Cieszowa 21.07.1722 – zm. 8.10.1789 r.
ż. Franciszka Antonia v. Garnier
(ur. Wiedeń 13.10.1733 – zm. Wrocław 4.04.1808 r.)
|
Antoni Franciszek Walentyn
ur. 8.06.1760 – zm. 4.10.1829 r.
ż. Helena Schipp v. Branitz
(ur. Steblów 25.05.1767 – zm. Wrocław 12.04.1825 r.)
|

Antoni | podlinia baronowska z Pruszowic	Ferdynand Egidius (Idzi) Teodor Józef | podlinia szlachecka z Kiełczówka

a) Podlinia baronowska i szlachecka z Pruszowic (dolnośląskie).

Antoni bar. v. Strachwitz u. Gross Zauche
ur. Pruszowice 22.07.1797 – zm. Pruszowice 2.01.1851 r.
ż. Julia v. Bismarck
(ur. 19.12.1830 – zm. Zgorzelec 22.03.1883 r.)

|

Maurycy (Moryc) Karol Juliusz Oskar Hiacenty Filip Józef
ur. Pruszowice 27.05.1822 – zm. 13.06.1881 r.
wł. Pruszowic
ż. (x 11.03.1854 r.) Luiza v. Bockelberg
(ur. Nysa 20.10.1833 – zm. Wrocław 14.11.1917 r.)
|

Maurycy (Moryc) Antoni Fryderyk Rudolf Hiacent Adam
ur. Pruszowice 25.09.1870 r.
wł. Pruszowic
ż. (x Wrocław 21.02.1898 r.)
Dora v. Nostitz u. Jaenkendorff z Janikowa
(ur. Brzeg 27.04.1877 r.)
|
dzieci:

1. Maurycy (Moryc) Egon Kurt Antoni Fryderyk
   ur. Pruszowice 12.12.1898 r.
2. Maria Luiza Irmgarda Dorota
   ur. Pruszowice 7.02.1`901 r.
3. Gertruda Anna Florentyna
   ur. Pruszowice 6.10.1903 r.
4. Kurt Maurycy (Moryc) Henryk Adam
   ur. Pruszowice 17.02.1907 r.

córki:

a) Anna
   ur. Pruszowice 20.09.1855 r.
b) Maria
   ur. Pruszowice 9.12.1856 r.
c) Jadwiga
   ur. Pruszowice 11.06.1858 r.
d) Tekla
   ur. Pruszowice 6.07.1860 r.
e) Elżbieta
   ur. Pruszowice 5.12.1862 r.
f) Helena
   ur. Pruszowice 13.11.1866 r.
   m. (x Wrocław 27.12.1906 r.)
   Joachim hr. v. Oriola
   oficer wojsk niemieckich

b) Podlinia szlachecka Ferdynanda z Kiełczówki.

Ferdynand Egidius (Idzi) Teodor Józef v. Strachwitz
s. Antoniego Franciszka Walentyna
ur. 1.09.1798 – zm. 17.05.1875 r.
wł. Kiełczówki
ż. 1. (x 1824 r.) Ernestna Mayer
(zm. 26.11.1854 r.)
2. N. v. Goetz
(zm. Wrocław 1883 r.)
|

Ferdynand
ur. Kostów 1.06.1827 –
zm. Syców 19.04.1909 r.
ż. (x 9.05.1853 r.) Jadwiga
hr. v. Strachwitz
1-o voto v. Arco
(rozwiedziona)
(ur. 5.04.1828 -
zm. Chur/Szwajcaria

córki:

a) Hermina
   ur. Kiełczówek 21.02.1830 r.
   zakonnica pod imieniem Salezja
   w klasztorze Boromeuszek
   w Trzebnicy
b) Thusnelda
   ur. Kiełczówek 18.05.1831 r.
c) Leontyna

30.09.1880 r.)
|
dzieci:

1. Juliusz August Aleksander Hiacent Heribert
   ur. Lieskau 1.07.1854 r.
   pułkownik wojsk niemieckich
   ż. (x Haga/Holandia 4.10.1899 r.)
   Anna Gesina Henrietta Konstancja van Ryen
   (ur. Leyda 5.07.1871 r.)
2. Marta
   ur. Lieskau 7.10.1855 r.
   m. 1. (x 10.02.1881 r.) Francois Teodor Potter
   oficer wojsk holenderskich
   2. Józef van Lil
   major wojsk belgijskich
3. Ruth
   ur. Lieskau 30.06.1860 r.

ur. Kiełczówek 11.08.1834 r.

d) Emelina
ur. Wrocław 26.05.1836 r.
zakonnica pod imieniem Ambrozja w zakonie urszulanek w Czechach

2. linie hrabiowskie (górnośląskie).

Karol Józef hr. Strachwitz v. Gross Zauche u. Kaminitz
s. Jana Fryderyka I (sen.)
ur. Cieszowa 3.03.1724 – zm. Zakrzów-Obrowiec 10.07.1810 r.
wł. Cieszowej i Kamieńca
1798 r. – hrabia pruski z predykatem „v.Gross Zauche u. Kaminitz"
1799 r. – austriackie potwierdzenie tytułu hrabiowskiego
ż. (x Chudów 12.02.1749 r.) Maria Katarzyna Bujakowska z Knurowa
(ur. 14.08.1722 – zm. Kamieniec 29.09.1775 r.)
|

Ernest Joachim	Karol Maria	Zofia
|	|	ur. 1754 – zm. Łabędy 6.04.1817 r.
starsza linia hrabiowska	młodsza linia hrabiowska	m. Jan Nepomucen bar. v. Welczek z Łabęd

a) Starsza linia hrabiowska Ernesta Joachima.
Podział na podlinie.

Ernest Joachim hr. Strachwitz v. Gross Zauche u. Kaminitz
s. Karola Józefa
ur. Cieszowa 3.09.1755 – zm. Krowiarki 3.03.1826 r.
wł. Kalinowa, Ligoty Dolnej, Dąbrówki, Obrowca, Krowiarek i państwa stanowego Wodzisław Śląski
ż 1. (x 6.09.1780 r.) Maria Franciszka

hr. v. Nayhaus u. Cormons z Posucic
(ur. Pniów 17.07.1762 – zm. Miedary 11.08.1793 r.)
2. (x Jasiona 19.11.1795 r.) Maria Elżbieta
v. Schimony-Schimonsky z Wysokiej
(ur. Wysoka 5.08.1770 – zm. Racibórz 25.08.1852 r.)
|
synowie - podlinie:

Hiacent (Jacek) Alojzy	Franciszek	Jan (Karol Jan)	Karol	Ernest	Henryk Karol Emanuel
Izbicko i Kamień Śląski	Zakrzów - Krowiarki	Stoszowice - Bobolice	Pawłów	Kozielno	Proślice

Podlinia Hiacentego (Jacka) Alojzego z Izbicka.
Hiacenty (Jacek) Alojzy
ur. Kalinów 17.09.1781 – zm. Jarnołtówek 3.05.1845 r.
wł. Starego Izbicka, Kamienia Śląskiego, Szymiszowa,
Rydułtów i państwa stanowego Wodzisław Śląski
oraz po swoim krewnym biskupie Janie Maurycym
bar. v. Strachwitz dochody z fideikomisu Kiełczów
ż. 1. (Kamień Śląski 19.03.1803 – rozwiedziony 1823 r.)
Zofia bar. v. Welczek z Łabęd (kuzynka)
(ur. Łabędy 17.01.1788 – zm. Łądek Zdrój 27.07.1839 r.)
2. (x 9.11.1823 r.) Leopoldyna v. Schimony-Schimonska
(ur. 29.04.1801 – zm. 2.03.1833 r.)
3. (x Głogówek 3.08.1840 r.) Eleonora Anna Franciszka
hr. v. Oppersdorff
(ur. Głogówek 3.04.1814 – zm. Monachium 10.09.1866 r.)
|

Hiacenty (Jacek) Ernest	Matylda Waleria
ur. Suchodaniec 15.02.1805 - zm. Izbicko 26.08.1869 r. wł. państwa Stare Izbicko, Kamień Śląski i Szymiszowa, rycerz zakonu kawalerów maltańskich ż. (x Krowiarki 26.10.1830 r.) Maria v. Schimony-Schimonska (ur. Wysoka 6.06.1806 - zm. Izbicko 29.03.1865 r.)	ur. 31.01.1844 r. m. 1. (x 25.01.1862 r.) Edward Winkler (zm.1868 r.) komendant żandarmerii polowej wojsk bawarskich 2. (x 1875 r.) N. Merckel (zm. Moedlingen/Austria 12.06.1903 r.)

Hiacenty (Jacek) Karol	Angelika
ur. Izbicko 14.05.1835 - zm. Izbicko 24.12.1871 r.	ur. 31.12.1843 – zm. Głuchołazy 26.05.1870 r. m. (x Izbicko 21.10.1862 r.) Tytus Szczytnicki

wł. państwa Stare Izbicko,
Kamień Śląski i Rozmierka
oraz majątków: Daniec-Trach,
Otmice i Sprzęcice.
ż. (x Wrocław 18.08.1858 r.)
Luiza hr. v. Strachwitz
z Proślic
(ur. Prośline 13.02.1840 –
zm. Lądek Zdrój 1.08.1918 r.)
|

Hiacenty (Jacek)
ur. Kamień Śląski 21.11.1864 - zm. Kamień Śląski 28.04.1942 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
odziedziczył dochody fideikomisu Kiełczów
ordynat fideikomisu Kamień Śląski
ż. (x Biechów 22.09.1891 r.)
Alojza hr. v. Matuschka u. Spaetgen
z Biechowa
(ur. 22.08.1872 r.
|
dzieci:
1) Alojza
ur. Kamień Śląski 28.06.1892 r.
m. (x Kamień Śląski 2.01. 1917 r.
Ferdynand hr. v. Korff genannt Schmising-Kerssenbrock
(zginął pod St. Fergeux 25.10.1918 r.)

Jan Henryk
ur. Izbicko 21.03.1866 - zm. Izbicko 29.01.1929 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
wł. państwa Izbicko oraz majątku Otmice
ż. (x Puszyna 16.05.1893 r.)
Erna hr. v. Francken-Sierstorpff
(ur. Puszyna 12.06.1876 r)
|
dzieci:
1) Maria Erna
ur. 21.02.1894 r.
2) Jan Henryk
ur. Izbicko 9.10.1895 r.
3) Maria Luiza
ur. Izbicko 5.01.1897 r.
4) Hubert
ur. Izbicko 10.02.1899 r.

Alfred
ur. Izbicko 17.12.1868 - zm. Szymiszów 23.05.1936 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
wł. państwa Rozmierka-Kadłub i Szymiszowa
ż. (x Wrocław 11.08.1897 r.)
Ruth v. Schmettow
(ur. 20.09.1879 r.)
|
dzieci:
1) Alfred jun.
ur. Szymiszów 8.08.1898 r.
ż. (x Wrocław 29.07.1920 r.)
Gabriela v. Schalscha
(ur. Wronów 3.05.1902 r.)
2) Bernard
ur. Szymiszów 19.08.1899 –
zginął pod Soinsson 28.08.1918 r.
3) Rut Elżbieta
ur. Szymiszów 24.08.1900 r.
m. (x Szymiszów 22.07.1920 r.)
Aleksander v. Schalscha
4) Ernest Joachim
ur. Szymiszów 10.03.1902 r.
5) Mikołaj
ur. Szymiszów 23.02.1905 –
Zginął pod Dłutowem/Polska 21.01.1945 r.
6) Angela

córki:
a) Cecylia
ur. Kamień Śląski3.03.1861 – zm. Wrocław 21.01.1917 r.
m. (x Izbicko 26.09.1882 r.)
Oskar Hentschel v. Gilgenheimb
wł. Sierot
b) Maria
ur. Kamień Śląski 20.06.1862 – zm. Cieplice 13.11.1944 r.
m. (x Izbicko 26.09.1882 r.)
Wincenty v. Brixen
(zm. Herischdorf 27.04.1917 r.)
generał porucznik wojsk niemieckich
c) Bronisława
ur. Kamień Śląski 20.08.1863 – zm. Jarnołtówek 2.06.1922 r.)
m. (x Izbicko 20.05.1884 r.)
Bernard hr. v. Matuschka
(zm. Jarnołtówek 21.11.1895 r.)
wł. Jarnołtówka

2) Hiacent (Jacek)
ur. Kamień Śląski
30.07.1893 r.
rycerz zakonu
kawalerów
maltańskich
ż. (x 22.07.1919 r.)
Aleksandryna bar.
v. Saurma-Jeltsch
z Wawrzeńczyc
(ur. Poczdam 2.09.1896 r.)
3) Czesław
ur. Kamień Śląski 1894 r.
4) Jan
ur. Kamień Śląski 4.05.1896 r.
5) Elżbieta
ur. Kamień Śląski 20.12.1897 r.
m. (x Szczawno Zdrój 26.08.1919 r.)
Fryderyk Wilhelm v. Wengersky
wł. Jurcza
6) Manfred
(ur. Kamień Śląski 17.04.1899 r.
7) Maria
ur. Kamień Śląski 28.11.1902 r.
8) Małgorzata
ur. Kamień Śląski 12.07.1905 r.
ur. Szymiszów 22.07.1907 r.
7) Leonia
ur. Szymiszów 22.05.1911 r.
8) Agata
ur. Szymiszów 28.08.1915 r.

<u>Podlinia Franciszka z Zakrzowa i Krowiarek.</u>

Franciszek
s. Ernesta Joachima
ur. Kalinów 20.09.1728 – zm. Zakrzów 23.02.1845 r.
wł. Zakrzowa, Krowiarek i Rozwadzy
ż. (x Krowiarki 6.08.1808 r.) Karolina Teresa
Maria Hentschel v. Gilgenheimb
(ur. Vidnava 17.01.1790 – zm. Racibórz 30.11.1826 r.)
|

Józef Emanuel Karol ur. 20.08.1809 - zm. Frankfurt n. Menem 25.09.1872 r. generał major wojsk pruskich ż. (x Nysa 28.09.1841 r.) Rosamunda Adelajda

Ernest ur. 6.01.1812 - zm. Wroław 27.02.1888 r. ż. (x 19.08.1847 r.) Maria Henrietta Szarlotta v. Frankenberg-Ludwigsdorf z Kruszyńca 1-o voto Nickisch v. Rosenegk

Aleksander ur. 20.07.1817 - zm. 14.02.1866 r. wł. Bieszkowa ż. 1. (x 28.10. 1841 r.) Mary Baildon (zm. 6.07.1850 r.) 2. (x 29.10.1851 r.) Maria bar. Hiller v. Gaertringer (ur. 21.10.1824 –

Franciszek ur. 5.03.1822 r wyjechał do Ameryki

Maria Anna ur. 30.11.1826 r. m. (x 7.11.1850 r.) Karol v. Kraewel (zm. Friderichshaven 12.09.1891 r.) generał major wojsk niemieckich

Augusta v. Pfuel z Jańczewa (ur. 19.10.1812 - zm. Jańczewo 16.01.1889 r.)

(ur. Kruszyniec 25.08.1813 - zm. Wrocław 20.06.1889 r.)

zm. 26.01.1858 r.)

3. (x Sobota 19.11.1861 r.) Anna hr. v. Nostitz z Soboty

dzieci:

1) Gertruda ur. 1848 r. m. (x 1872 r.) Ernest v. Stockmann ze Zbrosławic (zm. Berlin 19.11.1889 r.

2) Fryderyk ur. 17.02.1852 r.

3) Walter ur. 1853 r.

Jan Karol Fryderyk ur. Racibórz 24.02.1843 - zm. Berlin 28.07. 1887 r. ż. (x Berlin 28.04. 1884 r.) Flora Hoffmann (ur. Kłodzko 29.11.1846 r.)

Guenter Karol Boromeusz Joachim ur. Nysa 5.07.1851 – zm. 26.10.1911 r. ż. 1. (x Berlin 5.08.1892 - rozwiedziony 1900 r.) Ewag Toone Justice (ur. Ightfield/Anglia 3.01.1858 r.)

2. (x Berlin 5.08.1902 r.) Augusta Lukoszus (ur. Wittgirren/Prusy Wschodnie 27.09.1872 r.)

3. (x Schoenberg 26.08.1903 r. Fryda Anna Augusta Gerwitz (ur. Berlin 26.08. 1875 r.)

Jan Aleksander ur. Gliwice 11.12.1844 - zm. Wierzbie 25.07.1900 r. rycerz zakonu kawalerów maltańskich wł. Wierzbi I i Myszowic ż. (x Prężynka

Hermann Franciszek Artur ur. Gliwice 23.06.1846 - zm. Bogumiłów 3.01.1919 r. rycerz zakonu kawalerów maltańskich wł. Bogumiłowa ż. 1. (x Stein-

Alfred Maria Jan Augustyn Aleksander Lambert ur. Bieszków 25.09.1854 r. rycerz zakonu kawalerów maltańskich wł. Bieszkowa ż. (x Drezno

Adelbert Aleksander August Maria Ignacy ur. Bieszków 31.07.1863 - zm. z ran Buk 26.09. 1914 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Wrocław

Matylda Anna Maria ur. Bieszaków 19.09.1864 – zm. Meran 16.03.1925 r. m. (x Muenster 10.05.1887 – rozwiedziony 1908 r.) Klemens bar. v. Nagel wł. Ittlingen

15.07.1873 - rozwiedziony) Erna hr. v. Matuschka (ur. 13.03. 1852 - zm. Wrocław 4.05.1908 r.)
|
dzieci:
1) Marta ur. Wierzbie 15.07.1874 r. m. (x Wrocław 16.04.1894 r.) Hugo hr. v. Wengersky major wojsk niemieckich, komendant Gdańska
2) Angela ur. Wierzbie 9.05.1877 r. m. (x Wrocław 17.10.1899 r.) Paweł hr. v. Plettenberg-Lenhausen
4) Maria ur. Wierzbie 2.07.1878 r. m. (x Wrocław 11.10. 1898 r.) Karol bar. v. Reitzenstein wł. Pielgrzymowic
5) Ernest ur. Wierzbie 2.09.1879 r. wł. Wierzbi i Myszowic ż. (x Jędrzejów 2.08.1906 r. Aleksandra hr. v. Franckhen-furth 16.04. 1885 r.) Helena bar. v. Lansberg-Velen (ur. Duelmen 14.01.1864 - zm. Steinfurth 29.02.1886 r.)
2. (x Steinfirth 23.06.1888 r.) Emma bar. v. Landsberg-Velen dama zakonu maltańskiego (siostra Heleny)
|
dzieci:
1) Helena Maria Ignacja Matylda ur. Bogumiłów 20.05.1889 r. zakonnica pod imieniem Maria Teresa w Muenster
2) Aleksander Maria Hubert Hiacent ur. Bogumiłów 20.11.1894 r.
3) Rudolf Alfred Emanuel Maria ur. Bogumiłów 3.01.1896 r. doktor prawa polskiego
4) Stanisław Maria Adalbert Hubert ur. Bogaczów 8.01.1899 r.
5) Maria Agnes Alice Engelberta Alojza ur. Bogumiłów 11.04.1900 r.
6) Artur Emanuel 1.05.1878 r.) Alice hr. Henckel v. Donnersmarck (ur. 16.06.1859 r.)
|
dzieci:
1) Małgorzata Maria Jadwiga Luiza ur. Bieszków 20.02.1879 r.
2) Maria Matylda Wanda Laura Aleksandryna Gertruda ur. Bieszków 17.03.1881 r. m. (x Wrocław 25.02.1911 r.) Bernard hr. v. Matuschka
3) Łazarz Alfred Maria Artur Franciszek ur. Bieszków 4.10.1883 r.
4) Franciszek Józaf Maria Wilhelm Adalber Edwin Gabriel ur. Bieszków 10.09.1887 r.
5) Beatryce Maria Małgorzata Georginia ur. Bieszków 20.05.1890 r. m. (x Wrocław 26.09.1911 r.) Henryk Godfryd hr. v. Matuschka ordynat majoratu Puszczyn
6) Alfred Maria Emanuel Gustaw ur. Bieszków 9.07.1892 r. 2.03.1889 r.) Maria bar. Saurma v. u. zu Jeltsch z Jelcza (ur. Brandenburg 7.12.1870 r.)
|
córki:
a) Anna Maria ur. Oława 24.12.1889 r. m. (x Berlin 1.07.1912 r.) Maksymilian bar. Saurma v. der Jeltsch
b) Maria Luiza ur. Oława 14.01.1891 r. m. (x Berlin 21.12.1920 r.) Fryderyk Wilhelm v. Prittwitz u. Gaffron doktor prawa

Sierstorpff
(ur. Wrocław
24.01.1886 r.)

Ernest Antoni
ur. Bogumiłów
18.12.1905 r.

Podlinia Jana (Karola Jana) ze Stoszowic – Bobolic.

Jan (Karol Jan)
s. Ernesta Joachima
ur. Stoszowice 14.04.1792 – zm. Stoszowice 18.02.1863 r.
wł. Stoszowic
dyrektor ks. ziębicko – kłodzkiego
ż. (x 10.10.1820 r.) Luiza v. Schimony-Schimonska
z Brzeźnicy
(zm. 16.05.1835 r.)
|
Ludwik
ur. Stoszowice17.09.1823 – zm. Bobolice 9.05.1888 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
1883 r. – I ordynat fideikomisu Bobolice,
wł. Stoszowic, Brochocina i Dobrzenicy
ż. (x Niemodlin 23.08.1849 r.) Walpurga
hr. v. Praschma z Niemodlina
(ur. Niemodlin 22.06.1830 – zm. Bobolice 15.02.1889 r.)
|

Fryderyk Maria Józef
ur. Niemodlin 17.06.1858 r. (bliźniak)
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
II ordynat fideikomisu Bobolice,
wł. Szklar, Rakowic, Kubic, Kałuży, Brochocina i Bukowiny
ż. (x Neufraun-hofen 12.10. 1889 r.)
Fryda bar. v. Soden-Fraunhofen
(ur. Neufraun-hofen 11.04. 1870 r.)
|

Ludwik Maria Jan
ur. Niemodlin 17.06.1858 r. (bliźniak)
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
1889 r. – I ordynat fideikomisu Stoszowice,
wł. Gorzejowa, Mikołajowa,
1900 r. – I ordynat fideikomisu Budzów
ż. (x 22.08.1882 r.) Karolina hr. Bluecher v. Wahlstatt
(ur. 29.12.1863 r.)
|
dzieci:
1) Ludwik Karol Maria Fryderyk

Antoni Maria Hubert
ur. Niemodlin 9.04.1861 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich i rycerz bawarskiego Orderu Św. Jerzego
wł. Rudnicy, Jemnej, Dolnej i Górnej Dobrzenicy
ż. (x Stolec 25.09.1888 r.)
Bertyna hr. Harbuval Chamare genannt
(ur. Blatna 29.07.1869 – zm. Rudnica 7.01.1919 r.)
wł. Głębokiej

Maria
ur. Niemodlin 22.09.1854 r.
wł. Konradowa i Starowic
m. (x Bobolice 27.09.1877 r.)
Fryderyk bar. v. Schorlemer z Overhagen
wł. Fridharzkirchen
(zm. Overhagen 12.06.1921 r.)

dzieci:
1) Maria Franciszka Bertyna Anna Antonia ur. Bobolice 22.09.1896 r. wł. Bukowiny m. (x Bobolice 1.05.1918 r.) Wolfgang hr. v. Rechberg u. Rothenloewen zu Hohen-rechberg ordynat fideikomisu Elkofen
2) Maria Gabriela Walpurga ur. Bobolice 25.08.1897 r. wł. Bukowiny
3) Ludwik Adam Maria Alfred ur. Bobolice 5.07.1906 r. wł. Bobolic

ur. Stoszowice 20.11.1884 r. rycerz zakonu kawalerów maltańskich, doktor prawa, adwokat i notariusz
2) Maria Weronika ur. Stoszowice 27.05.1886 r. m. (x Stoszowice 22.08.1904 r.) Franciszek hr. v. Stillfried u. Rattonitz
3) Gebhard Maria Józef Tomasz z Akwinu ur. Stoszowice 23.04.1889 – zm. w dzieciństwie
4) Weronika Maria Berta ur. Stoszowice 19.02.1891 r. m. (x Stoszowice 15.07.1909 r.) Ludwik v. Koeckritz wł. Koźmic
5) Dominik ur. 29.01.1895 – zm. Berlin 21.09.1924 r. dzierżawca majątku Gorzejów
6) Norbert ur. Stoszowice 1.08.1895 r. dzierżawca majątku Budzów ż. (x Wrocław 23.03.1920 r.) Chrysta hr. v. Wengersky (ur. Pszów 25.12.1901 r.)

Podlinia Karola z Pawłowa.

Karol
s. Ernesta Joachima
ur. 9.09.1796 – zm. 8.08.1866 r.
ż. 1 (x 18.11.1818 r.) Fryderyka v. Stockmann ze Zbrosławic (ur. Krowiarki 8.08.1799 – zm. 27.03.1837 r.)
2. (x Opawa 26.04.1841 r.) Maria Harrasovska v. Harras (ur. 10.12.1812 – zm. 31.08.1875 r.)

Ernest ur. Pawłów 4.10.1819 - zm. Gliwice 26.01.1873 r. radca sądu wojskowego

Oskar Adam Juliusz Ernest Walentyn ur. Pawłów 11.08.1822 -

Hugo Fryderyk Albrecht Moryc Walentyn ur. 17.01. 1826 r.

Maksymilian ur. Pawłów 20.06.1833 - zm. Wrocław 8.01.1901 r. oficer pruskiej marynarki

Feliks ur. Lasocice 15.11.1846 - zm. Nysa 25.02.1892 r. major wojsk pruskich

córki:
a) Elżbieta ur. 2.11.1820 r. zakonnica kl. salezjanek w Wiedniu
b) Leokadia Teresa

ż. (x Sobi-szowice 12.11. 1861 r. Teresa Alscher (ur. 14. 01.182? - zm. Gliwice 22.09. 1884 r.
| Matuschka (ur. Jarnołtówek 2.03.1825 - zm. Wrocław 14.03.1895 r.)
| dzieci:
| 1) Jerzy Fryderyk Karol Ernest Maria ur. Głogówek 27.01.1855 r. rycerz zakonu kawalerów maltańskich ordynat fideikomisu Psary i majątku Podzamek
| ż. (x Tworków 16.09.1884 r.) Anna hr. v. Saurma-Jeltsch (ur. Berlin 21.02.1862 r.)
| dzieci:
| - Maria Anna Teresa Eleonora ur. Pod-zamek 5.07.1888 r.
| - Oskar Maria Fryderyk Jerzy ur. Podzamek

zm. Polska Cerekiew 4.02.1893 r. generał porucznik wojsk niemieckich
ż. (x Jarnołtówek 25.10. 1852 r.) Jadwiga hr. v. Matuschka (ur. Jarnołtówek 2.03.1825 - zm. Wrocław 14.03.1895 r.)
| dzieci:
| 1) Jerzy Fryderyk Karol Ernest Maria ur. Głogówek 27.01.1855 r. rycerz zakonu kawalerów maltańskich ordynat fideikomisu Psary i majątku Podzamek
| ż. (x Tworków 16.09.1884 r.) Anna hr. v. Saurma-Jeltsch (ur. Berlin 21.02.1862 r.)
| dzieci:
| - Maria Anna Teresa Eleonora ur. Pod-zamek 5.07.1888 r.
| - Oskar Maria Fryderyk Jerzy ur. Podzamek

oficer wojsk austriackich
ż. 1. (x 3.09. 1864 r.) Gertruda bar. v. Brentano (ur. Triest 19.05.1842 - zm. Wiedeń 2.07.1874 r.)
2. (x Wiedeń 17.08.1891 r.) Maria v. Flan-doerffer 1-o voto Janko (zm. 1912 r.)
| Fryderyk Jan Jerzy Maria ur. Wiedeń 25.04.1867 r. wł. państwa Arnsdorf/Austria
ż. (x Wiedeń 25.04.1898 r.) Karolina ks. v. Thun u. Taxis (ur. 26.09.1875 r.)
wł. Zdounek
|
dzieci:
1) Leopoldyna Maria Karolina ur. Zdounek 27.02.1899 r.
2) Hugo Fryderyk Józef ur. Zdounek 26.02.1900 r.
3) Maria Karolina Józefa ur. Zdounek 12.07.1901 r. m. (x Zdounek) 24.05.1923 r.) Alfons Karol hr. v. Mensdorff-Pouilly
4) Fryderyk i Jarosław (bliźniacy) ur. Zdounek 2.06.1904 r.
5) Anna Maria Gertruda ur. Zdounek 13.09.1907 r.

wojennej
ż. 1. (x Drezno 10.07.1866 - rozwiedziony 1884 r.) Karolina Klara Elżbieta v. Oppen (ur. Frederdorf 5.07. 1841 - zm. Ems 3.12.1907 r.)
2. (x Ocice 15.02.1885 r.) Klotylda Maria v. Zawadzki
| dzieci:
1) Bernard Ludwik Józef Maksymiliian Jan Maria Joachim ur. Chróścina 19.08.1868 r. major wojsk niemieckich
2) Maria Pia ur. Chróścina 1.11.1885 r.

ż. (x Kowalowice 7.06. 1858 r.) Eleonora hr. Henckel v. Donnersmarck (ur. 13.01. 1858 r.)
| córki:
a) Eleonora Maria Luiza ur. Nysa 1.05.1882 r.
b) Maria Freda ur. Nysa 24.11.1883 r.
c) Wera Jadwiga Fryderyka ur. Nysa 11.06.1886 r. m. (x Kowalowice 21.10. Rudolf hr. v. Matuschka
d) Felicita Maria Teresa ur. Nysa 5.04.1891 r. zakonnica w klasztorze Einsiedel/ Szwajcaria

Walentyna ur. Pawłów 4.04.1827 r. zakonnica pod imieniem Józefa w klasztorze urszulanek we Fryvaldovie
c) Maria ur. Pawłów 18.11.1829 r.) pensjonariuszka zakładu dla panien szlacheckich w Barszowie
d) Oktawia ur. 10.10.1842 r. pensjonariuszka zakładu dla panien szlacheckich „Maria Schul” w Brnie/Morawy
e) Jadwiga ur. 15.11.1848 r. dama dworu ks. Marii Luizy Isenburg-Birstein

| 13.12.1889 r.
| ordynat
| fideikomisu
| Psary
| ż. (x Sopot
| 2.02.1921 r.)
| Elżbieta
| v. Eichendorff
| (ur. Świdnica
| 9.02.1896 r.)
| 2) Maria Anna
| Franciszka
| ur. Jarnołtówek
| 21.08.1858 r.
| m. (x Bruchsal
| 10.07.1877 r.)
| Wiktor hr. v.
| Helmstadt
| ordynat majoratu
| Neckarbischofsheim/
| Bawaria
|
Karol Fryderyk Wilhelm
ur. Sobiszowice 1.07.1859 –
zm. Wrocław 12.12.1917 r.
wł. gospodarstwa rolnego
ż. (x Graz 12.02.1889 r.)
Amalia Weinzetl
|
dzieci:
1) Alfred Józef Maria
ur. Graz 9.06.1889 r.
2) Bernard Jan Maria
ur. Graz 17.07.1891 r.
3) Norbert Krol Franciszek Maria
ur. Graz 8.10.1893 r.
4) Józef Sebastian Maria
ur. Graz 20.01.1895 r.
5) Maria Małgorzata Zofia Anna
ur. Graz 10.03.1896 r.
6) Anna Maria Cecylia
ur. Graz 21.01.1898 r.
7) Antoni Hermann Maria
ur. Graz 24.01.1901 r.

Podlinia Ernesta z Kozielna.
Ernest
s. Ernesta Joachima
ur. 5.04.1801 – zm. 29.10.1870 r.

oficer wojsk pruskich
ż. (x 12.04.1836 r.) Ida v. Kock
(ur. Sondershausen 31.10.1818 –
zm. 29.08.1877 r.)
|
Jan Karol Henryk
ur. Gdańsk 16.05.1845 – zm. Wrocław 12.09.1902 r.
ż. (x Jelenia Góra 10.06.1875 r.)
Maria Szarlotta Klotylda v. Machui
(ur. Okulice 9.12.1853 r.)
wł. Kozielna
|
dzieci:

1) Klotylda Szarlotta Kunegunda
ur. Muenster 12.03.1876 r.
m. (x Kozielno 28.09.1899 r.)
Kurt v. Machui
major wojsk niemieckich

2) Helena Anna Gabriela
ur. Muenster 3.03.1877 r.

3) Ernest Karol Moryc Adolf
ur. Kozielno 20.08.1878 r.
ż. (x Wrocław 28.08.1912 r.)
Edyta Phyllis Marta Klementyna
v. Wyszecki
(ur. Ostróda/Prusy Wschodnie
22.02.1893 r.)

4) Ida Maria Elżbieta
ur. Kozielno 23.10.1879 r.
m. (x Wrocław 12.10.1904 r.)
Wilhelm (Willy) v. Klinger

<u>Podlinia Henryka Karola Emanuela z Proślic.</u>
(wymarła)
Henryk Karol Emanuel
s. Ernesta Joachima
ur. 14.06.1809 – zm. Izbicko 30.11.1868 r.
ż. (x Krowiarki 24.10.1831 r.) Cecylia
hr. v. Wengersky
z Proślic
(ur. 24.08.1815 – zm. Proślice 15.02.1857 r.)
|
córki:

a) Anna
ur. Proślice 23.08.1832 – zm. Janków 5.05.1909 r.
m. (x Proślice 18.10.1852 r.) Emil v. Webern
generał porucznik wojsk niemieckich

b) Cecylia
ur. Proślice 4.01.1834 r.

m. (x Proślice 21.11.1854 r.) Ernest bar. v. Littwitz
(zm. Szczecin 10.01.1892 r.)
Nadleśniczy lasów królewskich

c) Luiza
ur. Proślice 13.02.1840 – zm. Lądek Zdrój 1.08.1918 r.
m. (x Wrocław 18.08.1858 r.) Hiacenty (Jacek) Karol
hr. v. Strachwitz z Izbicka
(ur. Izbicko 14.05.1835 – zm. Izbicko 24.12.1871 r.)

d) Elżbieta
ur. Proślice 5.08.1841 r.
wł. majoratu senioralnego Ścibórz
m. (x Mękinia 7.10.1862 r.) Rudolf bar. v. Gersdorff
z Parska

e) Karolina Katarzyna Cecylia Ewa
ur. Proślice 2.03.1846 r.
m. 1. (x Mękinia 18.10.1869 r.) Leopold v. Kaisenberg
(zginął pod Weissenburg 4.08.1870 r.)
major wojsk pruskich
2. (x Parsko 9.02.1874 r.) Albert v. Schenckendorff
(zm. Zgorzelec 25.11.1914 r.)
pułkownik wojsk niemieckich

f) Adela
ur. 12.04.1847 r.
m. (x Izbicko 1.02.1875 r.) Ryszard v. Donat
z Chmielowic
(zm. Chmielowice 19.04.1901 r.)

2. Młodsza linia hrabiowska Karola Marii.

Karol Maria hr. v. Strachwitz v. Gross Zauche u. Camminietz
s. Karola Józefa
ur.Cieszowa 31.10.1770 – zm. Wiedeń 3.04.1837 r.
wł. Kamieńca, Velkych Kunětic i Hošt'alkovic/Śląsk
Austriacki oraz Šebetova/Morawy
ż. 1. (x Wiedeń 6.09.1794 r.) Teresa bar. Leutrum v. Ertingen
(ur. 5.08.1775 – zm. 5.02.1796 r.)
2. (x 2.10.1797 r.) Antonia v. Rotschuetz
(ur. Wiedeń 5.04.1780 – zm. Hošt'alkovy 4.10.1831 r.)
|

Ernest Karol	Moryc Karol Wilhelm Antoni
podlinia starsza górnośląska	podlinia młodsza morawska

a) Podlinia starsza Ernesta Karola – górnośląska.

Ernest Karol
s. Karola Marii

ur. Wiedeń 16.01.1799 – zm. Kamieniec 15.07.1896 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
wł. Kamieńca, Ziemięcic i Księżego Lasu
ż. (x Kamieniec 31.03.1823 r.) Matylda
bar. v. Erstenberg zum Freyenthurm
(ur. Wiedeń 3.12.1803 – zm. Psary 13.02.1878 r.)
|

Rudolf Karol
ur. Kamieniec 21.10.1828 - zm. Kamieniec 12.07.1884 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
ż. (x Psary 15.06.18754 r.)
Huberta hr. v. Strachwitz
(ur. Wiedeń 6.01.1843 r.)
z podlinii morawskiej
dama zakonu Najśw. Serca Jezusa
w Bratysławie

Karol Artur Józef Ewald
ur. Kamieniec 7.01.1833 - zm. Kamieniec 12.12.1895 r.
wł. Kamieńca
ż. (x Doelkau 5.05.1860 r.)
Melania hr. v. Hohenthal
(ur. Drezno 8.01.1840 - zm. Wrocław 3.12.1922 r.)
|

córki:
a) Aglaja
ur. 22.03.1825 r.
m. (x 11.05.1848 r.)
Hermann v. Hoverden
ordynat fideikomisu Psary
b) Sydonia
ur. 28.03.1825 r.
m. (x 27.11.1850 r.)
Maksymilian hr. v. Saurma-Jeltsch
(zginął pod Custozzą 24.06.1866 r.)
oficer wojsk austriackich
c) Olga
ur. Kamieniec 22.08.1827 – zm. Dobra 12.07.1909 r.
dama zakonu maltańskiego
m. (x Kamieniec 16.01.1847 r.)
Hermann hr. v. Seherr-Thos
wł. Dobrej

Emil Artur Karol Maria
ur. Maria Halden/Szwajcaria 25.06.1867 – zm. z ran w kampanii karpackiej 23.06.1916 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
wł. Kamieńca, Ziemięcic i Księżego Lasu
ż. (x Łabędy

Adolf Artur Karol Maria Kurt
ur. Lipsk 4.07.1868 - zm. Prochowice 4.04.1923 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
wł. Górnego Sadowa 1906 r. – wł. Prochowic oraz fideikomisu finansowego Kiełczów

Antoni Artur Karol Maria Emil
ur. Gliwice 22.06.1874 r.
ż. 1. (x Frankfurt n. Menem 12.07.1905 - rozwiedziony 1919 r.)
Małgorzata Otylia Clouth
(ur. Hongkong/Chiny 7.07.1878 r.)
2. (x Berlin 25.10.1920 r.)
Klara Maria

Karol Maria Aglaj Hubert Kraft
ur. Gliwice 18.12.1879 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
duchowny i pisarz wł. fideikomisu finansowego Kiełczów

córki:
a) Ida Matylda Melania
ur. Poczdam 28.03.1861 r.
m. (x Doebernitz 8.10.1885 r.) Paweł bar. v. Gregory
generał porucznik wojsk niemieckich
b) Olga Marta
ur. Zurych/Szwajcaria 23.11.1865 r.
m. 1. (Doelkau 23.05.1887 – rozwiedziona 1895 r.)
Maks v. Schmetttau
2. (x Charlottenburg 11.10.1900 - rozwiedziona 1925 r.)

23.06.1897 - rozwiedziony 1908 r.)
Olga Maria bar. v. Welczek

ż. (x Pawłowice 31.05. 1897 r.)
Walentyna (Wally) bar. v. Reitzenstein (ur. Pawłowice 25.08.1877 r.)

Jolanta Haerting (ur. Świebodzin 26.06.1897 r.)

dr filozofii Mikołaj Langen

c) Antonia Aleksandryna Wilma
ur. Gliwice 17.09.1870 r.

|
|
|
|
|
|
|

Artur Ferdynand Kurt Walentyn Jan Karol Maria
ur. Górny Sadów 29.03.1898 r.
ż. (x Wrocław 5.04.1921 r.)
Dorota Gertruda Wilhelmina Barbara Maria Teresa Guettler
(ur. Złoty Stok 27.08.1897 r.)

|

dzieci:

1) Olga Maria Anna Karla Luiza Melania Natalia Dorota Sydonia Wilma
ur. Kamieniec 11.05.1901 r.
m. (x Drezno 19.05.1921 r.)
Ralf bar. v. Falckenstein

2) Olga Maria Melania Luiza Teresa Hanna Emilia Matylda Ernestyna
ur. Drezno 9.01.1905 r.

3) Karol Ernest Maria Artur Ludwik Bernard Olgard Adolf Adalbert
ur. Kamieniec 5.10.1906 r.

b) Podlinia Moryca Karola Wilhelma Antoniego z Šebetova – morawska.

Moryc Karol Wilhelm Antoni
s. Karola Marii
ur. 9.04.1804 – zm. Graz/Austria 20.01.1881 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
wł. Šebetova/Morawy
ż. 1. (x Šebetov 15.05.1826 r.) Attala
bar. v. Erstenberg zum Freynthurm
(ur. Wiedeń 15.01.1806 – zm. Šebetov 5.12.1864 r.)
2. (x 12.10.1867 r.) Jadwiga Keilwerth
(ur. 15.01.1842 – zm. 18.11.1869 r.)

|

Alfred Karol ur. Šebetov
Moryc Aleksander Karol
Karol Moryc Józef
Zdenko Karo ur. Šebetov
córki:
a) Hermina Antonia ur. 11.02.1834 r.

17.07.1829 - zm. Paryż 22.11.1899 r. ż. 1. (x Napajedl/Czechy 23.07.1850 - rozwiedziony) Teresa v. v. Stockau (ur. Napajedl 2.03.1833 - zm. Czarnohora/Galicja 10.07.1896 r.)
2. Maria Dienz (ur. 10.05. 1855 r.)
| Gertruda v. Lukowitz (ur. Charlottenburg 10.01.1892 r.)
dzieci:
1) Moryc Fryderyk Józef Maria ur. Napajedl 27.09.1852 r. rotmistrz wojsk austriackich ż. (x Voloska/Włochy 11.04.1891 r.) Łucja hr. v. Kesselstatt (ur. Gleichenberg 6.03.1869 r.)
| Franciszek Paweł Eugeniusz Moryc Jerzy Maria ur. Fuenfkirchen 22.03.1892 r.
2) Franciszka de Paulo Maria Anna ur. Napajedl 23.03.1858 r. m. 1. (x Czarnohora 20.08.1885 r.) Karol v. Luettichau (zm. 17.07.1889 r.) marszałek dworu królowej saskiej

ur. Šebetov 5.03.1832 - zm. Wiedeń 1.06.1925 r. ż. 1. (Zurych/ Szwajcaria 3.03.1874 r.) Wilhelmina Józefa Anna Maria Podenreiter (ur. 21.05. 1838 r.) 2. (x Wiedeń 15.07.1922 r.) Wanda (Wally) Gertruda v. Lukowitz (ur. Charlottenburg 10.01.1892 r.)
dzieci:
1) Moryc Fryderyk Józef Maria ur. Napajedl 27.09.1852 r. rotmistrz wojsk austriackich ż. (x Voloska/Włochy 11.04.1891 r.) Łucja hr. v. Kesselstatt (ur. Gleichenberg 6.03.1869 r.)
| Franciszek Paweł Eugeniusz Moryc Jerzy Maria ur. Fuenfkirchen 22.03.1892 r.
2) Franciszka de Paulo Maria Anna ur. Napajedl 23.03.1858 r. m. 1. (x Czarnohora 20.08.1885 r.) Karol v. Luettichau (zm. 17.07.1889 r.) marszałek dworu królowej saskiej

ur. Šebetov 12.06.1835 - zm. Wiedeń 11.01. 1905 r. austriacki urzędnik państwowy ż. 1. (x Stryj/ Galicja 9.08.1860 r.) Paulina Joanna Rogala-Tchórzewska (ur. 26.06. 1839 - zm. 30.01. 1882 r.) 2. (x Wiedeń 30.06.1888 – rozwiedziony) Berta Bawitsch 1-o voto Makart
| córki:
a) Maurycja Helena Szarlotta Jeanneta Maria ur. Wiedeń 19.02.1862 r. m. (x 13.01.1862 r.) Fryderyk Murmayer
b) Wiktoria Hermina ur. Lwów 30.10. 1870 r. m. (x Graz 4.09.1905 r.) Otto Ebner węgierski urzędnik finansowy

11.11.1839 - zm. Schoenworth/ Austria 1.03.1921 r. rycerz zakonu kawalerów maltańskich wł. Mamling i Sunzing/ Austria ż. (x Frankfurt n. Menem 25.02.1865 r.) Elżbieta Hildegarda bar. v. Blittersdorf (ur. Frankfurt n. Menem 9.02.1866 r.)
|
dzieci:
1) Tassilo Karol Zdenko ur. Frankfurt n. Menem 9.02.1866 r. komisarz okręgu Salzburg ż. (x Salzburg 29.08.1898 r.) Berta Huwer
|
dzieci:
- Sigrun Ingeborga Berta ur. St. Johann 1900 r. m. (x 1919 – rozwiedziona 1922 r.) Karol Hoefel kontroler pocztowy
- Harald Tassilo ur. St. Johann 1900 r.
2) Hanna ur. Monachium 3.04.1884 r. zakonnica pod imieniem Maria w klasztorze św. Gertrudy w Wiedniu
3) Gerda ur. Mamling 25.05.1886 r.
4) Maksymilian Fryderyk Kurt Józef

m. (x Šebetov 6.01.1859 r.) Adrian hr. v. Resseguier markiz de Miremont
b) Huberta Józefina Kamila Agla ur. Wiedeń 6.01.1843 r. dama zakonu sercanek we Lwowie/Galicja m. (x Psary 15.06.1875 r.) Rudolf Karol hr. v. Strachwitz z podlinii Ernesta Karola (zm. Kamieniec 12.07.1884 r.)

2. (x Drezno 3.08.1895 r.)
Stanisław hr. de Witten
oficer gwardii papieskiej

ur. Meran 28.02.1890 r.
rycerz zakonu kawalerów
ż. (x Innsbruck 2.09.1919 r.)
Maria Berta hr. v. Trapp
(ur. Amras 25.10.1898 r.)

STRADOMSKI

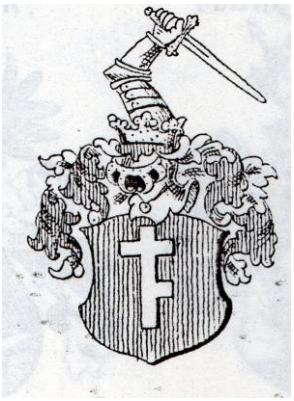

Herb Stradomski wg. Blażka

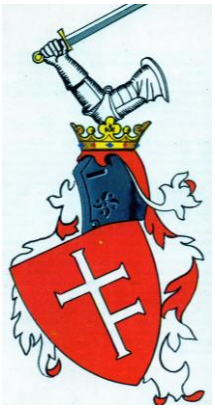

Polski herb Prus I

Ród prawdopodobnie pochodzący z Małopolski herbu Prus I. Na Górnym Śląsku posiadali Ćwiklice (Cwiklitz) koło Pszczyny Pless.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1043
Blażek T. III s. 59
Pilnaček T. IV s. 1194

STRADOMSKI

Nazwisko „zastępcze” używane przez część rodu von Gaffron, właścicieli Stradomi Wyżnej (Ober Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

zob.

GAFFRON

STRAEHLAU
(STREHLAU)

Ród pochodzący z Prus Wschodnich, osiadły na Śląsku w połowie XVII wieku. N. von Straehlau w drugiej połowie XVII wieku posiadał Polwicę (Polwitz) koło Oławy (Ohlau). Jego córka – Szarlotta Eleonora (zm. 1737 r.) była żoną Jana Godfryda von Prittwitz und Gaffron (ur. 1686 – zm. 3.05.1741 r.) właściciela Sadów (Ohlau-Baumgarten) koło Oławy (Ohlau).
Ludwik von Straehlau (ur. 1793 – zm. Krotoszyn, Krotoschin 7.02.1870 r.) do 1870 roku mieszkał we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:
Blażek T. III s. 114

STRAETMANN

zob.

STRATTMANN

STRAKONIC

zob.

BAWOR

STRAL

zob.

STRZELA

STRALKA

zob.

STRZELKA

STRANCHIN

zob.

STRONICHEN

STRANIK
(STRANIK z KOPIDLNA)

Stary czeski ród wspólnego pnia z rodem Kopidlanskych od których odłączyli się po 1400 roku. Na Śląsku – w księstwie opawskim przebywali przejściowo: w Opawie (Troppau) osiadł w pierwszej połowie XVII wieku Henryk Budziwoj – syn Wacława Stefana Stranika z Kopidlna. W 1669 roku został pisarzem ziemskim księstwa opawskiego, w 1670 roku zrezygnował z tej funkcji.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1196

STRASSNITZ

zob.

MAGNIS

STRASSOLDO

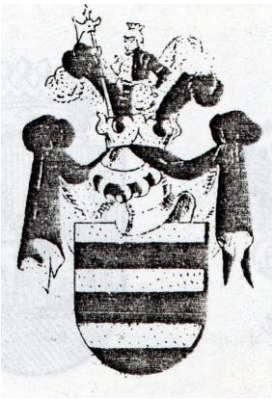

Herb rodowy

Herb hrabiowski

Stary ród pochodzący z Tyrolu, znany od drugiejn połowy XII wieku: w 1188 roku w dokumentach patriarchy Akwilei występuje Artuicus de Straso, później przeniósł się do Styrii. W 1664 roku uzyskali tytuł hrabiów. W 1596 roku zginął na Węgrzech w wojnie tureckiej Juliusz Cesar generał wojsk cesarskich, w 1647 roku zginął w czasie oblężenia Jihlavy na Morawach Orpheus bar von Strassoldo, pułkownik wojsk cesarskich. Pod koniec XVIII wieku ród podzielił się na cztery linie: Villanova, Graffenberg, Schoffenberg i Chiamarcia.
Na Śląsk przybył po 1620 roku Karol bar. von Strassoldo (zm. przed 1635 r.) i nabył majątki w księstwie opawskim: Štemplovec (Stremplowitz), Kamenec (Kamenz) i Jamnice (Jamnitz). W 1625 roku kupił majątki w hrabstwie kłodzkim: Słupiec (Schlegel), Niwkę (Reichenau) i część Szalejowa Górnego (Oberschwedelsdorf). Żonaty z Anną Katarzyną von Schitz, miał córkę – Annę Katarzynę, w 1641 roku żonę Leonarda bar. von Neuhaus. W 1637 roku spadkobiercy sprzedali wszystkie majątki.
W latach 1796 – 1811 Leopold hr. von Strassoldo był komturem komandorii joannitów w Divčim Hradie (Maidelberg).

Źródła:
Sinapius T. II s. 248-249
Blażek T. III s. 59, T. IV s. 91
Pilnaček T. IV s. 1196
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 192-194

STRATTMANN
(STRAETMANN)

Herb rodowy

Herb hrabiowski

Ród pochodzący z Danii, na terenie państwa Habsburgów pojawił się w XVII wieku. Teodor Atletus bar. von Strattmann (zm. 25.10.1693 r.) tajny radca i kanclerz dworu Habsburgów, autor głośniej w tym czasie książki „Os et Ocellus Imperatoris Leopoldi“, w 1685 roku (30.09.) uzyskał tytuł hrabiego a w 1691 roku (20.09.) otrzymał inkolat czeski. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Utrecht 2.07.1661 r.) z Matyldą Marią Moliaert von Zirickseе (zm. 19.07.1784 r.), 2. (x 1691 r.) z Małgorzatą hr. von Abensperg und Traun (ur. 1649 – zm. 5.12.1706 r.), wdową po Ferdynandzie Langveval hr. von Bucquoy. Według Sinapiusa z pierwszą żoną miał kilkoro dzieci (Blażek wymienia tylko dwóch synów):
1. Henryka Jana Franciszka (ur. 1662 – zm. 3.02.1707 r.) – właściciela Pauerbach, Ort, Schindong Heiding w Górnej Austrii, tajnego radcę dworu, ambasadora cesarskiego w Anglii i w Polsce. Żonaty (x 1693 r.) z Eleonorą Teresą (Marią Józefą ?) hr. von Schelhard, miał jednego syna – N. (zm. 14.02.1698 r.) zmarłego w dzieciństwie.
2. Korneliusza Aojzego (ur. 1666 – zm. 9.09 1734 r.) – od 1691 roku proboszcza katedry wrocławskiej do której ufundował dzwon, oraz kanonika ołomunieckiego.
3. Filipa – kapitana wojsk cesarskich, zginął na Węgrzech.
4. Antoniego Franciszka – radcę dworskiej komisji wojennej. Żonaty (x 1703 r.) z Marią Teresą hr. von Preising , miał córkę – Marię Magdalenę (ur. 18.08.1705 r.).
5. Gerharda (Bernard ?) Wilhelma (ur. 1680 – zm. 20.03.1726 r.) – radcę dworu cesarskiego i w latach 1714 – 1726 starostę księstwa wrocławskiego, właściciela majątków w Górnej Austrii oraz państwa Cieszków (Freyhan) koło Milicza (Militsch) a także majątki Brzezina (Gross Bresa) i Żurawiniec (Saarawenze) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty z Jadwigą hr. Almesloe genannt Tappe (zm. 1741 r.), przedtem dwukrotnie zamężną: 1. z Maksymilianem hr. von Hochberg, po którym odziedziczyła Cieszków (Freyhan), 2. z Erazmem hr. Geist und Hagen. Miał tylko córkę – Marię Teresę (ur. 1.05.1708 – zm. 18.04.1760 r.), żonę (x 1726 r.) Karola Józefa księcia vo Batthyani, który przyjął jej nazwisko do swojego.

Źródła:
Sinapius T. II s. 248
Blażek T. I s. 107

STRAUENWALD

zob.

KRECKWITZ

STRAUPITZ

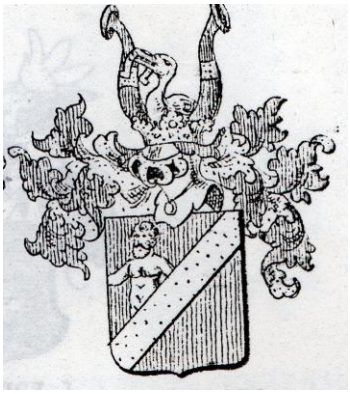

I.

II.

Prawdopodobnie istniały dwa rody o tym nazwisku, obydwa pochodzące z Lubania Śląskiego (Lauban), których nie można odróżnić.
W 1562 roku 24.09.) czeskie szlachectwo uzyskali pochodzący z Lubania Śląskiego (Lauban) bracia Jan, Jerzy i Maciej oraz ich kuzyni: Jan i Andrzej Straupitz. W 1589 roku Melchior Straupitz (inny ród ?) – burmistrz Lubania Śląskiego (Lauban) kupił od Baltazara von Kopitsch część Pisarzowic (Schreibersdorf – których ?).

Źródła:
Blażek T. III s. 59, 155
Pilnaček T. IV s. 1197

STRAUWALD

zob.

KRECKWITZ

STREDELE
(STREDELE von MONTANI)

Herb nobilitacyjny z 1558 r.

Herb rycerski z 1617 r.

Herb baronowski

Nobilitowana szlachta hrabstwa kłodzkiego. W 1558 roku (1.10.) zostali nobilitowani Chrystian i Bartel Stredele, w 1617 roku potwierdzenie szlachectwa z predykatem „von und zu Montani auf Wisberg" otrzymali bracia: Karol, Jan, Kasper i Jan Jerzy von Stradele. Karol i Jan Jerzy w 1625 roku zostali wpisani w stan rycerski a w 1634 roku (28.03.) Karol otrzymał tytuł barona.
Karol Stredele von Montani (zm. 14.08.1635 r.), członek rady cesarskiej, w 1625 roku nabył część Trzebieszowic (Kunzendorf) i Skrzynki (Heinzendorf) w hrabstwie kłodzkim. Jego syn – Jan Kasper, w 1668 roku (28.03.) uzyskał inkolat czeski, swoją część majątków

otrzymanych w spadku po ojcu sprzedał bar. von Wallis, w latach 1677 – 1679 posiadał majątki w Czechach. Drugi syn Karola – Otto Henryk, odziedziczył górny dwór (Oberhof) w Trzebieszowicach (Kunzendorf), które następnie dziedziczył jego syn – Antoni Erdmann (zm. 1705 r.).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1043
Blażek T. II s. 127-128
Pilnaček T. IV s. 1197-1198
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 200-201

STREHLAU

zob.

STRAEHLAU

STREHLITZ

zob.

MEHL

STREIT

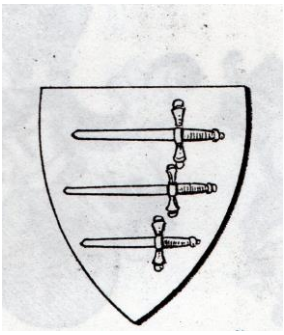

Herb z 1324 r.

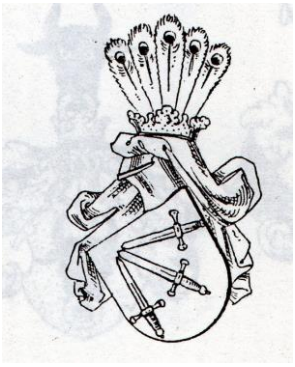

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

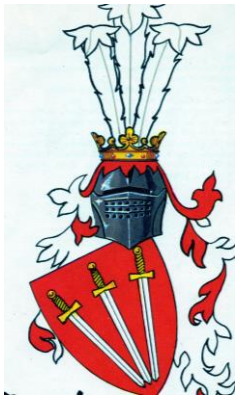

Polski herb Kownia

Według tradycji rodowej, ród pochodzący z Tyrolu którego przedstawiciele przybyli na Śląsk w orszaku św. Jadwigi. T. Jurek zalicza ich do przybyszy niepewnych, prawdopodobnie z Nadrenii. W źródłach śląskich znani od początku XIV wieku, zachowały się z tego okresu dwie pieczęcie z inskrypcją: „S.(igillum) Ludvice Stritonis" i „S(igillum) Herrmani Stritonis". Polski herb Kownia jest bardzo podobny do herbu Streitów, jednak brak jest dowodów o związki z nimi. Być może, polskimi ich potomkami są Strzeszowie herbu Kownia.

W 1324 roku Hermannus dictus Streit sprzedał opatowi klasztoru w Kamieńcu (Kamenz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) czynsz z dwóch młynów w Stoszowicach (Peterwitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W 1403 roku Zachariasz, Konrad, Ulryk, Jan i Henryk (bracia ?) Streit byli właścicielami Laskówki (Gierichswalde) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W 1405 roku występuje w dokumentach Hillebrand Streit. W 1411 roku (8.03.) Eiser (?) Streit występuje jako świadek w dokumencie księcia Przemka opawskiego.

Mikołaj Streitz (zm. przed 1470 r.) z Walddorf (?) koło Nysy (Neisse) w 1450 roku wraz z żoną Katarzyną ufundował dla klasztoru w Kamieńcu (Kamenz) jakieś naczynia liturgiczne. W latach 1455 – 1459 był marszałkiem dworu biskupiego, w nagrodę za wojnę z husytami otrzymał dożywotnio wieś i miasto Javornik (Jauernig) które po jego śmierci wróciły do biskupów wrocławskich. Posiadał również połowę Ujeźdźca (Gesess) koło Nysy (Neisse) i od 1455 roku lenno biskupie Velkie Kunětice (Gross Kunzendorf), które po jego śmierci odziedziczyły dzieci.
Ród posiadał również w XV i XVI wieku jakieś majątki w księstwie legnickim.
Według Pilnačka ród znany później w księstwie karniowskim pod nazwiskiem „Tieschinski von Loewenberg" (zob.).

Źródła:
Sinapius T. I s. 956, T. II s. 1043
Zedlitz T. IV s. 249
Blażek T. II s. 128
Pilnaček T. IV s. 1198, 1266
C.D.S. T. VI nr 124
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 329

STREITENFELD
(MUELLER von STREITENFELD)

W 1657 roku (13.12.) za zasługi wojenne otrzymał szlachectwo Rzeszy z predykatem „von Streitenfeld" Marcin Mueller. Używał tylko predykatu. Żonaty z Dorotą Tugendreich von Nostitz, właścicielką Wilkowa (Wilkau) koło Świdnicy (Schweidnitz), miał cztery córki:
1. Barbarę Zofię (zm. 6.12.1695 r.) – żonę Gottlieba Aleksandra von Baudiss, właściciela Chochołek (Rudolphsbach) koło Legnicy (Liegnitz).
2. Dorotę Helenę Tugendreich – żonę Joachima von Baudiss, właściciela Strachowic (Strachwitz) koło Legnicy (Liegnitz).

3. Eleonorę Barbarę – żonę Jana Godfryda von Baudiss, właściciela Pawłowic Małych (Klein Pohlwitz) koło Legnicy (Liegnitz).
4. Annę Dorotę – żonę Chrystiana Beniamina von Freyenfels, właściciela Burkatowa (Burkersdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1044
Blażek T. II s 128

STRELENSKI
(STRZELENSKI)

Prawdopodobnie nazwisko zastępcze, wymienia je jedynie Sinapius powołując się na Paprockiego herbarz morawski, w którym pisze że Jerzy Hoff z Kantorowic (Kantersdorf), w 1440 roku starosta Grodkowa (Grottkau) był żonaty z N. von Strelenski „ze starego rodu" posiadającego majątki w okolicy Namysłowa (Namslau). Być może byli to właściciele Strzelec (Strehlitz) koło Namysłowa (Namslau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1044

STREMPEL

Mieszczanie śląscy znani od XVII wieku: Bartel Strempel był sukiennikiem we Wschowej (Fraustadt). W XIX wieku – w 1817 roku posiadali Książ Śląski (Fuerstenau) i Drwalowice (Wallwitz) koło Kożuchowa (Freystadt). Wilhelm Strempel (ur. 1801 – zm. 1850 r.) był

królewskim radcą sądowym. Jego syn – Hugo Strempel, pułkownik wojsk pruskich i szef sztabu VI Korpusu, w 1875 roku (18.09.) uzyskał szlachectwo pruskie.

Źródła:
Blażek T. III s. 114
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 208-209

STREUENWALD

zob.

KRECKWITZ

STRIEN

zob.

STRIM

STRIM
(STRIEN)

Nazwisko to wymienia jedynie Sinapius, według niego prawdopodobnie pochodziło od miejscowości Stryjno (Strien) w księstwie wołowskim. W 1368 roku Stefan von Strim występuje w dokumentach księstwa wołowskiego.

Źródła:
Sinapius T. I s. 957

STROBEL
(STROBEL von STROMNITZ)

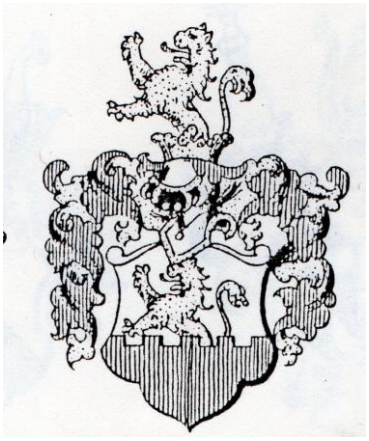

Według Sinapiusa ród pochodzący z Łużyc, zaś według Blażka – z Czech.
Na Śląsku znani od początku XVI wieku: Jan Strobel von Stromnitz w 1504 roku był kanclerzem księcia polskiego Zygmunta (późniejszego króla Zygmunta Starego) w Głogowie (Glogau). Żonaty z Anną Emmerich (Emrich) ze Zgorzelca (Goerlitz), miał tylko córkę – Katarzynę, dwukrotnie zamężną: 1. z Jerzym Helmrichem (zm. 1536 r.) mieszczaninem i członkiem rady miejskiej w Złotoryi (Goldberg), 2. z Marcinem Taborem (zm. 1579 r.), rektorem gimnazjum w Złotoryi (Goldberg).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1045
Blażek T. I s. 107

STROBITZ
(STROWICZ, STRUBITZ)

Herb rycerski z 1539 r.

Maciej Strobitz był w latach 1385 – 1401 dziekanem i wicearchidiakonem opolskim. Pochodził ze Strobic (Struwitz) w księstwie nyskim. Według Veldtrupa z tej samej rodziny pochodził nobilitowany i wpisany w stan rycerski w 1539 roku (4.02.) Maciej Strobitz, sekretarz rady miejskiej Wrocławia (Breslau).

Źródła:
Blażek T. III s. 155
Veldtrup D.: Prosopographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 47

STROENICHEN

zob.

STRONICHEN

STROL

zob.

STRZELA

STROMNITZ

zob.

STROBEL

STRONCHIN

zob.

STRONICHEN

STRONICHEN
(STRANCHIN, STROENICHEN, STRONCHIN)

Mieszczanie wrocławcy znani od XIV wieku. Nazwisko pochodzi od miejscowości Stronia (Stronn) koło Oleśnicy (Oels).
W 1312 roku występuje w dokumentach Konrad de Strona, w1349 roku Jan Stronichen przebywa na dworze księcia Konrada I oleśnickiego. Dominik Stronchin w latach 1375 – 1409 występuj w dokumentach wrocławskich a Piotr Stronchin (jego syn ?) – w latach 1420 – 1437. Był członkiem rady miasta Wrocławia (Breslau). Żonaty z Jadwigą Lemberg, miał dwóch synów: Dominika i Piotra jun. Piotr jun., (żył ok. 1425/1466 r.) właściciel Żórawina (Rothsuerben) koło Wrocławia (Breslau), żonaty z Elżbietą Sachs która po jego śmierci wyszła ponownie zamąż za Macieja Jenckwitz, miał córkę – Katarzynę, żonę (x 1483 r.) Jana von Prockendorf, właściciela Swadkowa i Sadkówka (Gross- und Klein Schottgau) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1045
Blażek T. II s. 128
Schles. Wappenbuch szp. 132

STROTT
(STROTT von SCHROTTENFELS)

W 1708 roku (12.07.) czeskie szlachectwo z predykatem „von Schrottenfels” otrzymał Efraim Strott, kupiec z Wrocławia (Breslau).

Źródła:
Blażek T. III s. 155

STROWICZ

zob.

STROBITZ

STRUBITZ

zob.

STROBITZ

STRUCKY

zob.

STRUTZKI

STRUPIUS
(STRUPIUS von ROSENSTEIN, STRUGIUS ?, PIENOW)

Nobilitowana szlachta z nazwiskiem rodowym Pienow (zob.), zlatynizowanym według Pilnačka na Strupius, zaś według Doerra – Strugius. W 1617 roku (7.06.) zostali nobilitowani z predykatem „von Rosenstein” Wawrzyniec (Lorenz) i Piotr Strupius (Strugius) oraz Daniel Pienow. Wawrzyniec (Lorenz) był kanonikiem kościoła św. Piotra na Wyszehradzie w Pradze i kanonikiem w Raciborzu (Ratibor).

Źródła:
Pilnaček T. III s. 928
Doerr s. 88

STRUTZKI
(STRUCKY)

Sinapius zalicza ród ten do szlachty śląskiej, chociaż niewiele o nim wiadomo: w 1499 roku Dionizy von Strutzki był starostą Głogowa (Glogau) (księstwa głogowskiego ?) z ramienia księcia polskiego Zygmunta (później króla Zygmunta Starego).

W 1617 roku Jan von Strutzki mieszkał we Wrocławiu (Breslau). Posiadali podobno jakieś majątki również na Górnym Śląsku.

Źródła:
Sinapius T. II s. 464, 1045
Blażek T. III s. 59
Pilnaček T. IV s. 1209

STRYCKE
(STRYKE, STRYK)

Według Sinapiusa w 1717 roku (15.03.) szlachectwo czeskie otrzymali bracia, synowie urzędnika książąt von Wuertemberg-Oels z Oleśnicy (Oels) Eliasza Stryka: Samuel i Fryderyk. Doerr i Blażek wymieniają tylko jednego – Fryderyka.
Samuel Stryk (ur. Lentz 22.11.1640 r.) – był tajnym radcą dworu pruskiego i dziekanem wydziału prawa na uniwersytecie w Halle. Żonaty z N. Brunnemann, miał syna – Jana Samuela, również profesora prawa.
Fryderyk (ur. Lentz 1641 – zm. 26.08.1719 r.) – członek rady książąt oleśnickich, był dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Marią Schele (zm. w wieku 48 lat 4.02.1691 r.), 2. z N. von Zange, dwukrotną wdową: 1. po N. von Artzat, 2. po N. von Burghard, z pierwszą żoną miał córkę – Zofię Elżbietę, żonę (x Żytawa, Zittau 1.10.1697 r.) doktora obojga praw N. von Karola Filipa Stollen, oraz syna – Samuela Fryderyka, członka rady książąt oleśnickich i właściciela Wszechświętego (Allerheiligen) koło Oleśnicy (Oels), żonatego (x 21.10.1704 r.) z Joanną Zuzanną von Bressler.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1045-1046
Blażek T. III s. 114
Doerr s. 201

STRYK

zob.

STRYCKE

STRZALINSKI

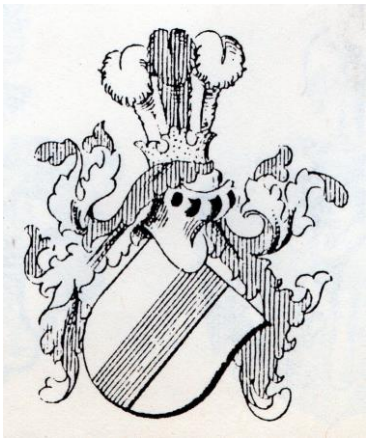

Blażek i Pilnaček wymieniają to nazwisko jako oddzielny ród herbu Kotwicz I przybyły z Polski. Prawdopodobnie jednak byli to przedstawiciele rodu Strzelów (zob.), którzy spolszczyli nazwisko. Posiadali Bełk (Belk) koło Rybnika (Rybnik).

Źródła:
Blażek T. III s. 59
Pilnaček T. IV s. 1195

STRZELA
(STROL, STRAL, CHMELIK, OBROWETZKI, SCHILHAN,
DIELAWSKI, MILOWANSKI, *STRZAŁA ?*)

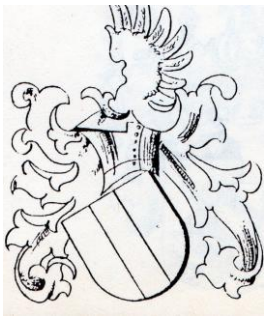

Herb rodowy

Odmiany herbów szlacheckich

Herb baronowski I

Herb baronowski II

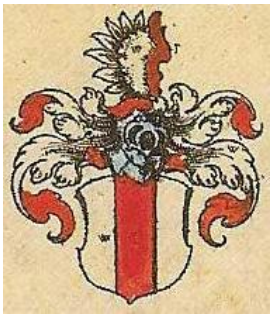

Herb linii Strzelów z Rokicia
wg Siebmachera

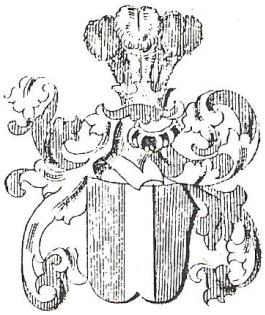

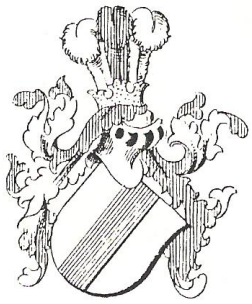

Herby śląskich Kottwitzów
wg Blażka

Herb śląskich Kottwitzów
wg Siebmachera

Polski herb Kotwicz I

Jeden z najstarszych rodów górnośląskich, jego pochodzenie było przedmiotem zainteresowania, również historyków polskich od co najmniej XIX wieku. Na Górnym Śląsku pojawiają się pod koniec XIII wieku i to już podzieleni na liczne linie. Zarówno nazwisko jak i przydomki poszczególnych linii są pochodzenia czeskiego, również wystawiane przez nich dokumenty w różnych wiekach są prawie wyłącznie pisane w języku staroczeskim. Bez wątpienia więc przyszli na Śląsk z Czech. A jednocześnie ich herb nazywany w Polsce Kotwicz należy do rodu dolnośląskich Kottwitzów pochodzących z Miśni i polska nazwa herbu pochodzi od tego nazwiska „von Kottwitz". Musieli więc być albo spokrewnieni z miśnieńskimi Kottwitzami, albo pochodzić z ich otoczenia. Legenda i tradycja rodowa wiążą początki rodu z Austrią i Polską: mieli pochodzić od starego austriackiego rodu Pochnerów. Na przełomie XIV i XV wieku miało żyć trzech braci Pochnerów – Henryk, Jan i Piotr, założycieli trzech linii różniących się jedynie klejnotem w herbie: Henryk miał w klejnocie koło młyńskie, Jan – rękę z mieczem a Piotr – trzy czarne strusie pióra. Piotr Pochner (zm. po 1430 r.) przyjął nazwisko „Strzała" i przeszedł na służbę króla polskiego Władysława Jagiełły. Jeżeli jest coś prawdy w tej tradycji, to należy wydarzenia przesunąć w czasie i połączyć z jakimś księciem polskim Władysławem (może Władysławem opolskim) lub królem Władysławem Łokietkiem. Stara polska nazwa tego herbu – to Strzała. Jeszcze Ostrowski w Księdze Herbowej Rodów Polskich nazywa herb Kotwicz Strzałą.
Najstarsze, źródłowe informacje pochodzą z końca XIII wieku: w 1297 roku (2.08.) Sobko Strela dworzanin (domicellus) księcia Mieszka I cieszyńsko - oświęcimskiego, występuje w dokumentach wydanych w Polskej Ostravie (Polska Ostrawa, Polnisch Ostrau). W 1307 roku Stefan Strzela był kasztelanem siewierskim z ramienia księcia Kazimierza bytomskiego a w 1312 roku był kasztelanem bytomskim. W 1311 roku (10.04.) Sobek zwany Stral (Sobco genannrt Stral) sprzedał swojemu krewnemu Kuncze Czenkowi (Cunzche genannt Zenk) wieś Nebo (wg. wydawców CDS Niewe – Niwy k. Skorogoszczy). Świadkiem sprzedaży był Mikołaj (Nikolau) Stral. W 1358 roku (14.12.) Stralo de Slaywticz (Sławięcice k.Koźla, Slawentzitz b. Cosel) jest świadkiem ustalania granicy pomiędzy ziemią bytomską i pyskowicką.
W 1350 roku Nicolaus Strol był właścicielem Mechnicy (Mechnitz) koło Koźla (Cosel), Niczek Strzela w 1360 roku występuje w Mysłowicach (Myslowitz) a w 1364 roku Miczek Strzela (ten sam ?) z Grzędzina (Grzendzin) koło Koźla (Cosel) występuje w dokumentach krakowskich.W 1419 roku Miczke Strzela (zm. po 1422 r.) z Kochcic (Kochtschuetz) koło Lublińca (Lublinitz) zapisał swojej żonie Małgorzacie N wiano na swoim majątku w Kochcicach (Kochtitz). Świadkami byli m. in.: Szilhan Strol, Zbigniew Strol, Strol von Garnozen (Grzędzin ?) i Stiepanko Strol.

Oprócz osób w XIII i XIV wieku posługujących się nazwiskiem „Strzela", część historyków wymienia kilka innych rodów i postaci które prawdopodobnie pochodziły z tego rodu: na początku XIII wieku bracia Sebastian i Grzegorz, byli zasadźcami miasteczka Leśnica (Leschnitz) w późniejszym księstwie strzeleckim. Sebastian był w latach 1221 – 1245 kanonikiem wrocławskim i w latach 1217 – 1245 kanclerzem książąt opolskich. Grzegorz występujący w dokumentach w latach 1217 – 1228, był sędzią klasztoru w

Jemielnicy (Himmelwitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Obaj otrzymali od księcia Kazimierza opolskiego wsie Mionów (Polnisch Muellmen) i Wierzch (Deutsch Muellman) koło Głogówka (Oberglogau), które później stały się głównymi siedzibami Strzelów. Po matce Bożechnie odziedziczyli Kózki (Koske) koło Koźla (Cosel) które przekazali szpitalowi św. Ducha we Wrocławiu (Breslau). Grzegorz miał syna Stefana, dworzanina księcia Władysława opolskiego. Imię Stefan często występowało wśród Strzelów.
Pilnaček zalicza również do Strzelów ród Kampów z Kępy (Kempa) koło Opola (Oppeln) (zob. Campa). Według niego Jakusch z Kępy (Kempa) występuje w dokumentach opolskich (jakich ?) jako „Kampa zwany Strzela".
W XIV wieku ród podzielił się na kilka linii z których część przyjęła różne przydomki.

I. LINIA Z CHECHŁA (CHECHLAU).

O przedstawicielach tej linii niewiele wiemy, w dodatku informację są sprzeczne: według Pilnačka z Chechła (Chechlau) przenieśli się w okolice Hlučina (Hulczyn, Hultschin) koło Raciborza (Ratibor), gdzie posiadali Třebovec (Strebowitz) i Lukavec (Luk). Blażek twierdzi (co bardziej prawdopodobne) odwrotnie – Stefan Strzela (zm. po 1507 r.) z Třebovca (Strebowitz) w 1492 roku nabył Chechło (Chechlau) koło Gliwic (Gleiwitz). Jednak już w 1393 roku Strzelowie posiadali Chechło (Chechlau): w 1393 roku występuje w dokumentach księcia Władysława Opolczyka Czepan (Stefan) Strzel von Kachel (Chechlau ?) a w 1399 roku Sstiepan Strzel von Tscheln. W 1409 roku Stefan Stral von Cechlau był właścicielem Pławniowic (Plawniowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1455 roku N. Strol von Czechlau kupił od wójta dziedzicznego Koźla (Cosel) siedzibę linii z Rokicia (Rokitsch) i Łąki Kozielskie (Lenkau). W 1451 roku Stefan jun. Strzela z Chechła (Chechlau) posiadał majątek Třebovec (Strebowitz), w 1469 roku pisze się z Třebovca (Strebowitz) i Chechła (Chechlau). Miał syna – Jerzego z Třebovca (Strebowitz), żonatego z Anną z Hočovic.
W 1633 roku właścicielem Chechła (Chechlau) był Melchior Strzela z linii z Dzielaw (Dzielau). Występouje on jako świadek testamentu Zuzanny Dzierżanowskiej spisanego w Wieluniu: „…Pan Malcher Strzela z Dzielaw a na Chechlu…"

II. LINIA Z PAWONKOWA (PAWONKAU).

Prawdopodobnie pochodzili z linii z Chechła (Chechlau). Pawonków (Pawonkau) koło Lublińca (Lublinitz) posiadali co najmniej od początku XV wieku. W1423 roku (7.11.) Janke Strol von Pawunkow był świadkiem sprzedaży Rzędziwojowic (Geppersdorf) w księstwie niemodlińskim. W 1434 roku (3.05.) Janek Strol (zm. 1480 r.) z Pawonkowa (Pawonkau) kupił majątek Jeżowa (Jezowa) koło Lublińca (Lublinitz). W 1450 roku (6.05.) Jan Strol von Pawunkow i Jan Ssilhan von Othmenth (Strzela z Otmętu) występują jako przedstawiciele księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego w porozumieniu z księciem Bolkiem V opolskim (głogóweckim) w sprawie okręgu lublinieckiego. Miał dwie córki: Elżbietę i Katarzynę oraz dwóch synów: Jana jun. i Piotra. Elżbieta była żoną (x ok. 1466 r.) Bartosza Byes (Beess) z Chróściny (Smelczdorf, Chrosczinna). Katarzyna określana w dokumentach jako „naturalna" (?) córka Jana, była zakonnicą w Czarnowąsach

(Czarnowans). W 1480 roku odziedziczyła Jeżową (Jezowa). W 1481 roku (2.10.) występuje w dokumentach klasztoru Katarzyna Strzelonka jako klucznica (? Circatrix), z dokumentu jednak wynika, że była raczej zarządzającą owczarni klasztornej liczącej 300 owiec w Żelaznej (Zelasno) koło Opola (Oppeln). W 1488 roku (10.08.) była przeoryszą (priorin) klasztoru. Określenie „naturalna córka" występujące w dokumencie książąt Jana II i Mikołaja II opolskich należy raczej rozumieć jako „prawowita – legalna" a nie w znaczeniu późniejszym – „nieślubna", gdyż nie mogłaby wtedy zostać zakonnicą i sprawować najwyższą władzę w klasztorze. Majątek swój sprzedała braciom Janowi i Piotrowi. W 1525 roku Janek jest świadkiem kupna przez Adama ze Strolic (?) Włostowej (Floste) (?) koło Niemodlina (Falkenberg). W tym samym czasie Joanna (Elżbieta ?) Strzela z Pawonkowa (Pawonkau) była żoną N. von Beess von Chrostin. Pawonków (Pawonkau) w 1538 roku kupił Mikołaj Chmelik (Strzela) z Obrowca (Oberwitz).

III. LINIA Z ROKICIA (ROKITSCH) I RASZOWEJ (RASCHOWA).

Rokicie (Rokitsch) – obecnie część Raszowej (Raschowa) koło Koźla (Cosel), było jedną z najstarszych siedzib Strzelów.

W 1315 (15.10.) i 1324 występuje w dokumentach Piotr Strzela z Rokicia (Rokitsch) – dworzanin księcia Leszka raciborskiego. W 1316 roku (15.10.) Piotr Strala jest świadkiem w przywileju księcia Leszka raciborskiego dla klasztoru w Czarnowąsach (Czarnowans). Razem z bratem Bartłomiejem byli właścicielami Bierawy (Birawa).W 1338 roku (21.09.) Izolda N. wdowa po Piotrze Strzeli wraz z synami Fedkiem (Fryderykiem) i Peszkiem (Piotrem jun.) sprzedali klasztorowi dominikanek w Raciborzu (Ratibor) Ligotę Książęcą (Herzoglich Ellguth) pod Raciborzem (Ratibor). (Wg niektórych historyków błędnie była wdową po Piotrze Skali ?). Po śmierci Piotra opiekunem prawnym nieletnich dzieci został Bartłomiej z Bierawy (Birawa). Oprócz synów Piotr miał również trzy córki: Kostkę, Annę i Katarzynę. W 1340 roku Fryderyk (Fedko – syn Piotra ?) był właścicielem pola w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz). Prawdopodobnie to Fedko był wymieniany w 1372 roku (14.12.) w dokumencie księcia Władysława Opolczyka wystawionym na Rusi Czerwonej jako N. Strala de Rokicz – starosta halicki (palatino Halicensi).

Petrasch (Peszko-Piotr jun.) Stral w 1396 roku (4.11.) jest świadkiem w przywileju Władysława Opolczyka dla klasztoru w Czarnowąsach (Czarnowans). W tym samym roku (15.10.1396 r.) zawarł ugodę z Mikołajem (Niclos) proboszczem w Czarnowąsach (Czarnowans) w sprawie dochodów z sołectw w Sysłowie (Syslau), Brożcu (Broschuetz), Kromołowie (Kramelau), Grocholubiu (Grocholub) i Zabierzowie (Zabierzau) koło Głogówka (Oberglogau). W 1399 roku (27.10.) książę Władysław Opolczyk rozstrzyga spór pomiędzy proboszczem w Czarnowąsach (Czarnowans) a Petraszem Stral o dochody z sołectwa w Straduni (Stradun). W 1416 roku (10.02.) ten sam Paschko (Pakosch, Petrasz) von der Berow sprzedał swoją część Bierawy (Birawa) Gumprechtowi Dluhomilowi. W 1421 roku (8.03.) Petrasz był właścicielem Wysokiej (Wyssoka). Był prawdopodobnie założycielem linii z Leśnicy (Leschnitz) i Zdzieszowic (Deschowitz).

W 1356 roku (12.01.) N. Strala z Raszowej (Raschowa), występuje jako świadek w dokumentach klasztoru w Czarnowąsach (Czarnowanz) koło Opola (Oppeln), w 1363 roku

(14.07.) ten sam N. Stral kupił od Dzierżka ze Skarbiszowa (Dirsko de Schworbischow) wieś i sołectwo Zbicko (Zbitzko) pod Opolem (Oppeln). W 1371 roku występuje jako świadek w przywileju wydanym przez książąt opolskich Bolesława i Henryka dla miasta Krapkowice (Krappitz).
W pierwszej połowie XV wieku Rokicie (Rokitsch) i Raszowa (Raschowa) należały do wójta dziedzicznego Koźla (Cosel) Mikołaja Latschiny, który w 1455 roku sprzedał Rokicie (Rokitsch) i sąsiednie Łąki Kozielskie (Lenkau) linii Strzelów z Chechła (Chechlau) a później przeszły te miejscowości w ręce Lassotów.

Według Pilnačka Mikołaj z Rokicia (Rokitsch) w XV wieku przeniósł się na Morawy, skąd w 1462 roku do Czech i był założycielem linii czeskiej. Prawdopodobnie przedstawicielem tej linii był Dawid von Strzela z Rokicia (Rokitsch) zmarły w czasie podróży (po studiach ?) w Londynie w 1598 roku. Z linii tej Burkhard Strzela von Rokitsch uzyskał w 1605 roku tytuł barona. Ostatnim przedstawicielem linii na Morawach i w Czechach był żyjący w połowie XVII wieku Wilhelm Ulryk (Oldrzich) Strzela z Rokicia. Z Anną Marią Stock miał naturalnego syna – Franciszka Henryka Strzelowca, który w 1670 roku (10.10.) otrzymał dyplom herbowy ze zmianą nazwiska na „von Strzela".

IV. LINIA ZE ZDZIESZOWIC (DESCHOWITZ) I LEŚNICY (LESCHNITZ).
Początki tej linii nie są dobrze znane, według niezbyt pewnego źródła Pakosch (Petrasch, Peschko) z Bierawy (Birawa) w 1386 roku otrzymał dziedziczne wójtostwo Leśnicy (Leschnitz). W tym samym roku (7.03.1386 r.) Nicolaus Strzala ze Zdzieszowic (Deschowitz) był świadkiem sprzedaży wsi Komprachcice (Comprachtschuetz) pod Opolem (Oppeln) Jerzemu Gaschowitzowi. Występuje on (lub jego syn) jeszcze w 1415 roku jako „Mikoleyko Strol von Scheschewitz Pawukowski" (Pawonków ?).
W 1439 roku występuje w dokumentach jako wójt dziedziczny Leśnicy (Leschnitz) N. zwany Strol. Najbardziej znaną postacią był Krzystek (Christek-Krzysztof) Strzela (zm.1515 r.) – wójt Leśnicy (Leschnitz): w 1469 roku był przedstawicielem rycerstwa księstwa strzeleckiego, występuje w dokumentach w 1472, 1478 i w 1480 roku. Żonaty z Agnieszką von Rohr, miał córki: Annę – żonę Łukasza jun. Buchty, właściciela Wysokiej (Wyssoka), Kalinowic (Kalinowitz) i Gogolina (Gogolin); Hazę – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Rohowskim (zm. przed 1538 r.) z Brzeźnicy (Brzesnitz), 2. (x 1538 r.) z Wawrzyńcem (Lorenc) Twardawą z Twardawy (Twardawa); Helenę – żonę Krzystka Talkenberga z Ciecierzyna (Neudorf) koło Kluczborka (Kreuzburg), właściciela Suchodańca (Sucho-Danietz) i Grodziska (Grodisko) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) (prawdopodobnie miał jeszcze córkę N. – żonę Jana sen. Zyrowskiego, w 1538 roku, Jadwiga córka Jana sen. Żyrowskiego nazywa Melchiora swoim wujkiem), oraz synów: Mikołaja i Melchiora.
O Mikołaju nic nie wiadomo. Melchior był właścicielem wójtostwa w Leśnicy (Leschnitz), Zdzieszowic (Deschowitz), Rozwadzy (Roswadze). Był dwukrotnie żonaty: 1. z Magdaleną, córką Mikołaja Kozlowskiego z Paczynki (Klein Patschin) koło Toszka (Tost), której w 1538 roku przekazał wszystkie swoje majątki i które w tym samym roku zwróciła mu, 2. z Barbarą, córką Wacława Pelki z Borzysławic (Borislawitz) koło Koźla (Cosel) ,

której w 1540 roku zapisał wiano 400 guldenów ze swoich majątków. Jego synem był Melchior jun.(zm. 1560 r.). Żonaty prawdopodobnie również dwukrotnie: 1. (x przed 1557 r.) z Maruszą, córką Krzysztofa von Skal z Gronowic (Grunowitz) koło Olesna (Rosenberg), która w 1557 roku (15.09.) przekazała mężowi cały swój majątek, zaś Melchior zapisał jej (16.09.1557 r.) wiano 300 złotych węgierskich na wójtostwie w Leśnicy (Leschnitz), 2. (x przed 12.01.1558 r.) z Anną, córką Łukasza sen. Buchty Otmętu (Ottmuth), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Henryka von Pogrell właściciela Chrzelic (Schelitz), miał syna – Adama, któremu ojciec w imieniu matki Anny Buchty przekazał pieniądze i majątek ruchomy po zaginionym zagranicą wujku Adama (brata matki) Łukaszu jun. Buchcie pod warunkiem, że gdyby wrócił, wszystko ma jemu oddać.
Córka Melchiora jun. – Anna, była żoną (x przed 1560 r.) Jerzego Dobschuetza z Choruli (Chorulla) któremu w 1560 roku (3.05.) przekazała cały swój majątek, zaś mąż w tym samym dniu i roku zapisał jej na majątku w Choruli (Chorulla) wiano w wysokości 400 złotych węgierskich. Druga córka Melchiora – Agnieszka, żona Pawła Mokrskiego z Kotulina (Kottulin) koło Toszka (Tost) właściciela Paczynki (Klein Patschin), w tym samym dniu i roku również przekazała cały swój majątek mężowi a on zapisał jej wiano w takiej samej wysokości na Paczynce (Klein Patschin).
Melchior jun. zmarł bez testamentu, dlatego w 1564 roku najstarszy jego syn Jan dokonał podziału majątku pomiędzy braćmi: Janem, Balcerem i Fryderykiem oraz siostrą – Kachną (Katarzyną). Podział został zatwierdzony przez sąd ziemski w Raciborzu 2.09.1564 roku. Podział nic nie wspominam o czwartym bracie Adamie.
Jan otrzymał dom w Leśnicy (Leschnitz) zwany „plaplinski", Czarnocin (Scharnosin) i Wielmierzowice (Wielmirzowitz) z folwarkiem i trzema młynami.
Fryderyk otrzymał wójtostwo w Leśnicy (Leschnitz) ze słodownią i browarem, cztery młyny: słodowy, Mostkowy, Kupni i Górny oraz Ligotę (Elguth).
Balcer otrzymał zamek, dwór i folwark w Zdzieszowicach (Deschowitz), Rozwadzę (Roswadze) ze wszystkimi młynami na gruntach tych wsi leżących oraz dwa stawy.
W tym czasie ich najmłodsza siostra – Kachna była nieletnia i w podziale spadku szczegółowo określono jej wyprawę ślubną oraz posag.
Jan Strzela w 1572 roku (31.12.) kupił od Jana jun. von Beess z „Kolna a Kattovic" (Stare Kolnie – Koeln, Altkoeln, Katowice, Karłowice – Katzendorf, Karlsmarkt) wieś Rokicie (Rokitsch). W 1577 roku był właścicielem Wielmierzowic (Wielmirzowitz) koło Zdzieszowic (Deschowitz) i Czarnocina (Scharnosin) koło Leśnicy (Leschnitz), tą drugą miejscowość sprzedał (24.04.1577 r.) Jerzemu von Roedern ze Strzelec Opolskich (Gross Strahlitz). W 1578 roku (21.02.) sprzedał Adamowi von Beess Rokicie (Rokitsch). Dzieci nie miał i w 1593 roku (11.04.) sprzedał resztę swojego majątku Wacławowi von Gruttschreiber und Zopkendorf (Sobkowice).
Fryderyk – właściciel wójtostwa Leśnicy (Leschnitz), żonaty z Ewą, córką Jana Lassoty z Rokicia (Rokitsch) na Januszkowicach (Januschkowitz), której w 1570 roku zapisał wiano na wójtostwie w Leśnicy (Leschnitz). Miał dwie córki: Annę, która odziedziczyła wójtostwo w Leśnicy (Leschnitz) i przekazała je mężowi – Henrykowi von Schlewitz z Wilczych Łąk (Łąki Kozielskie – Lankau). Mąż zapisał jej wiano na tym majątku z którego

w 1591 roku (27.08.) zrezygnowała. Ewa była żoną Mikołaja Zyrowskiego, pod koniec XVI wieku jako wdowa, kupiła Porębę (Poremba) koło Leśnicy (Leschitz).
Balcer – właściciel Zdzieszowic (Deschowitz), żonaty z Faustyną (zm. 1571 r.), córką Jana Kochtitzkiego z Kochcic (Kochtitz) miał syna Balcera jun. o którym nic nie wiadomo i trzy córki: Faustynę i Mariannę zmarłe w dzieciństwie oraz Annę, żonę Jerzego von Holly z Ponięcic (Ponientzuetz), właściciela Szczygłowic (Schyglowitz) koło Gliwic (Gleiwitz), która w 1603 roku (3.05.) oświadcza, że otrzymała spadek od swojego ojca Balcera sen. Prawdopodobnie synem Balcera jun. był Ferdynand Strzela właściciel Zdzieszowic (Deschowitz), występujący w dokumentach w latach 20-tych XVII wieku: m.in. w 1620 roku jako świadek testamentu Balcera Czornberga – właściciela Ligot (Elguth) koło Strzelec Opolskiich (Gross Strehlitz).
W kościele w Leśnicy (Leschnitz) na początku XXI wieku odnaleziono cenną epitafijną płytę żeliwną z herbami Jordanów (matki Faustyny Kochtitzkiej) i Kochtitzkich, postaciami klęczącej Faustyny Kochtitzkiej oraz dwóch zmarłych jej córek: Faustyny i Marianny i inskrypcją: „Anno Domini 1571 ... Marci poldruhe hodini v nocz umrzela urozena Potczivosti Pani Faustina czera niegdi urozeneho Pana Iana Kochticzkeho z Kochticz Manżelka urozeneho Pana Balczera Strzeli z Zdiessowicz na Zdiessowich gderassto tuto pochowana se dwiema czerkami swimi lezi gimst... Milostiv beiti racz.”

V. LINIA Z OTMĘTU (OTTMUTH) – SCHILHAN (SSILHAN).

Linia z Otmętu (Ottmuth) koło Opola (Oppeln) od XV wieku posługiwała się przydomkiem (czasem jako nazwisko zastępcze) pochodzenia czeskiego „Schilhan” (Ssilhan-Šilhan). W staroczeskim języku określenie to oznaczało człowieka zezowatego a także było synonimem człowieka nadmiernie krytycznego, niezadowolonego.
Według Weltzla Strzelowie nabyli Otmęt (Ottmuth) w 1316 roku, zaś według Pilnačka w 1355 roku. Ale już w 1311 roku Mikołaj Strzela z Otmętu (Ottmuth) występuje jako świadek w dokumentach niemodlińskich. Być może kupowali tą miejscowość częściami. W 1316 roku (28.10.) występuje w dokumentach księcia Władysława kozielskiego Mikołaj (Nicolaus) Strala – dziedziczny pan Otmętu (Otmuth) a w 1320 roku (10.08.) Peter zwany Stral z Otmętu (Otmuth). W 1338 roku występuje w dokumentach „Stary” Strzela z Otmętu (Ottmuth). W 1393 roku rycerz Schelhan Stral był świadkiem sprzedaży Rogowa Opolskiego (Rogau). W 1412 roku (7.10.) w dokumencie sędziów – komisarzy: księcia Wacława legnickiego – biskupa wrocławskiego i Konrada oleśnicko – kozielskiego w sprawie ugody pomiędzy książętami Bolkiem V głogóweckim i Bernardem niemodlinsko – strzeleckim z jednej strony, a miastem Praga z drugiej strony, występuje jako świadek Ssylhan Strol. W 1419 roku (14.01.) w dokumencie Miczka (Mikołaja) Strol z Kochcic (Kochtitz) występuje wraz z innymi Strzelami,Ssilhaln Strol (ten sam ?). W 1437 roku Janke i Ssstiepan (Stefan) Schelhan występują jako świadkowie w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego (Otmęt leżał w granicach księstwa strzeleckiego). W 1442, 1444 iw 1446 roku w dokumentach tego księcia występuje Jan Sssilhan z Otmętu (Ottmuth). W 1454 roku Jan Schilhan z Otmętu (Ottmuth) był świadkiem przywileju dla miasta Woźniki (Woischnik). W 1463 roku Anna Schilhan kupiła od Adama von Beess Kotótz Mały (Klein Kottorz) koło Opola (Oppeln). W 1477 roku Mikulass Ssylhan (zm. po

1497 r.) występuje w dokumentach książąt opolskich Jana II i Mikołaja II, a w 1478 roku występuje jako świadek w ugodzie książąt opolskich z księciem Fryderykiem I legnicko – brzeskim w sprawie okręgu Kluczborka (Kreuzburg) i Byczyny (Pitschen). W 1503 roku był właścicielem Kniei (Kneja) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty z Anną Stosch von Kaunitz, której w 1497 roku zapisał wiano, miał córkę – Barbarę (ur. 1495 – zm. Koźle, Cosel 11.04.1567 r.), żonę (x 1512 r.) Fryderyka von Oppersdorff (ur. Gać, Heidau 1471 – zm. Brzeg, Brieg 1544 r.) starosty Brzegu (Brieg) i Oławy (Ohlau). Była „matką" (Stamm-Mutter) wszystkich linii hrabiowskich Oppersdorffów, pochowana została w kaplicy grobowej Oppersdorffów w obecnej katedrze w Opolu (Oppeln). Jej żeliwne epitafium znajduje się na zewnętrznej ścianie katedry.
Katarzyna Strzela z Otmętu (Ottmuth) (siostra Barbary ?) (zm. po 1556 r.), była dwukrotnie zamężną: 1. z Henrykiem Kordulą ze Słupna (zm. przed 1539 r.) – właścicielem Brantic (Bransdorf) i Raduňa ((Radun) koło Opawy (Troppau), 2. z Piotrem von Koenigsfeld (zm. ok. 1540 r.) – właścicielem Kotorza Wielkiego (Gross Kotors) i Turawy (Turawa) koło Opola (Oppeln).
W księgach ziemskich opolsko – raciborskich w 1538 roku występuje Waniek Schilhan a w 1539 roku Mikołaj zapisał wiano swojej żonie Dorocie, córce Henryka Wrbskiego. W 1551 roku (28.09.) Mikulasz Szilhan, sędzia okręgu bytomskiego występuje jako świadek podziału majątku pomiędzy Marcinem Lubowskim i Feliksem Zakrzowskim.
W 1568 roku Dietrich Strzela z Otmętu (Ottmuth) kupił od Henryka von Falkenberg (?) Kolnovice (Kohlsdorf) i Fryvaldov (Freiwaldau) w księstwie nyskim.
Posiadali również majątki w księstwie raciborskim: w 1435 roku Stefan Schilhan występuje jako świadek w dokumentach książąt Mikołaja karniowskiego i rybnickiego oraz Wacława raciborskiego. W 1479 roku Girzyk i Krystek Sssylhanowie z Otmętu (Ottmuth) występują wśród przedstawicieli szlachty raciborskiej, w 1482 roku Krzystek występuje jako świadek w dokumentach Jana jun. raciborskiego. W 1496 roku (18.06.) Girzyk znajdował się wśród szlachty składającej hołd księżnej Magdalenie opolskiej, żonie księcia Jana jun. raciborskiego. W tym samym roku kupił od książąt Jana i Mikołaja raciborskich Strzybnik (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor). W 1525 roku Jerzy (ten sam ?) sprzedał Maciejowi Mozgowi Ligotę (Ellguth) w księstwie raciborskim, dom i ogród przy ulicy zamkowej w Raciborzu (Ratibor).
Strzelowie – Schilhanowie wymarli w drugiej połowie XVI wieku – Otmęt (Ottmuth) w 1514 roku kupił Łukasz Buchta. Linia istniała nadal w Czechach: w 1664 roku Florian Strzela von Ottmuth, rycerz zakonu maltańskiego uzyskał tytuł czeskiego barona.

VI. LINIA Z OBROWCA (OBERWITZ) – STRZELA CHMELIK genannt, OBROWETZKI.

Linia z Obrowca (Obrowetz) koło Krapkowic (Krappitz) była znana od początku XV wieku. W miejscowości tej zachowało się potężne grodzisko będące siedzibą Strzelów, zwane przez miejscową ludność Kopcem lub Tempelbergiem. Broniło ono jedynej pomiędzy Kożlem (Cosel) a Opolem (Oppeln) przeprawy przez Odrę. Przedstawiciele linii używali zamiennie z nazwiskiem przydomku „Chmelik" i „Obrowetzki".

W 1410 roku (26.10.) występują jako świadkowie sprzedaży dochodów z Suchej (Suchau) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) Steffke i Muczke Stral von Obrowicz (Obrowiec, Oberwitz). W 1417 roku (10.06.) Steffke Strol z Obrowca (Obrowetz), właściciel Siedlca (Schedlitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), razem z Przecławem von Kusmalcz (Kuehschmalz) – starostą nowego zamku i Jaschkem von Camen – starostą starego zamku w Opolu (Oppeln) był sędzią w komisji ustalającej podział Zakrzowa (Opole-Zakrzów, Oppeln-Sakrau).
W 1485 roku (23.05.) Jan Chmelik Obrowetzki (zm. przed 1538 r.) jest świadkiem zapisu wiana przez Henryka Milowanskiego (Strzela) żonie Katarzynie, występuje jeszcze jako świadek w dokumentach w 1485 roku (4.07.), w 1487 roku (28.07.) razem ze swoją żoną Maruszą, córką Jana von Dresky potwierdzają otrzymanie przez Maruszę spadku po matce.W 1489 roku (8.05.) Jan Warmut zapłacił mu 20 złotych długu za Jana Dankowskiego. W 1495 roku (5.04.) kupił od Mikulasza Grabowskiego (nazwisko zastępcze?) wieś Grabów (Grabow) w księstwie strzeleckim. W 1496 roku (18.06.) znajduje się wśród szlachty składającej hołd księżnej Magdalenie opolskiej, żonie księcia Mikołaja Przemyślidy raciborskiego. W 1501 roku (22.03.) razem z Janem Taborem był posłem księcia opolskiego Jana II Dobrego do biskupa wrocławskiego (do Nysy) Jana IV Rotha. W latach 1512 – 1530 był kanclerzem księstwa opolskiego. W 1512 roku (6.01.) kupił od Stefana Kalinowskiego Kamień Śląski (Gross Stein) z prawem kościelnym, Kamionek (Klein Stein), pustą Ligotę (Ellguth), „Lovcze" (Łowiecko ? Lowietzko ?) i „Letiessin" oraz dom w Opolu (Oppeln) z zagrodą koło bramy bytomskiej. W tym samym roku (29.07.1512 r.) książę opolski Jan II Dobry rozstrzyga spór graniczny pomiędzy Janem Chmelikiem z Obrowca (Obrowetz) a Krzystofem Talkenbergiem o staw „Głowiniec" prawdopodobnie na gruntach Suchej (Suchau). Miał trzech synów: Stefana, Zygmunta i Mikołaja oraz córkę – Reginę, żonę Jana jun. von Pogrell z Michałowa (Michelau) koło Brzegu (Brieg), która w 1538 roku rozliczała się z braćmi ze spadku po ojcu.
W tym samym czasie występuje w dokumentach Jerzy Chmielik – w 1519 roku jest pełnomocnikiem Agnieszki, córki Jana Przechali (Prchala), żony Jana Pierchni ze Sprzęcic (Sprentschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).
Z synów Jana o Stefanie niewiele wiadomo – był właścicielem części Obrowca (Oberwitz), Zygmunt – również właściciel części Obrowca (Oberwitz), miał córkę Elżbietę, żonę N. (Jana lub Bartłomieja) von Czornberg.
Trzeci syn Jana – Mikołaj (zm. 1560 r.), był właścicielem Kalinowa (Kalinow), Szymiszowa (Schimischow) i Ligoty Samborowej (Tschammer Ellguth). W 1538 roku kupił od Jana Kamenca starą siedzibę jednej linii Strzelów – Pawonków (Pawonkau). Żonaty był z Małgorzatą, córką Mikołaja von Pueckler z Grodźca (Groditz) koło Niemodlina (Falkenberg), której w 1538 roku zapisał 1000 guldenów wiana ze swoich majątków. Miał trzech synów: Jerzego, Piotra i Jana.
Jerzy – był właścicielem Ligoty Samborowej (Tschammer Ellguth) i Otmic (Ottmuetz), w 1573 roku występuje wśród szlachty lublinieckiej. Żonaty był z Heleną, córką Jana Kokorsa z Kamieńca (Kaminietz) koło Gliwic (Gleiwitz), której w 1560 roku (11.03.) zapisał wiano 1200 talarów srebrnych na Ligocie Samborowej (Tschammer Ellguth) i pustej wsi zwanej Odunice (zanikła wieś) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

Piotr Strzela w 1569 roku został wybrany na sejmiku w Opolu na „wybierczego" podatku z okręgu strzeleckiego, kupił w 1570 roku (21.07.) od Jana Nawoya z Dolnej (Dollna) Dziewkowice (Schewkowitz) i pustą wieś Goleszyce a w 1581 roku kupił od Imbrama z Suchej (Suchau) – Suchą (Suchau). W 1596 roku od swoich bratanków kupił Kalinów (Kalinow). Był dworzaninem królów polskich i dłuższy czas przebywał w Krakowie. Zmarł w 1600 roku (12.01.) w czasie podróży z Polski, płyta nagrobna przedstawiająca go w polskiej zbroi rycerskiej, którą T. Chrzanowski uznał za jeden z najlepszych na ziemiach polskich wizerunków polskiego rycerza tej epoki, znajduje się w kościele w Suchej (Suchau). Inskrypcja na płycie: „Letha Panie MDC w pyrwni soboty po Trzech Kralijk jest w Panu usn(ul) urozeny Pan Petr Strzela z Vyrahu s Koruny Polskije o wieko w XL Roku jehoz Dussy Pan Boh Racz Milostiv Biti" w której słowo „z Vyrahu" przez historyków niemieckich i za nimi polskich było odczytywane błędnie jako „z Vrchu" (z Wierzchu, Deutsch Muellmen). Piotr z linią Strzelów z tej miejscowości nie miał nic wspólnego a tak odczytany tekst sugeruje, że Wierzch leżał w Królestwie Polskim. Jest to stare słowiańskie określenie „wyraj" – podróż, wyprawa, pobyt z dala od stron rodzinnych. Żonaty z Zuzanną Zyrowską z Żyrowej (Zyrowa) miał córkę Ludmilę (zm. Kalinów, Kalinow 21.01.1639 r.), dziedziczkę wszystkich majątków ojca. Dwukrotnie zamężna: 1. z Janem Krzidlowskim z Nowej Wsi (Neudorf) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), którego dzieci odziedziczyły wszystkie majątki matki, 2. z Joachimem Kochtitzkim.
Jan (zm. 1595 r.) – brat Jerzego i Piotra, był właścicielem Kalinowa (Kalinow), Kalinowic (Kalinowitz) i Kamienia Śląskiego (Gross Stein) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1563 r.) z Ewą Proskowską z Prószkowa (Proskau) koło Opola (Oppeln), 2. (x 15.06.1581 r.) z Sabiną von Donat (według niepewnych źródeł był żonaty z Hazą von Beess ?) miał córkę – Sabinę, żonę Laszla (Władysław) von Dobschuetz z Choruli (Chorulla) koło Opola (Oppeln) oraz dwóch synów: Jana jun. i Kaspra którzy w 1596 roku sprzedali Kalinów (Kalinow) swojemu stryjowi – Piotrowi. Posiadali jakieś majątki w okolicy Lublińca (Lublinitz). Jan jun. w 1596 roku, właściciel Jasionej (Jeschona) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), był razem z Fryderykiem Schambergiem komisarzem sądu ziemskiego w sporze o majątek Woźniki (Woischik) koło Lublińca (Lublinitz). Kasper – żonaty z Ewą Zakrzowską w 1587 roku zapisał jej wiano na majątku Nogawczyce (Nogowschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), w tym samym roku sprzedał ten majątek Jerzemu Czornbergowi.
W połowie XVI wieku Joachim Strzela (zm. przed 1579 r.) żonaty z Heleną Twardawą wraz ze swoimi siostrami: Reginą i Elszką posiadali wieś Siedlec (Schedlitz), pustą wieś Paluchowice (Paruchowice może Paruszowice ?), Jasioną (Jeschona) i Oleszkę (Oleschka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Po jego śmierci majątek był bardzo zadłużony i została powołana w 1579 roku specjalna komisja podziału majątku. W archiwum wrocławskim zachował się szalenie interesujący dokument (23.04.1579 r.) sporządzony w języku czeskim umowy podziału majątku i inwentarza ruchomego, którego obszerne streszczenie publikuje J. Stibor. W dokumencie występują jako wierzyciele lub pełnomocnicy liczni przedstawiciele wszystkich linii Strzelów, co świadczy, że więzy pomiędzy liniami istniały jeszcze w drugiej połowie XVI wieku: Jan Strzela z Obrowca (Obrowetz) właściciel Kalinowa (Kalinow), Jan Strzela z Obrowca (Obrowetz) właściciel

Kamienia (Gross Stein), Kasper Strzela z Obrowca (Obrowetz) właściciel Jaworowic (?), pełnomocnikami dłużników byli: Henryk Strzela z Dzielaw (Dzielau) właściciel Wierzchu (Deutsch Muellmen) i Jerzy Strzela z Obrowca (Obrowetz) właściciel Ligoty Samborowej (Tschammer Elguth). Siostry były żonami braci Kaspra i Melchiora von Czornberg.
W tym samym czasie występuje w dokumentach Adam Strzela z Obrowca (zm. przed 1610 r.) właściciel Kamionka (Klein Stein) (lub Kamionki k. Koźla, Kamionka b. Cosel), Pustej Ligoty (? Wueste Ellguth), Garbowa (?) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Żonaty z Ewą von Esslinger ze Ślęzy (Lohe), miał dwie córki: N. i Ewę – żonę N. von Skal oraz syna Mikołaja. W 1611 roku wdowa po nim sprzedała majątki i wyszła za mąż za N. Woyskiego, w 1648 roku (29.09.) rodzeństwo dzieli się spadkiem po zmarłej matce.
Mikołaj Strzela (zm. przed 3.09.1657 r.) z Obrowca (Oberwitz) właściciel Dziewkowic (Schewkowitz) i Wysokiej (Wyssoka) odziedziczył po matce Kamionek (Klein Stein). W 1615 roku skarży na sejmiku księstwa opolsko – raciborskiego Krzysztofa Mokrskiego, że nasłał na niego Polaków, którzy go pobili. W 1617 roku występuje jako świadek sprzedaży państwa Koźla (Cosel) Andrzejowi Kochtickiemu. W 1621 roku posiadał również Jaśkowice (Jaschkowitz), Wilkowice (Gross Wilkowitz), Zawadę (Zawada), Kamieniec (Kaminietz) oraz połowę Wieszowej (Wieschowa), Rokitnicy (Rokittnitz) i Konar (Kunary) koło Gliwic (Gleiwitz). Synem Mikołaja był Jarosław sen. Strzela (zm. ok. 1680 r.), od 1646 roku właściciel Dziewkowic (Schewkowitz), w 1647 roku pisarz ziemski księstwa opolsko – raciborskiego. Żonaty z Małgorzatą (zm. 1671 r.), córką Karola von Stoltz z Gostomii (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt), w księgach parafialnych w Jemielnicy (Himmelwitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) zachowała się umowa z proboszczem w sprawie jej pogrzebu. Jego syn – Jarosław jun. (zm. 1696 r.) kupił w 1679 roku od Jana von Trach Czyżowice (Zeiselwitz) koło Prudnika (Neustadt). W 1684 roku był deputowanym stanów ewangelickich Śląska do Wiednia. Żonaty z Anną Julianną von Zahradek z Warmątowic (Eichholz) w księstwie legnickim, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Wacława Fryderyka von Raschuetz, miał syna – również Jarosława, w 1708 roku właściciela Zabardowic (Seiffersdorf) koło Oławy (Ohlau) i Milikowic (Arnsdorf) w księstwie świdnickim. Był dwukrotnie żonaty: 1. (x 29.08.1708 r.) z Marią Heleną von Rohr (zm. w czasie porodu 15.11.1711 r.) 2. z N. von Eberhard z księstwa świdnickiego.Był ostatnim przedstawicielem linii z Obrowca.
Bratem Jarosława sen. był Piotr (zm. 1672 r.) – właściciel Wieszowej (Wieschowa), Ptakowic (Ptakowitz) i Rokitnicy (Rokittnitz) koło Gliwic (Gleiwitz), w latach 1656 – 1664 pisarz ziemski księstwa opolsko – raciborskiego. Bracia (Jarosław i Piotr) w 1664 roku byli poborcami podatku w państwie raciborskim. W 1650 roku (21.01.) Piotr Strzela, Wacław sen. Pelka i Wawrzyniec (Lorenz) Tauer byli komisarzami ziemskimi dzielącymi pomiędzy wierzycieli majątek Górny Steblów (ober Stoeblau) koło Krapkowic (Krappitz). W 1655 roku Piotr był członkiem delegacji sejmiku księstwa opolsko-raciborskiego do króla polskiego Jana Kazimierza.

VII. LINIA Z MIONOWA (POLNISCH MUELLMEN), WIERZCHU (DEUTSCH MUELLMEN) I DZIELAW (DZIELAU) – MILOWANSKI, MILOWANOWSKI.

Jedna z najważniejszych i prawdopodobnie najstarszych, linii Strzelów. Mionów (Polnisch Muellmen) i Wierzch (Deutsch Muellmen) w księstwie głogóweckim koło Prudnika (Neustadt) do XVIII wieku posiadały rówmież nazwę morawską – Milowanie, stąd linia ta używała też nazwiska „Milowanski", „Milowanowski". Od nazwy morawskiej urobiona została nazwa niemiecka „Muellmen". Nazwa czeska Wierzchu – „Virh" pojawiła się dopiero w XVI wieku.

Hipotetycznym protoplastą tej linii mógł być w XIII wieku wspomniany na początku Grzegorz – zasadźca Leśnicy (Leschnitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), Mionowa (Polnisch Muellmen) i Wierzchu (Deutsch Muellmen) oraz jego syn – Stefan.

Na początku XIV wieku występuje w dokumentach w latach 1314 – 1323 Bertold Milwan, jednak również nie ma pewności że był przedstawicielem Strzelów. Po raz pierwszy nazwisko Strzela pojawia się w drugiej połowie XIV wieku: w 1383 roku Stefflik Strol de Milvan występuje jako świadek w dokumentach księcia Władysława Opolczyka, w 1384 roku (15.02.) Stepplico Strol de Meluano a w 1388 roku (17.05.) występuje dwóch Stefanów: Stefflik Stral sen. (der Alte) i Stefflik Stral (jun.) – starosta Głogówka (Oberglogau), w 1390 roku (4.11.) Stefflik Stral von Melwan. Prawdopodobnie synami któregoś ze Stefanów byli Franczke (Franciszek) i Guncerz Milowańscy, którzy osiedli na Rusi Czerwonej (zob. dalej).

W 1391 roku (5.06.) w dokumentach księcia Bolka IV opolskiego jako świadek występuje Feczencz (Wincenty) Stral von Melowan (Mionów – Polnisch Muellmen) (syn Stefana ?). W 1405 roku w dokumencie księżnej wdowy Ofki wydanym w Głogówku (Oberglogau) wymieniony jest Nitze (Mikołaj) Stral właściciel Grzędzina (Grzendzin) koło Koźla (Cosel). Jego siostra – Małgorzata, była zakonnicą w klasztorze klarysek we Wrocławiu. Żonaty z Heleną N., miał czterech synów: Mikołaja, Przecława, Marcina i Stefana. Mikołaj – w 1404 roku zapisał się na Akademię Krakowską, był właścicielem Grzędzina (Grzendzin) i Dzielaw (Dzielau) po śmierci ojca odziedziczył część Mionowa (Polnisch Muellmen) z sołectwem, folwarkiem, kmieciami i zagrodnikami. Był proboszczem w Mionowie (Polnisch Muellmen), w 1466 roku był kanonikiem w Głogówku (Oberglogau). Zmarł po 1466 roku, po jego śmierci ta część miejscowości stała się własnością kościoła. W 1419 roku bracia na wniosek ich ciotki Małgorzaty, zostali obłożeni ekskomuniką za odmowę zapłacenia klasztorowi klarysek we Wrocławiu (Breslau) 60 grzywiem czynszu. W 1418 roku (9.05.) Prziclaw (Przecław) Strol jest świadkiem w dokumencie tejże księżnej a w 1437 roku (17.06.) w dokumencie księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego wśród świadków występuje Sczepanke (Stefan) Strol von Melivan. W 1455 roku (29.06.) Bolko V głogówecki nadał za wierną służbę Gindrzichowi (Henryk) z Milowanowa wyższe prawo Kórnicy (Koernitz) koło Głogówka (Oberglogau). W 1485 roku (23.05.) ten sam Gindrzich (Henryk) Milovanowski zapisał swojej żonie Katarzynie, córce Hincza (Henryk) Fridlandzkiego (Henryk Dluhomil z Korfantowa) wiano w wysokości 500 florenów, które dostał za wierną służbę od książąt opolskich. Pełnomocnikiem Katarzyny był Przecław Strzela z Dzielaw (Dzielau). Przecław (zm. przed 1524 r.) był właścicielem Dzielaw

(Dzielau) i Wierzchu (Deutsch Muellmen), w 1506 roku Dzielawy (Dzielau) sprzedał Wacławowi Šilheřovskiemu. Żonaty z Aneżką (Agnieszka), córką Henryka von Reibnitz z Piotrowic Nyskich (Peterwitz) (drugi mąż), miał córkę – Katarzynę, żonę (x ok. 1528 r.) Jana Jordana ze Starego Paczkowa (Alt Patschkau) syna – Jerzego. W 1533 roku Jan Jordan procesuje się z Aneżką w sprawie spadku po Przecławie Strzeli.
Syn Przecława – Jerzy Strzela (zm. ok. 1540 r.) z Dzielaw (Dzielau) właściciel Wierzchu (Deutsch Muellmen), sędzia ziemski księstwa głogóweckiego, w 1539 roku sprzedał Krzystkowi Janikowskiemu dochody z Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) koło Koźla (Cosel), w 1540 roku występuje jako pełnomocnik Heleny, córki Henryka Korduli, żony Jana Proskowskiego z Ligoty (Ellguth). Żonaty z Małgorzatą von Tschammer, miał trzy córki: Katarzynę – żonę (x przed 1538 r.) Krzysztofa Kolmasa (Colmas) z Zybrachtic (? Skarbiszów – Seifersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg), w 1538 roku zapisał jej wiano w wysokości 200 guldenów na swoim majątku w Zybrachticach; Magdalena – żonę Zygmunta von Stoltz z Gostomii (Simsdorf), w 1539 roku przekazała cały swój majątek mężowi w zamian za wiano w wysokości 200 guldenów i Elżbietę – żonę Jana sen.von Pange z Sadów (Baumgarten) koło Niemodlina (Falkenberg), który w 1539 roku zapisał jej wiano również w wysokości 200 guldenów.
Syn Jerzego, także Jerzy jun. (zm. ok. 1560 r.) był właścicielem części Wierzchu (Deutsch Muellmen), Mionowa (Polnisch Muellmen), Hojnowic (Hoinowitz), Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) i części Czartowic (Schartowitz). Miał dwóch synów: Jana i Henryka, którzy po śmieci ojca podzielili się majątkiem.
Jan otrzymał Gudynię Wielką (Gross Grauden), żonaty (x ok. 1557 r.) z Marketą (Małgorzatą), córką Jana von Larisch z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) właściciela Jakubowic (Jakobsdorf) koło Koźla (Cosel) prawdopodobnie miał syna – Adama. Adam – właściciel Grudyni Wielkiej (Gross Grauden), na początku XVII wieku posiadał również majątek Kałduny (Kaldaun) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie karniowskim, który w 1612 roku sprzedał margrabiemu Janowi Jerzemu von Hohenzollern, księciu karniowskiemu. Żonaty (x ok. 1642 r.) z Ewą, córką Joachima Henryka Ziemietzkiego (?), miał syna – Jerzego, właściciela Grudyni Wielkiej (Gross Grauden), żonatego z Katarzyną, córką Kaspra von Rothenberg z Kietrza (Katscher) i Štablovic (Stabelwitz) koło Opawy (Troppau).
Henryk (zm. przed 1583 r.) – brat Jana, był właścicielem Dzielaw (Dzielau) i Wierzchu (Deutsch Muellmen), wybudował tu zamek (później mieścił się w nim browar) i nowy kościół. W 1570 roku był przedstawicielem okręgu głogóweckiego w „auszusie" sejmiku księstw opolskim i raciborskim.W 1573 roku (7.02.) kupił Krzyżkowice (Kroeschendorf) koło Prudnika (Neustadt) z młynem, dwa młyny w Prudniku (Neustadt) oraz folwark pod tym miastem. Żonaty z Zuzanną Bohdanowską (zm. 1571 r.), której olbrzymia żeliwna płyta nagrobna znajduje się na zwnętrznej ścianie kościoła w Wierzchu (Deutsch Muellmen), miał dwóch synów: Jerzego i Kaspra.
Jerzy (zm. przed 1595 r.) – syn Henryka, był urzędnikiem cesarskim. Żonaty z Marianną (zm. 1600 r.), córką Samuela Lassoty ze Steblowa (Stoeblau) koło Koźla (Cosel), właściciela Makowa (Makau) koło Raciborza (Ratibor), dzieci nie miał, majątek

odziedziczyła wdowa. Ich epitafium ołtarzowe z marmuru znajdowało się w kaplicy grobowej Strzelów w kościele w Wierzchu (Deutsch Muellmen).
Kasper (zm. 1603 r.) – brat Jerzego, w 1581 roku odbył pielgrzymkę do Jerozolimy i prawdopodobnie dlatego nazywany był rycerzem Grobu Świętego. W 1583 roku był już na Śląsku. Był właścicielem części Wierzchu (Deutsch Muellmen), Krzyżkowic (Kroeschendorf), Czartowic (Schartowitz), Hojnowic (Hoinowitz) i młyna pod Prudnikiem (Neustadt) oraz Wojnowic (Wanowitz) i Boguchwałowa (Hohndorf) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1590 roku był komisarzem cesarskim sprzedającym państwo Koźle (Cosel) Wilhelmowi von Oppersdorff. W 1595 roku wszystkie swoje majątki w okolicy Prudnika (Neustadt) sprzedał szwagierce Mariannie Lassota, wdowie po Jerzym, która majątki (młyny i folwark) w Prudniku (Neustadt) sprzedała radzie tego miasta. Żonaty prawdopodobnie z Ewą Strzela z Obrowca (Oberwitz), epitafia ich znajdują się w kościele w Boguchwałowie (Hohndorf), miał tylko dwie córki: Helenę i Zuzannę. W 1621 roku Jerzy Strzela z Dzielaw (Dzielau) był właścicielem Słupska (Slupsko) koło Gliwic (Gleiwitz).
W 1633 roku występuje jako świadek testamentu spisanego w Wieluniu przez Zuzannę Dzierżanowską Melchior Strzela z Dzielaw – właściciel Chechła (Chechlau) koło Toszka (Tost).
Prawdopodobnie z linii z Mionowa (Polnisch Muellmen) wydzieliła się linia z Sosnowic (zob.) w księstwe oświęcimskim – w 1598 roku (27.07.) przy spisywaniu intercyzy małżeńskiej Buchty z Domecka (Dometzko) koło Opola (Oppeln) jako świadek występuje N. Strzela z Wierzchu (Deutsch Muellmen) i Sosnowic. Informacja ta jednak nie jest pewna i możliwe, że chodzi tu o inną miejscowość o podobnej nazwie w okolicy Prudnika (Neustadt).

Strzelowie na Rusi Czerwonej.

Pod koniec XIV wieku dwaj bracia Franczke i Guncerz z Mionowa (Polnisch Muellmen), prawdopodobnie synowie Stefana, przybyli w orszaku księcia Władysława Opolczyka na Ruś Czerwoną i tam osiedli. Guncerz (zm. przed 1420 r.) był wójtem i prawdopodobnie zasadźcą miasteczka Tłumacz na Pokuciu. Żonaty z Wszeborą N. również ze Śląska, dzieci nie miał. Wdowa po nim w 1420 roku, sądzi się z bratankami o jakiś majątek. Franczke Milowanski (zm. ok. 1421 r.) otrzymał nadania w okolicy Tłumacza, gdzie założył wieś Miłowanie od nazwy morawskiej Mionowa (Polnisch Muellmen). Miał trzech synów: Franczka jun., Guncerza i Urbana oraz nieznane z imienia dwie córki.
Franczek jun. Miłowański miał syna – Franciszka (zm. 1470 r.). Franciszek Miłowański był postacią bardzo znaną i popularną na Rusi. Jego synowie: Jan (ur. 1463 – zm. 1493 r.) był chorążym halickim, zaś Andrzej (ur. 1465 – zm. 1495 r.) – podczaszym halickim. Ród Miłowańskich żył na Rusi jeszcze w XVIII wieku, należeli do drobnej szlachty ziemi lwowskiej.
Guncerz – brat Franczka jun., był założycielem rodu Ostryńskich.
Urban (ur. 1395 – zm. 1444 r.) – trzeci z braci, był właścicielem Bukowna nad Dniestrem i jego potomkowie przyjęli nazwisko Bukowieckich.

VIII. LINIA Z SOSNOWIC.

Linia z Sosnowic w księstwie oświęcimsko – zatorskm według Pilnačka pochodziła z księstwa raciborskiego. W 1419 roku Piotr Strzela zamienił się z Mikołajem Strzeżem z Radoczy na tą miejscowość. Sosnowice w 1464 roku miał jego syn – Jerzy Strzela żonaty z Barbarą, córką Mikołaja Słupskiego. W 1518 roku Mikołaj sądził się z klasztorem zwierzynieckim w Krakowie, w latach 1532 – 1536 był sędzią ziemskim zatorskim. Występuje często w księgach ziemskich księstwa oświęcimsko – zatorskiego. Jego syn – Jan z Rudz (Rudna ?), również sądził się z klasztorem zwierzynieckim.

Od XVII wieku wielu przedstawicieli tego rodu nie podawało linii z której pochodzili. W 1622 roku Helena Strzela była żoną Jana Koschembora z okolicy Olesna (Rosenberg) W 1644 roku w wykazie szlachty górnośląskiej sporządzonym dla biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy notowanych jest dziewięcioro Strzelów: Jan, Zuzanna, Kasper, Niclas (Mikołaj), Jarosław, N., Daniel, Melchior – ewangelicy i Piotr – katolik. Mikołaj Strzela był żonaty z Dorotą Paczynską.
W drugiej połowie XVII wieku w księgach kościelnych Ziemięcic (Ziemientzitz) koło Gliwic (Gleiwitz) nazwisko to występuje kilkakrotnie: w 1654 roku N. Strzala jun. z Przyszówki (Pschyschowka) koło Gliwic (Gleiwitz) był ojcem chrzestnym Stanisława Manowskiego ze Świętoszowic (Schwientoschowitz), w tym samym roku N. córka Strzeli z Wieszowej (Wieschowa) była matką chrzestną Anny Marii Osińskiej. W 1676 roku Anna Strzela była właścicielką części Kozłowa (Koslow) koło Gliwic (Gleiwitz).
W 1730 roku Ludwik Krzysztof von Stral, żonaty z Eleonorą Rachner miał majątek w okolicy Byczyny (Pitschen) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Źródła:
Sinapius T. I s. 957; T. II s. 1046-1047
Boehme: Diplomatische Beytraeg zur Untersuchung der Schlesischen Rechte und Geschichte. Berlin 1770-1775 T. I s. 58; T. II s. 71, 79, 88-89, T. III s. 126, 130; T. IV s. 182
Blażek T. I s. 107-108, T. IV s. 91
Pilnaček T. IV s. 1081, 1199-126
Doerr s. 156
Landbuecher Opp.-Rat. nr 30, 67, 77, 123, 151-153, 170, 175, 178, 208, 209, 212, 230, 236, 242-244, 249, 252, 259, 262, 271, 283, 301, 325, 326, 341, 342
Zemska kniha... nr 2, 31-34, 37-39, 45, 60, 63, 93, 94, 97, 114, 119, 125, 134-136, 142, 145, 146, 157
C.D.S. T. I nr 25, 40, 56, 61, 67, 72, 91, 100, 106, 112, 114, 142, 143, 154; T. II nr 135, T. VI nr 4, 26, 30, 63, 67, 72, 73, 77, 80, 84, 116, 117, 131, 149, 151, 171, 185, 186, 191, 194, 201, 202, 212, 215, 217, 219, 226, 235, 279, 304, 308, 313b, 145, 317, 345, 368, 369, 378, 387, 404, 410, 418, 426, 428, 448, 463, 467, 476, 490; T. XVI nr 3196; T. XVIII nr 241; T. XXX nr 6411; T. XXXIII s. 2, 29, 45, 47, 50, 58, 106, 149, 163
Cetwiński s. 52 nr B 193

Rauscher nr 121,123, 241, 252, 258, 271, 178, 283, 296, 341-346, 368, 370, 376, 378, 381, 383, 385, 388, 391-393, 396, 397, 399, 400, 404, 406, 411, 422-424, 427
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratobřskeho (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnivh Praci r. 47:1997 č. 2 nr 8, 12, 15-17, 28-31, 33, 47, 70, 79, 82, 85-86, 93, 95, 98, 107, 117-118, 122, 124-125, 131-132, 139-140
WAP Wrocław – rkp Księga ziemska księstwa opolsko – raciborskiego: Dily Bratrzy Strzeluow
Veldtrup D.: Prosopographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 478
Stibor J.: Leśnica i jej okolice w zapisach opolsko – raciborskich ksiąg ziemskich (w:) Osiem wieków Ziemi Leśnickiej (pod red. A. Lipnickiego) Wrocław 2002 s. 82-155
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731 (w:) Sbornik Archivnich Praci T. 47:1997 č. 2 nr 57
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 160, 516
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 42
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 60, 61, 70, 107, 118, 125, 161, 162, 180, 431
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 35, 41, 51
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates... Breslau 1896 s. 367, 408
Kahl C.: das Majorat Turawa (bmw – Niemcy, brw – ok. 1990) s. 17, 19
Weltzel A.: Beitrag zu den historischen Notizen ueber Ottmuth. (w:) Schlesiens Vorzeit in Bild und Schrift. Breslau Bd 4:1882 nr. 7 s. 124-127
Chrząszcz J.: Zur Geschichte der Polnisch- und Deutsch-Muellmen Kreis Neustadt O.S. (w:) Oberschlesien Jg 7:1908/09 s. 71-77, 240-244, 323-337
Morawitzki: Die Familie der Strzela Chmelik von Obrowec im Besitze von Schimischow (w:) Aus dem Chelmer Lande Jg. 1:1925 nr. 9/10; 2:1926 nr 3
Hoffmann G.: Der Grabstein in der Suchauer Kirche. (w:) Aus dem Chelmer Lande Jg 1:1925 nr 1
Sękowski R.: Materiały do dziejów własności ziemskiej na Górnym Śląsku na przykładzie okolic Leśnicy. (w:) Osiem wieków Ziemi Leśnickiej (pod red. Alberta Lipnickiego) Wrocław 2002 s. 33-79
Sękowski R.: Udział rycerstwa śląskiego w rządach i kolonizacji Rusi Czerwonej przez Władysława Opolczyka – problemy genealogiczne i rozeznanie wstępne. (w:) Władysław Opolczyk jakiego nie znamy. Próba oceny w sześćsetlecie śmierci (red. A. Pobóg-Lenartowicz) Opole 2001 s. 115-135.
Sękowski R.: Strzelowie z Mionowa i Wierzchu – ich dzieje i działalność na Rusi Czerwonej. (w:) Ziemia Prudnicka. Rocznik 2004. Prudnik 2004 s. 171-174
Register Matryki Kralowe Izabele (Zapolya) od 1552 aż do 1556 roku. AP Wr. Ks. Opol.-rat. Rep. 35, sygn.. 36 s. 20, 23
Księga Praw rkp s. 456 – 1615 r. uchwała sejmiku księstwa opolsko – raciborskiego. WBP Op.-Rogów Op.

Księga podatków księstwa opolsko – raciborskiego 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn. 148
Uchwały sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego rkp – Biblioteka Tschammera w Cieszynie.
Kniejski O., Sękowski R.: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 s. 94(p), 95(p), 13(p), 109(p), 1`12(p), 115(p), 120(p), 124, 125(p), 129(p), 142(p), 146(p), 147, 147(p), 148(p), 149(p), 177, 177(p), 183, 186(p), 199(p), 205(p), 210, 210(p), 210(p), 213, 216(p), 217, 218(p).
Sękowski R. (oprac.): Stosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII w.) w świetle aktów prawnych i akt sądowych. Materiały.Chorzów 2016. nr Us11 pkt 1, 38 pkt 1; Kz 20, 21; Ko 47; Kw 15.
Sękowski R.: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko – polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 s. 23p., nr 6, 8, 17, 34

TABLICE GENEALOGICZNE.

LINIA Z CHECHŁA

Właściciele:

1393 t. – Czepan (Stefan) Strzel v. Kachel (Chechlau?)
1399 r.- Sstepan Strzel v. Tscheln (ten sam?)
1409 r. – Stefan Stral v. Cechlau wł. Pławniowic
1451 r. – Stefan jun. z Chechła wł. Třebovca
1492 r. – Stefan Strzela z Třebovca
zm. po 1507 r.
1633 r. – Malcher (Melchior) Strzela z Dzielaw

LINIA Z PAWONKOWA

Właściciele:

1423 r. – Janke Strol v. Pawunkow
1434 r. – Janek Strol z Pawonkowa (ten sam?)
zm. 1480 r. wł. Jeżowej
1450 r. – Jan Strol v. Pawunkow
|
_____
Jan jun. Piotr córki:
a) Elżbieta
m. (x ok. 1466 r.
Bartosz Beess
z Chróściny
b) Katarzyna
wł. Jeżowej
zakonnica w Czarnowąsach
1488 r. – przeorysza klasztoru
1529 r. – Janek Strzela
1538 r. – Pawonków kupił Mikołaj Chmielik (Strzela) Obrowca

LINIA Z ROKICIA I RASZOWEJ

Właściciele:

1315 – 1324 r. Petrasch (Piotr) Strzela
zm. przed 1338 r.
1338 r. – Izolda, wdowa po Piotrze Streli
1340 r. – Fedko (Fryderyk) (syn Piotra?)
1356 r. – N. Strala z Raszowej
1363 r. – N. (ten sam) kupił Zbicko
1372 r. – N. (Fedko?) Strala de Rokicz
Starosta halicki na Rusi Czerwonej
1396 r. – Petrasz (Peszko, Piotr s. Piotra?) Stral
XV w. – Mikołaj z Rokicia przeniósł się do Czech

LINIA ZE ZDZIESZOWIC I LEŚNICY

N. zwany Strol
1439 r. – dziedziczny wójt Leśnicy
|
Krzystek Strzela
zm. 1515 r.
dziedziczny wójt Leśnicy
ż. Agnieszka v. Rohr
|

Mikołaj

Melchior
zm. po 1540 r.
wł. wójtostwa Leśnicy, Zdzieszowic i Rozwadzy
ż. 1. Magdalena Kozłowska z Kozłowa i Paczynki (zm. po 1538 r.)
2. Barbara Pelka z Borzysławic (zm. po 1540 r.)
|
Melchior jun.
zm. przed 2.09.1564 r.
wł. wójtostwa Leśnicy, Zdzieszowic i Rozwadzy
ż. 1. (x przed 1557 r.) Marusza v. Skal z Gronowic (zm. po 1557 r.)
2. Anna Buchta z Otmętu
|

---

córki:

a) Anna
m. Łukasz jun. Buchta (zm. 1558 r.)
wł. Wysokiej, Kalinowic i Gogolina

b) Haza
m. 1. Jan Rohowski z Rohowa i Brzeźnicy (zm. przed 1538 r.)
2. (x 1538 r.) Wawrzyniec (Lorenc) Twardawa z Twardawy

c) Helena
m. Krzystek Talkenberg z Ciecierzyna
wł. Suchodańca i Grodziska

d) N. ?
m. Jan sen. Żyrowski

Jan	Balcer	Fryderyk	córki:
zm. po 1593 r.	zm. przed	zm. przed	a) Anna
wł. Czarnocina	1603 r.	1591 r.	m. (x przed 1560 r.)
i Wielmierzowic	wł.	wł.	Jerzy Dobschuetz
oraz	Zdzieszowic	wójtostwa	(Chorulla) z Choruli
domu w Leśnicy	i Rozwadzy	Leśnicy	b) Agnieszka
wszystkie majątki	ż. Faustyna	ż. Ewa	m. Paweł Mokrski
sprzedał	Kochcicka	Lasota	z Kotulina wł. Paczynki
	(zm. 1571 r.)	z Rokicia	c) Kachna (Katarzyna)
	|	|	
	_____		córki:
Balcer jun.	Anna		a) Anna
|	m. Jerzy Holly		zm. po 1591 r.
?	z Ponięcic		wł. wójtostwa Leśnicy
Ferdynand	wł. Szczygłowic		m. Henryk v. Schlewitz
1620 r. – wł.			b) Ewa
Zdzieszowic			wł. Poręby
			m. Mikołaj Żyrowski

LINIA Z OTMĘTU - SCHILHAN.
(na Górnym Śląsku wymarła w II połowie XVI w.)

Właściciele Otmętu XIV – XV w.

1311 r. – Mikołaj Strzela
1320 r. - Peter zwany Stral
1338 r. – „stary” Strzela
1393 r. – rycerz Schelhan Stral
1412 r. – Ssylhan Strol
1419 r. – Ssilhan Strol
1437 r. – Janke I Ssstiepan Schelhan
1442 – 1454 r. – Jan Schilhan
1463 r. Anna Schilhan
1477 r. Mikulass Ssylhan (zm.po 1497 r.)

Genealogia.

Mikulasss Ssylhan
zm. po 1497 r.
wł. Otmętu i Kniei
ż. Anna Stosch v. Kaunitz
|
_____?_____

Barbara	Katarzyna
ur. 1495 –	m. 1. Jan Kordula
zm. Koźle 11.04.1567 r.	zm. przed 1539 r.
matka (Stamm-Mutter)	2. Piotr v. Koenigsfed
wszystkich linii hrabiowskich	(zm. ok. 1540 r.)
Oppersdorffów	wł. Kotorza Wielkiego
m. (x 1512 r.) Fryderyk	i Turawy
v. Oppersdorff	

(ur. Gać 1471 –
Brzeg 1544 r.)
Starosta Brzegu i Oławy

1538 r. – Waniek Schilhan
1539 - 1551 r. – Mikołaj Schilhan
1568 r. – Dietrich Strzela

LINIA Z OBROWCA – STRZELA zwany CHMIELIK, OBROWIECKI

1410 r. – Steffke i Muczke Stral v. Obrowicz
1417 r. – Steffke Strol z Obrowca

N. Strol
|
_____?_____
Jan Chmelik Obrowetzki — zm. przed 1538 r. — wł. Obrowca
1485 r. – świadek dokumentu
1496 r. – kup. Grabów
1512 r. – kup. Kamień Śląski, Kamionek, pustą Ligotę oraz dom z zgrodą przy bramie Bytomskiej w Opolu
1512 – 1530 r. – kanclerz ks. opolskiego

Jerzy Chmielik — zm. po 1519 r.

|
_____

Stefan — wł. Obrowca

Zygmunt — wł. Obrowca
|
Elżbieta
m. N. (Jan lub lub Bartłomiej) Czornberg

Mikołaj — zm. 1560 r. — wł. Kalinowa, Szymiszowa i Ligoty Samborowej
1538 r. – kupił Pawonków
ż. Małgorzata v. Pueckler z Grodźca
|
_____

Regina
m. Jan jun. v. Pogrell (z Pogorzeli) z Michałowa

Jerzy — zm. po 1573 r. — wł. Ligoty Samborowej, i Otmic
ż. (x ok. 1560 r.) Helena Kokors z Kamieńca

Piotr — zm. 12.01.1600 r. — dworzanin królów poskich
1570 r. – kup. Dziewkowice
1581 r. – kup. Suchą
ż. Zuzanna Żyrowska z Żyrowej

Jan — zm. 1595 r. — wł. Kalimowa, Kalinowic i Kamienia Śląskiego
ż. 1. (x 1563 r.) Ewa Proskowska z Prószkowa
2. (x 15.06.1581 r.) Sabina v. Donat
|

|

Ludmiła
wł. wszystkich majątków ojca
m. 1. Jan Krzydlowski wł. Szymiszowa
2. Joachim Kochcicki

Jan jun.
1596 r. – wł. Jasionej

Kasper
1587 r. wł. Nogawczyc
ż. Ewa Zakrzowska

Sabina
m. Laslo (Władysław) v. Dobschuetz z Choruli

Adam Strzela z Obrowca
zm. przed 1610 r.
wł. Kamionka, pustej Ligoty i Garbowa
ż. Ewa v. Esslingen ze Ślęży
|

Mikołaj
zm. przed 3.09.1657 r.
wł. Dziewkowic, Kamionka i Wysokiej
1621 r. – wł. Jaśkowic, Wilkowic, Zawady, Kamieńca, połowy Wieszowej, Rokitnicy i Konar
ż. NN
|

córki:
a) N
b) Ewa
m. N. v. Skal

Jarosław sen.
zm. ok. 1680 r.
wł. Dziewkowic
1647 r. – pisarz ziemski księstw opolskiego i raciborskiego
ż. Małgorzata v. Stoltz z Gostomii
(zm. 1671 r.)
|
Jarosław jun.
zm. 1696 r.
1679 r. – kup. Czyżowice
1684 r. – deputowany stanów ewangelickich Śląska do Wiednia
ż. Anna Julianna Zahradek z Warmątowic
|
Jarosław
ostatni przedstawiciel linii z Obrowca
1708 r. wł. Zabardowic i Milikowic
ż. 1. (x 29.08.1708 r.) Helena v. Rohr
(zm. 15.11.1711 r.)
2. N. v. Eberhard

Piotr
zm.1672 r.
wł. Wieszowej, Ptakowic i Rokitrnicy
1656 – 1664 r. – pisarz ziemski ks. opolskiego i raciborskiego
1655 r. – członek delegacji sejmiku ks. opolskiego i raciborskiego do króla Jana Kazimierza

LINIA Z MIONOWA, WIERZCHU I DZIELAW – MILOWANSKI, MILOWANOWSKI

XIII w. – Grzegorz zasadźca Leśnicy i jego syn Stefan (?)
1314 – 1323 r. – Bertold Milwan (?)
1383 r. – Stefflik Strol de Milwan
1384 r. – Stepplico Strol de Meluano
1388 r. Stefflik Stral der Alte (sen.) i Stefflik Stral – starosta Głogówka synem jednego z nich był Franczke – założyciel Miłowania na Rusi Czerwonej
1391 r. – Feczencz (Wincenty) Stral v. Milowan
1405 r. – Nitze (Mikołaj) Stral

<u>Milowanscy na Rusi Czerwonej.</u>

Stefan Stral
z Mionowa
|
?
|

Gunczerz	Franczke Milowanski
zm. przed 1420 r.	zm. ok.1421 r.
zasadźca i wójt dziedziczny miasteczka Tłumacz na Pokuciu	założył wieś Miłowanie k. Tłumacza
ż. Wszebora ze Śląska	|

Franczek jun. Miłowański	Guncerz	Urban	2 córki N.
|	|	ur. 1395 –	
Franciszek	ród	zm. 1444 r.	
zm. 1470 r.	<u>Ostryńskich</u>	wł.	
|		Bukowna	
		nad Dniestrem	
		|	

Jan	Andrzej	ród
ur. 1463 -	ur. 1465 -	<u>Bukowieckich</u>
zm. 1493 r.	zm. 1495 r.	
chorąży halicki	podczaszy halicki	

<u>Potomstwo Mikołaja.</u>

Mikołaj (Nitze) Stral
s. Wincentego (?)
1405 r. – wł. Grzędzina
ż. Helena N.
|

Mikołaj jun.	Przecław	Marcin	Stefan

zm. po 1466 r.
1404 r. student Akademii Krakowskiej
wł. Grzędzina (część), Mionowa (część)
proboszcz w Mionowie, kanonik w Głogówku

zm. przed 1524 r.
wł. Dzielaw i Wierzchu
ż. Agnieszka (Aneżka) v. Reibnitz z Piotrowic Nyskich

Jerzy
zm. ok.1540 r.
z Dzielaw
wł. Wierzchu
sędzia ziemski ks. głogóweckiego
ż. Małgorzata v. Tschammer

Katarzyna
m. (x ok. 1528 r.) Jan Jordan ze Starego Paczkowa

Jerzy jun.
zm. ok.1560 r.
wł. cz. Wierzchu Mionowa, Hojnowic, Grudyni Wielkiej i cz. Czartowic
ż. NN

córki:
a) Katarzyna
m. (x przed 1538 r.) Krzysztof Kolmas (Colmas) ze Skarbiszowa
b) Magdalena
m. Zygmunt v. Stoltz z Gostomii
c) Elżbieta
m. Jan sen. Pange z Sadów

Jan
wł. Grudyni Wielkiej
ż. (x ok.1557 r.) Małgorzata (Marketa) v. Larisch z Jakubowic

Adam
wł. Grudyni Wielkiej i Kałdun
ż. (x ok. 1642 r.) Ewa Ziemietzka

Jerzy
wł. Grudyni Wielkiej
ż. Katarzyna v. Rothenberg z Kietrza i Štablovic

Henryk
zm. przed 1583 r.
wł. Dzielaw i Wierzchu
1573 r. – kup. Krzyżkowice
ż. Zuzanna Bohdanowska (zm. 1571 r.)

Jerzy
zm. przed 1595 r.
urzędnik cesarski (?)
ż. Marianna Lasota ze Stebloiwa i Makowa

Kasper
zm. 1603 r.
1581 r. – odbył pielgrzymkę do Jerozolimy
wł. cz. Wierzchu, Krzyżkowic, Czartowic, Hojnowic, młyna pod Prudnikiem, Wojnowic
ż. Ewa Strzela z Obrowca

córki:
a) Helena
b) Zuzanna

STRZELEC

zob.

KOSCHITZKI

STRZELENSKI

zob.

STRELENSKI

STRZELETZ
(STRZELECZEK)

W 1598 roku (17.06.) na wniosek cesarza sejmik księstwa opolsko-raciborskiego nadał inkolat księstwa i wpisał w stan rycerski braci Tomasza i Eliasza „Strzeleczków". Nic o nich nie wiadomo. Byli prawdopodobnie synami burmistrza Opola (Oppeln) w 1557 roku – Jana Strzelca (Strzeletz). Być może byli osiadłymi w Opolu potomkami rodziny Koschickich.

Źródła:
Uchwały sejmików księstwa opolskiego i raciborskiego uchwała nr 42/2 z 1598 r. – rkp. Biblioteka Tschammera Cieszyn s. 147
Steinert – kartoteka mieszkańców Opola rkp. w posiadaniu autora.

STRZELKA
(STRZELKA z ROHOWA, STRZELKA z BELSZNICY,
STRZELKA von BELSCHNITZ, STRALKA, *STRZAŁKA*)

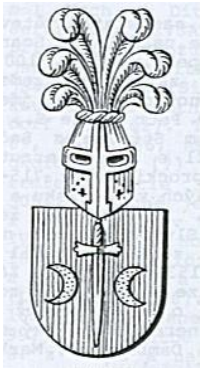

Herb wg Pilnačka

Polski herb Ostoja

Szlachta polska herbu Ostoja pochodząca z księstwa oświęcimsko – zatorskiego, gdzie posiadali majątek Babice. Na Górnym Śląsku początkowo siedzibą ich był Rogów (Rogau) koło Raciborza (Ratibor): w 1479 roku (23.02.) wśród szlachty księstwa raciborskiego występuje Jan Strzelka z „Rohowa a z Rohowcze" (Rogów-Rogau, Rogowiec-Rogowetz). W 1492 roku (4.04.) ten sam Jan kupił od Jakuba Dlugoscha wieś i majątek Bełsznicę (Belschnitz) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau). W 1494 roku (5.03.) sprzedał ją księciu Janowi opawskiemu. Pomimo tego, jego potomkowie podawali tą miejscowość jako swoją siedzibę rodową. W 1498 roku był właścicielem części Janowic (Cyprzanów, Janowitz) koło Raciborza.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1206
C.D.S. T. VI nr 317, 400, 416
Rauscher nr 49, 55, 59, 68, 73, 80, 92, 97, 104, 105, 108, 111, 120, 168, 317-319, 494, 544

STRZELOWETZ

W połowie XVII wieku ostatni przedstawiciel czeskiej linii Strzelów z Rokicia (Rokitsch) – Wilhelm Ulryk (Oldrzich), miał z Anną Marią Stock naturalnego syna Franciszka Henryka Strzelowca, który w 1670 roku (10.10.) uzyskał dyplom herbowy ze zmianą nazwiska na „Strzela".

Źródła:
Doerr s. 156

zob.

STRZELA

STRZEMIENSKI
(STRZEMINSKI)

Herb wg Blażka

Polski herb Strzemię

Górnośląska szlachta polskiego pochodzenia herbu Strzemię (wg Sinapiusa – Jelita), znana od początku XVIII wieku: w 1720 roku posiadali kuźnice w Chwostku (Chwostkower Hammer) koło Lublińca (Lublinitz) oraz Rybną (Rybna) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1047
Blażek T. III s. 59
Pilnaček T. IV s. 1207

STRZITEŻ

zob.

DEYM

STRZYBNICKI
(STRZYBNICKI ze STRZYBNIKA)

Stary ród górnośląski pochodzący ze Strzybnika (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor). Według Pilnačka należeli do rodu Raszyców herbu Wieże. Protoplastami rodu mieli być Otto i Rudolf Raszycowie którzy około 1255 roku kolonizowali rejon Strzybnika (Silberkopf), Rudnika (Rudnik) i Miedonii (Niedane).

W 1438 roku w dokumentach raciborskich występuje Tomasz ze Strzybnika (Silberkopf), Maciej ze Strzybnika w 1465 roku był rotmistrzem wojsk polskich. Jan Strzybnicki W 1509 roku (27.01.) występuje jako świadek w dokumencie księcia Walentyna raciborskiego. Ten sam jan w 1524 roku kupił Załęże (?) koło Pszczyny (Pless). Inny Jan w 1579 roku był urzędnikiem Magdaleny Planknarowej we Wodzisławiu Śląskim (Loslau).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1207-1208
C.D.S. T. VI nr 467

STUBENBERG

Herb rodowy

Herb baronowski I

Herb baronowski II

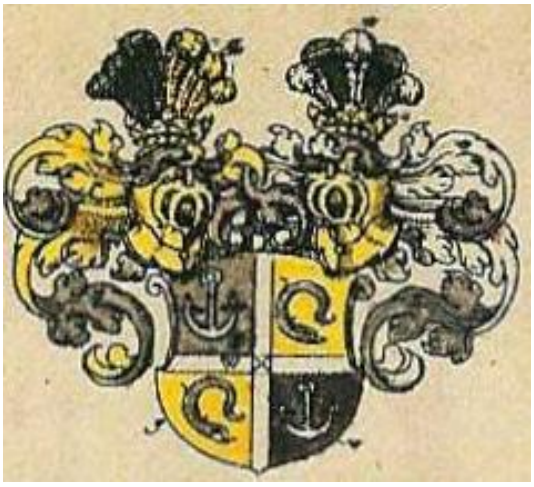

Herb baronów Rzeszy
wg Siebmachera

Stary styryjski ród baronowski, znany od połowy XII wieku: w 1143 roku występuje w dokumentach Wulfinc de Stubinberc, nazwisko pochodzi od ich siedziby rodowej w Styrii.
W 1590 roku Rudolf bar. von Stubenberg posiadał w lenno państwo Homole (Hummel) w hrabstwie kłodzkim.

Źródła:
Blażek T. II s. 128
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 228-230

(ze) STUDENE VODY

zob.

FOGLAR

STUDENKA
(SLATINSKI ze STUDENKI)

Drobni włodycy pochodzący ze Studenki (Stauding) koło Bilovca (Wagstadt) w księstwie opawskim. Część z nich – właścicieli Slatiny (Schlatten) nosiło nazwisko „Slatinski".
Jan Studenka w 1444 roku (22.07.) z żoną Heleną N. kupił majątek w Čertovej Lhotie (Marianske Lazne). Miał dwóch synów: Jerzego – odziedziczył majątek ojca i Jana jun.
Jan jun., żonaty z N. z Čertoryi miał dwóch synów: Jerzego i Mikołaja.
Jerzy – syn Jana jun. zmarł przed 1508 rokiem. Mikołaj (zm. przed 1540 r.) w latach 1480 – 1520 posiadał majątek Slatina (Schlatten) i przyjął nazwisko „Slatinski". Był dwukrotnie żonaty, drugą jego żoną (x po 1523 r.) była Anna Birka (zm. po 1544 r.) z Nasiedla (Nassiedel) koło Głubczyc (Leobschuetz). Z pierwszego małżeństwa miał syna – Jana Slatin-

skiego ze Studenki, znanego z dokumentów z 1540 roku. Z drugiego małżeństwa miał trzech synów: Wańkę, Czcibora i Jerzego.
Najmłodszy – Jerzy (zm. przed 1562 r.) odziedziczył po matce majątki w Jakartovicach (Eckersdorf) i Bohdanovicach (Boidensdorf). Żonaty z Małgorzatą von Larisch z Ligoty (Ellguth), właścicielką Leskovca (Spachendorf), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jerzego Wysockiego z Wysokiej (Waissack) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał synów: Jana, Adama i Jerzego Jana. Jan i Adam (zm. przed 1588 r.) w 1580 roku sądzili się z Feliksem von Hof z Kantorova (Kantorowice-Kantersdorf). Jerzy Jan w 1593 roku posiadał Raduň (Radun).
Synem któregoś z nich był Adam (zm. przed 1658 r.) – w 1644 roku właściciel wolnego domu w Opawie (Troppau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną Kamenec (zm. między 1636 a 1658 r.), 2. z N. von Warkotsch (zm. 18.10.1669 r.) z Dobiercic (Wilmsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg), miał dwie córki: Joannę (ur. 19.06.1636 r.) i Zuzannę – żonę Jana Lubowskiego z Łubowic (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1209-1211

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Studenka
1444 r. – kup. Čertova Lhota
ż. Helena N.
|
_____
Jerzy — wł. Čertovej Lhoty
Jan jun. — ż. N. z Čertoryi
|
_____
Jerzy — zm. przed 1508 r.
Mikołaj — zm. przed 1540 r.; 1480 – 1520 r. – wł. Slatiny
Slatinski
ż. 1. NN
2. (x po 1523 r.) Anna Birka z Nasiedla (zm. po 1544 r.)
|
_____
Jan Slatinski ze Studenki — zm. po 1540 r.
Wańka
Czcibor
Jerzy — zm. przed 1562 r.; wł. Jakartovic i Bohdanovic; ż. Małgorzata v. Larisch z Ligoty; wł. Leskovca

|

Jan — Adam, zm. przed 1588 r. — Jerzy Jan, 1593 r. – wł. Raduňa

|

?

Adam
zm. przed 1658 r.
1644 r. – wł. wolnego domu w Opawie
ż. 1. Katarzyna Kamenec
(zm. między 1636 a 1658 r.)
2. N. v. Warkotsch
Z Dobiercic
(zm. 18.10.1669 r.)

|

córki:
a) Joanna
ur. 19.06.1636 r.
b) Zuzanna
m. Jan Lubowski
z Łubowic

STUDENSKI
(STUDENCKI)

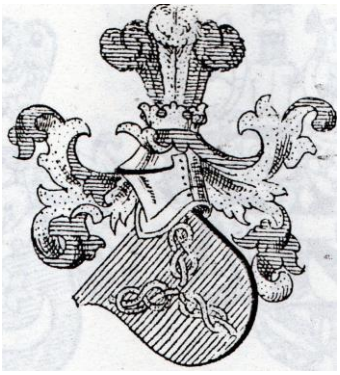

Herb Studenskich

Polski herb Kietlicz I - Kiczka

Stary górnośląski ród herbu Kiczka, nazwisko według Pilnačka pochodzi od Studziennej (Studen) koło Raciborza (Ratibor). Posiadali majątki głównie w księstwie cieszyńskim.
N. Studenski był żonaty z Anną, córką Jana von Biberstein z Bojszowych (Boischow) koło Pszczyny (Pless). Maciej Studenski w 1484 roku był członkiem rady księcia Kazimierza cieszyńskiego.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1047
Blażek T. III s. 59, T. IV s. 91
Pilnaček T. IV s. 1211

STUDNITZ
(BYSTRZICKY ze STUDNIC, STUDENEC, STUDNITZ GEROLSKI genannt)

Herb wg. Blażka

Herb wg Siebmachera

Herb wg Dorsta

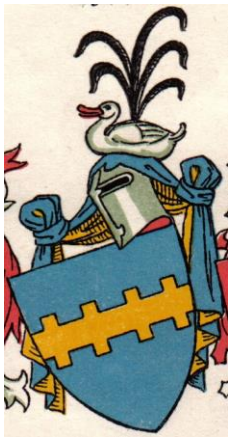

Odmiany herbu wg Schles. Wappenbuch

Ród pochodzący z Moraw gdzie pierwotną siedzibą od której wzięli nazwisko była miejscowość Studenec koło Brna. Później ich główną siedzibą była Bystřica, również koło Brna.
Abschatz w swojej „Bardenlieder" wywodzi ród ten z arystokracji Kwadów i Lygiów. W monografii rodu jako legendarnych protoplastów wymienia się czterech (braci?) żyjących w XIII wieku: N., N., Nepomucena (?) i Nekameslawa. Jeden N. miał zginąć w bitwie pod Legnicą w 1241 roku. Źródłowo udokumentowani są trzej bracia: Benedykt, Andrzej i Je-

rzy, którzy w 1306 roku zostali przez króla Wacława pasowani na rycerzy. Epitafium Andrzeja i Jerzego znajduje się w kościele w Bystřicy. Synem jednego z nich był Dietrich, znany ze źródeł z połowy XIV wieku. W XV wieku znany jest Jan – taboryta, który w 1431 roku zdobył zamek Blanzeko (obecnie Blansko).
Jednak protoplastą rodu od którego można wywieść genealogię był Andrzej (zm. 1437 r.) – komornik króla Zygmunta Luksemburczyka. Początkowo również husyta, żonaty z Małgorzatą Kunčicką (zm.1454 r.), był właścicielem Bystřicy. W miejscowym kościele znajdują się płyty nagrobne jego, jego syna i żony, z inskrypcjami: „ Dominus Andreas de Studnic, alias de Bystric, Supremus Camerarius Imperatoris Sigismundi, nec non Filius ejus Dominus Wenceslaus, Strenuus Miles de Studnic, ad Laudem Dei et Sanctorum Ejus, nec non ad Laudem Beatae Mariae Virginis et Sancti Joannis Baptiste, hujus Ecclesiae in Bistricz Patroni, pro animabus jam defunctus Parentum et Progenitorum suorum hoc opus fieri fecit.”, „ Anno Domini 1454 Feria secunda post Pascha obiit Nobilis Domina Margaretha de Kniczic, Conthoralis Domini Andreae de Studnic, hic sepulta”.
Syn Andrzeja – wspomniany w inskrypcji Wacław (zm. 1547 r.), służył w armii czeskiej i brał udział w wojnach węgierskich. Żonaty według monografii rodu z N., córką Baltazara von Mutschelnitz z Pełczyna (Polgsen), zaś według Pilnačka z Aleną z Bitova (Bittau) (dwie żony ?), miał córkę – Machnę (Małgorzatę) (zm. 1554 r.), żonę (x 1511 r.) Jana Voka Birki z Nasiedla (Nassile) koło Głubczyc (Leobschuetz), właściciela Šilheřovic (Schillersdorf) i Hněvošic (Schreibersdorf) w księstwe opawskim, oraz synów: Macieja, Jana i Jerzego.
Jan w 1491 roku studiował w Krakowie. Maciej i Jerzy byli założycielami dwóch linii – wymarłej linii opawskiej i głównej linii kluczborskiej.

I. LINIA OPAWSKA.

Założycielem linii opawskiej prawdopodobnie był syn Wacława – Maciej Bystřicki ze Studnic, który w 1507 roku nabył Stěbořice (Stiebrowitz) a w 1513 roku Štitinę (Stettin) koło Opawy (Troppau). Istnieją jednak informacje że już wcześniej – przed 1490 rokiem posiadali (Wacław ?) Posucice (Passnitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Maciej (zm. 1536 r.) był żonaty (x 1508 r.) z Katarzyną, córką Wacława Czepla z Bełku (Belk) koło Rybnika (Rybnik).
Nie wiadomo czyim synem był występujący w XVI wieku Filip Studnic, trzeci mąż Elżbiety z Hradczan (Gródczany, Hratschein) (pierwszym mężem był Frydusz Herbort, drugim – Jakub Scharowetz-Scharowski). W początkach XVII wieku Alena von Studnitz była żoną (x ok. 1624 r.) była żoną Fryderyka Bohdanowskiego ze Slimakowa, właściciela Bogdanowic (Badewitz) koło Głubczyc (Leobschuetz).

II. LINIA KLUCZBORSKA
GEROLSKI, GERALTOWSKI, JEROLSKI.

Założycielem linii był syn Wacława – Jerzy Studnic (ur. 1478 – zm. 1531 r.). Początkowo służył w armii polskiej i walczył z zakonem krzyżackim. Osiadł na Śląsku i ożenił się (x 1499 r.) z N. von Strachwitz, ostatnią przedstawicielką linii z Gierałcic (Jeroltschuetz) koło

Kluczborka (Kreuzburg), którą to miejscowość wniosła mu w posagu. Miał dwóch synów: Jerzego jun. i Jana sen.
Jerzy jun. von Studnitz był w połowie XVI wieku wikarym klasztoru joannitów we Wrocławiu (Breslau).
Jego brat – Jan sen. Gerolski (zm. po 1554 r.), rotmistrz wojsk czeskich i węgierskich, brał udział w wyprawach węgierskich a następnie był w służbie książąt Albrechta i Karola ziębicko – oleśnickich, w latach 1531 – 1554 był starostą Wołczyna (Konstadt). Żonaty z N. von Pritzelwitz (Machnitzki) z Wiszni Małej (Wiese) koło Trzebnicy (Trebnitz), miał syna – Jana jun. Jan jun. (zm. 6.01.1594 r.) – właściciel Gierałcic (Jeroltschuetz) podobnie jak jego ojciec był w latach 1572 – 1585 starostą Wołczyna (Konstadt). Brał udział w armii arcyksięcia Maksymiliana w bitwie pod Byczyną (Pitschen) gdzie został ciężko ranny. Pochowany został przed głównym ołtarzem w kościele w Gierałciciach (Jeroltschuetz). Żonaty z Jadwigą von Koschligk z Jagoszyc (Jagatschuetz) z linii z Budzicza (Puditsch), miał sześć córek i ośmiu synów:
1. Agnieszkę – żonę Jana von Siegroth ze Sławikowa (Slawikau) koło Raciborza;
2. Zuzannę – żonę Melchioa von Skal z Bogacicy (Bodland) koło Kluczborka (Kreuzburg);
3. Annę – żonę Jerzego von Aulock z Jakubowic (Jakobsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg);
4. Barbarę – żonę N. von Warkotsch z Dobiercic (Wilmsdorf) koło Kluczborka (Kreuburg);
5. Dorotę – żonę Jana von Frankenberg z Roszkowic (Roschkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg);
6. Katarzynę – żonę N. von Mutschelnitz z Warzęgowa (Wersingawe) koło Wołowa (Wohlau);
7. Guendericha (Henryk) – zginął w wojnie węgierskiej;
8. Wacława – kontynuatora rodu (zob. potomstwo Wacława);
9. Władysława – zmarł nieżonaty;
10. Bartłomieja (Bartel) (zm. po 1596 r.) – oficera w armii arcyksięcia Maksymiliana z którym brał udział w wyprawie do Polski. W 1596 roku (23.04.) kupił od Abrahama burgr.zu Dohna majątek Kammerau (Komorów k. Nysy ?). Nazwisko żony nie jest znane, dzieci nie miał.
11. Adama – kontynuatora rodu (zob. potomstwo Adama);
12. Alberta (Albrecht) – około 1621 roku był właścicielem Januszkowic (Januschkowitz) oraz Wronina (Wronin) koło Koźla (Cosel), Januszkowice (Januschkowitz) sprzedał Gotardowi von Sitsch. Zginął w wojnie węgierskiej;
13. Andrzeja – nic o nim nie wiadomo;
14. N. – zmarł w dzieciństwie

A. POTOMSTWO WACŁAWA.

(wymarłe)

Wacław (ur. 1558 – zm. 24.07.1613 r.) – drugi syn Jana jun., członek rady książąt oleśnickich był właścicielem Krzeczyna (Kritschen) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty z Marianną v. Monsterberg (Wolf) (zm. 1623 r.) z Miechowa (Mechau) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), miał córkę Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z Adamem von Baruth z Szymonkowa

(Simmenau), 2. z Melchiorem von Kottulinski z z Dąbrowy (Dammer) koło Namysłowa (Namslau) oraz synów: Jana i Fryderyka.
Fryderyk (ur. 1600 – zm. 17.06.1627 r.) – zmarł w młodości i został pochowany w kościele św. Marii Magdaleny we Wrocławiu (Breslau).
Jan von Studnitz (ur. 4.05.1592 r.) – po studiach w Jenie, podróżował po Niemczech, Niderlandach, Anglii, Francji, Hiszpanii i Włoszech, gdzie na Sycylii brał udział w walkach z piratami. Dostał się do ich niewoli w której przebywał przez sześć miesięcy w Tunisie. Wykupiony za pośrednictwem wielkiego mistrza zakonu kawalerów maltańskich przez książąt Henryka Wacława i Karola Fryderyka oleśnickich, pozostawił bardzo ciekawy pamiętnik. Po powrocie na Śląsk był w 1624 roku członkiem rady księcia Karola Fryderyka oleśnickiego. Był właścicielem Krzeczyna (Kritschen), Piotrkowic (Gross Peterwitz) i Pększyna (Pinxen) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1641 roku (29.10.) brał udział w uroczystościach pogrzebowych księżnej oleśnickiej Anny Zofii von Sachsen-Altenburg. Zmarł w 1657 roku (24.07.), pochowany został w kościele zamkowym w Oleśnicy (Oels). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 4.09.1623 r.) z Katarzyną (zm. 1638 r.) córką Jerzego von Kreckwitz, wdową po Leonardzie von Schkopp, 2. (x 1642 r.) z Anną Marią von Gfug z Gniewomirowic (Fellendorf) koło Legnicy (Liegnitz), wdową po Mikołaju VI Posadowskim (zm. 1.01.1640 r.) z Obórek (Schoenfeld), miał cztery córki, z których: Anna Magdalena – zmarła w dzieciństwie w 1645 roku w czasie oblężenia Bierutowa (Bernstadt) a Anna Marianna (zm. 1722 r.) – była dwukrotnie zamężną: 1. z Jerzym Leonardem hr. von Colonna-Fels z Toszka (Tost), 2. (x 1687 r.) z Joachimem VI Wilhelmem hr. von Maltzan z Milicza (Militsch).

B. POTOMSTWO ADAMA.

Adam von Studnitz Gerolski – piąty syn Jana jun., początkowo w służbie wojskowej margrabiów brandenburskich, później osiadł w Gierałcicach (Jeroltschuetz), w 1621 roku kupił od Frankenbergów sąsiednie Wąsice (Wundschuetz). Żonaty (x 12.10.1599 r.) z Ewą von Koschembar ze Skorkowa (Skorkau) z linii ze Szczodrowa (Schollendorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), miał cztery córki i trzech synów:
1. Magdalenę (ur. Gierałcice, Jeroltschuetz 15.01.1602 r.) – żonę Kaspra II Posadowskiego z z Grodziszowa (Rohrau).
2. Mariannę (ur. Gierałcice, Jeroltschuetz 23.12.1602 r.) – żonę N. von Gfug właściciela Szczodrowa (Schollendorf).
3. Annę (ur. Gierałcice, Jeroltschuetz 13.03.1605 r.) – żonę Ernesta von Prittwitz ze Szczodrowa (Schollendorf) wł. Stradomii Wierzchniej (Ober Stradam).
4. Ewę (ur. Gierałcice, Jeroltschuetz 7.05.1609 r.) – żonę Kaspra von Sebottendorf , właściciela Ośna (Krausenau) koło Oławy (Ohlau).
5. Jana Jerzego – założyciela podlinii z Gierałcic (Jeroltschuetz) i Wąsic (Wundschuetz) (zob.).
6. Adama jun. – założyciela podlinii z Lipki (Schoenau) i Górnego Kiełczowa (Ober Gross Weigelsdorf) (zob.).
7. Wacława (ur. 3.08.1613 r.) – zmarłego w dzieciństwie.
8. Benedykta – zmarłego w dzieciństwie.

1. Podlinia z Gierałcic (Jeroltschuetz) i Wąsic (Wundschuetz).

Jan Jerzy (ur. 14.01.1607 – zm. 14.02.1681 r.) – syn Adama, członek rady księcia Sylwiusza von Wuertenberg-Oels, był właścicielem Gierałcic (Jeroltschuetz) i Wąsic (Wundschuetz). Żonaty (x 23.10.1629 r.) z Anną von Koschembar (ur. 1608 – zm. 1695 r.) z Goli (Gohle) koło Olesna (Rosenberg), miał czworo dzieci:

a) Melchiora – założyciela domu Wąsice (Wundschuetz) i Wierzbica Dolna (Deutsch Wuerbitz) (zob.);
b) Ewę (ur. 7.10.1632 – zm. 11.01.1702 r.) – żonę Fryderyka bar. von Dyhrn (ur. 15.08.1621 – zm. 20.01.1694 r.), właściciela Dziadowego Mostu (Ulbersdorf) koło Oleśnicy (Oels);
c) Jana Jerzego jun. (ur. 26.04.1636 r.) – nieżonatego;
d) Adama Wacława – założyciela domu Gierałcice (Jeroltschuetz) i Szymonków (Simmenau) (zob.).

a) Dom Wąsice (Wundschuetz) i Wierzbica Dolna (Deutsch Wuerbitz).

Melchior (ur. 2.08.1630 r.) – najstarszy syn Jana Jerzego, od 1689 roku członek rady księcia Chrystiana Ulryka von Wuertenberg-Oels, był właścicielem Wąsic (Wundschuetz) i Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz). Zmarł w 1693 roku, pochowany został w kościele w Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz), gdzie znajduje się jego wierszowane epitafium. Żonaty (x ok. 1651 r.) z Urszulą von Frankenberg-Ludwigsdorf ze Strzelec (Strehlitz) koło Namysłowa (Namslau), wdową po Henryku Adolfie von Hess, miał trzech synów:

a) Jana Fryderyka – kontynuatora rodu,
b) Jerzego Moryca (ur. 1658 – zm. Berlin 1682 r.) – nieżonatego;
c) Melchiora Adolfa – (ur. 1660 – zm. Wrocław, Breslau 1679 r.) – zmarłego w młodości.

Jan Fryderyk (ur. 1655 – zm. 4.11.1701 r.) – po studiach we Wrocławiu (Breslau) i podróżach po Niderlandach, Francji i Anglii wrócił na Śląsk gdzie odziedziczył Wąsice (Wundschuetz). Znany z ogromnej erudycji był członkiem rady księcia Chrystiana Ulryka von Wuertenberg-Oels. Żonaty (x 24.06.1680 r.) z Urszulą Marią (zm. 22.10.1701 r.) córką Dietricha von Frankenberg-Proschlitz właściciela Boroszowa (Boroschau) koło Olesna (Rosenberg) z domu Miechowej (Omechau), miał siedmioro dzieci:

- Annę Urszulę (ur. 1681 r.) – żonę Chrystiana Fryderyka von Nickisch und Roseneck ze Strupiny (Stroppen) i Wronińca (Konradswaldau) koło Trzebnicy (Trebnitz).
- Helenę Szarlottę – żonę Rudolfa von Koeckritz właściciela Zakrzewa (Sackerschoewe).
- Jana Melchiora – kontynuatora rodu (zob.).
- Kaspra Moryca (ur. 1685 r.) – właściciela Wąsic (Wundschuetz). Żonaty (x 1707 r.) z Zofią Joanną von Haugwitz, miał córkę – Beatę.
- Adama Henryka (ur. i zm. 1688 r.).
- Chrystiana Leopolda – kontynuatora rodu (zob.)
- Karola Fryderyka – kontynuatora rodu (zob.)

Potomstwo Jana Melchiora .

Jan Melchior (ur. 6.04.1682 – zm. 9.11.1739 r.) – najstarszy syn Jana Fryderyka, był właścicielem Mycielina (Metschlau) koło Szprotawy (Sprottau), który to majątek wniosła mu w posagu żona (x 1705 r.), Magdalena Zofia von Haugwitz z wymarłej na niej linii z Mycielina (Metschlau). Miał dwie córki i trzech synów:

a) Zofię Luizę (ur. 1709 r.) – prawdopodobnie zmarłą w dzieciństwie;
b) Chrystianę Zofię (ur. 8.02.1715 – zm. 11.11.1757 r.) – żonę Jana Wolfa von Niebelschuetz z Górnej Ligoty (Ober Ellguth).
c) Jana Fryderyka (ur. 1707 r.) – zmarłego w dzieciństwie.
d) Karola Chrystiana (ur. 1712 r.) – zmarłego w dzieciństwie.
e) Melchiora Adama – właściciela Mycielina (Metschlau). Żonaty z Heleną Fryderyką Elżbietą bar. von Czettritz z Płoniny (Nimmersath) koło Jawora (Jauer), miał dwie córki N. o których nic nie wiadomo.

Potomstwo Chrystiana Leopolda.

Chrystian Leopold (ur. 1690 r.) – syn Jana Fryderyka a brat Jana Melchiora, właściciel Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz) i Świniar (Schweinern, Blumenthal). Żonaty (x 1712 r.) z Joanną Julianną córką Kaspra Henryka von Frankenberg-Proschlitz z Krzywiczyn (Schoenfeld), miał trzy córki i dwóch synów:

a) N. córkę – zmarłą w dzieciństwie,
b) Joannę Zofię (zm. 1764 r.) – trzykrotnie zamężną: 1. z N. von Prittwitz 2. Janem Karolem Chrystianem von Koschembar, 3. z N. von Bandemer;
c) Szarlottę (zm. 1762 r.) – żonę Jerzego Fryderyka von Prittwitz.
d) Jana Henryka (ur. 1712 r.) – w 1744 roku oficer gwardii pruskiej odznaczony Orderem Pour la Mérite. Po zwolnieniu z wojska był pocztmistrzem i asystentem mincerza a w 1753 roku mincerzem w Berlinie. Żonaty z N.N. miał trzech synów – zob. XIX – XX wiek.
e) Chrystiana (zm. 1792 r.) – właściciela Baldwinowic (Belmsdorf) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty z NN miał jedną córkę i syna – zob. XIX – XX wiek.

Potomstwo Karola Fryderyka

Karol Fryderyk (ur. 1692 r.) – najmłodszy syn Jana Fryderyka, nabył majątki: Świętą Katarzynę (Kattern) koło Wrocławia (Breslau) i Kowalskie Żelowice (Schmitzdorf) koło Strzelina (Strehlen). Zmarł w 1733 roku (12.04.) i pochowany został w kościele w Prusach (Prauss) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty (x 1715 r.) z Marią Eleonorą von Tschirski z Piławy Średniej (Mittel Peilau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał dwie córki i czterech synów:

a) Urszulę Helenę (ur. 1717 – zm. 1760 r.) – żonę Adolfa von Heugl właściciela Strzelec (Strehlitz) koło Namysłowa (Namslau).
b) Szarlotę Eleonorę (ur. 1719 – zm. 1772 r.) – żonę Chrystiana von Heugl (brata Adolfa) właściciela Dobrzenia (Gutwohne) koło Oleśnicy (Oels).
c) Bliźniaki: Chrystiana Ferdynanda i Leonarda Zygmunta (ur. 1724 – zm. 1724 i 1725 r.)

d) Ernesta Fryderyka (ur. 1716 – zm. 1760 r.) – losy jego są nieznane.
e) Karola Wilhelma (ur. 5.08.1721 – zm. 1779 r.) – właściciela Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf) i Chwalęcina (Quanzendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).Reprezentacyjną siedzibę swoją wybudował w Kowalskich Żelowicach (Schmitzdorf), w kościele w Prusach (Prauss) znajduje się krypta grobowa rodziny i liczne epitafia. Żonaty dwukrotnie: 1. z Joanną Luizą von Prittwitz z Karszówka (Karisch) koło Strzelina (Strehlen), która wniosła mu w posagu Chwalęcin (Quanzendorf) i herb jej znajdował się na portalu pałacu w Kowalskich Żelowicach (Schmitzdorf), 2. z Joanną Szarlottą von Keltsch z Michałowic (Michelwitz) kołoStrzelina (Strehlen). Z pierwszą żoną miał siedem córek i siedmiu synów, z drugą – trzy córki i trzech synów:
- Szarlottę Eleonorę (ur. 2.12.1748 – zm. zm. 1780 r.).
- Wilhelminę Luizę (ur. 17.02.1750 – zm. 2.03.1755 r.).
- Helenę Zofię (ur. 7.09.1754 – zm. 1756 r.).
- Luizę Wilhelminę (ur. 29.01.1756 – zm. 19.03.1835 r.) – żonę Jerzego Gottlieba Konrada bar. von Richthofen;
- Joannę Helenę Elżbietę (ur. 15.02.1759 – zm. 1783 r.) – żonę Ludwika Ernesta Karola von Prittwitz-Gaffron;
- Henriettę Zofię Fryderykę (ur. 1.04.1762 – zm. 25.06.1762 r.)
- Chrystianę Augustę (ur. 1764 – zm. 1782 r.)
- Jana Fryderyka (ur. 5.06.1747 – zm. 8.12.1765 r.);
- Karola Fryderyka (ur. 1752 – zm. 1798 r.);
- Ernesta Bernarda (ur. 2.06.1753 – zm. 23.04.1822 r.) – oficera wojsk pruskich, w 1781 roku przeszedł w stan spoczynku w randze kapitana. Do 1797 roku był właścicielem Częszyc (Tschanschwitz) koło Strzelina (Strehlen), w 1779 roku odziedziczył Kowalskie Żelowice (Schmitzdorf). Żonaty (x 29.06.1787 r.) z Ernestyną bar. von Richthofen (ur. 26.11.1769 – zm. Wrocław, Breslau 1838 r.) z Piotrowic (Peterwitz) koło Jawora (Jauer), miał trzy córki i trzech synów – zob. XIX-XX wiek.
- Juliusza Wilhelma Sylwiusza (ur. 9.03.1757 – zm. 1757 r.).
- Wilhelma Zygmunta (ur. 3.08.1760 – zm. Jawor, Jauer 17.10.1806 r.) – oficera wojsk pruskich odznaczonego Orderem Pour la Mérite. Żonaty (x 17.10.1798 r.) z Joanną Fryderyką Szarlottą von Melzer, rozwiedzioną z von Beeren, miał dwie córki i syna: Emilię (ur. 2.07.1799 – zm. Świdnica, Schweidnitz 1851 r.) – żonę N. von Schillershausen; Bertę (ur. 14.07.1802 – zm. Świdnica, Schweidnitz 1866 r.) i Gustawa Fryderyka Wilhelma Edwarda (ur. Bytom, Beuthen 31.01.1801 – zm. Niemcza, Nimptsch 25.04.1804 r.);
- Henryka Fryderyka Sylwiusza (ur. i zm. 1762 r.);
- Jana Fryderyka Sylwiusza (ur. i zm. 1763 r.).
- Joannę Karolinę Henriettę (ur. 1772 – zm. 4.05.1816 r.) – żonę Ernesta Ferdynanda Zygmunta von Tschirsky z Domanic (Domanze) koło Świdnicy (Schweidnitz).
- Fryderykę Maksymilianę Beatę (ur. 1776 – zm. 11.09.1833 r.) – żonę Fryderyka bar. von Stosch właściciela Jastrzębia (Jaestersheim) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

- Helenę Juliannę (ur. 6.03.1778 – zm. 27.12.1827 r.) – żonę Henryka von Pogrell, rotmistrza wojsk pruskich.
- Chrystiana Ludwika (ur. i zm. 1763 r.).
- Jana Fryderyka (ur. i zm. 1771 r.).
- Leopolda Fryderyka Ferdynanda (ur. 1773 – zm. 1774 r.).

b) Dom Gierałcice (Jeroltschuetz) i Szymonków (Simmenau).

Adam Wacław (ur. 29.08.1638 – zm. 30.01.1703 r.) – syn Jana Jerzego a brat Melchiora z Wąsic (Wundschuetz), odziedziczył Gierałcice (Jeroltschuetz) i Szymonków (Simmenau). Po ukończeniu gimnazjum we Wrocławiu (Breslau), studiował w Dreźnie (Dresden) i Tuebingen, następnie w 1660 roku podróżował przez dwa lata po Francji. Po powrocie na Śląsk ożenił się (x 17.12.1665 r.) z Ewą von Baruth (ur. 1.11.1650 r.) z Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz). Miał cztery córki i czterech synów:
1. Annę Helenę (ur. 17.12.1674 r.) – żonę (x 27.02.1697 r.) Adama Henryka von Luck właściciela Raczek (Teichenau) koło Góry Śląskiej (Guhrau).
2. Ewę Benignę (ur. 3.12.1676 – zm. 8.10.1733 r.) – żonę (x 2.05.1706 r.) Adama Henryka Posadowskiego (ur. 12.06.1676 – zm. 20.10.1746 r.), właściciela Brynicy (Brinitz).
3. Barbarę Elżbietę (ur. 14.11.1680 r.) – żonę (x 18.01.1703 r.) Abrahama von Czettritz z Czarnego Boru (Schwarzwaldau).
4. Joannę Reginę (ur. 26.02.1683 – zm. 3.12.1723 r.) – żonę (15.12.1700 r.) Joachima Achacego von Reibnitz;
5. Jana Jerzego (ur. Wierzbica Dolna, Deutsch Wuerbitz 4.10.1666 r.) – właściciela Gierałcic (Jeroltschuetz) i Szymonkowa (Simmenau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 28.10.1692 r.) z Anną Elżbietą von Tschammer (ur. 25.09.1673 – zm. 22.12.1707 r.) z Czernicy Dolnej (Nieder Tschirnau) koło Góry Śląskiej (Guhrau), wdową po N. Dziembowskim, 2. (x 30.01.1709 r.) z Anną Heleną (ur. 25.03.1672 r.), córką Jerzego Fryderyka von Gruttschreiberr z Michałowa (Michelau) koło Brzegu (Brieg). Z pierwszą żoną miał pięć córek i trzech synów, z drugą – trzy córki i dwóch synów:

a) Ewę Helenę (ur. 20.12.1693 – zm. 26.04.1700 r.).
b) Mariannę Elżbietę (ur. ur. 28.08.1699 – zm. 1700 r.).
c) Szarlottę Konstancję (ur. 20.07.1701 – zm. 16.04.1770 r.) – żonę (x (x Szymonków, Simmenau 15.07.1723 r.) Jerzego Wilhelma von Reibnitz;
d) Zofię Wilhelminę (ur. 21.03.1706 – zm. 22.11.1732 r.) – żonę Moryca von Prittwitz und Gaffron właściciela Gręboszowa (Grambschuetz) koło Namysłowa (Namslau).
e) Mariannę Elżbietę (zm. 1705 r.).
f) Adama Fryderyka (ur. 10.12.1659 r.) – właściciela Gierałcic (Jeroltschuetz). Początkowo służył na dworze książąt Nassau-Dietz, później w 1719 roku brał udział w poselstwie cesarskim hr. von Virmont do Konstantynopola. Żonaty (x Szymonków, Simmenau 11.06.1721 r.) z Marią Julianną (ur. 10.08.1699 – zm. 2.12.1774 r.), córką Jana Chrystiana von Roth z Morzyna (Mersine) koło Wołowa (Wohlau). Miał pięć córek i pięciu synów:
- Henriettę Augustę Zofię (ur. 22.04.1722 – zm. 1744 r.) – żonę Jana Ernesta von Prittwitz .

- Joannę Albertynę Elżbietę (ur. i zm. 1723 r.).
- Annę Szarlottę (ur. 27.10.1724 r.) – żonę Karola Jana von Schelia z Jagoczyc (Jagatschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz).
- Zofię Albertynę (ur. 8.02.1726 – zm. 13.01.1803 r.) – żonę Karola Ferdynanda bar. von Warkotsch właściciela Schoenbrunn w Saksonii;
- Marię Fryderykę (ur. 26.01.1735 – zm. 30.10.1736 r.).
- Fryderyka Henryka Sylwiusza (ur. 23.03.1727 – zm. 2.02.1733 r.).
- Ernesta Augusta Emila (ur. 10.10.1728 – zm. 1785 r.) – wicekanclerza rejencji w Gotha. Żonaty z Szarlottą Chrystianą von Schoenebeck, miał trzy córki i trzech synów: Szarlottę Emilię (ur. 25.07.1762 – zm. 1832 r.) – żonę N. hr. von Salisch z Grabowna Wielkiego (Gross Graben), urzędnika dworu książęcego w Gotha; Sylwię (ur. 19.10.1766 – zm. 21.09.1852 r.) – żonę (x 1790 r.) generała N. von Wangenheim z Gotha; Luizę Juliannę (ur. 25.04.1764 – zm. 1765 r.); Ernesta (ur. 9.04.1765 – zm. 1799 r.); Augusta (ur. 18.12.1771 – zm. 1822 r.) – prezydenta konsystorza w Gotha, żonaty dwukrotnie: 1. z córką poety Pauliną von Thuemmel (zm. 1802 r.), 2. z Karoliną von Dalwigk (ur. 1777 – zm. 1827 r.), z pierwszą żoną miał dwie córki, z drugą – również dwie:Augustę (ur. 25.02.1801 – zm. Gotha 1856 r.), Irenę (ur. 20.07.1813 r.), Marię (ur. 15.11.1814 – zm. Gotha 14.01.1883 r.) – damę dworu księżnej Marii von Sachsen-Coburg-Gotha i Wilhelminę (Minetta) (ur. 12.09.1817 r.); Jana (ur. 14.12.1776 – zm. 28.09.1790 r.).
- Jana Juliusza (ur. 22.05.1730 – zm. 1768 r.).
- Karola Wilhelma (ur. 28.07.1731 – zm. 2.10.1736 r.).
- Fryderyka Henryka (ur. i zm. 1733 r.).

g) Jana Jerzego jun. – założyciela domu Pierusza (Peruschen) (zob.).
h) Karola Oswalda (ur. 7.06.1703 – zm. 1777 r.) – właściciela Szymonkowa (Simmenau), kapitana wojsk saskich i polskich królów Augusta II i Augusta III. Żonaty z Karoliną Julianną von Tschepe z Młokicia (Weidenbach) koło Oleśnicy (Oels), nie miał dzieci.
i) Ewę Helenę (ur. 3.01.1710 – zm. 8.12.1717 r.).
j) Annę Elżbietę (ur. 11.05.1713 r.) – zmarła w dzieciństwie.
k) Joannę Fryderykę (ur. 29.04.1714 – zm. 11.03.1715 r.).
l) Jana Adama (ur. 25.03.1711 r.) – radca i marszałek dworu książąt zu Sachsen-Gotha. Zmarł w 1788 roku (16.10.) i pochowany został w Gotha w piramidzie w parku.
m) Chrystiana Fryderyka (ur. 30.03.1716 r.) – pułkownika wojsk sakich i polskich.

6. Baltazara Sylwiusza (ur. Gierałcice- folwark, Jeroltschuetz-Vorwerk 9.10.1667 – zm. 27.08.1674 r.).
7. Juliusza Adolfa (ur. 22.05.1670 – zm. 21.08.1674 r.).
8. Chrystiana Fryderyka (ur. 27.08.1678 – zm. 7.09.1679 r.)

c. Dom Pierusza (Peruschen).

Założycielem domu był drugi syn z pierwszej żony Jana Jerzego – Jan Jerzy jun. (ur. 19.02.1698 r.). W młodości przebywał na dworze w Beireuth, później był właścicielem Górnej i Dolnej Pieruszy (Ober- u. Nieder Peruschen) koło Wołowa (Wohlau), zmarł w

1758 roku (4.04.) i pochowany został w Warzęgowie (Wersingave) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty z Zuzanną Heleną von Diebitsch z Marcinkowic (Merzdorf), miał sześć córek i czterech synów:
1. Zofię Helenę (ur. 20.09.1726 – zm. 1780 r.).
2. Zuzannę Eleonorę (ur. 9.06.1728 – zm. 1807 r.) – żonę Ernesta Zygmunta von Fehrenteil und Gruppen, właściciela Siodłkowic (Schilkowitz) koło Wołowa (Wohlau).
3. Szarlottę Wilhelminę (ur. 11.09.1730 – zm. 5.05.1737 r.).
4. Gottliebę Elżbietę (ur. 29.08.1732 – zm. 29.11.1815 r.) – żonę Jana Henryka von Schulzendorf, oficera wojsk pruskich.
5. Fryderykę Maksymilianę (ur. 12.10.1734 – zm. 17.12.1789 r.) – żonę Jana von Schwerin.
6. Szarlottę Ernestynę (ur. 31.03.1741 – zm. 16.04.1742 r.).
7. Jana Gottlieba (ur. 25.05.1725 – zm. 22.09.1797 r.) – oficera wojsk pruskich. Po odejściu z wojska w stopniu pułkownika był królewskich inspektorem akcyzy tabaki w Polkowicach (Polkwitz) koło Głogowa (Glogau). Żonaty dwukrotnie: 1. z N. von Skopp (Schkopp) 2. z N. von Wiedebach. Dwoje dzieci miał tylko z pierwszą żoną:
   a) Gottliebę Fryderykę Helenę (zm. 1818 r.).
   b) Jana Karola (ur. Prusy, Preuss 6.06.1770 – zm. Św. Katarzyna, Kattern 20.06.1853 r.) – oficera wojsk pruskich, brał udział w wojnach napoleońskich. Właściciel Śleszowa (Schliesa) koło Wrocławia (Breslau), później żył w Borowie (Markt Bohrau) koło Strzelina i w Św. Katarzynie (Kattern) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Eleonorą Sachs, dzieci nie miał.
8. Fryderyka Ernesta (ur. 11.11.1729 – zm. 27.03.1763 r.) – właściciela Górnej i Dolnej Pieruszy (Ober- u. Nieder Peruschen) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty z Zofią Eleonorą von Diebitsch z Borowa (Krumpach) koło Trzebnicy (Trebnitz), która po jego śmierci wyszła za mąż za jego brata Karola Zygmunta. Miał jednego syna – Jana Ernesta Zygmunta Ludolfa (zob. XIX-XX wiek).
9. Karola Zygmunta (ur. i zm. 1736 r.).
10. Karola Zygmunta (ur. 25.10.1737 – zm. 20.07.1807 r.) – oficera wojsk pruskich, brał udział w trzeciej wojnie śląskiej. Później był w stopniu pułkownika komendantem garnizonu w Zielonej Górze(Gruenberg), gdzie również osiadł po zwolnieniu z wojska. Żonaty z wdową po swoim bracie Fryderyku Erneście – Zofią Eleonorą von Diebitsch z Borowa (Krumpach), miał jednego syna – Jana Fryderyka Karola. (zob. XIX-XX wiek.)

2. Podlinia z Lipki (Schoenau) i Górnego Kiełczowa (Ober Gross Weigelsdorf).

Adam jun. (ur. 15.12.1611 – zm. 1682 r.) – brat Jana Jerzego, właściciel Lipki (Schoenau) i Górnego Kiełczowa (Ober Gross Weigelsdorf) był trzykrotnie żonaty: 1. z Katarzyną von Dyhrn, 2. z Heleną von Poser z Pągowa (Pangau) koło Oleśnicy (Oels), 3. z N. von Blacha. Dzieci (trzy córki i syna) miał tylko z drugą żoną:
1. Helenę Judytę (zm. 30.06.1680 r.) – żonę N. von Keltsch.
2. Ewę Marię (ur. 20.10.1650 – zm. 14.01.1708 r.) – żonę (x 18.02.1670 r.) Jerzego Fryderyka von Gruttschreiber z Michałowa (Michelau) koło Brzegu (Brieg).
3. Annę Katarzynę (zm. Pągów, Pangau 4.11.1714 r.)– żonę Henryka von Blankenstein.

4. Kaspra Adama (ur. 10.08.1649 – zm. 10.01.1708 r.) – właściciela Lipki (Schoenau) i Górnego Kiełczowa (Ober Gross Weigelsdorf), w 1696 roku kupił Gaszowice (Goernsdorf). Również trzykrotnie żonaty: 1. z Marią Magdaleną von Blacha, 2. Anną Rozyną von Siegroth z Gołębic (Galbitz); 3. z Barbarą Magdaleną von Tschammer z Psar (Huenern). Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą – miał córkę i trzech synów, z trzecia – cztery córki i syna:

a) Annę Helenę – żonę Jana Bernarda von Prittwitz, właściciela Siecieborowic (Sitzmannsdorf) i Jędrzychowic (Hoeckritz);
b) Kaspra Albrechta (ur. 28.06.1682 – zm. 1743 r.) – starosta księstwa oleśnickiego, właściciel Miłowic (Muehlwitz) koło Oleśnicy (Oels) i Dziesławic (Distelwitz) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). W 1725 roku (27.07.) kupił Miechów (Mechau) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), który w 1739 roku (7.06.) sprzedał Janowi Ernestowo księciu von Biron-Curland. Żonaty (x 18.10.1708 r.) z Heleną Szarlottą bar. von Dyhrn z Dziadowego Mostu (Ulbersdorf) koło Oleśnicy (Oels), miał sześć córek i dziewięciu synów:
   - Magdalenę Szarlottę (ur. 8.02.1710 – zm. 28.09.1711 r.).
   - Joannę Albertynę (ur. 29.07.1711 – zm. 2.07.1752 r.).
   - Helenę Szarlottę (ur. 30.11.1712 r.).
   - Urszulę Magdalenę (ur. 30.11.1721 r.).
   - Urszulę Zofię (ur. 1726 r.).
   - Urszulę Magdalenę – zmarła po urodzeniu.
   - Jana Adama – oficera wojsk pruskich.
   - Kaspra Albrechta jun. (ur. 10.10.1715 – zm. 18.05.1795 r.) – oficera wojsk pruskich. Żonaty z N. von Plenner, miał córkę – Dorotę Henriettę (ur. 17.09.1771 – zm. 14.03.1799 r.), żonę Henryka von Palm du Prée kapitana wojsk pruskich.
   - Karola Wilhelma (ur. 17.02.1717 r.) – oficera wojsk pruskich.
   - Godfryda Ludwika (ur. 16.01.1719 – zm. 1.09.1802 r.) – oficera wojsk saskich, właściciela Świerklańca (Neudeck) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz), później landrata powiatu tarnogórskiego.
   - Chrystiana Konrada Samuela (ur. 8.09.1720 r.) – oficera regimentu huzarów wojsk pruskich, właściciela Nadrau w Prusach. Żonaty z Gottliebą Tugendreich von Bernauer, miał córkę – Szarlottę Gottliebę Zofię (ur. 3.04.1762 r.).
   - Sylwiusza Gottloba (ur. i zm. 1726 r.).
   - Jerzego Fryderyka (ur. 15.05.1724 - zginął 14.10.1758 r.) – oficera wojsk pruskich.
   - Antoniego Gottloba (ur. 15.05.1728 – zm. 22.09.1802 r.) – oficera wojsk pruskich. Za udział w wojnie 7-letniej odznaczony Orderem Pour la Mérite, opuścił wojsko w randze pułkownika. Żonaty z Gottliebą Joanną von Prittwitz ze Stroni (Stronn) i Brzostówki (Neuvorwerk), dzieci nie miał. Przez wiele lat był seniorem rady familijnej.
   - Juliusza Aleksandra (ur. 1.10.1730 – zm. 6.05.1731 r.).
c) Sylwiusza Godfryda (ur. 4.01.1686 – zm. 13.03.1762 r.) – właściciela Gaszowic (Goernsdorf), które w 1733 roku sprzedał Janowi Ernestowi von Prittwitz und

Gaffron. Żonaty z Ewą Judytą von Thielau z Krotoszyc (Kroitsch), miał cztery córki i syna:
- Ernestynę Judytę (ur. 9.01.1710 – zm. 1.07.1763 r.).
- Helenę Wilhelminę (ur. 7.11.1714 r.) – zmarła w dzieciństwie.
- Szarlottę Fryderykę (ur. ur. i zm. 1720 r.).
- Joannę Elżbietę (ur. 16.10.1721 r.) – zmarła w dzieciństwie.
- Kaspra Konrada (ur. 6.10.1715 r.) – porucznika wojsk saskich.

d) Jerzego Adama (ur. 27.04.1687 – zm. 12.01.1746 r.) – właściciela Dolnej Lipki (Nieder Schoenau) i Wabienic (Wabnitz) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty z Albertyną Angeliką von Siegroth z Zarzysk (Gruettenberg) koło Oleśnicy (Oels), miał córkę – Renatę Rozynę (ur. 3.07.1713 – zm. 31.03.1750 r.), żonę Karola Fryderyka von Kessel.
e) Barbarę Magdalenę – żonę Juliusza Fryderyka von Hubrig, właściciela Wyszogrodu (Wiesegrade) koło Oleśnicy (Oels).
f) Ewę Katarzynę – żonę Wacława Bernarda von Prittwitz;
g) Eleonorę Zofię – żonę Ernesta Jarosława von Prittwitz właściciela Smółczyc (Schmoltschuetz) koło Oleśnicy (Oels);
h) Kaspra Ernesta (ur. 18.02.1698 – zm. 15.09.1751 r.) – po studiach w Jenie był marszałkiem dworu książąt von Wuertenberg w Stuttgardzie. Żonaty z N. bar. von Geisberg.

XIX – XX WIEK.

1. Dom Wąsice (Wundschuetz) i Wierzbica Dolna (Deutsch Wuerbitz).

Z domu tego kontynuowało ród zarówno potomstwo Chrystiana Leopolda jak i Karola Fryderyka.

Potomstwo Chrystiana Leopolda.

Syn Chrystiana Leopolda – Jan Henryk (ur. 1712 r.) miał trzech synów:
1. Jana Henryka jun. (ur. 16.09.1760 – zm. 1821 r.) – oficera artylerii wojsk pruskich. Brał udział w wojnach napoleońskich: m. in. pod Jeną i Gdańskiem (Danzig), odznaczony Orderem Pour la Mérite, dostał się do niewoli francuskiej, po pokoju tylżyckim zwolniony, następnie w stopniu kapitana brał udział w 1813 roku w kampanii śląskiej. W 1818 roku w stopniu majora był komendantem żandarmerii powiatu kwidzyńskiego. Żonaty z NN miał córkę – Linę, żonę oficera wojsk pruskich N. von Tempski z okolic Królewca (Koenigsberg) w Prusach Wschodnich oraz syna – Jana Henryka (ur. Wrocław, Breslau 26.11.1786 – zm. 1828 r.), również oficera wojsk pruskich. Brał udział w wojnach napoleońskich w Prusach Wschodnich, w 1811 rokmu został skierowany do Szkoły Wojennej w Berlinie, następnie w randze kapitana brał udział w walkach nad Renem i okupacji Francji, odznaczony Krzyżem Żelaznym I-ej klasy. Żonaty z N. Wirth miał dwie córki: Blankę (ur. 1820 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1840 r.) z N. von Frankenberg-Ludwigsdorf, 2. z Ferdynandem Ludwikiem von Schmalensee oficerem kawalerii gwardii pruskiej. W 1862 roku wyjechali

do Ameryki. Druga córka – Laura (ur. 4.07.1821 r.) była żoną Hermanna bar. von Esebeck, właściciela Wilknit (Wilknitt) koło Braniewa (Braunsberg) w Prusach Wschodnich.
2. N. – oficera wojsk pruskich, później w służbie wojskowej rosyjskiej.
3. N. – oficera wojsk pruskich.

Drugi syn Chrystiana Leopolda – Chrystian (zm. 1792 r.), właściciel Baldwinowic (Belmsdorf) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty z NN miał jedną córkę i syna:
1. Ewę (zm. 1861 r.) – żonę Augusta Twardowskiego, rotmistrza wojsk pruskich z Warszawy.
2. Adama Wacława (ur. 15.04.1783 – zm. 26.09.1821 r.) – oficera wojsk pruskich, właściciela Cziorki (Cziorka) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty z N. von Wisse (zm. Kluczbork, Kreuzburg po 1854 r.), miał trzy córki i syna: Zofię (zm. 24.12.1878 r.) – żonę N. Zerboni di Sposetti (zm. 1855 r.); Luizę (ur. 1821 r.) – żonę nadprokuratora N. Freitag w Gliwicach (Gleiwitz); Augustę (ur. 16.09.1818 – zm. 18.03.1854 r.) – żonę generała majora wojsk pruskich N. Twardowskiego (zm. Berlin 1876 r.), komendanta Szczecina (Stettin); Gustawa Leopolda Adama (ur. Ciorka, Cziorke 3.09.1816 – zm. 17.07.1817 r.).

Potomstwo Karola Fryderyka.

Ernest Bernard (2.06.1753 – zm. 23.04.1822 r.) – syn Karola Wilhelma a wnuk Karola Fryderyka, kapita wojsk pruskich, właściciel Częszyc (Tschanschwitz) koło Strzelina (Strehlen), po śmieci ojca w 1779 roku odziedziczył Kowalskie Żelowice (Schmitzdorf). Żonaty (x 29.06.1787 r.) z Ernestyną bar. von Richthofen (zm. Wrocław, Breslau 1838 r.) miał trzy córki i trzech synów:
1. Szarlottę Wilhelminę Emilię (ur. Częszyce, Tschanschwitz 27.04.1789 – zm. 26.05.1790 r.).
2. Wilhelminę Zofię Ferdynandę (ur. 20.10.1795 – zm. Kowalskie Żelowice, Schmitzdorf 23.11.1808 r.).
3. Ernestynę Maksymilianę Szarlottę (ur. Częszyce, Tschanschwitz 31.07.1794 – zm. Jakubów k. Świdnicy, Jakobsdorf b. Schweidnitz 13.01.1849 r.) – żonę Edwarda von Gellhorn (ur. 1794 – zm. 1847 r.) z Jakubowa (Jakobsdorf).
4. Karola Fryderyka Ferdynanda Maksymiliana Bernarda (ur. Częszyce, Tschanschwitz 9.05.1790 – zm. Świdnica, Schweidnitz 24.07.1860 r.) – po ukończeniu gimnazjum we Wrocławiu (Breslau) rozpoczął studia we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder) i Berlinie, których nie ukończył z powodu choroby ojca. Po odbyciu służby wojskowej wrócił do Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf). W latach 1821 – 1847 był landratem powiatu niemczańskiego. W 1840 roku wchodził w skład delegacji składającej hołd królowi pruskiemu Fryderykowi Wilhelmowi IV. W 1846 roku odznaczony Orderem Orła Czerwonego IV klasy a w 1857 tym samym Orderem III klasy. Żonaty z Luizą von Stegmann, pod koniec życia przekazał majątek najstarszemu synowi i mieszkał w Świdnicy (Schweidnitz), od 1848 roku był seniorem rady familijnej. Miał córkę i trzech synów:
   a) Annę (ur. 22.04.1823 r.) – żonę (x 1852 r.) swojego kuzyna (syna Ernestyny Maksymiliany Szarlotty) Ubaldo von Gellhorn z Jakubowa (Jakobsdorf).

b) Hermanna (ur. Kowalskie Żelowice, Schmitzdorf 19.09.1818 r.) – po ukończeniu gimnazjum, wstąpił w 1838 roku do wojska. W 1846 roku walczył w Wielkopolsce z powstańcami polskimi, następnie w czasie Wiosny Ludów w 1848 roku brał udział w tłumieniu rewolucji w Niemczech. W 1853 roku wrócił na Śląsk i w 1855 roku przejął od ojca majątek Kowalskie Żelowice (Schmitzdorf). W 1871 roku otrzymał Order Korony Cesarskiej a w 1883 roku – Order Orła Czerwonego IV klasy. Po śmierci ojca był seniorem rady familijnej. Żonaty (x 1857 r.) z Klarą von Thanvenay (zm. 11.01.1862 r.), miał dwie córki i syna:
   - Eleonorę (Lorchen) (ur. 30.10.1860 r.) – mieszkała z ojcem;
   - Elżbietę (ur. 13.11.1861 r.) – żonę Wernera von Stegmann ze Stachowa (Stachau);
   - Ernesta (ur. 25.10.1859 – zm. 10.01.1862 r.) – pochowany w krypcie rodzinnej w Prusach (Pruss).
c) Benno (ur. 28.11.1819 – zm. 14.09.1827 r.).
d) Feliksa I (ur. Kowalskie Żelowice, Schmitzdorf 21.04.1821 r.) – początkowo oficer wojsk pruskich, w 1855 roku przeszedł w stan spoczynku, brał jednak później udział w 1870 roku w wojnie prusko – francuskiej. Odznaczony Orderem Korony III klasy, Orderem Orła Czerwonego III klasy i rosyjskim Orderem św. Anny. W 1863 roku był landratem powiaty oleskiego. Żonaty z Marią von Jordan (ur. 7.10.1835 r.) ze Świerczy (Schoenwald) koło Olesna (Rosenberg), miejscowość tą odziedziczył po śmierci teścia. Miał dwie córki i dwóch synów:
   - Luizę (ur. 26.06.1857 r.) – mieszkała z rodzicami.
   - Mariannę Erdmundę (ur. Świercze, Schoenwald 18.07.1858 – zm. Legnica 31.01.1919 r.) – żonę (x Świercza, Schoenwald 21.04.1879 r.) pułkownika wojsk pruskich Bolka (Jan Traugott Bolko) hr. von Schweinitz (ur.27.03.1846 r.) z Górzanki (Berghof) koło Świdnicy (Schweidnitz);
   - Karola (ur. Świercze, Schoenwald 16.03.1856 r.) – po ukończeniu Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz) był oficerem w regimencie kirasjerów gwardii we Wrocławiu (Breslau), około 1883 roku wyjechał do Teksasu.
   - Feliksa II (ur. Świercze, Schoenwald 22.12.1859 r.) – również po ukończeniu Akademii Rycerskiej był oficerem w tym samym regimencie. W 1888 roku zrezygnował z kariery wojskowej i osiadł w majątku ojca, który odziedziczył po jego śmierci. Żonaty (x 27.05.1884 r.) z Heleną von Sprenger z Małuszow (Malitsch) koło Jawora, miał potomstwo.

5. Ernesta Fryderyka Wilhelma (ur. Częszyce, Tschanschwitz 7.06.1791 – zm. Berlin 30.08.1834 r.) – po ukończeniu gimnazjum Marii Magdaleny we Wrocławiu (Breslau), pod wpływem nieszczęśliwej miłości uciekł do Frankfurtu nad Odrą (Frankfurt a. Oder) gdzie wstąpił do wojska i w Berlinie zdał egzamin oficerski. Z tego okresu pozostawił po sobie pamiętnik (dziennik) i listy których obszerne wyjątki opublikowano w monografii rodu. Brał udział w wojnach napoleońskich, które zakończył w stopniu majora. Żonaty z Fanny, córką Jana von Wentzki-Petersheide z Rogowa Sobockiego (Rogau b. Zobten), wdowa po jego śmierci wyszła ponownie zamąż (x 1846 r.) za Edwarda hr. von Zedlitz-Truetzschler. Miał syna – Benno Ernesta Fryderyka

Wilhelma (ur. 22.07.1830 r.), generała majora wojsk niemieckich, żonatego z Konstancją, córką Ernesta von Mangoldt.

Benno Ernest Fryderyk Wilhelm miał cztery córki i trzech synów:

a) Fanny (ur. Muenster 5.09.1856 r.);
b) Elżbietę (ur. Muenster 17.10.1857 – zm. 30.08.1883 r.);
c) Helenę (ur. Muenster 2.05.1859 r.);
d) Frydę (ur. Duesseldorf 30.12.1860 r.);
e) Ernesta (ur. Duesseldorf 20.10.1862 r.) – oficera wojennej marynarki niemieckiej. Na okrętach pływał po wszystkich morzach świata m. in.: w Afryce, Indiach Zachodnich, Australii, Japonii. Brał udział w tłumieniu powstania arabów w Zanzibarze oraz w kampanii pod Bagamoyo.
f) Fryca (ur. Muenster 3.06.1865 – zm. Stendal 28.03.1882 r.) – kadet Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz) musiał zrezygnować ze studiów z powodu złego stanu zdrowia.
g) Oswalda (ur. Drezno, Dresden 10.02.1871 r.) – kadeta marynarki wojennej w Kilonii (Kiel).

6. Wilhelma (ur. Kowalskie Żelowice, Schmitzdorf 10.09.1798 – zm. Świdnica, Schweidnitz 25.05.1874 r.) – oficera wojsk pruskich, odszedł z wojska w stopniu pułkownika. Żonaty z Antonią von Ladenberg (zm. 1859 r.) dzieci nie miał.

2. Dom Pierusza (Peruschen).

W XIX wieku żyło potomstwo obu braci: Fryderyka Ernesta oraz Karola Zygmunta i ich żony - Zofii Eleonory von Diebitsch. Byli więc braćmi ze strony matki i jednocześnie kuzynami ze strony ojców.

a) Potomstwo Fryderyka Ernesta.

Syn Fryderyka Ernesta – Jan Ernest Zygmunt Ludolf (ur. Pierusza, Peruschen 16.09.1762 r.), właściciel Górnej i Dolnej Pieruszy (Ober- u. Nieder Peruschen), oficer wojsk pruskich, które opuścił w 1810 roku w stopniu podpułkownika, autor wielu prac z zakresu wojskowości. Od 1810 roku żył w wolnym majątku w Słupcu (Schlegel) w hrabstwie kłodzkim. Zmarł na raka w 1839 roku (7.03.) i został pochowany w Słupcu (Schlegel). Żonaty (x 1787 r.) z Heleną Zofią Fryderyką von Schweinitz (ur. 1.04.1770 – zm. 1838 r.), miał pięć córek i sześciu synów:

1. Ulrykę (ur. i zm. 1788 r.).
2. Szarlottę Emilię Eleonorę (ur. Zielona Góra, Gruenberg 20.02.1791 – zm. Słupiec, Schlegel 25.09.1846 r.) – żonę (x 1812 r.) Antoniego hr. Pilati Thassul, do 1818 roku landrata powiatu kłodzkiego i właściciela Nowej Rudy (Neusorge) i Słupca (Schlegel).
3. Ernestynę Zofię Henriettę Gottliebę (ur. Zielona Góra, Gruenberg 9.09.1792 – zm. Świerzna k. Oleśnicy, Schwierse b. Oels 1852 r.) – żonę (x 1808 r.) Franciszka von Bersworth, majora wojsk pruskich a później pocztmistrza w Żaganiu (Sagan).
4. Marię Konstancję Antonię Amalię Luizę (ur. i zm. Zielona Góra, Gruenberg 1806 r.).

5. Helenę (ur. 15.12.1807 r.) – niezamężna, mieszkająca w Kłodzku (Glatz). Zamordowana w 1870 roku (3.03.), pochowana w Słupcu (Schlegel).
6. Jana Wilhelma Karola Wolfa Scypio (ur. Zielona Góra, Gruenberg 24.01.1789 – zm. Cottbus 23.04.1840 r.) – początkowo kupiec i urzędnik bankowy. W 1810 roku wstąpił jako ochotnik do wojska, w 1816 roku – oficer wojsk pruskich. W 1820 roku odszedł z wojska i żył w Słupcu (Schlegel), pod koniec życia był inspektorem podatkowym w Cottbus. Był autorem kilku noweli. Żonaty z Henriettą de Wilde (ur. 27.11.1797 – zm. Kostrzyń, Kuestrin 26.09.1859 r.), miał syna – Wilhelma (ur. Słupiec, Schlegel 27.06.1821 – zm. Eisenach 17.05.1880 r.), oficera wojsk pruskich. Brał udział w tłumieniu rewolucji 1848 roku i w wojnie duńskiej. Żonaty z Anną von Bluecher z Budoradza (Buderose) koło Gubina (Guben), miał dwie córki i dwóch synów:
   a) Olgę (ur. 16.07.1856 – zm. 11.07.1860 r.).
   b) Wandę (ur. 30.11.1862 r.) – żonę (x 25.04.1885 r.) oficera wojsk pruskich Gautiera von Jagwitz.
   c) Pawła (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 1853 r.) – właściciela Budoradza (Buderose), który w 1888 roku sprzedał swojemu teściowi. Żonaty (x 1879 r.) z Elwirą Kraeusel, miał dwóch synów mieszkających w Charlottenburg: Thassilov (ur. Budoracz, Buderose 3.09.1880 r.) i Boguslawa (ur. 12.09.1888 r.).
   d) Maksa (ur. Kostrzyń, Kuestrin 18.09.1859 r.) – oficera wojsk pruskich. Zginął w 1886 roku w pojedynku ze studentem.
7. Jana Karola Fryderyka Franciszka Henryka Leopolda (ur. Żagań, Sagan 20.01.1794 – zm. 1796 r.).
8. Fryderyka Augusta Ernesta (ur. Zielona Góra, Gruenberg 16.02.1796 – zm. 9.09.1866 r.) – oficera wojsk pruskich. Za kampanię napoleońską odznaczony Żelaznym Krzyżem i rosyjskim Orderem św. Włodzimierza a w 1853 roku Orderem Orła Czerwonego IV klasy. Odszedł z wojska w 1859 roku w stopniu generała. Żonaty z Ernestyną Joanną (ur. 20.01.1804 – zm. Świdnica, Schweidnitz 1882 r.), córką Ernesta von Keltsch ze Skarszyna (Skarsine) koło Trzebnicy (Trebnitz), miał dwie córki i siedmiu synów:
   a) Linę Helenę Joannę (ur. 11.09.1826 – zm. 5.09.1864 r.).
   b) Elżbietę (ur. 5.03.1835 r.) – zmarłą w dzieciństwie.
   c) Otto (ur. Torgau 2.03.1825 r.) – po studiach we Wrocławiu (Breslau), Heidelbergu I Berlinie, służył w wojsku. Brał udział w tłumienie rewolucji 1848 roku oraz w wojnie duńskiej. Po wyjściu z wojska w 1888 roku podróżował po Szwajcarii, Włoszech, Danii, Szwecji, Norwegii, Holandii, Belgii, Francji, Austrii i Węgrzech, zwiedził Tatry i przebywał w Krakowie. Zlecił i sfinansował opracowanie historii rodu. Nie był żonaty.
   d) Bernarda (ur. Torgau 24.06.1828 r.) – początkowo był kadetem gwardii dworskiej księcia Albrechta, później był oficerem wojsk pruskich. Podobnie jak brat brał udział w tłuminiu rewolucji 1848 roku oraz w wojnie duńskiej. Zmarł na gruźlicę w 1855 roku.
   e) Pawła (ur. Torgau 19.12.1829 – zm. Lueneburg 15.06.1878 r.) – po ukończeniu gimnazjum był paziem następcy tronu, późniejszego cesarza Niemiec Wilhelma I. Oficer wojsk pruskich, brał udział w wojnie prusko – francuskiej, za którą otrzymał

Żelazny Krzyż oraz meklemburski Krzyż Zasługi I klasy. Żonaty z Teresą, córką Alfreda von Haugwitz z meklemburskiej linii ze Speck, miał sześciu synów:
- Fryderyka (ur. Koblenz 5.06.1863 r.) – oficera wojsk niemieckich;
- Alfreda (ur. i zm. Koblenz 1866 r.);
- Karola (ur. Koblenz 26.12.1867 r.) – oficera regimentu huzarów wojsk niemieckich;
- Jana (ur.Rostock 17.03.1869 – zm. 1873 r.);
- Wilhelma (ur. Rostock 10.08.1870 – zm. 1873 r.);
- Ernesta (ur. 5.07.1873 r.) – kadeta Akademii Wojennej w Legnicy (Liegnitz).

f) Maksa (ur. 27.04.1831 – zm. 1850 r.) – kadeta wojsk pruskich.
g) Jana (ur. i zm. Berlin 1839 r.).
h) Lotara (ur. Berlin 2.01.1843 – zm. Żary, Sorau 30.08.1886 r.) – oficera wojsk niemieckich, odznaczony za wojnę prusko – francuską Żelaznym Krzyżem. Żonaty z Heleną Gohr nie miał dzieci.
i) Konrada (ur. Berlin 29.08.1844 r.) – oficera wojsk pruskich, odznaczonego w 1864 roku Orderem Orła Czerwonego IV klasy a w 1866 roku za wojnę prusko – austriacką Orderem Korony IV klasy z Mieczami, za wojnę prusko – francuską Żelaznym Krzyżem. Opuścił wojsko w stopniu majora.

9. Henryka (ur. Zielona Góra, Gruenberg 11.05.1799 – zm. Grudziądz, Graudenz 1828 r.) – porucznika wojsk pruskich;
10. Bernarda (ur. Zielona Góra, Gruenberg 19.01.1801 – zm. 15.04.1886 r.) – początkowo paź na dworze książąt Sachsen-Gotha, później oficer wojsk pruskich. W 1848 roku brał udział w walkach z powstańcami wielkopolskimi. Po wystąpieniu w 1849 roku z wojska zamieszkał w swojej willi w Górach Izerskich, którą w 1857 roku sprzedał i zamieszkał w Zgorzelcu (Goerlitz). Dwukrotnie żonaty: 1. z Pauliną bar. von Diebitsch (zm. Polkowice, Polkwitz 1828 r.), 2. z Jenny (ur. 11.05.1805 r.), córką radcy sądowego w Głogowie (Glogau) Karola von Wrochem, z pierwszą żoną miał córkę, z drugą trzy córki i syna:

a) Paulinę (ur. Polkowice, Polkwitz 31.10.1828 – zm. 20.04.1864 r.) – żonę (x 1849 r.) Edwina von Schweinichen, oficera żandarmerii w Zgorzelcu (Goerlitz).
b) Helenę (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 1838 – zm. Pleszew, Pleschen 28.10.1846 r.).
c) Annę (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 4.12.1838 – zm. Cieśle, Zessel 23.07.1867 r.) – żonę Rudolfa von Scheliha, oficera wojsk pruskich, właściciela Cieśli (Zessel) koło Oleśnicy (Oels).
d) Marię (ur. Pleszew, Pleschen 19.01.1834 r.) – żonę (x 1866 r.) Fryderyka Wilhelma von Raumer, majora wojsk pruskich.
e) N. syna (ur. i zm. Frankfurt nad Odrą, Franfurt a. Oder 1838 r.) (bliźniak Heleny ?)

10. Ernesta (ur. i zm. Zielona Góra, Gruenberg 1805 r.).

b) Potomstwo Karola Zygmunta.

Syn Karola Zygmunta – Jan Fryderyk Karol (ur. Strupina, Stroppen 28.06.1774 – zm. Góra Śląska 24.02.1848 r.), oficer wojsk pruskich, brał udział w wojnach napoleońskich, m. in. na terenach polskich (w Wielkopolsce i na Kujawach), pod Paryżem odznaczony Żelaznym

Krzyżem. W 1825 roku opuścił wojsko i przez jakiś czas był właścicielem Zarzecza (Mueckendorf) koło Szprotawy (Sprottau), później otrzymał od swojego kuzyna von Diebitsch jeden folwark w Borszynie Małym (Kaltebortschen) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Joanną Ferdynandą Luizą bar. von Richthofen (zm. 1827 r.) ze Snowidza (Hartwigswalde), 2. z Julią Mumm von Schwarzenstein (zm. 1860 r.), sześcioro dzieci miał tylko z pierwszą żoną:

1. Bertę (ur. i zm. 1803 r.).
2. Marię (ur. Zarzecze, Mueckendorf 4.08.1811 – zm. Brzeg, Brieg 6.09.1830 r.).
3. Hermanna Konrada Karola (ur. Lubin, Lueben 18.01.1804 – zm. Wrocław, Breslau 1837 r.) – po studiach w Bonn był w 1825 roku praktykanem sądowym w Poznaniu (Posen), w latach 1828 – 1830 referendarzem w Raciborzu (Ratibor) i Ząbkowicach Śląskich (Frankenstein) i wreszcie dyrektorem sądu ziemskiego i miejskiego we Wrocławiu (Breslau). Żonaty z Julią von Hill, miał tylko dwie córki:
   a) Klaerchen (ur. 31.10.1832 r.) – początkowo przebywała w Herrnhut w Saksonii (ośrodek religijny braci morawskich zwanych od niego "hernhutami"), po śmierci rodziców wróciła do domu. Wyszła za mąż (x 1853 r.) za kapitana artylerii gwardii pruskiej N. von Zimmermanna, który po wojnie prusko – francuskiej w 1871 roku wystąpił z wojska w randze generała. Mieszkali początkowo w Wiesbaden, później przenieśli się do Świdnicy (Schweidnitz).
   b) Annę (ur. 1836 – zm. 1837 r.) – pochowana została razem z ojcem w kościele w kościele św. Mikołaja we Wrocławiu (Breslau).
4. Ewalda (ur. Lubin, Lueben 20.09.1805 r) – oficera wojsk pruskich, zginął w 1836 roku po upadku z konia.
5. Roberta (ur. Lubin, Lueben 24.12.1807 – zm. 17.10.1888 r.) – oficera wojsk pruskich, odznaczonego Orderem Korony III klasy i Żelaznym Krzyżem. Od 1872 roku w stanie spoczynku mieszkał w swojej willi w Górach Izerskich. Żonaty z Marią von Blacha (ur. 8.12.1822 r.) z Witoszowa Górnego (Ober Boegendorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), miał osiem córek i dwóch synów:
   a) Franciszkę (ur. Świdnica, Schweidnitz 16.06.1841 – zm. Wrocław, Breslau 1869 r.) – diakonissę diakonii Bethania we Wrocławiu (Breslau).
   b) Luizę (ur. Świdnica, Schweidnitz 1.12.1842 – zm. Altenburg 1881 r.) – diakonissę diakonii w Altenburg.
   c) Klarę (ur. Świdnica, Schweidnitz 11.06.1844 r.) – dama do towarzystwa greckiej rodziny Acathos w Grecji i Konstantynopolu. Po powrocie do Europy, razem z bratem – Arturem wydawała czasopismo „Fuer Haus".
   d) Olgę (ur. 18.04.1847 r.) – diakonissa w Czerninie (Tschirnau) koło Góry Śląskiej (Guhrau).
   e) Agnes (ur. Leszno, Polnisch Lissa 27.01.1849 r.) – dama do towarzystwa w wielu rodzinach w Niemczech, Irlandii i w Danii. W Kopenhadze wyszła za mąż za literata duńskiego dr Petersena – potomkowie przyjęli nazwisko Petersen-Studnitz.
   f) Martę (ur. Świdnica, Schweidnitz 19.10.1852 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1882 r.) z N. bar. von Richthofen, 2. (x 1886 r.) z radcą sanitarnym N. Klamroth.
   g) Elżbietę (ur. Świdnica, Schweidnitz 19.02.1855 r.).

h) Kaethchen (ur. Świdnica, Schweidnitz 21.03.1863 r.).
i) Hermanna (ur. Kamienna Góra, Landeshut 9.07.1845 r.) – oficera wojsk pruskich. Zginął w wojnie duńskiej w 1864 roku (17.03.).
j) Artura (ur. Świdnica, Schweidnitz 11.03.1851 r.) – po studiach w Berlinie i Zurichu, od 1883 roku urzędnik rejencji w Dreźnie (Dresden). Razem z siostrą Klarą wydawał czasopismo „Fuer Haus".

6. Fedora (ur. 30.03.1812 – zm. Oleśnica, Oels 23.03.1879 r.) – po ukończeniu gimnazjum w Poznaniu (Posen) i w 1829 roku Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz) był oficerem wojsk pruskich. Za wojnę prusko – francuską odznaczony Żelaznym Krzyżem. Żonaty z Marią Feuerstack, miał pięć córek i czterech synów:

a) Helenę (ur. Bystrzyca Kłodzka, Habelschwerdt 9.09.1845 r.) – nauczycielkę muzyki w Świdnicy (Schweidnitz).
b) Teklę (ur. Bystrzyca Kłodzka, Habelschwerdt 12.05.1847 r.) – dama do towarzstwa rodziny von Prittwitz w Sieciechowicach (Sitzmannsdorf) koło Oławy (Ohlau), następnie rodziny von Schmiedeberg w Zwanowicach (Schwanowitz) koło Brzegu (Brieg) i wreszcie w rodzinie konsula niemieckiego w Caracas w Wenezueli.
c) Luizę (ur. Bystrzyca Kłodzka, Habelschwerdt 21.03.1850 r.) – nauczycielkę rysunku w Oleśnicy (Oels).
d) Herminę (ur. Zawidów, Seidenberg 30.12.1851 r.) – mieszkała w Oleśnicy (Oels).
e) Bertę (ur. 18.11.1854 – zm. 1888 r.) – kierowniczka szkoły muzycznej w Oleśnicy (Oels).
f) Fryderyka (ur. 9.08.1844 – zm. 1853 r.).
g) Feliksa (ur. 1848 – zm. 1849 r.).
h) Maksa (ur. Zawidów, Seidenberg 29.08.1853 r.) – oficera wojsk niemieckich . Żonaty z Marianną Eucken, miał dwie córki: Marię (ur. 15.09.1883 r.) i Gertrudę (ur. 22.01.1885 r.).
i) Roberta (ur. 1858 – zm. 1859 r.).

Źródła:

Sinapius T. I s. 957-964, T. II s. 1047-1049
Blażek T. IV s. 91
Pilnaček T. IV s. 1212-1213
Krane s. 133
Schles. Wappenbuch szp. 132-133
Studnitz B.: Familiengeschichte von Studnitz. Breslau (ok. 1889)
Kuczer J., Strzyżewski W. (oprac.): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 125
Gawel H.: Die Geschichte der Stadt Konstadt OS. Kreuzburg (1933) s. 24, 37, 43, 44
Sękowski R.: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko – polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 nr 16, 17.

TABLICE GENEALOGICZNE

Początki rodu

1306 r. – bracia Benedykt, Andrzej i Jerzy pasowani na rycerzy przez króla Wacława III
poł. XIV w. – Dietrich
1431 r. – Jan, taboryta zdobywa zamek Blansko

Andrzej
zm. 1437 r.
wł. Bystřicy
ż. Małgorzata Kunčicka
(zm. 1454 r.)
|
Wacław
zm. 1547 r.
brał udział w wojnach węgierskich
ż. (wg. monografii rodu)
N. v. Mutschelnitz
z Pełczyna na Dolnym Śląsku
(wg Pilnačka) Alena y Bitova
|

Jan	Maciej	Jerzy	Machna
1491 r. – student Akademii Krakowskiej	| linia opawska (zob.)	| linia kluczborska (zob.)	(Małgorzata) zm. 1554 r. m. (x 1511 r.) Jan Vok Birka z Nasiedla wł. Šilheřovic i Hněvošic

LINIA OPAWSKA
(wymarła)

Maciej Bystřicki ze Studnic
zm. 1536 r.
1507 r. – wł. Stěbořic
1513 r. – wł. Štitiny
ż. (x 1508 r.) Katarzyna
Czepla z Bełku

XVI w. Filip Studnitz – m. (trzeci) Elżbiety z Hradczan
Pocz. XVII w. Alena v. Studnitz – m. (x ok. 1624 r.) Fryderyk Bohdanowski ze Slimakowa wł. Bogdanowic.

LINIA KLUCZBORSKA – GEROLSKI, GERALTOWSKI, JEROLSKI.

Jerzy Studnic
s. Wacława
ur. 1478 – zm. 1531 r.
ż. (x 1499 r.) N. v. Strachwitz
wł. Gierałcic
|

Jerzy jun. v. Studnitz
poł. XVI w. – wikary
klasztoru joannitów we Wrocławiu

Jan sen. Gerolski
zm. po 1554 r.
rotmistrz wojsk czeskich
i węgierskich
1531 – 1554 r. – starosta Wołczyna
ż. N. v. Pritzelwitz z Wiszni Małej
|
Jan jun.
zm. 6.01.1594 r.
ciężko ranny w bitwie pod Byczyną
1572 – 1585 r. – starosta Wołczyna
ż. Jadwiga v. Koschligk z Jagoszyc
i Budzicza
|

Guenderich (Henryk) zginął na wojnie węgierskiej

Wacław
|
potomstwo Wacława (zob.)

Władysław

Bartłomiej (Bartel)
zm. po 1596 r
oficer armii arcyks. Maksymiliana

Adam
|
potomstwo Adama (zob.)

Albert ok. 1621 r.
wł. Januszkowic i Wronina
zginął na wojnie węgierskiej

Andrzej

córki:
a) Agnieszka
m. Jan v. Siegroth ze Sławikowa
b) Zuzanna
m. Melchior v. Skal z Bogacicy
c) Anna
m. Jerzy v. Aulock z Jakubowic
d) Barbara
m. N. v. Warkotsch z Dobiercic
e) Dorota
m. Jan v. Frankenberg z Roszkowic
f) Katarzyna
m. N. v. Mutschelnitz z Warzęgowa

A. POTOMSTWO WACŁAWA
(wymarłe)

Wacław v. Studnitz
s. Jana jun.
wł. Krzeczyna
członek rady ks. oleśnickich
ż. Marianna v Monsterberg
(Wolf v. Monsterberg)
(zm. 1623 r.)
z Miechowa
|

Jan	Fryderyk	Anna
ur. 4.05.1592 – zm. 24.07.1657 r. studia w Jenie, niewola piratów w Tunisie wł. Krzeczyna, Piotrkowic i Pększyna 1624 r. – członek rady ks. Karola Fryderyka oleśnickiego ż. 1. (x 4.09.1623 r.) Katarzyna v. Kreckwitz 1-o voto v. Schkopp (zm. 1638 r.) 2. (x 1642 r.) Anna Maria v. Gfug z Gniewomirowic 1-o voto v. Posadowska (ur. 1607 – zm. 1662 r.)	ur. 1600 r. - zm. 17.06.1627 r.	m. 1. Adam v. Baruth z Szymonkowa 2. Melchior v. Kottulinski z Dąbrowy

|
córki:
a) Anna Magdalena
zm. 1645 r.
b) Anna Marianna
zm. 1722 r.
m. 1. Jerzy Leonard
hr. Colonna-Fels
z Toszka
2. (x 1687 r.) Joachim IV
Wilhelm hr. v. Maltzan
z Milicza

B. POTOMSTWO ADAMA.

Adam v. Studnitz Gerolski
Ww. Gierałcic
1621 r. kup. Wąsice
ż. (x 12.10.1599 r.)
Ewa v. Koschembar
ze Skorkowa i Szczodrowa
|

Jan Jerzy	Adam jun.	Wacław, Benedykt	córki:
|	|	zmarli	a) Magdalena
podlinia	podlinia	w dzieciństwie	ur. Gierałcice
z Gierałcic	z Lipki		15.01.1602 r.
i Wąsic	i Górnego		m. Kasper II Posadowski
	Kiełczowa		z Grodziszowa
			(ur.1610 – zm. 16.11.1678 r.)
			b) Marianna
			ur. Gierałcice 23.12.1602 r.
			m. N. v. Gfug
			wł. Szczodrowa
			c) Anna
			ur. Gierałcice 13.03.1605 r.
			m. Ernest v. Prittwitz
			ze Stradomi Wierzchniej
			i Szczodrowa
			e) Ewa
			ur. Gierałcice 7.05.1609 r.
			m. Kasper v. Sebottendorf
			wł. Ośna

1. Podlinia z Gierałcic i Wąsic.

Jan Jerzy
s. Adama
ur. 14.01.1607 – zm. 14.02.1681 r.
wł. Gierałcic i Wąsic
czł. rady ks. Sylwiusz v. Wuertenberg-Oels
ż. (x 23.10.1629 r.) Anna v. Koschembar
z Goli
(ur. 1608 – zm.1695 r.)
|

Melchior	Jan Jerzy jun.	Adam Wacław	Ewa
|	ur.26.04.1636 r.	|	ur. 7.10.1632 –
dom		dom	zm. 11.01.1702 r.
Wąsice		Gierałcice	m. Fryderyk bar. v. Dyhrn
i Wierzbica		i Szymonków	wł. Dziadowego Mostu (zob)
Dolna		(zob.)	

a) Dom Wąsice i Wierzbica Dolna.

Melchior
s. Jana Jerzego
ur. 2.08.1630 – zm. 1693 r.
wł. Wąsic i Wierzbicy Dolnej
1689 r. – członek rady
ks. Chrystiana Ulryka
v. Wuertenberg-Oels
ż. (x ok. 1651 r.) Urszula
v. Frankenberg-Ludwigsdorf
ze Strzelec
1-o voto v. Hess
|

Jan Fryderyk	Jerzy Moryc	Melchior Adolf
ur. 1655 - zm. 4.11.1701 r. wł. Wąsic czł. rady ks. Chrystiana Ulryka v. Wuertenberg-Oels ż. (x 24.06.1680 r.) Urszula Maria v. Frankenberg-Proschlitz z Miechowej i Boroszowa (zm. 22.10.1701 r.)	ur. 1658 - zm. Berlin 1682 r.	ur. 1660 – zm. Wrocław 1679 r.

Jan Melchior	Kasper Moryc	Adam Henryk	Chrystan Leopold	Karol Fryderyk	córki:
potomstwo (zob.)	ur. 1685 r. wł. Wąsic ż. (x 1707 r.) Zofia Joanna v. Haugwitz	ur. i zm. 1688 r.	potomstwo (zob.)	potomstwo (zob.)	a) Anna Urszula ur. 1681 r. m. Chrystian Fryderyk v. Nickisch u. Roseneck ze Strupiny i Wronińca b) Helena Szarlotta m. Rudolf v. Koeckritz wł. Zakrzewa
	Beata				

Potomstwo Jana Melchiora.

Jan Melchior
s. Jana Fryderyka
ur. 6.04.1682 – zm. 9.11.1739 r.
wł. Mycielina
ż. (x 1705 r.) Magdalena Zofia
v. Haugwitz – ostatnia
przedstawicielka linii
z Mycielina

|

Jan Fryderyk
1707 r.
zm. w dzieciństwie

Karol Chrystian
ur. 1712 r.

Melchior Adam
wł. Mycielina
ż. Helena Fryderyka
Elżbieta bar. v. Czettritz
z Płoniny
|
2 córki N.

córki:
a) Zofia Luiza
ur. 1709 r.
zm. w dzieciństwie
b) Chrystiana Zofia
ur. 8.02.1715 –
zm. 11.11.1757 r.
m. Jan Wolf
v. Niebelschuetz
z Borszyna i Górnej Ligoty

Potomstwo Chrystiana Leopolda.

Chrystian Leopold
s. Jana Fryderyka
ur. 1690 r.
wł. Wierzbicy Dolnej i Świniar
ż. (x 1717 r.) Joanna Julianna
v. Frankenberg-Proschlitz
z Krzywiczyn
|

Jan Henryk
ur. 1712 r
oficer gwardii
armii pruskiej
1744 r. – odznaczony
Orderem Pour la Mérite,
pocztmistrz i mincerz
w Berlinie
|
XIX-XX w.
(zob.)

Chrystian
zm. 1792 r.
wł. Baldwinowic
ż. NN
|
XIX-XX w.
(zob.)

córki:
a) N – zm. w dzieciństwie
b) Joanna Zofia
zm. 1764 r.
m. 1. N. v. Prittwitz
2. Jan Karol Chrystian
v. Koschembar
3. N. v. Bandemer
c) Szarlotta
zm. 1762 r.
m. Jerzy Fryderyk
v. Prittwitz

Potomstwo Karola Fryderyka.

Karol Fryderyk
s. Jana Fyderyka
ur. 1692 – zm. 12.04.1733 r.
wł. Świętej Katarzyny
i Kowalskich Żelowic
ż. (x 1715 r.) Maria Eleonora v. Tschirski
z Piławy Średniej
|

Chrystian Ferdynand
zm. 1724 r.
bliźniaki ur. 1724 r.

Leonard Zygmunt
zm.1725 r.

Ernest Fryderyk
ur. 1716 -
zm. 1760 r.

Karol Wilhelm
ur. 5.08.1721 -
zm. 1779 r.
wł. Kowalskich

córki:
a) Urszula Helena
ur. 1717 – zm. 1760 r.
m. Adolf v. Heugl

Żelowic
i Chwalęcina
ż. 1. Joanna Luiza
v. Prittwitz
z Karszówka
2. Joanna Szarlotta
v. Keltsch
z Michałowic
|
(tylko dorośli)

wł. Strzelec
b) Szarlotta Eleonora
ur. 1719 – zm. 1772 r.
m. Chrystian v. Heugl
(brat Adolfa)
wł. Dobrzenia

Jan Fryderyk ur. 5.06.1747 - zm. 8.12. 1765 r.

Karol Fryderyk ur. 1752 - zm. 1798 r.
ż. (x 29.06.1787 r.) Ernestyna bar. v. Richthofen (ur. 26.11.1769 - zm. Wrocław 1838 r.)
|
dzieci
XIX-XX w.
(zob.)

Ernest Bernard ur. 2.06.1753 - zm. 23.04.1822 r.
kapitan wojsk pruskich
wł. Częszyc
1779 r. – odziedziczył Kowalskie Żelowice

Wilhelm Zygmunt ur. 3.08.1760 - zm. Jawor 17.10.1806 r.
oficer wojsk pruskich
odznaczony Orderem Pour la Mérite
ż. (17.10.1798 r.) Joanna Fryderyka Szarlotta v. Melzer
1-o voto v. Beeren
|
córki:
a) Emilia
ur. 2.07.1799 - zm. Świdnica 1851 r.
m. N. v. Schillershausen
b) Berta
ur. 14.07.1802 – zm. Świdnica 1866 r.

córki:
a) Luiza Wilhelmina
ur. 29.01.1756 - zm. 19.03.1835 r.
m. Jerzy Gottlieb Konrad bar. v. Richthofen
b) Joanna Helena Elżbieta
ur. 15.02.1759 – zm. 1783 r.
m. Ludwik Ernest Karol v. Prittwitz-Gaffron
c) Joanna Karolina Henrietta
ur. 1772 – zm. 4.05.1816 r.
m. Ernest Ferdynand Zygmunt v. Tschirski
z Domanic
d) Fryderyka Maksymiliana Beata
ur. 1776 – zm.11.09.1833 r.
m. Fryderyk bar. v. Stosch
wł. Jastrzębia
e) Helena Julianna
ur. 6.03.1778 – zm. 27.12.1827 r.
m. Henryk v. Pogrell
rotmistrz wojsk proskich

zmarli:
6 synów
3 córki

b) Dom Gierałcice i Szymonków.

Adam Wacław
s. Jana Jerzego
ur. 29.08.1638 – zm. 30.01.1703 r.
wł. Gierałcic i Szymonkowa
ż. (x 17.12.1665 r.) Ewa
v. Baruth z Wierzbicy Dolnej
(ur. 1.11.1650 r.)
|

Jan Jerzy
ur. Wierzbica Dolna 4.10.1666 r.
wł. Gierałcic i Szymonkowa
ż. 1. (x 28.10.1692 r.)
Anna Elżbieta
v. Tschammer
z Czernicy Dolnej
1-o voto Dziembowska
(ur. 25.09.1673 - zm. 22.12.1707 r.)
2. (x 30.01.1709 r.)
Anna Helena
v. Gruttschreiber
z Michałowa
(ur. 25.03.1672 r.)

Baltazar Sylwiusz
ur. Gierałcice 9.10.1667 - zm. 27.08.1674 r.

Juliusz Adolf
ur. 22.05.1670 - zm. 21.08.1674 r.

Chrystian Fryderyk
ur. 27.08.1678 - zm. 7.09.1679 r.

córki:
a) Anna Helena
ur. 17.12.1674 r.
m. (x 27.02.1697 r.)
Adam Henryk v. Luck
wł. Raczek
b) Ewa Benigna
ur. 3.12.1676 - zm. 8.10.1733 r.
m. (x 2.05.1706 r.)
Adam Henryk Posadowski
z Brynicy
(ur. 12.06.1676 – zm. 20.10.1746 r.)
c) Barbara Elżbieta
ur. 14.11.1680 r.
m. (x 18.01.1703 r.)
Abraham v. Czettritz
z Czarnego Boru
d) Joanna Regina
ur. 26.02.1683 – zm. 3.12.1723 r.)
m. Joachim Achacy
v. Reibnitz

(tylko dorośli)

Adam Fryderyk
ur. 10.12. 1659 r.
wł. Gierałcic
ż. (x Szymonków 11.06.1721 r.)
Maria Julianna
v. Roth z Mersine

Jan Jerzy jun.
dom Pierusza (zob.)

Karol Oswald
ur. 7.06. 1703 - zm. 1777 r
wł. Szymonkowa
kapitan wojsk saskich i polskich
ż. Karolina Julianna
v. Tschepe
z Młokicia

Jan Adam
ur. 25.03.1711 - zm. 16.10.1788 r.
marszałek dworu ks. zu Sachsen-Gotha

Chrystian Fryderyk
ur. 30.03. 1716 r.
pułkownik wojsk saskich i polskich

córki: zmarły – 6 córek
a) Szarlotta Konstancja
ur. 20.07.1701 – zm. 16.04.1770 r.
m. (x Szymonków 15.07.1723 r.)
Jerzy Wilhelm
v. Reibnitz
b) Zofia Wilhelmina
ur. 21.03.1706 – zm. 22.11.1732 r.
m. Moryc v. Prittwitz
u. Gaffron
wł. Gręboszowa

Ernest August Emil
ur. 10.10.1728 - zm. 1785 r.
wicekanclerz rejencji Gotha
ż. Szarlotta Chrystiana
v. Schoenebeck

Jan Juliusz
ur.22.05.1730 - zm. 1768 r.

córki:
a) Henrietta Augusta Zofia
ur. 22.04.172 - zm. 1744 r.
m. Jan Ernest v. Prittwitz
b) Anna Szarlotta
ur. 27.10.1724 r.

| m. Karol Jan v. Schelia
| z Jagoczyc
| c) Zofia Albertyna
| ur. 8.02.1726 – zm.13.01.1803 r.
| m. Karol Ferdynand bar. v. Warkotsch
| wł. Schoenbrunn/Saksonia

Ernest ur. 9.04.1765 - zm. 1799 r.

August ur. 18.12.1771 - zm. 1822 r.
prezydent konsystorza w Gotha
ż. 1. Paulina v. Thuemmel (zm. 1802 r.)
2. Karolina v. Dalwigk
|
córki:
a) Augusta
ur. 25.02.1801 – zm. Gotha 1856 r.
b) Irena
ur. 20.07.1813 r.
c) Maria
ur. 15.11.1814 – zm. Gotha 14.01.1883 r.
dama dworu ks. Marii v. Sachsen-Coburg-Gotha
d) Wilhelmina (Minetta)
ur. 12.09.1817 r.

córki:
a) Szarlotta Emilia
ur. 25.07.1762 – zm. 1832 r.
m. N. hr. v. Salisch
z Grabowna Wielkiego
urzędnik dworu w Gotha
b) Sylwia
ur. 19.10.1766 – zm. 21.09.1852 r.
m. (x 1790 r.) N. v. Wangenheim
z Gothy

c. Dom Pierusza.

Jan Jerzy jun.
s. Jana Jerzego
ur. 19.02.1698 –
zm. 4.04.1758 r.
wł. Górnej i Dolnej Pieruszy
ż. Zuzanna Helena v. Diebitsch
z Marcinkowic
|

Jan Gottlieb ur. 25.05.1725 - zm. 17.12.1797 r. pułkownik wojsk pruskich, królewski inspektor akcyzy tabaki w Polkowicach ż. 1. N. v. Skopp

Fryderyk Ernest ur. 11.11.1729 - zm. 27.03.1763 r. wł. Górnej i Dolnej Pieruszy ż. Zofia Eleonora v. Diebitsch z Borowa
|
Jan Ernest

Karol Zygmunt ur. 25.10.1737 - zm. 20.07.1807 r. pułkownik wojsk pruskich, komendant garnizonu w Zielonej Górze ż. Zofia Eleonora v. Diebitsch

córki:
a) Zofia Helena
ur. 20.09.1726 - zm. 1780 r.
b) Zuzanna Eleonora
ur. 9.06.1728 – zm. 1807 r.
m. Ernest Zygmunt v. Fehrentheil u. Gruppen
wł. Siodłkowic

2. N. v. Wiedebach
|
dzieci:
1) Gottlieba Fryderyka Helena
zm. 1818 r.
2) Jan Karol
ur. Prusy 6.06.1770 -
zm. Św. Katarzyna 20.06.1853 r.
oficer wojsk pruskich
wł. Śleszowa
ż. Eleonora Sachs

Zygmunt Ludolf
|
XIX-XX w. (zob.)

z Borowa (wdowa po bracie)
|
Jan Fryderyk Karol
|
XIX-XX w. (zob.)

c) Szarlotta Wilhelmina
ur. 11.09.1730 –
zm. 5.05.1737 r.
d) Gottlieba Elżbieta
ur. 29.08.1815 –
zm. 29.11.1815 r.
m. Jan Henryk v. Schulzendorf
oficer wojsk pruskich
e) Fryderyka Maksymiliana
ur. 12.10.1734 –
zm. 17.12.1789 r.
m. Jan v. Schwerin

2. Podlinia z Lipki i Górnego Kiełczowa.

Adam jun v. Studnitz.
s. Adama
ur.15.12.1611 – zm. 1682 r.
wł. Lipki i Górnego Kiełczowa
ż. 1. Katarzyna v. Dyhrn
2. Helena v. Poser z Pągowa
3. N. v. Blacha
|

Kasper Adam
ur. 10.08.1649 -
zm. 10.01.1708 r.
wł. Lipki i Górnego Kiełczowa
1696 r. kup. Gaszowice
ż. 1. Maria Magdalena v. Blacha
2. Anna Rozyna v. Siegroth z Gołębic
3. Barbara Magdalena v. Tschammer z Psar
|
|
|
|

córki:
a) Helena Judyta
zm. 30.06.1680 r.
m. N. v. Keltsch
b) Ewa Maria
ur.20.10.1650 –
zm. 14.01.1708 r.
m. (x 18.02.1670 r.) Jerzy Fryderyk v. Gruttschreiber z Michałowa
c) Anna Katarzyna
zm. Pągów 4.11.1714 r.
m. Henryk v. Blankenstein

Kasper Albrecht
ur. 28.06. 1682 -
zm. 1743 r.
wł. Miłowic

Sylwiusz Godfryd
ur. 4.01. 1686 -
zm. 13.03.

Jerzy Adam
ur. 27.04.1687 -
zm. 12.01.1746 r.

Kasper Ernest
ur. 18.02.1698 -
zm. 15.09.1751 r.

córki:
a) Anna Helena
m. Jan Bernard v. Prittwitz wł. Siecieborowic i Jędrzychowic

i Dziesławic 1725 r. – kup. Miechów ż. (x 18.10. 1708 r.) Helena Szarlotta bar. v. Dyhrn z Dziadowego Mostu

1762 r. wł. Gaszowic ż. Ewa Judyta v. Thielau z Krotoszyc | dzieci dorosłe: 1) Ernestyna Judyta ur. 9.01. 1710 - zm. 1.07. 1763 r. | 2) Kasper Konrad porucznik wojsk saskich (dorośli)

wł. Dolnej Lipki i Wabienic Angelika v. Siegroth z Zarzyska | Renata Rozyna ur. 3.07.1713 - zm. 31.03.1750 r. m. Karol Fryderyk v. Kessel

marszałek dworu ks. Wuertenberg w Stuttgardzie ż. N. bar. v. Geisberg

b) Barbara Magdalena m. Juliusz Fryderyk v. Hubrig z Wyszogrodu
c) Ewa Katarzyna m.Wacław Bernard v. Prittwitz z Wawrzeńczyc
d) Eleonora Zofia m. Ernest Jarosław v. Prittwitz wł. Smółczyc

Jan Adam oficer wojsk pruskich

Kasper Albrecht jun. ur. 10.10. 1715 - zm. 18.05.1795 r. oficer wojsk pruskich ż. N. v. Plenner | Dorota Henrietta ur. 17.09.1771 - zm. 14.03.1799 r. m. Henryk v. Palm du Prée kapitan wojsk pruskich

Karol Wilhelm ur. 17.02.1717 r. oficer wojsk pruskich

Godfryd Ludwik ur. 16.01. 1719 - zm. 1.09.1802 r. oficer wojsk saskich wł. Świerklańca, landrat powiatu tarnogórskiego

Chrystian Konrad Samuel ur. 8.09.1720 r. oficer regiment huzarów wojsk pruskich wł. Nadrau/Prusy ż. Gottlieba Tugendreich v. Bernauer | Gottlieba Zofia ur. 3.04.1762 r.

Jerzy Fryderyk ur. 15.05.1724 - zginął 14.10.1758 r. oficer wojsk pruskich

Antoni Gottlob ur. 15.05. 1728 - zm. 22.09. 1802 r. pułkownik wojsk pruskich odznaczony Orderem Pour la Mérite ż. Gottlieba Joanna v. Prittwitz ze Stronia I Bryostwki

córki:
a) Joanna Albertyna ur. 29.07.1711 – zm. 2.07.1752 r.
b) Helena Szarlotta ur. 30.11.1712 r.
c) Urszula Magdalena ur. 30.11.1721 r.
d) Urszula Zofia ur. 1726 r.

XIX – XX WIEK.

1. Dom Wąsice i Wierzbica Dolna.

a) Potomstwo Chrystiana Leopolda.

Chrystian Leopold v. Studnitz
wł. Wierzbicy Dolnej i Świniar
|

Jan Henryk
ur. 1712 r.
oficer gwardii armii pruskiej,
pocztmistrz i mincerz
w Berlinie

Chrystian
zm. 1792 r.
wł. Baldwinowic
|

Adam Wacław
ur. 15.04.1783 -
zm. 26.09.1821 r.
oficer wojsk pruskich
wł. Cziorki
ż. N. v. Wisse
(zm. Kluczbork
po 1854 r.)
|
dzieci:

Ewa
zm. 1861 r.
m. August Twardowski
z Warszawy
rotmistrz wojsk
pruskich

1) Zofia
zm. 24.12.1878 r.
m. N. Zerboni di Sposetti
(zm. 1855 r.)

2) Gustaw Leopold Adam
ur. Cziorka 3.09.1816 – zm. 17.07.1817 r.

3) Augusta
ur. 16.09.1818 – zm. 18.03.1854 r.
m. N. Twardowski
(zm. Berlin 1876 r.)
generał major wojsk pruskich – komendant Szczecina

4) Luiza
ur. 1821 r.
m. N. Freitag – nadprokurator w Gliwicach

Jan Henryk jun.
ur. 16.09.1760 -
zm. 1821 r.
major artylerii
wojsk pruskich,
komendant
żandarmerii
powiatu
kwidzyńskiego
odznaczony

N. (syn)
oficer wojsk pruskich
później wojsk rosyjskich

N. (syn)
oficer wojsk pruskich

Orderem
Pour la Mérite
ż. NN
|
_____
Jan Henryk
ur. Wrocław 26.11.1786 -
zm. 1828 r.
kapitan wojsk pruskich
odznaczony
Krzyżem Żelaznym I klasy
ż. N. Wirth
|
córki:
a) Blanka
ur. 1820 r.
m. 1. (x 1840 r.)
N. v. Frankenberg-Ludwigsdorf
2. Ferdynand Ludwik v. Schmalensee
Oficer kawalerii gwardii pruskiej
1864 r. – wyjechali do Ameryki
b) Laura
ur. 4.07.1821 r.
m. Hermann bar. v. Esebeck
wł. Wilknit/Prusy Wschodnie

Lina
m. N. v. Tempski
oficer wojsk pruskich
(Prusy Wschodnie)

b) Potomstwo Karola Fryderyka.

Ernest Bernard
s. Karola Wilhelma
ur. 2.06.1753 – zm. 23.04.1822 r.
kapitan wojsk pruskich
wł. Częszyc
1779 r. – odziedziczył Kowalskie Żelowice
ż. (x 29.06.1787 r.) Ernestyna
bar. v. Richthofen
(zm. Wrocław 1838 r.)
|
_____
Karol
Fryderyk
Ferdynand
Maksymilian
Bernard
ur. Częszyce
9.05.1790 -
zm. Świdnica
24.07.1860 r.
wł. Kowalskich

Ernest
Fryderyk
Wilhelm
ur. Częszyce
7.06.1791 -
zm. Berlin
30.08.1834 r.
major wojsk
pruskich
ż. Fanny

Wilhelm
ur. Kowalskie
Żelowice
10.09.1798 -
zm. Świdnica
25.05.1874 r.
pułkownik
wojsk pruskich
ż. Antonia
v. Ladenberger

córki:
a) Szarlotta Wilhelmina
Emilia
ur. Częszyce 27.04.1789 –
zm. 26.05.1790 r.
b) Wilhelmina Zofia
Ferdynanda
ur. 20.10.1795 –
zm. Kowalskie Żelowice
23.11.1808 r.

Żelowic 1821 – 1847 r. - Landrat pow. niemczańskiego odznaczony Orderem Orła Czerwonego ż. Luiza v. Stegmann

v. Wentzki-Petersheide z Rogowa Sobockiego

(zm. 1859 r.)

c) Ernestyna Maksymiliana Szarlotta ur. Częszyce 31.07.1794 – zm. Jakubów 13.01.1849 r. m. Edward v. Gellhor (ur. 1794 – zm. 1847 r.) wł. Jakubowa

Benno Ernest Ernest Fryderyk ur. 22.07.1830 r. generał major wojsk niemieckich ż. Konstancja v. Mangoldt

Ernest ur. Duesseldorf 20.10.1862 r. oficer niemieckiej marynarki wojennej

Fryc (Fryderyk) ur. Muenster 3.06.1865 - zm.Stendal 28.03.1882 r. kadet Akdemii Rycerskiej w Legnicy

Oswald ur. Drezno 10.02.1871 r. kadet marynarki wojennej w Kilonii

córki:
a) Fanny ur. Muenster 5.09.1856 r.
b) Elżbieta ur. Muenster 17.10.1857 – zm. 30.08.1883 r.
c) Helena ur. Muenster 2.05.1859 r.
d) Fryda ur. Duesseldorf 30.12.1860 r.

Hermann ur. Kowalskie Żelowice 19.09.1818 r. oficer wojsk pruskich odznaczony Orderem Korony Cesarskiej i Orderem Orła Czerwonego 1855 r. - wł. Kowalskich Żelowic ż. (x. 1857 r.) Klara v. Thanvenay (zm. 11.01.1862 r.)

dzieci:
1) Eleonora (Lorchen) ur. 30.10.1860 r.
2) Elżbieta ur. 13.11.1861 r. m. Werner v. Stegmann ze Stachowa
3) Ernest

Benno ur. 28.11.1819 - zm. 14.09 1827 r.

Feliks I ur. Kowalskie Żelowice 21.04.1821 r. oficer wojsk pruskich odznaczony Orderem Korony Cesarskiej, Orderem Orła Czerwonego i rosyjskim Orderem św. Anny 1863 r. – landrat pow. oleskiego ż. Maria v. Jordan ze Świerczy (ur. 7.10.1835 r.)

dzieci:
1) Luiza ur. 26.06.1857 r.
2) Marianna Erdmunda ur. Świercze 8.07.1858 – zm. Legnica 31.01.1919 r.

Anna ur. 22.04.1823 r. m. (x 1852 r.) Ubaldo v. Gellhorn z Jakubowa (kuzyn – syn Ernestyny Maksymiliany Szarlotty)

ur. 25.10.1859 -
zm.10.01.1862 r.

m. Bolko (Jan Traugott Bolko)
hr. v. Schweinitz z Górzanki

3) Karol
ur. Świercze 16.03.1856 r.
oficer regiment kirasjerów gwardii
we Wrocławiu
1883 r. – wyjechał do Teksasu

4) Feliks II
ur. Świercze 22.12.1859 r.
oficer regiment kirasjerów gwardii
we Wrocławiu
wł. Świerczy
ż. (x 27.05.1884 r.) Helena
v. Sprenger z Małuszowa

2. Dom Pierusza

Jan Jerzy jun.
wł. Dolnej i Górnej Pieruszy
|

Fryderyk Ernest	Karol Zygmunt
ur. 11.11.1729 -	ur. 25.10.1737 –
zm. 27.03.1763 r.	zm. 20.07.1807 r.
ż. Zofia Eleonora	ż. Zofia Eleonora
v. Diebitsch	v. Diebitsch
z Borowa	z Borowa
|	|
Jan Ernest	Jan Fryderyk
Ludolf	Karol
|	|
potomstwo	potomstwo
(zob.)	(zob.)

a) Potomstwo Fryderyka Ernesta.

Jan Ernest Zygmunt Ludolf
s. Fryderyka Ernesta
ur. Pierusza 16.09.1762 –
zm. Słupiec 7.03.1839 r.
wł. Dolnej i Górnej Pieruszy
podpułkownik wojsk pruskich
ż. (x 1787 r.) Helena Zofia
Fryderyka v. Schweinitz
(ur. 1.04.1770 – zm. 1838 r.)
|
(tylko dorośli)

Jan Wilhelm Karol Wolf Scypio ur. Zielona Góra 24.01.1789 - zm. Cottbus 23.04.1840 r. kupiec i urzędnik bankowy, oficer wojsk pruskich ż. Henrietta de Wilde (ur. 27.11. 1797 - zm. Kostrzyń 26.09.1895 r.)

Fryderyk August Ernest ur. Zielona Góra 16.02.1796 - zm. 9.09.1866 r. generał wojsk pruskich odznaczony Żelaznym Krzyżem, Orderem Orła Czerwonego i rosyjskim Orderem św. Włodzimierza ż. Ernestyna Joanna v. Keltsch ze Skarszyna (ur. 20.01.1804 - zm. Świdnica 1882 r.)

Henryk ur. Zielona Góra 11.05.1799 - zm. Grudziądz 1828 r. porucznik wojsk pruskich

Bernard ur. Zielona Góra 19.01.1801 - zm. 15.04.1886 r. oficer wojsk pruskich ż. 1. Paulina bar. v. Diebitsch (zm. Polkowice 1828 r.)
2. Jenny v. Wrochen (ur. 11.05.1805 r.)

córki:
a) Paulina ur. Polkowice 31.10.1828 - zm. 20.04.1864 r. m. (x 1849 r.) Edwin v. Schweinichen oficer żandarmerii w Zgorzelcu
b) Anna ur. Frankfurt n. Odrą 4.12.1838 – zm. Cieśle 23.07.1867 r. m. Rudolf v. Scheliha oficer wojsk pruskich, wł. Cieśli
c) Maria ur. Pleszew 19.01.1834 r. m. (x 1866 r.) Fryderyk Wilhelm v. Raumer major wojsk pruskich

córki:
a) Szarlotta Emilia Eleonora ur. Zielona Góra 20.02.1791 – zm. Słupiec 25.09.1846 r. m. (x 1812 r.) Antoni hr. Pilati Thassul landrat pow. Kłodzkiego wł. Nowej Rudy i Słupca
b) Ernestyna Zofia Henrietta Gottlieba ur. Zielona Góra 9.09.1792 - zm. Świerzna 1852 r. m. (x 1808 r.) Franciszek v. Bersworth major wojsk pruskich, pocztmistrz w Żaganiu
c) Helena ur. 15.12.1807 – zamordowana 3.03.1870 r.

Wilhelm ur. Słupiec 27.06.1821 - zm. Eisenach 17.05.1880 r. ż. Anna v. Bluecher z Budzoradza

Otto ur. Torgau 2.03. 1825 r. oficer wojsk pruskich

Bernard ur. Torgau 24.06. 1828 - zm. 1855 r. oficer wojsk pruskich

Paweł ur. Torgau 19.02. 1829 - zm. Lueneburg 15.06.1878 r. oficer wojsk pruskich odznaczony Żelaznym

Maks ur. 27.04. 1831 - zm. 1850 r. kadet

Lotar ur. Berlin 2.01. 1843 - zm. Żary 30.08. 1886 r. odznaczony Żelaznym

Konrad ur. Berlin 29.08. 1844 r. major wojsk pruskich odznaczony: Orderem Orła Czerwonego, Orderem Korony

Lina Helena Joanna ur. 11.09.1826 – zm. 5.09.1864 r.

Paweł Maks Wanda

ur. Frankfurt n. Odrą 1853 r. wł. Budoradza ż. (x 1879 r.) Elwira Kraeuser
|
synowie:
1) Thassilow ur. Budoradz 3.09.1880 r.
2) Boguslaw ur. 12.09.1888 r.

ur. Kostrzyń 18.09.1859 - zginął w pojedynku 1886 r. oficer wojsk niemieckich

ur. 30.11.1862 r. m. (x 25.04.1862 r.) Gautier v. Jagwitz

Krzyżem ż. Teresa v. Haugwitz z Meklemburgii
|
synowie:
1) Fryderyk ur. Koblenz 5.06.1863 r. oficer wojsk niemieckich
2) Karol ur. Koblenz 26.12.1867 r. oficer regimentu huzarów wojsk niemieckich
3) Ernest ur. 5.07.1873 r. kadet Akademii Wojennej w Legnicy

Krzyżem ż. Helena Gohr

z Mieczami, Żelaznym Krzyżem

b) Potomstwo Karola Zygmunta.

Jan Fryderyk Karol v. Studnitz
s. Karola Zygmunta
ur. Strupina 28.06.1774 – zm. Góra Śląska 24.02.1848 r.
oficer wojsk pruskich odznaczony Żelaznym Krzyżem
wł. Zarzecza i folwarku w Borszynie Małym
ż. 1. Joanna Ferdynanda Luiza bar. v. Richthofen ze Snowidzy (zm. 1827 r.)
2. Julia Mumm v. Schwarzenstein (zm. 1860 r.)
|
(tylko dorośli)
|

Hermann Konrad Karol ur. Lubin 18.08.1804 - zm. Wrocław 1837 r. dyrektor sądu ziemskiego i miejskiego we Wrocławiu ż. Julia v. Hill

Ewald ur. Lubin 20.09.1805 r. zginął w wypadku w 1836 r. oficer wojsk pruskich

Robert ur. Lubin 24.12.1807 - zm. 17.10.1888 r. oficer wojsk pruskich odznaczony Orderem Korony i Żelaznym Krzyżem

Fedor ur.30.03.1812 - zm. Oleśnica 23.03.1879 r. oficer wojsk pruskich odznaczony Żelaznym Krzyżem ż. Maria Feuerstack
|

Maria ur. Zarzecze 4.08.1811 - zm. Brzeg 6.09.1830 r.

|
Klaerchen
ur. 31.10.1832 r.
m. (x 1853 r.)
N. v. Zimmermann
generał wojsk
pruskich

ż. Maria v. Blacha
(ur. 8.12.1822 r.)
z Witoszowa Górnego
|
dzieci:
1) Franciszka
ur. Świdnica
16.06.1841 -
zm. Wrocław 1869 r.
diakonissa
diakonii Bethania
we Wrocławiu
2) Luiza
ur. Świdnica
1.12.1842 -
zm. Altenburg
1881 r.
diakonissa
w Altenburgu
3) Klara
ur. Świdnica
11.06.1844 r.
dama do towarzystwa
rodziny Acathos
w Konstantynopolu
po powrocie
wydawca
(z bratem)
czasopisma
„Fuer Haus”
4) Hermann
ur. Kamienna
Góra 9.07.1845 –
zginął na wojnie
duńskiej 17.03.1864 r.
5) Olga
ur. 18.04.1847 r.
diakonissa w Czerninie
6) Agnes
ur. Leszno 27.01.1849 r.
dama do towarzystwa
w Niemczech, Irlandii
i Danii
m. (x Kopenhaga)
dr. N. Petersen – pisarz
<u>linia duńska Petersen-Studnitz</u>
7) Artur
ur. Świdnica 11.03.1851 r.
urzędnik rejencji w Dreźnie
wydawca (z siostrą Klarą)

dzieci:
1) Helena
ur. Bystrzyca Kłodzka 9.09.1845 r.
nauczycielka muzyki w Świdnicy
2) Tekla
ur. Bystrzyca Kłodzka 12.05.1847 r.
dama do towarzystwa rodziny
v. Prittwitz w Sieciechowicach,
rodziny v. Schmiedeberg w Zwanowicach
i rodziny konsula niemieckiego w Caracas
w Wenezueli
3) Luiza
ur. Bystrzyca Kłodzka 21.03.1850 r.
nauczycielka rysunków w Oleśnicy
4) Hermina
ur. Zawidów 3.12.1851 r.
mieszkała w Oleśnicy
5) Maks
ur. Zawidów 29.08.1853 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. Marianna Eucken
córki:
a) Maria
ur. 15.09.1883 r.
b) Gertruda
ur. 22.01.1885 r.
6) Berta
ur. 18.11.1854 – zm. 1888 r.)
kierowniczka szkoły muzycznej
w Oleśnicy

czasopisma „Fuer Haus”
8) Marta
ur. Świdnica 19.10.1852 r.
m. 1. (x 1882 r.) N. bar.
v. Richthofen
2. (x 1886 r.) N. Klamroth
radca sanitarny
9) Elżbieta
ur. Świdnica 19.02.1855 r.
10) Katarzyna (Kaethen)
ur. Świdnica 21.03.1863 r.

STUECKER
(STUECKER von WEYERSHOF)

1. Herb szlachecki z 1810 r.

2. Herb rycerski z 1812 r.

Herb Stuecker v. Weyershoffen

Ród pochodzący z Nadrenii, z miejscowości Bensberg. W 1810 roku (17.09.) uzyskał szlachectwo austriackie z predykatem „von Weyershof" i w 1812 roku (12.01.) wpisany został w austriacki stan rycerski Ferdynand Stuecker oficer austriackiego regimentu ułanów. Syn jego – Hubert Stuecker von Weyershof w 1832 roku kupił Hulčin (Hulczyn, Hultschin), w 1836 roku – Šilheřovice (Schillersdorf) i w 1836 roku – Markvartovice (Markwartowitz). W 1845 roku wszystkie te miejscowości sprzedał bar. von Rotschild.

Źródła:
Blażek T. III s. 59, T. IV s.91
Genealogisches Handbuch des Adles – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 236-237

STUEMER

Ród pochodzący ze szwedzkiego Pomorza. W drugiej połowie XVIII wieku Feliks Fryderyk Jan Stuemer – oficer wojsk pruskich stacjonujący w Ujeździe (Ujest) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) w 1770 roku (8.11.) został nobilitowany. Od 1772 roku posiadał majątek Rudno (Rudnau) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1779 roku sprzedał go i w 1780 roku (25.05.) kupił od Karola Henryka hr. Sobeck von Kornitz państwo Dobrodzień (Guttentag). W 1781 roku kupił od Dionizego Franciszka Scipio de Jeannaret państwo Molna (Mollna) z majątkami Ciasna (Cziasnau) i Jeżową (Jezowa) koło Lublińca (Lublinitz). Był również właścicielem dużej firmy kupieckiej spławiającej Odrą do Szczecina (Stettin) drewno, węgiel drzewny i węgiel kamienny.
Żonaty z Amalią Fryderyką Henriettą von Muhr, miał troje dzieci:
1. Józefę Ludwikę Ernestynę Leopoldynę (ur. 30.07.1762 r.).
2. Karola Jana (ur. 1767 r.).
3. Filipinę (ur. 16.09.1769 r.) – żonę (x 17.09.1774 r.) Feliksa Fryderyka Leopolda von Buenau.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 251
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 125-131

STUEMPEL

zob.

WEICKHART

STUMPFEL

zob.

WEICKHART

STURM

zob.

FAUST

STUTTERHEIM
(ALT-STUTTERHEIM)

Herby szlacheckie

Herby Alt-Stutterheim

Stara szlachta turyngska znana od 1184 roku. W drugiej połowie XVIII wieku generał Joachim Fryderyk von Stutterheim uzyskał od króla pruskiego Fryderyka Wilhelma IV udostojnienie herbu i zmianę nazwiska na „Alt-Stutterheim".
Na Śląsk przybyli w służbie wojskowej na początku XIX wieku: Karol Adolf von Stutterheim – oficer wojsk pruskich, żonaty (x Zwanowice k. Brzegu, Schwanowitz b. Brieg 1827 r.) z Luizą von Reinhart, miał czworo dzieci urodzonych w Brzegu (Brieg).
W 1889 roku majątek Kopciowice (Kopcziowitz) koło Pszczyny (Pless) posiadała Meta von Seedorf, żona oficera wojsk niemieckich Karola von Alt-Stutterheim.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 252
Krane s. 133
Schles. Wappenbuch szp. 133
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 252-253

STWOLINSKI
(STWOLINSKI ze STWOLNA, STWOLINSKI von SCHMOLLEN, DANEWITZ, DANNWITZ)

Herb wg Pilnačka
(Pieczęć Jerzego Stwolinskiego z 1618 r.)

Herb wg Blażka
(Danewitz-Stwolinski)

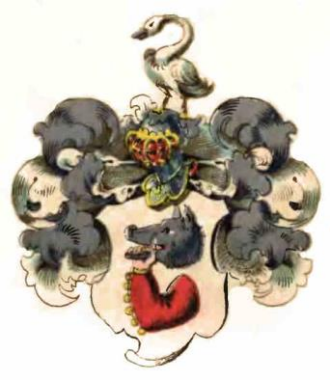

Herb Danewitz wg Siebmachera Herb Stwolinski Polski herb Świnka

O rodzie tym zdania historyków są podzielone: część uważa, że jest to nazwisko zastępcze Danewitzów, część (Pilnaček) – że były to dwa oddzielne rody. W herbie posiadali gęś, która później została przeniesiona do klejnotu a przyjęli herb Świnka. Początkowo używali nazwiska „Husek" (Gąska) a nazwisko Stwolinski mieli przyjąć od miejscowości Stwolno (później Schmollen – Smolna) w księstwie oleśnickim.
Protoplastę rodu miał być w 1296 roku Mikołaj zwany Huska (Gąska) dworzanin księcia Władysława legnickiego, kanclerza królestwa Czech a później arcybiskupa Salzburga.
W 1319 roku właścicielem Stwolna – Smolnej (Schmollen) był Mojek Huska, w 1320 roku znanych było sześciu Husków: Bohusz, Damian, Mikulasz, Stefan, Wojciech i Bohuszek. Również w Wielkopolsce w 1296 roku znany jest komes Wojciech ze Stwolna zwany Gonska.
W 1368 roku Stwolno (Schmollen – Smolna) Wojciech, syn Bohusza Huska sprzedał książętom oleśnickim. Jego stryj – Bohusz, syn Piotra był w 1366 roku właścicielem Ligoty (Ellguth). Potomstwo Bohusza z Ligoty (Ellguth) posiadało podobno w herbie (czy w klejnocie ?) łabędzia.
W XV wieku nazwisko „Stwolinski" było znane prawie na całym Górnym Śląsku. W tym czasie jako swoje siedziby rodowe podawali Pawłowice (Paulsdorf – które: Namysłowskie czy oleskie ?). Jan Pawłowski ze Stwolna w 1467 roku (30.12.) otrzymał (kupił ?) od Reinerta von Aulock i jego żony Barbary von Wekher majątek Duczów (Deuutschen) koło Kluczborka (Kreuzburg). W XV wieku znany był Henryk Stwolenski z Siemysłowa (Steinersdorf) koło Namysłowa Namslau), właściciel Ligoty Wołczyńskiej (Konstadt-Ellguth).
W 1525 roku Jan Stwolinski z Siemysłowa (Steinersdorf) kupił Szymonków (Simmenau) i fowark Kobielice (Kobielitz) w okręgu Wołczyn (Konstadt) koło Kluczborka (Kreuzburg), w 1558 roku występuje w dokumentach również jako Jan Danwitz zwany Stwolinskim. W połowie XVI wieku Henryk Stwolinski sprzedał Witowi Rott (Roth?) wieś Bierdzany (Bierdzan). Również w połowie XVI wieku Bartel Stwolinski właściciel Komorzna (Reinersdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg) jest członkiem komisji rozgraniczjącej majątki: Trzebiczyn (Trebitschin) i Brzezinkę (Brzezinke) koło Namysłowa (Namslau).W latach 1547 – 1586 był starostą okręgu kluczborskiego i byczyńskiego. Jego syn – Jan, właściciel Rychnowa (Reichen) koło Namysłowa (Namslau) w 1574 roku (16.06.) rozgranicza swoje majątki i bar. von Braun. W 1567 roku również Jan (ten sam ?) posiadał Łosice (Lo-

ischwitz) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty z Justyną von Stange miał dzieci: Jerzego, Jana jun., i Ludmiłę – żonę Jana Roha (Rotha?) z Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg). W 1569 roku Henryk Stwolinski został wybrany przez sejmik opolski i raciborski na „wybierczego" podatku w okręgu opolskim. W 1574 roku zmarł Joachim Danewitz zwany Stwolinskim. W 1575 roku właścicielem Komorzna (Reinersdorf) był Kazimierz Stwolinski.
Jadwiga Stwolinska z Siemysłowa (Steinersdorf) koło Namysłowa (Namslau) w 1592 roku była wdową po Bartoszu von Beess z Chróściny (Chrostina) koło Opola (Oppeln). Melchior Stwolinski z Siemysłowa (Steinersdorf) w 1606 roku kupił Krzanowice (Krzanowitz, które ? koło Koźla czy Opola).
Anna Małgorzata (ur. 14.01.1625 r.), córka Adama Stwolinskiego z Siemysłowa (Steinersdorf) właściciela Nasali (Nassadel) i Goli (Gohla) koło Kluczborka (Kreuzburg) była żoną Karola Fryderyka von Schwetlig z Ujeźdźca (Gessas) w księstwie nyskim.W 1684 roku N. Stwolinska była właścicielką Świniar Małych (Klein Schweinern, Klein Blumenthal) a w 1698 roku właścicielem tej miejscowości był Karol Stwolinski. W 1694 roku Marcin Stwolinski był właścicielem Smard (Schmardt) koło Kluczborka (Kreuzburg).
Urszula Elżbieta Stwolinska była żoną (x 1702 r.) Bernarda Moryca von Reibnitz z Biskupic (Bischdorf).
Sylwiusz Ferdynand von Stwolinsky – generał major wojsk pruskich, odznaczony Orderem pour le Mérite, zmarł w 1787 roku.

Źródła:
Sinapius T. I s. 965-967, T. II s. 465, 1050
Zedlitz T. IV s. 252-253
Pilnaček T. IV s. 1214-1215
Gawel H.: Die Geschichte der Stadt Konstadt OS. Kreuzburg (1933) s. 23, 25, 43
Koelling H.: Geschichte der Stadt Pitschen. Breslau 1892 s. 191, 199, 206, 280
Kluske A.: Die Geschichte des Dorfes Reinersdorf (w:) Aus der Heimat. Kreuzburg Februar1934 s. 21
Register Matryki Kralowe Izabele (Zapolya) od 1552 aż do 1556 roku. AP Wr. Ks. Opol.-rac. Reg. 35, sygn. 36 s. 8
Uchwały sejmiku opolskiego i raciborskiego rkp - Biblioteka Tschammera Cieszyn.
Kniejski O., Sękowski R.: Uchwały sejmiku powswzechnego księstw opolsakiego i raciborskiego w latach 1564 – 1678. Opole 2015 s. 94 (p), 98(p) (również w Opolskiej Bibliotece Cyfrowej)

FILIACJA ANNY MAŁGORZATY STWOLINSKIEJ Z SIEMYSŁOWA.

N. Stwolinski z Siemysłowa ż. N. v. Wald z Białej	N. Kalinowski z Błotnicy ż. N. v. Salisch-Nassengrieff z Pruszowic	N. Salisch z Jastrzębia ż. N. v. Koschligk z Jagoszyc	N. Postolski z Postolina ż. N. v. Falkenberg-Proschlitz

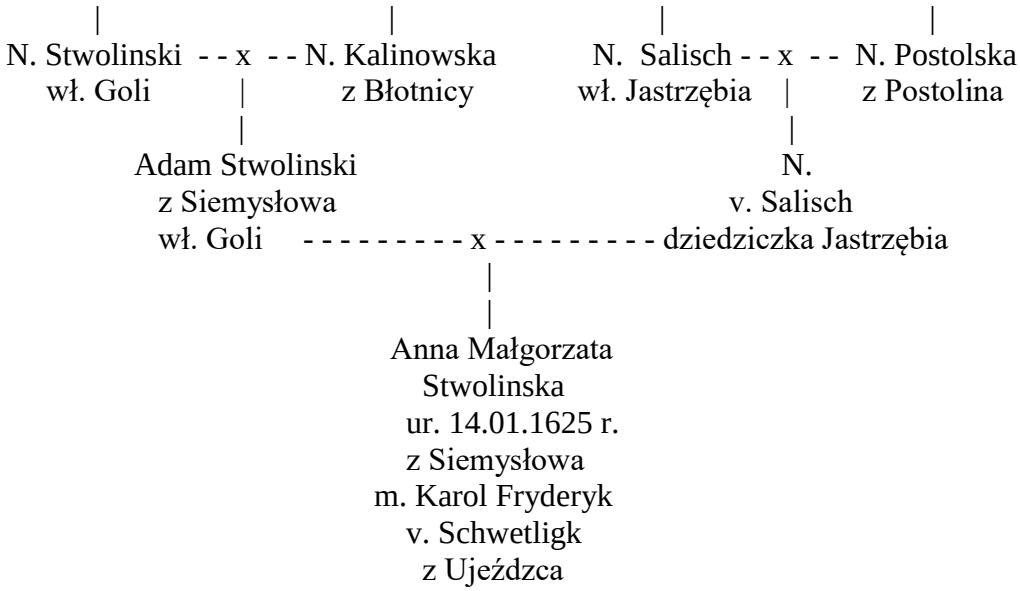

zob.

DANEWITZ

STYNAVIA

zob.

STEINAU

STYRNSKI

zob.

STIERNSKI

(de) SUCHA
(SUSKI z SUCHEJ)

Określenia „z Suchej” lub „Suski” używali w XV wieku przedstawiciele różnych rodów, właścicieli Suchej (Suchau) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), których przynależność trudno ustalić.
W 1410 roku (26.11.) Nickel de Sucha sprzedał za 20 grzywien bratu Piotrowi swoją część Suchej (Suchau).
W latach 1435 – 1455 w dokumentach książąt Bernarda niemodlińskiegoi strzeleckiego oraz Bolka V głogóweckiego występuje Wacław Sandzia (Sondzia) de Sucha – marszałek dworu księcia Bolka V głogóweckiego. W 1439 roku (1.02.) jako świadek w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego występuje Peter von de Sucha.
W 1448 roku Katarzyna – żona Wacława Suskiego otrzymała od księcia Bolka V wieś „Švestrovice” (Zwiastowice, Schwesterwitz ?).
W 1469 roku znani byli Merbota i Henryk (Gindrzich) von Suchau a w 1500 roku (13.08.) Anna, córka niejakiego Czorwicz (?), wdowa po Tomku z Suchej była właścicielką majątku w Jarczowicach (Jarschowitz) koło Głogówka (Oberglogau).
W 1485 roku (23.05.) występuje jako świadek w dokumentach książąt Jana II i Mikołaja II opolskich Dietrich Ymbran Suski.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1218
C.D.S. T. VI nr 117, 194, 200, 226, 368, 447; T. XXXIII s. 33-34
Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenstadt im Mittelalter Berlin 1995 s. 453

SUCHODOLSKI
(SUCHODOLSKI von WALTERSDORF, SUCHODOLSKI von WOLESLAWITZ)

Suchodolski herbu Pobóg
(wg Blażka)

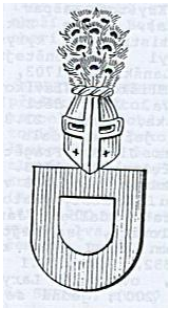

Suchodolski herbu Janina
(wg Pilnačka)

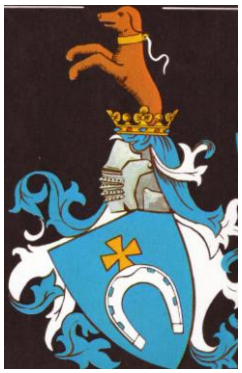

Polski herb Pobóg

Polski herb Janina

Ród pochodzenia polskiego, według Blażka herbu Pobóg, według Pilnačka herbu Janina (Sinapius przypisuje im herb Junosza). W Polsce Suchodolscy pieczętowali się obydwoma herbami i bardzo możliwe, że na Górnym Śląsku pojawili się przedstawiciele obydwu rodów, jednak nie można ich rozdzielić. Również nie wiadomo czy predykaty wskazujące na ich siedzibę rodową są dwa różne, czy tylko w dwóch wersjach językowych. Według Pilnačka była to szlachta lubelska a Waltersdorf – Woleslawice leżały w okolicy Koźla (Cosel) lub Toszka (Tost) (takiej miejscowości niema).
Na Górnym Śląsku znani od początku XVI wieku, zachowały się jednak tylko fragmentaryczne informacje: Mikołaj Suchodolski (zm. po 1534 r.) z Woleslawic, żonaty z Aneżką N. był właścicielem Miechowic (Miechowitz) koło Bytomia (Beuthen). W 1525 roku zapisał na tym majątku wiano swojej żone. Od księcia Walentyna raciborskiego otrzymał dom w Raciborzu (Ratibor) należący przedtem do Jana Osolnickiego (?), który w 1527 roku przejął (kupił od Mikołaja ?) Baltazar Wilczek z Dobre Zemice (Guttenland). W 1532 roku był świadkiem przy zapisie wiana żonie Piotra Kozlowskiego a w 1533 roku był świadkiem w wytyczniu granic pomiędzy majątkami Boronów (Boronow) i Sierakowice (Schierakowitz). W 1593 roku właścicielem Miechowic (Miechowitz) był Zygmunt Suchodolski.
W połowie XVI wieku N. Suchodolski był żonaty z N. Skrzydlowską. Jego synem był Jan Suchodolski żonaty (x ok. 1590 r.) z Barbarą Wirbską. W 1598 roku sprzedał Janowi Kochtickiemu dział w Droniowicach (Droniowitz) koło Lublińca (Lublinitz). Syn Jana – Henryk, występujący w dokumentach od 1617 roku, w 1622 roku występuje w testamencie Wacława Gieraltowskiego jako bliski krewny jego żony – Joanny Sedlnitzkiej, w 1633 roku był pełnomocnikiem - wykonawcą testamentu Barbary Otikowej, w 1634 roku był starostą wolnego państwa bytomskiego. Prawdopodobnie ten sam Henryk w 1621 roku był właścicielem połowy Borzysławic (Borislawitz) koło Koźla (Kosel). Żonaty z N. von Lees (?) z Ligoty (Ellguth), miał córkę – Salomeę, żonę (x 14.05.1663 r.) Henryka Wacława von Warkotsch z Dobiercic (? Wilmsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg). Jan Suchodolski (inny ?) w 1630 roku był właścicielem Pawłowiczek (Pawlowitzke, Gnadenfeld) koło Koźla (Cosel). W pierwszej połowie XVII wieku Miechowice posiadała Zofia Kozłowska, żona (wdowa ?) N. Suchodolskiego a w 1657 roku właścicielami tej miejscowości byli: Stani-

sław, Jan i Wilhelm (synowie Zofii ?). W 1632 roku w dokumentach wodzisławskich występuje Wilhelm Suchodolski, właściciel Gogołowej (Gogelau) koło Wodzisława (Loslau) i Ptakowic (Ptakowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty był dwukrotnie: 1. z Ludmilą von Fragstein z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) koło Koźla (Cosel), siostrą Karola i Jerzego, 2. z NN. Z pierwszą żoną miał dwie córki.
W 1644 roku w wykazie szlachty górnośląskiej figuruje tylko jeden N. Suchodolski – ewangelik. Około 1650 roku Fryderyk Suchodolski był żonaty z Katarzyną, córką Piotra von Wipplar z Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg), zaś Stanisław Suchodolski był żonaty (x ok. 1660 r.) z N. siostrą Baltazara von Wipplar. Córka Stanisława – Maria była żoną Jerzego von Skal. W 1683 roku Wacław Suchodolski był właścicielem Łąki (Lonkau) koło Pszczyny (Pless). W 1685 roku Anna Suchodolska (córka ?) sprzedała ten majątek Ferdynandowi von Skal. W tym samym czasie żyła Marianna Suchodolska, trzykrotnie zamężna: 1. (x ok. 1672 r.) z Ferdynandem Jerzym (Erazm Ferdynand) von Skal, 2. z Janem Wipplarem (zm. 1696 r.), 3. (x 9.02.1697 r.) z Maciejem Chorążewiczem (?). Stanisław Suchodolski (inny) był żonaty (x ok. 1672 r.) z Anną Wróblowską z Wróblowic (?).
W 1693 roku Zuzanna Suchodolska, żona N . Balinsa sprzedała Kasprowi Suchodolskiemu (bratu ?) i jego żonie Cecylii Renacie Grabszyckiej . folwark w Starej Wsi (Altdorf) koło Pszczyny (Pless).
W 1702 roku Wilhelm Suchodolski żonaty z Marianną von Schweinoch był właścicielem Górnej Gogołowej (Ober Gogolau) i Cisówki (Cisowka), w 1710 roku właścicielem tych majątków był Jerzy Karol Józef Suchodolski. Jerzy Suchodolski (ten sam ?) żonaty z Anną von Tauer, w 1743 roku był właścicielem Baranowic (Baranowitz) koło Rybnika (Rybnik). Miał córkę – Karolinę Antonię Józefę (ur. 2.04.1743 r.). W 1778 roku zmarła Dominika Suchodolska von Waltersdorf „consiliarin" (radca ?) klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor).

Ród znany również od początku XVII wieku w Czechach i na Morawach oraz na Słowacji: Jan Suchodolski z Vodeslavic w 1612 roku posiadał wolny dwór w Podhoři na Morawach, w w 1616 roku Stefan Suchodolski, właściciel wolnego domu w Dobřiš koło Pragi uzyskał inkolat czeski. Prawdopodobnie z linii czeskiej (lub polskiej) Adalbert Suchodolski uzyskał w 1800 roku tytuł austriackiego hrabiego.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1050
Blażek T. III s. 155, T. IV s. 91-92
Pilnaček T. IV s. 1218-1221
Landbuecher Opp.-Rat. nr 47, 123
Zemska kniha... nr 2, 8
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 258
Sękowski R.: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 nr. 10, 25. (również w Opolskiej Bibliotece Cyfrowej)

SUCHSKI

zob.

STRACHWITZ

SUCKOWSKI

zob.

SUKOWSKI

SUDISS
(*SUDISZ*)

Drobne rycerstwo z okolic Bytomia (Beuthen). Nazwisko to pojawia się tylko w połowie XV wieku w dokumentach wystawionych w Bytomiu (Beuthen) przez księcia Wacława cieszyńskiego.W 1456 roku (25.05.) występuje jako świadek Jan Sudiss „von Obrechtsdorf" (?), w tym samym roku (19.12.1456 r.) również jako świadek sprzedaży wsi Bobrowniki (Bobrownik) i Szombierek (Schomberg) z kopalnią żelaza – „Jan Sudiss von Albrechticze" oraz w 1459 roku (6.07.) również jako świadek w dokumencie sprzedaży połowy Bytomia (Beuthen) występuje Jan Sudiss von Chudow (Chudów). Być może, nie jest to imię i funkcja – sędzia (sołtys ?).

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 236, 238, 244

SUDITZ

zob.

JAKARDOWSKY

SUENNE
(SUNN, SVENNE)

Herb z pieczęci Kaspra Krzysztofa z 1682 r.
(wg Pilnačka)

Herb rycerski z 1700 r.
(wg Blażka)

Stary mieszczański ród pochdzący z Niderlandów (Belgia) osiadły na Śląsku na przełomie XVI i XVII wieku. Bazyli de Suenne (zm. 1616 r.) – właściciel Cieśli (Zessel) w księstwie oleśnickim otrzymał od cesarza Rudolfa II dyplom herbowy. Jego syn – Kasper (zm. 1681 r.) w 1648 roku służył w stopniu rotmistrza w armii cesarskiej, później był starostą zamku w Opawie (Troppau). Syn Kaspra – Krzysztof Kasper, również oficer armii cesarskiej, w 1700 roku (24.12.) został wpisany w czeski stan rycerski ze zmianą herbu. Żonaty z Marią Elżbietą Slawikowską (Siegroth ?) ze Sławikowa (Slawikau) miał dwie córki i syna:

1. Marię Elżbietę (ur. 23.03.1682 – zm. 14.06.1763 r.) – żonę (x 20.02.1702 r.) Jana Jerzego von Fragstein z Naczęsławic (Gross Nimsdorf), pisarza księstwa opawskiego.
2. Joannę Alojzę – żonę (x 8.10.1708 r.) Jana Rudolfa von Cselesta właściciela Gołkowic (Golkowitz) i sędziego ziemskiego państwa Wodzisław (Loslau).
3. Adalberta Jana – właściciela Marklowic Dolnych (Nieder Marklowitz) i starosty państwa Wodzisław (Loslau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 1051
Blażek T. I s. 108
Pilnaček T. IV s. 1216-1217
Doerr s. 181

SUESSEL
(SUESSEL von RASSELWITZ, SYSSEL)

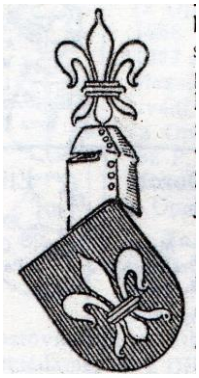

Herb Syssel

Polski herb Gozdawa

Stary morawski ród wywodzący się z rodu Syslów z Nitkovic. Posiadali herb popularny w Czechach i w Polsce gdzie nazywał się „Gozdawa”. W XIV wieku posiadali również majątek w Racławicach Śląskich (Deutsch Rasselwitz) na Górnym Śląsku koło Prudnika (Neustadt). W 1399 roku (3.10.) w dokumencie księcia Władysława Opolczyka wydanym w Opolu (Oppeln) występuje jako świadek „Dobisch Sysel von Rasselwitz”.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1098
C.D.S. T. VI nr 86
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 52

SUKOWSKI
(SUKOWSKI z SUKOWIC, SUCKOWSKI)

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Ród włodyków pochodzący z Sukowic (Suckowitz) koło Koźla (Cosel), znany od drugiej połowy XV wieku z terenu całego Górnego Śląska i z Moraw.
W 1473 roku występuje w dokumentach Gawel z Sukowic (Suckowitz). W 1483 roku Jan Sukowski był właścicielem majątku w Gierałtowicach (Gieraltowitz) koło Koźla (Cosel), w 1484 roku sprzedał go Janowi Bielikowi (wg Weltzla Janowi Roschowskiemu). W 1489 roku (6.01.) Jan Sukowski (ten sam ?) kupił od Tomka Sssikuli (Schikula) wieś i majątek Jarczowice (Jarschowitz) koło Głogówka (Oberglogau), w 1517 roku (27.06.) sprzedał je staroście głogóweckiemu Pawłowi Poloczkowi z Zawiercia. Bernard Sukowski (ur. ok. 1500 zm. 1583 r.), żonaty z Magdaleną Kochcicką, w 1532 roku był właścicielem Sukowic (Suckowitz), przed nim właścicielem tego majątku był Wacław Sukowski (ojciec lub brat) który zastawił 4 chłopów z Sukowic (Suckowitz) za 36 guldenów Marcinowi Rassowskiemu (z Raszowej). W 1538 roku w księgach ziemskich Opolsko – Raciborskich występuje jako świadek Jan Sukowski. W tym samym roku Katarzyna N., wdowa po N. Sukowskim (Wacławie ?), żona Jana Gardawskiego rozlicza się z pieniędzy z młyna sukowskiego. Marcin Sukowski (zm. po 1572 r.) był żonaty z Jadwigą Manowską z Pokrzywnicy (Nesselwitz) koło Koźla (Cosel). Jan Sukowski był żonaty (x ok. 1570 r.) z Jadwigą, córką Jerzego Ohm-Januschowskiego, której w 1570 roku (30.05.) zapisał wiano, miał siostrę – Ewę, która w 1573 roku (25.04.) przed sądem w Opolu oświadczyła, że została przez brata spłacona ze spadku po rodzicach.
Anna Sukowska była żoną (x przed 6.11.1573 r.) Jana Wilkowskiego który w tym dniu (6.11.1573 r.) zapisał jej wiano w wysokości 1600 talarów.
W księdze podatkowej księstwa opolsko – raciborskiego w okręgu oleskim notowano dwóch Sukowskich: Sebastiana – właściciela Kniei (Kneja) koło Olesna (Rosenberg) i Jerzego - właściciela Pruskowa (Pruskau) również koło Olesna (Rosenberg).
W 1644 roku spis szlachty górnośląskiej sporządzony dla biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy wymienia dwóch Sukowskich – ewangelików: Sebastiana i Jerzego. Karol Sukowski (zm. po 1691 r.) mieszkający w Żorach (Sohrau), żonaty z Żofią von Twardawa miał dwoje dzieci: Ludmilę (ur. 26.04.1689 r.) i Ferdynanda Leopolda (ur. 15.10.1691 r.).
Henryk Wacław Sukowski (zm. 7.10.1722 r.) był pastorem w Namysłowie (Namslau), jego epitafium z herbem znajduje się w tamtejszym kościele parafialnym. Herb jest podobny do herbu publikowanego przez Blażka, uzupełniony o trzy gwiazdy pięcioramienne: dwie nad rogami półksiężyca, jedna pod rybą.
Jan Karol Sukowski (zm. po 1725 r.) był starostą państwa Karvina (Karwina, Karwin), później poborcą podatków w Cieszynie (Teschen). Żonaty z Apolonią N., miał troje dzieci: Joannę Elżbietę (ur. 1721 r.), Franciszka Józefa (ur. 1723 r.) i Annę Elżbietę (ur. 1725 r.) – żonę (x 24.06.1749 r.) adwokata opawskiego Jana Franciszka Nettera.

Ród znany również na Morawach i w Czechach: w 1486 roku (23.04.) Piotr Sukowski kupił Velki Ujezd koło Lipnika, w 1517 roku Melchior z Sukowic sprzedał Bernardowi von Zwole „pustu Lhotu nad Hati".

Źródła:
Blażek T. III s. 155
Pilnaček T. IV s. 1221-1223
C.D.S. T. VI nr 381, 496
Landbuecher Opp.-Rat. nr 209, 232, 342
Zemska kniha... nr. 63, 94, 121
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 119, 136
Księga podatkowa 1621 r. – AP Wr. Księstwo opol.-racob.

(z) SULEJOWA

zob.

SOBEK

(z) SULEVIC
(SULEWITZ)

Stary ród czeski pochodzący z Sulevic w Czechach. Ich herb: na błękitnej tarczy szachowane złoto-błękitne orle skrzydło, znajduje się umieszczone na zamku w Norymberdze.
Na Śląsku przejściowo pojawił się w Koźlu (Cosel) w latach 1474 -1495 Burghard z Sulevic, prawdopodobnie w służbie Puty z Ryzemberka, pochodził z linii ze Skalske.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1224
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 126

SULIKOW

zob.

SULIKOWSKI

SULIKOWSKI
(SULIKOWSKI von SULIKOW, SULIKOWSKI von SULOW, SOLIKOWSKI ?)

Herb Strzemię – Sulikowski z Sułowa

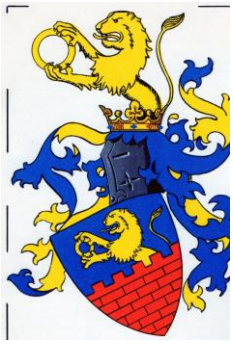

Herb Prawdzic – Sulikowski z Sulikowa

Blażek wymienia dwa rody: Solikowskich (zob.) herbu Nowina i Sulikowskich herbu Strzemię, jednak przy obydwu rodach podaje te same osoby i miejscowości w księstwie brzeskim. Pilnaček wymienia dwa rody Sulikowskich: z Sulikowa w Ziemi Siewierskiej herbu Prawdzic, którzy posiadali majątki w okolicy Bytomia (Beuthen) – nie podaje jesdnak żadnych szczegółów i Sulikowskich vel Solikowskich herbu Strzemię z Sułowa koło Wieliczki w Małopolsce, posiadający majątki w okolicy Pszczyny (Pless) i w księstwie cieszyńskim a także zalicza do nich wymienianych przez Blażka Solikowskich z księstwa brzeskiego.
Piotr Sulikowski w 1588 roku kupił od N. Klocha majątek Ściernie (Sciern) koło Pszczyny (Pless). Jan jun. Sulikowski (brat Piotra ?) w 1585 roku kupił od Adama Stiernskiego wieś Zabrzeg (Zabrzeg) a w 1588 roku wieś Ściernie (Sciern). Razem z Piotrem posiadali majątek Osiny (Oschin). Jan (inny) miał syna – Krzysztofa, obaj skarżyli Jana jun. o nieprawne posiadanie tych majątków. W 1599 roku Jan (który ?) sprzedał swoje wsie: Zabrzeg (Zabrzeg) i Ściernie (Sciern) Maciejowi Wilkowskiemu. Krzysztof w 1610 roku procesuje się z N. Bibersteinem-Bojszowskim o jakieś majątki.
W 1678 roku inkolat księstwa opolsko-raciborskiego uzyskał Jan Jerzy Sulikowski.
Anna Zuzanna Sulikowska (Solikowska) była żoną Karola Bernarda Bergera (zob.) von Berg (zm. 1672 r.) właściciela Gorzyczek (Klein Goschuetz) koło Wodzisławia (Loslau) i Psar (Huenern) koło Oławy (Ohlau) a po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x przed 1679 r.) za Wilhelma Godfryda Sobka von Kornitz któremu w posagu wniosła majątek swojego pierwszego męża.
Pilnaček do tego rodu zalicza również Samuela Solikowskiego (wg Blażka herbu Nowina), który dał początek Solikowskim z księstwa brzeskiego, żyjących jeszcze w XIX wieku.

Źródła:
Blażek T. III s. 155-156
Pilnaček T. IV s. 1224-1225

Kniejski O., Sękowski R.: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564 – 1678. Opole 2015 (również w Opolskiej Bibliotece Cyfrowej) s. 222.

SULISKI
(SULISKI z SZULCZA)

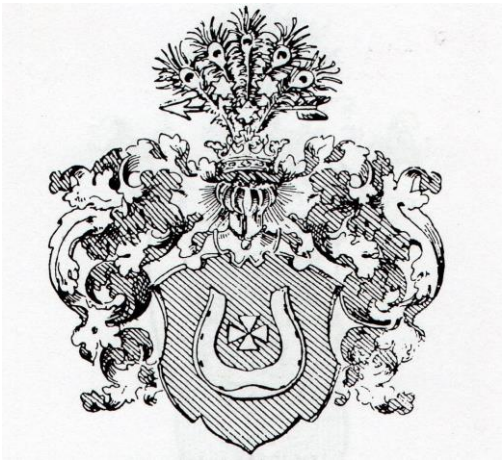

W 1590 roku (15.04.) na sejmie warszawskim zostali nobilitowani herbu własnego, za zasługi wojenne ojca, pochodzący ze Śląska bracia: Adrian, Eustachy, Maciej – pisarz grodzki nakielski i Marcin. W her4bie posiadali: „ W polu zielonem – podkowa srebrna hacelami do góry z krzyżem kawalerskim złotym w środku. Nad hełmem w koronie na pawim ogonie, przeszytym strzałą w poprzek – trzy gwiazdy sześciopromienne złote: 2 i 1.” Na Śląsku takie nazwisko nie występuje.

Źródła:
Album... s. 229 nr 519-522
Ostrowski J.: Księga herbowa rodów polskich. Warszawa 1897 s. 378

SULKOWSKI
(SULKOWSKI Fuerst von BIELITZ, SUŁKOWSKI)

Herb rodowy

Herb książęcy

Polski herb Sulima

Polski ród szlachecki herbu Sulima, częściowo książęcy i hrabiowski.
W 1733 roku (15.09.) tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) otrzymał Aleksander Józef von Sulkowski (ur. Kraków 13.03.1695 – zm. Leszno, Polnisch Lissa 21.05.1762 r.), minister i generał wojsk saskich i polskich. Indygenat ziem dziedzicznych Habsburgów uzyskał w 1737 roku. W 1738 roku kupił Leszno (Polnisch Lissa) i Rydzynę (Reisen) w Wielkopolsce a w 1752 roku zakupił od spadkobierców Juliusza Gottlieba von Sunegh państwo Bielsko (Bielitz) w księstwie cieszyńskim, które zostało podniesione do rangi księstwa. W tym samym roku (18.03.1752 r.) otrzymał tytuł księcia Rzeszy (Reichsfuerst) z prawem primogenitury. W 1754 roku (2.11.) prawo do tytułu książęcego z predykatem „Fuerst von Bielitz" otrzymali wszyscy potomkowie księcia Aleksandra Józefa. Po jego śmierci majątki odziedziczył najstarszy syn – August Kazimierz (ur. 15.11.1729 - zm. 7.01.1786 r.). Dzieci nie miał i majątki przejęli dwaj młodsi bracia: Antoni Paweł (ur. 11.06.1734 – zm. 16.04.1796 r.) – otrzymał Leszno (Polnisch Lissa) i Rydzynę (Reisen) i był założycielem linii wielkopolskiej.

Franciszek a Paulo (ur. 29.01.1733 – zm. 22.04.1812 r.) odziedziczył księstwo bielskie. Generalny inspektor piechoty wojsk polskich, generał wojsk rosyjskich i szambelan dworu austriackiego, w 1778 roku odznaczony Orderem Orła Białego, był dwukrotnie żonaty: 1. (x 1759 r.) z Marianną Trzemeską (zm. 1770 r.), 2. (x 1776 r.) z aktorką teatru francuskiego w Warszawie Judytą Marią Montbelli de Bicard, miał troje dzieci:
1. Aleksandra Józefa (ur. 1776 zm. 1811 r.) – majora wojsk austriackich.
2. Julię Franciszkę (zm. 1836 r.).
3. Jana Nepomucena (ur. Warszawa 23.06.1777 – zm. Teresin 9.11.1832 r.) – właściciela księstwa bielskiego. Żonaty (x Słupna, Slupna 1806 r.) z Luizą bar. von Larisch (ur. 1786 – zamordowana Słupna, Slupna 3.03.1848 r.), miał syna – Ludwika Jana Alfreda, żonatego trzykrotnie: 1. z Marią Harry, 2. (x 1845 r.) z Anną Elżbietą Marią Franciszką bar. von Dietrich (ur. 1823 – zm. 1853 r.) 3. z N. Z drugą żoną miał jednego syna – Józefa Marię Ludwika (ur. 2.02.1848 r.), żonatego z Wiktorią Lehman. Był ostatnim męskim potomkiem linii bielskiej, miał tylko córkę.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 253-254
Blażek T. IV s. 92
Doerr s. 236, 238

TABLICE GENEALOGICZNE

Aleksander Józef Sulkowski
ur. Kraków 13.03.1695 – zm. Leszno 21.05.1762 r.
minister i generał wojsk saskich i polskich
1733 r. – hrabia Rzeszy (Reichsgraf)
1737 r. – indygenat ziem dziedzicznych Habsburgów
1738 r. – kup. Leszno i Rydzynę
1752 r. – kup. państwo Bielsko
1752 r. – książę Rzeszy (Reichsfuerst)
1754 r. – prawo tytułu książęcego z predykatem „Fuerst v. Bielitz” dla wszystkich potomków

August Kazimierz	Antoni Paweł	Franciszek a Paulo
ur. 15.11.1729 - zm. 7.01.1786 r. wł. Leszna, Rydzyny i Bielska	ur. 11.06.1734 - zm. 16.04.1796 r. 1786 r. – wł. Leszna i Rydzyny | linia wielkopolska	ur. 29.01.1733 – zm. 22.04.1812 r. 1786 r. – wł. Bielska generalny inspektor piechoty wojsk polskich, generał wojsk rosyjskich, szambelan dworu austriackiego 1778 r. – odznaczony Orderem Orła Białego

ż. 1. (x 1759 r.) Marianna Trzemeska
(zm. 1770 r.)
2. (x 1776 r.) Judyta Maria
Montbelli de Bicard
aktorka teatru francuskiego
w Warszawie
|

Aleksander Józef
ur. 1776 – zm. 1811 r.
major wojsk austriackich

Jan Nepomucen
ur. Warszawa 23.06.1777 -
zm. Teresin 9.11.1832 r.
wł. ks. bielskiego
ż. (x Słupna 3.03.1806 r.)
Luiza bar. v. Larisch
(ur. 1786 - zamordowana
Słupna 3.03.1848 r.)
|
Ludwik Jan Alfred
ż. 1. Maria Harry
2. (x 1845 r.) Anna Elżbieta
Maria Franciszka
bar. v. Dietrich
(ur. 1823 – zm. 1853 r.)
3. NN
|
Józef Maria Ludwik
ur. 2.02.1848 r.
ż. Wiktoria Lehman
|
córka

Julia Franciszka
zm. 1836 r.

SULKOWSKI

Herb Lestwitz wg Siebmachera

Polski herb Nowina

Jedna linia rodu von Lestwitz herbu Nowina – właścicieli Sułkowa (Sulkau) koło Góry Śląskiej (Guhrau) posługiwała się od początku XV wieku również nazwiskiem Sulkowski: „Lestwitz Sulkowski genannt". Sułków (Sulkau) został sprzedany w pierwszej połowie XVII wieku. Ostatnim przedstawicielem tej linii był w XVII wieku Jan Sulkowski – założyciel linii brandenburskiej ze Ślubowa (Schlaube) koło Wołowa (Wohlau).

zob.

LESTWITZ

(de) SULOW

Według Sinapiusa pochodzili z miejscowości Sułów (Sulau) koło Milicza (Militsch). W 1351 roku bracia Kunad i Wolfhard zwani Sulo (fratres dicti Sulow) sprzedali swoją część tej miejscowości księciu Konradowi I oleśnickiemu.

Źródła:
Sinapius T. I s. 967

SULOW

zob.

SULIKOWSKI

SUNEGH
(SZUNYOGH, SUNNECK, SUNEGH-JESSENSKY, SUNEGH-BUDETIN)

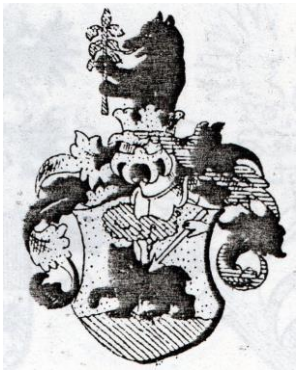

Herb szlachecki Sunnegh-Jessensky

Herb hrabiowski I

Herb hrabiowski II

Stary ród węgierski (słowacki) znany od końca XIV wieku. Początkowo nazywali się Zuňok: w 1394 roku Mikulasz Zuňok kupił od biskupa z Trenczyna wieś Jesenice a później nabyli Budětin koło Žiliny.
W połowie XVI wieku Mojżesz (Moses) von Sunegh, żonaty z Sarą von Bodmann, miał syna – Jana żonatego z Agnieszką bar. von Listhins. Jan miał czworo dzieci:
1. Joannę – żonę Daniela von Hatalf.
2. Annę Marię – żonę Jerzego von Maythan.
3. Zuzannę – żonę Jerzego bar. Sobeck von Kornitz.
4. Stefana – żonatego z Katarzyną Geraltowską.

Na Śląsk przybył syn Stefana – Jan Sunegh von Jessenitz bar. von Budetin (zm. 1.05.1641 r.) i w 1592 roku kupił państwo Bielsko (Bielitz) w księstwie cieszyńskim. Dwukrotnie żonaty: 1. (x zamek Bielsko, Schloss Bielitz 9.11.1620 r.) z Sydonią (ur. 13.10.1596 r.), córką Abrahama bar. von Promnitz właściciela Pszczyny (Pless), zmarła po 11 tygodniach małżeństwa 14.01.1621 roku, 2. z Anną (zm. 1676 r.), córką JerzegoThurzo von Bethlenfalva hr. von Arva, miał dwie córki: Sydonię – żonę Gabriela Henckel von Donnersmarck właściciela Bytomia (Beuthen) i Zuzannę – żonę Ladislawa hr. von Reday oiraz dwóch synów: Emmericha – kontynuatora linii baronowskiej i Juliusza – założyciela linii hrabiowskiej.

LINIA BARONOWSKA

Emmerich (Emeryk) (zm. 6.12.1660 r.) – kontynuator linii baronowskiej, był właścicielem Raju (Raj, Roy) i Petrovic (Piotrowice, Petrowitz) w księstwie cieszyńskim. Żonaty z Magdaleną Pisarską z Pisar (? ród podobno pochodził z hr. Tęczyńskich), miał dwóch synów: Franciszka Adolfa – jezuitę i Jana Jerzego – właściciela Raju (Raj, Roy), żonatego z Anną Barbarą córką Jana Andrzeja bar. von Fichter. Prawdopodobnie jego synem był Antoni Krzysztof bar. Sunegh von Jessenitz und Budetin, żonaty z Amalią bar. von Reinisch, miał tylko córkę – Józefę Barbarę (ur. 1723 r.).

LINIA HRABIOWSKA

Juliusz hr. von Sunegh bar. von Jessenitz (zm. 24.02.1676 r.) odziedziczył państwo Bielsko (Bielitz) oraz Budětin i w 1671 roku (16.05.) uzyskał potwierdzenie starego węgierskiego tytułu hrabiego. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1660 r.) z Eleonorą (zm. 15.08.1668 r.), córką Zygmunta Zygfryda hr. von Promnitz, 2. z Elżbietą bar. von Ostrožic und Goletinez z Węgier (Słowacja), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jana Jakuba bar. von Kriechbaum. Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci, z drugą – troje:

1. Juliusza Gottlieba (ur. 23.01.1665 – zm. 1724 r.) – właściciel Bielska (Bielitz), żonaty (x 1693 r.) z Julianną Elżbietą (ur. 19.11.1672 r.), córką Jana Henryka II Reichsgr. von Hochberg z Książa (Fuerstestein), nie miał dzieci. Po jego śmierci Bielsko (Bielitz) zakupił w 1752 roku Aleksander Józef Sułkowski.
2. Annę Małgorzatę (ur. 27.08.1663 – zm. 15.10.1663 r.).
3. Jana (ur. 5.12.1670 – zm. 27.12.1670 r.).
4. Annę Elżbietę (ur. 13.08.1672 – zm. 30.03.1674 r.).
5. Marię Katarzynę.

Źródła:
Sinapius T. II s. 249-250
Blażek T. II s. 129, T. IV s. 92
Pilnaček T. IV s. 1229-1230
Doerr s. 157

TABLICE GENEALOGICZNE

Mojżesz (Moses) von Sunegh
poł. XVI w.
ż. Sara v. Bodmann
|
Jan
ż. Agnieszka bar. v. Listhins
|

Stefan — córki: a) Joanna
ż. Katarzyna Geraltowska

|
Jan Sunegh v. Jessenitz bar. v. Budetin
zm. 1.05.1641 r.
1592 r. – kupił państwo Bielsko
ż. 1. (x Bielsko 9.11.1620 r.)
Sydonia bar. v. Promnitz
z Pszczyny
(ur. 13.10.1596 – zm. 14.01.1621 r.)
2. Anna Thurzo v. Bethlenfalva hr. v. Arva
|

m. Daniel Hatalf
b) Anna Maria
m. Jerzy v. Maythan
c) Zuzanna
m. Jerzy bar. Sobeck v. Kornitz

Linia baronowska

Emmerich
zm. 6.12.1660 r.
wł. Raju
(część Karwiny)
i Petrovic
w ks. cieszyńskim
ż. Magdalena Pisarska
z Pisar (?)
|

Linia hrabiowska

Juiusz hr. v. Sunegh bar. v. Jessenitz
zm. 24.02.1676 r.
1671 r. – potwierdzenie starego
węgierskiego tytułu hrabiowskiego
wł. Bielska i Budětin
ż. 1. (x 1660 r.) Eleonora
hr. v. Promnitz
(zm. 15.08.1668 r.)
2. Elżbieta bar. v. Ostrožic u. Goletinez
z Węgier
|

Franciszek Adolf
jezuita

Jan Jerzy
wł. Raju
ż. Anna Barbara
bar. v. Fichter
|
Antoni Krzysztof
ż. Amalia bar. v. Reinisch
|
Józefa Barbara
ur. 1723 r.

Juliusz Gottlieb
ur. 23.01.1665 -
zm. 1724 r.
wł. Bielska
ż. Julianna Elżbieta
hr. v. Hochberg
z Książa
(ur. 19.11.1672 r.)

Jan
ur. 5.12.1670 -
zm. 27.12.1670 r.

córki:
a) Anna Małgorzata
ur. 27.08.1663 –
zm. 15.10.1663 r.
b) Anna Elżbieta
ur. 13.08.1672 –
zm. 30.03.1674 r.
c) Maria Katarzyna

SUNN

zob.

SUENNE

SUP
(SUP von FUELLSTEIN, SUPP)

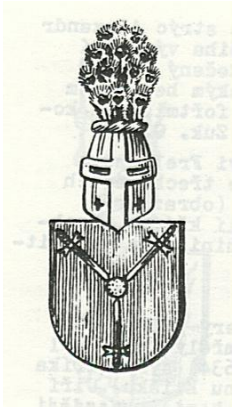

Herb rodu Fuelsteinów
Wg Pilnačka

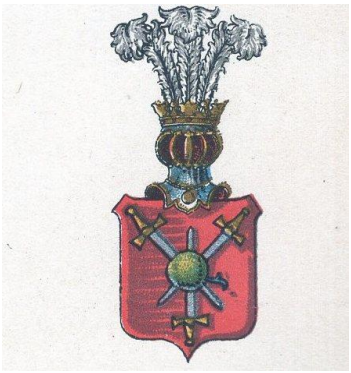

Herb Herburtowa
polskiej linii Fuelsteinów
Herburt z Felsztyna

Przydomku tego używała w XV i XVI wieku jedna linia rodu von Fuellstein. Założycielem linii był na początku XV wieku Henryk Sup von Fuellstein – syn Herborda III von Fuellstein. Posiadali rodowy zamek Fulštejn (Fuellstein) a później również majątki w okolicy Opola (Oppeln) m. in. Domecko (Dometzko). Konrad Supp z Domecka (Dometzko) był w 1476 roku dziedzicznym wójtem Opola (Oppeln). W 1494 roku (25.08) Girzik Sup z Fulsteinu był świadkiem sprzedaży przez Sobka Bielika von Kornitz państwa Bohumin (Bogumin, Oderberg) a w 1496 (18.06.) Georg Sup von Fuellstein (ten sam) składał hołd księżnej Magdalenie raciborskiej. Ostatnim używającym tego przydomku (ostatnim z tej linii ?) był zmarły przed 1573 rokiem Jan Supp von Fuellstein.

Źródła:
C.D.S. t. VI nr 418, 426; t. XXXIII s. 47
Veldtrup D.: Prosopographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 251

zob.

FUELLSTEIN

SUSKI

Jedna linia rodu von Strachwitz pochodząca w XV i XVI wieku z Suchej Wielkiej (Gross Zauche) koło Trzebnicy (Trebnitz) używała nazwiska zastępczego „Suski”.

zob.

STRACHWITZ

SUSKI

zob.

(de) SUCHA

ŠVAJNOCH

zob.

SCHWEINICHEN

ŠVAMBERK

zob.

SCHWAMBERG

SVATOPOLSKI
(SVATOPOLSKY z JABLONNE, SWATOPOLSKI)

Stary czeski ród pochodzący z Jablonnej i ze Svatopola koło Horaždovic, znany od XV wieku. W XVI wieku osiedli również w księstwie opolsko – raciborskim i opawskim. Jan Svatopolski (zm. Modzurów, Mosurau 1603 r.) w 1570 roku (22.07.) kupił od Jerzego von Stolz z Gostomii (Simsdorf) majątek w Nowej Wsi Prudnickiej (Neudorf) koło Białej (Zuelz), w 1571 roku (2.07.) sprzedał go Albrechtowi von Schitz z Červenej Vody (Rothwasser). Następnie kupił Modzurów (Mosurau) koło Raciborza (Ratibor), w 1578 roku był urzędnikiem zakonu joannitów w Makowie (Makau) koło Raciborza (Ratibor). W 1593 roku występuje jako świadek sprzedaży Cisowej (Czissowa) koło Koźla (Cosel). Żonaty z Rozyną Wysocką z Wysokiej (Waissak) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał N. córkę – żonę (x 1621 r.) Kaspra Tetoura.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1233-34
Księgi ziemskie księstwa opolsko-raciborskiego AP Wrocław

SVENNE

zob.

SUENNE

SVĚTLIK

zob.

SCHWETLIG

ŠVETLIK

zob.

SCHWETLIG

ŠVIHOVSKY

zob.

SCHWIHOWSKI

SVOYKOW

zob.

KAPAUN

SWANTOPOLK

zob.

LANDSBERG

SWATOPOLSKI

zob.

SVATOPOLSKI

SWEERTS
(SWEERTS von REIST)

Herb rodowy von Reist

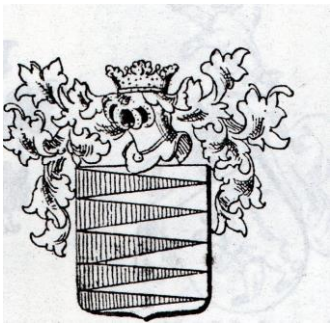

Herb rodowy von Sweerts

Herb bar. Sweerts v. Reist

Potomstwo dwóch rodów: von Sweerts i von Reist. Obydwa rody pochodziły z księstwa Brabantu z hiszpańskich Niderlandów. Jan jun.von Reist (zm. 1620 r.) został adoptowany przez swoją babkę ze strony matki, ostatnią przedstawicielkę rodu von Sweerts i przyjął nazwisko „von Reist zwany Sweerts", zmienione później na Sweerts von Reist. Dwaj jego synowie: Adrian i Franciszek Jan byli założycielami dwóch linii – brabanckiej i śląskiej.

LINIA ŚLĄSKA.

Franciszek Jan von Sweerts bar. von Reist (zm. 22.09.1700 r.) – brał udział w armii cesarskiej w wojnach, m.in. w bitwach pod Lipskiem, Marburgiem, Pragą i Pilznem. Był komendantem wojennym Opawy (Troppau), Namysłowa (Namslau) i Nysy (Neisse). W 1657 roku przeszedł w stan spoczynku. W 1653 roku (20.09.) otrzymał od cesarza Ferdynanda III

tytuł barona Rzeszy: „von Sweerts Reichsfreiherr von Reist". W 1654 (20.04.) uzyskał inkolat czeski. Na Śląsku był właścicielem licznych majątków m. in.: Piotrowic (Gross Peterwitz), Kozińca (Loewenstein), Mikołajowa (Niklasdorf) i Nowej Wsi (Neudorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1653 r.) z Julianną Elżbietą (zm. 22.02.1654 r.), córką starosty ziębickiego Mikołaja bar. von Burghaus i Marii Elżbiety von Wartenberg, 2. (x 1657 r.) z Barbarą Anną (zm. 1683 r.), córką Henryka bar. von Crafft i Marii Anny Krystyny von Wyth z Czech. Z pierwszą żoną miał jednego syna, z drugą – siedmioro dzieci. Najstarszy i najmłodszy syn byli założycielami dwóch podlinii:
1. Franciszka Karola Rudolfa – założyciela podlinii hrabiowskiej Swerts und Sporck.
2. Jana Henryka (ur. 1658 – zm. Wrocław, Breslau 1702 r.) – po studiach w Colegium Germanicum w Rzymie został kanonikiem katedry wrocławskiej następnie prałatem i scholastykiem biskupstwa wrocławskiego, wreszcie wikariuszem generalnym.
3. Marię Ludmilę (ur. 16.02.1660 r.) – właścicielkę Kubic (Kaubitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), żonę (x 1685 r.) Karola Gustawa bar. von Vogt z Przedborowa (Schoenheide) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).
4. Annę Teresę (zm. 1669 r.).
5. Joannę Brabarę – żonę (x 23.11.1695 r.) Abrahama Fryderyka von Sebottendorf (zm. 1724 r.) z Wawrzyńczyc (Lorzendorf).
6. Franciszkę Elżbietę Apolonię – żonę Franciszka Antoniego hr. von Sporck, właściciela państwa Leśnica (Lissa) koło Wrocławia (Breslau).
7. Katarzynę Karolinę (zm. 9.06.1700 r.) – pierwszą żonę (x 4.10.1699 r.) Franciszka Krzysztofa von Tschischwitz z Wojborza (Gabersdorf), poborcę podatkowego hr. kłodzkiego.
8. Leopolda Ignacego – założyciela podlinii śląskiej.

1. Podlinia hrabiowska Franciszka Karola Rudolfa – Sweerts und Sporck.

Franciszek Karol Rudolf (ur. 1654 – zm. 1692 r.) – jedyny syn z pierwszego małżeństwa Franciszka Jana, oficer wojsk cesarskich i komendant Nysy (Neisse). Żonaty ze swoją przyrodnią siostrzenicą Anną Sabiną Aleksą hr. von Sporck (córką Franciszki Elżbiety Apolonii Sweerts von Reist), która po jego śmierci wyszła ponownie zamąż za N. von Schoenberg z Saksonii, miał troje dzieci:
1. Marię Szarlottę (ur. 1686 r.) – drugą żonę (x 1705 r.) Franciszka Reignera von Hemm, właściciela Ścinawki Dolnej (Niedersteine) w hrabstwie kłodzkim.
2. Franciszka Antoniego Erazma (ur. 1687 – zm. 6.12.1717 r.) – oficera wojsk cesarskich.
3. Franciszka Karola (ur. 1689 r.) – przez 10 lat duchowny, później w służbie wojskowej m. in. w Hiszpanii. W 1718 roku (15.12.) uzyskał tytuł hrabiego ze zmianą nazwiska na „Sweerts-Sporck". Żonaty (x 17.04.1712 r.) ze swoją kuzynką i jednocześnie siostrą matki – Anną Katarzyną hr. von Sporck (córką Franciszki Elżbiety Apolonii Sweerts von Reist), miał czworo dzieci:

a) Annę Franciszkę Józefę (ur. 3.08.1713 r.).
b) Eleonorę Barbarę (ur. i zm. 1715 r.).
c) Jana Ferdynanda (ur. 1716 r.) – oficera dragonów wojsk cesarskich.
d) Franciszka Antoniego Huberta (ur. 11.08.1717 r.).

2. Podlinia śląska Leopolda Ignacego.

Leopold Ignacy (ur. 20.06.1677 r.) – najmłodszy syn Franciszka Jana a brat przyrodni Franciszka Karola Rudolfa, odziedziczył majątki ojca: Piotrowice (Gross Peterwitz), Koziniec (Loewenstein), Mikołajów (Niklasdorf) i Nową Wieś (Neudorf). Był członkiem rady księstwa ziębickiego i nadłowczym okręgu ząbkowickiego. Zmarł w 1710 roku (5.11.) po wypadku na polowaniu. Żonaty dwukrotnie: 1.z Joanną Teresą Poliksena bar. von Tschischwitz (zm. 30.08.1704 r.), wdową po Janie Henryku von Ullersdorf. 2. z Anną Elżbietą, córką starosty hrabstwa kłodzkiego Konrada bar. von Sternberg z Rudawy (Rudelsdorf) w hrabstwie kłodzkim i Anny Małgorzaty Kottulinskiej. Z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci, z drugą – dwóch synów:

1. Leopolda Ignacego Franciszka (ur. 5.10.1694 r.) – właściciela Piotrowic (Gross Peterwitz) i Kozińca (Loewenstein) – służył na dworze saskim.
2. Jana Józefa (ur. 1696 – zm. 1703 r.).
3. Barbarę Katarzynę Ludmilę (ur. 1697 r.) – żonę (x 16.09.1715 r.) Kaspra Henryka von Rottenberg.
4. Marię Elżbietę (ur. 1699 r.) – żonę Zygmunta Leopolda von Hundt ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau).
5. Joannę Poliksenę Jadwigę (ur. i zm. 1701 r.).
6. Franciszka Karola Konrada (ur. 11.11.1709 – zm. 19.10.1712 r.).
7. Ernesta Maksymiliana Ignacego (ur. 1.12.1710 r.).

Źródła:
Sinapius T. II s. 465-469
Blażek T. II s. 129

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu i linia brabancka.

Jan v. Reest
ok. 1420 r.
ż. Małgorzata v. Bygarden
|
Piotr Antoni v. Reist
wł. Lacken- u. Blauen Thurn
ż. N. v. Pesteneck
|
Jan
ż. N. v. Baillet
|
Jan jun.v. Reist zwany Sweerts

zm. 1670 r.
wł. Blauen Thurn
ż. Joanna Emerencja v. Drueschen
|

Adrian	Franciszek Jan	córki:
ż. N.N.	|	a) Emerencja
|	linia śląska	zm. 1666 r.
|		b) N. córka
|		c) Barbara
|		ur. 1612 – zm. po 1692 r.

Marek Aureliusz	córki:
zm. 1692 r.	a) N. – m. N. v. Pitters
kapitan regimentu	b) N. – m. N. v. Diertin
arcyksięcia d`Este	c) N. – m. N. v. Seerne
ż. Adrianna v. Timmermann	d) N. – m. N. v. Lambeck
	e) N. – m. N. generał du Bois
	f) N. – m. N. v. Macheln
	g) N. – m. N. v. Verseis
	h) N. – m. N. v. Tastel
	i) N. – m. N. v. Eyck
	j) Paula – m. N. v. Bourgogne
	k) N. – m. N. v. Voss

2. Linia Śląska.

Franciszek Jan v. Sweerts bar. v. Reist
s. Jana jun.
ur. 16.01.1663 – zm. 22.09.1700 r.
oficer armii cesarskiej
komendant wojenny Opawy, Namysłowa i Nysy
1653 r. – baron Rzeszy (Reichsfreiherr)
1654 r. – inkolat czeski
wł. Piotrowic, Kozińca, Mikołajowej i Nowej Wsi
ż. 1. (x 1653 r.) Julianna Elżbieta bar. v. Burghaus
2. (x 1657 r.) Barbara Anna bar. v. Crafft
|

Franciszek Karol Rudolf	Jan Henryk	Leopold Ignacy	córki:
|	ur. 1658 -	|	a) Maria Ludmiła
Podlinia	zm. Wrocław 1702 r.	podlinia	ur. 16.02.1660 r.
(zob.)	wikariusz	(zob.)	wł. Kubic
	generalny diecezji		m. (x 1685 r.) Karol
	Wrocławskiej		Gustaw bar. v. Vogt
			z Przedborowa
			b) Anna Teresa
			zm. 1669 r.
			c) Joanna Barbara

m. (x 23.11.1695 r.)
Abraham Fryderyk
v. Sebottendorf
z Wawrzyńczyc
(zm. 1724 r.)

d) Franciszka Elżbieta Apolonia
m. Franciszek Antoni
hr. v. Sporck
wł. Leśnicy

e) Katarzyna Karolina
m. (x 4.10.1699 r.)
Franciszek Krzysztof
v. Tschischwitz
z Wojborza
poborca podatków
hr. kłodzkiego

a) Podlinia hrabiowska Franciszka Karola Rudolfa – Sweerts u. Sporck.

Franciszek Karol Rudolf
ur. 1654 – zm. 1692 r.
oficer wojsk cesarskich
komendant Nysy
ż. Anna Sabina Aleksa
hr. v. Sporck
(siostrzenica)
|

Franciszek Antoni Erazm ur. 1687 - zm. 6.12.1717 r. oficer wojsk cesarskich	Franciszek Karol ur. 1689 r. duchowny, potem oficer wojsk cesarskich 1718 r. – hrabia v. Sweerts-Sporck ż. (x 17.04.1712 r.) Anna Katarzyna hr. v. Sporck (siostra matki)	Maria Szarlotta ur. 1686 r. m. (x 1705 r.) Franciszek Reigner v. Hemm wł. Ścinawki Dolnej

dzieci:
1) Anna Franciszka Józefa
ur. 3.08.1713 r.
2) Eleonora Barbara
ur. i zm. 1715 r.
3) Jan Ferdynand
ur. 1716 r.
oficer dragonów

wojsk cesarskich
4) Franciszek Antoni Hubert
ur. 11.08.1717 r.

b) Podlinia śląska Leopolda Ignacego.

Leopold Ignacy
ur. 20.06.1677 – zm. 5.11.1710 r.
wł. Piotrowic, Kozińca, Mikołajowa
i Nowej Wsi
czł. rady ks. ziębickiego,
nadłowczy okręgu ząbkowickiego
ż. 1. Joanna Teresa Poliksena
bar. v. Tschischwitz
1-o voto v. Ullersdorf
(zm. 30.08.1704 r.)
2. Anna Elżbieta
bar. v. Sternberg
z Rudawy
|
dzieci:
1) Leopold Ignacy Franciszek
ur. 5.10.1694 r.
wł. Piotrowic i Kozińca
służył na dworze saskim
2) Jan Józef
ur. 1696 – zm. 1703 r.
3) Barbara Kataryzna Ludmiła
ur. 1697 r.
m. (x 16.09.1715 r.) Kasper
Henryk v. Rottenberg
4) Maria Elżbieta
ur. 1699 r.
m. Zygmunt Leopold v. Hundt
ze Starego Grodkowa
5) Joanna Poliksena Jadwiga
ur. i zm. 1701 r.
6) Franciszek Karol Konrad
ur. 11.11.1709 – zm.19.10.1712 r.
7) Ernest Maksymilian Ignacy
U r. 1.12.1710 r.

SWENTOCHLOWSKI

zob.

SWIENTOCHLOWSKI

SWERCZ
(SCHWERTZ, SWIRTSCH, SWIRCZ, *ŚWIERC, ŚWIERCZEK*)

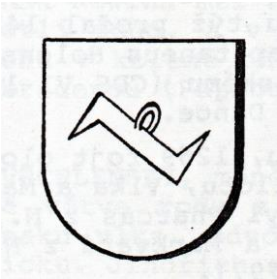

Najstarsza forma herbu morawskiego

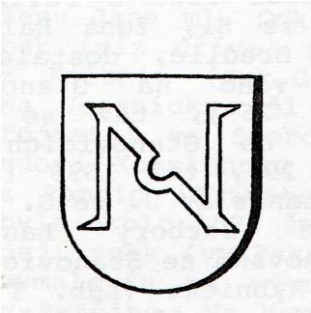

Późniejszy herb morawski

Polski herb Świerczek

Jeden z najstarszych rodów morawsko – śląskich, nazwisko i pierwotna figura heraldyczna w herbie pochodzi od nazwy starego narzędzia bojowego „swercze" służącego do ranienia koni. Później figura ta przyjęła wygląd zbliżony do litery „N". Najstarszy znany herb pochodzi z ok. 1300 roku z nekrologu minorytów wiedeńskich i dotyczy Zybrzyda Swerczka (zm. ok. 1300 r.), pisarza króla czeskiego Przemysła Ottokara II. W późniejszych wiekach licznie rozrodzeni na Morawach.

Na Górnym Śląsku znani od początków XIV wieku, siedzibą rodową był Mokrodaniec (Mokrodanietz – obecnie część Dańca, Danietz) koło Opola (Oppeln): w 1333 roku Swrzko z Mokrodańca (Mokrodanietz) przebywał na dworze księcia Alberta strzeleckiego. W 1353 roku (11.11.) rycerz Suercz kupił od Janusza Polmoese jego dziedziczny majątek w Mokrodańcu (Mokrodanietz), a w 1354 roku (29.09.) od sióstr Janusza – Wojsławy i Hanki ich majątek „Pari" (Borycz, Boritsch) koło Strzeec Opolskich (Gross Strehlitz).

Agnes (Neta) Swirczowna (córka ?) (zm. po 3.10.1412 r.) w 1389 roku była zakonnicą w klasztorze w Czarnowąsach (Czarnowanz) koło Opola (Oppeln), w 1398 roku (23.09.) była przeoryszą klasztoru. Jej bratem był Minosch (Mikosch, Nikosch) z Mokrodańca (Mokrodanietz) który w 1405 roku (15.11.) zapisał Agnecie na tym majątku 2 grzywny rocznego czynszu i zobowiązał się po jej śmierci płacić klasztorowi rocznie1 grzywnę czynszu. W 1412 roku (3.10.) rozliczył się z Netą (Agnes) ze spadku po rodzicach na majątkach w Mokrodańcu (Mokrodanietz) i Borycza (Pari, Boritsch). Około 1400 roku Mikusch kupił za 60

grzywien wieś Raszową (Raschau) koło Opola (Oppeln), w 1402 roku (18.06.) przekazał wieś swojemu synowi N.
W 1386 roku (17.02.) Jerzy Swicz był z ramienia Władysława Opolczyka starostą Olsztyna (capitaneus Holensteinensis) koło Częstochowy. W tym samym roku (7.03.1386 r.) w dokumentach księcia Jana Kropidły opolskiego, biskupa włocławskiego występuje jako świadek Stinosch Schwircz.
W 1423 roku (7.11.) jako świadek w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego występuje Bernard Swrcz oraz (1.03.1423 r.) Weysel Zambor (?) von Swoyrzow a w 1427 roku (21.01.) w dokumentach księcia Bolka opolskiego występują bracia: Weyssel i Zygmunt von Swirczau, w 1429 roku (16.05.) – Bernard Swicz , w 1431 roku (3.04.) występują jako świadkowie księcia Bolka opolskiego bracia: Zygmunt i Wyske von Swircz, w 1432 roku (11.01.) występuje jako świadek Wisske von Swircz. W tym samym roku (23.04.1432 r.) – bracia: Wischke i Zygmunt Tschambor von Swircz, w 1440 (21.06.) Wischke Tschambor von Swyrsch.
W 1457 roku (2.01.) Pelka z Wieszowej (Wieschowa) koło Gliwic (Gleiwtz) i jego żona Elszka z Konar (Kunary) rozliczają długi i zobowiązania z majątku Raszowa (Raschau). Prawdopodobnie ród Swerczów wymarł.

Na Morawach Svrčowie dzielili się na kilka linii m.in.: z Nasiedla (Nasile, Nassiedel), ze Zdounek i z Kladrub (zob. Kladrubski).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1239-1240
C.D.S. T. I s. 48, 50, 64, 75; T. VI nr 21, 22, 27, 71, 72, 90, 91, 96, 106, 130, 169, 171, 176, 178, 181, 183, 184, 208, 209, 239

SWETLIG

zob.

SCHWETLIG

SWIENTOCHLOWSKI
(SCHWIENTOCHLOWSKI, SWENTOCHLOWSKI, *ŚWIĘTOCHŁOWSKI*)

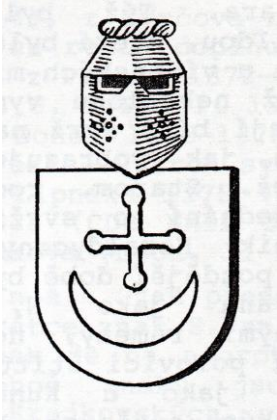

Herb z pieczęci Feliksa Swientochlowskiego z 1523 r.

Polski herb Szeliga

Mało znany ród górnośląski herbu Szeliga pochodzący ze Świętochłowic (Schwientochlowitz) koło Bytomia (Beuthen), znany z dokumentów od XV do połowy XVII wieku.
W latach 1481 – 1485 w dokumentach bytomskich występuje jako świadek Krzysztof „ze Swentochlowicz", w 1482 roku występuje w dokumentach raciborskich.
W 1523 roku Feliks (Szczasny) Swientochlowski występuje w dokumentach bytomskich wspólnie z Jakubem Kaminskim tego samego herbu. W 1525 roku występuje w księgach ziemskich opolsko – raciborskich jako pełnomocnik Agnety Suchodolskiej. Anna Swientochlowska była żoną Baltazara Wunsa z Bredlic (?), który w 1595 roku zapisał jej wiano na Stanowicach (Stanowitz) koło Rybnika (Rybnik).
W 1645 roku Stanisław Swientochlowski kupił od Barbary Laskowskiej majątek w Niewiadomiu (Niewiadom) koło Rybnika (Rybnik).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1238-1239
Landbuecher Opp.-Rat. nr 47
C.D.S. T. VI nr 330, 345, 366

SWIHOWSKI

zob.

SCHWIHOWSKI

SWIRCZ

zob.

SWERCZ

SWIRCZYNA
(*ŚWIERCZYNA*)

Polski herb Nowina

Drobna szlachta księstwa siewierskiego z pogranicza Śląska herbu Nowina. W 1450 roku Urban i Jan Swirczyna posiadali Siemonie 9 km od Bytomia (Beuthen) i sąsiednie Korzystki.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1241
Siewierz – Czeladź – Koziegłowy... (red. F. Kiryk) Katowice 1994 s. 207

SWIRKLANSKI

Nazwisko zastępcze prawdopodobnie dwóch rodów właścicieli Świerklan Dolnych (Nieder Schwirklan) koło Rybnika (Rybnik). W 1428 roku Benesz Swirklanski wspólnie z Tworkowskimi kupują Zabełków (Zabelkau), Odry (Odrau), Ligotę (Ellguth) koło Raciborza (Ratibor) i Pudłów (Pudlau) w księstwie cieszyńskim.
Od XVI wieku było to nazwisko zastępcze przedstawicieli rodu von Wolfenberg – właścicieli Świerklan Dolnych (Nieder Schwirklan): w 1508 roku Henryk von Wolfenberg (zm. po 1539 r.) „Svrchlenski" świadczy w Raciborzu (Ratibor). Żonaty z Barbarą von Baumgarten
(Pange) z Sadów (Baumgarten) koło Niemodlina (Falkenberg), miał córkę – Małgorzatę. W 1524 roku Gindrzich (Henryk) Swirklinski, za zgodą swojej żony Barbary Bungardskiej

(Baumgarten) zapisał swój majątek w Świerklanach Dolnych (Nieder Schwirklan) z przyległościami córce – Markecie (Małgorzata).
W 1534 r. Henryk Volfenberski z matką Machną i ojczymem Janem Gusnarem z Komorna (Komorno) przekazał Świerklany Dolne (Nieder Schwirklan) Walentemu Gusnarowi (swojemu bratu) – synowi Machny i Jana Gusnara.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1241-1242
Landbuecher Opp.Rat. nr 82, 225, 282
Zemska kniha… nr 114
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 551

zob.

WOLFENBERG

SWOBSDORF

zob.

SCHWOBSDORF

SWOYSKI

zob.

WOYSKI

SYBOTA

W 1233 roku rycerz Johann Sybotha był właścicielem Gostomii (Simsdorf), Czyżowic (Zeiselwitz), Lubrzy (Leuber) i Prężyny (Pramsen) koło Prudnika (Neustadt). Prawdopodobnie jest on tożsamy z wymienionym przez Cetwińskiego Janem Sybocicem z Prężyny (Pramsen).

Źródła:
Cetwiński nr B 83 s. 36-37
Schinkel 132, 142

SYCZ

zob.

SITSCH

SYMBORSKI

zob.

SZYMBORSKI

SYNOWIEC

Herb Synowiec

Polski herb Starykoń

Polsko - śląski ród herbu Starykoń, znany z XV wieku. W Polsce głównym rodem Starychkoni był ród możnowładców Szafrańców z Pieskowej Skały pod Krakowem. Siedzibą rodową Synowców prawdopodobnie były Rzędowice (Rzendowitz) koło Dobrodzienia (Guttentag). W 1420 roku bracia Micolai i Belczke Synowicz byli właścicielami Piekar (Piekar) koło Bytomia (Beuthen).
Jan Synowiec z Kociny (?) i Rzędowic (Rzendowitz) był w latach 1457 – 1459 starostą oświęcimskim, w latach 1460 – 1471 – burgrabią krakowskim, w latach 1474 – 1480 – podkomorzym krakowskim i w latach 1477 – 1479 – starostą chęcińskim. Jego brat – Mikołaj z Rzędowic (Rzendowitz) i Kociny (?) był również burgrabią krakowskim i w latach 1481 – 1489 starostą chęcińskim. Obaj bracia dokumentem wydanym w Rzędowicach (Rzendowitz) w 1480 roku (27.05.) oświadczają, że ojciec ich otrzymał od księcia oleśnickiego Konrada sen. Białego w lenno Wielkie Piekary (Deutsch Piekar) i część „Mikuly”

(Mikołów ?) oraz kopalnię rudy żelaza w „Bielczy”. Współwłaścicielem tych majątków był ich siostrzeniec – Arnoszt (Ernest) Mrakota z Luznice.
W drugiej połowie XV wieku nazwisko to w formie „Ssynowicz” wystepuje wśród rycerstwa raciborskiego, jednak dotyczy zupewłnie innego rodu pochodzącego z Szonowic (Schonowitz – zob.) koło Raciborza (Ratibor).

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 155, 323
Urzędnicy dawnej Rzeczypospolitej XII – XVIII wieku – T. IV Małopolska Z. 1 Urzędnicy małopolscy XII-XV wieku. Wrocław 1990 nr 282, 817, 1268, 1269, 1354

SYRAKOWSKI

zob.

SIERAKOWSKI

SYRYNSKI
(SIRZENKA z SIRZENI, SYRZINSKI)

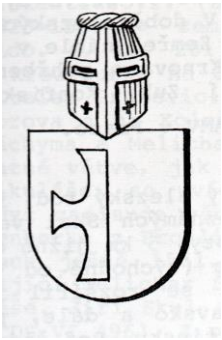

Herb z pieczęci Fryderyka Syrynskiego z 1555 r.

Stary górnośląski ród pochodzący z Syryni (Syrin) lub Syrynki (Syrinka) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau), herbu bardzo podobniego do herbu Gusnarów (zob.), znani również na Morawach. Maciej Syrzinski w 1467 roku (28.10.) występuje w dokumentach kozielskich. W XVI wieku znani również na Morawach: Wilhelm Sirzenka miał majątek w Tynci. Jan Sirzenka z Syrziny miał w 1524 roku wójtostwo w Stařicy.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1104-1105

SYSSEL

zob.

SUESSEL

SZALECKI

zob.

SCHALETSKI

SZALSZA

zob.

SCHALETSKI

SZALSZA

zob.

SCHALSCHA

SZARY (?)

zob.

SCHERI

SZASZOWSKI

zob.

SASCHOWSKI

SZATANSKI

zob.

SCHATANSKI

SZCZICKI
(SZCZYCKI)

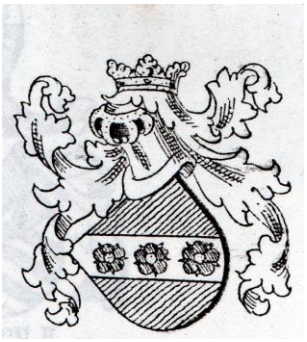

Herb Szczicki

Polski herb Doliwa

Górnośląski ród polskiego pochodzenia herbu Doliwa. Posiadali Jastrzygowice (Jastrzygowitz) koło Olesna (Rosenberg).

Źródła:
Blażek T III s. 60
Pilnaček T. IV s. 1055

SZCZIRBICKI

zob.

SCZIRBITSKI

SZCZODROWSKI

zob.

LORCKE

SZCZUTOWSKI

zob.

SEEGER

SZCZYCKI

zob.

SZCZICKI

SZEBIRZOW

zob.

BERZKOVSKY

SZEBISZOWSKI

zob.

SCHEBISCHOWSKI

SZEKELY
(SZEKULY)

Pochodzący z Węgier Michał Szekely generał major wojsk pruskich i szef pierwszego regimentu huzarów, w 1763 roku kupił na Górnym Śląsku majątek Radawie (Radau) z Łąką (Lenke) koło Olesna (Rosenberg). Zmarł 13.01.1772 roku w wieku 70 lat, pochowany został w kościele w Radawiu (Radau). Jego syn – pułkownik wojsk pruskich, zginął pod Bydgoszczą 1.10.1793 roku.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 256
Monografia Radawia

SZELEPCSENYI
(SZELEPCSENYI de POHRONOCZ)

Ród węgierski osiadły również na Morawach i Śląsku. W 1668 roku arcybiskup Ostrzyhomia (Gran) Jerzy VI Szelepcsenyi de Pohronocz kupił od Stefana bar. Plawetzkiego (Karwat) państwo Wodzisław (Loslau) na Górnym Śląsku. Posiadał też Borucin (Borutin) koło Raciborza (Ratibor) i Slatinę (Schlatten) koło Opawy (Opava, Troppau). Po jego śmierci w 1686 roku majątki te otrzymali bratankowie: Jan Maholany i Andrzej Jokay Szelepcsenyi z Pohronocz. W 1684 roku (14.05.) otrzymali oni inkolat śląski, równocześnie tym samym dokumentem Jan Maholany został wpisany w stan rycerski.

Źródła:
Blażek T. III s. 60
Pilnaček T. IV s. 1064

SZELIGA

zob.

SCHELIHA

SZERSZENIA

zob.

SZERSZNIA

SZERSZNIA
(SZERSZNIA z KOZAKOWIC, SZERSZENIA, *ŠERŠREŇA*)

Herb Szersznia

Polski herb Budwicz

Drobna szlachta cieszyńska i okolic Pszczyny herbu zwanego w Polsce Budwicz, wymieniana tylko przez Pilnačka. Pilnaček błednie twierdzi, że herb ich pochodzi od herbu Promnitzów (?). Herbem Budwicz identycznym z tym pieczętowali się na Górnym Śląsku Blachowie (zob.) z Łubia (Lubie) pod Gliwicami (Gleiwitz) i Rybnej (Rybna) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Prawdopodobnie była to linia Blachów, która przejęła odrębne nazwisko (przydomek ?).
Jako siedzibę rodową podawali Kozakowice (Kozakowitz, w księstwie cieszyńskim ?). W latach 1600 – 1650 występują w okolicy Pszczyny (Pless): Erazm Szerszenia z Kozakowic (Kozakowitz) posiadał wolny dwór w Jasienicy (Jaschenitz), występuje w dokumentach w Pielgrzymowicach (Pilgramsdorf).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1244

SZIDLOWSKI
(*SZYDŁOWIECKI*)

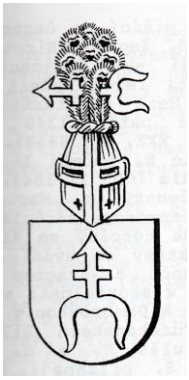

Herb wg Pilnačka

Polski herb Odrowąż

Znany ród polski Szydłowieckich. W księstwie opawskim żył Marcin Szidlowski herbu Odrowąż, zmarł w 1432 roku pochowany został w kościele św. Ducha w Opawie (Troppau). Z jego potomków znani są bracia Krzysztof i Michał oraz ich siostra – Anna, żona satarosty opawskiego Albrechta Sobka. Krzysztof – wojewoda krakowski, w 1515 roku (2.08.) otrzymał od cesarza Maksymiliana tytuł barona, występuje w dokumentach opawskich w 1523 roku. Jego brat – Mikołaj, w latach 1524 – 1529 kasztelan sandomierski, również występuje w dokumentach opawskich.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1077

SZIKULA
(SCHIKULA, SSIKULA)

W 1489 roku (6.01.) Thomek Ssikula sprzedał Janowi Sukowskiemu wieś i majątek Jarczowice (Jarscowitz) koło Prudnika (Neustadt). O rodzie tym nic nie wiadomo.

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 381

SZIP

zob.

SCHIPP

SZIROCZKI
(SZIROCZKA z SZIROKEJ, SZYROCKI, SCHIROTZKI)

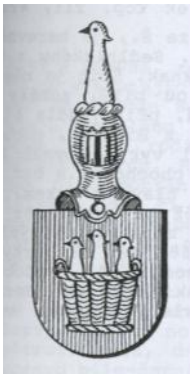

Stary śląski ród, według Pilnačka pochodzący z miejscowości Szyroka (Szeroka ?) położonej w okolicy Raciborza (Ratibor) lub Pszczyny (Pless).
Jerzy Sziroczki (zm. 1546 r.) z Szirokiej miał w pierwszej połowie XVI wieku majątek w Łaziskach (Lazisk) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau), w 1530 roku kupił połowę Vřesiny (Wreschin). Miał córkę – N. i dwóch synów: Mikołaja i Jana.
Mikołaj (zm. 1571 r.) – żonaty z Barbarą von Brauchitsch, miał córkę – Annę, dwukrotnie zamężną: 1. z Krzysztofem von Elbel (zm. 1581 r.) właścicielem Kravaře (Deutsch Krawarn) i Kout (Kąty, Kauthen), 2. z Fryderykiem Kottulinskim, oraz syna – Jerzego, właściciela Vřesiny (Wreschen) którą w 1590 roku sprzedał Henrykowi Hinalowi von Kornitz. W 1591 roku kupił majątek „Cendlovsky vel Berounsky" w Mokrych Lazcach (Mokrolasetz), który również sprzedał w 1599 roku. Żonaty (x 1587 r.) z Magdaleną Vlk z Konecchlumu, nie miał dzieci.

Źródła:
Pilnaček s. 1103-1104

SZIROKY

zob.

SCHIROKY

SZKOP

zob.

SCHKOP

SZKOPEK

zob.

SKOPEK

SZLECHTA

zob.

SCHLECHTA

SZLICHTYNG

zob.

SCHLICHTING

SZMAKOWSKI

zob.

SCHMAKOWSKI

SZONOWSKI

zob.

SCHONOWSKI

SZUMBERK
(SCHUMBERG)

W 1479 roku (23.02.) wśród przedstawicieli szlachty raciborskiej wymieniony jest Pawel „z Ssumberka a Adamowicz". Być może jest to Šumbark (Szumbark, Schumbarg) w księstwie cieszyńskim, Adamowice (Adamowitz) leżą koło Rybnika (Rybnik).
W 1496 roku (18.06.) wśród szlachty raciborskiej składającej hołd księżnej Magdalenie opolskiej znajdował się Paul „Schymbersky" właściciel Tworkowa (Tworkau) koło Raciborza (Ratibor), w tym samym roku (29.08.1496 r.) występuje on również jako „Pawel Ssymborsky z Tworkowa" .

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 317, 426, 428

SZUNYOGH

zob.

SUNEGH

SZWAJNOCH

zob.

SCHWEINICHEN

SZWICHOWSKI

zob.

SCHWIHOWSKI

SZYDŁOWIECKI

zob.

SZIDLOWSKI

SZYK

zob.

SCHICK

SZYMBORSKI
(SYMBORSKI)

Polski herb Korwin

Szlachta polska z Mazowsza z okolic Płocka, znana od XV wieku. Stanisław Szymborski (zm. 1561 r.) był proboszczem w Piasecznie na Mazowszu, epitafium jego znajdowało się w kościele bernardynów w Warszawie.
Na Śląsk przybył na przełomie XVII i XVIII wieku Michał Szymborski herbu Korwin lub Pobóg. W 1714 roku (14.08.) otrzymał tytuł hrabiowski z herbem Korwin lub Ślepowron.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1081

SZYMONKOWSKI

Nazwisko zastępcze rodu Woyskich używane w XVI wieku – przedstawicieli linii z Bogdańczowic (Wuettendorf), właścicieli Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg) używane w XVI wieku.

zob.

WOYSKI

SZYMONSKI

Polski herb Zagłoba

Szlachta polska herbu Zagłoba odm., bardzo często mylony ze śląskimi Schimonskimi. Według Genealogisches Taschenbuch ród pochodzący z Podlasia z miejscowości Szymony, znany od XVI wieku, zaś według Kranego z Galicji z okolic Lwowa gdzie w 1815 roku (5.10.) potwierdzenie szlachectwa otrzymał Ignacy Jan Nepomuk Szymonski.
Na Śląsku pojawili się prawdopodobnie w początkach XIX wieku. Tadeusz Szymoński (ur. Nowa Stradomia k. Sycowa, Neu Stradam b. Polnisch Wartenberg 25.12.1836 – zm. Kloschenen- Prusy Wschodnie 16.06.1919 r.) – kapitan wojsk niemieckich, w 1913 roku (7.04.) uzyskał zaliczenie do szlachty pruskiej. Almanach Gotajski podaje że pieczętował się herbem Jastrzębiec ale jednocześnie opis dotyczy herbu Zagłoba. Około 1910 roku był właścicielem majątku w Chróścinie (Chrosczinna) koło Opola (Oppeln). Żonaty (x Krzywiczyny k. Kluczborka, Schoenfeld b. Kreuzburg 12.05.1870 r.) z Łucją von Watzdorf (ur. Leichnam na Łużycach 15.05.1844 – zm. Wrocław, Breslau 23.04.1914 r.), miał czworo dzieci:
1. Michała Otto Aleksandra Jana (ur. Namysłów, Namslau 7.02.1871 r.) – majora wojsk niemieckich. W 1911 roku (21.12.) uzyskał zatwierdzenie starego szlachectwa rosyjskiego. Żonaty (x Czerwięcicie k. Raciborza, Czerwentzuetz b. Ratibor 6.06.1906 r.) z Zofią Wik-

torią von Wrochem (ur. Spandau 9.12.1884 r.) – właścicielką majątku w Czerwięcicach (Czerwientzuetz), miał sześcioro dzieci:

a) Jana Wiktora (ur. Wrocław, Breslau 11.04.1907 r.);
b) Gabrielę (ur. Wrocław, Breslau 5.09.1908 r.);
c) Karola Joachima (ur. Wrocław, Breslau 21.03.1912 r.);
d) Gerharda (ur. Czerwięcice, Czerwientzuetz 22.01.1914 r.);
e) Godfrieda (ur. Czerwięcice, Czerwientzuetz 4.09.1916 r.);
f) Ewę Zofię (ur. Czerwięcice, Czerwientzuetz 1.07.1920 r.).

2. Marię Ludwikę Teresę Elżbietę (ur. Hannower 26.07.1872 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 18.08.1902 r.) Henryka von Schulz-Hausmann radcę rejencji w Magdeburgu .
3. Tadeusza Władysława Gustawa Waldemara (ur. Hannower 6.10.1874 r.) – majora wojsk niemieckich, rycerza zakonu joannitów. Żonaty (x Kloschenen 29.09.1903 r.) z Friedą Krause (ur. Kloschenen 19.07.1875 r.), właścicielką majątku Koschenen w Prusach Wschodnich, miał syna – Emila Tadeusza Michała Andrzeja (ur. Królewiec, Koenigsberg 17.07.1912 r.).
4. Marię (ur. Sławice k. Opola, Slawitz b. Oppeln 28.03.1886 r.) – żonę dr. med. Karola Radmanna.

Źródła:
Krane s. 133
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg. 15:1921 s. 832

SZYMONSKI

zob.

SCHIMONSKI

SZYNOWSKI

zob.

SCHONOWSKI

SZYP

zob.

SCHIP

SZYROCKI

zob.

SZIROCZKI

ŚCIERŃSKI

zob.

STIERNSKI

ŚLĄSKI

zob.

SCHLUNSKI

ŚLONSKI

zob.

SCHLUNSKI

ŚMIESZEK

zob.

SMIESZEK

ŚMIGIELSKI

zob.

SMIGIELSKI

ŚWIERC

zob.

SWERCZ

ŚWIERCZEK

zob.

SWERCZ

ŚWIERCZYNA

zob.

SWIRCZINA

ŚWIETLIK

zob.

SCHWETLIG

ŚWIĘTOCHŁOWSKI

zob.

SWIENTOCHLOWSKI

ŚWIĘTOPEŁK

zob.

LANDSBERG